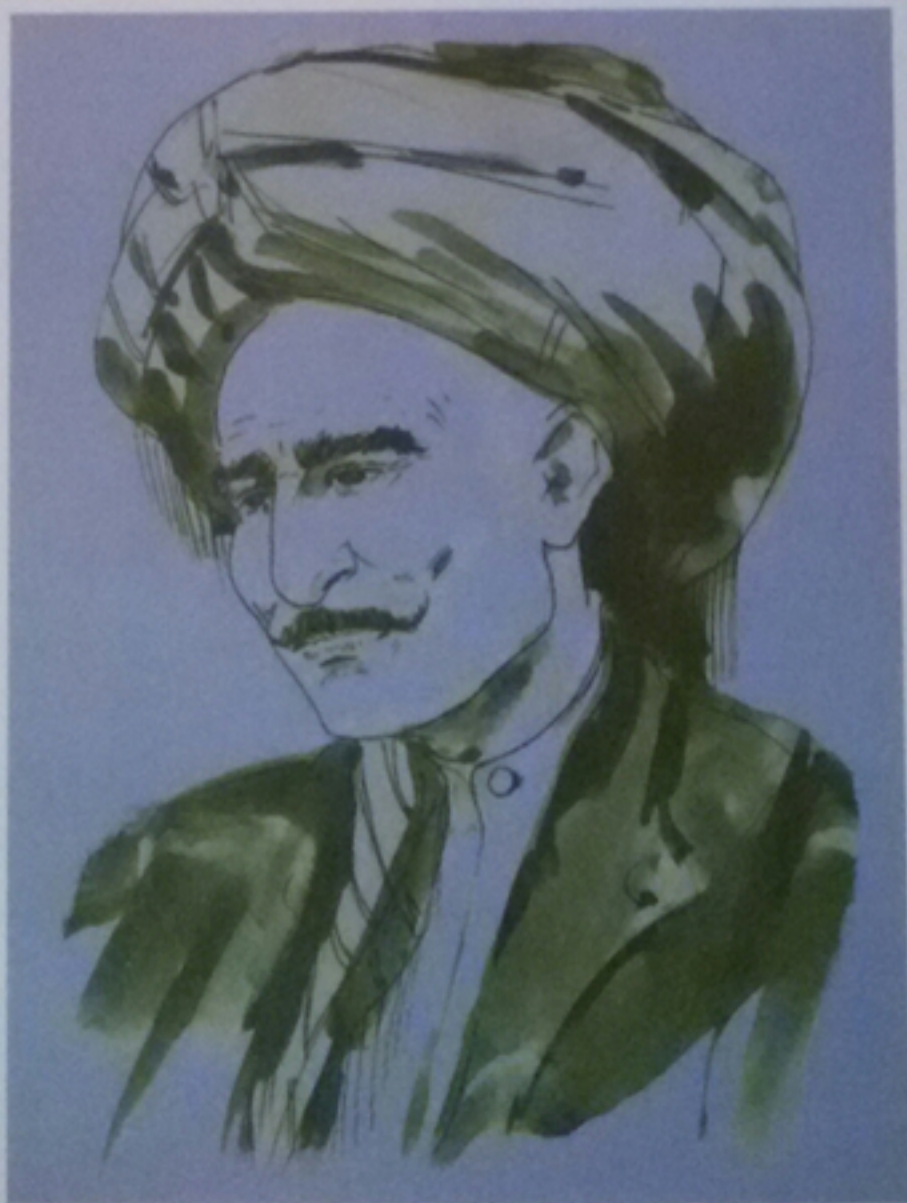


دیوانی کوردی

مستەفا بەگی "کوردی"ی ساجیبقران



لیکۆلینه وهی:

محەمەد مستەفا "حه‌مه‌بو‌ر"



بەرگی دووهم

دیوانی کوردی

مستەفا بەگی "کوردی"ی ساجییقران

بەرگی دوو دەم

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی



زنځیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ښمټیاږ: شهوکهت شیخ یهزدين

سهرنووسیاږ: بهدران شههمد ههیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

ديوانى كوردى

مستەفا بەگى "كوردى" ى ساحبقران

لىكۆلىنەۋەى

محەمەد مستەفا "حەمەبۆر"

بەرگى دوۋەم

ناوی کتیب: دیوانی کوردی - بهرگی دووهم
نووسینی: محمەد مستەفا "حەمەبۆر"
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ٩٤٨
هەڵگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل + فەرهاد ئەکبەری
دەرھێنانی ھونەریی ناوەوە: ئاراس ئەکرەم
بەرگ: مریەم مۆتەقیان
ھێلکاری بەرگ: وێنەی مستەفا بەگی کوردی بەخەیاڵی ھونەرمەند قەرەنی جەمیل
چاپی یەکەم، ھەولێر ٢٠١٠
لە بەڕێوەبەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان لە ھەولێر ژمارە ٩٦ ی سالی ٢٠١٠ ی
دراوەتی

پیرست

پیرست بهرگی یهکه م

- 11 پێشهکی
13 ژیننامه‌ی کوردی
40 پیرستی سه‌رچاوه‌کان

دیوانی کوردی

- 47 پیتی أ: دلم نایی که جیت بیللم
51 ئه‌ی ره‌فیکان
57 حیره‌تم له‌م مه‌سته‌ جاوه
61 رۆحی خۆم لی زویره
64 چاوی مه‌ستت
71 به‌خ به‌خ که، چ مه‌زوونه
77 موشتاقه‌ دلم.. نامه‌ی (کوردی) بۆ (سالم)
80 وه‌لامی (سالم) بۆ (کوردی)
82 ته‌سخیری دلی کردم
91 تالانی سه‌روو مالم
104 گرفتارم
108 کوێر بوو دیدهم
111 به‌داوی زولف
115 چێشتم ئه‌مړۆ
123 شکاندی قیমে‌تی شه‌ککه‌ر
131 وا؛ له‌ کانی ساوه
136 خه‌به‌ریکم به‌هنی "کاره‌ساتی پروو‌خاندنی مه‌حمود پاشای بابان"
146 قه‌وسی ئه‌برۆ و موژه‌ت

مۆسیقا و ئاوازی کوردی

- 157 دل له‌ می‌جنه‌ت که‌یله
257 کوللی عاله‌م

264	تاكه‌ی بكپشم
271	تاكه‌ی ئەم جه‌ور و جه‌فایه‌ت
284	موتالای مه‌صره‌عی
288	جانا وه‌ره... جه‌ژنه‌ پیرۆزه‌ی (كوردی) بۆ عوسمان به‌گی بابان
294	ئەگه‌ر مه‌یلت له‌ دڵ ده‌ركه‌م
307	عه‌زیزم نووری عه‌ینه‌ینم
313	عه‌زیزم باعیشی عه‌یش و نیشاطم
316	له‌ شه‌وقی ئاته‌شی
320	عه‌زیزم وا له‌ دووریت
323	كۆ ده‌لۆ دۆلبه‌ر به‌خیله‌
326	فه‌له‌ك ره‌حمی
333	دلم كه‌یله‌
336	تاکی دڵ مابۆ
338	ره‌فیقی كونجی میحنه‌ت
343	چاوه‌كه‌م
347	توشنه‌ له‌ب
350	له‌یله‌كه‌ی بۆ مه‌یله‌كه‌
353	عه‌زیزا
358	ره‌فیقان من ئەوا رۆیم له‌ لاتان
360	هه‌لبه‌سته‌كه‌ی كوردی
370	هه‌لبه‌سته‌كه‌ی نالی
382	ناصیحی موشفیق
392	ئە‌ی دوری تاجی
396	چاو ئە‌گه‌ر یارای روانینی نه‌بۆ
410	كوان ره‌فیقانی طه‌ریقه‌ت
418	من ئە‌وا بۆ هه‌جویی پیریژن
423	تاکی یار فیتنه‌ی جیهان بۆ
427	ئە‌هلی ته‌قوا
431	ئە‌ی حاریث پینج خشته‌کی (كوردی) له‌سه‌ر هه‌لبه‌ستی (نالی)
442	وه‌فا گه‌ر بوو
448	له‌ وێرانیه‌ی ده‌روونم

456 دەررون زامدار
462 تەنم چوار باآی (چوارینە)
467 شوینی دلم هیناوه
472 له کونجی بی کهسیدا
479 عالەمت
483 شەوی یەلدايە
491 له غەم شاری دەررون
498 رەفیقان
501 ئەری یاران
511 صەدای سەمتوور
518 ئەجەل یاران
521 زەمانی فیرقەتی یارانە - چامە ی یەکەم
526 زەمانی فیرقەتی یارانە ئەمشەو - چامە ی دووهم
530 زەمانی فیرقەتی یارانە ئەمشەو - چامە ی سێیەم
536 لال بـم
539 شێخ بۆچی
544 ئاغە گیانا
550 صەدای کاروانی فیرقەت دی
587 لە دووری
592 تا رەقیب حاضره
595 بۆ گەپانی ئاشی دل
605 بەبەرگی خونچەیییدا

بېړستی بهگي دووهم

11	چاوهکه م دهرحق بهمن
15	گهر دنم
23	گهر دهبي لوطفت ببي
27	ئهمن که وتوومه ژير بار
33	گهر دهبي لوطفت ببي
37	ئهمن که وتوومه ژير بار
42	ئوا ديسان
47	توخوا راستي بل
50	صهیدی دل بووم
57	له نووری لاميعی
66	ئهميش هه لبهسته که ی تری «سالم»
69	چا
73	ئهی موسولمانينه
76	لهقه بی صالحه
81	تاری کاکولت
90	شوری ئهمجارهم
93	رهنگی گول
99	دهرپی قوربان
103	ئوا فهرشی موحیبه ت رادهخهم
108	دل وه چاکه
111	که ی ئوه مهحبوبیه
118	ئو سهره سهر بچه
124	کهوا دارایی
134	له پاش چند ودهده؟
137	ئهمان مردم
145	لاوی قهه لاوای من
151	دل گرفتار بوو

158 شۆخی دَل ئازار
162 بۆ فَریبی عاشقان
174 مەگەر نالینى من
179 بەئەبرۆ و خال و خەت
197 ناوی عەشق
202 نیم نیگای
206 دیسان وا ھاتە گەردش
215 روخت وەك گۆل
232 برا دەر بۆچی وا؟
243 عەجەب ماوم
251 لە جینگەى شیرکرۆزانى بەبە (شایى دایكى عەبلان)
256 شیختنى
266 تیری عەشقى
267 دەك پەقیب
269 ظوھوورى تۆیە
270 چاوەكەم بۆچی
278 چ شایانم؟
280 ساقى وەرە
296 دَل گرفتارى
302 چاوەكەم زانیوتە؟

هەلبەستى (كوردى) بە شتوومزارى گۆزان

309 صەیدی مەزانان
-----	---------------------

بەشى فارسی

317 عشق اگر
323 آیهء قران
326 خوڤرویان سنندج
333 خوشا پروانه‌ای
338 زکوه بیستون
342 عبد معبود

"حهوت بهندی مستهفا بهگی کوردی"

344	بهندی یهکه م
392	بهندی دووهم
440	بهندی سییه م
494	بهندی چواره م
527	بهندی پینجه م
564	بهندی شه شه م

چاوه کهم دهرحق بهمن

- ۱- چاوه کهم دهرحق بهمن، به قسه ی بهدی، بی پیر مه که
بی خه تا و، سووچ و، قه باحت، خۆت له من دلگیر مه که
- ۲- هرکه لیم عاجز ده بی توخوا وهره زوو بمکوژه
چونکه قه تلم خیره، سا له م کاره قهت تأخیر مه که
- ۳- پۆژی دیوانی خودا دهستی من و دامانی تو
قهت له بۆ قه تلی منی بیکهس به کهس ته دبیر مه که
- ۴- خۆت دهزانی من سوپهر نانیمه بهر تیری جهفات
سا به مروهت به، له گه ل من شه ی به دهست و شیر مه که
- ۵- هیجر و، دووریت، بۆ هیلاکی من، به سه رهحمی بکه،
هه یفه ئیتر قه لبی بیمارم نیشانه ی تیر مه که.
- ۶- من که پابهندی که مهندی عه شقم، ئیتر تووخوا
بۆ گرفتاریم له (کاکۆلت)؛ عه بهت زنجیر مه که.
- ۷- ئه ی ئه وی دهعوای ئه سیری ئه م هه ژاره ی خۆت ده کرد
فیرقهت و، وهصل و، جهفاکت، یه که له یه که ته وفیر مه که.
- ۸- تاکه گهنجی فهقر و کونجی عاشقیت بۆ دهست بدا
قهت تهماعی سیمیا و عیلمی (جه ی) و ئیکسیر مه که
- ۹- من وتم دین و دلی (کوردی) نه به ی، بر دووته خو
سا له مه ولا هه رچی پیت مومکین ده بی ته قصیر مه که

.....
۱- دهرحق: بهرام بهر.

بی پیر: بی گه وره، پیریش که سیکه به ته مه ن یا مه زنیکی کۆمه لایه تی یا مه به ست له شیخی
ته ریه ته.

خه تا (خه طا): هه له، ناراستی.

سوچ: خراپی، گوناھ، تاوان. ھەرچەندە واتای (گۆشە)ش دەدات لە بۆ ئێرە نابێ. قەباحەت: بەدی، خراپی، ناپەسەندی. سەرچاوەی ئەم پارچە ھەلبەستە (عن، ف، ر، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳)یە و (کم)م کردە بئەکە ی لیکۆلینەوہی. بەداخەوہ بۆنە ی ئەم ھەلبەستەم دەست نەکەوتووە، چونکە وا دیارە کارێکی پەيوەندی پچرین لە نێوان (کوردی) و یەکیکدا پرووی داوہ و ئەم پاکانە دەکات. خۆت لە من (گ/۲): لە من - دیارە ھەلە ی چاپییە. ۲- عاجز: زویر. قەتەل: کوشتن. خێر: چاک، رەوا، باش. تاخیر: پێ دز کێ، دواخستن (ئەخیر -ی-عارەبییە). چونکە (ر): چو - دیارە ھەلە ی نووسینە. تەخیر (ف): تقصیر. ۳- رۆژی دیوانی خودا: قیامەت. لە بارەگای خودا، (حەشر). دەستی من و دامانی تۆ: ئەوپەری ھانا بۆ بردن و پارانەوہیە. بەکەس: بە چ کەسێ، بەخەلق، بەخزمان. تەدبیر: راویژ، پرس و را. دامانی: داوینی. دامانی (ر): دامین. بەکەس تەدبیر مەکە (کم، گ/۲، س، گ/۳): لە کەس خۆت زیز مەکە - ئەمەش نابێ، چونکە لەگەڵ پاشبەندەکان ناگونجی و ئەشی (زویر) بێ. بەکەس تەدبیر مەکە (نم/۱): لە کەس خۆت زیز مەکە. بەکەس تەدبیر مەکە (ف): لە کەس خۆت زویر مەکە. ۴- سوپەر: سپێر، مەتال، قەلغان، بەرگر. جەفا: وشکی و ساردیی پەيوەندی و ناخۆشی و خراپە لەگەڵ کردن. مروەت: ئینصاف. شە: جەنگ. بەدەست و شیر مەکە: واتە جەنگ بەفکر (بیر) لەگەڵ منا بکە و ژیری بەکار بەینە، ئەگەرچی ھەرچی بکەیت، دەست نانیم بەرووتەوہ. خۆ (ف، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳): خۆت - ئەمیش لە دەرپرینیدا قورسییەک بەکێشەکە ی دەدات.

نانئيمه بهر تيغي (ر): نانئيمه رووي تيغي.

بهمروته به (ر): بهمروت.

۵- هيچر: دووري، ليكجيايي، خهفتهي دووري.

هيلاك: كوشتن، لهناوپردن.

پهمم: بهزهيي، دلسوزي.

خهيف: موخاين.

قهلب: دل.

(پهممي) ئهم وشهيه تهنيا له (عن) دا بوو، ئهوانى كه همموو (مروته) ه، بهلام دووبارهيه بويه

(پهممي) كهه جيگير كرد، لهه تاكه ههلبهستي خهوتهمه دا.

۶- پابهند: پي بهستراوه، دوستايهتي، يهكيتي.

كهمنند: گوريستكه بؤ بهيدهسكردنى دشمن و ولاخي بهلهسه، لهه وشهيه دواوم.

گرفتاري: گيرؤدهيي.

عهبهث: بيتهووده، بي سوود.

ئهم تاكه تهنيا له (عن، ر) دايه وشهشمينه و لهوانى تر دا نيه و هيشته چاپيش نهكراوه.

له كاكوئت عهبهث (ر): عبث كاكوكت. دياره ئهوي ئهم ههلبهستهي بؤ وتووه، كهسيكي مهزنى

كوومهلايهتي يا دوستيكي روشنبيري خو بووه. كه بهداخهوه بؤم يهكلايي نهكرايهوه.

۷- دهعوا: داوا، خواست.

ئهسير: ديل.

فيرقهت: جيايي، ليكدابپان.

وهصل: پيگههيشتن.

جهفا: ئهو ساردى و ناخوشييهي له نيوانياندا پهيا بوو.

يهك له يهك تهوفير مهكه: چاكه يي يهكي لهو سي شتهي (فيرقهت، وهصل و جهفا) يه مهده

بهسهر ئهويتر و ليكيان جيا مهكهوه و ليتم مهگره بهدهستهوه، من ههر دوستهكهي جار انم. ئهم

تاكهش هيشته چاپ نهكراوه و ههر له (عن، ر) دايه و لهوانى تر دا نيه.

ههژارهي خوت (ر): پري رويهت.

۸- گهنج: گهنجيهي زير و گوههر.

فهقر: ههژاري - ئهمهش نيشانهيه بؤ وتهكي صوفيانه كه دهلئين:

(الفقر فخري) واته: ههژاري مايه شانايمه.

كونج: گوشه، كولبه.

قهت (قط): ههرگيز.

تهماع (طماع): ئارهزوو، چاوپرينه شتيك.

سیمیا: زانستییهکی کۆنه وهک فیزیا و کیمیای ئیسته و بووه و بههۆیهوه کانزا (مه‌عه‌ده‌ن)ه
 هه‌رزان به‌هاکانیان پێ کردووه‌ته زێر و زیو.
 جه‌پ: به‌واته راکیشان - ئه‌میش زانستیکی کۆنه و بۆ راکیشانانی دلی خه‌لقی بۆ لای خو،
 به‌هۆی (دوعا) و ویفقه‌وه و، وهک عیلمی جه‌فر و بووه و، یا هه‌ریه‌ک زانستیکه که شتی
 نادیار پێ دۆزراوه‌ته‌وه و وهک دۆزینه‌وه‌ی دزی و غه‌زینه و...
 ئیکسیر، ئه‌و (هه‌وینه‌یه) که ئاسنی پێ ئه‌کرێ به‌زێر و زیو، به‌هه‌وینه‌ی هه‌موو شتی ده‌زانن.
 ئه‌م تاکه له (عن، ر) دا هه‌شته‌مینه و له‌وانی تر دا شه‌شه‌مینه.
 تاکه (ف، نم/ ۱، کم): تاله.
 تاکه (گ/ ۲، س، گ/ ۳): تاکي.
 گه‌نجی (ف، نم/ ۱، کم، گ/ ۲، س، گ/ ۳): کونجی.
 کونجی (ف، نم، کم، گ/ ۲، س، گ/ ۳): گه‌نجی.
 عاشقیته (ف، نم/ ۱، کم): عاشقت.
 ته‌ماعی (ر): تنای.
 سیمیا و (ف، نم/ ۱، کم): کیمیا و.
 سیمیا و عیلمی جه‌پ و (گ/ ۲، گ/ ۳): علمی جر و کیمیا و - ئه‌میش له‌نگه.
 سیمیا و عیلمی جه‌پ و (س): علمی جبر و کیمیا و - ئه‌میش هه‌له‌یه و له‌نگه.
 ۹- ئه‌م تاکه له (عن، ر) دا نۆیه‌مینه و له‌وانی تر دا هه‌وته‌مینه و له‌هه‌موواندا دوا تاکه.
 کوردی (ر): هجری - له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌ ناو (مجموعه اشعار کردی) دا نووسیویانه.

گەردنم

- ۱- گەردنم يا طەوقى تۆى تىدا بى ئازادى مەكە
طەبىعى من، ئەم مىحنەتەى پى خوشە تۆ شادى مەكە
- ۲- ھەورى رەھمت لازمە يەكسانە بى بۆ خاص و عام
رەبىيەتى خۆتە دەخىلە فەرقى ئەفرادى مەكە
- ۳- چاك چاكى تىرە بارانى موژەى تۆ، سىنەمە
بۆ خەرابى چاكە، ئەم ويرانە، ئابادى مەكە
- ۴- زەيد و ەمرى، بۆ نىيە (سەر) گەر، لە پى حەق دەرەچى
ئەم وەجاخى كۆنە وا بىھودە ئىخمادى مەكە
- ۵- تۆكە سولتەنى جىھان و پادىشاھى عالەمى
دادى مەظلوومان بىرسە، حەيفە بىدادى مەكە
- ۶- خاتەمى مولكى سولەيمان لايقى ئالى ئەو
ئەلئەمان دەرعوھدەى (تاران) و (بەغداد) مەكە
- ۷- تىرى موژگانە لە بۆ كونكردى شىشەى دلان
نەشتەرى ئەلماسە تەشبىھى بەپۆلاوى مەكە
- ۸- جى دلانە حەلقە حەلقەى طورەى كاكۆلەكەت
تووخودا رەھمت بەدلدا بىت و بەربادى مەكە
- ۹- زویر مەبە كەوتوومە داوى زولف دانەى خالى تۆ
يا بە ھەر مورغى رەزا بە، يا بە صەيىادى مەكە
- ۱۰- يا بەنەشئەى شەربەتى شايتەو بەبەينە سەر
يا كە زەھرت پى لەناوئەچى چ قەننادى مەكە
- ۱۱- نالە نال و شىوھنى دل عالەمى ھىنايە شىن
تووخودا جارى بترسە گوپى لە فريادى (مە)كە

۱۲- بهس ببارینه و بیرپژده، دیده!! خویناوی دهررون
 دل بهخوین پهروهردهیه بی قووت و بی زادی مهکه
 ۱۳- ههر دلی تو دهیگری پر گهرووی دهره و میحنهته
 نهو جهلای لای عارفه، ناکهس بهئوستادی مهکه
 ۱۴- گۆشهیی چاو و برۆی (بهه)، کوفره بوقهتلی زهلیل
 بیکوژه بوقووت، ههوالهی تیغی ههلادی مهکه
 ۱۵- مهستی عهشقه (مانی)یه یا (کوکههکن) (کوردی) بلی
 دل بینه خشینه، نهکوو (سهنگ) کاری فهرهادی مهکه

۱- طهوق: چه مه رهیهکی ئاسن یا زنجیریکه له ملی زیندانیی قورس و ترسناک کراوه و به زنجیرهوه، تهقهکه بهند کراوه و سهری زنجیرهکه بهستراوه بهقولفهی ئاسنهوه که له دیوار چهسپ کراوه.

طهبع: سروشت، خوړسکی، ئارهزوو.

میحنهت: ئهړک و ناخوښی و ئازار، باری گران.

سهراوهی دهستنووسی ئهم پارچه ههلبهسته: (عن، ن، گل/۶، گل/۱۰، ر، نم/۱، نن)ه و له چاپکراویشدا (ک) لاپهړه/۲۲ وه، پوژنامهی (عیراق) پاشکووی پوژنامهی (العراق) ژماره: ۲۵/ی مارت و نیسانی سالی ۱۹۷۹- بهغدايه که (ماموستا محمهد عهلی قهره داغی) ئهم ههلبهستهی سهروهی له ژیر ناوی (چهند شیعریکي بلاو نه کراوهی کوردی...) دا له گهل ههلبهستیکي تریدا بلاو کردووه تهوه، ههرچهنده ئهویش دهسنیشانی سهراوهی نه کردووه، بهلام لهوه دهچی که له (ر)ی وهریگرتبی. له نیتوان ئهم سهراوانه دا (عن)م کرده بنگهیی لیکۆلینهوهی ئهم پارچه ههلبهسته.

لهم سهراوانه شدا (گل/۶، نم/۱، نن، ک) ئهم ههلبهستهیان بهناوی (زهلیل)هوه، نووسیوه و که له تاکی پیش دوا تاکیدا لیکي دهدهمهوه ئهم (زهلیل)ه له چیهوه هاتووه که زهلیل مهلا محمهدی مهلا عهلی خهلقی سولهیمانی و له ۱۳۰۰ک.دا مردووه.

له (عن)دا، ئهم پهراویزه فارسییهی خوارهوه وهک (سهرهناو) له پیشی ئهم ههلبهستهوه نووسراوه، که بۆنهیهکی گرنگی ههلبهستهکه مان لی ئاشکرا دهکات و دهیکاته بهلگهیهکی میژوویش، ئهویش:

(در یکی اند انقلا باقی عبدالله پادشاه ببه که گروهی از هواداران حکم سابقرا زندانی و پس از روزی چند کردی از میان آنان آزاد کرد و او بقصیده زیر خطاب بعبدالله پادشاه رحمها الله

فرموده - علي).

واته: (له يهكئ له پروخاندنكارىيهكانى بابانى عهبدوللا پاشاى باباندا، دهستهيهك له ههوادارانى فهزمانپهواى بهر له خوى هاويشتووته زيندانهوه و دواى چهند پوژيک له نيوان ئهوانه دا «كوردى» ئازاد كردوو و ئهميش ئهم چامهيهى دوايى پرووپهرووى عهبدوللا پاشا خوا لتيان خووش بى فهرموويهتى - عهلى).

ههروهها له (ن)يشدا ئهم (سههناو)هى دوايى نووسراوه كه ئهويش پشتيوانىيهكى سههناوهكهى پيشوووه:

(كردى بعد از ازادشدن در زندان سليمانيه) واته (كوردى له دواى بهرهللا بوونى له بهنديخانهى سولهيمانى). بهلام بهداخهوه سالهكه و بهدرىتر كارهساتهكهيان نهنووسيووه.

طهوقى (گل/گل، ۱۰/ن، ن، عن): طوق - ئهمهش رينووسى كونه.

طهبعى (عن، ن، گل/گل، ۱۰/ن): طبع - ديسان رينووسى كونه.

شادى (ن): شاد. - ههر رينووسى كونه.

۲- رحم: مهبهستى له چاودىرى، دلسوزيه له لايهن پاشاى ناوبراوهوه.

لازمه: پتيويسته.

يهكسانه: چوونيهكه، جياوازي تيا نهكردن.

خاص: كهسانى تاييهتى.

عام: گشت گهل.

پهعيهت: نيشتمانىيهكان، مسكين، رهشهگهل.

دهخيله: ههى پهتان تو، هاواره.

فهرقى: جياوازيى.

ئهفرا: كهسان، تاكه كهسهكان.

ليردها (كوردى) داواى بهردانى ههموو بهنديهكانى تريشى كردوو. ئهم تاكه له (عن، ن،

گل/گل، ۱۰، ك)دا دووهمينه و لهوانى تر دا نيبه و هيتشتا چاپ نهكراوه.

بهكسانهبي بو خاص و عام (ن): بو خاص و عام يكسانه بيت.

۳- چاك چاك: لهت لهت، پارچه پارچه، پاره كراو.

سينه: سنگ.

ئاباد: ئاوهدان - مهبهستى تو منت پيكاوه، بهبهردانى تهنيا خوّم شادم مهكه و ههمووانمان

بهر بده.

موژهى تو (گل/گل، ۱/نم، ن): مژت تو. - ئهميش لهنگه.

تو سينه مه (گل/گل): بو سينه مه - ئهمهش رينووسى كونه.

سينه مه (عيراق): سينگمه.

سینه مه (ر): سینه کهم.

خه رابی (نم/۱): خراپی - ئەمیش هه‌له‌یه و ناگونجی و مهبهستی له (وێرانی، کاوولی)یه. ئەم تاکه له (گل/۶، ر، نم/۱، نن، عیراق)دا دووهمینه و له‌وانی تردا سییه‌مین تاکى ئەم هه‌له‌سته‌یه.

۴- زهید و عه‌مر: ناوی دوو کهس له ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بیدا، به‌واته‌ی (ئەم و ئەو) یا دوو کهسی جیاواز به‌کار ده‌برێن و ئیسلامه‌کانیش وه‌ریان گرتووه. مهبهستی (کوردي) له‌وه‌یه د‌ل‌نیای عه‌بدول‌لا پاشا ده‌کا که هه‌رکه‌سی (سه‌ر) فه‌رمانه‌وا بێ، به‌لای ئەوه‌وه‌ چوونیه‌که به‌مه‌رجی له‌سه‌ر حه‌ق بێ، واته‌ تۆ ناحه‌قی.

ح‌ق: راستی، دادپه‌روه‌ری و بێ لایه‌نی و پاکی. وه‌جاخ: مهبهستی بابان و فه‌رمانه‌وا یییه‌که‌یه‌تی، وه‌جاخیش ئاگردانه که ئەم‌ه‌ش له‌وه‌وه‌ هاتووه‌ که له‌ کۆندا له‌ هه‌موو ماله‌ کوردیک‌دا (وه‌جاخ) هه‌بووه‌ که زه‌رده‌شتی بوون و (نه‌وه‌) و (دودمان)یش وه‌ک (وه‌جاخ) سه‌یر کراوه‌ (له‌ زه‌رده‌شتی تیدا) که‌سی منالی نێرینه‌ی نه‌بووبی و تراوه‌ وه‌جاخی کوێره‌ (کوژاوه‌ته‌وه‌).

بێه‌ود: هه‌روا به‌خۆرایي.

ئێخ‌ماد: کوژاندنه‌وه‌، مهبه‌ست له‌ نه‌مراندنی فه‌رمانه‌وا یییه‌که‌ی بابان بووه‌. ئەم تاکه له (عن، ن، گل/۱۰)دا چواره‌مین و له‌وانی تردا نییه‌ و ه‌شتا چاپیش نه‌کراوه‌. کۆنه (ن): خوته = (خۆته) - ئەم‌ه‌ش ده‌گونجی به‌وه‌دا عه‌بدول‌لا پاشای بابان بووه‌. ۵- سو‌لتان و شا، ناوی گه‌وره‌کانی جیهان بووه‌ و گوايه‌ عه‌بدول‌لا پاشا یه‌کێ بووه‌ وه‌ک ئەوان.

جیهان: گیتی، عاله‌م.

داد: هاواری مهبه‌سته (هی دام‌وان).

مه‌ظلووم: سته‌م لێکراو، به‌شخ‌وراو، دام‌او.

حه‌یف: موخابن.

ئەم تاکه له (ر، عیراق)دا سییه‌مین و له (گل/۶، نم/۱، نن)دا چواره‌مین و له (عن، گل/۱، ن)دا پێنجه‌مین تاکى ئەم هه‌له‌سته‌یه.

تۆ که سو‌لتانی (نن)... لطانی (چونکه‌ در‌اوه‌).

پادیشاهی عاله‌می (نن) پادشا... (چونکه‌ در‌اوه‌).

بیرسه‌ حه‌یفه‌ بێدادی مه‌که (نن) بیرسه‌... (چونکه‌ در‌اوه‌).

۶- خاته‌م: ئەم‌وستیله‌، ئەنگوشت‌ه‌وانه‌ و نیشانه‌یه‌ بۆ ئەم‌وستیله‌ (نگین)ه‌که‌ی حه‌زه‌رتی سوله‌یمان که هه‌رچی لێ بویستایه‌ بۆی جێبه‌جی ده‌کرد.

مولکی سوله‌یمان: هه‌م نیشانه‌ بۆ ئەم‌وستیله‌که‌ و هه‌م شاری سوله‌یمانی و هه‌م مولکی به‌ره‌ی سوله‌یمان، پاشای بابان و ئەم‌ه‌ش جوانیی وێژه‌یییه‌.

لایق: شایان.

ئالی: نەتەو = مەبەستی لە نەتەوێ سولهیمان پاشا و بەرەوی بابانیانە.

ئەلئەمان: ئەو پەنا بەتۆ، هەوی ھاوار.

دەرعوهدە: سپاردن و مەبەستی ئەوێ نەیداتە دەست.

تاران: مەبەستی فەرمانڕه‌وایی ئێرانییە کە پایتەختیان (تاران) بوو.

بەغداد: مەبەستی مەمالیکەکانی بەغدادی سەر بەعوسمانییە.

ئەم تاکە لە (ع، ن، گل/۱۰) دا شەشەمینە و لەوانی تردا نییە و هێشتە چاپ نەکراوە و، لە

هەرسێ سەرچاوەکەشدا چونیکە جگە لە (ن) کە (تاران) ی بە (طهران) نووسیوە.

۷- نەشتەر: ئەو چەقۆ نووک باریکە تیزە پۆلای سەختیە کە لە پزیشکی و پیشەسازیدا بەکار

دێت، وەک ئەلماس شووشە دەبرێت.

ئەلماس: گەوهەریکی هەرە بەنرخێ جیهانە. کە هەندیک جار بێ پەنگ و هەندیک جار بە

پەنگەکانی سەوز، سوور، شین و پەش لە کانه‌کاندا دەدۆزێتەو و کە پەشەکەوی زۆر بە

قیمەتە.

تەشبیھ: ناوبردنی شتیک بەشتیکی تر، ویکچواندن.

پۆلاد: پۆل. سەختترین جۆری ئاسن.

ئەم تاکە لە (ر، عیراق) دا چوارەمین و لە (گل/۶، ن/۱، نن، ک) دا پێنجەمین و لە (ع،

گل/۱۰، ن) دا حەوتەمین تاکی ئەم پارچە هەلبەستەییە.

تیری (ر): تیە. ئەمیش هەلەییە.

تیری موژگان (نن)... کانت. چونکە دراو و نیو بۆلی دووهمیشی تیا دراو.

تەشبیھی (ر): تشبیھ - تەشبیھی (ک): کوشتەیی.

پۆلادی (عیراق): فۆلادی.

۸- حەلقە حەلقە: قۆلفە قۆلفە، پێچ و خەم، لوولی.

طوره: شەقل (مۆر) ی سولتان و پاشا کونەکان (طوغرا) بەشیوەیەکی جوان و نەخشاو بوو و،

(کوردی) پێچ و خەمی کاکۆلەکەیی عەبدوللا پاشای بەو داناو، مەبەستی لەوێ کە ئێمە

پەیوەندی تۆین و تۆ لە خۆتمان مەکە.

بەرباد: بەبادان، خاوکردنەو، تیکچوونی پێچ و خەمەکە، وێرانکردن، من لە خۆت مەکە.

ئەم تاکە لە (گل/۶، ن/۱، نن، ک) دا سییەمین و لە (ع، ن، گل/۱۰) دا هەشتەمین و لە (ر،

عیراق) دا پێنجەمین تاکی ئەم هەلبەستەییە.

کاکۆلەکەت (ن/۱، نن، ک): کاکولی تو.

تووخودا (ن/۱، ک): توخوا.

۹- زویر: زین، عاجز، دلشکاو.

زولف: بړوانن لپړه‌دا وشه‌ی (زولف)ی به‌کاره‌پناوه که له تاکی پېشووشدا (کاکوډ) به‌کاره‌اتووه، ه‌ردووکیش له باسی یه‌ک که‌سدان که ئه‌ویش پیاوه و (ئەشی کاکوډی بووین)، به‌لام زولفه‌که چی؟؟؟ ئەمەش له وێژه‌ی کۆندا باوه له ناو هۆنه‌راندنا وه‌ک پهمزی (جوانی) نه‌ک جینسی که‌سه‌که.

مورغ: مه‌ل، بالنده‌ی نیچیر.

په‌زا به: وه‌ربگره، بته‌وئ، قایل به.

سه‌ییاد: راوچی نیچيروان.

لپړه‌دا له عه‌بدوډلا پاشای دووباره ده‌کاته‌وه: یا ه‌موو گه‌لی تیکرا بووینت و، یا ده‌س ه‌لگرئ، وه‌ک راوچی مه‌به، که ه‌ر به‌ئاره‌زووی خۆت نیچیر ه‌لبریت.

ئەم تاکه له (کل/٦، ک، ر، نم/١، نن، عیراق)دا شه‌شه‌مین و له‌وانی ترده‌ نییه‌مین. به‌لام له (نن)دا ته‌نیا (ی زلف و دانه‌ی خا)ی ماوه و ئیتر ئه‌ویکه‌ی دراهوه و له‌ناوچووه.

په‌زا به (ک): روزایه – ه‌ه‌له‌ی چاپیه.

١٠- نه‌شئه: خو‌شی، ه‌ه‌وا، سه‌رخۆش بوون.

شه‌ربه‌ت: شه‌کراویکی بۆن و تام خو‌شه.

شاییته‌وه: پاشاییته‌وه و یا (شادیی) بوونی تو‌وه که ئەمەش جوانکاری و وه‌ستایی و ورده‌کارییه له هۆنه‌ریدا، له وێژه‌ی کۆندا.

بیبه‌ینه‌ سه‌ر: به‌سه‌ری به‌رین، رابویرین، پایه‌دار بڼ، له درېژده‌ا بڼ.

زه‌هر: ژه‌هر، ماده‌یه‌کی کوشنده‌یه و مه‌به‌ستی له بېگانه و خراپکاران و گێره‌شپوین ناوچه‌که بووه که عه‌بدوډلا پاشا دۆستایه‌تی له‌که‌لا گرتووه.

قه‌نناد: شه‌کرفرو‌ش، یا شه‌کرچی (قه‌ند = شه‌کر).

ئەمیش دیسان وریاکردنه‌وه‌یه‌کی تری عه‌بدوډلا پاشایه.

ئەم تاکه له (کل/٦)دا ه‌ه‌وته‌مین و له (عن، ن، کل/١٠)دا ده‌یه‌مین و له‌وانی ترده‌ نییه و له‌ویدا که ه‌یه‌ه‌یه‌ چونه‌کن، جگه له (ن) وشه‌ی (شاییته‌وه)ییه (شاهیته‌وه) نووسیوه.

١١- فریاد: هاوار، هانا بردن.

(مه‌)که: هی ئیمه بکه (مه = ئیمه) و (که = بکه) و ئەمەش یاری به‌وشه‌کردن و وه‌ستاییی (کوردی) یه‌گه‌یه‌نی و سه‌ر له خه‌لقی تیکدانی به‌م هونه‌ره‌ جوانه‌ی.

ئەم تاکه له (نم/١)دا نییه و له (نن)دا دراهوه و له‌ناوچووه و له (ر، عیراق)دا ه‌ه‌وته‌مین و له (کل/٦)دا ه‌ه‌شته‌مین و له (عن، کل/١، ن)دا یانزه‌یه‌مین تاکی ئەم پارچه ه‌له‌به‌سته‌یه.

جاری بترسه (عیراق): جاری

گو‌یی (عیراق): که‌وی!

مه (که) (عیراق): مه‌که!

١٢- دیدە: چاو - لیڤه‌دا (کوردی) رووبه‌رووی (چاو) د‌ه‌دوئ، به‌لام ه‌ه‌ر م‌ه‌به‌ستی ع‌ه‌بدول‌لا پاشایه و چاودیری ه‌ه‌مووانی لی دم‌خو‌ا‌زئ. ق‌و‌وت: خ‌و‌ر‌ش‌ت‌ئ به‌ری د‌ل ب‌گ‌ر‌ئ و ه‌ی‌ز به‌خ‌ش ب‌ئ. ز‌اد: ئه‌م‌یش ه‌ه‌ر خ‌و‌ار‌د‌ه‌م‌ه‌ن‌یه. ئه‌م تاکه له (نن)دا دراوه و له‌ناو‌چ‌و‌وه و له (نم/١، ک)دا ح‌ه‌و‌ت‌ه‌م‌ینه و له (ر، ع‌ی‌راق)دا ه‌ش‌ت‌ه‌م‌ینه و له (گل/٦)دا نۆیه‌م‌ینه و له (عن، ن، گل/١٠)دا د‌و‌ان‌ز‌ه‌یه‌م‌ین تاکی ئه‌م پارچه ه‌ه‌ل‌به‌سته‌یه و له ه‌ه‌مو‌ان‌دا چ‌و‌ن‌یه‌که.

١٣- گ‌ه‌رد: ت‌ۆ‌ز، ح‌اش‌اک، د‌ه‌رد و به‌لا که به‌سه‌ر گ‌ه‌له‌وه بووه. م‌ی‌ح‌ن‌ه‌ت: ئه‌رک، ئازار، ناخ‌و‌شی، م‌ان‌د‌و‌و‌یت‌ئ، خ‌ه‌م له د‌ل‌ئ خ‌ه‌ل‌کا. ج‌ه‌لا: پ‌اک‌ت‌او، پ‌اک‌ک‌ر‌د‌ن‌ه‌وه، ب‌ر‌ی‌س‌که پ‌ئ د‌انه‌وه‌ی، م‌ش‌ت‌وم‌ال. ع‌ار‌ف: ز‌انا و، د‌انا و ئه‌م وش‌ه‌ی (ج‌ه‌لا و ع‌ار‌ف)ه‌ش ص‌و‌ف‌یا‌ن‌ه‌ن. ن‌اک‌ه‌س: پ‌یا‌و‌خ‌را‌پ‌ان، خ‌را‌پ‌کارانی به‌د‌س‌رو‌شت، به‌د‌ئ‌ص‌لان، ن‌ار‌ه‌س‌ه‌ن. ئ‌و‌س‌ت‌اد: م‌ام‌و‌س‌ت‌ا. ئه‌م‌یش گ‌از‌ن‌د‌ه‌یه‌کی ت‌ری (کوردی)یه که د‌ه‌س‌ت‌و‌پ‌یت‌و‌ه‌ن‌دان، ئ‌ا‌گ‌ه‌دارک‌رد‌نی ع‌ه‌بدول‌لا پاشایه، ب‌ۆ ر‌ی‌ای‌ی له کاروباری گ‌ه‌ل‌دا و نه‌خ‌س‌ت‌نه د‌ه‌ستی د‌ه‌س‌و‌پ‌یت‌و‌ه‌ند‌ه‌وه. ئه‌م تاکه له (گل/٦)دا ده‌یه‌م‌ین و له (عن، ن، گل/١٠)دا سی‌ان‌ز‌ه‌ه‌ه‌م‌ین تاکی ئه‌م پارچه ه‌ه‌ل‌به‌سته‌یه و ه‌ی‌ش‌ت‌ا چ‌ا‌پ‌یش نه‌ک‌راوه و له‌م سه‌ر‌چ‌ا‌وا‌ن‌ه‌ش‌دا چ‌و‌ن‌یه‌که و له‌وانی ت‌رد‌ا ن‌یه‌ه.

١٤- گ‌ۆ‌شه: ق‌ه‌راخ - و م‌ه‌به‌ستی له ب‌ر‌ۆ و گ‌ر‌ژ‌ک‌رد‌ن و به‌لا‌چ‌او ئ‌ی‌شار‌ه‌ت ک‌رد‌نی به‌د‌کار‌انه له کاتی فر‌مان‌دان به‌سه‌ر گ‌ه‌ل و س‌ت‌ه‌م‌ک‌رد‌ن‌یا‌ن له خ‌ه‌ل‌ک. به‌د: خ‌را‌پ‌کاران، ن‌اک‌ه‌سان، ه‌ه‌ر‌زه، نه‌ف‌ام‌ان، ن‌اد‌ئ‌س‌ۆ‌زانی گ‌ه‌ل. ک‌و‌ف‌ر: به‌د‌ر‌ۆ ناوی خوا و پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ر ب‌رد‌ن و په‌ی‌ره‌وی نه‌ک‌رد‌ن‌یا‌ن - لیڤه‌ش‌دا (کوردی) ئه‌و ک‌رد‌ه‌وه ن‌ار‌ه‌وا‌یا‌ن‌ه‌ی ئه‌وانه و‌ه‌ک (ک‌و‌ف‌ر) د‌انا‌وه. ق‌ه‌ت‌ل: ک‌و‌ش‌تن، ئه‌م‌یش م‌ه‌به‌ست چ‌ ک‌و‌ش‌تن‌ئ ر‌اس‌تی و، چ‌ س‌ت‌ه‌م لی ک‌رد‌نه و به (پ‌اشا) ر‌ا‌د‌ه‌گ‌ه‌یه‌ن‌ئ که خ‌ۆی کار و فر‌مان ب‌گ‌ر‌یت‌ه‌وه د‌ه‌ست و به‌ری نه‌دا. ب‌ۆ به‌د‌کاران. ز‌ه‌ل‌یل: ز‌ه‌بو‌ون، ب‌ئ د‌ه‌سه‌ل‌ات، په‌ک‌که‌وت‌ه. ج‌ه‌ل‌ل‌اد: ئه‌وان‌ه‌ن که (دار) له تا‌و‌ان‌ب‌ار‌ان‌ن د‌ه‌د‌ه‌ن و د‌و‌ایی بو‌وه‌ته باو ب‌ۆ ناوی ئه‌وان‌ه‌ی به‌فر‌مان‌ئ گ‌ه‌وره‌ی و‌ل‌ات سه‌ری که‌سان د‌ه‌پ‌رن و خ‌ه‌ل‌ک د‌ه‌کو‌ژن. ئه‌م تاکه له (نن)دا دراوه و له‌ناو‌چ‌و‌وه و له (نم، ک)دا ه‌ش‌ت‌ه‌م‌ینه و له (ر، ع‌ی‌راق)دا نۆیه‌م‌ین و له (گل/٦)دا ده‌یه‌م‌ین و له (عن، ن، گل/١٠)دا چ‌و‌ار‌د‌ه‌م‌ین تاکی ئه‌م پارچه ه‌ه‌ل‌به‌سته‌یه. به‌و ک‌و‌ف‌ره ب‌ۆ ق‌ه‌ت‌ل‌ئ (ک)دا م‌ه‌گره ب‌ۆ ک‌و‌ش‌تن‌ئ - ئه‌م‌ه‌ش ه‌ه‌ل‌یه. به‌د، ک‌و‌ف‌ره (نم/١، ع‌ی‌راق، ر): وا م‌ه‌گره - ئه‌م‌ه‌ش ه‌ه‌ل‌یه و به‌ه‌ه‌ل‌ه و‌ه‌ر‌گ‌یر‌اوه.

زەلەیل (گل/۶، ر، عیراق): طفیل - ئەمیش ھەلەپھ و ئەشی لە شیوەی نووسینی شکستەیی فارسییەویدا خۆتندرا بیتەوہ.

لە (ظەلەیل) ھوہ ناوی (زەلەیل) یش کہ دوا وشەپە، چونکہ دوا تاک بووہ لە سەرچاوەکەیدا.

لە دوا دێریی ئەم تاکەوہ بە ھی کەسیکی (زەلەیل) ناو، کہ ھونەرێکمانە دانراوہ، لەوانەپە ئەگەر تاکی پێشوو دوا تاک بوایە دەکرا بە ھی (عارف) کہ تیا ھاتووہ.

۱۵- مانی: وێنەکێشیکی کۆنی شارەزا و، وەستا بووہ خواوہنی رێبازیکی (فەلسەفیی ئاینی) ش بووہ.

کۆھکەن: مەبەستی لە فەرھادی ھونەرمندە کہ لە عەشقی شیرین بەردی بێستوونی تاشی.

(ئەمجا ئامۆژگاریی پاشا دەکات کہ دلی خەلک بۆلۆ ببیتەوہ).

ئەم تاکە لە (عن، ن، گل/۱۰) دا پانزەھەمین و لە (گل/۶) دا دوانزەھەمین و لەوانی تردا نییە و چاپیش نەکراوہ و لەویدا ھەپە چوونپەکە.

گەر دهبی لوطفت بیی

- ۱- گەر دهبی لوطفت بیی، وهرنه، جهفاکاری مهکه
قهدری خهلقی راگره قهت مهردوم نازاری مهکه
- ۲- شیر کرۆژی دهوری سینی، نابنه جیگهی هیوا
پشتیوانت گەر دهوی؛ تۆ، تهرکی (بازاری) مهکه
- ۳- بهس به (دل) یاری بکه (یارا) م نه ماوه (یار) هکه
مهرحمهت که، با رهقیبان تووخودا (یاری) مهکه
- ۴- تۆ که خزمانت برهنجینی و سهراژیریان بکه
قهت به یاریکاری بیگانه هیوا یاری مهکه
- ۵- حاکی چا به، طهریقی عدل داری پیش گره
چونکه حوکمت راده بووری حهیفه زۆرداری مهکه
- ۶- ئیمه عهبدی جان فیداین فرصهت له دهستت بهرمه ده
گوپی له وه مهگره دهلی ههرگیز وهفاداری مهکه.
- ۷- هینده نهحسه طالع سهرمت فیداکه م هیشته ههر
پیم دهلی: لاچۆ له پیشم بهسیه لاساری مهکه
- ۸- چی دهکا پیم گیانه که م جهور و جهفای دوو چاوه کهت
چاوه که م؛ ئه و ظالمه، خۆت بیکه، موختاری مهکه
- ۹- با له باریدا بی (کوردی) یاری سهختت هه لگری
تۆش که می مروهت بکه سا زیده تر پاری مهکه

۱- لوطف: بهزهیی، چاودیری، دلسۆزی، بهتهنگه وه بوون.

جهفاکاری: خراپی، بهدکاری، سزادان.

قهدر: ریز.

مهردوم: خهلقی.

سەرچاوهی ئەم هەلبەستە (عن، مس، ن، گل/۱، کش، لایە/۳۵۶) دایە و هەموو دەسنووسی کۆن و باوەرپێکراون و (کش)یان ئەم هەلبەستە لە کەشکۆلی (مستەفا بەگی کوردی) دانراوه، لە نێوان ئەم سەرچاوانەدا (عن)م کردە بنکە لە لیکۆلێنەوهی و هیشتا چاپیش نەکراوه. بەلام (کش) ناوی نووسەری لەسەر نییه لە هی دوا دواى چەرخى (۲۰) دەکات لە (عن، مس، ن، گل/۱)دا لە سەرناوی ئەم هەلبەستەدا نووسراوه: (نامە کردی برای عبدالله پادشا بیه) واتە: (نامەى «کوردی» بۆ عەبدوللە پاشای بابان) دیارە، ئەمەش کە ئەو لەسەر حوکم بووه لە پێش و پاش پرووخانی باباندا دانراوه.

قەت (کش): تو.

۲- شیر کرۆژی دەوری سینی: نانخۆری فشهکەر، وشەى(شیر) بە(شیر)یش دەخویندریتەوه کە دەبێ بە(شیرکرۆژ).

تەرک: وازهێنان، دەسبەرداری.

بازاری: مەبەستی لە تیکرای گەلە (رەشەگەل) نەک دەستوپێوهند و چێشتە و هەندئ کەرەپیاوان.

ئەم تاکە لە (کش)دا نییه و لەوانی تردا دووهمینه.

۳- یاری بکە: گەمە بکە و مەبەستی یاریی بە(دل) کردنە.

یارا: توانایی، وزە.

یار: خۆشەویست، دۆست.

مەرەمەت: بەخشندەیی، دڵسۆزی، چاودێری.

با رەقیبان: لەگەڵ ناکەساندا و نەیاراندا.

یاری مەکە: هاوکاری مەکە، یاریکاری مەکە، هاوکاریان مەبە.

نیو بآلی یەكەمى ئەم تاکە لە (کش)دا نییه و لەوانی تردا سییەمینه و لە هەموواندا چونیەکە و جوانکاری وشەبازی لەم تاکەدا هەیه کە پەسندی وێژەى کۆنە.

۴- سەرژێر: سەرەوژێر واتە بیانشکینی و پەهەندەیان بکەى، بیانپرووختینی. (هەلگیراندنەوه)

ئەم تاکەش دیسان هەمووی لە (کش)دا نییه و لەوانی تردا چوارەمینه.

برهنجینی (گل/۱، ن): دەرئنجینی.

بکەى (گل/۱، ن): دکەء.

بکەى (مس): بکەء.

کیشى ئەم تاکە سووکە و دەبێ وشەى (بێگانە)کەى درێژتر دەرئبێدرئ، ئەگەر نا وەک لەنگ بێ وەهایە.

لەم تاکە هەلبەستە رەوشتى بێگانەپەرستى عەبدوللە پاشای بابان ئاشکرا دەکات کە

ھەمىشە دژ بەخزمان و نەتەوھكەى و دژ بەرژىمى بابان بوو و وازى نەھىناوھ ھەتا ئو
 رژىمەى رووخاندووھ. خۆيشى مايە پووچ دەرچووھ. سەرەراى ئوھى بەدكردەوانەى مۆرى
 ناپاكىى ناوھ بەناوچەوانى خۆيەوھ.
 ۵- ھاكم: فەرمانرەوا، گەرەى ولات.
 طەرىق: رىگە، رىبان، بەرنامە.
 عەدل: دادپەرورەى.
 ھاكم: فەرمانرەوايى.
 ھەيفە: موخابن.
 ئەم تاكە لە (كش) دا چوارەمىنە و لەوانى تردا پىنچەمىنە.
 طەرىقى (كش، مس): طريق - ئەمە رىنووسى كۆنە.
 ۶- عەبد: بەندە، كۆيلە.
 جان فیدا: ئووى گيان بەخت دەكا.
 فرصەت: ھەل، دەرھەت، دەرھتان.
 وھفا: بەئەمەكى، چاكە لەبەرچا و بوو، پىزان.
 ئەم تاكە لە (كش) دا بەم جۆرەيە:
 «چاوكم كىفت اگر دىنى بەجنت شادبىي»
 كوى مكه تو كسەء دىژى وفادارى مكه
 ھەرگىز (ن): جانا.
 بەرمەدە (مس): درمكه.
 ئەم تاكە لە (كش) دا دووھمىنە و لەوانى تردا شەشەمىنە.
 ۷- نەحس: تووش، خراپ، بەد.
 طالع: چارە، بەخت.
 فیدا: بەخت كردن، قوربانىدان.
 ئەم تاكە لە (كش) دا پىنچەمىنە و لەوانى تردا ھەوتەمىنە.
 نەحسە (كش، ن): خراپە.
 سەرمت فىداكەم (كش، مس): گر سر فداكم.
 ھىشتە ھەر (ن، كش): يار دلى.
 پىم دەلى (ن، كش): بس بلى.
 بەسىە لاسارى مەكە (كش): ھندە بىعارى مكه.
 ۸- جەور و جەفا: سزا و ئازاردان و خراپى كردن.
 ظالم: ستمەكەر، زۆردار.

موختارى مەكە: خۆى سەربەخۇ مەكە، رېگەى مەدە، دەسلەلاتى مەدەرى، سەرىشكى مەكە.
 ئەم تاكە لە (كش) دا شەشەمىنە و دوا تاكە و لەوانى تردا ھەشتەمىنە.
 نىو بالى يەكەمى ئەم تاكە لە (كش) دا بەم جۆرەيە:
 «كر دكا پرست دو چاوت بو جفا و جور من»
 ئەو ظالە (كش): تويى خدا.
 ئەم ھەلبەستەم لە كەشكۆلستاندا جز و بەند كرددووه، بەناوى (كەشكۆلى كۆن) ھو و لە
 پېرستى كەشكۆلستاندا لە لاپەرە (۵۰ و ۵۱) دا جېگرم كرددووه.
 ئەم تاكە لە (كش) دا نىيە و لەوانى تردا نۆيەمىنە و دوا تاكە.
 لەباريدا بى: لە توانايا بى، بتوانى.
 مروت: ئىنصاف.
 زىدەتر: زۆرتەر.
 زىدەتر بارى مەكە (مس): زىدە سر بارى مەكە.
تېبىنى: پاىەى ئەم ھەلبەستە بەراستى نزمە ھەرچەندە تام و چىژ و دروشم و مۆركى
 (كوردى) تىدايە، بەلام لە زۆر جىيدا لاوازە، لەوانەشە دەماودەم و دەسكارى لە ئاكامى
 نەخويندەنەوى راستيدا واى بەسەر ھىنا بى.

ئەمن كەوتوو مە ژۆر بار

- ١- ئەمن كەوتوو مە ژۆر (بار)ی، خەمی دووریت و (بار)یکە بەخوای حەیفە بېم؛ دەست و نهوایی پشت و (بار)یکە
- ٢- بەخوینی من حەنایی كە، عەزیزم دەست و كاكۆلت، بەموژگانی دوو دیدەیی نەگسینم، تار تاریكە
- ٣- لە بەندی عوقدی كاكۆلت بەگرفتارە دلی زارم، وەكو مورغی قەفەس بیبەخشە، بەم چەشنە قوتاریكە
- ٤- دەكا مەنعم لە گریان ئەم رەقیبەیی ئەحمەق و كەودەن مەللی ئینسانە، ئەو بێ پیرە، هەروەك سەگ قەتاریكە
- ٥- غەمی دووری لەسەر شانم وەكو كۆی دەماوەندە ئومێدی وەصل وەك موورە، میان و سەروی باریکە
- ٦- بەیانی حەسەرەت و شەرحی غەمی دووری لە هیجرات بەكاغەز، قەت تەواو نابێتوو، ئۆشتر بێنە باریکە
- ٧- ئەگەر ئەمجارە بێ دەستم بەدامانی بگا (كوردی) سەعاتەن و عەقل و پۆح و دین و دل بێنە نەتاریكە

١- ژۆر باری: بن باری - مەبەستی لەوێهە كە خەمی دوورییەكەیی یار وەكو (كۆل = بار)یک وایە كە خەلكی بەشان = پشت هەلی دەگرن یا لە وڵاخیی دەكەن و ئەوەتا (كوردی) كەوتووئە ژۆر ئەو بار (كۆل)هوه. كە (بار)ی خەمی دوورییەكەییە واتا چۆنیەتی خەمەكەییە.

(بار)ی كە: باری بكە، لێی باركە - واتا ئەی یارەكەم من بەم حالەشەوه كە لە بن باری خەمی دووریی تۆ دام سا تۆش فەرموو دیسان (باری تری بكە) وە یا مەبەستی ئەوێهە دەلی سەرەپای ئەوه كە بوومەتە ژۆر باری خەمی دووریتەوه كەچی یار (حال)ی تریشی ئاوقام بووه و كردوو مەتە بن خۆیەوه، كە ئەم وشەیی (بار)ە جیناس ئاراییه، جاری تریش بەكاری دینیتەوه، وەستایی تیا دەنوینی.

حەیفە: موخابنە.

دهست و نهوا: ئاتاج (موحتاجی) پتویست بوون، چاوه‌نوار، که له (دهست) ی (دهسته‌وخوار، دهست‌ریژکردن، دهست پان کردن)هوه.

(نهوا)ی = موحتاجیتی و (هیواباری) واته بئی هیوایی (دهست و نهوا) یا ئەم (پشت)ه (پوشت) واته نامه‌رده، که (کوردی) موحتاجی بووه و پتیی بلتین: وهک که (بار)ی بکه.

ئهمجا دهست و نهوایی پشت یا واته‌دار و گۆچان به‌دهسته‌وه گرتن بۆ یاریده و پشوودانی پشت یا مه‌به‌ستی له موحتاج بوونه بۆ (پشت)ی خۆی که ئەو بار = (کۆل)ه هه‌لبگرئ. بۆیه‌ش وتووێه: (حه‌یفه)، چونکه له کورده‌واریدا به‌که‌سی نامه‌رد ده‌لتین (پشت دهر) و ئەمیش ده‌لتی: من چونکه مه‌ردم و (پشت دهر) نیم، حه‌یفه موحتاجی پشت بم.

(باریک)ه = واته ئەستور نییه و له‌به‌ر ئەم باریکیه‌ی پشتی خۆیه‌تی که بئی هیز و ناتوانا بئی بۆیه ده‌لتی، حه‌یفه گوايه ناتوانی و له‌باریا نییه ئەو باره‌ی تر به‌رئ. ئەمه‌ش جارێکی تر حساس ئاراییه و، ورده‌کارییه.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته نایابه ته‌نیا که‌شکۆلێکی په‌راوی خانه‌ی مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه‌یه و ئیسته‌ لای خانه‌واده‌ی جه‌لی زاده‌یه و بۆیه لی‌ردها به‌کورتکراوه‌ی (جلی) ناوی دیت و نوسه‌یه‌کی ئەم که‌شکۆل لای هێرۆ خان و نوسه‌یه‌کی تری لای مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اخیه.

سه‌ره‌تا ئەوه‌ی که بوونی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی ئاشکرا کردووه (مامۆستا عه‌بدولپه‌زاق بيمار)ه که له گوتاری نووسه‌ری کورد و ژماره‌/٣ سالی/١١ ئابی ١٩٧١ز، به‌غدادا له ژیر ناوی (ده‌سنووسێکی غه‌زله‌ی کورد)دا وتاریک و سێ پارچه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی)ی تیا پێشکه‌ش کردووه که له شوێنی خۆیاندا له‌و هه‌لبه‌سته‌ئاندا نیشانه‌م بۆ ئەمه‌ کردووه، به‌لام ئەوی بۆ ئەم شوێنه‌ لی‌ دواننی، پتویسته ئەوه‌یه که له‌و وتاره‌یدا نووسیویه: (که‌نجینه‌ی سامانی «شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی»مان مزگه‌وته‌کان و کتێبخانه‌ی مه‌لاکان و مالی بنه‌ماله‌ زاتین په‌روه‌ر و ناوداره‌کان بووه، که خاوه‌نه‌کانیان تا راده‌یه‌ک دلسۆزانه پارێزگارییان کردووه. کتێبخانه‌ی بنه‌ماله‌ی جه‌لی زاده له‌ کۆیه، یه‌کێکه له‌و که‌نجینه‌، که له‌ ناو کتێبی کۆن و ده‌سه‌خته‌ی نایاب و کتێبی به‌نرخ‌ی زانیاریه ئاینیه‌کاندا، چ په‌ره‌ په‌ره، چ به‌کۆمه‌ل شیعرێ شاعیرانی کوردت ده‌بینی...) دوا‌ی ئەمه مامۆستا بيمار نووسیویه:

«ئێستا وا کۆمه‌له ده‌سنووسێکم لایه که گه‌وه‌ریکی ئەو که‌نجینه‌یه، خوشکی ئەده‌بیه‌روه‌ر و تیگه‌یشتوو (نه‌جیه‌ی خانی جه‌لی زاده) پتیی که‌رم کردووم که به‌وپه‌ری دلسۆزیه‌وه له سالی ١٩٦٣دا به‌ر له‌وه‌ی کتێبخانه‌که تووشی پشکنینه‌وه و، وێران و تالان کردن بیت، پزگاری کردووه. له‌م ساله‌ تووشه‌دا ئەوه‌ی لای به‌نرخ بووه له‌ ده‌سته‌ته‌کان و له‌ دانراوه‌کانی باب و باپیرانی و ئەوه‌ی توانیه‌تی بیکا به‌سه‌ر باری که‌لوپه‌لی و پێداویستی کۆچی ئاواره و هیلانه‌واری، له‌گه‌لێتی سنووقیکا ئەم چه‌ند لاپه‌ره شیعرانه‌شی هه‌لگرتوووه که ئەگه‌ر گیانی نرخ زانی ئەده‌بیه‌ی ئەو خوشکه به‌پێژه نه‌بوايه ئیسته‌ له‌ بیره‌وه‌ری زهمانی و ده‌نگدان

جاریکی کەش تاسە و سوپاس بۆ ھەردوو (مامۆستا مەسعوود محەمەد جەلی زادە) و (مامۆستا بێمار) ھە ھەڵبەت ھەڵبەستە ژمارەییکی تری خرایە سەر و ھەموو پێژ و ئافەزینم بۆ ھەستی پاکی (خۆشکە نەجیبە خانە جەلی زادە) یە کە لەو چنگاڵە پیسانە بۆی پەسگەر کردووین. ئەوسای ئەمە ی سەر و نووسیوە، ھێشتا مامۆستا (مەسعوود) لە ژياندا بوو. بەداخەو کە نەماوە. ئەمیش شتێوی نووسینی کەشکۆڵەکە یە.

ئەمن (جلی): من.

ژێر باری (جلی): ژێر بار.

خەمی (جلی): غم.

بەخوای لە لای من وایە: (بەخوا) بووبی و کرابیتە کۆییانە.

دەست و ئەوایی (جلی): دستو نوای.

دوای ئەمانەش بەداخەو بۆنە ی ھەڵبەستەکەم بۆ نەزانرا.

۲- خەنایی: خەناوی (خەنایی کە) لە خەنە ی بگرە، سووری بکە بەخوینی وەکو خەنە ی من لە پەنگدا.

عەزیزم: ئە ی خۆشەوێستم، دۆستەکەم.

کاکۆڵت: وا دیارە ئەم ھەڵبەستە نامە یە کە بۆ یەکی لە دۆست و ھەوال و ھاودەمە خۆشەوێستەکانی خۆی ناردووە، وەک نامە یە ک و وادی لە دەست دووری کردووە و ئارەزوومەندی دیداری تیا دەربڕیوە. بەتایبەتی تاکی شەشەم دیاری دەکا کە نامە یە کە. موزگان: برژانگەکان، مژۆلان، موزگ.

دیده: چاو.

نەرگسینم: وەکو نەرگس - ئەم ناوی (نەرگس) بردنە و بۆ چاوی خۆی وەک داوانەوێک وایە لەم ھەڵبەستەدا، چونکە وا دێ بەبیرا دەبوو بیوتایە (نەرگسینت) بەلام نە. مەبەستی برژانگی چاوی وەکو نەرگسی خۆیەتی کە یارەکی (برادەرەکی) بیکاتە شانە و کاکۆڵی خۆی پێ خا و بکاتەو و چاوی (کوردی) و برژانگەکانی ھەلکۆڵی و دەست و پەنجە و کاکۆڵەکانی خۆی پێ خەنە پەنگ بکات.

تار تار: پەش پەش یا بەشانە لە خوینی ئەم پەنجە و کاکۆڵی خۆروشی خەنە ی بکا و دیسان بەبرژانگی وەک شانە ی ئەم قژی کاکۆڵی خۆی پێ شانە بکات.

بەخوینی (جلی): بخون - ئەمیش دەبێ، بەلام بەتیکراییی لە ھەڵبەستی تردا (بەخوینی) وتوووە. خەنایی کە (جلی): خنائی کە.

دەست و (جلی): دست.

بەموزگان (جلی): بمژگان.

دو دیدە ی نەرگسینم (جلی): دو دیدە نەرگسینم.

۳- لە بەندی: لە داوی، لە بەندیتی وەک بەندیخانە ی ناو قژی کاکۆڵی، لە گیرۆدەبیدا.

عوقده: گری، مەبەستی پێچ و لوولی کاکۆڵەکەیه که جاران بەشەو له جێگەدا داوێنی کاکۆڵەکه له دارپێچراوه و هەتا بەیانی گرتی تی کەوتوو و لوول بووه.
گرفتار: گیرۆدە.

دلی زارم: دلی پەڕیشانم.

مورغ: مەل، پەلەوهر، بالندە، که دلی خۆی چواندوو بەمەلی ناو قەفەسی کاکۆلی.
قەفەس: توولینە، ئەو توولینە و تەلینەیهی که مەلی تیا بەخپۆ دەکەن وەک کەو.
بیبەخشە: ئازادی که، بەرەللی بکه، مەبەستی له دڵەکەیهتی له ناو پێچ و لوولی کاکۆلییا وەک مەل له ناو توولینەدا بەری بدا و مەبەستی کەوکه که ئەو هاوالەیی سەری (کوردی) بدات و له دڵەواکی و بیرکردنەوه پسکاری کات.

بەم چەشنە: بەم جۆرە، ئەشی بەم (جەژنەش)ی مەبەست بووی بەبۆنە (جەژن)هوه سەر له (کوردی) بدات.

چونکه بەرپینووسی کۆن و ئەوسا دەنووسرا: (چەشن = جەژن).

قوتار: رەها، پسگار، بەرەللا، ئازادکردن.

له بەندی (جلی): له بند.

عوقدی (جلی): عقد.

گرفتاره (جلی): گرفتاره.

دلی زارم (جلی): دل زارم.

مورغی قەفەس (جلی): مرغ قفس.

بەم چەشنە (جلی): بم چشنە.

قوتاریکه (جلی): قتاریکه.

ئەم هەموو جۆرە نووسینە سەرەوه بەرپینووسی کۆن و من توانیم هەمووانیان بەپراستی بخوینمەوه و بەرپینووسی ئێستەمان جێگیریان بکه، چونکه بناخەیی خویندیم له حوجره و مزگەوتدا بووه که ئەو سایەیی ساڵە (۲۰ و ۳۰)یەکانی چەرخێ بیستەم بەم جۆرە پینووسەیی ناو ئەم کەشکۆڵە دەمانخویند و دەماننووسی.

۴- مەنع: نەهێشتن، بەرگرتن.

پەقیب: دژ، ناحەز، نەیار.

ئەحمەق: نادان، کەم ژیری، بیر شێواو، دێوانە.

کەودەن: ئەحمەق، تێنەگەییو، دەبەنگ، گەمژە، حەپۆلە.

ئینسان: مرۆف، مرۆی، مێر.... مەبەستی ناکەسی ئەو پەقیبەیه.

بی پیر: بی شیخ، بی چاو سوورکەر، هەتیوچە، بەرەللا، سەرەرۆ.

قەتار: ریزکردن (قوتاریکه) مەبەستی لەوێه وەک سەگ (قەمتەر)ی بکات.

واتە (سنگ = س نکي) که (سەمەندۆک)ی که (پەتی که) بیبەستەوه.

- وهيا: مههّله بهرهللا بئ و مهبهستي له وهيه له گهل سهگاندا ريزى بکات.
 دهکا مهنعم (جلى): اکا منع.
 له گريان (جلى): لکريان.
 ئەم رهقيهى (جلى): ام رقيهه.
 ئەحمق و کهودهن (جلى): احمق کودن.
 مهلئ ئينسانه (جلى): ملي انسانه.
 ئەو (جلى): او.
 ههروهک سهگ (جلى): هروک سک.
 قهتاريکه (جلى): قطاريکه.
 ئەم نووسينانهى ناو کهشکۆلهکه (جلى) ههموو رينووسى کوئن و ئيستته بهم رينووسه
 دهنوسرين که من جيگرم کردوون.
 ۵- کيوى دهماوند: مهبهستي ئەو ئەمهيه ههيشه بهسهه کيوهکهوه، وهک غهباره.
 ئوميدى وهصل: هيواى پيگههيشتن.
 موور: ميرووله - مهبهستي له وردى و بچووكيه.
 ميان: قهه و بالا، واته ئەو هيوايه ئەوهنده زهيوون و باريکه، وهک قههه سهروى باريک وايه،
 ئەميش دهمى نيو بالهيه له کهشکۆلهکهدا.
 ۶- بهيانى هسرهت و شهرحى خهه دوورى له هيجرانت: دهربرينى خههت و ليکدانهوهى غهه
 دوورى و جياييت.
 که ئەم تاکه له (جلى)دا نووسراوه: (بيان حسرت شرح غم دورى له هيجرانت)
 (بکا غز قط تووان بيتو اشتر بينه باريکه)
 کاغهن: ئەمه بهنيشانهى ئەوهيه که گوتم ئەم ههلبهسته نامهيهكى دوستانهيه بۆ هاوالتيكى.
 ئوشتەر: حوشتەر، وشتەر (ئوسا وای پى گوتراوه).
 ۷- دامان: داوين.
 سهعاتهن: دهبهجي، ههه لهو سهعاتهه، کوتوپر، خيرا، گورج، دهموودهست.
 ههقل: ژيرى، هوش.
 پوچ: گيان، پهوان، جان.
 دين: ناين.
 نهئار: پهخش، پهخشان وهک گول بهسهه، ئەوانه ههلهدهم و بالا گهردانى دهکهه.
 ئەم تاکهش له (جلى)دا بهم جوهرهيه (اگر امجار بئ دستم بدامان بکا کردى)
 (ساعاتاً عقل روح دين دل بينه نثاريکه)

گەر دهبی لوطفت بیی

- ١- گەر دهبی لوطفت بیی، وهرنه، جهفاکاری مهکه
- قهدری خهلقی راگره قهت مهردوم نازاری مهکه
- ٢- شیرکرۆژی دهوری سینی، نابنه جیگهی هیوا
- پشتیوانت گەر دهوی، تۆ ته رککی (بازاری) مهکه
- ٣- بهس به (دل) یاری بکه (یارا)م نه ماوه (یار)هکه
- مهرحمهت که، بارهقیبان توو خودا (یاری) مهکه
- ٤- تۆ که خزمانت برهنجینی و سهرا ژیریان بکهی
- قهت به یاریکاری بیگانه هیوا باری مهکه
- ٥- حاکی چا به، طهریقی عهلداری پیش گره
- چونکه حوکمت رادهبووری حهیفه زۆرداری مهکه
- ٦- ئیمه عهبدی جان فیداین فرصهت له دهستت بهر مهده
- گوئی له وه مهگره دهلی ههرگیز وهفاداری مهکه
- ٧- هینده نهحسه طالع سهرمت فیدا کهم هیشته ههر
- پیم دهلی: لاچۆ له پیشم بهسیه لاساری مهکه
- ٨- چی دهکا پیم گیانه کهم جهور و جهفای دوو چاوهکهت
- چاوهکهم: ئه و ظالمه خۆت بیکه، موختاری مهکه
- ٩- با له باریدا بی (کوردی) باری سهختت هه لگری.
- تۆش کهمی مروهت بکه سا زیدهتر باری مهکه.

١- لوطف: بهزهیی، چاودیری، دلسۆزی، بهتهنگه وه بوون.

جهفاکاری: خراپی، بهدکاری، سزادان.

قهدر: ریز.

مهردوم: خه لکی.

سەرچاوهی ئەم هەلبەستە (عن، مس، ن، گل، کش، لاپەرە / ۳۵۶) دایە و هەموو دەستنۆوسی کۆن و باوەڕ پێ کراون و (کش)یان ئەم هەلبەستەى لە کەشکۆلى (مصطفی بەگى کوردی) دانراوه، لە نێوان ئەم سەرچاوانەدا (عن)م کردە بنگەى لێکۆڵینەوهی و هێشتا چاپ نەکراوه، بەلام (کش) ناوی نووسەرى لەسەر نییه هی دوا دواى چەرخى (۲۰) دەکات لە (عن، مس، ن، گل)دا لە سەرە ناوی ئەم هەلبەستەدا نووسراوه: (نامەء کُردى بَراى عَبدالله پادشاه بيه). واتە: (نامەى «کوردی» بۆ عەبدوللا پاشای بابان) دیارە ئەمەش کە ئەو لەسەر حوکم بوو لە پێش و پاشى رووخانى باباندا دانراوه.

قەت: (کش): تو

۲- شیرکرۆژى دەورى سینی: نان خۆرى فشهکەر، وشەى (شیر) بە (شیر)یش دەخوێندریتهوه کە دەبێ بە (شیرکرۆژ).

تەرک: وازهێنان، دەستبەردارى.

بازاری: مەبەستى لە تیکرای گەلە (رەشه گەل) نەک دەستوپێوهند و چێشتە و هەندى گەوره پیاوان.

ئەم تاکە لە (کش)دا نییه و لەوانى تردا دووهمینە.

۳- یارى بکە: گەمە بکە و مەبەستى یاریى بە (دل) کردنە.

یارا: توانایی، وزه.

یار: خۆشه‌ویست، دۆست.

مەرحەمەت: بەخشندەبى، دڵسۆزى، چاویڕى.

با رەقیبان: لەگەڵ ناکەساندا و نەیاران دا.

یاری مەکە: هاوکاری مەکە، یاریکاری مەکە، هاوکارییان مەبە.

نیوبالى یەكەمى ئەم تاکە لە (کش)دا نییه و لەوانى تردا سێیەمینە و لە هەموواندا چونیەکە.

و جوابکاری وشەبازی لەم تاکەدا هەیه کە پەسندی وێژەى کۆنە.

۴- سەرژێر: سەرەوژێر، واتە بیانیشیلی و رەهەندیان بکەى بیانرووخێنى (هەلگیراندنەوه).

ئەم تاکەش دیسان هەمووی لە (ش)دا نییه و لەوانى تردا چوارەمینە.

بڕەنجینی (گل، ن): دەرئنجینی:

بکەى (گل، ن): دکەء

بکەى(مس)بکەء.

کیشى ئەم تاکە سووکە و دەبێ وشەى (بێگانە)کەى درێژتر دەرئنجینی، ئەگەر نا وەک لەنگ

بێ وهه‌ایه.

لەم تاکە هەلبەستە رهوشى بێگانە پەرستى عەبدوللا پاشای بابان ئاشکرا دەکا: کە هەمیشە

دژ بە خزمان و نەتەوهکەى و دژ بە پڕیمی بابان بووه و وازی نەهێناوه هەتا ئەو پڕیمی

پووخاندووه، خویشی مایه پوچ دەرچوووه. سەرەرای ئهوهی بهوکردهوانه‌ی مۆری ناپاکیی ناوه
به ناوچهوانی خویشهوه.

۵- حاکم: فه‌رمانپه‌وا، گه‌وره‌ی ولات.

طه‌ریق: پێگه‌، پێبان، به‌رنامه‌.

عه‌دل: دادپه‌روه‌ری.

حوکم: فه‌رمانپه‌وایی.

حه‌یفه‌: مه‌خابن.

ئه‌م تاکه‌ له‌ (کش)دا چواره‌مینه‌ و له‌وانی تردا پێنجه‌مینه‌.

طه‌ریقی (کش، مس): طریق - ئه‌مه‌ پێنوسێ کۆنه‌.

۶- عه‌بد: به‌نده‌، کۆپله‌.

جان فیدا: ئه‌وه‌ی گیان به‌خت ده‌کا.

فرصه‌ت: هه‌ل، ده‌رفه‌ت، ده‌ره‌تان.

وه‌فا: به‌ئه‌مه‌کی، چاکه‌ له‌به‌رچاو بوو، پێزان.

ئه‌م تاکه‌ له‌ (کش)دا به‌م جو‌رمیه‌:

«چاوکم کيفت اگر دنیی به جنت شاد ببی».

کوی مکه‌ تو بوکسه‌ء دیژی وفاداری مکه‌

هه‌رگیز (ن) جانا.

به‌رمه‌ده‌ (مس): درمکه‌.

ئه‌م تاکه‌ له‌ (کش)دا دووه‌مینه‌ و له‌وانی تردا شه‌شه‌مینه‌.

۷- نه‌حس: تووش، خراپ، به‌د.

طالع: چاره‌، به‌خت.

فیدا: به‌ختکردن، قوربانیدان.

ئه‌م تاکه‌ له‌ (کش)دا پێنجه‌مینه‌ و له‌وانی تردا هه‌وته‌مینه‌.

نه‌حسه‌ (کش، ن): خراپه‌:

سه‌رمه‌ت فیدا که‌م (کش، مس): گر سر فدا کم.

هه‌یشه‌ هه‌ر (ن، کش) یار دلی.

پێم ده‌لێ (ن، کش) بس بلی.

به‌سیه‌ لاساری مکه‌ (کش) هنده‌ بیعاری مکه‌.

۸- جه‌ور و جه‌فا: سزا و ئازاردان و خراپی کردن.

ظالم: سه‌مه‌گه‌ر، زۆردار.

موختاری مکه‌: سه‌ره‌پشکی مکه‌، خوێ سه‌ره‌خۆمه‌که‌، پێگه‌ی مه‌ده‌، ده‌سه‌لاتی مه‌ده‌ری.

ئەم تاكە لە (كش)دا شەشەمینە و دوا تاكە و لەوانی تردا هەشتەمینە .
نیوباللی یەكەمی ئەم تاكە لە (كش)دا بەم جۆرەیه:
«كر دكا پرست دو چاوت بو جفا و جورمن»
ئەو ظالم (كش) تو بی خدا .
ئەم هەلبەستەم لە كەشكۆلستاندا جزوبەند كردهوه به ناوی (كەشكۆلی كۆن)هوه و لە پیرستی
كەشكۆلستاندا لە لاپەرە ۵۰ و ۱۵۱ جیگرم كردهوه .
۹- ئەم تاكە لە (كش)دا نییه و لەوانی تردا نۆیەمینە و دوا تاكە .
لەباریدایی: لە توانایایی، بتوانی .
مروهت: ئینصاف .
زێدەتر: زۆرتر .
زێدەتر باری مەكە (مس): زێدە سرباری مەكە .
تیبینی: پایەئەم هەلبەستە بەراستی نزمە هەر چەندە تام و چێژ و درۆشم و مۆركی
(كوردی)ی تیدایە بەلام لە زۆر جێیدا لاوازه، لەوانەشە دەماو دەم و دەسكاری لە ئاكامی
نەخویندنهوهی راستیدا وای بەسەرھێنایی .

ئەمن كەوتوومە ژۆر بار

- ١- ئەمن كەوتوومە ژۆر (بار)ی، خەمی دووریت و (بار)یکە بەخوای حەیفە بېم؛ دەست و نهوایی پشت و (بار)یکە
- ٢- بەخوینی من حەنایی كە، عەزیزم دەست و كاكۆلت بەموژگانی دوو دیدەى نەرگسینم، تارتاریكە
- ٣- لە بەندی عوقدی كاكۆلت، گرفتارە دلی زارم وەكو مورغی قەفەس ببیەخشە، بەم چەشنە قوتاری كە
- ٤- دەكا مەنعم لە گریان ئەم رەقیبەى ئەحمەق و كەودەن مەللی ئینسانە، ئەو بێ پیرە، هەرەك سەگ قەتاری كە
- ٥- خەمی دووری لە سەر شانم وەكو كۆی دەماوەندە ئومیدی وەصل وەك موورە، میان و سەروى باریکە
- ٦- بەیانی حەسرەت و شەرحی خەمی دووری لە هیجرانت بە كاغەز، قەت تەواو نابیتو و، ئۆشتر بێنە بارى كە
- ٧- ئەگەر ئەمجارە بێ دەستم بە دامانی بگا (كوردی) سەعاتەن، عەقل و رۆح و دین و دل بێنە نەتاری كە

١- ژۆرباری: بن باری، مەبەستی لەوێهە كە خەمی دوورییەكەى یار وەكو (كۆل = بار)یک وایە كە خەلكی بەشان = پشت هەللی دەرگرن یا لە وڵاخى دەرگەن و ئەوەتا (كوردی) كەوتوووتە ژۆر ئەو بار (كۆل)ەو. كە (بار)ی خەمی دوورییەكەى واتا چۆنیەتى خەمەكەیه.

(بار)ی كە: بارى بكە، لێى باركە. واتا ئەى یارەكەم من بەم حالەشەو كە لە بن باری خەمی دووریى تۆ دام ساتۆش فەرموو دیسان (بارى تری كە)، یا مەبەستی ئەوێهە دەللی سەرەپرای ئەو كە بوومەتە ژۆر بارى خەمی دوورییەو كەچى یار (حال)ى تریش ئاو قام بوو و كرددوویەتە بن خۆیەو. كە ئەم وشەى (بار)ە جیناس ئارایییه، جارى تریش بەكارى دینیتەو، وەستایی تیا دەنوینى.

حەیفە: موخابنە.

دهست و نهوا: ئاتاج (موحتاجی) پټوېست بوون، چاوهنوار، كه له (دهست) ى دهسته و خوار، دهستريژ كردن، دهست پانكردنهوه.

(نهوا) ى: موحتاجيتى و (هيوابارى) واته بى هيوايى (دهست و نهوا) يا ئهم (پشت) ه (پوشت) واته نامهرده، كه (كوردى) موحتاجى بووه و پټى دهلټن: وهك كهر (بار) ى بكه.

ئهمجا (دهشت و نهوايى پشت يا واته دار و گۆچان به دهسته وه گرتن بۆ ياريده و پشودانى پشت يا مهبهستى له موحتاج بوونه بۆ (پشت) ى خۆى كه ئهو بار = (كۆل) ه هلبگرئ. بۆيهش وتوويه: (حهيفه) چونكه له كوردهواريدا به كهسى نامهرد دهلټن (پشت دهر) و ئهميش دهلټن: من چونكه مهردم و (پشت دهر) نيم، حهيفه موحتاجى پشت بم.

(باريك) ه: واته ئهستور نيه و له بهر ئهم بارىكييهى پشتى خۆيهتى كه بى هيزه و ناتوانئ، بۆيه دهلټن حهيفه گوايه ناتوانئ و له باريا نيه ئهو بارهى تر بهرئ. ئهمهش جاريكى تر جيناس ئاراييه و، وردهكاريه.

سه چاوهى ئهم ههلبهسته نايابه تهنيا كه شكۆلټكى پهراويخانهى مهلا كه وهى كۆيهيه و ئىستا لاي خانهوادهى جەلى زادهيه و بۆيه ليرهدا به كورتكراوهى (جلى) ناوى ديت .

سهرهتا و ئهوى كه بوونى ئهم ههلبهستهى ئاشكرا كردوه (مامۆستا عهبدولرەزاق بيمار) ه كه بۆ يه كهم جار له گۆقارى نووسهري كورد ژماره (٣) سالى / ١ى ئابى ١٩٧١ ز) ى بهغدا دا له ژيژ ناوى (دهسنووسكى غهزەلى كورد) دا وتاريك و سى پارچه ههلبهستى (كوردى) ى تيدا پيشكيش كردوه كه له شوپنى خوياندا له ههلبهستاندا نيشانهم بۆ ئهمه كردوه.

له بارهى ناوهړۆكى كه شكۆله كه وه (بیمار) پټرستى ژماره ههلبهستى چەند هۆنهريكى تيدا ديارى كردوه ههريچەند ههلبهستى دووبارهش هه ژماردووه ته وه، وهك ئه وهى ههلبهستهكانى (كوردى) له وه كه شكۆله دا (٣٠) پارچهيه، بهلام ئهوى به (٣٨) ى داناون.

(له ناو دهسنووسه كه دا غهزەلىكى ترى (كوردى) هه بوو هه ندئ كه موكوورپى تيدا بووه، له پووى كيشه وه سوار نه بووه، ماناى به دهسته وه نه ده دا، كه دپري يه كه مى ئهمهيه:

«ئەمن كهوتوومه ته ژيژ بارى غه مى دوورى تو باريكه»

«به خوا حهيفه يم دهست و نهوايى پشت و باريكه»

ئوميدده وارم بتوانين له گه ل نوسخه ى تر دا به راوردى بكهين و راستى بكهينه وه.

به لام كاتئ (مامۆستاي بهريژ مهسعوود محهمه د) كه شكۆله كه ى پئ گه ياندم. به ئاسانى ئهم ههلبهسته ى سه ره وهم بۆ ساغ كرايه وه كه ئه گه ر (مامۆستا بيمار) كه ميكي ديكه خۆى له گه لا ماندوو بكردايه، ئه وهى دهرحه ق نه ده گوت.

ئەمن (جلى): من.

ژيژ بارى (جلى): ژيژ بار.

خه مى (جلى): غم.

به خوای: له لای من وایه: (به خوا) بووبی و کرابیته کۆبیانه.
 دهست و نهوایی (جلی): دستونوای.
 دواي ئهمهش به داخوه بۆنه ی ههلبهسته کهم بۆ نه زانراوه.
 ۲- حهنايی: خهناوی (خهنايی که) له خهنه ی بگره، سووری بکه به خوین وهکو خهنه ی من له پهنگدا.
 عهزیم: ئه ی خو شه ویستم، دۆسته کهم.
 کاکۆلت: وا دیاره ئهم ههلبهسته نامه یه که بۆ یه کۆ له دۆست و هاوال و هاوده مه خو شه ویسته کانی خو ی ناردوه وهک نامه یه ک و دادی له دس دووری کردوه و ئاره زومه ندیی دیداری تیدا دهربریوه. به تایبه تی تاکی شه شه م دیاریی دهکا که نامه یه که. موژگان: برژانگه کان، مژولان، موژگ.
 دید: چاو.
 نه رگسینم: وهکو نه رگسم- ئهم ناوی (نه رگس) بردنه و بۆ چاوی خو ی وهک داوانه وه یه ک وایه له م ههلبهسته دا؛ چونکه وادی به بیردا ده بوو بیوتایه (نه رگسیت) به لام نه مه به سستی برژانگی چاوی وهکو نیرگسی خو یه تی که یاره که ی (براده ره که ی) بیکاته شانه و کاکۆلی خو ی پی خاو بکاته وه و چاوی (کوردی) و برژانگه کانی هه لکۆلی و دهست و په نجه و کاکۆله کانی خو ی پی خه نه پهنگ بکات.
 تارتار: رهش رهش یا به شانه له خو یی ئهم په نجه و کاکۆلی خو ی رهشی خه نه یی بکا و دیسان به برژانگی وهک شانه ی ئهم قژی کاکۆلی پی شانه بکات.
 به خوینی (جلی): بخون: ئهمیش ده بی به لام به تیکرایی له ههلبه سستی تردا (به خوینی) وتوه.
 حهنايی که (جلی): خنائی که.
 دهست و (جلی): دست.
 به موژگانی (جلی): بمژگان.
 دو دیدی نه رگسینم (جلی): دو دیدی نه رگسیم.
 ۳- له بهندی: له داوی، له بهندی تی وهک بهندیخانه ی ناو قژی کاکۆلت، له گیرۆده ییدا.
 عوقده: گرێ، مه به سستی پیچ و لوولی کاکۆله که یه که جاران به شه و له جیگه دا داوینی کاکۆله که له داپیچراوه و ههتا به یانی گرپی تی که وتوه و لوول بووه.
 دلی زارم: دلی په ریشانم.
 مورغ: مهل، په له وهر. بالنده، که دلی خو ی چواندوه به مهلی ناوقه فه سی کاکۆلی.
 قه فهس: توولینه، ئه و توولینه و ته لینه یه ی که مهلی تیدا به خیتو دهکن وهک که و.
 بیبه خشه: ئازادی بکه، به ره لای بکه، مه به سستی له دله که یه تی له ناو پیچ و لوولی کاکۆلیا وهک

مەل لە ناو توولینەدا بەری بدات و مەبەستی لەوێهە کە ئەو هاوالەیی سەری (کوردی) بدات و لە دڵپاویکی و بیرکردنەوە ڕزگاری بکا.

بەم چەشنە: ئەم جۆرە، ئەشێ بەم (جەژنەش)ی مەبەست بووبی، بەبۆنە (جەژن)ە وە سەر لە (کوردی) بدات.

چونکە بەرپۆنوووسی کۆن و ئەوسا دەنووسرا (چەشن = جەژن).
قوتار: ڕەها، ڕسگار، بەرەللا، ئازادکردن.

لە بەند (جلی): لە بند.

عوقدی (جلی): عقد.

گرفتارە (جلی): گرفتارە.

دلی زارم (جلی): دل زارم.

مورغی قەفەسی (جلی): مرغ قفس.

بەم چەشنە (جلی): بم چشنە.

قوتاری کە (جلی): قتاریکە.

ئەم ھەموو جۆرە نووسینە سەرەو بەرپۆنوووسی کۆن و من ناتوانم ھەموویان بەپراستی بخوینمەو و بەرپۆنوووسی ئێستەمان جیگریان بکەم.

٤- مەنع: نەهێشتن، بەرگرتن.

پەقیب: دژ، ناحەز، نەیار.

ئەحمەق: نادان، کەم ژیری، بیرشیواو، دیوانە.

کەودەن: ئەحمەق، تێنەگەیشتوو، دەبەنگ، گەمژە، حەپۆلە.

ئینسان: مەرۆف، مرق، مێر، مەبەستی ئەو پەقیبە.

بی پیر: بی شیخ، بی چاو سوورکەر، ھەتیوچە، بەرەللا، سەرەرۆ.

قەتار: ڕیزکردن (قەتاری کە) مەبەستی لەوێهە وەک سەگ (قەمتەر)ی بکات.

واتە (سنگ): (س نکى) کە (سەمەندۆک)ی کە (پەتی کە) بیبەستەو.

وہیا: مەھیلە بەرەللابی و مەبەستی لەوێهە لەگەڵ سەگاندا ڕیزی بکات.

دەکا مەنع (جلی): دکا منع.

لەگریان (جلی): لکریان.

ئەم پەقیبە (جلی): ام رقیبہ.

ئەحمەق و کەودەن (جلی): احمق کودن.

مەلئ ئینسانە (جلی): ملی انسانہ.

ئەو (جلی): او.

ھەر وەک سەگ (جلی): ھروەک سک

قه تارى كه (جلى): قطاريكه .
 ئەم نووسىنانەى ناو كەشكۆلەكه (جلى) ھەموو پېنوووسى كۆنن و ئىستا بەم پېنوووسە دەنوسرېن كە من جىگرم كردون .
 ۵- كىوى دەماوئەند: مەبەستى ئەو تەمەيە ھەميشە بەسەر كېۆەكەو، وەك غەم بارە لە شانى و لێلە .
 ئومىدى وەصل: ھىواى پىگگەيشتن .
 موور: مېروولە، مەبەستى لە وردى و بچووکیيە .
 میان: قەد و بالا، واتە ئەو ھىوايە ئەوئەندە زەبوون و باریكە وەكو قەدى سەروى باریك وایە .
 «امید وصل وک موورە میان و سر و باریکە»
 ئەمیش دەقى ئەم نىو بالەيە لە كەشكۆلەكەدا:
 ۶- بەيانی ھەسرەت و شەرحى خەمى دوورى لە ھىجرانت: دەربرینی خەفەت و لێكدانەوہى خەمى دووربى جياييت .
 كە ئەم تاكە لە (جلى)دا وا نووسراوہ:
 «بيان حسرت شرح غم دورى لە ھىجران،
 بكاغز قوتوا نا بېتو اشتر بينە باریكە»
 كاغەز: ئەمە بەنیشانەى ئەوہيە كە گوتم ئەم ھەلبەستە نامەيەكى دۆستانەيە بۆ ھاوالێكى .
 ئوشتەر: حوشتەر، وشتەر، (ئەوسا وای پى گوتراوہ).
 ۷- دامان: داوین .
 سەعاتەن: دەستبەجى، ھەر لەو سەعاتەدا، كوتوپر، خېرا، گورج، دەمودەست .
 عەقل: ژىرى، ھۆش .
 پۆح: گيان، پەوان، جان .
 دین: ئاين .
 نەئار: پەخش، پەخشان وەك گول بەسەر ئەوانە ھەلدەدەم بالا گەردانى دەكەم .
 ئەم تاكەش لە (جلى)دا ئەم جۆرەيە:
 «اگر امجار بى دستم بدامان بكا کردى
 سعاتا عقل روح دين دل بينه نثاريكە»

ئەوا ديسان

- ١- ئەوا ديسان، دلم ئاھاجى تيرى دلرۇبايەكە
ئەگەرچى ظاھىرا ماوم بەلا ھەر كەم بەقايەكە
- ٢- تەنى ئەنگاوتەم و، دین و دللى بىردەم، دەلى؛ ئىشتا
وەرە ئیمان بەینە، چونكە عاشق بى بەھايەكە
- ٣- بنازم (ئايەت)ى حوسنى بوو (حقُ الیقین)ى من
بلى: بۆ (مُطْمئنُ قَلْب)م؛ كە (خالیق) خۆى خودايەكە
- ٤- بە روو رۆژەى بەزولفى شەو، مەمى لام جۆتى لیمۆیە
زەقەن وەك سىوی لا سوورە، بەخو و ھەردەم ھەوايەكە
- ٥- بەقەد سەرورە، بەعاریفى گۆل، لەبى چون شەككەرى میصرە
دەھانى غونچەیی باخە، بەچا و ئاھووی خەتايەكە
- ٦- موقابیل بەو (پەرى پوخسار)ە عاشق زار و بیمارە
وەكو پەرورانە وو بولبول، بەشى؛ سۆز و ھەواكە
- ٧- گوتەم: با ماچى چاوت كەم، بە صندووقى سەرى كاكت
گوتى: لا، لیم گەرئ توخودا، چ بى شەرم و ھەيايەكە
- ٨- لە كن من ھەر خەلاتە زەجر و لۆمەى، ھىندە پى شادم
شفای دەردى دللى زارە، لە ھەر جوينەى دەوايەكە
- ٩- بە كەیفى خۆیە، موختارە، ھەچى دەیللى و بلى، ئیدی
كە ئەو سولتانی خوبانە و دللى (كوردی) گەدایەكە

١- ئاھاج: نیشان، نیشانگە، شوین تیر تى گرتن، پتویست.

دلرۇبا: دلفرین، دلبر، دولبەر.

ظاھىرا: بەئاشكرا، بەسەر زانى، ئەوى دیار بى و، ئەم وشەيەش لە (ظاھىرەن) دەویە.

بەلا: بەلام و (بەلاى دەرد و ناخوشیشە).

بەقا: مانەو، ژیان.

سەرچاوهی ئەم پارچە ھەلبەستە (مس، ص، ر)یە و لە چاپکراویشدا تەنیا رۆژنامەیی (عیراق)ی پاشکۆی کوردی، ژمارە ١٩ی ئەیلوولی سالی (١٩٧٨) بەغدا، کە مامۆستا (محەمەد عەلی قەرەداغی) لە ژێر ناوی (چەپکێک لە شیعری بلۆ نەکراوەی مستەفا بەگی «کوردی») دا دوو پارچە ھەلبەستی تیا بلۆ کردووەتەو و نیشانەیی بۆ ئەو کردووە کە ئەویش لە (ر)ی وەرگرتوو لە لایەر (١٨١)ی ئەو کەشکۆلەو.

لەم سەرچاوانەدا (مس)م کردە بۆ ئەو لیکۆلینەو ئەم پارچە ھەلبەستە، ھەرچەندە بەداخەو بۆ ئەو کەم دەست نەکەوتوو.

أماجی (ر): اماج - رینووسی کۆنە.

دلرباییکە (ر): دلربایکی.

بەلا (ر، عیراق): اما (ئەما).

بەلا ھەر کەم بەقاییکە (ص): بلا ھردم بلایکە.

ئەم پارچە ھەلبەستە بەتیکراییی شیواوی و پاش و پێش و ناوەرۆک گۆردراوی و جیاوازیی زۆر تیدا، پەیا بوو، بەتایبەتی سەرچاوەکەیش یاریدەیی ویکەوتنە نزیک یا (خودی) دەقەکەیی و تنی (کوردی) نادات.

٢- تەن: لەش، قالب، جەستە.

ئەنگاوتەم: پیکای.

دین: ئاین.

ئیشتا: ھیشتا، یەشتا، ھیشتە.

ئیمان: باوەری.

بەھا: نرخ، ریز.

ئەم تاکەیی سەرەو لە (ر)دا یەکی شیواو و بەم جۆرەیی:

«دلی بردم رُحی سوتوم تن کشتم دلی ایشتا

اتو ایمانت کوانی عجب یاران بلا یکه»

لە (عیراق)دا (مامۆستا قەرەداغی) گۆرپیووەتە سەر رینووسی ئێستەکە بەم جۆرەیی:

«دلی بردم، روحی سووتوم، تەنی کوشتم، دەلی ئیشتا:

ئەتۆ ئیمان کوانی؟؟ عەجەب - یاران! - بەلاییکە»

ھەر و ھا ئەم پەرەزەشی لەسەر نووسیو: «سووتوم» ئەگەر «سووتم» بێ باشتەر و لە پێش

«عەجەب» ھو «ئەیی» یان شتیککی وای ببێت (کیش)کەیی پەوان دەبێت).

لەگەڵ ئەمانەشدا، دەرپرینەکەیی بەو جۆرە ھیشتا پەوانییەکی و تەیی (کوردی)ی نییە.

ئەنگاوتەم (ن): پیکا = پیکا.

دین و دلی بردم (ص): دل و جانیش بردوم = (دل و جانیشی بردوم).

وەرە (ن، ص): اتو (ئەتۆ).

۳- بنازم: شانازی بکەم، ناز بکەم، بابی بېم، بەشی ئەو و بڵێم، وەى لە خۆم ئەى خۆشى، خۆشى لە خۆم.

ئایەت: ناوی ھەر یەکێ لە پستەکانی (قورئان) پیرۆزە، بەواتە:

(بەلگە، خودی، پەرتەوی، نیشانە... ھتدیش) دێت.

حوسن: جوانی، شۆخی، دلگیری.

حق الیقین: راستییەکی شۆین پروای جیگیری گومان لێنەکراوە - دیاردیی چەند ئایەتیی قورئانە، لەمەڕ پرواکردن بەراستی باسی جەھەننەم، قورئان کە وتەى خواپە و راستگویی پێغەمبەر و... ھتد و گومان لێ نەکردنیان، وەک لە ئایەتی: ۹۵ (الواقعة) و ۱۰۱ (الحاقة)... ھتدا ھاتوو.

(کوردی)ش دەلێ: چۆن پروام بەم ئایەتانە ھەیە ئاواش پروام راستی بەراستی جوانی خۆشەویستەکەم ھەیە.

مطمئن قلب: (موظمئن = دلنیا) و (قەلب = دل) بەواتە: بەدل و دەروون نەک بە دەم دلنیا بوون. ئەمیش نیشانە ھەیە بۆ چەند ئایەتیی تری سوورەتەکانی قورئان لەمەڕ راستیی بەلێنەکانی خوا و بوونی فرمانی خوا لەسەر سەرکەوتنی ئیسلامەکان لە جەنگی (بەدر) دا و گفتوگۆیەکی ھەزرەتی ئیبراھیمی ئازەر لە بارەى راستیی زیندووکردنەوێى مردوووە کە خوا پێى فەرمووی: ئایا پروا ناکەى؟؟ وتی: بەلێ، بەلام دەمەوێ دلێشم دابمرکێ (دلنیا بېم) وە یا داواکردنى ھەواریونەکان لە عیسا لە بابەت سفەرەیکى خواردنەوێ لە خواو و وتیان تاكو (دلنیا) بېن وەك لە ئایەتەکانی: ۲۸ (الرعد) و ۲۶۰ (البقرة) و ۱۲۶ (ال عمران) و ۱۰ (الانفال) و ۱۱۳ (المائدة) و... ھتدا ھاتوو.

لێرەدا (کوردی) دواى پروایی ھێنان بە جوانیی خۆشەویستەکەى، دەشیەوێت بېبێنى و، بەم شێوێ لایەلاییە تێى دەگەینێ کە (کردگار) ھەر خۆى خواپەیکى تەنیا و تاکە ئیتەر، ئایا تۆ بۆچی خۆتەم نیشان نادەى تاكو دلنیا بېم خۆ تۆ خوانیت؟؟ و بالای منیش جوان بى، تاکە جوان نیت و دلنیا کە.

خالیق: کردگار، دروستکار - مەبەستى خواپە.

خودایەكە: خوا یەكە و دووان و پتر نییە و تاک و تەنیاپە و بێ ھاوبەشە.

بوو (حق الیقین)ى من (ر، ص، عیراق): کە بۆ (حق الیقین)ى من.

ھەرچەندە (کە بۆ) کەى (ر، ص) بە (کبو) نووسراو بە (کە بوو) دەخوێندرێتەو.

بلی (ر، ص): بلى - پێنووسی کۆنە.

بلی (عیراق): بەلێ - راستە شێوێ کۆنە کە (بلى) بە (بلی) و (بەلێ)ش دەخوێندرێتەو، بەلام (مس) کە لە ھەموو سەرچاوەکان کۆنترە و نووسەرەکەى ھاوآل و ھاوچەرخى (کوردی) بوو نووسیویە (بلى) واتە (بلی) و، وشەکەى جیگیر کردوو.

خۆى (ر، عیراق): ھەر.

هەر سەرچاوهی (مس) له پال (بَلَى: «یو مطمئن قلب»ی) دا به په راوێژ نووسیویه: (نسخه: بلا یو مطمئن قلبی) که به راستی ئه مه یان جیگیرتره و پر به پرتی ئایه ته کانه به لام نووسیویه (نسخه) و، ئه گه ئه به بنکه (اصل) بینووسیایه، شایانتر بوو که وهرم بگرتایه.

٤- زه قه ن: چه نا که.

ئهم تاکه له (ر، عیراق) دا نییه و له وانی تر دا چوارهمینه و هیشتا چاپ نه کراوه. به روو پۆژه به زولفی شهو (ص): به زلفی شو به رو روژه.

٥- قه د: بالآ.

عاریض: پروومهت، روخسار.

شه که هری میصر: جاران و ئیسته ش ولاتی میصر به چاندنی قامیشی شه کر و شه کر لی دهره تانی به ناویانکه.

ده هان: دهم، زار، دهو، دهف، به لام مه به سستی له (لیو) ی بچوکی وه کو خونچه یه. ئاهووی خه تا: ئاسکی خه تا، جۆره ئاسکیکی نایابی چاو زۆر جوانی به ناویانکه و ته نانه ت ئاسکی (خه تا) بۆنی (میسک) یشی لی وهرده گیرئ که له شوینی تر دا له مه دواوم. ئهم تاکه له هه موو سەرچاوه کاندای پینجه مینه.

به قه د سه روو (ر، عیراق): به قه د سه رووی - ئه مه ش هه له یه و نابئ که به پیتی ده ستووری زمان و ته نانه ت له گه ل ئهم تاکه شدا ناگونجی چونکی دوا ی ئه و وتوویه: به عاریفی گۆله، که (سه رووی به عاریفی) ناشیت.

ئهمه چ جای صیفه ی هه موو هه لبه سته که، که له گه لیا ناگونجی.

چون (ر، عیراق): وهک - ئه میش له تاکی پێشوو دا دووباره یه.

ده هانی غونچه یی باغه (ر، عیراق): ده هان وهک غونچه یی باغه - دیسان ئهم (وهک) هه ر له م تاکه دا جارێکی تریش هاتوو و له تاکی پێشووشدا یه و نابئ.

٦- موقابیل: به رامبه ر.

په روانه: په پوله یه کی بچوکه به شه و له دهو ری چرا و پروناکی گرد ده بیته وه، گوایه خو شی دهو ئی و له خو شه ویستییا ده سووتی، ئه وه نده خو ئی به گری و گهرمی پروناکییه که دا ده دا.

بولبول: مه لیکه و گوایه عاشقی گۆله و شه و تا به یان به دیار خونچه وه یه که بپشکویت و دلۆپه شه ونمه که ی ناوی هه لمژئ له که شه نگی و چاره ره شیدا به ره به یان خه و ی لی ئه که و ئی، کاتی چاو ئه کاته وه خونچه که پشکو تووه و ئیتر تا ئیواره به سه ر گۆلدا به هه وای خو ش (نه غمه ی خو ش) ده خو ئی، واته گۆرانی ده لئ. (کوردی) یش عاشقی کردووه ته په روانه و بولبول که به شیان سۆز (سووتان) و ئاواز (هه و) که یه.

ئهم تاکه له (ر، عیراق) دا نییه و له وانی تر دا شه شه مینه هیشتا چاپ نه کراوه.

روخساره (ص): ئه ندامه - ئه میش جوانه و ئه گه ر له زۆربه ی سەرچاوه کاندای بووبوایه ده مانکرده بنکه.

۷- صندوقی سەر: مەبەست لەو چاکەپەییە کە مرۆڤ لە ژياندا دەیکات و کە مرد ئەو چاکەپە لە گۆڕەکییدا وەک (صندوقی بن سەر) ی وایە بەرگری خۆی پێ دەکا لە لای خوا لە کاتی لیپرسینەویدا و دیارە (کاک) ی ئەو جوانە مردوووە کە (کوردی) ئەم هەلبەستە لەسەر داناوە. شەرم و حەیا: ئابروو.

ئەم تاکە لە (ر، عیراق) دا چوارەمینە و لەوانی تردا حەوتەمینە.

گۆتم (ص): وتم.

گۆتی (ص): وتی.

ماچی (ر، ص): قاچ.

چاوت (ص): لیوت.

صندوقی (ر، ص): صندوق - کە بەواتە (مارەیی) بەلام مارەیی بۆ (سەر) نییە، بۆیە نابێ.

لا (ر، ص): ای (ئای) و پێنوووسە کۆنەکە، بە(ئە)یش دەخوێندریتهووە.

۸- خەلات: بەخشیش و دیاری.

زەجر: سەرزەنش، هەپەشە.

لۆمە: توانج.

شفا: چاکبوونەووە، پسگاریبوون لە نەخۆشی.

دەوا: دەرمان.

ئەم تاکە لە (ر، عیراق) دا نییە و لەوانی تردا هەشتەمینە هێشتە چاپ نەکراوە.

شفای دەردی دلی زارە (ص) لە بۆ دەردم شفایەکە - ئەمیش جوان و جیناس ئارایی ترە،

بەلام لە (مس) و سەرچاوەی تردا نەهاتوووە، بۆیە نەمکرد بەبنکە.

۹- کەیف: ئارەزوو.

موختار: سەربەخۆیە هەلبژێردە، کار بەدەست خۆیەتی. سەرشک.

ئیدی: ئیتر، چونکە دوور نییە ئەم وشەییە ئەوسایە لە (سولەیمانی) دا بەکار هاتبێ وەک

ئێستە ناوچەیی هەولێر.

سولتان گەورە و لات و ناوی سەرۆکەکانی عوسمانی و زۆر لە ولاتان بوو و تا ئێستەش

پەپەرەیی دەکرێ - سەرۆکی (هەولێر) (سولتان موزەفەر) بوو.

خووبان: جوانان.

گەدا: سوێڵکەر، هەژار، مسکین، چاو لە دەستی دەستداران.

ئەم تاکە لە (ر، عیراق) دا شەشەمینە و لەوانی تردا نۆیەمین و لە هەمووانیشدا دوا تاکە.

خۆیە موختارە (ر، عیراق): خۆتە موختاری - ئەمیش لەگەڵ صیغەیی هەلبەستەکە نابێ.

دەیلێ و بلێ ئیدی (عیراق): دەیلێی بلێ و مەیدە. ئەمەش هەلەییە و واتا نادا.

دەیلێ و بلێ ئیدی (ر): دیلی بلی و دمیدا. ئەمیش شیواوە.

بەکەیفی (ر، ص): بکیف.

توخوا راستی بلی

- ١- توخوا؛ راستی بلی! دلبر درهنگه
ئوه موژگانه قوربان یا خهدهنگه؟؟
- ٢- مهگه خالیق بهکه یفی خۆتی کردی
که عالهه م بۆت بووه، بهشیت و بهنگه
- ٣- له ههسرهت پووی مووی کرژ و بلاوت
دلیم دایم میثالی غونچه تهنگه
- ٤- ئهوهنده تیری عهشقت دا له جهرکم
که قافییهی شیعرهکانم بۆیه لهنگه
- ٥- له ههسرهت چاوهکانت گێژ و وێژم
کهچی خهلقی دهلێن پیم مهستی بهنگه
- ٦- وتم، قوربان لهگهڵ دۆستی قهیمیت
بکه صولحی، ووتی، خیر، وهختی جهنگه
- ٧- وتم، قوربان چیه مایل بهجهنگی،
وتی ماددهی (سیاوهش) و (پهشهنگ)ه
- ٨- وتم، قوربان بکه پهحمی بهحالم،
وتی، چ بکهه دلی من میثلی سهنگه
- ٩- پهفیک ئامان، عیلاجی دهردی (کوردی)
که هیچ پهحمی نییه ئهو شوخ و شهنگه

.....
١- موژگان: برژانگ.

خهدهنگ: تیر.

سهراوهی ئهم ههلبهسته تهنیا گوڤاری (بهیان) ژماره/٧٢ حوزهیران و تههمووزی سالی
١٩٨١ - بهغدایه، که (مامۆستا عوسمان ههورامی) له ژیر ناوی (دوو کۆریههه ناوی

«كوردی» دا وتاریک و دوو پارچه هه‌لبه‌ستی تیا بلاوکردووتهوه، ئەم هه‌لبه‌ستانه‌ی له که‌شکۆلێکی دێرینه‌ی (عه‌فان نه‌قشبه‌ندی) وه‌رگرتوو، دیاریی نه‌کردوو هه‌ی و کوێی نووسراوه‌تهوه.

له‌یه‌ر نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی تری ئەم هه‌لبه‌سته به‌راوردیم بۆ نه‌کرا، بۆیه وه‌ک خۆی لێره‌دا نووسیمه‌وه له‌گه‌ڵ لێکدانه‌وه و بیروپامدا به‌پیتی پتووستی له‌سه‌ر هه‌ر تاکیکی و سوپاس بۆ (مامۆستا هه‌ورامی) که ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی ده‌ست خستم. نیو باڵی یه‌که‌می ئەم تاکه قورسه له (کیش)دا و، ئەگه‌ر (توخا)که‌ی گورج ده‌رنه‌پردریت. هه‌رچه‌ند (کوردی) و هۆنه‌رانی به‌ر له‌م چه‌رخه‌مان به‌(خودا)یان وتوه و نووسیوه مه‌گه‌ر به‌دانسقه. (به‌خوا)یان وتبێ یا نووسیێ.

۲- خالێق: کردگار - مه‌به‌ستی له‌ خوايه.

که‌یف: ئاره‌زوو.

ئەم تاکه نیشانیه بۆ هه‌لبه‌ستێکی کۆنی (عاره‌بی) که له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری ئیسلامدا هه‌لداوه:
«خُلِقْتُ مَبْرَأً مِنْ كُلِّ عَيْبٍ كَأَنَّكَ خُلِقْتَ كَمَا تَشَاءُ»

منیش به‌م جۆره گۆپیومه‌ته سه‌ر کوردی:

«بێ هه‌ر عه‌یبێک دروست کرای هه‌روه‌ک خۆت و یستییته‌ت وه‌های»

بۆت بووه به‌شیت و به‌نگه: ئەشی (بۆت بووه شیت و ده‌به‌نگه) بووبێ هه‌رچه‌نده لاوازیشی تیايه و چوو هه‌بینه‌ی وتنه‌کانی (عه‌لی به‌رده‌شانی) و هاوچه‌شنه‌کانییه‌وه، به‌لام مۆرکی (کوردی) به‌تیکرای له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌وه هه‌یه و ده‌ماوده‌می و نووسینه‌وه‌ی و خه‌تی ناخۆش و... هتد شتیاوی به‌سه‌را هه‌ناوه.

۳- هه‌سه‌رت: خه‌فه‌ت، خه‌م، دلته‌نگی.

میثالی: هه‌روه‌کو، به‌وینه‌ی.

روویی موویی گرژ و بلاوت: ئەشی (روو و مووی) بێ، که کرژیه‌که بۆ روو، بلاوییه‌که بۆ مووه‌که بێ و رووی موویی نابێ، رووی موو چی نییه و بێ واتایه.

۴- قافییه: پاشه‌ند، سه‌روا، دوا وشه تاکه هه‌لبه‌ست.

بۆیه: زۆر پر به‌پر نییه و (ئێسته، واکه) و شتیکی له‌م جۆره هه‌لده‌گرێ.

۵- هه‌سه‌رت: وشه‌یه‌کی دووباره‌ی تاکي سێیه‌مه و ئەشی وشه‌یه‌کی که بووبێ.

مه‌ستی: سه‌رخۆشی.

به‌نگ: به‌نج، هه‌شیشه - به‌ره گیایه‌کی سه‌رخۆشکاره و دیاره (به‌نگ)ه‌که‌ی تاکي پێشوو (ده‌به‌نگ: که‌ودهن، حۆلی، هه‌پۆله، بێ میتشک دێوانه...)یه چونکه دووباره ده‌بیته‌وه ئەمیش ناگونجی.

۶- قه‌دیم: کۆن، دێرین.

صولح: ئاشتی، ریک کهوتن.

خیر: نه، نا.

بهم تیبینی و بهراوردانه مدا دهردهکهوئ که ئەم هەلبەستە زۆری گۆران بەسەردا هاتوووە که له زۆر جێگه‌دا لاواز و بێ هێزی کردوووە و هاکا له وته‌ی (کوردی) دوور خستبێتەوه و گه‌لێ وشه‌ی (نوێی)یه وهک (ووتی... هتد که جاران (گوئی) بووه...).

۷- مایل: سەر به، ئاره‌زوو.

مادده‌ی: خالانه‌ی، هه‌روهک ئه‌وی، مه‌سه‌له‌که‌ی.

سیاوه‌ش و په‌شه‌نگ: جارێ ئەم (سیاوه‌ش)ه ئەگه‌ر به‌شێوه‌ی (سیا وه‌خش) یا (سیا وه‌خش) نه‌بێ، تاکه‌که له‌نگ ده‌کا. (په‌شه‌نگ) به‌ره‌ی تۆرانی (تورک) بووه و سیا وه‌خشی ئێرانیی کوشتوو له‌ جه‌نگێکی کۆندا و هه‌رایه‌کی درێژی له‌سه‌ر به‌رپا بووه و ئێسته‌ش له‌ کورده‌واریدا باوه ده‌لێن: (ئه‌لێی خوێنی سیا وه‌خشه، هه‌ر نابێت‌ه‌وه).

۸- په‌حم: به‌زه‌یی، دلسۆزی، چاودێری.

حال: یار، چۆنیتی.

میثلی: وهک، هه‌روهکو، به‌چه‌شنی.

سه‌نگ: به‌رد.

۹- ره‌فیق: ئه‌ی هاوال، ئه‌ی هاوهم، ئه‌ی دۆست.

ئامان: ئه‌ی هاوار، هانا بۆ بردنه‌.

عیلاج: چاره‌.

دوا وته‌:

ئاواته‌خوازم که له‌ سه‌رچاوه‌ی تریشدا پوونووسی تری ئەم پارچه‌ هەلبەستە‌ی سه‌ره‌وه‌ سه‌ر هه‌لبەدات، تاکو ده‌قیکی نزیکترین له‌ وتنه‌که‌ی (کوردی)ی لێوه‌ بێته‌ ئاراوه‌.

- ۱- سهیدی دل بووم و، ئەتۆ گرتمت، ئاری مەسه له
 حَلَّتِ الصَّدَّ لِمَنْ يَقْبَضُهُ، لا مَنْ قَتَلَ
 ۲- یار وهک، مهردومهکی دیدیه، ئاخ حهیفه رهقیب
 له سهه ئهم مهردومهکی دیدیه، ههروهک سهبه له
 ۳- صوڤی بیستوومه عمامهت له بهای مهی دهگرن
 قور به سهه، فرصه ته بیگوره وه (نعم البدل) ه
 ۴- باخی عهشق نه رچی له دوور خو شه له بو عاشقی زار
 بیخی عیجز و چلی به دببختی و خونچهی ئهجه له.
 ۵- سهه جهه نه نام له هه شرده که مه بو گیانی رهقیب
 گهر بلین ئه جری گونه ه کرد به قه دری عه مه له
 ۶- ناز و، بی ره می و، حیه و دهغله ی و، ئاه و فیغان
 بو من و، یار و رهقیب؛ قیسمه تی رۆژی ئه ز له.
 ۷- (موشته ری) دیدیه ئه و (ماه) ده سه ی (زوه ره) جه بین
 به ختی (مه ریخ) ه روخی (رۆژ) ه، صیفه ت وهک (زوحه ل) ه
 ۸- هینده به دببخته له گه ل (ده رده که وم) سه بر، ده لی:
 ئو ف خودا، نام ری، له کو ل م بکه وی، ئه م چه په له.
 ۹- ئه ی رهقیب!! به س بل ی یار خو شی ده وی من (کور دی) م
 کو نه رهنم، به خودا به م قسه؛ ناکه ومه مه له.

١- صايد (الصيد): نّجّير.

ناری: به لّی، نأ نأ، راسته، وایه.

مه‌سه‌له: خالانه‌یه، گێردراوه‌ته‌وه، وتراوه، سه‌ركوره‌شته‌یه، به‌ندی بۆشینه‌نه.

حلت: حەڵاڵ بوو، موفت بوو.

لن: بۆ ئەوئە، بۆ ئەوئە.

يَقْبُضُهُ: دەيگرتتەو، ئىچىرەكە بۆ خۇي دەگرتتەو.

لا من: نەك ئەوئە، ئەوئەك بۆ ئەوئەسەي.

قتل: كوشتى.

سەرچاوەئە ئەم ھەلبەستە زۆر كەمە و لە دەسنووسدا سىتيانە، ئەوانىش (گ/۹، ف، ن/۱) ن و لە چاپىشدا ھەر چوار ديوانە چاپكراوەكەيەتەي كە (گ/۲، س، گ/۳، ك) ن و لە نيوانياندا (ك) م كرده بنكەي ليكۆلینەوئەي

ئەم روالەتەي سەرچاوەكەي ئەم ھەلبەستە كە مۆرك و سۆز و ساز و چىژ و بۆن و رەنگى ھەلبەستەي (كوردی) پتوئە، ئەو دەردەكەوئە لەوانە بۆ كە ئەم ھەلبەستەي دوا دواي ژيانى بى بۆيە كەمتر بالۆبووئەوئە و ھەر لەبەرئەوئەش كە (بۆنە) ي وتنەكەيم دەست نەكەوتوئە. گرتمت (گ/۲، س، گ/۳) دا: كوژتمت – ئەمەش واتاي ھەلبەستەكە ئاوەژوو دەكاتەوئە و دەبیتە ئەوئەي (كە ئەي يارى من ھى تۆ نيم) ئەمەش نابۆ.

لە سەرچاوەكاندا (گ/۲، گ/۳) نيشانەي بزوئە = (سەر و بۆر) = (حرکات) يان بۆ ئەم نيو تاكە عارەبىيە نەكردوئە.

الصدّ (ك): الصدّ – ئەمەش ھەلەيە.

يَقْبُضُهُ (ك): يَقْبُضُ، ھەلەيە و لەنگىشە.

يَقْبُضُهُ (ن/۱): يَقْبُضُ – ھەلەيە و لەنگىشە و لە (س) دا يە و بەي سەر و بۆرە.

لا من (س): لا من.

قتل (س): قتل.

۲- مەردومەك: مەردوم، بىلبىلەي يا گلینەي چا.

دیده: چا.

حەيفە: موخابىنە.

رەقىب: ناكەس، دژ، ناحەز، بەدكار، نەيار، خراپكار، بەدى نيوان دوو كەس.

سەبەل: نەخۆشەيەكە تووشى چا و پىلۆوئەكانى دەبۆ.

لەسەر (ن/۱، ك، گ/۲، س، گ/۳): لەبەر – ئەمەش ھەلەيە، چونكە نەخۆشى سەبەلەكە لەسەر (چا) ەكەيە نەك لەبەريدا.

ئاخ حەيفە (گ/۲، س، گ/۳): سەد حەيف. من بەگۆرانی مامۆستا گيوى دەزانم.

۳- صوّفى: مەبەستەي لە صوّفيە درۆزنەكانە كە خۆيان بەصوّفى دەنوئەن.

عەمامە: سەرپۆچ، سەرپۆچ، مێزەر.

بەھا: نرخ.

مەي: بادە، خواردنەوئەي سەرخۆشكار.

دەگرن: وەردەگرن و ئەشنى (دەگرن) یش یت.
 قور بەسەر: ئەى کۆست کەوتە لەبەر ئەم بى ئاگاییەت.
 فرصەت: ھەل، دەرفەت.
 بیگۆرەو: ئالوگۆرى بکە لەگەل (مەى) دا.
 نعم البدل: چاکترین بریتى، باشتەین گۆرینەو.
 دەگرن (نم/۱): اگر (ئەگرن).
 دەگرن (ک/۲، ک/۳): دەگرن – ئەمیش دەگونجى دەگەرچى کارەکە گۆرینەوکارىیە نەک کرین و فروشتن.
 بیگۆرەو (ک/۲، س): بیگۆرەو – دیارە ھەلەى چاپیە.
 اَلْبَدَلُ (ک): اَلْبَدَلُ = ھەلەى و ئەوانى تر سەرۆبۆریان یۆ نەکردووە.
 ۴- ئەر: ئەگەر.
 عاشقى زار: عاشقى زەبوون، عاشقى بەدبەخت، بەزارى و پەرىشان.
 بىخ: رەگوریشە، بىخ، ھەرچەندە واتەى بناخە و بنچینەش دەدا لە شوئىنى تردا.
 عیجز: ناتوانایى، پى ھەلنەسان، لەبارانەبوویى.
 چل: لق، لق و پۆپ، پەلوپۆ.
 بەدبەختى: چارەڕەشى، بەخت بەدى.
 خونچە: گۆلى نەپشکوتوو، بەلام مەبەستى ئەوھى لە کاتى گەشانەوھى گۆلى ھیوايدا مردن (ئەجەل) لى تىک دەدا. چونکە خونچەى ئەو گۆلە خۆى ئەجەلەکەى.
 ئەجەل: ھەرەتى مردن.
 عەشق (ک/۲، س، ک/۳): عیشق، ئەمەش جۆرە دەسکارییەکی نابابەتیانەى و کورد دەلى:
 (عەشق).
 چلى (ک/۲، س): جلى – ئەمیش نابى، چونکە باسى باخە نەک بەرگ و پۆشاک.
 ۵- جەھەننەم: دۆزەخ.
 حەشر: رۆژى لىپرسینەوھى دواى (قیامەت).
 گەر: ئەگەر – ئەم (ئەگەر) لى کردنەى (کوردى) لەم بیرەدا؛ لىکۆلینەوھىکى فەلسەفى درىژ لە بارەى بیروپراى ئەم ھۆنەرمانەوھە ھەلدەگرى.
 ئەجر: پاداش، مز، کرى، بریتى، نرخى، تۆلە.
 گونەھ کردە: گوناھکار.
 بەقەدرى: ئەوھندەى، باتەقاي.
 عەمەل: کردووە، کار.
 کەمە (ک/۲، س، ک/۳): بەسە – ئەمیش ئەوھندەى (کەمە) کە بەھىز نىیە و گۆرینى مامۆستا

گیوه.

گونه ه کرده (گ/۲، س): گونه ه گه رده - ئەمەش هەڵەیه.

گونه ه کرده (گ/۳): گونه ه که رده.

قهەدری (نم/۱، کم): قد. یا (قد).

۶- ناز: نازوونوز، عیشو، شانازی، له یارەوه.

پەحم: بەزەیی، چاویتری، دڵسۆزی له یاو.

حیلە: فیل، ساختە، فرتوفیل، کەڵەک... له (پهقیب)هوه.

دهغه‌لی: ناراستی و لادان به‌لای خراپیدا، شتیاوی له پەوشتدا. له (پهقیب)هوه.

ئاھ: هەناسە ی ساردی کەساسی و پەڕیشانی، له (کوردی) خۆیەوه.

فیغان یا فوغان: هاوار و گریان و زاری - له (کوردی) خۆیەوه.

یار: خۆشه‌ویسته‌که‌ی (کوردی)، (یار).

په‌قیب: ئەوی بەدی له‌ نێوان ئەو و، خۆشه‌ویسته‌که‌یدا ده‌کا.

قیسمەت: بەش - ئەم ناوی (قیسمەت) بردنەش له‌ پروا کردنی (کوردی)یەوه‌یه - لێره‌دا - که

خوا هەموو شتێکی بڕیار داوه و ئەویی پروویداوه و پروو دەدا، له‌وه‌یه: (قه‌درییه‌کان).

ئەزەل: هەره‌ سه‌ره‌تا پۆژی یه‌که‌م، ئەمیش وشەیه‌کی فەلسەفیه‌.

ئەم تاکه‌ جوانیه‌یه‌کی وێژیه‌یی تیا، به‌وه‌ی که‌ به‌پیتی وێژیه‌ی کۆن به‌ (له‌ف و نه‌شری مشه‌وه‌ش) دادەنری که‌ (ناز و بی پەحمیه‌که‌) ی نێو بآلی یه‌که‌م ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ (یار)ه‌که‌ی. نێو بآلی دووهم و، (حیلە و ده‌غه‌لی)یەکه‌ش به‌نده‌ به‌ (په‌قیب)هوه و (ئاھ و فیغان)ه‌که‌ش بۆ من = (کوردی)یه‌. ئەمەش به‌وه‌ستایی دانراوه‌.

ناز و (گ/۲، س، گ/۳): نازی - ئەمەش هەڵەیه و چونکه‌ (ناز) هی (بی پەحمی) نییه‌، به‌شکو (ناز و بی پەحمی) هی یارەکه‌ن.

حیلە و (گ/۲، س، گ/۳): حیلە - ئەمیش دیسان هەڵەیه، چونکه‌ (حیلە) که‌ هی (ده‌غه‌لی) نییه‌، به‌شکو هەردووکیان هی (په‌قیب)ن.

ئاھ و (کم): آھ.

۷- موشتەری: ناوی یه‌که‌یکه‌ له‌ ئەستێره‌کانی کۆمه‌له‌ی پۆژی (المجموعة الشمسية) و

به‌ئەستێره‌یه‌کی سارد زانراوه و چه‌ند ئەستێره‌یه‌کی تریش به‌ده‌وریه‌وه‌ن و به‌ده‌وریا ده‌سوورپێنه‌وه و مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ چاوی وه‌ک ئەستێره‌ی (موشتەری) بووه‌.

(کوردی) ئەم (ساردی)یە کردووه‌ته‌ نیشانه‌ بۆ پەنگی شینی چاوی خۆشه‌ویسته‌که‌ی، چونکی پەنگی شین ساردی و هێیه‌یه‌ک د‌ه‌دات. ه‌ه‌روه‌ها ئەستێره‌کانی ده‌وری ئەم ئەستێره‌یه‌شی وه‌ک برژانگه‌کانی ئەو چاوانه‌ی داناوه‌ که‌ به‌ده‌وریه‌وه‌ن. وشە (موشتەری) له‌ پرووی زمانیه‌وه‌ به‌واته‌ (کریار) و (کوردی) ئەو دوو ناوی لێک جیا‌یه‌ی، وه‌ک سه‌ر لی تێکدانێک

به کارهیناوه که له وێژهی کۆندا جوانی و باو بووه.

دیده: چاو.

ماه: مانگ - ئەمیش یه کێکه له پارچه گهرهکانی ناو بۆشایی ئاسمان و ئەستێرهبه که به دهوری (خۆی) و (زهوی) دا دهسووریتهوه و (رووناکی) یه کهی له تیشکدانهوهی رووناکیی رۆژههویه، بۆیه جوانیهکی رووناک و پاک و بێگهردی چاو ئازار نهدهری ههیه.

ئهم (مانگ) به (دهست) دانانهی (کوردی) نیشانهیه، بۆ تیگیرانه کهی حهزهرتی مووسا و (فیرعون) که داوای (موعجیزه) ی له (مووسا) کرد و ئهویش داردسته کهی فری دا و بووه ههژدیهایهک و، که (دهستی) له بهرکی دهرهینا تهماشاکهران روانییان ئهوه دهستهی یه کجار سپی و پهڕتهوداره و جادووکارهکانی (فیرعون) ئهوهیان پێ نهکرا، چونکی ئهوان که گالۆک و پهتکهکانی خۆیان کرد بهمار، ههژدیهای داردسته کهی (مووسا) ههموو ئهوه مارانهی ههڵووشی و... هتد. وهک له نایهتی: ۱۰۸ (الاعراف) و: ۳۳ (الشعراء) ی قورئانی پیرۆزدا هاتوووه.

(کوردی) یش دهستی خۆشهویسته کهی چواندوو به دهسته سپی و جوانه کهی (حهزهرتی مووسا) به نیشانهی سپیهتی و پیرۆزیی. ئهمه ئهگەر (ماه دهست) بۆ بهلام من به (ماه وهش) واته (روو وهک مانگ) ی دهرانم و لام وایه، ههلهی نووسین بۆ و سهرحاوهم بۆ ئهمه نییه بۆیه نه مگۆری.

زوهره: ئەستێرهبهکی بچووکه له نیوان (کۆمهلهی رۆژی) دا که به دهوری رۆژدا دهسووریتهوه و خۆی ئەستێرهی تری به دهورا نین، بهلام یه کجار پهڕتهودار و رووناکه بهتایبهتی له بهرهبهیندا. له لایه ن ژۆریه که لانهوه به (خوای جوانی) دانراوه، واته (قینۆس)، لای عهرهبهکانیش خوای (العزی) بووه.

(کوردی) که ئهم ئەستێرهبهی داناوه به (ناوچهوان) ی خۆشهویسته کهی له بهر جوانی و پهڕتهودهری و بێگهردییه کهیهتی بهتایبهتی له بهرهبهیندا کهوا تاریکیایی جیهان وهک زولفه کهی به دهوریا پهخشه و نه بوونی ئەستێرهش به دهوری ئهم (زوهره) یه دا نیشانهی بۆ خاڵیی ناوچهوانی خۆشهویسته کهیهتی.

جهبین: ناوچهوان، ئهنی، تهوێل، پێشانیهی.

بهخت: چاره، (طالبع).

مه ریخ: ئەمیش ئەستێرهبهکی بچووکی (کۆمهلهی رۆژی) یه و له ههمووان نزیکتره به رۆژ، دوو ئەستێرهی تریشی به دهوردا دهسووریتهوه.

(کوردی) ئهم نزیکیهی (مه ریخ) له رۆژه و که سهرحاوهری رووناکییهو، بوونی دوو ئەستێرهی تر به دهوریدا بهوهی داناوه که ئاوا بهختی رووناکه له گهڵ بوونی (جوانی) و (دارایی) دا که له جێگه ی ئهوه دوو ئەستێرهبهی دهویرین یا نیشانهیه بۆ دهستوپیتوهند و ههواداران ههروهک

ئەم (ماھ) دەسەم لە (گل/۹) وەرگرتک چونکە ھەر لەم تاکەدا (روخی پۆژە) و (ماھ روخە) نابى دووجار دووبارە بێتەو و لە وێژەى کۆندا، نەنگى بوو و لە يەکیکی وەک (کوردي) نەو شەو تەو بۆيە پەپرەویم کرد واته ھى (گل/۹).

کە (روو) دووجار دووبارە بکاتەو، بەداخەو سەرچاوەم نییە کە (ماھ وەش) ی تیا بى لە جینگەى (ماھ دەست) کە زۆر گونجاو نییە ئەگەرچی لیکیشم داو تەو.

زۆھرە (نم/۱): زھر.

بەختى مەریخە روخی (ف): بخت مریخ جفت.

پۆژە، صیفەت وەک زوحەلە (ف): پۆژ وکو روی زحلە. - ئەمیش شتواویيە لە (ف) دا.

۸- بەدبەخت: بەخت خراپ، چارەپەش - بەلام لێرەدا مەبەست لە زۆرداری و ستەمکاری و بى بەزەیی نییە.

صەبر: لەسەر خۆ - ئەمەش دەگەریتەو بۆ سستی و خاویيەکەى وەک لە دواى تاکى پێشوو دا لیکم داو تەو.

لە کۆلم بکەوئ: گوايە وەک بارىکى گرانی بەکۆلیيەو و ئاواتەخوازى ئەو دایە ئەو بارەى لە کۆلدا بکەوئ.

چەپەل: پیس.

دەردەکەوم (ف): دەرکوم - ئەمە رینووسى کۆنە.

صەبر (ف، نم/۱، کم، گ/۲، س): پېشم (پېشم).

دەلئ (نم/۱، کم، گ/۲، س): ئەلئ.

ئۆف (ک/۲، س، گ/۳): ئەى - بەدەسکاریى مامۆستا گىوى دەزانم.

خودا (نم/۱): خوا.

لە کۆلم (ک/۲، س، گ/۳): لە کۆلمان. ھەر بەدەسکاریى دەزانم.

چەپەلە (ک/۲، س، گ/۳): چەپەلە - ئەشى ئەم (ل = لام) ی چەپەلە، ئەوسایە قەلەو نەبووی و ئەگەر نا (ئیقوا) لە پاشبەندەکەدايە.

۹- کۆنە رەند: کۆنە ئەرباب و جوامیر و قسە خوێش. واتە تى دەگەم.

دەوئى (نم/۱): اویى.

بەخودا (نم/۱): بەخوا.

بەم قسە (نم/۱، کم): ئەقسە - دیارە ھەلەى چاپییە.

بەم قسە (ک/۲، س، گ/۳): بەو قسە - ئەمیش دەسکارییەکی ھەلەيە.

له نووری لامیعی

- ۱- له نووری لامیعی تشتیکی راگرت و، وتی: پروومه بهدوشا نهژدههای پر ئیشی پاکیشا وتی: موومه
- ۲- که بازی چاوی بهردایه دلم. پیم وت: ئەمان رهمی وتی: وا دیاره زۆر گهوجی دلت ئەمرۆکه جهلغوومه
- ۳- تکام کرد قهتلی من ناحهق نهکا سوننهت، وتی: فرهضه وتم: بۆ ئاگرت بهردایه عومری من؟ وتی: خوومه
- ۴- وتم: تهنها منم پابهندی عهشقی تۆم وتی: گوم به سهدی وهک تۆ له ههرسوو. بهستهیی زنجیری گیسوومه
- ۵- وتم: تاکهی لهدهردابم؛ وتی: هیشتاكو ئەووهداته وتم: سووچم ئەبێ چی بێ؟ وتی: عاشق که مهظلوومه
- ۶- وتم با بهس له خوانی وهصلی تۆ نهومید بێ بهش بم وتی: مردووت مرئ؛ عاشق بهدائیم زار و مهحرروومه
- ۷- وتم زارم له خهم روانیی، وتی: (قانون) مهشیوینه غهمی زۆر حالی زار، وهک لازم و، عاشق کهمهلزوومه
- ۸- بهجان و دل، وتم: نازت ئەکیشم، تووره بوو: بهسیه قسهی نوێ بێته ئەم قهوله قهديم و شهرحی مهعلوومه
- ۹- وتم: پهسمی وهفاداری بهجی بینه، وتی: نابێ وهفا بۆ دولبهران، ههی بێ خهبر یهکباره مهعدوومه
- ۱۰- وتم: راوی دلت کـردم، وتی: کۆلی شکارت بووی وتم: چاره؟ وتی: عاشق وههایه، سهیدی مهشئوومه
- ۱۱- وتم: زهخمی دلم؛ بهس کارییه. توند بووه؛ وتی: لاچۆ بهمن چی؟ تیره بارانی نیگاهی چاوی جادووومه

۱۲- وتم: گەردن كەچى عەشقت منم قوربان. وتى: شىتتى
 ھەزارىكى ۋەكو تۆ كوشتەيى شمشىرى ئىبروومە.
 ۱۳- گەردن كەچ: نىشانەى بەندىتى و بچووكىيە، ملكەچ
 شمشىر: چەكىكى بىرندەى ۋەك شىرە و لەو پانتىر و كورتىرە.

۱- نور: بەرتەو، پروناكى، تىشك.

لامىع: تىشكەر، بەرتەدار، بەشەوق.

تشتىكى: ئەمە بەرتىنوسى كۆنە بەواتە: (شتىكى) ۋەلە ھەمان كاتدا بە (تەشىكى) ش
 دەخوتىندىتەۋە كە ھەردوۋ بۆ ئىرە دەگونجىن، بەلام ئەم وشەيە (تىشكىكى) ى دەزانم و لەبەر
 ئەۋەى لە سەرچاۋەكانىدا نەھاتوۋە، جىگىرم نەكرد.

دۆش: شان، پىل، كۆل.

نیش: چىزو، ئازارو مەبەست لە كەلبەكانىي (ددانى) ئەزىيەى كوشندەيە كە ۋەك موۋى
 بەسەر شانيدا پەخشە.

بەپتى ئەو سەرچاۋەى لەلام گىردىۋونەتەۋە، ئەم پارچە ھەلبەستە، سى دەنگ لەسەر خاۋەنەكەى
 ھەيە كە:

يەكەم: (مس، عن، ن، گل / ۳، ص، م) كە ئەم شەش سەرچاۋە كۆن و دەسنوسە بەھى
 (كوردى) و (سالم) دەزانن كە پىكەۋە ۋوتويانە و كە من لەسەر راى ئەم بەشەيانم كە ھۆى
 ئەم رايەم لەداۋاۋە دەردەخەم.

دوۋەم: (عن نىسخە، گ ۳) دا بەھى تەنيا (كوردى) بيان دانائە.

سىيەم: (گل ۲، حم، نم، ر، س / ۲) ئەم دەستەيەش ھەبەستەكە بەھى (سالم) دەزانن.

بەلام ئەم دوو بەشەى دوايىيان كە بەھى (كوردى) يا (سالم) نووسىويانە بەتىكرايى جگە لە
 (عن نىسخە) كە ھەمان سەرچاۋەيە لە بەشى يەكەمدا من بۆم ساغ بوۋەتەۋە كەھى (كوردى)
 بەتەنيا نىيە، بەشكو (سالم) ىش ھاۋىەشىي لەدانانىان لە گەلا كىردوۋە ولە (حم) و (عن
 نىسخە) ش (گل ۲) ھەرچەند سەرچاۋەيەكى كۆنن و نووسەرەكەى (مەلا عەبدوللاى گەلا) يە كە
 ئەدەب دۆست و كەشكۆل نووسىكى بەناۋيانگەۋ لە ۱۲۸۲ كۆچىدا نووسىويەتەۋە كەلە (كۆرى
 زانىارى عىراق - بەشى كوردى) دا يەۋ كەشكۆلە ژمارە ۶۷۴۷ ى دراۋەتتى بەلام ھەر ئەم نووسەرە
 لە كەشكۆلى (گل ۲) ىدا كە لە ۱۳۰۰ كۆچىدا نووسىويەتەۋە پاشگەز بوۋەتەۋە بەھى (كوردى
 و سالم) ى پىكەۋە ناۋنوس كىردوۋە. ئىتر لەسەرچاۋەى تۆزى كۆندا تەنيا (ر) كە بەھى (سالم)
 ى دانائە. ھەرچەندە، ئەۋىش ھىي (مەلا رەسوۋلى تۆربەيىيە) و شارەزاۋ شوپىن برۋايە، بەلام
 ئەشەى لەو سەرچاۋەيى ۋەرى گىرتوۋە ۋابوۋى و بەس. لەبەر ئەم ھۆيانە ھەلبەستەكەم لەم
 پەراۋىەدا بەناۋى ھەردوۋ ھۆنەرەكەۋە نووسى كە (كوردى و سالم) و ئەگەر باشتىر سەرچاۋەى

بههزتر ئەم رایەیی هەلۆهشاندووه، با ئەم بناغەش هەبێ کە بەری (١٣) سەرچاوەی دەسنووس و چاپکراوه. ئەمەش گیروگرفت نییە کە هی ئەم یا هی ئەویان بێ، ئەوەندە کە ناتەواوی و کووپی لەم هەلبەستەدا بەپیتی ئەو (١٣) سەرچاوەیە لە دەقی زووی خۆی نزیک کراوەتەوه. ئەمیش جیاوازیی نێوان سەرچاوەکانە لەسەر ئەم تاکەیی سەرەوه.

وتی (گ٣): کوتی.

تشتیکی (گل٢): طشتیکی.

تشتیکی (ر، حم، عن، نسخە): تشتیکی

تشتیکی (گ٣): چشتیکی.

تشتیکی (ص، ن، م): تیشکیکی - ئەمیان زۆر جوان و بەجێترە و ئەگەر زۆربەیی سەرچاوەی لەگەڵ بووایە لەسەرەوه جێگیرم دەکرد.

بەدۆشا (گل٢، گ٣): بە دوشی.

بەدۆشا (س٢): بە دوشەه. دیارە هەلە چاییه.

پاکیشا (ر، س٢، گ٣، نم١): پاکرت - ئەمیش ناگونجی

لە نێوان ئەو ١٣ سەرچاوەیەدا (مس)م کردە بنکەیی لیکۆلینەوهکەم، ئەمیش ئەو سەرەناوانەییە کە شەش سەرچاوەکەیی بەشی یەکەم لەسەر ئەم هەلبەستە نووسیویانەو بەهی (کوردی) و (سالم) پیکەوهیان داناوه:

یەکەم: (مس) نووسیویە (من استعار سالم و کردی) واتە: (هەلبەستەکانی سالم و کوردی). دووهم: (عن) ئەم پەرەزە درێژە فارسییە نووسووه: (دیدە میشود که باری دیگر این قصیده را در این بیاض باسم کردی مندرج است چون بخلاف استینساخ دفعهء اول از مصادر مورقة مطلع شدم که کردی و سالم مشترکا دریک زیارت سادات زردیاوا رحیمهم الله این رانظم فرموداند - علی). واتە (دەبینریت کەوا جارێکی کەش ئەم چامەییە لەم کەشکۆڵەدا بەناوی (کوردی)یەوه نووسراوه چونکە بە پێچەوانەی نووسینەکەیی جاری پێشوو لە سەرچاوەی باوەڕپێکراووه ئاگاداربووم کەوا (کوردی) و (سالم) پیکەوه. لە دیدەنییەکی شێخەکانی قەرەداغدا خاویان بەخشیت، ئەم چامەییەیان داناوه - عەلی). سێیەم: (ن) لەسەر ناوی ئەم هەلبەستەدا نووسیویە: (کردی با سالم) واتە (کوردی لەگەڵ سالم)دا ئەم هەلبەستەیان داناوه.

چوارەم: (گل٣) (لەسەر ئەم هەلبەستە نووسیویە (گفتە کردی و سالم)، واتە ئەم هەلبەستەیی دوایی (ووتەیی) (کوردی) ئەوا سالم).

پێنجەمین: (ص)، ئەم پرستیەیی کردووتە سەرەناو بۆ ئەوهی هەلبەستە: سالم و کردی باهم) واتە: (سالم و کوردی پیکەوه) ئەم هەلبەستەیان داناوه.

شەشەم: (م) کە ئەمیش دەسنووسی هونەرماند مەلا عەبدوللای تووتنجی (موفتی

پێنجوێنی)یه که به کوردی له سه‌ر ئهم هه‌لبه‌ستانه‌ی نووسیه‌ (شعری مصطفی به‌گ و سالم پیکوه)

ئهم به‌لگه‌؛ به‌هه‌یزانه بوونه، هه‌ی ئه‌وه‌ی که هه‌لبه‌سته‌که‌م به‌ناوی هه‌ردوو هه‌نه‌ر (کوردی) و (سالم)ه‌وه‌ جێگیر کرد.

٢- ئهمان: هانا ئه‌به‌ربردن و هاوار و دادکردنه:

په‌حم: به‌زه‌یی، دله‌سۆزی، نه‌وازش، چاودێری.

جه‌لغوو: خواردنی (ژهمی) باز، به‌پێی هه‌لبه‌سته‌ی زۆر له هه‌نه‌ران و به‌تایبه‌تی هه‌لبه‌سته‌ی (میرزام ته‌واری)ی هه‌مه ئا‌غای ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره وادیاره ئه‌وسایه پراوه‌باز زۆربا‌وبوه، ئه‌میش تایبه‌تی و له‌سه‌ر رۆیشتنی ده‌وێ، ئهم تاکه‌ له (گ، ٣، عیراق، گل، ٢، نم، ١، ر، س، ٢) دا نییه‌ و له (مس، عن، ن، گل، ٣، ص، م) دا دووه‌مینه و له (عن نسخه، حم) دا نۆیه‌مین تاک‌ی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه‌وه‌ هه‌شتا چاپیش نه‌کراوه.

٣- قه‌تل: کوشتن.

ناحه‌ق: به‌خۆرای، له‌سه‌ر هه‌یج و پووج، به‌بێ پێویستی. نادادی.

سوننه‌ت: ئه‌وه‌ کرده‌وه ئاینیانه‌یه که پێغه‌مبه‌ر (د.خ)ی ئیسلام کردوونی و وتوونی و ئیسلامه‌کان په‌یوه‌ییان ده‌کهن:

فه‌رض: ئه‌وه‌ پێویستییه ئاینیانه‌یه که خوا له‌ قورئاندا له‌سه‌ر ئیسلام دای ناوه که ده‌بێ بکڕین وه‌ک (شه‌هادت، نوێژ، پۆژوو، جه‌ج، زه‌کات).

عو‌مر: ته‌مه‌ن، ئهم (ئاگر به‌ردان) ناو‌بردنه له‌و نه‌ریته خراپه‌وه‌یه که کوردان و به‌تایبه‌تی (ده‌ربه‌گه‌کان) خه‌رمانی دوشمینی خۆیان سووتانده. که بووه. به‌ئیدیۆم (کینایه) یه‌ک له کوردیدا و بۆ شتی تریش ده‌وتری.

ئهم تاکه‌ له (گ، ٢، عیراق، گل، ٢، حم، نم، ١، س، ٢) دا دووه‌مینه له (س، عن، ن، گل، ٢، ص، م) دا سێیه‌مینه و له (عن نسخه) دا هه‌وته‌مین تاک‌ی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

نه‌کا سوننه‌ت (گ، ٣): مه‌که سوننه‌ت.

نه‌کا سوننه‌ت (گل، ٢، حم، عن نسخه، ر): نکا واجب.

نه‌کا سوننه‌ت (نم، ١) نیه واجب.

نه‌کا سوننه‌ت (س، ٢) به‌س بکه جانا- ئه‌میش له‌نگه‌وه‌ هه‌له

وتم (گ، ٣، س، ٢) گوتم.

وتی (٣، س، ٢): کوتی.

٤- پابه‌ند: پێ به‌ند، پێ به‌ستراو، لاق به‌ستراو.

له هه‌رسو: له‌هه‌ر لا، له هه‌ر شوێن.

به‌سته: به‌ستراو

گيسو: ئەگرىجەى ئافرەت.

ئەم تاكە لە (س ۲) دانىيەو لە (عن نسخە) دا دووھەمىنە و لە (گ ۳، العراق، گل ۲، نم، ر) دا سەيەمىنەو لە (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا چوارەمىنەو لە (حم) دا پىنچەمىنە تاكى ئەم ھەلەستەيە.

عەشقى تۆم (عن نسخە، حم، ص) عەشقى تو. ئەمىش ئەشى پىنووشى كۆنىشە.

وتى گوم بە (نم ۱): وتى شىتى... ئەمەش لە تاكى دوازەمە و ئاوتە بوو.

سەدى وەك تۆ لە ھەر سوو (نم ۱، حم، عن نسخە): ھەزارىكى وكو توو- ئەمىش ھى تاكى دوازەمە.

سەدى وەك تۆ (گ ۲): دوسەد وەك تۆ.

بەستەيى زنجىرى گيسوومە (نم ۱، حم، عن نسخە، گل ۲، گ ۳): كوشتەيى شمشىرى ئەبروتە ئەمەش ھەر ھى تاكى دوازەمەمىنە و ئاوتە ئىرە بوو وپابەند لەگەل (گيسو) دەگونجى نەك پابەند لەگەل (كوشتەيى شمشىر) دا.

۵- لە دەردام= لە نەخۆشىدايم، (لە دەردايم: لەبەر دەرگانەدايم) كە ئەمەش جىناس ئارايىيە بەواتە

(لە دەروەى دەرگاكتەدا دەرکرد) یش دەگونجى

مەظلووم: سەتم لىكراو، زۆر لىكراو، مافخوراو.

ئەم تاكە لە (عن، نسخە، گ ۳، گل ۲، حم، نم ۱، ر، س ۲) دا نىيە و لە (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا پىنچەمىنە و ھىشتا چاپ نەكراو.

لە دەردايم (ص): لە اوايم

ئەو وە لە (ص، م) ھولتە.

۶- خوان: سفرە، تەيكە.

وہصل: پىنگەيشتن، چاۋ بەيەكتەكتەوتن.

نەومىد: نائومىد، بى ھىوا، بەش بىراو.

مردووت مرئ: ئەم وتە ئىدىيۆم (كىنايە) يەكى كوردىيە (مردووش ھەر مردوۋە) و جنىو نىيە لە جنىويش دەچى يا مەبەستى (لە خزم و كەس لى مردن) بەھەردوۋ سەرا دەگونجى.

مەھرووم: بى بەش (زار و مەھرووم) بەواتە نەخۆش و لە زار يا، زەبوون و بى بەش.

ئەم تاكە لە (عن نسخە، گ ۳، ھىران، ك ۲) دا چوارەمىنە و لە (نم ۱، ر) دا پىنچەمىنە و لە (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م، گل ۲) دا شەشەمىن و لە (حم) دا ھەشتەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلەستەيە.

وتم، وتى (گ ۳، س ۲): كوتم، كوتى.

نەومىد (گ ۳، س ۲): نەومىد.

وہصلى (نم ۱): لطفى

به‌دائیم (نم): همیشه

۷- قانون: یاسا، ده‌ستوور

حالی زار: حالی په‌ریشان، زه‌بوونی باری نه‌خۆشی.

لازم: پتویست

مه‌لزووم: له‌سه‌ر پتویست کراوه، به‌سه‌را سه‌پتئراو.

ئهم تاکه له (گ۳، العراق) دا نییه و له (حم) دا چواره‌مین له (گل۲) دا پینجه‌مین له (عن) نسخه، ر، ک۲) دا شه‌شه‌مین له (مس، عن، ن، گل۳، ر، ص، م، نم۱) دا هه‌وته‌مین تاکی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

وتم، وتی (س۲، گ۳): کوتم، کوتی.

له غم (حم): له خو

نیو بالی دووهمی ئهم تاکه له (گل۲، ر، س، نم۱) دا به‌م جوهریه (وه‌فا بۆ دولبه‌ران هه‌ی بێخه‌به‌ر یه‌کباره مه‌عدوومه) ته‌نیا له (نم۱) دا له‌جیی (هه‌ی) نووسراوه (ئهی) و ئهمیش نیو بالی دووهمی تاکی نۆیه‌مین و، به‌هه‌له ئاوێته‌ی ئهم سه‌رچاوانه بووه، لێره‌دا به‌م پتیه، ئهم تاکه هه‌شتا چاپ نه‌کراوه.

۸- به‌جان: به‌گیان

قه‌ول: وته، قسه

قه‌دیم: کۆن، دیرین، پیم وایه، ئهم (قه‌ولی قه‌دیم و نوێ)یه، مه‌به‌ستی (ته‌ورات) و (ئینجیله) و ئه‌شی ئهو دولبه‌ره له گاوره‌کان بووبی.

سه‌رح: لێکدان‌ه‌وه

مه‌علووم: دیاری، ئاشکرا و له (عن) دا نووسراوه (نوسخه: مه‌وه‌ومه) که ئهمه‌ش ده‌گونجی. ئهم تاکه له (مس، عن، ن، گل۳، ص، م) دا هه‌شته‌مین له وانی تر دا نییه و هه‌شته‌ چاپ نه‌کراون و، له هه‌مووانیشدا چوونیه‌که.

۹- په‌سمی: شیوه‌ی، ده‌ستووری مه‌به‌سته.

وه‌فا: ئهمه‌ک

خه‌به‌ر: ئاگاداری

مه‌عدووم: نه‌بوو، له‌ناوچوو، له‌ناوبراو.

ئهم تاکه له (گ۳، العراق) دا هه‌وته‌مین له (عن نسخه، گل۲، حم، نم۱، ر، س۲) دا نییه و له (مس، عن، ن، گل۳، ص، م) دا نۆیه‌مین، تاکی ئهم هه‌لبه‌سته‌یه و له (گ۳) دا دوا تاکه.

نابیی (گ۲): شیتتی

هه‌ی بێ خه‌به‌ر (گ۳): (کوردي و سالم) ی تیایه که به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه ئهم هه‌لبه‌سته هه‌ردووکیانه.

نیو بالی دووهمی ئەم تاکه له چەند سەرچاوهیه کدا ئاوێتەیی تاکێ حەوتەم کراوه، هەڵەیه.
 وتم، وتی (گ ۲): گۆتم، گۆتی.
 ۱۰- شکار: پاو، نیچیروانی.
 صەید: پاو، شکار.
 مەشئووم: شووم، بووم.
 ئەم تاکه له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا دەیهمین تاکه و له وانی تردا نییه و هیشتا چاپیش
 نهکراوه و له ههموواندا چوونیهکه.
 ۱۱- زەخم: برین، زام، کولکی.
 بهس: زۆر، گەلی، فره.
 نیگاه: روانین، تەماشاکردن، نوارین.
 ئەم تاکه له (حم) دا سییهمینە و له (عن نسخه، گ ۳، س ۲، العراق) دا پینجەمینە و له (نم ۱،
 ر) دا شەشەمینە و له (گل ۲) دا حەوتەمینە و له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا یانزەمین تاکێ
 ئەم هەڵبەستەیه.
 وتم (گ ۳، س ۲): گۆتم
 زەخمی (س ۲): رەحمی
 بهس کارییه (عن نسخه): بس کالخی: (بهس کا له خوی)
 بهس کارییه (جم): بس کا له خوی.
 بهس کارییه (نم ۱): کاریگەر.
 وتی لاچۆ (س ۲) وتی.
 وتی (گ ۲): گۆتی
 ئەم تاکه له (گل ۲، نم ۱، ر) دا چوارینە و له (گ ۲، س ۲، العراق، عن، حم) شەشەمینە و له
 (مس، عن، ب، گل ۳، ص، م) دا دوانزەمین تاکێ ئەم پارچه هەڵبەستەیه.
 وتم (گ ۳، س ۲): گۆتم
 قوریان (عن نسخه، حم): تنها
 قوریان (نم ۱) فردا
 وتی (گ ۳، س ۲): گۆتی
 شیتێ (نم ۱): گۆم به، ئەمیش له تاکێ چوارەمه و ئاوێتەیی ئێره و تاکێ نۆیهمیش بووه.
 نیو بالی یەکهەمی ئەم تاکه له (گ ۳) دا بەم جۆرهیه: (کوتم تەنیا منم بهستەیی ئەتۆ توند بوو
 جوابی دا) ئەمیش له تاکێ چوارەمهوه بهشیواوی و لاوازی ئاوێتەیی ئێره بووه. نیو بالی
 دووهمی ئەم تاکه له (حم، عن نسخه، نم ۱) دا بەم جۆرهیه (صەدی وهک تۆ له هەرسوو بهستەیی
 زنجیری گیسوومه) ئەمیش دیسان له تاکێ چوارەمهوه بههەڵ ئاوێتەیی ئێره بووه.

له (گ ۳) دا له جځې ټو (هه دی وهک ټو) یه نووسیویه (هه زارانی).

۱۳- وتم: (سالم) دزه، دهستی بلند کرد نایینه ی راگرت،

وتی: کیشکچی ټو هم باخه؛ به (کوردي) خالی هیندومه.

(سالم): نازناوی عبدالرحمن به کی ټاموژای (کوردي) یه.

دزه: مه به دهستی دزی باخی پوری ټو جوانه یه لټی دواون.

دهستی بلند کرد: جوانه که دهستی بلند کرده که نیشانه یه بۆ دهست بلند کرده که یه زهرتی مووسا لای جادو و گهره کانی فیرعون و دهسته که ی ټوهنده سپی و بریقه دار بوو، کهس دهستی وای نه بووه، جادو و گهره کانی نیانتوانی دهستی خوځان وا لټی بکن و لټیرهدا ټو دهسته ی وهک ټاوینه داناوه که ټه مهش نیشانه یه بۆ (جامی جهم): ټاوینه که ی جهمشید، که گوايه سهیری بکردایه هه موو جیهانی تیا ټه دی، واته به هوی ټه ټاوینه یه وه کهس ناتوانی دزی له و باغی پوهه بکات به تاییه تی که (کوردي) پاسه وانییه تی.

کیشکچی: پاسه وان.

به کوردي: به زو بانی کوردي وهیا (به کوردي)، واته لای مصطفی به کی (کوردي) یه وه که ټو پاسه وانی باخه جگه له و ټاوینه یه ی که لټی درام، خاله ره شه که ی سهر پرویه تی که وهک هیندو (هیندی- خه لقی هیندستان) ره شه، که گوايه (کوردي) به و خاله داناوه پاسه وانه.

ټه تاکه له (گ ۳) دا نییه و له (حم، س ۲) دا هه و ته مین و له (عن نسخه، گل ۲، نم ۱، ر) دا هه شته مین و له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا سیان زه مین تاکی ټه پارچه هه لټه سته یه و له هه موو ټه وانه دا دوا تاکه.

وتم (س ۲): کوتم

سالم (عن نسخه): کردی ټو بوو له پراویزی سهرته ی ټه هه لټه سته دا له (عن) دا نووسیویه که له نسخه یه کی تردا له هه مان که شکو ټا ټه هه لټه سته ی به هه لټه بناوی (کوردي) یه وه وهرگرتووه که ټه میه ټه و هتا (کوردي) ی نووسیوه، ته نیا هی ټو نییه و هی هه ردوانیا نه.

دزه (ر): وهره.

بلند (نم ۱): دریژه.

ټایینه (نم ۱): ټاوینه- دیاره گوردراره

کیشکچی (نم ۱) ایشک چی، ټه میش به گورپا و ده زانم

به کوردي (گل ۲، س، نم ۱، حم، عن نسخه، ر): بدایم، ټیتر له سه رچاوه ده سنووسه باوه پټیکراو و کوته کاند (به کوردي) یه که نازناوی (کوردي) یه.

دوا ی ټه کوته یه اته نه به دور که و ته وه له باسه که ی نازانم، که ټه پراویزه ی دوا یی بۆ ټیره وهر بگرم که (عه لی ټاغای نه و تچی) له که شکو ټی (عن) یدا له کوته یی ټه هه لټه سته ی سهر وه وا به فارسی نووسیویه:

(شیندە آم کە اثرێکمان رابوو قەسیدە وەرەین، ئێمە سەلام قەسیدە زێر فرمودە رەحمەتێکمان وایاندا - علی).

واتە: (بێستووێکمان دا بەدوای تەواو کردنی ئێمە چامەیی سەرەوه و، لە هەمان کۆبوونەوەدا (سالم) ئێمە چامەیی تری خوارەوهی فرمودە خوا بیا بێخەشێ لەگەڵ ئێمەدا - علی).
لەم پراویزەدا ئێمەمان بۆ دەر دەکەوێ کە (سالم و کوردی) لە کاتی دانێشتنەکاندا لەگەڵ شێخە پیاو ماقوولەکانی قەرەداغیدا بوون کە پێکەوه ئێمە هەلبەستەیی سەرەوهیان داناوه و ئێمەجا سالم لە هەمان کۆردا (جۆشی شێخەر دانانی) نیشتمووەتەوه تا ئێمە هەلبەستەیی دواییشی داناوه کە لەم پراویزەیی سەرەوهدا ناوی هاتوو.

ئێمەجا لەبەرئەوهی ئێمە هەلبەستە ناوبراوهی (سالم) کە بەتەنیا وتووێتی (سێ) تاکی تیاپە، هێشتا چاپ نەکراوه، جگە لەوهی چەند هەلبەستەیی زەقی لە دیوانە چاپکراوەکانی سالمدا هەن لەسەر ئێمە هەلبەستەیی و، چونکە بەپێی سەرچاوهی دەستنووسی راستی هەلبەستەکانیم لایە، بۆیە هەلی دەزانم ئێمە هەلبەستەیی تری (سالم) پێشکێش بکەم بەتایبەتی کە بەو پراویزەیی سەرەوه و بەم هەلبەست و بۆنەیهوه بەستراوەتەوه.

نهمیش هه‌لبه‌سته‌که‌ی تری «سالم» ه

- ۱- سه‌وادی قیرگوون شه‌بها له‌ نوسخه‌ی عه‌نبه‌ری مووته
سه‌راسه‌ر په‌ونه‌قی دونیا له‌ عه‌کسی ئایینه‌ی پرووته.
- ۲- مه‌ته‌ل ئه‌ستوونه‌یی دوودی هه‌ناسه‌م بۆ روشی و به‌رزی
مه‌گه‌ر پرچی و راز و قامه‌تی لاولوی هه‌لچووته
- ۳- به‌ناحه‌ق کوشتمی موژگانی خوینریژت، وه‌لی زانیم
له‌گه‌ل من ئه‌م هه‌موو که‌چ بازیه‌ ته‌حریکی ئه‌برووته.
- ۴- به‌ده‌وری لوئلوئا غه‌ووایی زه‌نگیی دانه‌یی خاالت
به‌(ظاهیر) پاسه‌وانی کوئمی مه‌رجان، لیوی یاقووته
- ۵- سیه‌ه‌ پروو بم، وه‌کو زولفت، سه‌ری موو گه‌ر خیلانی بۆ
به‌حه‌قق میصحه‌فی روی تۆ، (دزی دۆ، خالی هیندووته
- ۶- وه‌کو موژگانی تۆ، به‌رگه‌شته‌یه‌ طالع به‌رووی مندا
په‌ریشان زولفی موشکینت، له‌گه‌ل ئه‌حوالی من؛ جووته
- ۷- جه‌وازی دا هه‌کیم: بادامی چاو و شه‌که‌ری لیوت
له‌ قانونی و یصالا؛ بۆ دۆی من، قووه‌تی قووته
- ۸- به‌هشته‌ وه‌صلی تۆ بۆ من، له‌ بن داری موغه‌یلاندا
له‌ وه‌ختی دووریا؛ گولشه‌ن وه‌کو صندوقی تابووته.
- ۹- دۆی ساحیری له‌به‌ر زولف و زه‌نه‌خ ناگاته‌ روخ هه‌رگیز
له‌ لای هه‌لقه‌یی ئه‌فعا له‌ لای چاهی هارپووته
- ۱۰- عه‌صای مووسا له‌ کوئ بینم په‌هابم دا له‌ ده‌س چاوت
له‌ (ماه) تا پشتی (ماهی)، گشتی؛ خو به‌ر حوکی جادووته
- ۱۱- (به‌سی) دون هیممه‌ته‌ گه‌ر ئاره‌زووی ئه‌و ره‌نگی شاهی کا
هه‌تا؛ سه‌رگه‌شته‌ (سالم)، ئووفتاده‌ی سایه‌یی پرووته

.....
۱- قیرگون شه‌بها (س ۲، س ۱): هه‌ردوو دیوانه‌ چاپه‌که‌ی سالم، گیو و مه‌ریوان

قیر گوونی شهو - بهلام من لهسەر کهشکۆلی (عن، گل ۳) و، (عن: دیوانی سالم دهنووسی مهلا عهبدوللای قزلجی) چاکم کردوه لهههلبهستهدا (عن)م کرده بنکه.

ئایینهی پروته (س ۲، س ۱): خالی هندووته، ئەمەش نابێ، چونکه ئەم وشەیه له تاکی پینجهمدا دووبارەیه و لهسەر سی کهشکۆلهکه چاکم کردوه ئەم (ئایینه)یهش نیشانهیه بۆ (ئایینه)کهی ههلبهستی پیشوو (دوا تاک) که ئەشی (کوردی) وتبیتی و (سالم) پتی ناخۆش بووبی، وهلامی داوتهوه وهک له دوو تاکی دوايشدا دهگهڕیتوه سهڕ ئەم وهلامه.

دوניה (گل ۳): زنیت

۲- ئەم تاکه تهنیا له (عن، گل ۳) دایه و لهوانی ترا نییه و هیشته چاپیش نهکراوه و له دوو سهراوهیهشدا چونییهکه.

۳- کوشتمی (س ۲): کوژتمی، دهستکاریی ماموستا گیوه.

ئەم تاکه له هەردوو دیوانه چاپهکهدا، لهگهڵ تاکی پینجهمدا پاش و پیشه، بهلام من بهریزی کهشکۆلهکان جیگیرم کرد.

۴- ئەم تاکهش تهنیا له (عن، گل ۳) دایه و لهوانی تردا نییه و هیشتا چاپیش نهکراوه.

۵- ئەم تاکه وهک گوتم له (س ۱، ی ۲) دا، پاش و پیشه لهگهڵ تاکی سییهمی سهرهوه و له چاپهکاندا ئەم دوومه و، ئەو سییهم، ههچهند من وهک یری کهشکۆلهکان نووسیم. وهک له تاکی دوومهدا نیشانهم کرد، ئەم وشە (ظاهر) و (دز)ە ئەم دوو تاکە سەرەوه نیشانهن بۆ دوا تاکی ههلبهسته (ناوکۆیی)یهکهی (کوردی و سالم) و، وهک وهلامدانهوهیهکیشه که لهویدا سالم کرابوو بهدز و خالهکهش کرابوو کیشکچی که لیڤهرا (سالم) خالهکهی کردووته به(ظاهیر پاسهوان) و سویندیشی خواردوو که (دز) خالهکهیه. بهمه وهلامی دوا تاکی ههلبهستهکهی تری داوتهوه.

۶- په‌ریشان (س ۱: دیوانی سالم چاپی مهربان): په‌ریشانی.

لهگه‌ڵ (عق): دهگه‌ل

ئەم تاکه له (س ۱، س ۲، عن)دا چوارهمینه.

۷- جهوازیدا هه‌کیم بادامی (س ۱، س ۲): جوازی حکمی بهرام.

چاوو (گل ۳): چاوت.

ئەم تاکه له (عق، س ۱، س ۲)دا پاش و پیشه لهگه‌ڵ تاکی دوايي (۸ هه‌م) و له واندا ئەم شه‌شه‌م و ئەو پینجهمه بهلام من به‌پیتی (عن، گل ۳) ریزه‌که‌م وه‌رگرت، هه‌روه‌ها ئەم تاکه وه‌لامی ناوه‌رۆکی تاکی هه‌وته‌می ناوکۆیییه‌کهیه.

۸- تۆ بۆ من (س ۲) تۆ و من، ئەمیش له‌نگه‌ و ئەشی هه‌له‌ی چاپی بی.

موغەیلاندا (س ۱، س ۲): موغیلانا، ئەمیش وه‌لامی (وصل)ی هه‌لبه‌سته ناوکۆیییه‌کهیه.

۹- روخ هه‌رگیز (س ۱، س ۲، عق): پخسارت، به‌لام وشه‌ی (روخ)ه‌که‌ جگه‌ له‌وه‌ی له‌ دوو

كه شكۆله كهدايه و بۆره جيناسيه كيشى له گهڵ (زه نه خ) دا ههيه، ديسان نيشانهيه بۆ (يارى
 شه تره نچ) كه سه ربازى (دلى ساحير) ناگاته قه لا (روخ) ى رووى.
 ئەم تاكه له (س ١، س ٢، ع) دا ههوته مينه.
 ١٠- ئەم تاكه له (عن، گل ٣) دايه و دهيه مينه و له وانى تردا نيه و ههشتا چاپيش نه كراوه و له
 هه موواندا چونه كه و ليكدانه وه كه ئه فسانه ييه.
 ١١- شاهى كا (ع): شاهى بى، ئەم شايه نيشانهيه بۆ فيرعه ون، كه له تاكى پيشووشدا له
 مووسا و مار و جادوو... هتد دواوه.
 بهم سى تاكه چاپ نه كراوه ئيره وه ژماره ى تاكه كانى ئەم هه لبه سته بوو به تاك كه له
 چاپه كاندا (٨ جووته) و له ويژه ى كوندا له بهر (تاكتيتى خوا) په يره ى تاكتيتى ژماره ى تاكه
 هه لبه ست كراوه، ئەم تاكه ش له هه موواندا دوا تاكه و ئەم چامه يه ى سالم به تيكرايى وه لامى
 (ناوكۆييه كانه).

چا

- ۱- چا مهره می زه خمانه
 دهرممانی برینانه
 نه جزایی طه بیبانه
 غه مخواری حه زینانه
 ۲- نه گهر مه یلت له چایه
 ته عریفی له لام وایه
 شیرین، پر رهنګ و مایه
 نه زه تدهری رۆحانه
 ۳- شیرین نه گهر تاله

.....

.....

- رۆحی هه موو ئینسانه.
 ۴- بۆم تیکه فه قی سوور چا
 له علی له بی یار ئاسا
 زوو تیکه بۆم دهی سا
 رۆح هاتوووه جه ولانه
 ۵- مه نظهر گه هت سه حرا بی
 چاوت که له له یلا بی
 مه جلیس که له گه ل چا بی
 دیوانی وه زیرانه
 ۶- عه قل و هونه ر و هوشه
 فه هم و به صهر و گوشه
 بی نه وی، دل پر جو شه
 بی نه وی، سهر هه يرانه

٧- (هجرى) كه برينداره

رهنگ زهره و خهفه تباره

بى چاييه بى چاره

سینه و دلى بريانه

١- مهرهه: دهرمانىكه بۆ نهرمکردن و چاککردنهوهى برين و ئاوساوى كه له شوينى تردا لى
دواوم كه له پۆنى خهست و دهرمانى تر دروست دهكرى.

ئه جزايى طهيبانه: داوى پزىشكانه كه رهسته يانه: (داو و دهرمان) كه (داو) لىره دا بهواتاى
(تاو) يا تۆرى پاوكردن نيه.

هزين: خهبار.

سه رچاوهى ئهم پارچه چوار بالى (روباى) يه كه ههوت (چوار بالين) ته نيا گۆفارى (به يان)
ژماره ٧٢ى حوزيران و ته ممووزى سالى ١٩٨١ى زايينيه كه له لاپه ره (٥٢ - ٥٤) يدا
(عوسمان ههرامى) له ژىر ناوى (دوو كۆرپه ي هه ناوى «كوردى») دا وتارىك و دوو پارچه
هه ليه ستى (كوردى) ي بلاو كردووه ته وه، يه كى كيان ئهم پارچه هه ليه ستى سهره وهيه و ئه وى
كه يانم پيشتر پيشكهش كردووه و نيشانه م بۆ ئيره تيا كردووه.

(مامۆستا ههرامى) راى گه ياندووه كه ئهم هه ليه ستى له مامۆستا عه لى سه نه جهرى
وه رگرتووه ئه وىش له بهر ده ستنوسى كى (مه لا عه بدولحه مەدى ره ز) وه له سالى (١٩٣٩ز) وه
له به رى كردووه. له باره ي بۆنه ي ئهم هه ليه ستى وه (مامۆستا ههرامى) له ده مى (مامۆستا
سه نه جهرى) يه وه ده گى رپى ته وه كه:

(له سه ردانى كى «كوردى») دا بۆ (تاران) له گه ل كارواندا لای داو ته گوندى (باشماخ)... به و
ئاو ته ي چايه ك بخو اته وه و له دهردى سه رنيسه ي چامى ريگه رى گارى بى، ده بى ته ميوانى
فه قى كان و داواى چا ده كات و له چاو هروانى (چا ده م كيشانه كه دا) داواى پارچه كاغه زىك
ده كا و ئهم هۆنراوه يه ي بۆ دى ت و تۆمارى ده كات.

يه كى له فه قى كه كان ده لى: شيوه ي ئهم هۆنراوه يه له هى مسته فا به گى (كوردى) ده چى.

ئه وىش ده لى: به لى، من خۆم مسته فا به گ باش ده ناسم، كه نيشته جى بى، نازناوى هۆنراوه ي
(كوردى) يه كه له گه ران و سه فه ردا بى، نازناوى هۆنراوه ي «هيجرى» يه.

فه قى كه كان ده لى: خۆزگه به ديدارى شاد ده بوو.

ئه وىش ده لى: ئه گه ر زو و چايه كه زو و ده م بكه ن ده تانبه م ده ستان ده نيمه ناو ده ستى، چونكه
ئىسته له م گونده دا يه و من ده زانم ميوانى كى يه.

كه ئاره زووى چاى ده شكى به فه قى كه كان ده لى: فه رموون ده ستان بخه مه ده ستى
«كوردى» يه وه. كه ده ست ده خاته ده ستى ان ده لى: ئىستاكه ده ستان له ده ستى مسته فا به گى

«كوردى» دايە .

ئەمەي سەرەۋە پوختەي گىرپانەۋەكەي (مامۇستا ھەورامى) بوو، لە بارەي بۆنەي ھەلبەستەكەۋە، كە لە دواتر نووسىۋىيە لە لايەن و دەستىنووسى (ئەحمەد محەمەد - ھەمكۆل) ۋە كەشكۆلنىكى دەستكەۋتوۋە، ئەم ھەلبەستەي بەناۋى (ھجرى سەئىيى) يەۋە تيا نووسراۋە كە ھەتەي جياۋازىيىي لە نىۋان ئەۋ كەشكۆلە و، وتەكەي (مامۇستا سەنجەرى) دايە، كە لە گۇقارەكەدا ديارى كراۋە كە لە شوپنى خۇياندا دەيان نووسم.

ئەۋ كەشكۆلەش بەناۋونىشانى (ھەمكۆل) ناۋ ئەبەم ۋەك سەرچاۋە. لەبەرئەۋەي لەۋ كەشكۆل و گۇقارەش پتر سەرچاۋەيەكى ترم دەست نەكەۋت ھەر گۇقارەكەم كىرە بىكە و ھەرچەندە ناۋى (ھىجرى سەئىيى) ىش لەسەر كەشكۆلەكەدا جارئ ھەر دەينووسمەۋە و دەبى ئەۋەش بزانين كەۋا (ھىجرى)، ۋەك لەسەرەۋە نووسراۋە، نازناۋىكى (كوردى) بوۋە، خۇيشى بەنبەچە (سەئىيى) بوۋە، بۆيە منىش ھەر بەھەلبەستى (كوردى) مانى دەزانم.

لە بارەي ئەم ھەلبەستەۋە بە (دەمى) مامۇستا مەلا عەبدوللاي توۋتنجىي پېنجوۋىنى (موفتى) م بىستۋە كە گۋايە (كوردى) لە كۆرى (فەقى) ياننىكدا باسى خۇشى و بەكەلكىي (چايى) دەكەن و (كوردى) دەلئى من ھەلبەستىكەم لەسەر چايى داناۋە، بۇ ئەۋەي لە خۇشىي چايى دا و، لە كۆرى چايى خواردندا بەگۇرانىيەۋە بگوترى، بەلام (موفتى) فەرمۋى ھەلبەستەكەم دەست نەكەتوۋە، ھەر ئەمەندەم لىرە بىستۋە، منىش بەپتى كىشى سوۋكى ھەلبەستەكەدا ئەم پايەي (موفتى) يە پەسند دەكەم.

۲- مەيل: ئارەزو، ھەز.

تەعريف: لىدوانى يا باسكردنى چاي مەبەستە.

مايە: نەكەھ.

نەزھەت: پىرۆزى، خۇشى، دووركەۋتەۋە لە پىس و خراپى، پاكزى.

شىرىن، پىر رەنگ و مايە (ھەمكۆل): شىرىن و پىر رەنگ مايە.

۳- شىرىن و تال: ھەر دوۋكىيان تامى چان لە شەكر زۆرى و بى شەكرىدا، ديارە مەبەستى لەۋە بوۋە كە بەھەردوۋ حال پتى خۇش بوۋە.

لەم چوار بالىيەدا (بالى دوۋەم و سىيەمى) يە جى ھىلراۋە (مامۇستا ھەورامى) لە پەراۋىزەۋە نووسىۋە كە (مامۇستا سەنجەرى ئەلئى: ئەم دوۋ تاكەم لە ياد نەماۋە).

دىسان مامۇستا ھەورامى نووسىۋىيە: (سەير ئەۋەيە كۆپلەي دوۋەم و سىيەم لە ھەردوۋ لادا «ئەۋى مامۇستا سەنجەرى و ئەۋى ھەمكۆل» ئەم ناتەۋاۋىيە چوون يەكە، ديارە يىككىيان لەۋى ترى ۋەرگرتوۋە يا مامۇستا سەنجەرى داۋىيە بەمامۇستا نەجمەدىن مەلا و كاك ئەحمەدى «ھەمكۆل» ىش لەبەر دەستىنووسى مامۇستا نەجمەدىن نووسىۋەتەۋە.

پۇچى: گيانى.

ئىنسان: مەۋف.

۴- چای سوور: چای سوور مەبەستی (خەست)ە

لەعل: گەوھەریکی رەنگ ئالە

لەب: لیوھ - گوايە (چا) وەک وەک لەعلی لێو ئال بێ.

جەولانە: جۆلانە، ھاتوچۆ، ناز و تەک

بۆ تیکە فەقێ سوور چا (حەمکۆل): بۆم تیکە دەسا سوور چا - دیارە ئەمەش نابێ چونکە لە نیو بایی سییەمی ئەم چواربالییەدا (دەسا) دووبارە دەبیتهو، کەواتە (بۆم تیکە فەقێ، سوور چا)یەکە راستترە.

۵- مەنظر گەھ: روانگە، دیمەن.

سەحرا: دەشت و دەر و لەوانەییە ئەو کاتە بەھار یا دیمەنی دەشت و دەر خۆش بوو و بەو بەلگەییەش (مامۆستا ھەورامی) وتووێ لە ھەیانێ مژگەوت، فەقێیان خەریکی دەورکردنەو و کۆشش بوون کە (کوردی) دیونی و جۆتە لایان.

لەیلا: ناوی خۆشەویستەکی مەجنوونە، بەلام مەبەست لە ھەر خۆشەویستێکە.

مەجلیس: شوێن دانیشتن و تیا کۆبوونەو، کۆر.

دیوانی وەزیران: بارەگا یا دیوھانی وەزیران (شالیاران).

مەنظرگەھت سەحرا بێ (حەمکۆل): مەنزلگەھی سەحرا بێ.

۶- عەقل: ژیر

فەھم: تێگەشتن

بەصەر: بینایی

گۆش: گوێی و مەبەستی لە ھیزی بیستە

بێ ئەوی: بەبێ ئەو

حەیران: سەرسام، سەراسیمە، راماو.

بێ ئەوی دڵ پر جۆشە (حەمکۆل): بێ وەی دڵی پر جۆشە.

بێ ئەوی سەر حەیرانە (حەمکۆل): بێ وەی سەری حەیرانە.

۷- سینە = سینگ

ھۆنەران ھەر بۆنەیکە ھەستیانی تیا بزوايیت کە دەروونیان بجۆشینێ و باری نووسینەوێ ھەلبەستیان لەبار بووی و لەم جۆرە ھەلبەستانەیان وتوو، بەلام زۆریان لەبەر گەلی ھۆ لەناوچوون و ئەم ھەلبەستە (کوردی) بەلگەیی ئەوێ کە لەم جۆرە ھەلبەستە سووکەلانەیی زۆر لەناوچوون، و چونکە ئەم پەراویە کەمی لەمانە تیا یە.

دەبێ ئەوھش بزانی کە (چا) لە سەردەمی (کوردی)دا ھەبوو و لەوێ ھەلبەستی ترم لە بارە (چا)وە نەدیو بەلام لە دواي ئەو ھەلبەستی ھۆنەرانی دیکەمان ھەن وەک:

تال و شیرین پێکەو نەمدیو، چا بێ، (چا) نەبێ

ھەر کەسێکی ھەمنشینێ چا نەبێ، پێت چانەبێ.

ئەي موسولمانينه

- ۱- ئەي موسولمانينه نابىي پىم بلين چىم كردووه؟؟
دولبەرم بۆچى وەھا دەستى لە خوینم خستووھ ؟؟
- ۲- پەنجەشى خىناويەو هیشتا کوو ليک حاشا دەکا
سویند دەخوا بەدرۆ، دەلّی: بەخوا ئەمن نەمکوشتووھ
- ۳- چونکە ئەمرۆ من شەهیدى کەربەلای عەشقى ئەوم
هەر وەکوو (کەو) پەنجەکانى وا بەخوینم رشتووھ
- ۴- چاوى مەستى فیتنەجۆی هەروەک سوارەى تورکمان
خەرمەنى عەقل و دینی بەغارەت بردووھ
- ۵- پەرچەمى چەشنى پەرى تاووس کە دەدرەوشیتەوھ
هیندە نەرم و خاوە وەک ئاوریشمە یا (تووکى توو)وھ
- ۶- کى خەلاصى یى دى لە قوللەى قافى عیشقى چاوەکەى
زەحمەتە بەخوا کە چونکە پر لە سیحرە جادووھ.
- ۷- ئەو سىیا والا لەدەورى گەنجى پوخسارى نىگار
پر عەجەب ماوم (کە) داخۆ (مار)ە يانە (گىسو)وھ
- ۸- یا خودا دووربى لەچاوى بەد تەماشاکەن، کەوا
هیندە باریکە قەدى، قورئان دەخۆى تارمى (موو)وھ
- ۹- (کوردى) تاکو توو خەریک ئەو نازدارەبووى
پىی لە (داو) نایى و لە گۆى خستى بەچاوە ئەو ئاھووھ

-
- ۱- سەرچاوەى ئەم پارچە هەلبەستە دوو کەشکۆلى دەسنووسى (عن،ص) و، (ک)ى چاپکراوھ.
من (عن) مەکیانم کردە بئەکەى لیکۆلینەوھى، هەرچەندە بەداخوھ (بۆنە)ى وتنەکەیم نەزانىوھ.
 - ۲- حاشا دەکات: ناچیتە ژیرى، دانى پیا نانئى.
پەنجەشى (ک) (۳) پەنجەکەى.

ھېشتا (گ۳): ئېستا .

ھېشتاكو ليم (ص): ھشتاكو لم = (ھېشتا گولم) ئەمىش دەگونجى .

ھېشتا كو ليم حاشا دەكا (گ۳) ئېستا دەكا حاشا گولم . ئەمە شىوازه

بەدرۆ دەلى . بەخو (گ۳): بەخو دەلى بالە . - ئەمىش شىواوھ .

۳- شەھىد: كوژراو لە رېگەيەكى رەوادا بەھەشتىيە .

كەربەلا: شارىكە لەناوھەندى عىراق- ئەمە نىشانەيە بۆ ھەراى تيا كوشتنى حوسەينى كورپى و يارا .

كەو- مەلىكى جوانى دەنگۆشى چىايىيە و گوايە كاتى ھەزەرتى حوسەين كوژراوھ ، كەو چىنەي لەجى

خوینەكەيدا كراو، ە، بۆيە پەلى و دەنووكى سوورە ئەمەش ئەفسانەيەكى درۆيەو كەو لەو ناوچەيە نىيە .

كەربەلاى عەشقى ئەوم (گ۳) كەبەلايى عىشقى تۆم- ئەمەش ناگونجى و دەسكارىيە .

پەنجەكانى (گ۳) پەنجەكانت- ديسان ناگونجى .

۲- فېتنە جۆ: ئاشووبە گىر .

سوارەى توركمان: سوارەى جەندرمەى (عوسمانىيەكان) كە سوارەى (نىظام) ىشى پى گوتراوھ كە كوردى جۆرە لەھجەيەكى توركى زان بوون،

خەرمەنى: خەرمانى

عەقل: ژىرى . ھىژايى .

غارەت: تالان، ھىرش .

فېتنەجۆى ھەر (گ۳) فېتنە جۆكەت .

دىنى (گ۳): ھۆشى .

۵- تاووس: مەلىكە ئەوھەندەى (قەلەموونىك) گەورەترە ، سەرنووكى پەركەنى كلكى، گۆلگۆلىي

پەنگاورەنگى درەوشەرەوھىيە ، بەتايىبەتى لەكاتى خۆكىشكردن (چەتر ھەلەدان) یدا ديارى دەدا .

خاو (گ۳) صاف

قوو= مەلىكى پەركەى فەرم و بى مووچكە ،

پەرچەمى چەشنى (گ۳): پەرچەمت ھەرەك/ وەك ئاورىشمە (گ۳) قورئان دەخۆى .

قوللەى قاف: گوايە قەلا بوو ، بەسەر كىوى قافەوھ لەوپەرى دوورى لە بەرزىدا ، بەلام لەپاستىدا بەست (سەددە) ى نىوان چىن و ژاپۆنە لەكۆنەوھ دروست كراوھ كە كىوى (ھاجووج و

ماجووج) ىشيان پى گوتووه ولە قورئاندا (ئەئجووج و مەئجووج) ە .

زەحمەت: سەختە ، ناشى

سىحر: جادوو

- چاوهكەى (گ ٣): چاوهكەم
 بهخوا (گ ٣): بالله.
- ٧- سىيا والا: (سىيا: رهش) و (والا: پەخش كراوه) و مەبەستى له زولف و وكىسور
 ئەگرىجەكانىيەتى بەدەورى پوویدا .
 نىگار: جوان و مەبەسىي خوشەويست (يار)ەكەيەتى.
 پڕ عەجەب: زۆر سەرسام.
 روخسارى نىگار (گ ٣) روخسارته
 داخۆ (گ ٣): وا خۆ- ئەشى هەلەى چاپ بى
 يانه (گ ٣): ياخۆ
- ٨- قەدى: مەبەسى له كەمەريەتى ئەوەندە باريك بووه .
 تارى موو : تەلى موو، داوى موو- ئەم جۆره (موبالەغە)يە، باو بوو لەوێژەى كۆندا .
 كەوا (گ ٣): گۆلم. ئەم تاكه له (گ ٣)دا دوا تاكه.
- ٩- له گۆى خستى: پەلوپۆى لى برىت، جوولەى پى نەهيشتى، فزەى لى برىت.
 چاو ئاهوو: چاو ناسك مەبەسى له جوانيەكەيەتى وەك چاوى ئەو وەها بووه .
 ئەم تاكه كه (گ ٣)دا نىيەو لەوانى تر دا دوا تاكه و هيشته چاپ نەكراو.
 تىبىنى: ئەم پارچە هەلبەستە ئاشكرايى مۆركى (كوردى) شىوہيە، بەلام لەو دەچى كه زۆر
 شىوايى دەستاو دەست دەماودەمى ناشارەزايى كردبى وەهاى بەسەر هاتبى.

لهقه بی صالحه

- ۱- لهقه بی صالحه، پاشا نییه، ناوی یه سووه به موسولمانی مه زانن، تهرسه؛ نه هلی جووه
- ۲- به خه سیسی نییه مانه ندی له رۆم و عجه ما وهکو ئەم کوونییه، ئەسپابی موهه ییا نه بووه
- ۳- ئەم سهگه، هیشته ناخه له فه. شهرمی بهقهومی خۆی دئ دوژمنی ئەو کهسه یه پیتی بلئ: ئەمرۆ (شه موو) ه
- ۴- دامه نی رهش، وهکو (تاووس) به فرین و ئەسه را، خویرییه مامری حیزه، هه موو خۆراکی گووه.
- ۵- دوشمناتی من و ئەم گاندهره، رهسمیک قه دیم غه رهضی (کونه)، که تائیسته له بیرى نه چووه.
- ۶- ههروه کوو بی سووه ژنان په رچه می بهرداوه ته وه کوئه فاحیشه، ده لئی کی رتکی پيدا نه چووه
- ۷- پارهیەکی خۆی به ئیمام جه عفه ری صادق نادا شهرموعاری نییه وهک شیعەیی بی ئابرووه.
- ۸- زیده ئیکرامی هیه بۆ کهسی گهر بیته کنی بۆی تهرک نابی به پیریش، مه ته لی کوئه خووه
- ۹- دهفته ری بینئ، ده زانن، که له سه رخۆی چپی داوه بۆ دراوی کونه کهی جومله مه صاریف چ بووه.
- ۱۰- پرووی به (ئحمه د) ده لئ رۆله چییه شیومان ئیواری ده لئ هۆ باب: شله ساوهر یا ماست یا کودووه
- ۱۱- دیته جواب: قوون فره باب، جه ژنه گه لیکی ماوه، بن سه ری خالی نییه داکه کهت دا خو چ بووه

١٢- عیله‌تی (پشک) ی بگاتی له (حه‌کیمان) مه‌گه‌پین
 بۆ ده‌واو صیحه‌تی ئه‌و شه‌ربه‌تی جه‌وت و به‌رووه
 ١٣- نیر ئه‌گه‌ر ئا‌ووس ئه‌بوو، ئه‌م ده‌بوو داکی چل بۆ
 (کوردي) حه‌یفه‌ به‌سه‌ له‌م نه‌وعه‌ که‌سانه‌ مه‌دووه

١- له‌قه‌ب: نازناو، چه‌شنه‌ پیناسه‌یه‌که‌.

(صالح): وادیاره‌ ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌دا داشۆرین ناو ناتۆره‌یه‌ی پیا گوتووه‌، پیاوێکی ده‌وله‌مه‌ندی بنه‌چه‌ خانه‌دانی خوو چرووک و په‌ست بووه‌ و به‌هه‌ندی وشه‌یشدا ده‌بی له‌ ده‌وری (کۆیه) بووبی یا (پاشا)یه‌ عوسمانی، (پاشا نییه) به‌پینووسی کۆن- ئه‌و وشه‌یه‌ به‌ (پاشا) نییه‌و (پاشانی)یه‌ واته‌: (حیز) ده‌خویندریته‌وه‌.
 یه‌سوو: ناوێکی جوله‌کانه‌یه‌و له‌ (یووسف)ه‌وه‌یه‌، یا کورترکراوه‌ی (یووسف)ه‌.
 ته‌ره‌س: سووک، بۆ ئابروو، ره‌وشت په‌ست، ده‌ویت.
 جوو: جوله‌که‌. (ئیسرائیلی) یا ئه‌وانی په‌یره‌وی (مووسا) پیغه‌مه‌به‌ر ده‌که‌ن. مه‌به‌ستی له‌ (بۆ ئاینی) بووه‌.

سه‌رچاوه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ که‌ هه‌شتا چاپیش نه‌کراوه‌ (مس، عن، ن، ص) ه‌ و، له‌ هه‌موویان ته‌واوترو، به‌ واتا ترو ره‌وانتریان (ن) بوو، بۆیه‌ کردمه‌ بنکه‌ی لیکنۆلینه‌وه‌ی و، هه‌موویان به‌هی (کوردي) یان داناوه‌ به‌لام له‌ (عن)دا ئه‌م په‌راویزه‌ هه‌یه‌:-
 (این قصیده به‌عنوان (ذم) حرفیا و باتشویش نقل کردم و شاعرش معلوم نیست، شاید یک نسخه‌ء کامل وباسم شاعرش بدست آورم -علی)
 واته‌:- (ئه‌م چامه‌یه‌م به‌سه‌ر ناوی (زه‌م) و کوتومت به‌ شیواویشه‌وه‌، وه‌رگرت که‌ هه‌نره‌که‌ی نادیاریه‌و به‌شکو روونووسیکی ته‌واویی و ناوی هه‌نره‌که‌یشم ده‌ست بکه‌وێ- عه‌لی).

٢- خه‌سیس: پیس، په‌ست، چرووک، له‌جه‌ر، پیسکه‌.

رۆم و عه‌جه‌مم: مه‌به‌ستی له‌ عوسمانی و ئیرانی بووه‌.
 کوونی: نامه‌رد، کووندەر.

ئه‌سپابی موهه‌یا: هه‌یه‌کانی ئاماده‌.

به‌خه‌سیسی (مس): به‌خستی.

له‌ رۆم و عه‌جه‌ما (عن): له‌ ام‌ آیامه‌.

وه‌کو ئه‌م کوونیه‌ (عن): کس و کو ام‌ کوئیه‌.

٣- ناخه‌له‌ف: ناوه‌جاخ، ناکه‌س، ناره‌سه‌ن.

قه‌ومی خۆی: مه‌به‌ستی له‌ بنه‌ جوویتی یه‌، وه‌ئشه‌ی له‌به‌ر ره‌زیلییه‌که‌ی بۆ، که‌وا کردوویه‌ به‌ (جوو) چونکه‌ پیسکه‌ن.

شەموو: پۆژی دواى ھەفتەىە و پۆژی ھەسانەوہیە، لەلای جوو، لەخوا تیايا ھەساوہتەوہ
لەدوى دروستکردنى جیھان.

ئەم سەگە ھىند (ەن): ام سگە - زۆر لەنگەو.

ئەم سەگە ھىند (مس): ام سگەچون- نوسخە: ام سگە زور.

خۆى دى (ەن، ص): خویە: (خۆیە).

۴- دامەنى رەش: نیشانەىە بۆ رەشىی قاچەکانى تاووس و پەريشى بەو جوانییە.

فرین: مەبەستى وەك مريشكە نافرى و فشەكەريشى مەبەسە

ئەسەر: رۆالەت و مەبەستى: (گوو خواردنى مريشكەكەىە) كە ئەويش گەندەخۆر بووہ.

مامر: مريشك، مر.

جیناس ئارايى لە: (خۆپىرى) و (خۆراك) دا ھەيە.

ئەم تاكە لە (مس) دانىيەو لەوانى تردا چوارەمينە

دامەنى(ەن): دابونى.

رەش وەكو (ەن، ص): ھروكو.

خۆپىريە مامرى حيزە (ەن) چونكە ام حيزە مريشكە.

۵- دوشمنانى: دوشمنايەتى.

رەسمىكە: شتوہيەكە، باويكە، لەيستىكە.

عەرەض: مەبەستى لە (رق).

(كونە) بە رپنوووسى كۆنەو بە (كۆنە) و (كوونە) دەخويندريئەوہ، ھەردووکی دەگونجى.

كە تائىستە (ەن) كە ايستە.

ئەم تاكە (س)دا چوارەمينە و لەوانى تردا پينجەمينە.

۶- پەرچەم: لەوانەىە كاكۆلى بووبى و ئەم واى پى گوتووە، مەبەستى پيشەوہى كاكۆلە.

فاحيشە: سۆزانی، داوين پيس.

ئەم تاكە لە (ەن) نييەو لە (مس)دا پينجەمينە و لەوانى تردا شەشەمينە.

۷- پارە: ھەرچەند بەواتە (فلوس)ە، بەلام (پارە)ش ئەوسايە جوۆرە فلسىك بووہ، لە نرخدا

كەمترین و بەرامبەر بە (فلس) بووہ.

جەعفەرى صادق: يەكيتكە لە نەوہى ئيمامى عەلى و مەزنىكى ناودارى ئيسلام و، ئيمامىكى

شيەكانەو لەسەرينى عەباسيەكاندا ژياوہ.

عار: شوورەيى، ئابروو، شەرم.

ئەم تاكە لە (ص، مس) دانىيەو لەوانى ترا ھەوتەمينە.

پارەيىكى (ەن): پاركى

وەك شيەيى (ەن): اومحپەيى.

- ۸- ئىكرام: بەخشش، بەھىي. زېد ئىكرام: زىادەبەخشش (كەرەم): نەوازش.
 كنى: لە رېنوووسى كۆندا بە (كنى) و (كونى)ش دەخوئندىتەو و ھەردوو جۆرەكەش بۆ ئىرە دەگونجىن.
 تەرك: وازلەپپەن، دەس لى ھەلگرتن، نەچوونەو سەر.
 مەئەلى: بەوئەلى ئەمەش نىشانەيە بۆ پەندى پىشىنانى: (خوى شىرى تەرك نابى بە پىرى).
 ئەم تاكە لە (ص، مس) دا شەشەمىنەو لەوانى ترەدا ھەشتەمىنە.
 بۆ كەسى گەر (عن): ھەركس.
 نىوبالى دەقى ئەم تاكە لە (ص، عن) دا بەم جۆرەيە: (ھەرزانى بلى احمد ورە ام ايشە كۆ).
 ديارە احمد كورى بوو.
 ۹- لەسەر خۆى چىي داو: گوايە بە پارە خەلكى بەسەر خۆيدا كىشاو.
 بەدراو= (بەپىنوووسى كۆن): (دراو= پارە)، (دراو= رېگە) لە رېگەيداو (دراوى) یش دەخوئندىتەو، كە ھەرسىكىيان دەگونجىن و ئەمەش ھەستايى ديارى بە وشەكردنەو جوانى وئەھىي.
 جوملە= گشت، ھەموو، سەرپاك، تىكرا.
 مەصارىف= خەرج كراو لە پارە.
 ئەم تاكە لە (ص، مس) دا نىيە و لەوانى ترا نۆيەمىنەو لە (عن) دا بەم جۆرەيە:
 دفتىرى بىنە بزانم چەكراو ەمرو
 بودرى كلكت جملە مەصارىف چەبو
 ۱۰- ئەحمەد= بېرەدا دەرئەكەوئى كە كورى بوو.
 شىو: چىشت
 شە ساوەر: چىشتىكە لە ساوەر دەرئەكەوئى، بەلام ئاوى زۆر تيايەو پروونە.
 كودوو: كۆولەكە، كودى، كودى.
 ئەم تاكەش لە (ص، مس) دا نىيە و لەوانى ترەدا دەيەمىنەو لە (عن) دا بەم جۆرەيە:-
 لە ئەحمەدە خواردنى امروت چىە لو ايوارى.
 دلى شىوت شە سادە يا ماست يا كودو.
 ۱۱- فرە: فراوان، گەرە، فەش- قوون فرەباب: جوئىنئىكە و مەبەستى لەوہيە كە پىي ناخۆش بوو، ئەوئەندە خواردنەيان ھەيە بۆ ئىوارە ديارە ژنەكەي بەنيازىك ئەماتەي كردوون، كە ئەمىش بەدناوکردنى ژنەكەيەتى لەژىرەو، لەلایەن (كوردى) يەو.
 ئەم تاكە لە (ص، مس) دا نىيەو لە (عن) دا بەم جۆرەيە:
 (پى و لى قون فرەباب از شە ساوەر ناخوم
 ماشى نۆ سالە نماينە ئەو چى گندوگۆ).

۱۲- عیلةت: نهخۆشی، خهستهیی، ناساگی.

پشک: کون تی بوونی مهشکه و لیوه وهلاندنی ئهوی تیاپهتی. بهلام لیردها مهبهستی له نهخۆشی پهلوانی (ئیسها) ی (صالح)ه.
حهکیم: پزیشک- بهداخهوه که خوالیخۆشیوو دوکتۆر (رافیع عهقراوی) و وشه ی (نۆشدار) ی لهباتی (پزیشک) بهکارهینا- که ههلهیهو (نۆشدار)، (دهرمانسان)یه.
دهوا: دهرمان.

صیحهت: تهندروستی.

جهوت و بهپوو: ههردوو بهری یهک جۆره دارن و بهپووهکهیان دهکری به ئارد بۆ نان به کالی و کۆلاوی برژاوی دهخۆری، ههروهک بۆ نهخۆشی سک چوون (پهلوانی باشن و جهوتهکهیان گهلی سوودی پزیشکی و کیمیایی و پیشهسازیی تری ههیه و مهشکهو گونده و پیستهشی پی خۆش دهکری و (بهپوو) وهک (ئالف) دهدری به ئاژهل.
عیلةتی پشکی بگاتی (عن): عیلةتیکی که بگاتی.
صیحهتی ئهو (عن) دردی آوی.

ئهم تاکه له (ص، مس) دا ههوتهمینهو لهوانی تر دا دوانزه یهمینه (کوردي)- به دوور کهوتهوه له (بابهت) لهم تاکه ههلبهسته دا وهستاکارانهو لهژیرهوه جنیو بهو (صالح)ه داوه:-
مهبهستی ئهوه بووه که لهبهر (کوندان) پاش ههلوژ بووه، پیسی بۆ راناگیر.

۱۳- ئاوس: زگ پرپوون به منال و بیتچوو.

حهیف: موخابین.

نهوع: جۆر، چهشن، جۆن.

ئهم تاکه له (عن) دا نییه و بۆیه هۆنه رهکهی به (نهزانراو) داناوه ههروهها له (ص، مس) دا ههشتهمینهو (ن) دا سیانزه یهمینه و له ههموواندا دوا تاکه.
حهیفه(ص) ایتر.

(کوردي) بهم پارچه ههلبهستهوه هی تری، شوین دهستی خۆی له (ههبو) دا، بهچاکی دیاری کردووه، ئهگهرچی شیواوی بهم ههلبهستهیهوه دیاره.

- ۱- «تاری کاکۆلّت لهسەر سهفچهی ږوخت تاتارییه»
خهطی دهوری لیوی ئالت جهدوهلی ژهنگارییه
۲- ږوین و، وهستانهوهو عیشووهو نیگاهیت ههیه
نازه یاخۆ خهشمه، یاری همدلی و خهخوارییه
۳- دل بریندارم به پهیکانی موژهی خوږیژی تو
نالهی زاری منی زاری له ږوچ بیزارییه،
۴- لیوی من موشتاقه قوربان بوئهسەر لیونانی تو
ږوچ لهسەر لیوم به موژدهی وهصلت ئینتظاریه
۵- حالهتی نالاندنی (نهی) پیت بلیم وهجهی چیه؟؟
بو فیراقی ږووی ههیبان، ایما هاوارییه
۶- من چم و ههدهم چیه عاجز دهی لیم چاوهکه
عهقل و دینم حفهیه جان و دل، سهبرارییه
۷- تاکهی ئاخر، ههسرهتی کاکۆلهکهت پهنهان بکه
هجر (ئاشوفته دلی و) کاکۆل بهرستی کارییه

۱- تاری: داوی، تالی مووی، داوی موو، تهلی موو.

كاكۆل: مەبەست لە قژى دريژى يرچ قرتاوى نيرينهيه.

لێره‌دا هه‌رحه‌ند (کوردي) ناوی کاکۆلێ خوشه‌وێسته‌که‌ی بر دوه‌وه‌، به‌لام هه‌رحیش نیه‌ که

کاکۆلی بووبی، به لام نیڕینه بووه وهک لیکی دهدریتهوه.

صهفحه: روه يه ره: تهختي، رووي خوشه ويسته که ي مه يهسته.

پوخ روو، پوخسار (صهفحه‌ی پوخ) نیشانه‌یه بۆ چواندنی به (پوو) به پوو په ره‌ی قورئان: یا به‌ره‌ی گول.

تاتار: مەبەست لە (تەنەر=مەغۆل)کانە و کردنی تاری کاکۆڵەکه بەو (تەتەر)ی یا نیشانی
بەهتەر و کاریگەرییە و جیناسی تباہ.

خهططی دهوری لێو: مه‌به‌ست له سمیل و ریشه که وهک نووسراو (خهت) دێری نووسینه‌که به‌سه‌ر ئه‌و په‌ره‌ی ڕوویه‌وه.

جه‌دوه‌لی ژه‌نگاری: (جه‌دوه‌ل- لێره‌دا به‌واته- پێچکه) و (ژه‌نگار، ناوی پهنگیکی شینی کاله) به‌نیشانه‌ی پێچکه‌ی مووی (دێری) تاره‌ سه‌ر ده‌رکردوه‌ کاله‌که‌ی به‌سه‌ر ڕوویه‌وه بووه و دیسان (جه‌دوه‌لی: ژه‌نگار) و (ژه‌نگال: سنجاد) که شوینی به‌ناوبانگترین ده‌زگای ئه‌ستیره شوناسی بووه (مرصد) له‌سه‌ره‌تی عه‌باسیه‌کاندا له‌شوینی ئه‌م ساری (گرینویچ)ه‌ی ئیستا بووه. که سه‌ره‌تای ئه‌ندازه و پێوانه‌ی گۆی زه‌وی و میقاتی سه‌عاتی جیهانی و، هتد که له‌سه‌ر ئه‌وه کراوه، شوین ئه‌ندازیاران و زانانی به‌ناوبانگ بووه له زانستی بیرکاری و ئه‌ندازیاری زه‌وی شوناسیدا به‌رکاریان هێناوه (په‌رگاره‌که) سمیله‌ قه‌یتانییه‌که‌ی بووه که تازه مووی لێ هاتوه و جه‌دوه‌لی زانیاران به‌ زاناکانی (سنجار) بووه. سه‌رچاوه‌ی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته له ده‌سنووسی کۆن (عن، ع، ص، ف، لاپه‌ره ٣، نم/ ١) ه وه له چاپکراویشدا (لاپه‌ره ٢٨، ٢٩، گ لاپه‌ره ٥١، س لاپه‌ره ٤٩، گ ٣) یه و، دوا تاکیشی له لاپه‌ره ٢٩٨ ی له میژووی ئه‌ده‌بی کوردی مامۆستا عه‌له‌ه‌دین سه‌جادی دا چاپ کراوه.

که‌شکۆلی (عن) به‌ر له نووسینی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه هه‌لبه‌ستکی تری نووسیوه له‌سه‌ره‌تای ئه‌و هه‌لبه‌سته‌شدا نووسیویه: حسرتی در ردیف «نالی» برای کردی رحمم الله نوشته- علی) واته: (ئهم هه‌لبه‌سته که هاوچه‌شنی هه‌لبه‌ستکی نالییه و (حه‌سه‌ره‌تی) بۆ (کوردی) نووسیوه خوا لێیان خوشبێ- عه‌لی) ئه‌مجا دوا ی ئه‌و هه‌لبه‌سته ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی له‌ژێر سه‌ره‌ناوی: (پاسخ کردی برای (حسرتی) در ردیف او و (نالی) رحمم الله - علی) نووسوه واته: ئهم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی (کوردی) وه‌لامی «کوردی» یه بۆ: (حه‌سه‌ره‌تی) که له هاوچه‌شنی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی) دا ئه‌و واته (کوردی) یش دایان ناوه خوا بیانبه‌خشی- عه‌لی).

ئو هه‌لبه‌سته نیشانه بۆکراوه‌ی (نالی) که (حه‌سه‌ره‌تی) له هاوچه‌شنیدا نامه‌که‌ی بۆ (کوردی) نووسیوه و (کوردی) یش به‌همان هاوچه‌شن وه‌لامی داوه‌ته‌وه ئه‌مه سه‌ره‌تاکی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی) یه (به‌رگی دنیا هێنده کورت و کۆنه و، بازارپیه)، هه‌روه‌ها گه‌لی له هۆنه‌رانیشمان هه‌لبه‌ستیان له‌م هاوچه‌شنه گوتوه، وهک (وه‌فایی) و... هتد که‌واته ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی (کوردی) وه‌لامی نامه‌یه‌کی هۆنراوه‌ی (حه‌سه‌ره‌تی) ی براده‌ریه‌تی که ئه‌وی (حه‌سه‌ره‌تی) له‌خواره‌وه پێشکه‌ش ده‌که‌م هه‌لبه‌سته‌ی (حه‌سه‌ره‌تی) یه هیشتا چاپ نه‌کراوه و ئه‌مه (یه‌که‌م جار) ی چاپکردنیه‌تی وهک پێ بزانه. وه‌له دوا تاکی هه‌لبه‌سته‌که (کوردی) دا ناوی (حه‌سه‌ره‌تی) هاتوه. شایانی ده‌ست نیشان کردنه که‌وا (حه‌سه‌ره‌تی) (نازناوی) (مه‌لا عومه‌ر) ناویک و هه‌وال و هاوچه‌رخ (کوردی) بووه و من به (مه‌لا عومه‌ر) ی (په‌نجووی) ده‌زانم که ئه‌شی ئه‌ویش جگه له نازناوی (په‌نجووری) نازناوی (حه‌سه‌ره‌تی) یشی بووبی وهک (سالم) نازناوی (بیمار) و (کوردی) نازناوی هه‌جریشی هه‌بووه و ئه‌گه‌ر ئه‌م (حه‌سه‌ره‌تی) یه، ئه‌و په‌نجوورییه

نەبی کەوا (مامۆستا محەمەد عەلی قەرەداغی) دیوانچکی نایابی لەسەر ئامادەیی چاپ کردووە، ئەوا لەو مەندە پتری لای نازانم کە (کوردی) هەلبەستنی (قەوسی ئەبرۆو موژەت تیروکەوانە بە عومەر)ی بۆ ئەو گوتوووە. وەک لەویدا نیشانەم بۆ کردووە، بەلام وەلامەکەیی ئەو مەلا عومەر (حەسرەتی)یەم یا (رەنجوی)یەم، دەست نەکەوتوووە کە بۆ (کوردی)ی نووسیوە، ئەو بەرامبەر بەو هەلبەستەیی تری (کوردی) دای نابێ.

خەطی (ع، ص) خط پێنووسی کۆنە.

خەطی (ک): خەت

دەوری (ک): لە دەوری

دەوری لێوی (ع): لێوی.

حەد دەلی (ص، ع) جدول.

ژەنگاری (ر) ژنگاری.

ئەم نیشانە بۆ (جەدوول) و (ژەنگار) و خەط کە ئەمانە زار گوتی (گەردوون و ئەستێرە شوناسی) و (رەنجوور)ش ئەستێرە شوناسیکی کەم هاوتای سەردەمی خۆی بوو، ئەمە بەلگەیە بۆ ئەوەی ئەو (حەسرەتی)یە رەنجووری بێ. ئەمیش نامەکەیی مەلا عومەر (حەسرەتی)یە کە بۆ (کوردی)ی داناوە و ئەم هەلبەستەیی سەرەو لە وەلامی ئەمەدایە:

(نامەیی حەسرەتی بۆ کوردی)

«تاری کاکۆلت لەسەر صفحەیی روخت تاتارییە؟»

یا لەسەر گەنجینەیی لێوت کە مەشقی (مار)یە

یادی رەنگ و، دەنگ و، کردارت؛ دەروونم جۆش ئەدا،

دل و پێنەیی وەصلەکەیی پارو لێقای پێزاراییە.

حەیفە وایی باکی، جاری یادی من ناکەیتەو؟

هەر لەتۆم دیوێ عەزیزم ئەم لە دۆست بێزاراییە.

دل بریندارە لە دووریت تۆش ئەوەندە بێ وەفای،

هانێ، فەرموو گوێ لەدەنگی بگرە چۆن هاوارییە.

قافلەیی کالای (عیتاب) و (لۆمە) دیاریی دەستمە

بۆ دەلیلی خۆشەویستی هاتنم سەر یاریی یە.

خۆزگە دەتزانێ کە چەند موشتاقی دیدارم وەلی،

تۆ نەهاتی، من ئەوا هاتم، بەلێ: ناچاراییە.

رەسمی خۆیانە کە عاشق توووشی (هیجری)کا دەسا

(حەسرەتی) پێی خۆشە، چونکە بێ وەفایی کارییە.

ئەمە پارچە هەلبەستەکەیی (حەسرەتی) بوو لە هاوچەشنی هەلبەستەکەیی نالیداو نامەیی (حەسرەتی)یە بۆ (کوردی) جاری تەنیا سەرچاوەی ئەم هەلبەستەیی (حەسرەتی) کەشکۆلی

(عن)ه و له شوینی تردا بهرچاوم نهکەوتوو، سەرەتای ئەم هەلبەستە کە بە:
 «تاری کاکۆلت لەسەر صفحەیی روخت تاتارییه» دەست پێ دەکا ئەمە بەلگەی ئەوێه کە ئەم
 نیو بآلی یەکەمی ئەم تاکە هی (حەسرەتی)یەو (کوردی) لەوی وەرگرتوو و کردووێه سەرەتای
 هەلبەستەکەیی خۆی وەک (تەخمین) (تەلیع) یا (تەرجیع) کە ئەمەش لە وێژەیی کۆندا باو و
 هەلبەستی ژێ لەم جۆرە لەم پەراوێیەدا بەرچاو دەکەوێ.

کە ناوی (کاکۆل) بە (کوردی)یەو دەبا دوورنێه (کوردی)ش کاکۆلی بووبی و مەرجیش نییه
 وابێ، کاکۆل بەنیشانەیی (پیاو)یش هاتوو.

ئەم (نامە) و (وەلام) و ساغبوونەوێ کوردی لە تاوانباریی (نێردۆستی) پزگاردەکا.
 لەباسی (گەنجینه و ماری)ی تاکێ یەکەمدا، نیشانە بۆ ئەوێه کە گەنجینه هەمیشە ماریکی
 پاسەوانی لەسەر و هەتا خاوەنی گەنجینهکە پەیا دەبی مارەکە ئاړا و ئەوی دەستی بۆ بەرێ
 مارەکە دەیکوژێ.

ناوەڕۆکی تێکڕای تاکەکانی هەلبەستەکەیی (حەسرەتی) بەلگەی دۆستایەتی بەهێز و
 خۆشەویستیەکی پڕ بە دلە لە نێوانیاندا و ئەوەندەش (حەسرەتی) خۆی بە دۆستی زانیو،
 ئەوەتا توانجی تێ دەگرێ سەرزەنشتی دەکا، بەپیتی تاکێ پێنجەم و شەشەم دیارە (حەسرەتی)
 سەری لە (کوردی) داو، بەلام لە کوێی و کەیی؟

وشەیی (هیجری) هەرچەندە بەواتە (دووری)یە لە تاکێ دوایدا واتە، بەلام نیشانەیی بۆ نازناوی
 (کوردی) و لە ئاکامیشا لە (کوردی) خۆش بوو کە لەگەڵیا بۆ وەفایەو هەلبەستەکەیی
 (کوردی)ش کە لە وەلامی ئەمدا، هەمان پەيوەندیی دۆستانە دەگەیهنێ کە (کوردی)ش لە دوا
 تاکێ وەلامەکەیدا، نازناوی خۆیش و (حەسرەتی)یشی بردو. جگە لەوێ لەم پەراوێیەدا لە
 دواتر دوو (نامە)ی هەردووکیان بۆ یەکتەر بە (هەورامیانە) (زاراوەی گۆران) هەیه.

٢- ئەم تاکە بەتێکڕایی نیشانەیی بۆ هەلبەستێکی کۆنی (فارس) کە دەلێت:

(آخورتو آموخت به هنگام دیدن)

رم کردن و ایستادن وایس نگیردن

واتە(ئاسک لەتۆو لەکاتی ڕاکردنیا، ڕەوکردت (سەلکردن)، هەلوێستانەو و بۆ دواو توارین
 فێربوو).

عیشو: ناز

خەشمە: ڕقە، تووڕەییە.

باری هەمدلی و (ع، ص، ف) یا همدله.

باری هەمدلی و (کم، نم، س): یاری همدلهی و (باریی هەمدلێ). هەمدلی و (ک) یا ڕەحمی
 دلەئ ئەمیش هەلێه و دەسکاری وەسنگێه. باری هەمدلی و (ئەنەر): یاخو لەبەر.

خەمخواریه (گ، س، گ) خەمخواریه.

ئەم تاکە لە (-) دانیه و لەوانی تردا دووهمینه.

۳- پەپک: تیر
خونپىژ: خونپىژ.
نالەيى زار: ھاواری دەمی. دەنگی.
منى زاری: منى پەريشان ئەمیش جیناس ئارایيە.
پۆح: گیان.
ئەم تاکەش دیسان لە (ر)دا نییە و لەوانى تردا سێیەمینە.
بریندارم (کم): بریندارم- دیارە ھەلەى چاپیە.
بریندارم (گ): بریندارە. ئەمە دەسکاری، دەسنگەيە
بە پەیکانی (نم): بەگیانی
بە پەیکانی (ع، ن): پەیکان
خونپىژى (گ، ۲، س، گ، ئەنەر) خونپىژى.
زارە (ژا، ن، کم، گ، ۲، س، گ، ئەنەر) زاری
لەپۆح (گ، ۲، س، گ) بەگیان دیسان گۆرینی گێژە بۆ کوردی.
۴- موشتاق: ئارەزوومەند، تامەزۆ،
ئەسەر: لەسەر،
پۆح: گیان.

وەصل: پێکگەشتنى، کوردی مەبەستى لە ھاتنى (حەسرەتى) بوو و، بەم نامەيە بانگەيشتى
کردوو. ئىنتىظار: چاوەروان.
ئەم تاکە لە (ر)دا دووھمینە و لەوانى تردا چوارھمینە.
بۆ ئەسەر (ر): بۆ لاسر: ئەمەش پێنووسی کۆنە.
بۆ ئەسەر لیوھنانى (ئەنەر): بۆ سەرى لیوانى.
روح (گ، ۲، س) گیان- گومانى تیا نییە کە گێو ئەمەى کردوو بە کوردی.
وەصلت (ئەنەر): وەصلی.
نیو بالى یەکەم مەبەستى لەوھووە کە بگەن بەیەک و، لەگەڵ یەکدا بدوین، ئەمەش وەستاکارای
ویژەى کۆنە.

۵- عیلاەت: دەرد، بەلام مەبەستى لە (ھۆ)یە = ھۆ جییە؟ بۆ چ؟
وەجھى: ھۆى چییە؟؟ لە چ روویەکەوھیە.
فراق: دووری، لیوھدا: (لەفیراقى) بەجۆ ترە. بەلام کیشى ھەلبەستەکە پێگەى نەداو، چونکە
(بۆ فیراقى)یەکە وەک ئارەزووکەردنیکى (فیراق) دەگەینە، کە ئەوھش پێچەوانەى بیری ئەم
تاکەيە، ھەرچەندە (کوردی)ش مەبەستى لە (لەفیراقى) بوو، نەک (بۆ فیراقى).
حەبیان: خۆشەويستان.
لە کەشکۆلى (ع)دا بەرامبەر ئەم تاکی پێنجەمینە، ئەم پەراویژە فارسیە. نووسراو: (با آنکە

این غزل کردی جواب (حسرتی) است اما در این موقع کرد اشاره به (نالی) از (نالاندن) و (حبیبه) معشوقه است از (حبیبان) کرده و گفته، همچنان (نالی) مثال (نهی) از فراق (حبیبه) مینالد و، من مشتاق انتظار از فراق شما مینالم الخ- علی)

واته (لهگهل تهوهدا که ئەم هه‌لبه‌سته‌ی «کوردی» وه‌لامه بۆ «هه‌سره‌تی»، به‌لام لیڤهدا (کوردی) ده‌ستی بۆ «نالی» له (نالاندن) دا بۆ (هه‌بیه‌ی) خۆشه‌ویستی (نالی) کیشاو له وشه‌ی (هه‌بیه‌ی) ناو ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا، بۆ: هه‌ر وه‌ک: (نالی) مافه‌نری (نه‌ی) له دووری (هه‌بیه‌ی) ده‌نالی، منی ئاره‌زوومه‌ند و چاوهروانیش له دووری تۆ ئە‌ی (هه‌سره‌تی) ئاوا ده‌نالم... هتد... عه‌لی)..

منیش له‌م (ته‌علیق) و ڕه‌خنه‌ جوانه، ئە‌مه‌ی ده‌خه‌مه‌ سه‌ر: که‌واته ئە‌و هه‌لبه‌سته‌ی که (هه‌سره‌تی) و (کوردی) که هاوچه‌شنه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی)ن، مه‌به‌ستیان له‌م دوو تاکه‌یه‌تی که تیایا (نالی) فهرموویه‌تی:

من له بێ به‌رگی (مچه‌)م پرس‌ی که بۆ چ ڤووتی؟ وتی:
 ڤه‌بی من (شیت) بم، ته‌گه‌ر شادیم، به‌ به‌رگی عاره‌بییه.
 «خه‌له‌تی ته‌شریفی هه‌رکه‌سی، چیه‌؟ غه‌یری که‌فه‌ن؟
 هه‌ر ئە‌وه هه‌م فاخیره‌، بۆ ئاخیری یه‌کجاریه‌؟؟»

به‌لێ: ئە‌شی (نالی) له‌واتای ئە‌م دوو تاکه‌یدا وه‌ک توانجیک له (کوردی)ی گرتبێ، چونکه (کوردی) له‌ فه‌لسه‌فه‌ی ژیا‌نیدا بایه‌خی به‌ جلو به‌رگ نه‌داوه و ته‌نانه‌ت هه‌ر کوێه‌کی جله‌کانی درایی، نه‌یدوورپه‌وه، له‌داوا دوا‌ی ژیا‌نیشیدا زۆرجار به‌ ڤووتی سوو‌راوه‌ته‌وه، ئە‌وه‌تا خۆی (کوردی) له‌ هه‌لبه‌ستیکیدا وتویه:

«چونکه مه‌حبووبه، به‌ناز پێم ده‌لێ گاه‌ی (مچه‌) ڤووت»

که له‌ کورده‌واریدا باوه‌ ناوی (مصطه‌فا) له‌ خۆشه‌ویستیدا (مچه‌)ی پێ و تراوه‌و ده‌یێن.
 هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی) که‌ ناوی (مچه‌)ی تیایه، به‌داخه‌وه سه‌رچاوه‌کانی (نالی) به‌ هه‌له‌ ئە‌و (مچه‌) یه‌یان کردووه به (مخه‌)و له‌ نه‌شاره‌زاییه‌وه به‌ستوو‌یانه به (مه‌مه‌د) ناویکه‌وه، له‌ راستیدا (مچه‌) یه‌ و (مخه‌) نییه، به‌شکو (مچه‌) له‌ زمان‌ی کوردیدا کورتکراوه‌ی (مصطه‌فا)یه که‌ ناوی هۆنه‌رمان (کوردی) بووه و، له‌ که‌سانی شاره‌زای وه‌ک (توفیق به‌گی فه‌تاح به‌گی ساحیب‌قران) بیستومه که (نالی) مچه‌ی به‌و گوتووه هه‌ر وه‌ک (کو‌ری) هه‌مان کورتکراوه‌ی بێ له‌ نیو باله‌ی سه‌ره‌وه‌یدا ناوی خۆی به (مچه‌ ڤووت) بردووه، له‌گه‌ل شێخ مه‌مه‌د (فخر العلماء) گفتوگۆیه‌کی له‌باره‌ی ئە‌م ڤووتیه‌ی (کوردی)یه‌وه هیه به‌لگه‌ی تریشم بۆ ئە‌وه‌ی که ئە‌و، وشه‌ی (مچه‌)یه له‌ هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی)دا، که، (مخه‌) نییه دیسان له‌ که‌شکو‌له‌ نایابه‌که‌ی (عن)دا که له‌وه‌یدا به‌ ڤه‌راویژیک‌ی (فارسی) له‌سه‌ر ئە‌و هه‌لبه‌سته‌ی (نالی) ئە‌م ڤاستیه‌ی ڤوونکردووه‌ته‌وه، بۆ واتای ئە‌و هه‌لبه‌سته‌ی (نالی)یش ڤروانه دیوانی نالی (مامۆستا موده‌ڤیس و کو‌رانی) لاپه‌ره: (٥٧٩)و به‌ لێ ووردبوونه‌وه‌ش ئە‌م بۆچوونه‌م جێگیر

ئەبىي، چونكى وەكو بىستوومە (نالى) لەدواى ئەوئى كۆلى داوھ لە ئامۆژگارى كردنى (كورى)دا بەبى سوودى لەو پىگەى ئامۆژگار پرووت و ھەلچراوبىيەى لای داو ناچار لەو ھەلبەستەيدا بەو دوو تاكەى سەرەوئى لەژێرەوھەلبەيرە فەلسەفەيەكەى ژيانى (كوردى) و لەھۆى پرووتىيەكەى و بىروپراى (كوردى) دواوھ، بەلام (كورى)ى تىابە: (مچە شىت) (مچە پرووت) دەربىيوھە، دوورنىيە (ھەسرەتى)ىش ھەر لەبەر ئەم ھۆى پرووتىيەى (كوردى) بووبى كە لەسەر ھاوچەشنى ئەو ھەلبەستەى (نالى) نامەكەى بۆ (كوردى) نووسىبى و، وەك بلىي (ھەسرەتى)ىش لەژێرەوھەمان توانجى (نالى)ى لە (كوردى) دابىت و (كوردى)ىش ئەوھندە زىرەك و، وريا بووھە لە مەبەستەكانىيان گەيشتووھە، لىرەدا بە ھەلى زانىوھە ئاوا لابەلاو لەنىوان وەلامەكەى بۆ (ھەسرەتى)ى دا.

شاعىرانە توانجى خۆى ئاوقاى سەر و گوتىلاكى (نالى) بكا تەوھ، و ئەوھتا ئەمىش ھەم ئالاندنەكەى (نالى)ى بۆ (ھەبىيە)ى خۆشەويستى بە فەلسەفەى ژيانى (نالى)ى داناوھە ھەم لەپال ئەوھشدا (نالى)ى تيا كردووەتەوھ (نەى): لوولە قامىشكى بەتالى رەق و تەق و، وشك و كونكون وەك (ناى) كە (نەى)يە وەئەمەش لە تۆلەى ئەوھدا كە (نالى) لەباسى فەلسەفەى ژيانى (كوردى)دا كە پرووتىيە بە (مچە شىت) و (مچە پرووت)ى داناوھ، وەكو لە پىرە شارەزاكانم بىستووھە كە (نالى) لە كوفتوگۆيدا لەگەل (كوردى) لە ميانەى دۆستايەتيدا بە (مچە شىت) ناوى بردوھە.

ھەر وەك بۆم ساغ بووھتەوھە (كوردى) لە سەرتنى تەمەنى گەنجىتى و لاوتىيەوھە گوتى بە پىكۆپىكى دىمەنى خۆى و پۆشتەرىي و پەرداخى و جلوہرگ و پۆشاكى ناياب نەداوھ، لەگەل ئەوھشدا كۆرە جەگىكى گەورە بووھە كە باپىرى (وھزىر جەنگ) و باوكىشى ديسان (وھزىرى جەنگى) پاشايەتى بابان بوون و لە (خانەوادە) دەست پۆشستووھەكەى (صاحبىقران)بووھە كە يەكەك بووھە لە (خانەوادە) مەزەكانى سەنە و خاوەن گوندو زەوى و زارى زۆر بووھە، لە ناوچەى ئەردەلاندا ولە ناوچەى (سولەيمانىشدا) زەوى و زارى گوندىكى زۆرى ھەبووھە و تەنانەت وەك ئاگادارم تا ئىستاش لە وەجەى ئەم خانەوادەيە خاوەنى گوندان لەچەند شوپىن وەك گوندى (كەدان) و (كەمالان) لە (شارەزور) كە ھى مىرانى (ئىسماعىل بەگى) كورى نوورى بەگى فەتاح بەگى صاحبىقرانە كە ئەحمەد ھەمدى بەگى شاعىر و توفىق بەگى شاعىر مامى ئەون.

ھەر وەھا بىستوومە چەند جارىك خزمانى (كوردى) لە كاتىكدا كە (كوردى) (بەرگ و زەخىرەى سالى)ى مالا ھەژارىكى داوھ، ئەو خزمەنەى (كوردى) بە كوردى يان وتووھ: (كۆرە زۆر نابەجىيە كە خۆت وەھا پرووت پائەگرى، ئەوھندەى دات بەو ھەژارە سالى ئەوھندەش بدە بە بەرگ و پۆشاكى خۆتدا).

(كوردى)ىش لە ولامدا. گوتوئە: (مرۆف بە بەرگ و پۆشاكەوھەلبەستەنگىرەت، بەشكو خودى خۆى مرۆقىتى و مەزنىي و دەچەسپىتى).

خودى كوردى لە زۆر لە ھەلبەستەكانىدا خۆى بە (مچە پرووت، چەپەل، پىسمان و... ھتد) ناو

بردووه و، به‌ته‌نک پۆشاکیه‌وه نه‌بووه. له‌باره‌ی ئەم پرووتیه‌یشیه‌وه، جگه له نالی جاری تریش له‌گه‌ڵ (شیخ محمەد) (فه‌خرولعوله‌مای کورد) له (تاران) گفتوگۆیه‌کی فه‌لسه‌فی له‌باره‌ی پرووتیه‌وه هه‌یه که له‌شوێن تری ئەم په‌راوییه‌دا پێشکه‌شم کردووه.

له‌پرووی وێژه‌یه‌یه‌وه به‌رامبه‌ر به‌و تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) که (نالی) ی تیدا به (نای - یاران‌ه‌ی = قامیش) چواندووه، بیرم به‌لای ئەوه‌دا ده‌روات که له‌همان ناوه‌پۆکی هه‌لبه‌سته‌که‌ی کوردیه‌وه، دیسان هه‌لبه‌سته‌ی کۆنی فارسییش تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (عه‌ره‌بی) هه‌یه که ٠ (هاو ناوه‌پۆکی) تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) ن له‌خواره‌وه ده‌یاننوسم. که بپروا ناکه‌م (کوردی) ئەو تاکه (فارسی) و (عه‌ره‌بی) یه‌ی نه‌بیستبێ و، ئەمه‌ش لاوازی و لاساییکردنه‌وه‌و دزیکردنی ئەده‌بی نییه، به‌شکو له‌ وێژه‌ی کۆندا ئەم جۆره دووباره‌کردنه‌وه‌ی (بیرورا) یه (باو) یکی (په‌وا) بووه و له‌سه‌ر ئەم په‌وایه‌تییه ده‌قیکی عاره‌بی ده‌لی: (مَنْ أَخَذَ شِعْرًا فَحَسَنُهُ فَقَدْ مَلَكَه) واته: ئەو هۆنه‌ره‌ی هه‌لبه‌سته‌یک یا ده‌قیکی وتراوی وهرگرت و به‌لام به‌ جوانترین شتیه‌ی رای گه‌یاند ئەو هۆنه‌ره به‌راستی خۆی خاوه‌نی بیرورایه‌که و مولکی ئەوه).

تاکه هه‌لبه‌سته فارسییه‌که‌ش ئەمه‌یه:

«بشنو از (نی)، چون حیکایت میکند

و ز جودایه‌ها شکایت میکند»

دیسان تاکه هه‌لبه‌سته (عه‌ره‌بی) یه‌که‌م له‌م جۆره بۆنه‌یه‌وه‌یه که:

«أسمع الناس حين غنى وبكى

ومن فراق الاحبة إشتكى»

فارسییه‌که واته: (له «نه‌ی» ببیه که چۆن سه‌رگوزه‌شته ده‌گێڕێته‌وه،

که تیایا له (له‌یه‌ک دووری) گازنده ده‌کات.

عه‌ره‌به‌که‌ش واته: (له «نه‌ی» ده‌بیه‌م که (گۆزانی وت و گریا)

وه گازنده له لێک دووریی خۆشه‌ویستان ده‌کات

ئهمیش جیاوازییه‌کانی تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) یه له سه‌رچاوه‌کانیدا:

ئهم تاکه له (ر) دا چواره‌مین‌ه‌و له‌وانی تردا پێنجه‌مین‌ه.

عیلله‌تی (ع، ر): علت - ئەمه‌ش رێنووسی کۆنه..

نالاندنی (ع): نالاندن - دیسان جۆره رێنووسیکی دێرینه.

نه‌ی (ن، نم / ١، کم، گ / ٢، س): دل.

نه‌ی (ر): من.

وه‌جه‌ی (ر): وجه - ئەمه‌ش رێنووسی کۆنه.

بۆ فیراقی (ص) بۆ فیراق.

هه‌بیان (نم / ١) رقیبان.

٦- هه‌ددم چیه: چ رایه‌م ده‌که‌وی.

عاجز: زویر، زیز، دلگران.

عهقل: ژیری، هیژایی.

دین: ئاین.

توحفه مه‌بهستی له (شتی نایاب) ه که به‌دیاری (عهقل و دینه‌که‌یه‌تی بۆ ه‌سره‌تی به‌دیاری ه‌لب‌ژاردوو و، یا (عهقل و دین) ه که‌یه‌تی که له ه‌سره‌تییه‌وه وهک (توحفه‌یه‌ک) ده‌ست (کوردی) که‌وتوون.

جان: گیان

ئهم تاکه له (ر) سی‌یه‌مین و له ه‌موو ئه‌وانی تر دا شه‌شه‌مین.

ده‌بی (ئه‌نهر) ده‌بی

دینم (ر) ه‌وشم: ئه‌میش نابی، چونکه ه‌وشه‌که‌ش ه‌روهک (عهقل) ده‌که‌یه.

توحفه‌یه (ئه‌نهر) دیارییه - به‌راستی ئه‌مه‌ش جوانه‌و جیناسه‌و ده‌گونجی.

جان و (گ، س، گ) گیان و ئه‌مه به‌کوردی کردنی (گیو)ه.

دل‌م (ر، گ): دل‌یش

۷- ئاخ‌ر: دوا‌یی، ئیدی

ه‌سره‌تی: خه‌فه‌تی و نیشانه‌یه بۆ (ه‌سره‌تی)ی هاوا‌لی که ئه‌ویش له دوا تاک‌ی ه‌لب‌ه‌سته‌که‌یدا ناوی (هیج‌ری)ی بردوو.

(هیج‌ری): نازناوی (کوردی) یه و ئه‌شی ئه‌م به یه‌که‌گه‌یشته‌ی (کوردی) و (ه‌سره‌تی) له سوله‌یمانیدا نه‌بووی.

ئاشوفته: په‌شیو. که ئاشوفته‌دلی: دل په‌شیویه.

ئهم تاکه له (ر) دا پینجه‌مین و له‌وانی تر دا ه‌وته‌مین و له ه‌موواندا دوا تاکه.

تاکه‌ی (ع، ر): تاک‌ی - ئه‌مه رینووسی کۆنه.

ه‌سره‌تی (ع): حسرت. دیسان رینووسی کۆنه.

کاکۆله‌که‌ت (ئه‌نهر): اگرچه‌که‌ت- له روانگه‌یه‌کی صوفیانه‌وه (کاکۆک) په‌مزی (دووری)یه و

ئه‌شی (ه‌سره‌تی)ش کاکۆلی بووی- ه‌رچه‌ند - مه‌رجیش نییه -

دل‌یو (جانی) دل، دیو (میژووی ئه‌ده‌بی کوردی): دل و.

شۆرى ئەمجارەم

- ۱- شۆرى ئەمجارەم لە جۆرى بەزمەكەى (شیرین) نییە
نەوعى سەوداى كاكە مەم یا شەوقى (خاتوو زین) نییە
- ۲- مەسخەرەى دەهرە كە (بەندى هيجرەتە) دىوانەتان
دەك فەلەك بارت كەوئى وەك پىت لەسەر ئاين نییە
- ۳- وا لە یار و مەملەكەت بووم، خاكى پرووى دونیام بەسەر
بۆیەكا ئىستاكە كارم: بى لە گریه و شین نییە.
- ۴- من لەگەڵ بەختى رەش و چەرخا كە پەنجە لى دەدەم
چى دەبى؟ سا با بى، غەیرەز ئەمەم تەمكىن نییە.
- ۵- صەبرى ئەيىووبم هەبى؟ هەردەم؟ دەروونم بىتە جۆش
جوز، لە نەظمى پارچە شیعەرى زىدەتر تەسكىن نییە
- ۶- شەرحى حالى من لە (تاران) سوویى یارانە، بەللى
بۆ میانى دۆستى؛ بستیكە، قوللەى چين نییە.
- ۷- نەفسى (هيجرى) بەرزە، بۆیە رازى خۆى نالى بەغەیر
سكەيى صاحبقرانى چون بەهای پایین نییە.

۱- شۆر: هاوار، دەنگ و ساز و ئاواز، بانگەواز.

جۆر: چەشن، نەوع، (شۆرجۆر) سەجە ئاراییى تیاپە.

بەزمەكەى شیرین مەبەستى لە چیرۆكى شیرین و دلدارەكەيەتى كە بوو تەمايەى (بەزم)
لەنتوان (فەرهاد) و (خوسرەو) و (كۆرەكەى) دا كە هەموو حەزىان لە شیرین كردبوو. كە (كچە
ئەرمەنى) يەك بوو.

لاى ئەوان ناوى (سیرۆن) بوو و بەپىلانتيكى نامرۆفانە سەرى (فەرهاد) تياچوو.

سەوداى: عەشقى، ئەقىنى.

كامە مەم: مەبەستى لە چیرۆكى ئەو و خاتوو زینى دلداريە كە ئەحمەدى خانى بە هەلبەست
نەمرى كردوو و كردوویەتە هاوتای (لەیل و مەجنون) و (رۆمىۆ و جۇليت).

سه‌چاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته له (عن): تاکی سێیه‌میه‌تی به‌ته‌نیا له (ف) دا به‌هه‌له‌ ئاوێته‌ی هه‌لبه‌ستی (په‌نگی گۆل گیانه وه‌کو پوخساره‌که‌ت په‌نگین نییه‌) ی (کوردی) ی کردووه‌، که پارچه‌ هه‌لبه‌ستی ژماره (٨٥) ی دوا‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یه.

له (عن) یشدا له‌سه‌ر ناوی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا نووسراوه (نامه‌ء کُردی در بَندخانَه طَهْران سُوی یارانش در شَهْر سلیمانیه- علی). واته (نامه‌ی کوردی له به‌ندیخانه‌ی (تاران) هوه بۆ یارانی خۆی ناردووه له شاری سه‌له‌یمانی- عه‌لی.

٢- مه‌سخه‌ره: گه‌مه‌ چار، گالته‌ پێ کردن.

ده‌هر: رۆژگار، سروشت (فه‌له‌ک)، گه‌ردوون.

هیج‌ره‌ت: دوورکه‌وته‌وه‌- نیشانه‌ بۆ په‌ندی پێشینه‌نه‌ که (به‌رد له شوینی خۆیدا سه‌نگینه‌) و ئەوه‌تا لیتان دوور که‌وتووه‌ته‌وه‌ به‌ند کراوه‌.

دیوانه‌تان: مه‌به‌ستی له‌ خۆی بووه‌ که‌ دیوانه‌ی یارانی خۆی بووه‌.

ئاین: مه‌به‌ستی له‌ پێی راست و دادپه‌روه‌رییه‌ که له‌ ده‌هردا نییه‌.

به‌داخه‌وه‌ کات و هۆی ئەو به‌ندییه‌م لێ ئاشکرا نه‌بووه‌.

٣- یار: دۆست، مه‌به‌ستی له‌و یارانه‌یه‌ که ئەم نامه‌یه‌ی بۆ ناردوون.

مه‌له‌که‌ت: پاشانیشینی، مه‌به‌ستی له‌ خاکی بابان بووه‌.

ئەم تاکه‌ به‌ته‌نیا له (ف) دایه‌ و به‌هه‌له‌ کراوه‌ته‌ سێیه‌مین تاکی پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ی تری (کوردی) که له‌دوا‌ی ته‌واوبوونی ئەم هه‌لبه‌سته‌وه‌ پێشکێشی ده‌که‌م.

وا له‌ یارو (ف): دور لیا‌ر و.

خاکی (ف): خاک. ئەمه‌ش پێنوو‌سی کۆنه‌.

بی له‌ (ف): غیر. به‌لام (بی له‌ که‌ی (عن) جوانتر و به‌پێی شێوه‌ی کۆن په‌سندتر بوو که ئالۆزییه‌کی سه‌رلێشپۆینی وێژه‌ی تیا‌یه‌ که وه‌ستایی ده‌گه‌یه‌نی.

٤- چه‌رخ: رۆژگار، سروشت.

غه‌یره‌ن: جگه‌، به‌بی، بلی، بی له‌.

ته‌مکین: توانایی، وزه‌، له‌بارابوویی.

٥- سه‌ه‌ری ئەیووب: پشووی ئەیووب و مه‌به‌ستی له‌ سه‌ه‌ر و خۆراگریی سه‌زه‌تی ئەیووبه‌ که پێی به‌ناویانگه‌ و به‌رامبه‌ر به‌تاقیکردنه‌وه‌ی خوایی به‌نه‌خۆشی و لێقه‌ومان و خۆراگرییه‌کی یه‌کجار پشوو درێژی بوو وه‌ک له‌ چوار شوینی ئایه‌ته‌کانی ١٦٣ (النساء) و ٨٤ (الأنعام) و ٨٣ (الأنبیاء) و ٤٩ (ص) ی قورئانی پیرۆزدا له (سفر) ی ئەیووبی (عه‌دی قه‌دیم) واته (ته‌ورات) تێیدا هاتووه‌.

جوز: جگه‌، به‌بی، بیجگه‌.

نه‌ظم: هه‌لبه‌سته: ئەمه‌ش به‌لگه‌ی به‌ره‌م و زۆرییه‌تی که ئەوی هه‌ستی جوولاندبی،

هؤنراوهيهكى له سهر داناوه. كهچى بهو حاله ئهم تۆزهى ناو ئهم په راوييهه لى ديسكهوتووه، كه گهل پترى بووه؛ چونكه ئهو ههر خهريكى نووسين و خوئندنهوه بووه وهك له شوئنيكى تر دا وتوويه:

منم و جهفا و فيراق و ئومىدى وىصالى يار
(كاغهز) پهفيقى پوژ و (شههه)يش ئهئيسى شهو.

ژيده: زياتر، پتر.

ته سكين: دامركان، ئارام.

٦- شهرحى حالى: باسى بارى، لى پوانينى چۆنيهتى خۆى.

تاران: پايتهختى ئهوساى (قاجارى)يهكان بووه.

ياران: ئهو دۆستانهى نامهكهى بۆ ناردوون و جوانيى ويژهيى له نيوان (ياران، تاران) دا ههيه.

بهداخهوه وي نهكهوتووم ئهم يارانه (كى بوون).

ميان: بهين.

بستىكه: بنگوستىكه ههرچهند ئهمهش (موبالهغه)يه كه نيوان ئهم دوو شارى (سليمانى) و

(تاران) بستى بى، بهلام بۆ نيوان دۆستايهتى راسته كهه.

قوللهى چين: بهستى نيوان چين و ژاپون كه له پيشتر لى دواوم وه، جاران بهزور دور و

سهخت زانراوه، گوايه كهس نهيكهيوهتى.

بهه تاكهى (كوردى) هاناي بۆ دۆستهكانى بردهوه كه فرياي بكهون و نهك بهرپ و راستى

گوتوويه، بهشكو له ژيرهوه تى گهياندوون.

٧- نهفسى: سروشتى، خودى، رهوشتى، دهروونى.

پاز: نهئينى دل.

غهير: بيگانه، بيان.

سكههى صاحيبقران: مهبهستى فاملياكهى خۆيهتى كه ئهو (لهو) بووهو بۆيه وهك

خانهوادهكهى نهفسى بهرز و خۆى بهنهفس بهرز داناوه؛ چونكه لهو فامليا بهرز بووه.

بهها: نرخ، ريز، شكۆ.

پايين: نزم، پهست، داكهوتوو، بى نرخ.

ليرده دا خانهوادهكهى خۆى كردووه بهپارچه دراويكى زيرى بهنرخ. بۆيه بيزى نههاتووه هانا

بهريته بهر عهجهمهكان كه فرياي بكهون و، دۆستانى (سولهيمانى)ى بهخۆ زانيوه بۆيه دهستى

بۆ دريژ كردوون كه يارمهتيى بدن و دور نيهه ئهم نامهيهى بۆ (سالم) و يا خزمانى

نووسيبي، ئهويش وهلامى دايتهوه، كه وهلاميكى وههام پى نهزانيوه.

رهنگی گول

- ۱- رهنگی گول، جانا وهكو روخساره كهت رهنگين نييه
شه كهكهرى ميصرى وهكو گوفتاره كهت شيرين نييه
- ۲- ئه هلى چين؛ نه ققاشى چاكن. به لان ته صويرى تو
نه قشى خامه ي كردگار، كارى وه ستاي چين نييه
- ۳- مهنعى من عه مدهن دهكا ئه غيارى گه وچ ياخو (كه ر)ه
طاليبى پووش و گيا، جوياى گول و نه سرين نييه
- ۴- (مه نطق) م طه ي كردبه ئه حوالا تى ته ئريخيشه وه
هيچ وهكوو عه شق باعيتى جان يان مايه ي ژين نييه
- ۵- من كه كوشته ي تيغى عه شقم، روژى ديوانى خودا
بوچى شاهيد بىنم؟ ئاخر بهرگه كه م خوئين نييه؟؟
- ۶- مه شقى مه نصوره له وهختى كوشتنيشدا پيكه نين،
ئار ئ به شقى عه شقه عاشق، سهر به بوغض و كين نييه
- ۷- من كه ريسوا بووم و ته پلى عاشقيم لى دا ئيتير
(كوردى) هيچ پهرواي دل و سامان و جان و دين نييه

.....
۱- جانا: ئه ي گيانه كه م، پهوانه كه م.

روخسار: روو، دهموچاو.

رهنگين: هه رچهند به پي (زمانى) به واته رهنكاوى يا رهنكاو رهنگيه، به لام مه به ست له جوانييه
وهك جوانيى په رهى گول و ناسكى و بو ن خو شى.
شه كهكهرى ميصرى: قه ندى ولاتى ميسر كه پي به ناوبانگه و جوړى كى زور شيرينه و هونه ران
زور به كار يان هيناوه له هه لبه ست ياندا.

گوشتار: گوشتوگۆ، مه به ست له زمان شيرينى و قسه خو شيه.

سه رچاوه ي ئه م هه لبه ست له ده سنووسدا (مس، عن، ص، ف، نم، با) يه و له چاپكردنيشدا
(ك، ۲، س، ۳، ك) و من (كم) م كرده بنكه ي ليكو ئينه وه، به داخي شيه وه كه (بو نه) ي ئه م

ھەلبەستەم بۆ روون نەبوو ھەتتە ھە.
 پەنگى گول جانا (مس): رنگت كل جانا - ئەمەش بە پىنووسى كۆنە.
 پەنگى گول جانا (ف): رنگى كل قربان.
 پەنگى گول جانا (نم): رنگى گل.
 پەنگى گول جانا (با): رنگى كل قطعاً.
 پەنگى گول جانا (كم): رەنگى گول.
 پەنگى گول جانا (ك، س، ۲): پەنگى گول گيانا - ئەمەش بە ئاشكرا لە دەسكارىي (مامۇستا گيو) ھە كورد ھەرگىز نەيگوتوو ھە نالى (گيانا) بەشكو (گيانە) يە.
 رەنگى گول جانا (ب): رنگ كل قربان.
 روخسارەكەت (مس، ع، ص، ف): رخساركت - ئەمەش پىنووسى كۆنە.
 شەككەرى (نم): شكرى. پىنووسى كۆنە.
 شەككەرى (كم): شكرى. پىنووسى كۆنە.
 شەككەرى (مس، ص): شكر
 شەككەرى مېصرى (با): شەكرى مصرى قۇ.
 ۲- ئەھلى: دانىشتوانى، كەسانى، نىشتەمانىيانى، خەلقى، نىشتەجىيانى.
 چىن: ولاتى چىنە كە دەكەوئە ئەوپەرى پۇژەلاتى كىشورە ئاسياو ھە، بەھونەرمەندانى
 وئەنەكار (نەققاش) ھە پەيكەرتاش ھە كارى دەستىي ورد ھە ھونەرى ھە ئەمانە بەناوبانگن. ھەك
 (كوردى) ھە ئەمەى زانىو ھە.
 نەققاش: نەخشەكەش، ھونەرمەندانى وئەنەكار، شىو ھەكار.
 بەلان: بەلام.
 تەصوير: وئەھى، نەخش، شىو ھەى.
 نەقشى: نەخشى، وئەنەكىشراوى، نەخشاوى.
 خامە: پىنووس، قەلەم. كە قەلەم ھە شەھەكى كوردىيە لە (كەلەم) ھە ھاتوو ھە.
 كوردگار: دروستكار ھە مەبەستى خوايە كە نەخشەكەى گەلى لە ھە ھەستاكانى چىن جوانتر ھە
 دلگىرتە كە خۆشەويستەكەى (كوردى) يە.
 ھەستاي چىن: مەبەستى ھونەرمەند (نەققاش) ھەكانيانە.
 ئەھلى (ب، مس): اھل. - ئەمەش پىنووسى كۆنە.
 نەققاشى (ب، مس): نقاش. ديسان پىنووسى كۆنە.
 بەلان (ف): بلا.
 تەصويرى (ب، مس، ص): تصوير. ئەمىش پىنووسى كۆنە.

نەخشى (ب، مس، ص): نقش.

كارى (ب، مس، ص): كار. ئەمىش پىنووسى كۆنە.

وەستاي (مس): وستا.

۳- مەنە: بەرگىرى، پى ئەدان، پى لى گرتن. (لە يارەكەى)

عەمدەن: بەقەستى، بەئارەزوو.

ئەغيار: بىگانان. مەبەستى دز و خراب و ناكەس و ناحەزەكانە و دەبوو بەپىي ناوەرۆكى
هەلەستە (غەير) بووايە بە (تاك) نەك بە (كۆ) بىگوتايە (غەيرە).

كەر : نەفام، ناژير، بى ھۆش.

طالب: خواستيار، خواستەر، خوازيار، ويستەر.

جۆيا: ويستەر، ئارەزوومەند، بەتەما.

نەسرین: جۆرە گۆلچى نايابى سىي و بۆن خۆش و جوانە و مەبەست لە يارە و، مەبەستى لە
پووش و گيايە كە بۆ ئەغيارە كەرەكەيە و ئەوى گۆلە نەسرینەكەشى دەوئت ئەو مەبەستى لە
(كوردى) خۆيەتى.

مەنعى (مس): منع: پىنووسى كۆنە.

ئەغيارى (مس): اغيار. پىنووسى كۆنە.

ئەغيارى گەوج (ف، نم، ۱، با، كم، ۲، س، ۳): ئەغيارەكەت. ئەمىش هەلەيە؛ چونكە نابى
ئەغيارى خۆشەويستەكەى (كوردى) بى، بەشكو دەبى ئەغيارى (خودى كوردى) بى، بەو دەا كە
(مەنع) (كوردى) كوردووە.

طالبى (مس): طالب. پىنووسى كۆنە.

گيا (نم، ۱، با، كم): گيايە.

گيا (ك، ۲، س، ۳، ص): گيا و.

جۆياى (ب، مس): جوى و. ئەمەش وانا نادات.

جۆياى گۆل و (نم، ۱، كم): خواھشى.

گۆل و نەسرین (ف): گۆل نسرین.

۴- مەنطق: زانستى ھۆشمەندى و ژيرىيە بەزانستى (الميزان) واتە (ترازوو)ش ناوى دەبەن،
چونكە ھەك تەرازوويەكى ورد وايە بۆ پاراستنى ھۆش و ژيرى لە ھەلەي بىرى و قسە نەكردن
و كەم نەھيئان.

(كوردى)ش شارەزاي ئەم زانستە نەبوويى پركيشى ئەوھى نەكردووە ئەم توانايەى خۆى تيا
دەربېرېت.

طەى: بېرین ھەك بېرینی پێگە يا لە شتى گەيشت و پەى پى بزانی.

ئەحوالات: بارەكانى.

تەئىخ: مېژوو - زانستىكە لە بارەى رووداوهكان و كات و ھۆيەكانيان دەدوئ. (كوردى) لەم زانستەشىيدا پەى پى بردنى خۆى تيا دەرپرپوھ لەم بارەوھ واش بووھ و بەلگەش ھەلبەستەكانىتى؛ چونكە زۆر شارەزاي مېژووئ ئىسلام و گەلەكانى بەتايىبەتى و مېژووئ تر بەگشتى بووھ.

ھىچ: چ چشتىكى مەبەستە.

باعىث: ھۆ. سەبارەت.

جان: گيان.

مايەى ژين: مەبەستى لە عەشقەكەيە دەشكوژى و زىندووشى دەكاتەوھ.

ئەم تاكە بەتەنيا لە (س، ع، ص) دايە و چوارەمىنە لەوانى تردا نىيە و، ھىشتا چاپىش نەكراوھ.

ئەحوالاتى (مس، ص) حوالات - ئەمە رېنووسى كۆنە.

باعىثى (مس، ص) باعث - ديسان رېنووسى كۆنە.

يان (ص): ياخو. ئەمەش لەنگى دەكات.

ه- كوشتە: كوژراو.

رۆژى ديوانى خودا: رۆژى دوا لىپرسىنەوھ كەسان لەلايەن خواوھ (قيامەت).

شاھىد: گەواھىدەر، ئەوى ئاگەدارى كارى بى.

ئاخر: ئىدى.

خوئىن: مەبەست لە برىندارى و شەھىدىي خۆيەتى كە ئەو خوئىنە شاھىدە بە بەرگەكەيەوھ و شەھىد بەبەرگى خۆيەوھ دەنئىرئىت.

ئەم تاكە لە (مس، ع، ص) دا پىنجەمىنە و لەوانى تر چوارەمىنە.

كوشتەى (مس، ص) كشتەء. ئەمەش رېنووسى كۆنە.

كوشتەى (گ، ۲، س، ۳): كوژتەى - ئەمەش گۆرپىنى مامۇستا گيوھ.

تىغى (مس): تىغ - ئەمەش رېنووسى كۆنە.

تىغى (ف): تىر.

رۆژى ديوانى خودا (ب، مس، ص، ف): روژ ديوان خدا. ئەمەش رېنووسى كۆنە.

خودا (نم): خوا.

خودا (گ، ۲): جەزا. ھەلەيە و (جەزا) ديوانى نىيە و (ديوان) ەكە ھى خوايە.

خوئىن نىيە (گ، ۲، س، ۳): خوئىناويە - ئەمەش لەگەل پاشبەندەكانى ھەلبەستەكە ناگونجى و ھەلەيە.

به‌رگه‌که‌م (له‌هه‌موو سه‌رچاوه‌کان جگه‌له/عن) نووسراوه (کفنه‌که‌م) که‌ئه‌مه‌ش هه‌له‌یه
چونکه (کوشته‌ی عه‌شقه‌که) مه‌به‌ستی له‌شه‌هیدی خۆیه‌تی، شه‌هیدیش ناخریته‌ ناو کفنه‌وه
به‌شکو هه‌ر به‌به‌رگی خۆیه‌وه ده‌نیزری بۆیه‌ ئه‌و وشه‌ی (کفنه‌که‌م) هم به‌پیتی (عن) گۆپی و
کردمه (به‌رگه‌که‌م) که‌له‌هه‌موو سه‌رچاوه‌کان راستتر و په‌سندتر و بابته‌ییانه‌تره.

٦- مه‌شق: خه‌ریک بوون به‌فیربوونی کاریکه‌وه.

مه‌نصور: مه‌به‌ست له‌مه‌نصوره‌ی هه‌لاجه‌ که‌چهند جاری تر لیکم داوه‌ته‌وه.
له‌وه‌ختی: له‌کاتی.

پیکه‌نین: نیشانه‌یه‌ بۆ پیکه‌نینه‌که‌ی (مه‌نصور) له‌کاتیکدا سزای کوشتنیان ده‌دا و
خۆینه‌که‌ی خۆی پرژایه‌ ده‌موچاوییه‌وه و ده‌ستی کرده‌ پیکه‌نین، له‌وه‌لامی ئه‌و هۆی پیکه‌نینه‌دا
گوئی:

من خه‌می ئه‌وهم بوو له‌م سزادانه‌دا له‌به‌ر ئازار، رووم گرژ ببی، به‌لام شوکور ئه‌و خۆینه‌م که
پرژایه‌ سه‌ر رووم و ئه‌گه‌ر رووم گرژیش ببی پتوه‌ی دیار نابی بۆیه‌ سادهم و پی ده‌که‌نم، چونکه
من خۆم له‌سه‌ر حق ده‌زانم، بۆیه‌ نابی رووم گرژ بیت.
(کورددی) مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ که‌هه‌رگیز روو گرژ ناکاو ده‌م به‌پیکه‌نینه‌.
ئاری: به‌لی.

به‌شق: پیرۆزیتی، حه‌قیقی.
بوغض و کین: رق و پیشخواردنه‌وه و، دل‌په‌شی.
ئهم تاکه‌ش ته‌نیا له‌ (مس، عن، ص) دا هه‌یه‌ و شه‌شه‌مینه‌ و له‌وانی تر دا نییه‌ و هه‌شتا چاپش
نه‌کراوه‌.

مه‌شق (مس، ص): مشق - ئه‌مه‌ پینووسی کۆنه‌.
وه‌ختی (مس، ص): وخت . دیسان پینووسی کۆنه‌.
به‌شق (مس): بشق - ئه‌مه‌ش پینووسی کۆنه‌.
بوغض و (عن): بغض. ئه‌مه‌ش پینووسی کۆنه‌.
کین (ص): قین. ئه‌مه‌ش ده‌گونجی.

٧- ریسوا: به‌ناو، ئابرووچوو، بی ئابروو.
ته‌پلی عاشقیم لی دا: ده‌نگی دل‌دارییه‌که‌م بل‌او بووه‌وه، پیم زانرا، ئاشکرام کرد.
هیچ: چ نه‌.
په‌روا: ئه‌ندیشه‌، ترس، مه‌ترسی، باک.
سامان: دارایی.
جان: گیان.

دین: ئاین.

ئەم تاکە لە (ب، نم، ۱، با، گ، ۲، س، گ، ۳) دا پێنجەمینە و لە (مس، عن، ص) دا حەوتەمین تاکە
ئەم پارچە ھەلبەستەییە و لە ھەمووشیاندا دوا تاکە، بەلام لە (ب) دا شەشەمینە، چونکە تاکە
سییەمی پارچە ھەلبەستی پێشوو (شۆری ئەمجارە)، لە جۆری بەزمەکی شیرین نییە، تێدا
ئاوتتەیی ئەم پارچە ھەلبەستەکراوە بەپێنجەمین تاکە ئەم جۆرەییە:

«دوور لە یار و مەملەکەت بوم، خاکی روی دنیا بامر»

بۆیا استاکە کارم غیری گریەوشین نییە.

لە ھەلبەستی پێشوودا ئەمە (شی کراوەتووە).

تەپلی (عن، س، س، نم، ۱): طبل. ئەمەش رینووسی کۆنە.

تەپلی (نم، ۱): طپلی. رینووسی کۆنە.

پەرۆی (ف): باک.

دل و سامان (ب): سر و ایمان.

سامان (نم، ۱، ف، کم) ایمان و.

نیو بآلی دوویمی ئەم تاکەیی سەرۆھە لە (گ، ۲، س، گ، ۳) دا بەم جۆرەییە:

(کوریدی) ئەز پەرۆام سەر و ئیمان و گیان و دل نییە) ئەمەش لەگەڵ پاشبەندەکاندا، ناگونجی
و ھەڵەییە.

دەرۆی قوربان

- ۱- دەرۆی قوربان، ږه‌فیقای رات خودا بئی
ئە‌نیست، ږه‌ه‌ب‌ه‌رت، شای ئە‌نب‌یا بئی
- ۲- له‌مه‌ولا، من له (مه‌ولا)، ش‌ی‌ری یه‌زدان
طه‌له‌ب‌کارم له‌گه‌لتا سایه‌ سا بئی
- ۳- ه‌سه‌ن ه‌یمه‌ت ب‌کا بۆ حوسنی کارت
ئ‌یمام عه‌ب‌باس له‌ ږ‌یتا ږ‌انومابئی.
- ۴- دەرۆی؟ ه‌اتووی، له‌ من ږوخسه‌ت ده‌خوازی؟
نیگادارت ږ‌ړۆ غه‌ه‌و‌شی به‌غ‌ابئی
- ۵- هه‌موو ه‌ه‌ر (ق‌اد‌ر)ن د‌ل به‌نده‌تانه
بن‌ازم!! د‌ل، له‌ داوی (ق‌اد‌ر)ابئی.
- ۶- ئە‌گه‌ر چی قه‌لبه‌که‌م لاته‌ هه‌میشه
ږ‌ړۆ وه‌ک لاته‌ د‌لم‌ت با له‌ لا بئی
- ۷- عه‌زیزم قه‌لبه‌، گه‌ر ږۆحه‌ فیداته
فه‌رامۆشم مه‌که‌ ږه‌حمت ده‌با بئی
- ۸- گولاو پاشی سه‌لام و پایب‌ۆسیم
له‌ هه‌مووانه‌ چ ش‌ا ب‌یتو‌گه‌دا بئی
- ۹- ب‌ل‌ی د‌یوانه‌که‌ی دیوانی خو‌تان
به‌ب‌ئی ئ‌ی‌وه‌ ئە‌به‌د هه‌ل‌کردی نابئی.
- ۱۰- به‌ل‌ی عاشق هه‌میشه‌ دیل و به‌نده
ئ‌ه‌ب‌ئی هه‌ر پ‌یی له‌داوی په‌رچه‌م‌ابئی.
- ۱۱- به‌خزمه‌ت هه‌ر ده‌گا (هیج‌ری) به‌قوربان
ئە‌گه‌ر له‌م به‌نده‌ سه‌خته‌ی خو‌ی ږه‌هابئی.

.....
١- په فېق: هاوآل، هاوډهم، (هاوړټی مهبسته).

ننيس: پټچه وانه ی ناموځی کړنه، نهو دی که ده بټته هو ی رابواردن و ناموځی نه کړدن، هاوډهم.
په هېر: رابه، پشتیوان، پټ نیشاندەر، پټ نوما، ناراسته کار.

شای نېنیا: شای پټغه مېران و مهبستی له پټغه مېری ئیسلامه (د.خ).
سهرچاوه ی ئهم هلبهسته چاپ نه کړاوه تهنیا دوو که شکوآی ده سنووسه که (عن، کش)ن که له
(کش)یاندا (محهمد ئمین) ناوټک ئهم هلبهسته ی به شپواوی و ناته وای و به ی دیار ی کړدن ی
بوته که ی نووسیویه، بوته (عن)م کړده، بنکه ی لیکوآینه و هی.

له (عن)دا ئهم په راوړتیزه فارسییه ی خواروه وهک سهرناو، له پټش ئهم هلبهسته نووسراوه:
(وداعیه ی کړدی در بندخانه طهران که یسر برادرش (قادریک) بغرض تسهیل ر هاکرونش
به سلیمانیه فرستاوه- علی) واته: (هلبهستی به ی کړدن ی «کوردی) به ندیخانه ی (تاران)ه وه
که (قادر بهگ)ی برازی نار دوو ته (سوله یمانی) بق ئاسانکاری به رهلل کړدن ی ئو - عهلی)،
واته له دوا ی سهر دانی (قادر بهگ)دا له (کوردی) که له به ندیخانه ی (تاران) بووه ئهم
هلبهسته ی وتووه.

په فېقی (کش): رفیق، پټنووسی کوته.

په هېرت (کش) همه برو

شای نېنیا بټی (کس): شای انبیای بی. پټنووسی کوته.

٢- له مه ولا: لټره وهدوا.

مه ولا: مه زن، که وره، خو شوه ویست و جیناس لهم دوو (مه ولا) یه دا هیه و جوانیه.
شیری یه زدان: مهبهستی له حه زره تی عهلی کوری ئه بی تالیه که به (سیف الله المسلول) ناو
براوه و ئهم وشه یه به پټنووسی کوته که به (شیر) و (شیر) یش ده خو پندریته وه و جیناس
ناراییه.

سایه سا: (سایه = سیبهر) = (سایه = وهک) یه که واته (سایه) یه که واته سایه سا (وهک
سیبهر) ه که له روونا کیدا سیبهر همیشه به هر شتیکه وهیه و لټی جیا نابټته وه.
ئهم تاکه له (کش)دا نیه.

٣- هسه ن: ئیمام هسه نی کوری حه زره تی عهلییه.

هیمه ت: باریکاری و پشتیوانی و به هره وری.

حوسن: چاکی، جوانی و مهبستی له (کار دروستی)یه.

ئیمام عهلباس: حه زره تی عهلباسی کوری حه زره تی عهلییه و ناوی مامی پټغه مېریشه.

رانوما: پټ نیشاندەر.

ئهم تاکه له (کش)دا دووهمینه و له (عن)دا سییه مینه.

- له ریتا رانومایی (کش): رهفیک ریکارت بی.
- ۴- روخسه (رخسه): ئیزن خواستن، دوعاخواری.
- نیگادار: چاودیریکار.
- غهوئی به غا: شیخ عهبدولقادی گهیلانی که مهزاری له به غدایه، بویه به (به غدا) وه ناوی دهرکردوه.
- روخسه (کش): همت.
- نیگادارت (کش): نگاه دارت - پینووسی کۆنه -
- غهوئی به غایی (کش): غوص بغدایی.
- ئه م تاکه له (کش) دا سییه مینه و له (عن) دا چوارهمینه.
- ۵- (قادر) ناوی (قادر به گ) ی برازای (کوردی) و ناوی (غهوئ) و روالهتی خوا و پیغه مبه ر و عهلی و حهسن و عهلباس و هه موو (گهل) ه وهک له م تاکه پیدا ده ری بریوه.
- به نده تانه: به پینووسه کۆنه که ی (بندتانه) وایه (به ندیی) ئیوهیه که ئه مهش ده گونجی له گهل (به نده = کۆیله) دا.
- ئه م تاکه له (کش) دا نییه و له (عن) دا پینجه مینه.
- ۶- قهلب: دل.
- لاته: لاوازه، بی هیزه، زه بوونه.
- لاته: له لای تۆیه و ئه م دوو (لاته) یهش جیناس و سه جع ئارایی و جوانییه.
- ئه م تاکه له (کش) دا پینجه مینه و له (عن) دا شه شه مینه.
- ئه م تاکه له (کش) دا به م جوړه ی دوایییه و شیواوه:
- «اکر قهلبه کم له لا دوره ایسته
برو دل وهک دل له لات بو هر له لات بی»
- ۷- عهزیز: خو شه ویست.
- رۆح: گیان.
- فیدا: به قوربان، قوربانی، بالاکهردان، سه رگه رد.
- فه رامۆش: له بیرچوون.
- رهحم: به زهیی، دلسۆزی.
- ئه م تاکه له (کش) دا چوارهمینه و له (عن) دا هه وته مینه.
- قهلبه گه ر رۆحه فیداته (کش): قلب و روحی من فادات بی.
- رهحمت ده بابی (کش) خوف خدات بی.
- ۸- گولاو پاش: گولاو پرژین.
- سه لام: سلاو، چاک و چۆنی، رۆژباشی، ئیکلام.

پایبۆسی: پێ ماچکردنی
 گەدا: ھەژار، مسکین (شاوگەدا) مەبەستی لە ھەمووانە لە دارا و دەستکورتی میللەتانی.
 ئەم تاکەش لە (کش)دا نییە و لە (عن)دا ھەشتەمینە.
 ۹- بۆ: ئەو قادر تۆ بەوان (شاوگەدا) بۆ.
 دێوانەکە: شەیدایەکە.
 دیوانی: دیوێخانە، وەیا (کوردی) دیوانی شیعری ئێوەیە، و بە (دێوانە) واتە شیت.
 ئەبەد: ھەرگیز.
 ئەم تاکە لە (کش)دا نییە و لە (عن)دا نۆیەمینە.
 ۱۰- ئەم تاکەش لە (کش)دا نییە و لە (عن)دا دەیەمین تاکێ ئەم پارچە ھەلبەستەییە.
 ۱۱- بەخزمەت ھەر دەگا: بەدیدارتان شاد دەبێ.
 (بەندە سەختە) مەبەستی بەندیتییەکە تارانیتێ کە دەشی وەک لە پارچە ھەلبەستی (جۆری ئەمجارەم لە جۆری بەزەمەکە شیرین نییە) دا ناوی بردووە بەو پارچە ھۆنراوێیە هانای بردووەتە بەر دۆستانی لە سلیمانی و لەوانەیە دوا بەدوای ئەو نامەییە (قادر بەگ)ی برازای چووبێ بە دەنگییەو دوا سەردان و تێگەیشتنی کاروبار، ئەوەتا بەم پارچە ھەلبەستەیی سەرۆھە (قادر بەگ) بەرێ دەکاتەو بە سولەیمانی بۆ پێگەر کردنی مامی کە (کوردی) بوو. رەھا: پێگاری.
 ئەم تاکەش لە (کش)دا بەم جۆرە دوایییە و شەشەمینە و لەوێشدا دوا تاکە.
 «بخدمت ھردکا کردی بقربان
 اگر کلەکم بند نجات بی... تمت شد» واتە تەواو بوو.

ئەوا فەرشی موحىبەت رادەخەم

- ۱- ئەوا فەرشی موحىبەت رادەخەم ياران (قەضا) با بى سەرینی میحنەتم داناوہ بۆ خۆم، کوا (بەلا) با بى.
- ۲- دەمىک بوو قاصىدى ئاھم لە پرسشدا بوو تا ئەمىرۆ ئەوا مژدەى غەمى ھىنا، بەخىر بى، مالى ئاوا بى
- ۲- قاصىد: تەتەر، نامەھىن و نامەبەر ئاى: ھەناسەى ساردى خەمبارىيە
- ۳- دەلەن قافلەى قەضا، بارى غەمى پىيە عەجەب ماوم لەگەل ئەم زۆرىيەشدا، ئەم مەتاعە نارەوا نابى
- ۴- گلەم کرد من لە غەم، بۆچى بەجىم دىلى جگەر سۆزم وتى، ئاخىر لە دلتا، جىگە ھىند تەنگە گوزەر نابى
- ۵- کە شەرحى حالى خۆم بۆ کرد، لە (تەپلى شادمانى)ى دا کەس مولى وەھای نەبووہ چ ئەسکەندەر چ دارا بى
- ۶- رەفيقانى قەضا: بۆ شوکرى حەق ناکەن ئەمنتان ھەم ئەگەر من شک نەبەن دەرد و بەلا، دونيا وەھا نابى.
- ۷- لە دەشتى (شارەزور)ى دل، سىامالى غەم ھەلدا بەھەستوونە و چەلەى ئاھم، مەگەر ئەم مالى وەستابى.
- ۸- لە داغى کەوکەبى طاليع لە دوو سەرچاوەکەى چاوم نەماوہ قەطرەيى، يارەببى ئەم ئەستىرە ئاوابى
- ۹- بە مەرگى خۆت قەسەم، ئاخىر ھەموو دەردى عىلاجى دى بەغەيرەز دەرد و سەوداى عەشقى شۆخى سەرو بالا بى

۱۰- زهلیل و بیځهس و زار و په‌ریشان حال و بئ مالم
 وهکو من کهس نییه بهم ږنگه کوشته‌ی خالی ئالا بئ
 ۱۱- په‌فیکی وه‌حشیان و، وئیل و سه‌رگه‌ردان و هه‌یرانم
 به‌ئ، ئه‌هلی موحه‌ببه‌ت ئاخری کاری، ده‌بئ وایی
 ۱۲- له ملدا سیلسیله‌ی زولف و له هه‌لقا تیغی ئه‌برو بئ
 گرفتاری مه‌حه‌ببه‌ت که‌ی ده‌بئ ئازار و ئازا بئ
 ۱۳- مه‌ئ (هیجری) له‌به‌ر ده‌ردی گرانی، عه‌شقی لی تیک چوو
 ئه‌سیر و جان فیدای عه‌شقم هه‌تاکو ږه‌گ له مل مایی

۱- فهرش: رایه‌خ.

موحیبه‌ت: خو‌شه‌ویستی.

قه‌ضا: تووشبوون، گرفتاری، گیرۆده‌یی، ئه‌نگاوته‌یی.

چاره‌نوس- جاريکی تر (کوردی) بروای خو‌ی به‌رامبه‌ر به (قه‌ضا و قه‌در) وه‌ک فه‌لسه‌فه‌یه‌ک
 ده‌رده‌بری که هه‌ر شت له خواوه‌یه.

سه‌رین: بالیف - به‌مه (رایه‌خیک) ناخو‌شی بۆ خو‌ی دروست کردووه.

میحنه‌ت: ده‌رد، چورتم، ناخو‌شی.

به‌لا: گيچه‌ل، په‌ریشانی، ئاوقای خراپی بوون.

سه‌رچاوه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته (مس، عن، ن، ح، گل/۹) یه له‌گه‌ل ږوژنامه‌ی (عیراق) پاشکۆی
 کوردی ژماره‌ ۱۱/ی کانوونی دووه‌می ۱۹۷۸- به‌غدايه که (مامو‌ستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اخ‌ی)
 له ژيتر ناوی (پارچه‌ شیعريکی مسته‌فا به‌گی کوردی) دا ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی نووسیوه،
 هه‌رچه‌نده ده‌ست‌نیشانی سه‌رچاوه‌که‌شی نه‌کردووه، به‌لام وئ ده‌چئ له (ح) ی وه‌رگرتبئ و من
 لی‌رده‌ا (عن) م کرده بنکه، هه‌رچه‌نده به‌داخه‌وه (بۆنه‌ی) وتنه‌که‌م لی ږوون نه‌بووه‌ته‌وه.

۲- پرسش: سو‌راخ، پرسیار.

به‌خیربئ: به‌خو‌شی بیت. چونکه مژده‌ی ماتمه‌می بۆ هی‌ناوه.

۳- قافله: کاروان.

بار: بار و بارخانه، (کالا) و شتومه‌کی بازرگانیی کاروانه‌که‌ی مه‌به‌سته.

عه‌جه‌ب: سه‌رسام.

مه‌تاع: کالا.

ناره‌وا: مه‌به‌ست له (ناره‌واج) ه. ئه‌مه نیشانه‌یه بۆ زۆریی خه‌م.

لهو سه رده مه دا، له بهر (پاشيه ند = قافية) وشه ی (پهواج) ی نه گوتوه.

۴- گله: گله یی، گازانده.

جگه رسوژ: دلسوژ، جگه رسووتاو، به تهنگه وه بوو.

گوزهر: هاتوچو، جستوجو. مه بهستی له وهیه که خه م له دل یا یهقی خوار دوو ته وه، نه وهنده زوره.

گله م کرد من (ح): کلم کردن.

۵- شهرحی حال: باسی بار و چوئیتی.

ته پلای شادمانی: جوړه ئاواژیک بووه به بونه ی خو شیییه وه به ته پل و ئامیره مؤسیقییه کانی تر لی دراوه.

مولک: شوین، ولات، نیشتمان، خاک، سامان و زهویوزاری مه بهست بووه.

ئه سکه ندر: ئه سکه ندری (گه وره) یا (مه کدونی) یا (ذولقه رنه یی) یشی پی ده لین که له (۳۵۶-۳۲۴) ی پیش زاینده ژیاوه، و له (مه کدونی) له دایک بووه، له (بابل) مردووه له سه ر دهستی (ئهرستو) فیربووه و جیهانگیری کردووه. تیا سه رکه وتووه و ئازا و به ناویانگترینه، بویه (کوردی) ناوی بردووه.

دارا: یا داریوس، یا داریوش - به م ناوه زور (پاشا) ی کونی ئیران هه ن و ئه وی (کوردی) مه بهستی ته تی له ناو داریدا ئه وه یانه که له ۳۳۱ پیش زاینده ئه سکه ندر له ده وی هه ولیر به سه ریا زال بووه و کوژرا.

چ کهس (ن، مس): جکهس

شادمانی دا (عیراق): شادمانی دا.

۶- شوکری حه ق: مه بهستی له سوپاس و ستایشی خوایه.

لیره دا مه بهستی ئه وهیه له م دهر د و ناخو شیییه دا، و ده بی هه ر خو ی ته نیا بووی به شکو (په فیکانی قهضا) ی تریش هه بوون که وا پرووی ده می تی کردوون و له پشوی سهرینییه که ی خو ی ده دوینی.

ئه منتان هه م: من بۆ ئیوه هه م وه یا من له ئیوه دا (هه م = غه موخه فه ت) م. که ئه مه ش وه ستایییه.

۷- شاره زور: ناوچه یه کی فراوانه ده که ویتته نیوان چیاکانی بازیان و قه رده اخ و هه ورامانی رۆژه لات ی هه له بجه و گوژره و ئه زمی و پیره مه گروونه. به لام ئیستا ناوی ئه م پانتایییه له نیوان سوله یمانی و هه له بجه دا و سهرینییه کی زور فه رمان په وایی تیا بووه و، میژووی ئاوه دانه و شوین بلا بوونه وه ی په شمالي خیلانییه کان بووه له بهر ئاو و، له وه په که ی.

سیامال: په شمالي، کوین.

هه ستوونه: کۆله که ی په شمالي.

چەلە: گوریسە، کە لە چوارلاوێ پەشمالەکە پێ پادەگرن و دەبەستەنەو. کە وەک لوولە دوو کەلێ هەناسە ساردی وابوون.

وەستابێ: پادەستابێ، بەند بێ، خۆی پەرگەری بەپێو.

هەستوونە چەلە (عیراق) هەستوونە و چەلە.

۸- لە داغی: لە خەفەتی دیسان وشە (لە داغی = لە گەرمی و سووربوونی تی) یە. کە چەند ئەستێرەیک گەرم و ئاگرین و مەبەستی ئەمەشیانە.

کەو کەبێ طالیع: ئەستێرەیک بەخت.

قەرەیی (قەرەیی): دڵپێک، تەنۆکێک.

پارەبێ: ئەو خۆی، ئەو پەرەردگار.

۹- بە مەرگی خۆت: سوێند بە مەرگی کەسێ خواردن، نیشانەیک ئەو پەری خۆشەویستی ئەو کەسە.

قەسەم: سوێند.

عیلاج: چارە، تیمار، چارکردن.

غەیرە: جگە، بەبێ، بێجگە، بلی، جگە لە.

سەودا: خولیا.

شۆخ: جوان.

سەروبالا: بالای وەک داری سەرو بەرز و بڵندبێ. کە درێژیش جوانییەک دەدات.

بەغەیرە (ح، ع، م، ن، گ، ل، ۹) بغیران. پێنووسی کۆنە.

۱۰- زەلیل: زەبوون، کەنەفت.

زار: نەخۆش، چرووساوە، بەزاری (گریان) خەفەتبار.

بێ مال: بێ خانوو، وە بەپێی نازناوی (هیجری) شدا کە لە دوا تاکی ئەم هەلبەستەدا هاتوو.

ئەم هەلبەستەیک لە شاری سولەیمانی دانەناوە.

ئالا: و ئالا، و ئالا، کراوە، بەرز و بڵند، جوان، پەنگین و (ئالا) لە (ئەعلا) عەرەبییە و نییە وەک لە فەرەنگێکەیک پەرایی خانای قوبادی مامۆستا محەمەدی مەلا کەریمدا هاتوو. هەر چەند ئەو ئەو لە چەند شوێنێکدا بەواتەیک (ئەعلا) بێ و بەشکو لە هەلکردن (بەرزکردنەو) وەبە (بەیداخ) بێت.

۱۱- رەفیع: هاوێ.

وەحشیان: درندان، مەبەستی لەوێهە کێو و کەژا بوو لەو کاتی دانانی هەلبەستەکەدا.

حەیران: سەرسام، حەپەساو، سەراسیمەیی.

ئەهلی موحییەت: دانداران و مەبەستیشی لە خواناسانی و زاراوێهەکی صۆفیانەشە.

ئاخیری کاری: بۆ دواوی کاری ئەو، وە یا (دواوی کارەکەیک)

وایی: ئاوهها بی، وه یا (وایی = کراوهبی) و مه‌به‌ست له پۆژی قیامه‌ته که خوا پروو له ئه‌هلی مه‌حه‌به‌ته ده‌کاته‌وه و هه‌روه‌ها نامی‌نێته‌وه و ده‌رووی چاکه‌ی لی ده‌کاته‌وه.

۱۲- له ملدا: له گه‌رده‌ندا، له ئه‌ستۆدا، له سکورددا.

سیلسیله: زنجیر.

حه‌لق: قورقوراکه، مل، گه‌ردن، ئه‌ستۆ، سکورد.

گرفتار: گیرۆده.

(ئازاد) و (ئازا)یه که (له‌ف و نه‌شر)ی موره‌تته‌به که له (ئازاد) مه‌به‌ستی له نه‌بوونی ئازادییه به‌هۆی بوونی زنجیره‌ی زولفه‌وه له ملی عاشقدا. هه‌روه‌ها (ئازا)یه که‌ش نا‌ئازایی عاشقه‌که ملی له‌بن تیغی برۆدایه و په‌له‌قژی و توانایی خۆ پسکارکردنیکی نییه و نایکات و خۆراگره، ئه‌مه‌ش جوانی و، وه‌ستایییه له وێژه‌ی دێریندا.

له حه‌لق (مس، ن، ح) له حلق.

تیغی (مس، ن): تیغ. رینووسی کۆنه.

۱۳- ئه‌سیر: دیل.

جان فیدا: گیان به‌قوربانی بوو، سه‌رگه‌رد، گوری.

په‌گ له ملدانی: دیاره په‌گیش هه‌ر له ملدایه هه‌تا ژیان پایه‌دار بی و مه‌به‌ستی لێدانی په‌گی مل و له کاردا بوونی دله.

که‌واته هه‌رگیز ده‌ردی گرانی عه‌شق سه‌ری له (کوردی) تیک نه‌داوه.

هه‌میشه دیل و جان فیدایه‌تی تا ماوه.

ئه‌م هه‌له‌به‌سته یه‌کیکه له‌و هه‌له‌به‌سته که‌مانه‌ی (کوردی) که جیاوازی له نێوان وشه‌کانی ناوه‌پۆکه‌که‌یدا و ئالوگۆر له نێوان تاکه‌که‌کانیدا و هه‌له‌بژاردنی هه‌ندێ تاکێ له‌م یا له‌و سه‌رچاوه‌دا زۆر که‌م و دانسقه‌یه و به‌پێی درێژیه‌که‌ی له‌وانه‌یه بۆ کاره‌ساتیکی گوتبی که به‌داخه‌وه هێشتا وی نه‌که‌وتووم که ئه‌و کاره‌ساته چی بووه که ئه‌وه‌نده گه‌وره و کاریگه‌ر بووه له‌سه‌ر (کوردی) که ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ر گوتووه.

دل وه چاکه

- ۱- دل وه چاکه زامه کهی ناسۆری تیری تا نه بی سینه بۆ نیشی موژانی مه پروان نیشانه بی
- ۲- ئەصلی مه قصه هه ره یه که به بۆ په رستارانی عه شق یه که سیاقه، هه ق شوناسی (که عبه) یا (بتخانه) بی
- ۳- نه خشی ظاهر باطنی کی پاک و بی گهردی دهوی سه به طه وقی زاهیده سه جار ئە گهر سه وانه بی
- ۴- بۆ زهریقی تایی طور په ی زولف ده رینان لازمه یه که له سه ره یه که زامی دل، وا چاکه زامی شان به بی
- ۵- پیکه نینی دول به ران میقداری عیصمه کهم ده کا بۆیه غونچه هه ره ئە وهنده ی نازگه تا (وا) نه بی
- ۶- خاله کانت دانه دانه، چاوه کهم عه بیم مه که ئەشکی خوینینم له چاومدا بۆ، با وا نه بی
- ۷- بیو ره قیب ئاواره که، ساتی له پیش چاوی ئەمن قورم ساغه، تابه کهی بۆ چاوی (کوردی) تانه بی

.....
۱- وه چاکه: وهها چاکه.

ناسۆر: جۆره برینیکه، کولاندنه وهی برین، زامی به ئازار،
تانه: توانج، تا کو نه بی، یا وهک تانه (له که) ی سه رچاو وایی، ئە وهنده به ناسۆری به دله وه.
سینه: سنگ.
نیش: چزوو.
موژان: برژانگ، مژولان، کوژک.
مه پروان: مانگروان، جوانان، ئە وانه ی پرویان وهک پروی مانگ بی گهرده.
نیشانه: نیشانگه ی تیر.
سه رچاوه ی ئەم هه لبه سه ته (عن، جا) یه و هیشتا چاپ نه کراوه و من (عن) م کرده بنکه ی

لېكۆلېنه وهی و به داخه وه (بۆنه) ی وتنه كه م یۆ روون نه بووه ته وه. رواله تیکى تایبه تی به م هه لبه سته وهیه، له وانه یه بگوترئ شپوهی گوتنی (كوردی) نییه، هه رچه ند مۆركی ئه ویشی پتوهیه ئه ویش له وه وهیه كه سه رچا وه كه ی دوو كه سی ئه ده ب دۆستی باوه رپێكراون كه (مه حموود پاشای جاف): (جا) وه (هه لی ئاغای نه وتجی): (عن)ن، بۆیه هه لبه سته كه پاك و بێگه رده و، وهك ئه وانی تری زۆر ده ماوده می نه دیتوو وه و ده ستاوده ستی نه كرده وه.

۲- ئه صلی مه قصه د: بنه چه ی مه به ست. په رستاران: ئه وانه ی له پتی عه شقا ده په رستن، جوان په رستان، دلداران. ئه مه ش له سه ر ئه و باوه ریه كه ئاینه ئاسمانیه كان و بت په رسته كانیش هه موو ناسینی خودایه كن. سیاق: پێره و، جۆر، چێژ، چۆن. حق شوناسی: خواناسی، راست په ره ری. كه به: قیبله: (حه جه ر و ئه سه وده) كه له شاری مه ككه یه و ئیسلام له نوێژ و هه جدا پرووی تی ده كه ن.

بتخانه: شوینی بت تیا په رستن، جێگای بت په رستان. ۳- نه خشی ظاهیر: نه خشی (شپوهی) سه رزاری، (ئه و ی به پرووه و بی) ی مه به سته. باطین: ده روون، ناوه وه، ناوه پۆك، دلێش ده گریته وه. سه به جه: ته سه بیح، جۆره (رستیک)یکه، بۆ (زیکر) و بۆ پێ پابواردن، طه وقی: ته وق، ئه و زنجیره یه له به ندیخانه كاندا ده كرایه گه ردنی (به ندی)یه وه. زا هید: به سه ر زاری خواناس و صۆفی درۆزنی مه به سته. سه د دانه: ئه و ته سه بیحه ی كه بۆ جوانی و پابواردن نه بی سه د دانه یه، كه وا ده رویش و صۆفییه كان بۆ ژماره ی ناوی خوا بردن (زیکر) كردن و ژماردنی ناوی خوا بردنه كه هه لی ده گرن، و بگه (۱۰۱) دانه ی شه.

۴- زه ریفی: جوانی، (ظه ریفان): جوانان. رێكویته كه كان. تایی طورپه: تایی مووی سه ر روومه ت. لازمه: پتویسته. بۆ: (جا) بر. لازمه (جا) كاشکی.

۵- میقدار: چه ندیتی. كه موژۆری، ئه ندازه عیصمه ت: پاکی، داوین پاکی، په وشته جوانی، سه وشته چاکی. بۆیه: له به رئه وه - به رێنووسی كۆن (بویی) نووسراوه كه (بۆ)یش. ده گریته وه به واته (بۆن) و ئه مه ش ده گونجی.

وا: کراوه، بهش، مه بهستی پشکووتنی خونچه که یه، (والا)، گه شانه وه،
که م (جا) که.

۶- دانه دانه: دهنک دهنک، یهک یهک.

عهییم مه که: لیم مه گره.

ئه شک: فرمیسک، رۆنتک، ئه سر، ئه سرین.

بلا: دهبا، سادهی، سابا.

با وا نه بی: با فرمیسکه که من دهنک دهنک (تک تک: دلۆپ دلۆپ) نه بی، وهک خاله کانی تۆ و
ئیتیر بۆ ئه وهی لیم نه گری و به عهیبی منی نه زانی با فرمیسکم به خوربیت و وهک دهنک دهنکی
خاله کانت هی منیش تکه تکه نه بی.

۷- بیو: تۆ وهره و، ئه گهر بیو، ئه گهرکو، خۆ ئه گهر، گریم.

په قیب: دژ، ناکهس، ناحهز، خرابکار و ئه وی به مه راییی خۆی له گه لّ خوشه ویسته که ی
(کوردی) نزیک کردووه ته وه و دژی (کوردی) یه و نه یاره.

ئاواره: دهر به دهر، په هه نده، دهر کردن، ویل.

قورم ساغ: ساخته چی، په ست، نامهر د، دهویت.

تابه که ی: تا کو که ی، هه تا که نگێ.

تانه: له که ی سه رچاوه، په له یه کی سپیه ئه که ویتته سه ر گلینه ی چاو. وه یا ئه و په قیبه وهک
(تانه بی: تا کو نه بی) واته وهک تانه (له که ی سه ر چاو) وه (نه بی).

ئه م وشه ی (قورم ساغ) ه ئه گهر له دهر بریندا به شیوه ی (قورم) (ساغه)، به بریگه دهر نه بردریت،
کیشه که به له نگ ده بی که به (قو + رم + سا + غه) یه.

کەى ئەوه مەحبووبەيه

- ۱- کەى ئەوه مەحبووبەيه؟ گەر بى وهفا و خوین خوار نەبى؟
 حەلقە حەلقەى زولفى، وهک زنجیری دەس زۆردار نەبى؟
- ۲- کەى نىگارە؟ گۆل ئەگەر، بۆ بىن و، جوانى و، نازکى؟
 چەشنى ئەندامى نەبى و، وهک خارى چەشتەى ژار نەبى؟
- ۳- ئەبرۆى شمشیر و، موژەى تیر، گەر نەبى؟ کەى دولبەرە؟
 چاوى دڵ بىمار نەکات و؟ چاوى خۆى بىمار نەبى؟
- ۴- قەت بە مەحبووبەى مەزانە، تا دلت داگیر نەکات
 یا لە سۆز و، قالىبى سووتاوتا، دەسدار نەبى
- ۵- گەر لە دوورى (گورچوو)ى بەرۆکت بى؟ دزە، یارت نییە
 یا لە دەرھینانى دلتا، چەشنى گورگى ھار نەبى؟
- ۶- شاھیدى مەقبوولى عەشقى گەر نەبى؟ شاھید نییە
 تا لە سەر گۆنەى نیشانەى شوینى گەستووى مار نەبى
- ۷- قەت گرفتار و ئەسیری دولبەرى (بى دڵ) مەبە
 تا ئەویش وهک تو، بە تیرى غەمزە، دڵ ئەفگار نەبى
- ۸- دڵ بە (مەحبووب)ى مەدە (مەششاپەگەر) بى و حیلە باز
 ئەسمەر و قەد عەر عەر، خونخوار و، چاو بەخومار نەبى
- ۹- قەدرى عاشق کەى دەزانى، یارى (بەد خو) و خورده سال
 تا خەطى موشکین لە سەر صەفحە پوخی ئیظھار نەبى.
- ۱۰- کورته عومرى (یارى دڵ)، عەشقیکی کوپرى و شیتىیە
 مایە پووچى و میحنەتە گەر، عەشقى عەقلى سوار نەبى
- ۱۱- ئەو جەفا و جەورەى کە (کوردی) لەو نىگارەى چەشتووہ
 صەد، کەبىعار بى، دەبى بۆچى لە پۆح بىزار نەبى

١- ئەم ھەلبەستە (کوردی) یەکیکە لە پارچە ھەلبەستە (ئاوێتە) بەیەکتەری بووھکانی، لەبەرئەوھ لێم بووھ مایە سەرە خۆی، لە ڕێگەی ساخکردنەوھ و جیاکردنەوھ ئەم پارچە ھەلبەستی، لەوێ تری و ماوھێ چەندین ساڵ ەوداڵی بە دەستھێنانی سەرچاوھ بووم، تا لە ئەنجامدا ویکەوتم کە دوو پارچە ھەلبەستی (کوردی) تاکەکانیان تیکەڵ بە یەکتەر بوون و، من بەھۆی سەرچاوھێ زۆرەوھ، بەشارەزاییم لە شێوازی ھەلبەستەکانییەوھ بۆم دەرکەوت کە دوو پارچە ھەلبەستی لە ناو سەرچاوھکاندا بە تیکەڵی و ئاوێتەیی شێواون.

بەلام وەک لە تیکرای ھەلبەستەکانی ناو ئەم پەراویەوھ ئاشکرا دەبێ کە (کوردی) بە زۆری چاودێری ئەوھ کردوھ کە (لە ھەر پارچە ھەلبەستەکیدا «یەکتەیی بابەت» ھەبێ)، ئەم راستییە بە تەواوی ڕێنومایی ئەوھ کردم کە ھەموو تاکەکانی ناو سەرچاوھکانی ئەم ھەلبەستە بریتین لە دوو بابەتی لە یەکتەر چیاوا.

بابەتی یەکمیان: ئەم ھەلبەستە کە ھەر لە بارە (دڵخاوا: مەحبوبە) وھیە.

بابەتی دووھمیان ھەلبەستە کە دواي ئەم ھەلبەستە لەم پەراویەدا لە ژێر سەرە ناوی (ئەو سەرە سەر بۆچە) دا لە بە پشتیوانی ھەلبەستەکانیشیانەوھ بۆم لە یەکتەر جیاکرانەوھ.

کە ئەویش لە بارە (دڵدار: عاشق) وھیە.

بۆیە ھەندێ لە سەرچاوھکانی ئەم پارچە ھەلبەستە ھەمان سەرچاوھکانی ھەلبەستە کە دواي ئەم، ھەر وەک ھەندێ سەرچاوھێ ئەم ھەلبەستە سەرەوھش سەرچاوھێ ئەو ھەلبەستە دیکەن و ھاویەشن.

لە ھەندێکیاندا چەند تاکێکیان ئاوێتە یەکتەری کردوھ، ھەر وەک لە ھەندێکیاندا ئەم ھەلبەستە سەرەوھیان بەیەک پارچە ھەلبەستی سەر بەخۆ نووسراوھ. ھەر وھا لە ھەندێکیاندا ھەردوو پارچە ھەلبەستە کەیان بەیەک پارچە ھەلبەست دانائ.

ئەمە جگە لەوھ کە گۆران و شێواوی ئەوتۆیان بەسەردا ھاتوھ کە لە ھەندێ شوێندا لە ھەلبەستی (کوردی) ناکەن و مۆرکە کەیان دژواراندوھ. لەگەڵ ئەم جیاکردنەوھ شەمدا، دیسان ئاواتە خوازم کە سەرچاوھێ بەھێزتر دەر بکەوێ، تاکو پتریک، ئەم ئالۆزییە خا و بکاتەوھ، یا پشتگیری ئەم جێگیرکردنەم بکات و ھەردوو پارچە ھەلبەستە کە لە دەقی گوتنە کە کوردی نزیک بکاتەوھ.

سەرچاوھکانیش بۆ ئەم پارچە ھەلبەستە سەرەوھ ئەمانەن:

(مس، ع، ن، ١/کل، ٢/کل، ٣/کل، ١٠/ص، ٢/ما، جلی، مر، مع ر، ھ)ن.

لەنێو ئەو ھەمکە سەرچاوھەدا من (مس)م کردە بئەو دەسکەلای لیکۆلینەوھێ ئەم پارچە ھەلبەستە و کەلکیشم لە سەرچاوھکانی تر وەرگرتوھ، ھەندێ تاکێ ئەم ھەلبەستە، ھێشتا چاپیش نەکراون (ئەوھندە یێم زانیی).

ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرھو ھەكەمىنە لە زۆر سەرچاوەدا بەلام لە (جلى، ر)دا نىيە، و لە ھەمووانىشياندا چونىيەكە.

۲- چەشتەى ژار، ژەھر ھەلمژىو، دىكى ژاراوى، ژاراوى.

ئەم تاكە لە (جلى، ر)دا نىيە و لەوانى تردا دووھمىنە و لە ھەموواندا چونىيەكە.

۳- بىمار نەكات: برىندار نەكات، نەخۆش نەكات، نەپىكى.

بىمار نەبى: بە خومار نەبى، مەبەستى لەچاوى خەوالووى (مەست)ى مەحبوبەىيە، كە ئەمەش جىناس ئارايىيە. (جوانكارى لە وێژەى كۆندا).

ئەم تاكە لە (جلى، ر، مس، ع)دا نىيە و لەوانى تردا سىيەمىنە و لە ھەموواندا چونىيەكە.

۴- سۆز: سەودا، شەيدايى، جۆش و خورۆش.

دەسدار: دەست تىابوون (نەك دەولەمەندى).

ئەم تاكە لە (جلى)دا نىيە و لە (مس، ع)دا سىيەمىنە و لە (ن، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، ص، ما/۲، مر، مع، ه)دا چوارەمىنە و لە (ر)دا، چونكە ئەم ھەلبەستە و ھەلبەستى پېشوو تىايە، يەك پارچە ھەلبەستە بۆيە (لەوا) ئەم تاكە پىنجەمىنە.

نيوھى يەكەمى ئەم تاكەى سەرھو لە (ر، گل، ۱، گل)دا بەم جۆرەيە:

(نەك لە دەورى شەمعى رۆخسارت وەكو پەروانە بى) كە ئەمەش نىوبالى يەكەمى تاكى دوايى (پىنجەمىنە) و بەشىواوى ئاویتە بوو پەروانە ئەوى. يا (ر): ق.

سووتاوت دەسدار نەبى (ر، گل، ۱، گل): سووتاوت ئاگاھدار نەبى - بەلام لە (گل، ۱، گل)دا (ئاگاھدار نەبى)يە.

۵- گورچوو: گورچيلە، گورچك، مەبەستى لە پارەى بەر باخەل (بەرۆك) و دەسبىرى و سامان لى كىشانەوھى دىخوازەكەيە لە ھى دىدارەكە.

بەرۆك: يەخە، بەرباخەل، گىرفان.

لەم تاكە ھەلبەستەدا مەبەستى لەو چەشنە دىخوازەيە كە ھەر چاوى لە سامانى پياوھ و پارە لى كىشانەوھى، بۆيە (كوردى) بە دزى داناوھ نەى خستووتە خانەى دىخوازەوھ.

چونكە وەك لە نىوبالى دووھمىدا راى گەياندووھ كە ئەو دىخوازە لە پىناوى دزى و لى كىشانەوھەكەيدا و بۆئەوھى ھەرچى زۆرتەرە لەو دىدارەى بە دەست بىنى، بۆيە بەجۆرئ خۆى لەلاى كابرا دەر دەخات كە گوايە زۆر كابراى خۆش دەوێت و لەراستيشدا درۆزنە، مەبەستى پىكەوھ و ژيان نىيە بە يەكەدلى لە سايەى ئەويندارى (عەشق)ىكى سەرتاسەرى ژن و مېردايەتيدا كە يەكەم بىچىنەى كۆمەلايەتییە لە پىكەپىنانى كۆمەلان و ھەر گەلىك و مەرقايەتى و لەبەرئەوھى (كوردى) ئەو دىل پاكىشانى دىخوازە بەكردەوھى (گورگى ھار) پىناسە كردوھ.

۶- شاھىدى: گەواھىدەرى، بەلگەى. (شاھىتى)

مه‌قبوول: په‌سهند، دروست، وهرگير او.

شاهيد نيبه: نازدار نيبه، دلخواز (خوشه‌ويستی جوان) نيبه.

گوڼه: پرومته، گوڼا.

گه‌ستووی: گه‌سته‌ی، گاز لى گيراوی، پيکراوی، نه‌نگاوت‌ه‌ی (مار).

نهم تاکه نيوه‌ی دووه‌می له گوزانيه‌کی (سعيد علی نه‌صغير (ش) دا يه‌که‌مه و ههرچه‌نده نه‌و له چهند گوزانيه‌کيدا ه‌ی (کوردی) و طاهير به‌گی جاف و نارى و ... هندی له‌سهر نهم کيشه يه‌کخستوه و له چهند تو‌مار کردنيکی گوزانيه‌کانيدا دووباره‌ی کردوونه‌ته‌وه و ناوټه‌ی يه‌کی کردوون و ته‌نيا که‌لک له شيوه‌ی دهربريني ههر نيو تاکيک ده‌گيرئ، نه‌ک له زنجيره‌ی تاکه‌کان و پارچه هه‌لبه‌سته‌کان «چونکه تیکه‌لی کردوون به‌يه‌کتری له‌و گوزانيه‌يدا».

هه‌روه‌ها نهم تاکه له (کش ۲، ش ۲) دا نيبه و له (مس، عن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، کش ۱، ص، م/۲، مر، مع، ف، ش، نم، ه، کم، گ ۲، س، گ ۳، نی، مد/۶) دا دووه‌مينه به‌لام يه‌که‌می له مد/۶ دا نيبه و له (جلی، ر) دا سي‌يه‌مين تاکي نهم پارچه هه‌لبه‌سته‌يه‌وه له هه‌ندی له‌م سه‌رچاوانه‌شدا نيوبالی يه‌که‌می، يا دووه‌می ناوټه‌ی تاکيکی تر بووه يا له تاکيکی تر دا به‌جوړيکی تره وهک له خواره‌وه شیی ده‌که‌مه‌وه. نهم تاکه به‌م جوړه هيتشتا چاپ نه‌کراوه.

جواني له‌م تاکه‌دا يه‌کخستنی وشه‌ی (شاهيد) و (شاهيد) ه‌که ههر يه‌که‌يان به واتايه‌کی جيا له‌ويتريان، ديسان گرد کردنه‌وه‌ی پينج وشه‌ی (ش) و يه‌که‌وتنی (نیشانه) و (شوین) و ورده‌کاری جيناس نارایی و وهستایی نواندنه به پتی وټژه‌ی کون.

نيوبالی يه‌که‌می نهم تاکه‌ی سه‌روه له (ف، ش، کش ۱، نم، کم، گ ۲، س، گ) دا نيبه و له جيگه‌ی (نهم) نيوبالی يه‌که‌می تاکي دوايي (هه‌وته‌م) ی به هه‌له ناوټه‌ی کراوه. پروانه نه‌وئ. ديسان ههر نهم نيو بالی يه‌که‌می تاکي سه‌روه‌يه له (جلی، ر، تی) دا نيبه له جيگه‌ی نهم نيوه‌ی يه‌که‌می تاکي پينجه‌مين نهم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی به هه‌له ناوټه‌ی کراوه. پروانه نه‌وئ. نه‌ميش جياوازيه‌کانه له سه‌ر نهم تاکه له نيوان سه‌رچاوه‌کانيدا که دهرده‌که‌وئ، شيواوه. شاهيدی مه‌قبوولی عه‌شقی (ن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، ص) شاهد مقبول عشق/ نه‌مه‌ش رټنووسی کوڼه.

که‌ر نه‌بی (ن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، ص) کر نبي - رټنووسی کوڼه

گوڼه‌ی (گل ۱، گل ۲، گل ۳) کونای. ديسان رټنووسی کوڼه.

گوڼه‌ی (ف، ن، ص، تی، مد/۶) دا گونای ديسان رټنووسی کوڼه.

گوڼه‌ی (کل ۱۰، جلی): گوڼه. رټنووسی کوڼه.

گوڼه‌ی (ما/۱، مر، مع): گوڼه.

گوڼه‌ی (ش): صفحه - و- نسخه: گوڼه که نهم نوسخه‌يه راست و رټنووسی کوڼه.

گوڼه‌ی (ش ۱): گونای

نیشانه‌ی (ن، ص): نیشانه‌ء رینووسی کۆنه.
 نیشانه‌ی (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰): نیشانه‌ء رینووسی کۆنه.
 نیشانه‌ی (ر): نبی نیشانه‌ی - له‌نگه.
 شوینی (ن، ش، کش، ۱، نم، ۲، گ، ۳، تی) جیگه شوینی (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، ن، جلی، ص): جیگه.
 شوینی (مد/۶) جیگه‌ء.
 گه‌ستووی (ن، ص): گستوی. رینووسی کۆنه.
 گه‌ستووی (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، مد/۶) دا کسته‌ء.
 گه‌ستووی (ما/۱، کش، ۱): گسته‌ی.
 گه‌ستووی (مر، مع، ن، نم، ۱): گسته‌ء.
 گه‌ستووی (کم/تی): گسته‌ی.
 گه‌ستووی (گ، ۲، س، گ، ۳): گه‌زته‌ی. ئەمەش دەستکارییه.
 شوینی گه‌ستووی مار نه‌بی (ش، ۱) زخمی ماران گاز نه‌بی.
 ۷- بی دڵ: مەبەستی له‌و کچ و ژنانەیه که بی نه‌واو دڵ مردوو، وه سارد و سړی هه‌ستن.
 غه‌مه‌: چاو داگرتن، چاو هه‌لته‌کاندن، به‌لاچاو (نیونیکا) پروانین.
 ئەفگار: بریندار، ماندوو، به‌ئازار.
 ئەم تاکه‌ له (کش، ۱، کش، ۲، جلی، ف، ش، ر، نم/۱، کم، گ/۲، گ، ۳، س، تی، ش، ۱، ش، ۲) دا نییه
 له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، ن، گل، ۱۰، ص، ما، مر، مع، ه) دا چواره‌مینە و هیشتا چاپیش
 نه‌کراوه.
 بی دڵ (گ/۱، گل، ۲، ما/۲): دڵ بر: (دڵبەر، دولبەر) که ئەمەش هه‌لەیه.
 ۸- مەشش‌طه‌گەر: ئەو ئافره‌تانه‌ی سهری کچان و ژنان شانە ده‌کەن و ئەوانەش که
 (مەشش‌طه‌گەر) ن له (ئافره‌ته‌ ناشیرینه‌کاندا هه‌لده‌کەون که له کۆنه‌وه له ناو هەر
 کۆمه‌لگایه‌کیدان ئەوانه‌ کچ و ئافره‌تانیان ئارایش‌ت کردوو زۆر پەسپۆرن له دلی پیاو پراکیشان و
 پاره لی کیشانه‌وه‌ی پیاواندا، و به‌واتای (مه‌رای‌ی کار)یش دی.
 حیلە باز: فیل‌باز، ساخته‌چی، ده‌ست‌بێ، که‌له‌کچی، ته‌له‌باز.
 عه‌ره‌ر: دره‌ختیکه‌ راست هه‌لده‌چی و هۆنه‌ران چواندوو‌یانه به‌ بالای یار.
 خونخوار: خوینخوار، سته‌مگەر.
 چاو به‌خومار: چاو مه‌ست، چاوی نه‌رم.
 ۹- قه‌ر: ریز، نرخ، بایه‌خ، گرنگی
 خورده‌ سال: مەبەستی له‌ کچۆله‌یه‌که‌ منال بی له‌ ته‌مه‌نی پێگه‌یشتن (مورا‌هه‌قه) تی نه‌په‌رپی
 و، دیاره‌ له‌ ئەزموون (ته‌جروبه) که‌یه.

خهطی: مه‌به‌ست له گه‌نده‌مووی ده‌موچاوی کچۆلانه.

موشکین: مسکاوی، واته بۆنی مشک (مسک) ی لی بی، وهک پیحانه ره‌شه‌ی بۆن خوش.

سه‌فحه‌ی پوخی: ته‌ختی پووی (پوخساری)

ئىظهار: ده‌رکه‌وتن. مه‌به‌ستی له (لپه‌اتن) ی گه‌نده‌مووه‌که‌یه.

ئهم تاکه‌هه‌لبه‌سته له (کش/٢، جلی، تی، ش١، ش٢) دا نییه و، له (مد/٦) دا پینجه‌مینه و له (کش/١، ف، ش، نم/١، کم، گ٢، س، گ٣) دا شه‌شه‌مین و له (ر) دا هه‌وته‌مینه و له (مس، عن، ن، گل١، گل٢، گل٣، کل١٠، ص، ما/٢، مر، مع، ه) دا هه‌شته‌مین تاکي ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

قه‌دری (ر): قدر - پینووسی کۆنه.

که‌ی (ش): که.

ده‌زانی (نم/١) ئه‌زانی.

یاری به‌دخوو، و خورده سال (ش، ف): چونکه طفل و به‌د خوه.

١٠- (یاری دل): مه‌به‌ستی لهو دلخوازه‌یه که هه‌ر (به‌دل) دلداره‌که‌ی شه‌یدای بووبی و لهو دلداریه‌یدا ژیری و بیر لیک‌دنه‌وه‌ی نه‌خستبێته کار، چونکه به‌لای (کوردی) یه‌وه دلداریی راستی بۆ پیکه‌ینانی جووت گرتنیکه که بناخه‌ی دامه‌زاندنی (خیزان) بی.

لێره‌دا (کوردی) وریایی و ژیری له دلداریدا، به پتویست زانیوه به پال دلگیری یاره‌وه.

کویری و شیتی: بیرو باوه‌رتیکی (باوه) له نیتوان شاره‌زایانی کۆمه‌لایه‌تی و مرۆف ناسیدا که دلداریه‌که هه‌ر ته‌نیا له‌به‌ر (جوانی) ی دلخوازه‌که بی و کوتوپر بی و لهو دلداریه‌یدا بیر له گونجاندنی سروشتی هه‌ر دوولای (دلدار و دلخواز) پیکه‌وه و له یه‌کدلی و پاکي و به‌ته‌نگ دلی یه‌کتره‌بوونه‌وه (بیر) نه‌کرایته‌وه ئه‌وا ئه‌و دلداریه‌یه تیرۆچوونیکي کویرانه‌یه و بۆیه یه‌کگه‌یشتنیکي ده‌مییه و ئامانجی پیکه‌وه ژيانی هه‌تاسه‌ری نییه، بۆیه ئه‌و دلداریه‌ی به‌مايه پووچی و به‌باری گران داناوه چونکه ئه‌و دلداریه‌یه لایه‌نی عه‌قل (ژیری) تیا ره‌چاوه‌که‌راوه و هه‌ر ته‌نیا (دل) عاتیفه لهو دلداریه‌یدا سه‌رکه‌وتوووه و لایه‌نی (ژیری) تیا سواری ئه‌و (عاتیفه) یه نه‌بووه.

ئهم تاکه‌هه‌لبه‌سته هه‌ر ته‌نیا له (عن، مس) دایه و تاکي به‌ر له تاکه‌هه‌لبه‌ستی کۆتاییه و هیشتا (وهک بزائم) چاپ نه‌که‌راوه، پیم وایه (کوردی) ئه‌وه‌نده به قوولی سه‌یری (دلدار) و ژنه‌ینانی کردوووه، که بووه‌ته هۆیه‌کی ژن نه‌هینانه‌که‌ی، به تایبه‌تی سووکه نیشانه‌یه‌کی ئهم رایه‌ی من، له تاکه‌هه‌لبه‌ستی دوایدا هه‌یه.

١١- ئهم تاکه‌هه‌لبه‌سته له (کش/٢، تی، ش١، ش٢) دا نییه، له (کش/١، ف، ش، نم، کم، گ٢، س، گ٣) دا هه‌وته‌مینه، له (مد/٦) دا دوا تاکه و له (ر) دا هه‌شته‌مین و له (مس، عن، ن، گل١، گل٢، کل١٠، ص، م/١، جلی، مر، نع، ه) دا نۆیه‌مین تاکي ئهم پارچه هه‌لبه‌سته و دواتاکیه‌تی.

جەفا: وشکێهتی، مەبەستی لە دڵ پێ نەدانی دڵخوازەکیهتی بەرامبەر بە (کوردی).

جەور: ستم، بەدکاری، خراپیکردن.

نیگار: پەنگین، نەخشین، رازاوه، مەبەستی لە دڵخوازەکی خۆیهتی.

جەورە (ر): جوورە: پینووسی کۆنە.

کوردی (ر): هیجری- ئەگەر لەم سەرچاوهیه پتر نازناوی (هیجری) بهاتایه منیش لیژەدا ئەم (نازناوی) (کوردی)یەم دەگۆڕی بە (هیجری) و تەنانهت هەلبەستی دواي ئەم پارچە هەلبەستە کە: (۹۰- ئەو سەرە سەر بۆچە)یەو لەسەر کیش و پاشبەندی ئەم هەلبەستە سەرەوهیه و تەنیا ئەم لە بارە (خۆشەویست) و ئەویان لە بارە (دەدار)هوهیه، کە لەودا نازناوی (هیجری) هاتوو.

نیگارە (جلی): نکارە. ئەمەش پینووسی کۆنە.

چەشتوو (جلی): دیتوو.

چەشتوو (گ، ۲، س، ۳): چەژتوو- ئاشکرایە ئەمەش لە دەسکارییهکانی (گیو)ه.

صەد کە بیعار بێ (کش/۱): صەد کە بیعاری.

صەد کە بیعار بێ (ش): صەد کە بیعار ابی. ئەمیش لەنگە.

دەبێ بۆچی (ر): بۆچی - ئەمیش لەنگییه.

صەد کە بیعار بێ (مد/۶): صەد کە بیزار بێ- ئەمیش ناگونجی؛ چونکە هەر لەم نیوبالەدا وشە (بیزار) ههیه.

لەم تاکە هەلبەستەدا (کوردی) لە رۆالەت و چاکی و خراپیهکانی (دڵخواز) دواوه و، من وهای بۆ دەچم (کوردی) ئەو دڵخوازی خۆشەویست بێ، بەلام تیا سەرکەوتوو و، ئەم پارچە هەلبەستەش کە لەمەر (ئافرەت خۆش ویستنهوهیه) بەرپەرچی ئەوانە دەداتەوه کە (کوردی)یان (بەنێر) بازی تاوانبار کردوو و هەلبەستی تری وهک ئەم هەلبەستە سەرەوهی زۆرن لەم پەراوییهدا.

ئەو سەرە سەر بۆچە

- ۱- ئەو سەرە سەر بۆچە دائىم پىر لە غەشقى يار نەبى
ئەو دىلە دىل بۆچە! ھەرگىز والەو و غەمبار نەبى.
- ۲- بۆ دەللىم عاشق؟ كەسى لاف و گەزافى لى بدا؟
خارىجى غەشقى ئەوى مەستى مەبى سەر شار نەبى
- ۳- ھەر كى وەك (پەروانە) بۆ سووتان بە (بى پەروا) نەبى
عاشقى نازانى، تا سووختە شەمى پوخسار نەبى
- ۴- ھەر كەسى (ھات) و، وتى من عاشقم باوەر مەكە!!
تا بە پەيكانى موژە مەحبوبەكە زامار نەبى
- ۵- جان فیدای مەحبوبەيى بە، دىلنەواز و حالزان
ھەمدەمى ناكەس بەچەو ھەم صوحبەتى ئەغيار نەبى
- ۶- پۆژى صەد جاران دەرت كا و، يا جنىت پى بدا
خەلەتە، خۆشە، بەشەرتى، لا رەقىبى خوار نەبى
- ۷- كوا رەفىقىكى شەفىق بىنى عىلاجىكت بكات
ھەمدىل و ھەمراز و ھەمدەرد بىتو، بەد ئەطوار نەبى
- ۸- (نا خودا)ى عاشق، سەفینەى غەشقىكەى (ئەممارە) بى؟
(مار)ە، كەشتى كون ئەكا، تا غەرقى كا و، پزگار نەبى
- ۹- ناخرىتە رىزى عوششاقان و خانەى غەشقىو
تاوھكو (ھىجرى) بە ھىجران و خەفەت دووچار نەبى

۱- والە: شەيدا، سەرسام، ھەيران، تيا راماو.

سەرچاۋەى ئەم ھەلبەستە: (مس، عن، ن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، ص، مد / ۱، كش ۱، محمد أمين، كش ۲، محمد أحمد صديارى) «ما / ۲، جلى، مر، مع، ش، ر، نم، ۱، ھ، كم، گ ۲، گ ۳، تى: (پەراۋى تىگەيشتنى راستى) د. كەمال مەزھەر ئەحمەد) ل / ۱۷۷، ش: ۱: شىرتى

گۆرانیه‌کانی سه‌ید عه‌لی ئه‌صغهر کوردستانی ه‌ی ئیستگه‌ی رادیۆی عێراق، به‌شی کوردی، ش ۲: تۆماری ستودیۆی لوتلوئه - به‌غدا)یه و وه‌ک له‌ هه‌لبه‌ستی پێشوو دا ڕوونم کردوه که زۆریه‌ی تاکه‌کانی ئهم دوو هه‌لبه‌سته، ئاویتته و شتیوان و من به‌ پیتی سه‌رچاوه‌کان ساغم کردنه‌وه و جیگه‌م کردن و بۆ ئێره (کم)م کرده‌ بنکه و پشتم به‌وانی تریش به‌ستووه. به‌داخه‌وه بۆنه‌ی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وهم، بۆ ئاشکرا نه‌بووه، ڕوانه سه‌ره‌تای هه‌لبه‌ستی پێشوو (۸۹ - دل به‌ مه‌حبوبی مه‌ده).

ئهم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له (کش ۲) و (ش ۱) و (ش ۲) دا نییه و له‌وانی تر دا یه‌که‌مین تاکه. ئهو سه‌ره (تی): ئهم سه‌ره.

سه‌ر بۆچه (گ ۲، س، گ ۳) سه‌ر بۆچی - هه‌له‌یه و ناگونجی.
 سه‌ر بۆچه (مد/۶): سه‌ر بۆچه - ئه‌مه‌ش جوانه.
 عه‌شقی (ن، گل ۱، گل ۲، گل ۱۰، ص، جلی، ر): عه‌شقی - پینووسی کۆنه.
 ئهو دلّه (تی): ئهم دلّه.
 دل بۆچه (گ ۲، س، گ ۲، تی) دل بۆچی - دیسان ناگونجی.
 دل بۆچه (مد/۶) دل پۆچه.
 هه‌رگیز (نم): دايم.
 هه‌رگیز (گ ۳): به‌ دائم - له‌نگه.
 هه‌رگیز (کش ۱، ص، جلی، ف، ر، کم، گ ۲، س): دائم.
 واله ود (کش ۱، ص، جلی، ف، ر، کم، گ ۲، س، گ ۳): عاجز و.
 واله وو (ش): عاشق و.
 غه‌مبار (گ ۲، س، گ ۳) خه‌مبار.
 غه‌مبار (مد/۶) غمخوار.
 ۲- لاف و گه‌زاف: فشه، خۆ هه‌لکێشانی به‌ درۆ، فیشال.
 خاریج: دهره‌وه (خاریجی عه‌شقه): له‌ عه‌شقی به‌ دهره،
 مه‌یی سه‌ر شار: ئهو بادە (مه‌ی)یه که یه‌کسه‌ر له‌ کووپه (قه‌راه) و یا سوراخیه‌که‌وه بخوریته‌وه، نه‌ک

پیاله وه‌یا (چاکترین مه‌یی کۆنه و بۆ ده‌غله‌ی = خولله‌ر)ه
 ئهم تاکه له (کش ۱، کش ۲، جلی، ف، ش، ر، نم، گ ۱، س، کم، گ ۳، تی، ش ۱، ش ۲) دا نییه و له (مد/۶) دا دووهمینه و له (مس، ع، ن، گل ۱، گ ۲، گ ۳، گل ۱۰، ص، ما/۲، مر، مع، ه) دا سییه‌مین تاکه ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه و به‌م جۆره هه‌شتا چاپ نه‌کراوه.
 نیو بالی دووهمی ئهم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له (ر، جلی، مد/۶) دا نییه و له جیگه‌ی ئهم (نیو بالی تاکه پینجه‌م)ه له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌دا - ڕوانه ئه‌وێ، به‌لام له (مد/۶) دا بۆ نیوه‌ی دووهمی

پروانه دووهمی تاکی (۲)ی سهروهه و ههروهه ها ئه م نيو بائی دووهمی تاکی سهروهه له (ف، نم، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳)دا نيه و له جيگهي ئه م نيو بائی دووهمی تاکی پیشوو که له سهروهه شيم کردهه - پروانه ئوئ.
 بۆ (ف، ص، ر): بوچ.
 بۆ (س): بدۆ.
 بۆ (ش): بوت
 کهسی (ش): کهسیکه ئه ميس لهنگه.
 لاف و گهزافى (ف): لاف گزاف و ئه م پینووسی کۆنه.
 گهزافى (جلى): گزافى = دیسان پینووسی کۆنه.
 گهزافى (ش، ر، کس): گزاف - پینووسی کۆنه.
 لى بدا (ش) لى ندا - ههلهیه.
 ئه بى (گ، ۲، س): نه بى، ههله ی چاپی یا دهستنوسه.
 ۳- هه ر کى: هه ر کنيهک، هه ر کهسى، هه رچی کهسیک.
 هه ر کى (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، ۱۰، نم، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳): هه رچی - که ئه م ش ئه وهنده ی (هه ر کى) (په به پر) نيه، چونکه (هه رچی) هه موو شتيک ده گريته وه به لام (هه ر کى)یه که، ده ستنيشانی کهسیک ده کات له کهسان. په روانه: په پوله یه کی گچکه ی زه رد باوی بال کورته، که له هه ر لایه که وه تيشکی چرا، یا مؤم و... هتد ببينى، گورج پرووی تى ده کات و ئه وهنده شه يداى تيشکه که یه، بى ئه وه ی په رواى ئه وه ی هه بى که له نزیکبوونیدا ده یسووتینى و، ئه م په پوله یه به (شه وان) ده گه رى.
 هۆنه ران (دلدار)یان چواندوو به م په روانه یه و له هه لبه سته کانیاندا وه ک له م تاکه دا هاتوو و کراوته هیم (په مز)ی دلخواز (عاشق).
 بى په روا: بى باک، نه ترس، ده ربه ست نه بوو.
 سووخته: سووتاو.
 شه م مؤم که مه به ست له چرا و فیتيله و فانووس و (فه نه ر)یشه که لیته دا شه م (یار)ه.
 روخسار: روو، که (کوردي) مه به سته ی له پرووی دلخواز که یه تى که لیته دا چواندوو یه تى به (شه م).
 ئه م تاکه هه لبه سته له (جلى)دا نيه و له وانی ترده پینجه مینه و له هه ندیکیاندا سییه مینه.
 نیوباللى دووهمی ئه م تاکه له (ر، گل، ۱، گل، ۲)دا به م جوړه ی دوايیه:
 نه ک له ده وری شه معی روخسارت وه کو په روانه بى
 ئه وه بوو له (شیکردنه وه)ی تاکی پیشوو دا نیشانهم بۆ کرد و له و سى سه رچاوه یه ی له سهروهه ناو نووسم کردن هه له و شیواوی و ئاویتته ی یه کتری بوون، زۆرن.

لهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا جوانیی وێژه‌یی له یه‌ک‌خستنی دوو وشه‌ی (په‌روانه) و (په‌روا نه‌ی) دایه.

٤- په‌یکان: تیر، گولله.

مه‌حبوبه: خوشه‌ویست، به‌لام (بق‌ئافره‌ت): دل‌خوازه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له (کش) دا نییه و له (جلی، ر، ش/١) (شریت = کاسیت ١/٢ و ش/٢، تی) دا دووهمینه، وه‌ه‌روه‌ها له (کش، ف، ش، نم‌کم، مد/٦، گ، س، گ) سییه‌مینه و له (مس، عن، گل، ١، گل، ٢، گل، ١٠، ن، ص، مر، مع، ه، ١/١) دا پینجه‌مینه.

به‌لام نیوبال‌ی دووهمی ئهم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له (گل، ١، گل، ٢، ر، تی، جلی) دا نیوبال‌ی دووهمی تاک‌ی پیتشوه که له‌ویدا روونم کردووته‌وه.

په‌روانه ئه‌وێ.

که‌سی (ش/١، ش/٢): که‌سیک

هات و (ر، جلی، نم/١، کم، ف، تی، گ، س، گ): بیتو وتی (ر، جلی، نم/١، کم، ف، تی، گ، س، گ): بیتو.

وتی (ر، جلی، نم، ١، کم، ف، کی، گ، س، گ) بلی.

وه (بلی) نووسراوه که ناگونجی.

باوه‌ر (ش/١، ش/٢، مد/٦) پخوا.

مه‌که (ش/١، ش/٢): مه‌که / وه: (مه‌که‌ن).

زامار (جلی، نم/١، کم، ف، مد/٦): بیمار.

ه- جان فیدای: گیان به‌ختکاری.

دلنه‌واز: دل‌پاگر، دل‌لاوینه‌ره‌وه، به‌ته‌نگه‌وه بوو.

ههم صوحبه‌ت: هاو، وتووێژ.

ئه‌غیار: بیگانه‌کان، بیان‌یان مه‌به‌ستی له (دژ و دوژمن)ه

ئهم تاکه له (کش، تی، ش/١، ش/٢) دا نییه و له (ر، مد/٦) دا شه‌شه‌مینه و له (کش، جلی، ف، نم/١، کم، گ، س، گ) دا پینجه‌مین و له (مس، عن، ن، گل، ١، گل، ٢، گل، ٢، گل، ١٠، ص، ما/٢، مر، مع، ه) دا حه‌وته‌مین تاک‌ی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

جان فیدای مه‌حبوبه‌یی به (ش): جان به مه‌حبوبی بده - ئهمیش له‌نگه.

جان فیدای (گ، س، گ) گیان فیدای - ئهمیش ئاشکرایه له گۆرانکاری و به‌کوردی کردنه‌کانی گیوه.

جان فیدای (کش/١): جان ب‌فدای - وه له په‌راویزی ئهم نوسخه‌یه‌وه به‌عه‌ره‌بی نووسراوه:

(لعل زیاده‌الباء منه) واته: ئه‌شی پیتی (ب) له (ب‌فدای) دا زیاده‌بی...

مه‌حبوبه‌یی به (جلی): معشوقه‌ی بی.

مه‌حبوویه‌یی به (ر): معشوقه‌یی به .

به (مد/۲): بی .

۶- خه‌لعه‌ته: خه‌لاته، به‌خشیشه، ئەم وشه‌ی (خه‌لعه‌ت)ه عه‌ربیی نییه و ئەگەر له زمانی عاره‌ببیه‌وه

بێت، ئەوا ده‌بێ بنچینه‌که‌ی (خلع: خه‌لع) بێ که ئەمه‌یش به واتا:

(داکه‌ندن، له‌سه‌ر کار لا بردن)ه و ئەم واتایه‌ش پێچه‌وانه‌ی واتای (خه‌لات)ه که خۆمانه .

به شه‌رتی: به مه‌رجی

رقیبی خوار: مه‌به‌ستی له‌م وشه‌ی (خوار) پێوه‌لکانده‌ی هه‌م بۆ راستکردنه‌وه‌ی پاشبه‌ندی

ئەم تاکه‌ یه‌ له‌گه‌ڵ تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌کانی تری ئەم پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ دا، وه هه‌م مه‌به‌ستی له

(ره‌قیبی خوار)، واته (چه‌وت، شه‌ت، لار، ناراست)ه که ره‌قیبه‌که‌ ئەگەر هه‌ر (نه‌یار) و (دژ) بێ

ئەوا (ره‌قیب) پرووته‌که‌یه، به‌لام هاتنی (ره‌قیبی خوار) مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که هه‌م ره‌قیبه‌ و هه‌م

لار و چه‌وتیشه‌ بۆیه (کوردی) ئەم ناوه‌ی له ره‌قیب ناوه .

ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له (ر)دا نییه؛ و له (مس، عن)دا پێنجه‌مینیه و له (جلی)دا شه‌شه‌مینیه و

له‌وانی تردا چه‌وته‌مین تاکي هه‌لبه‌سته‌که‌یه .

سه‌د جازان ده‌رت کا و (گ، ۱، گل، ۲، گل، ۳): سه‌د جارت که ده‌رکات .

ده‌رت کا و (جلی): ده‌رم کا - ئەمه‌ش نابێ چونکه کوردی به تێک‌رایی پروبه‌رووی که‌سێک له‌م

هه‌لبه‌سته‌یدا دواوه‌و باسی له‌ خۆی نه‌بووه .

یا (جینیوت پێ بدا) هه‌ر له (عن، مس)دا و له‌وانی تردا (به‌شه‌ق تیت هه‌لبدا) یه‌ و من (جینیوت

پێ بدا)یه‌که‌م هه‌لبژار، چونکه (کوردی) زۆر جاری تریش وا له‌م واتایه‌ی راگه‌یانده‌وه .

خه‌لعه‌ته‌ خو‌شه (جلی): پێم خو‌شه‌ پۆحم .

به شه‌رتی لای (جلی): بلا بو شرط .

ره‌قیبی خوار (جگه‌ له: مس، عن) له هه‌موواندا نووسراوه: (له‌لای ئەغیار) .

۷- شه‌فیق: دڵسۆز، به به‌زه‌یی .

ئەطوار: په‌وشت، نه‌ریت، کرده‌وه‌ی جو‌ره‌های خراپی مه‌به‌سته .

ئەم تاکه‌ له (ر، ن، ص)دا نییه و له (مس، عن، جلی)دا چه‌وته‌مینیه و له (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳،

گ، ۱۰، ه)دا هه‌شته‌مینیه .

بێنی (گل، ۱، گل، ۲): بێتو .

عیلاجی‌کت (جلی) عیلاجی‌کم. ئەمه‌ش به‌راوه‌ژووه .

هه‌مدل و (جلی): هه‌م قصه .

له‌ دوا‌ی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه ته‌نیا له (جلی)دا ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ نووسراوه که

ئەمیان له‌وانی تری بێ پێ‌زتر و مۆرکی (کوردی)ی پێوه‌ نییه، بۆیه له سه‌ره‌وه جی‌گرم نه‌کرد؛

چونکه هه‌ر به ته‌واوی به‌ هی (کوردی)ی نازانم که ئەمه‌یه:

(هەر کەسێ نایێ له دەستی بێ به‌فریادم بکا

یهک برای جانی نه‌بێ یا مه‌ردی صاحب کار نه‌بێ).

۸- ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته ته‌نیا له (مس، عن) دایه و هه‌شته‌مین هه‌وانی تر دا نییه و ئه‌وه‌نده‌ی پێ بزانه‌م هه‌شتا چاپیش نه‌کراوه.

(نا خودا): که‌شتیه‌وان- (کوردی) له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌یدا عشقی کردووه به (که‌شتیه‌وان) و عه‌شقه‌که‌شی چواندووه به‌و (که‌شتیه‌).

ئه‌مماره: زانایانی کۆن هه‌ستی ئاره‌زوو (نه‌فس) ی مرۆفیان به‌ لاوه‌ دوو جۆره:

جۆری یه‌که‌م: هه‌ستیکه‌ هه‌ر سه‌رگه‌رمی ئاره‌زووی جیهانی بیت، که‌ ئه‌مه‌یان (نه‌فسی ئه‌مماره‌) یه.

جۆری دووهم: هه‌ستی خواناسی و خواپه‌رستی و باوه‌رکردنه به‌ هه‌یزی (مه‌عنه‌وی) و پێچه‌وانه‌ی جۆری یه‌که‌مه، ئه‌گه‌رچی رێگه‌ دراوه که به‌پال (هه‌ستی مه‌عنه‌وی) یه‌وه، مرۆف خو‌شی له‌ هه‌ندێ ئاره‌زووی جیهانی وه‌ریگریت، به‌ مه‌رجێ ئه‌و خو‌شی وه‌رگرتنه دژایه‌تی له‌گه‌ڵ (هه‌سته مه‌عنه‌وی) یه‌که‌دا نه‌بێ، له‌به‌رئه‌وه‌یه کوردی مه‌رجی عاشقی راسته‌قینه‌ی به‌وه داناوه که عه‌شقه‌که‌ی هه‌ر بۆ ئاره‌زووی جیهانی واته: نه‌فسی ئه‌مماره نه‌بیت.

۹- عوششاقان: دلداران.

هیجران: دووری له‌ دۆست و دلخواز.

ئهم تاکه له (جلی، ر) دا نییه و له (ن، ص) دا هه‌شته‌مین هه‌ (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، ه، ما/۲، مر، مع، عن) دا نۆیه‌مین هه‌ له‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا که ئهم تاکه‌یان تیا بێ، دوا تاکی پارچه هه‌لبه‌سته‌که‌یه ئه‌گه‌رچی به‌ تیکراییی شێواوی له‌م هه‌لبه‌سته و ئه‌وی پێشوو دا هه‌یه، به‌لام ئهم تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا چونه‌که.

- ١- كه‌وا دارايي، زه‌ر كورته‌ك، كه‌مه‌رچين، جببه‌گولناري
 كلا و لار، چاوخومار، شيرين سوار، خال موشكي تاتاري
 ٢- كه (ماني) هاته‌سه‌ر كي‌شاني نه‌بروي تو له‌پاش چاوت
 له‌مه‌ستي ده‌ستيدا له‌غزي كه‌كه‌چ هات خه‌ططي په‌رگاري
 ٣- (مونه‌ججيم) گو‌شه‌يي، چاوتي كه‌ديي نووسي له‌ته‌قويما
 كه‌نه‌مسال (زوو‌ذه‌نه‌ب) طاليع بووه، ئيف‌سه‌ده‌ نائاري
 ٤- له‌چاوي به‌ده‌دوو‌ري كه‌ي (خودايا) ده‌ردى لى‌ده‌ركه‌ي
 نه‌گه‌رچي چه‌شمه‌يي جادوون دو‌چاوي بي‌چوه‌عه‌ييارى.
 ٥- دو‌عام كرد چاو‌ه‌كه‌ت خو‌ش بى، كه‌خو‌ش بوو نه‌منى بيمار كرد
 په‌فيق، ئامان دو‌عا‌كه‌ن، په‌ببى ظالم هه‌ر به‌بيمارى
 ٦- وه‌كو‌فه‌وو‌اره‌ خو‌ين ده‌قولى له‌گو‌شه‌ي مي‌حوه‌ري گه‌ردن
 له‌چاو‌ه‌ي چاو‌ه‌كاني من. له‌ده‌ردت هينده‌ خو‌ين بارى
 ٧- سو‌واره‌ي پر چه‌كي ديدت، له‌ناكا‌وا دلى پي‌كام
 كه‌چي هيش‌تا ده‌لييت: من نيم و، سو‌وچي خو‌ته‌لا‌سارى
 ٨- نه‌گه‌ تو راست ده‌لييت و قاتيلي دل نيت، نه‌دى بو‌چي؟
 ده‌دو‌زن تيرى مو‌ژگان‌ت، به‌خو‌ر خو‌ين دى له‌سو‌وفارى
 ٩- گول نه‌مرو‌ خو‌ي مو‌قابيل كرد به‌رو‌خسارت، له‌لاي خه‌لقى
 به‌لى: هه‌ر دم دراوو‌هه‌رزه‌گو‌ن، مه‌حب‌ووبى بازاري
 ١٠- نه‌تو‌ش ته‌قليدي زولفي يار ده‌كه‌ي وا دياره‌ نه‌ي عه‌ق‌ره‌ب
 هه‌يا هه‌روا له‌چاودا، چي بل‌يى، نه‌ي كو‌يره‌مو‌ختاري
 ١١- چوار چشت قه‌ت مه‌كه‌خواه‌يش له‌دونيا (كوردي) تا ماوي
 له‌خو‌ت عه‌قل و له‌دل صه‌بر و له‌به‌خت ئىم‌داد، له‌يار ياري

۱- كهوا: پۇشاكيكى شۆرى، وهك (جبه) وايه، بهلام وهك ئەو فشوفۇل نىيە، له ژيتر سەلتە و عەبا و جبهوه له بهر دىكرى له كۆنەوه له كوردستاندا باوه.

دارايى: رەنگىكى نارنجىي تەلخ و لىلە و بهرەو قاوهيى و جگەرييه.

كورتەك: جۆره تەكمەيهكى (ناودار) وهك لبادە، بهلام لەو (كورت) تر و پشتىنى لەسەر دەبەستىرئ و ئەميش بەرگىكى كۆنى كوردانەيه (زەر كورتەك) ئەو (قوماش)ەى كه كورتەكهەى لى دروست كراوه توولى سورمەيى زىيىنى پتووه دووراوه.

كەمەرچىن: جۆره لبادەيهكى ناودار بووه كه (نير) و (مى) له سەر بەرگەوه له بهريان كوردووه، بهلام لامل و ليوارەكانى و ناو شان و سەر قوۆ و گۆشەى داوينەكانى به سورمەى ئالتوونى چنراوه به تاييهتى كەمەرى نەخشى سورمەى سغى تياكراوه و ناوقەدەكهى بارىك كراوهتەوه هەرچەند (فەرەنگى خال) هەر به هى ئافرەتى داناوه، بهلام هى نير و مى بووه. پياوه گەرەكان له بهريان كوردووه.

جىبه: جۆره كهوايهكى فشوفۇلە لەسەر هەموو بەرگىكهوه پياوه گەرەكان و ناوداران و شىخ و مەلا و مريدەكان و ئاغە و مەلا و زاناكان له بهريان كوردووه.

گوئناز: رەنگى سوورىكى وهك گوئە هەنارە.

كلو: پۇشاكيكى سەرە، وهك كاسەيهك وا بووه يا چنراوه، يا له قوماشى جوان و چنراو ئەوئەندەى پر به سەر هەتا ناوچەوان بوو.

لار: ئەم لاريى كلووه گەنج و كەسانى كه لەخويان بايبيوون، كلووهكەيان به لارى له سەر كوردووه بۆفيز. ئافرەت و كچى جوان و كارمەندانى به دەسەلاتيش كلووهكەيان لار داناوه.

چاوخومار: چاومەست و چاو خەوالو، چاو نەرم.

شيرين سوار: شۆرەسوار، ئەى ئەوهى سواريت لى دى و لىت شيرينه، لەناو كوردا، ئافرەتیش سوارى چاك و (شۆرە سوار) و (شيرين سوار)ى تيا بووه، بهتتيرايى بۆ مئينه و نيرينه بووه. موشكى تاتار: بۆنى خووشى (مسك، ميسك، موشك، مشك)ى ولاتى (تەتەر)ەكان كه لەویش ئەو جۆره ئاسكە هەيه كه ئەو بۆنە خووشەى لى وەرەگيرى. لەلايهكى ترهوه (مسك) رەنگەكهى رەشه و (تەتەر) (تاتار)يش له بهر خراپكارى به رەش دانراون. واتا (مسكى رەش)، بۆيه (كوردى) به خالە رەشهكهى چواندووه.

سەرچاوهى ئەم هەلبەستە ۱۸ كەشكۆلى دەستنووسە كه (مس، عن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۴، گل، ۵، گل، ۶، گل، ۷، گل، ۸، گل، ۹، ن، جلى، ف، ر، ش، ص، يح، ما، كو، نم، ۱، با)وه گۆڤارى (گەلاويژ) ژمارە ۳: سالى ۶/ مارتى ۱۹۴۵ لاپەرە ۳۷ و ۳۸ (بەغدا)يه لەگەڵ رۆژنامەى (ژين) ژمارە: ۶۴۱ لاپەرە/ ۱ رۆژى پىنجشەمەى ۱۳ شەعبانى ۱۳۶۰ك بەرامبەر به ۴ى ئەيلوولى ۱۹۴۱ سالى ۱۵/ (سولهيمانى)يه، له نىوان ئەم سەرچاوانەدا (كم)م كرده بنكهى ليكۆلینهوهى لەگەڵ پشت بەستن به سەرچاوهكانى تريس. ئەم هەلبەستە له (عن)دا دوايه دواى هەلبەستى (بۆگەرانی

ئاشى دڭ فرمىسكى چاۋ ئاق دەنيزە) ى (كوردى) يەۋە نووسراۋە، ھەرۋەھا لە سەرە ناۋى ئەم ھەلبەستە سەرۋەشدا بە فارسى نووسراۋە: (ايضا كردى در شيو كل بهمناسب خستگى چشم احمد بيگ، پسر محمود اغا شيو كل، رحمهم الله فرموده - على). واتە (ديسانەۋە ئەم ھەلبەستەش «كوردى» لە بۆنەى چاۋيەشەكەى ئەحمەد بەگى كورپى مەحمود ئاغاى شيوە كەلەۋە (خوا بيان بهخشي) فرمويەتى - عەلى).

كەۋاتە ئەۋى (كوردى) ئەم ھەلبەستەى بەسەردا ھەلداۋە، ئەۋ ئەحمەد بەگى كورپى مەحمود ئاغاى شيوە كەلە، كە (سالم) یش لە ھەلبەستى شۆرشەكەى عەزىز بەگى بابانيدا پىتى گوتوۋە: «نەعرەتەى ئەحمەد بەگى نىزە ۋەشىنى شيوە كەل

مىثللى جاۋى گازرى، پىزى (نظام) ى دادپان»

كە دووریش نىيە (سالم) یش بەم بۆنەى چاۋيەشەى (ئەحمەد بەگ) ۋە ھەلبەستى دانابى ۋ لە شىعەردانانەكەى (كوردى) دا لەگەلى بوۋى. (كوردى) لەم تاكە ھەلبەستەى سەرۋەدا، چۆنئىتى جلوبەرگى ناياب ۋ شىۋەى جوانى ۋ لىھاتوۋىيى (ئەحمەد بەگ) ى بە جارى دەرپىۋە كە ئەم ھەموو شتەى لە يەك تاكدا جى كوردوۋەتەۋە، جگە لە (نەمر) كوردنى ناۋى چەند جۆرە پۆشاكىكى كۆنەمان ۋەك كەلەپوورىك.

زەر (مس، عن، ن): زَرَّ: ئەمىش رىنۋوسى كۆنە.

زەر (كل، ۱، گل، ۲، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ص): زَر. ديسان رىنۋوسى كۆنە.

زەر (ف، ش، يچ، ما، كو، ژىي): زَر. ھەر رىنۋوسى كۆنە.

زەر (ر): زَر. رىنۋوسى كۆنە بەلام پىتى (ذ) ى لە باتى (ز) دانائە.

گولنارى (ن، ص، يچ، جلى): كلنارى. رىنۋوسى كۆنە.

موشكى (ك، ۲، س): مىسكى. ئەمىش دەگونجى ۋ پەنگە دەسكارىش بى.

موشكى (ك، ۳): مىسكى. رىنۋوسى كۆنە.

موشكى (جلى) مىشكى.

موشكى (نم، ف، كم، «گەلاۋىژ»): شكىلى. ئەمەش ھەلەيە.

۲- مانى: ۋىنەكىشكى كۆنى بەناۋنگە ۋ پىشتىر لى دواۋم، ھەرۋەھا (كەمانى) بە واتە (كە، مانى) يا كە ئەۋ ۋىنە كىشەيەۋە جگەلەۋە. (كەمانى: كەۋانى ۋەك كەۋان چەۋت) یشە ۋ ھەر دوۋكى دەگونجىن ۋ جوانكارىيە .

كىشان: نەخشىكردن، (كىشان) بەۋاتە ئەندازەكردن ۋەك بە تەرازوۋ بۆ نەخشىكردى ۋە (سەر

كىشان) سەر لى بردنە پىشەۋە بۆ دىتنى ۋىنەكىشان.

مەستى: سەرخۆشى، يا لە (مستى) لە ناۋ دەستيا.

دالەغزى: دالەرزى، لەرزى، داخرا، تەتەلەى كرد.

خەطلى: خەتى، خەت كىشان، واتە ھىلى نووسىنى نوۋكى (پەرگار) ەكەى.

پەرگار: ئامپىرىكى ئەندازىيە: (جەۋەل) و خەتى كەۋانى (جىغزى) پى دەكىشىرى و بۆ
 ۋىنەكىشانىش بەكارى دەھىن كە ئەۋ (مانى) يە لە جوانىيەكە مەست بوۋە.
 ئەم تاكە لە (گل ۲) دا چوارەمىنە و لەۋانى تردا دوۋەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.
 سەر كىشانى (نم ۱، كم): تصویری - و ئەمىش لەنگە.
 سەر كىشانى (گەلاۋىژ): سەر تصویری.
 كىشانى (مس، ص، ن، یح): كىشان . پىنوۋسى كۆنە.
 كىشانى ئەبرۆى (با): تصویری بروئى.
 لە پاش (گل ۳): لىش.
 لە پاش (ژىن): لىر . (لەبەر).
 لە مەستى (سەرچاۋە كۆنەكان) بەپىنوۋسى كۆن (لمستى) يان نوۋسىيە كە بە: (لە مەستى):
 لەبەر سەرخۆشى و. (لەمستى): لە ناو دەستيا، پەرگارەكە لە مستيا بوۋە دەستى لەرزىوۋە.
 دالە غزى كە (نم ۱، جلى، كم ۱، گەلاۋىژ): دالەرزى.
 دالە غزى كە (ژىن): والەرزى كە.
 دالە غزى كە (ر، گل ۳) و الرزى كە
 دالە غزى كە (گل ۱): والرزى.
 خەططى (نم ۱): خطو.
 خەططى (ف، كم، گەلاۋىژ): خط و.
 خەططى (مس، ص، ن، ما) خط. پىنوۋسى كۆنە
 خەططى (جلى) نقش.
 ۳- مۇنەججىم: ئەستىرە شوناس، زانائى زانستىي ئەستىرە شوناسى. گەردووناس.
 گۆشەيى چاۋ: قەراغى چاۋ، مەبەستى لە بىننى (نيو نىگا) يەكە بوۋە.
 تەقویم: سالژمىر، پۆژژمىر: پەراۋىيەكى ناۋى پۆژ و مانگ و سال و كاتە و بۆنە قەۋماۋى ئەۋ
 پۆژە كامە دەبى و كامە بوۋە و كامەيە و... ھتدى تيا دەنوۋسى (سالنامە).
 زوۋ زەنەب: (كلكدار) ناۋى ئەستىرەيەكە لە پىۋەپست (تابىع) ەكانى ھەر ئەستىرەيەكى
 (كۆمەلە پۆژى) و بەدەۋرى پۆژدا دەسوۋىتتەۋە، پووناكاىيەكەي لە ۲۰۰ مىليۇن مىلەۋە ھانا
 دەكرى. ئەستىرە شوناسخانەي (ئەدمۇند ھالى) لە سالى ۱۶۸۲ لەسەر ئەم ئەستىرەيە دواۋە،
 بۆيە بە ناۋى (ھالى) يەۋە ناۋى دەركدوۋە، لە سالانى ۱۷۵۹ و ۱۸۲۵ و ۱۹۱۰ و ۱۹۵۸ ي
 زانىدا لە زەۋىيەۋە دەرگەۋتوۋە، ھەر لەبەر ئەم دەرەنگ دەرگەۋتەيەتى كە ھەلھاتەكەي بە
 مەترسىدار، زانراۋە ەك (كوردى) لەم تاكەيدا ھەلھاتنى (زوۋ زەنەب) ي بە خراپ داناۋە
 (پىرەمىرد) ىش لە (۲۰، ۳۰) يەكاندا بە (كلكدار) ي (ھالاي) ناۋى بردوۋە و وتوۋيە:
 «ئەتانگوت (ھالاي) كلك ھەلسوۋىتىنى
 ئەم سەر زەمىنە پاك ئەسوۋىتىنى»

«کلکدار» یش هه لات، هه لات، هیچ نه بوو

گونى بارگیرى کهسى پى نه چوو»

به پى ئه وهى که (کوردي) وتوویه: (ئهمسال نو دهنه طاليع بووه) به سهرنجدانیک له سالهکانى ژيانى و پیکهوتى هه لاتنى ئهم ئهستیرهيه، بیکومان ئهه ساله ۱۸۳۵ ی زاینى بووه که ئهم هه لبهستهى سهره وهى تیا وتووه، ههروهک (پیره مێرد) یش که ئهم ناوى (کلکدار) هى لیوه وهرگرتووه. نیشانهى بۆ هه لاتنه کهى سالى ۱۹۱۰ ی ئهم ئهستیرهيه کردووه. طاليع: لیوه دا مه بهست له هه لاتن (دهرکهوتنى) ئهم ئهستیرهيه له زهویه وه.

نیفساد: خراپ، تووش، چه تال، بهد.

ئاثر: پاشماوه، یا مه بهست له کاریگه ریی خراپ و ناهه مواری ئهم ئهستیرهيه به پى بروای کۆن.

ئهم تاکه ی سهره وه له (مس، عن، گل ۱، گل ۵، گل ۸، گل ۹، ن) دا سییه مین تاکى ئهم هه لبهسته یه و من به پى ئهم سهرچاوانه که کۆنترین و باوه رپیکراوترین شوینه کهیم به تاکى سییه م جیگیر کرد هه رچه نده له (گل ۲) دا پینجه مینه و له (یح، ژین) دا شه شه مین و له (ف، کو، نم، با، کم، گه لاویژ، گ ۲، س، گ ۲) دا هه وته مینه و له (ش، ص، ما) دا نییه و له (جلى) دا دراوه و چاک ناخوینرته وه.

گۆشه یی (مس، عن، گل ۱، گل ۲، گل ۵، گل ۸، گل ن، ن، یح): گوشه. رینووسى کۆنه.

که دى نووسى (کو، یح): که دینووسى - رینووسى کۆنه و به (که دهینووسى) ش دهخوینرته وه.

که دى نووسى له ته قویمدا (ژین): وهها نووسى له تقویم.

که ئهمسال (ژین): که امشه و - ئهمشه. پى تى ناچى، چونکه ئه وساهوى دهنه بلاء کردنه وهى خیرای وهک ئیستا نه بووه وهک: سه ته لایت و ئه ته رنیت و رادیق و ته له فزیون و رۆژنامه و ته له فۆن و... هتد تاکو شهوى هه لاتنى ئهستیره که زانرابى له سولهیمانى له شهوى هه لاتنه کهیدا.

جگه له وهى هه موو سهرچاوهکان (ئهمسال) یان نووسیوه.

طاليع بووه (ر): طالع. له م سهرچاوهیه کهوا (بوه) که نه نووسراوه.

ئاثری (ژین): بازاره. ئهمیش ناگونجى و سهرچاوهکانى ترى له گه لدا نین.

۴- چاوى بهد: (چاوى پيس)، مه بهستى له چاوى خراپان (هه سوود) ئه وانه ی هه ناسه ی پیا هه لیتن

و له برواکردن به کاریگه ریی چاوى پیسه وهیه.

چهشمه: سهرچاوه، کانگا، چاوه.

جادوو: سیحر.

بێچوه عه ییار: مندالى کهسى که زۆرزان و فیل بازبى و له پشتر لای دواوم.

ئهم تاکه له (گل ۲، ف، ر، ش، ما، یح، کو، نم، با، کم، گه لاویژ، ژین، گ ۲، س، گ ۳) دا نییه و

كۆنەكانى (دەقۇلى) يە و ئەمانەش نوپىن.
 لە گۆشەى (يىح، جلى، ف، مس، ص) لكوشه. پېنووسى كۆنە.
 لە گۆشەى (جلى، ما، عن، گل ۱): لكوشهى.
 گەردن (ر، ما، يىح): كردون.
 گەردن (ف، نم، ۱، با، گەلاوېژ، كم، گ، س، گ ۳): گەردون - ئەمىش ھەلەيە.
 لە چاوى (يىح): لە چاوه - پېنووسى كۆنە.
 چاوهكانى من (ر): چاوكانى - پېنووسى كۆنە.
 لە چاوهى (جلى) بەچاوى.
 لە دەردت (ر، يىح، ف، با، كم، گەلاوېژ، گ ۲، س، گ ۳): لە دوريت ھەلەيە.
 لە دەردت ھىندە خوپن بارى (ما): اوند خوپن بە خور بارى.
 ھىندە (ف، كم) ھىند - پېنووسى كۆنە.
 بارى (كم): ابارى، ئەمىش لەنگە.
 ۷- ديدە: چاۋ
 سووچ: خەتا، خراپە.
 لاسار: چەتون، بزيو، خراپ.
 ئەم تاكە لە (گل ۲) دا دووھەمىنە و لە (ص) دا پېنجەمىنە و لە (مس، عن، گل ۱، گلە، گل ۸، گل ۹، ن) دا ھەوتەمىنە. ھىشتا چاپىش نەكراۋە و لەوانى تردا نىيە.
 ۸- قاتىل: بكوژ، كوژەر.
 ئەدى: ئىتر، كەۋاتە.
 دەدۆز: ئەپشكن، ئەپىكن، دەئەنگيون.
 موژگان: برژانگ، مژولان، موژە.
 بەخوړ: بەگور و ھىرش. بو ئاۋ بەكار دەبريت (بە لىشاۋ)
 سووفار: سەرە ږم، سەرە نيزە، سەر تيرە مەبەستە (كە نووكى برژانگەكانىيەتى)
 ئەم تاكە لە (س، ما، يىح، ژين) دا نىيە و لە (ف، ر، كو، نم، ۱، با، كم، گەلاوېژ، گ ۲، س، گ ۳) دا
 پېنجەمىنە لە (جلى) دا شەشەمىنە و لە (گل ۲، ص) دا ھەوتەمىنە و لە (مس، عن، گل ۱، گلە، گل ۸، گل ۹، ف) دا ھەشتەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلەستەيە.
 دەلئيت و (نم، ۱، ف، با، كم): دەلى ى
 دەلئيت و (گ ۲، س، گ ۳): دەلى ى و.
 نيت (س): ى - بەبى (توفتە) يە.
 نيت (ف، نم، ۱، با، كم، گ ۲) نى
 نيت (گ ۳): بى.
 نيت ئەدى بو چى (كو): بى.

ئەۋى (ف): ایدی.

دەدۆزن (ف، نم، ۱، با، کم، گەلاوێژ): بە یەک یەک.

دەدۆزن (ن، ص): بە یەک یەک. - دیارە لە مانەوێ گۆراو بە (بە یەک یەک)

دەدۆزن (ک، س، ۲): درۆزن - ئەمەش بە هەڵە وەرگیراوە.

لە موژگانت بە دواو لە (جلی) دا پینەیی بە سەرا هاتووێ ناخوێنریتەو.

سووفاری (ک، ۳): سووفاری.

۹- موقابیل: بەرامبەر، هاوتا، خۆ وەک یەک ڕاگرتن.

پوخسار: ڕوو.

بەلێ: ئەم وشەییە لە سەرچاوە کۆنەکاندا بە ڕینووسی کۆن و بەشیوەی (بلی) نووسراوە کە بە

(بلی: ئەتۆ بلی ئەی کوردی) و بە (بەلێ: ئا) یش وەرەگیرێ و دەخوێنریتەو هەردووکیان

دەگونجێن.

دەم دپا: ئەوێ قسەیی لە دەما نەوێستی و مەبەستی لەوێیە کە (گۆل) و (خونچە) نییە

چونکە (گۆل) بریتییه لە (خونچە) کراوە کە دەمی کردووەتەو بۆیە: بە دەم دپاوی داناو:

چونکە (بۆن) هەخۆشەکی خونی پیتییهکی با بردوویەتی و نەیماوێ کە وەک (پوو) ی ئەحمەد

بەگ جوان بۆنخۆشی نییە.

هەرزەگۆ: هەرزە بیژ. قسەنەزان، نادان لە گوشتوگۆدا.

مەحبوبی بازار: یاری هەرزە و ئافرەتی سووک، (سوقاقی).

ئەم تاکە لە (ف، ر، ش، یح، کو، نم، ۱، با، کم، گەلاوێژ، ژین، ۲، س، ۳) دا سییەمین و لە

(ما) دا چوارەمین و لە (ک، ۳) دا هەشتەمین و لە (س، ع، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ن) دا

نۆیەمین تاکی ئەم پارچە هەلبەستەییە. ئەم تاکە لە (ش) دا دوا تاکە، چونکە تەنیا سی تاکی ئەم

هەلبەستەیی تیاپە و لە (جلی) دا پینەییە. یەکی بەسەرا لکاوێ دپاوە ناخوێنریتەو و چوارەمین

تاکە.

(کوردی) هەتا ئەم تاکە ئەم هەلبەستەیی هەر لەسەر (چاوی) ئەحمەد بەگ داناو

لێرەو ئەچیتە سەر باسی جوانی و زولف و شتی تر...

گۆل (مس، ن، ما، یح، ر): کل: (گۆل) ڕینووسی کۆنە.

موقابیل (ژین): بەرامبەر.

کرد (ن، ص، ژین): گرت.

بەپوخسارت لەلای خەلقى (ک، ۳): لەلای خەلقى بە پوخسارت. شیواوی دەسکارییه.

بەپوخسارت لەلای خەلقى (ر): نسخە مقدم و مؤخر آی (لە لای خەلقى بەرخسارت). دیارە

(ک، ۳) لەم جۆرە سەرچاوەیی وەرگرتوو.

هەرزەگۆن (ما): هەرزەگۆن. ڕینووسی کۆنە.

گۆن: (مس، ن، ص، کم، با): کون. دیسان هەر ڕینووسی کۆنە.

مه‌حبوویی (ن، ص، یح): محبوب. رینووسی کۆنه.
به‌راستی ناوه‌رۆکی ئەم تاکه‌هه‌لبه‌سته له جوانترین ده‌برین و (وێ چواندن) هه‌کانی
هه‌لبه‌ستانه.

۱۰- ته‌قلید: لاسایی.

عه‌قرب: دوویشک و ماره‌کۆل.

حه‌یا: شهرم، ئابروو.

چی بۆی: هه‌ر چیه‌ک که تۆ بیلێت.

کوێره: مه‌به‌ستی دوویشکه‌یه‌ گوايه‌ چاوی نابینی و لێره‌شدا سووکه‌ توانجیکی ژێره‌وه‌شی
له‌ ئەحمه‌د به‌گ ئەشی گرتی، یا بۆ پیکه‌نین و به‌نازه‌وه‌ به‌وی گوتی (کوێره) و به‌مه‌ش ئیدیۆم
(کینایه) یه‌کی کوردیه‌.

موختاری: سه‌ربه‌ستی، ئاره‌زووی خۆته، ئازادی، مه‌به‌ستی ئەوه‌یه‌ که هه‌رچی ده‌ته‌وێ
بیلێت، بیلێ وه‌ک زولف وه‌های تاریک (ره‌نگ) و لوولی، پێچوپه‌نای وه‌ک چه‌وتی کلکی
دوویشک.

ئهم تاکه‌ له‌ (ما، ژین) دا پێنجه‌مینه و له‌ (یح) دا هه‌وته‌مینه و له‌ (ف، ر، کو، نم، با، کم،
که‌لاوێژ، گ، ٢، س، گ، ٣) دا هه‌شته‌مینه و له‌ (گل، ٣، ص) دا نۆیه‌مینه و له‌ (ش) دا نییه‌ و له‌ وانی تر
ده‌یه‌مین تاکی ئەم هه‌لبه‌سته‌یه‌ و له‌ (جلی) دا پینه‌ی به‌سه‌ردا لکاو، ناخوێنریته‌وه‌ و پێنجه‌مین
تاکه‌.

ئه‌تۆش (ن، ص، یح): اتویش.

ته‌قلیدی (مس، ن، ص، یح) ته‌قلید. به‌رینووسی کۆنه

زولفی (مس، ن، ص، ما): زلف. رینووسی کۆنه.

بار (کو): خوت.

ده‌که‌ی (نم، ژین): اکهی.

ده‌که‌ی (مس، ن، ص، ما) ده‌که‌ - رینووسی کۆنه.

وا دیاره (نم، ف، کم، با، که‌لاوێژ) دووباره.

وا دیاره (گ، ٢، س): وه‌ دیاره.

حه‌یا هه‌روا (ر): حیا اوته: (حه‌یا ئەوته).

له‌ چاودا (ما، ژین) له‌چاوا

چی بۆی ئەی (که‌لاوێژ) چی بلی ئەی. رینووسی کۆنه.

چی بۆی ئەی (یح، ما): هه‌رچی تو بلی.

چی بۆی ئەی (ژین): هه‌رچی تو بلی ی.

چی بۆی ئەی (ما): هه‌رچی بلی.

چی بۆی ئەی (ف): هه‌رچی بیکه‌ی.

چی بَلّی ئه‌ی (کو): هرچی بو بلی.

۱۱- خواهیش: داوا، خواست، ویستن.

دونیا: جیهان، گیتی.

عه‌قل: ژیری.

صه‌بر: پشو، ئارام، خۆراگرتن.

ئیمداد: به‌دهنگه‌وه‌هاتن.

یاری: دۆستایه‌تی، (یاری: هاریکاری)، یاری: گه‌مه و پیکه‌نین و خۆشی دیاریده‌دان و هه‌موو ئه‌م واتایانه‌ش بۆ ئیره‌ده‌گونجین و نه‌فس به‌رزیی خۆی گه‌یانده‌وه‌ که ئاشکرای کردووه له ئه‌حمه‌د به‌گ یاریده‌دان و پاداشتی هه‌لبه‌سته‌که‌ی ناوی؛ چونکه کوردی به‌پاره‌ی شاعیریته‌ی نه‌ ژیاوه.

ئه‌م تاکه له (ش)دا نییه و له (ما، ژین)دا هه‌وته‌مینیه و له (یح)دا هه‌شته‌مینیه و له (ف، ر، کو، جلی، نم، ۱، با، کم، گه‌لاوێژ، گ، ۲، س، گ، ۳)دا نۆیه‌مینیه و له (کل، ۲، ص)دا ده‌یه‌مین و له (مس، عن، کل، ۱، کل، ۵، کل، ۸، کل، ۹، ن)دا یانزه‌یه‌مین تاکی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه و له هه‌مووانیشدا دوا تاکه.

له گه‌لاوێژدا به‌په‌راویز نیشانه‌ی بۆ ئه‌وه کردووه که ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی له (چاپی به‌غدا) واته له (دیوانی کوردی- کوردی و مه‌ریوانی: کم) وهرگرتووه که‌چی وه‌ک له سه‌ره‌وه به‌راورد کراوه ده‌بینرین جیاوازی زۆریان له‌نیواندایه. چشت (ما، ن، با، گه‌لاوێژ): شت. چشت (گ، ۲، جلی، س، گ، ۳): چت.

قه‌ت (عن، مس، ص، ر، یح، ما، ژین): ق‌ط. رینووسی کوردیه.

له دونیا (ف): ل‌خوت - ئه‌میش نابێ و له‌نگه و دووباره‌یه.

له دونیا کوردی تا ماوی (ر، ما، یح، ژین): له‌چوار که‌س، کوردی تا دمری.

له دنیا کوردی تا ماوی (کو): له‌خۆت کوردی هتا ماوی.

له دنیا (گ، ۲): له‌چوار که‌س.

له دنیا (جلی) له‌چارکس.

ئه‌م نیمچه دل‌داری و شه‌یدایی راگه‌یانده‌ بۆ (نیرینه‌ی دۆستان، به‌پاکی نه‌ریتیک‌ی (باو)ی وێژه‌ی نه‌ته‌وه ئیسلامه‌کانیشه.

له پاش چەند وەعدە؟

- ۱- له پاش چەند وەعدە قەت جارێ نەهاتی؟
ئەمیش بۆ من نەهاتی بوو، نە، هاتی
- ۲- کە تۆ صەییادی من صەیدی بریندار
حەقی من بوو هەلیم، تۆ بۆ هەلاتی؟
- ۳- بە (روخ) شاھی لەسەر تەختی جوانی
هەموو دل، رەعیەتە، هیشتاكو ماتی؟
- ۴- له دەست زنجیری (ضەیق)ی تۆ مەحالە
دلی دیوانەیی من بێ نەجاتی
- ۵- ئەوەند شیرین زمان و خوش کەلامی
بە عەینی هەروەکو قەند و نەباتی
- ۶- له شامی زولفی تۆ بۆیە ئەمینم
بە پۆژ چونکە وەکو صوبحی بەراتی
- ۷- له (هیجری) گەر دەپرسی ئاخۆ ماوه؟
حەياتی باقییە تا تۆی حەياتی.

.....
۱- وەعدە: بەلێن

نەهاتی: تۆ نەهاتیت بۆ لام.
نەهاتی: وشکەسالت (قحط)، بێ بەختی، بۆ نەهاتن؟
نە، هاتی: (نە = نەوێکو، نەکو)، (هاتی = بەخت، قازانج...) کەواتە: نە، هاتی = نەوێکو بەخت و قازانج، بۆ هاتن و... ئەمەش جوانی و جیناس و سەجە ئارایی و وەستایی تیا یە.
سەرچاوەی ئەم هەلبەستە (مس، عن، گل، ۳، کا، نم، ۳، کا، ص) ه و هەموویان دەستنووسن و هیشتا چاپیش نەکراوه و من (مس)م کردە بنکە ی لیکۆلینەوهی.
ئەم هەلبەستە لەلایەن شیخ عەبدولرەحمان کاکە (نەسیب) هوه کراوه تە پینج خشتەکی و وایانم ئەویش چاپ نەکراوه. له دواى هەر تاکێکی ئەم هەلبەستە ی سەر هوه پینج خشتەکی

ئەو تاكە دەنوسمەو ھەر چەندە (ئەحمەد ھەمدى صاحبقران) یش ھاوچەشن رەدىفى ئەمى
وتوو ھەلە لاپەرە: ۳۶۲ى دىوانە چاپکراو ھەمەى و لاپەرە: ۲۹۴ى دىوانە دەستنوسە ھەمەى
(ھەمدى) ى لای مندا ھەمەى و چەند ھۆنەرئىكى دىكەش ھاوچەشنى ئەم ھەلبەستەيان وتوو.

۲- ھەيىاد: راوچى، نىچىرئان

ھەيد: نىچىر

ھەلئىم: ھەلئىم، پاكەم، لە دەستت خۆ رىگارکەم، دەرچم.
ھەلاتى: رات کرد، ھەك رۆژ ھەلھاتى، ئەم دوو ھەلاتنەى ناو ئەم تاكە پىچەوانەى يەكتەرن و
ئەمىش جوانىيەكى وئۆھىيە و جوانكارى.
ئەمەش پىنج خشتەكى ئەم تاكى دووھەمەى:

چ فايدە بۆ منى مەھزەون و غەمبار
بە داوى زولفى خۆت ئەمەكى گەرفتار
لە بۆ ھەيىادى ھەك من ھەيفە ئەى يار
كە تۆ ھەيىادى من ھەيىدى بىرەندار
ھەقى من بوو ھەلئىم، تۆ بۆ ھەلاتى!!

۳- رۆخ: رۆو، رۆخسار، (رۆخ = قەلە: لەيارى شەرنجا) مەبەست كە تۆ بەو گەورەيىيە و خاوەن
قەلەيىيەت كە پادشا ... ھتە)

رەعە: مەسكىن

۴- ھەيىق: تەنگ، گۆشراو مەبەستى زنجىرى لە مل توندكراو يەتە.

مەھال: ناشى، شتەى كە لە كەردن و بوون نەيەت، ناگونجى.

نەجات: رىسگار، رەھا، بەربوون.

۵- بە ھەيى (نەم ۳): بى ھەيى - ئەمەش ھەلەيە ھەرچەند ئەمىش باو.

بە ھەيى (مەس، ەن، كل ۳): بەيى (بەيىنە).

كەلام: گەتوگۆ.

بە ھەيى: ھەر ھەكو، بە خۆدى خۆى.

قەند: شەكر

نەبات: لىمۆى شىرىنى بەپەرورەدە و وشكراو ھەمەى كە لىتى دواوم.

۶- شام: ئىوارە، تارىكايى داهاتنى رۆژ، (شام) شارىكە ئىستا «دەمەشق» ى پى دەلئىن، ئەشەى

لەوئىش سەرى لە خۆشەويستىكى دابى و لەوكتەدا ئەو كەسە لە شوئىنى خۆى نەبووبى

(كوردى) یش ئەم ھەلبەستەى بۆ دانابى كە ھاتەو بەيدەنى، لەگەل ئەوئىشدا (باو) ە شاعىرانى

ترىش زۆر ئەم دەربرىنەيان دووبارە كەردو ھەتەو بە دوورى نازانم ئەو كەسەى كوردى لە شام

سەرى داو (مەولانا خالىدى نەقشەندى) بووبى.

ئەمىن: دۇنيا، بى تىرس
ئەم ئەمىنم بەرتىنوووسى كۆن بە شىۋەي (ئەمىنم) دەنوووسى و لە ھەمان كاتدا بە (ئەمىنم) یش
دەخوئىندىتەو ئەمەش جوانكارىيە.
صوبىخ: بەرەبەيان
بەرات: پىكەوتى شەوى ۱۵ مانگى (شەعبان)ى سالى كۆچى دەكات كە بە شەۋىكى پىرۆزى
دادەنن، چونكە كاتى تەقدىراتى رزق و ژيان و... ھتە لەلایەن خواو بە پىي برۆي
ئىسلامەكان، و بەلایانەو جەژنە، ھەروەھا جەژنى (يەحيا) و (زەكەريا) پىغەمبەرىشە.
۶- ھىجرى: ئەم نازناوۋى بەلگەي ئەو بوو كە لە ھەروەي ولات يا (سولەيمانى) ئەم ھەلبەستەي
داناو و ئەمەش لەگەل بۆچوونەكەي مندا يەك دەگىتەو كە لام وايە بۆ (مەولانا)ى داناى.
ھەيات: ژيان
باقىيە: ماو، پايدارە و مەبەستى لەودىيە كە (ھەر دەژى...) ھەتا تۆ لە ژيانداى.
تېيىنى: لە ھەلبەستە ھاوچەشنەكەي (ھەمدى)ى صاحىبقراندا لە دەستنوسەكەدا بەم تاكە
دەست پى دەكا كە:-
دلم ھەرھات و تۆ ھەر ھەرنەھاتى
نەھاتى، ھەر نەھاتى، ھەر نەھاتى، كە ھى (مەھوى)يە.
كەچى لە چاپى ديوانەكەيدا بە تاكىكى تر دەستى پى كردووە... كە ھەر دووكيان پەدیفى
(كوردى)يان وتوو بەداخو پەپەي دواي ئىرە كە (تەخمىس)ە كەي (كاكە)ى تيايە لە لای من
لەناوچوو و گەرام نەمدۆزىيەو.

ئەمان مردم

- ۱- ئەمان مردم عىلاجى، سا لە پىي پىغەمبەرە چارى
ويصال، يا قەتل، يا تەسكىن، لە ھەرسى بۆم بکەن كارى
- ۲- وەھا سووتاوم ئەصلا تابى فریادم نەما سادەى
رەفيقان نیوہ سووتن ئىوہ، نامەرد عەرزە ھاوارى
- ۳- لە کونجى سینه دەنگى ئای و ئۆى دل دى بەمەحزوونى،
وێران بى نەم دى ساتى، لى نەيى نالەى بریندارى.
- ۴- ئەلای ھەركەس دەچم مەنعم دەکا خۆت بۆچى ریسوا کرد؟
دریغ کوا حالزانی؟ پەبى تووشم بىنى بىمارى.
- ۵- لە ژىر بارى غەما وا شانى صەبرم پىشە ئىستاکە
فیراقى یار، لەبەر ئاخىر شەرى لىم بووہتە سەربارى
- ۶- بەلای (مەنصور)، لە دلەى دا و (مەدەدکار)ى نەبوو طالیع
لە دەرگای یار وەکو شىت (باز)ى بردو، کەوتە سەر دارى
- ۷- لە نەزعا، پى دەلیم: قوربان: جەفا بەس بى. دەلئ: کافر
ھىما چەت دیگە، تۆ سەگ مەرگى، کارم ماگە پىت جارى
- ۸- صەبا! یارانى مەجلىس، گەر ھەوالئى من بپرسن لىت؟
بلئ: کىشایە مەيخانە، دوو چاوى بىچووہ عەييارى
- ۹- دوو و یاقووت دەبارى لەم کەلامە شىرنەى (کوردى)
خودا ساکوا؟ لە دونیادا قەدر زانى، خرىدارى

.....
۱- ئەمان: ئەى ھاوار، ھەى داد، وشەى ھانابردنە، فریاد.

علاج: چارە.

ويصال: پىکگەيشتن.

قەتل: کوشتن.

تەسكىن: ئارام، بارسووكکردن، ھېتور.

سەرچاۋەى ئەم ھەلبەستە كەشكۆلى (مس، عن، ن، گل، ە، ع، ف، ر، ش، كو، ما، ب، با، نم، ۱، نم، ۳، ص، ە. لەگەل چاپكراوانى (كم، گ، ۲، س، گ، ۳، حص، بېكەس، رضا/۱، ئا، رضا/۲) ە لەمانەشدا (كم) م كرده بىكە بەشتىوانىي ئەۋەكانى تر.

بەداخەۋە (بۆنە) ى ئەم ھەلبەستە نايابەم لى ئاشكرا نەبۈۋە لەم (۲۴) سەرچاۋە دەستىۋوسى كۆن چاپكراۋانەيدا.

ئەم تاكە لە (ع، ش) دا نىيە و لەۋانى تردا يەكەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.

عيلاجى سا (گل، ە، ر): علاج كن. = (عيلاجم كەن).

عيلاجى سا (ما، ۲): علاج پياو.

چارى (ر): چارى. ئەمەشى لە تاكى ھەۋتەمىندا دووبارە كىرۋەتەۋە.

ويصال (ما، ۲): وصل. ئەمەش ئەشى لەسەر شىۋەى دەرپرېنى (قەتل) ەكە بى، ۋەك سەجە، ئەگەر لە سەرچاۋەى كۆنى تردا بوۋايە، ئەم كىرە بىكە لە سەرۋە.

ويصال (رضا/۱): وصالى: پىنۋوسى كۆنە.

قەتل (بېكەس): قەتلە.

لە ھەرسى (ن، گل، ە، كم، بېكەس): لە ھەر سى.

لە ھەر سى (نم، ۳، رضا، ۱، رضا) لە ھەر سىيە - ئەمەش پىنۋوسى كۆنە-.

لە ھەر سى (مس، عن، ما، ۲، نم) لە ھەرسى ۳.

كارى (نم، ۱، كم، بېكەس): چارى - ئەمەش نابى كە لە يەك تاكدا ھەمان پاشبەند دووبارە بىكرىتەۋە.

ئەم ھەلبەستە، يەككىكە لە شارەكانى (كوردى) و ئەۋەتا ئەۋەندە پر بەدلە كە گەلى ھۆنەرئانمان ۋەك شىخ رەضاي تالەباني، ئەحمەد ھەمدى بەگى صاحبقران و بېكەس كىرۋويانە پېنج خىستەكى؛ چونكە ئەگەر ھەلبەستى لەۋپەرى جوانىدا نەبى (تەخمىس) ناكى.

۲- سووتاو: سووتانى گرى ئاگرى عەشقى مەبەستە و ئەمەش يەككىكە لەۋەى كە بوۋەتە ھۆى ئەۋ ئەفسانەى سووتانى راستيان بە (كوردى) يەۋە ھەلبەستۋە كە گوايە ۋەھا سووتاو خۆلەمىشەكەشى بابردوۋىيەتى، بۆيە گۆر (قەبر) ىشى نىيە، كە ئەمەش درۆيە.

ئەۋصلا: ھەر لەبن: لە نووكەۋە، لە بىنچىنەۋە، لە ناخەۋە.

تاب: تاو، گور، توانايى، وزە.

فرياد: ھاوار، بەدەنگەۋە ھاتن، ھانا بىردن، فريا.

پەفيقان: ھاۋالان، ھاۋدەمان، دۆستان، برادەران!!

نيۋە سووت: نيۋە سووتاو، نيۋە سووتە - مەبەستى ئەۋەيە كە ئۆۋە چاكترىكن و ئەۋەندەى من بەيەكجارەكى نەسووتاون، فريام كەۋن، بىمگەنى.

ئەرزه: ئەرزه، واتە ھاناي بردووتە بەر خرەي زەوي كە ھەموو جىھانى مەبەستە وەيا بۆيە بۆ (زەوي) ھاناي بردووتە كە ئەوئەندەي گۆرپك جىگەي پى رەوا ببىنى، چونكى وەھا سووتاوو بەشى ئەوئەي نەماو كە بخرىتە گۆرەو و ھاواری بۆ (ئەو) بوو كە گۆرپكى ببى و ھەر ئەم جۆرە گوتانەي بوو كە ھەندى سەرچاوە وتوويانە گوايە (كوردى) گۆرى نەبوو.

ئەم تاكە لە (ش)دا نىيە و لە (بىكەس)دا ھەوتەمىنە و ئەوئەش جىگەي خۆي نىيە و ئىتر لە ھەموو سەرچاوەكاندا دووھمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە، جگە لە (ع) كە يەكەمىنە لەوئەدا.

وہا (رەضا ۱، رەضا ۲): ئەوئەند.

ئەصلا (بىكەس) ئەسلەن.

تابى (مس، ن، ع، ر، ما ۲): تاب. پىنووسى كۆنە.

تابى (ف): تاب.

فريادم (ع): ھجرانم.

نيو سووتن (ف، ما ۲، نم، ۱، كم): نيو سووتن.

نيو سووتن (ك، ۲، س): نيو سووتن.

نيو سووتن (ك، ۳): نيو سووتن – واتا نادات.

ئەرزه (ر، ئا): عرضى. ئەمىش دەگونجى و جوانە و مەبەستى لەوئەيە كە (عرضى) كردنى بۆ ئۆو: (ھاوار)كردنە.

ئەرزه (ع، كو، با، نم، ۳، ف، مس، گلە): عرض.

۳- كونج: گوشە، سووچ و، مەبەستى لە دلئەتى لە ناو سنگيدا.

سینە: سنگ.

مەھزونی: غەمبارى، ماتى، كزى، غەمگىنى، خەفەتبارى.

بریندار: مەبەست لە دلئەكەيەتى كە بەتیری عەشق بریندارە.

ئەم تاكە لە (ش، ر)دا نىيە و لە (ع، بىكەس)دا دووھمىنە و لە (ما ۲)دا پىنجەمىنە تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە و ئىتر لە ھەموو ئەوانى تردا سىيەمىن تاكە.

لە كونجى (مس، ن، گلە، ع، ما ۲): لە كنج – پىنووسى كۆنە.

دەنگى (مس، ن، گل، ع): دنك. – پىنووسى كۆنە.

ئايو ئۆي (ئا): ھايو ھوى.

ئايو ئۆي (ما ۲، كم، گ، س): ئايو وای.

ئاي و ئۆي دل دى (رضا ۱، رضا ۲) ئاي و دل دى.

دل دى (ن) لى دى.

نەمدى (گلە): شەھرى = (شەھرىي، شەھرى = شارىي، شارىك يا مانگى) ئەمىش دەگونجى، جوانە و ئەگەر سەرچاوەي تری لەگەڵ بووايە لە سەرەو وەك بنكە وەرم دەگرت.

ساتي (كم): ساتي- پښووسى كونه.

لى ي نهى (كم) لى ي نهى.

لى ي نهى (كو، با) لى ي نهى.

لى ي نهى (ئا، گ، س، گ، ۲) لى نهى- له پرووى دهستوورى زمانه وانپه وه تهواو نپه.

لى ي نهى (گل): ليم ندى = (ليم ندى)

نالې (كو): ناله. پښووسى كونه.

نالې (مس، ن، گل، ۵، ما): ناله. پښووسى كونه.

نيو بالى دووهمى هم تاكله سهره وه له (ع) دا بهم جوړه دوايپه:

«درېغ كوا حال زانى ربي توش بى برندارى» دياره شپواوه.

همهش له گهل نه وهدا شپواوه و لهنگه، نيو بالى دووهمى تاكي دوايپه و بهه له لهم

سهرچاوه دئاوېته هم تاكله سهره كراوه. پروانه تاكي دواي.

۴- نه لاي: بو لاي، بو كن.

مهنه: نه هيشتن، ري لى گرتن، پښندان، قهدهغه.

ريسوا: سووك، بهناو، ريسوا.

درېغ: موخابن، حيف، درېغا.

حالزان: نهوى له بار و چوښه تى و هستي بزانى و تپى بگا و هاوېرى بى.

په بى: خوايه، نهى جودايه. خوايا.

بیماری: نه خوشى يا دهرده داريكى وهك خوى مېهسته.

هم تاكله له (ش، ع) دا نپه له (ر، بېكهس) دا ستيه مين و له (ما) دا شهشه مين و له واني تردا

چوارهمين تاكي هم پارچه هلبهسته.

نه لاي (كم): بو لاي.

نه لاي (حص): به لاي.

دهچم (نم، ۱، نم، ۲، ص، حص، بېكهس): نهچم.

دهكا (نم، ۱، نم، ۲، ص، حص، بېكهس): نهكا. هم (نهچم و نهكا) به نوپه.

دهكا (ئا): دهكهن.

ريسوا (مس، ع، ن، گل، ۵، ف، ر، كو، ما، ب، با، نم، ۱، نم، ۳، ص، رضا، ۲، رضا، ۱، ئا، حص، كم): رسوا.

حالزاني (گ، ۲، س، حص): حال زانى - پښووسى كونه.

حالزاني (رضا، ۱، رضا): حاله زانى.

حالزاني (گل، ۵، ر): هاويزاني.

حالزاني (ما): هامزبان. هم (هاويزبان) و (هامزبان) ه نهگهر له چهند سهرچاوه په كي كوني

تریشدا بووایه ئەمکرده بئکه، چونکه بهجێیه و دهگونجی و کوردی تره ههچهنده لهوانه شه ئەگەر (کوردی) وای گوتی نازناوی خۆی له ههلبهستهکهدا (هیجری) دادهنا گوايه له دهرهوهی ولات وتووێه بهلام وای نهکردوه.

تووشم بێنی بيمارێ (ع) توش بی برنداری - جگه لهوهی (بریندار) دووباره شه له پاشبهندا و، لهنگ و شێواویشه، هۆی ئەم ئاویته بوونی ئەم نیو بالی دووهمهیهی سههرهوه، بۆ تاکی پێشوو، بووته مایهیه نهبوونی ئەم تاکه له (ع)دا.

۵- سههر: پشوو، ئارام. خۆراگریی.

ریش: برین، زام، کولک.

فیراق: دووری، لی جیایی.

ئهم تاکه له (ش، رضا، ۱) (رضا، ۲)دا نییه و له (ر، بیکهس)دا چوارهمینیه و لهوانی تردا پێنجهمین تاکی ئەم پارچه ههلبهستهیه.

لهژیر (ر) لشر.

غهما وا (ر، ما، ۲): غریبی.

غهما (گ، ۲، س، گ، ۳): خهما.

ریشه (کم): ریشه.

فیراقی (کو، مس، ن، گل، ۵، ع، ما، ۲، نم، ۳): فراق - پینووسی کۆنه.

فیراقی (صح): فراق - پینووسی کۆنه.

لیم بووته سههر باری (ر، ع، ما، ۲): لی بو بوسر باری.

لیم بووته سههر باری (صح، ئا، گ، ۲، س، گ، ۳) لیم بوو به سههرباری.

۶- مهنصور: مهنصورێ ههلاج و عهشقهکهی مهبهستی له (بهلائی مهنصور) فهلسهفهکهیهتی.

مهدهدکار: یاریکار. بهدهنگهوه هاتوو، هاوکار، هاریکار.

طالبع: بهخت. جگه لهوهی لێرهدا واتای (ههلههاتن) و (دهرکهوتن)یش دهدا.

سهرداری: مهبهستی داری قهناوهی خنکانده وهک (مهنصور). سهرداری: گهورهیشه.

له رێگهیه عهشقد. واته (سهرداریتی دلداران).

ئهم تاکه له (مس، ع، ن، گل، ۵)دا شهشهمین و له (ما، ۲) چوارهمین تاکی ئەم پارچه ههلبهستهیه و لهوانی تردا نییه و هیشتا چاپیش نهکراوه.

نیو بالی یهکهمی ئەم تاکه له (ما، ۲)دا شێواوه و بهم جوهریه:

«بلائی من هاتوه طالع مددکاری نبو منصور»

له سههرچاوهکانی تردا ههموو چونهکه و، وهک له سههرهوه جێگیرکراوه، وهههه و جیاوازییان نییه، ههچهند ئەم تاکهش لاوازی و وشکییهکی تیاوه و لهوانهیه گۆرینی بهسهردا هاتبێ.

(بازی برد) بازی دا، قهلهمبازی و جگه لهوهی (مهلی بازی) دلی وهک شیت له دهست چووه و

په پيوته سهر دارئ.

۷- نه زع: گيانه لا، کاتي مردن، گيان له لهش جيا بوونه وه، دا که ندنی بهرگی (لهش) له کړوکی (گيان).

جهفا: خراپی و ئازار و سزا و کرژی مه بهسته، وشکی.

کافر: خوا و پتغه مېهر نه ناس و په پړه وی نه که ريان، ياخی له رتيازی ئاينی.

هېما: هېشتا، (هېما) له هه مان کاتدا به واته (په من) یش دئ و له وانه يه ئەم (هېما) يه (چی) بئ واته بؤچی.

چېت دیگه: چېت دیوه- ئەمەش زاراوه کی سنبییا نه یه که شتوه زمانی خانه واده ی (کوردي) بووه.

سهگ مهرگ: (ئوهی بهرگی سزا و ناخوښی بگرئ و درهنگ گيان بدا به دهسته وه) ی مه بهسته.

ماگه: ماوه: ئەمیش هه زاراوه کی سنبییا نه یه.

ئەم تاکه له (ش، ما، ۲، نم، ۳، صح، ئا، حص) دا نییه وه له (ع) دا چواره مینه له (ف، ر، کو، ب، با، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳، بیکهس، رضا، ۱، رضا) دا شه شه مینه، وه له (مس، عن، ن، گل) دا حه و ته مین تاکی ئەم پارچه هه لبه سته یه.

پتی ده لیم (نم): پیم ده لی، ئەمەش هه لیه به پتچه وانه ی و اتایه که یه.

پتی ده لیم (ر): پیم الی. ئەمیش ناشی.

پتی ده لیم (رضا، رضا، ۲، بیکهس): پی ی ئە لیم- ئەمەش نو تیه.

بهس بئ (رضا، ۱، بیکهس): بهسیه.

ده لی (ر): دکی. دیاره هه لیه نووسینه و مه بهست له دلی = ده لی بووه.

ده لی (بیکهس): ئە لی. ئەمیش نو تیه.

هېما (گل): همان.

هېما (ع): هیمای.

هېما (ر): اهها - وهیا (هما) چونکه باش ناخوینرینه وه.

هېما (نم، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳): ئەمه - ئەمەش ده گونجی.

هېما (رضا، ۱، رضا، ۲، بیکهس): ئەرئ. ئەمەش ده گونجی.

چېت (ف، کم، ۱، گ، ۲، بیکهس، س، گ، ۳) چېت- وه له سه رچاوه کۆنه کان (چت) یا (چت) یان نووسوه.

دیگه تۆ سهگ مهرگی (ع، س، ن، گل): دیکه توسک مرکی - پینووسی کۆنه.

مهرگی (ر): مرکی - پینووسی کۆنه.

مهرگی (رضا، ۱): مهرگ. هه ر پینووسی کۆنه.

کارم ماگه پتت (ع، س، ن، گل): کارم ماگه پیت. - پینووسی کۆنه.

کارم ماگه پیت (ف، رضا ۱، رضا ۲) کارم ماوه پیت. به دهسکارییه کی نوئی دوزانم.
۸- صهبا، ئه ی بای به ره به یان، ئه ی بای شه مال. ئه مهش لای شاعیران (باو) بووه نامه یان به شه مالدا ناردووه.

یارانی مه جلیس، هاوالان و هاوده مه کانی مه به سته که هه میسه له دیوه خاندای پیکه وه بوون.
مه یخانه: شوینی مه ی تیا خواردنه وه و فروشتنی مه ی (باده)؛ چونکه چاوی ئه وهنده جوانن سه رخویشیان کردووه یا له ناو ئه و چاوانه ی داخی دلی به باده نویشی به با دعات و مه یخانه مه به سته له عه شقه که ییه تی.

بیچووه عه ییار: منالی که سیک زۆرزان و فیلباز و جادووکار بی زۆر جار له مه دواوم.
ئهم تاکه له (ش) دا نییه و، له (ر، بیکهس، رضا ۱، رضا ۲) دا پینجه مینه و له (نم ۳، صه، ئا، حص) دا شه شه مینه و له (کو، ع، ما ۲، ب، ف، با، نم ۱، کم، گ ۲، س، کم ۳) دا هه وته مینه و له (مس، ع، ن، گل) دا هه شته مین، تاکی ئهم پارچه هه لبه سته یه.

یارانی (مس، ن، گل، ع، ر): یاران. پینووسی کۆنه.

مه جلیس (ر، ما ۲): مسجید. که هه لیه و دهسکارییه.

گه (مس، ن، گل، ع): کر. پینووسی کۆنه.

گه هه والی (ر) گر احوالی - له نگه.

گه هه والی (ما ۲): گر له حالی - هه به دهسکارییه دوزانم.

بپرسن (نم ۱، با، صه، حص، بیکهس، نم ۳): ئه پرسن.

بپرسن (ع، ر، ما ۲، کو، کم، گ ۳، با): ده پرسن.

بپرسن (گ ۲، س): ده پرسن - هه لیه کی دهسکارییه چونکه له رووی زمانیشه وه هه لیه یه.

بلی (ع، کو): بلین.

کیشایه (ما ۲، کم، ما، گ ۲، س، گ ۳، رضا ۱، رضا ۲): کیشاویه ته. ئه مهش له نگه.

دو چاوی (گ ۲، س، گ ۳، رضا ۱، رضا ۲، ما ۲): چاوی. ئه مهش له نگه.

بیچووه (ع): بیچو.

۹- دوو و یاقووت: دوو جۆره گه وه هری به نرخن.

که لام: وته و مه به سته ئهم پارچه هه لبه سته یه تی.

دونیا: جیهان، گیتی.

قه در: نرخ، ریز.

خریدار: کریار.

ئهم تاکه له (ش) دا یه که مین وه له (ع) دا شه شه مینه و له (ر، نم ۳، ئا، حص، صه، رضا ۱،

رضا ۲) دا هه وته مینه و، له (ف، کو، ما ۲، ب، با، نم ۱، گ ۲، س، کم، بیکهس) دا

هه شته مینه و، له (مس، ع، ن، گل) دا نۆیه مین تاکی ئهم پارچه هه لبه سته یه.

ياقووت (ر، ش): گوهر، ئەمەش دەستکارییە و ناتەواو، چونکە ناوی (هەموو) ه. یاقووت (حص): گەوهر. دیسان دەسکارییە (یاقووت) جوانترە کە جۆرە گەوهرێکی لە (دو) ه.

دەبارێ (نم، ۱، نم ۳): اباری.

دەبارێ (صح) اباری، ئەمیش نوێیە.

دەبارێ (حص، با، کم، بیکەس): ئەبارێ. دیسان دەستکارییەکی نوێیە.

کەلامە (ما ۲): کلامی.

کەلامە (ر): کلام.

شیرنە (ع): شیرینی – ئەمیش لەنگە.

شیرنە (ر): شیرن.

شیرنە (صح، نم ۳): شیرینەت. دەسکاری کراو.

شیرنە (حص، ئا، گ ۲، س، گ ۳): شیرینە. لەنگیە.

شیرنە (کم): شیرینە – لەنگیە.

شیرنە (نم ۱): شیرنە.

شیرنە (ما ۲): نازک.

خودا سا (ع، کو، ش): خدایا.

خوداسا (بیکەس): دە ساخوا.

خوداسا (نم ۱، حص، کم، با، گ ۲، س، گ ۳): خواسا.

خوداسا (ئا): دریغا.

کوا (ر، ما ۲، س): کو.

لە دنیا دا (صح): لدنیا – ئەمەش لەنگە.

قەدر زانی (ع): قدر زانو.

قەدر زانی (حص، بیکەس): قەدر زان و.

قەدر زانی (کم، نم ۱، با): قدرزان و،

قەدرزانی (گ ۲، س): قەدر زانی. بەدەسکاریی دەزانم.

قەدرزانی (صح، کو): قدر زانو.

خریداری (گ ۳): خەریدارێ – دەسکاریی گیوه.

لاوی قهه لاو لاوی من

- ١- لاوی قهه لاو لاوی من گهر بئ به ناز چاو هه لبرئ
وا ده زانم: شیخ له من زووتر له ئیمان وهر گهرئ
- ٢- رۆژئ بیجام کرد و ساتئ چوومه لای شیخ بۆ سه ماع
وهک (کوزه که متیار) ی پئ بئ ساعه تن، لای دام له رئ
- ٣- واعیظ ئهمرۆ هه مديسان هه لخواخۆری که وتووه ته یاد
نهک له ریگهت لا بدا، گوئ مه گره لئ باهه لئری
- ٤- باز ره قیب دهستی به فیشال کردوه، وهک بای غه ضه ب،
بۆیه کا ئه مشه و، له به زمی یار، چرای من نا گهرئ.
- ٥- خوینی من، بۆ شوین ونئ ده سهرئ له په نجه ی قاتیلی
وهخته خۆئ ئه نگوشت نوما کا، لئ گهر پئ بابیسهرئ
- ٦- ئه و، ده لئ: خوینخواری خۆمی و، من ده لئیم: قوربانئ تۆم
حاکمی ظالم. چ هه رزانجان: دهک خوا نه یبرئ
- ٧- تیغ به ملمما دینئ به درۆ پئیم ده لئ، نابهرئ قوبان
تیغی ئه و ده برئ، به لا هاواره به ختم نابهرئ
- ٨- پئیم ده لئ: خۆ عه قلی تۆ کهس نه یبو، بۆ وا شیت بووگی؟
سیحری چاوی خۆئ نه دیوه، حه قیه لۆمه م کا، برئ.
- ٩- وای ده زانی ناسکه سه رچاوی (کوردي) (پا) ی نه نا
وا به (پا) خۆشه بووه بی ششیکوتن، ده رنا په رئ.

١- لاو: گهنج، قۆز، به لام ئه و کهسه کتیه به داخه وه هیشتا بۆم ساغ نه بووه ته وه.

لاو لاو: روه کتیک وهرزی (مهوسیمی) باریک و درێژ و له قهه درهخت و دار و دیوار و په رژین
هه لده چئ و ده نالی و مه به ستی له باریکی قهه (که مه ر) ی و بالای ئه و لاوه جوانه یه.
شیخ: مه به ستی له و که سانه یه که به سه ر زاری خۆیان دوور له دلدارئ پیشان ده دن، یا

بیریکی صۆفیانە ھەر ھەروەھا توانج لە شێخە درۆزنەکان دەدا بە پال ھەلنانی جوانیی ئەو لاوەوە.

لە ئیمان وەرگەپێ: واز لە ئاینی بەپێت و، وەک ھەز لەو جوانە بکات و بپوای ئاینی لاواز ببێ لە چاوی خۆشویستنی ئەو جوانەدا.

سەرچاوەی ئەم ھەڵبەستە لە دەسنووسدا ئەمانەن: (مس، ع، ص، گل، ١، گل، ٩، ق، ما، نم، ١، با، صح) و چاپکراویشدا (کم، گ، ٢، س، گ، ٣، حص) و لە نێوانیاندا (کم) م کردە بنگەیی لێکۆڵینەوێ، لەگەڵ پشت بەستن بە ھەکانی تریش.

لاوی (ص): لاو. - پێنوووسی کۆنە - مەرج نییە کە لاو ھەر تەنیا بۆ کۆر (نێرینە) بیت، بەشکو لاو بەواتا (جوان) ئەشێ بۆ کچ و ئافرەتیش بێ.

گەری (صح): بیتو.

گەری (حص): بیتو و.

گەر بێ (مس، ص، ما): کربی.

وا دەزانم (صح): وا ازانم - گۆرینیکی نوێیە،

وا دەزانم (نم): وا ئەزانم - دیسان گۆرینی نوێیە.

٢- بێجا: ھەلە، نابەجێیی.

کوزە کەمتیار: گواھە ئەو کەسە ھەلی بگرێ ھەرچی بیەوی بۆی دێتە دی و خەلقى خوشیان دەوێت. ئەمەش پڕوایەکی ئەفسانەیی نەتەوێکەمان بوو.

ساعتەن: دەسبەجێ، ھەر لەو سەعاتەدا.

کرد و ساتی (ما): کرد سعاتی.

ساعتەن (حص): ساعەتا.

پێ بێ (گ، ٢): پێ بێ. ھەلە چاپیە.

ساعتەن (گ، ٣): دەسبەجێ، دەسکاری و گۆرینی گیو.

٣- واعیظ: ئامۆزگاریکار، پلەییکی ئایندارییە لە ئیسلامەتیدا، وەک شێخ.

ھەلواخۆری: مەبەستی لە مەراییکردنە و ئەمەش (ئیدیۆم = کینایە) یەکی کۆنمانە.

ھەلتێ: خەشە بکات. چەند بدات. لەوچ لەوچ بکات و ئەمیش ھەر (کینایە) یە کمانە.

ئەمەرق ھەمدیسان ھەلواخۆری (گ، س، گ، ٣) ئەمەرقەش ئەوا ھەلواخۆری - دەسکاری و گۆرینی مامۆستا گیوی پێوێ.

نیو بالی یەکەمی ئەم تاکە لە (ما) دا بەم جۆرە:

«واعظ دیرین دیسان وا دادی وعظی کەوتە یاد»

رێگەت (مس، ص، ما): ریکت. رێنوووسی کوردی کۆنە.

گوێ مەکرە لێ (مس، ص، ما) کوی مکرەلی. ئەمەش رێنوووسی کۆنە.

٤- باز: دیسانهوه، همدیس، همیسان، جاریکی تر.

فیشال: فش، درۆ، خۆهه‌لکیشان، وتهی ناراست، گه‌زاف.

بای غه‌ضه‌ب: بای رقی و بوغز - ئەمەش نیشانەیه بۆ قه‌ومه‌که‌ی (هوود) پێغه‌مبەر که به فرمایشی ئه‌ویان نه‌ده‌کرد و خواش به (بای غه‌زه‌بی خوایی) واتا بایه‌کی توندوتیژ و سارد له ناوی بردن، وه‌ک له ئایه‌ته‌کانی:

٢٢ (الاحقاف) و ٤١ (الذاریات) و ١٩ (القمر) و ٦ (الحاقة) ی قورئانی پیرۆزدا باس کراوه. چرای من ناگرێ: ئەمه کینایه‌یه‌کی کوردیه و مه‌به‌ست له‌وه‌یه که: من له ناواندا نیم له‌و به‌زمه‌دا؛ چونکه ره‌قیب له بێ به‌شکردن (چرا کوژاندنه‌وه‌ی) من دایه. باز (گ، ٢، س، گ، ٣): وا.

فیشال (ما) فتنه.

بای غه‌ضه‌ب (ما): بای غه‌ظ - رینووسه کوئه‌که‌یه‌تی-.

بۆیه‌کا (با، صح، نم، ١، حص): بویه‌وا.

بۆیه‌کا (کم): بویه‌که.

چرای من (ما): چرای.

ناگرێ (حص): ناگه‌ری - ئەمیش هه‌له‌یه چونکه چرا (ده‌گرێ) و ناگه‌رێ.

ناگرێ (ف): ناگری. رینووسی کوئه.

ناگرێ (ما): هلناگرێ: (هه‌لناگرێ): ئەمیش له‌نگیه.

٥- شوین وونی: گومکردنی شوینه‌واوی شتیک - وادیاره‌ بابه‌تی شوین هه‌لگرتن و شوینه ونی و

هۆی دۆزینه‌وه‌ی تاوان ویکه‌وتنی که له‌و سه‌رتنیه‌دا باو بووه، بۆیه (کوردی) چهند جاریکی تریش له ناو هه‌لبه‌سته‌کانیدا ئەم بیرهی ده‌رپویه که ئەم باسه به‌ته‌نیا لیکۆلینه‌وه و لیدوانی، ورد و قوولی ده‌وێ له‌سه‌ر هه‌لبه‌ستی (کوردی) و هۆنه‌رانی تریش و بابه‌تیکی گرینگه و له به‌یتی (قه‌لای دمدم و خانی له‌پ زێرین) دا ئەم شوین پی هه‌لگرتنه به‌دریژی هاتوه.

قاتیل: کوژه‌ر، بکوژ.

وه‌خته: ها‌کا.

ئه‌نگوشت نوما: به‌په‌نجه‌ دیاری (نیشانه) کراو، مه‌به‌ستی له‌وه په‌نجه‌ی خۆی له خۆینه‌که سه‌ریوه و دوا‌ی ئه‌وه په‌نجه‌ی خۆی پیشان ده‌دا که خۆیناوی نییه.

بابیسه‌رێ: با ئه‌و خۆینه‌ به‌سری و شوینه‌که گوم بی و نه‌ناسرێ کێ بکوژه.

من (ف): دل.

شوین ونی (نم، ١، کم، حص، صح): شوینه ونی. ئەمیش له‌نگه.

شوین ونی (گ، ٢، س، گ، ٣): شوین ووتی. ئەمیش واتا نادات و ئه‌شی هه‌له‌ی چاپی بێت.

ده‌سپێ (صح، نم، ١): اسری.

دهبرئ (گ، ٢، س) بورندهيه، دهسكارييه.

دهبرئ (گ، ٣): بورپندهيه. دهسكارييه.

تيغي ئه و (ما) تيغ تو.

به لا (ما) اما.

٨- عهقل: ژيري، دانايي.

بووگي: بوويت و ئه ميس وشهيه كي سنه ييانهيه.

سيحري: جادووي.

حهقيه: بؤي ههيه.

لومه: سه رهنشت.

بري: هه ندي، كه مي، تۆزئ، نه ختي، چكي.

ئهم تاكه له (ص، ف، نم، ١، با، صح، كم، گ، ٢، س، گ، ٣، حص) دا حه وته مينه و دوا تاكه و له

(مس، عن، گل، ١، گل، ٩) دا هه شته مين تاكي ئهم پارچه هه ليه ستهيه.

پيم ده لئ (ما): پيم دلي = (پيم ده لئي)

خؤ عهقلي تۆ كه س نه يبو (ف، نم، ١، كم، گ، ٢، س، گ، ٣، حص): كوردی خو تو عاقل بوی-

ئهميش له نگه و به هه له نازناوي (كوردی) ی تئ كه وتوه.

خؤ عهقلي تۆ كه س نه يبو (با): كوردی خو تو عاقل بویی.

بؤ وا شيت بووگي (صح، حص): ئه وسا شيت بوویی.

بؤ وا (نم، ١): بوچی.

بؤ وا (ف، با، ما، كم، گ، ٢، س، گ، ٣): بوچ.

بووگي (ما): بوی.

لؤ مه م كا (ما): لومم كه.

برئ (ف، نم، ١): له ري.

برئ (كم): له ري.

بري (گ، ٢، س): له ري - دهسكاريي گيوه.

برئ (گ، ٣): له ري. ديسان دهسكاريي ئه وه.

٩- وای ده زانی: مه به ستي له ياره لاوه خؤشه ويسته كهيه كه وای زانیوه.

سه رچاوي: بان چاوي (كوردی)

پا: پئ، قاچ.

نه نا: واته نه نا، واته پئي نه خسته باني چاوم.

خؤشه: شتيك زؤر كوترابي يا شيلرابي يا زؤري شتيك ديبي يا بيستبي پئي ده لين خؤشه

بووه. ئاوه سوو بووه. وهك: (چه قاهه سوو)، مه به ستي له خؤشه بووني چاوه كهيه، وهك پيسته

خۆشهكراوه.

بیشیکوتن: چاوهكەش بکوتنهوه، بی پهستنهوه.

دهرناپهړئ: چاوی (کوردی) بهو کوتانهوهیهش هیشتا هەر دهرناپهړئ له (کالانهی چاو)ا.
ئهم تاکه تهنیا له (مس، عن، گل، ١، گل)دا نۆیهمین و له (ص)دا ههشتهمین و لهوانی ترا نییه و،
هیشتا چاپیش نهکراوه، له ههموو ئهم سهەرچاوانهشدا که تیایهتی دوا تاکی ئهم پارچه
ههلبهستهیه.

بههۆی دهست نهکەوتنی ئهم تاکهشهوهیه (ف، نم، ١، با، صح، کم، ٢، س، گ، ٣، حص) ئهوانی
تر بهدهسکاری له تاکی پیشوودا و، نازناوی (کوردی)یان تی هاویشتوووه، ههروهک دیترا
لهنگیش بووه.

وای دهرانی (ص، ما): وا دهرانی.

ناسکه (ص، گل، ١، مس، گل، ٩): نازکه. ئهمیش دهگونجی.

پای (ص، ما): پات.

بیشیکوتن دهرناپهړئ (ما): اربیکی شیش نادری - دیاره ههلهی نووسینه.

بیشیکوتن (ص): گر بیکوتن.

بیشیکوتن (مس): اربیکوتن = (ئهر بیکوتن).

دل گرفتار بوو

- ۱- دل گرفتار بوو، ئهمن، دهمگوت عیلاجی ناکړی
زور زویر و عاجزه غه غم دهستی لی هه لئاگری
- ۲- غه مړه وینکی نه بوو بیچاره، جاری بیته لای
باری دهردی سووک بکاو نه یهیللی غه وای داگری
- ۳- مژده ییکی وه صلی یارم بوو، دلی خستمه فرین
بهختی بهد، وا که وته داوی توندی سیصه د تا (گری)
- ۴- کوچ و باری دل له دیمی بیکه سی گوما گومه
تاکی، پیشه نگیس که شهنگه، که فته ری داناگری.
- ۵- چاو و گویم، والان، به چوار لادا، که ریگه دهر بکه
بو حه پهی سهگ بیستنی، یا بو ترووسکه ناگری
- ۶- ریگه دهر ناکه م له بو کونه هه وار، له م و محشه ته
لوطفی (قادر) گهر نه بی، قهت ئه م ته مه لا نابری
- ۷- هه وری میحنه ت، بارشی ماته م دهبارینی به جوش
بای جه فا، دی خپوه تی که یفی دلم، هه لنادری
- ۸- دل له دم دهر دا دهنالی و پی خوشه ئه م حاله ته
به لکه ته ئییری بکا فهرشی وه فای بو راخری
- ۹- روژ و شهو به دکاری بی فه، کاری هه به دگو یییه
پی هه له کرم، دهنانی هه دهمیننی و نامری
- ۱۰- ئهرکی عه شقی تووشی وام تووش نه بووه، هه رگیز بو یه کا
لازمه ته ئریخه که ی به م مه صره عه بو دانری
- ۱۱- (کور دی) دانیسه له ناو کووشی عیجزدا و دنگ مه که
تا (ته تهر) بی، رینوما ییت کا، له لایه ن (قادر) ی

.....
۱- گرفتار: گیرۆده، تووش بوو

عیلاج: چاره، تیمار، چار

زویر: زیر، سه‌غله‌ت، مات، دلته‌نگ

عاجز: ناتوان، زیر

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته (عن، مس، م، ا، جلی، مد/۱) دا ته‌نیا یه‌که‌م تاکیه‌تی و ناوی خاوه‌نی تیا نییه، له‌که‌ل (ک/۳)، گو‌فاری نووسه‌ری کورد ژماره/ ۲ ی ئابی ۱۹۷۱ که (ماموستا عه‌بدولره‌زاق بیمار) پینج تاکی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی تیا با‌لو کردووه‌ته‌وه.

منیش (عن)م کرده بنکه که ئەم په‌راویژه فارسییه‌ی له سه‌ر نووسیوه:

(قادر بیگ حمید بیگ صاحبقران برای عمویش «کردی» نوشته که در قرارگاه محمد پادشاه کیخسرو بیگ جاف إلتقا کنند و «کردی» در آن سفر راهرا گم کرده و بعثت سالخوردگی مشقت دیده و هم حین وصولش قادر بیگ ناموجود، چون او به سبب تأخیرش آشفته و سر راه تعقیب گرفته بوده که «کردی» باین قصیده،

حسبحال خود شرح فرموده. آبائنا أجمعین - علی)

واته: (قادر به‌گی هه‌مید به‌گی صاحبقران بۆ (کوردی)ی مامی نووسیوه که له هه‌وارگای محه‌مه‌د پاشای که‌خوسره‌و به‌گی جاف به‌یه‌ک بگه‌ن و (کوردی)ش له‌و چوونه‌یدا ریگه‌ی گوم کردووه و له به‌ر پیری شه‌که‌ت بووه که گه‌یشتوووه، قادر به‌گ له‌وئ نه‌بووه، چونکه ئەو به‌هۆی دواکه‌وتنه‌که‌یه‌وه په‌ژاره و ریگه‌ی سو‌راخی گرتبوو «کوردی» به‌م چامه‌یه به‌سه‌ره‌اتی خۆی گنپراوه‌ته‌وه، خوا له‌که‌ل باوو باپیرانماندا بیانبه‌خشی - عه‌لی .

گرفتار بوو ئەمن دهمگوت: (جلی، نووسه‌ر، مد/۱): گرفتاره ئەمان چ بکه‌م.

گرفتار بوو ئەمن دهمگوت (ک/۳): گرفتاره خوا چبکه‌م.

گرفتار بوو ئەمن دهمگوت (م): گرفتار بوو ئەمان وت

عیلاجی (س): علاج - ری‌نووسی کۆنه.

زویر و (مد/۱) زویره. له‌و نسخه‌یه‌دا که تاکی یه‌که‌می نووسیوه وه هه‌ر له نسخه‌یه‌کی (ه) تاکیه‌یه‌یدا (زویرو)ه.

۲- غه‌مه‌وین: ئەوی غه‌م به‌با دده‌ا و ده‌بیته‌هۆی لاجوونی غه‌م که مه‌به‌ستی هاوړی و هاودمه‌ه.

بیچاره: ده‌سته پاچه، په‌که‌که‌وته، مه‌به‌ستی له‌دله‌که‌یه‌تی که ناچار بووه له ته‌نیاییدا.

باری: کۆلی، قورسایی، چۆنینه‌ی ناخۆشی.

غه‌مه‌وینکی(جلی) (مد/۱، نسخه ۱: غم روینک نه‌بوو (ک/۳، نووسه‌ر): نییه، ئەمیش ناگونجی.

جاری (م، ک/۳): ساتی - جاری (مد/۱) (نسخه) جاریک.

وای داگری (ک/۳/جلی، نووسه‌ر) وا دای گری - ئەمیش له‌که‌ل پاشبه‌ندا زۆر ناگونجی.

(نه‌یه‌ئلی) له‌مد/۱ نسخه‌دا سی‌یه‌و نه‌نووسراوه.

۳- وهصل: به يه ککه یشتن

فرین: مهبهستی چوونه که یه تی که دلی وهک (مهلیک) بؤی فری بوو.
بهختی بهد: چاره پش - ئه مهش له برپوا به (بهخت) کردنه وهیه.
داو: بهندیکه به جوریکی تایبه تی دهچنری و (مهل) ی پی دهگیری و جوانیه که له گه ل فرین و
دله که یه دایه وهک مهل.
ئهم تاکه له (گ/۳ جلی، مد/۱، نسخه، نووسه ر) دا: نییه و له وانی ترده سییه مینه و هیشتا
چاپ نه کراوه.
سیصده تاگری (م) پر قلف و گری. ئه مهش زور، له گه ل پاشبه ندا ناگونجی.
سیصده تا گری = ۲۰۰ دانه گری و قولفه ی وهک داو چنراو.

۴- دیم، بی ناوی

بیکه سی: بی خزمی و ئه شی گوم بوونه که له ناوچه ی (بیکه سه) ی شاره زووریش بووبی.
گوم: بزر و ئه شی مهبهستی ئه و (گوم) و زه لکاوه ی ئه و ناوچه یه ش بیت ئه مه جیناسه.
تاکي: تاکو، ته نانه ت، هه تا، چونکه، رهنکه مهبهستی گومی (وان) بی، هه واری که یخسره و بهگ
بووه.
پیشه نگ: ئه و و لاخه خورته ی له به راییی کاروانه وه ده پوات.
که شه نگ: شه که ت، ماندوو.
که فته: که وتوو، وهیا که فته به رینووسی کۆن (که فته) یه (که فته) یش ماندوویتییه، وه ستایانه.
ری داناکری: په کی که وتوو ناتوانی برپا ئه وهنده گه راوه ماندوو بووه له و گومبوونه دا.
ئهم تاکه له (گ/۳، جلی، مد/۱، نسخه، نووسه ر) دا نییه و له وانی ترده چواره مینه و هیشتا
چاپ نه کراوه.
که شه نگه، که فته (م): که شنکو که فته.

۵- والا: کراوه، مهبهست له ئاماده یییه بق دیتن و بیستن له و گومبوونه دا.

حه په ی سهگ، ترووسکه ناگر: نیشانه ی بوونی ناوایی و ئاوه دانین.
ئهم تاکه له (گ/۳، جلی، نووسه ر مد/۱، نسخه) دا نییه و له وانی ترده پینجه مینه و هیشتا
چاپ نه کراوه.
والان (مس، م): وازه. واته کراوه یه.
ترووسکه (م): ترووسکه ی.

۶- وهحشه ت: ته نیایی، چۆله وانی، شوینی گیانداره درنده کتوبیه کان.

لوطف: چاودیری، دلسوزی، نه وازش.

قادر: قادر بهگی برآزای کوردی، (قادر) خوی توانا.

تهم: تاریکی، غهم، مهبهستی ئه و گیرۆده یی و چه تالییه ی تی که وتوووه.

ئەم تاكەش لە ٣، جلی، نووسەر مد/١، (نسخه) دا نییه و لەوانی تردا شەشەمینە و هیشتا چاپ نەکراوە.

لەم وەحشەتە (م): گیرۆدە خۆم.

٧- میحنەت: ئەرك و شەكەتی و كەشەنگی و ماندویتی و ناخۆشی و ..

بارش: باران - تاو و بارانی بەهاری.

ماتەم: تەم، دڵگیران.

بەجۆش: بەگوێ، بەتاو (بۆ باران) هەكە.

جەفا: ناخۆشی و دڵتەنگی و ئەرك، لەو گومبۆنەدا.

خێوەت: چادر

كەیف: خۆشی، شادی

ئەم تاكە لە (٣، جلی، نووسەر، مد/١، نسخه) دا سێتەمینە و لەوانی تردا حەوتەمین تاکی ئەم هەلبەستەیه.

بارشی ماتەم (٣، جلی، نووسەر، مد/١، نسخه): بەرق و بارانی

بەجۆش (٣): لە تاو هەلەیه و اتا نادات

بەجۆش (م، مد/١، نسخه): بەتاو

كەیفی (مد/١، نسخه) كیف: پێنووسی كۆنە.

٨- حالەت: بار، چۆنیتی.

بەلكە: بەشكو

تأثیر: کاریگەری

فەرش: رایەخ

وفا: بەئەمەکی و مەبەستی لەوێهە كە هەر دەرددار بێ و دەرد لەگەڵیدا بەوفا بێ و لێی جیا نەبێتەو.

ئەم تاكە لە (مد/١، نسخه) دانیه، (٣، جلی، نووسەر) دا چوارەمینە و لەوانی تردا هەشتەمین. وە لە كیشدا قورسییهك هەیه، ئەگەر لەو وشە (خۆشە) دا (وا) هەكە بە گورجی دەرنەبردیت و پێم وایە شتواوییهك لەم تاكەدایه.

لە دەم دەردا (٣): بە دەم دەردا. ئەمیش ناگونجی

لە دەم دەردا (جلی، نووسەر): بە دەم دەردە. دیسان ناگونجی.

دەنالی و (٣، نووسەر) دەنالی.

ئەم حالەتە (٣/ جلی، نووسەر): ئەم حالە زۆر ئەمیش گۆرانکاری تی كەوتوو.

بەلكە (م): بەلكو - نسخه: بەشكو

فەرش و وفای بۆ پەخری (جلی) فرشی وفا بوی راخری.

- ۹- بئى فەر: بەد، ناپېرۆز، خراپ که رېگه‌ی لى تېک داوه و گومى کردووه. ئەم تاکه له (جلى، نووسەر) دا نېيه و له مد/۱، نسخه) دا چوارهمينه و له (گ۳) دا پېنجه‌مينه و له‌وانى تر دا نۆيه‌مينه.
- بئى فەر (گ۳): بئى پې- ئەمەش واتا نادات و هەلەيه.
- نيو بالى دووهمى ئەم تاکه له (گ۳، مد/۱، نسخه) دا بەم جۆره‌يه:
- «وا ده‌زانى هەر ده‌مىنى ئەم سەگه قەت نامرى» بەلام مد/۱ نسخه‌دا له جىتى ئەمه(سکه= سەگه) يە لەم تاکه‌دا مەبه‌ستى له‌وه‌يه ئەوى رېگه‌ی پى هەلە کردووه له‌دواى مردن و له قىامه‌ندا خوا تۆلەى لى دەسه‌نى.
- ۱۰- تووش: خراپ، چەتالى، (تووش نەبووه) نەهاتووته رېگەم و ئەمەش جىناس و جوانيه. لازمه: پتويسته، ده‌بى.
- تەئريخه‌که‌ی: کاتى پرودانى ئەو کاره‌ساته که که‌ی بووه.
- مەصره: نيو بالە هەلەست و مەبه‌ستى ئەم نيو تاکه‌ی دووهمى دوايه که کاتى پروداوه‌که‌يه.
- ئەم تاکه له (گ۳، جلى، نووسەر، مد/۱، نسخه) دا نېيه و له‌وانى تر دا ده‌يه‌مينه و هېشتا چاپ نەکراوه.
- هەرگىز بۆيه‌کا (م): تا اسيته يقين.
- وا دياره (کوردى) له زۆر گه‌ران و رى دەر نه‌کردن ماندوو بووه و به‌تاييه‌تى شه‌ويشى به‌سەرا هاتوو و هيوای نەماوه بکەوتته سەر رېگه‌ی هەواره‌که‌ی (مەمه‌د پاشاى جاف)، وه‌ک له تاکی پېنجه‌مى پېشه‌وه‌دا راي گەياندوووه تەنانه‌ت هيوای به‌وه بووه که ده‌نگى سەگه‌ر يا ترووسکه پروناکيه‌ک بېنى له‌و شه‌وه‌دا، که ئەوه‌ش نيشانه‌ی بوونى ئاوايه‌يه له‌و شوپنه‌دا و ئەوه‌شى پى نه‌زانىوه نەبىستوووه و نه‌يديووه.
- بۆيه وه‌هاى به‌چاک زانىوه له گوئى (شارپکه) يە‌کدا ئەو شه‌وه رېگه‌که و يا له ناو باوه‌شى رېگه‌که‌وه دابنیشى چونکه باوه‌رى وابوووه هەر به‌وه‌ی که دواکه‌توووه له گەيشتن، به‌و هەوارگه‌يه، بېگومان په‌یک (قاصيد= ته‌ته‌ر) به‌دوايا ده‌نيرن و ده‌يدۆزنه‌وه و ده‌يگه‌يه‌ننه هەوارگه‌يه‌که.
- له سەر ئەو بېياره (کوردى) وه‌ک له تاکه هەلەستى سەر‌وه‌دا هاتوووه که چاکتر وایه له قەراغ رېگه‌يه‌کدا له (رۆژى دووهم) دا چاوه‌روانى رېتوارىک که هەوارگه‌يه‌که پى بزانتى و له‌گه‌لیدا بېروات وه يا (ته‌ته‌رى) (مەمه‌د پاشا) ی به‌دوايا بېت و له‌گه‌لایا بگاته هەوارگه‌يه. ئەمجا هەروه‌ک له تاکی سەر‌وه‌دا هاتوووه ئەو رى گومببون و ماندووتيه‌يه‌ی به‌و پيريه‌يه که ئەوه‌نده کارى تى کردوووه که کاره‌ساته‌که‌ی به‌ پروداوئىکى دانسقه و ده‌گمەن زانىوه له ژيانیدا، بۆيه ويستوووه له‌م تاکه هەلەستەدا به‌پى (نەريتى ژماره) ی پیتە (ئەبجەدى) يە‌کان، سالى ئەو پروداوه جىگير بکات که (کوردى) دواى ئەوه (۱۸) سالى تريس ژياوه.

نیویائی دووهمی ئەم تاکە ھەلبەستەیی سەرەوێ جگە لە (عن، مس) لە ھەموو سەرچاوەکانیدا بەم جۆرەیی دواییە:

(تاکێ پەیدابێ، ویا جوابێ لەلایەن قادری)

کە ئەمەش بە بێی ھەموو تاکە ھەلبەستەکانی ئەم پارچە ھەلبەستە ناتەواو و ھەلە و نەگونجاو و چونکە:

لەلای (محەمەد پاشا) و نەزانراوە کە (کوردی) ناچیتە لایان وەیا لە کوێیە و ھەرەھا چییە بابێ و (کوردی) گواہ (نامە)ی بۆ ئەوان نەنووسیوە کە لە فلانە شوێن ماوێ پێگەی گوم کردوو.

تاکو چاوەڕوانی (جواب)ی ئەوان بێ، وەک لەم دوا تاکەیی سەرەوێدا و شەیی (پەیدابێ جوابی) ھاتوو.

بەلام لە ھەردوو سەرچاوەی (عن، مس) دا بەو جۆرەییە کە لە سەرەوێ جێگیرم کردوو ڕووداوێکەم بە (ورد)ی نووسیوە، بۆیە ئەو (دەقی) ئەم دوو سەرچاوەییەم بەلاوێ لە ھەمووان راستتر و گونجاوتر زانی و لەبەرئەوێ لە سەرەوێ جێگیرم کرد لە بەر پەسەندییەکی.

ئەمیش لێکدانەوێ و جیاوازییەکانی ئەم تاکەیی لەناو سەرچاوەکانیدا:

کۆش: باوەش- گواہ چووێتە باوەشی پێگەکەوێ، لە جێگەی نوێنی پێ خەف و ئەو شەوێ لە (سارا) دا نووستوو.

عیج: ناتوانی، لە بارا نەبوویی، بێ دەرەتانی.

تەتەر: ئەو کەسەیی نامەیی بردوو، پێنوویستی کردوو.

(قادری): قادریک، یەکی لە قادریکان کە ئەوانیش ئەمانەن

۱- قادر: توانا لە ڕووی زمانییەو.

۲- قادر: لە ڕۆلەت یا ناو پێرۆزەکانی خۆی مەزنە و، مەبەست لە خودی (خوا)یشە.

۳- قادر: وەک لە ھەلبەستە دیکەیی کوردیدا ئاشکرایە کە (کوردی) پەییوەندییەکی گیانی و نەپنی و بەگەورە زانیینی (غەوسی بەغدا) واتە (شیخ عەبدولقادی گەیلانی)ی لە دەرووندا بوو و لە کوردەواریش دا (عەبدولقادر) بە (قادر) پێناسە کراو. کە ئەم (قادر)ی غەوسەش یەکیک بوو لەو (قادریک)ی کە (کوردی) لەو باری ناتوانی (عیج) ھیدا ھیوای پێی بوو کە رێنومایەک لەو پێگەیییدا فریای بکەوێت و بە ھانایەو بێ و ئەمەش ڕوایەکی ئیسلامەکانە بە توانایی پیاوچاکان.

۴- سەرەڕای ئەمانەش (کوردی) بۆ ئەو سەردانەیی بۆ ناو (خێلی جاف) بە پێی نامەیی (قادر بەگی) برازای (کوردی) بوو کە گومانی تیا نییە ئەو دواکەوتنەیی (کوردی) ھیوای (کوردی) بەھێز کردوو و ھاندەری ئەو (قادر بەگ)ە برازایشی بوو کە بە خودی خۆی وەیا کەسیکی تر بنێری بە دوا (مامی) دا.

له كه شكۆلى (عن)دا له سهر ئهم دوا تاكه ههلبهستهى سهرهوه.
 ئهم پهراويزهى دوايى نووسراوه: «كردى در مصرع اول اين بيت سنهء سفر بحساب (أبجدى)
 أستخراج فرموده - على»
 واته «كوردى له نپو بالى يهكه مى ئهم تاكه ههلبهستهى سهرهوه دا سالى ئهو سهفهري به
 نهريتى ژمارهى پيتى (ئهبجهدى) دهرهيناوه - عهلى».
 دهبى ئهوه رابگهينم كه ئهوسايه نووسين به ريتنوسى كۆن و سهردهمهكه نووسراوه. له بهر
 ئهوه ئهم (حيسابى ئهبجهدى) يهشى له سهر ئهو ريتنوسه كۆنه كراوه و ئهم نپو بالييهى يهكه مى
 ئهم تاكه ههلبهستهى سهرهوه بهم جۆره نووسراوه:
 « كردى دانيشه لناو كوشى عجزداو دنگ مكه»

$$۱۲۵۷ = ۶۵ + ۷۴ + ۹۱ + ۳۳۶ + ۸۷ + ۳۷۰ + ۲۳۴$$

كه ئهو ژمارهى (۱۲۵۷) ه كه كۆى پيتهكانى وشهگهلى نپو بالييهكهيه. مه بهست له وهيه ئهو
 ژمارهيه سالى كۆچى (هيجرى) بووه، كه سالى ۱۲۵۷ ك. بهرامبهره به سالى ۱۸۴۱ زايىنى و
 ئهو كاتهش (بههار) بووه و له ۱۸ سال بهر له مردنى كوردیدا بووه.
 كه سالى ئهو ريگه گوم كردنهى (كوردى) بووه له (وهرزى) به هاردا له پوهند له پشمالدا
 بوون. ئهم جۆره (وردهكارىيهش له وێژهى (كلاسيكى) دا شارهزايى و پسپۆرى بووه له نپوان
 هۆنه راندا له نيشتمان ئيسلامهكاندا.
 ليژه و خواريشهوه جياوازيى وشهكانى نپو بالى دووهى سهرچاوهكانى ئهم ههلبهسته دا بهم
 جۆرهى دواييه، جگه له (عن، مس):
 « تاكى پهيدا بى وهيا جوابى له لايهن قادري».

تا: ههتا

تاكى: تاكو، ههتاكو، تاوهكو، ههتاوهكو.
 له ناو كۆشى عيجزدا (گ/۳): له كونجى بيكه سيدا كه له (عن) و (مس) دا ئهم (كۆشه) ي به
 (كوشى) نووسراوه وهك له (ژماره ئهبجهدى) يهكهيشدا هاتووه.
 له ناو كۆشى عيجزدا (جلى، نووسهر، مد/۱ نسخه): كونجى عاجزدا.
 تاكى (گ/۳): بهلكه.
 تاكى (جلى، نووسهر) بهلكو.
 وهيا جوابى (گ/۳): له بوت جووابى - وه له پالیدا نووسراوه (نوسخه: پهيكى). واته له
 جيگهى (جوانى) وشهى (پهيكى) يش هاتووه.
 وهيا جوابى له لايهن (جلى، نووسهر): رحمى له لايى - كه ئهمهش له ننگ و كيشهكهى كورته.

شۆخی دَل ئازار

- ۱- شۆخی دَل ئازارى يارى سەرسەرى
كافرى (تورك) ەى لە مەزەب بى بەرى
- ۲- بۆچ لەلای توقەتلى عاشق واجىبه
قەصدەسەر، دائىم بەدەستەو خەنجەرى
- ۳- پۆخ و تەن تەسلىم بە شمشىرت دەكەم
ئەر بزانم تۆ بە قەتلم مشتەرى
- ۴- نىم نىگای چاوت دَل و دىنى رفااند
چاوەكەم؛ مەعلوومە تۆ غارەتگەرى
- ۵- ئەم سوپای كاكۆل و طابوورەى موژەت
فەوجى سەربازە لەپشتى لەشكەرى.
- ۶- تۆى نەوہى بەھرامى شىرئەفگەن كەوا
لائىقى تاج و نگین و ئەفسەرى
- ۷- من وەكو فەرھادى بىچارەم ئەتۆش
(خوسرەو) ى عەصرى بە شىرىن مەنظەرى
- ۸- شۆخ و مەحبووب و لەطيف و نازكى
چا و غەزال و نەونەمامى نەوبەرى
- ۹- گەوھەرت (كوردى) وەكوو خەرموھرەى
چونكە خۆت كەم طاليع و بەد ئەختەرى

.....
۱- دَل ئازار: دَل ئازاردەر، دَلشكىن.

ياری سەرسەرى: (دۆستى سەرسەرىيان) و بەسەرزاريش وا دەگەيەنكى شۆخەكەى
سەرسەرىيە، بەلام مەبەستى ئەوہىە يارى ئەوانە كە ئەمەش (ياریى بەوشە كردنە) و
وەستاييە لە ھۆنەريدا .

- کافر: خوا و پښه مېر نه ناس و (دژ)يان.
 تورک: واته سته مکار وهک عوسمانییه کان.
 مه زه ب: پټپوټیکه له ئايندا.
 سه رچاوه ی ئه م هه لېه سته (مس، م، ما، گ)، گؤڤاری (کاروان) ژماره (۳) ی کانوونی یه که م
 ۱۹۸۲ سهرمتاکه ی نووسراوه. که له که شکۆلی ژماره ۶۴ ی کتیبخانه ی میری (ماربورک-
 بهرلین) دایه. و (گ۳) که مان کرده بنکه.
 دل ئازاری (ما، کاروان): دل آزارو.
 کافره ی تورکه ی (ما) کافری تورکی.
 پیم وایه ئه م هه لېه سته ی بؤ (که یخسره و به گی جاف) ی داناوه وهک له تاکی هه وته مدا ناوی
 بردووه.
 ۲- قه تل: کوشتن.
 واجیب: پټویست.
 قه صده سر: به نیازی سر، واته بؤ کوشتنی، سووریوون له سر برینی سر.
 ده سته وخه نجه ر: هه میشه له کارابوون به خه نجه ری پروته که ده ست له سر خه نجه رکه بیت و
 مه به سته ی له وهیه که هه رکه سی ئه و (یار)ه بیینی به خه نجه ری جوانی ده پټکری.
 بؤ چ (مس): تو. که پټنووسی کۆنه.
 قه تلی (مس، ما): قتل. ئه میش پټنووسی کۆنه.
 دائیم (گ۳): لیم دا.
 به ده سته و (گ۳): به ده ست و.
 ۳- رۆح: گیان.
 ته ن: له ش.
 ته سلیم: دانه ده ست.
 شمشیر: جۆره چه کټکی برنده یه و مه به سته ی له برویه تی که وهک شمشیر له چاوی دلداردا
 برنده یه.
 مشته ری: کریار.
 ته سلیم (گ۳) ته سلیمی.
 ئه ر (گ۳): گهر، واته: ئه گهر
 ۴- مه علومه: ئاشکرایه، دیاره، زانراوه.
 غاره ت: تالان- (غاره تگهر = تالانکار)، جه رده، چه ته.
 مه علومه (م): عینی ئه تو = (عینی ئه تو) ئه میش ده گونجی که (عین = چاو)ه.
 ۵- سوپا: له شکر، له شکه ر.

کاکۆل: دیاره یه کیک له ناودارانێ ئهوسای بووه که که یخوسرهوی جاف بووه. که جاران کۆری قۆز و لیها توو کاکۆلی ههبووه یا په مزنی نیریتییه و دیاره که یخوسرهو به گی جاف کاکۆلی ههبووه.

طابوور: به شیکه له سوپا.

موژه: برژانگ، موژ، مژولان، موژگ.

فهوج: دیسان به شیکه له سوپا.

لهشکر: ههر سوپایه، سهربازان.

ئهم (گ، ٣، ما): بهم.

فهوج (ما): اوج.

سهربازه (ما): سهربازی.

له پشتی (گ، ٣): له پشتی. دیاره ههلهی چاپیه.

نهوه: نهتهوه، بهره.

بههرام: بهم ناوه شهش پاشای کۆنی ئیرانی ههبووه، یه کیکیان سهرفهرماندهیهکی سپایی نازا بووه و دواپی له فهرمانرهوایه که ی خۆی ههلهگه راوهتهوه و پاشتر کوژراوه و ئهمه یان به (بارامی گۆز) به ناویانگه که راوچی بووه و نیچیره که ی که رهکیوی (گووپی) بو.

له وانه شه ناوی باوکی ئهو که سهی (کوردی) ئهم ههلهبهستهی پیا ههلهدابی (بارام) بووی. شیرنه فگهن: شیرشکین و مه بهستی له نازییه تی و تواناییه.

لائیق: شایان.

تاج: کلاوی پادشاهان که به گهوههر پاراوهتهوه.

نگین: ئهموستیله و نیشانهیه بۆ ئهموستیله که ی ههزهرتی سلیمان.

ئهمسهه: گهوههی سهربازان (ضابط).

تۆی نهوهی (گ، ٣): تۆ تۆی.

لائیقی (ما، م) لایق.

٧- ئهم تاکه له (گ، ٣) دا نییه و هیشتا چاپیش نهکراوه و له وانی ترا ههوته مینه.

فههاد: دلداری شیرین و هونهرمندی کتوتاش.

خوسرهو: پاشای ساسانیان و میردی شیرین که ناوی ئهو دۆستهی (کوردی) بووه، ئه ویش خوسرهو به گی جاف بووه.

شیرین مهظهه: دیمه ن جوان و، یا خوسرهوی خاوهنی شیرینی جوانی مه بهسته.

فههادی (ما، م): فههاد. ئهمهش رینوسی کۆنه.

به شیرین (ما): بشیر. ههلهیه.

لهم تاکه دا به تهواوی روونی کردووه تهوه که (کوردی) ئهم ههلهبهستهی بۆ خوسرهو به گی جاف

داناوه وهك نامهيهك بۆي ناردووه كه بيري ئهوي كردووه.

۸- مهحبوب: خوشهويست.

لهطيف: دلسۆز، جوان، نازك، ئيسك سووك، به بهزهيي.

غهزال: ئاسك، مامز، هيران، ئاهوو.

نهوبهر: تازهبهر: مهبهستي له گهنجيتي تهمني خوسرهو بهگي جافه.

ئهم تاكه له (مس، م، ما) دا ههشتهمينه و له (گ، ك) دا ههوتهمينه

غهزال و (ما): غزالي و.

نهمامي (گ، ك): نهمام و.

۹- خهرموهره: مووروو كهراڻه (خهر = كهر) و (موهره = مووروو) مووروويهكي شينه و ههزان

بههاييه. موورووهشينه.

طالع: بهخت، بهدئختر، (ئختر)يش پوژده و ديسان پوژدهشيش دهگريتهوه. يا چارهپهش.

خهرموهره: يا (موورووهكهراڻه) له هه مان كاتدا ئهو گري و بهزاييهيه كه له لاشهويلگهي

(كه)دا پهيدا دهبي له ئاكامي برينكهوه كه بهباشي تيمار نهكرابي كه (سلهوهج)يشي پي

دهلين و، له پزيشكيذا پي دهوترئ (ساليقه كاليكولي). له كوردهواريدا (باوه) كه ئهو

(گري)يه دردههين و ژنان بۆ (بهخت چاكي) بهكونكراوي دهيكه نه (بهرموور)پانهوه كه

ئهميش واته (بهرموور): رسته مووروويهكي جوژاوچۆر بووه كه ههريهكهي گوايه كهلكي

تاييهتي خۆي ههبووه وهك (موورووي دل) موورووي (سهر دهستار و بن دهستار) كه گوايه

ههركهسي بكهويته چوغولي له نيوان ژن و ميژديكدا. ئهو موورووه وهك دهستار ئهو كهسه

چوغوله دههاري، يا موورووي (شهوه) و... هتد.

ئهمجا (كوردی) گوتوويه: تهناڻهت گهوههري من ببیتته موورووه كهراڻه ئهمجا (به بهختم)

ناكا، چونكه كه (طالع)م و ئهمهش گلهييه له خوسرهو بهگ كه له (كوردی) نهپرسیوهتهوه.

بۆ فریبی عاشقان

- ۱- بۆ فریبی عاشقان و، جەزبى دىل، وا ماھىرى،
رەنگە شاگردىت بکەن، مېھتەر: (نەسىم) و (سامىرى).
- ۲- سەد (كەي) و (دارا) بە سەگوانى دەرت نابن كە تۆ،
خاتەمى دەستى (سولەيمانى) یت و، (توحفە) ى (زاهىرى).
- ۳- بەختى ئەو ئۆستادە سووتى، دەرسى سىجىرى پى وتى،
وا؛ كە تۆى بەردايە (گژ) عالەم، بەمەكر و ساحىرى.
- ۴- كافرىش، پەحمى بە (يەخسىر) و زەلىلى خۆى دەكا،
ساوهرە، پەحمى بەجەستەى من كە، گەرچى كافرى.
- ۵- من كە (پەروانە) و (كەمەندكىش) ى (كەمال) و حوسنتم،
(كەعبە) كە چ نابى، ئەگەر بۆ (شەمە) ى پووتم پاكىرى.
- ۶- گەر بەخەنجەر پارە پارەم كەن، لەسەر رى دام بنىن،
دەست لە تۆ ھەلناگرم، ھەر تۆم لە خەلكى چاترى.
- ۷- چونكە ھەم چەشت لە ئىقلىمى مەلاھەتدا كەمە،
ساوھكو (خوسرەو) ھەمىشە لى دە تەپلى (نادى).
- ۸- ھەروھكو (رۆح) و (دىل) ى، دوورى، لە پىش چاوم وەلى،
لەم دىلەى، پى دەرد و مىحنەتما، بەدائىم حاضرى.
- ۹- (كوردى) ئامانەت، سەد ئامانەت كە ئەمشەو جومەيە،
تا سبەينى، قەت مەبە؛ غافل لە ذىكرى (قادى).

.....
۱- فریب: لاسدان، ھەلخەلەتاندن، لە خستەبردن، فریو.

جەزب: پاكىشان، كىش.

جەزبى دىل: كىشەرى دىل، دلكىش، (كوردى) لىرەدا خۆشەويستەكەى خۆى كردووەتە
(موگناتىس) دلىر كىش چواندووە، لە جوانیدا و لە مەردى و لە پەشت و لە پیاوھتیدا.

وهك له سه‌ره‌تاوه به (عه‌ره‌بی) و فارس‌یه‌كه‌ی پێش‌وو‌دا نووسراوه. جگه له‌و سه‌رچاوه‌ی (مس)ه، هه‌روه‌ها (سه‌رچاوه‌كانی (م، شح، مر)یشدا وهك سه‌ره‌تا و له‌سه‌ر ئه‌م هه‌لبه‌سته به (فارسی) نووسراوه:

(برای کیخسرو بیک جاف) واته: (بۆ كه‌یخوسره‌و به‌گی جاف)، سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ش له سه‌رچاوه‌ی (عن) به‌په‌راویزیکی فارسی له‌ داوێنی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌وه نووسراوه: (کردی در زیارت کیخسرو بیک جاف رحمهما الله این قصیددا فرمووه -علی) واته: (کردی له سه‌ردانی كه‌یخوسره‌و به‌گی جافدا خوا له هه‌ردووکیان خۆش بێ ئه‌م چامه‌یه‌ی فه‌رمووه -عه‌لی).

كه‌واته گومان له‌وه‌دا نامێنی كه‌ ئه‌م (پێنج سه‌رچاوه) ده‌سنووس و باوه‌رپێكراوه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته بۆ كه‌یخوسره‌و به‌گ و له‌لای خۆی (به‌گ) دايناوه كه‌ ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی په‌سندی بایه‌خدارێ زانستیانه‌یه له‌مه‌ر (بۆنه‌)ی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه.

منیش به‌دڵنیاییه‌وه ده‌توانم پای بگه‌یه‌نم كه‌ کاتی دانانی هه‌ردوو هه‌لبه‌سته‌كه‌ش له وه‌رز (به‌هار)دا بووه كه‌ مائی كه‌یخوسره‌و به‌گی سه‌رۆکی خێلی جاف له ره‌شمالانی سه‌رده‌سێر (هاوینه‌هه‌وار)ه‌كانی جافدا بووه، هه‌روه‌ك بار و پله‌ی به‌رزێ كۆمه‌لایه‌تی (كوردی)یش (پاده‌گه‌یه‌نی وه‌ك به‌گه‌شته‌كه‌ی (مسته‌ر ریچ)دا هاتوو. ئه‌م (كه‌یخوسره‌و به‌گی سه‌ر خێلی جاف)ه (ریچ) له‌گه‌شته‌كه‌ی سالی (١٨٢٠ز)یدا بۆ (كوردستان)، له‌ بیره‌وه‌رییه‌كانی مانگی (میس)ی ئه‌وسای بابان دا (كه‌یخوسره‌و به‌گ)ی دیوه كه‌وا ئه‌م سه‌رخێله‌ پایه‌ی هه‌ره به‌رزێ سه‌ره‌فرمانده‌یی سوپا و به‌رپوه‌به‌راتیی هه‌بووه له‌و پاشایه‌تییه‌ی (بابان)دا و پیاویکی به‌ناواینگی مه‌زنی كۆمه‌لایه‌تی ئه‌و سایه‌ش بووه نه‌ك هه‌ر له‌قه‌له‌مه‌رو (پاشایه‌تییه‌كه‌)دا به‌شكو له‌ دیوی ئێرانیشدا هه‌مان شان و شكۆ و مه‌زنایه‌تی په‌سند و به‌نرخ‌ی هه‌بووه.

(كه‌یخوسره‌و به‌گ) له‌سه‌رینیی (پاشایانی باباندا، به‌شداریی به‌رپوه‌به‌رایه‌تییه‌كه‌ی کردوو، به‌تاییه‌تی له‌ ده‌وره‌یه‌ری سالی ١٧٨٩ وه‌ تاسه‌رینی وه‌دوای سه‌رینی گه‌شته‌كه‌ی (مسته‌ر ریچ)یشه‌وه سه‌رینی (مه‌حمود پاشای بابان)، كه‌ ئه‌م پاشایه‌، خوشکی كه‌یخوسره‌و به‌گی جافی ماره کردوو، هه‌روه‌ك له‌ سه‌رینی (ئه‌وه‌رهمان پاشای بابان)یشدا (كه‌یخوسره‌و به‌گ) له هه‌مان پله‌وپایه‌ی بابانیدا بووه، مسته‌ر ریچ له‌ سالی (١٨٢٠ ز)دا و له‌ مانگی (ئاب)دا (مه‌ریوان) بۆ دیدنه‌ی (كه‌یخوسره‌و به‌گ) له هه‌وارگه‌كه‌ی خۆیدا به‌خۆی و هاوسه‌ره‌كه‌ی و ده‌ست و پێوه‌ند و نووسه‌ر و سه‌ربازه‌ چه‌كداره‌كانییه‌وه میوانی (كه‌یخوسره‌و به‌گ) بووه، له‌ خوار (گۆلی زریبار)ه‌وه و به‌گیش میوانداریه‌یه‌کی جوان و شایان به‌ (نوینه‌ری پاشای به‌ریتانی)ی کردوو.

ئهمیش جیاوازییه‌كانی وشه‌گه‌لی ئه‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یه به‌پێی سه‌رچاوه‌كانی: فیری (مس، کل، ١، کل، ٥، کل، ٦، کل، ٧، کل، ٨، شع، مر، کل، ١٠، کو، ش، ق/٤): فیری - كه

ئەمەش بەرئینووسی کۆنە.
عاشقان و (ش) عاشقان بو.
دل (بم) من.

بکەن (گ/ک): - بکا- کە ئەمەش دەستکاریی (گیو)ه
نەسیم (گ/ک): نەسیم. - ئەمەش هەلەیه، چونکە (نەسیم) هی (ساحری نەبوو و ئەم دوو
کەسە لێک جیاوازن لە (کەسەتی) و (سەردەم)یشدا و، ئەمەش هەر لە دەستکارییەکانی
(گیو)ه.

۲- کەئ: واتە (پادشای مەزن و خاوەن شکۆ) ئەمە جگە لە واتا (زمانی)یەکەئ کە، (چ کاتئ، چ
دەمئ) دەگرێتەوه، هەروەها ئەم وشەیه، یەکیکە لە وشە کوردییە (پەهلەوی)یەکانی
سەردەمیکی ساسانی باپیرانمان کە بەشیوێ (کەئ) = (KEY) دەپرێراوه، بە هەمان واتای
(چ کاتئ)ی پرسیار کردن و بەواتای (پێناسە = عنوان)ی پاشا (کەئانی)یەکانی وەک:
(کەخوسرەو، کەیقوباد، کەیکاوس) کە دیسان وشەئ (کەئ) بەواتای (خاوەند) . مەبەست لە
(خاوەنئیتی و پالەوان و شاهەنشا)یش هاتوو و (فارسی)یش، هەر بەم واتایانە لە ئێمەوه ئەم
وشەئ وەرگرتوو و بەکاری هێناوه.

(دارا) ئەمیش دیسانەوه وشەیهکی کوردی پەتی کۆن و پەسەنە کە لە سەرئینی
ساسانییەکانی باپیرانماندا کە (زارگوت = لکە زمانەکەمان) ئەوسایە (پەهلەوی) بوو، هەر
بەشیوێ (DaRa) واتە (دارا) واتای: بوو، خاوەن زەویوزار، شتدار، ساماندار دەدات.
بەلام لە پووی (کەسەتی = شەخسیەت)هوه ناوی (داریۆش)ی پاشای فەرمانپەرەوایی
(هەخامەنش)ی، پاشایەتی (فارس)ه کە بەر لە ۱۵۰۰ و ئەوەندە سالتیک لەسەر دار و
پەردووی فەرمانپەرەوایی (مادی = مید)یە کوردەکانی خۆمان لە ئەنجامی خیانهتیکەوه (لە
ئێمە) دامەزراوه. هەروەها (دارا)ی پاشای (فارس) لە شوێنی گوندی (دارەمان)ی سەر
پێگەئ (کەرکووک) بۆ (هەولێر) و نزیک بە (کەرکووک)دا . ئەسکەندەری (مەکدۆنی)ی گەوره
شکاندی و پیرمێرد لە هەلبەستیک (گەمە جاری)یدا فەرموویەتی:

«(دارا) لە دەشتی (هەولێر) لە برسا خەوی لی کەوت»

سەگوان: سەگەوان، سەگقان، وشەیهکی کوردی کۆن و پەسەنە و، لە (سەگ) و (وان) یا
(قان) پێک هاتوو. بەواتەئ سەگدار، خاوەن سەگ، سەگ بەخێوکر، بەلام لە سەرئینی زۆر
کۆندا فەرمانپەرەوایییە کۆنەکانمان و مائەگەرەکان پیشەئ (سەگوان، سەگقان)یان هەبوو، بۆ
چاودێری کردنی سەگە بەقەڵەفەت و راوکر و پاسکەرەکانیان و، ئەو سەگوانانە خواردن و
هواندەوهئ سەگەکانیان بەدەست بوو و (بوودجە)ی تایبەتیان بۆ تەرخان کراوه و، مەشقی
پاسکردن و راوکردنیان بەسەگەکان کردوو.

هەروەک لە سەرئینی (زەردەشتی)ی باپیرانی شماندا بەپێئ ئەو ئاینە، (سەگ) پێنێکی تایبەتی

و مه زنی هه بووه. كه ئیستا لهو سه رینی (كوردی) سهگ و سهگه وان سووكه و سووك بووه. خاتهم: وشهیهکی (عارهبی)یه واته (ئه مووستیله، كلکه وان) وه لێره دا (كوردی) مه بهستی له (نگین) واته: ئهنگوستیله جادوو یییه كهی حه زهتی سلیمان كه هه رچی وهك (سلیمان) و (زاهیر)ی ناو ئه م تاكه هه لیه سه شه له باو و باپیرانی ئه و كه یخوسره و بهگی جافه بوون. كه گوايه (كه یخوسره و بهگ) وهك نگی نه كهی حه زهتی سلیمان بووه له خانه واده كهیدا له سلیمان بهگی باوکییه وه بۆ ماوه ته وه.

جگه له مه وشه ی (خاتهم) كه عه ره بییه واته (كۆتایی پێهێنهر) كه ئه م رواله ته ش مه به ست له كۆتاییه ئه رێتی پێغه مبه ری (ئیسلا م) ه (دروودی خوای لی بۆ) كه ئیتر له دوا ی ئه وه وه پێغه مبه ری بۆ سه ر مرۆف نه هاتوه و، مه به ست له وه یه كه (كه یخوسره و بهگ) كۆتایی پێهێنی یا دوامین شكۆمه ندیكی ئه وسای خانه واده ی به ری (سلیمان) سه رۆكه كانی جاف بووه، وهك ئه موستیه كهی (حه زهتی سلیمان) کاریگه ری بوو و كه هه موو توانایه کی له وزه دا بووه و چۆن سلیمان خواستی هه رچی له و ئه موستیه (نگین)ی خۆی كرده ی ده ست به جۆ هاتووته دی، ئاوه هاش (كه یخوسره و بهگ) چیی ئاره زوو بووی، بۆی هاتووته دی ئه وهنده خاوه ن ده سه لات بووه.

سلیمان: كه له م تاكه هه لیه سه شه ی سه ره وده ا هاتووه ئه وه ناوی باوکی (كه یخوسره و بهگی جاف) بووه كه (كوردی) كه یخوسره و به ئه موستیه (نگین)ه كه ی (سوله یمان) وه یا به كۆتایی سه ر خێلی (سلیمان) ه و (كه یخوسره و) جۆی باوکی گرتووته وه.

ههروه ها جوانی له م هه لیه سه شه دا یه كخستنی وشه ی (خاتهم)ی ئه موستیه و (خاتهم)ی كۆتایی پێ هێن، له گه ل (سلیمان)ی پێغه مبه ر و (سلیمان) بهگی باوکی (كه یخوسره و) دا یه كه له وێژه ی كۆندا ورده كاری و جوانكاری و وه ستایانه بوو.

توحفه: وشهیهکی عاره بییه، به واته ی شتی نایاب و ده گمه ن و دانسقه.

لێره دا (كوردی) كه یخوسره و بهگی كرده وه به (توحفه) له جوانی و په وشته به رزی و ئازایی و پیاو ته ی و شكۆ دا ریدا به لām فه رموو یه (توحفه زاهیری) واته (توحفه ی ظاهر) به واته توحفه یه كه به ئاشكرا و راست و په وانی، توحفه بووه. كه وشه ی (زاهیر: ظاهر) واتا زمانیه كه ی (ئاشكرا، به پوه وه، دیاری، پوون)یه.

زاهیر: كه له وشه ی (ظاهیری)ی (عاره بی)یه وه یه له زمانی كوردیدا (ظاهر) بووه به (زاهیر)، وه نه بی له م تاكه هه لیه سه شه ئه م وشه یه هه ر ته نیا به م واتا زمانیه هاتبی، به شكۆ ئه م وشه یه ناوی باپیری (كه یخوسره و بهگی جاف) بووه كه به (ظاهر بهگ) ناسراوه و سه ر خێلی هه ره به رزی جاف بوو.

لێره دا جوانكاری و وه ستایی (كوردی) و شار دنه وه ی واتا هه یه كه له ژێر وشه ی (زاهیر)ه كه دا واتای (ئاشكرا) و واتای (زاهیر)ی باپیری كه یخوسره و هه یه.

ئەمەش لە وێژە کۆندا ھۆنەرێکی ورد و بەتوانا نەبووی ئەم جۆرە یاری بە وشە کردنانە و ھەشاردانێ چەند واتایەک لە ژێر تەنیا وشەیکدا، لە وزەدا نەبوو.

سەرەرای ئەمانە وشە (زاهیر) بەپێی سواندن، لە وشە (ظاہیر) ھو لە فەرھەنگی عەرەبیدا بەواتای (گۆلی جوان) وە بەواتای (نظام) یش ھاتوو و ئەوھێ کە لە کوردەواریدا بە (ظاہیر) ناو دەلێن: (زاهیر).

سەرچاوەی ئەم تاکە ھەلبەستە سەرھو (مس، عن، ما/۱، م، مع، مر) کە لەمانەیاندا دووھمین تاکێ پارچە ھەلبەستەکە و تەنیا ھەر لەمانەیاندا ھەبە و لەوانی تردا نییە و ھێشتا چاپیش نەکراوە.

لە جیاوازییەکانی وشەگەلی ئەم تاکە، لە سەرچاوەکانیدا تەنیا وشە (توحفە) ھەبە کە. توحفە (ما/۱، مر): نوظفە- بەواتە (تۆ)، یا لە (بەرە) و (نەوہ) ی.

(سلیمان) و (زاهیر)ن، کە ئەمەش دەگونجێ و جوانە- بەلام چونکە لە زۆرتەین سەرچاوەدا (توحفە) نووسراوە بۆیە وشەکەم نەگۆری بە (نوظفە) کە ئەمیش ھەر (عارەبی)یە.

۳- بەختی سووتی: ئیدیۆم (کینایە)یەکی کۆنی کوردی بەمەبەستی ئەوہی ئەو کەسە وەھای دەربارە دەگوترێ، بێ بەخت بێ.

ئۆستاد: مامۆستا، فێرکار.

دەرس: وانە، فێرکردنی شتێک بابەتێک لە ھەر بارەیکەوہ بێ.

گژ: پرو بەرووکردن، پێکادان، خۆ لەیەکردان، جەنگ، ئاوقا.

عالەم: جیھان، گیتی.

مەکر: فیل، ساختە، کەلەک، تەلەک، جۆرە نازیکیشە، بەلام مەبەست لە زیرەکیی کەیخوسرەوہ.

ساحیری: جادوگەری و، کە: سحر: جادووە.

ئەمیش جیاوازییەکانی وشەگەلی ناو ئەم تاکە ھەلبەستە لە سەرچاوەکانیدا بەختی (گل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸): بخت: پێنووسی کۆنە.

ئۆستادە سووتی (ف)، نم: ۱: استادە سووتی. پێنووسی کۆنە.

ئۆستادە سووتی (گ) ۳) ابستادە سووتی - لە تێنەگەیشتنەوہ وەھای لی ھاتووہ.

ئەو ئۆستادە سووتی (ق/۴): أستاذت سووتی - شیواوہ.

دەرسی (گل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸، ش): درس- پێنووسی کۆنە.

سیحری (گل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸): سحر: ئەمیش پێنووسی کۆنە.

وتی (گ/۳): گوتی = بەدەسکاریی گیوی دەزانم.

وا کە (بم) وەکە.

بەردایە (ق/۴): بەردا لە.

شاعیران له کۆنهوه خۆیان دهچوین به (پهروانه)ی شهیدا و سهوداسهری دلخواز و خۆشه‌ویسته‌کانیان، له شیعره‌کانیاندا وهک لهم تاکه هه‌لبه‌سته و زۆری تری (کوردی)شدا هاتوو.

که‌مه‌ندکیش: وشه‌یه‌کی کوردیی لیکدراوه له دوو که‌رتی (که‌مه‌ند) و (کیش)، که (که‌مه‌ند) ئه‌و گوریسه توند و خۆ راگره درێژه‌یه له راودا بۆ گرتنی ئاسک و که‌له‌کیوی و بزنه‌کیوی، راوچی به‌گوێ هه‌لی ده‌داته نیچیره‌که‌ی که سهری گوریسه‌که قوڵفه‌یه، تاکو ئه‌و قوڵفه‌یه له (شاخ) و (که‌ردن)ی ئه‌و نیچیرانه ئالی و راوچییه‌که به‌وه به‌یده‌ستیان ده‌کات.

له هه‌مان کاتیشدا هۆنه‌ران له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا (سه‌ودا)ی خۆشه‌ویست و دلخواز هه‌کیان ده‌چوین به‌و که‌مه‌نده و به‌یده‌ستکراویی خۆشه‌ویسته‌که‌یان.

له لایه‌کی سێیه‌مه‌وه له ناو (صوفی)یه‌کاندا باوه که سۆزی شیخه‌که‌یان و به‌ندیواریی خۆیان به‌شیخه‌کانیان هه‌و به‌و که‌مه‌نده ده‌چوین که گیرۆده‌ی ئه‌و سۆز و به‌ندیوارییه‌ن.

ئه‌مجا هه‌ر هۆنه‌ری به‌یه‌کی لهم سێ مه‌به‌سته له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا وشه‌ی (که‌مه‌ند)یان به‌کاره‌یناوه.

(کیش) هه‌رچی وهک ئه‌م که‌رتی (کیش)ه‌یه له (که‌مه‌ندکیش)دا به‌واته راکیشه‌ر، که که‌مه‌نده‌که نه‌ک هه‌ر ئه‌و دلداره ئه‌و نیچیره و ئه‌و (سوفی = صوفی)یه‌ی گرتوو، به‌شکو به‌کیشیشی ده‌کات واته رای ده‌کیشی به‌ره‌و لای (خۆشه‌ویست) یا (شیخ) یا (دلخواز).
ئه‌م که‌مه‌ندکیشیه‌یه له وێژه‌یی کۆن (کلاسیکی)دا نه‌ریتیکی هۆنه‌رانه که له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا هه‌ر به‌که‌ی به‌ ئامانجی خۆی به‌کار ه‌یناوه، وهک لیڤه‌ی ئه‌م تاکه‌ی (کوردی)دا و له زۆر هه‌لبه‌ستی تریدا.

که‌مال: زیره‌کی، دانایی، وریایی، ته‌واو، له هه‌ر شتێکدا. که مه‌به‌ستی ئه‌م رۆاله‌تانه‌یه له (که‌یخوسره‌و به‌گدا) هه‌بوون، (مسته‌ر ریچ) له گه‌شته‌که‌یدا که له نزیکه‌وه که که‌یخوسره‌و به‌گی ناسیوه، له زیره‌کیی که‌یخوسره‌و به‌گ دواوه و نووسیویه:

من به‌که‌م ئه‌وروپاییه‌ک بووم که (که‌یخوسره‌و) چاوی پێ که‌وتبێ، که‌چی ئه‌و، به‌حه‌په‌ساوی و که‌وده‌نانه (غه‌باء) چاوی تێ نه‌بریم و له رووی شه‌نگ و شوخی و جوانیه‌وه. مسته‌ر ریچ به‌پیاویکی جوان و شوخ و شه‌نگ و قۆزی ناو بردوووه.
هه‌روه‌ک (کوردی)یش لیڤه‌دا له جوانی (حوسن)ی که‌یخوسره‌و به‌گ دواوه.

که‌به: به‌یتوڵلا، به‌یتولحرام، خانووی مه‌که‌که که زیاره‌تگه‌ی موسوڵمانانه.

شه‌مع: مۆم و مه‌به‌ست له هه‌ر رۆوناکیده‌ریکه و (جوانی)ی که‌یخوسره‌وی مه‌به‌سته، وهک له باسی په‌روانه‌دا رۆونم کردوووته‌وه.

ئه‌م تاکه‌ هه‌ر له (مس، عن، ما، ۱/، م، مع، شح، مر)دا هه‌یه و له‌وانی تردا نییه و، هیشتا‌ش چاپ نه‌کراوه.

له (بۆ شه‌معی رووتم راگری) مه‌به‌ستی له‌وه‌یه ئه‌وه‌ند شه‌یدای بووه، تا وه‌ک په‌روانه بسووتی.
 ٦- له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا (وشه‌ی وه‌های تیا نییه که لی‌کدانه‌وی بویت- به‌لام له‌ سه‌رچاوه‌کاندا جیاوازیان هه‌یه له‌ وشه‌کانیدا که:

پاره‌ پاره‌م که‌ن (نم/١، کم): پاره‌مکه‌ن- ئه‌میش له‌نگه‌ و ناته‌واوه. په‌نگه‌ هه‌له‌ی چاپی بی.
 پاره‌ پاره‌م که‌ن (ک/٣) تیکه‌ تیکه‌م که‌ی- ئاشکرایه که‌ ده‌ستکاری گیوه.
 له‌سه‌ر پێم دابنێن (ف، نم/١، م، ش، مع، با، شح، مر، گ/٢، س): له‌سه‌ر پێم دابنێی.
 له‌سه‌ر پێم دابنێن (یم): لسه‌ر ریم دابنی - وه‌ له‌ (س)دا نووسراوه: نسخه‌ لریگام.
 له‌سه‌ر پێم دابنێن (کو، ما/١): لریگادا دابنێن.
 هه‌ر تۆم (ف، نم/١، م/١، م، ش، مع، با، شح، مر، کو، ق/٤، با، کم): هه‌رتو.
 خه‌لقی (ک/٢، گ/٣، س) خه‌لکی- بێگومان ئه‌مه‌ش گۆپینی گیوه.
 سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م تاکه‌: (مس، عن، ما/١، م، مع، شح، مر) ده‌که‌ له‌مانه‌دا شه‌شه‌مین و له‌وانی تر و چواره‌مین تاکی ئه‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌یه.
 ٧- هه‌م چه‌شنی: هاوجۆری، هاوتای، به‌وینه‌ی.

مه‌لاحه‌ت: جوانی، شیرینی (له‌ له‌ش و په‌وشت چاک)یدا.
 ئیقلیم: پارچه‌یه‌ک زه‌ویی زۆر فراوانه‌ له‌ نیشتمانیکدا.
 خوسره‌و: ناوی خودی (که‌خوسره‌و به‌گی جاف)ه که‌ ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی به‌سه‌را هه‌لدراوه، لی‌ره‌دا که‌ (کوردی) گوتوویه: وه‌کو (خوسره‌و) ئه‌مه‌ ئه‌وپه‌ری جوانیه‌ له‌ (هه‌لنان)دا، به‌واتا هه‌ر ته‌نیا وه‌ک خۆت و (به‌س)، له‌ بی‌ هاوتاییدا، چونکه‌ نه‌یگوتووه‌ (وه‌کو فلانکه‌که‌س وه‌هایت) به‌شکو گوتوویه: وه‌ک خۆت وه‌هایت.
 هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م (بیره‌ قووله‌): مه‌وله‌وی فه‌رموویه‌تی:

«ئه‌ساسه‌ی نی‌چیر، ماوه‌رده‌م په‌ی ویت،
 ویت ته‌یار مه‌که‌رد، چون کی؟ هه‌ر چون خۆت،»
 واته‌: «که‌ره‌سته‌ی راوم نه‌هینا بۆ خۆت.
 خۆت لی‌ گورج ده‌کرد، وه‌ک کی؟ هه‌روه‌ک خۆت»

چونکه‌ که‌سیکی تری له‌و گورج و شایانتری نه‌دیوه، مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌و، که‌ ئه‌مه‌ باسی راوکرده‌نه‌که‌ی (خال‌ی) (مه‌وله‌وی)دایه‌و و (کوردی)یش فه‌رموویه‌تی هه‌روه‌ک خوسره‌و که‌ ئه‌ویش (خۆتی).

کووسی نادری: ناوی جۆره‌ ئاوازیکی مۆسیقی و گۆرانییه‌کیشه.
 کووسی نادری: کووسی واته‌ (ئاواز) و (ئامێر)ی مۆسیقی وه‌ک هی ئه‌وه‌که‌ی (نادرشا).
 کووسی نادری: (ئاواز) و (ئامێر)ی مۆسیقایه‌کی (نادر) = نادیده، دانسقه، ده‌گمه‌نه.
 هه‌لکه‌وته‌یه‌کی بی‌ هاوتا.

(کوردي) له‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌يدا له‌مانه‌دا مه‌به‌ستی له‌ چ کاميكيان نييه؛ چونكه (كوردي) مه‌به‌ستی له‌وه بووه: كه ئه‌ی خوسره‌وه كه هاوتايه‌ك يا هاوجۆريكت نييه و له‌و پوا‌له‌تانه‌دا كه لتيان دواوم هه‌ر تايبه‌تن به‌خودي خۆته‌وه، ده‌ كه واته هه‌ر خۆشت شاياني ئه‌وه‌يت كه ئه‌م چۆن‌تيه‌ت به‌لتياني كووس واته ئاواز و ئاميري مۆسيقا‌يه‌كي ده‌گمه‌ني خۆت لي‌ بده‌ی و ده‌نگ بلاو بكه‌يته‌وه كه هه‌ر خۆی و خۆت و، پتيويسته ئه‌و كووس ليتانه‌يشته دانسقه بيت، نه‌ك وه‌ك ئه‌وه‌كه‌ی (نادرشا) بيت، به‌شكو وه‌ك هي خودي خۆت بي.

ئهميش جياوازيه‌كه‌كاني نيوان سه‌رچاوه‌كاني ئه‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌يه له‌ وشه‌كاني ناوه‌پۆكه‌يدا:

هه‌م چه‌شنت (نم/۱، ف، ما/۱، مع، مر، كم): هام چه‌شمت.
 هه‌م چه‌شنت (كو، ق/۴): هه‌م چه‌شمت.
 ئيقليمي (مس، گل/۱، ما/۱، شع): اقليم – ئه‌مه‌ش پتيووسي كۆنه.
 مه‌لاحه‌ت (ف، كو، ش): محبت.
 مه‌لاحه‌ت دا نييه (ك/۳): مه‌لاحه‌ت دا. دياره هه‌له‌ی چاپي يا نووسينه.
 ئه‌م تاكه هه‌لبه‌سته له‌ (مس، عن، ما/۱، مع، شع، مر) دا حه‌وته‌مينه و له‌واني تر دا پتيجه‌مين تاكي هه‌لبه‌سته‌كه‌يه.

۸- رۆح: گيان، مه‌به‌ستی له‌وه‌يه ئه‌گه‌رچي وه‌كو گيان خۆشه‌ويستي، به‌لام گيان به‌چاو نابيئري، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا تۆ هه‌ميشه له‌ ناو دلم دا.

ميحنه‌ت: ناخۆشي، خه‌م، ئازار، باري گران، ماندووي‌تي.
 دائيم: هه‌ميشه.

حاضر: وشه‌يه‌كي (عاره‌بي)يه به‌واته: ئاماده، هه‌بوون، مه‌به‌ستی له‌وه‌يه ئه‌وه‌نده‌ی (كه‌يخوسره‌وه به‌گ)ی خۆش ويستوه، بۆيه ئه‌گه‌ر له‌ يه‌كيش دوور بن و ديارى نه‌بن وه‌ك ديار نه‌بووني (رۆح) و (دل)ه كه به‌لام هه‌ميشه له‌ ناو دل‌دا هه‌ی و ئاماده‌ی و ليتي دوورنيت، وه‌ك له‌ پيش چاو دابيت ئاوه‌هاي.

ئه‌م تاكه له‌ (مس، عن، ما/۱، م، مع، شع، مر) دا هه‌شته‌مينه و له‌واني تر دا، شه‌شه‌مين تاكي ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌يه.

۹- ئامانه‌ت سه‌د ئامانه‌ت: ئه‌مه وته‌يه‌كي: ئيديۆم (کينايه)ی زمانى کوردییه كه بۆ راسپاردنى پاريزگارى كردنى شتيك، به‌كار ده‌هينري‌ت. واته قسه‌ی نه‌سته‌ق و له‌ هه‌ر بۆنه و دهره‌فته‌يکدا دووباره ده‌کرێته‌وه له‌ ئاخاوتن يا نووسيندا و (كوردي) زۆر له‌مانه‌ی به‌كاره‌يناوه، كه ئه‌مه‌ش هۆيه‌كي ريگري هه‌لبه‌سته‌كانيه‌تي.

جومعه: هه‌يني، ئه‌يني، ناوی شه‌و و رۆژي‌كه به‌لاي ئيسلامه‌كانه‌وه.

(كوردي) له‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌يدا پيرۆزي‌ی شه‌وی (هه‌يني)ی ئه‌و شه‌وه‌ی كه له‌ لا‌ي كه‌يخوسره‌و

بهگ بووه بهههلی زانیوه که (زیکری) تیا بکات که نهو سایهیش و له سه‌رینی شیخ ماری نویدییهوه نهو نه‌ریته له سوله‌یمانی هه‌بووه له‌لایهن په‌یره‌ویکارانی (ته‌ریقه‌ی) (قادی) و (نه‌خشی) یشه‌وه.

غافل: بێ ئاگا- که (کوردي) خۆی به‌خۆی ده‌لی که نه‌وه شه‌وی هه‌ینییه هه‌تا به‌یانی بێ ئاگا و دووربی له‌ زیکرکردن.

زیکر: به‌دهم (زار) و به‌دل یاد و ناوی خوای مه‌زن کردن و نه‌میش یادکردنه‌وی پیغه‌مبه‌ر و پیاوچاکان و شیخه ته‌ریقه‌کانه.

(قادر): توانا، خوای توانا، قادری مه‌به‌ست له‌ غه‌وسی گه‌یلانی که ناوی (عه‌بدولقادر) بووه که (کوردي) به (قادر) ناوی ده‌بن.

هه‌روه‌ها وه‌کو بیستومه که (که‌یخوسره‌و به‌گ) برابه‌کی و یا باوکی باپیری ناویان (قادر) بووه و نه‌مه جگه له (قادر به‌گ) ی برازای (کوردي) که وه‌ک له هه‌لبه‌ستی پتیش نه‌مه هه‌لبه‌سته‌دا به‌دریژتر لێی دواوم نه‌ویش له‌و سه‌ردانه‌ی (کوردي) دا له لای که‌یخوسره‌و به‌گ بووه. که (کوردي) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا نه‌مه هه‌موو (قادر) انه‌ی به‌یاد کردووه‌ته‌وه و وه‌ک سه‌ر له خه‌لکی شیوانتیکه که له‌ نیوان نه‌مه (قادر) ه‌ ژوره‌دا مه‌به‌ستی چیه‌ و له‌ ژیر نه‌مه ناوه‌دا مه‌به‌سته‌که شاردراره‌یه، که نه‌مه‌ش جو‌ره نه‌ریتیکي وێژه‌یی کو‌نه و به‌جوانکاری و، وردی شاعیره‌که دانه‌راوه، هه‌ر نه‌مانه‌یشه وه‌ بیستوشمه که که‌یخوسره‌و به‌گی جاف کوریکیشی هه‌بووه. ناوی (قادر) بووه و، له‌ پتیکادانیکي خیلانی نه‌مه قادره له‌ سالێ ۱۲۵۷ گ = ۱۸۴۸ زدا کوژراوه و دوور نییه نه‌و شه‌وه یادی سالانه‌ی کوژرانی نه‌مه قادره‌یان بووبی که کوردان له‌ رۆژ و شه‌وی وه‌هادا خیریکي زۆر ده‌کهن و خواردنی چاک و زۆر ده‌رخواردی زۆر له‌ جو‌ر که‌سانه ده‌دهن و ده‌به‌خشنه‌وه.

جگه له‌مانه‌ش مامیکي که‌یخوسره‌و به‌گ واته برای (سله‌یمان به‌گی باوکی) که هه‌ر ناوی (قادر) بووه که (کوردي) هه‌موویانی له‌م تاکه‌یدا شاردراره‌یه وه‌ک له هه‌لبه‌ستی ژماره (۹۵ - دل گرفتار بوو) دا که (سه‌ردانی) ی مالی محمه‌د پاشای جاف و که‌یخوسره‌و به‌گی کردووه که به‌شتی نه‌و سه‌ردانه به‌هۆی کوشتنی نه‌و قادر به‌گه‌وه بووه که (کوردي) بانگه‌یشت کراوه و ڕیگه‌ی گوم کردووه.

به‌دووری نازانم نه‌و هه‌لبه‌سته‌یانی له‌و سالێ (۱۲۵۷ ک = ۱۸۴۱ ز) دا دانابی.

هه‌روه‌ک له سه‌رچاوه ده‌مییه‌کانمه‌وه زانیومه که (کوردي) هه‌لبه‌ستیکي پرسه‌نامه‌ی به‌جو‌شی به‌و بۆنه‌یه‌وه داناوه که به‌داخه‌وه هیشتا نه‌و هه‌لبه‌سته پرسه‌نامه‌یه‌م ده‌ست نه‌که‌وتووه.

محمه‌د پاشای جافیش که له سه‌ردانه‌که‌ی (مسته‌ر ریچ) دا پایه‌ی (پاشایه‌تی) ی (ریچ) به (محمه‌د به‌گ) ناوی بردووه. وه‌رنه‌گرتووه‌دا پیم وایه، نزیکتر نه‌وه‌یه و له‌وانه‌بی (کوردي) نه‌مه سه‌ردانه‌ی ناو نه‌مه دوو هه‌لبه‌سته‌ی پتیشوو و سه‌ره‌وه‌ی به‌بۆنه‌ی به‌هاره‌وه بووه، چونکه له

هاوینه‌ه‌واردا بوون و ئه‌شی هه‌ر له‌و کاتی سهردانه‌یان شه‌وی (جومعه = هه‌ینی)یه‌ بووبی، جومعه‌ی کوژرانه‌که‌ی ئه‌و قادر به‌گه‌ی (قادر)ی کوری که‌یخوسره‌و به‌گیش کوژر ابیت و ئه‌وسایه‌ش که‌ له‌ هه‌لبه‌ستی ژماره ۹۵ دا نیشانه‌م بۆ کردووه، محهمه‌د پاشا پایه‌ی پاشایه‌تی هه‌بووه. که‌ دوا‌ی سهردانه‌که‌ی (پێچ) بووه.

ئه‌و (محهمه‌د به‌گ) یا (محهمه‌د پاشا)ی جافه‌ش هه‌ر کوژراوه‌ باوکی وه‌سمان پاشای جافه‌ که‌ (عاديله‌ خانم)ی کچی (قادر به‌گی برازای کوردی)ی ماره‌ کردووه. که‌ (عیزه‌ت به‌گ) و (تایه‌ به‌گ) و (ئهممه‌د موختار به‌گ) و (ناهیده‌ خانم) منالی ئه‌و (عاديله‌ خانم) و (وه‌سمان پاشایه‌) بوون و جگه‌ له‌ (عیزه‌ت به‌گیان، هه‌ر سیانه‌که‌ی تر له‌ شاعیره‌ ناوداره‌کانی کوردن و خزمایه‌تی (کوردی) له‌گه‌ڵ (جاف)دا هه‌بووه.

هه‌ر ئه‌و وه‌سمان پاشایه‌ش برای (مه‌حموود پاشا)ی به‌ناویانگ و گه‌وره‌ی خان بووه‌ که‌ وه‌سمان پاشا له‌ سالی ۱۲۶۶ک = ۱۸۴۹ز.دا پایه‌ی پاشایه‌ی دراوه‌تی.

ئهم تاکه‌ له‌ (گل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸، گل/۱۰، کو، ف، بم، ش، کم، گ، ۲، گ، ۳، س، ق/۴، نم/۱، با)دا هه‌وته‌مین و له‌ (مس، عن، م، ما/۱، مع، شح، مر)دا نۆیه‌مین و دواتاکی ئهم هه‌لبه‌سته‌یه‌ له‌ هه‌موویاندا.

ئامانه‌ت سه‌د ئامانه‌ت (ما/۱، مع، مر، کل/۲، نم/۱، با، س، گ، ۳): لیت بی صد امانت (لیت بی سه‌د ئه‌مانه‌ت)

که‌ ئه‌مشه‌و (گ، ۲، گ، ۳، کم، نم/۱، ف، گل/۱، س): هه‌رکه‌.

جومعه‌یه‌ (گ/۳) جومعه‌.

سه‌به‌ینی (ش، کو، ما/۱، ق/۴): صبینی. پینووسی کۆنه‌.

قه‌ت (ش، کو، ما/۱، ق/۴): قط - پینووسی کۆنه‌.

مەگەر ئالېنى من

- ۱- مەگەر ئالېنى من ھاتوۋەتە گۆشى
كەۋا كىردۈۋىيە تەركى سورخ پۆشى
- ۲- بەھارى گۈلشەنى حوسن و جەمالە
بەسوخمەى سەبىز و نىم تانى بىۋىشى
- ۳- خەلاتى دولبەرى و شۆخى كە دەدرا
لە پاش يىۋوسف موزەبىيەن بوو، بە دۆشى
- ۴- فەلەك تۆش عاشقى ۋەك من كە ئەمشەو
خەرىكى ئالەو و گىرىيە و خورۇشى
- ۵- مەدە ۋەعظم لە تۆبەى عەشق ۋاعىظ
ئەگەر صاحىب كەمال ۋەعقل ۋەۋىشى
- ۶- لە من (بەدتر) دەبى زاھىد! ئەگەر تۆش
شەرابى دەستى مەحبۇۋى بىۋىشى
- ۷- غەرەز: بۇ فەۋتى (كوردى) بوو كە فەۋتا
ئىتر بۇ كىيە ناز و خود فرۇشى؟؟

۱- گۆش: گۆى

- سورخ: سور، ئال، قىرمىزى
سەرچاۋەى دەستىۋوسى ئەم ھەلبەستە (كەشكۆلى): (مس، عن، گل۷، گل۸، ما، ف، كو، يىج،
نم، ۱، با) يەۋ لە چاپكراۋىشدا (ئا، كم، گ۲، س، گ۳) يە، و (ئا) مان كىردە، بىكەى لىكۆلىنەۋەى
بەلام بۆنەى ھەلبەستەكەمان لە لا ئالۆزە.
۲- گۈلشەن: گۈلزار، لالە زار، باغ، شوپن گۈل، گۈلستان.
حوسن: دىگىرىي، شۆخى، شىرىنى، جوانى.
جەمال: جوانى
سوخمە: پۆشاكىكە يا قۇلدار يا بى قۇلە و قۇلدارىشى ناۋدارە، ۋەك (بلووز)ى ئىستە ۋايە،

بەرگىكى خۆجىيى كوردانەيە.

سەبىز: سەوز. كەسك

نېم تان: كورتەك ئەۋىش ۋەك سوخمەي قۇلدارىي ناودارە، بەلام كەمى لەو درىژترە تا نزىكى ئەۋنۆيە.

بنۆش: ناۋى رەنگى (مۆر) يا بنەۋشەيىيە، ھەرۋەھا ناۋى جۆرە كرىكى (قوماشىكى) تايىبەتتەيە كە (بنۆش)ى پى و تراۋە لە ئاورىشم كە مۆر بوۋايە. درەنگى مۆر بوو. بە جۆرە (خامەك) ئىكىش دەۋترا (بنۆش) يا (بنەۋش) كە لە رەنگى (كۆلە بنەۋشە)ۋەيە.

ئەم تاكە لە (ەن، گل۷، گل۸، ف، ئا)دا دوۋەمىنە و لەۋانى ترەا سىيەمىنە.

گولشەنى (گل۷، گل۸، ما، يىچ، نم۱): گلشن.

سەبىز و (ئا، گ۲، س، گ۳): سەوزو.

نېم تانى بنۆشى (نم۱، كم، ئا، گ۲، س، گ۳): دوشى بادەنوشى - ناگونجى.

نېم تانى بنۆشى (ف) ميناى با دەنوشى - ئەمىش ناگونجى

نېم تانى بنۆشى (گل۷): قباى بادەنوشى - ئەمىش ناگونجى ھەرچەند (قەبا)يەكە وايە.

نېم تانى بنۆشى (كو): مینتای باد پوشى - ئەمىش ناگونجى.

نېم تانى بنوشى (يىچ) نېم تالى با لە پوشى = جوان و بەجىيە.

نېم تانى بنوشى (ئا) نېم تالى سادە پوشى - ناگونجى. بە تىكرایى ئەم تاكە شىۋاۋە.

۳- خەلات: بەخشىش.

شۆخى: جوانى، دلگىرى، شەنگى، شىرىن، دولبەرى.

يوسف: ھەزرىتى يوسف - و مەبەس لە جوانىيەكەيەتى كە لە ئايەتى: ۳۱ (يوسف)دا لە قورئاندا خوا بە فرىشتە (مەلائىكە)ى ناۋىردوۋە لە جوانىدا. (كوردى)ش، بۆيە وتوۋيە: (لە پاش يوسف)دوۋە بۆ خەلاتى جوانى ۋەرگرتن، بەلام بەمەش دلى ئاۋى نەخواردوۋەتە كە يەككى تىرى ۋەك (يوسف) ھەبى و لەو جوانتر بى، بۆيە بە شىۋەيەكى تر جوانترىتى بارەكەى ۋەھا دەرپرپوۋە كە ئەو

(خەلاتە) ھەر بەۋەندەى درا بەسەر شانى يارەكەيدا (خەلاتەكە)ى پى پازايەۋە، جا ئايا دەبى ئەو يارە خۆى چەند جوان بوۋبى. ئەمەش ئەو پەرى باسى جوانى كردنە.

ئەشى ئەم ھەلبەستە نىشانە بى بۆ يەكى لەو خەلات ۋەرگرتنە (پاشاكانى بابان) كە لە سولتانى عوسمانى و... ھتدوۋە بۆيان دەھات، يا خۆيان بە كەسكىيان بەخشىبى.

موزەيىن: رازاۋە، ئارايشت.

دۆش: شان، وا ديارە ئەو خەلاتە، لە كەۋلە سمۆرە نايابەكان بوۋە بۆيە دراۋە بە شاندا.

ئەم تاكە لە (ەن، گل۷، گل۸، ف، ئا)دا سىيەمىنە و لەۋانى ترەا دوۋەمىنە، واتە لەگەل تاكى

پیشوودا پاش و پیشه و لیره دوا زنجیره‌ی تاکه‌کان له هموو سهرچاوه‌کاندا چونه‌که.
که دهدرا (ف، یح): که دورا.

که دهدرا (ما): که دروا.

که دهدرا (کو): که ددرا- نه‌شی (ف، یح، ما) پیتی (د)یان لی گۆپدرابی به (و) وه له سهرچاوه
کۆنه‌کاندا (دُرا) نووسراوه، بۆیه (دهدرا)مان جیگیر کرد.

دولبه‌ری (گ، س، گ۳): دلبه‌ری، نه‌مه‌ش دهسکاریی گیوه، چونکه له سهرچاوه کۆنه‌کاندا
نیشانه‌ی (لامی قه‌له‌و) نه‌بووه که گیو لپی وهرگرتن.

۴- فه‌له‌ک: پۆژگار، ئاسمانی مه‌به‌سته (گه‌ردوون)، سروشت.

خورۆش: جۆش و ئالۆزی.

وا دیاره کاتی دانانی ئەم هه‌له‌به‌سته و خه‌لات وهرگرتنه‌که، ئاسمان و که‌ش تووشی ئالۆز بووه
هه‌وره‌ تریشقه و باران بووه که زۆرتره‌که‌ی به‌ر دوا‌دوا‌ی وهرزی (زستان) و سهره‌تای به‌هار
ده‌که‌وی (کوردي) له هه‌مان کاتدا به‌ دهردی دهروونی خۆیه‌وه له ناله و گریان و خورۆشدا
بووه که به‌داخه‌وه ئەو دهرده‌مان به‌ ته‌واوی بۆ ئاشکرا نه‌بووه.

تۆش (ما) تووشی.

ناله‌و و گریه و (کو): کریه و ناله‌و.

گریه‌و (ما): کریو، نه‌مه‌ش رینووسی کۆنه.

گریه و (یح): کریه و، هه‌ر رینووسی کۆنه.

۵- وعظ: په‌ند و ئامۆژگاری. (واعیظ): په‌ند و ئامۆژگاریکار.

تۆبه: واز لێهێنانی دلداریی مه‌به‌سته. و ئەللی ئەی (واعیظ) ئامۆژگاریی مه‌که وازی لی ناهێنم.
صاحب: خاوه‌ن.

که‌مال: (ته‌واویی له تاقیکردنه‌وه و بیرو‌پا و زانستی) مه‌به‌سته.

عه‌قل: ژیری.

ئەم لیدواننی (واعیظ) و له تاکی دوا‌یدا (زاهید)ه، به‌لگه‌ی بوونی دژ و به‌دکاره له‌نیواندا که
به‌ جۆریکی لابه‌ لا لێیان دواوه، به‌لام نادیاریه.

تۆبه‌ی (یح): تۆبه‌ رینووسی کۆنه.

له تۆبه‌ی (ما): لتوبه، رینووسی کۆنه.

عه‌شق (گ۳): عیشق.

واعیظ (ف، با، نم، ۱، کم، گ۲، س، گ۳): زاهید.

ئەگەر (گل۷، گل۸، یح): آکر - رینووسی کۆنه.

عه‌قل و (ما): عقل. رینووسی کۆنه.

۶- به‌دتر: خراپ‌تر بۆ گه‌یژده‌بوون به‌و عه‌شق‌ه‌وه و په‌یوه‌ندی به‌ جوانه‌وه و زیاتره‌بوونی

خۆشه‌ويستی.

زاهید: مەرایى کاران و (بەسەر زارى خۆ بە خواناس و گۆشەگیر دەرخران)ى مەبەستە.

شەراب: بادە، مەى، خواردنەوێ سەرخۆشکار وەك عەشەقەكە بێ.

مەحبوب: خۆشه‌ويست، ئەو جوانەى لێى دواو مەبەستىتى.

ئەگەر (یج): اكر - رینووسى كۆنە

تۆش (ما): تۆیش.

شەرابى (ك): شەرابى، یا هەلەى چاپى یا دەسنگەى گیو.

دەستى (ما): دەست. رینووسى كۆنە.

مەحبوبى (گل، گل، گل): محبوب. رینووسى كۆنە.

مەحبوبى (ما): محبوب.

مەحبوبى (نم، كم، گ، س، گ): محبوبەى: (مەحبوبەى).

۷- غەرەز: ئامانج، مەبەس، مەبەست.

فەوت: نەمان، لەناوێردن. (فەوتا) لە ناوچوو.

بۆكێتیه: بۆ چ كەسێكە وەيا بە توانجەو پێى دەلى (بۆكێتیه)؛ چونكە وا دەر دەكەوێ لەم

هەلبەستەدا لە دوو (بەرە) دواو، وە وەك هەلبەستەكەى (نالى) وایە كە بۆ مردنى (سلیمان

پاشای بابان) و دانانى (ئەحمەد پاشا)ى كۆرى لە جیگەى ئەو كە لە هەمان كاتا پیرۆزانەيشە

كە گوتوویه:

«تا فەلەك دەورى نەدا كەوكەبەى ئاوا نەبوو»

بەلام بەداخەو ئەم هەلبەستەى (كوردی) لێلێیهكى تیاپە یا ناتەواو كە نازانێ بۆ كێى

گوتوو.

خود فرۆشى: خۆ فرۆشتن كە پەنگە ئەمەى بە (بەرەیهك) وتبێ و هەندى شوینی تری

هەلبەستەكە بۆ بەرەیهكى تر؛ چونكە لە پەراوێزى ئەم تاكەو لە (مس)دا كە كەشكۆلى

(صەیدى هەورامى)یەو خۆى هاوآل و هاو دەم و هاو چاخى (كوردی)بوو، بە بن رستەى: (بو

فوتى كردى بو كە فوتا) واتە (بۆ فەوتى كوردی بوو كە فەوتا)دا خەتێكى كێشاو و لە گۆشەى

لاى چەپى خەتەكەو نووسیویه: (١٢٥٨هـ) و ئێتر بە داخەو داوینی ئەو پەریهە لە پەریووتیدا

لە ناوچوو و ئەوى لە دواى نووسینی ئەم سالى (١٢٥٨هـ)یەو، نووسیویه نەماو و نازانێ

چى نووسراو.

ئەمەش نیشانەیهكى بە هێزە بۆ ئەوێ كە لە و سالى كۆچییهدا كە بەرامبەرە بە سالى

(١٨٤٢ى زاینی) شتێكى ئەوتۆ رووى داو كە هەستى (كوردی)ى جوولاندبێ و ئەم

هەلبەستەى لەسەر دانابێ، بەلام دراویتی و لە ناوچوونى ئەو داوینی پەریهەى لە كەشكۆلەكەى

(مس)دا، ئەو رووداو و بۆنەى هەلبەست بۆ دانانەى، لەگەڵ خۆیدا لى گوم كردوین.

منیش له ریگهی تۆ ژینه وهدا، پیتەکانی ئەو رستهی (بو فوتی کردی بو که فوتای)ی ناو ئەم تاکە هەلبەستە سەرەوهم بە ژمارە پیتی ئەبجەدی بەراورد کرد، دەرکەوت دەکاتە (١٢٥٨) چونکە ئەوسا رینووس بەو جۆرە بوو که (صەیدی) له (مس)دا نووسویه و خەتی بەبندا کیشاوه که: ژمارە ١٢٥٨ ی له دواى خەتەکهوه نووسیوه.

کەواتە بۆچوونەکەم له سەر ناوەرۆکی ئەو ژمارە ١٢٥٨ ی ئەو پەرەیه راستە و، بەلام له گەڵ ناتەواویشیدا هەر لێردا جێگیرم کرد بەشکو بەهۆی سەرچاوەی ترهوه ئەمە شتیکی لێ بکری بەشتی، چونکە ئەوسالە سەرینی فەرمانرەوایی ئەحمەد پاشای بابان و هەرەتی چەند پشێوییەک بوو که میژوو بۆی دیاری کردوین و لەوانە بوون هەستی هۆنەرانی ئەوسایان جوولاندبۆ، سالی دواى ئەحمەد پاشا روخواوه له گەڵ پاشایەتییه کهی. فەوتی (یح): فوت. رینووسی کۆنە.

کوردی (یح، ما، کو): هجری - ئەم هەلبەستە لەوه ناچۆی له دەرەوهی (سلیمانی) وهیا (کوردستان)دای نابۆی که (کوردی) بۆ ئەوانە نازناوی (هیجری) داناوه. بۆ کتیە (ما): بوکیتە.

بۆ کتیە: (نم): بۆ کۆیە - هەلەى دەستنووسە.

ناز و (گل، ٧، ما): ناز.

خود فروشی (گ، س، ٢): خو فروشی ئەمەش دەستکاری مامۆستا گیوه.

به نه برۆ و خال و خهت

- ۱- به نه برۆ و، خال و، خهت؛ خووبی، به بالآ؛ چوست و چالاکی به ظاهر؛ (بیچوه دهرویش)ی، به دل جه لادی سه ففاکی.
- ۲- به ئایینه ی روخ؛ (ئهسکه ندهر)، به جامی دیده؛ (جه مشید)ی به به ته ختی سینه؛ (په رویش)ی، به ماری زولف (ضوحاک)ی.
- ۳- له (په سم)ی قهوسی ئه برۆت، سسته وا (په رگار)ه که ی (مانی) له (نوسخه)ی (جه وهه ری فهد)ی دهمت، حهیرانه (سه ککاک)ی.
- ۴- سپای (حهت)، غهیری (مووکتیش) یانه (تیغ)؛ چاری نییه لای کهس. به (دهریا عیلم)هوه، هیچم نه کرد، با بچمه (دهلاکی).
- ۵- ده لئین: جه لالاد!!، ده لئ: نه، سهرکزو، مه عشو و قهیه کم، داد به لئ ئه و راست دهکا، ئه ماما درۆزن؟ کلکه میسوواکی.
- ۶- له دهست (باوکی) هه پاکه م؟ یا له بو لئه ی (داکی) هاوارکه م؟ له (ظولم)ی (خۆی) بنالم؟ یا له بهر جه ورو جه فای کاکی؟
- ۷- (گه له)ی صۆفی، ئه و هاتن، که میراتی (فهقی) بهش کهن، به لئ: مه علوومه خو؛ (وهحشی) که مرد، سهگ دهچنه سهر لاک.
- ۸- (حهیا)ی بردی (شهراب)، واعیظ. که و (مهنع) ت دهکا (زاهید)، (ههوی ساری) خراپه، بو یه و (به دگۆ)ی و (به دناک)ی.
- ۹- عهجهب، دهسته و گریبانم بووه (کوردي): به لای دونیا مه گهر قیسمهت بوو، بو من پۆژی ئه ووه ل، عیجز و غه مناکی.

-
- ۱- خهت (خهط): روومهت، کولم، روخسار، له هه مان کاتیشدا مه بهست له (گه نده مووی) روخساره. له تیکرای ئه م پارچه هه لبه سته وه، ده رده که ویت که و ئه م هه لبه سته، رازی دلداریه کی قوول و کاریگه ری بئ ئه نجامه، به رامبه ر به کچی کی کوردی دلخوازی دای ناوه.
 - لێره دا پرسیک دئ، به بیردا که ئایا (کوردي) له و سه رتینییه ئایینییه ی خۆیدا که ته نانهت له ئیسته ی (۲۰۰۵) دا به روو هه لمالراوی ئاشکرا کردنی (نێربازی) نهنگی و سووکییه و

(کوردي) چەندىن ھەلبەستى دلداریى بەسەر (کچ)دا ھەلدایى و ئەو ھەلبەستانەش كە ناوى نىرىنەيەكى ھاوال و كەسيەتيە ناودارەكانى ئەوسايان تيايە لە پرووى تىگەيشتن و كورتبىنى و لىنەكۆلىنەووه ھەندى سەرچاوه وەك لە شوپىنى خۆياندا پروونم كردوونەتەو ھەم پەراوويەدا كە ئەو سەرچاوانە (كوردي)يان بەنارەوايى بە(نيربازى)، تاوانبار كردووه، كە ئەم پەراوويەم لە زۆر شوپىندا بەبەلگەى بەھىزەو ھەم تاوانباركردنە نارەوايەى (كوردي)ى تيدا بەرپەرچم داوونەتەو و پوچ و ترۆم كردوون.

خووب: بەواتە جوان، وشەيەكە، كورد و فارس بەكارى ديتن. بەبالا: ئەم وشەيە ھەر بەسەرنجدانىكى سەرزای دوورەكەوئى لە ئەم شوپىندا جىگەى نىيە و گۆردراوويەكى بەسەردا ھاتووه، لەوانەيە، وە نزيكتر لە راستى و، دەقەكەو ھەم وشەيەكى وەك (بە ھەيبەت) بى.

يا(دوو)، وشەى (چوست) و (چالاکى)يەكە، لەوانەيە، وشەى تريان لە دەقەكەى (كوردي)دا لە جىگە بووبى، بەمەرجى پاشبەندەكەى تىك نەدرى. بۆيە وەك خۆى و بە گونجاوى (ئەم شوپىنەم) ھىشتەو، بەشكو سەرچاوهى تر، دەرکەوئىت كە ئەم ناپىكەيە پر كاتەو.

چونكە بالا دەچوئىرى بە (چنار)، (لاولاو) و (عەرەر) ... ھتد نەك بە چوست و چالاک، ھەرەك (چوست و چالاکى)يش لە (بالا)و ھەم نىيە و لە (ھيمەست و ھەيبەت و ديمەن) و ئەمانەى لەگەلدا دەگونجى.

ظاھير: سەرزارى، لە روالەتدا، ديار، ئاشكرا. دەرۆش: ھەوادارانى يەكئى لە (تەرىقەت)ەكان و كەسپىكى چاك و بى وەى و خواناسە و لە شوپىنى تردا بە دريژى تر پىناسەم كردووه.

جەللاد: وشەيەكى (عەرەبى)يە بە واتە: ئەو كەسەى كە پىست دەگروئىت، بەلام لىرەدا مەبەست لەو كەسەيە كە لەبەردەستى سەرۆكە خوين رىژەكاندايەو ئەو خەلكى لە سىدارە دەدا وە يا بە شير مليان دەپەريئى و بەدەورو پىشتى ئەو سەرۆكە ستەمكارەيە و (دژ)ەكانى پاك دەكاتەو ھەرەك ناوى ئەوانەيش كە بە دارياقامچى لەو كەسانە دەدن كە گوايە لە (دژ)يانەو بە (ياسا)ى ئاينى و (شارستانی) بە خراپ دەرچوون تاوانبار كراون.

سەففاك: ئەو وشە (عەرەبى)يە لە پرووى زمانىيەو بە واتاى (ريژەر) و (پىشتنى ھەر شتىك) دىت، بەلام بە مەبەستى (خوينريژ) لىرەدا بەكارھاتووه، لەو ھەم كە گوايە (دلخواز) ئەو ھەندە دلى رەقە دلداریكى شەيدای ئەو، بەو دەردى دلداریيەو ھەمەرى (بەدەست جەللای دلداریيەكەى) و، (دەكوژى) و خوئىنى دەرپىژرئىت.

سەرچاوهى ئەم پارچە ھەلبەستە لەكەشكۆلى دەسنووسدا: (مس، عن، بم، گل، ف، جلى، نم، ١/، ب، ب) لەگەل دەسنووسىكى خودى (مامۆستا عەبدولرەزاق بيمار)ى ١٩٧٥ز.دايە، كە

لهوه دهچي له (ب) وەرگیرایي که من وهک په راویژيکي دهسنووسی خوم له که ناریکي په راوی (شرح دیوان الحلاج - دوکتور مصطفى کامل الشبيبي/ ۱۹۷۵ دا نووسیومه) هرهوه ها سهرچاوه چاپکراوهکانی ئهم ههلبهستهش (کم، گ/ ۲، س، گ/ ۳) ه. که له نيوانياندا چاپي (کم) م کرده بنکهي ليکولينهوه بهپشتيواني سهرچاوهکانی تری. بۆ (بونهي ئهم ههلبهسته) بهداخوه هيشا به تهواوی بوم ساغ نهبووتهوه که چي و بۆچي و کي و. هتهده...

جياوازيی ناوهړوکي ئهم تاکه ههلبهستی يهکهمهي سهرهوه له سهرچاوهکانيدا بهم جوړه ي دوايييه:-

خال و خهت (نم/ ۱، با، ف، کم، گ/ ۲، س، گ/ ۳): خط و خال. خووبي (گ/ ۲، س، گ/ ۳): جوانی - ئهمهش به ئاشکرا دياره گۆرينی ماموستا کيوه. له وشه ي (بيچووي) نيو بالي دووهميهوه له (جلي) دا تهنيا (بچه) يکي ماوهو ئهوي تری دراوه. جهللادی (نم/ ۱، ف، با، کم): جلاوو.

۲- ئهم تاکه ههلبهسته به تيکرايي ئهوه دهگهيهي که (کوردي) ئاگهداري خو ي لهسهر کهسيهتيهکانی: (ئهسکهندر) و (جهمشيد) و (پهرويز) و (ضوحاک) ي ناو په راويي (شانامه ي فيردهوسي) ي تيا راگهيانندوه که ئهوه گوره پياوانه ههريهکه ي به چهند رواله تيکي، يا چهند شتيکي وهک (ئاوينه) و (جام) و (سينه) و (مار): ناويان دهرکردوه.

بهلام له خویندنهوهي ئهم تاکه ههلبهستی سهرهوه دا له رووي دهستوري زمانی و دارپشتهوه ههست به شيواوي و ليلى و ليکچريان و چاک بهيهکهوه نهبهسترانی تيا ههست دهکري. کومان لهوه دا نييه که شاعيرمان (کوردي) ئهوهنده ناتوان نهبووه که ئهوه (شيواوي و ليلى و ليکچريان) يه ي له دهست دهرچووبي.

کهواته ئهم تاکه ههلبهسته لهوانهيه به هو ي دهمادم کردن و يهک لهبهريهک نووسينهوهوهکه به ههله و ناریکي گوتراي و، يان له دهستنووسي ناخوشهوه وەرگیرايي که به چاکي و تهواوي نهخويندرايستهوه. که ئهم تاکه ي سهرهوه بهم مهرهيه برابي وهک له پال ليکدانهوهي ناوي ههريهکي لهو چوار کهسيهتي (شهخسيهت) ه مهزنه ي سهرهوه دا ئهم شيواوييانه روون دهکهمهوه:

ئهسکهندر: ههرچهند جاری تریش ناوي ئهم پياوهم ليکداوهتهوه بهلام ليترهشدا چهردهيهکي لهسهر ددويم و به چاکتری دهزانم.

ئهسکهندر: جيهانگيري مهزنی مهکدوني (ئهسکهندري گهوره) يه، که له سالانی (۳۵۶ - ۳۲۶) ي پيش زاینيدا ژياوه، و بهو تهمنه کهمهيهوه ئهوهنده جيهانگير وله جهنگدا سهرکهوتوو بووه، جارتيکیان بهسواربي ئهسپهکهيهوه خو ي کردوو به (دهريا) دا و گوتويهتي ههموو زهويي ئهم سهرزهمينه گرت و ئهبي دهرياش بگرم، ئهوهنده له خو ي باييبووه.

یه‌کێ لهو کاره گرنگانه‌ی که کردووێته‌ی له شاری (ئێسکه‌نده‌رییه‌)ی گۆی که‌ناری ده‌ریای سپیی ناوه‌راستدا که ده‌که‌وێته لای ژوو‌رووی نیشتمانی (میسر)وه ئهم ئێسکه‌نده‌ره له گۆی ده‌ریای ئهو شارهدا بورجیکی یه‌جگار به‌رزی دروست کردوه بۆ ئه‌وه‌ی ژۆر له دووره‌وه سه‌رنشینه‌کانی پاڤۆر (که‌شتی)یه‌کانی ناو ئهو ده‌ریایه به تیشکی ئهو (ئاوێنه) مه‌زنه‌وه که له‌سه‌ر ئهو بورجه‌ی ئێسکه‌نده‌ر چه‌سپ کراوه، بتوانن هه‌ر له دووره‌وه هانای شوێنی شارکه‌ بکه‌ن و پرووی تێ بکه‌ن؛ چونکه ئهو شاره (ئێسکه‌له)یه‌کی گۆی (مینا)ی که‌م هاوتا و به‌ناوبانگی ئه‌وسای جیهان بووه که له‌هه‌ر لایه‌که‌وه (که‌شتی) پرووی تێ کردوووه به‌و (ئاوێنه)ی سه‌ر بورجه‌وه ئهو شاره چه‌ندین ئه‌وه‌نده‌ی تر بووه‌ته شاریکی بارزگانی و ئابووری و زانیاری و وێژه‌یی و هونه‌ری و پیشه‌سازی و... هتد که ئهو (ئاوێنه)یه‌ بووه هۆی ئه‌وه‌ی به (ئاوێنه‌ی ئێسکه‌نده‌ر) ناو ده‌رکات و ئێسکه‌نده‌ری زۆرت‌ر پێ بناسرێت

که‌واته له‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌دا که (ئاوێنه‌ی روخ) هاتوه که ئێسکه‌نده‌ره، ئه‌وه ده‌ربڕینیکی پر به‌پری، راسته له چاوی د‌ل‌داره‌وه وه‌ک (کوردی) پرو = (روح)ی د‌ل‌خ‌وا‌ز و خۆشه‌ویسته‌که‌ی وه‌ک ئاوێنه‌ رووناک و بێگه‌رد بووه، به‌لام ئاوێنه‌ی (روح) نییه به‌شکو (ئاوێنه‌ی ئێسکه‌نده‌ر)ه و جو‌ره شێواوییه‌کی وه‌ها له‌م ده‌ربڕینه‌دا یه که به‌پینه‌و په‌ڕۆیه‌کی چرووکیش به‌یه‌که‌وه نابه‌ست‌ریته‌وه و واتای پر به‌پری نادات و به‌وه له هه‌لبه‌سته به‌هێزه‌کانی (کوردی) دور که‌وتوه‌ته‌وه.

هه‌رچه‌نده (روح) به‌واته (قه‌لا)یه له یاری (شه‌ترنج)دا و ئه‌گه‌ر گوتمان (قه‌لا) بورجه‌که‌ی ئێسکه‌نده‌ره هێشته هه‌ر ترازوه‌که‌ی لاره‌سه‌نگه.

(جه‌مشید): دووه‌مین که‌سه که له‌م تاکه هه‌لبه‌ستی دووه‌مه‌ی سه‌ره‌وه‌دا هاتوه، که تیا یا: دیده واته (چاوی خۆشه‌ویسته‌که‌ی (کوردی) چوێنراوه به (جام) و اتا: (ئامان)، که ئهو (کاسه) یا (زه‌رفه) قوول‌ه‌یه وه‌ک به‌رداخ که باده‌ی پێ خوراوه‌ته‌وه، ئه‌مجا لێره‌دا راسته چاوی خۆشه‌ویست وه‌یا د‌ل‌خ‌وا‌ز لای د‌ل‌داران مه‌ست کاره، وه‌ک چوێن باده‌ی ناو جامه‌که، (جامه‌که): مه‌ست ده‌کات به‌لام، چاوی چوێنراوه به‌گه‌لاوێژ، به‌نیرگس، به‌مه‌ست، ... تاد... چواندنی به (جام) که (جام) به چ جو‌ریک له چاوی ناچێ، ئهم ده‌ربڕینه جو‌ره نه‌گونجاوییه‌کی تیا یه و ئهو چاوه، بێ کلینه‌یه که جوانیی چاوه.

لێره‌دا ئهم باسی (جه‌مشید)ه به‌جێ ناهێلم و له سه‌ری ده‌ڕۆم تا‌کو پتر لێک‌دانه‌وه‌که‌م ڕووت‌تر بکه‌مه‌وه، نیشانه بۆ ئه‌وه ده‌که‌م که:

(جه‌مشید) (*) یه‌کێ بووه له پادشایه‌کانی (ساسانی)یانی باپیرانمان، ئهو (باده واته مه‌ی) یا (خواردنه‌وه‌ی سه‌رخۆشکار)ی دروست کردوه بۆ یه‌که‌م جار، وه‌یا له سه‌رینی فه‌رمان‌ڕه‌وایی

(*) جه‌مشید، کۆری ته‌هموورس، چواره‌مین پاشای پیشدادی به‌گۆره‌ی شانامه‌ی فیرده‌وسی هه‌وسه‌د سال‌ فه‌رمان‌ڕه‌وایی کرد و جه‌ژنی که‌نارای نه‌روژی کرده‌باو و کۆمه‌لێک داوونه‌ریتی نوێی دا هێنا.

ئەودا دروست كراوتەتەو، بە (جام = كاسە) ی زۆر و زیو، (گەوهر بەند) خواردووێتەو و ئەو (جام)ە ی ئەو بە (جامی جەم) یا (جامی جەمشید) ناوی دەرکردوو، وەیا رایەکی تر ئەوێتە (جەمشید)ەش شووشە (جام)ێکی زۆر (پان) و (بەرینی) لە شوینێکی زۆر بەرزی كۆشكەكە ی خۆیدا چەسپاندوو و توانراو پوو ی ئەو جامە بسوورێتەو بە ھەرلایەكدا كە ویستبێتیان و، گواھ (جەمشید) و (جام) یا ئەو (شووشە) یا (ئاوینە)یە كە لە شووشە واتە (جام) دروست كراو، ناو شاری پایتەختەكە ی ببینی كە ئەوھش ھەر (جامی جەم) واتە (جامی جەمشید) ی پێ و تراو.

رای سێھمیش ھەبە كە دەگێرتەو ئەو جەمشیدە لە بەرەبەیانێکی (جەژنی نەورۆز)دا بەسەر (كوردی)یەكی بەرزووە دانیشتوو گەورە پیاوان و پەشەگەلیش بە دەوریدا بوون كە ئاھەنگی ئەو جەژنە پیرۆز و پەشەنە ی (كورد) ی تیا بەرپا بكەن و، كاتی خۆر ھەلھاتوو. و داوێتە لەسەر سنگی (جەمشید) پاشا، كە بەزێرو زیو و ئەلماس و گەوھەربەند پازاوتەو، تیشكی خۆر لەو (سینە بەندە گەوھەری) جەمشیدی داو و تیشكەكە ی شكاووتەو بەناو خەلكەكەدا لەوھو ئەو پاشایە كە لە ھەمان كاتدا ناوی (جەم) بوو خەلكە وتووینە (جەم شید) واتە تیشكی جەم كە (شید) بەواتە (تیشك و پەرتەو) و ئەو (سینە بەندەگەوھەری) تیشكەرە بە (جامی جەم) یش ناسراو.

(جەمشید) بەمانە ھەموویەو ناوی كردوو، بەلام (چاو) واتە (دیدە) چواندن بە جامی جەم چاویکی بێگێتە و بیلەبیلە كە زۆرترەكە ی لە چاوی ھەندێ كۆپەر دەچێ و ناشی (كوردی) كە لە جوانی چاوی خۆشەوێستەكە ی دواو كەردبێتە و بەو چاوی كۆپەر كە ئەو (جام) ی ئەم سەرەمە ی ئێمە ی (تەلەفیزۆن) و (سەتەلایت) و (ئینتەرنێت)ە كە وەك جەمشید لە خانووی خۆمانەو ھەموو لایەكی (گەردوون بە دەنگ و ڕەنگی سروشتی خۆیەو دەبینن).

لێرەدا نیشانەیش بۆ ئەو دەكەم ئەو (جامی جەم)ە ئاویتەبە بناخە ی سەرەتاییی بیر لە بوونی شتیکی وەك (تەلەفیزۆن و سەتەلایت و ئینتەرنێت) كردنەو بوو.

(پەرویز) كەسەتیی سێھەمی ناو ئەم دووھەمین كە ھەلبەستیی سەرەوھەبە كە (كوردی) سنگ و بەرۆکی خۆشەوێستەكە ی چواندوو بە (پەرویز) ئەو پەرویزە ی كە باوكی (كەبخوسرەو) ی دلداری (شیرین) بوو و (پەرویز) بەسەر و سنگ بەرز، توانا، لێھاتوو و، خورت، بەكار و سەر و سنگ و بەرۆك جوانییەو بەناوبانگ بوو.

ئەمجا ھاتنی سنگی خۆشەوێستەكە ی لەم تاكە ھەلبەستەدا بە (پەرویز) وەیا وەك دەلێن: بە جۆرە (حیلە شەری)یەك ئەگەر سنگی ئەو (پەرویز)ە و سنگی خۆشەوێستەكە ی (كوردی) بەیەكتری چواندن، دیسانەو ھەر دەرپرینێكە لەو ناچێ (كوردی) بەو جۆرە ی راگەیانەبێ وەك لە سەرەتاو نووسیم من ئەمەش بەلاوازی و شیواوی و ناپرەپری دەزانم.

(ضوحاك) ناویكە كە عەرەبەكان ناوی (ئەزدیاك)، ئازدیاك، ئازدەھاك، ئەژدیاك) و.. ھتدیان

گۆریوه بهشتیوه (ضوحاک)، ئەو (ضوحاک) ەش ئەو پاشایەیی ساسانییەکانی باپیرانمان بووه که تا ئیستاش شوپنەوارە پاشماوەکانی بە بناری (خورمال) و (دینه) و (بەردەبەل) و ئەو سەر شاخەیی سەرۆو شارەزور، ھەر ماوہ.

ئەو (ضوحاک - یا ئەزەدیاک) پاشایەکی زۆر دادپەرور و چاک و بە زەیی بوو، لە ناوچەکاندا، بەپیتی ئەفسانە کۆنەکان گوايە (شەیتان) ئەو چاکییەیی ئەوی پێ ناخۆش بوو، که بۆی نەکراو بە ئارەزووی خۆی ھاوینیشتمانیەکانی (خوحاک) ی باپیرانمان، لە خشتەبەرێ و، بیان خاتە سەر پێگەیی خراپ، بۆیە (شەیتان) ھاووتە سەر ئەوی که چاکتر وایە خۆدی (خوحاک) بخاتە سەر کار و پێگەیی خراپ و نادادپەروریانە و گوايە (ضوحاک) تووشی نەخۆشییەک دەکات که ھەرچی پزیشکی ناوچەکە ھەبوون چاری نەخۆشییەکیان پێ نەکراو ھەر گوايە (ضوحاک) وای لێ ھاووتە که لەو دەوا ھەر پزیشکیک ویستبیتی چاری نەخۆشییەکی (ضوحاک) بکات، (ضوحاک) مەرجی لەگەڵ ئەو پزیشکەدا کردووە ئەگەر توانی چاکی بکاتووە ئەوا ھەرچی بخوازیت و لە توانایی (ضوحاک) دابی بۆ ئەو پزیشکەیی بکات و خۆ ئەگەر چاکیشی نەکردووە ئەوا سەری دەبری و لە ئەفسانەکاندا ھاووتە که چەند قەلای لە کاسە سەری ئەو پزیشکە چارە نەکارانەیی دروست کردووە.

ئەمجا رۆژیک شەیتان خۆی دەباتە شیوەی پیاویکەو و بە جانتایەکی سەر شانییەو، بە بەردەمی مائی پاشادا دەروات و ھاوار دەکات من پزیشکیکم ھەرچی نەخۆشی ھەیە دەستبەجی چاکی ئەکەمەو ھەر کابرا ئەبەنە لای (ضوحاک) پاشا و ئەروانی ئەو کابرا رووتە، نابێ ئەوێ لە بارابی که نەخۆشییە گرانیەکی چاک بکاتووە که ئەو ھەموو پزیشکە لێھاووتە چارەیان بۆ نەکراو.

ضوحاک) بە کابرای پزیشک (که شەیتان بوو) دەلێ کورم ببینە ئەو ھەموو قەلایەم لە کاسە سەری ئەو پزیشکانە دروست کردووە که چارەیی نەخۆشیەکیان پێ نەکراو، ئیستەش ئەگەر چاک دلتیا نیت لە کارەکی خۆت ئەوا دەست مەدەرە چارەیی من، ئەویش وەلامی دەداتووە گەر ھەر ئەگەر دەستبەجی چاکم نەکردیتووە ئەوا چاوەروانی چەند رۆژیکم لێ مەکە و گورج لەسەرم بدەو ئاویک لە جانتایەکی دەردەھینی و دەیداتە (ضوحاک) که بیخواتووە و لەگەڵ خواردنەویدا (پادشا) ھەرچی (دەرد) ھەیە لە لەشیدا نامینێ. پادشا سپاسی پزیشکەکە دەکات و دەلێ دەی بلی چیت ئەوێ بۆت بکەم (دوکتۆر شەیتان) یش دەلێ گەر ھەر تەنیا خۆشیی سەری تۆم دەوێت.

پادشا جارێکی تریش وتەکی خۆی دووبارە دەکاتووە (دوکتۆر شەیتان) ھەمان ولاتی ئەداتووە.

پادشا دەلێ کورم نەریتی پادشایان وەھایە ئەم جوړە وتەیی من سی جار بلینەو، دەی ئەمە جاری سیەمە چیت دەوێ ئەو سایە شەیتان دەلێ گەر ھەر من خۆشیی تۆم دەوێت بۆ ئەوێ

سى جاز فەرموودەكەت بە پاشەو نەدەم، ئەوا ئەگەر پىم دەبەخشى لەسەر ھەر شانپىكت تەنیا يەك (ماچ) ئەوا خۆ بە بەندەى تۆ دەزانم. ئەو سايە (ضوحاك - يا - ئەژدەھاك)شا، ھەردوو شانى خۆى بۆ پروت دەكات و كابراى پزىشك لە ھەر سەرشانەى ماچىك دەكات و جاننايەكە ھەلئەگرى و ئەلتىت گەورەم من ئىستە كارى دىكەم ھەيە، بەلام ھەمىشە سەرت لى دەدەم و لەگەل كورنووشى كردن بۆ بارەگای پاشادا لە (كۆشكى شا) دەچىتە دەرى.

ھەركە كابراى (شەيتان پزىشك) دەروات پادشا ھەردوو سەرشانى و جىگە ماچەكان نازار پەيدا دەكەن و دواتر ھەلئەئاوسىن و ئاوسانەكە وەك دومەل دەتەقى و لە ھەر سەرشانەى مارتىك دىتە دەرەو لەو شوپىن دەربوونى دوومەلەكە شوپىن ماچەكە بوو. دوكتۆران ھەرچى دەكەن چارى ئەو دوو مارەيان بۆ ناكىت كە ھەردووانيان دەيانەوى سەر بە كۆنە گەوچكەى پادشا بكن و پزىشكەكان تەنانت مارەكان دەپىن كەچى جارچى تر سەر ھەلئەدەنەو. ئەو سايە (برىار) دەدەن ئەم مارانە دەيانەوئەت لە ناو كاسەى سەرتا (مىشك) بخۆن، دىتە سەر ئەوھى كە ھەر مارەى رۆژى زەلامىك سەربىن مىشكەكانيان بەدەن بەو دوو (مار)ە و ئەو مارانە ئەوئەندە گەورە دەپن تاكو دەپن بە (ھەژدەھا) و لەوھو ئەو پاشايە بە (ھەژدەياك) واتە (ھەژدەھا) دەناسرىت و ھەربەكانىش ئەو ناوھيان (تەرىب) كەردووە بە: (ضوحاك) و ئىتر پاشماوھى داستانى ئەم (ضوحاك)ە درىژە و ھەتا (كاوھى ئاسنگەر) دەيكۆزىت، ھەر ئەوئەندە لى رادەگەيەنم، كە لەمەوداوە بە (تىروىشك) ھەر (رۆژەى) دوو (كورد) سەر دەپىن كە مىشكەكانيان بەدەن بە مارەكانى سەر شانى پادشا و بەم جۆرە ئەو پادشا چاكەكارە (شەيتان) دەيگۆرئ بەو خويىنرئە.

كۆتايى داستانەكە بە كەلكى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەو نايەت و ھەر ئەوئەندە لى بەبىرا دىنمەو كە لەم تاكە ھەلبەستەدا (جووتە زولفەكانى) كچە جوان و خۆشەويستەكەى (كوردى) چوینراون بە (جووتە مارەكەى) سەر شانى (ضوماك) كە زولف لەسەرەو دىتە خوارى بەسەر شاندا و بەلام مارەكان ھەريەكى لەلایەكى سەر شاندا لە خوارەو ھەلقولۆ بوون و، ئەگەر چى بۆ پىنەكردن بىر بۆ ئەو دەچى كە مارەكان چۆن ويستووينا (مىشكى ضوماك) بخۆن ئەو زولفانەش ئاوەھا دلى ھۆنەريان بەند كەردووە و لەوھى كە لە ناوى بەرن ئەمىش چواندىكى لاوازە

كەواتە ديسانەو (زولف) و (ضوحاك)ەكەى ناو ئەم تاكەش وەك ھەرسى كەسەتییەكەى تر شىواوى و لاوازی تيا دەبىنرئە.

خۆزگە سەرچاوەى تر سەريان ھەلئەدا كە راستى دەقى ئەم تاكە ھەلبەستەيان تيا بى و ئەم تاكە لەم شىواويە پزگار بكن، ئەوھم ئاواتە.

لەگەل ئەمانەشدا شارەزايى زۆرى (كوردى) لە مېژووى ناوچەكەمان لەم تاكە ھەلبەستەدا بۆ دەرەكەوى و ھەر ئەم شارەزايىيەى لەگەلى ھەلبەستى تردا ديارە.

۳- رەسم: وێنە، نەخش،

قەوسی: کەوانی چەماوەیی برۆی مەبەستە.

پەرگار: جەوول = ئامێریکی جەز و کەوان پێ کێشانە کە لە وێنەکێشی و لە (ئەندازیاریدا) کە قوتابییان، لە وانهی (هەندەسه) دا بەکاری دێن.

مانی: ئەو هونەرمەندە وێنە و نەخشکێش، ھۆنەر، بیرمەندو، فەیلەسووف و زانایە بەناوبانگەیه کە بەبیرە قوول و بەهێزەکی چووتە پلەیهکی زۆر بەرز لە زانیاری و کابرایەکی کوردی زەردەشتی بوو کە ناوی زۆر بردوو.

لە ھەڵبەستەکانی (کوردی) و ئەم پەراییەدا، ھۆنەرانیش لە ھەڵبەستیانداندا نیشانەیان بۆ کردوو.

نوسخە: وێنە، ھاوچەشن، لەبەرگیراوە..

جەوھەری فەرد: (گەوھەری تاکانە)، کە مەبەست لە خودی (خوای) مەزنە کە ھاوچەشن و ھاوبەشی نییە و ھەر تەنیا خۆی بوو و ھەر خۆشی دەبێ، یا مەبەست لە ھەر شتێکی بچووک و تاکانە وردی وەک (دەم) ی بچووک خۆشەویستەکی (کوردی) یە.

حەیران: سەرسام، سەراسیمە، لە بەرامبەردا حەپەساو و سەر لێ دەرنەکردوو.

سەککاک: لە رووی زمانییەو بە واتە دارپژەری پارەکانزایی واتە سەکەلێدەریتی، لەم لایەنە زمانییەو مەبەست لەوێ کە ئەو سەکە لێدەرە ناتوانی شتێکی ئاوا بچووک (زەرەنگەر سازی) ھێندە (ورد) دروست بکات کە ھاوتای دەمە بچووکەکی کچە جوان و دلگەرەکی (کوردی) بێ.

بەلام لە رووی ئەووە کە ئەم وشەییە (سەککاک) یە ناوی کەسەتیەکی مەزنی بەناوبانگە ئەم تۆزە ئاگادارییە دواي لەسەر پێشکێش دەکەم:

سەککاک: (نازناو) ی (یوسف کوپی ئەبوبەکر) ه، لە زانستی خۆشخوانی واتە (بەلاغەت) دا زانایەکی زۆر شارەزای پسپۆر و لە زانستی (کەلام) یشدا بە ئیمام ناوبراوە ھۆنەرێکی بالا دەست بوو؛ دانەری گەلی پەرایی پڕوچری بایەخدار زانیارییە، وەک پەرایی (مفتاح العلوم) کە تا ئێستاش ریزی زانیاری وردی خۆی ھەیە و، لە سالانی (۱۱۶۰ - ۱۲۲۹) ی زانیندا ژیاوە. گوايە بەو ھەموو زانیارییەو لە بچووکێ ئەو (دەمە) سەرسام بوو.

ئەم تاکە ھەڵبەستە لە (مس، عن، گل/۶ و لە دەسنووسەکی (بیمار) دا سێھەمینە و لەوانی ترا نییە و ھێشتا چاپیش نەکراوە لە ھەمووانیشیاندا چونیەکە.

۴- نیو بالی یەکەمی ئەم تاکی چوارەمینە جگە لە سەرچاوەکانی (مس، عن، گل/۶) بەم جوۆری دواي نووسراوە:

«سوپای خەت ھات غەیرەن تیغ کەسی ناتوانی چارەکی کا»

جیاوازییەکانی ناو ئەم تاکەش بەپێی سەرچاوەکان بەم جوۆرەن:

غەيرەز: (گ، س، ۲): غەيرى - كە گيو، ويستوويه تى لە شپوھى (فارسى ئامپىزى) ئەم
وشەيە بگۆرى و سەير ئەوھىيە كە نەيكر دووھتە (بىجگە) ى كوردى پەتى تر.
غەيرەز (جلى): غيراً - و بەدەسنووسىكى ترى جياواز چاك كراوھ بە (عەبراز)
چارەى كا (ك/۲، س): چارى كا.
چارەى كا (گ، ۲): مەنعى كا.
بابچمە: (جلى): بچمە - ئەمىش لەنگە
لە سەرچاوەكاندا ئەم تاكى چوارەمىنە لە (مس، عن، ن، گل) دا چوارەمىنە و لەوانى تردا
(سپىيەمىن، جگە لە لە دەسنووسەكەى (بىمار) و (جلى) دا شەشەمىن تاكى ئەم ھەلبەستەيە.
ئەمىش لىكدانەوھى وشەكانى ئەم تاكەيە كە لەسەرەوھ بەپىتى سى سەرچاوەى (مس، گل)،
(عن) كە جىگرم كوردوھ بە (شياو) ترو لە واتادا (چر) ترى دەزانم.
(سوپاى خط): سوپاى خەت، لەشكرى خەت، كە وشەى (خەت) م لە تاكى يەكەمى ئەم
ھەلبەستەدا لىك داوھتەوھ كە مەبەست لە (گەندەموو) بە رووى ئەو كچەوھ كە (كوردى) ئەم
ھەلبەستەى بۆ داناوھ. بەلام ھەندى ھۆنەرى (سۆفى) ئەم خەتەيان بە گەندەمووى دەموچاوى
(نۆرىنە) يەكيان چواندوھ و ھەر ئەمەش بووھتە ھۆى خراپ لىكدانەوھ، كە ھەندى سەرچاوە
ئەم (خەت) ى ناو ھەلبەستى (كوردى) يەيان كوردوھتە گەندەمووى رووى مۆرمندالى كۆر و
(كوردى) يان بە خۆشەويستى ئەوھوھ بەناپەوايى پى تاوانبار كوردوھ.
پاستە وەك پام گەياند سۆفییەكان كە (خەت) يان بە گەندەمووى تازە دەرھاتووى دەموچاوى
نۆرىنەيەك داناوھ، چونكە بەلای ئەوانەوھ كە ويستوويانە خودى خوا بە (نۆرىنە) ناوبەن، كە لە
مىيىنە لە پىشتەر، ئەوھتا ھەموو وشە و ناوھكانى خاى مەزن ھەموو ھى نۆرىنەن و بۆ نمونە
لە جىگەى (رەھىم) و (سەبوور) و (شەكوور) دا نەوتراوھ (رەھىمە)، (سەبوورە) و (شەكوورە)
كە ئەمانەيان بۆ مىيىنەن بۆيە بەلای ئەو سۆفییانەوھ (خەت) بە (سمىل) و (ریش) دانراوھ
نەك (سمىل) و ریشى نۆربازى). (كوردى) مەبەستى لە گەندەمووى دەموچاوى كچە جوانەكەيە،
ھەر بۆيە لەم نىو بالى دووھمەدا. چارەى ئەو گەندەمووھى (مووكىش) و بە (تىغ) داناوھ كە موو
(كپشەكە) بۆ مووى (پوخسار) و (تىغ) ەكەش بۆ مووى ترى لەش و (كوردى) ئەوھندەش
شەيدای ئەو كچە بووھ كە فەرموويەتى «سەرەپاى ئەم دەريای زانستى» يەم كە شتىكى ئەوتۆم
لى بە دەست نەھىناوھ كە لە دلى دلخوازەدا كەمى شىرىن بىم و بۆيە چاك واىە بچمە
بەرپىشەى (دەلاكى) و وھەا بكەم كەمى گەندەموو تووكى لەشى ھەلكىشم و بتاشم و بەشكو
لەو بوارەدا بگەمە ئەو دلخوازم».

مووكىش: ماشەيەكى يامقاشىكى وردىلەى بچووكە و مووى رووى پى ھەلدەكىشەرى.
لە ھەمان كاتىش لەو (مووكىش) يە مەبەست لە ھەلگرتنى دەموچاوە بە كشتەك كە جارەن
ئەمانە ھەر تايبەت بوو بە ئافرەت.

غەيرى: جگەلە، بېجگە، بېجگەلە، بلى، بەبى...

تىغ: مەبەست لە گويزانە كە مووھەكەي پى چار دەرگى، و جگە لە تىغ و مووگىشەكە ئەوسا چارەى لابرندى تووك و موو بووھە جا نازانم (داروو)ى (گەرماو)ەكان ھەتا سالا پەنجاكانى چەرخى پىشسو لەگەل (دەمووكانە) كە مووى بەرى ئەرووتانەو لەسەرپىنى (كوردى)دا ھەبووھەيان نە، كە ئىستا چەندىن ھۆى ئەو پەيا بوون و چاكتەر لە (داروو) و (دەمووكانە)ش و بى، ئەركترىش و بى ئازارتىش و ئاسانتىش و بى مەترسىتىش.

دەللاک: لە رووى زمانەوانى و فەرھەنگىيەو ئەم وشە عارەبىيە بە وانا، شىلان و ھەنوونى لەش كە جارەن و تا ئىستاش كەسانىك ھەن لە (گەرماو ھەشتىيەكاندا) سەر و لەشى كەسانى پىر و پەككەوتە و دارا و نەخۆش دەشۆن و شىشتوويانە و ھەروھە لە كۆلنجكردندا پسپۆرى ئەوھن كە چۆن شان و مل و دەرماكانى لەش بىشپۆن پۆ نەرمبوونى كۆلنجەكە.

لە ھەمان كاتىشدا وشەى (دەلاک) بوو، بە ناوى ئەوانەى پىشەى سەر و رىش تاشىنيان ھەبووھە ئەمەش لەوھەيە كە شوپن رىشيان بەر لە تاشىنەكە زۆر ئەسوھو و دەھەنو، بە نيازەى بنى تووكەكە سى بى و بى ئازار بىتاشرى: لەوھە بە (دەلاک) ناوئارون.

(كوردىش) چارەى نەماو كە چووئىتە بەر دەلاكى و دەموچا و ھەلگى وەك لە پىشەو پوونم كەردەو.

۵- دەلەن: دەلەن، دەپەن، دەپەن - كە مەبەستى لە دلخووانە لە ھۆنەرەن، كەوا لە ھەلبەستەكانىندا، بە دلخووانەيان دەلەن: جەللاد، وەك لە يەكەم تاكى ئەم ھەلبەستەى: (كوردى) خۆشى، كچە خۆشەويستەكەى بە (جەللاد) ناوئارو.

جەللاد: وەك لە يەكەمەن تاكدا لىكە داوھتەو بە واتە: بكوژ، و خۆنخوارە.

دەلەن: مەبەستى لە كچە خۆشەويستەكەيەتى كە وەلامى دلدارى داوھتەو.

نە: بە واتە (نا، نا) مەن جەللاد نىم بەشكو سەر (كز گرتو)يەكەم.

سەرکە: ئەمە لە (ئىدىوم: كىنا)يەكى كوردەوارى وەرگىراو، كە ئەگەر پىناسەى كەسكى بى وەرنەگ و بى وەى بکەن، و توويانە وە دەلەن: فلانكەس سەرى خۆى كز گرتو، يا دەستى بەكلاوھەى خۆيەو گرتو، ئەوھندە بى وەى و، بى وەرنەگ وەك (كوردى) لىرەدا بە زمانى خۆشەويستەكەو بەسەر كزى داناو.

مەعشووqە: وشەيەكى عارەبىيە كە بەپى دەستوورى زمانى عارەبى، لەم جۆرە وشەگەلەدا جىاوازی لە نپوان وشەى (مەعشووq = ماشقە، يا ئەو كەسەى كە دلداران خۆشيان دەوئەت كە جۆرى (مەعشووq) بۆ خۆشويستراوى (نەرىنە)يە و (مەعشووqە) كە لەم تاكە ھەلبەستەدا ھاتووە بۆ (مەيىنە)يە، وەك لە تاكى دووھەى ئەم پارچە ھەلبەستەدا (كوردى) لە (زولف) واتە (ئەگرىجە)ى كچانەى خۆشەويستەكەى دواو كە (زولف) بۆ (مەيىنە)يە. و ئەوھتا لەم تاكەيشدا خۆشەويستە دلخووانەكەى (كوردى) خۆى بە (مەعشووqە) واتە مەيىنە پىناسە

کردوو، نهک (نێرینه) نیوهی دووهمی ئەم نیو بۆلی ئەم تاکه ههلبهستهی سهروه هه له سهراوهکانی، (مس، عن، گل/ه) دا بهم جوهری سهروه. هاتوو که له بهر پری و چیری و پهسندی دهربرینهکهی جێگیرم کردوو.

ئهگهر چی له سهراوهکانی تر دا بهم جوهری دوايي هاتوو:

«دهلێن جهللاد دهلی: من؛ مل کز و، (مهعشوق)م، هواره.»

ئهم دهقهيش جگه له (لهنگی)یهکهی له کیشی ههلبهستهکهدا وشه (مل کز) له جێگه (سهركز)هکهی پيشوو هاتوو، که (مل کز) به واته (موطیع)ی (عهربی)یه، ههركیزیش جوانان و دلخوازن ناوهها (موطیع = مل کز) نهبوون و نابن، چونکه ئهوانیش بیر و راو خواستی تاییهتی و مافی رهوای خۆیانیاان بووه و هیه، بهلام ههرجی وهک (سهركز)ه، بهکارهێنراوهکهی ناو تاکه ههلبهستهکهیه له واتادا جیاوازه له (مل کز).

وهک لیکم داوهتهوه بۆ ئەم شوێنه (سهركز)هکه، بهجێتر و گونجاوتر و بههێزتره، جگه لهوهی بهکارهێنانی، وهیا بوونی وشه (من) له دهقه نیشانه بۆ کراوهکانی سهراوانی تر دا وهک لهسهروه جێگیر کراوه (من) پتویست بهم شوێنه نییه و لاوازییه له دهربریندا؛ چونکه هه بهوهدا که لهو سهراوانهدا که له وشه (مهعشوق)م دا هاتوو و پیتی کۆتایی (مهعشوق)م، جێگه (من)ه، که دهگریت کهواته هه لهبندا ئەم (من)ه، بۆ ئەم شوێنه پتویست نییه و ئەم جوهر دهربرینه لاوازهیش دووره له مۆرکی ههلبهستهکانی شاعیرمان (کوردی)یهوه.

دواي ئهمانه ههموو، وهک دهبنریت لهم دهقه بۆ جێیهی سهروهدا وشه (هواره) له جێگه (داد)هکهی دهقه پهسندکراوهکه هاتوو، که (داد) به واتا (عادیل) و له ههمان کاتیشدا ههمان واتای (هواره)هکه دهوات و لهمیش سووکتره له دهربریندا و وێژهییانه ترو ئاههنگ و ساز خۆشتریکه لهسه زار، (زمان) جگه لهوهی ساز و ئاههنگی وشه (داد) له پاشهپه (سهروا = قافیه)دا هاوئاههنگ و سازی وشه (جهللاد)هکهیه له ههمان نیو بۆلیدا که ئهمهش پهسندی و شیاوییهکی تر به تاکه ههلبهستهکه دهبهخشی له بهر ئهمانه من دهقی (مس، من، گل/ه)هکهم ههلبژارد و هه به (شیکردنهوه)ی هۆی ههلبژاردنهکهم دهستم لهم نیو تاکه یهکهمی ئەم پارچه ههلبهسته ههگر.

له نیو بۆلی دووهمی ئەم، تاکه پێنجه مهدا (کوردی) بهو په پری (ئینصاف)هوه دانی ناوه به راستی گوتنی کچه دلخوازهکهیدا که کهسیکی (جهللاد) نییه و ملی خۆکز گرتوویهکی (داد) خوایه و (مهعشوقه)یشه نهک (مهعشوق) و، ناو بردنی به (جهللاد) له تاکه ههلبهستی یهکهمی ئەم پارچه ههلبهسته نه ریتیکی چاولیکه ریی شاعیرانه و هه به بهم دان پیاوانهیش مافی رهوای خودی کچه دلخوازه (مهعشوقه)کهی خۆی له بیرورا دهربریندا به رهوا جێگر کردوو که (کوردی) له سهرهتای نیو بۆلی دووهمی ئەم تاکه یه سهروهدا به دووپاته کردنهوهوه

فهرموویه تی: (به لئی) و، ئەم (واته کچه مه عشووقه) یه راست دهکات له وهی دهری بریوه. دواى ئەم دانپیانانه پاک و بیگهرد و مرۆفانهیه (کوردى) (ته له) یهکی خۆی ئاسایی، یا (نالی ئاسایی) یانهی، ناوه تهوه که له ژێر سایه ی وشه ی ساده ی سه رزایدا واتایه کی قوول و دووفاقیی شار دوو ته وه، ئەویش ئەوهیه که فهرموویه تی: (درۆزن؟ کلکه میسواکی).

واته ئەوی درۆزنه هه ر ته نیا کلکی میسواکی دهم دانی خۆ پاک کردنه وه که ی خۆی (تی بێ)، که ئەم دهقه ئەوهنده پرو چرو توند و تیژ و خهست و خۆل و پر به پره مه گه ر ئاوه ها (جنیوێک) له دهست (شیخ ره زای تاله بانى) هاتبی و ئەم جنیوهش دیسان له (قسه ی نهسته ق) = (ئیدیۆم = کینایه) ی کوردیماندا به جۆری (درۆزن به کلکی بز) واته ئەو که سه ی که درۆزنه هه ر ته نیا کلکه بزنیکی تی رۆبی و به لام ده ربینه که ی (کوردى) له م قسه ی نهسته قه ی کورده وارییه ش گه لی به هیترتر و جیی خۆگرتره، چونکه له قسه ی نهسته قه که ماندا هه ر (کلکه بز) یک ئاراسته ی (درۆزن) کراوه، به لام (کوردى) لی ره دا ئەو (کلکه ی میسواکه ی خودی درۆزنه که ی) ئاراسته ی کونی پاشه وه ی درۆزنه که کردووه که به پیسبوونی کلکه میسواکه ی شه وه میسواکه که ی له دهم و دانی خۆی سووه.

ئەم جنیوهیش ئەگه ر چی به پیی هاتنی تاکه هه لبه سه ته که له وه ئەچی که گوايه کوردى دوا به دواى به راستگۆ راگه یاندنی کچه دلخوازه که ی ئەو کلکه میسواکه یشی تی گرتی، به لام نه ته له دانان و اتا شار دهنه وه ی له بن وشه دا (یه که ی (کوردى) له وه دایه که ئەم نیو بالی دووه می تاکه هه لبه سه ته ی سه ره وه ی کردووه به دووبه شی له یه کتر جیاوازه وه که:

له به شی یه که میاندا: پشتگیری گوتی کچه دلخوازه که ی خۆی تیا راگه یاندووه. له به شی دووه میاندا: سه ره رای راستگویی دلخوازه که یشی لایه کی له درۆزن کردووه ته وه و ئەو جنیوه که سکون و پیس و پۆخ له ی به درۆزن داوه نه که به راستگۆ که سه ره تا و له به شی یه که می نیو باله که دا کچه ی به راستگۆ داناوه، که واته له م جنیوه دا (کوردى) له گه ل کچه که ی نییه که راستگۆ بووه و مه به سستی له هه ر درۆزنی که.

ئەم ئاوێدانه وه له درۆزنه ییش لی ره دا، لام وایه له و کاته دا یا له ده نگوباسی دلداریه که ی (کوردى) دا و شهیدایی بۆ کچه که دا (شتیک) پروی دابی و (کوردى) بۆیه ئەم مه به سستی (راست گۆ) و (درۆزنه ی) راگه یاندووه که بۆ سه ری نیی (کوردى) و ئەو له و دلدارى و له و پرودانى ئەو (شته درۆیه) ئاگه دار بوون ئەم تاکه هه لبه سه ته له لای ئەوان گه لی به هیتر تر و جیگیرتر بووه. که تیی گه یشتوون و به داخه وه من پیم نه زانیوه چی بووه.

(میسواک) یا (سیواک): لقى جۆره داریکه ئەوهنده ی په نه یه که ی ئەستووری زه لام ئەستووره به درێژایی بستی که ده بی. ئەو لقه داره هه ر دوو سه ری ریک قرتینراوه و سه ریکیان له نوکه که یه وه به ره وخوار ئەوهنده ی ۲ - ۳ سانتی مه تریکی توێکله که ی به ریکی لی کراوه ته وه.

ئەو بەشە بى تۆيكلەي يا كرۆكى لقە دارەكە ريشال ريشالچىكى (فلچە) ئاسايىيە كە (ميسواك) يا (سيواكى پى دەلین) ئەو دارەي ئەلقەي لى كراوئەتەو، نەمزانیوۋە لە (كوردستان) دا ھەبى و وا ديارە لە ولاتى گەرمدا و بەتايىبەتى لە شارى (مەدينە) ى (حىجاز) و لە سەرتنى پىغەمبەرى ئىسلام (د.خ) دا، بوو ددا پاككردەوۋە لە بەلغ و پاشەپۆكى نىوان ددانەكان وەك (فلچەي ددانى ئىستە) بەكارھاتوۋە و بۆنىشى خۆشە.

لەبەر ئەوۋەش كە پىغەمبەر (د.خ) يە بەكارى ھىناو و بە تايىبەتى بەر لە دابەستنى (نويز) دا، بۆيە لاي ئىسلامەكان بەكارھىنانى (سيواك) بەر لە نويز دابەستىن بە سوننەت دەزانى و دەيكەن.

لە بەسەركردنەوۋەيەكى ئەم تاكە ھەلبەستەدا دەگەينە ئەو ئەنجامەي كە كچە دىلخوازەكە گوتوۋىيە من (جەللاد) واتە بكوژ، نيم و من سەرى خۆم كز گرتوۋە، واتە كەسپكى بى (وھزنگ) و بى (وھى) م و ئەو ھاتوھاوارەي دلداران لە دەست ھەر جوانىكى وەك من خراپى لە خودى ئىمە و لە منەوۋە نىيە، بەشكو جوانى پوخسار و شەنگ و شۆخى لەش و لار و چاۋى كاريگەر و دلگىشى ئىمەوۋەيە نەك لە خودا ئىمەوۋە كە ئەوانەش كارتىكى سىروشتى و دەسكردى خاۋاين و دەسەلات و زۆردارى جەللادى من لەوانەدا نىيە كە دلداران پىتوۋەي دەنالن نەك سوۋچى دىلخواز بى كە لەم تاكەدا پاكانەي بۆ كراو.

۶- جارى و پىشەككى ئەم تاكە ھەلبەستە برىتتە لە سكالو و گازندە و جارسى دەربىرىنى دلدارىك بەرامبەر بە (باوك) و (دايك) و (برا) ى خودى دىلخوازەكەي وەك سەربارى زولم (ستەم) ى خودى دىلخوازەكەش بەرامبەر بە دلدارەكەي.

ئەم سكالو گازندە دەربىرىن و جارسىيە بىگومان، دىلخوازي دلدارەكە (كچ يا ژن) بووۋە واتە (مىنە بووۋە) كە (كوردى) لى دواو.

كە ھەرگىز روۋى نەداو، ئاوا بە ئاشكرا دلدارىك سكالو گازندەي خۆي بەرامبەر بە كەسوكارى دىلخوازىك راگەياندبى كە (كور) بى كە ئەمەش (قور) دەدا بە دەمى نووسەرى ئەو سەرچاۋە تىنەگەشتوۋانەدا كە (كوردى) يان بە (نير خوازي) و بە نارەوايى تاوانبار كردوۋە كە ئەمەتا (كوردى) ئەو گازندە و سكالو جارسىيەي خۆي لە ھەلبەستىدا بلاوكردوۋەتەو، ئەمە بۆ سەدان دەجى كە ئەم ھەلبەستەشى دەستاو دەست و دەماو دەم و ئەم كەشكۆل و ئەو كەشكۆل و ئەم يانەو چاپكراۋى كردوۋە.

ھەراكەم: بە واتە رابكەم، ھەلبىم بەلام (ھەراكەم) ە لە كەشكۆلەكاندا بە رىنۋوسى كۆن و لە شىۋەي (ھەراكەم) دا نووسراوۋە كە لە ھەمان كاتدا ئەم شىۋە كۆنە جگە لە (ھەراكەم) بە (ھەراكەم) واتە (ھەراۋ ھوريا بكەم) و بىكەمە نالەو فوغان كە ھەردوۋ جۆرى (ھەراكەم) و (ھەراكەم) ىش بۆ ئەم تاكە ھەلبەستە دەگونجىن و، واتاي تەواۋى خۆيان دەدن، ئەمەش (جىناس ئارايى) يە ئەم تاكە لە (مس، عن، ن، گل/۶) دا شەشەمىنە و لەوانى تردا چوارەمىنە.

له دهست (ن، نم/ ۱، با، گ/ ۲، گ/ ۳، س): له رق.
ههراکه م (ف، نم/ ۱، با، گ/ ۲، گ/ ۳، س): بگریم.
داکی (ف، نم/ ۱، با، کم، گ، ۲، گ/ ۳، س): دایکی. ئەمەش لەنگی ئەدا بە هەلبەستەکه لەنگ و
کێشه‌که‌ی قورس دهکات.

۷- (گه‌له): به واته، کۆمه‌ڵ و دهسته به‌لام هی سه‌گ.

صۆفی (صۆفی): به واته په‌یره‌ویکاری (ته‌ریقه‌ت = ته‌ریقه‌ت) ه به‌لام مه‌به‌ستی له‌وانه‌یانه به‌سه‌ر
زاری و درۆ، خۆیان به‌ خواناس ده‌رخستوو و بۆیه له‌ وته‌ی (گه‌له‌ی صۆفی) دا کردوونی به
(سه‌گ). درۆنه‌که‌ی تاکی پێشوو مه‌به‌ست له‌مانه‌یش

میرات: ئەوه‌یه که‌ پاش مردوو به‌جێ ده‌مێنێ و که‌سوکاره‌که‌ی دوا‌ی ئەو به‌پێی ده‌قی (ئایینی)
وه‌یا (یاسایی) به‌سه‌ر خۆیاندا به‌شی ده‌کهن.

ئهم میراتگیریه‌ی، مه‌به‌ست له‌وه‌یه که‌ ئەو سایه به‌ هۆی (باو‌ی) هه‌ردوو ته‌ریقه‌تی (قادری) و
له‌ دواترا (نه‌خشی) به‌وه‌یه که‌ سۆفیه‌ ساخته‌چییه‌کانیان به‌ خراپکاری و درۆ و ده‌له‌سه
(باو‌یان) له‌ (فه‌قی) و (مه‌لا) سه‌ندوو و که‌وتوو نه‌ته‌ پێش‌ئێ‌کرده‌ی ئەو ده‌قه ئاینیه‌یه‌ که‌ مه‌لاو
فه‌قی پ‌ایان گه‌یان‌دوون، وه‌ک ب‌لێی بوونه‌ته‌ میراتگری فه‌قی و مه‌لا.

له‌ لایه‌کی ته‌ریقه‌وه وه‌های بۆ ده‌چم که‌ بووته هۆی ئەوه‌ی که‌ (کورده‌ی) له‌ تاکی پێنجه‌می ئەم
پارچه هه‌لبه‌سته‌دا له‌ درۆزنیی ئەوانه دواوه که‌ کلکه سیواکه‌که‌ی ئاراسته کردوون، که‌ لێکم
دایه‌وه له‌وانه‌یه ئەم بابته‌ی (درۆزنی)یه له‌ (ئاکامی) روودانی شتی‌که‌وه (بوو، که‌ وه‌ک، که‌مه
(روونکردنه‌وه‌یه‌ک لێ‌ره‌شدا له‌و درۆزنییه‌ و له‌ روودانی ئەو شته‌ نزیک بووته‌وه، وه‌یا ده‌شی
درۆی ئەوانه بووبه‌ته هۆی به‌ره‌رچدان‌ه‌وه‌ی (خۆی - واته: کورده‌ی) له‌لایه‌ن ئەوانه‌وه که‌ کورده‌ی
خۆی به‌ (فه‌قی)یه‌ک چواندوووه (گه‌له‌وره‌وه سه‌گی) ئەو سۆفیه‌یانه بوونه‌ته‌ میرات گری
(کورده‌ی)، یا ویستوو یانه ببنه ئەو میراتگره که‌ یه‌کیکیان هاوبه‌شی بووه له‌ خۆش و بیستنی
کچه‌که‌دا.

وه‌هایشی بۆ ده‌چم ئەو چه‌له‌حانه‌یه‌ی سه‌رینێ (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) له‌ نیوان (به‌ره‌ی
مه‌لایان) و (به‌ره‌ی شیخان) و ته‌ریقه‌ته‌که‌یاندا رووی داوه که‌ دکتۆر عیزه‌دین مسته‌فا
ره‌سوول، سووکه نیشانه‌یه‌کی له‌ به‌ره‌می شیخ ره‌زایه‌که‌یدا بۆ کردوووه.

ده‌شی ئەو چه‌له‌حانه‌یه‌ی سه‌رینێ شیخ ره‌زا درێژه‌کێشانی هه‌مان رێکنه‌که‌وتن و هاتنی گه‌له‌ی
سۆفی بۆ میرات خۆری (فه‌قی)یان که‌ (کورده‌ی) له‌م تاکه‌یدا لێی دواوه. ئەو رێکنه‌که‌وتن و
چه‌له‌حانه‌یه‌ش له‌وه‌وه‌یه که‌ هه‌رچی وشه‌ی مه‌لایانه خوا‌ی مه‌زن به‌خوا‌ی هه‌مووان ده‌زانن و
لایان وایه هه‌رچی خواسترا به‌ ده‌نگی هه‌ر که‌سه‌یکه‌وه ده‌چێت، به‌لام هه‌رچی وه‌ک به‌ری
سۆفیه‌یان که‌ مه‌به‌ست له‌ (ته‌ریقه‌ته‌کان) واته په‌یره‌ویکارانی (ته‌ریقه‌ت) به‌ر له‌ خواوه هه‌ر
که‌سه‌ی هاوار ده‌کهنه‌ شیخه‌که‌یانی و یاریده له‌ ده‌خوازن و ئەم بیره فه‌لسه‌فیه‌یه‌ش له‌ زۆر

کۆنەو له ناو ئیسلامەتی هەبوو و باو، که سەرینی شیخ رەزاو دواتریشی زۆر و ستەمی بەرهی شیخان بەناو شیخی و تەریقەتەو له میژووکاندا لیتی دواون و (مەحوی) و کەمیکیش شیخ رەزا و بە زۆری مەلا حەمدوونە کوێرە له چامە درێژکەیدا لەسەر شیخ (سەعید) ی باوکی شیخ مەحمودی حەفیدە ئەم راستییە ناو میژووکان بە وردی لەو چامەیدا راگەیهێراو که من نوسخەییەکی زۆر راست و تەواوی ئەو چامەییەم لەلایەو، پەراوی (مەلا حەمدوونی زانا و بلیمت) دا نووسیومە که ئەو پەراویە من و (مامۆستا محەمەد عەطای مەلا رەشیدی دورمان کوت) دامان ناوێ له یگەیی له چاپدانیدا. که ناوێرۆکی ئەو چامەییە بە کردووە بیروپرای تەریقەتی (قادری) ی شیخان (سولەیمانی) ئاشکرا دەکات و پەردە لەسەر هەڵدەمالی و هۆی (جنوکی) شی دماخە پال.

ئەو هەش هەر هۆی ئەو هەموو پەلامارە (مەحوی) یە بە ناوی (مەلا) وە دژی (شیخ سەعید) بە ناوی (شیخەو) ی لی کەوتوو تەو که دیوانەکە (مەحوی) سیخناخە له پەلامار و هێرشە پەواو ئاینی و مرۆفایەتی و کوردپەرورییە (مەحوی). مەلومە: ئاشکریە، پوونە، زانراو، شتیکی دیارییە.

و محشی: کیوی، گیاندارە دپندە کتوییەکان (کوردی) مەبەستی له (فەقی و مەلایە) له چاوی سۆفیەکانەو که له سەرەتای ئەم تاکی حەوتەمینەدا دەستینیشانی کردوون و (کوردی) خۆی بە (فەقی) یا بە (بەرەمی مەلایان) ی ئەو سەردەمەیی بە مردووداناو.

له چاو زۆر لەو بەرهی سۆفیانەدا که له هێرش بردندان بۆ سەر لاشەیی ئەو فەقی و مەلایانە وەک گەلەیی (سەگ بۆ سەر لاشەیی و محشییە مردوووە) یادەشی (سۆفیەک) وەک (کوردی) دلی چوو بەو کچەدا و بە هۆی ئەو وەو رەشەگەلی ئەوسایە له سادەییانەو ئەو سۆفیەیان بەلاو له (کوردی) له پیتشتەر بووبی و کچەکیان دابی بەو سۆفیەو (کوردی) لهو دلدارییەدا وەک دلداری جاری کە له هەلبەستیکیدا پوونم کردوو تەو سەرنەکەوتوو و ئەمەش بوو تەو هۆیەکی ژن نەهینانی (کوردی).

لاک: که لاش، لاشەیی بیگیان وەک فەقی مردوو وەک و محشییەکە که سەگ ئەچنە سەر (لاک) وەکە.

ئەم تاکە له سەرچاوەکانی (ن/م، ۱، با، ۲، س، گ، ۳) دا: حەوتەمینەو له (ف) دا شەشەمینە لهم پارچە هەلبەستەدا.

گەلەیی (مس، ع، ن، گل، ۶، ف): گلە - ئەمەش رینووسی کۆنە که له هەمان کاتدا بە شیوەی (گەلەیی = گلەیی کردنی) یش دەخوینرێتەو که بۆ ئەم تاکە هەلبەستە دەگونجی و بەجیناس ئارایی و یاری بە وشەکردن دادەنری که لەسامانداری زۆر و زەبەنگەیی زمانی کوردیمانەو.

گەلەیی (با، دەسنووسەکە - بیمار، ن/م، ۱، ب کم): گلی.

گەلەیی (ک، ۲، س، ۳): گەلی - که ناگونجی - چونکه سوفی (گەل) نییە.

گەلەى (جلى): كلى - كە ئەم (گاف) ى، خال لەسەر و لە پىنووسى كۆندا (گ)ە.

مىراتى (جلى): مىرات.

خۆ (جلى): ھەم

دەچنە (جلى): دىنە

۸- ئەم تاكە ھەلبەستەش تەواوكارى تاكە ھەلبەستى پىشوو.

ھەيا: ئابروو، شوورەيى.

ھەياى بردى: مەبەستى لەو ھەبوو كە: (سووكى كردى، تړۆى كردى).

شەراب: بادە، مەى - ئەو (سركە) ترشاو وگەر اوھەيە كە لە گوشىنى تړۆى يا خورما دروست

دەكرۆ و بەخواردنەو سەرخۆشى دەدا.

واعىظ: پەندىر و ئامۆزگارىكار - مەبەستى لەبەدرۆ خۆى بەزاناي ئىسلامى دەردەخەن و لە

پاستىدا فريان بە ئىسلامەتتەو نىيەو، لەوانەيە ھەر ئەو سۆفییەى تاكى پىشوو مەبەست

بوو.

مەن: قەدەغە، بەرھەلىست، رۆ لىگرتن، نەھىشتن.

زاهىد: مەبەستى لە بەدرۆ بە ئىسلام خۆ دەرجەرانەيە كە زاهىد لە كردنى خراپە و نافرمانىي

ئابىنى خۆى دەپارۆزى (گۆشەگىر) لەو دەچى كە بە (شەراب)كە مەبەست سەرخۆشى

دەدارى ئافرەتە كە وەك لە پىشدا نووسىم لە دەدارى كردنەكەى

(كوردى)دا بۆ ئەو كچە بەشدار بوو و ئەو (واعىظ)ە لە نەزانى خۆى ئابرووى تيا چوو و

بۆ شارەنەوھى ئەو ئابرووچوونە كچەكەى درابىنى بە رادەيەك تړۆ بوو، تەننەت كابرەى

(زاهىد)يش ورياي كروووتەو لەو دەدارىيە (مەن)ى كردى.

ھەوئ: پياويك لە يەك (ژن) زۆرتري ھەبى، ھەرژنىكيان ھەوئى يەكترين و لە يەكيان خۆش

نايەت.

ھەوى سارى: بارى بوونى ھەوئىيە، بەسەر ھەست و ناخى دەروونى ئافرەتەو (كوردى)يش

لەم تاكەدا بە خراپ ناوى بردوو.

بەدگۆ: خراپىژ، ئەوھى كە زمانى ھەر بە لای خراپە گوتندا بوو.

بەدناك: ئەم وشە لىكدراو، دوو كەرتى (بەد) و (ناك)ە كە وەك لە پىشەو نووسىم (بەد) بە

واتە (خراپ) و، (ناك) واتە (خودى) (زات)ى كەسەتى. كەواتە (بەدناك) بە واتە بەد خودى،

بەدزات، بەد سروشت. كە دوورنە ئەم رەوشتى (بەدگۆيى) و بەد سروشتى(يەى) (واعىظ)ەكە

لە ھەوئ سارىيەكەيەو بى كە ئەوئيش و (كوردى)يش ھەردوو لە دەدارىيەكەياندا شەيداي يەك

كچن و گوايە (كوردى) ھەوئى ئەو (واعىظ)ە بى.

وھيا لەم تاكەدا مەبەست لەوھى كە ھەردوو (واعىظ) و (زاهىد) لەوھدا كە بە درۆ خۆيان لە

ئىسلام خواناس و خواپەرست دەردەخەن و لە ژىرەوھش دووربن لەو خۆ دەرخستەنەيانەو

ئەمجا ھەردوو لەو پێبازەیاندا دوو (ھەوی) و (ھەوی ساری) خراپ و بەلام (واعیظ) کەیان کە ئامۆژگاری کردنی کردووەتە پیشە، (کوردی) ئەوێ لێ بە (چەنبازی) دانابێ، لەبەر سروشتی خۆیەو کە (واعیظ)ە.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە (گل/۶، ف)دا پێنجەمین و لە (مسن، عن، ن، جلی، وە نووسینەکە)ی - بیمار)دا ھەوتەمینە و لە سەرچاوەکانی تردا نییە و ھێشتا چاپیش نەکراوە. دەکا (جلی): ئەکا.

واعیظ (گل/۶، ف، ب و، نووسینەکە)ی - بیمار): بالە - کە مەبەست لە (ئێلاھ)ە.

کەوا مەنعت دەکا (ن، گل/۵): با منعت بکم.

کەوا مەنعت دەکا (ب و نووسینەکە)ی - بیمار): گر منعی نکا.

ھەوی ساری (ب و نووسینەکە)ی بیمار): ھواساری.

ھەوی ساری (جلی): ھوی.

خراپە (جلی): خراپە.

بەدگۆی (جلی): بدگۆی - پێنووسی کۆنە.

حەقتە (ف): حق.

بەدناکی (ب و، نووسینەکە)ی بیمار): وحش ناکی و، لە (ف)دا: بەدناکی.

بەدناکی (جلی): وحش ناکی.

۹- بۆچوونەکانی من لە ھاوبەشیکردنەکە (واعیظ) لە خۆشەویستی ئەو کچەدا کە (کوردی) شەیدای بوو بە روونتر دەرەدەکەون بۆیە (کوردی) لەم تاکەیدا رای گەیاندووە کەوا لەو سەرسامە، ئاوەھا چورتمی جیھانی ئاوقای بوو و، کۆتایی بەم تاکەو پارچە ھەلبەستەکە ھیناوە و پرسیویەتی تۆ بۆی ھەر لە یەکەم پۆژی ژیانمەو بەشی من ناتوانی و ەمباری دانرابی.

عەجەب: ئای بە سەرسامی کردنەو، مەبەستی لەوێ کە شایانی ئەو ناخۆشیانە بوو.

دەستەوگرێبان: دەستەو یەخە، دەستەو بەرۆک، ئاوقا بوون.

(کوردی): لەم ھەلبەستەدا کە شاعیرمان (کوردی) بە نازناوی خۆی داناوە، بەلگە ئەوێ کە ھەلبەستەکە لە (کوردستان)دا بە گشتی و تایبەتی لە شاری سولەیمانیدا داناوە، کەواتە ئەو کچە ئەم ھەلبەستە بەسەردا ھەلداوە، کچە کوردیک بوو، کۆ بوو ئەم داستانێ دلدارییەم بە وردی لە لاساغ نەبووەتەو.

بە لای دنیا: چوتم و تەگەرەو قۆرتی جیھانی.

قیسمەت: بەش، ئەو بەشە کە خوا بۆ ھەر کەسێکی بریارداوەی مەبەستە، ئەمەش بیروبروای فەلسەفە (قەدەری) واتە بریار لەسەر دراوی لەلایەن خواوە.

ئەمەش لە ھەلبەستی (کوردی)دا ئەوەندە زۆر ھاتووە کە لێکۆڵینەوێکی درێژ و تێروتەسەل

هه‌لده‌گرێ که راسپاردە و هیوام بۆ کردنیەتی و هەر ئەم فەلسەفەپەیش لە هۆنراوەی هۆنەرانیاندا زۆرە.

عیج: ناتوانی، لە توانادا نەبوون، لە وزەدا نەبوون، کەم وزەیی، بێ وزەیی.
ئەم تاکە هەلبەستە لە سەرچاوە چاپکراوەکانی وەک (نم/ ١، کم، گ، ٢، س، گ، ٣) دا شەشەمینە و لە (ف) دا حەوتەمین و لە (مس، عن، ن، گل/ ٦، ب، جلی و نووسینەکە - بیمار) دا، نۆیەمین تاکێ ئەم هەلبەستە و لە هەموو سەرچاوەکانیش دواتاکە.

ئەمیش جیاوازییەکانی ئەم تاکە و لە سەرچاوەکانیدا:

گریبانم بوو کوردی بەلام دونیا (ب، نووسینەکە بیمار): گریبانێ او گرتوومە ئەێ کوردی.

دەستە و (نووسینەکە بیمار): دەست و

گریبانم (جلی): گریبانێ

مەگەر قیسمەت بوو بۆمن رۆژی (ب، دەسنووسەکە بیمار): مەگەر هەر قیسمەتی خۆم بوو لە.

بەلامی دونیا (ف، نم/ ١، کم، گ، ٢، س، گ، ٣): لە دونیادا.

ئەگەر چی لەم پارچە هەلبەستەدا بە هۆی گۆڕانەوه هەندێ شتێواویی تیکەوتوو، بەلام بە تیکرای، یەکیکە لەو هەلبەستانە کە زۆترین مۆرکی (کوردی) ی پێوهیە.

هەر وەها چەند جوانکاری و یاری بە وشەکردن و شاردنەوهی واتا لە ژێر وشەێ ئەوتۆدا کە، ووشەکە و مەبەستەکە بە سەرزاری لەیهکەوه دوورن و بەلام توانایی کوردی لە هونەری وێژە کۆن (کلاسیکی) دا ڕەنگ بۆ چێژێکی وەستاکارانە کێدوو، بەبەر ئەم هەلبەستەدا کە لایەنێکی ژیانی (کوردی) مان بۆ ڕوون دەکاتەوه.

ئەگەر چی ئەو ڕوونکردنەوهیە بە تەواوی نییە و من بۆچوونی خۆم کێدوووتە پتر ڕوونکردنەوهی ئەم لایەنە ژیانی.

ناوی عه‌شَق

- ۱- ناوی عه‌شَق، هه‌رگیز له دونیادا نه‌بووایا؛ کاشکی (تۆ) له بۆ دهرمانی چاو، نه‌بووایه په‌یدا، کاشکی
- ۲- هه‌ر له ئه‌ووه‌ل، (قورقوشم) بکرایه چه‌شمه‌ی مه‌نبه‌عی ریشه‌یی (گیا)شی، که نه‌روایه له (صه‌حرا)، کاشکی
- ۳- که‌س له: (په‌ویه‌ی) عه‌شَق و رِیگه‌ی عاشقی (موخبیر)نییه شپیت و شه‌یداتر ببوویایه؛ (زوله‌یخا) کاشکی
- ۴- (حال)ی (مه‌جنوون)، خۆ؛ له پِیی عه‌شَقا؛ ئه‌بوو غه‌یره‌ز سته‌م عومری، (صه‌رف)ی (بوت) ده‌کرد، له جیاتی (له‌یلا) کاشکی
- ۵- (عه‌شَق)؛ ئه‌گه‌رچی؛ (ئه‌صل)ه. (دل)؛ مایه‌ی فه‌ساد و فیتنه‌یه ریشه‌که‌ن، بایه، له سینه‌م دا، به (مه‌ودا) کاشکی
- ۶- (دل) له (سینه‌م) دا نه‌ماوه، (چاو)؛ گه‌رفتاری ده‌کا کوپتر و نابینا بوومایه، ئه‌ی خودایا!!، کاشکی
- ۷- (کوردی)!!، ئه‌و وه‌خته‌ی که؛ زانیت: (چاو) و (دل) دوشمن به‌تۆن؟ خۆت (که‌نار) گرتایه، تا؛ نه‌بووایی پيسوا، کاشکی

۱- عه‌شَق: ئه‌فین، ئه‌وین، دل‌داری، خۆشه‌ویستی و به‌دل‌اچوونی هه‌رشتیک و شه‌یدابوونی تارپاده‌ی گیان له رِیگه‌یدا به‌خت کردنیش.

دولیا: جیهان، گیتی.

کاشکی: خۆزگه، خۆزیا، خۆزی، ئه‌وپه‌ری ئاوات خواستنه.

تۆ: تۆ، ماک و بنه‌مای هه‌ر شتیک که هاوچه‌شنی خۆی لێ به‌ره‌م بپه‌ته‌وه.

تۆ: مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که رووی ده‌می تۆ کردووه، وه‌ک دل‌خوازه‌که بیت، تا‌کو ته‌نانه‌ت بۆ دهرمانی چا‌ویش تا‌قه‌ تۆزیک نه‌بینرایه نه‌وه‌ک گیرۆده‌ی دهرد و جه‌خاری ئه‌فین بیت و ئاواتی نه‌بینینی ئه‌و شته‌ی خواستوو که له هه‌مان کاتدا به (تۆ) واته (ئه‌تۆ)، یا (خودی خۆت) ناوی بردوووه.

دەرمانی چاو: ئەو مادەییە کە دەکرێتە چاوهوه، بۆ چاره‌ی چاوکولکی، نه‌خۆشی و دهردی (چاو): چاویه‌شه، کولکی چاو.

دەرمانی چاو: ئەمە لە (قسە‌ی نه‌سته‌ق) یکی کورده‌واری واته (ئیدیۆم = کینایه) یه‌که‌وه‌یه، که مه‌به‌ست و، واتا، له (که‌میتی) یه، چونکه (دەرمانی چاو) یه‌کجار که‌می ده‌کرێتە چاوه‌وه.

سه‌رچاوه‌ی ئەم پارچه‌ هه‌لبه‌سته (عن، ن، گ، ٣) یه‌که‌ من (گ، ٣) یه‌که‌یانم کرده‌ بنکه‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌ی به‌ پشتیوانیی دوو سه‌رچاوه‌که‌ی تر.

(بۆنه‌ی) ئەم هه‌لبه‌سته‌م پێ نه‌زانیه‌ که‌ که‌ی و بۆچی و بۆ کیتی هه‌لبه‌سته‌وه.

باری ئەم هه‌لبه‌سته: ئەگه‌رچی (لێره) و (له‌وێ) ی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا چه‌شنه‌ شتی‌واوییه‌ک، هه‌ست پێ ده‌کرێ و له‌ رووی زارگوت (له‌هجه‌) ی دا‌رشته‌که‌یه‌وه. به‌لای (موکریان) دا چووه، که ده‌بوو به‌ لای (سهنه‌ییانه‌) دا بچوايه، به‌لام هه‌شتا مۆرک و چێژ و شێوه‌ی هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) ی پتوه‌یه.

عه‌شق (گ، ٣) عیشق.

٢- هه‌ر له‌ ته‌وه‌ل: هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای په‌یا‌بوونی (ئه‌فین = عه‌شق) وه.

قورقوشم: جۆره‌ کانه‌زایه‌که‌ له‌ ژێر و له‌ ناو خاشاکێ (گۆی زه‌مین) دا په‌یا ده‌بی وه‌گه‌لی سوودی پزیشکی و پیشه‌سازی لی وهرده‌گیرێ.

جاران (سته‌مه‌کاره‌کانی سه‌ر و لات) قورقوشمی تهاوه‌یان دا‌رشته‌وته‌ ناو (چاو) یا (گوێ) یا (ناو ده‌مه‌وه)، وه‌ نه‌یاره‌کانی خۆیان به‌وه‌ له‌ناو بردووه.

یا هه‌ر برینێکی که‌ به‌ (چ) دهرمانێک گۆشته‌وزوونی نه‌هه‌تای، واته‌ بووبه‌ته‌ (تیراوێ)، ئەوا دیسان له‌ چوار لای ئەو برینه‌وه‌ قولکی‌یان به‌ (هه‌ویر به‌ستیک) دروست کردوه، و، قورقوشمی تهاوه‌ کراوته‌ ناو ئەو (کۆل) هه‌ویره‌وه، ده‌می برینه‌که‌دا. ئیتر هه‌رچی رزیویی و (گۆشت پاره‌) ی ده‌وری برینه‌که‌ بووه، سووتاه‌ و که‌وته‌وته‌ سه‌ر ساغی و، ئەو سایه‌ له‌ نوێوه، برینه‌که‌ دهرمان کراوه‌ و چاک بووته‌وه‌ و، یا گومان له‌ (ترسان) له‌ هه‌ر منالێک کرابی، هه‌ندێ ترش له‌ جامێکدا توینراوته‌وه، ئەو جامه‌ له‌ سه‌ر سه‌ری مناله‌که‌ راگیراوه‌ و به‌ده‌م گوتنی (ئه‌وه‌ چی ئەکه‌ی، ترسی ئەم مناله‌ ده‌رده‌که‌م) وه. قورقوشمی تهاوه‌ رۆکراوته‌ ناو ترشای جامه‌که‌وه‌ و قورقوشمه‌که‌ له‌ ئاوه‌که‌دا (چ) شێوه‌یه‌کی گرتی، گوتویانه‌ ئەم مناله‌ له‌و شته‌ ترساوه‌دا هه‌ندێ له‌و ئاوه‌یان ده‌رخوارد داوه‌ و به‌م چاره‌ (به‌کرده‌وه‌ی) ده‌روونی (نه‌فسی) یه، ئەو مناله‌ له‌ نا‌ارامی رزگار بووه‌ وه‌ ئەو تها‌نده‌وه‌ی قورقوشمه‌ به‌سه‌ر ئاوه‌که‌دا ترسه‌که‌ی بنێر کردووه. هه‌روه‌ک تها‌نده‌وه‌ی یه‌کجار زۆری (قورقوشم) و بۆ ماوه‌یه‌کی ئەوتۆ که‌ هه‌تا هه‌موو قورقوشمه‌که‌ ببێ به‌ (تۆز = خا‌که‌) یه‌کی زۆر وردی سپی ئەو (تۆز) له‌ کورده‌واریدا (سپیاو) ی پێ و تراوه‌ و بۆ گۆرینی په‌نگی رۆخساری (کچ و ژن) وه‌ک جۆره‌ ئارایشتی‌ک به‌کارهاتوه‌ که‌ چاکترین و بێ زیانترین (سپیاو) بوو.

ئىتر (كورد) و (قورقوشم) له كه لايه تيدا، ميانه و بۆنه ي زۆرتريشيان ههيه .
(كوردى) هۆنه ريشمان، ئه وهنده ي سزاي بى ئه نجام به دهست دلدارى (عشق) وه ديتووه و،
چه شتووه، ئه وهتا خۆزگه ي خواستووه كه هه ر له سه ره تا ي په يابوونى (عشق) وه قورقوشمى
تاوه كرابايه ناو سه رچاوه ي ئه و (لى هه لقولاندى) دلدارييه دا و، (كانى) يه كه يان كوێر و
وشك بكردايه ته وه كه: ئىتر مرۆف له دهست ئه و چه شنه (عشق) ه به سزا و نازار، دهرباز
بووايه .

ریشه: رهگ و ريشالى (روهك) - (كوردى) مان ئه وهنده داخ له دلى (ئەفین) بووه، ئه وهتا ههتا
ته نانه ت، ئه وه ي خواستووه كه رهگ و ريشالى نهك دار و درمخت، به شكو هى گژوگيايش
وشك ببێته وه و، نه مینى واته: رهگ و ريشالى گيايه كى وهك (دلدارى و ئاره زوومه ندی) ئه وه
بووه بيايان واته (سه حراى) دهروون چۆل بى له و رهگ و ريشالى گياي (ئهوين = عشق) ه.
له خویندنه وه ي ئه م په راويه دا ده رده كه وى كه چه ند پارچه هه لبه ستيكى بالاي ترى به تايبه تى
له سه ر (عشق) و پتوه ندى خراپى به رامبه ر، خودى خۆي: (كوردى) ده خویندريته وه، جگه
له وه كه له م يا له وه هه لبه ستي تر دا، به داخه وه له (دلدارى) عه شق دواوه و باسى
سته مليكراوى و ماف خوراي (دلدار = عاشق) ي راگه ياندووه و سه ر و گويلاكى (دلخواز =
ماشقه) ي کوتاوه ته وه كه به رامبه ر به دلدار و دلخواز ئه وهنده دلره ق و سته مگه ر و بى به زه يي
بووه .

چه شمه: سه رچاوه ئه و شوينه ي كه ئاوى كانى و كاريزى ليوه ده رده كه وى .
مه نبه ع: ئه و شوينه ي كه خودى (كانى) ي لى هه لده قولى و به (گونج) يا به (جۆگه) ي سه ر
داپۆشراودا له دووره ده ستييه وه، ده هينريته، به رده ست و، ئه وه (كاريز) يشى پى ده لين و،
مه به ستي له (چه شمه) و (مه نبه ع) ي عه شقه كه يه .
چه شمه ي مه نبه عى (ن، ع): چه شمه و مه بيه عى .
گياشى، كه (ك): گياشى - ئه مه ش كورت و له نكه له كيشدا .
له سه حرا (ن) لدلدا .

۳- په ويه: تيرامان، بير لى كردنه وه، چوونه ئه ندیشه وه، كه له (ك) دا ئه م وشه يه به: (كردار و
ره فتار) ي ليك دراوه ته وه كه ئه م ليكدانه وه يه ي (ك) له پرووى (ماددى) يه وه نزيكاتى به
وشه كه وه هه يه نهك له پرووى (مه عنه وى) و، مه به سته وه .

(عشق) و (رېگه ي عاشقى) وهك له هه لبه ستي ترى (كوردى) دا هاتوون، دوو شتى جوړه
جادوويه كى كه هيشتا نه ينى ئه و جادووه په ي پى نه براوه و (كوردى) له داخى دهروونى
خۆيه وه (زوله خا) ي ژنى (عەزیز) ي ميسرى به ياد كردووه ته وه كه دلى چووه به (حه زه رته ي
يووسف) ي به نده و زه رخریدهيدا و پيى گوتووه دهك خۆزگه ئه و (زوله خا) يه كه رېگه ي
(عشق) ي گرتووه و، كه لى شيت و شهيدا تر بووايه كه ئه و هه ليه ي كردووه بووه ته عاشق،

ڀڳهه عهشقي گرتووہ که ئەم بابەتی داستانێ (یوسف) و (زولەيخا)یە لە قورئانی پیرۆزدا
 زۆر بەوردی ھاتووہ و (سوورەت) ڀکیشی بەناوہوہ ھەيە .
 جگہ لەمانہ (کوردی) وەک لە زۆربەي سەرچاوہ (دەمی)یەکانم . بیستووہ ئەم داستانەي
 ھەلەستووہ بەناوی (یوسف و زولەيخا)وہ بەکوردی و بەداخوہ دەستم نەکووتووہ .
 ٤- حال: بار، چۆنیتی و مەبەستی ژيانی (مەجنوون)ی عەرەبی دلاری (لەيلا)یە کہ بەبێ ئەنجام
 دلاری لەيلا بووہ و بەناکامی مردووہ .
 مەجنوون: ئەگەر چی لە ڀووی زمانییەوہ واتە: (شیت) و (شەيدا)یە . بەلام مەبەست لە
 (مەجنوون) (عاشقی لەيلا) . کہ وەک لەم نیو باییەي یەکەمی سەرەوہدا ڀاگەيەنراوہ ھەر
 تەنیا ناکامی و زۆر و ستەم لیکراوی، بەشی بووہ .
 عومری صەرفی بوت دەکرد: مەبەستی لەوہبوو کہ مەجنوون خۆزگە تەمەنی خۆی لە ڀڳهه
 بوت (بت) پەرستیدا خەرج دەکرد کہ بەلای کەمەوہ (بتپەرستی) ڀبازیکي ئاینی بووہ و
 پەرستنی ئەو (بت)ە کہ ئاسوودەییەکی دەروونی و ئارامی بەخشیوہ بە پەرستەرەکانی، بەلام
 وەک لە ڀشەوہ نووسیم (مەجنوون) لە خۆشەوێستیەکەي (لەيلا)یدا ھەر بەخەم و خەفەتەوہ
 نالاندووہیەتی لە ژيانیدا .
 لەجیاتێ لەيلا کاشکی: ئەم خۆزگە خواردنەي کوردی بۆ ئەوہ بووہ کہ لە شوینی (ژيان
 سەرفکردنی مەجنوون)دا لە ڀڳهه خۆشەوێستی (لەيلا)دا، بتپەرستی کردنی گەلێ چاکتر
 بووہ لەوہی کہ بەناکامی و بەنەگەیشتنی بە (لەيلا) وەک گیانداریکي کتوییەکان شیت و
 شەيدایانہ، لە چۆل و بیاباندا و بەغەمبارییەوہ، ڀیکەس و تەنیا و بێ ئەنجام سەری ناوہتەوہ .
 ٥- کوردی (کەسایەتیەکی) زانا و ڀڳههیشتووہی ورد بووہ کہ ئەوہتا لێرەدا (باری عەشق) و
 (ھەلوێستی دل)ی لەم نیوہی یەکەمی تاکە ھەلەستەي سەرەوہدا، لیک جیا کردووہتەوہ، کہ
 (عەشق) باریکی شەيدااییە و لە ڀڳهه ھەموو مرۆڤیک و بگرہ گیاندارانی تریشدایە، کہ
 ھەموو (عەشقیک) ھەر بەرامبەر بە (جوانیک) نییە لە ڀڳهه چێژ و خۆشیی بەیەکگەیشتنی
 جیھانیدا، بەلکو بوونی عەشق لە ھەموو گیانداریکدا مایەي تاوان و گەیشتن بەکامی
 دەروونیدا وەک خۆشەوێستی خۆی مەزن و، پەرستنی، کہ بەدریژایی ژيان لە کلپە و
 گرپەندندایە و مرۆڤ بەرەو پاکی و چاکەي ھەرچی سوودی مرۆڤایەتیە ئاراستە دەکات و،
 ئەو سایە ھەرکەسەش ڀێژ لە مافی بەرامبەرەکەي دەگریت و دل ئازاری لە نیتوانی نامینتی و
 فەلسەفەي راستی ژيانیش ھەر ئەوہیە لەم جیھانەي کہ تەمەنی کورتی تیا بەسەر دەبریت و
 ھەموو ئاینە خواناسییەکان و، ڀبازە ڀەوشت بەرزییەکانیش، ئەوہیان مەبەستە و مژدەي
 بەھەشتیان بەرامبەر بەوہ داناوہ . ھەر ھیچ نەبێ ئەوانەي ئەم عەشقە (ئەسلە) ڀڳههیان بێ،
 بەلای کەمەوہ بەدەر وونیکي شادمانیەوہ، سەر دەنێنەوہ بەلام ھەرچی وەک: ئەو (عەشقە)یە کہ
 بە تێچوونی دل، لە (جوانیک) لەوانەيە کہ ھەر بەوہندەوہ نەوہستی و، ئەو دلە بچیتە جوانیکي

تر و، تر و.. تاد.

که له ئهجامدا پوشتهی چاک و، پاکی کۆمه لایهتی و، خیزان پیکهوهنان، نهچهریت ژيانی مروڤیش لهو لایه نهوه ژيانیکی کورد وتهنی: (تگه و بهرانی لهیه کتری بهربوون) بهرپا دهبیت و پوشتهی خزمایهتی له نیاواندا گوم دهبی و لهناو دهچی و، هر بۆیه (کوردی) رایگه یاندووه که (دل) واته (دلداري = عهشقی) دل: (مایه ی تیکچوون و شیواوی و گندهل بوون و ئاشووبهیه = (فهساد و فیتنه).

ئهوهتا (کوردی) بهربوون و رهوانی خواستیار و کاشکیخوازی، ئهوه بووه که ئه (دل) ناوههایه له ناو سنگیدا هر له بن ریشه کیش کرابایه و رهگ و ریشهی (دل) ی وا له (له سیدا) نهماوه که به (موودا) ی لاتیزه که تیغ ههلبکه ندرایه. ئهم تاکهش له سهراوهکانیدا چونه که.

٦ و ٧- وهک رام گه یاند (کوردی) ههلبهستهکانی له تیگه یشتنه وهن، بۆیه نهی دهگوت، من که دلم تووشی دهردی عهشقی بووه و هر لای دلخوازه که یهتی و لیرهدا زۆر به وردی له بابته که دهردی و تاوانی ئه (دل) له سینهدا نه مان) و (له دهست چوونه) ی بهوهی که هر به لای دلخوازه که یه وهیه، ئه و وتانه هر به ته نیا ناداته پال (دل) به شکو له وه گه یشتووه ئه گهر (ههستی بینین) نه بوایه که له ئه ندامی (چاو) ه ئه (دل) ی بهو جۆره گرفتار نه ده بوو، که واته تاوانه که ی داوته پال (چاو) یش له نیو بالی یه که میدا.

له نیو بالی دووه میدا (کوردی) له تۆله ی ئه و تاوانباریه ی (چاو) دا و له نیو بالی دووه می تاکی پێشوویشدا له ناخه وه، له خوی خواستووه که کوێر بووایه، به لام نهک کوێرکی ترووسکه پرووناکییه کی بووبی، به شکو هر به جارێ (نابینا) بووایه و هرچی شت و پرووناکییه نهیدیتایه و به تاییه تی دلخوازه که ی که تووشی دهردی دلداریه که ی بووه و هر به وهنده وه، له (دل) و (چاو) ی خۆی نه وهستاوه، خۆی ئامۆژگاریی خۆی کردووه که دهبوایه هر زوو، ئه وسایه خۆت (که ناره گیر) واته دوورخستایه وه له خواستی (دل) و (چاو) که ههردووکیان دوشمنت بوون و هه ن و له رێگه ی (عهشقی راسته قینه) لایان داویت و گرفتار و ریسوایان کردوویت.

ئه ی خودایا له تاکی ٦ میندا له (گ/٣) دا نووسراوه: همیلا- که ئهم (همیلا) یه (هومه یلا) ناویکی هاو دهمه خۆش گوشتار و زیره کهکانی (شیرین) بووه له داستانی (شیرین و خوسره و یا (فهراه) دا و کوێر بووه.

چونکه هر ئهم سهراوهیه ناوی بردووه له سهروهه جیگیرم نه کردووه. (بوومایه) له تاکی شهشه مده (کیشیه که) ددها به وه زنی ههلبهسته که و دهبی (بوو) ه که به گورجی بگوتری: (ئه و مهخته) ی تاکی هه وته م له (گ/٣) دا: (ئهم وهخته) یه.

نیم نیگای

- ۱- نیم نیگای دولبه‌ری من، دلّ ده‌رفیښی، به‌عه‌لی
نووکې په‌یکانی موژه‌ی، خوین ده‌تکینې، به‌عه‌لی
- ۲- چاوی مه‌خمووری، له‌خاوی سه‌حهری هه‌لساوه
باده‌یی ساغیری عوشره‌ت ده‌رژینې، به‌عه‌لی
- ۳- تیره‌کهای ته‌مړو که‌هیناوه‌ته‌سه‌ر گۆشی برؤ
شیش‌ه‌و و جامی سه‌بووچی ده‌شکینې، به‌عه‌لی
- ۴- تاري کاکوؤلی که‌ئه‌فشانه‌له‌سه‌ر مه‌يته‌نی ئاله
پوشته‌یی جان و دلّ و دین ده‌پسینې، به‌عه‌لی
- ۵- نه‌قدی فرمیسکی له‌ده‌ست مه‌ردومی چاو، سه‌ند به‌(حوکم)
باج له‌ده‌ست مه‌ردوه‌ی ئاوی ده‌ستینې، به‌عه‌لی
- ۶- مایه‌یی عه‌شقی وه‌ها (پوخته‌ ده‌کا) مه‌ردومی خاو
خوین له‌جه‌رگ و دلّ و دیده‌ده‌مه‌یښی به‌عه‌لی
- ۷- (قادر)ه (کوردي) له‌بو حه‌شری هه‌موومان (قادر)
عه‌شقی ئه‌و، زینده‌ده‌کات و، ده‌مرینې، به‌عه‌لی

.....
۱- نیم نیگا: پروانینی به‌تیلای چاو- که‌جوانیه‌کی تایبه‌تی هه‌یه.

ده‌وفینې: ئه‌یفرینې،

په‌یکان: تیر (نووکې په‌یکان= نووکې گولله‌و تیر) و ئه‌م (نووک) - به‌هه‌له‌له‌ تاکی دوايیدا
بووخته (تورک) له‌جېی چاو.

عه‌لی: یا ناوی که‌سېکه، که‌ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی بو‌داناوه، یا مه‌به‌ست له‌حه‌زهرتی (عه‌لی کورې
ئه‌بی تالیب ئاموزاو، زاوای پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ)، و. چواره‌م خه‌لیفه‌ی راشیدین و یه‌کتکه
له‌مه‌زنه‌کانی ئیسلام و به‌تایبه‌تی له‌لای (شیعه) و له‌سالی ۴۰۰ کۆچی = ۶۶۰ زاینیدا شه‌هید
کراوه.

له‌وانه‌یه، له‌ناو شیه‌ه‌شدا ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی داناښی که‌ئه‌و به‌یه‌که‌م ئیمامی خوینانی ده‌زانن و

- هەتا پادەى پەرسەن خۆشيان دەوى، بەئامانجى پاميارى.
- عەلى: ھەندى لە سەرچاوە دەمىيەکانم بە كۆرى قادر بەگى كۆرى كەيخوسرەو بەگى دەزانن.
- سەرچاوەى ئەم ھەلبەستە (عن، ن، گل، ۱، ف، كو، نم، ۱، گم، ۲، س، گ، ۳) يە و (كم) م كرده بنگەى ليكۆلینەوہى وەك لە سەرچاوە دەمىيەکانم بىستووہ كە لە ميواندارىيەكى لاى (قادر بەگى كەيخوسرەو بەگى جاف) ئەم ھەلبەستەى بەسەر ئەودا ھەلداوہ و لە ھەلبەستى تريشدا ناوى بردووہ.
- نىگای (ف، نم، ۱، كم): نىگاھى = ئەمىش لەكيشيدا قورسە.
- ۲- مەخمور و مەست: مەبەستى مەستى چاوى ئەو جوانەيە كە لى دواوہ.
- خا: خەو، نووستن. (خا) بەواتا سەرەتاي گۆرانى كە بە ھىواشى و لەسەر خۆ دەست پى دەكا و، يا جۆرى (وتنى) گۆرانىيەكە (خا) بىت (شىنەيى).
- سەحەرى: بەرەبەيانى (سەحەرى) ناوى يەكێكە لە گۆرانىيە كۆنە، پەسەنە كوردىيەكان بەدە: مەى - مەبەستى لەوہى (بەدە) چاوەكەى لە ھى خواردنەوہ پتر سەرخۆشى دەكات. ساغىر: پيالە يا كاسەى مەى پى خواردنەوہ.
- عوشەرت: خۆش پابواردن.
- چا (كو، گل، ۱، ف): تركى: ئەمەش ناگونجى.
- لە خاوى سەحەرى ھەلساوە (گ، ۳): وەكو تورك لەخەودا ھەلسى - ئەمىش شىواوہ.
- بەدەى ساغىرى عوشەرت دەپۆلێنى (گ، ۳) شىشەى جامى صەبوحىم دەشكىنى - ئەمەش شىواندننى تاكى دوايىيە، ساغىرى (كم) ساغر. ئەم تاكە لە كيشەدا بپگەيەكى ناتەواوہ.
- ۳- گۆشى: گۆتى، گوچكەى - مەبەستى لە لاتەنيشتە و نووكى برۆكەى، گۆشەى برۆ. شىشە: ئەو قاپ (بوتل) ھىە، كە بەدەى بۆ خواردنەوہ تيا دادەنن: (سوراحى).
- جام: پيالە يا كاسەى مەى (بەدە) پى خواردنەوہ.
- صەبووچى: ناوى مەى (بەدە) خواردنەوہى بەرە بەيانىيانە كە ئەوانەى زۆر لە خواردنەوہدا پۆچوون (مودمىن) ھەر لە تاريكبوونەوہ دەسى پى دەكەن، مەبەستى لەوہى نەك ھەر تىرى چا و موژگانى وەك لەدو تاكى پيشوودا گوتى، بەشكو بەتير گۆشەى برۆى شووشە و پيالەى خواردنەوہى بەرەبەيان، تىك دەشكىنى و لەجى ئەوانە خۆى سەرخۆشى دەدات و بەدەكە دەپۆلێنى.
- ئەم تاكە لە (ف، كو، نم، ۱، گ، ۲، س) دا نىيە و لەوانى تردا سىيەمىنە نىو بالى دووہى ئەم تاكەى سەرەوہ لە (گ، ۳) دا بەم جۆرەى دوايىيە:
- (ساغىرى بەدەى عوشەرت دەپۆلێنى بە عەلى) ئەمىش شىواوى نىوبالى تاكى پيشووہى ھەردو تاكەكەى تيا ئاويەو شىواوہ. پروانە تاكى پيشوو.
- ۴- تارى: تاوى، تالى، تاكە مووى.

كاكۆلى: وەكو زانىومە ئەم كاكۆلە (قادر بەگى كەيخوسرەو بەگى جاف)ى مەبەستە كە كۆرە و كۆرى قۆز كاكۆلىيان ھەبووھ.

ئەفشانە: پەخشە= پەخشانە، بۆلۈ خاۋ بۆ ئەو بەسەر شانیا مەيتەن: جۆرە پۇشاكتىكى خۆجىيى كوردانەيە وەك بلووزى پىش دادراۋى ئىستەيە. روشنە: پەيوەندى، بەنديۋارى.. پەيوەستە،

جان: گيان

دىن: ئاين.

ئەم تاكە لە (ف، نم، ۱، كم، ۲، س، كو)دا سىيەمىنەو لە (عن، ن، گل، ۱، گ، ۲)دا چوارەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.

مەيتەنى(ف): نىمەنى. (نىمەن= بەواتە كورتەك)

جان (گ، ۲، س، ۳): گيان لە گۆرپىنەكانى گيوھ.

دىن (كو): (تەن= لەش) ئەمىش نابى؛ چونكە (دل). كە لەم تاكەدا جىگەي لەش دەگرى و ئىتر ناۋى (لەش) بردن پىويست نامىنى.

۵- نەقدى: (نرخى)ى مەبەستە.

مەردومى چاۋ: گلىنە، بىيىلە، (مەردوم= پياۋ) كە (پياۋى چاۋ)ىش نەگرىتەو كە گلىنەيە.

حوكم: فرمانپەوايى.

باج: سەرئانە، جۆرە گوومرگ سەندىكە.

مەردومى ئاۋى: زەلامى ئاۋى ئەفسانەي زۆرى لەسەرە كە لە دەريا و چەم و پروباراندا جۆرە مەردومىك دەرى و تا ئىستەش بىروا وايە كە ھەيەو (عروس البحر)ى ناۋ دەيەن، (كوردى)ش مەبەستى لەو جۆرە زىندەوەرەيە كە وەك: گلىكەي لەناۋ ئاۋى فرمىسكى خۆى دابى.

ئەم تاكە لە (ف، نم، ۱، كم، ۲، س، كو)دا چوارەمىنە و لەۋانى تردا پىنچەمىنە و دەست (لە ھەردوۋ نىو بالەكەدا لە): (نم، ۱، ف، كم، ۲، س) دەس.

۶- مايە: مەبەسىي لە (ھەۋىن)ە (ماك) و (بەنەما) و (لى دروستبوون)ى ھەستىكە (ھۆ)

مەردومى خاۋ: كەسانى كال و (سادە)ى مەبەستە

ئەم تاكە لە (عن، ن، گل، ۱، گ، ۲)دا شەشەمىنەو لەۋانى تردا پىنچەمىنە..

عەشق (گ، ۳): عىشق- بىگومان (كوردى) بەشپەۋى (عەشق) نووسىيەو گوتومە يەك عىشق.

لە جەرگ (نم، ۱، كم، ۲، س، گ، ۳): لەنپو جەرگ- ئەمىش لەنگى دەكات دەمەينى (ف)= دەتكىنى- ئەمىش نابى چونكە دووبارەي تاكى يەكەم (تىكدانى واتايە).

دەمەينى (نم، ۱): دەسپىنى- ئەمەش نابى؛ چونكە دووبارەي تاكى پىنچەمەو شپواوييە.

دەمەينى (كم، ۲، س) دەمپىنى- ئەمىش شپواۋ و لەنگى و بى واتايە.

۷- قادر: توانايە، دەتوانى= لەبارايە، پىتى دەكرى كە مەبەستى لە (قادر بەگى جاف) بووھ. چونكە

ئەم (قادر) ناتوانى ھەشر بکات.

ھەشرى: ھەشرکردنى كە لىپرسىنەوھى دواپوژ (قيامەت) ھە ھەر تەنيا خوا دەيكات
دووھمى (قادر): مەبەستى لە خوايە وەك لە شوينى ترا ليكم داووتەوھ و ئەو ھەشر دەكات.
ئەم نيو باالى يەكەمى ئەم تاكە برگەيەكى ناتەواوھ، بەلام دەروات و ئەمەش لەكوندا زۆرە لە
شيعردا. ھەشرى (ف، نم، ١، كم، گ٢، س، گ٣): قەتلى ئەميش، نابى؛ چونكە (كوشتن) لە باالى
دووھمى ئەم تاكەدا بە (دەمرىت) ھاتووە.
ھەموومان (ف): ھەموو كەس - ئەم تاكە لە (عن، ن، گل، ١، گ٣) دا ھەوتەمە و لەوانى تردا
شەشەم و لە ھەموواندا دوا تاكە.

ديسان وا هاته گەردش

- ۱- ديسان وا هاته گەردش چەرخى چاوى مەست و فەتتەنى
كوگول ئىقلىمىن ئوزىرە بىردە سوردى سەففى موژگانى
- ۲- بە تابوورى موژەى زانيم لەگەل دىل دى بە شەپ، چونكە؛
يرش ئاسايە در؛ غەوغايە، فيرقەى سونگى دەورانى
- ۳- بە حاشىيەى تەپلەك و فيسى كەچ و طاقى دوو ئەبرۆى خۆى
يە لەوتىردى بينايى كەعبەو دىنى موسولمانى
- ۴- ئەگەر غەمزەو نىگاہى چاوى ئەو (بىتو) بە ئىما بى
گوپىزىن؛ ھەر ياقمەسى سەندەن: دەگەر (مولكى سولەيمانى)
- ۵- گرشمە و نىم نىگاہى چاوى مەستى فەتتە ئەنگىزى
دەگىل سۆز، نازىلە، ئىلەر، موسەخخەر جوملە ئىرانى
- ۶- ئەگە بىتو بچىتە جەننەت ئەو توركى پەرى چىھەر
قەوەر، گوپىز غەمزەسىلە جەننەت ئىچرە حوورو غىلمانى
- ۷- بەدەورى گەردنا پەخشەن بوو؛ كاكۆلى تەپارە
سانرسەن، بەرگى گويل ئوزر ئۆلىنىمىش سونبول ئەفشەنى
- ۸- وەھا بىبەكە بۆقەتلى منى بىكەس دەلىنى ئەمىرۆ
گىترمش باشمەن فتواسنى شەوگەتلى فەرمەنى
- ۹- بلىن مەيتانى شىن، بۆتەزىيەى (ھىجرى) نەكاتە بەر
عەزا طوطمەگلە ئىحيا ئىتمەمىش مەقتوولى ھىجرانى

.....
۱- گەردش: سوورانەو، گەردوخول.

چەرخى: سوورى، سوورانى خولى. وەيا مەبەستى ئەوئە كە چاوكىپىن بەتلىلاى چاوى
خۆشەويستەكەى يا بە چەرخ (پۆژگار) سەمگەردە ئەوئەندە ئەو نىو نىگايە كاريگەرە، كە بە
وەرچەرخاندن يا گىپرانى چاوى پۆژگار ئاساى، گەردش دەگىپى.

مەست: بەخوماری و جوانیی چاوهکه چاوی نەرم یا پشتی چاوی کیسه‌دار بێت.

فەتتان: جوان، دلکێش، ئاشووربگێڕو مەبەست لە تێڕوانینەکانی ئەحمەد پاشای بابانە (کە ئەم هەلبەستە بەسەر ئەودایە.

تا ئێرە نیو بەلەئی ئەم تاکەو هەموو نیوێ یەکەمی تاکەکانی ئەم هەلبەستە بەزوبانی کوردین و نیو دوو مەکانی بەزوبانی (تورکی)ن.

هەرۆک لە هەلبەستەکانی تری ئەم پەراییەدا کە بە: (کوردی و فارسی) وەیا بە: (کوردی و عەرەبی)ن کە ئەمەش توانای هۆنەرمان (کوردی) دەگەیەنێ کە لەم چوار زمانەدا شارەزا بوو.

کوگول: دل - (وشەییکی تورکییە).

ئێقلیم: کیشوهری - ئەم وشەیی بە تورکییەکی بەشیوەی (افلیمک) دەنوسری کە پیتی (کاف=ک) هەکی بەپیتی (ن) دەردەبردرێت. ئەمە لە شیوەی رێنوسی تورکیداوە و من چۆن دەر دەبردرێت لێردا وەها بەراستی نووسیومن (ئێقلیم) بە بنەچە وشەییکی کوردی لە قەڵەمڕوویە ئۆزەر: لەسەر، بۆسەر، ئەسەر،

ببردە: جارێکی دی، دیسان، هەرۆهە، دیسانەو.

سوردی: لێ خوری، هاتە سەری، تاوی دایە، هەلمەتی بردی - پیتی (پ=ی) ی ئەم وشەییە زۆر سووک و گۆرج وەک (سکوون) دەردەبردرێت.

صەفیی موزگانی: ریزی برژانگەکانی (صفی) عەرەبی و موزگانی کوردییە ئەم نیو بەلە تورکییە واتە: ریزی موزگانی جارێکی تر هێرشیان هێناوە سەر کیشوهری دل بەو پوانینە جوانە لەلایەن ئەحمەد پاشای بابانەو.

بۆنەیی ئەم هەلبەستە:

وێک لە سەرچاوە دەمی یەکانمەو بەستووومە، ئەم هەلبەستە لە شاری (ئەستەنبول = ئاستانە) ی پایتەختی خەلافەتی عوسمانیدا (کوردی) بەسەر دوا پاشای، پاشایەتی بابان (ئەحمەد پاشا) دا هەلی داوە کە (ئەحمەد پاشا) دوا پڕوخانی پاشایەتی یەکی بە دەستوێت و خێزانەو، بارو بنەیی رێک خستوو و پڕوی کردوو و ئەو شارە لە (سولەیمانی) یەو کە لە شوێنی تری ئەم پەراییە چەندین هۆنراوەی دیکە کوردیدا لە چوونەکی (پاشا) بۆ (ئەستەنبول) و لە دۆستایەتی نیوان خۆی (کوردی) و (پاشا) دواوە، وێک لە شوێنی تریشدا چوونە ئەستەمبۆلەکی (کوردی) م دیاری کردوو بۆ سەردانی (ئەحمەد پاشا) لەوێ.

لەو سەردانەدا وا بەرێکەوت چەند هۆنەرێکی تر لەلای (ئەحمەد پاشا) دەین و هەریەکە هەلبەستێکی خۆی بەسەر (ئەحمەد پاشا) دەخوێنێت و (کوردی) ییش، لەوانەو جۆش دەسپێنێ و هەر لەو دانێشتنەدا ئەم هەلبەستە لە هەلنانی (ئەحمەد پاشا) دادەنێ و هەمووان ئەم هەلبەستە پەسەند دەکەن.

به‌داخه‌وهو به دلتیاییه‌وه ناوی ئەو هۆنه‌رانه‌م ده‌ست ده‌که‌وت تا‌کو ده‌ست‌نیشانیان بکه‌م و هه‌روه‌ک هه‌لبه‌سته‌کانیشیانم ده‌ست نه‌که‌وتن.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته نیوه کوردی و نیوه تورکییه‌ی (کوردی) که (ته‌ضمین) یا (ته‌لیع)‌ه‌و. (ملع = موله‌مه‌ه) له: (عن، کل / ۱۰، کو، ف، ح، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳، نم / ۱، با، کم، وه رۆژنامه‌ی (باشکۆی عیراق) به کوردیه‌ی که له ژماره‌ی (۱۹۷۹/۱/۲۱) دا مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی له‌ژێر ناوی (هه‌ندیک که‌موکۆری چاپی دیوانی کوردی) دا (دوو) تاکی دوا‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی نووسیه‌وه که له‌گه‌ڵ مامۆستا شکور مسته‌فا دا ساغیان کردووه‌ته‌وه. منیش له‌ نێوان ئەم سه‌رچاوانه‌دا (که‌م) کرده‌ بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌. که‌ یه‌که‌م چاپکراویکی ئەم هه‌لبه‌سته‌یه و له‌گه‌ڵ ئەم هه‌موو سه‌رچاوانه‌شدا هه‌تشته‌ هه‌ر ئالۆزی و لێلێی تیا‌یه، به‌لام زۆر سه‌رچاوه‌ یاریده‌ری چاککردنیان دام وه‌ک پێشکه‌شم کردووه‌.

چه‌رخ‌ی چاوی (کۆ، ما / ۱، ما / ۲): چه‌رخ و چاوی.

چه‌رخ‌ی چاوی مه‌ستو (ف): چه‌رخ و چاو مست.

کوگول (کو، ما / ۱، ما / ۲ کم، با): گیۆل- ئەمیش هه‌ر به‌واتا (دل) ئاره‌زووه‌ به‌لام به‌ زارگوت (له‌هجه‌)‌ی که‌رکووکیانه‌یه‌و ئەویکه‌ به‌شێوه‌ی (تورکی ئەسته‌مبوولیه‌) که‌ ده‌شی (کوردی)

هه‌لبه‌سته‌که‌ی پێ دانابی و له‌ سه‌رچاوه‌ی راستیه‌وه‌ تورکی فێربوو‌ی.

ئیقلمین: دیسان له (کل / ۱۰، کو، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳) دا به (اقلیمین) نووسراوه و له‌وانی تردا به‌شێوه‌ تورکیه‌که‌ نووسراوه: (اقلیمک).

۲- طابوور: به‌شێکه‌ له‌ سوپا، مه‌به‌ست له‌ برژانگی چاوی ئەحمه‌د پاشای بابانه‌.

شه‌ر: جه‌نگ. و لێره‌وه‌ لێکدانه‌وه‌ی نیو با‌لی دووه‌مه (تورکی)‌یه‌که‌یه‌تی.

برش: هه‌تشر، هه‌لمه‌ت. (یرش ئاسایه‌)‌یه = هه‌ترشانه، هه‌ترشی، وه‌ک هه‌ترش، هه‌ترش ئاسایی، و (در)‌ه‌که‌ به‌واتا هه‌یه، هی، وایه‌.

غه‌وغا: هاتوهاوار، تیکچران و ده‌نگه‌ ده‌نگ و ده‌نگ و پشێویی قه‌له‌با‌لغی و (غه‌وغا) وشه‌یه‌که‌ به‌ بنه‌چه‌ ده‌چێته‌وه‌ سه‌ر (کووکه‌)‌ی کوردی.

فیرقه‌: به‌شێکی مه‌زن له‌ سوپایه‌که‌ (عه‌ره‌بی)‌یه‌.

فیرقه‌ی سونگی: فیرقه‌ی تیغی برنده‌: (قه‌مه‌) به‌ده‌ست که‌ له‌و تیغی (سونگی)‌یه، مه‌به‌ست له‌ برژانگه‌کانی چاوه‌که‌یه. و (فیرقه‌) وشه‌یه‌کی (عه‌ره‌بی) و (سونگی)‌یه‌که‌ش کوردیه‌.

ده‌وران: رۆژگار- یا ده‌ورانه‌وری چاوه‌که‌ی وه‌ک بلێی: فیرقه‌ی سونگی به‌ده‌ستی ده‌وران (رۆژگار) ئاوا (موژگانی) به‌هه‌ترو چاره‌ نه‌کراوه‌ که‌ که‌س ده‌ره‌قه‌تی نایه‌.

وه‌یا بلێ: فیرقه‌ی سونگی به‌ده‌ستی برژانگه‌کانی ئەو چاوه‌، که‌ به‌ ده‌وری چاوه‌که‌دان. (ده‌وران) به‌رواله‌ت (عه‌ره‌بی)‌یه و ده‌برێته‌وه‌ سه‌ر (کوردی). ئەم تا‌که‌ به‌واتا: تابووری موژگانی

که‌ وه‌ک قه‌مه‌ی ده‌وری چاوی به‌هه‌راوه‌ له‌گه‌ڵ (دل)‌دا دینه‌ جه‌نگه‌وه‌.

یرش (نم/ ۱، ما/ ۱، کم، با، ق/ ۳). پورش.
 فیرقهی (عن، گل/ ۱۰، ح، ما/ ۱، ما/ ۲): فرقه- پینووسی کۆنه.
 فیرقهی (کو، ف): فیرقه - دیسان پینووسی کۆنه.
 فیرقهی (نم/ ۱): فرقی= ئەگەر ئەمە بەواتای (جیاوازی) بی، ئەوا هەلەیهو ئەگەنا پینووسی کۆنه.
 فیرقهی (کم، با): فرق- دیسان پینووسی کۆنه.
 سونگی (کو): سنلی. دیارە هەلەی پینووسی کۆنه.
 سونگی (نم/ ۱، ف، کم، با، ما/ ۱، ما/ ۲، عن، گل/ ۱۰، م، ق/ ۳): سونگی- هەر پینووسی کۆنه- (جورجی زەیدان) لە (الفلسفة اللغویة)
 ۳- حاشیە: گۆشە، لیوار، قەراغ، گوپی (ی شتییک) پەراوێز، و پەراوێزی (پەراوی) پوخساری (ئەحمەد پاشا).
 تەپلک: ئەو دەسە سپرە بوو کە جاران لەبن فێستەوێ دراو. بەسەر سەردا، کە نەمی ئارەق کردنەو قەراغی فێستەکە تەپنەکا، نەک قەراغەکە چلکن ببی، ئەمجا چوار گۆشە سپی ئەو (دەسەسپ) لەبن فێستی سوورو بە سەر ئەو روو دەمو چاوێ جوانەدا دیمەنێکی دڵگیری داوێ کە (تەپ) کوردییە (لک) ئامپێرێکی دەستووری زمانی تورکییە، واتە (تەپین) یا تەپری هەلمژ. (کوردی) جاری تریش لە هەلەستی:
 (دل لە میحنەت کەیلە ئەو پیری موغانی بەزمسان) یدا ئەمە نەوێ ناوێردۆتەو، دوورنییە هەردووکی مەبەسیی لە هی بەک کەس بی و کوا ئەو (بەزم) هەلەستە لە بارەگای ئەحمەد پاشا دابوو لە ئاھەنگی منالپووندا.
 فێس: ئەو کلاوێ سوورەییە کە لەسەرینی تورکانی، عوسمانی، تا چەند سالتیک دواي ئەویش پیاوان لەسەریان کردوو، لە شوینی تردا بە درێژی لیکمان داوێتەو و هەتا سالتە چلەکانی چەرخێ پێشوو بەکار دەهات لە (سولەیمانی) دا و تائێستەش لە (مووسل) و (میسر) بەکار دێ.
 کە چ: لار، مەبەستی لەلار واتای نیستەکە پەریزەوێ کە جوانیەکی داو، (کوردی) پرووی (ئەحمەد پاشا) ی بە پەراوی یەک داناوێ کە (تەرلک) و (فێس) و (تاقی برۆ) ی کردوێ بە پەراوێز.
 یەلەو یردی: بەبای دا، هەلەی کرد، و بەدرۆی خستەوێ (تورکی) یە.
 بینایی کەعەبەو دینی موسوڵمانی: بینای کەعەبە کە شوینی رووتیکردنی ئیسلامەکانە لە نوێژ و حەجدا، هەروەها دەلی: ئەوێ ئاینی ئیسلامیشی بە با دا بەو دیمەنە جوانەیی خۆی، خەلکی وەرگێرا، بۆلای خۆی کە تێستەکە ی بە (کەعەبە) داناوێ بە جوانیەکی دلی باوێ بە ئیسلام کردو پێ باوێری خەلقانی کیشی خۆی کردوو کە ئەم رستەیی (بینایی کەعەبە و دینی موسوڵمانی) یە تورکی نین و عەرەبی کوردی ئامێزن.

لهم تاکه دا (لهف و نه شری مورته ب) ی تیاپه و تاقي دوو برؤیه که میحرابی نوښته. به راستی جوانی و دهربرینی به هیز لهم تاکه دا هیه. که عبه و (کم، با، گل/ ۱۰) کعبه ی.

۴- غه مزه: جوړه جوړه لیه کی دلگیری چاوه، تیلایی، نیونیکا، چاو داگرتن، نیگا: نه ماشا، روانین، نیگا.

نیما: چاو برینه شتیک به دلسوژی و ئاره زووه ده، دهئما: (به وردی) ئه میش وشه تورکیه کانه به تمانه:

گوین: چاوت، چاوی، له چاوی ئه ووه، لهو چاوه ووه که ئه م گوینزه ش له نووسینی تورکیدا به (گوینک) ئه نووسی.

هر باقمه سی: هر روانینکی، هر ته ماشایه کی.

سهنده ن: له توه. هی تو. که هه موو تاکه کانی له (غائب) ئه دوی و لیره دا روو له (موظا طه) ه. ده گهر: ده هیئ، بایی (به های) بو نخ -، هه لده گری، ده شی، مه به سستی شاری (سوله یمانی) یه وه یا هه موو خاک و ولاتی هه زره تی سوله یمان که واهو (پاشا) یه کی یا (پیغه مبه ر) ټکی فره مانړه وای ده سه لات فراوان، ناسراوه، یا مه به سستی له خاکی (ولاتی) سوله یمانی بووه که ته ماشایه کی (ئهمه د پاشا) ئه مو لکه ی هیئاوه که ئه مه ش (جیناس ئارایی) ی تیاپه - که وینه ی ئه مه له هه لبه سستی تر دا زوره وهک لیره دا.

نیگایه (کو، ما/ ۱، ما/ ۲، ف) نیگا. رینووسی کونه.

چاوی (گل/ ۱۰، ف، ما/ ۱، ما/ ۲): چاو. رینووسی کونه.

گوین (کو، ما/ ۱، ما/ ۲، ف) به شیوه ی کون، ونووسینی تورکی که (گوینک) ه، نووسراوه و ئه وانی تر به شیوه ی تورکی دهربرینه کی نووسیومانه.

باقمه سی (نم/ ۱): باقمه: هه لیه و له نگه.

باقمه سی (کو، ما/ ۱، ما/ ۲) باقمه سی - که ئه مه یان شیوه ی کهرکوکییانه و گوږدراوه.

ده گهر (کو، ما/ ۱، ما/ ۲) دکر. رینووسی کونه.

ده گهر (ق/ ۳) دیر- دکل دکل.

به نیمایی (نم/ ۱، کم، با، کو، ما/ ۱، ما/ ۲، ق/ ۳) به قیمت بی. ئه مه ش گوږانه و ده سکاری.

۵- گرشمه: عیشوه، له نجه ولار، غه مزه.

نیم نیگا: نیوه بیگا، نیوه ته ماشا، به تیلای چاو، لا ته ماشاکه جوانییه کی تیاپه.

فیتنه ئه نگیز: ئاشووب هه لگیر سین. ئاشووبه نره ووه - ئه میش وشه تورکیه کانه:

ده گیل سوز: نهک هر به قسه، هر به قسه نا، به شکووه.

نازیله: نازی ئه و، نازی، نازت، عیشوه ی، به نازوه،

ئیلهر: دهکا- ده بی به (ئیلهر) دهربردریت ئه گه نا له نگ ده بی که خوی (ئیلهر) ه.

موسه خخه: ته سخير، دهست به سه راگرترو، داگیر، واته: داگیر دهکات که وشه یه کی عاره بییه.

جومله: گشت، سه رپاک، هه موو. دیسان عاره بییه

ئیرانی: ئیران- ولاتی عه جهم (فارس)- واته هه موو ولاتی ئیران دههینتی وهیا به غه مزه نیو نیگا که ی داگیری دهکا ئه و نازو گرشمه و نیو نیگا ئاشووباییه.

چاوی مهستی فیتنه دهنگیزی (کو، ف، کم، با) ئه و به قیمهت بی- ئه مهش هه لیه.

دهگیل (ف): دکیش

دهگیل (کو، ق / ۳): دکیش- هه لیه

دهگیل (کل / ۱۰): دوکش- هه لیه

دهگیل (ع): دکل- رینووسی کونه.

دهگیل (نم / ۱): دکل- رینووسی کونه.

دهگیل (ما / ۱، ما / ۲): دیل- ئه مه (دهیل) ی که رکوکیانیه.

دهگیل سوز ناز ئیلر (کم، با): دگل سوزنا زایله ئه مهش رینووسی کونه

سوز (کو): سر. هه لیه

ئیلر (کو): اید. هه لیه.

ئهم تاکه به واته: له نجه و تیلاییه کی چاوی ئه حمه د پاشا که مهست و ئاشووبه گپره، نهک هه ر به (قاله ی دهم) به شکو به جوانییه دلگیره کی هه موو قه له مرهوی ئیران دههینتی.

۶- جه ننهت: به هه شت.

تورک: جوان، جوانی چاوه که ی واتا: مه بهست له تورکه سته مکارهکانی عوسسمانیسه که وهک

جوانی ئه و چاوه کاریگه ره. رووی له دلی دلدار دا ئه وهنده ئازارد ره

بۆیه، وتووشیه تی: ئه گه ر بیتو بجپته جه ننهت. و به ودا که (ئه گه ر) ی تی خستوو، واته ئه وهنده ئه و رووه جوانه ی سته مکاره، ناچپته به هه شته وه. به لام له ژیره وه ئه مه ی پی وتوو که

ئه مهش جوانییه کی ویزه بییه و شاردنه وه ی واته یه له ژیر و اتادا.

په ری: فریشته = مه لائیکه.

چیهره: روو، روخسار، چاره، رووی ئه حمه د پاشا.

ئهمیش وشه تورکیه کانه:

قه وەر: دهردهکا، راودهنی، قاوده دا، نایه یلی

گوپز: چاو.

غه مزه سیله: به غه مزه که ی واته غه مزه ی چاوی و ته نیا که رتی (سیله) له م (غه مزه سیله) یه دا

تورکیه واته هینه که ی مه بهستی له غه مزه که یه.

ئپچره: له ناو، له- واته له به هه شت دهردهکا.

حوور و غیلمانی: حووری غیلمانهکانی به هه شت که ئهم دوو وشه یهش (عاره بی) و تورکین. که

(حوورو غیلمان)

دوو جۆره مرۆقی نیر و می بههشتن.

چیهره (ک، نم / ۱، کم، با، ما / ۱، ما / ۲). پرویه.

قهوهر (ف، نم / ۱، با، کم): قاور - ههلهیه و لهنگه.

قهوهر (ما / ۱، ما / ۲): قادر - ئههش ههلهیه و لهوهویه که (کوردي) بهو (قادر)هوه

بهناوبانگه و ههلهشه و ناگونجی بق ئیره.

گوپز (ن، نم / ۱، با، کم) گوز. ئههش ههلهیه.

ئیچره (ما / ۱، ما / ۲): ئیچر. ئههش ههله و لهنگیه.

۷- پهخشان: ئهفشان، پهخش، بلاوبوه.

طهپار: طوره ئاسایی (طورهمان لهشوینی تردا لیک داوهتهوه) و لیهردا مهبهستی لهوه که

تووکی پهخشانی کاکۆلهکهی بهسهه لا مل و گهردنیدا هاكا (ملیوان) و (کراس) و

(بهرگ)هکهی لهتوکوت کا؛ چونکه ئههش ئهیهوی بگاته ئه و لهش جوان و ناسکهی نهکه بهسهه

ئه و بهرگهوه بی که ئههمه پاشا لهبهريدا بووه،

ئهمیش وشه تورکییهکانه صانرسه- یا صانورسه: لات وایه، دهلی، باقل، گومان دهکهی.

بهرگی گویل: بهرگی (پهپه) گول. مهبهستی له لهشیهتی (شان و مل و گهردن) که (پهپه)

کورديیه بهواته (بهرگ) و (گویل) له (گول) ی کورديیهوه.

ئوزره: له سهه بۆسهه- وهک له تاکه ههلهبهستی یهکهمدایه. ئۆلینمیش: بووه، بووه به، وههای

لی هاتووه که.

سونبول: گولیکی جوان و بۆنخۆش و نایابه مهبهست کاکۆله که وشهیهکی کورديیه بهواته:

دهلی: بهسهه بهرگی گولدا سونبول پهخشان کراوه واته: کاکۆلهکهی بهسهه شان و ملیا.

بهدهوری گهردنا (کو): بسرگرد... ۱-فهوتاه

بهدهوری گهردنا (ف): بسرگردنیدا - لهنگه

بهدهوری گهردنا (ما / ۱، ما / ۲): بدورکردن - لهنگه

بهدهوری گهردنا (کم، با، نم / ۱): بهدهوری گهردنی

بهدهوری گهردنا (ح): بدورکردنا - رینووسی کۆنه.

کاکۆلی طهپاری (کو): کا... (فهوتاه)

طهپاری (ح، ق / ۳): تاتاری.

طهپاری (ما / ۱، ما / ۲): طاطائی - ناگونجی

طهپاری (کل / ۱۰): تاتایی - لهنگه و ناگونجی

پهخشان: ههه له (عن، ما / ۱، ک، کل / ۱۰) دا نووسراوه و لهوانی تردا (ئهفشان)

نووسراوه من بهپرستترم زانی چونکه له کۆتاییی ئهم تاکهدا (ئهفشان) دووباره دهپیتهوه.

صانرسەن (صانورسەن) (كم، نم / ۱): سورسەن - ھەلەيە.
 صانرسەن (ف): سورسەن - ھەلەيە
 صانرسەن (كو): سورسەن، ناگونجى
 بەرگى گويل (كل / ۱۰، ما / ۱، ما / ۲، ح): برک کل.
 بەرگى گويل (كم، ف، نم / ۱، با): برگ گل.
 بەرگى گويل (كو): برگ گلى - كە ھەموو پىنووسى كۆن
 ئۆزە (كو): زوزرە. - ھەلەيە
 ئۆلنمىش (سونبول ئەفشانى (كو): اولنمش..... (فەوتاوہ)
 ئۆلنمىش (ف): اولن لنمش. ھەلەيە
 ئۆلنمىش (كم، با) اولنمش. ئەمىش پىنووسى كۆنە
 ۸- قەتل: كوشتن.

گىترمش: ھىناويە، ھىناويەتە، ھىناويە بە. وشەيەكى توركىيە .
 باشمن: سەرمدا، سەر سەرما، سەرما بە توركى (بەسەرمدا)ى مەبەستە.
 فتواستى: فتواى= ئەو بىرپارەيە لەلايەن سەرەكىلى ئايىنەو دەدرى. بۆ بابەتى گرنگ-
 شەوگەتلى فەرمانى: (شەوگەتلى= بەھىزو پىرۆزو مەترسى لىكراو- ئەمەش لە پواڵەتى
 فەرمانەكانى بارەگای ھومايوونى عوسمانى بوو ھەك پىياندا ھەلەدا) كە ئەمە ھەر
 فەرمان= ئەو بىرپارە بوو كە لەو بارەگايەو دەردەكران (لى)يەكەى كە ئامىرى (نسبەت)
 توركىيە و (شەوگەت) عارەبى، (فرمانى) كوردىيە. كە بە بىباكىي خۆى ئەم فەرمانەى بۆ بىرىنى
 سەرى من و بۆ كوشتنى من دەدات ھەك فرمانى ھويومايونى عوسمانى.
 منى (كو): مى.
 بىكەس دەللى ئەمپۆ (كو) بىكس.... امرۆ- فەوتاوہ.
 گىترمش (كو، عىراق): كىترمىش- ھەلەيە
 گىترمش (كم، با، گل / ۱۰، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳، ف، نم / ۱): كىترمش- ھەلەيە.
 باشمن (نم / ۱، ن، كم، با، عىراق): باشمە- ھەلەيە
 باشمن (كو): باشنە- ھەلەيە
 فتواسنى (كل / ۱۰): فتواسنە. ناگونجى.
 شوگەتلى فەرمانى (كو): شوگ.... فانى فەوتاوہ...
 ئەم تاكە ھەلەستەى سەرەوہ و ئەوى دوايى لە نووسىنەكەى مامۆستا (محەمەد عەلى
 قەرەداغى)دايە كە لەسەرەتاوہ نىشانەم بۆ كرد.
 ۹- مەينان- يا- مەينەن= بەرگىكى سەرەوہى ئىز و مى بوو، ھەك كەوا ياتەكمە لە كوردەوارىدا
 لەنيوہى يەكەمى چەرخى بىستەمەوہ باوى نەماوہ.

شین: شینپکی تۆخ که نهریتکی کۆمه لایه تی گه لان و کورده وارییه، که خوشه ویستیک بمرئ بهرگی رهش یا شین له بهر دهکن به لام له کورده واریدا زۆرجار بهرگه کانیان له خوم (ههش) دهئین و شینی رهش باویی دهکن و کوردی نیشانه ی بۆ ئه وه کردووه؛ چونکه شههید عه شقی ئه حممه د پاشایه بهرگی رهشی بۆ له بهر نهکن؛ چونکه شههید بهههشتیه.

ته عزیه: پرسه.

عهزا: دیسان: پرسه. وشهیهکی عه ره بییه. لیره دواوه لیکدانه وهی نیو باله تورکیه کهیه: - طوطمه گله - یا - توتمه گله = گرتن، بۆ دانان وهک ته عزیه بۆ گرتن یا پرسه بۆ دانان (وشه که تورکیه).

ئیحیا: زیندووکردنه وه، زیندوو بوونه وه.

ئیتمه میش: ناکریتته وه واتا ئه و کوژراوه یا مردووه ی وهک (کوردی) به بهرگی شین و پرسه زیندوو نابیتته وه. وهیا چونکه شههیده ئه وانه ی بۆ مهکن نایه وئ.

مه قتوولی: کوژراوی (عه ره بییه) - جگه له (عن، ما / ٨، کم، گل / ١٠) له هه موواندا له جیگه ی (هیجری) نووسراوه (کوردی) و هه له یه

هیجراتیک: دووری

مهیتانی (عیراق): میتانی رینووسی کۆنه

مهیتانی (کم) میتانی، رینووسی کۆنه

مهیتانی (نم / ١ ف): ملتانی. هه له یه

مهیتانی (کم، ب): مه لتانی - هه له یه.

شین بو ته عزیه ی (کو): شین تونبه - ئه مهش هه له و له نگیه.

عهزا طوطمه گله (کو): عزا تتمگله - هه له یه.

عهزا طوطمه گله (گل / ١٠): عزا دوتمکله - هه له یه.

عهزا طوطمه گله (کم، یا): عزا طوته مکله.

عهزا طوطمه گله (ف). عزا تمکله هه له یه.

عهزا طوطمه گله (عیراق) عزا ایتمگله

ئیحیا (ف، نم / ١، با، کو، کم عیراق): احیا رینووسی کۆنه

ئیتمه میش (کو): ایتمی ... ئه مهش جوان و ده گونجی.

ئیتمه میش (عیراق): ایتمامش

ئیتمه میش (گل / ١٠): ایلمز - هه له یه

مه قتوولی هیجرانی (کو): مقتول. (فه وئاوه).

مه قتوولی هیجرانی (عیراق، کم، با): مقتول هجرانی، رینووسی کۆنه

روخت وهک گول

- ۱- روخت؛ وهک گول، تهنه؛ وهک سیم، لهبت؛ وهک له علی روممانی دههانت؛ فندق و، غه بغه؛ وهکو نارنجی عه ممانی
- ۲- (فهقی)ی؟، یاخو (نیطامی)ی؟؟، یانه خو (پیش خزمه تی شاه)ی؟ (دور)ی مولکی (سوله یمان)ی؟، ره ئیسی ئیلی جافانی؟؟
- ۳- به حوسنی (یووسف) ئاساتو، به خولق و لوطفی شیرینت چراغی به زمی (خوسرهو)، نووری دیدهی (پیری که نعان)ی
- ۴- به (ظاهر)، ساده له وحی، وهک روخت وه حشیی وهکو دیدت له دلدا: تو (حه کیمی)و، (عاقلی)، ئوستادی (لوقمان)ی
- ۵- (عه ره) ئه ندامی یو، (فارس) که لام و، (تورک) ره فتاری نیگا (ناهوو)، رهوت (که پکی)، زوبان (تووتی)ی خو ش ئه لحنی
- ۶- ئه گهرچی (قادر)ی، بو قه تللی من، فکرئ بکه قوربان له سهر (صفحه)ی روخت، وهخته؛ عه یان بی: خه ططی ره یحانی
- ۷- وهکو (بولبول)، فیغان که دائیما، (کوردی) له دهوری گول وهکو (قومری) بنا ئینه، له (تاو) سه رووی خه رامانانت

۱- روخ: روو، روخسار..

تهن: له ش، جه سته.

سیم: زیو، زیف - مه به سستی له سپیتیه کهی له شی ئه و که سه یه که ئه م هه لبه سته ی به سه ردا هه لداوه، که رهنگی جه سته ی ئه وی چواندووه به (زیو).

له ب: لیو، لیف،

له علی: ناوی جوړه گه وه ریکی (شووشه یی)یه واته: (یاقووت)، که به زوری له رازاندنه وهی (خشل)و له هندی پتویستی پیشه سازیدا به کاردی، وهک: له (سه ر)و (بن)ی ئه مسه رو ئه وسه ری دهر زییه کانی چه رخی (سه عات) ی چاک و به نرخدا به کار دهر پت که له سهر ته پله کی بن شووشه (جامی ئه و کاتژمیر- سه عات)انه دهنووسری (۲۰ جویلس) به پیتی لاتینی که

(جویلَس) به واته (گهوهەر) و چونکه ئەو (کاتژمێر) ه ئەوندە پارچەیی لەو گهوههەری (له‌عل) ه ی تیایه، چونکه گهوهه‌ریکی سهخته و خۆی له‌بن تیژاییی دهرزیه‌کاندا را‌ده‌گریت و ناسوێت و له‌ئاسن په‌قتره.

(له‌عل) هەر له‌سروشتی خۆیه‌وه چه‌ند په‌نگیکی وه‌ک (زه‌رد) و (شل) و (سوور) ی هەن و لێره‌دا (کور‌دی) که‌ فه‌رموویه‌تی (له‌علی روممانی) واته‌ له‌علی په‌نگی وه‌ک په‌نگی (هه‌ناره)، سوور و ئال بووه‌ وه‌ک سوورو ئالی لێوه‌ سووره‌که‌ی. له‌وانه‌شه‌ مه‌به‌ستی له‌په‌نگی سووری جو‌ره (له‌علیک) بێت، که‌ له‌ ولاتی (رۆمان) به‌ده‌ست هاتیی که‌ جوانیی ئەو ولاته، چونکه‌ وه‌ک (کور‌د) له‌ په‌گه‌زی (ناری) ن هه‌موو پێست سپی و لێو (ئال) ن، که‌ به‌لای که‌مه‌وه (کور‌دی) له‌ گه‌شتی (ئه‌سته‌مبۆل) یدا که‌ سه‌ری (ئه‌حمه‌د پاشای بابان) ی داوه‌ له‌وێ ئەو خه‌لکی (رۆمانی) یانه‌ی دیتیی، چونکه‌ (کور‌دی) له‌ (نه‌دیته) وته‌ی دهرنه‌برپوه‌ واته‌ (دیویه‌تی) ئە‌گه‌ر چی ئە‌م چواندانه‌ش له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا له‌دوای سه‌دان هه‌زاران هۆنه‌رانی تره‌وه (کور‌دی) یش به‌کاری هێناوه، ئە‌مه‌ نه‌ریتیکی لاوازی و لاساییکردنه‌وه‌ی (شاعیر) نه‌بوو به‌شکو (باو) یکی هه‌لبه‌ستی و دێرینه‌ی (کلاسیکی) ی ئە‌وسای (کور‌دی) و له‌وه‌ پاشیش بووه‌ و تانیستاش هەر په‌یره‌ی کراوه‌ و ده‌کریت، له‌ شوێنی تری ئە‌م په‌راوییه‌دا لێی دوام.

ده‌هان: دهم، زار، ده‌و. ئە‌م وشه‌یه (کور‌د) و (فارسی) یش به‌کاریان هێناوه‌ و به‌کاری ده‌هین. فندق: جو‌ره‌ به‌ریکی دره‌ختی یه‌ و یه‌کیکه‌ له‌ خواردنه‌ (شه‌وچه‌ره‌) یییه‌کان. وه‌له‌ په‌گه‌زی (بادهم = باوی) و (بسته‌) یه، له‌ بادام گچکه‌تره‌ و له‌ (چه‌قاله‌ش) مه‌زنتریکه‌ و توێکله‌که‌ی ئە‌وه‌نده‌ی توێکلی بادام و چه‌قاله، (ره‌ق) و (ئه‌ستوور) نییه‌، و که‌ گه‌یشته‌ له‌سه‌ره‌ باریکه‌که‌یه‌وه‌ که‌میک توێکله‌که‌ی ده‌تره‌کی و دهم ده‌کاته‌وه، یا به‌ سوورکردنه‌وه‌ و برژاندن ده‌تره‌کی.

هۆنه‌رانی وێژه‌ی کۆن بچووکیی ئە‌م که‌مه‌ قلیشانه‌ی فندقه‌که‌یان چواندوه‌ به‌ بچووکیی ده‌می خۆشه‌ویسته‌کانیان، وه‌ک (کور‌دی) لێره‌دا دوای ئە‌و نه‌ریته (باو) ه‌که‌وتوه‌.

غه‌بغه‌ب: ئە‌ستوورایی و گوشتنی ژێر چه‌ناگه‌و به‌ر مل، که‌ جوانییه‌کی تایبه‌تی ده‌دات به‌و دیمه‌نه‌ی روخساری مرۆف، وه‌ هۆنه‌ران له‌ هه‌لبه‌ستیاندان به‌گه‌لی شیوه‌ی تر لێی دواون.

نارنج: به‌ری یه‌کیکه‌ له‌ دره‌خته (ترشه‌مه‌نی = حمضیات) ه‌کان. شیوه‌ی خړپکی گۆبی و ناسک و بۆن و چێژ خۆشه‌، ئە‌وه‌تا لێره‌دا (کور‌دی) ژێر چه‌ناگه‌ی جوانه‌که‌ی خۆی، واته‌ (غه‌بغه‌ب) ه‌که‌ی به‌ (نارنج) چواندوه‌ له‌ خړی و تۆپییدا.

عه‌ممان: ناوی شارێکی کۆن و ئاوه‌دان و پایته‌ختی نیشتمانی (پاشایه‌تی ئە‌رده‌نی هاشمی) یه، له‌شوێن و (که‌ش و تووشی) ی سروشتی ناوچه‌که‌یدا له‌ (کور‌دستان) ئە‌چیت و جو‌ره (نارنج) ی ئە‌و شاره‌ش ناوبانگی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، له‌وانه‌یه (کور‌دی) له‌ سه‌ردانه‌که‌ی (ئه‌سته‌مبۆل) یدا به‌و شاره‌دا تێپه‌ریبی و دره‌خته‌ ترشه‌مه‌نییه‌کانی وه‌ک پرته‌قال و لیمۆ ی ترش و شیرین و لاله‌نگی و جو‌ره‌کانی تر به‌چاکی تیا گه‌شه‌ ده‌کەن و به‌ری زۆر و باش ده‌ده‌ن.

به‌دووری نازانم که (کوردی) هر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خۆی شاری (عه‌ممان)ی دیوه، بۆیه به (عوممان) له هه‌لبه‌سته‌که‌یدا ناوی نه‌بردوه که له‌گه‌ڵ پاشه‌بهندی (روممان)ه‌که گونجاوتره، که ئه‌ویش شارێکی تری نیشتمانی عه‌ره‌به.

هه‌له‌سه‌نگاندنی ئه‌م تاکه ئه‌گه‌رچی له‌ویژه‌ی کۆندا به‌جوان و وه‌ستاکارانه‌وه وه‌رده‌گیرێ، به‌لام باه‌تییانه نییه ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ی (کوردی) که له (گول) و (زیو) و (له‌عل) و (بسته) و (نارنج) پێک هاتبێ، له‌مرۆف ناچێ. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و چوواندنه، له‌رووی هێما (په‌مز)یشه‌وه سه‌رنجی بدهی دیسانه‌وه ناتوانرێ شیوه‌ی مرۆفێکی جوان و ئاسایی و دلگیری لێ په‌چاو بکه‌ین، به‌لام له‌کاتی دانانی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی)دا و له‌وه‌به‌رو دواتری به‌شکۆ هه‌تا ئێستاش له‌ویژه‌ی کۆن (کلاسیکی)یه‌دا ئه‌و کاری چوواندنه کاریکی دروست و په‌وا و (باو) بووه و هه‌یه، به‌هونه‌رمه‌ندی دانه‌نرێ و سه‌رنجی ئه‌وه نادرێ که (ده‌عبا)یه‌که. که‌واته ئه‌و ناگونجاوی و، پێکچوواندنه به‌پێی سه‌رنجی هه‌نوکه‌ییمان چیگه‌ی په‌خنه‌یه و به‌س. ئه‌مه‌ش کاریکی پر به‌پیری ویژه‌ی و زانیارانه نییه چونکه ئه‌م هه‌لبه‌سته هه‌زاران هاوچه‌شنیشی هی هه‌نوکه نین و له‌روانگه‌ی هه‌نوکه‌ییه‌وه دانه‌نراون.

هه‌رچه‌نده له‌م لایه‌نه‌وه، که لێکم دایه‌وه، ئه‌م هه‌لبه‌سته نابێ (مایه)ی په‌خنه بیت، به‌لام دیسانه‌وه، هر ئه‌م هه‌لبه‌سته له‌رووی (نیرینه‌یی)یا (مێینه‌یی) ئه‌و که‌سه‌وه که ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی به‌سه‌ردا هه‌لدراوه، ئه‌م هه‌لبه‌سته گومانی زۆرمان لێ ده‌رووژینێ، چونکه یه‌کسه‌ر له‌تیکرای هه‌لبه‌سته‌که‌وه ده‌رده‌که‌وێ که هه‌لبه‌سته‌که به‌سه‌ر که‌سیکی (نیرینه‌ی)دا هه‌لدراوه، جگه له‌وه‌ی هر له هه‌لبه‌سته‌که‌دا (ناو)یا (وشه‌ی) (قادر) هاتوه، که ئه‌ویش ئه‌وه‌نده‌ی تر (ده‌نگی) ئه‌وانه‌ی که (کوردی)یان به‌شه‌یدای نیرینه تاوانبار کردوه‌و وا (زولال)تر ده‌کات و ته‌نانه‌ت ناوی (قادر)یش له‌م هه‌لبه‌سته‌دا ئه‌وه‌نده‌ی تر ده‌بیته هێزو پشتیوانی پروانگه‌ری ئه‌وانه‌ی له تاوانبارکردنی (کوردی)یه‌وه‌ن.

به‌لام خۆشه‌ختانه، وه له هه‌ستکردن به‌وه که (کوردی) گه‌لی جار له هه‌لبه‌سته‌کانیدا یاریی به وشه کردوه ئه‌مه ئه‌و وروژانه‌ی گومانه ده‌روینیته‌وه که خودی (کوردی) له تاکه هه‌لبه‌ستی (دووهم) و (شه‌شه‌م) ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌یدا به‌و یاریی به‌واتا و یاریی به وشه کردنه‌ی راستیه‌کی پاکانه بۆ خۆکردنی خستوه‌ته پێشی هه‌ر لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌کی ئه‌م هه‌له‌یه‌وه و، هه‌روه‌ک گه‌مه‌کردن به‌وانه‌ی که (کوردی) به (شه‌یدایی نیرینه) تاوانبار ده‌که‌ن خۆی له‌و تاوانبارکردنه‌ی زگار کردوه، وه‌کو بلێی که (کوردی) به‌و کاره‌ی سه‌ری له‌زۆر که‌س تیک داوه که‌وا له (کورتیبینی)یا له (ناوردی)وه یا له (تێ نه‌گه‌یشته‌وان)ی هه‌لبه‌سته‌کانی (کوردی)یه‌وه نه‌یانتوانیوه ده‌ست بخه‌نه سه‌ر راستییه‌یه‌ستی (کوردی)و، تووشی ئه‌و هه‌له‌یه‌ی کردوون که ئه‌م پێبازو کاره‌ی (کوردی) له گه‌لی شوینی هه‌لبه‌سته‌کانی کوردیدا هه‌ن. ئه‌مه‌ش له‌وردی و تواناییی خودی (کوردی)یه‌وه که زانیویه، چۆن مه‌به‌ست ده‌رده‌برێ و (ته‌له‌)بۆ هه‌ندی له

خوێنه‌رانی هه‌لبه‌سته‌کانی دابنیت و چه‌واشه‌یان بکات.

(کوردي) ته‌گه‌رچی له (پینچ) تاکه هه‌لبه‌ستی ته‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یدا وهک (دانه رۆکه) داگردنیک بۆ ته‌و کورتبێن و ناورد و تینه‌گه‌یشته‌وانه، خۆی وه‌ها پیشان داوه که ره‌چاوکاریی ته‌وانه دروسته، به‌لام ته‌وته‌ا، له (دوو) تاکه هه‌لبه‌ستی ته‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یدا که (دووه‌مین) و (شه‌شه‌مین) یاندا به شوولێکی ته‌رو تازه لووتی ته‌وانه‌ی سۆلاندووه‌ته‌وه‌و، بۆ تیگه‌یشته‌وانی هه‌لبه‌سته‌که‌ی خۆی روون کردووه‌ته‌وه که (کوردي) دوورو پاکه له‌و تاوانبارکردنه‌ی ته‌م راستیه‌ی پیشکه‌شم کرد له‌ توێی ته‌م یا ته‌و سه‌رچاوه‌ی ته‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) و هه‌لبه‌سته (هاوچه‌شن) هکانیدا روون و ئاشکرایه و به‌چاکی ده‌رده‌که‌وت که (کوردي) دل‌داری له‌گه‌ل (قادر) ناوێکدا نه‌کردووه که له‌لای سه‌رنجی قوول‌ده‌رانی هه‌لبه‌سته‌کانی (کوردي) ده‌رده‌که‌وێ (قادر) چی و کێ بووه وهک له‌هه‌ر شوێنێکی تری ته‌م چه‌شنه هه‌لبه‌سته‌نای ناو ته‌م په‌راوه‌یه‌دا ته‌وانه‌م، به‌هه‌له‌ی به‌هێز و زانیاران‌ه‌وه‌ داناوه و یه‌کلاییم کردووه‌ته‌وه.

له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌دا ته‌و (قادر) ه‌ی که له (شه‌شه‌م) یدا هاتووه به‌پێی تاکه هه‌لبه‌ستی (دووه‌م) ی، ته‌وه (قادر به‌گی کورپی که‌یخه‌سه‌ره‌و به‌گ) ی جافه که زۆر دۆستایه‌تی له‌گه‌ل‌ی‌اندا هه‌بووه به‌راوه‌یه‌کی وه‌ها که وه‌سمان پاشای جاف زاوای (کوردي) بووه، که (عادیه‌ خانم) ی کچی (قادر به‌گی برازای کوردي) ی ماره کردووه، که له شوێنی تری ته‌م په‌راویه‌دا لێی دواوم.

به‌لێ هه‌رگیز راستی گوم نابیت، وهک له ته‌نجامی به‌دواداچوونی بێن درێژانه‌ی قوول و فراواندا و له به‌ده‌سته‌یه‌نانی هه‌رچی زۆرتر له‌سه‌رچاوه‌ی هه‌ر پارچه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) دا و له‌په‌یه‌ه‌ندی یه‌که‌سه‌ره‌و له‌ نزیکه‌وه‌ی ته‌و که‌سانه‌ی زانیومه له‌ په‌یکاری هه‌لبه‌ستی (کوردي) دان و سوودی زۆرم بۆ که‌یشتنه راستی، لێ وه‌رگرتوون ته‌م په‌راویه به‌هه‌له‌ی راده و هێزی ته‌و رۆچوونه‌مه.

سه‌رچاوه‌ی ته‌م پارچه هه‌لبه‌سته: (مس، عن، گل ٨، ن، ص، ف، ر، نم، با) و، (کم، گ، ٢، س، گ ٣) یه‌و، له‌نیوانیاندا (عن) و (کم) م کرده بنکه‌و ده‌سکه‌لای لێکۆلینه‌وه‌ی ته‌م هه‌لبه‌سته و به‌پشتیوانی سه‌رچاوه‌کانی تری توانیومه، ته‌م ته‌نجامه پیشکه‌ش بکه‌م که لێرده‌ا له‌به‌ر ده‌ست و چاواندایه و بریارده‌ری راستی ته‌نجامی ته‌م هه‌لبه‌سته و هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کانی تری (کوردي) ی ناو ته‌م په‌راویه لێکۆله‌ره‌وه قوول‌ه‌کانیه‌تی منیش لێرده‌ا له هه‌لبه‌سته‌کانی تری ته‌م په‌راویه‌دا هه‌ر ته‌وه‌نده‌م توانایی هه‌بوو که به‌پاکی بۆ لایه‌نگری، رام که‌یاندووه.

١- سه‌رناوی ته‌م هه‌لبه‌سته:

سه‌ره‌ ناوی ته‌م هه‌لبه‌سته، که بۆنه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌ش ئاشکرا ده‌کات له سه‌رچاوه‌کانی (مس، عن، گل ٨، ن، ص)، دا ته‌م سه‌ره‌ناوه‌ی خواره‌وه به‌فارسی له پیش ته‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) یه‌وه تیا نووسراوه که:

(برای قادر بیک، کیخسرو بیک جاف) واتە ئەم هەلبەستە: (بۆ قادر بەگی کە یخەسرەو بەگ جاف) دانراوە، بەلام لە (عن)یاندا، ئەم نووسینە ی دوایی لە سەرە ناوی ئەوانە ی تر زۆرتریکە کە: (رحمهم الله علی). واتە (خوا بیان بەخشێ -عەلی) کە مەبەستی لە بەخشینی (قادر بەگ) وە (کە یخەسرەو بەگ) ی جاف وە (خودی کوردی) یش کە لە کاتی نووسینی کە شکۆلی (عن)دا و (کوردی) و (کە یخەسرەو بەگ) و (قادر بەگ) لە ژياندا نەبوون، چونکە لە کە شکۆلی نووسیندا باو بوو، ئەگەر کەسانی مەبەستی ناو هەلبەستە کە لە کاتی نووسینی کە شکۆلە کەدا لە ژياندا بووین، تیا یاندا نووسراوە: (خوا تەمەن درێژیان کات...).

بەسەر نەجانی ئەم هەلبەستە و هەلبەستە هاوبەشەکانی تری (کوردی) ئەوەمان بۆ دەردەکەوێ، جگە لە پەيوەندی تۆکمە ی (کوردی) بەو کە لە پیاوانە ی جافەو و پایە ی بەرزی ئەوانە یشمان بۆ پروون دەبێتەو لە پاشایەتی یە کوردییە کە ی (دوا پاشایەتی) و (شا پاشایەتی) ی کورد و کوردستان بوو.

دوو هەلبەستی کوردی کە:

(دڵ گرفتار بوو ئەمەن دەمگوت عیلاجی ناکرێ) و (بۆ فریبی عاشقان و جەزبی دڵ وا ماهیری) ی (کوردی) و پایە ی بەرزو پێزی (کوردی) لای خانەوادە ی سەرداران ی (جاف) دا، دەردەکەون و پەيوەندی بەهێزی (کوردی) لە گە لیاندا ئاشکرایە.

ئەو ی پێوستە لیژەدا بەگوێزە ی میژوو دیاری بکەم، کاتی دانانی ئەم پارچە هەلبەستە ی سەرەو هەتی کەوا (کوردی) بەر لە سالی ١٢٦٥ ی کۆچی بەرامبەر بە ١٨٤٨ ی زایینی ئەم هەلبەستە ی گوتوو، وەک لە دوو هەلبەستە نیشانە بۆ کراوە کە ی تریدا جێگیرم کردوو کە ئەم (قادر بەگی کوری کە یخەسرەو بەگی جاف) ه لە سالی ١٨٤٨ ی زایینی کوژراوە.

ئەمیش جیاوازی یەکانی نیوان سەرچاوەکانە لە سەر ئەم تاکە ی سەرەو:

روخت (ر): روخت.

روخت (نم، با، گ، ٢، س، گ، ٣): روخی - ئەمیش نابێ چونکە هەلبەستە کە بۆ کەسی نادیار (غائب) نییە و بەرامبەر بە کەسی پروو بەروو گوتویەتی.

گۆل (مس، گل، ٨، ف، ص): کل - ئەمیش پێنووسی کۆنە.

گۆل (ر): دیو.

وێک گۆل (ن): وێک ... ناتەواوە

تەنت (ر): تن. ناگونجی.

تەنت (نم، با، گ، ٢، س، گ، ٣): تەنی - ئەمیش دیسان ناگونجی.

لەبت (نم، ١): لب و.

لەبت (ر): لب.

لەبت (نم، ١، با، گ، س، گ، ٣): لەبی، ئەمیش نابێ.

له‌علی روممانی (ر): لعل دهانی. ئەمیش دەستکارییه.

دهانت (ر): دهن وک.

دهانت وک (نم، با، گ، س، ۲): دهان وک - ئەمیش پیک ناکه‌وئ.

عوممانی (نم، با، گ، س، ۲): ئیمانی ئەمیش هه‌له‌یه.

عوممانی (ن)ایمانی - دیسان هه‌له‌یه.

نارنجی عوممانی (ر): نارنج گیلانی. ئەمیش هه‌له‌تریکه.

۲- (فه‌قی) ئەو که‌سه‌یه که خۆبندنی (حوجره) ی ته‌واو کردووه و دهستی کردووه به خۆبندنی زانیارییه ئاینی و زمانه‌وانی و زانیارییه‌کانی سه‌ریننی خۆی لای مه‌لایه‌کان له مزگه‌وت چونکه هه‌تا چوار یه‌کیکی چه‌رخ بیسته‌میش تی په‌ری، له کوردستاندا هه‌ره زانکۆ بالایه‌کانی هه‌موو زانیاران، مزگه‌وته‌کانمان بوون که له‌وه دوا به‌ره‌به‌ره قوتابخانه‌ی میری که‌وتنه کوردستانی عیراقه‌وه، ئەگه‌رچی له‌وه‌به‌ر له هه‌ندێ شاری وک (سوله‌یمانی) و (که‌رکووک) و (مووسل) دا قوتابخانه‌ی میری تاکه تاکه هه‌بوون به‌ناوی (پوشدیه) وه که عوسمانی دای نابوون.

که (کوردی) (قادر به‌گی که‌خوسره‌و به‌گی جاف) ی چواندووه به (فه‌قی) و به‌و (قادر به‌گ) ه‌ی گوتووه (ئایا تۆ فه‌قییت؟) ئەوه له‌وه‌وه بووه که سه‌ریننی (کوردی) (فه‌قی) یه‌کان ئەوه‌نده پۆشته و په‌رداخ و دهق و ته‌سه‌ل و گه‌رفان پرۆ بێ نات‌ه‌واوی بوون که (قادر به‌گ) ی چواندووه به (فه‌قی) له پرۆی ئەو پۆشته‌یی به‌ده‌قیه‌ی فه‌قیانه‌وه.

هه‌ر هۆی ئەو بایه‌خ پێدانه‌ بووه که به‌سه‌دان (مه‌لاچاک) و زانای به‌ناوبانگ له‌م هه‌ریمه‌دا هه‌لکه‌وتوون وک (بیت‌وشی) و (زه‌هاوی).

(نیظامی) = ناوی دوو جو‌ره سوپای کوردی (بابان) بووه که یه‌که‌میان له‌لایه‌ن برام پاشای بابان و دروستکاری شاری سلێمانیه‌وه دامه‌زراوه، پسپۆری فه‌ره‌نگی هیناوه هونه‌ره‌کانی سه‌ربازی و جه‌نگ فیزی ئەفسه‌ره کورده‌کان بکه‌ن تا ئەوانیش مه‌شق به‌و سوپایه بکه‌ن که بۆ یه‌که‌مین جار ئەو پاشایه له‌کوردستاندا دای مه‌زاندووه و (سوپاگه‌و) و (تۆپخانه) و (شوینی چه‌کسازی) یان له‌ رۆژگاری ئەم (پارکی و ئازادی) یه‌ی ئێسته‌ی (۲۰۰۵ز) دا هه‌تا سه‌رو (چه‌ق) و (سه‌رچنار) دا بوو له سوله‌یمانی، دوا ی ئەو به‌ماوه‌یه‌ک ئەو سوپای (نیظام) ه به‌ره به‌ره پووکایه‌وه و ئەو پێشکه‌وتووییه‌ی نه‌ما.

به‌لام دوا پاشای بابان (ئهمه‌د پاشا) بۆ جاری دووهم ئەو سوپای (نیظام) ی دووهمه‌ی دامه‌زراندووه و (عوسمانی) لێی که‌وتنه مه‌ترسییه‌وه که به‌هه‌موو کارگه‌ی تۆپ و چه‌کسازی و پسپۆری بێگانه و مه‌شق و چه‌کی نوێیه‌وه له هه‌ما شوینه‌که‌ی سوپای (نیظام) ه‌که‌ی برام پاشادا زیندووکرده‌وه و به‌ر له‌وه‌ی بگاته ئاوات عوسمانی ئهمه‌دپاشای پرۆخاند و کۆتایی به‌پاشایه‌تی بابان هینا له رۆژی ۴/ی تشرینی دووهمی ساڵی ۱۸۵۱ز.

(کوردی) دیسانهوه ئه‌وه‌نده (قادر به‌گ)ی جافی به‌پیکوپیک و پۆشته‌و په‌رداخ و پرچه‌کی و نیشانچیتی و ئازایه‌تی و شاره‌زای هونه‌ره‌کانی سوپایی و جه‌نگ زانیوه، که ئه‌ومتا له (قادر به‌گ)ی پرسپوه (ئایا تۆ یه‌کیتی له ئه‌فسه‌ره نیظامی)یه‌کان که ئه‌وه‌ندی ئه‌وانیش پیکوپیک و وریا و پۆشته‌و پرچه‌کی نوێ و لی‌هاتووی؟ له راستیشدا ئه‌و قادر به‌گه یه‌کیک بووه له ئه‌فسه‌ره پایه‌بلنده‌کانی (پاشای بابان) وه‌ک زۆر له که‌سانی تری (خپلی جاف). که (ئهمه‌د پاشای بابان) له‌نیوان سالانی پاشایه‌تییه‌که‌ی خۆیدا: (١٨٣٩ز - ١٨٥١ز). گه‌شه‌ی به‌و سوپای (نیظام)ه‌ کرد و به‌لام به‌رووخاندنی پاشایه‌تییه‌که‌ و ئه‌و پاشایه‌ له‌لایه‌ن (عه‌بدوللا پاشای بابان)ه‌وه له‌گه‌ل ئه‌و سوپایه‌وه ده‌زگا به‌ری‌وه‌به‌رایه‌تییه‌ کوردیه‌یه‌کانی بابانه‌وه هه‌موو گۆڕدران، به‌ده‌زگای تورکی عوسمانی.

ئه‌و (سوپای نیظام)ه‌، وه‌نه‌بی هه‌ر (کوردی)مان به‌م شی‌وه و لایه‌لاییه‌ له هه‌لبه‌ستیدا ناوی بردی، به‌شکو ئه‌وه‌نده سوپایه‌کی پیکوپیک و پرمه‌شق و چه‌کی تازه‌ی رۆله‌ی به‌جه‌رگ و لی‌هاتووی کورد پیک هاتبوو که چه‌ندین هۆنه‌رانی ترمان به‌ته‌سه‌لیتر و جوانتر له‌و سوپای (نیظام)ه‌ دواون که له‌شوینی تری ئه‌م په‌راوه‌یدا نیشانه‌م بۆ کردوون.

(پیش‌خزمه‌تی شاه): کوردی که له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا (قادر به‌گ)ی وه‌ک یه‌کی له پارێزه‌رانی پاشای بابان (مورافیق) ناوبردوه که ئه‌مه‌ش دوو واتای تیا مه‌به‌سته:

یه‌که‌میان: قادر به‌گ به‌پیتی ئه‌وه‌ی سه‌رخپلیکی جاف بووه و له فه‌رمانه‌وایی بابانه‌کانیشدا ده‌سه‌لاتداریکی مه‌زنی سوپایی بووه و ئه‌وه‌نده پرچه‌کی نوێی وه‌ک ئه‌و (نیظام)یانه‌ ریکوپیک بووه.

مه‌به‌ستی دووهم: لی‌هاتوویییه‌که‌ی خودی (قادر به‌گ) بووه که هه‌ر له خۆرا وه‌ک یه‌کی له‌و (نیظامیانه‌)بووه، بۆیه (کوردی) به‌وانی چواندوه و له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا به (قادر به‌گ)ی کوتووه: (ئایا تۆ که ئه‌وه‌نده به‌به‌ر چاوه‌وه‌ی به‌و هه‌موو لی‌هاتوویییه‌ و جوانی و پۆشته‌یی و پرچه‌کی ئایا تۆ یه‌کیتی له (مورافیق)ه‌کانی پادشا؟). چونکه ئه‌وه‌نده پشت پێ به‌ستراو بووه که (پادشا) کردبیتی به (پیش‌خزمه‌ت- واته مورافیق و راویژکارانی پادشا) خۆی.

لێره‌دا و به‌م ناوبردنی (پیش‌خزمه‌تی شاه) و (کوردی) ده‌رگایه‌کی ترمان لێ والا ده‌بیته‌وه و ده‌خړیته سه‌ر پشت و کاتی دانانی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ی پێ دیاری ده‌کری که بیگومان هه‌لبه‌سته‌که له‌نیوان سالانی سه‌ره‌تای فه‌رمانه‌وایی. ئه‌مه‌د پاشای دوا پاشای بابان (١٨٣٩ز)ه‌ وه‌هه‌تا سالی (١٨٤٨ز)دا، دانراوه؛ چونکی وه‌ک له شوینی تری هه‌لبه‌سته نیشانه بۆ کراوه‌که‌دا ساغم کردووه‌ته‌وه که‌وا ئه‌و (قادر به‌گی کوری) که‌یخوسه‌رو به‌گ و کورپه‌ زای (سلیمان به‌گی) جافه له سالی (١٨٤٨ز)یدا کوژراوه و، ئه‌م (نیظام)ه‌شیان وه‌ک پامگه‌یاند (ئهمه‌د پاشای بابان) دای مه‌زراندووه‌ته‌وه. که خودی ئه‌و (قادر به‌گی جافه‌)ی تیا بالا پایه بووه.

د دورې مولکی (عن، ن، ص) دوری تاجی- وهک له پیښه وه نیشانه م بؤ کردووه. نهم تاکه له (ر) دا ده ا تاکه.

حوسنی یووسف: ناوی گولځکې جوان ویه‌سند و نایابه له کوردستاندا.

لوطف: میهره‌بانی، دلسۆزی، به (به‌زه‌یی)، قسه‌خۆشی،

ئەم پۈۈنكۈرۈنەۋانەم لەسەر ديارىكردنى (كۆپىيەتى) ى ئەۋەى ئەم ھەلبەستەى بەسەردا ھەلداراۋە و ئەۋ ناۋى (قادر) ھى كە لەتاكى شەشەمى ئەم پارچە ھەلبەستەدا ھاتوۋە، دەمكۆتى ئەۋ سەرچاۋانە دەكات كە (كوردى)يان بە (قادر) ھوۋە تاۋانبار كوردوۋە، سەرى پەشىمانيان پى دادەنۆتى.

223

و که (خوسرهوی پهرویتز) وا دهنګی لهسهه بلآوه، ههمیشه له خوښ رابواردندا کور و (مهجلیس) ی پر و ناوهدان بووه له دهنګخوښ و، هونه و ویتروانان. لیره دا (قادر بهگ) کراوه بهچرایهکی پروناکی نهو (مهجلیس) انهو، سههه رای نهو هی که (خوسرهو) یش باوکی (قادر بهگ) بووه، که له تاکی شههه می نهو پارچه ههلبهسته دا ناوی براوهو له تاکی دووهه دا ناوی (سولهیمان بهگی جاف) ی باپیری (قادر بهگ) و لیرهش ناوی (خوسرهو بهگ) ی باپیری (قادر بهگ) هاتووه که (کوردي) له شونینانه ی نهو ههلبهسته دا به پروون و رهوانی کهسه نیی (قادر) ی راګه یاندووه که (قادر بهگی جاف) ی کوری (که یخوسرهو بهگی جاف) ی کوری (سولهیمان بهگی جاف) بووه وه، به لام نهک هر یه که و راست و له یهک شویندا نه مانه ی دهریری به شکو وهک یاریکرنیکی ویترویی لهم چند شوینده دا مههستی داو به دهسته وه که نهو (قادر) ه کی بووه.

نهو کارهشی بووه ته هو ی نهو که کولکه ویتروانان یه که و راست (قادر) هکیان بو ساغ نهکراوه ته وه جګه له وهی که هر (کوردي) له چند پارچه ههلبهسته تریدا دیسان ناوی (قادر) ی بردووه و به لام هر جاره یان مههسته له (قادر کی دیکه) بووه که نهو سهی لهو کولکه ویتروانان شیتواندووه، وهک به ناروایی نهو (کوردي) یه پاک سؤفییه راسته یان به (قادر) ناویکه وه تاوانبار کردووه که من له هر شوینکدا ناوی (قادر) م بردی به به لګه ی به هیزی زانیاری په سنده وه پروونم کردووه ته وه لهم په راوییه دا که هر جاره ی مههستی له کام (قادر) بووه،

نووری دیده: روتناییی چاو، پرووناکیایی چاو. مههسته له هیزو ههستی بینینی چاوی پیری که نهان، که (یوسف) نهو نووری دیده ی (یه عقوب) ی باوکی بووه. لیره دا (کوردي) ناګاداری خو ی له داستانی ژبانی هه زه تی (یوسف) راګه یاندووه، که کاتی برایهکانی (یوسف) به ناوی سهیرانه وه خستیان بهیریکه وه و کراسه که ی (یوسف) یان خویناوی کرد و بو باوکیان هینایه وه که گوايه (گورگ) (یوسف) ی برایانی خواردووه، باوکیان له خفه تی (یوسف) دا ههردو چاوی کویر بوون.

پیری که نهان: (کوردي) شمان (قادر بهگ) ی به نووری چاوی (پیری که نهان) ناو بردووه مههستی لهو پیره (سولهیمان بهگی جافی) باپیری (قادر بهگ) بووه و لیره شدا (سولهیمان بهگ) ی کردووه ته (یه عقوب) ی باوکی (یوسف) که چیری که نهان) بووه.

نهو تاکه ههلبهستی سییه مه له هه موو سههه چاوهکانیدا چونیه که وهک چون له سههه وه نووسیومه له وانیشدا ناوهایه.

له سههه ندانکی نهو تاکه ههلبهسته له پرووی ویترویی کونه وه ده بین که (کوردي) له داستانی (شیرین و خوسرهو) و، (یوسف) و (یه عقوب) ی باوکی و (خوسرهو بهگی جاف) و (خوسرهو پهرویتز) ی له مهه (شیرین) ی له یهک تاکه ههلبهسته دا گرد کردووه ته وه که نههش

له توانای هۆنه‌ریکی کۆنی وهک (کوردی) دا بووه خۆ که له رووی جوانیتى و جوانکاری و وێژه‌یییهوه بروانییه ئهم تاکه به‌پیتی (نهریتی وێژه‌ی کۆن) هونه‌ری (له‌ف و نه‌شر) ی تیا نواندووه له جۆری (له‌ف و نه‌شری مووشه‌وه‌ش) ه که سه‌ره‌تای تاکه هه‌لبه‌سته‌که (حوسنی یوسف) ه، ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ کۆتایی تاکه هه‌لبه‌سته‌که که (پیری که‌نعان) ی باوکیه‌تی.

هه‌روه‌ها (شیرین) و خولق و لوتفه‌که‌ی له‌کۆتایی نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌لبه‌سته‌که‌دا ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ (چرای به‌زمی خوسره‌و)، که له سه‌ره‌تای نیو بالی دووه‌می تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌دا یه و له‌ده‌ستووری وێژه‌ی کۆندا به‌جوانی و کارامه‌یی دانراوه، واته به‌پیتی ئه‌و ده‌ستووری وێژه‌یه‌ی که (کوردی) هه‌لبه‌سته‌ی له‌سه‌ر داناوه، جوانی و لێهاتوویی و په‌سندی و دیاریی خۆی هه‌بووه، به‌لام ئیستا ئه‌و جۆره کارانه به‌رچاو ناگیرێ و بێ بایه‌خن.

٤- (ظاهیر) ئهم وشه‌یه له‌رووی زمانیه‌وه، واتای (سه‌رزاری) ده‌دات، که (کوردی) لێره‌دا ئهم واتایه‌شی مه‌به‌ست بووه.

هه‌ر ئهم وشه‌یه‌ش له‌رووی مه‌به‌ستیکی تری (کوردی) یه‌وه ناوی باپیری باوکی (قادر به‌گی جاف) ه، ئه‌ویش (ظاهیر به‌گی جاف) بووه که من به‌دڵنیا ییه‌وه و، له سه‌رچاوه‌ی ده‌می باوه‌ڕپێکراوی خودی گه‌وره‌ پیاوانی جافه‌وه که ئهم راستیه‌م پێ زانیوه که (قادر به‌گ) کورێ (خوسره‌و به‌گ - یا - که‌یخوسره‌و به‌گ) ی کورێ (سوله‌یمان به‌گ) کورێ (ظاهیر به‌گ) ی جاف بووه.

که‌واته شاعیرمان (کوردی) له به‌کاره‌ینانی (وشه) و (ناو) ی (ظاهیر) دا مه‌به‌ستی هه‌م له وشه‌ی (به‌روواله‌ت - به‌سه‌رزاری) و هه‌م له‌ناوی باپیره‌ی خانه‌واده‌ی سه‌رخێلی جافانه‌ بووه، یا به‌هێما (ره‌مز) نیشانه‌ی بۆ ئه‌و (ظاهیر به‌گ) هیش کردووه له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی چواره‌مه‌ی سه‌ره‌وه‌دا.

ساده: ئاسایی، بێ غه‌ش، بێ گه‌رد له (روخسار) دا که به‌بێ ئارایش و خۆ رازاندنه‌وه روو بێ گه‌ردێکی سروشتی بیت، وه‌یا کورپێک که‌وا هیشتا مووی لێ نه‌هاتبێ ویا له ده‌مه ده‌می سه‌ره‌لدانی گه‌نده‌مووی سمیل و ریشدا بێ.

جگه له‌مانه‌ش وشه‌ی (ساده) به‌واتا: (سه‌روه‌ر کۆمه‌لێک) له خه‌لقه، که (قادر به‌گ) یش هه‌ر له‌مێرمندا لیه‌وه ئه‌وه‌نده له هه‌موو روویه‌کی روواله‌تی سه‌رخێلی و به‌ڕێوه‌به‌رایه‌تییه‌وه لێهاتوو بووه، جگه له‌وه‌ی برا گه‌وره‌ بووه، بۆیه باوکی کردوویه‌ته به‌شێکی خێله‌که‌یان (نه‌ک حه‌مه‌د پاشا).

ساده له‌وح: ساده دڵ، دڵپاک، دڵساف و بێ فیل و ساخته و ته‌له‌که.

که (کوردی) له‌م تاکه‌دا (قادر به‌گ) ی به‌و هه‌موو واتای (ساده) و (ساده له‌وح) پێناسه‌ کردووه. (کوردی) وشه‌ی (ظاهیر) ی به‌مه‌به‌ستی ئاماژه‌ به‌ناوی (ظاهیر به‌گ) باپیری له‌یه‌که‌چوونی له‌گه‌ڵ (قادر به‌گ) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا رایگه‌یاندووه، و له‌هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی ئهم تاکه

هه‌لبه‌سته‌دا (ظاهیر)ه نه‌ک (تاهیر). دوا‌ی ئه‌وه‌ی که (کور‌دی) (قادر به‌گ)ی له‌ پرو‌ی سه‌رزازییه‌وه به (ساده)و به (ساده له‌وح) را‌گه‌یان‌دوو له‌سه‌ره‌تای ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا که ئه‌و روا‌له‌ته سه‌رزازییه‌ی وه‌ک پرو (پوخ)ی خودی (قادر به‌گ) بی‌گه‌رد ناوبر‌دوو، ئه‌وه‌یان دوا به‌دوا‌ی ئه‌وه (هه‌ر له‌نیوه با‌لی یه‌که‌م‌دا) به‌جۆر‌یکی تر ئه‌و قادر به‌گه ساده و دل‌پاکه‌ی به (وه‌حشی)واته (د‌پنده و ک‌یوی) ناوبر‌دوو‌ته‌وه. به‌لام ئه‌و (وه‌حشی‌تی)یه‌ی نه‌ک له‌ په‌وشت و خودا به‌شکو له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی (دیده)ی (قادر به‌گ)دا را‌گه‌یان‌دوو که له‌ جوانیدا دل‌ی ته‌ماشاکاران‌ی چاوی قادر به‌گی کردوو به‌ن‌چیر به‌ده‌ست کار‌یگه‌رییه‌که‌ی چاویه‌وه که دل‌یانی پ‌یکاه و ئه‌نگاوتوونی، که ئه‌مه‌ش (مه‌دح) نه‌ک (زه‌م)ه که (کور‌دی) دیمه‌نی (قادر به‌گ)ی له‌ سه‌رزازی (ظاهر)یه‌وه هه‌م به‌ساده و بی‌گه‌رد و پاکی پ‌وخ‌سار و هه‌م به‌(وه‌حشی)یه‌تی کار‌یگه‌ری چاوی تاساندوو.

به‌لام له‌نیوه با‌لی دووه‌م‌دا له‌باره‌ی (ده‌روونی) و (ناوه‌وه‌ی) (قادر به‌گ)وه دواوه که فهرموویه‌تی:

له‌ دل‌دا تو (حه‌کیمی) و (عاق‌لی).

حه‌کیمی: به‌واته پ‌زیشکی، یابه (حه‌کیم = هۆشمه‌ند = کار‌زان) ل‌تی دواوه که (قسه‌ ره‌وایی وه‌ تیگه‌یشتن)یشه ئه‌به‌ی ئه‌وه بزانی که کوره‌ ئاغایان و به‌گ‌زادانی سه‌ره‌ک خ‌یله‌کانی کورد به‌زۆری ده‌بی چهند لی‌هاتوو‌یییه‌ک‌یشیان بو‌وبی وه‌ک پس‌پۆری له‌ (گه‌ردووناسی)دا، واته‌ شاره‌زایی له‌ باری که‌ش و تووشی (وه‌زه‌کانی سال) و پس‌پۆری له‌ ئاژه‌لداری و پاوه‌ن و له‌وه‌پ‌گاو (ده‌ردو‌و)ی ئاژه‌ل و مرۆف و چاره‌یاندا بی‌ی.

عاق‌لی: ژیری، هی‌ژایی ئه‌م (قادر به‌گ)ه به‌ژیر ناوبر‌دنه‌ی (کور‌دی) به‌لگه‌یه‌کی تری زیره‌کی و ژیری (قادر به‌گ)ه، ئه‌م دوو روا‌له‌تی (حه‌کیم) و (عاق‌ل)یه‌ش له‌ که‌سیکی د‌یرینه‌ی وه‌ک لوقمان‌دا هه‌بوون بۆیه (کور‌دی) ئه‌و (قادر به‌گ)ه‌ی به‌ (ئوستادی لوقمان) ناوبر‌دوو و، مامۆستای لوقمان.

لوقمان: لوقمانی حه‌کیم، که له‌ هه‌مان کاتدا به‌پ‌تی هه‌ندئ سه‌رچاوه‌ گوايه‌ پ‌یغه‌مبه‌ریش بووه، به‌لام هه‌رچی بو‌وبی ئه‌وه‌تا له‌ قورئانی پ‌یرۆزدا به‌په‌وشت چاک که‌ خه‌لکی ئاراسته‌ی پ‌یگه‌ی پ‌است و حه‌ق په‌رستی و خواناسی کردوو، ناوی هاتوو، که له‌ (سوورپه‌تی) (لوقمان)دایه له‌شوینی تری ئه‌م په‌راوییه‌شدا به‌در‌ژی ل‌تی دواوم.

ه- کور‌دی له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا روا‌له‌ت و دیمه‌نی که‌سانی هه‌رسی نه‌ته‌وه‌ی دراوسی‌ی هه‌ره‌ نزیک و یه‌کسه‌ره‌ی کوردستانی گه‌وره‌ی له‌ خودی (قادر به‌گ)دا په‌چاوک‌ردوو که ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ش:

عه‌ره‌ب: نه‌ته‌وه‌یه‌کی نیشته‌ج‌یی به‌شی خواروو (باشوور)ی کوردستانی گه‌وره‌یه، له‌ زۆر کۆنه‌وه به‌پ‌تی دراوسی‌تی و دواتر به‌هۆی ئیسلامبوونی کورده‌وه که په‌راوی پ‌یرۆزی ئه‌م ئاینه به‌زمانی (عه‌ره‌بی)یه، کورد به‌چه‌ندین جۆر یاریده‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی عه‌ره‌بی داوه و پشتیوانی

له (عەرەب) کردوو.

(كوردی) كه له‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌دا جوانتیی (قادر به‌گ) ی به‌جوانیی ئەندامی (عەرەب) چواندوو، به‌زۆری له‌مه‌ پێزانیمان‌ه‌وه‌یه‌ كه‌ عەرهبمان به‌براگه‌وره‌ی خۆمان داناوه‌، بۆیه له‌هر شتێك و باب‌ه‌ت و بۆنه‌یه‌كدا ئەوانمان هه‌لناوه‌ و به‌سه‌ر ده‌ستمان داناوه‌.

له‌ پرووی جوانتیی و ئەندامی عەرهبه‌بشه‌وه‌ ئەگه‌ر لێكۆڵینه‌وه‌یه‌كی مه‌یدانی فراوان به‌ناو تاكه تاكه‌ی (عەرەب) دا بكرێ دهرئه‌كه‌وێ كه‌ پێژه‌ی (جوان) ی ئەوان سه‌د یه‌كی پێژه‌ی (جوانی) ی كورد، نییه‌و دیسان كوردی له‌سه‌ر ئەو پێوانه‌ی پێز له‌ (عەرەب) گرتنه‌مان ئەوه‌تا (كوردی) ئەو ئەندامه‌ جوانه‌ كه‌م هاوتایه‌ی (قادر به‌گ) ی چواندوو به‌جوانیی ئەندامی عەرەب.

ئهم نه‌ریتی (عەرەب) به‌جوان دانانه‌ وه‌ك نه‌ریتیکی (باو) ی ناو شاعیرانی نته‌وه‌ ئیسلامه‌كانی تریشدا له‌ هه‌لبه‌ستیادا له‌ هه‌مان هه‌ستی پێز له‌ (عەرەب) نا نه‌وه‌یه‌ و به‌س و، بووه‌ته‌ کاریکی چاواڵكه‌ری و پێژه‌ و هه‌لبه‌ستی کلاسیکی.

(فارس) هه‌ر له‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌دا (كوردی) ده‌م دووی شیرین و خۆش گوشتاریی (قادر به‌گی) چواندوو به‌ زمان شیرینی (فارس)، ئەمه‌ش له‌ دواكه‌وتنی قسه‌یه‌كی نه‌سته‌قی (فارس) هه‌كانه‌وه‌یه‌ كه‌ گوتووینه‌: (عربی هنر است، فارسی شکر است، ترکی گوز خر است) واته‌ زمانی عەرهبی هونه‌ره‌ له‌وه‌وه‌ كه‌ ئەمه‌نده‌ زمانێکی قژقژاوی و پیتی ره‌ق و سه‌خت و ناقوڵای وه‌ك (ث، ن، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ق) له‌ وشه‌كانیادیه‌ كه‌ له‌سه‌ر زاری نه‌ته‌وه‌ (ئاری) یه‌كانی وه‌ك (فارس) و كورد و... هتد زۆر گرانه‌ به‌هونه‌ر دانراوه‌ له‌ زمانه‌كانی ئەم ره‌گه‌ز (ئاری) یانه‌دا نییه‌. بۆیه‌ فێربوونی هونه‌رمه‌ندییه‌كی تایبه‌تی ده‌وێت بۆیه‌ زمانی (عەرەبی) به‌ (هونه‌ر) ناوبراوه‌.

له‌و قسه‌ی نه‌سته‌قه‌ فارسییه‌دا هاتوو كه‌ (زمانی فارسی شه‌كه‌ره‌) له‌ راستیشدا وایه‌ و زمانێکی شیرین و وێژه‌ به‌رز و پێشكه‌وتوو له‌جیه‌ندا، هه‌رچه‌ند قسه‌ی نه‌سته‌قه‌ (فارس) خۆی به‌خۆی گوتوو له‌ نرخێ قسه‌كه‌ (دا ده‌شکینی) له‌چاوه‌وه‌دا ئەگه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌كی تر وه‌های به‌زمانی (فارس) بگوتایه‌ كه‌ ئەوسا بایه‌خدارتر ده‌بوو.

هه‌مان قسه‌ی نه‌سته‌قه‌ فارسییه‌كه‌ له‌ باره‌ی زمانی تورکییه‌وه‌ به‌ (تپری كه‌ر) ناوبراوه‌ كه‌ له‌ راستیدا تورکی ئەگه‌ر بشیت به‌زمان ناو به‌ری، ئەوا زمانێكه‌ له‌ چین و له‌ مه‌غولی و تاتاری و زمانه‌كانی ناوچه‌كه‌ پێك هاتوو.

له‌ پرووی فهرمووده‌ی (كوردی) یه‌وه‌ كه‌ زمانی شیرینی (قادر به‌گی) به‌ (فارسی كه‌لام) داناوه‌، هه‌رچۆنێك بێ یه‌كێ له‌ پواڵه‌ته‌كانی (قادر به‌گ) بێگومان زمان شیرینی بووه‌، چونكه‌ (كوردی) هه‌موو هه‌لبه‌سته‌كانی یا به‌زۆره‌ (بابه‌تیانه‌) ترن و زانیویه‌ چی فهرمووه‌.

سێیه‌مین پواڵه‌تێکی كه‌ (كوردی) له‌ باره‌ی (قادر به‌گ) وه‌ له‌م نیوه‌ تاکی یه‌كه‌می ئەم تاکی پێنجه‌مه‌یدا رای گه‌یاندوو ئەوه‌یه‌ كه‌ (قادر به‌گ) ی به‌ (تورک ره‌فتار) ناوبردوو.

دەشزانرى كە پەشت و كىردەۋى (تۈرك) لەكاتىدا كە بەھۆى ھېرشەكانى (مەغۇل) و (تاتار) ھە بەناۋچەى رۆژھەلاتى ناۋەراستدا بىلاۋبۇنەتەۋە، ھەلۋىست و پەشتىيانى ھەر دېندەى و نامرۇقايەتى و خوينمى و قەلاچۇكىدىكى گەلانى ناۋچەكە و تالانكارى و كۈشتن و بېرىنى و ولاتان داگىركىردن بۈۋە و ئەۋ ولاتانەيان گۆرۈپە بە نىشتىمانى تۈركى بەناپەۋايى لە گۆرىندان، بۆيە بە(تۈرك پەشتار) واتە پەشتار خراپى داناون.

ئەمجا (كوردى) كە (قادر بەگ)ى بە(تۈرك پەشتار)دانائە ئەۋە لەۋەۋىيە كە شاعىران لە بابەتى خۆشەۋىستى راگەيانندا لە ھەلبەستىياندا جوانىيى خۆشەۋىستەكانىيان بەجۆرە كارىگەرەيەك دانائە كە ۋەك (بەد پەشتارى تۈرك)ۋايە بەرامبەرىيان و ئەۋەش نەرىتىكى وئەھىيەۋ دەنگ لە جوانىدانە نەك لە خراپ ناۋىردىنى خۆشەۋىستەكانىيان.

(كورد)ىشمان لەم وئچواندەنى (قادر بەگ)ى دا بە(تۈرك پەشتار) ھەر تەنيا شوپىن ئەۋ نەرىتە وئەھىيە كلاسكىيە كەۋتۈۋە، ئەگەنا سەراپا ئەم ھەلبەستەى و دوۋەھەلبەستە ناۋىراۋەكەى ترىشى و لە شوپىنى ترى ھەلبەستەكانىيدا بەبى سى و دوۋ خۆشەۋىستى خۆى بەرامبەر بە (قادر بەگ) راگەياندوۋە ۋەھلى ناۋە و، ئەم بە(تۈرك پەشتار) ناۋىرانەشى لايەنى ھەلنان دەگرى نەك دژى (قادر بەگ)بۈۋن.

تا ئېرە لىكدانەۋەى نىۋە بالى يەكەمى شەشەم تاكى پىنچەمەى سەرۋەم راگەياند و ئەمەى دۋايش لىكدانەۋەى نىۋە بالى دوۋەمى ئەم شەشەم تاكەيە، لە پارچە ھەلبەستەكەدا.

نىگا: رۋانىن، تەماشىا.

ئاھوۋ: ئاسك، جەيران، مامز.

نىگا ئاھوۋ: مەبەستى لە رۋانىنى ئاسكە، بەم لاۋ ئەم لاي خۆيدا بە چاۋە پەش و جوان و دلىگرەكانى ئاسكەكە كە ئەۋەندەى ئەۋ رۋانىنە، رۋانىنى چاۋى (قادر بەگ) جوان بۈۋە كە لەم تاكەدا و جارى ترىش لەۋ چاۋانەى دۋاۋە.

كەبك: كەۋ، كە مەلىكى شاخ و چىايىي و خال مىلدارى جوانە و خويندىكى خۆشى ھەيە لە كوردستاندا زۆرە

پەۋت كەبك: كەۋ لە كەلەپۈۋرى كۈرەۋارىدا زۆرى ئاگەدارى لەسەرە، ئەۋى بۆ ئېرە مەبەستە (رۆشىتنى كەۋ)مكەيە كە بە(لارولەنجە)ۋ (فىز)ۋ لە خۆبایى بۈۋنەۋەۋ دەرۋات.

زمان توۋتىيى خۆش ئەلحانى: توۋتى مەلىكى جوان و رەنگىن و دىنوۋك قولايىيەۋ ئەۋەندەى كۆترىك ئەبى، بەلام دىرئترىكە و لە گەرمىياندا دەژى.

ئەم بالندە تىژ پەۋ زۆر زىرەكە و بۆيە تواناى ئەۋەى ھەيە ئەۋ دەنگەى دەبىيىستى دوۋبارەى ئەۋ دەنگە يا و ئچۈۋى ئەۋ دەنگە بكانەۋە جارى تر ئەگەر ھانى دوۋبارەكردنەۋەى درا بەۋەى كە جارى ترىش ئەۋ وتەيەى بەگويدا بدەن ئەۋا بۆ ماۋەيەكى زۆر دەنگەكەى لەبىر دەمىنى و دوۋبارە و چەند بارەى دەكاتەۋە.

تووتیی خوښ ئهلحان؛ هه‌رچه‌نده وشه‌ی ئهلحان که له‌(له‌حن)ی عه‌ره‌بیه‌وه‌یه واته: (ئاهه‌نگ، ئاواز، ئاوازی خوښ دیت و، مه‌به‌ست له‌ گوتنی ئه‌و ده‌قه‌ په‌سنده‌یه له‌لایه‌ن تووتیه‌یه فیکراوه‌که‌وه‌ ده‌بیستری). له‌همان کاتدا (له‌حن) به‌واتای (وشه‌)یش دیت. (کوردی) له‌ زمانێ شیرین و وشه‌ په‌سندیدا (قادر به‌گی) چواندوه‌ به‌و تووتیه‌یه ده‌قی جوانبێژانه‌ هه‌روه‌ک جوانی پێشتنی قادر به‌گ وه‌ک هی که‌وه‌که‌ به‌لار و له‌نجه‌ بووه‌. له‌ هه‌له‌سه‌نگاندنی ئه‌م تاکه‌ هه‌له‌به‌سته‌دا به‌پێی وێژه‌ی کۆن نه‌ریتی جوانکاری (له‌ف و نه‌شری موشه‌وه‌ش) هه‌یه‌ که‌ له‌ هه‌مان کاتدا عه‌ره‌ب ئه‌ندامیه‌که‌ وه‌ک جوانی چاوی ئاسک و په‌وتی له‌ خو‌باییه‌که‌وه‌، که‌ وه‌ک به‌کرده‌وه‌بی تورک و خو‌شخو‌ئینه‌یه‌که‌ی تووتی وه‌ک زمان شیرینه‌یه‌که‌ی (قادر به‌گ).

٦- قادر: توانا، وه‌ ناوی (قادر به‌گ)یشه‌ که‌ لێرده‌ا به‌ ئاشکرا ناوی بردوه‌.

قادری: ده‌توانی که‌ کوردی پووی کردوه‌ته‌ قادر به‌گ و پێی گوتوه‌ تو توانا هه‌یه‌ بمکوژی. قه‌تل: کوشتن که‌ مه‌به‌ستی له‌وه‌ بووه‌: ئه‌ی (قادر به‌گ) تو ده‌توانی من بکوژیت و، (کوردی) و (قادر به‌گ) که‌ دۆستی یه‌کتتری بوون دياره‌ (کوشتنی راستی)ی مه‌به‌ستی نه‌بووه‌، به‌لکو به‌کاریگه‌ری جوانیه‌که‌ی دلێ (کوردی)، پێکاوه‌ و، یا به‌ دۆستایه‌تیه‌که‌یان دلێ (کوردی)ی ئه‌نگاو‌توه‌ رای کێشاوه‌ به‌لای خو‌شه‌و‌یستی (قادر به‌گ)دا. فکری بکه‌ قوربان: بیرێک بکه‌روه‌ ئه‌ی بالاکه‌ردانی سه‌رت و (گوری) تو بم، ئێتر په‌فتارت له‌گه‌ل مندا وه‌ک په‌فتاری مێرمالێک نه‌بێ، هه‌روه‌ک له‌ تاکێ چواره‌می ئه‌م پارچه‌ هه‌له‌به‌سته‌دا (قادر به‌گ) (*) (به‌ساده‌ له‌وح) (*). ناو نووس کردوه‌ که‌ دیسانه‌وه‌ ته‌مه‌نی مێرمالێ و هه‌ره‌تی که‌نده‌ مووی پێش و سمیل ده‌رکردنی (قادر به‌گ) بووه‌. که‌ هاتی ریش و سمیل له‌ که‌سه‌یکدا له‌ ته‌مه‌نی ساده‌ له‌وحی و (مێر منالێ) تێپه‌ر ده‌کات و (کوردی)یش (قادر به‌گ) وریا ده‌کاته‌وه‌ که‌ ئه‌بێ له‌وه‌دوا هه‌لوپستی پیاوانه‌تری له‌گه‌ل (کوردی)دا ببی که‌ ئه‌و خواستی (فکری) بکه‌ قوربان) له‌ نیوه‌ بالی دووه‌می ئه‌م تاکه‌ هه‌له‌به‌سته‌دا مه‌به‌ستی ئه‌و خواسته‌ روون ده‌بێته‌وه‌. که‌ فه‌رموویه‌تی: «له‌سه‌ر صفحه‌ی روخت، ومخته‌ عه‌یان بێ: خه‌طی په‌یحانی» واته:

صفحه‌ی روخت: ته‌ختی روخسارت، پانتایی پووت (پوومه‌ت).

عه‌یان بێ: ده‌ربکه‌وێ، سه‌ر هه‌له‌بدات، ئاشکرا بێ که‌ به‌چاو ئه‌و ئاشکرا بوونه‌ ببینریت، مه‌به‌ست له‌و ئاشکرا بوونه‌ش ده‌رهاتنی گه‌نده‌ مووی سمیل و پێشیه‌تی که‌ (کوردی) به‌زمانێکی ناسکی وێژه‌ییانه‌ ئه‌وه‌ی به‌: (خه‌طی په‌یحانی) ده‌ربریوه‌، ئه‌مجا: خه‌طی په‌یحانی: که‌ (خه‌ط) مه‌به‌ست له‌ نووسینه‌ و (په‌یحانی) به‌واتا (په‌یحانه‌یی) واته‌

(*) له‌ لێکدانه‌وه‌ی مانای بال (به‌یته‌)ه‌کانه‌ی پێشووی ئه‌م شیعرده‌ا، قادر به‌گ ئه‌فسه‌ریکی لێهاتووی سوپای بابان دانراوه‌، ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل لێکدانه‌وه‌ی ئه‌م به‌یته‌ شیعرده‌ا یه‌ک ناگرێته‌وه‌.

نوسینه که (پیحانهیی) بیت، واته جۆره (خۆشنووسی) ی (پهیحانی)، ههروهها (پیحان) روهکیکی تهپیی بۆنخۆش و رهنگ رهش و رهش سههوزه، که (بۆنخۆشی) یهکهی، بهبۆنی خۆشی ئه (گهنده موو) هی تازه دهرهاتوو له پوخساری (قادر بهگ) چواندوه که به (وهختهی) داناوه، واته: هاكا، یاسهرتی ئهوهیه که ئه گهنده مووت لی پرویت و، وهک قسهیهکی نهستهق له کوردهواریدا بهو تازه گهندهمووه بهگالتهو، قهشمه ریهیه وه دهلین: (سمیل گوو گر بووه) بهلام (کوردی) به (خهطی پیحانی) ناو بردوه که ئه خهت (خهط) ههش وهک (پهوشتی) پیحانه که رهشه واته گهنده مووه کهی رهش و بۆن خۆشه وهک (پهشه پیحانه) چونکه (پیحانه) یهش ههیه که (پهش داگهراو) نییه و ههر سهوژیکي پروته. دوامه بهستی (کوردی) له (وهصف) ه جوانهیی وێژهیی دیرینهیدا ئهوه که ئیتر تووکی ریش و سمیل هاتوه و لهقوناخی میرمناڵیهوه چووینه قوناخی (پیاوانی) یهوه وه ئهمشیه نهک وهک ئهوهیی که گوايه (قادر بهگ) پهفتاری نارپهواي منالتهی بهرامبه به (کوردی) بوویی، چونکه ژیر و تیگه یشتوو بووه که له پیتشترا (کوردی) دهنگی له ژیرییهی و تیگه یشتویی (قادر بهگ) له تاکه ههلبهستی شهشمی ئه ههلبهستهدا دواوه، کهواته (کوردی) ئه وریا کردنهوهیهی بۆ (قادر بهگ) وهک ئامۆژگاری کردنیکی مام بۆ برازای خۆی و بووه که خۆشی له خۆمان چووینه ریزی پیاوانه وه سههرپای ئه ههموو (وهصفیهی) پیتشو بووینه پیاوی تهواو به (ریش و سمیل) دا.

۷- بولبول: جۆره بآندهیهکی (چۆله که) ییه له قهباردا، بهلام له رهنگ و خال و میلی رهش و سپی و کهوهییدا له چۆله که جیاوازه و یهکجار دهنگی خۆشه و خۆیندنه که له سههر ساز و ئاوازی موسیقییهکی ریکویتی و (نۆته) ییهکی دلگیری سروشتیه.

وهکو (کوردی) له م دوا تاکه ههلبهستهیدا خۆی بهبولبول چواندوه و خۆی خواستی ههیشه خۆیندن واته (فیغان) = هاوار کردنی له خۆی کردوه که لهکاتی دهمکردنهوهی خونهدا بهو خهو لیکهوتنه دوورکهوتوهتهوه له خونه که و (کوردی) دوورکهوتنهوهی خۆی له (قادر بهگ) به دوورکهوتنه وهکی بولبوله که داناوه که غونچه و گۆله.

ئه م چهشنه چواندنهش، نه ریتیکی هۆنه رانه که له ههلبهستهیدا (به م) یا (بهی) شیوه له م داستانی گۆل و بولبوله دواون له وێژهی کۆندا و سههرکهوتوو ترینیان ئهوهیان بوو که شیوه دهربرینه کهی له شیوهی شاعیرانی تر کاریگه رتر بێ و ههچهنده ههمووشیان و ههر یه کهیان به شیوهی خۆی له هه مان داستان دواون که خۆیندنی بولبوله کهیان نهک بۆ جووتگرتنی ناو خۆیان بهشکو بۆ شهیدایی بۆ گۆل داناوه، که ئه مهش جوانیهکی وێژهیی کۆنه وهک جاری تر له م پهراوییهدا دواوم.

پیم وایه به م تاکه ههلبهستهیدا (کوردی) ههلبهسته کهی لهکاتی مالاوایی کردن و بهجیه یشتنی ناو (زۆم) هکهی (کهخوسره و بهگ) و (قادر بهگ) دا دانا بێ که به لی دوور کهوتنه، ئیتر

دهكه ویتته (فیغان) هوه وهك بولبول.

(قومری): له نیو بالی دووه می ئهم تاکه ههلبهسته شدا دیسانه وه ئهم جار هیان (کوردی) له جینگهی (بولبول) خۆی چواندوه به (قومری).

قومری: مه لیکه له نه ژادی (کۆتر) و به لام لهو بچووکتیه و دهنوکی زهره سووریکێ پرته قالی و سه ربالی شین باوه و خۆی سپی و چاوگهش و گه وره و جوان و به چوار دهووری گه رنیدا هیلایکی ئه وهنده ی په نجهیه ک پان وهك تهو قیک به هه مان پهنگی شین باو به ملیا کیشراوه. هه میسه که هیلکه بکا (دووان) دهکات و که هه لی هیئا وهك هی کۆتر بیتچوهیه کیان نیره و په کیکیان مته و ئه و بالنده جوان و ئیسک سووکه به دهنگیکی ناسک و دلگیر دهخوینی و خویندنی نیره که به دهووری مته که یدا یه و له گه ل خویندندا سه ر نزم و به رز دهکاته وه و وهك گمه ی کۆتر که (هاقوو) دهکیشی.

به لام خویندنه که ی قومری ئه گه ر که سی لی رابمینی و هه تێ دهکات وهك بلی: (یا که ریم... یا که ریم) و له سه ر ئهم ئاوازه له هه ر کاتژمیریکدا چه ند جارێ ئهم خویندنه ی دهچرێ و گوایه ئهم بالنده یه جوړه سو فییه که و هه میسه بانگی خوی مه زن به ناوه (که ریم) که ی به شیوه ی (یا که ریم) دووباره دهکاته وه که (خوا) یه.

(کوردی) له م نیو بالیه دا خۆی چواندوه به و (قومری) یه که له (تاو) دوور که و تنه وه له و قه د و بالا شهنگ و شوخه ی (قادر بهگ) که به درهختی به رزی وهك (سه رو) ی چواندوه و به لام سه رویک که له کاتی شنه ی بای شه ما لدا به دم ئه و بایه وه به م لاو ئه و لای خویدا دهله ریته وه و له رانه وه یه کی دلگیر که له رۆیشتنی (قادر بهگ) ی وهك له نجه و لاری درهختی سه رو که، راگه یاندوه و به (سه روی خه رامان) که (کوردی) خۆی به خۆی گوته وه: ده ی سا له تاو دووری ئه و قه د و بالا به رزه پر له نجه و لاره ی (قادر بهگ) وهك قومری بنالینه چۆن ئه و به دم ئاوازی موسیقییه وه (یا که ریم) دهچرێ تۆش به (یا قادر) ده رپینه وه بنالینه.

ئهم تاکه ههلبهسته له هه موو سه رچاوه کانی دا دواتاکی پارچه ههلبهسته که یه و ئه مهش جیاوازییه کانی نیوان سه رچاوه کانیه تی:

دائیما (نم/۱): دایمی.

وشه ی (له دووری) به رپینووسی کۆن به شیوه ی (له دهووری) ییش خویندریتته وه که هه ردوو شیوه نووسینه که ی ئهم وشه یه له م تاکه دا ئه گونجی و واتای تهواوی دهن و ئه میسه دهستکارییه کی جوانه له به کاره ی نانی ئهم وشه یه له سه رچاوه کۆنه کانی دا به شیوه ی (لدوری) نووسراوه. جوانیه کی تر له م ههلبهسته دا که به (روخت وهك گو ل) دهستی پیکردوه و له دواتاکیشیدا به (له دووری یا له دهووری گو ل) کۆتایی هاتوه.

برا دەر بۆچی وا؟

- ١- برادر، بۆچی وا بۆ (شوین) و (شەرت و عەهد) و پەیمانی؟
لە من بۆزارى داخۆ؟ یارى ئەغیار و، پەقیبانی.
- ٢- ئەمن (داد)م لە دەست (بۆ شەرت و عەھدیت) بوو، ئەمستاکە
لە (سەررای) بۆهفایشت، دە(یار)ه؛ زۆر بەعینوانی
- ٣- دەلێن زۆر (توند)ی و، خوو (تورک)ی یەكجار مەست و بۆباکی
بە (توندی) و (مەستی)یو، بەد خووییا، دیارە لە یارانى
- ٤- بەتیغى ئەبروانت، بووی بە(جەللاد)ی دلای عالەم
دەلێن: دەرویش و، صۆفی و، تۆبەکارو، نۆ موسوڵمانى
- ٥- ھەموو (ئێران)، (موسخەر)بوو، بەغەمزەى چاوەکەت گۆیا
لەلای خۆشت؛ (غەریب) و، (بۆکەس)و، (مەحکووم) و (مێھمان)ی
- ٦- لە ترسی (موددەعی)، یارای روانینم نییە، ھەرگیز
بە(فرسەت)، جارجاری، مەر نیگاھى کەم بەپەنھانى
- ٧- دەزانى گەرمە بازاری جەمالت، تا دوو سالى تر
لەگەڵ کۆپارەکانت، بۆیە یەكجار وا: (گرانجانی)؟
- ٨- منى عاشق، دلّم گەر ڤاگرى؟ ئەجرى گەلى زۆرە
کە بازاری جەمالت چوو، موحەققەقمە؛ پەشیمانی
- ٩- لەلای ھیچ کەس، ڤەوا نابى؛ مەرام و مەقصەدت (ھیجرى)
(سەرى حاجەت) بەرە بەر (بارەگا)ی: (غەوسى سولەیمانى)

.....
١- شەرت (شەرت): مەرج، پەیمان، بەلێن.

عەهد: پەیمان.

(شەرت و عەهد): ئەم دوو وشە عەرەبىن کە لەسەرینی (کوردی)یەو و لەو بەریش پێکەو
بەکار ھاتوون ھاکا بۆیە ھەردووکیان یەك واتان.

ئەغبار: وشەیهکی غەربیه بهواتا بنگانان.

پهقییان: وشەیهکی (باو)ه بهدهم هۆنه رانهوه له ههلبهستهکانیاندا و بهمه بهستی: نهیار، دژ، خراپکار... بهکاری دین،

ئهم ناوبردنی (برادر)هی که (کوردی) ئهم ههلبهستهی له سهر داناوه که وایه (بی شهرت عهد و پهیمان)ی ناوبردوه ئه گهرچی به سهر زاری گلهیی و هیرش بردنه سهره و، له (زهم) دهچی، به لام له راستی و له ههلبهستی کۆندا بهرام بهر به خوشه و یستان وهک جۆره (مه دح) یکیشه، چونکه که سیکی وهک ئهو (برادر)ه ئه وهنده (چاک) بووبی که تنانهت یاری (بیگانه و نه یاران)یشی بووبی، که بیگانه و نه یاریش دیاره چاک نین و ئه گهر بیگانه چاکیش بووبی یا چاک بی، بیگومان ههر ئه وهندهی بۆ لواوه و جی دهستی نه بووتهوه و، بهرزه وهندی وهای هه بووبی، یابی، که له پیناویا خراپه کهی خۆی دهرنه خات، که واته (کوردی) مه دحی کردوه و ئه وهتا سهرهتا به (برادر) ناوی بردوه.

سهرچاوهی ئهم پارچه ههلبهسته له ده سنووسهکاندا: (عن، مس، ن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۵، ص، ف، نم/ ۱) و، له چاپکراویشدا: (کم، ۲، س، گ، ۲)ن.

له نێوان ئهو سهرچاوهکاندا من (عن)م کرده بنکهی لیکۆلینهوهی، که له ویدا، ئهم ههلبهسته له هی ناو هه موو سهرچاوهکان ریکوپیکتریکه و له گه ل ئه وهشدا پشتم به ستووه به سهرچاوهکانی تریش.

بۆنه ی ئهم ههلبهسته:

له نێوان هه موو سهرچاوهکاندا به لگه یهک له پرووی بۆنه ی ئهم ههلبهسته وه، ته نیا له (من) و (عن)دا ئهم لایه نه مان بۆ پروون ده بیته وه:

له (من)دا ئهم ههلبهسته له ژیر ئهم سهره ناوه فارسییه دا نووسراوه: (کردی برای شیخ غوئه) واته: (کوردی ئهم ههلبهسته ی بۆ شیخ غه وسه (غه وئه) داناوه.

له (عن)یشدا ئهم سهره ناوه (فارسی)یه ی خواره وه دراوه بهم پارچه ههلبهسته: (نامه ی کردی در طهران) برای شیخ محی الدین مشهور بغه وسه سلیمانی یه، که همزمان در (طهران) بسر برده نوشته - رحمهما الله - علی

واته: (نامه ی کوردی له (تاران) بۆ شیخ محیه دینی به (غه وسه) به ناوبانگی سوله یمانی نووسیوه که له هه مان کاتدا، (غه وسه)ش له (تاران) رای بواردوه - خوا ههردووانیان ببه خشی - عه لی).

غه وسه: ئهم شیخ محیه دینییه ی سوله یمانی که به (غه وسه) یا (غه وئه) ناسراوه، وهک من ویکه وتووم (غه وسه) ی یه کهم بوو، چونکه دوا ی ئه ویش ههر له خانه واده ی ئهو دوو که سی تر بوون که ناویان (محیه دین) و ناز ناوی (غه وسه - یا - غه وئه) یان پی دراوه.

له سهر (پۆپه ی گردی شکاو) بی نیژن که ئه مه ناوی کۆنی ئهم گرده بوو که نیسته به (گردی

شێخ محییەدین) دەناسرێ کە ئەو سایە و هەتا سالی پەنجاکانی چەرخێ بیستەمیش گەردێکی جوان بوو، لە دووری شاری سلەیمانییەوه کە لە خۆرئاوای خواروویەوه کە بەپێیان نیو سەعات رێگەیهک بوو.

بایبەمەوه سەر نامەکهی کوردی... کوردی بۆ ئەو غەوسەیه: (غەوسە) لە بەهارێکدا بۆ سەردانی مرید و خەلیفەکانی دەرواته (ئێران) و دهگاته (تاران) کە کوردی لەو کاتەدا لە تاران بووه و هەوایی هاتنی (غەوسە) بۆ تاران دەزانێ و چەند رۆژیک بەدوایدا دهگەرێت، ئەمجا (غەوسە) دەدۆزێتەوه. چونکە (غەوسە) هەر رۆژێ لای کەسێکی دۆستی بووه و کە (کوردی) ئەیدۆزێتەوه ئەم پارچە هەلبەستەیهی وەک نامەیهک بەدەستی پێشکەشی ئەکات. (کوردی) لەم تاکی یەکەمەیدا نووسیوه (برادەر بۆچی وا بێ شوینی) و هەر لەودانیشتنەیاندا (غەوسە)ش کە یەکێ لە مەلاچاکەکان و زاناو وێژەوان و هۆنەریش بووه، ئەویش بە هەلبەستێکی (نۆ تاکی) وەلامی (کوردی) داووتهوه کە پێم وایە هێشتا بلاونەکراوتهوه و بەچاکی راوی نەمدیوه. ئەم وەلامە لە بالایی و بابەتیانەیدا هاوشانی لەگەڵ ئەم پارچە هەلبەستەیهی کوردیدا دەکات و لە دواييا دهگەرێتەوه سەر ئەم دیدەنییهی (کوردی).

گەلێک هەوێم داوه بەداخەوه دیوانی هەلبەستی (غەوسە)م دەست نەکەوت، جگە لەم هەلبەستی وەلامی و لەوێندەیهی کە پام گەیاند بەولاه سەرگۆزەشتەیهی ژيانیشیم بەدەست نەهێناوه. بەپێوستییەکی گەوره و سەرشارانی (نەوه) و خانەوادهی (غەوسە) و رۆشنبیرانمانی ئەزانم، بەدوای سەرگۆزەشتەیهی پتری (غەوسە)ی مەزنان و هەلبەستیدا بگەرێن و بلاوی بکەنەوه و من بەم تەمەنی (٨٦) سالەیمەوه و بە(نەخۆشی) و پەککەوتەیهی و چاوکزی و گوێ کپییهمەوه لەوێندە پترم پێ ناکرێت و، ئەگەر توانیم بەرهمی کال و کرچ و پاکنووس نەکراوی خۆم زۆره ئەوانە فریای چاپ بخەم، کە شایانی سپاسە بەلێنی چاپکردنی هەر شکۆمەندی (ئاراس) و له(هەولێر) پێدراوه و دواي نەمانیشم هەرچی شێر و پڕو نووسراوم هەن ئەو دەسگایە وەری دهگرێ و چی بۆ لێ بەرهم هات بلاوی دهکاتهوه.

ئەمیش جیاوازییهکانی ئەم تاکی یەکەمەیه بەپێی سەرچاوهکانی:

بۆچی (ما،ن) بوجه - ئەمەش دەربرینیکی (زارگوت)ی سنهییانیه کە (کوردی) هەندێ جار (وشەگەل)یانی بەکارهێناوه، شوین (ف) سوین، (کە یا سی نوقته)ی پیتی (ش)ی لەسەر نییه یا مەبەس لە کورتکراوهی (سویند)ه،

شوین = (نم/١/ کم، گ، ٢، س، گ، ٣): سویند.

داخۆ (کم، ف، نم/١/ گ، ٢، س، گ، ٣): دايم.

یاری (مس، ن، ص): یار.

یاری ئەغیار و (ما): یار و ئەغیار - ئەمەش هەلەیه.

٢- داد: هاوار و بێزاری دەربرینی مەبەست بووه.

بئوھفایى: بئى ئەمەكى - رۋالەتتىكە ھۆنەرەن لە ھەلبەستیاندا، دەیدەنە پال (دڵخۋاز) و
(خۆشەويست) ھەكەنيان.

عينوان: مەبەستى لە: فيز، لووت بەرزى و، لە خۆبایى بوونە.

بئى شەرت و عەھدیت، جگە لە (مس، عن، ما) لە ھەموو سەرچاوەكانى تردا نووسراوە (بئى
عەھد و شەرتیت).

ئەمبەستاكە: (ما): ايستاكە - ئەمبەستاكە دەدات بە كۆشنى ھەلبەستەكە.

لە سەرپاى (گ، ٢، س، گ/٣): لەسەر پێى - بەدەسكارى گىوى دەزانم.

بئوھفایشت (نم/١، ف، گ/٢، گ/٣، س) بئى وھفایى - ئەمبەستاكە.

بئوھفایشت (كم) بئى وھفایى - ئەمبەستاكە.

دە(يار) ھ = سا ئەى يارەكەم، جگە لە (عن، مس) لەوانى تردا نووسراوە (ديارە) و، ئەمەش
بەپێى وێژەى كۆن دووبارەى لە تاكى دواى (سێيەم) دا كە ناگونجى.

دەيارە زۆر (نم/١، ف): وا ديارە زۆر - ئەمبەستاكە ناگونجى و لەنگە.

٣- خوو تورك: پەوشتى توركانە ھەك (تورك) عوسمانى.

ياران: دڵخۋازەكە كەمەرخەمەكان لە سووتايى دڵدارانيان و يامەبەستى (بەتەوسەوھيە)
بەواتا (خراپ و نەيارەكان).

توندى (كم): توندو.

توندى (ف): تندو.

خوو توركى (ف، نم/١، كم، گ، ٢، س، گ/٣): بد خو تركى. ئەمبەستاكە شىواوى يە.

يەكجار: (نم/١) يەكجارە.

مەست و (ن) شىت و.

بئى باكى (ما) بئى باكن.

مەستى يو (ما): مست.

بەد خووييا (ن، نم/١، كم، گ، ٢، س، گ/٣) بد خوييا.

بەد خووييا (ما): بد خوييا باقلى - شىواو و لەنگە.

٤- لەم تيغى ئەبرۆيە مەبەستى زاراوھيەكى صۆفیانەيە كەوا ئەو (شىخ محيىەدينە) بە (نەزھرى
شىخيتى) كە توانايىيەكى نەپتەيى مەعنەويە، توانيويە دلى خەلكى (عالم) بپيكي بۆ چوونە
سەر رتيان (تەريقەت) ھەكەي.

(جەللاد) بەواتا: بكۆژەكانى بەردەستى فەرمانرەوايانە، بەلام مەبەستى لەوھيە كە شىخ
محيىەدين بۆ پيكاندنە خەلقى كەمەندكيشيان بۆ تەريقەتەكەي ھەك (جەللادى) بەردەستى
شىخى كەورەى خۆى وابوو كە (شىخ ئەحمەدى تالەبانى) و بەرھە ژوورتر ھەتا دەگاتە

(غەوسى گەيلانى) كە داھىنەرى تەرىقەتى قادىرى بوو. (كوردى) لە نىو بالى دووھى ئەم تاكەى سەرھوھدا بەو بەلگەى ھىناوھتەوھ كە: وەك دەلەين ئەى (شىخ محىيەدين) تۆ دەرویشى و كەچى ئاوا بكوژىشى. صۆفى و (نۆ موسلمان): مەبەستى لە تازە پاىەى شىخىتى وەرگرتوويە. دەرویش: ئەو كەسەى كە تۆبەى تەرىقەتتىكى وەرگرتبى و ئىتر دلى بەجىھانەوھ نەمابى. صۆفى: ھەوادارى پىگەى (تەرىقەت)ى ئاينى كە پاىەى لە دەرویش مەزنتەرە و لە خوار خەلىفەوھىە. تۆبەكار: ئەوھى لە سەر دەستى شىخىك يا خەلىفەىەكىدا تۆبەى تەرىقەتتىكى وەرگرتبى و چووبىتە سەر ئەو (تەرىقەت)ە و پەپرەوى رىنومايىيەكانى بكات. نۆ موسلمان: ئەگەرچى واتاى ئەو دەدات كە كەسى لە ئاينىكى ترى خۆيەوھ بووبى بە (ئىسلام) – بەلام لىرەدا مەبەست چوونە سەر تەرىقەتە. يا بوون بە شىخە. جوانىيەكى وىژەى لەم تاكە ھەلبەستەدا ھەيە كە (كوردى) لەلايەك (غەوسە)ى كردووەتە بكوژو لايەكى تر، وەك چەشنە پلارىك كە (دلدار) لە دلخوازەكەى بسەرەوینىت پىي راگەياندووە تۆ بەو (بكوژىيەتەوھ) دەلەين گوايە ھەم دەرویش و ھەم صۆفى و ھەم نۆ موسولمانىشى كە نابى بكوژ (جەللاد) بىت، كەچى ئەوھتا بكوژ و ئەنگىوھرى دلى خەلكانى جىھانى و نابى وھەا بىت و پىويستە دلى دلدارانت رابگرى و جۆرە گلەيىيەكە. ئەمىش جىاوانىيەكانى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرھوھىە لە سەرچاوە جىاجىاكانىدا: دلى (نم/۱، ف، كم، گ، س، ۲، ۳) ھەموو. بەلام وشەى (دلى) يەكە بەجىترە، چونكە جوانىي وىژەى لە نىوان ئەم وشەيە و، وشەى (دەلەين)دا كە ھەردو وشەكە لەم تاكە ھەلبەستەدا و جىناس ئارايىيە: (دلى) و (دەلەين). (كوردى) لەم تاكە و لە تىكرای تاكەكانى ھەلبەستەكەدا بەزمانى (صۆفىانە) بەرامبەر بە (شىخ محىيەدىنى غەوسە)ى برادەرى دواو، جگە لەوھى كە (شىخ) صۆفىەكى دروست بوو و (كوردى) خۆشى صۆفى ئامىزيەكى پاكى تيا بوو. دەلەين (ما): وەلى. دەلەين (نم/۱): ئەلەين – شىوھى (دەلەين)ەكەى جوانترە وەك وردم كردووەتەوھ. لە رووى وىژەيى كۆنەوھ كە لەگەل (دلى)يەكەدا جىناسى ئارايىي تيايە. نۆ موسلمانى (گ، س، ۲) نووى موسولمانى. ۵- ئىران – لە رووى زمانىيەوھ بە واتە ئارىيان، شوپىنى «نىشتمانى» ئارى نەژادەكان كە نەتەوھى (كورد) و (فارس) لەو نەژادى (ئارى)يەن. بەلام لە رووى مەبەستەوھ (ئىران) بەواتا ئەو قەلەمرەوھى بەر فرمانى پڙىمى (فارس)ە، كە

ھەر بریتی نییە لە (فارس نشین)ە، ڕەسەنەکەى و بریتییه لە پارچەیهکی گۆشەى خوارووی ڕۆژئاوای (ئێران = ئاریان)، بەشکو جگە لەو گۆشەیه ھەموو بەشى سەرەو و ڕۆژئاو و خۆڕئاوای ئێران بەشیکی (کوردستانی گەورە)یە کە بەھۆی دەس بەسەراگرتنی ڕژیمی (فارس)ەو ھەر بەئێران ناوی دەبەن، ئەمجا (شیخ محییەدینی غەوسە) لە ھەموو ئێراندا دەرویش و مریدی ھەبوون کە نیشتەجێی ڕەسەنى خاکی ئێران بوون وەک (کوردی) ڕای گەیانددوو کە بەھۆی تیغی برۆیەکانی (ئەبروانی) و دەسلاتی شیخییەو ئەو ئێرانیانە بوونەتە پەپەرەویکارانی تەریقەتەکەى.

موسخەر: ڕام بوو، دەست بەسەراگیرا، - کەمەر بەست، لە دەستی تەریقەتی (غەوسە) بەسەراگرتنی (ئێران)ی بەھۆی دەرویشە (شیر بەدەست)ەکانیەو کە وەک برۆی شیخە و بە نیونیکا (غەمزە) و چاوداگرتنی تۆبە دادانەکەى ئەو نیشتمانەى ھیناوەتە سەر تەریقەتەکەى. لە ڕووی سەرزارییەو (کوردی) لە نیو بآلی یەکەمى ئەم تاکە ھەلبەستەیدا بە (غەوسە)ی برادەری گوتوو: تۆ ھەر بەتیغی برۆ و غەمزەى چاوت ھەموو ئێران ڕام کردوو و دەست بەسەردا گرتوو (وەک لە نیو بآلی دووھەدا گوتوو): گوايە ئەمە لە ئێراندا غەریب و بێکەس و میوانی، ئەى ئەگەر وھا نەبوویتایە ئاخۆ دەبوو چیی تەرت (موسخەر) بکردایە؟

غەریب: کەسێ کە لەشوینى یا ولاتیکدا بێگانەبێ و ئەو شوینە (زێد = نیشتمانى) خۆی نەبێ و لەناو ھاو نیشتمانییەکانى خۆیدا نەبێت.

بێکەس: کەسێ کە لەشوینیکدا گومانى یەکیک لە خزمانى خۆى نەبات و کەسیانى لەگەڵدا نەبێ، یا ھەر (لەبن) بێ خزم بێت.

میھمان: میوان، کەسێ لەناو مال و خیزانى کەسیکی تردا بێت و مالەکە مالى خۆى نەبێت و بەسەردان و، یا بەدیدەنییەکی دەمى لەناویاندا بێ.

مەحکوم: واتە فرمانى میرى بەسەرا دراو بۆ (بەند)یتى یا بۆ دەست بەسەریتى و ئازادى لى سەنراو.

ئەمەش جیاوازییەکانى ئەم تاکی پێنجەمە بەپێى سەرچاوەکانى:

گۆیا (ف): گوايە.

لەلای (ما)... ی - دراو و لەناو چوو ناخویندریتەو.

خۆشت (ما): خۆیچت - ئەمیش دووھەمین وشەیه لەم پارچە ھەلبەستەدا کە ئەم وشانەى بەشیوہى سنەییانە (ئەردەلانى) تیا بەکار ھینراو و (کوردی) لە چەندین ھەلبەستى تردا بەکارى ھیناون کە خۆى بەبنەچە (سنەیی) بوو، و ئایا ئەمانەى ناو ئەم پارچە ھەلبەستە لە خودى (کوردی)یەوھن یا دەسکاری؟ ئەمەم بۆ ساغ نەبووھو.

مەحکوم (ما): محکوم - ئەمەش پێنووسى کۆنە.

٦- موددەى - لە ڕووی زمانییەو واتای (خواستەر)، ویستەر دەدات، بەلام لە ڕووی وێژەبییەو

وهك له هه‌ل‌به‌سته د‌ل‌داریه‌كانی (كورد) و (فارس) دا هاتوو ه‌به‌ست له‌وه‌یه كه چ‌گه له (د‌ل‌دار) كه‌س‌ی‌كی ت‌ری‌ش - (د‌ل‌خ‌وا‌ز) ه‌كه‌ی ئ‌ه‌و (د‌ل‌دار) ه‌ی خ‌وش‌ی ب‌و‌یت و خ‌اوه‌ن ده‌سه‌ل‌ات‌یش ب‌یت، كه (كوردی) به‌سه‌ر زاری ل‌یره‌دا ئ‌ه‌مه‌یانی پا‌گه‌یان‌دوو‌ه.

به‌لام (كوردی) له راستیدا مه‌به‌ستی ئ‌ه‌مه‌یان نی‌یه‌و، وه‌ها ب‌ی ده‌چ‌ی كه پ‌ژ‌ی‌می ئ‌ه‌وسای ئ‌یران ز‌ۆر به‌تون‌دی و به‌گ‌رن‌گی‌یه‌وه (غه‌وسه) ی به‌ند‌ك‌رد‌ب‌ی و (كوردی) له‌م تا‌كه‌یدا به‌(غه‌وسه) ی براده‌ری و‌توو‌ه كه ته‌نانه‌ت سه‌ردانی ناو به‌ندی‌خانه‌ی (غه‌وسه) مه‌تر‌سی‌داره و پ‌ه‌نگه به‌ت‌كا (واس‌ی‌طه) یا به‌(به‌رت‌یل) دان (كوردی) توان‌یی‌تی ئ‌ه‌و براده‌ری خ‌ۆی بب‌ین‌ی، وه‌ك پا‌كانه‌یه‌ك ب‌ۆ (غه‌وسه) ی ك‌ردوو‌ه كه گ‌له‌یی دره‌نگ سه‌ردانی ل‌ی ده‌كات و هه‌م‌یشه له ب‌ۆ‌سه‌ی ئ‌ه‌وه‌دا ده‌رفه‌ت (فرسه‌ت) به‌ئ‌ین‌ی ب‌ۆ ئ‌ه‌وه‌ی پ‌ی‌گه‌ی بدر‌ی له‌و به‌ندی‌خانه‌یه‌دا (غه‌وسه) بب‌ین‌ی و به‌و ج‌ۆره چ‌اوی پ‌ی‌ی ب‌كه‌و‌یت كه ل‌یره‌دا ئ‌ه‌وه ده‌گه‌یه‌ن‌ی پ‌ه‌نگه ده‌سته‌به‌سه‌ر نه‌بو‌وب‌ی یا ئ‌ه‌گه‌ر ده‌سته‌به‌سه‌ریش بو‌وب‌ی هه‌روا به‌ئاسانی پ‌ی‌گه‌ی سه‌ردان و دید‌ه‌نی نه‌دراب‌ی.

یارا: توانایی، وزه، ده‌سه‌لات،

فرسه‌ت: ده‌رفه‌ت، هه‌ل،

به‌په‌نه‌انی: به‌نه‌ینی و مه‌به‌ستی له‌وه بو‌وه كه پاسه‌وانه‌كانی ئ‌یرانی سه‌ر (غه‌وسه) ئ‌ه‌وان‌یش تر‌سا‌ون و به‌د‌زی‌یه‌وه له د‌ل‌ه‌راو‌ك‌ت‌یدا پ‌ی‌گه‌ی (كوردی) یان داوه كه دید‌ه‌نی (غه‌وسه) ی براده‌ری ك‌رد‌ب‌ی.

مه‌ر: مه‌گه‌ر

نی‌گا‌ه: ته‌ما‌شا، سه‌یر‌ك‌ردن، پ‌روان‌ین.

ئ‌ه‌م تا‌كه هه‌ل‌به‌ستی شه‌شه‌مین‌ه له (ما) دا حه‌وته‌مین‌ه، چون‌كه له‌گه‌ل تا‌کی دوا‌ییدا پ‌اش و پ‌یش نو‌وس‌را‌ون.

یارای (ن‌م/١): یارایی - ئ‌ه‌م‌یش له‌نگی ده‌دات،

٧- له‌م تا‌كه هه‌ل‌به‌سته‌دا (كوردی) وه‌ك ده‌مه‌ته‌قی‌یه‌کی گه‌مه‌جا‌ری، و د‌ل‌خ‌وش‌ك‌ردن له‌گه‌ل (غه‌وسه) ی براده‌ری‌دا دواوه و غه‌وسه‌ی به‌(د‌ل‌خ‌وا‌ز‌ی‌ك) ناو‌بر‌دوو‌ه كه له هه‌ره‌تی خ‌ور‌تی و گه‌نج‌یت‌یدا ب‌ی كه ه‌یش‌تا كار‌ی‌گه‌ری پ‌یری و به‌سا‌ل‌چ‌وون ز‌ال نه‌بو‌وب‌ی به‌سه‌ر ج‌وان‌یت‌ی و دی‌مه‌ن و پ‌وخ‌سا‌ری (غه‌وسه) دا، ب‌ۆ پ‌ی‌كه‌ن‌ین و د‌ل‌خ‌وش‌ك‌ردن پ‌ی‌ی و‌توو‌ه ت‌ۆ كه ه‌یش‌تا د‌ل‌دارانی (ج‌وان‌ی = جه‌مال‌) ت به‌به‌ری‌انه‌وه ماوه تا‌كو دوو سا‌لی ت‌ری‌ش و ت‌ۆش كه ئ‌ه‌وه ده‌زان‌یت ب‌ۆیه له‌و (بازار‌گه‌رم‌ی) یه‌دا له‌گه‌ل (د‌ل‌دار) ك‌ریار‌ه‌كان‌ت واته عاش‌قانی ج‌وان‌یت و ئ‌ه‌وانه‌دا كه ت‌ۆیان خ‌ۆش ده‌و‌یت ت‌ۆش خ‌ۆت به‌ناز ده‌فر‌ۆشی و كه‌وت‌وو‌یت‌ه (گ‌ران‌جانی) له‌گه‌ل‌یان‌دا و ئ‌ه‌مه‌ی وه‌ك توان‌چ‌ی‌كی خ‌ۆشه‌وی‌ستا‌نه و گه‌مه گ‌رت‌وو‌ته (غه‌وسه)، كه ناب‌ی ئ‌اوا گ‌ران‌جان ب‌ی،

تا دوو سا‌لی تر: واتای ئ‌ه‌وه ده‌دات كه تا دوو سا‌لی تر پ‌یش و سم‌ی‌لی نایه‌ت، به‌لام ئ‌ه‌م واتایه ب‌ۆ (غه‌وسه) نا‌گ‌ون‌ج‌ی كه گه‌یوه‌ته پایه‌ی ش‌ی‌خ‌ی‌تی، كه‌واته له‌وانه‌یه مه‌به‌ست له‌وه‌ب‌ی ئ‌ه‌وكاته

ههشتا هه (موو)ی رهش بووه و (موو)ی سپی پیری لئ دهرنهچوو وه (کوردی) پیتی وتوو،
 ئالم بارهشدا دلی دلداران راگره و دلیان مهشکینه و فرسه له دهست مهده.
 ئهه تاکه له (ما)دا شهشهمین له بهر پاش و پیتش نووسینه که ی کپارمهکان (ما) کلي خلاق.
 یهک جاروا (نم/۱): وا یهکجار.

۸- عاشق: دلدار و مه بهستی عاشقی (غهوسه)ی براده ریه تی، (کوردی) لهه تاکه هه لیهستهیدا به
 دوو جوری له یهکتری جیاواز له گه ل (غهوسه)دا دواوه.
 جوری یه کهم: پیتی راگه یاندوو هه گهر دلم راگری ئه وه ئه جری (پاداشتی) لای خواوه زوره و
 وهک تکا لیکردنیک وایه ئهه تاکه درێه پیدانی تاکی پیشوو وهک دووباره.
 جوری دووهم: پیتی گوتوو خو ئه گهر دلت رانه گرتم و ئه (ماوهی دوو ساله) به سه رجوو، وه
 بازاری جوانیه که شت چوو ئهوا دلیام ئه و سایه هه ره شیمانیته بۆ ده مینیتته وه و
 به شیمانیته چ دادیک نادات.
 ئه جر: پاداشت، چاکه.
 بازاری جه مال: جوانیته، هه ره تی جوانی.
 مو حه ققه قمه: دلیام، لیم پروونه.

ئهه تاکه هه لیهسته له (ف، نم، ما، کم، گ، س، گ/۳)دا نییه و له (من، عن، ن، گل، ۱، گل/۳،
 ، گل، ص)دا هه شته مین تاکی ئهه پارچه هه لیهستهیه و، به پیتی ده ستوری وێژه ی کۆنیش که
 ده بوایه ژماره ی تاکه کانی هه ره پارچه هه لیهسته ییک (تاک) بیت نهک (جووت) و هۆنه رانی ئه و
 وێژه یه ش پهیره یی ئه و ده ستووریه یان کردوو، ئهه تاکه هه لیهسته ی سه ره وه هه شتا چاپ
 نه کراوه و ئهه پارچه هه لیهسته ی کردوو به (نۆ تاک) به تاکی دووایییه وه و به مه ژماره ی
 تاکه کانی ئهه پارچه هه لیهسته (جووت نین) وه تاکن و بوون به نۆ.
 وه، له هه موو سه رچاوه کانی شدا ئهه تاکه چونیه که جیاوازیی نییه، له گه ل یه کتردا.

۹- هه یج کهس: له پرووی فه ره هه نگیه وه: واتای «ئه وه ی که (چ) کهس نییه» ده دات، به لام بووته باو
 که مه به ست له (چ که سیک دی) ده دات که، (کوردی) ئه مه یانی مه به ست بووه.
 رهوا: گیرا، پیکهاتن، گه یشتنه خواست.
 (مه رام) وه (مه قصه د) که هه ردوو (عه ره بی) ن واتای، ئاره زوو، خواست، ویستن، ئارمان
 ده دن.

سه ری حاجه ت: ناچاری، ئاتاجی، خوازیاری، له تاو پیویستی،
 باره گا - باره گاه: وشه یه کی لیکدراوه (کورد) و (فارس) به کاری دین،
 ئهه وشه یه له دوو (که رت) پیک هاتوو که: (بار) وه (گا - یا) گاه ه.
 (بار): مه به ست له ریکه واته (ئیجازه).

(گا- یا- گاه) لێره دا مه به ست له پاشگری وشه گه لی (شوین) ی وهک: (جاخ): (دهربار) وه خێوه و شوینی پاشایان و گه و ره گه و ره کانه.

که به لیکدانی ئەم دوو (کهرت) واتای شوینی (ئێجازه دان) ی ئەو گه و ره و پادشایانه یه، خواستی که سان له شوینه که ی خۆیاندا په سند بکه ن، رێگه ی به جێگه یاندنی خواست و ئاره زوو کردن بدن. که شکۆمندی پله ی گه و ره کانه.

که واته به کارهینانی وشه ی (باره گا) له م تاکه هه لبه سته دا له وه وه یه که شوین و پله و پایه ی (غه و سه ی سوله یمانی) به لای (کوردی) یه وه مه زن و بالا بووه و، (کوردی) ئەو برادره ی خۆی؛ هاوشانی پاشایان داناوه و له راستیشدا شیخێکی مه زن و مه لا چاکیش بووه.

ئەو ئاره زووی (کوردی) یش به یه که گه یشتن و چاو به یه که تر که و تنه که یان بووه، که ئەوه ونده (کوردی) ئاره زوومه ندی دیداری ئەو برادره به پێزه ی خۆی بووه، که ئەو دیتنه به جێگه یشتنی ئاره زووی بووه.

هیجری: له رووی زمانیه وه به واته (دووری) و ناویشه بۆ سالنامه ی (کۆچی ئیسلا می)، به لام لێره دا به واتای یه کێ له دوو نازناوه که ی (هۆنه رمان) (مصطفی به گی صاحبقران) هاتووه.

ئەم هه لبه سته ش وهک به پیتی سه رچاوه ی باوه رپێکراو که له لیکدانه وه ی تاک یه که مه یدا نووسیومه، له (تاران) دای ناوه، که دهره وه ی (کوردستان) ه و به پیتی ئەو نه ریته ی ئەم هۆنه رنه رمان دیاره نازناوه (هیجری) یه که ی داوه به م هه لبه سته ی.

له گه ل ئەوه شدا هه ندێ سه رچاوه به هه له و له نه زانی نه وه نازناوی ئەم شاعیره یان له م هه لبه سته یدا به (کوردی) نووسیوه و راسته هه لبه سته ی (کوردی) یه، به لام به پیتی نه ریته که ی (کوردی) له م سه رچاوه یاندا: (ف، ما، نم/ ۱، کم، گ، س، گ، ۳) دا هه ر به (کوردی) تیا نووسراوه که دروست نییه.

به رامبه ر ئەو سه رچاوانه ش له سه رچاوه ده ست نووسه کۆن و باوه رپێکراوه ده ست نیشان کراوه کانی تر دا (نازناو) ه که یان به (هیجری) تیا نووسراوه و دروسته و پێ به پیتی نه ریته که ی (خودی شاعیر) ه که یه تی.

به لگه یه که تری به هیتز بۆ ئەوه ی که ئەم هه لبه سته له دهره وه ی کوردستاندا داناوه، ئەوه یه که خودی (کوردی) له تاک ی (پێنجه م) ی ئەم پارچه هه لبه سته یدا (غه و سه ی) ی برادره ی خۆی به (غریب) ناو بردووه، له و شوینه دا که هه لبه سته که ی به سه ر ئه ر برادره یدا داناوه و هه روه ها به (میهمان) واته (میوان) یشی داناوه، واته ئەو شوینه ی هه لبه ست تیا دانان و (تێدابوونی غه و سه ی) هی (غه و سه ی) نه بووه که تیا (غریب و میوان) بووه، وهک له م تاکه شدا به (غه و سه ی سه لیه مانی) ی ناو بردووه که واته له (سوله یمانی) و (کوردستان) دا نه بووه و ئه گه ر ناوه وه ی کوردستاندا بووبێ به (غه و سه ی سوله یمانی) غریب و میوان ناوی نه ده برد ئەمیش جیاوازییه کانی ناو دواتا که هه لبه سته یه به پیتی سه رچاوه کانی:

مه‌رام (ما): مراد.

مه‌قصه‌دت (ف، ما، نم/١، کم، ٢، س، ٣): مقصدی = مه‌قصه‌دی.

جوانی وێژه‌یی کۆن له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا له‌ یه‌ک پێ گرتنی (به‌ر) و (به‌ره‌) و (باره‌گا) دایه‌ که‌ جۆره‌ جێناس ئاراییه‌کیان تێدایه‌.

تانی‌ره‌ به‌ ته‌سه‌لی کۆتاییم به‌پێشکه‌شکردنی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ و ساغکردنه‌وه‌ی (کوردي) که‌ ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی پێشکه‌ش به‌و براده‌ره‌ شکۆمه‌نده‌ی خۆی کردووه‌، ئه‌ویش وه‌ک پام گه‌ياند هۆنه‌ریکی به‌توانا و ئیهاتوو بووه‌ به‌م هه‌لبه‌سته‌ی دوایی وه‌لامی (کوردي)ی خۆشه‌ویست و به‌پێزی خۆی داوه‌ته‌وه‌.

ئه‌م هه‌لبه‌سته‌شم ته‌نیا له‌ چوار که‌شکۆلی ده‌ستنووسه‌وه‌، وه‌رگرتووه‌، که‌ ئه‌وانیش (عن)، (مس، ن، ص) که‌ هه‌ر چواریان باوه‌ر پێکراو و کۆنن.

له‌ (عن)دا، به‌م سه‌ره‌ناوه‌ فارسییه‌، هه‌لبه‌سته‌که‌ نووسراوه‌: (جواب شیخ محی الدین مشهور به‌غوسه‌ سلیمانیه‌ برای کردی در طهران - رحمهما الله - علی) واته‌: وه‌لامی شیخ محیه‌دینی ناسراوه‌ به‌غوسه‌ی سوله‌یمانی بۆ کوردی له‌ تاران خوا بیانبه‌خشێ - عه‌لی.

له‌ (مس)دا هه‌لبه‌سته‌که‌ی (غوسه‌) به‌م سه‌ره‌ناوه‌ (فارسی)یه‌ی پێشکه‌ش کراوه‌: (جواب شیخ غوثه‌ برای کُردی) واته‌ (وه‌لامی شیخ غوثه‌ بۆ کوردی) وه‌ له‌ هه‌ر دووسه‌رچاوه‌ی (ن، ص)یشدا هه‌لبه‌سته‌که‌ له‌ ژێر ئه‌م سه‌ره‌ناوه‌ (فارسی)یه‌دایه‌ (محی برای کردی) واته‌ (موحی بۆ کوردی).

(ئهمیش هه‌لبه‌سته‌ وه‌لامه‌که‌ی غوسه‌یه‌)

- ١- عه‌زیزم!! گه‌ر به‌ (بێ شه‌رت)م بزانی؟؟ دیاره‌ نایزانی، له‌ (یاران)نیم و، یاری (زوو)تم و لام: جانی جانانی.
- ٢- هه‌مان عه‌هدو، وه‌قام باقین و، ئه‌مما لیت که‌ هه‌یرانم، له‌ به‌ر چی، هه‌ینده‌ که‌م برواییو، وا (ژولیده‌) ئیمانی؟؟
- ٣- له‌ (إن) ناترسی، دلمت کرده‌ مه‌حروومی جه‌مالی خۆت؟ گله‌و، بوختانی ناحه‌ق؛ ناگه‌نه‌ رێگه‌ی موسوڵمانی.
- ٤- ئه‌وه‌ی فه‌رمووته‌ هه‌ر ده‌ست پێشکه‌رین، من بۆچی نات ناسم؟ که‌ چه‌ند (پاراو زمان) و (خۆش گله‌) و (ئوستادی په‌یکان)ی.
- ٥- عه‌به‌ث؛ (خامه‌ و زوبان)، بخه‌ینه‌ (شه‌رحی حال)ه‌وه‌ چونکه‌؛ (زوبانی دل)؛ که‌ هه‌ر (دل)، لێی ده‌بی (حالی) به‌په‌نه‌انی.
- ٦- دلم شاهیدمه‌، ئیتر، چم له‌ شه‌رحی شیعرێ تۆ داوه‌؟؟ که‌: «مه‌شه‌هووره‌، گه‌زافی عاشق و لافی هه‌زارانی»

- ۷- (غەریب و بیکیهسی بیت)؟؟ هەردوو (هاودەردین)، له (تاران)،
ئەوا من (موسڵەقیری)، تۆش مەنەعی گەشتی دەشت و شارانی.
۸- بەسە (دووری)، ئەگەر باوەڕ دەکەیت؟؟ چاوم پوا، چاوم!!
بدە (زاخاوی سککەیی دل)، (شفای تەن) دە، بەلوقمانی.
۹- (موحی)، سووتاوی عەشق و، (ئیلتیفات)ی: (هیجری)یە، چاری؛
(بەتوندیش)؟؟، بێ مەنەت بە، (پا) بنی سەر چاو و موژگانی.

- ۱- [له یاران نیم و یاری زووتم و (ن، ص): له یارانم و یاری تۆم]،
۲- [ژولیدە: شێواو، پەشێو، پەڕێشان].
۳- [(ان) مەبەستی له (ان)ی ئایەتی (۱۲) هەمە له سوورەتی (الحجرات)ی قورئانی پیرۆز:
(ان) بعض الظن اثم و، له وشەیی (بوختان)یش مەبەست له (بەخراب ناوێردن)ە، که له
ئایەتەکانی سوورەتی (النساء) دا هاتووە]
۶- [هەزارانی- بەڕێنووسی کۆن، بەشێوەی (هزارانی) دەنوسرا، که بە (هزارانی)یش
دەخوێندرێتەوه، که (هزار) (بولبول) و ڕەمزی عاشقیتییە، ئەمەش جوانکارییەکی
شاعیرانەیی وێژەیی کۆنی شێخ محیەدینی غەوسەییە].
۷- [ئەم تاکە هەلبەستە ئەوە دەگەیەنێ (غەوسە) یا (بەندی) یادەستبەسەر و (کوردی)یش
دەستبەسەر بووە له شاری (تاراندا)،
۸- [(چاوی دووهم بەواتا (ئە) چاوەکەم هیجری) و (غەوسە)ش ئەوپەڕی ئارەزوومەندیی بۆ
دیداری (کوردی)ی دەربریوه]. له (ص)دا له جێگەی وشەیی (دووری) نووسراوه: (هیجران).
۹- [چاری (مس، ن): جاری- که مەبەست له (جارییه).]
ئەوەی شایانی نیشانە بۆکردنە ئەوەیە که (شێخ عەبدولقادی گەیلانی)یش له
هەلبەستەکانیدا (نازناوی) (موحی)ی بۆخۆی هەڵبژاردوو، بەدووری نازانم هەلبەستیان
لەم یا لەو کەشکۆلدا (تیکەڵبوونیان بۆ یەکتەری) بەسەردا هاتی، بەلام چونکە له کۆنەوه
دیوانی (گەیلانی) بارەها لەچاپ دراوه و بگرە هەر لەسەرینیی چاپی بەردی (بەمبا)وه،
بۆیە بە تۆزینەوه جیا دەکرێنەوه، که له کەشکۆلەکانماندا هەلبەست بەنازناوی (محی)یەوه
هەن و بەدواداچوونی گەرەکه.

عهجهب ماوم

- ۱- عهجهب ماوم، به (گول)، بۆ باخی لیمۆکهت دهرازینی؟ به (میخهک بهند) و (گۆ) و (سمل) و (خهناوکه)ی بۆ دهنهخشینی؟
- ۲- بهناز و عیشووه، جادوویی جوانی؛ چیم بوو، تۆ بردت ئیتر (کافر)!! دلیکی کهم له کوئی بوو تا: دهري بینی
- ۳- له جۆلانهی (گره)ی زولفا، بهسهه مهکۆلهدا، مهرخۆت دلّهی شهیدام، بدهی ئارام و پام و بۆم بخهملّینی
- ۴- وهگهرنا؛ ئەم گالاراه، پهتی پچراوه، شییواوه ده بۆ؟ پیوهی بنالینم؟ ههتاکیه ئه مچروسینی؟
- ۵- به (مال) و (دل)، به (تهن) تهنیا منت هه (جانفیدام) قوربان دهسا عهبدیکی هیند موخلیس؛ له ری چیدا دهپهنجینی؟
- ۶- دهلین: موددیکه، دهستت داوهته ریگرتنی خه لکی!! بهوهی بردت رهزا نابیتو؟ (باجی جوانی) دهستیینی
- ۷- نیگاهیکت، بهسه بۆ: (قهتل) و بۆ (ئیحیا)یی عوششاقا له ئولکهی (حوسن)دا؛ پیغه مبهری و، ئیعجازی دهنوینی
- ۸- بهلّی؛ خۆت (قادر)ی؛ (پۆژی) هه موو عالهم بکهیته (شهو) ههزاران عاشقی وهک من، که چاو ههلبینی، دهنوینی!!
- ۹- به هه دوو دهست، ئەگەر (بۆی)، (ماه) و (پهروین) راگری (کوردي).
- به (جان) و (مان)هوه، تۆ تاقه ماچیکی که ناهینی.

.....
۱- عهجهب: سهسام،

گول = مبهست له (گول)ی روهک نییه، بهشکو ئه و (نقیم)ه گهوههرینهی وهک (پیروژ) و (یاقووت) و (شهوه) و... هتد... که له شیوهی نیوه (گۆ)یهکدا و بهخیری یا خرۆکهیی دهچهسپێنریتته ناو چوارچێوهیهکی ئالتوونی پلپلهدارهوه و، لایهکی ئه و چوار چێوه زیڕینه قولفهی پیوهیه و له لایهکی سوخمهی بی قول لهبن مهکدا چهسپ دهکری و لایهکی تری

(قولاڤ)داره و بهولای تری سوخمه که یه وه توند دهکری که هم سنگ و بهرۆک دهشاریتته وه و هم ئه وهندهی تر (خری) و (قوتی) جووته مه مک، نیشان ددا .

ههروه ها ئه و (گول)ه به داویننی ملوانکه ی ته لاو گه وهه رینی وهک، (شیلان) و (شه وه) و (زهردویی) و ...هتده وه هۆنراوه ته وه که له مل بکری به سه ر مه مکۆلانه وه یا که می له بنه وه بپاندا جوانیه کی دلکش دهدات و سینگ و بهرۆک و مه مکی پتوه ده رازینریتته وه .

باخی لیمۆ = له هه لبه ستی هۆنه راندا مه به ست له جووته مه مک که به (خری)دا وهک (لیمۆ) و (جوان) و (بۆن خو شه)، (کوردی) سه رسامی خۆی له وه پیشان دهدات که ئه و جووته مه مک له لیمۆیه قه شه نگ و دلگه ره چ پتویستی به رازاندنه وه یه و به و جو ره (گول)ه ی که لیکم دایه وه و کچان و ژنان به کاریان ده هین به شکو خودی مه مکۆله کان له سه روشتی وه جوانن و کور هه ره له منالی و مه مکی دایکییه وه شه یادی مژینی مه مکه .

(میخه ک به ند) ملوانکه یه کی که له پووری کوردانه یه که یا له شیوه ی (گۆ گۆبی) یا هه ره به رستی میخه ک ده هۆنریتته وه ئه وهنده ی سه ری (کچه که)، یا (ئافره ته که)ی پیا بجیت و تا کو خوار (مه مک) به سه ر سنگدا ملوانکه یی شو ریتته وه و که سانی ده سدار ناوه راستی خوارووی ئه و (میخه ک به ند)ه گولیکی زیرین و نقیمی گه وه ره رین چه سپ ده که ن.

که ئه میش هم نه خشاندنکی سینگ و مه مکه و هم بۆنی خو شی میخه که که ش له دووره وه هه ستی نیرینه راده کیشی .

(گۆ) جو ره ملوانکه یه کی زیرینی فۆلکلۆری کورده واری بوو که له شیوه ی (گۆ)دا ئه وهنده ی ده که (گویت)یکی گه و ره ده کریته ملوانکه وه و داوینه که ی هه مان (گول)ه ناویرا وه که ی پتوه به ند ده کری و (کچ) و (ژن)ی کوردان به کاری ده هین له نه خشاندن سینگ و مه مکدا و ئه و نقیمه ی که له گوله که چه سپ ده کری هه رجۆره ی بۆ مه به ستیکه وهک پیرۆزه بۆ چاوه زار، شه وه دژی گیانداریکی نه یینییه و دژی (ژنان) و وکچانه و به تاییه تی زه یستان که خۆی و مناله که ی ده ده نگینۆی و... هتد .

(سمل) روه کی (زه ل)ه که جار ان ئه وهنده ی ۷۵ سانتیمیک گیایه که ی دریتژ بوایه ده یانکرده (گه سک) .

هه ره ناوه ناوه ی لقو پۆپی ره که که له شوینیکیا تلۆقیک هه لده پشکوئی و ره ق ده بی و ئه م گرتیانه، یه کی ئه وهنده ی بستیک له یه که وه دوورن .

ئه و گری تلۆقانه یه کی ئه وهنده ی ناوکه خورمایه کی گه و ره مه زنترن و تو یکلکه یان ره ش قاوه بییه که لی کرینرا ناوه که ی سپیه کی سپات و خال خالی ره شی پتوه یه .

له کورده واریدا ئه و گرتیانه، که به ره ی روه که که ن به (سمل) ناو ده برین... ئه و سمله پاک کراوه له شیوه ی موورووی گه و ره و گچه ترده دامتاشرین و ده کری به کشته که وه و به هونه رمه ندییانه (رسته ک) واته ملوانکه یان لی دروست ده که ن، که هم جوانه و هم بۆنکی

خۆشى يەسەندى ھەيە و، ۋەك مېخەك بەند ئەكرېتە ملەۋە سىنگى كىچ و ژنى كوردى پى
دەنەخشېنرېت و بۆنى خۆش دەكات (گۆسمل) پىش ناو دەبرېت.

ھەر ئەو سىملە بۆ چارەى گەلى لە نەخۇشىيەكانى گەدە و پىخۇلەكان و دلەكزى و ئەمانەى
كۆنەندامى ھەرس (ھىزم) بەكەلكە و لە پىزىشكىي كوردەوارىدا بۆ چارەى بۆگەنى (دەم و
دان) پىش چاكە.

خەناۋكە = جۆرە ملوانكەيەكى (بەھارى) يەكە لە خونچەى نەپشكوتوى گولە باخى (پەمەيى)
و (سور) ھونەرمەندانە بە كىشتەكەۋە دەھۇنرېتەۋە، جوانى و بۆن خۆشى دەدات بەسنگ و
مەمكى كىچ و ژنى كوردان و دەينەخشېننى و بۆنى خۆش دەكات ۋە (ملە گول) پىشى پى دەوترى.
سەرچاۋەى ئەم پارچە ھەلبەستە تەنبا دوو كەشكۆلى (مە، ما/۲) ھە و لە شوپىنى تردا پىم
نەزانىۋە و ھىشتا چاپ نەكراۋە و (مە) ھەكەيانم كىردە بىكەى لىكۆلىنەۋەى ھەلبەستەكە، چونكە
لەم سەرچاۋەيەدا رېكۆپىكتىر نووسراۋە.

لە (ما/۲) دا جېگەى (سىمل و خەناۋكەى بۆ) نووسراۋە (سىمل لە بەزىمى وا)

۲- ناز: خۇنازاندىنەۋە و فېز نواندىن و لە خۇبايى بوۋنە.

عېشۋە: گروشمە، گرىشمە، ناز، خۇبادان، فېز.

جادوۋ: كار و روالەتى لە رادەبەدەر كە بەعارەبى (سىجر) ھە.

جادوۋىيى جوانى = دەرېرېنېكى يەكجار پرو چرو پروون كراۋەيشە كە ھۆنەران بەزۆرى
خۇشەۋىستەكانىيان بەجادوۋكار ناۋېردوۋە لە ھەلبەستىياندا، بەلام (كوردى) پروونى كىردوۋەتەۋە
كە ئەو (جادوۋە) ھى جوانىيە كارىگەرەكەى ئەو ئافرەتەيە كە ئەم ھەلبەستەى بەسەردا
ھەلداۋە.

(كافر) = وشەيەكى (ئىسلامى) يە بەناۋ نەتەۋە ئىسلامەكاندا بالۆ بوۋەتەۋە، بەۋاتا ئەۋەى (كفر)
بكات و كىرىش مەبەست (لە خوا بەكردگار و تۋانا و يەكتاۋ ھەر بوۋە ھەر دەبى) نەناسرېت
لە ۋتوۋىزىشدا زۆرجار يەككى بەيەككى دەلى (كافر) لىرەدا (كوردى) ئەۋەندە دلى لە (كافر) ھە
پىروۋە كەۋا ھەرچى بوۋىتەى بىردوۋىيە لە تاۋاندا بە (كافر) ناۋى بىردوۋە ھەلۋىستى ئەو
خۇشەۋىستەى خۆى، بەرامبەر بەخۆى، ۋەك (كافر) داناۋە، چونكە ھەر تەنبا دلىكى ھەبوۋە
ۋ ئەو (دلە) ش ئەو كافرە بىردوۋىيەتى ئەۋەندە بى بەزەيى بوۋە.

ئەم ھەلبەستەى (كوردى) يەككىكە لە ھەلبەستانەى كە تىايا بەئاشكرا خۇشەۋىستىيى خۆى بۆ
ئافرەت راکەياندوۋە.

نىو بالى يەكەمى ئەم تاكە ھەلبەستە لە (ما/۲) دا بەم جۆرەى دوايىيە.

«بەناز و عېشۋەدوۋ جادوۋ، ئەۋى ھەمبوۋ ھەموۋىت بىرد».

ھەروەھا لە دوو تاكى يەكەم و سىيەمدا باسى مەمكى كىردوۋە كە بە باسى مەمكىدا لەباسى
(نېرېنە) جىا دەكرېتەۋە كە بۆ (مى) يېنەيە.

۳- جۆلانە: بریتییە لە پەت یا گوریسیکی دوولانەکراو کە دوولانەى ھەر سەریکی بەشتیکی وەک درەخت، سنگ، کۆلەکە، دیوار، پەنجەرە و... ھتد بەند دەکری و لە ناوەرێستدا ئەوێندەى جێگەى تیا بوونەوێ (منالیک) (گەرە) یەکی بەئازار و بى ئارام، بە (جام) یا بە (پەتوو) و ئەمانە شوێنى تیا پالکەوتنى ئەو (منال) یا (گەرە) ی وەک دەستە بەرەبەک خۆش دەکری و ئەو کەسەى تى دەخری و، رادەژەنریت بۆ ئارامگرتن و کەمکردنەوێ ئازارەکەى.

(کوردی) لێرەدا ئەو دڵەى کە ئەو دڵخوێزى بردوویەتى بەیاد دەکاتەو و پێى دەلێ: ئەو دڵەم مەگەر لە جۆلانەى کى ناو پێچووگرتى زولفتدا رام بکەیت و ئارامم بۆ پى بگرت.

شوێنى ئەو جۆلانەى پەسەر (مەمکۆلە) ی دڵخوێزە کە یەو دەستینیشان کردوو. وەک لەنیو بالی یەکەمدا بەم دەربەرینە ناسک و جوان و شاعیرانەى وەک نەخشە کێشیکى ورد و لە (کەفال) = (لەو حە) یە کدا وێنەى بۆ گرتووین.

گرە: پێچ، لوولى، قەفى چەماوێ زولف و ئەگرێجە.

مەمکۆلە: مەمکى گچکە، کەواتە ئەو خۆشەوێست و دڵخوێزى (کوردی) (کچ) یا (کچۆلە) یەک بوو نەک نەک (قەرە کچ) و (ژن). کە مەمکیان وەک هی کچۆلە گچکە نییە.

مەر: مەگەر.

شەیدا: شپت، پەتیارە.

خەمڵاندن: ژیرکردن و، رامکردن، ئارام پى گرتنى دڵە شەیدا یەکەى، ئەم تاکە ھەلبەستە لە (ما/۲) دا نییە.

۴- ئەم تاکە درێژەپێدان و سەرپرکردنى تاکە ھەلبەستى پێشووە کە لەمەر دڵە شەیدا و (بى ئارام) و (نا ئارام) ەکەیدا.

وگەر: ئەگەر.

گلاراو: نەخۆشیەک کە دەردەکەى گل تى بەربوونى لەشى بى (گلاوى)، (گلگرتوو).

پەتە پچراو: مەبەستى لەوێ کە دڵەکەى وەک ئاژەلێکى بى ئارام راگەیاندوو لە (نا ئارامى) دا ئەو پەتەى پێى بەستراوەتەو پساندبیتى و (بەرەللا) و بەلەسە بووبى و لەدەست دەرجووبى کە لە شتواویدا بەیدەست کردنى لە وزدا نەماى.

دە بۆ: دەى سا بۆچی؟، دە ئایا لەبەر چی؟.

پێوێ بنالینم: بەدەست ئەو دڵە (یاخى) و (نامۆ) یەو فیغان و زارى بکەم.

تاکەى (ئەم چرووسینى) = (کوردی) رووى دەمى دەکاتە کچۆلە دڵخوێزەکەى و، لێى دەپرسى ئایا ئێتر بەس نییە و ھەتاکەى ئاوا من (ئەچرووسینیتەو). سزام دەدەى، لاوازم دەکەى، گەشتن و رزگار بوون لەو سزایەى تیا بوو.

ئەم تاکە ھەلبەستەش دیسان لە (ما/۲) دا نییە.

۵- ئەم تاکە ھەلبەستەى (کوردی) وەک بچووککراوێ ھەموو ھەلبەستەکانى وەھایە، کە سۆزیکى

(نەشاردراوە) ی (کەساسی) سروشتیی (کوردی) دەردەپێی.

هەر ئێوە سۆزە بێگەرەدەیتە کارێگەری داوە بەتیکرای هەلبەستەکانی (کوردی) و پێوەی تایبەتمەندە و ناسراوە. بۆیە لام وایە ئێمە هەلبەستە کەمتر دەستاو دەستکردن و دەسکاری و گۆران و شیواندنی بەسەر هاتوو و، پەسەنایەتیی زۆر تیاپە.

(کوردی) لەم تاکە هەلبەستەیدا ئێوە پێ دەستبەلای و دلفراوانی و (لەخۆبەروویی) راست و پەوانیی خۆی بۆ ئێوە کچۆڵە دڵخوازی دەربریوە، کە بە (مال) واتە سامان و گوند و زەویزار و کۆشک و تەلار و ڕەز و باغ و کانی چەشمە سار و، بە (دڵ)، کە بەبێ (درق) و بەساغی و راستی و لە هەموو ناخووە ئامادەیی یەکدلی بوون و، بە (تەن = واتە لەش) کە هەرچی لە وزەیی لەش و لاری خۆیدا بێ، بە کاربێنی بۆ دلفراگرتن و خۆشی و کامەرانیی ئێوە کچۆڵەییە و دڵنیاکردنی کچۆڵەکش کە لە هەمووان پتر هەر خودی (کوردی) گیانی خۆ (بەخت کارە) لە پێگەیی خواست و پێداویست و دلفراوەی ئێوە کچۆڵەییەدا و، لە تاکێ دووھەدا بەو پرسیارەووە پای گەیانەووە کە ئایا بەندە و کۆیلەییەکی وەک منی (کوردی) دەست دەکەوێ، کەچی بەمانەیشمەووە هەر دەمەرنجێنی و دەتەوێ لە خۆتم بکەیت؟

لە کۆتاییدا ئێوە رادەگەییەتێم کە (کوردی) بەوھیدا کە هەر ژنی نەھێناوە، دیارە لەم دلفراوییدا لەگەڵ ئێوە کچۆڵە بەس سەرنەکەوتوو و بۆ (کوردی) نەبوو، وەک چەند جاری تریش ئێمەیی لێ پووداوە.

موددیکە: ئێمە وشەییە لە (مودەتیکەو) پەیا بوو و مەبەستیش لەوھییە کە (ماوہییەکە)، و (بەیتیکە).

دەستت داوھتە: کەوتوویتە، خەریکی ئێوەی، لە پەیکاری ئێوەدا، سەرگەرمی ئێوەی. رێگرتنی خەلکی: مەبەستی لەوھییە خۆت ئاشکرا دەکەیت و بەجوانییەکەت دلی خەلکان دەکیشی بەلای خۆتدا.

لەوھو ئێوە بەبیرت دادیت، کچۆڵەکە کەوتووھتە قیتەقیت کردن و لە پەیکاری راوکردنی دلی کەسیکەدا یەکە خۆی هەلی بژیریت، کەواتە وازی لە (کوردی) هێناوە؛ بەلگەیی ئێمە راستییەش ئێوەیە کە (کوردی) وەک گلەیی لێی پرسیووە ئێی خۆشەوێستەکەم بەو کە دڵم داگیر کردووە و بردووتە هێشتا واز ناھێنی؟

پەزا نابێ؟ = دانامرکیت؟ بەست نییە؟ قایل نابێ؟ مرزوم نابێ؟

باج: جۆرە پارەییەکە وەک گومرگ بەناوێکەو دەسەنریت وەک ئێوەی کە کچۆڵەکە باجی جوانییەکەیی خۆی بەراکێشانی دلی خەلکی و، وەرگرتنی دلیان وەک باج، (باجی جوانی) یەکەیی خۆی لە دلفاران، لە تەماشاکەرانی دەستێ.

لەم تاکە هەلبەستەدا (کوردی) دەری خستوو کە ئێوە کچۆڵەییە ئێمە خۆشی وێستوو، بەلام ئێوە کچۆڵە بایەخی بە (کوردی) نەداوە و بەدوای ئارەزووی داگیرکردنی دلفاندا گەراوە و

رواڵه تېكى سروشتيى ئافره تى بۆ دهرخستووین.

۷- نىگاھ: تەماشای، نوایین، روانین، سەیرکردن.

قەتەل: کوشتن- کە بەکارىگەریی جوانى چاوى کە تەماشای بکړیت ئەو تەماشاکارە دەکوژریت،

واتە گیرۆدەى داوى دلدارىی ئەو چاوانە دەبیت.

ئىحیا: زیندوو کردنەو، گیان ھینانەو بەر زیندەوهرى مردوو.

عوششاق: دلداران ئەوانەى سەوداسەر و گیرۆدەى داوى دلدارىی (عەشق) بوون.

ئۆلکە: ھەرێم، ناوچە، کیشوهر. بەداخەو ئەم وشانە بەوردی واتایان جیگەر نەکراو.

حوسن: جوانى، شیرینی.

پێغەمبەر: کەسێکە، لە خواوہو بەناوى خواوہ خەلکى ئاراستەى پێرەوێکى چاک و ئاینى کردووە.

وہک، زەردەشت، (ئىبراھیم خەلیل) و موسا و عیسا و محەمەد (د.خ).

ئىعجاز: موعجیزە نواندن کە (موعجیزە) کارىکى لە ڤادەبەدەرى ئەوتۆیە ھەر تەنیا لە دەست

پێغەمبەران ھاتووە، کارىکى نەکردەنییە بۆ مرۆفانى تر و، لە وزەیاندا نییە و نەبوو.

۸- (قادر): وشەىکى عەرەبییە و لێرەدا بەواتا (توانا) ھاتووە. وەک لە شوێنى ترى ھەلبەستەکانى

ناو ئەم پەرەوہیدا ھاتووە (کوردی) وشەى (قادر) بەچەندین واتاو مەبەست بەکارھیناوە لە ھەلبەستەکانیدا.

لەو زۆر بەکارھینانەى ئەم وشەیدا (کوردی) دەرگای ئەوہى لە خۆى کردووەتەو کە چەند سەرچاوەیەک لە (کورت بىنى) و (قوول تى رۆنەچوون) و (تێنەگەشتنەو)، (قادر) ناویکیان بەستووە بە (کوردی) یەوہ کە گواہی (کوردی) ھەزى لى کردووە، بەلام من لە زۆر شوێندا بەتەواوى ئەو پیا ھەلبەستەم پووج کردووەتەو بە بەلگەى باوہ پێکراوہو.

لەم زۆر (قادر) بەکارھینانەى (کوردی) لە ھەلبەستەکانیدا دەرەکەوئى کە چۆن (مەنصورى ھەلاج) وتەى (ئەنالھەق) ى کردبوو (فەلسەفە) ى ژيانى خۆى (کوردی) یشمان وشەى (قادر) ى کردووەتە (فەلسەفە) ى ژيانى و ھەر جارەى بەواتایەک یا بە مەبەستىکى جیا لەوانى تر، بەکارى ھیناوە کە سەرچاوەکەشى دیسانەو (خوایەرستى) یەکى وەک ئەوہى (مەنصور) ە و پێبانزىکى سۆفیگەرانەى (کوردی) بوو، لەم تاکە ھەلبەستەدا کە بۆ کچۆلەیکە، ئەوہتا دیسانەو جیگە دەستى خۆى کردووەتەو (قادر) ىکی تیا ئاویتە کردووە و کچۆلەیکەى کردووەتە ئەو (قادر) ە توانایەى کە توانایى (رۆژى رۆوناک) لە خەلک کردنى بە (شەوى تاریک) ڤاگەیاندووە کە مەبەستەکە بۆ (مى) یە نەک (نیر) ىکى وەک (قادر). وشەى (دەنوێنى) لە پاشبەندى تاکی پێشوو دا ھاتووە کە لەویدا بەواتای (دەتوانى بیکەیت) و لێرەشدا بەواتای (خەوى لى بخەیت) بەکارى ھیناوە کە شەوى تاریک خەولیکەوتنى پێوہیە، ھەرچەند مەبەستى لەم (خەواندن) ە (مراندن) یشە.

۹- هەر دوو دەست: نیشانەیه بۆ بە (پەنجەیی دەست) نیشانە کردنی پێغەمبەری ئیسلامە (د.خ) بۆ (مانگ) و لەت (شەقی) کردوووە کە (موجیزە) یەکی ئەو بوو.

بۆی: بۆ ئەو کە کچۆڵەکەیی مەبەست بوو.

(ماه): مانگ، کە یەکیکە لە ئەستێرەکانی (کۆمەڵەیی خۆری) کە ئەم گۆی زەویەیی ئیمەیهش یەکیکە لەو کۆمەڵە ئەستێرەیه.

(پەروین): بە ئاسمانەوه کۆمەڵە ئەستێرەیهکی تر هەن کە بەهەزاران و تەنیا شەش ئەستێرەیان بەچاو دەبینرێن کە بەپاڵ یەکەوه لەشیووی هیشوویە کدا لە (رۆیشتن) دان بە ئاسمانەوه دەدرەوشێنەوه (لە جریوهدان) کە لە (زمانی) سەرینێ پەهلەویدا واتە بەپەهلەوی ئاخاوتنی پێ و تراوه: (پەرقی یی Pervie) وه (پرو)، (پروە)، وه (پرن)شی پێ دەگوترێ کە بە کوردیی ئێستە (لالا) و بەعەرەبی (ئورەیا) بە، هەرۆک (پەروین) یش ناویکی (کوردی) و (فارسی) یەتی.

(پەروین) ناوی یەکیکە لە قۆناخ واتە (مەنزل) هکانی (مانگ) لە سوورانەویدا بە دەوری ئەم گۆی زەویەیی ئیمەدا.

جان: گیان، پەوان و (لەش) یش دەگرێتەوه.

مان: بوونیتی، ژیان، ژین و، (بەقایی) عەرەبیشە.

تاقە ماچیکی کە ناھێنی واتە ئەی کوردی تۆ بەو توانایییە مانگ و پەروین بە دەست راگرتنتەوه ناتوانی ماچیکی لی بسێنی و، یا ئەی (کوردی) تۆ بەو لێھاتووییەتەوه ماچیکی ئەو کچۆڵەیه ناھێنی واتە بایی ماچیکی ئەو نابێت و لەمەشدا جوانییتیی وێژەیی تیاہ و وەستاکارانە و شاعیرانەیه.

ئەم پارچە ھەلبەستە وەک رام گەیاندا لە دوو سەرچاوەدا یە کە یەکیکیان (ما/۲) ە و لەم سەرچاوەدا دووجار نووسراوە جاریکیان بریتییه لە ھەوت تاکی ئەم پارچە ھەلبەستە کە دوو تاکی (۳، ۴) ی تیا نییە و، ئەو دوو تاکە ھەر لە (مە) دا ھەن.

جاری دووھمی نووسینی ئەم پارچە ھەلبەستە لە (ما/۲) دا بریتییه لە تەنیا یەک (چوار بآلی - چوارینە) ئەویش لە نیو بآلییەکانی دووھمی (۶ و ۲ و ۸ و ۷) ی ئەم ھەلبەستە ی ئەم جیگیر کردنە ی ئێرەیه وەرگیراون و بوونەتە چوار (نیو بآلی) کە ئەمە ی خوارەوہیە: (چوارینەکە)

«بەوہی بردت، رەضا نابیت باجی جوانی دەستین
ئیتەر (کافر)، دلێکی کەم لە کوێ بوو؟ تا دەری بێنی
ھەزاران عاشقی وەک من کە چاو ھەلبێنی دەنوین
لە ئۆلکە ی جوانیا پێغەمبەری و، (ئیعجازی) دەنوین»

من وهك ئاگه داريم له گهلى كه شكۆله وه وهگرتووه؛ تى گه يشتووم هه ندى له كه شكۆل
نووسه كان له پارچه ههلبهستىكا كامه (شابهيتى جوانى تيا بووبى) هه ئهوانى له
كه شكۆله كهيدا نووسيوته وه، ئه وهيشى بۆيه كردووه كه شكۆله كهى به ههلبهستى ههلبژاردە پ
بكاتە وه، هه رچه نده ئه و كارەش بووته هۆى پچر پچر بوونى پارچه ههلبهستىك وهك له م
پهراوييه دا زۆر ئالۆزى و شىواوى له ههلبهسته كاندا ده بينرئ، هۆيه كيان ئه م كارە بووه.
ئهمجا منيش به دوورى نازانم ئه م (چواريهيه له كارتىكى واوه دروست بووبى).

له جیگه‌ی شیرکرۆژانی به‌به

"شایی دایکی عه‌بلان"

- ١- له جیگه‌ی (شیرکرۆژان) و، دلیرانی (به‌به‌ی) دوینی
(شوغال) سه‌رداره، ئەمما (گورگ) به دوو گوێیدا ئەلوورینی
- ٢- له شایی (دایکی عه‌بلان) دایه، بی (ماره‌یه) بووک) ئەیه‌ن
له بۆ (سوڵتان). (عه‌بلان): پی خه‌سوو، بووکی ئەرازینی
- ٣- مه‌لا (زورناژهن) و شیخیش (ده‌هۆل کۆت): فه‌قییه (هه‌له‌په‌رکی)
(روبا) ی سه‌رچۆپی کیش، ده‌سرۆکی کلکی هه‌له‌سه‌ووورینی.
- ٤- چ پیاو ماقوولی (ئه‌صناف) و، چ ده‌مراست و، چ ئەشرافن
له کووچه‌ی (غوربه‌تا) ویل و، (په‌نابرده)، ده‌نالیینی.
- ٥- خه‌ه‌لاتی (پۆم)؛ ولاتی چۆل و، وێران، له (بابان) دا
له (کاول) دا نه‌بی (ئاشیان) ی کونده، لاله، ناخوینی.
- ٦- له (شایی) به‌س بلی، یاران ئەه‌بی ده‌رفه‌ت به‌ده‌س بین
هه‌تاكو، ئەم: (جه‌نازه‌ی گوردی کورده)، چاوی هه‌لبیینی.
- ٧- مه‌لین (هیجری)، له (زید) ا، (کوردی) یه، بیللا له هه‌شریشا
(به‌کوردی)، (کوردی)، ده‌عواچی هه‌قی کورده و هه‌ر ئەیسینی.

١- شیرکرۆژ: ئەو وشه‌ لیکدراوه، به‌ رینووسی کۆن و، به‌شیوه‌ی (شیرکرۆژ) نووسراوه له
سه‌رچاوه‌که‌یدا به‌لام به‌ دوو جۆری: (شیرکرۆژ) یش ده‌خویندريت‌ه‌وه‌ که (شیرکرۆژ) مه‌به‌ست
له‌و ده‌رویش و موریدانه‌یه‌ که له‌ کاتی (حال لی هاتن) دا، (شووشه) و (شیر) واته (قه‌مه‌ی
دریژ) دا ئەکرۆژن، به‌بی ئەوه‌ی زیانیان پی بگات، و من بۆ ئەم شوینه (شیرکرۆژه) ه‌که‌یانم به
(به‌جی تر) هه‌لبژارد چونکه هه‌رچی وه‌ک (شیرکرۆژه) ه‌که‌یان به‌مه‌به‌ست و، واتایی: (نازا)،
(دلاوه‌ر) و (دلیر) یش دیت و له‌به‌رئوه‌ی که وشه‌ی خودی (دلیر) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا هاتووه،
من (شیرکرۆژه) ه‌که‌یانم هه‌لبژارد که له‌ سه‌رینی (کوردی) دا زۆر بوون و، (دلیر) یش زۆر بوون.
دوینی: ئەم وشه‌ی (دوینی) یه له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا مه‌به‌ست له‌وه‌یه که (کوردی) دوا به‌دوای

پووخاندنی فرمانروایی (بابان) ئەم ھەلبەستەى داناو، بۆیە بە (دوینى)ى ناو بردوو. چونکە ھەلبەستەى دەنگ لە دواى پووخاندنەکەى (بابان) دەدات بە شىوھەیکى (چیرۆکنامى)ى (تیز) پى کردن. شوغال: ناوێکە (کوردی و، فارسی) بەمەبەست لە (چەقەل) بەکارى دینن کە گيانداریکە ئەوئەندە و لە شىوھەى (رێوى)دا، بەلام بە (ترسنۆک) و (بوودەل) ناسراوە کە مەبەستى لەم (شوغال) = چەقەل)ە خودى (عەبدوللا پاشاى بابان)ە کە دواى ئەوھى (بابان)ى بەرووخاندن دا. سەرچاوەى ئەم ھەلبەستە:

ئەم ھەلبەستەم تەنیا لە یەک سەرچاوە، وەرگرتوو کە ئەویش کەشکۆلە دەسنووسەکەى ھاوالى فەقیھتیم (فەقى محەمەد)ى ئەوھى شاعیری ھەورامى (صەید)ى دووھم، وەرگرتوو. ئەم ھەلبەستە تاكو ئیستا چاپ نەکراوە و ئەوێ لەم پەراوھە دا، یەكەمین جارى چاپکراو، لە لای منە.

بەسەرئەندانیکی ئەم یەكەمین تاکی پارچە ھەلبەستە بەراستى دەنگى قرچە قرچى سووتانى جەرگ و ھەناوى (کوردی)ى لى دەبیستری و بۆ چرووکی ئەم سووتاندن و قرچە قرچە ھەناسەى خوینەر و بیسەری ئەم ھەلبەستە تەنگ دەکات و دلسۆزى بۆ (کورد) و (کوردستان) پەرەری (کوردی) و (بابان) دوستی ناوبرامان بۆ روون دەیتەو.

بەراستى ئەم ھەلبەستە (بەلگەنامە) و (سەرچاوە)یەکی گرینگ و بەنرخ و بایەخدارى میژووی گەلەکەمان لە سەرھەتای نیوھى دووھمى چەرخى نۆزەھەمى زاینیدا و سامانداری کردنى میژووی فرمانروایی (بابان)مانە.

۲- (شایی دایکی عەبلان):

(عەبلان سووک کراوھى ناوى (عەبدوللا)یە کە مەبەست لە خودى (عەبدوللا پاشا)یە. ئەم پراستیەم لە (مەلا عەبدولکەریمی مودەریس بەدەمى وەرگرت لە سالى ۱۹۶۲ز.دا کە جارتیکان لەسەردانیدا باسى ئەم ھەلبەستەم بۆ کرد و ئەویش فەرمووی:

دەبا داستانى ئەم (دایکی عەبلان)ەت بۆ روون بکەمەو بەم جۆرە کە (عەبدوللا پاشاى بابان) فرمانروایییەکەى (بابان)ى پووخاند چەندین رۆژ لە شارى (سولەیمانى)دا کردبوویە شایی و بەزم و ھەلپەركى و ئاھەنگى خویشى گێران لە لایەن سوپایەکەى خۆى و عوسمانییەو.

لەسەر ئەو خەلکى (سولەیمانى) بەو بەزم رەزمەیان گوتوو ئەمە (شایی دایکی عەبلان)ە و ھەندیکى تریان وتوو (دایکی عەبلان کورێ بوو) کە مەبەست لە (عەبدوللا پاشا) بوو.

ھەرۆھە ھەر لەوھە ئەو دوو گوتنەى: (شایی دایکی عەبلان) و (دایکی عەبلان کورێ بوو).

بوون بە دوو (پەندى پێشینان) لە زەمانى کوردیدا، بۆ ھەر یەكى کردوھى (بى جى) و (ناشایستە) بکات، یەكێ لەم دوو پەندەى بۆ بەکار دەھێنرێ.

(بەبى مەر بەبووک دەبیەن) ئەم دەرپەنەى کوردی لەم تاکە ھەلبەستەدا مەبەستى لەوھە بوو کە کردوھە ناپەسندەکەى (عەبدوللا پاشا) لە پووخاندنى (بابان)دا پى چواندوو، بەوھى کە

ئەو پاشا نارسەنە بەدکردهوی خۆی وەک (بەبێ مارهکردن) دایکی خۆی بەبووک پێشکێشی کەسێک کردبێ وابوو. بگرە زۆرتیش بوو لەو بەبێ (مارە)کردنەشیدا و بە (بووک) بردنەیدا بۆ (سولتانی عوسمانی) بەرادەرێک تەنانتە خۆدی (عەبلان = عەبدوللا پاشا) خۆی بوو بە (بەربووک) ئەوەندە نامەرد بوو.

واتە (پێ خەسووی) دایکی خۆی هەر خۆشی کەوتووئە ئارایش و تاس و لووسدان و سووراو و سپیاوکردن و خەنە تێ گرتنی دایکی خۆی، بۆ ئەوەی چاکتر بە دلی سولتان بێ ئەگەرچی بەبێ، مارهکردنیش بووئیت کە ئەمەش هەرە ئەو پەری جێتوی خەست و خۆلە بە (عەبدوللا پاشا)ی داو، ئەویش بەرامبەر بەو ناپیاو بەگەرەیییە ئەو (عەبلان)هیه لە دژی (نەتەو) و (خانەوادە) مەزنەکەیی خۆی کردوویەتی.

۳- من لە مەبەستی (مەلا) و (شێخ) و (فەقی) و (روبا) دەگەیشم و بۆم ساغ بوونەو کە ئەوانە کێن و لە مامۆستا (مودەرپیس)یشم پرسى:

فەرمووی: ناتوانم ناوی ئەو (مەلا) و (شێخ) و (فەقی) و (روبا)یەت بۆ دیاری بکەم. بەلام دەتوانم ئەو کەسانە بەزەماوەندگێرەکانی (شایی دایکی عەبلان) دابنێن کە بەو جۆرە شاییه کەیان گەرم کردووە و، هەر جۆریک بێ مەبەست لەو کەسانەن کە لە کارە پاکیه کەیی (عەبدوللا پاشا)دا پشتگیری و لایەندارییان کردووە، کە بێگومان ئەو جۆرە کەسە هەلپەرستانە لەسەرینی بوونی فەرمانرەوایی باباندا لەگەڵ ئەو فەرمانرەوایەدا بوون، کە دەوتری: (مێژوو دووبارە دەبیتهو) مەبەست لەم نەریتهیه.

۴- پیاو ماقوولی ئەصناف: گەرەپیاوانی بازەرگان و کاسبکاران و دووکانداران و پیشەسازان و هونەرەمەندان و ئەو جۆرە کەسانەیی رەشەگەل، کە شکۆداری توێژەکەیی خۆیان بوون.

دەمراست: زمانپاراو و تیگەیشتوان و دلسۆزانی گەل کە لە کوردەواریدا باو بوو لە لایەن فرماندارانی هەر کات و هەر لایەکی کوردستان و ناو خێلەکانیشماندا هەمیشە پرس و پریان پێ کراو، و فەرموودەیان بەپەسند وەرگیراوە، چونکە نەتەوێ کورد لە کۆنەو کەوا لە کوردەواریدا (پیش سپی = رەسپ)شیان پێ و تراو.

ئەشەراف: مەزنە رەسەنەکانی گەل، لە توێژی سەرەو و رەوشت باشان کە لە فەرمانرەواییەکانماندا دەنگیان وەرگیراوە شکۆدار و پێزمەند بوون.

کووچەیی غەریبی: کۆلانی شارانی بیانی.

رەهەندە: دەر بەدەر و لانهواز و ئاوارە لە دەست بەرێو بەرایەتییه خراپەکانی دژ بە کورد و کوردستان کە لە کۆنەو لە کوردستان باو بوو.

وێڵ و پەنا بەدەر: وێڵ ئەو کەسەیی رەهەند و دەر بەدەر و شوێنی تیاگیرساندەوێ دیاری نەکراوە کە تێیدا بە (پەنا بەر = هانا بەر) جێگیر بووبێ.

دیارە ئەو کەسانەیی کە لە نیو بالی دووهمی ئەم تاکە هەلبەستەدا هاتوون، هەمیشە بە دەم ئەو دەر دانەیانەو نالاندوویانە و تالانەتەو.

۵- خەلات: ديارى، بەخشىش.

رۆم: توركى عوسمانى.

لەم نىو بالى يەكەمە دا مەبەستى ئەوھىيە دواى پرووخاندنى (بابان) سوپاي (رۆم = تورك) خاكى بابانى ويران كىردووهو ھاوئىشتامانىيەكانى ئاوارە كىردووه و بەوھ ھەرىمى چۆل كىردووه. كاول: ويرانكراو، مەبەستى لە كەلاوھكانى ويرانكراوى خاكى (بابان) و بەتايبەتى شارى (سولھىمانى) يە؛ چونكە (رۆم = عوسمانى) چواندووه بە (كوندەپەيوو) (كوندە) كە ھەمىشە ھىلانە (ئاشيان) لە كەلاوھ ويراندا دھكات و دھگەنە ئەو (كوندەپەيوو) ھەمانى خويندن = (پەيووكرىنى) لال دھبىت و توانايى خويندنى نامىنى لە (ئاشيانە = ھىلانە) ناو كەلاوھدا نەبىت، كە (عوسمانى) ىش ئەو ويرانكارىيەى وەك خەلات پىشكەشى بەخەلكى قەلەمپەوى (بابان) كىردووه، ھەتا ترسى ئاودانى نەبى، كە لىي ھەلگەپىنەوھ.

۶- (شايى): مەبەست لە شايى لۇغان و بەزەكەى (شايى دايكى عەبلان) ەكە لە پىتەشەوھ پروونم كىردووه و، (كوردى) خۆى بەخۆى گوتووه ئىتر بەسە لەو بەزىمى (شايى) يە مەدوئى و، نۆرەى ئەوھىيە كە كورە كورەى ئازا و دلاوھرى نىشتامانپەرھەر ھەول و كۆششى ئەوھ بەدن كە دەرڤەت لە دەست نەدەن تۆلەى كوردانەى خۆيان لە سوپاي توركى سستەمكار و بەكرىگىراوھكانى بكنەوھ و بەرپۆھەرايەتیی (بابان) زىندوو بكنەوھ ھەرۆك لە نىو بالى دووھەدا ڤەرموويەتى:

بۆ ئەوھى تەرمى (جەنازەى) (پالەوان = گورد) ىكى وەكو (بابان) جارىكى تر زىندوو بىتەوھ و گيان و تىنى بەبەردا بىتەوھ لە نوپوھ چاوەكانى ھەلبەپىنى و سوپاي چەپەل و، ويرانكارى توركى ڤەگەزەپرست لە خاكەكەى بكاتە دەرەوھ، فرمان بىتەوھ فرمانى (كورد)، لە (بابان) دا كە ئەو گرىپە گەورەى سەر دلى (كوردى) بووھ ھەرۆك گرىپى سەردلى ھەموو كوردىكى پاكىش بووھ و ھەمىشە لىرەدا تاكە ھەلبەستىكى توركىي ھۆنەرىكى توركىم بەبىردا دىتەوھ كە ئاخۆ، تۆ بلىي (كوردى) شاعىرىشمان ئەو تاكە ھەلبەستەى بىستىبى، بەدواى ئەو تاكە توركىيەدا ئەم تاكەى سەرەوھى دانابى، يا ھەر بەبىرا ھاتنەوھەكى ئەم و ئەو: (تواردُ الخَواطِر) كە (كوردى) بەبى (پىزانىنى) ئەو تاكە توركىيە خۆى بەپىي بار و شوپىن و كات ئەم (تاك) ە كوردىيەى بۆ ھاتبى و ئەمەش زۆر جار پرووى داوھ و پرو دەدات.

ئەمىش تاكە ھەلبەستە توركىيەكە بەداخەوھ ئىستا دلىيا نىم لە ناوى خاوەنەكەى و پىم وايە جارى تر لەم پەراوويەدا لەم تاكە توركىيە دواوم.
(تاكە توركىيەكە):

« ئۆلەز بوو (وطن)، فرض مەحال، ئۆلسەدە موطلەق

چەكەمەن، كورەنەن، (سرتى)، بوو (تابووتى جەسىمى)».

واتە:

(ئەم نیشتمانە نامرئ، ئەگەر مردنەكەشى گریمانەك بئى كە نەیتە دى، ئەو ديسان ھەر بەراستى).

(شانى ئەم گۆى زەوییە ئیتر توانای ئەوہى نییە كە ئەم تەرمە زەبەلاحەى نیشتمانى مریئراو ھەلگري).

واتای وشە تورکییەکان:

ئۆلەن: نامرئ.

بوو (وطن): ئەم نیشتمانە.

فرض مەحال: ئەمە عارەبییە و بەواتە گریمانەکی ئەوتۆ كە ھەرگیز نەیتە دى.

ئۆلسەدە: ببئى (واتە ئەو فەرزى مەحالە ببئى) یا (بیتە دى)، بەلام:

موظلەق: ئەمیش عارەبییە و مەبەستى لەوہیە كە: (موحەققەق) واتە ھەر بەراستى و بەیەكجارەكى ئەو كارە ناگونجئ و نایەتە دى.

چەكمەن: بۆى ھەلناگیرئ، ناتوانئ (تەرم) ھەلگري.

كوپەنن: (كورە) مەبەست لە گۆى زەوى و ئەو پاشگري (نن) ھى خراوتە سەر بەواتە ھى گۆى زەمین كە مەبەست لە شانى (گۆى زمین) ھەكەيە كە (تەرمەكەى بۆ ھەلناگیرئ بۆ ھەتا ھەتايى).

(سرت): شان (سرتى = شانى) واتە ھى گۆى زەوى.

بوو تابووتى: ئەم تەرمە كە (تابووت) ھەكەش عارەبییە.

(جەسىم): لەشى زۆر قەبارە مەزن (زەبەلاح) و پاشگريكى (ى) توركى خراوتە سەر ئەم وشەى (جەسىم) ھە عارەبییە و بوووتە (جەسىمى) واتە زەبەلاحى.

۷- شاعیر (كوردى) لەم تاكە ھەلبەستەیدا گەياندوووتە چلەپۆپەو ئەم تاكە ھەك دەلئین (شایەیت) ى پارچە ھەلبەستەكەیتى.

(مەلئین ھیجرى): شاعیر پووى دەمى كوردووتە ھەمووان و فەرموویە: ئەو مەلئین كەوا (من) ھەر كاتى لە (زید) دا واتە لە نیشتمان (كوردستان) دا بىم نازناوم (كوردى) یە بەشكو تەنانەت لە پۆزى قیامەت (حەشر) یشدابم (ھەر كوردم) و بە (كوردى دەدویم) ھەك لە نیو بآلى دووھەدا فەرموویەتى:

من لە پۆزى (حەشر) یش دا ھەر تەنیا بەزمانى كوردى دەدویم نەك بە زوبانى عەرەبى.

ھەر بە (زوبانى كوردى) زكماكى خۆم ئەدویم) و تەنانەت لە پۆزى قیامەتیشدا (دەعوایى) مافى نەتەوہى كوردم دەبم.

لەم نیو بآلى دووھەدا وشەى (كوردى) كە دووھەمین جارە ھاتووە، ھەم مەبەست لە خودى شاعیر (كوردى) و ھەم مەبەست لە ھەموو كوردیكى پاكە كە لە قیامەتیشدا بەزمانى كوردى (دەعوایى) مافى پەوای نەتەوہى كورد دەبئى لە بارەگای خۆى بەرز و پیرۆزدا و (كوردى) بە (پروا) و (بیر) و (ورە) یەكى زۆر تۆكمەو بەتینەوہ بەدلىایییەوہ پرای گەياندووہ كە ئەم مافە پەو نەتەوایەتییەم دەستئى.

شیختنی

- ۱- شَیخَتَنِیْ بَهْجَرِكْ وَاللهِ یَا صُبَّیْ
رحمت براله بۆ کهی و، جهورت ههتابه کهی؟
- ۲- دائیم لهدهوری خاالی روخت بی قهواره دل
هر وهک له دهوری قوطبی فهلهک دائیره ی جوده ی
- ۳- هات جهیشی خهط ئهسهفهیهی پروت، مائی کاولم
هیندووش طهماعی کردوو له تهسخیری مولکی په ی
- ۴- تافهرشی جوودی تۆ لهسهه ئهم ئهرزه پاخری
مهشهوره فهرش بهذیلله تی حاته م بهئیسمی طهی
- ۵- وهک گول جگهر به خوینم و وهک لاله دل بهداغ
بۆ سیبی پروت، شهقائیقی رووم پهنگی بوو به بهی
- ۶- چاوم پر، له شهوقه بۆ دیدهنی تۆ، دهکهی؟
پهحمی له پر، دهکهیتو سهری له کهپری دل دهدهی؟
- ۷- بههمهن صیفهت: بهتیری غه م، ئهسفه ند یاری دل
ئوردیبههشتی عهیشی به دهل بوو، به عهینی دهی
- ۸- تیغنت له بۆ هیلاکی من، ئهگهر له مشته سا
غه م عهزمی پێشدهستییه، خۆت زووکه، لی ده دهی
- ۹- «کوردی» له هیجری (سالم) ه وا غهرقی میحنهته
پهحم براله بۆ کهیو جهورت ههتا به کهی.

۱- شیختنی: پیرت کردم.

بهجرك: بهدووری و جیاییت.

والله: بهخوا

یاصبى: ئه ی رۆله، ئه ی کوره بچکۆله که.

پهحم: بهزهیی، چاودیتری، دلسۆزی.

جەور: سزا، ئازار، ستەم، ناخۆشی.

سەرچاوەی ئەم ھەلبەستە لە کەشکۆلی دەستنوسدا (مس، عن، جا، ر، ما، نن، نم) ھو لە چاپکراویشدا: (گ، س، گ، ٣)یە. لەنێوان ئەم سەرچاوانەدا (عن)م کردە بنکە ی لیکۆلینەوێ.

لە(عن)دا لە سەرەناوی ئەم پارچە ھەلبەستە ی سەرەویدا نووسراوە:

(نامەء اُشتیاق کُردی بَرای سَالِمِ رَحْمَهِمَ اللّٰه- علی) واتە (ئەم ھەلبەستە نامە یەکی ئارەزوومەندی کوردی)یە بۆ «سالم»ی نووسیوە خوا بیانبەخشی- عەلی) بەویدا نووسراوە (رحمهما الله) کاتی نووسینی ئەم ھەلبەستە لە سەرچاوە ی (عن)دا (کوردی) و (سالم) نەماون لە ژياندا ھەروھا (عن) لە کۆتایی ئەم ھەلبەستە ی سەرەویدا وەلامەکە ی (سالم)ی نووسیوەتەو کە لە دوا ی لیبوونەوێ ئەم ھەلبەستە پتیشکەشی ئەکەم ئەم (وەلام)یش بەرپەرچی ئەوانە یە کە دانانی ئەم ھەلبەستە یان داوەتە پال (منالبازی)ی کوردی.

پەحمت (نم، ١، نن): زحمت.

پەحمت (گ، ٢، س، گ، ٣): رەحمەت.

جەورت (گ، س): ھێجرت.

جەورت (گ، ٣): ھجرت.

برالە (ر): برا

(بۆکە ی و) (ھەتابەکە ی) (ما): (بوکیو) (ھتابکی) کە ئەمەش پێنووسی کۆنە.

٢- دائیم لەدەوری: بە پێنووسی کۆن (دائیم لدوری: دائیم لە دەوری)ش دەخوێندریتەو و بۆ ئێرەش دەگونجی.

پوخ: روو و لە یاریی شەترنجیا مەبەست لە قەلایە و ئەمیش، ئەشی.

کە (خالی روو) و (خالی وەک قەلایە) کە لێوی (کوردی) ی نەگەییوێ.

قەرار: ئارام.

قوطب: ھەرە لووتکە ی سەر و بنی گۆی زەوییە.

دائیرە ی جودە ی: پێرەو ی پیاسوورپانەوێ ئەستیرە ی قوطب (جەدی)یە بە دەوری زەویدا بەھیزای سەر قوطب (قەلە) ی پێ دەزانری، بۆیە (ئەستیرە ی قەلە)شی پێ دەلێن.

دلی بی ئارامی (کوردی)ش بە دەوری خالی رووی وەک قەلایە خوشەوێستەکەیدا وەک سوورپانەوێ ئەستیرە ی (جەدی) بوو بە دەوری (قوطب)دا کە لە توانایی (کوردی)دا نەبوو، بیگاتی و ئارام بگری.

ئەم تاکە لە (ر) دانییە و لەوانی تردا دووھمینە.

خالی (جا، نم، ١، نن): خانە: (خانە ی). ئەمەش ھەلەو لەنگە.

جودە ی (ر): جدی

جودە ی (گ، ٢، س، گ، ٣): جەدی

جودهی (جا، نم نن): جەى
 راستکردنەوه: فەرھەنگ: پەراوییه ئەستێرە شوناسییەکان (جەدى)یان تێدايە، دیارە (جودهی)
 بۆ رێککەوتنى پاشبەندى ھەلبەستەکەيە ھەر چەند دەربڕینیکی ناپراستە، ھەر چەندە
 لەدەستووری وێژەى کۆندا رێگەى پى دراوہ.
 ۳- جەيش: لەشکر، سوپا.
 خەط: مەبەستى لە پرووى (سالم)ە.
 ئەسفەحەيى: بۆ سەر پروو پەرى (ھەرۆک رووھەى کردبیتە پروو پەرى قورئان یا گول)
 ئەمەش بەلگەى ئەوھى کە (کوردی) لە (سالم)ى ئامۆزای بەتەمەنتر بووہ.
 کاول: وێران.
 ھیندوو: ھیندى و مەبەستى لە تووکی رەشى ریش و سمیل (سالە) کە وەک خەلقى ھیندى
 رەش باون.
 طەماع: ئارەزوو، مرخ خوێکردن، گێز.
 تەسخیر: داگیرکردن.
 مولکى پەى: خاکی یا ولاتى پەى و مەبەست لەناوچەى (تاران) کە ئەم ناوى (پەى)یەش ناوى
 کۆنە شارێکە کە (۸) کیلۆمەتر لە خوارووى پۆژھەلاتى تارانەوھى.
 ئەم تاکە ھەرچەند لە (ر)دا سێھەمینە، بەلام دوا تاکە و لەوانى تردا سێھەمین تاکى ئەم پارچە
 ھەلبەستەيە.
 جەيشى خەط (ر، ما): جیش خط.
 ئەسفەحەيى (گ، س، گ، ۳): لە سفەحەيى ئەوھش دەسکارییە.
 ئەسفەحەيى (ما): أصفحةء.
 ئەسفەحەيى (ر): صفحەى.
 طەماعى (ما): طماع.
 طەماعى (ر): طمع.
 کردووہ لە (جا، ر، نم، ۱، نن): کردوہ
 مولکى پەى (مس، ع، ر): ملک رى. ئەمەش پینووسى کۆنە.
 مولکى پەى (ر): ملک ارى. دیسان پینووسى کۆنە
 مولکى پەى (ما) ملک رى. دیسان پینووسى کۆنە.
 ۴- فەرش: پایەخ.
 جوود: بەخشندەيى.
 ئەرز: زەویى و مەبەستى لە ولاتى بابانە.
 مەشھوورە: بەناویانگە.

زیللەت: زەبوونی، کەنەفتی، پەستی
 حاتەم بەئێسمی طەیی: حاتەم بەناوی (طەیی)یەوێ کە مەبەستی لە بەخشندەیی بەناوبانگی
 (حاتەم)ە، کە لە (عەشیرەتی طەیی)بوو و ئەو بەخشندەیییە لە چاوی ئەوی سالم دا لە هەر
 پەست و زەبوونی و هیچیدا بوو. ئەم تاکە لە (ر)دا نییە و لە (مس، عن، ما، فا، نم، ن)دا،
 چوارمێنە و لە (گ، س، ۲)دا پێنجەمین تاکێ ئەم پارچە هەلبەستەیه.
 فەرشی جوودی (مس، عن، ما): فرش جود.
 ئەرزە (گ، س، ۳): عرضه.
 پاخری (ما، گ، س، ۲): راخرا.
 مەشهوورە (ما): مشهور.
 بەئێسمی (مس، عن): باسم.
 بەئێسمی (گ، س، ۲): بەناوی. ئەمە لە دەستکارییەکانی گیوه.
 حاتەم بەئێسمی طەیی (ما): حاتم باسم طەیی.
 ۵-جگەر بە خۆین: مەبەستی بۆ سووری گۆلەکەیه.
 وەک لالە بەداغ: دڵ بەداغی لالە (گۆلە) لەوێهێ کەوا خاڵیکی رەش لە ناوەراستی گۆلە دایە
 کە ھۆنەران بەدلی داغاری خۆیانان ناو بردووه.
 سیب: سیو
 پرووت: پرووی تۆ، پەتی، پرووتوووت. کە دەگونجی
 شەقائیک: چەند جۆرە گۆلێکی بەھاریی سوور و جوانە وەک، چارە چەقیلە، شەقلە شوانانە،
 گۆلە سوپسەنە و... ھتد و گواپە رەنگی پرووی (کوردی) وەک ئەو (شەقائیک)ە سوور بوو.
 پرووم: پرووی من وەیا بە (پۆم)یش دەخوینریتەو.
 بەی: بەھێ و مەبەست لە رەنگە زەردەکەیتە کەوا ئەو رەنگی سووری وەک شەقائیکە پرووی
 خۆی بوو بەرەنگی زەردی بەھێ لە داخی دووری و ... ھتد
 ئەم تاکە لە (ر)دا دووھەمینە (گ، س، ۳) سێیەمینە و لەوانی دیکەدا پێنجەمین تاکێ ئەم
 پارچە هەلبەستەیه.
 گۆل (مس، ر، ما) کل - رینووسی کۆنە.
 جگەر (مس، ما): جگر - دیسان رینووسی کۆنە.
 بەخوینم (جا، نم، ن): بە خوینم - دیسان رینووسی کۆنە.
 دڵ بەداغ (ر): بداغ.
 دڵ بەداغ (جا، نم، ن): دڵ بەداغ .
 سیبی (ر): سیف.
 بۆ سیبی (ما): بو بوی.

بۆ سېبى (گ، س، گ، ۳): بۆ سېوى. دەسكارىيە.
 شەقائىقى (ر، ما): شقايىق.
 شەقائىقى (گ، س، گ، ۳) شەقايىقى... دەسكارىيە.
 بوو بە بەى (ر) بكى.

۶- كەپر: كە پرىيەتى، تەژىيە

شەوق: ئارەزوومەندى، چاۋەنۋارى

دېدەنى: چاۋ پىكەۋەتن، سەردان

دەكەى: چ ۋەختى، كەى؟

پەحم: بەزەيى، دىل پى سۈۋەتن، دىلسۈزى

لەپر: لە ناكاو، لەپىكا، لە كۈتۈپرىدا.

دەكەيتۈ: تۆ دەكەى

كەپر: چوار كۆلەكەى چەقاۋە لە سارايەكدا و سەرەكەى دارەپايەو بە گەلا و پۈۈش گىراۋە.

چۈندۈۋىيەتى بەكەللەى سەرى يا دلى بۆشى خۆى.

دەدەى: (دەدەيت) و (دەسادەى خىراكە).

سەرى لە كەپر دىل دەدەى: سەردانىكى كەپر دىل كە مەبەست لە خودى (كوردى) يە و برىتييە

لە چوار چلە پەلە (پەقوتەق) دىكەنى ۋەك دارى كەپرەكە بەسەر دىل زىندۈۋەكەيەۋە بەراستى ئەم
 تاكە وردەكارىيى جىناس ئارايى و يارى بەۋشەكردنى ۋەستايانەى تىايە و لەۋ پەرى قوۋلى و
 جوانىدايە و بەيىيى ۋىژەى كۆن زۆر پەسەند و بالايە. بەلام كىشەكەى كۈرە.

ئەم تاكە لە (ك/۲، س، گ، ۳) دا نىيە و ھىشتە چاپ نەكراۋە ھەردۈۋەكىيان لە (ر، ما، جا، نم)،
 (ن) ىشدا نىيە و تەنبا لە (مس، عن) دايە و شەشەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە و لە
 ھەردۈۋەكىشياندا چۈنەكە.

۷- ئەم تاكە ھەلبەستەش يەككە لە ھۆنراۋە بەرزەكانى (كوردى) بەپىيى ۋىژەى كۆن و، واتاي

يەكجار ورد و فراۋانى بەھىز دەدات، بەلام ۋەك تاكى پىشۋو تەنبا پىشتى نەبەستۈۋە
 بە (زمانبازى) يەۋە، بەشكو ھۈنەرمەندىيەكەى خۆى تىدا تىكەل بە مېژۋو، و زانستىي
 سائقەرگەرى (تەقۋىمى) و ۋىژەيى و ئەفسانەيى و زمانى،... ھتدېشى كردۈۋە. لەبەرئەۋە ئەۋا
 بەنېمچە درىژيەك واتاي ھەريەكى لە وشەكانى ناۋ ئەم تاكە ھەلبەستە لىك دەدەمەۋە و
 پەيۋەندىي ئەۋ واتايە بەمەبەستى ھەلبەستەكەۋە دىارى دەكەم تاكو بتوانرى ھەلبەستەكەيان
 لىۋە نىزىك بىكرىنەۋە:

بەھمەن: ناۋى رۆژى دوۋەمى ھەريەكى لە مانگەكانى سالى رۆژى (شەمسى) يە، كە ئەمەش
 نىشانەيە بۆ سەرەتاي ژيان و سەرەتاي خۆشى و خۆشەويستى كە بەتېرى غەم لىي تىك دراۋ.
 بەھمەن: ناۋى مانگى يانزەيەمى سالى (رۆژى) يە كە بەرامبەرە بە: ۲۱ى مانگى (كانۋونى)

دووهم) تاكو ۱۹ی (شویات)ی هەر سالتیکی زاینی (میلادی) که ئەم سالی (پوژی)یەش
پیکاوپیکە لەگەڵ سالی (کوردی)دا که لە رۆژی: ۲۱ی (مارت: ئازار: نەورۆز)هوه دەست پێ
دەکات و سەری سالی. ئەم مانگەش (بەهمەن) پیکەوتی هەپەتی سەرماوسۆڵە و چلە ی زستان
و ناخۆشی و زریانە و ئەمانە ی وەک تیری غەم داناو لە (بەهمەن صیفەتی)یەوه ئاراستە ی
(ئەسفەندیاری دلی کراون و... هتد.

کۆپی ئەسفەندیاری ناو ئەم هەلبەستە و پاشایەکی کە یانی و لەپەیکاری تۆڵە ی باوکیا بوو لە
رۆستەم.

بەهمەن: بە واتە: پێنو یا ئەو بەفرە ی لەسەر چیاو داهەنری و هەرس دینیتە خوارێ و هەتا
بەرەو خوارتر بێتەوه، بەفری تر بەزۆری لە خۆیەوه دەلکی و کاتی ئەو کۆمەڵە بەفرە گەرە ی
دەگاتە دامپن، ناو تاقی چیا و دۆڵەکه پر دەکاتەوه و ئەو هوش بەهۆی بەژێرەوهکردنی کەسان لە
پێبواری و کاروانی و ئاژەڵ و زیانییەکی گەرە دەدات و پێگە دەگرێ... هتد هەلبەستەکەش ئەم
(پێنو)یە ی وەک (صیفەتی بەهمەن) یا وەک تیری غەم بەو صیفەتە بەهمەنییە (ئەسفەندیاری)
دلی کردوو بەژێرەوه و نوغۆی کردوو و لە ناوی دەبات.

بەهمەن: ناو بە یەکەم (ژیری عەقل یا عاقل) لە جیهان یا گیتیدا کە مەبەست لە خوی
ئەفسانەیی یا روالەتی ئەو خواپەمانە و... هتد. هەلبەستەکەش وا دەگە یەنی ئەو ژیریە ی ئەو
خواپە بەتیری غەم لە (دلی ئەسفەندیاری) یا (ئەسفەندیاری دلی) (کوردی) ی داو و... هتد.
صیفەت: سروشت، خو، روالەت، پەوشت و، مەبەستی لەوێه کە روالەتی وەک هی (بەهمەن)
و هەمان و، ئەو روالەتە ی بەهمەن وەک تیری غەم وان و هتد...

بەتیری غەم: بەگولە ی خەموخەفەت- جا ئایا تیرەکه لە (بەهمەن)یا لە (ئەسفەندیارەوه بی یا
هەر خۆی (غەم) بی و هیا بەپێچەوانەوه لەمیانەوه بۆ ئەویان ئاراستە کرابی و هتد...
ئەسفەندیاری: ئەم ناو، یا ئەم وشە یە ئەگەر بە(ئەسفەند) و (یار) وەرگیرین، ئەوا هەریەکی لەم
دوو بەشە ی واتای جیاوازی خۆی هە یە کە (یار) بەواتە دۆست و خۆشەویست و هاوێڵ بەلام
ئەسفەند: بەتەنیا بەواتە: (تۆویی گۆژالک)ه کە پوهکیکی کتویە ی لە جۆری ترۆزی و کالەک
(گندۆرە)ی بچووکتێکە و بەرێکی وەک (شەمامە: شەمامۆکە)ی یە کجار تال (حەنضەل)
دەگرێ و مەبەستی لە (تالی)ی ئەسفەندی (هاوال)ی دلیەتی، بەهۆی ئەنگاوتییەوه و بەو تیری
غەمی صیفەتی بەهمەنییە و ژیا نی لی (تال) کردوو.

ئەسفەند: ناوی مانگی دوانزە یەمین سالی (پوژی) یە کە بەرامبەر و بە ۲۰ی (شویات) تاكو:
۲۰ی (مارت: ئازار) کە ئەمیش مانگی زستان و پیکەوتی دوا دوا ی چلە و ئالۆزی
کە شوتووشی و با و بارانی سی شەش و بورجی پیرێژن و... هتد دەکات و مەبەست
هەلبەستەکە بۆ ئێرە وەک ئەوێه کە لەسەر (مانگی بەهمەن) لیکم دایەوه...
ئەسفەندیاری: خۆ ئەگەر ئەم وشە یە یا ئەم ناوی (ئەسفەندیاری)ه بە یەک وشە لیک دایەوه و

(یار)هکە ی لّی جیانە کردەو، ئەوا واتای جیاوازی تر دەدات وەک:

ئەسفەندیار: بەواتە توانایی (حەق) کە پۆلەتی خواپە- بەپیتی هەلبەستە کە هێزی صیفەتی بەهمەنی خراپکار وەک تیری غەم و لە توانایی (حەق) و مافە ی دلی (کوردی) دراو کە ئەمەش لە سەر فەلسەفە ی دەسلەتای زۆر (قو) یە بەسەر (حەق) دا.

ئەسفەندیار: بەواتە دڵسۆزی و (لوطف) کە ئەمەش پۆلەتیکی خوایی و مەرفایەتی کە ئەو ناسکی و دڵسۆزی و لوطفە ی دڵکە ی بەتیری غەمی بەهمەن صیفەتی، پێشێل کراو.

ئەسفەندیار: ناوی خوای (ئەسفەند) ی ناو براو کە بەپیتی ئەفسانەیی، ئەو صیفەتی بەهمەنی بەتیری غەم خوای دلی (کوردی) ی ئەنگاوتوو.

ئەسفەندیار: ناوی یەکتە کە لە پۆلەوانە کۆنەکانی (کە یانی) کە ناوی لە پەراوی (شاهنامە) ی (فیردەوسی) دا هاتوو و نازناوی ئەو پۆلەوانە (پۆلەتەن) یا (جان پۆل) بوو کە عارەبەکان کردووینەتە (جانبلات)، باوکی (بەهمەن) نی پاشای کە یانی بوو کە لە پێشەو ناوم برد.

جارێکیان ئەسفەندیار بەفرمانی (گشتاسب) ی باوکی چوووەتە جەنگی رۆستەمی (مازەندەران) یەو، رۆستەم هەرچەندی کردوو دەرفەتی نەهاتوو، چونکە تیر و شیر کە لە (مەعدەن) بوون کاریان لّی نە دەکرد، ناچار رۆستەم تیریکی دوو فلیچقانه (دوو نووک) ی لە داری (گەز) کە داریکی زۆر رەق و پتەو دروست کردن تێی گرت و لە چاوی (ئەسفەندیار) ی داو، برینی ئەو تیرە بوو هۆی لەناو بردنی ئەسفەندیار، چونکە تیرە کە لە (مەعدەن) نەبوو لە (دار) بوو. کە لە هەلبەستە کەدا ئەم سەرگوزەشتە یەش مەبەستە و ئەسفەندیاری دلی (کوردی) بەتیری غەمی رۆستەم، وەک صیفاتی بەهمەنی پێکراو.

ئوردی بەهیشت: ناوی سێیەمین رۆژە لە هەر مانگی (رۆژی) دا، مەبەستی هەلبەستە کەش وەک لێکدانەو ی سەر (بەهمەنی دوو هەمین رۆژی مانگ) وایە کە لە پێشا لێک دایەو.

ئوردی بەهیشت: ناوی مانگی دوو هەمە لە سالی (رۆژی) دا کە بەرامبەر بە ۲۱ ی (نیسان) تاکو: ۲۱ ی (ماید: ئەیار) ی سالی زاینی، رێکەوتی وەرزی بەهار دەکات و مەبەستی هەلبەستە کە بەم پێیە ئەو هەیه ئەو وەرزی خۆشی بەهارە ی ژیا نی ئەسفەندیاری دلی بەتیری غەمی بەهمەن صیفەت تێک دراو لّی بوو بەساردی ووشکی و ناخۆشی پایز و تاریکی... هتد.

ئوردی بەهیشت: بەواتە (ئاگر) ه کە ئەویش پۆلەتی پەرتەو (نور) و (نور) یش لە خواوەیه کە لە لای زەردەشتییەکان پیرۆز بوو. بۆ هەلبەستە کەش ئەو (نور) و ووناکی و، شەوق و گەرمییە ی ئەسفەندیاری دلی (کوردی) بەهۆی تیری غەمی صیفەتە خراپەکانی بەهمەن و ئاگر و وەجاخ و هیوا پیرۆزەیان خستوووەتە کوژاندنەو و بەرهو تاریکیان بردوو.

ئوردی بەهیشت: ناوی فریشتە یە کە، پارێزگاری شاخ و چیاکان و هەلسووراندنی کاروباریانی لە مانگی (ئوردی بەهیشت) دا پێ سپێردراو، بۆیه مانگە کەش بەناوی ئەو هەیه و لە هەلبەستە کەدا ئەم فریشتە یە ئەنگیوراو، بەتیری غەمی بەهمەن صیفەتی و ئەو توانایی ی لّی

تیک دراوه به ناأارامی.

ئوردیبه هیشت: ناوی جه ژنتیکی هه ره گه وره و پیرۆزی کۆن بووه و که پیکه وتی پۆژی سییه می مانگه له مانگی ئوردیبه هیشت هه کاندانا هه نگی تیدا گێر دراوه و به جه ژنی (ئوردیبه هه شته کان) یان ناو بر دوه و له هه لبه سته دا تیکچوونی ئەم چه ژن پیرۆزه ی (کور دی) ده گه یه نی.

عه یش: ژیان، رابواردن، خۆش گوزهرانی.

به ده ل بوو: گۆر د رایه وه، ئالوگۆر بوو، ئه ویش به هۆی ئه و تیری غه مه وه.

به عه یینی: به خودی، هه ره به خۆی- وه یا (عه ین: چاو) و، (به عه یینی) به واته (به چاوی) ئەم چاوه ش نیشانه یه بۆ چاو پیکانه که ی ئه سفه ندیار به تیری رۆسته م... هتد.

ده ی: له رووی زمانیه وه به واته: (ده سا ده ی) یا (هه ی که ی: ئیدی)، یا (تاریکی وه که ده یجوور) و ناوی فریشته یه کیشه یا (پایز) و سه رما و قه بز ی پایز و وشکی و ناخۆشییه که ی چونکی (ده ی) ناوی مانگی ده یه مینی سالی (پۆژی) یه که به رامبه ره ٢٢ ی (کانونی یه که م) تاکو: ٢٠ ی (کانونی دووهم که ئه میش پایزه و گه لی واتای تریش ده دات که هه موویان ده به سترین به لیکدانه وه کانی پێشه وه و له گه لیاندا ده گونجین.

به بیر لیکردنه وه وه به دوا داچوون چه ندان واتای ورد و قوولی تر له هه لبه سته که وه ده ر ده که ون به رووی په یوه ندی و رواله یی پۆژ و مانگ و ساله کانه وه به ژیان و باری میژوو و وێژه یی و... هتد. وه که هه مو توانایی (کور دی) و جیناس ئارایی (دل و به ده ل) (عه یش و عه ین) و... هتدن. ئەمانه و گه لی شتی له م جۆره که له م په راوییه دا هاتوون.

هه مو به ره په رچی ئه وه ئه دهنه وه که زۆر له لیکۆله ره وه کانی (کور دی) و هه لبه سته کانی لایان وایه که هه لبه سته کانی کور دی سادهن، ئه مه ش راسته، به لام ده بی ئه وه ش بزانه یی له ژیر زۆربه ی ئه و ساده ییانه تیدا زۆر جار داوی ئالۆژیی ئه وتۆی ناوه ته وه که وا به ئاسانی به سه ره نه برین.

به تایبه تی ئه گه ره به چاوی سه ری نی (کور دی) و به پێی ده ستووری وێژه ی کۆن سه رنجیان بده یینی.

ئهم تاکه له (ر) دا نییه و له (گ، ٢، ما) نسخه دا شه شه مین تاک و دوا تاکیشه هه رچه ند له (جا، نم، ١، نن، گ، ٢) دا شه شه مینه، به لام دوا تاک نییه و له (حی، ع) دا هه وته مین تاک ی ئهم پارچه هه لبه سته یه.

به تیری (ما): به تیر

ئه سفه ندیاری (ما، نن، ١): اُسفندیار.

ئوردیبه هیشتی (ما): اوردی بهشت.

به ده ل (نن، جا، نم، ١): بدل- ئه مه رینووسی کۆنه.

به عه یینی ده ی (ما) جین دی.

۸- هیلاک: کوشتن، لهناو بردن، مراندن.

له مشتته: له دهستایه، بهدهستهوه.

سا: دهسا.

عهزمی: نیازی، ئارهزووی، لهسهه سووریوون،

پیشدهستی: دهس پیشکهری

خۆت: تۆ: مه بهستی له (سالم) ه

لی ده دهی: ده لپی بده دهی سا تپی سرهویته.

ئهم تاکه له (ر، ما، ۲، س، گ، ۲) دا نییه و له (جا، نن، نم) دا ههوتهمین و له (مس، عن) دا

ههشتهمین تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه و هیشتا چاپیش نهکراوه.

نیوبالی یهکهمی ئهم تاکه ی سهرهوه له (جا، نم، ۱، نن) دا بهم جوهریه:

«یار وا بهقتلی (کوردی) بیچاره تیغی گرتە مشت»

ههر ئهم هاتنی ناوی (کوردی) یه لهم نیوبالی ئهم سی سهرچاوهیه و ئهوانی تری وهک ئهم

سیاندا بووهته هۆی ئهوهی که مهسهلهی بهستنی ههلبهستهکه به (سالم) هوه فهرامۆش بکری.

جگه لهوهی که کیشی ئهم نیو تاکه ئاویتیه (که ئهشی هی ههلبهستکی تری بی و دهستی من

نهکهوتی). درێژ تر و له کیشی ههلبهستهکه به تیخستنی (کوردی) یه که کیشهکهی ئالۆزاوه.

عهزمی (مس، عن): عزم.

۹- له هیجر: دووری

سالم: عهبدولرحمان بهگی ئامۆزای (کوردی) یه که نازناوی ههلبهستی (سالم) بووه

غهرقی: نوقمی.

میحنهت: ناخۆشی و چورتم و گێچهل.

نیوبالی دواپی ئهم تاکه ههمان نیوبالی دووهمی تاکی یهکهمی ئهم پارچه ههلبهستهیه که

(سالم) یش له وهلامی ئهم ههلبهستهی (کوردی) دا خستوووته دوا تاکی ههلبهستهکهیهوه وهک

له دواوه دیت. ئهم تاکه له (جا، نم، ۱، نن، ر، ما، ۲، س) دا نییه و تهنیا له (مس، عن، گ، ۲) دا

ههیه و لهم سی سهرچاوهیهشدا دوا تاکه و له (مس و عن) دا نۆیهمین و له (ک، ۲) دا ههوتهمین

تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه:

نیوبالی یهکهمی ئهم تاکه ی سهرهوه له (گ، ۲) دا بهم جوهریه:

«هیجری له بهر فیراکی ئهتۆ غهرقی هیجرهته»

که دیاره ئهم نیوبالێش شیواوی تیا پهیا بووه و له وتنی (کوردی) ی دوور خستوووتهوه.

ههرچهنده ههموو سهرچاوهکان به (نازناوی کوردی) یهوه نووسیویانه و تهنانهت وهلامهکهی

(سالم) یش ههر (کوردی) ی وتوووه، بهلام ئهوهتا له (ک، ۲) دا به (هیجری) نووسراوه که ههلهیه.

دوا ی ئهوهکه ههلبهستهکهی (کوردی) یا ئهم نامهیهی سهرهوهی بۆ (سالم) برایهوه ئهوا

وهلامهکهی (سالم) دهنووسمهوه.

له(عن)دا لهسەر ناوی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ی (سالم)دا که وه‌لامه‌که‌ی (کوردي) به‌فارسی نووسیویه: (جواب سالم برای کردی ومتأسفانه این جوابرا ناقصا حاصل کردم- علی) واته (ئەم هه‌لبه‌سته‌ی دوايش وه‌لامی سالمه بۆ «کوردي» که به‌داخه‌وه ئەم وه‌لامه‌م به‌ناته‌واوی ده‌ستکه‌ت- عه‌لی). له‌م وشه‌ی (ناته‌واوی)یه ده‌توانین ئەوه ده‌ربێنین که ئەم وه‌لامه‌ی (سالم) ده‌بوایه ژماره‌ی تاکه‌کانی به‌قه‌ده‌ر ئەوی (کوردي) واته(٩) بوایه، به‌لام ئەوه‌تا که ته‌نیا(پینج تاک)ی ده‌ستکه‌وتوو هه‌رچه‌نده له هه‌ردوو دیوانه چاپکراوه‌که‌ی (سالم)ی (کوردي و مه‌ریوانی) و (گیو)یش دا هه‌ر پینج تاک‌ی ئەم هه‌لبه‌سته نووسراوه، به‌لام له دیوانه‌که‌دا ئەمه دیاری نه‌کراوه که وه‌لامی (کوردي)یه.

ئەمیش هه‌لبه‌سته‌که‌ی «سالم»ه

- ١- جانانه حال‌ی ئەم د‌له‌ گه‌ر جوستوجوو ده‌که‌ی
مه‌شغوول‌ی ناله‌یه له‌جودایی به‌میث‌لی نه‌ی
- ٢- (چه‌ره‌ات که پیش‌ه‌رێن ب‌صفا رنگ لاله‌ بود)
ئ‌یست‌ی ده‌با له‌ حینی خه‌زانا گه‌ره‌و له‌ به‌ی
- ٣- چاوت له‌ به‌زمی باده‌که‌شان ب‌یتو عیش‌وه‌کا
ناکه‌ین به‌ره‌سمی نه‌شه‌یه‌ی مه‌ستی هه‌وا‌یی مه‌ی
- ٤- غه‌م جه‌یشی سه‌لمو‌طوره د‌یتته سه‌ر ئ‌یره‌جی د‌لم
بۆ شو‌رشی له‌ وه‌غا چۆل‌ی سینه‌ بوو به‌ ره‌ی
- ٥- (سالم) ده‌لیله مه‌صره‌عی (کوردي) ب‌ل‌ی به‌یار
ره‌حمت براله بۆ که‌یو جه‌ورت هه‌تابه‌که‌ی

٢- ره‌نگ لاله‌ بود (گ‌٣، س‌١) ره‌نگی لاله‌ بو، ئەمه‌ش هه‌له‌یه چونکه‌ فارسییه.

٣- باده‌ که‌شان (گ‌٣): باده‌گوشان- ئەمیش هه‌له‌یه (به‌واته مه‌یخواران)یشه

ناکه‌ین (گ‌٣، س‌١) ناکه‌ن- ئەمیش ناگونج‌ی.

٤- چۆل‌ی (س‌١): چ‌د‌لی.

چۆل‌ی (گ‌٣) چ‌ده‌لی.

ک‌یشی ئەم تاکه‌ (نیوبال‌ نیوبال‌ی) ناته‌واو و ته‌کوول‌ۆ و زیاده‌ و که‌مه‌، به‌لام به‌یه‌کسه‌ر هه‌موو

تاکه‌که‌ به‌پ‌یی بر‌گه‌ ک‌یشه‌که‌ی ته‌واوه‌.

٥- بۆ که‌یو (س‌١): بوی.

بۆ که‌یو (گ‌٢): بۆ وی و.

تیری عەشقی

۱- تیری عەشقی چاوەکانت وا لە جەرگم کارییه
ئاو لە چاوانم بەخوێ دێ پەنگەکەى گولنارییه
لیم گەڕین، با جی نشینی کونجی غەم بێ ئەى پەفیق
دەردەکەى من دەردی عەشقه زۆر گران و سارییه

.....
۱- گولناری: وەک پەنگی گۆلە هەنار.

کونج: گۆشە، کەنار،

پەفیق: برادەر، هاوآل، هاو دەم، دۆست.

ساری: تەشەنەکار، ئەو نەخۆشییهى لێوەى بکەوێتەو.

سەرچاوەى ئەم هەلبەستە (مەس، ما ۲) هە کە لە کەشکۆڵەکەى (مەس) دا بە دەسنووسى (نەجمەدین

عومەرى) ناوێک لە ساڵى ۱۳۳۲ى کۆچیدا نووسىووە لە ژێر ناوى (کوردی) دا.

هەرچەندە ئەم چوار بەلاییه مۆرکی (کوردی) ی پێوەیه بەلام شتێواویشی پێوە دیاره و، لەبەر

ئەوێ کە سەرچاوەى زۆرم دەست نەکەوت وە واش دەردەکەوێ کە ئەم چوار بەلاییه بەشێک

بووبێ لە هەلبەستێک بۆیه جارێ بە نیمچه گومانیکەووە بە هی کوردیم دانا.

دەك رەقىب

- ۱- دەك (رەقىب)! تووشى بەلەپكە بى، نەجات قەت نەبى
مانىعى وەصل و حەياتم بووى، حەيات قەت نەبى
- ۲- وەك لە من تىكچوو حوزوورى پۇحهكەم رەبى، خودا
غەيرى (دەستى دارى كوئىرى)، رووى جەماتت قەت نەبى

.....

۱- ئەو (دو) تاكە ھەلبەستە بەم جۆرەى لەسەرەو نووسىومە لە كەشكۆلەكەى مامۇستا
(عەبدولرەزاق بىمار)م وەرگرتوو لە سالى ۱۹۶۱ز.دا لە بەغدا كە بەناوى كەشكۆل =
(سەرچاوە)ى (ب)و لەم پەراوويەمدا تۆمارم كردوو.
كەشكۆلە كە لە سالى ۱۳۰۲ى كۆچيدا نووسراوئەو كە بەرامبەرە لە سالى ۱۸۸۴ز.يە بەلام
ناوى نووسەرەكەى و شوئىنى نووسىنەكەى تيا ديارى نەكراو، ھەرچەند ئەم (ھەلبەستە
بەناوى (كوردى)يەو تيا نووسراو.
وەك لە خويندەوئەى ئەم (چارىنە)يەو دەردەكەوئ (كوردى) لە دەقى نووسىنەكەدا ھەيە و،
ديارە ئەوئەش بەھۆى (دەستاودەست)كردن و (دەماودەم)كردن و نووسراوى (ناخۆش خوئىن)و
رووى دابى وەك ئەم (دەردانەش) بەزۆربەى ھەلبەستى ھۆنەرنامانەو دەبينرئىن.
بەمانەيشەو مۆرك و چىژ و شىوئەى ھەلبەستى (كوردى) ھەر پتوھ نومايانە و شىواوييەكانى
ھەست پى دەكرئىن وەك لە شوئىنى خۆياندا دەستنىشانم كردوون.
ھەرچەندە لەبەر (سەرچاوە كەمى)نەمتوانى بگەمە وەلامى راستى چەندىن پرسیار لە رىگەى
ساغکردنەوئەى ئەم پارچە ھەلبەستەدا .
وەك: نووسەرى كەشكۆلەكە كى بوو؟
- لە كوئى نووسراوئەو؟
- ئايا ئەم ھەلبەستە لە خودى خۆيدا ھەر ئەم چوارىنەيە بوو يا ئەمەى بەشىكى پارچە
ھەلبەستىكە؟؟
- ئايا ئەم پارچە ھەلبەستە چەند (تاك) بوو، ئەگەر چوار بالى نەبووبى؟... ھتد
جگە لەوئەى ئەم چوار بالىيە لەو كەشكۆلەدا بەناوى (كوردى)يەو نووسراو و سالى
نووسىنەوئەكەى لە كەشكۆلەكەدا ديارى كراو، ئىتر نە لەو كەشكۆلەدا و نە لە شوئىنى تردا
چىم لە بارەى ئەم ھەلبەستەو پى نەزانىو.
لە كەشكۆلەكەدا ئەم چەند وشەيەى دوايى بەم جۆرەى دوايى نووسراون و من راستم كردنەو.

قهت (ی دهقی - سهرهوه) که له کهشکۆلهکهدا به (قط) نووسراوه.
 مانبعی (ی دهقی سهرهوه) که له کهشکۆلهکهدا به (مانع) نووسراوه.
 وهصل و (ی دهقی سهرهوه) که له کهشکۆلهکهدا به (وصل) نووسراوه.
 ئەمیش لیکدانهوهی وشهکانی ئەم یهکههه (تاک) ههلبهستهیه:
 (رهقیب) مهبهست له نهیاره و نهزمانی مهبهستی له کێ بووه.
 بهلا: ئاوفا بوون بهخرایی و ناخۆشی و چورتم و گێچهل.
 نهجات: رزگاری، قوتاری،
 قهت له (قط) عارمبیهوه هاتوو بهواتا ههزگیز، چ نه.
 مانبع: بهرهههست، کۆسپ، تهگهره.
 وهصل: بهیهک گهیشتن، پیکگهیشتن.
 حیات: ژین، ژیان، زیندهگی.
 بهلاپیک: ئەم وشهیه له دهبریندا کیشی ههلبهستهکه گران دهکات و بهشیوهی (بهلاپی) سووک
 و رهوان و بێ گران و بێ لهنگیه، ئەشی ئەمیش شیواوی بیت.
 ۲- وهک له پیشهوه نیشانهم بۆ ئەوه کرد شیواوی لهم چوارینهیهدا رووی داوه، ئەوهتا له کۆتایی
 نیوهی یهکهمی ئەم تاکه ههلبهستهدا وشهیی (رهبی) بهواتهیی ئەی خودا، وه وشهیی (خودا)
 بهمهبهستی ئەی خواجه، هاتوو که له دهستووری وێژهی کۆندا ئەم جوړه دووپاته کردنهیی یهک
 وشه پهسند نهکراوه و شاعیرمان (کردی)یش ئەوهنده شارهزاو پسپۆری فهرههنگی هه
 چوار زمانهکانی (کردی) و (فارسی) و (عهربی) و (تورکی) بووه که ئاوا دووباره کردنهوهی
 (رهبی) و (خودا) که ههردووایان یهک واتا ددهن، بهلایهوه پهسند و جوان و بهجی نهبووه و
 دلنایام که ئەم دووباره کردنهوهیه له خودی (کردی)یهوه نهبووه و بههۆی (گۆران)هوه شیواوه
 بیکومان له جیکهیی (رهبی خودا) دهبرینیکێ تر له دهقی گوتهکهیی (کردی)دا ههبووه، و
 مهبهست له پارانهوه له خوا بووه، که ئەو (رهقیب)هش ئاوقای سزای خراپهیی خۆی ببیت،
 ئەویش: (کویربوونی) (رهقیب) بووه، وهک بهراشکاوێ له نیو بالی دووهمی ئەم تاکهدا
 (کردی) خواستی کویربوونی رهقیبی کردوو، بهجوړیک جگه له (دهستی گرتنی گۆچانی
 کویریتی) ئیتر هۆیهکی تری دهبیت که بتوانی بجیتته ناو (جهمات)هوه که پیم وایه ئەم
 (جهمات)، له وشهیی (جهمات = کۆمههه)ی عهرهبییهوه نهبی و له (جهم = لا، تهنشست، لال)
 و...هتد زمانی کوردیییهوهبی.
 حوضوور = ئاماده بوونی یارهکه.
 پۆح = گیان.

ظوهووری تۆیه

۱- ظوهووری تۆیه ئامالی هه موو عوششاق، به سه تاكه ی؟
 به جارى دینه سه ر دینت ئە گهر ده رگانه كه ت واكه ی
 خودا وه محیی كیتابی خه تمی جوانیتیی به تۆ داوه
 له ئۆلكه ی حوسندا بۆچ ئیددیعا ی پیغه مبه ری ناكه ی؟

.....
 ۱- ظوهوور: ده ركه وتن.

ئامال: هیوا.

عوششاق: دلداران.

دین: ئاین.

وا: كرده وه، كراوه.

وه محی: دهنگی خوایی، سرووش.

کیتاب: په راوی.

خه تم: كۆتایی پێهێنان - نیشانه یه بۆ خاته مینی پیغه مبه ری ئیسلام (د.خ) له ناو ئایه ته كاندا
 كه وا پیغه مبه ره.

ئۆلكه: نیشتمان، هه ریم.

حوسن: جوانی، شیرینی.

ئیددیعا: داوا کردن، خواستن، له سه ر سووربوون.

پیغه مبه ری: له جوانیتیدا ی مه به سه ته.

ئهم چوار بالییه له گۆشه یه کی (مس) دا به ناوی (كوردی) یه وه نووسراوه، به لام ئایا ئهمه
 سه ره تای هه لیه سته یه یا هه ر نه وه نده یه ئهم له لا دیاری نییه و له م سه ره چاوه پتریش له شوینی
 تر دا به رچاوه نه كه وتوووه.

چاوهكەم بۆچى

- ۱- چاوهكەم بۆچى لەگەڵ عاشق ئەوئەند دەعوادەكەى
خۆت لە جوملەى دولبەرانداندا ئاخىرى ريسوا دەكەى
- ۲- مەجمەى عوششاق دەرەنجىنىت و دەشزانى رەقىب؟
بەچچە گورگىكە، كەوىى نابىت و شەر ئىنشا دەكەى!
- ۳- دائىما كارت جەفا و هيجران و جەور و غوصصەيه
قور بەسەر عاشق، مەگەر مەعشوقەى هەر وادەكەى؟
- ۴- تاكو تۆ صاحىبى ئەو كاكۆلى وەك زوتنار بى؟
صەد وەكو صەنعان عەبەث بى مەزەب و شەيدا دەكەى.
- ۵- كۆمەلى عاشق ئەمىستا وىل و سەرگەردانى تۆن
جارى ناپرسى لە كوین؟ گۆيا لەلای خۆت چا دەكەى؟
- ۶- ئەهلى ئەم دۆل و چىايە چاوه چاوى تۆن
تۆش كە گۆشەى چاوهكەت قوربان بەرەو بەغدا دەكەى.
- ۷- حاكىمى نابى بەدادى بىكەساندا رابگەى؟
داوى دۆل دەپسىنى، (والى) شاد، لەگەل حاشا دەكەى.
- ۸- مەر لە پى عەشقا نەبوو فەرهاد كە كۆى كۆن دەكرد؟
ئىكە بۆچى تۆ لەگەل ئىمە غەضب پەيدا دەكەى؟
- ۹- تابرىنمان گەرمە فریامان كەو دادت دەدەين!
تۆ لە رىگەى ناخودا دا حەیفە خۆت لە خودا دەكەى.
- ۱۰- ئىمە وا رۆيىن لە مەئىووسى لەلات، دەولەت زىاد
دا بزانی عەبدى وەك ئىمە لە كوئ پەيدا دەكەى
- ۱۱- دۆل ئەوا لۆمەم دەكاتو، پىم دەلۆ: (كوردى) بۆلۆ:
گەر شكایاتم حەقە تۆ بۆ قسەى بىجا دەكەى؟

.....
۱- دهعوا: مه‌به‌ستی تیگیران و هه‌رایه.

له جومله‌ی: له کۆمه‌لی، له‌نتوان.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته (عن، ع، ن، گل، ١، گل، ٦، ف، ما، ر، کش، ١، نم) له‌گه‌ڵ (کم، گ، ٢، س، گ، ٣) دا (کم) کرده بنکه به‌پشتیوانیی ئه‌وانی تر.

له‌م سه‌رچاوه‌دا که ریتنوماییه‌کی کۆنه‌ی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته بکه‌ن، ته‌نیا دووانیانه که ناوه‌پۆکی هه‌لبه‌سته‌که‌ش پشتگیری ریتنومایی ئه‌وان ده‌کات و ئه‌وانیش:

۱- له (ف) دا له‌سه‌ره‌تای ئەم هه‌لبه‌سته‌دا نووسیویه (کردی در مقابل عبدالله پادشاه بابان) واته: (کوردی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی له‌به‌رامبه‌ر عه‌بدوڵلای پاشای بابان گوتوه).

۲- به‌لام له (عن) دا ئەم ده‌ستنی‌شان‌کردنه‌ی والا‌تر گه‌یان‌دوه که ئەم په‌راویزه فارسییه‌ی خواره‌وه‌ی کردووه‌ته سه‌ره‌تا بۆ هه‌لبه‌سته‌که:

(بعد از سقوط حکمرانی بیه، عبدالله پادشاه بیه، اجتماعی باگروهی از علماء دین و شعراء و هواداران احمد پادشاه بیه کرده که (کردی) رحمهم الله یکی از آنها بوه و در آن اجتماع این قصیده نظم فرموده-علی) واته: (له دوا‌ی رووخانی فه‌رمانه‌وایی بابان عه‌بدوڵلای پاشای بابان) کۆبوونه‌وه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ کۆمه‌لی له زانایانی ئایینی و هۆنه‌ران و هه‌واداران (ئه‌حمه‌د پاشای بابان) دا کردووه، که (کوردی) خوا بیان به‌خشی یه‌کی‌ک بووه له‌وانه و له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا ئەم چامه‌یه‌ی هه‌لبه‌سته‌وه - عه‌لی).

ده‌ستنی‌شان‌کردنی ئه‌و دوو سه‌رچاوه به‌نرخه سه‌رنج‌مان بۆ سێ خالی گرینگ پاده‌کیشی که:

۱- ئەم هه‌لبه‌سته له‌ ساڵی ١٨٥١ی زاینیدا وتراوه (دانراوه).

۲- (کوردی) یه‌کی بووه له‌ ریزی ناوداران و پیاوما‌قوولانی ئه‌وسام و بگره له‌ پایه‌یه‌کی ئه‌وتۆ به‌رزی‌شدا بووه که ئه‌وه‌تا بێ په‌روا هێرش خه‌ستوخۆلی تیدا بردووه‌ته سه‌ر ده‌سه‌لاتدارترین که‌سیک که (عه‌بدوڵلای پاشا) بووه و (کوردی) ئه‌وه‌نده به‌خۆیدا راپه‌رمووه که ئامۆژگاری بکا و رێگه بۆ ئه‌و به‌رپه‌رینه‌یه‌یه‌ نۆتیه‌که‌ی دابنێ و ئه‌وی راس‌تییه به‌بێ مه‌رایکردن بیخاته مستی (پاشا) وه.

۳- ئه‌و دوو سه‌رچاوه‌یه ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یان له‌چه‌ند دێرێکی دلداری ساکاری زۆر کاویژ کراوه‌وه بۆ هه‌لگه‌ران‌دووینه‌وه به‌(رووبه‌روویییه‌کی) بایه‌خداری میژووی ئه‌وسامان که (بۆ چیرۆکی) دلسۆزی و نیش‌تیمانی‌په‌روه‌ری و له‌ خۆبوردنی (کوردی) به‌هۆی هه‌ر رسته‌یه‌کیه‌وه له‌ دڵ و ناخی ده‌روونییه‌وه هه‌لده‌ستی.

ئهمیش جیاوازییه‌کانی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه له‌ سه‌رچاوه‌کاندا:

بۆچی (ما): بی سوچ.

ئه‌وه‌ند (کم، نم، ١، گ، ٢، س، گ، ٣): ئه‌مه‌ند.

له جومله ی (ر): لزمه ی.

دولبه راندا (ر): معشوقاندا.

دولبه راندا (ن، ع، کش، محمه د ئه مین): معشوقان بۆچ.

خۆت له جومله ی دولبه راندا ئاخری (نم، گ، ۲، س، گ، ۳). چونکه مه عشووقی به قوربان عاشقت.

ریسو (نم، م، ع، کم): رسوا.

تیبینی: شایانی باسه (کوردی) چهند گه شتیکی تریشی له گه ل (عه بدوللا پاشای بابان) دا له م بابته وه هیه، که وهک له هه لبه سستی (گهردم با طهوقی تۆی تیدا بۆ ئازادی مه که) یدا، ئاشکرا ده بۆ جگه له چهند جارێکی تریش که له هه لبه سته کانی تریدا نیشانه ی بۆ باری (عه بدوللا پاشای بابان) کردووه و هه موویانم له شوینی خۆیاندا دیاری کردن له م په راویه دا.

۲- مه جمه ی: کۆری، ده سته ی.

عوششاق: دلداران مه به سستی ئه وانه یه که له و کۆبوونه وه یه دا بوون و ته نانه ت خودی (کوردی).

ده ره نجینیت: له خۆتیان ده که ی، دلایان ده شکینی.

ره قیب: ناکه س، خراپکار، دژ یا بێگانه کان مه به سته، یا ده سته ی (عه بدوللا پاشا).

به چه گورگ یا بێچوووه گورگ: ئه ویش نیشانه یه بۆ هه لبه سستیکی (سه عدی شیرازی) که له په راوی (گولستان) یدا گوتووه:

(عاقیبت گرگ زاده گرگ شود،

گرچه با ادمی بزرگ شود).

واته: (سه ره نجام ئه وه ی له گورگ بۆ هه ر ده بێته وه به گورگ، ئه گه رچی له گه ل مرۆفیشدا گه وه ببی)

کهوی: مائی، ده سته مۆ.

شه ی: جهنگ، خراپه، به دیی.

ئینشا: پیکه پێنان، دروستکردن، به رپا، هه لگیرساندن. نانه وه ی مه به سته.

ئهم تاکه له: (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا دووه مینه و له (ع، ن، ما، ر، کش، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا نییه و هیشتا چاپیش نه کراوه.

مه جمه ی عوششاق (ن): زمره عشاق.

گورگیکه (ن): کرک آسا.

ئینشا (گل، ۱، گل، ۶): برپا (واته به رپا).

۳- جه فا = ناخۆشی، خراپی، به دکاری، وشکی.

هیجران: دووری، جیایی.

جەور: سزا، ستەم، زۆرداری،

غوصصه: رِق، قین، پیشخواردنەوه.

مەعشوقە: دلخواز.

ئەم تاکە لە (عن، ن، گل، ١، گل، ٦) دا سییەمینە و لەوانی تردا دووهمینە

جەفاو (نم، ١، ف، کم، ٢، س، گ، ٣): دەرد و.

جەفا و (ر): جفا و.

مەگەر (کم، گ، ٢، س، گ، ٣): ئەتۆ.

مەگەر (نم، ١): کەتۆ.

مەگەر (ع، ر): مکر.

مەعشوقەیی (ر): معشوقه.

مەعشوقەیی (ع/ف): معشوقهء.

مەعشوقەیی (کم، نم، ١، گ، ٢، س، گ، ٣): معشوق.

هەر وادەکە (نم، ١، کم): بوی و وادەکە.

هەر وادەکە (گ، ٢، س): بویی وادەکە.

هەر وادەکە (گ، ٣): بویی وادەکە.

٤- صاحیبی: خاوەنی.

کاکۆل: رەمزی پیاوێتی بوو کە دیارە (عەبدوللا پاشا) کاکۆلی هەبوو.

زوتنار: وشەیکە کۆنی یۆنانییە و لە هەرە کۆنەوه بەهۆی سوریا نییە کەنەوه بەرژەهەلاتیشدا
بلاو بوو و تەوه بەواتە (پشتین) کە (رەبەن) و (قەشە) کانی (فەلە = مەسیحی) دەبیستە
نیشانەیکە فەلەتیە و مەبەستی (کوردی) لەوێ ئەو کاکۆلە نیشانەیی پیاوێتیەتی کە
بەسەری (عەبدوللا پاشا) وە بوو گۆریوێ (زوتنار) یەکێ جیا لەوێ کە دەبوو و ابواوێ و بەو
گۆرانە لە گەلەکەیی لای دابوو، و دەستی لە گەل بێگانەیی وەک عەجەم و عوسمانی و
مەمالیکەکانی بەغدا تێکەڵ کردبوو، ئەوانی بێ مەزەب و ئاین بوون دوايان کەوتبوو.

صەنعان: خواناسیکی بۆ خوا سولحاو بوو، گیرۆدەیی داوی دلاری ئافەرەتە فەلەیکە بوو
لەپێ لای داو...هتد.

عەبەت: بێهۆودە، بێسوود.

مەزەب: ڕێگەیکە ئاینییە.

شەیدا: سەودایی، گیرۆدەیی دلاری، دلدار.

ئەم تاکەش لە (عن، ف، کش، ١، نم، کم، ٢، س، گ، ٣) دا نییە و هیشتا چاپیش نەکراوە و لە

(ن، گل، ١، گل، ٦) دا چوارەمین تاکێ ئەم پارچە هەلبەستەییە: لە (ما) دا چوارەمینە و لە (ر) دا

شەشەمینە.

تاکوو تۆ صاحبی ئەو کاکۆلی (ر): تا اتو صاحب کاکل.

زوتنارە (ما): زناڵی بی.

وەکوو صەنعان (ر): وک منیان.

وەکوو صەنعان (ما): وکو صوفی.

عەبەث بێ مەزھەب و شەیدا دەکە (ما): لە مەزھەب بی بری و گمرا دەکە.

عەبەث بی مەزھەب و شەیدا دەکە (ر): لە مەزھەب بی بری و رسوا دکی.

۵- کۆمەڵی عاشق: دیسان ھەر مەبەستی لەوانەیە کە لەگەڵ عەبدوڵلا پاشادا نەیارن و ئەو

کۆبوونەوێتیان کردوو کەوا نوێنەری گەل بوون.

وێڵ و سەرگەردان = پەھندە و دەربەدەر و ترسناک و... ھتد.

ئەم تاکە لە (ف، ر، ن، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳) دا سییەمینە و لە (ع، کش، ۱) دا چوارەمینە و لە

(ع، ن، ۱، گل، ۶، ما) دا پێنجەمین تاکێ ئەم پارچە ھەلبەستە.

کۆمەڵی (ما): ناخوێندرتەو ئەوێندە چووئەو بەتەربوون و پەپووتی.

ئەمبەستا (ما): ھمیشان.

ئەمبەستا (ر): لمرە.

ئەمبەستا (کش، ۱، ن، ع): لمر.

ئەمبەستا (گل، ۱، گل، ۶): اویستا.

وێڵ و (ما): ویلی.

وێڵ و (ن، گل، ۱، گل، ۶، ع، ر، ع): ویل.

سەرگەردانی تۆن (ن): سرگردانتن.

سەرگەردانی تۆن (ع، گل، ۱، گل، ۶، ع، ر) سرگردانی تون.

جاری ناپرسی (ر): دفعە نالی.

گۆیا لە لای (ر): ایالکن.

گۆیا لە لای (ما): گویا لکن.

گۆیا (ع، گل، ۱، گل، ۶، ع): کویا.

چادەکە (گ، ۳): دەکە. دیارە ھەڵی چاپیە.

(کوردی) لەم تاکەیدا بەتەواوی پشیوویی ئەوسای ولات و برسیتی و ئاوارە بوونی راگەیاندوو

لەگەڵ ملھووری و گوێنەدانی (عەبدوڵلا پاشا) دا و ڕووبەرۆو بە خوۆشی گوتوو و داویەتەو

بەچاویدا، کە بەھۆی ئەوێندە کە وەک ھەپشەیک وایە لە ژێرەو.

۶- دۆل و چیا: مەبەستی لە (کوردستان) ھە کە چاوەچاوە (چاوەنوار) چاوەروانی ئەو بوون.

بەرەو بەغدا: ئەویش (عەبدوڵلا پاشا) گۆشەى جارى (مەیلی) بەرەو مەمالیکەکانى بەغداى
والى نشین بوو. ئەم تاکە لە (عن، ن، گل، ۱، گل) دا شەشەمین و لەوانى تردا نییە و هیشتا
چاپ نەکراوە.

دۆل و چیاپە (ن، گل): دشت و چیاپە.

چاوە چاوی (ن): انتظارى.

چاوە چاوی (گل): چاوەنواى نسخه چاوەروانى.

قوربان (ن): چاوم.

لەم تاکەدا جیناس ئارایى و ناسکى لە بارەى زمانییەو هەیه.

۷- حاکمى: تۆ حاکمیت، فەرمانڕەوايت، دەسەلاتدارى.

دادى بیکەسان: هاوارى بیکەسان کە سەرۆکیان نەماو و وەک (ئەحمەد پاشا) بى تۆش
فریایان ناکەوى

والى - والى تورکە لە مەمالیکەکانى بەغدا (والى شاد) = با والى بەکردهوانەت شادمان بى.

ئەم تاکە لە (ع، ما، کش) دا سێیەمینە و لە (ف، ر، نم، کم، ۲، س، گ) دا چوارەمینە و لە
(عن، ن، گل) دا حەوتەمین تاکى ئەم پارچە هەلبەستەیه.

حاکمى (گ): حاکمى - ئەمەش هەلبەیه.

نیو باالى دووهمى ئەم تاکە لە (ر) دا بەم جۆرەیه: (داو دل بستینی ایستاکە والى شاد کەى).

بەلام لە (کش، ۱، نم، ۱، ع، کم، ۲، س، گ) دا بەم جۆرەیه: (تۆ دلى خەلقى دەبەى ئیستاکە و
حاشا دەکەى) هەرچەندە لە (ما، ن) دا لە جینگەى (واحاشا) نووسراوە (بۆ حاشا).

ئەم تاکە وەک دەردەکەوى زۆر شێواو وە چەند تاکى تری ئەم هەلبەستەش کەم
بلاو بوونەتەو بیکگومان لە ترسانا بوو کە هەموو کەس نەبووێراوە بیاننوسیتەو لەلایەکی
تریشەو هۆش و هەستىکى پامیاری (وعى سیاسى) کەمتر بوو، جگە لەوێ هەوادارانى
بەرەیهکی وەک (عەبدوڵلا پاشا) ش بوونەتە هۆى لەناودانى... هتد
ئەم چەشنە هەلبەستانە.

۸- مەر: مەگەر.

فەرهاد: ئەو هونەرمنەندە دلدەرە بەجۆشەى (شیرین) بوو کە لە خۆشەویستى ئەودا، بەتەشوی
کۆوى بێستوونى دەتاشى و دەکۆلى و دەپنەخشان.

لێرەدا (کوردی) هەرەشەیهکی نەپتینی جوانى لە (عەبدوڵلا پاشا) کردوو. کە بەتوورەبى خۆ
تۆند کردنەو لەگەڵ گەلى پى ناکرێ، کە گەل لەبارىایە کۆ کون بکا، نەک (عەبدوڵلا پاشا).
ئیکە: ئیتر.

غەضەب: ڕقگرتن، قینگرتن، توورەبى.

ئەم تاکە تەنیا لە (عن، ن، گل، ۱، گل) دا هەیه و لەوانى تردا نییە و هیشتا چاپ نەکراوە.

ئیکە (ن): ئیدی.

پەیدا (ن): برپا.

۹- تا برینمان گەرمە (کینایە) یەکی کوردییە، مەبەست لەوەیە هەتا زوو و هەل لە دەست نەچوو، ئەم گەرماو گەرمیی بریندارییەمان چارە بکە.

دادت دەدەین: بەکەلک دێین.

ناخودا: کەشتییەوان، مەبەستی بیگانه‌کانی وەک عەجەم و عوسمانی و مەمالیک و خراپکارانی ناوخوا و ئەم وشەیە جوانییەکی زمانی وێژەیی تێدا یە لەگەڵ وشەی (خودا) دا کە خوای مەزنە.

هەیفە: موخابنە، ناشایستەییە.

ئەم تاکەش دیسان هەر لە (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا هەیه و ئۆیەمینە و لەوانی تردا نییە و هێشتا چاپیش نەکراوە.

دادات دەدەین (ن): یاریت دەکەین، پشتیوانت دەبین.

ناخودا (ن، گل، ۱): ناخودایی.

۱۰- بەمەئووسی: بەهیاواری، بەدڵشکاوی، بەناوومیدی، دیارە ئەو کۆبوونەوێیە بەپێکھاتن و پێککەوتن ئەنجامی نەگرتوو و کەلکی نەبوو.

دەولەت زیاد = فەرمان ڕەوایییەکەت لە زیادی بێ - ئەمەش توانجیکە لە (عەبدوڵلا پاشا) ی گرتوو کە گواهی دەولەتەکە لە نازیادی دەبی، هەر وەها پێشبینییەکەشی هاتە دی، ئەو بوو لەجێی پاشایەتیەکە جارانی بابان عوسمانییەکان (عەبدوڵلا پاشا) یان کردە قایمقام، پاشتر ئەویشیان پێ ڕەوا نەبینی و پیاوی تری خۆیان خستە جێ و بەجاری چرای (بابان) کوژایەو.

عەبد: بەندە (کوردی) خۆی ئەوی لەگەڵیدا بوو بەبەندە (عەبدوڵلا پاشا) ی داناو و مەرجی لە پێڕهویی ئەوان لاندات، بەلام بەم تاکەیدا دەردەکەوێ کە (پاشا) وای نەکردوو.

ئەم تاکە پێشبینییەکی وردی کارامەوانە (رامیاری و کۆمەڵایەتیانە و لە (عەبدوڵلا پاشا) ی گەیاندوو کە ئەوی بەدەورییە وەک ئەم دەستەییە لەگەڵی کۆبوونەوێیان کردوو کەلکی ناگرن.

ئەم تاکە لە (ع، ف، ر، کش، ۱، نم، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا پێنجەمینە و لە (ما) دا شەشەمینە و لە (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا دەیهمین تاکێ ئەم پارچە هەلبەستەییە.

ئیمە وا ڕۆیین: (ر): من اوا رویم.

بەمەئووسی (ر): بمأواوسی.

دەولەت زیاد (ما)... زیاد - وشەیی دەولەتەکەیی ناخوێنرێنەو...

دابزانین (ما): دابزانم.

عهبدی (ن، گل، ٦، ع، ر): عید.

عهبدی (ما): عیدی.

ئیمه (ما) من.

١١- لۆمه = سهرزهنش.

شکایهت = گازانده، شکوای حال... سکالا.

حهق: رهوا.

بیجا: بی جی، قسهی خراپ و نارهوا و ناشیرینی مهبهسته، دیاره (عهبدوللا پاشا) قسهی بی جیی کردووه لهو کۆبوونهوهیهدا.

ئهم تاکه له (ع، ف، کش، ١، نم، ١، کم، ٢، س، گ، ٣) دا شهشهمین و له (ما، ر) دا ههوتهمین و له (عن، ن، گل، ١، گل، ٦، ١) دا دهیهمین تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه و له ههمووشیاندا دواتاکه.

دل ئهوا لۆمه دهکاتو (ما): دل اوا دیت اکا لومم.

بلی (ع، ر، ف، نم، ١، کم، ٢، س، گ، ٣) ئهم.

ئهم (ما): اوا.

گهر شکایهتم (ع): از شکایت کم.

گهر شکایاتم (ر، ن، کش، ١): گرشکایت کم.

گهر شکایاتم (ما): ارشکایت.

تۆ بۆ قسهی (ع، ف، نم، ١، کم، ٢، س، گ، ٣): بۆچ وا قصهء (= بۆچ واقسهی).

تۆ بۆ قسهی (ما): بۆچی قصهء.

تۆبۆ قسهی (ر): تو بۆچ حق.

هونهرمهندی:

ئهم ههلبهسته له سهر زاریدا دلداریهکی رووت و پروچره، بهلام ئهگهر پروونکردنهوهی سهراچهکان نهبوونایه که ئهم ههلبهسته بۆ (عهبدوللا پاشای بابان) گوتراوه، له کۆبوونهوهکهدا ههر بههلبهستیکی دلداري و گازاندهکردن له دلخواز دهزانرا، که ئهمهش هونهرمهندیانهی (کوردی)یه.

چ شایانم؟

۱- چ شایانم؟ که (شا)م هاتووته دیدار بۆ (نچته)ئی

که (شام) رۆژی درهخشانهو، چ شوکریم بۆ بهدی نایی

۲- وهکو، (بار)ی من سووک کرد، له حیفزی (بار)یا بئی ئه

به(محبوبی)و به (مهمودی)، له هه کات و له هه لایی

۱- (توفیق بهگی فهتاح بهگی صاحبقران) شاعیر، برای ئەحمەد (هەمدی) بهگی صاحبقران له

هاوینی ۱۹۴۱ ز. دا، له سولهیمانی بۆی گێرامهوه که:

(کوردی) له (سلهیمانی) نهخۆش دهبی و یهکی لهوانه بهبۆنهی نهخۆشییهکهیهوه (مهمودی

پاشای بابان) سهری له(کوردی) داوهو هه لهو سهردانهدا (کوردی) بهم چوار بالیییهی

سهروهه سپاسگوزاریی پاشای کردووه، ئەمەش تەنیا سەرچاومە که سپاسی گیانی (توفیق

بهگ) دهکهه، (خوا لێی خۆش بێ)

(شایانم) ئەم وشەیه بهدوو واتا بۆ ئەم شوێنه دهگونجی:

واتای یهکهه = ئای چهند شایستهه و پێز لێگیراوم.

واتای دووهه = (کوردی) له شادمانیدا بهو سهردانه گوتووینهی: (ئایا من وهک (شایان=

پادشایان) وهههه که ئەم دیدەنییه کراوم؟).

(شام)ی یهکهه له نیو بالی یهکههدا بهواتا: کهوا من پادشاهم هاتووته لا، بهبۆنهی (نچته)=

سووکە (تا) لێهاتنیکهوه.

(شام)ی دووهه له نیو بالی دووههدا بهواتا (ئێواره، شهو) که کاتی دیدەنییهکه بووه که ئه

کاته شهوهی بهلاوه وهک رۆژی (رووناک = درهخشان = تیشکدهر) وههه بووه و جیهانی لێ

رووناک کردووتهوه و باری لهشی سووک کردووه.

شوکر = سپاسگوزاری = و مهبهستی لهوه بووه ئه چوونهی (مهمودی پاشا)ی ئهوهنده

بهلاوه مهزن بووه که جگه لهوهی (شهوی تاریکی = نهخۆشییهکهی) که ئه تاریکی، واته نازاری

نهخۆشییهی گۆریوه بهرووناکاییی باری لهشی سووک بوون. وه لهبهر ئه گوتووینه: (بۆیه من

هههه دهکهه ناتوانم سپاسگوزاریی پێ بهپێشکەش بهپاشا بکهه و بۆم ناهێنرێته دی=

بۆم بهدی نایی.

(بار) ئەم وشەى باره دوو جار لهم سێیهمین نیو بالیههه هاتوو.

جاری یهکهه- مهبهست له (بار)ی گرانی نهخۆشییهکهی بووه که بهو دیداره ئه(بار)ی گرانه

سووک بووه.

جاری دووهم- بهشیوهی (باری= بارینی= خوی مهزن) هاتوو که لهم جارهباندا (مهممود پاشا)ی سپاردوو بهخوی گهوره که له پارێزگار= مهفووژ (حیفظ)ی خوا= (باری=باری)دا بیت.

(وهکو) له نیو بآلی سێیهما مه بهست لهوهیه که: وهک چۆن پاشا بهو دیدهبیه باری گرانی جهستهی ئهمی سووک کردوو ئاوهههیش هم لهپهنای خواو هم ئهو پارێزراوییهی بهوه بیت که (مهبوب)ی واته خویشترای و هم به(مهممود)ی بیت که بهواته سپاسکراوی و لههمان کاتدا (وشه)یا(ناو)ی (مهممود) ناوی خودی (مهممود پاشای بابان) بووه که دۆستایهتییهکی زۆر له نێوان (کوردی) و ئهم پادشایهیدا ههبووه و ئهم خویشهویستییه له ههلبهستی تری کوردیدا هاتوو.

(کوردی) ئهو خواستی و (مهبوبی) و (مهممود)یهی له (خوا= باری) بق پاشا کردوو که له ههموو (کات)یکدا و له ههه شوینی: بێ، واته بهدریژایی ژیان خویشهویستی ههمووان و له چاکه کاریتیدا سپاسکراوی ههمووان بیت.

ههلسهنگندن - (کوردی) ئهم چوار بآلییهی له کاتیکه نهخۆشی و لهشی بهباریدا داناوه، هههچنده به (ههتا)یهکیشی ناو بردوو، بهلام بهپێی نیو بآلی دووهم و سێیه نهخۆشییه که (باری لهشی) سووک بووه و دهری بریوه که بهو سهراپدانهی (پاشا) ئهو باره گرانهی لهشی (کوردی)ی لابر دووه.

جا بهو دهردهدارییهی لهشی توانایی دانانی ئهو چوار بآلییه پێ وردهکارییهی ههبووه که لێهاتوویی (کوردی) دهگهیهتیت له شاعیریتیدا.

ههروهها بهو باره ناههموارهشییهوه چهندین وردهکاری و یاری بهوشهکردنی و جوانکاری و جیناس ئارایی لهیهک (چوارینه)دا دهبرپوه وهک (شام)و(شام)و(تاریکی شام)و پروناکی رۆژی (درهخشان) و (باری) و (باری=باری) و (مهبوب) و (مهممود)، جگه لهوهی (کات و شوین)= (زهمان و مهکان)یشی خستوهته پال ئهو کارامهییانهی خۆی.

ئهو لهلام ئاشکرا نهبوو لهم ههلبهستهدا ئهوهیه که ئایا ئهم نهخۆشییهی (کوردی)و(سهردانهی پاشا) لهکاتی کام فهرمانهروایییهکانی ئهو پاشایهیدا بووه. چونکه ئهو پاشایه چهندین جار فهرمانهرواییی بابانی کردوو.

ساقی وهره

- ۱- ساقی وهره، بۆ خاتری دینی له سههری هه
ههر جورعه (له باله) كه، له بۆم بینه پهیا په
۲- خاتر ته و، ساغیر پرو، مه عشووقه به را بهر
ئه م دهردی سههری و میحنهت و غه مخوارییه، تاکه ی؟
۳- ئه سپاب مو هه ییایه هه موو مهستن و مه شغوول
سا فرسه ته دهر بارم، ئه گهر مه رحه مه تی که ی
۴- له م به زمه، که (ماتن) له سه دای (روود) و (سروود) ی
سه د (خوسره) و سه د (هورمز)، شاهه نشه هه که ی (که ی)
۵- سه رگه شته، له دهنگی: (دهف) و (چهنگ) ناله یی (تهنبوور)؛
(ئه سکه ندهر) و (دارا) و (جهم) و (حاته مه که ی طه ی)؛
۶- بنواره کهوا: (موشتههری) و (زوهره) و (بورج) یش
مه شغوولی (سهماع) ن له سه دای (زیل) و (به م) ی (نه ی)
۷- (هیجری) که هه تا (هه شر) ده نالینی له (هه سرهت)؛
ئاشووی (زه مهن)، فیتنه یی (ئافاق)، خودا وه ی.

.....
۱- ساقی: مهیدهر، باده دهر، که تی دهکات و دهیگیژی به مه ی نو شاندا .

دین: ئاین.

جورعه: وشه یه کی عه ره بییه، بهواته (قوم) یا (مژ) یا قومیک له خواردنه وه ی ههر شله یه ک،
مه به ست له پیاله، یا په رداخ یا کاسه یه کی جارانه له (باده = مه ی) که ئیستا (پیک) ی پی
ده لێن.

له باله: لیوانلیو، سه رلیوان، پ، سه رپیژ، ته ژی.

په یاهه ی: په ی دهریه ی، یه ک به دوای یه کدا، لیگا لیگا، خیرا خیرا.

سه رچاوه ی ئه م هه لبه سته:

له (مس، عن، ن، گل ۹، م، ر، ما، ۱، کش ۲، بابان، فح، جم، نن نسخه، نم، ۱، نم نسخه
پۆژنامه ی هاوکاری ژماره (۴۶۱) ی پۆژی ۱۲/۲/۱۹۷۹) یه که مامۆستا محمه د عه لی

قەرەداغی لە ژێر ناوی (دوو پارچە شیعری بلۆ نه‌کراوه‌ی مسته‌فا به‌گی - کوردی)دا پێشه‌کییه‌کی نایاب و دوو پارچە هه‌لبه‌سته‌ی تا ئه‌و کاته‌ بلۆ نه‌کراوه‌ی (کوردی)ی به‌چاپ گه‌ياندووه‌، یه‌کێ له‌ دوو پارچە هه‌لبه‌سته‌ بریتیه‌یه‌ له‌ پینچ تاکی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌، به‌بێ ئه‌وه‌ی نیشانه‌ی بۆ سه‌رچاوه‌که‌ی کردبێ، به‌لام من لام وایه‌ که‌ له‌ (ما)وه‌، وه‌ری گرتبێ؛ چونکه‌ به‌ته‌واوی له‌ ناوه‌ڕۆکی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ ده‌چێ له‌ (ما)دا.

من له‌ نێوان ئه‌و سه‌رچاوانه‌دا که‌ ناو نووسم کردن سه‌رچاوه‌ی (مس)یانم کرده‌ بنکه‌ی لێکۆڵینه‌وه‌ی ئه‌م پارچە هه‌لبه‌سته‌ و که‌لکی زۆریشم له‌وانی تریان وه‌رگرتووه‌. چونکه‌ که‌شکۆلی (مس) به‌شتیه‌کی زۆری خودی شاعیر (سه‌یدی هه‌ورامی) به‌ده‌سنووسی خۆی نووسیویه‌وه‌ و هاوه‌لێکی خۆشه‌ویستی (کوردی) بووه‌، له‌ پارچە هه‌لبه‌سته‌یه‌کی (کوردی)دا که‌ نامه‌یه‌کی بۆ (سه‌یدی)ی نووسیوه‌ و له‌گه‌ڵ وه‌لامه‌که‌ی (سه‌یدی) دا دوا‌ی چهند پارچە هه‌لبه‌سته‌یه‌کی له‌م په‌راوییه‌دا واته‌ له‌ کۆتایی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌یه‌ (کوردی)دا که‌ به‌پیتی (ی) کۆتاییان دێت ئه‌و نامه‌ و وه‌لامه‌ی (کوردی) و (سه‌یدی)یه‌ به‌پوخته‌ و لێکۆڵراوه‌یی وردووه‌ پێشکیش ده‌که‌م.

به‌لام جیه‌ی داخه‌ که‌ ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ بالایه‌ی سه‌ره‌وه‌ی (کوردی) وه‌ک له‌ تاکه‌کانیدا ده‌رده‌که‌وێ ده‌نگ له‌ بۆنه‌یه‌کی تابه‌تی کۆمه‌لایه‌تی ده‌دات و، که‌چی نه‌هه‌لبه‌سته‌که‌ خۆی و نه‌ ئه‌و (١٦) سه‌رچاوه‌یه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌ (بۆنه‌)که‌یان بۆ ڕوون نه‌کردوویه‌ته‌وه‌.

ئه‌وه‌ی پێویسته‌ نه‌کرێ به‌ژێر لێوه‌وه‌ بۆ میژوو و پێژهمان دیاری بکری، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی (نن، نم، ١، ر)دا ئه‌م به‌ناوی (صابری)یه‌وه‌ نووسراوه‌ و له‌ (نن) نسخه‌، نم نسخه‌، فح)دا به‌ هی (فیکری) دانراوه‌ وه‌ له‌وانی تریاندا به‌ناوی (کوردی)یه‌وه‌یه‌. له‌ راستیشدا ئه‌م هه‌رسێ هونه‌ر (کوردی)، (صابری) و (فیکری)یه‌ له‌سه‌ر هه‌مان کیش و پاشبه‌ندی ئه‌م پارچە هه‌لبه‌سته‌ن که‌ به‌هۆی چاکترین و باوه‌رپێکراوترینی سه‌رچاوه‌کان که‌ (مس، ع، ن، گل، ٩، م)ن. من ئه‌و ئالۆزییه‌ی که‌ گوايه‌ ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ هی ئه‌م، یا هی ئه‌و هۆنه‌رانه‌، ئه‌وه‌م بۆ به‌کلایی کرایه‌وه‌ که‌ ئه‌می لێرده‌دا ده‌ینووسم هی خودی (کوردی)یه‌ و به‌تایبه‌تی ئه‌و پینچ سه‌رچاوه‌یه‌ی دوااییان سوورن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌:

أ- ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یان به‌ناوی خودی (کوردی)یه‌وه‌ نووسیوه‌.

ب- هه‌لبه‌سته‌یه‌کی تریان به‌ناوی (فیکری)یه‌وه‌ له‌ ژێر ناوی: (فیکری - ردیف کردی) واته‌ هه‌لبه‌ستی (فیکری) له‌ هاوچه‌شنی هه‌لبه‌ستی (مسته‌فا به‌گی کوردی)دا که‌ به‌هه‌مان کیش و پاشبه‌نده‌که‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) دای ناوه‌.

ج- به‌شه‌ سه‌رچاوه‌کانی تریشیان له‌ژێر سه‌ره‌ناوی (صابری - در تضمین کردی)دا به‌هه‌مان کیش و پاشبه‌ندی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) به‌ناوی (صابیری)وه‌ هه‌لبه‌سته‌یه‌کیان نووسیوه‌ که‌ سه‌ره‌تای ئه‌و هه‌لبه‌سته‌ی (صابیری) هه‌مان تاکی یه‌که‌می ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ جێگیرم کرد و هه‌شتا له‌ په‌یکاری ساغکردنه‌وه‌ی ئه‌م تاکی یه‌که‌می

هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي)یه دام، له‌به‌رئوه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (صابیری) به‌(تضمین) ناوبراوه که تاکی یه‌که‌مه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردي)ی ئاویتته کراوه له یه‌که‌م تاکیدا.

ئو هه‌لبه‌سته‌ی (صابیری) بریتییه له (٧) تاکه هه‌لبه‌ست که شه‌شیان هی خودی صابیری و تاکی یه‌که‌می، یه‌که‌م تاکه‌که‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي)یه. که له ده‌ستووری وێژه‌ی کۆندا ئه‌م چه‌شنه هه‌لبه‌سته به‌(تضمین) ناوبراوه و، (ترجیع)یشی پێ ده‌وترئ، واته تێ هه‌لکێشی پارچه هه‌لبه‌ستی یه‌کێک له هی یه‌کێکی تر دا، که ئه‌مه‌ش له ناو هۆنه‌راندا باو بووه، به‌پێی ده‌ستووری وێژه‌ی کۆن.

ئهم کاره له کاتیکدا کراوه که تاکه هه‌لبه‌ستی شاعیریک زۆر په‌سند و جوان و، وێژه‌ییانه بووی ئو تاکه هه‌لبه‌ژێردراوه هه‌لبه‌ستی (تضمین) یا (ترجیع)ی لێ دروست کراوه. به‌ئاویتته‌کردنی ئو تاکه هه‌لبه‌سته جوانه.

له ڕێگه‌ی یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی ئو ئالۆزییه‌ی ئاویتته بوونی تاکه‌کان هه‌لبه‌ستی هه‌رسی شاعیر و، چونکی دوو هه‌لبه‌سته‌که‌ی (صابیری) و (فیکری) هه‌شتا چاپ نه‌کراون، بۆیه به‌پێویستم زانی که بۆ ئاسانکاری ئه‌وانه‌ی خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌لبه‌ستی ئه‌م جووته شاعیره ده‌بن له دوا‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي)یه‌وه هه‌ردوو هه‌لبه‌سته‌که‌ی ئو جووته شاعیره‌ش پیشکێش ده‌که‌م. ئه‌میش جیاوازییه‌کانی ده‌قی ناو سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی (کوردي)یه:

دینی له‌سه‌ری هه‌ی (ر، ما، نن، نم، حم، هاوکاری): ئو دینه له‌سه‌ری هه‌ی.
له‌باله‌ب که له‌بۆم: (نن، نم، ١) له‌باله‌ب که‌و بوم.

تێبینی: له وێژه‌ی کۆندا به‌م جوژه هه‌لبه‌سته‌ی که له‌م بابته بیت وه‌ک: له سه‌ره‌تایه‌که‌یه‌وه شاعیر ڕووی دهم بکاته ساقی، پێی ده‌وترئ (ساقی نامه). بۆیه له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کان ئه‌م هه‌رسی هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) و (فیکری) و (صابیری)، له‌ژێر سه‌ره‌ ناوی (ساقی نامه) دا نووسراون.

٢- خاتر: به‌واته: سه‌روشت، دڵ، ده‌روون، مه‌به‌ستی له (زه‌وق)ه وه‌ک: له‌به‌ر خاتری یا خاترت خو‌ش بێ.

ساغیر: (پیاڵه، په‌رداخ، کاسه‌ی مه‌ی پێ خواردنه‌وه.

مه‌عشووقه: ئافه‌ت یا کچی خو‌شه‌ویست (دڵخواز).

میحنه‌ت: ناخو‌شی، ئه‌رک، شه‌که‌ت‌بوون به‌خه‌مه‌وه.

ئهم تاکه له (مح، نن نسخه، نم نسخه، کش ١، بابان)دا نییه و له‌وانی تر دا دووهمین تاکه.

خاتر ته‌رو ساغیر پێ (عن، حم): ساغیر پێو خاطر ته‌ر.

له‌م ده‌ردی سه‌ری و: (ما) لم بخته‌بد و

له‌م ده‌ردی سه‌ری و (نن نسخه، نم ١) لم بختی بدو

ئهم نیو بالی دووهمه ئاویتته‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (فیکری) بووه.

میحنهت و غه مخوارییه تاکه ی (نن نسخه، کش ۲): طالع برگشته خداوی.
 لهه دوو سه رچاوه یه دا ئاوا شتیاوه و ئاویته ی دووهم تاکی (فیکری) بووه.
 ئهه (نن، نم ۱): لهه.

لهوانه یه (فیکری) که نیو بالی دووهمی ئهه تاکه هه لبهسته ی تی هه لکینشی هه لبهسته که ی خۆی کردبێ، به لام له دهستا و دهستی نووسینه ویدا، هه له له ئاویته ییه که دا پرووی دابی.
 ۳- ئهه سپاب: هۆیه کان، پتویستی، هه لومه رچی ئهه به زمه ی مه بهسته، (ئهه سپاب) به بی (ی) کۆتاییی ئهه (گۆزان) یانه یه که (ئهه سپابی) نه نووسراوه.
 موهه ییا: ئاماده، به ره مه هاتوو، پتکه هاتوو.
 مه ستن: سه رخۆشن

مه شغوول: خه ریک، ئهوانی لهه به زمه دا خواردوویانه ته وه، هه ر که سی مه ست و که یلی سه ودا یه کی خۆ بووه، به ئاواتی گه یشتنه کام.
 فرسه ت: هه ل، ده رفه ت.

ده ربارم: من یه که یکم له ده ستوپتیه ونده. کۆیلهه، ئهه وشه ی (ده ربارم) به رپتووسی کۆن نووسراوه (ده ربارم) به واته (به رامبه رم) ه که ئهه چه شنه ش بۆ ئهه شوینه ده گونجی و واتایش ده دات، که ئهه مه ش جوانیتیه کی و پتیه ییه و کاریکی کارامه ییه.
 مه رحه مه ت: نه وازش، چاودتری، دلسۆزی، به زه یی پیا هاتنه وه، دل پی سووتان.
 موهه ییا یه (ر) موهه ییان، که ئهه میش راسته.
 موهه ییا یه (عن، ما، حم): مهيان و.
 موهه ییا یه (نن، نم ۱): مهيان.
 موهه ییا یه (هاوکاری): موهه ییا یه و
 مه شغوول: (ر، ما، عن، نن، حم، نن، نم ۱، هاوکاری) سه رخۆش.
 ده ربارم (عم، حم، نن، هاوکاری) ده ربارم.

۴- به زم: ئاهه نگ و خۆشیی ئهه کۆره ی که له گه ل (ساقی) و (مه عشووقه) دا به باده نه خۆشییه وه رایان بواردووه.

ماتن: ئهه وشه یه به سی جۆره (واتا) لیره دا هاتوو که:

۱- ماتن: (ماتن)، به واته له به زمه که دا ورو سه رسامن، که ئهه مه یان وشه یه کی کوردیه، به واته ئهوانی به شداریی به زمه که، ماتن = ورن.

۲- ماتن: (ماتن) = ئهه میان وشه یه کی لیکدراوی عه ره بی (مات) ه، به واته (مرد) گیانی ده رچوو، که ئامتری یاشگری (ن) ی کوردی پتیه لکاو، به واته ئهوان و که واته (ماتن) = مردوون لهه خۆشییه دا وهک چۆن له کاتی خۆشیی زۆردا که سیک فرمیسک ده رپتژی که فرمیسک له کاتی ناخۆشیدا سه ر ده کات و به لام (ئهه ی تریان فرمیسکی خۆشییه).

۳- ماتن: واته ئهوان مردن، ئهه جۆره شیان که مه بهستی راستی ناو تاکه هه لبهسته که یه و له

ژێر دوو جۆر (ماتن) هکە (یەکەم و دووهم) دا شاردر اووتەووە که ئەمەش وردەکاری وێژەیی و وەستاکارانە (کوردی) یە که نیشانەیه بۆ وشە (مات) بەکارهێنان لە کاتی کردنی یاری (شەترنج) دا که وەک لە شوێنی تری ئەم پەراییەدا لە زانایی (کوردی) دوام لە (یاری شەترنج) دا که (کوردی) یە کێک بوو لە یاریزانە بەناویانگەکانی (شەترنج) لە سەرینیی خۆیدا .

ئەم دەربڕینی وشە (مات) ه لەو یارییەدا لە کاتی کە ئەمیری (شا = پادشا = مەلیک) ی یەکی لەو دوو یاریکەرە بخریتە مەترسیی (خواردن) هە لە لایەن یاریکەرەکی ترهوە که وشە (مات) یان (شا مات) بەکاردێنێ و دەلی (کش، شا مات) و یارییەکه دەدۆزێنێ .
لێرەدا (کوردی) ئەو بەزمی کۆری مە ی خواردنەوێهێ ئەوێهە بەخۆش پەچاوکردوووە که (شا) و (شاهەنشا) یان بەخیلی بەو بەزم و خۆشییە دەبەن و لە داخا دەمرن وەک لە یاری (شەترنج) هکەدا (شا) دەمرینریت که لە نیو بۆلی دووهمی ئەم تاکەدا نیشانە ی بۆ هەندێ لەو (پاشا) یانە کردوووە .

صەدا: (دەنگی ساز و ئاواز) ی خۆشی (روود) و (سروود) هکە ی ئەو بەزمە ی مەبەستە لە دەنگدانەوێ ساز و ئاوازی خۆشی گۆرانی وتنی ناو ئەو کۆرە .
روود: ناوی ساز (دەنگ) یکی تایبەتی موسیقییه، لەگەڵ ناوی ئاواز (نەغمە) یەکی (گۆرانی) دا . ئەمجا وشە (روود) لە هەمان کاتدا واتای (پووبار) یش دەدات بەواتای وشە (روود) وە ناوی پووباری پەوان و لە پەودایە وەک لە موسیقە و گۆرانی پەوان و بێ گرتیه .
جگە لەمانە وشە ی روود بەواتا (مەل) ه که ئەمەش لە خۆشخوێنی و ساز و ئاوازی خوێندنێ هەندێ مەلی وەک بۆلبۆلەوێهێ که (روود) هکە هەم ناوی (مەل) هکە و هەم ناوی ساز و ئاواز و موسیقییه که یەتی که ئەمانە هەموو بەلگە ی گرنگ و زانیاری و فەرھەنگی ئەوێ که ئەم وشە یە (کوردی) یە .

سروود: ناوی هەموو جۆرەکانی گۆرانییه، بەواتە (گۆرانی) یشە یا (ستران) .
سروود لە هەمان کاتیشدا ناوێ بۆ گۆرانی و سۆزکردنی ئاینی لە زمانی کوردیدا لەوانە یە (کوردی) مەبەستی لەو بەزمی بادهنۆشییه بەزمی بادهنۆشی (مەعشوق) بوبوێ که باده (قورئانی پیرۆز) و (ساقی) پتەمبەری ئیسلام (د.خ) یە و (مەعشوق) ئەو پەرتەووە (جەلا) ی خواییه که مەستان و بادهنۆشان (حەقیقەت) خوایی بەئاواتی گەشتنی بەو (مەعشوق) یا (پەرتەو) هون .

صەد: ئەم ژمارە یە لە ژماردندا دەکەوێتە نیوان دوو ژمارە ی (نەوێد و نۆ) و (صەد و یەک) هەو که لە زانستی بیرکاریدا بەشیوێ (۱۰۰) دەنووسریت و لە زمانی (کوردی) دا بەشیوێ (سەد) یش دەربڕدراو و دەردەبڕدیت و بەشیوێ (صەد) یش هاتوووە .

جوانکارییهکی وێژەیی کۆن که لێرەدا شاعیرمان (کوردی) بەکاری هێناو، ئەوێهێ لە نیو بۆلی یەکەمی ئەم تاکە هەلبەستەدا وشە (صەدا) و لێرەشدا وشە (صەد) ی گرد کردوووەتەو که

له دهستووری وێژهی کۆندا په‌سند، به‌ورده‌کاری و به‌وه‌ستایی شاعیر داده‌نری. له‌م نـیـو باڵی دووه‌مه‌دا ژماره‌ی (سه‌د = سه‌د) بۆ ژماره‌ی ئه‌و سه‌دان پادشا و شاهه‌نشاها نه‌یه که هه‌ر له‌م نـیـو باڵیه‌دا (کورده‌ی) ناوی بردوون. به‌بۆچوونی من ئه‌م به‌کاره‌یتانی (سه‌د) به‌ه‌یه‌کی له (خوسره‌و) و، له (هورمز) و له (شاهه‌نشایانی که‌یانی) چ کامیکیان یه‌کی سه‌د (خوسره‌و) یا سه‌د (هورمز) یا سه‌د (شاهه‌نشاها که‌ی) نه‌بوون که ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه که ده‌برینه‌که پر به‌پر نییه و تۆکمه نییه هه‌رچه‌ند (کورده‌ی) مه‌به‌ستی له‌وه بووه له (سه‌دان) پادشا و شاهه‌نشایانی وه‌ک (خوسره‌و) و (هورمز) و.... کۆ و کۆ..... واته سه‌دی وه‌ک ئه‌وان که له پر ووی مه‌به‌سته‌وه ده‌برینه‌که راسته.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له (فج، نن نسخه، نم نسخه) دا نییه و له‌وانی تر دا چواره‌مین تاکی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

ئهمیش جیاوازی ده‌قی نێوان سه‌رچاوه‌کانی ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌یه: به‌زمه: (ر، ما، ما ۱): نزمه که مه‌به‌ست له نزمه ئهمیش هه‌ر واتای (به‌زمه) ئهدات به‌پیکویتی (نظم).

ماتن = (ر، ما، ما ۱): ماتن.

ماتن: (نن، نم ۱): ماتم.

له سه‌دای: (ر، ما، م ۱، هاوکاری) به‌سه‌دای

پر وود و: (عن، گل/۹، ما/۱): پر وودی

پر وودو: (جم، ما، ر، عن) سازو.

سر وودی: (ر) سر ووده‌ی.

هورمزو: (عن، حم، ما/۱) هرمز. ئهمه پێنووسی کۆنه.

شاهه‌نشاها که‌ی که‌ی: (نن) شاهه‌نشهی کی کی.

که‌ی که‌ی: له (نم ۱) دا که‌ی که‌ی نووسراوه.

ه- سه‌رگه‌شته: سه‌رسام، سه‌راسیمه، واق و پرماو، مه‌ده‌وش، واته ئه‌و پادشا ناو پر اوانه سه‌رسام بوون.

ده‌ف: ئامپێکی مۆسیقیی کوردانه‌ی کۆنه که به‌پیدا مالین و له‌راندنه‌وه ده‌نگ ده‌دات به‌پێی پیدامالین و له‌راندنه‌وه که ساز و ئاوازه‌که‌ی ده‌گۆرێت.

ئه‌سکه‌نده‌ر: ئه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره‌ی مه‌کدۆنی.

حاته‌می طه‌ی: ناوی کابرایه‌کی خێلی (طه‌ی) عه‌ره‌به.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له (فج، نن نسخه، نم ۱/ نسخه، کش ۲) دا نییه وه له‌وانی تر دا پێنجه‌مین و له (ما، هاوکاری) دا، دوا تاکی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

ئهمیش جیاوازی ده‌قی سه‌رچاوه‌کانه:

سەرگەشتە: (مس، عن، ن، كل/۹، ما/۱، حم): سرکشتە، کە ئەمەش پینووسی کۆنە و زۆر جار پیتی (گ) وەک (ک) دەنووسرا.

لە دەنگی: (عن، ر، ما، هاوکاری، حم): لبردەنگی، ئەمەش لەنگە.

دەف و چەنگ: (عن نسخە، ر، ما، حم، هاوکاری): دەف و نالەیی: (عن، ر، ما، ما/۱) نالە. ئەمەش پینووسی کۆنە.

تەنبوور: (ما، هاوکاری): تەمبوور.

تەنبوور: (عن، حم، ما/۱): شمشاد (واتە قامیش) ه

تەنبوور: (نن، نم/۱، ر): طەنبوور.

ئەسکەندەر: (ر) اسکندر، پینووسی کۆنە.

داراو: (ر) داراد. هەلەئە دەستیە.

داراو: (نن، نم/۱، ما/۱، ن، مس، گل، ۹، جم، عن) دارا کە.

جەم: (ر، عن، ما، ما، ۱، ن، مس، گل، ۹، حم) لەکل (لەکل = لەگەن)

حاتەمەکی: (عم، حم) حاطەمەکی، هەلەئە پینووسی کۆنە.

طەئ: (ر): کى ئەمەش هەلەئە.

۶- موشتەرى: يەكێكە لە هەسارەگەلی كۆمەلەئەى خۆرى (المجموعة الشمسية) لە شوێنانى ترى ئەم پەراوێیەدا لێى دواوم.

زوهرة: ديسان وەك موشتەرى، لێى دواوم.

بورج: ئەم وشەى چەندین واتای جیا جیا دەدات لەوانە:

بورج: كۆنگرەى قەلا

بورج: ناوى نێوان هەر نەغمەىەكى هەر حەوت نەغمە بنكەییەكەى مۆسیقییە.

بورج: ناوى شوێنى گیرسانەوێ هەر یەكێ لە حەوت نەغمە بنكەییەكەى.

بورج: ناوى شوێنى ئەستێرەى بەپێى هەر پۆژیک و پۆژیکى تر دەگۆردرێت و، سالیکی تر لە دواى ئەو یەكەم پۆژەو ئەو ئەستێرەى دەگەرێتەو شوێنى ئەمپۆی کە سالیکی لەمەوبەر شوێنى بوو، ئەمجا ئەم پێرەوئەى ئەستێرەى لە پۆژەکانى هەر سالیکیدا کراوە بە (۱۲) بەشەو.

بورج: ناوى هەر یەكێ لە (۱۲) بەشە ناوبراویە واتە هەر بەشیکی دەوترێ (بورج).

بورج: کە ناوى هەریەكێ لە (۱۲) بەشەكەى شوین گۆرکێی ئەستێرەى کە، هەر (سى) دانە لەو بورجانە بەریەكێ لە وەرژەکانى سالیوەختەكە دەکەوێ کە ئەو ماوەى (سى) بورجە لە بابەتێ گەردوونناسى و سالینامەگەریدا (وهرزى) پێ دەوترێ وەك (بەهار، هاوین، پایز، زستان).

بورج: سەرەتایەكەى لە پۆژى ۲۱ى مانگی مارتەو، واتە مانگی (نەورۆز) هەو دەست پێ دەکات و لە پۆژى پێش نەورۆزى هەر سالیکیدا كۆتایی دێت کە ئەو پۆژەش دواپۆژى وەرژى (زستان) هە کە لە بورجى (بەرخ) هەو دەست پێ دەکات (برج الحمل)، چونکە هەریەكێ لەو

بورجانه ناویکی تایبەتی هەیه، برۆا بەگرنکی و کاریگەریی بورج هەیه لەسەر ژبانی زیندەوهران.

بورج: لە بابەتی (مۆسیقا) دا یا لە پرووی زمانەوانییەوه بەواتا (پەردە) یە و پەردەشی پێ گوتراوه و (پەردە) ی موسیقیشی (پێ دەلرێت).

ئەم هەموو ناوانە و ناوانی تری (بورج) یش کەم یا زۆر بۆ ئەم تاکە هەلبەستەیی کوردی دەگونجێن و ئەمەش وریایی و رۆشنایی و شارەزایی (کوردی) دەگەیهێت کە (گەردوونناس) یش بووه.

سەماع: گوێبێست، جاران کە مامۆستایان لە مرگەوتاندا وانەیان بەقوتابییە (فەقی و موسەبە) کە دەگوتەوه، هەندێ قوتایی تر هەبوون کە یا جارێ نەگەشتیوونە ئەو وانەیە، وەیا لەو وانەیە تێپەریان کردبوو، بەلام بۆ بەهێزبوونی بیرەوهی و بۆ بیرنەچوونەوه لەو دیو (وانە خۆین) هەکانەوه بەچۆکدا دەهاتن و گوێیان دەگرت لە مامۆستای وانەبێژەکە ئەو گوێگرتنە، ئەو کارە (سەماع) ی پێ گوتراوه واتە گوێ لێگرتن بوو.

(کوردی) مان ئەو ئەستێرە و بورجانەیی کردوونەتە گوێگر، لە دەنگی خۆشی (زیل) و (بەم) ی (نە) واتە شمشال = (بلوێر) کە شمشال بۆرییە کە لە (کانزا = معدن) دروست دەکری، بەلام بلوێر هەمان کاری هەیه لە دار دروست دەکری و (لولک) یش لە قامیش دروست دەکری.

زیل و بەم: دوو جۆرە زاراوهی (زارگوت = مصطلح) ی موسیقین بۆ ئاوازەکە لە شوێنانی تری ئەم پەراوییهدا بەدریژی لێکم داوونەتەوه.

نە: نە جۆرە ئامێریکی موسیقییه لەوانە کە بەفووپیاکردن دەنگ دەدەن و بەجوولاندنی موسیقییانە پەنچەکان لەسەر کۆنەکانی لاپەراسووی (نە) واتە شمشالەکە، ساز و ئاوازی جیا جیای موسیقی دەدەن.

ئەم تاکە هەلبەستە (ەن، ما، فح، حم، ن، نسخە، ن/م، ۱/نم، نسخە، کش) دا نییە و لە (مس، ن، گل/۹، م، ما/۱) دا شەشەمینە و لە (ر) دا هەشتەمینە و نیووی دوویمی ئاوتەیی تاکێ سێیەمی هەلبەستەکە (صابیری) بووه.

ئەمیش جیاوازییەکانی دەقی ناو سەرچاوەکانی ئەم تاکەیه:

بنواری: (ن، ما/۱) بروانە

مەشغوولی: (ر): مشغول ئەمیش ریتووسی کۆنە.

(زیل) و (بەم) ی: (ر): زیل و بەم.

(زیل) و (بەم) ی: (ن، ن/م/۱): زیر و بەمی.

۷- هيجری: یەکی لە دوو (نازان) هکە (کوردی) بووه.

حەشر: رۆژی قیامەت، رۆژی دوا پرسینەوهی خوای مەزن لە خەلقى لە بارەیی گوتن و کردەوهی خەلقییەوه لە ژبانی جیهانیدا، بەپیتی ئایینی ئیسلام.

حەسرەت: خەفەت، داخ، غەم، ماتەم.

به پیتی دهستووری وێژهی کۆن ئەم به کخستنی دوو وشە (حهشر) و (حهسرهت) له یهک تاکه ههلبهست یا له نیو بآلی یهکدا جوانی و، وهستاکارانه و وردهکاری (تایبهتی) ی ههیه و جیناس ئارایی و پهسهندییه.

ئاشووب: کیشه، تهگهره، گیروگرفت، کووکه، ناخۆشی، خراپی، ئالۆزی، دژواری.
(کوردی) ئەوهتا کۆتایی ههلبهستهکهی بهدادکردن له دهست دوو شت هیناوه.
یهکه میان: (زهمهن) ه واتا کاتهکان که مه بهستی له (فهلهک) یا کاتی تیا ههلبهستنی ئەم پارچه شیعرهیه.

زهمهن: کاتهکان، سروشت پۆژگار که مه بهست له بریار لهسه درویتی هه کاروباریکه که پرووی داوه و پرو دعات که هه موویان له لایهن خواوهن که (قهراری) لهسه داوون که ئەمهش فهلسهفهیهکی ئاینیه له ئیسلامهتیدا و (کوردی) زۆر بروای پیتی هه بووه و له زۆر له ههلبهستهکانیدا ئەم بیر و بروایهیی خۆی راگه یاندووه که خواست و بریاری خوای مهزن لهسه هه خواست و بریار و ئارهزوویهکه وهیه.

دووه میان: که (کوردی) دادی له دهست کردووه (فیتنه) ی (ئافاق) ه، که (فیتنه) ش دیسان ئاشووب و پشتیویه له (جیهان) دا که (کوردی) به شیوهی (ئافاق) دهری بریوه که یهکه مهکیان له توانایی و دهسهلاتی خواوه و ئەم دووه میان له (ناوخۆیی) و پهپوهندی به (سه زهمهن) وه هیه واته (جیهان) که مه بهستی له ژینگه (بیئه) یه. وه خوای مهزن ژیری بهخشیوه بهمرۆف که خۆی له خراپه بپاریزی و چاکه بکات که باری کۆمه لایهتی و ناوچهکه و کهسان و هتد... دا کۆ دهپتهوه. که ئەم فهلسهفهیه پروداوهکان ده بهستی به (ئافاق) جیهان، ژینگه وه، که به (فیتنه) ناوی بردووه، چونکه بههۆی زالبوونی (عاطیفه) بهسه ژیریدا، خه لک ئاوقای خراپی و چورتم دیت.

ئافاق: ئاسۆکهکان، ئاسۆکهه، مه بهست له هه ره دوورترین جغزیکه به دهووری هه که سیکدا له (سارا) دا، یا دوورترین چاو ئەندازیکه که به چاو هانا دهکری و، له وه به ولاره زهمهن بهدی ناکری له (جغز) هدا ئیتر گۆ (قوبه) ی ئاسمان به (جغز) ی زهوییه دهگات و به سه ریدا قَلپ بووه وه و لیتره دا مه بهست له ناوچهیهکه که (کوردی) له سه رینی خۆیدا به پ له (فیتنه) و ئاشووبی ره چاو کردووه له (هزر) ی خۆیدا. که ئەوهتا (خودا وهی) یی له دهست کردووه، وهک له زۆر له ههلبهستی تریشدا ئەم بیر و بروایهیی خۆی راگه یاندووه که له م په راوییه دا به وردی شیم کردوونه ته وه، که زۆریه ی باری نا هه مواری بابانه.

خودا وهی: ئەی خوایه وهی تۆبه، داد له دهست ئەم هه موو ئاشووب و فیتنه ی (زهمان: کات) و (مهکان: شوین) که (کوردی) ئەم هه ردوو کات و شوینه ی له م دوا تاکه ههلبهستهیدا یهک خستوون که له بابته ی خۆیدا (کات) و (شوین) دوو بابته ی دووردریژی فهلسهفی بهربلاون که چه ندین په راوی و نامیلکه یان له سه ر نووسراون.

ئەم تاکه ههلبهسته له (ر، ما، فح، نن نسخه، ش، نم/۱، نم/۱ نسخه، کش، ۲، هاوکاری) دا نییه

له (نن، حم) دا شه شه مین و له (مس، ن، گل/۹، م، ما/۱) دا شه وته مین تاکی ئەم پارچه
هه لبه سته و دوا تاکیه تی و هیتشتا چاپیش نه کراوه. ههروهها نیوهی دووه می ئەم تاکه
به شیواوی ئاویتیهی (ما، نم) کراوه و بووه به نیوهی دووه می تاکی چواره مینی هه لبه سته که ی
(صابیری) که دواتر له بابه تی هه لبه سته که ی (صابیر) دا نیشانه ی بۆ ده که م.

ئەمیش جیاوازییه کانی ئەم تاکه یه له سه رچاوه کانی دا:

ده نا لینی: (عن، حم): دنالیت.

نیو بالی دووه می ئەم تاکه ی سه ره وه له (عن) و (حم) دا به م جوړه ی دوا یییه:

(لم دنک دفو ناله سمطور کمانجی) واته (له م دهنگی دهف و ناله یی سه متوور و که مانجه ی).

ئاسووی: (س، ن، گل/۹، ما/۱): آشوب، رینووسی کۆنه.

زهمه ن: (نن، نم، ر): زمان، ئەمه ش لهنگی ده دات.

ئافاق: (نم، نن): آفاقه.

خودا وهی: (نم، نن): خوا وهی.

له م تاکه هه لبه سته ی کۆتایییه دا به تاییه تی و له هه موو هه لبه سته که دا به گشتی، شیواوی و
ئاوێته بوون له نیوان هه لبه سته کانی هه رسی شاعیر (کوردی و فیکری و صابیری) دا ئاشکرایه
له سه رچاوه کانیاندا و من به مه نده سه رچاوه ییه ئەم هه رسی هه لبه سته و به وه نده ی تواناییم
به سه ریدا شکابی هه ر ئەوه نده م بۆ کرا که لیتره دا هه لبه سته ی هه ر یه که یانم لیتره دا به م
شیوه ییه که پیشکیشم کردوون ده ست هه لده گرم، به لام پیم وایه سه رچاوه ی (گرنگ) یتر و
باوه ر پیکراوی تری وه ک ده سنووسی خودی شاعیره کان یا نوسخه ی ئەوتۆ که له به ر
ده ست نووسانی خودی شاعیرانه وه نووسرا بیه وه یا له ده می خودی شاعیره کانه وه وه رگیرا بن
ئەوا ئەم ریکخسته نه ی من تیک ده دات و ئەوه ش پر به دل ئاواتی منه و کاری به جیتر و
راستتره، جارێ پیشه کی ئەمی دوا یی هه لبه سته که ی (صابیری) یه که پتر له وی (فیکری)
په یوه ندی و ئاوێته بوونی نیوان (صابیری و کوردی) تیا به به پتی ساغ کردنه وه که ی من.

(هه لبه سته که ی صابیری)

۱- ساقی وه ره بۆ خاتری دینی له سه ره ی هه ی

یه که جوورعه له باله ب که له بۆم بینه په یاپه ی.

۲- ساقی به خودا حه یفه، عه به ث ئیمه له لای خۆت،

له ب توشنه و و سه رگه شته و مه ئیووس له ده رکه ی.

۳- ههیرانن و دل داده، فرهیدوون شه ه و فره هاد،

له م شۆری جگه ر سۆزه یی سه متوور و که مانجه ی.

۴- به هرامه له تاو (هه سه ره ت) و (کیسرا) به (که سه ر) چوون.

بۆ به زمی وه ها ساز و، به ناز، سووړ و چه قانه ی.

- ۵- بۆ دولبەری و عیشووهگەری سەیر بکە ئەمڕۆ،
 مەحبوبوبەیی ئەحبابن و مەطبوعی طیباعە،
 ۶- خۆ خاسە، لە ھەر جۆرە نیشانیکیە لە جوانی،
 مۆسیقە و، گۆرانی و، سووردانی و، لەنجە،
 ۷- لەو (بادە) ئەگەر بێتو کەرەم کە یەکە بە (صابیر)،
 بێ ھۆشی و خەمۆش بەسیە لە غەم، عوقبە و دونیە.

- ۱- ئەمەش یەكەمین تاکی ھەلبەستەكەى (كوردی)یە و جوانی و دلگیری (صابیری) کردوویەتە تاجی سەری ھەلبەستەكەى خۆی واتە یەكەم تاکی ھەلبەستەكەى خۆی.
 ۲- ئەم تاكە لە (ما، عەن، فەح، حەم، نەن، نەسخە، نەم، نەسخە، كەش/۲، ھاوکاری)دا نییە و لە (مەس، ن، گەل، ۹، م، ۱)دا دووھەمین تاکی ئەم ھەلبەستەییە بەسەر بەخۆیی بەناوی (صابیر) ھوێیە. لێرەدا بەھەلی دەزانم ئەو ڕوون كەمەوێ كە نازناوی راستیی ئەم ھۆنەرە (صابیر) و شاعیری بە (صابیر)ی واتە ئەى (صابیر) لە ھەلبەستیدا نازناوێكەى خۆی گەیاندووە. ھەر ئەم تاكە ھەلبەستى دووھەمى (صابیر) یا (صابیری) لە (نەن، نەم/۱)دا دەبەمێن و، لە (ر)دا یانزەھەمین تاکی پارچە ھەلبەستى كە بەناوی (صابیر) ھوێ بەمەرجی تاكەكانى پێشەوێ (كوردی)یان بەشێواوی تێكەڵ كەردوون كە لە شوێنى ھەر تاكێكیاندا نیشانی پێویست بەپێى سەرچاوە یۆ كەردوون.
 بەخودا: (نەن، نەم/۱): بەخو، كراوەتە سولەیمانیانە .
 لە ھەر كەى: (نەم/۱)دا: لە ھەر كەى، ئەمیش راست نییە.
 ۳- ئەم تاكە لە (عەن، ما، ۱/ما، فەح، ن، نەسخە، نەم، نەسخە، كەش، ھاوکاری)دا نییە، و، لە (مەس، ن، گەل، ۹، م، ۱)دا سێھەمینە و بەسەر بەخۆیی واتە یەكەم بەناوی (صابیر) ھوێیە. بەلام لە (ر، نەن، نەم/۱)دا ھەوتەمین تاكە و بەو كەنى (كوردی) شەو بەھەلە بەناوی (صابیر) ھوێ نووسراوە كە مەن ساغەم كەردووەتەو لە ھەلبەستەكەى كوردیدا ھەرچەندە ئەو شارەزاییەكى ھەلبەستى ھەردوو شاعیر (كوردی و صابیر) بێت، جیا یان دەكاتەو بەمۆركیاندا كە ھەریەكەیان مۆرك و چێژی تایبەت بەخۆی ھەبێ و مەنیش وەنەبێ ئەم ھەلبەستەى (صابیر) یا (صابیری)یە، یەكەم ھەلبەستى ئەو بێ كە بەرچاوم كەوتبێ، بەشكو ھەلبەستى ئەم زۆر لایە و شارەزای ھەم، بۆیە بەئاسانى ھەلبەستى (كوردی) و (صابیر) دەناسمەو، بەتایبەتى لە ھێز و بالاییدا ئەوانى (صابیر) ناگەنە ھەلبەستەكانى (كوردی).

فرەیدوون شەھ و (ر): فریدونیش و.

لە (نەن، نەم/۱)دا نیو بەلى دووھەمى ئەم تاكە بەم جۆرەییە:

(مەشغولى سماعن لە صدای زیر و بەم و نەى)

- که ئەمەش ئاوێتەیی نیو بآلی تاکی شەشەیی (کوردی)یە بەشیواوی.
- ٤- ئەم تاکە لە (عن، ما، فح، حم، نن، نسخە، نم/١ نسخە، کش، هاوکاری)دا نییە و لە (ن، گل/٩، ما)دا چوارەمین تاکی ئەم هەلبەستەییە بەناوی (صابر)دووە. بەسەرپەختیی بەلام (ر، نن، نم)دا بەتیکەلی لەگەڵ تاکەکانی (کوردیدا) بەناوی (صابر)دووە بەشیواوی کە لە تاکە هەلبەستەکانی (کوردی)دا لێیان دواوم و ساغم کردوونەتەو. لە (نم/١، نن)دا ئەم تاکە هەلبەستەیی (صابر) بەم جۆرەییە:
- بارامە هەتا حەشرە انالی لبر حسرت
لبرام بەزەمدا آوازی دەف چەنگ، چەقەنەیی.
- ئەمەش جگە کووری و شیواویبەکەیی ئەو هەتا لە نیو بآلی یەکەمی لە دووهم تاکی هەلبەستەکەیی (کوردی) دایە و نیو بآلی دووهمی ئەم تاکەیی سەرەووی (صابیر)ە.
- ٥- ئەم تاکە لە (عن، ما، فح، حم، نن، نسخە، نم/١ نسخە، کش/٢، هاوکاری)دا نییە و لە (مس، گل/٩، ن، م، ما)دا پێنجەمینە و لە (نن، نم)دا نۆیەمین تاکی ئەم هەلبەستەییە و تەنیا لە (ر)دا دەیهەمینە.
- سەیر بکە (نن، نم): هەر بکە.
- مەحبوبەیی ئەحبابن و مەطبوعی (ر): مەحبوبە ئەحبابی مطوی.
- مەطبوعی (نن) مطبوع و.
- ٦- ئەم تاکە لە (ما، فح، حم، نن، نسخە، نم/١ نسخە، کش، هاوکاری)دا نییە و لە (مس، ن، گل/٩، م، ما)دا شەشەمینە و لە (نن، نم)دا هەشتەمین و لە (ر)دا نۆیەمین تاکی ئەم پارچە هەلبەستەییە.
- لە هەر جۆرە (نن، نم): ئەم بزەم، ئەمیش شیواو و لاوازه.
- لە هەر جۆرە (ر): لەر بزەم.
- نیشانیکی (نم، نن): نیشانەکە لە، ئەمیش لاوازه و شیواوی تێدایە.
- لە جوانی (ر): لکل هریک، لەنگ و لاوازه.
- لە جوانی (نم، نن): هریک، دیارە هەمان هەریکی تاکی پێشوو کە لە سەرەووە لە جیاوازییەکاندا هاتوووە لێرەشدا سەرچاوەکان دووبارەیان کردوونەتەو بەهەڵە.
- ئەم نیو بآلی دووهمە لە (ر)دا بەم جۆرەییە:
- (آشوب زمان فتنە آفاق خداوەی)، کە ئەمەش وا نیو بآلییەکی هەلبەستەکەیی (کوردی)یە بەهەڵە ئاوێتەیی ئێرە کراوە.
- ٧- ئەم تاکە لە (عن، ما، فح، حم، نن، نسخە، نم، نسخە، کش/٢، هاوکاری)دا نییە، و لە (ر)دا دوازدەمین تاکی ئەم هەلبەستەییە و لە (مس، ن، گل/٩، م، ما)دا حەوتەمینە و لە (نن، ش، نم)دا یانزەمینە و، لە هەمووشیاندا دوا تاکی هەلبەستەکەییە.
- لەو بادە: (ر): لوبادە.

که به صابیر: (ر): و کو صابر بضروری، ئه مهش له نگه و هه له یه.

که به صابر (نن، نم): و کو صابر.

به سیه (ر): بسته.

به سیه (نن، نم): بسمه.

له غه م (نم، نن): له غمی.

عوقبه ی و دونیه ی (ر) عقبی دینی، له گه ل ئه وه دا هه له یه، له گه ل پاشبه نده کانی هه له یه سته که دا ناگونجی و له نگیشه.

عوقبه ی و دونیه ی (نن، نم) عقبای و دینی، له میش له نگه و له گه ل پاشبه نده کانی ناگونجی.

تا ئیره، هه له یه سته که ی (صابیر) یا (صابری) بوو له گه ل دیاریکردنی جیاوازییه کانی دا به پتی سه رچاوه کانی و، له گه ل دروستکردنی هه له و لاوازییه کانی، به لام تاکه کانیم لیک نه دا نه وه چونکه له کاری به رنامه که مدا نییه.

ئوا لیره و پاش نۆره ی پۆچوونمه له جیاکردنه وه ی ده که کانی هه له یه سته که ی (فیکری) دا، که ئه میش هاوچه شن (ره دیف) ی هه له یه سته که ی (کوردی) و ئاویتته بوویه تی.

(هه له یه سته که ی فیکری)

سه رچاوه کانی ئه م هه له یه سته ی (فیکری) ئه مانه ن:

(نم) نسخه، نن نسخه، فح، کش (۲) ه که له هه موویاندا زنجیره ی تاکه کانی هه له یه سته که چونیک نییه له سه رچاوه کانی دا هه ر جیاوازییه کی نیوان سه رچاوه کانی ش له هه له یه سته که دا، له دوا ی هه ر تاکه هه له یه سته که یه وه راده که یه نم.

- ۱- (مه جنوون) نیم، ئه م (به حر) و (به ی) و (بیده)، بکه م طه ی ده رویش نیم، که وتوو مه ته دوا ی عیل به حه ی حه ی.
- ۲- تاکه ی فه له ک ئاواره و مه حر وومی گو لم کا؟ له م به ختی به د و طالع ی به رگه شته خودا وه ی.
- ۳- مو طریب به فیدات بم وهره بق ده فعی هه م و غه م، لی ده له ده ف و به ربیت و، چه نگ و، چه قه نه و نه ی
- ۴- بابیت، (نه وای تۆش)، مو غه نن ی له مه قامات، قه زاز و، حیجاز، ئه وچ و، هه وای (ناز) ی ده سا ده ی.
- ۵- هاتوونه ره قص مو شته ری وه، زوهره له خو ش ی ئه م به زمه که خالی له ره قیبه وهره هه ی هه ی.
- ۶- سه متووره، به مه ستووری ده لپتن به فه صیحی، که س به زمی وه های نه بووه، که (جه م) کی بووه، (که ی)، که ی؟

- ۷- ساقی وهره ئەمجاره، به‌کوێراییی ره‌قیبان،
 هه‌لبگره (پیاڵه) و به‌(قه‌را به)م بده‌ری مه‌ی.
 ۸- ساقی، ئەگه‌ر ئەم (له‌نجه‌)یه، هه‌ناته‌ فرۆتن
 مولکی دڵ و، رۆحم که‌مه‌ بۆ قه‌یمه‌تی (له‌نجه‌ی).
 ۹- ساقی چیه‌؟ ئەمجاره‌ش، ئەگه‌ر؛ عه‌شووه‌ نوماکه‌ی؟
 شه‌رت بێ که‌ سه‌رای دڵ بکه‌مه‌ پێشکه‌شی له‌نجه‌ی.
 ۱۰- ساقی قه‌ده‌ی زۆر نازک و باریکه‌و چاکه‌،
 دووباره‌ بکه‌م تالی هه‌ناسه‌م، بۆ هه‌ناسه‌ی.
 ۱۱- ساقی سه‌ره‌که‌م بێ به‌فیدای گه‌ردنی شووشه‌ت
 به‌و جامه‌ به‌لوورینه‌، له‌ بۆم بێنه‌ په‌یا په‌ی.
 ۱۲- باخه‌لقی نه‌که‌ن لۆمه‌ له‌سه‌ر باده‌ نه‌دانی،
 سه‌رخۆش بووه‌ ساقی که‌ له‌به‌ر عه‌کسی پیاڵه‌ی.
 ۱۳- (فیکری) که‌ تۆ رۆحت بکه‌یه‌ پێشکه‌شی ساقی،
 فه‌رقت چیه‌ به‌دبه‌خت، له‌گه‌ڵ حاته‌مه‌که‌ی طه‌ی.

-
 ۱- هه‌ردوو نیو بالی ئەم تاکه‌ له (کش ۲) دا پاشوپێشن.
 نیم که‌وتومه‌ته‌ دوا‌ی عه‌یل به‌حه‌ی حه‌ی (کش ۲): نیم ام بَر و بحرا نه‌ اکم طی
 نیم ئەم به‌حر و به‌ره‌ و بیده ئەکه‌م طه‌ی (کش ۲): نیم و که‌وتومه‌ته‌ دوی عه‌یل به‌حه‌ی حه‌ی.
 ۲- گوڵم کا (کش ۲): کوله‌که‌ی
 به‌ختی (کش ۲): به‌خته
 طالعی به‌رگه‌شته‌ خودا وه‌ی (نم ۱ نسخه، نن نسخه) محنت و غم خودایه‌ تاکه‌ی
 هه‌روه‌ها له‌ تاکی دووه‌می هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) دا نیشانهم بۆ کردووه‌ که‌ ئەم نیو بالی
 دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌ی (فیکری) شێواوه‌ و ئاوێته‌ی ئەوه‌که‌ی (کوردی) بووه‌.
 ۳- نووسینی وشه‌ی (هه‌م و : خه‌فه‌ت و) به‌شێوه‌ی (هه‌موو = گشت)یش ده‌خوێندریته‌وه‌ و
 ده‌گونجی.
 ۴- تۆش (نن نسخه، نم ۱/ نسخه، فج): توشی.
 له (کش ۲) دا له‌ جێگه‌ی (ئه‌وج) نووسراوه‌: (نوا‌ی اوچ).
 ۵- ئەم تاکه‌ له (کش ۲) دا شه‌شه‌مینه‌.
 ۶- به‌مه‌ستووری (نم ۱/ نسخه، نن نسخه، فج): به‌سمتوره‌.
 ده‌لێتن (نم ۱/ نسخه، نن نسخه): الیتن.
 نه‌بووه‌ (فج): بوه‌، دیاره‌ هه‌له‌ی نووسینه‌.

ئەم تاكە لە (كش/۲)دا ھەوتەمىنە

۷- ھەلبەرگە پيالە و بە قەراپەم (كش/۲): ھەلبەرگە قراپە و بەپيالەم.

كە ئەمەش ھەلەى ناشىتتییە لە دەستوورى مەى نۆشیدا .

۸- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا نىيە و ئايا كۆمپانىيائى (لەنج) ئەو كاتە ھەبوو تاكو لە وشەى

(لەنجەى) دووھمدا مەبەستى لەو بووبى؟ وەك شاعرىكى مەزن و لە نوێكەرەوانى يەكەمى

بەر لە (گۆران) بوو ھەلبەستى كوردى كە لە كاتى دەرچوونى يەكەمى (پۆژنامەى كوردى)

واتە كوردستاندا لەلايەن (مىقداد بەدرخان) ھو ئەو شاعىرەمان لە ژياندا بوو و لە

پۆژنامەى (ژين) ى (ئەستەمبول)يشدا ھەلبەستى ھەن و ناوى (عەبدولفەتاح وەھبى)

بوو، ئەويش لەم بابەتى تاكە ھەلبەستەى (فیکرى)یەو ھەرموویەتى:

(ئەگەر بمى بەماچىكى ئەبەخشم،

سەراپا سەرۆتى كۆمپانىيائى لەنج).

كە بەو شەرىكەيە (بیت لەنج)یش و تراوہ.

۹- چيە ئەمجارەش ئەگەر عیشوہ نوماكەى (نم/۱ نەسخە): ئەگەر ئەمجارەش عیشوہ بنوینى.

چيە ئەمجارەش ئەگەر عیشوہ نوماكەى (نن نەسخە): ئەگەر ئەمجارەش عیشوہ بنوینى.

ئەم تاكە لە (كش/۲)دا نىيە و لەوانى تردا نۆيەمىن تاكە.

ئەمجارەش ئەگەر عیشوہ نوماكەى (كش/۲): ئەمجارىشە عیشوہ بنوینى.

۱۰- ئەم تاكە لە ھەموو سەرچاوەكاندا جگە لە (كش/۲) يانزەمىن تاكە.

زۆر (كش/۲): وا

بارىكەو چاكە (كش/۲): بارىك وە چاكە.

بارىكەو چاكە (نن نەسخە): بارىكوچاكە

بکەم تالى (كش/۲) ببينى كە

بۆ ھەناسەى (كش/۲): بەھەناسەى.

۱۱- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا پىنجەمىنە و لەم تاكەدا مەبەستى گەردنى وەك شووشە واتە

(سوراحى)يە و خواستى ماچى كردووہ.

شووشەت: بەرپىنووسى كۆن بەشپوہى (شوشت) نووسراوہ

كەواتە (لووس و بارىكت) دەدات و ئەمەش دەگونجى و جىناسە.

۱۲- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا يانزەمىنە.

نەكەن (كش/۲): بکەن، ئەمەش نابى، چونكە كە ساقى كە وینەى جوانى خۆى لەناو

پيالەكەدا، ديوہو لە جوانىيەكەى خۆى مەست و سەرخۆش بوو و لەبەرئەوہى كە

سەرخۆشە لۆمە ھەلناگرئ چونكە بەتەواوى ھۆشى بەلاوہ نەماوہ و كەواتە ئەم (بکەن)ەى

ناو (كش/۲) راست نىيە.

۱۳- ئەم تاكەش لە (كش/۲)دا دوازدەمىنە و لە ھەموو سەرچاوەكانى تردا دوا تاكى

هه‌لبه‌سته‌که‌یه.

فه‌رقت (کش ۲): فره‌قی، ئه‌مه‌ش ناگونجی.

به‌دب‌ه‌خت (کش ۲): بد‌ب‌خته.

لیره‌دا کۆتایی به‌هه‌لبه‌سته‌که‌ی (فیکری) یش هات و، وا بزانه‌م چه‌رده‌یه‌کم له‌مه‌ی

سه‌رگوزشته‌ی ژیا‌نی (فیکری) یه‌وه له‌ شوینی تری ئه‌م په‌راویه‌دا راگه‌یان‌دووه.

بۆ (صابر) یا (صابیری) یش ئه‌وه‌ دیاری ده‌که‌م له‌ ناو شاعیرانی کورددا سی‌ که‌سیان به‌م

نازناوه‌وه‌ هه‌لبه‌ستیانه‌م لا هه‌ن و خاوه‌نی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی ناو ئه‌م سا‌گ‌کردنه‌وه‌یه‌م هه‌ره

کۆنه‌که‌یانه‌ که‌ له‌ سه‌رینی شاعیر (کوردی) داریژراوه‌ و هاو‌الی (کوردی) یش بووه.

دَل گَرفتاری

- ۱- (دَل) گَرفتاری پەژارە (هیجر)ە، جانانی دەوئ
لەعلی لێوی شەککەرین و گەوهر ئەفشانی دەوئ
- ۲- بۆ برینی (رئ)، منی کردووەتە (خدری زیندە)؛ دَل
قەدبری پێگەو گەییانی بەر لە (کاروان)ی دەوئ
- ۳- حەپسی (چاھ)ی میحنەت و دوورە (دیار) و (یار)ە دَل
بۆ شیفای دەرد، (دیارە) چاری؛ ماچی (پیشانی)ی دەوئ
- ۴- پروو لە قیبلە (مسطەفا)یە، دَل؛ بەرەو (ئەستانە)یە
(ئاستانە)ی (ئەحمەد موختار)ی بابانی دەوئ
- ۵- (هیجر)ی ویلێ چۆلەوانی و، دەشت و کێو، ناسرەوئ
چون، لیقای (خاصەکی)ی (میوانی سولتان)ی دەوئ

۱- سەرچاوەی ئەم پارچە هەلبەستە تەنیا دوو کەشکۆلی دەستنووسی (مس) و (ن)ن، لەگەڵ یەک سەرچاوەی چاپکراوی (ک/۳)، کە لە سەرچاوەیەکی تری تەنانت (بەدەمی)شدا لەبارەى ئەم هەلبەستەو چیتەرم پێ نەزانێو جگە لە دەقی خودی هەلبەستەکە، وەکو مۆرک و شیو و چیژی هەلبەستی (کوردی) زۆر پێوێهە ئەگەرچی دەقی ناو هەر سێ سەرچاوەکە جیاوازی زۆریان لەگەڵ یەکتەدا هەیە بەلام من لە ساغکردنەوێ ئەم هەلبەستەدا پشتەم بەناوەڕۆکی جووتە سەرچاوە دەستنووسەکی (مس) و (ن) بەست؛ چونکە وەک لە ساغکردنەوێکەمدا دەردەکەوئ لە ناوەڕۆکی (ک/۳) زۆر شیواوی و گۆرانکاری و لاوازی پێوێ دیارە. و من ئەوەندەى لەبارما بوو و تواناییم بەسەریدا شکاوه، کۆشاوم ئەم دەقی لە سەردێری یەکەمی لاپەرەکانی ئەم هەلبەستە و پەسەندترین دەقیکم لێ هیناوەتە دی، کە پێم وایە لە دەقی گوتنەکەى خودی (کوردی)یەوێ نزیکتەر بیت.

هەلبەستەکاندن:

ئەم شیو هەلبەستە ئەوەندە دڵگیرە کە لە نێوان هەلبەستی چەندین نمونەى بەرچاوە دەکەوئ وەک:

(نالی) لە دیوانی چاپی مامۆستا (مودەرریس و کورەکانی)دا لە لاپەرە (۷۰۱) چاپی یەکەمدا (نالی)؛ (فەرموویەتی):

(يار دلی خوینین و چاوی پر له گریانی دهوئ)

نارئ، نارئ؛ گول له باخا ناوی بارانی دهوئ)

که بهداخه وه ئه وهم بۆ یه کلایی نه بوو ته وه که ئایا (نالی) له پیتش (کوردي) دا هه لبه سته که ی داناو، یا به پیتچه وانه وه، هه رچه ند هه رکامیتکیان له دوا ی ئه وی تر یانه وه هه لبه سته که ی دانابی، ئه وه له جوانی و دلگیری و خو ش ئاهه نگی هه لبه سته یه که مه که یانه وه یه .

ناوداریکی دیکه ی ئه و قوتا بخانه یه ی (کوردي) و، (وه فایی) بووه که له دیوانی چاپی (ماموستا محه مه د عه لی قه رده اغی) چاپی یه که م لاپه ره (٢٠٥) دا هه لبه سته یکی له هه مان کیش و پاشبه ندی ئه وه که ی (کوردي) له بابه تی دلاری داناو که ئه می دوا یی یه که م تاکی ئه و پارچه هه لبه سته ی (وه فایی) یه :-

(دلی دیتوانه و یصالی له بی جانانی دهوئ،

بولبولی شیفته خه ندی گولی باخانی دهوی)

لیکدانه وه ی ئه م تاکی یه که مه :

گرفتار: گیرۆده، دووچار، تووشبوو

په ژاره: بیر ئالۆزی، هه زاره.

هیجر: لیکجیایی، دووری.

جانان: ئه گه ر چی له رووی (زمانی) یه وه وشه ی (جانان) به واتا (گیانان) ه، به لام لیرده جانان واته (خۆشه ویسته کان، یا خۆشه ویست) یا ئه و که سه ی ئه م هه لبه سته ی به سه ردا هه لداوه . له عل: جۆره به ردیکی به نرخ واته (گه وه ره) یکی شووشه یی سه ختی روون و په نگ سوور، یا زه رد... هتد. لیرده مه به ست له په نگ سووره که یه تی که نیشانه یه بۆ په نگی ئالی لیوی خۆشه ویسته که ی.

شه که ره یین: وه ک شه کر و مه به ست له (شیرین) ه، که نیشانه ی بۆ شیرینی واته (جوانی) لیوی وه یا بۆ گوتاری شیرینی ئه و خۆشه ویسته یه .

گه وه ره ئه فشان: واته گه وه ره پرژین، یا گه وه ره په خشکار که درێژدانه به مه به سته گوتاره شیرینه کانی خۆشه ویسته که یه تی که وه ک گه وه ره وه هان له دهمیه وه ده رده چن.

شیواوی ده قه کان: ناوه رۆکی ئه م هه لبه سته له سه رچاوه کاند شیواوی و گۆرانکاری به سه راهاتن ده گه یه نن که ئه و هتا له (مس) دا هه ر ته نیا تاکی (١، ٤، ٥) هه یه و له (ن، گ/٣) دا هه ر پینج تا که که هه ن به لام به تایبه تی ناوه رۆکی (گ/٣) هه ر به جاری شیواوه، ئه ویش له ئاکامی دهماو دهم و ده ستاوده ستکردنی نووسین له ده ستنووسی ناخۆشه وه روویان داوه .

ئه و په ره یه ی که شکۆلی من که ته نیا سی تاکی ئه م پارچه هه لبه سته م لی وه رگرتووه . تاکی یه که می له به ری لای چه پی لاپه ره که دا نووسراوه و لای سه رووی ئه و لاپه ره یه له به ر په رپووتی، له ناو چووه واته ئه و دیوه که ی لای راستی لاپه ره که دوا ی ئه و تاکی یه که مه به لای که مه وه (١٠) تا که هه لبه سته یکی له ناو چووه .

٢- ئەم تاکە لەبارەى بە گورجى ڤيگە برينەوهيه بۆ گەيشتنە يار بەر لە کاروان بەرپادەيهک لە خۆى چواندووه بەکەستىکى پيرۆزى ئاينى ئەوتۆ چەندىن ئەفسانەى گورجى و چاکەکارى و بەدەم داماونەوه چوونى بەدواوهيه و لێردە مەبەستى لە گورجيهکەى ئەو کەسە نيهيه کە لە کوردیدا (خدرى زیندە)ى پى دەوترى و گوايه لە ڤۆشستندا نزیک و دوورى بۆ نيهيه، و بەچاوترووکانيک تەنگى زەوى کيشاوتە و دەکيشیتەوه و يەکیکە لە دوو نەمرەکەى کەسان لە جيهاندا ئەویش حەزەرەتى (نوح) و (خدرى زیندە)ن کە هەردووک بە(جاويدان)یش ناسراون لە هەرە کۆنترین سەرەتای مرقفەوه و بۆ نمونە داستانى (کلگامش)ى پاشايەکى کورد لە نەمرى و جاويدانى (نوح) دەدۆى کە بەزمانى (سۆمەرى) باپیرانمان نووسراوه و ئەو نووسینە تا ئێستاش لەسەر هەزاران خشتى سوورەوهکراو نووسراوه.

لێردە (کوردی) ڤايگەياندووه کە لەلایەن دلى خۆيهوه هاندراوه بۆ خیرا برینى ئەو ڤيگایەى لەبەرى بووه کە هاوتایى لەگەڵ (خدرى زیندە)دا کردووه لە خیرايدا. لە راستیشدا وەک بۆم ساغ بووتەوه کە (کوردی) يەکیک بوو لە کاتى خۆیدا هاوتای نەبووه لە خیرا ڤۆشستندا. و بەتایبەتى لەو ڤيگەى ناو ئەم هەلبەستەیدا و لە خۆشەويستى يارەکیدە ئەوهندەى تر تیزرپوتر بووه بۆ هەرچى زۆر (زوتر) گەيشتنى.

قەدبى:

لە ڤيگەوياناندا گەلى شوپنى ئەوتۆ هەن، کە پەلێکیان لى دەبیتەوه، هەرچەندە ڤيگەى ئەو پەلە سەختترە لە خودى ڤيوانەکە، بەلام ڤيوار لە ڤيگەى ئەو پەلەدا زۆر زوتر دەگاتە شوپنى مەبەست.

وەک لەم هەلبەستەشدا دەرەکەوى ئەو ڤيگەى (کوردی) لەو گەشتى ناو ئەم هەلبەستەیدا، ئەو ڤيگەى (ئەستەمبۆل) بووه. کە ئەوسايە دواى ڤووخاندنەکەى پاشايەتى (بابان) بووه و (ئەحمەد پاشا) ئەوکاتە لە (ئەستەمبۆل) بووه.

ئەو برینى ڤيگە کورتەى کە ڤام گەياند لە کوردیدا بە(قەدبى) ناودەبرێت.

وادەردەکەوى (کوردی) سەرەتا لەگەڵ (کاروان)یکدا کەوتووتە ڤى بۆ (ئەستەمبۆل) بەلام تیزرپوى و بى ئارامى لەتاو دوورى (ئەحمەد پاشا) وەهايان لە کوردی کردووه، بەڤۆشستنى بە(قەدبى)هکاندا لە (سولهيمانى)يهوه زۆر پيش کاروانەکە کەوتوو و بەپرسىار چووتەوه سەر ڤيگەکە و بەر لە کاروانەکە گەيووتە لای (ئەحمەد پاشا) لە (ئەستەمبۆل). بە هۆى لەناوچوونى چەند تاکە هەلبەستىکى ئەم پارچە هەلبەستە لە (مس)دا، بۆيە بەداخهوه نازانم ئەم (دووهمى) تاکە هەلبەستەى کە لە سەرەوه جیگرم کرد، ئایا لە راستیدا چەندەمین تاکە هەلبەستە، یا چەند تاکى لى لەناو چووه.

وەک دەرکەوت لەم پارچە هەلبەستەدا کە لە پيشهوه نووسىومه، هەر تەنیا تاکى (يەکەم) لە (مس)دا بوو، واتە تاکى (دووهم و سێيهم)ى تيا نەبوو، بەلام تاکى (چوارەم و پێنجەم)ى لە (مس)دا هەبوو کە هەر پێنج تاکەکە لە (ن ، گ/١)دا هەن.

۳- هه‌پس= به‌ندی، به‌ندکراوی ناو به‌ندیخانه (زیندان).

چاه= چال، مه‌به‌ست له به‌ندیخانه (زیندان)ه.

هه‌پسی چاهی می‌هنه‌ت= به‌ندکراوی ناو زیندانی ئه‌رک و ناخۆشی.

ئهم جووره ده‌رپینه له هه‌لبه‌سته کۆنه (کلاسیکی)یه‌کاندا بابته‌تیکه به‌مه‌به‌ستی خراڤه ناو (بیری ئاو)هوه‌ی هه‌زهرتی (یووسف) له‌لایه‌ن براهیه‌کانییه‌وه که چاویان پیا‌دا هه‌لنه‌ده‌هات، هه‌روه‌ها مه‌به‌ست له زیندانی کردنه‌که‌ی هه‌زهرتی (یووسف)و که دوا‌ی له (بیر) ده‌ره‌ینانی و فرۆشرانی له بازاری (میسر)دا که (هه‌زیزی میسر) کړی و له‌سه‌ر بوختان پیا‌کردنی (زوله‌یخا)ی ژنی (هه‌زیزی میسر) به (یووسف)دا له داخی ئه‌وه‌ی که (یووسف) ده‌ستی له‌گه‌ل (زوله‌یخا)دا تیکه‌ل نه‌کردبوو که له هه‌ردوو زیندانه‌که‌دا یووسف له (می‌هنه‌ت)دا بوو، که شاعیران له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا ژۆرجار نیشانیان بۆ کردووه.

دیار: نیشتمان- که (کوردی) ئهم هه‌لبه‌سته‌ی به‌رێگه‌وه داناوه که له ده‌ره‌وه‌ی نیشتمان بووه، بۆیه داخی له ده‌ست (دووری دیار): دووره ولاتی خواردووه و وه‌ک به‌ندکراوی ناو زیندان بووبی خۆی وه‌ها داناوه.

یار: دۆست، خۆشه‌ویست و مه‌به‌ستی له(ئهمه‌د پاشای بابان) بووه که دوورییه‌که‌ی (کوردی) له‌و (پاشا)یه‌ی وه‌کو هه‌پسی ناو زیندان داناوه.

بۆ شیفای ده‌رد= بۆ رزگار بوونی له‌و ده‌رد و (می‌هنه‌ت)ی دوورییه‌یه ته‌نیا ماچکردنی (پیشانی)= (ناوچه‌وان)، (ئهنی) (ته‌ویلی) (ئهمه‌د پاشا)ی به‌ده‌رمانی چاره‌کردنی ئه‌و به‌ندی و (می‌هنه‌ت)ی ماندوویی رێگه و (دووری)ی له (ئهمه‌د پاشا) ره‌چاو کردووه.

ده‌رد: نه‌خۆشی، مه‌به‌ستی له ماندووییته‌ی و ئازاری دووره ولاتی و دوور له (ئهمه‌د پاشا)بوو. دیاره: ئاشکرایه، روونه.

چاری ماچی پیشانی: (کوردی) به‌لایه‌وه وابوو که له چاککردنه‌وه‌ی خۆیدا له‌تاو نه‌خۆشی به‌ندکراوی و می‌هنه‌ت و دووری (یار)و دیار (کوردی) چاکترین چاره‌ی به‌ماچکردنی ناوچه‌وانی یاره‌که‌ی زانیوه.

جیاوازی وشه‌کانی ئهم تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا:

می‌هنه‌ت (ن): خه‌سته‌گی

چاری (ن): دیاری: به‌خشیش.

ماچی پیشانی ده‌وی (گ/۳) ماچی کۆلمانی ده‌وی که ئهمه‌ش ناراسته، چونکه (کوردی) له تیکرای هه‌لبه‌سته‌کانیدا ئاوا به‌رپ و راستی و راشکاوانه‌ی پڕ له (عاطیفه)وه (ماچی کۆلمان)ی ده‌رنه‌پرپوه، وه له کورده‌واریدا نه‌ریتیکي کۆنه‌مان باوه که دوو نێرینه‌ی دۆستی ئه‌وتۆ که ده‌میک بی‌یه‌کیان نه‌دی‌بی که به‌یه‌گه‌ه‌شتن ناوچه‌وانی به‌کتر ماچ ده‌که‌ن، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر نێرینه‌یه‌ک خزمیکي یا دۆست و ئاشنایه‌کی کچ یا ئافه‌رت (می‌بینه‌ی)خۆی له دوا‌ی ماوه‌یه‌کی دوور دیته‌وه ئه‌وسا نێرینه‌که ناوچه‌وانی ئه‌و ئافه‌رته‌ ماچ ده‌کات.

ماچی پێشانایی (مس): ماچی کولمانی، بەلام نووسیویە: نسخە (پێشانای) واتە ئەم (ماچی کولمانی) یە لە نسخە ی تردا (ماچی پێشانای نوسراوە) کەواتە لە (ن و مس) دا (ماچی پێشان) ی ھاتوو و ھەر لە (گ/۳) دا نەھاتوو، بۆیە لەسەر ھوێ من (پێشانای) یە کەم ھەڵبژاردە کە بەجێترە بەپێی شکۆمەندیی (ئەحمەد پاشا) و دۆستایەتی نێوان (کوردی) و ئەو (پاشا) یە. دووری دیار و یارە دل (گ/۳): دووری و خەمی تۆیە مودام.

هەڵسەنگاندن:

لەم تاکە ھەڵبەستەدا (کوردی) زۆر وردەکاری و جیناس ئاراییی راگەیاندوو کە توانای خۆی دەگەیەنێ لە ھۆنەریدا کە:

(کوردی) وشەگەلی: (یار، دیار، چار) ی لەم تاکە ھەڵبەستەدا گرد کردوونەتووە و لەگەڵ جیاوازی و اتاییشیاندا ھەمووانی پەستاو توووتووە واتای گشتیی ئەم تاکە ھەڵبەستە یە و کە ھەموو ئەم وشانە نزیکایەتی (جیناس) یشیان پێکەو ھەیە، بەپێی دەستووری وێژە ی کۆن پەسەندی و بالایی و جوانی و جوانکاری زۆری تێدا یە لە راستیشدا لە بیستن و لە بەر گوێ خوشتریکە.

۴- (قیبلە ی مصطفەفا) لەسەر زاریدا ئەم (قیبلە ی مصطفەفا) یە (کەعبە) دەگەیەنێ.

بەلام (کوردی) ھونەرماندانە یارییەکی وێژەیی بەم دوو وشەیی (قیبلە) و (مصطفەفا) یە کردوو کە ھەرگیز مەبەستی لەو (کەعبە) یە نییە کە ئیسلامەکان لە ھەر پێنج نوێژی پۆزانە یاندا لە چەندین نزاکاری و لە (حەج) کردنیاندا پرووی تێ دەکەن، بەشکو (کوردی) مەبەستی لە قیبلە ی خودی خۆیەتی نەک ھی ئیسلامییەکی، کەوا چۆن ئیسلامەکان پروو دەکەن (قیبلە) ئەو ھەتا ئەمیش پرووی کردوو ھەتا بارەگای (ئەحمەد پاشا) ی ھاوآل و خوشەوێستی و گەورە ی نیشتمانیەکی.

ئەمجا ئەم (قیبلە تاییەت) ە ی خۆی کە بە (قیبلە ی مصطفەفا) ناو بردوو و مەبەستی لەو (مصطفەفا) یە نییە کە یەکیکە لە ناوھەکانی پێغەمبەری ئیسلام- (د.خ) بەشکو (کوردی) خۆی ناوی (مصطفەفا) بوو، کەواتە مەبەستی (کوردی) لە بارەگایەکی (ئەحمەد پاشا) یە کە قیبلە ی تاییەتی خودی (مصطفەفا) ی کوردی (بوو) لە ھەمان کاتیشدا لە ناوھەکانی تری پێغەمبەر (ئەحمەد) و (ئەحمەدی موختار) بوو کە ئەو ھەتا ناوی ئەو پادشا بابانە ی کە دۆستی (کوردی) بوو لە دیدەنی کردنیدا بوو ناوی (ئەحمەد) بوو کە (نالی) لە ھەڵبەستە شاکارەکیدا بەبۆنە ی دانانی (ئەحمەد پاشا) بە (پاشایەتی بابان) و مردنی باوکی (ئەحمەد پاشا) و ئەو (ئەحمەد) ی بە (ئەحمەد موختار) ناو بردوو. ھەر ھە (کوردی) یش ھەمان (پادشا) ی بە (ئەحمەد موختاری بابان) ناو بردوو لەم تاکە ھەڵبەستەیدا.

ئەستە: یەکیکە لە ناوھەکانی شاری (ئەستەموول، ئەستەمبول، ئەستامبول، ئیسلامبول... ھتد. کە ھەک رام گەیاندا (ئەحمەد پاشا) دوا ی پروو خانە بابان لەوێ بوو کە (کوردی) چوو ھە لای ئەو.

ئەستانە: شوپن، بارەگا- (کوردی) لێره دا بهیه کخستنی دوو (ناوی) (ئەستانە) و (ئاستانە) وردەکارییی؛ وێژەیی کردووه که به لگهی توانایی و لێهاتووویی (کوردی) یه له هۆنه ریدا .

له نیوان ئەم سێ تاکه ههلبهستهی پاشماوهی ههلبهسته سه رهتا له ناوچوو هه که دا (کوردی) به پاشکاو ی راست و پهوانی مه بهستی ناوه پۆکی سه رپاکی ئەم ههلبهستهی راگه یاندوو ه .

کهوا دلی هانی داوه و له به رهو سه ردان (دیدهنی) کردنه ی (ئهممه د پاشا) ی بابان بووه .

ه- (هیجری): نازناوی دووه می (کوردی) به واته (دوو ریتی) که مه بهست له دوور که وتنه وه له شاری (سوله یمانی) یا له (کوردستان) بووه ، چونکه (کوردی) ئەم نازناوه ی (هیجری) یه ی له دوا تاکی ههلبهسته کانی دا ده بریوه که کاتی ئەو ههلبهست دانانه له ده ره وه ی ئەو شاره یا (کوردستان) دا بووه .

که واته بوونی ئەم (نازناو) ی (هیجری) یه ، له م تاکه ههلبهسته ی سه ره وهیدا ، به لگهی ئەوه یه که ئەم تاکه ههلبهسته دواتاکی ئەو پارچه ههلبهسته یه تی که به داخه وه هه ر ته نیا پینچ تاکه ههلبهستیم دهست که وتوو ه .

له نیوه بالی یه که می ئەم تاکه دا (کوردی) به ئاشکرا ده بریوه که ئەم ههلبهسته ی به رتگی چوونه (ئسته موول) هوه داناوه که به ناوچه ی (چۆله وانی) و (دهشت) و (کتیو) دا له بێ ئارامی و شپه زه بیدا تی په ریوه و هه لپه ی زوو گه یشتنه باره گای (ئهممه د پاشا) ی بووه له نه سه ره وتندا ، به پاده یه که به ر له (کاروان) گه یشتوو ه .

(لیقا): دیدنه ی، سه ردان و چاوپێکه وتن که مه بهست به یه که گه یشتنی بووه (به ئهممه د پاشای بابان).

(خاصه کی): له پرووی زمانه وانیه وه به واتا تایبه تمه ندیتیی ه . به لām له سه رده می فه رمانه یه وایی (عوسمانی) دا زارگوت (مصطلح) یکی تایبه تی بووه به واته ئەوانه ی نزیکایه تی و پپوه ندیی دۆستایه تی یان له گه لّ خودی (سولتان) هکانی (عوسمانی) دا هه یوو ه ، هه ر له به ر ئەمیشه که (کوردی) (ئهممه د پاشا) ی به (میوانی سولتان) ناو بردوو ه ، چونکه له (خاصه کی) واته تایبه تمه نده کانی خودی سولتان (خه لیفه) ی (عوسمانی) بووه .

ئهو ههش پیزی به رز و شکۆداری (ئهممه د پاشای بابان) ده رده خات .

له م تاکی دووه می ئەم دواتا که ههلبهسته ی سه ره وه دا (کوردی) درێژه ی به باسی پۆیشتنه خیرا و شپه زه بییه که ی خۆی داوه که مه بهستمان له پێگه یشتنی (لیقا) ی (ئهممه د پاشا) بووه که له میوانه تایبه تمه ند (خاصه کی) یه کانی خودی خه لیفه (سولتان) ی ئەوسای (عوسمانی) بووه .

- ۱- ییشخزمهت: به‌رده‌ست، خزمه‌تکاری به‌رده‌ست.

سەرچاوه‌ی ئەم هه‌ڵبسته (مس، عن، ن، گل، ف، ص، کش/١، کش/، ر، جلی، ما، نم/١) و، (کم، گ، سا، س، گ، له‌گه‌ڵ (مشاهر الکرد وکردستان) و له‌مانه‌دا (کم) کرده بنکته‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی و که‌لکم له‌وانی تریش وهرگرتوه. به‌داخه‌وه (پۆنه‌ی) ئەم هه‌ڵبسته‌م لێ ئاشکرا نهبوه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا وەک دهمینرێ ئەم هه‌ڵبسته (١٨) سەرچاوه‌ی هه‌یه. که له (کش/١) دا

که دهستونوسی (محهمهء ئەمین) ناویک وەرم گرتوو له (کش/۲) تەنیا تاکی هەوتەمی نووسراوه که ئەویش له کاتی ژيانی (حریق)دا نووسراوتهوه (سا) تاکی شەشەمی تیایه و لێکی داوتهوه.

بۆ شەو (ف، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳، مشاهیر) بۆچی: (بۆچی).

بۆ شەو (ر): چ شو

بۆ شەو (جلی، ما): شو بوچ

پیشخزمەتم (ر): پیشخمدی

چونکه من پیشخزمەتم (ما) چونکی تو پیش خدمت.

چونکه من پیشخزمەتم (جلی) چونکه من پیش خدمتم.

له (کش/۱، محهمهء ئەمین)دا ئەم تاکه هەر (چاوهکهەم زانیوته بۆچی) ماوه و ئەوی تری لهناوچوو.

۲- دیدە: چاو، بینین، چاف، چەم.

خەیاڵ: بیر.

حاضر: ئاماده.

فەرق: جیاوازی.

دائیم (نم/۱، ف، کم): دايم.

دائیم (گ/۲، س، گ/۳): دائم.

لهبەر (ما): لپیش. ئەمیش لهنگه.

دیدە (کش/۱، محهمهء ئەمین): فکری.

حاضری (نم/۱): حازری.

حاضری (ر): حاظری.

بۆ من ئیتر (ر): ایتر بو من.

ئێره و ئەوئ (ر) ایر اوی.

بۆ من ئیتر (مشاهر) بو من.

۳- باسەت بکهەم: لیت بدویم بهچاکه

ئەغیار: بێگانه، بیانی

لهوئ: بهداخهوه بۆم ساغ نهبووهوه که (ئەوئ) کوئییه و ئێرهش کوئییه.

باسەت (ما، کش/۱، محهمهء ئەمین، جلی) بحسەت

باسەت (نم/۱): حسەت

باسەت (کم): بهحسەت

باسەت بکهەم (ر) ناوت برم

ئەغیارهکه (نم/۱، کم): اغیارهکه، ئەمیش لهنگه

ئەغبارەكە (مشاهیر): اغیار
 قەت (ر، ف، ما، نم/۱): قۇت
 كە ناوت بەم لەوئ (ر): لناوت بىم لوى.
 كە ناوت بەم لەوئ (كش/۱، محەمەد ئەمىن): بىر ناوت لوى

۴- فىراق: دوورى، جىيى
 دائىما: ھەمىشە
 زارى: گريان، ھاوار
 مەنە: بەرگرى، نەھىشتەن، قەدەغە.
 باز: دىسان
 سەختە: گرەنە، قورسە
 ناسرەوى: ئارام ناگرى
 ئەم تاكە لە (جلى، ما) دا نىيە، چونكە لەگەڵ تاكى دوايىدا پاش و پىش بوو.
 زامى (ر): زاي = برىنى
 دائىما (نم/۱، ما، كم، گ/۲، س، گ/۳): دائىما.
 زارى (گ/۲، س، گ/۳): يارى.
 پۆژ و شەو (ف، ر، نم/۱، گ/۲، س، گ/۳) پۆژ بە پۆژ
 پۆژ و شەو (س) پۆژ نىيە پۆژ
 پۆژ و شەو (ما): روژ شو،
 پۆژ و شەو (مشاھر) زو بە زو
 مەنەى دەكەم (ما) مەنەى دكم
 سەختە (ر): سەختە
 دەردى سەختە (ما) دەرد سەختە
 ۵- عەقل: ژىرى، ھىژايى.

دىن: ئاين
 مالىوران: مالىكول، خانە ويران
 دەولەتلىكى: مالىكى، سەرمایەيەكى مەبەستى لە عەقل و دىنەكەيەتى
 موفت: بەلاش، خۆپايى، بەبى نرخ.
 صاحىب: خاوەن
 ئەم تاكە لە (ما) دا چوارەمىنە وەك تاكى پىشوو دا رام گەياند، لەگەڵ ئەودا پاش و پىشە
 دىنم (ف، نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳، مشاھىر): ھۆشم، ئەمىش نابى، چونكە ھۆش و عەقل
 ھاكا يەك بىن، بەلام دىن جىايە و لە سەرچاوە كۆنەكاندايە.
 داوھ پىت لىشى دەتورى مالىوران (ما، جلى) داوھ پىت لى دتورى چاوكم.

مالۆپران (ر): چاوهکهه

ئەم تاکە لە (جلی) دا چوارەمینە.

۶- موخەییەر: سەرپشک

وەصل: پێکگەیشتن

جەهەننەم: دۆزەخ

جەننەت: بەهەشت

گەر (مشاهیر): گر.

لە مابەینی (ر، ما): لمابین.

لە مابەینی (گ/۲، س، گ/۳): لە نێوانی

تۆ (سا، گ/۲، س، گ/۳): یار، ئەمەش ئاشکرایە کە هەلەیهکی زمانییە؛ چونکە هەلبەستەکە بەتیکراییی و ئەم تاکە بەتایبەتی (موخاطەب) و (تۆ) تر لەم تاکەدا هەیە، ئیتر چۆن دەگونجی یار بێ. وە ئەم تاکە لە (جلی) پێنجەمە.

ئەم تاکەیی سەرەوه یەکیکە لەو تاکە هەلبەستەکانی (کوردی) کە بەسەر زاری واتایە ک دەگەینێ کە پێچەوانەی واتا و مەبەستەکیەتی وە لەبەر ئەوەی کە (مامۆستا عەلەدین سەجادی) لە پەراوی (میژووی ئەدەبی کوردی)یدا بەر لە ۳۰ ساڵ پتر زۆر بەجوانی ئەم تاکەیی لێک داوەتەوه بۆیە بەچاکم زانی کە نیشانە بۆ ئەو بەکەم کەوا لێرەشدا پوختەیهکی ئەو لێکدانەوه پر بەپیری مامۆستای ناوبراو لە خوارەوه وەرگرم کە:

(کوردی) لەم تاکەیدا بەیارەکی گوتوو: ئەگەر لە نێوان بە تۆ گەیشتن و دۆزەخدا سەرپشک بێ، ئەوا پێکگەیشتنەکەت هەلدەبژێرم، تەنانەت ئەگەر دۆزەخیش پری بکری لە بەهەشت، یا بۆم ببی بە بەهەشت، هەر نامەوێ و دەست لە پێکگەیشتنەکەیی تۆ هەلناگرم و ئەو بەهەشتەم ناوێ. ئەمەش نیشانەیه بۆ ئیدیۆم (کینایە)یەکی کوردانە کە یەکی بە یەکی دەلی (برۆ) جەهەننەت لی پر) کە ئەمە بەجێو و قسەیی ناشرین وەردەگیرێ، بەلام لە راستیدا وانیه مەبەست لەوێه: (دەبرۆ دۆزەخت لی پر کرای تاکو جیگەیی تۆی تیا نەبێتەوه).

ئەم دەربڕینە بەهێزە (کوردی) جارێکی تر ئەوەمان بۆ جیگیر دەکات کە بەپێچەوانەی بۆچوونی هەندێ سەرچاوهوه هەلبەستەکانی (کوردی) سادەبن و لە زۆر شوێندا ئەوپەری قوولێ و گێژ و بەو وشە یاری کردن و تەلەیی زمانی ناهەو و چەواشەکردن و وردەکاریی وێژەیی کۆنی تێدا، وەک لەم پەراوییهدا دەردەکەوێ و ئەمەش پایەیی بەرزیی (کوردی) و توانایی ئەومان بۆ ئاشکرا دەکات.

۷- رەقیب: ناحەز، ناکەس، دژ، ئەیار.

باوه کوشتە: ئەوی باوکی کەسێکی کوشتیی، باوک کوشتە.

بەد مەزەب: بەد مەزەهەب، بێ ئاین، خوانەناس

ئەوی رەقیب وێلەم لە دەستت لە سەرچاوهی (ر)دا هەر ئەوەندەیی ئەم نیو بالی یەکەمی ئەم

تاکه‌ی نووسیوه و ئه‌وی دی به‌جی هیشتووه یا له‌بیری چووه یا بۆی ساغ نه‌بووه‌ته‌وه.

وێلم (کش/۱، محهمه‌د ئه‌مین): ویل بوم.

بۆ (کش/۱، کش/۲، احمد، ما): بوچ.

ناکه‌پتی (کش/۱، کش/۲): ناگری، ئه‌مه پینووسی کۆنه

ناکه‌پتی (ما): ناگری.

ناکه‌پتی (مشاهیر): ناکه‌ری، هه‌له‌ی چاپیه

باوه (کش/۱): بابه

باوه (نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳): باوکه.

کوشته‌ت (ما) کشتت، ئه‌مه پینووسی کۆنه.

کوشته‌ت (گ/۲، س، گ/۳) کوژته‌ت

ئه‌ری (ما): ار

ئه‌ری هه‌ی (ر) اری هه‌ی ار - مه‌زه‌ب (مشاهیر) مذهب

چیت (کش/۲): چت

چیت (گ/۲، س): چیت

ئه‌م تاکه له (جلی)دا نییه

۸- کۆها: کتیی، چپای، که‌ژی، شاخی.

ده‌ماوه‌ند یا ده‌باوه‌ند یا ده‌نباوه‌ند: ناوی ناوچه‌یه‌کی فراوانه له نێوان (ره‌ی) و (ته‌به‌رستان)دا

له‌و ناوه‌ندیدا چپایه‌ک هه‌یه، چپاکه‌ش هه‌ر به‌و ناوه‌وه‌یه.

ئه‌و چپایه زۆر قووچ و سه‌خته سه‌ره پۆیه‌که‌ی خڕپکی گومه‌زییه، به‌گوند و باخات و میوه‌جات

ده‌وری دراوه، له‌هه‌موو چپاکانی ده‌وریه‌ری به‌رزتر و هه‌میشه به‌فری ناچیته‌وه، ئه‌شکه‌وتی

زۆری پتیه‌یه و کانیاوی (که‌راوی) (گۆگرد = کبریت)ی زۆر لێیه له‌گه‌ڵ جۆره‌ها کانی تری وه‌ک

(کل) و (زاج) و هتد. پرووبار له‌ چپاکه‌وه دیته‌ خوارێ و به‌لای (کونه‌با)دا تێ ده‌په‌رێ که

ته‌م و هه‌لاوی ئه‌و که‌راوانه (هه‌میشه سه‌ری چپاکه‌یان گرتووه‌ته‌وه) هه‌ره‌ی ئاو و هه‌ژه‌ی با

ده‌نگی سه‌یر له‌و کتیه‌ پێک دێن، زۆر جار به‌گه‌رمای پۆژ هه‌لاوی گۆگرده‌که گه‌له‌ ده‌کا.

ئه‌فسانه‌ی زۆر له‌و ده‌نگه‌ ده‌نگه و هه‌ره و هه‌ژه و گه‌ر و گه‌له و ته‌مومژ و سه‌ختیه‌ی دروست

کراوه و هۆنه‌ران له‌ هه‌له‌سته‌کانیاندا ناویان بردووه.

له‌وانه ده‌لێن کاتێ فه‌ره‌یدون سه‌رکه‌وت و بیۆراسب یا ضوحاک یا (ئه‌ژدیاک)ی زۆرداری گرت

و زنجیری کردو له‌و چپایه خسته‌یه زیندانه‌وه، و گوایه تاکو ئێستاش له‌گه‌ڵ پاسه‌وانه‌کانی

ده‌وریدا هه‌ر ماون و ئه‌و ته‌مه هه‌ناسه‌ی ئه‌وه و ئه‌و کلپه‌ی ئاگره‌ ترووسکه‌ی چاوه‌کانیتی ئه‌و

هه‌ژه و هه‌ره‌یه‌ش ده‌نگ و ناله و فیغانی ئه‌وه، ده‌شلێن هه‌زه‌تی سلیمانیش (دیو)یکی له‌وئ

زنجیر و پاله‌هه‌نگ کردووه، ئه‌و رواله‌ته سه‌روشتیانه‌ی شاخه‌که له‌و (دیوه)و، له

(ئه‌ژدیاک)ه‌یه... هتد.

ئەمجا (كوردی) كه گلهیی خۆی گرتووته ئەو چیا و ڕوولەته سروشتییە سەیرە.
 شۆرش: ئاشووب و هەلا و هاتوهاوار و مەبەستی لەو دەنگە دەنگیە كه لە چیاى دەماوندەوه
 دێت، ئاوه‌هاش لە سەردایە.

تەم: مژ، هەلا، هالاو. مەبەستی لەو تەمەییە كه بەچیاكه‌وه‌یه وەك تەمی كەللە و دلی (كوردی) لە
 داخی دووریدا.

هه‌ج‌ران: دووری، لە یار جیایی.

نارەوێ: لاناچی، ناروات وەك ئەو دەنگ و تەمی چیاە.

نیوه‌ی یەكەمی ئەم تاكه لە (كش/١، محەمەد ئەمین)دا فەوتاوە.

كۆهی (ر، ما، گ، س، گ/٣): كێوی.

دەماوند (نم/١، كم، گ/٢، س، گ/٣) دەماوندی.

سەری (ما): دلە.

سەری (ر): دلی.

سەری پێ شۆرشم (نم/١، كم، گ/٢، س، گ/٣، مشاهیر): سەرم پێ شۆرشە

غەم (گ/٢، س، گ/٣): خەم.

لە دەوری (كش/١، ر، ما): ل‌دورم.

قەت (ر، ما) ق‌ط. ئەم تاكه لە (جلی)دا نییە.

گەردنی: ملی، سکوردی، هەوکی، ئەستۆی.

بێستوون: چیاەکی بەرز و سەخت و ماہی زەرەدە لە نێوان (هەمەدان) و (حەلوان)دا و ئەوی
 بۆ ئێرە مەبەستە و نیشانی بۆ کراوە ئەو بەشەییەتی، كه ئەو چیا و ماہی زەرەدە تەشوی تاش
 کراوە، لەلایەن هونەرماندە دلداری شیرینەوه كه ناوی (فەرهاد) بووه.

سەد: لەسەر ئەم وشەییە لە (عن)دا ئەم پەراویزە فارسییە بۆ نووسراوه:

(شُنیدە ام كه مَقْصود از سَد، حرف سین و دال است به حساب اَبجَدی كه، شَسْتُ و
 چهار است و نه مقصود از معنی سد است و گویا كُردی) رَحْمَةُ اللَّهِ بِمُنَاسَبَتِ دُخُولِ
 عُمْرِشُ بِهِ سَنَةُ شَسْتُ و چهار كه زیاتر از عُمْرِ پیغمبرِ آخرِ زمان است. علیه صلاة
 والسلام. علي)

واتە (بێستووومە كه مەبەست لە وشەیی (سەد) هەردوو پیتی (س) و (د)ە كه بەژمارە
 ئەبجەدی (س = ٦٠) و (د = ٤) و هەردوو پیتەكه (شەست و چوار)، نەك مەبەست لە واتە
 وشەیی (سەد)ە كه دەكاتە (١٠٠). گوايه، ئەمەش (كوردی) خوا بێبەخشی بەبۆنەیی گەشتنە
 شەست و چواری تەمەنییەوه و تەوویە كه پتریکە لە تەمەنی پێغەمبەری ئاخ‌ر زەمان سلاوی
 خوای لی بێ - عەلی) ئەوی زانراوه تەمەنی پێغەمبەری ئیسلام - د.خ- ٦٣ سالی بووه، ئەمەش
 بەلگەیه‌کی جوان و سەیرە بۆ تەمەنی كوردی دیاری كردن كه سەرچاوه‌كان به (٤٠) سالیان
 داناوه و بۆی ساغ بووه‌تەوه كه ئەو سەرچاوانە راست نین، هەروەك لە شوێنی خۆیدا دیاری و

جیگیرم کردووہ بہہ لگہی بہہیزہوہ

نانہوئ: ناچہمی، خوار نابیتہوہ، ئەم وشەیی (نانہوئ)یہ بہہیزووسی کۆن (نانوی) دہنووسری
کہ بہ (نانوئ) دہخوئندریتہوہ و بۆ ئیرەش دہگونجی کہ مہبہستی مردنہ، واتہ نامری و
خۆراگرہ. بہلئ (کوردي) لەم تاکہ ہەلبہستەیدا خۆراگری و دل بہہیزی (ورہ) بہرز دادہنی.
خۆی بہرامبەر بہزۆرہی رۆژگار و ئەو ھەموو ستەم و ناخۆشییہوہ دەربریوہ کہ لە سەریانی
ئەودا پروویدا لە پشیوی ناوخۆیی و دہسکاریی بیگانہ و دراوسێکانمان.

ئەم تاکہ لە (جلی)دا شەشەمینہ و دواتاکہ:

کینوی (کش/۲): کوہی

سەد سائە (ر، ما) سالیکہ

سەد سائە (گ، جلی، س، گ/۲) چەند سائە.

غەمایہ و (کش/۲، جلی): خەماندا

غەمایہ و(ما، نم، ۱، کم، گ/۲، س، گ/۳): خەمایہ.

غەمایہ (ر): غم دایہ.

گردنی (مشاہر): کردنی.

هه‌لبه‌ستی "کوردی" به شیوه‌زاری گۆران

۱۱۶

صهیدی مه‌زانان

- ۱- (صهیدی) مه‌زانان، (صهیدی) مه‌زانان
مه‌ بۆ بزنانان. کۆمه‌نده‌ن جانان
- ۲- یه‌قین جه‌ عه‌شقی یاران پهم‌ که‌رده‌ی
وه‌رنه‌، چین عیله‌ت لیوه‌نی هه‌رده‌ی؟
- ۳- ئازیزم‌ حه‌یفه‌ن یادت که‌م‌ بییه‌ن.
مه‌گه‌ر ده‌رد عشق جه‌یادت شییه‌ن
- ۴- من جه‌ دلّی زار، ئه‌ی چه‌ند فه‌رده‌وه‌.
یاد، دیرینه‌م‌ نۆژهن کـــه‌رده‌وه‌.
- ۵- ئه‌بیات عیشقه‌ت، گه‌ر (گه‌زاف) نییه‌ن؟
ده‌لیل لوطف وه‌رینه‌ت چییه‌ن؟
- ۶- په‌ی چیش گوم‌ که‌ردی هه‌م‌ فه‌رد جارن.
هوریزه‌ وه‌پا چون کـــاروانداران.
- ۷- قه‌ده‌م‌ په‌نجه‌که‌، گه‌ر، زه‌ده‌ی هیجری
خه‌یلّی موشتاقی (دیا) ته‌ن (هیجری).

.....
۱- (صهیدی): مه‌به‌ست له‌ شاعیری مه‌زن (صهیدی)یه‌، که‌ ئه‌م‌ (وشه‌)یه‌ نازناوی ئه‌و شاعیر بووه‌
و ناوی خۆی مامۆستا مه‌لا سه‌ید (مه‌مه‌د) کوپی مه‌لا (سلیمان)ی کوپی مامۆستا (حاجی
سه‌ید ئه‌حمه‌د). له‌ نێوان سالانی (۱۷۸۴-۱۸۴۸ز)دا ژیاوه‌ و له‌ خه‌لکی (هه‌ورامانی ته‌خت)
بووه‌.

من ئه‌و هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌م‌ له‌ سێ سه‌رچاوه‌وه‌، ده‌ست که‌وتوووه‌.
سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌میان، که‌شکۆله‌که‌ی (مس)ه‌ که‌ سه‌ره‌تایه‌که‌ی ده‌ستنووسی خودی (صهیدی)

دووه (و، په پری سپیی تری له گه لدا (جزویه ند) کراوه و نه وه کانی ئه و (صهیدی دووه) ه به ده سنووسی خوځیان کام هه لبه سته یان ئاره زوو لی بووبی، ئاویتته ی ئه م که شکۆ له یان کردووه. ئه م هه لبه سته ی سهره وه که بریتیه له نامه یه کی برادرانه ی (کوردي) که له (هه ورامانی تهخت) بووه بۆ (صهیدی دووه) هاوالی خو ی ناردووه که دیده نیی (کوردي) بکات. هه ر له م که شکۆ له سهرچاوه یه مدا هه لبه سته کی تری تیدایه که وه لامی ئه م نامه هه لبه سته ی سهره ویه که هی (صهیدی دووه) و بۆ (کوردي) ی برادره ی خو ی داناوه. ئه م سهرچاوه ی (مس) ه یه کیکه له هه ره سهرچاوه گرینگ و بایه خداره کانی ئه م په راوییه م که شوینی پروا و به لگه نامه یه کی به هیزه. ئه م هه لبه سته ی سهره وه (تاسه نامه) ی شاعیر (کوردي) و گازنده کردنیت ی له (صهیدی دووه) ی برادره ی و خو شه ویستی. هه ر ئه م هه لبه سته له لاپه ره (۲۰۵) ی دیوانه چاپکراوه که ی (صهیدی) دا له دوا ی ته واکردنی ئه م هه لبه سته ی (کوردي) یه وه ئه و (وه لام) هیش پشکیش ده که م.

ئه میش لیکدانه وه ی وشه کانی ئه م تاکی یه که مه یه:

مه زانان: نازانی؟

مه بۆ: ئایا نابیت؟

بزانان: بزانی، بزانی؟

کوو: له کوو؟

مه ندهن: ماوه؟ ماونه ته وه، مه به سته ی (له کوپران) ه.

جانان: گیانان- که مه به سته له دۆست و برادرانه.

۲- یه قین: به راستی، بیگومان.

جه: له.

عشقی: خو شه ویستی، ئه قینی.

یاران: دۆستان، برادران، هاوه لان.

په م: په و، سل، هه لاتن، دوورکه و تنه وه.

که رده ی: کردووته، واته: په وت کردووه.

وه رنه: ئه گه رنا، ئه رنه.

چین: چیه، چی شتیکه، هو ی چیه، له بهر چین.

عیلله ت: هو، سه به ب.

لیوه ن: شیت، دیتوانه، هه رده ویتل.

هه رده ی: به هه رده وه ی، داوته ته که ژوکپو.

مه به سته ی دووریه تییه له یاران و له خو ی (کوردي).

ھەردە: دەشت و دەر و شاخ.
 سەرچاۋەيەكى ئەم پارچە ھەلبەستە كەشكۆلى (ن)ە، كە ئەمىش يەككىكە لە دەسنووسە چاك و
 باۋەرپىتكراۋەكان كە ئەم ھەلبەستەى (كوردى)م لى ۋەرگرتوۋە و ۋەلامەكەى (صەيدى)م تىدا
 نەدىۋە.
 لە جىاۋازىيەكانى تاكى يەكەم:
 كۆمەندن (مس) كمندن.
 مەزانەن (مس) بزان كورزاۋەتەۋە.
 ۳- ئازىزم: عەزىزەكەم، ئەو خۆشەويستەكەم.
 حەيفەن: موخابنە، چىگەى داخە.
 يادت كەم بىيەن (يادت كەم بىيەن): يادت كەم بوۋەتەۋە.
 مەگەر دەرد عشق: مەگەر دەرد و ئازار و ناخۆشىي دلدارى و خۆشەويستى.
 جەيادت شىيەن: لە يادت (بىرت) چوۋە.
 حەيفەن (مس): حىقن.
 بىيەن (مس): بىن.
 شىيەن (مس): شىن.
 ۴- من جە دلى زار: من لە قوۋلايىي دلى (دەروونى) پى تاسەۋ دەردى يادكردنەۋەى تۇدا. ۋە لە
 دووربى تۇى خۆشەويستەۋە.
 ئەى چەند فەردەۋە: ئەم چەند تاكە ھەلبەستەمەۋە.
 ياد دىرىنەم: يادى تۆم كردوۋەتەۋە بەم ھەلبەستەم كە يادى كۆنەى دۆستايەتتىي نىۋان من و تۆ
 ۋەك جاران لە نىۋانماندا گەرم و گور بوو.
 نۆژەن كەردەۋە: نويم كەردەۋە، تازەم كەردەۋە. واتە نوپكردنەۋەى دۆستايەتتىيە كۆنەكەمان.
 فەردەۋە (مس): فردۋە.
 نۆژەن كەردەۋە (مس) نوژن كردۋە.
 دىرىنەم (مس) دىرىنم.
 ۵- ئەبىيات عىشقەت: تاكە ھەلبەستەكانى خۆشەويستىت كە دات نابوون. ئەمە بەلگەى ئەۋەيە كە
 (صەيدى) بەر لەم نووسىنى نامەيەى (كوردى) ھەلبەستى خۆشەويستى بۆ (كوردى)ناردوۋە
 كە بەداخەۋە ئەۋ ھەلبەستە و ئەۋ ھەلبەستەى ترى (صەيدى)م بۆ (كوردى) دەست نەكەۋتوون.
 كەزاف نىيەن: درۆ نىن: واتە ئەۋ ھەلبەستە (تاسەنامە)يانەى تۆ بۆ من ئەگەر ئەۋانە درۆ نىن-
 درۆ نەبوون؟
 كەزاف: درۆ، ناراست، خۆھەلگىشان.
 نىيەن: نىن، نەبوون.

دهلیل لوطف: به لگهی دلسۆزی، چاودێری، لاواندهوه، خوشهویستی پیشاندان.
 وهرینهت چیهن: له مهوبهت، دێرینهت، رابووردووت مهبهستی له نامه هۆنراوهیییهکانی
 پێشوو (سهیدی)یه بۆ (کوردی).
 وهرین: پێشوو، جاران، رابووردوو، زۆر کۆن
 گهرگهزاف (مس): کرکزاف = ئەمه پێنووسی کۆنه.
 وهرینت: ورینت.

۶- پهی: له بهر

{ — > بۆچی، له بهرچی، بۆ.

چیش: چی

گوم کهردی: بزرت کرد، گومت کرد، له بیرت کرد، بیرت چووتهوه.
 هم فهرد جاران: هاو هۆنهریهکهی جاران، ئەو کهسهی که جاران ههلبهستیان (تاسه
 نامه)یان بۆ یهکتر دهنارد که من (کوردی) و تۆ (سهیدی) بووین.
 هم فهرد: هاوال، هاوهۆنهری، هاوهم.
 هوریزه وهپا: رابه، ههلسهره سهپێ، راپهړه، راست بهرهوه، مهبهستی له وهیه که ئه
 (سهیدی) زوکه و ههلسه و، وهره بۆ لام.
 چون کاروانداران: ئەو (رابوون)هت و هاتنه لای منته وهک کاروانچییهکان پوو بکهره لام،
 سهرم بده، دیدهنیم بکه،
 چون: وهک.

کاروانداران: کاروانچییان.

پهی چیش (مس): پی چیش

گوم کهردی (مس): کومکردی.

همفهرد (مس): همفرد

هوریزه وهپا (مس): هوریزه وپا

۷- قهدهم رهنجهکه: قهدهم، پێ، قاج، لاق

رهنجه: ئازار، ماندوو، یه شانندن،

قهدهم رهنجهکه: پێی خۆت ئازاربده، ماندوو بکه- له پێگهی هاتنتا ئهی (سهیدی) بۆ لای من
 (کوردی).

گهر زهدهی هیجری: گهر: ئەگهر

زهده: ئەنگاوته، پیکراو، لیدراو- هیجری: دووری، گهر زهدهی هیجری: واته فهرموو بۆ لای
 من، ئەگهر تۆ ئەنگاوتهی ئازاری دووربوونهوهیت- یا- دووریت له من.

خهیلی: زۆر (خهیلی)ش دهبیئت،

موشتاقی دیاتهن: ئارموزومهندی دیدار (دیته) چاوپێکهوتن و، بهیهگهگهیشتن وهک من چۆن

ئارەزوومەندی دیدارتم.

دیاتەن: دیدەنی تۆ، دیدار و چاوپێکەوتنی تۆ.

هیجری: ئەم وشەییە لە نێوان بآلی یەكەمی ئەم تاکە هەلبەستەدا مەبەست لە (دووری) و (جیایی) یەو لەم نێو بآلی دووهمیشدا مەبەست لە یەكی لە دوو (نازانو) هەكەشی شاعیرمان (كوردی) یە.

قەدەم (مس): قدم

رەنجە (مس): رنجه

زەدە (مس): زدي

موشتاقي دياتەن (مس) مشتاق دياتن.

لێرەدا پێشکێشکردنی (تاسەنامە) کە ی کوردی بەلێکدانەو و بەراوردکاری و لەسەر دواندنییەو کۆتایی هات و نۆرە ی پێشکێشکردنی ولامەکە ی (صەیدی دووهم) ه بۆ کوردی شیوەزاری گۆران.

سەرچاوەی ئەم وەلامەش (مس) ه کە خودی (صەیدی) بەدەسنووسی خۆی لەم کەشکۆلی (مس) هدا وە بەدەسنووسی خۆی نووسیویەتەو.

لەو دیوانە چاپکراوەدا هەلبەستەکە ی (کوردی) نەنووسراوە، کەوا دیارە (مامۆستا کاردۆخی) یا دەستی نەکەوتوو یا چاپکردنی بەپێویست نەزانیو و، کەمێک شتێکی لە بارەییەو و ڕاگەیاندوو کە گواهی (صەیدی) (٢٠) سال لە (کوردی) بەتەمەنتەر بوو بەلام وەك خۆی بۆی ساغ بوو تەو کە (کوردی) (دوو سال) لە (صەیدی) گەورەتر بوو.

ئەمیش هەلبەستە وەلامەکە ی (صەیدی) یە بۆ (کوردی):

١- هیجری نەزانان، هیجری نەزانان

تۆ بەحالی دەردی ئێمە نەزانان.

٢- من (صەیدی) سەردار سوپای دیوانان

کوشتە ی دەردی عشق زەدە ی هیجرانان

٣- تا وانام (کتاب) دەرسی عشقم وەند

مۆری دل بەسەج، نابی عەشقم کەند

٤- جە مەکتەبخانان، تاقە مەشقم کەرد،

عالم مەزانان مەشقی عەشقم کەرد.

٥- تاکە (جوان) بیم، نەسەودای یار بیم

هەدای عەشقم بی (پەوچی) سادار بیم

٦- بەسەدار، عەشق یاوام بەپیری

ئەصلا ڕام نەکەوت من وەلای ژیری

- ۷- وههاری عومرم، جوانیم ویهرد.
 گاچهنی هیجران گا بهداخ و دهر
 ۸- هر شیت و سادار بیابان گیل بیم
 چمان من جادار، مهجنوونی ویل بیم
 ۹- (صهیدی) تا زیندهن، چهتوی دهردهوه
 بوون مهجنوون ویلن بهرووی ههردهوه.

- ۳- «واته: تاتوانیم پهراوی دهرسی عهشقم خویندهوه و عهشقم وهک مؤر لهسهه دلّم ههّکهند»
 ۴- «واته له خویندنگاکاندا مهشقی عهشقم کردوه و ههمووش ئهّمه دهزانن»
 ۵- «واته: ههتا گهنج بووم له پهیکاری عهشق بووم بویه ویلی (پهوچی) شوینان بووم»
 ۶- «واته: بههوی عهشقهوه مامهوه ههتا پیر بووم. له ژیانما یتیم نهکهوت بهلای ژیرییهوه»
 ۷- ویهرد: تی پهپی
 چهنی: لهکهّل
 ۸- چمان: چونکه.
 جادار: جینشین

به‌شی فارسی

عشق اگر

- ۱- عشق، صد بار جگر پاره کند، هجر چرا؟
هجر اگر قسمت باشد؛ برود (صبر) چرا؟
- ۲- خانهء صبر، چو برباد شد از فرقت تو
إلتفات بهدر زید و عمر سوی چرا؟؟
- ۳- سوزش عشق چو شمع نگذارد و هنوز
خام گوئی تومرا، جان من، این زجر چرا؟
- ۴- زلف تو، باگردن دل، ربط قدیمی دارد
قطع این ربط به محض سحن غیر چرا؟؟
- ۵- سرگرانی به من سوخته ات، بی انصافیت
رحم اگر نیست، به این بسته زبان، کبر چرا؟؟
- ۶- تو به تیر مژه، یا ابروی شمشیر مثال
می کنی صید دگر چشم، بگو سحر چرا؟
- ۷- (هجریا)، زاهد عیار بگفت، انچه که گفت
باری ارما به مسلمان به کند، گبر چرا؟؟

۱- هه‌لبه‌سته (فارسی)یه‌کانی (کوردی) که له‌م هه‌لبه‌سته‌وه ده‌ست پیده‌که‌ن، (ده‌قی هه‌لبه‌ست)ه فارسییه‌کانم له‌سه‌ر شی‌وه‌ی (نووسینی فارسی) نووسیونه‌ته‌وه. سه‌رچاوه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته فارسییه (عن، چ، ق/۳)یه و هیشتا چاپیش نه‌کراوه.
ئه‌میش لیک‌دانه‌وه‌ی وشه فارسییه‌کانی ناو ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه.
عشق: دل‌داری، ئه‌قین، ئه‌وین.
صد: ژماره‌ی سه‌د (۱۰۰)، سه‌ده.
بار: جار، بار.
جگر: جه‌گه‌ر، جه‌رگ.
پاره: له‌ت، پاره پاره، له‌ت له‌ت،

کند: بکات- مەبەستی لەوێهه (جگەر پارە پارە بکات).

هجر: دوورکەوتنەوه، هەلاتن.

چرا: بۆچی، لەبەرچی، بۆ، بۆچ.

گر: ئەگەر.

قسمت: بەش

باشد: بێ.

برود: بروات مەبەستی لە رۆیشتنی ئارام (صەبر)ە.

صبر: ئارام (صەبر) پشوو.

خاوەنی ئەم هەلبەستە:

لە سەرچاوەی (ح)دا ئەم هەلبەستە سەرەوه ئەم سەرە ناوه فارسییە دواوی دراوەتی: (من کلام سەید فەیزوللای مۆکری): واتە لە هۆنراوه (فەرمووده)ی سەید فەیزوللای مۆکری(یە، بەلام لە دوو سەرچاوەکە تری ئەم هەلبەستە (عن، ق/۳)دا بەناوی (کوردی)یەوه نووسراوه- که به باوه‌پیکراوی ئەم دوو سەرچاوەیه وه شارەزایی نووسەرەکانیان من جارێ لێره‌دا بەناوی (کوردی)یەوه، نووسیومه و هەر کاتی دەرکەوت که هی (کوردی) نییه، به‌پیتی سەرچاوەی تر ئەوا جێگه‌ی خۆی ده‌گرێ و مایه‌ی کامه‌رانیمه؛ چونکه‌ لهم په‌راوییه‌دا ته‌نیا لایه‌نی راستی گرتنم داوه و مۆرکی (کوردی) به‌م هەلبەستەوه هه‌یه.

واتای تاکه هەلبەستەکه:

که عەشق سەد جار جگەر پارە پارە بکات، ئێتر دوورکەوتنەوه بۆ چیه؟

ئەگەر بەش (نصیب) دوورکەوتنەوه بێ ئێتر ئارام لە ئەمان بۆ چیه؟؟

۲- خانە: جێگه‌ی، خانووی، خانە، شوینی.

صبری، پشوو، ئارام، خۆراگری، بێندریژی.

چو: که چون، کاتی که.

برباد (بەرباد): بەرباد، لەناو چوون.

شد: بوو، وەک: بەرباد بوو.

از: له، به‌هۆی.

فرقت: جیا‌بوونه‌وه‌ی، دووری‌تی.

تو (توو): تۆ، ئەتۆ، ته، ئەتوو.

إلتفاتی: لا لێکردنه‌وه‌یه‌ک، ئاوێدانه‌وه‌یه‌ک.

بەدر: بۆ دەرگا، بەره‌و دەرگای.

زید و عمر: دوو ناوی دوو کەسی نێرینه‌ی عەرەبن، که یه‌کیکیان (زه‌ید) و ئەوی تریان(عمر)ه،

له‌ وێنه (نموونه‌)ی ده‌ستوور زمانی هێنانه‌وه‌دا وه‌ک:

زەيد ھات و چاوى بە ھەمەر كەوت، ھەمەر كۆرپى زەيدە. زەيد و ھەمەر دوو بران، ھەمەر زەيدى بۆي دا.

سوى: بەرھولاي، ئەلای، بۆلای، بۆكن.

چرا: بۆچى- لە تاكى يەكەمدا لێكم داوھتەو و ئيتەر دووبارەى ناوئ.

واتای ئەم تاكە:

ئەگەر بەھۆى دووربى تۆو ئارام لەبەر بېرىت و خانەى ئارام بەرباد ببى ئەوا:

ئيتەر چاوپرینە دەرگای كەسانى وەك زەيد و ھەمەر لە پای چى و بۆ چيە.

ئەمیش جیاوازییەكانى ئەم تاكى دووھەمەى لە سەرچاوەكانیدا:

شدان لە (ح) دا نووسراو: (كند). كەئەمەش ناگونجى.

شدان لە (ق/۳) دا نووسراو: (شودار= شەود ئەر) ئەمیش وەك ناگونجى لەنگیشى ئەكات.

خانەى لە (ق/۲) دا نووسراو خانە- كە ئەمیش لەنگە.

إلتفات لە (ق/۳) دا نووسراو: استعانه (ئىستیعانه) ئەمە دەگونجى و لەبەرئەوئى دوو

سەرچاوەكەى تری ئەم تاكە (ئىلتیفاتى)یە، بۆیە چاك نەكرد، ئەگەر چى (ئىستغاثە) بەجیترە.

عمر لە (ح، ق/۲) دا نووسراو عمر و ئەمیش لەنگى دەكات و نادروستە.

۳- سوزش تین و تاوى، سووتینەرى سووتانى عشق- لە پیتشەوئى ئەم تاكەدا لێكم داوھتەو.

چو: دیسان.

شمعم: مۆم وەك مۆم. واتە وەك مۆم دام نەگرسینى.

نگذارید: دام نەنئى و دام نەگرسینى و بمتوینیتەو.

هنوز: ھىشتا، ئىستا، ھىشتا كونى.

خام (خاو)، پوچ، ھىچوپوچ، بێھۆدە، خاو.

گوئى: دەلئیت، پێم دەلئیت وەك بێھودەم، پى دەلئیت، بە ناپوختەم ناو دەبەیت.

تومرا: تۆ بەمن وەك تۆبە من بى ھوودە دەلئیت. پێم دەلئیت ناپوختەى

جان من: گیانى من، ئەى گیانەكەم.

این: ئەم، ئائەم.

زجر: سزا، ئەشكەنجە، جەخار.

چرا: لى كدراوھتەو.

واتای ئەم تاكە:

ئەگەر لە سۆزشى ئەوینى تۆدا (ئەى دلخوازەكەم) بمكەیتە مۆم و بمتوینیتەو بەدەم

سووتانەو. ئيتەر ھىشتا:

بۆچى بە خاوى ناپوختە و چاك نەسووتاوم دادەنئیت، ئەى گیانەكەم من ئاخر ئەم سزادانەمت

بۆچ و لەبەر چيە.

گوئی له (ح) دا نووسراوه: (کویی)
جان من له (ح، ق/۳) دا نووسراوه: (جان خود)
۴- زلف (زولفی): زولفی، ئه گریجهی.

تو (توو) لیکدراوه ته وه.

با (با): له گه ل

گردن (گهردهنی): گهردنی، ئه ستۆی، ملی، سکوردی.

دل (دل): دل.

رابط: پوشته، په یوهندی، بهندیواری.

قدیمی: دیرینهیی، کوئی، زووه کهیی.

دارد: ههیه تی: وهک په یوهندیی کوئی ههیه.

قطع: پچراندنی، برینی، پساندنی.

این: ئه م، ئه م.

به محض: هه له بهر، ته نیا به هوئی.

سخن وتنی، گوتنی، قسهی، وتهی، ئاخاوتنی.

غیر: بیگانه، بیانی

واتا: -

تای مووی زولفی تو و گهردنی دلی من، پتوهندییه کی دیرینهیان له نیتواندایه، ئیتر پساندنی
ئه م په یوهندییه، هه ته نیا له بهر قسه (چو غوئی)، (تیچاندنی) بیگانه له بهر چی و بوچ و بو
لیکیان جیا ده که یته وهو دهبا ئه م دل به تای مووی زولفه وه هه لواسراو بی، لیکیان مه که،
جیا یان مه که ره وه.

تو با (توو با) له (ق/۳) دا نووسراوه (تن)

دل له (ح، ق/۳) دا نووسراوه (من: واته مه ن).

۵- سرگرانی: رق، قین، خه مساردی، گوئی پی نه دان.

به من: به منی، بهرام بهر به منی

سوخته ات: سووتاوت (له ناو ئه قین)

بی انصافیت: نار هوایه، بی ئینسافییه.

رحم: نه وازش، چاودیری، به زهیی، دلسۆزی.

اگر نیست: ئه گه ر نییه.

به این: ئا به م، به م، به ئه م،

بسته زبان: به سه زمان، زمان به ستراو، بیچاره،

کبر: خو به گه وهره زانین، خو به زل دانان، فیز، لووت به رزی، له خو بایی بوون، پۆز، خو

به مه ز نکردن

واتا ئەم تاکە ھەلبەستە:

ئەم خەمساردی و رق ھەلگرتنەت، بەرامبەر بە منی سووتاوی دلداریت، بێ ئینسافییە.
جاتۆ، ئەگەر ھەر بەزەییشت بەم بەسەزمانە بێچارەیدا نایەتەو، ئیتر ئائەم خۆ بە زلزانین و
پۆزەت بەرامبەر بەمن لە پای چی دایە و بۆچی؟
سوختەات لە (ح، ق/۳) دا نووسراوە سوختە، ئەمیش ناتەواوی و لەنگییە.
بستەزیان لە (ق/۳) دا نووسراوە نەبەزیان.
سرکرانی لە (ح) دا نووسراوە: سرکرانی.
اگر لە (ح) دا نووسراوە: اگر
۶- تو بەتیری: تو بەتیری (گوللە)
مژە: مژە، برژانگ، مژگ، مژولان.
یا ابروی یا ئەو ئەبرۆییە.
شمشیر: شیر، شمشیر: ئەشی ئەو برۆییە کە لێی دواوە، پەیوەست (سێوەنگی) و پان
بووبی، چونکە ناوی (شمشیر) ی بردووە کە لە (شیر) پانتەرە.
مثال: وەک، چۆن، مانەند، ھەر وەک، وەکی، وەکو
می کنی: دەکە.
صید: راوی، شکاری، نیچرفانی.
دگر: ئیتر، ئیکە، ھی تر، ھی کە
چشم: چاو، چەم، چاف وەک: چاوت راو دەکا ئیتر.
بگو: بلی، بێژە،
سحر: جادوو.

واتای ئەم تاکە:

تۆ بەو تیری برژانگەت، یا بەو برۆی وەک شمشیرت کە راوی دل دەکا، چاوت، ئیتر خۆت بلی
جادووەگەریت بۆ چییە؟
ئەمیش جیاوازییەکانی وشەگەلی ئەم تاکە ھەلبەستەییە لە سەرچاوەکانیدا:
می کنی (ح) دا نووسراوە: میکنی.
می کنی لە (ق/۳) دا نووسراوە: مکنی.
دگر لە (ق/۳) دا نووسراوە: دلم: ئەمەش جوان و بەجێیە و دەگونجی.
دگر (ح) دا نووسراوە: (گر)
تو بە: تۆ بە. لە (ح، ق/۳) دا نووسراوە: یا، بە.
تو بە لە (ح، ق/۳) دا نووسراوە: مژەو (مژوو)
بگو لە (ح) دا نووسراوە: بکو- ئەمە پێنووسی کۆنە.

۷- (هجرى) : ئەى هيجرى، واتە ئەى ئەو كەسەى كە ناوت (هيجرى) يە.

زاهد: ئەوى بەسەرزارى گۆشەگىر و خۆ بەخواناس نىشاندهرە درۆزنە- ئەم بەكارهينانى (زاهيد) و توانج تىگرتنەى كارتىكى لاسايىكارانەى ھۆنەرانە لە ھەلبەستەكانياندا ئەگەرچى مەبەست لە (نەيار) ە بەلام ئەشى لە راستيدا مەبەست لە كەسىكى ديارىكراو بى لەو سەردەمەى (كوردى) دا كە نەزمانى كتيە.

عيار: فیلبان، ساختهچى، كەلەكەباز، تەلەكەباز، ئەوى خۆى بەپى كات و شوین دەگۆرى، واتە (ھەلپەرسەت) كە مەبەست لە (زاهيد) ەكەى ە لە وێژەى كۆن (كلاسیكى) دا ھۆنەران زۆریان لەم جۆرە دەربرینانە لە ھەلبەستیاندا راگەیاندوو.

بگفت: گوتى، وتى.

انچە: ئەوى، ئەوھى، ئەوھەى.

كە گفت: كە گوتى، كە وتى.

بارى: دەبا، كەواتە، ئیتر، ئەمجا، سائیتەر، بارى، ئینجا، قەمى، دەسا، سا ئەگەر. ئەگەر، خۆ ئەگەر.

ارما: ئەرى ئیمە، ئەگەر ئیمە.

بەمسلمان: بە ئىسلام

نكند: نەكات، دا نەنیت، نەزانى.

گبر: ئەمە و وشەىەكى كۆن و پەسەنى چەند ھەزار سالەى كوردییە و بەم (فارس) یش بەكارى دەھینى، بە واتە (فەلە- پێرەویكارانى (عیسا) پێغەمبەر- (د.خ) ئەم وشەىە ھەرگیز بە واتەى وشەى (كافر) ی (عەرەب) بەكار نەھاتوو ە لەم وشەى (كافر) ەو ەنێە كە لە (كوردى) دا وشەى (گەبر) بەشینوھى (گاور) واتە (فەلە) یش بەكار دى كە بەداخو ەھەندى كەس لە ناشارەزایی و دلپەشییەو ە (كافر) لىكى دەدەنەو.

واتای ئەم تاكە ھەلبەستە:

ئەى هيجرى (كوردى) كە (زاهيدى عەبيار) ئەوھى دژى من گوتى، بەللى گوتى. بەلام ئايا ئەو كە منى بە (ئىسلام) دانەناو. ئیتر بۆچى بەگەبر (گاور فەلە) ى داناوم.

ھەلبەستەگاندى ئەم ھەلبەستە:

داړشتن و زمانى (فارسی) بىگەردى ئەم ھەلبەستە بەلگەى ھەرە شارەزايەتیی (كوردى) یەو بەتیکرایش ئەم دەقەى دەس من كەوتوو ە لە سەرەو ەجێگرم كرد، شىواویى بەكجار كەم پێو ەيار ە جگە لەوھى بیری ناوھپۆكى تاكەكانى زۆر بەھیز ە ھۆنەرانەو زانایانەىو، وەستاكارى و مۆرك و چىژى ھەلبەستى كوردیى پێو ەيار ە. كە لە ھەلبەستانى تریدا ھاوچەشنى ئیترەن.

أیه قران

۱- آیه قران، که جانا دلکش است

شش هزار و ششصد و شصت و شش است

۲- یک هزارش، (وعد) و یکی دگر (وعید)

یک هزارش، (أمر)، یک نهی شدید

۳- یک هزارش، قصه هایی جانفزاست

یک هزارش، نعت پاک مصطفی است

۴- پانصدش بحث حلال است و حرام

صد دعای (ذکر) و (ورد)ی صبح و شام

۵- شصت و شش شد (ناسخ) و (منسوخ) کتاب

ختم شد والله اعلم بالصواب

۱- آیه: قورئانی پیروژ.

نایهت: رسته یهک له قورئانی پیروژ، له ههمان کاتیشدا واتای (موعجیزه)ش ددهات که مه بهست له کاری له راده به دهره، بهو بر وایه ی که قورئانی پیروژ فرموده ی خواجه و، له توانای مروژ به دهره که لهو جوړه دهقه ی بۆ دابنریت.

قرآن: ناوه یوکی ئه و په راوییه پیروژه یه که به هو ی (جبره ئیل)ی سه روکی فریشته کانه وه له خوای مه زنه وه به پیغه مبه ری ئیسلام، محمه د کوپی عه بدوللای قوریه شی راگه یه نراوه و ئه ویش به (دهمی) به ئیسلامه کانی گوتوه ئه م په راوییه پیروژه. له سه ری نی خه لیفه ی عوسمانی کوپی عه فاند کۆکرایه وه.

واتای ئه م تاکه:

گیانه که م نایه ته کانی قورئان دلگیرن به ژماره (۶۶۶) نایه تن، ئه و جوړه خویندنه وه یه دریژ ده خایه نی. و ئاسانکاری نییه له (نووسین) و (خویندنه وه) یشدا.

که جانا: که ئه ی گیانه که م.

دلکش است: واته دلکشه، دلگیره.

شش هزار و ششصد و شصت و شش: شش هزار و ششصد و شصت و شش (۶۶۶)

۲- یک هزارش: یهک هه زاری، واته له نایه ته کاند.

وعد و: به‌لین، که مهبست له به‌لینه‌کانی خوای مه‌زنن، بۆ پاراستنی چاکه‌دانه‌وه‌ی خه‌لکی که له ژياندا چاکه‌کار و خواپهرست بوون به‌پیتی گه‌لێ لهو ئایه‌تانه له‌وانه ئایه‌تی (٩) ی سوورته‌ی (المائیده) و (٧٢) ی (النور) و (١١) ی (مریم) و (٥٥) ی (النور) و (٢٩) ی (الفتح) و (٢٦٨) ی (البقره) و (٣٠) ی (فُعِلَتْ) و... هتد، که خوای گه‌وره مژده‌ی لێ خۆش بوون و (به‌هه‌شتی) به چاکه‌که‌ران و خواپهرستان داوه.

یه‌کی دیگر: یه‌کیکی تر له ئایه‌ته‌کان.

وعید (وه‌عید): واته هه‌زارێکی تر له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز (وه‌عید) جوژه به‌لینێکی هه‌ره‌شه‌ئامیزه بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه له که‌سانی نافرمانکاری خاوه سزادانیان به‌رامبه‌ر به ره‌وشتی خراپیان له ژياندا، که خراب و یاخی له فرمانی خواو ناپاک و دووبه‌ره‌کیکاران که (به‌لین) ی خۆیان له‌سه‌ر دراوه بۆ سووتاندنیان له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا و بگه‌ له خراپترین شوپنه‌کانی ناو (دۆزه‌خ) دا که (وه‌یل) و (بیئسه‌له‌صر) هم.

له ئایه‌ته (وه‌عید) یه‌که‌کان: ژماره (٦٨) ی (التوبه)، (٧٢) ی (الحج)، (٦٣) ی (یسن) و، (٦٠) ی (الذاریات) و (٦٣) ی (طه)، (١٤، ٢٠، ٢٨) ی (ق) وه (١٤) ی (ابراهیم) و... هتد. که خوا هه‌ره‌شه‌ی له گوناها‌بار و تاوانکاره‌کان کردووه لهو ئایه‌تانه‌دا.

یک هه‌زارش امر: یه‌که هه‌زاریش (لهو ئایه‌تانه) فرمانی خوایه، به‌رێگه‌ی راست گرتن و چاکه‌کردن وه‌که له ئایه‌ته‌کانی: ژماره (١١٠) ی (ئال عمران) و (١١٤، ١١٩، ١٥٧) ی (الأعراف) و (٦٧، ٧١، ١١٤) ی (التوبه) و (١٧) ی (لقمان) له‌باره‌ی (الامر بالمعروف والنهي عن المنکر) هوه واته فرماندان به‌کردنی چاکه و نه‌هیکردن له‌کردنی خراپه.

لیره‌دا (ئه‌مر= فرمان) مهبست له‌وه‌یه که ئاین بانگه‌وازی بۆ کردووه که پڕ به‌ دڵ و به‌ زمان و به‌ کرده‌وه جێبه‌جێ بکړین.

یک نه‌یه، شدید، واته یه‌که هه‌زاری تر له ئایه‌ته‌کان به‌توندی نه‌ی لێ کردنه له خراپه‌کاری. واتای ئه‌م تاکه: هه‌زار له ئایه‌ته‌کان له‌باره‌ی به‌لینێ خواوه‌ند و هه‌زارێکی تری فرمان به‌چاکه و نه‌ی له خراپه‌یه.

٣- یک هه‌زارش قصه‌هایی: هه‌زارێکی تری ئایه‌ته‌کانی قورئان له‌باره‌ی داستان و چیرۆکه‌ها و سه‌رگوزه‌شته‌وه‌ن

جانفراست: دڵ و ده‌روون (گیان) که‌ره‌وه‌ی گیان ئاوه‌دانکار و خۆشن.

مهبست لهو سه‌رگوزه‌شته خۆشانه‌یه که له قورئانی پیرۆزدا هاتوون وه‌که سه‌رگوزه‌شته‌کانی (باوکه ئاده‌م) و (دایکه‌ هه‌وا) له دروست کرانیان و ژبانی ناو به‌هه‌شتیان و ده‌رکردنیان بۆ سه‌ر ئه‌م گۆی زه‌مینه له‌سه‌ر بۆ فرمانی کردنیان به‌رامبه‌ر به‌ فەرمووده‌کانی خوای مه‌زن. ئه‌مجا سه‌رگوزه‌شته‌ی (نوح) و ملنه‌دانی گه‌له ناله‌باره‌که‌ی و پرودانی لافاوه‌ گه‌وره‌که و جێگیربوونی که‌شتیه‌که‌ی (نوح) له‌سه‌ر شاخی (جودی).

یک هه‌زارش نعت پاک مصطفی است (یه‌که هه‌زاریش له ئایه‌ته‌کانی قورئان) له‌باره‌ی هه‌لئان

و رهوشتی پاکی (موستهفا) واته پیغه مبهری ئیسلامه وهیه- د.خ-

نعت: هه‌لنان و بهجوانی دوانن له خو و، رهوشتی به‌ری ئه‌وه‌وه‌ن، واته باته‌قای دوانن له وه‌موو پیغه مبه‌رانه هه‌ر ته‌نیا له پیغه مبه‌ری ئیسلام دواوه.

نعت (عن): شه‌رع. ئه‌میش پر به‌پر نییه چونکه سه‌رپاکی قورئان خۆی (شه‌رع) ی راستیه. واته ده‌ستووری ئاینی ئیسلامه، که‌واته بۆ ئیره (نه‌عت) راسته هه‌روه‌ها ئه‌م هه‌ردوو نیو باییه‌ی سه‌ره‌وه له (عن) دا پاشوپیتشن.

٤- (پانصدش بحث حلال است و حرام): واته پینج سه‌دی بابته‌ی (حه‌لال و حه‌رام)ه.

حلال: ئه‌وه‌یه که له (ده‌ستووری شه‌رعی ئیسلامدا) ږیگه‌ی که‌لک لێ وه‌رگرتنیان دراوه که که‌لکار و بێ زیاین و له که‌لک لێ وه‌رگرتنیاندا خوا و که‌سان پێیان ناخۆش نییه و زیان به‌که‌س ناگه‌یه‌نن. حرایه‌ته‌کان بریتین له نزا و له خوا پارانه‌وه.

دعا: نزا، پارانه‌وه له‌خوا‌ی مه‌به‌سته که سه‌د ئایه‌ته له‌باره‌ی (دوعا = نزا) وه‌ن که له‌رووی زمانیه‌وه (دوعا) به واته (بانگ کردن)، (تاسه) و ئاره‌زوومه‌ندی، (هانا به‌هه‌ربردن)، (نزا)، (پارانه‌وه)، (ویستن) وه (خواست) که ئه‌میش یا به (دل) یا به (زمان) ئه‌بێ هه‌روه‌ها به‌ نووسینی چه‌ند ئایه‌تیک و به مه‌به‌ستی تایبه‌تی که به کوردی (دوعا = نوشته) ی پێ ئه‌وتری. یا به‌ده‌م وه‌ک به‌سه‌ر نه‌خۆشدا ده‌خویندری به ئاواتی چاک بوونه‌وه له‌لایه‌ن چاکانه‌وه.

٥- شصت و شش شد: بوو به شه‌ست و شش (واته له ژماره‌ی ئایه‌ته‌کان).

ناسخ و منسوخ کتاب که ناسیخ ناوی ئه‌و ئایه‌تانه‌یه که کاریگه‌ری ئایه‌تی تری که به‌ر له خۆی هاتوون، پوچ ده‌کاته‌وه و ئیتر کاریان پێ ناکرێ و په‌یره‌وی ناکرێ. منسوخ: ئه‌و ئایه‌تانه‌ن که به‌هۆی هاتنی ئایه‌ته‌کانی (ناسخ) وه‌ له کار خراون. کتاب: مه‌به‌ست له قورئانی پیرۆزه که کیتاب به‌واته په‌راوی یا (نووسراوه) ختم شد: واته کۆتایی هات که مه‌به‌ستی له ته‌واوبوونی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه، که له‌باره‌ی (چه‌ند و چۆنی) ی قورئانی پیرۆزه‌وه‌یه.

والله اعلم بالصواب واته خوا ئاگادارتره و زان‌تره به‌راستی، که ئه‌م ږسته‌یه‌ش ئایه‌تی ژماره (٣٨) ی سووره‌تی (النباء) ه که (کوردی) کردوویه‌تی به‌نیوه‌ی ده‌قی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی؛ که (کوردی) بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له به‌رپر‌سیاری ناراستی هه‌لبه‌سته‌که‌ی ږسگار بکات، نیشانه‌ی بۆ ئه‌م ئایه‌تی نیو بآلی دووه‌م کردووه که ئه‌گه‌ر گوايه (کوردی) هه‌له‌ بیت به‌لام خوا راستیزان‌تره ئه‌وه‌بوو له سه‌ره‌تای یه‌که‌مین تاکێ ئه‌م هه‌لبه‌سته‌دا، نیشانه‌م بۆ جیاوازی بیروپرای سه‌رچاوه‌کان کرد له دیارکردنی ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئاندا و (کوردی) یش له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆی ږسگار کردووه له‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر دیارکردنی ژماره‌کانی ئایه‌تی قورئانی به‌راستی ڤانه‌گه‌یاندبێ که نووسیویه.

هه‌رچه‌نده من ئه‌مانه‌م ڤاگه‌یاندن به‌لام راستیه‌کانی خوا چاک‌ترین ده‌زانێ.

شد ناسخ و منسوخ کتاب (عن) ناسخ و منسوخ.

ختم شد (ختم شود): (عن) ختم کن (ختم کردن) وایه کۆتایی پێ به‌ینه).

خوبرویان سنندج

خوبرویان سنندج لایقند

برسر خورشید تابان فایقند

با همه ناز و نزاكتهايشان

بندهء شاه (محمد صادق) ند

ئەم چوار بالییه (فارسی)یەم لەم دوو سەرچاوەوە وەرگرتوو، بە (بۆنە)ی دانانەکیشییەو.

سەرچاوەی یەکەم:

لە ساڵی ۱۹۴۶ز دا لە (هەڵەبجە) کەمال باپیر ئاغا، ئەم چوار بالییهی (کوردی) و بۆنەکی پێی راگەیاند.

سەرچاوەی دووەم:— گۆڤاری (بەیان) ژمارە (۱۸)ی مانگی تشرینی دووهمی ساڵی ۱۹۷۴ز، کە لە بەغدا دەردهچوو.

لەو گۆڤارەدا (محەمەد ئەمین کاردۆخی) لەژێر سەرەناوی (کوردی و جوانانی سنە)دا ئەم هەڵبەستە سەرەوێ بە روونکردنەوەی بۆنەکییەو نووسیوە کە لەدوای لێکدانەوەی وشە (فارسی)یەکانی چوار بالییهکەو، (بۆنە)ی ئەم هەڵبەستە لە هەردوو سەرچاوەکەو پادەگەینەم، لەگەڵ بۆچوونی خۆمدا لەسەر ئەو روونکردنەوانە. ئەمیش واتای وشە (فارسی)یەکانە:

خوبرویان: پوختسار جوانان، جوانەکان.

سنندج: شاری (سنە) لە کوردستانی ئێران کە شاری زانست و ھونەرە لە کۆنەو بەشوینی لی پەیداوونی سەدان زانا و ھونەر و ھونەرمەند و وێژەوان بەناوبانگە. ھەرەک بەنەچە (کوردی) کە خانەوادە (صاحیبقران)ە لە (ئەحمەد بەگی صاحیبقران— ئەحمەد بەگی گەرە)و لەو شارە کوردەو گواستوویانەو بۆ ناو فەرمانڕەوایی (بابان).

لایقند: شایان، ئەو پوختسار جوانانە (سنە) شایانی ئەو بەراستی و بەجوانی و لێھاتوویی ناووبرین. ئەم (شایان)یتییە بەمەبەست لە کچە جوانەکانی شاری (سنە)بوو کە وەک دواتر دەرەکەوێ کە (والیی سنە) لە ھۆلێکدا کچەکانی بەریزە لەلایەکەو دای نابوون و بەرامبەرین کورە جوانەکانی (سنە)ی بەریزە دانابوو تاکو (کوردی)بێت بەناویاندا تێ پەری بۆ ئەو (کوردی) بچوولێن بزانن ھەستی بەلای کام (کچ) یا (کور)ەکاندا دەجووڵی و هەڵبەستیان بەسەردا ھەڵنەدات.

برسر: به سەر.

خورشید تابان: پۆژی درهخشان، واته تیشکدر (پووناک) خۆری پەرتەودار.
فایقند: سەرکەوتوون. واته له جوانی و پەرتەوداریدا ئەو کچە جوانانە بەسەر پووی درهخشاندا سەرکەوتوون ئەوەندە جوان بوون.

واتای تاکە هەلبەستی یەکەم:

کچە روخسار جوانەکانی (شاری سنە) له جوانیدا بەراستی لیپهاتوون و شایانی به (جوان) ناوبردن.

هەر ئەو کچانە له جوانیدا به سەر جوانیتیی پۆژی درهخشاندا زāl و سەرکەوتوون.

وشەکانی تاکە هەلبەستی دووهم کە له سەرەتاوه نووسراوه:

باهمە ناز و نزاکتەپیشان: له گەڵ ئەو هەموو ناز و ناسکی و جوانیاندا.

بندەء شاه (محمد صادق)ند: بەندە (کارەکەری) پاشایەکی وەک (محمد صادق)ن، واتە ئەو کچە جوان و هەرە لیپهاتوانە هیشتا هەر کارەکەر (کەنیزەکی) پاشایەکی (له جوانیدا پاشا)ی وەک (محمد صادق)ن.

تا نیو بالی سیپیهی ئەم چوار بالەش، هەر له بارە هەلنان و به جوان و شوخ و شەنگ و ناسک و نازەنینیتیی ئەو کچانەوێه و تەنیا له نیو بالی چوارەمدا ئەو کچانە به جوانی و لیپهاتووییانەوه کردوون به (کەنیزەکی) له جوانیدا پادشایەکی وەک یەکی له کورانی کە (والیی سنە) گردی کردبوونەوه به رامبەر به کچەکان له هۆلی کۆبوونەوێهیدا دای نابوون کە ئەویش (محمد صادق) ناویک بووه.

(محمد صادق) کۆیلە و بەردەستیکی جوان و قۆز و دلاوەر و چەلەنگی دیوێخانێ (ئاصەف)بووه له شاری (سنە)وه کە ئەو (ئاصەف)ه زۆر برادەری (کوردی)بووه جارێ له کۆنەوه هەتا سەرەتای سالی چەلەکانی چەرخێ بیستەمیش زۆربە پیاوانی کوردستان و به تاییبەتی خاوەن زەویوزار و ساماندار و بازەرگانان و، خاوەنی گوندان و کوێخاکان له مالی خۆیاندا دیوێخانێان هەبووه، هەمیشە (خۆشاو) و (قاوه) و (چا) و (چەرەس)ی تیا دا دراوه و، و ئەوی ئەو شتانە و ئاوی گێراوه هەمیشە کورێ قۆز و دلێر و جوان چاک و لاوی قشت بوون، وەک ئەو (محمد صادق)ی دیوێخانێ (ئاصەف)ه کە به جوانی به ناویانگ بووه.

له چوار بالە کەدا تەنیا ئەم چوارەمین نیو بالە دوايي له مەپ هەلنانی کورپکی وەک محەمەد صادقەوێه و سی نیو بالییه کە پێشوو، وەک رامگەیاندن له بارە لیپهاتوویی کچەکانەوه بوون. لیپهاتوویی تاکێ دووهم:

له گەڵ ئەو هەموو ناسکی و نازدار و نازەنینیتیی ئەو کچە شایان به (جوان ناوبران)انه کە به سەر پۆژی درهخشاندا زāl بووه له جوانیدا هیشتا ئەو تا قەمە کچە جوانانە هەربەندە (کارەکەر و کەنیزەکی) (محمد صادق)ه کە بوون له جوانیدا.

ناگەداریهەکانی ئەو لیپهاتووانە سەردەم، له هەردوو سەرچاوه کە ئەم هەلبەستە

چواربالییه وه وەرگرتوون، بهم جۆرهی دواپی پێشکەشیان دەکەم:
ناوه پۆکی هەردوو سەرچاوهکە:

(مامۆستا عەلی کەمال باپیر ئاغا) بە دەمی ئەو چوار بآلییه و بۆنەکە پی راگەیان دووم و،
(مامۆستا محەمەد ئەمین کاردۆخی) کە چواربالییهکە و بۆنە گوتنەکە لە گۆقارە
ناوبراوهکەدا بلۆک کردووەتەوه، وا دیارە هەردوو لایان بۆنە هەلبەستەکە و چواربالییهکەیان
(وەک یەک) وەرگرتووه، بە لām هەر کەسەیان بەشیوهی دەرپرینی خۆی رای گەیان دووه.

مامۆستای کاردۆخی نووسینەکە بەمە ی خواروه دەست پی کردووه:

«مستەفا بەگی کوردی لە سنه حەز لە کورپیک دەکات ناوی (محمد صادق) بووه».

من (حەمە بۆر) پێشتر لەم دیوانەدا رای خۆم لەم پێوهندییهدا دەرپرپوه.

بە لām (مامۆستا عەلی کەمال باپیر ئاغا) لە راگەیان دانی بۆنە ئەم هەلبەستەدا فەرموویەتی:

«ئەو محەمەد صادقە جوانە لهوه ههوالی (کوردی) بووه که (محەمەد صادق)

کۆیلەپەکی بەردەستی ناو دیواخانێ (ئاصەف) ی (سنه) بووه که (کوردی) دۆست و

ههوالی ئەو (ئاصەف) ه بووه و لهوێوه (کوردی) محەمەد صادق ناسیوه و (محمد

صادق) یش وێژەوانیکی فراوان و هۆنەریش بووه و لهوه برادەریتی لهگەڵ (کوردی) دا

پەیدا کردووه و خۆشەویستی (کوردی) بۆ (محمد صادق) و هی (محمد صادق) بۆ

(کوردی) لهو هاویریتییه یانەوه بووه نەک حەز لیکردن و داوین پیسی» و، باوبوو ئەو

پیاوانە ی دیوه خانان دەبوو وێژەوان بن».

منیش (حەمە بۆر) وەک لە پێش ئەم دەقەدا ئەم راستییانە ی قسەکانی (مامۆستا عەلی

کەمال) م راگەیان د.

مامۆستا کاردۆخی نووسیویه:

«کوردی بۆ بینین و سەیرکردنی ئەو کورپە زۆر جار دەچیتە مآلی ئاسەف و ئەو

شوینانە ی کە ئەو جوانە ی لێیه»

من (حەمە بۆر) جۆری حەز لیکردن و – سەردانی مآلی (ئاصەف) و والیتی (کوردی) و (محمد

صادق) م لە پێشەوه ساغ کردووه کە نیاز خراپی لە کارەکەدا نەبووه.

مامۆستا کاردۆخی لە درێژە پێدانی نووسینەکەیدا چووته جەرگە ی باسەکەوه و نووسیویه:–

«ئەم ههوالی حەز لیکردنە ئەگاتەوه لای (والی سنه) وه بیستراویشە کە زووتریش

حەزی لە (قادر) ناویک کردووه».

من بەرامبەر بەم دەقە ی سەر وه را دەگەیهنم کە نیوه ی دواپی ئەم دەقە کە نووسراوه:

بیستوویشم کە زووتر... هتد بێگومان ئەم نیوه ی دووه می دهقه که خودی مامۆستا (کاردۆخی)

خستووێته سەر باسەکە ی (والی سنه) وەک لە باسی دیوانی کوردی چاپی (کوردی و

مەریوانی) کردندا لە پێشەوه رام گەیان دیارە مامۆستا کاردۆخی ئەم نیوه ی دووه می

دهقه که ی لهو دیوانه و (دیوانی کوردی) چاپی (مامۆستا گیوه) وەرگرتووه کە (مامۆستا گیوه)

بهههله ناوهڕۆکی دیوانهکهی (کوردي و مهريواني) بهخستنه سهري خۆيهوه بهناپهوايي و بهتینهگهيشتنی ئهوههلبهستهوه که بهههله لێکیان داوتهوه ئهمه نووسراوه.

(کوردي) پیاویکی قسهخۆش نوکته باز بووه (والی) بۆ گێچهڵ به (کوردي) کردن و خوشکردنی کۆبوونهوهیهک بوو بۆ جوولاندنی کوردي ئهوهدهستهی (کچانی سنه) له جوانهکان و کوره جوانهکانی سنه له دیومخانی خۆیدا گرد دهکاتهوه، وهک لێی دوام لێره و دوايش له ڤاگهیااندنی دهقی نووسینهکهی مامۆستا کاردۆخی پێشکیشی دهکهم که (مامۆستا عهلی کهمال) لهم شوێنه ی بۆنه ی ئهم چوار بالیه دا پێی ڤاگهیااندوم که:

«والی سنه له دیومخانهکهی خۆیدا لهگهڵ گهوره پیاوانی سنه و، وێژهواناندا جاریکیان باسی (کوردي) و (حازر جهوابی) و قسه خۆشی (کوردي) دیته ئاراهه و دانیشتیوانی ناو دیومخانهکه بهتیکرایي لهسهه ئهوه ئهبن که (کوردي) ههزی له کور نهکردوه و ناکات و بهشکو ئهوه (قاو) بهبوختانیکی ناپهواي ناحهزان دهزانن و به(درۆی) ناو ئهبن».

بهرامبهه بهو گفتوگۆیهی دیومخانهکهی (والی سنه) مامۆستا (کاردۆخی) نووسیویه:

«گهوران و دانیشتیوانی دیومخانی والی سنه دهلێن:

ئهمه درۆیه و مستهفا بهگی کوردي ئهگههچي جوان ببینی بهکچهکان شيعر ئهلیت و بهمانایهکی تر ئهگهه کچی جوانی بۆ دهست بدات کورې ناوی».

ئهم دهقهی (مامۆستا کاردۆخی) لهبارهی ئهوهوه که ئهوه پیاوانی میوانه ی دیومخانی (والی) بهیهک دهنگ و یهک ڤا دهبن لهسهه ئهوهی که (کوردي) ههز له کور ناکات و بهشکو مروڤیکی ئاسایییه و کچی دهوێت و، له ژنهتانی (کوردي)یهوه ئهوه گومانه ی لێ کراوه.

دیاره ئهوه کهسانهش گهوره پیاوانی (سنه)بوون که بېگومان له (والی) زۆرتر و راستتر ئاگاداری ههموو ههست و نهستی (شاری سنه)بوون و خانهوادهی خودی (مستهفا بهگی کوردي)شیان بهقوولی و له نزیکهوه ناسیوه، بۆیه ئهوه گهواهیییهیان له (کوردي)داوه و ڤاکانهیان بۆ کردوه، که راست بوون له ڤایهکهیاندا.

ئهوه سهردهمهش له شارێکی ئاینی و زانیاری پاکی وهک (سنه)دا (کورې بازی) کاریکی نهکردنی بووه بهتایبهتی بۆ کهستیکی وهک (کوردي) که یهکێ بووه له بهرزترین و بهناوبانگترین و مهزنترین و ڤاکترین خانهوادهی (سنه) که (صاحبقران) بووه. (مامۆستا عهلی کهمال) لێره دا فهرموویهتی: «ئهوه گهوره پیاوانه باوه به(والی) دههین که (کوردي) (کورې باز) نییه و لهسهه ئهوه رێک دهکهن که کۆرێک پێک بهێنن که کوردیش تیییدا بهشدار بی» بهرامبهه بهم دهقهی سهروهه (مامۆستا کاردۆخی) له وتارهکهیدا نووسیویه:

«والی له وهلامی گهوره پیاواندا – ئهلی: تاقیکردنهوهی ئهمه شتیکی ئاسانه، بهیانی ئهینێرن بهشوین (کورې و کچی جوان)ی (سنه)دا لهم تهلارهدا- کورېان و کچان بهرامبهه بهیهکتر دانیشن، له دوایدا ئهینێرن بهشوین (کوردي)دا، بیت، بهم بۆنه

شیعر بلیت، ئەگەر شیعرى بەکچەکاندا وت، وا دەردەکەوێ کەوايه (وەک) وتتان و ئەگەر شیعریش بەکۆرەکانا وت ھەر بۆمان دەردەکەوێ».

بەرانبەر بەم دەقە (مامۆستا عەلى کەمال) لەسەر ئەو بوو کە «ئەم ڕیککەوتنە لە نێوان گەورە پیاوانى (سنە) و (والى) دا ڕووى داو».

(مامۆستا کاردۆخى) دوابەدواى دەقەکەى پێشەوہى نووسیویە:

«بەلێ بەیانى ڕۆژى دواى، ئەو تەلارە، بەگۆل و کۆر و کچى جوان پازاىو، ئەدیب و ھاو دەمى (والى) ش لە ژوور تەلارەکەو دانیشتوون، دەستوپێوھندى (والى) یش لەو خوارو وەستابوون.

والى ئەمەى کرد، ناریدیان بەشوین (مستەفابەگى کوردى) دا، و کە ھات سەیرىکى دانیشتوان و دانیشتنەکەى کرد و چاوى بە (محمد صادق) کەوت و پێکەنى».

(مامۆستا عەلى کەمال) ئەم دەقەى سەرەوہى (مامۆستا کاردۆخى) بەم جۆرەى دواى بۆ گێرامەوہ:

«ڕۆژى دواى ئەو ڕۆژە کە (والى) دەنگى دابوو، وێژەوانان و ھۆنەران و گەورە پیاوانى (سنە) ی بانگھێشتى کۆبوونەوہى ناو ھۆلێ کۆشکەکەى کردبوو، لەھەمان کاتدا گەلێ لە کچە جوانەکانى (سنە) و کۆرە جوانەکانیشى ئامادە کردبوون کە کچان بەپیزیک بەرانبەر بەپیزى کۆران داناو ئەوجا ناردنى بەشوین (کوردى) دا کە کابرا چوو بەشوین (کوردى) دا (کوردى) کابرای دانا ھەتا خۆى گرد بکاتو و بەدەم خۆ گۆڕینەو دەستى برد بەخشیشىکى چاکى دا بەکابرا و گوتى: ئەو لە ڕیکەى ماندوو بووندا و لە مژدەى ئەویدا کە من دەگەییەنى بە بارەگای (والى) و لە کابرای پرسى، کە ھاتى بەدوامدا کۆ لە «دیواخانى والى» بوو؟ کابرا ناوى دانیشتوانەکان و پیزکردنى کۆر و کچە جوانەکانى بە (کوردى) گەیاندوو و گوتوو بەلەناو کۆرەکاندا زۆر ماندوو بووین، ھەتا (محمد صادق) مان دۆزیو، چونکە لە مالى (ناصف) نەبوو ڕۆشتبوو بۆ مالى خەزوو و خزمانى و باسى وتوێژى دیواخانیشى بۆ کرد. (کوردى) لەم قسانەى کابرا لە فیتی خۆى گەیشت و زانیى ئەم کۆبوونەوہیە، داوێکە بۆی نراو تەوہ گۆرچ لەگەڵ کابرا دا گەیشتە دیوہخان».

وہک سەرنج دەدرێ ڕاگەیانندەکەى ھەردوو سەرچاوہکەى ئەم ھەلبەستە ھەر یەکەى تەواوکردنى یەکتەترین و ھەردووکیان تەواوکەرى کارەکە و تاقیکردنەوہکەى (کوردى) بەساغ کراوہیەتى دەردەخەن و، (مامۆستا کاردۆخى) دوابەدواى دەقەکەى سەر و نووسیویەتى:

(کوردى) گەیشتە دیوہخان سلاوى لە ھەمووان کرد- چوو بەردەم والى و پێى وت: بەپیز گەورەم- ئەم بانگکردنە- م- بۆ چییە؟

(والى) وتى: ئاھەنگى خۆشییە، حەز دەکەى شیعر بەم جوانانى سنە- یە- دا بلیتى.

(کوردى) دەستبەجێ ھات، لە ناوہراستى پیزى کۆر و کچەکاندا ڕووى کردە (کچەکان) و،

وتی:

(خوبرویان سنندج لایقند)

برسر خورشید تابان فایقند

با همه ناز و نزاكتهايشان

ئەمجا پرووی کردووه به لای (کورپه)کانا و شیعره‌که‌ی به‌م جوړه ته‌واو کرد:

(بندهء شاه (محمد صادق)ند.

دانیشتوانی (ته‌لاره‌که‌ی والی)، که گوئیان له‌م- دووبه‌شه- هۆنراوه بوو، دایانه (قاقای پیکه‌نین و به‌گۆزانی و شیعر وتن، ئاهه‌نگه‌که دواپی هات):

به‌رانبه‌ر ئه‌م ده‌قه‌ی سه‌ره‌وه‌ی به‌بیرمه که (مامۆستا عه‌لی که‌مال) فه‌رمووی:

«کوردی دوا‌ی ته‌واوکردنی چوار بالییه‌که که له خویندنه‌وه‌دا کردوویه‌تی به‌دوو به‌شه‌وه، به‌شی یه‌که‌می که سی نیو بالییه له باره‌ی هه‌لنانی کچانه‌وه‌یه و به‌شی دووه‌می هه‌لبه‌سته‌که که دوانیو بالی چواره‌مییه‌تی له‌ویدا، ئه‌وه‌تا ئه‌و کچانه به‌و جوانییه شایانی وه‌ک په‌رته‌وی پۆژ دره‌وشاوه و به‌هه‌موو نازنه‌ینی و ناسکیانه‌وه کردوونی به (به‌نده)ی ته‌نیا یه‌کێ له‌و کورانه که ئه‌ویش (محمد صادق) بووه؛ چونکه (کوردی) تیگه‌ییبوو که بوونی ئه‌و (محمد صادق) له‌ناو ریزی کورپه‌کاندا و که به خه‌ریکبوون به‌دوا گه‌رانیکی زۆر ئه‌مجا (محمد صادق)یان ئاماده‌ی ئه‌و کۆره کردووه، ئه‌وه وه‌ک (تانوت)یک و بووه به‌رانبه‌ر به‌برادر و دۆستایه‌تییه‌که‌ی (کوردی) له‌گه‌ڵ ئه‌و (محمد صادق)ه‌دا و بۆ دڵخۆشکردنی (والی و دانیشتوانی) ناوی (محمد صادق)ی هه‌یناوه و ئه‌مجا (کوردی) پرووی کردووه‌ته (والی) و پیتی گوتووه: ئه‌م به (به‌نده) ناوبردنی ئه‌م کچه جوانانه بۆ (محمد صادق)رای من نییه به‌شکو فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌یه که له ئایه‌تی ژماره (۳۴)ی سوره‌تی (النساء)دا هاتووه: (الرجال قومون علی النساء)، واته: (پیاوان بالاده‌ستی ژنانن) و ئه‌وه‌تا ئه‌م هه‌موو کچانه به کرده‌وه و به‌توانایی تاکه (محمد صادق)یکیان تیا نابێ، ده‌که‌واته ئیوه بریار له‌سه‌ر ئاره‌زووی من بده‌ن که ئایا سه‌ر به‌کامه لای ئه‌و (کچانه)یا(ئه‌و کورانه)م که منیش مرۆفیکی ئیسلامی ئاسایی و وه‌ک ئیوه‌م و له به‌ند و باو و په‌وشتی کوردانه‌مان لام نه‌داوه و لا ناده‌م»

لێره‌دا ده‌قی وتاره‌که‌ی (مامۆستا کاردۆخی) کۆتایی هات که به‌پیتی فه‌رمووده‌ی پیاوماقوولانی (سنه) که مامۆستا کاردۆخی رای گه‌یاندووه به‌پیتی ناوه‌پۆکی فه‌رمووده‌کانی (مامۆستا عه‌لی که‌مال) که من بیرری فه‌رمووده‌کانیم راگه‌یاندوون، چونکه کاریکی نه‌کرده‌نییه که من له دوا‌ی ۵۹ سال تێپه‌رین به‌سه‌ر گه‌یرانه‌وه‌که‌ی (مامۆستا عه‌لی که‌مال)دا بتوانم ده‌قاو ده‌ق گوتنه‌که‌ی بگوێزمه‌وه ئێره‌وه به‌شکو پوخته‌ی بیره‌که‌یم پێشکه‌ش کردوون.

ئه‌وه‌ش راده‌که‌یه‌نم که وه‌ک (والی)و پیاوماقوولانی (سنه) له‌و جارهدا ویستووینه به (کوردی)

رَابوئیرن، به لَام وهك دهر كهوت (كوردی) به وانی رَابواردووه و قسه ی كه سیشیانی نه شكاندووه و پاكانه ی خویشی به وه كردووه كه خوای مه زن پیاوانی كردوونه ته بالادهستی ژنان و ئەم لێكدانه وانه ی من و ههردوو سهراچاوه كه، (بهس) ه بۆ دهمكوت كردنی ئەوانه ی كه ئەم چوار بالیه ی (كوردی) جوړیك بی له (كوپبازی).

ئەنجام لەم چوار بالیه:

(كوردی) كه له قسه ی پیاوه كه ی (والی) به وه هه موو شتیك له و كۆبوونه وه و ناردن به دوا ی (كوردی) دا تی گه یشتوو له چوارینه كه یدا قسه ی كام لای (والی) و (كه وه پیاوانی) له چوارینه كه یدا به ته وای دیاری نه كردووه و رای كام لایشیانی نه شكاندووه، به وه ی كه سی نیوبالی هه لانه به سه ر كه كاندا به لَام دَل تیچوونی خۆی له و كچانه رانه گه یاندووه، له باره ی (محمد صادق) یشه وه ئایه ته كه ی قورئانی گۆریوه بۆ كوردی كه ژنان خوار دهستی پیاوان و له ویشدا، ئاره زوی خۆی به رامبه ر به (محمد صادق) رانه گه یاندووه به بی ئه وه ی له هه لبه سه كه دا رای لایه کیانی پشتگیری کردی.

هه رچه نده به سه رزاریش به وه دا كه (سی) نیوبالی چوارینه كه له مه ر كچه كانه وه و، ته نیا یه كه نیوبالی له مه ر كوپه كانه وه یه كه واته گومان كردن له (كوپبازی) ی خۆی لاداوه و پاكانه ی بۆ خۆی تیاكردووه، و به قسه خۆشی (داو) بۆ نانه وه كه ی خۆی پووچ كردووه ته وه و خۆی رسكار كردووه كه هه موو دانیشتوانی هیناونه ته پێكه نین و چه پله ریزان. له كۆتاییدا ئەمهش گۆڕینی ئەو چوارینه یه ی (كوردی) یه له (له لایه ن منه وه) له (فارسی) یه وه گۆڕیومه ته سه ر زمانی (كوردی):

«پوخسار جوانانی سنه شایان»ن،

كه (بالادهستی خۆری تابان)ن

له گه ل نازکی و نازیاندا هیشتا

به نده ی (محهمه د صادق) (شا) یانن

وه (مامۆستا عه لی كه مال) یش كۆتایی گێرانه وه كه ی خۆی به وه بۆ هینام كه فه رموویه تی: «كوردی كه هه لبه سه ته كه ی خۆی خوینده وه و گورج رووی كرد به لای (والی) و (دانیشتوان) و، وته كورته كه ی خۆی راگه یاند له سه ر دهستووری كۆن و ئێرانیان كوپنۆشی به رامبه ر به (والی) و به (دانیشتوان) كرد و (والی) له به ری هه ستا و له لای خۆیه وه داینا، به دهم چه پله ریزانی هه مووانه وه.

دوا ی ئەوه ئەو كۆپه كه، بوو به هه لبه سه ته خوینده وه ی هه لنانی (كوردی) كه (مامۆستا عه لی كه مال) داخ و درێخی خۆی راگه یاند كه ئەو هه لبه ستانه ی ده ست نه كه وتوون و والیش خه لاتیکێ چاکی (كوردی) ی كردووه».

خوشا پروانه‌ای

- ۱- خوشا پروانه‌ای سوزد، که وصل یار می بیند
خوشا بلبل، که بی پرده، گل و گلزار می بیند
- ۲- چه غم، مجنون دیوانه، که سرگردان لیلا شد
که در نازک غزالان، شیوه‌ی دلدار می بیند
- ۳- نگاه نرم دلسخت مراخون در جگر کرده
نبیند خود آینه، مگر همکار می بیند
- ۴- قیامت، منتظر دامن، که قد او شود برپا
نماند قیامت (طوبا)، هرانگین: یار می بیند
- ۵- خداوندا، مرادم ده، به وصل دوست شادم کن
که دانی سینه‌ی ریشم چه سان آزار می بیند
- ۶- دلم بر بیکسی سوزد، که با غم دربدر افتد
چو من هر دم به غربت زحمت اغیار می بیند
- ۷- چه خواهی ای فلک از من؟ خدا را دست کوتاه کن
به یکدم راحت (هجری)، توگوئی: عار می بیند

-
- ۱- خوشا: ئه‌ی خو‌شی له....، ئای شادمانی له....
پروانه‌ای: په‌روانه‌یه‌ک. وه‌ک: ئه‌ی خو‌شی له په‌روانه‌یه‌ک، ئه‌ی شادمانی له و په‌روانه‌یه‌ی.
سوزد: که ده‌سووتی، که بسووتی.
که وصل یار که گه‌یشتن به یار.
می بیند: ده‌بینی، که (کوردی) خو‌زگه‌ی به و په‌روانه‌یه خواستوو.
خوشا بلبل: ئه‌ی خو‌شی له و بولبوله.
که بی پرده: که به‌بی پرده، واته یه‌کسه‌ر و به‌ئاشکرای.
گل و گلزار می بیند: گول و گولزار ده‌بینی.
بلبل: بولبول، شالول، شالوور، که (کوردی) خو‌زگه‌ی به‌میش خواستوو.

سەرچاوهی ئەم پارچە ھەلبەستە (فارسی)یە (کوردی):
(مس، عن، ق ۳) یە و ھێشتە ئەوەندە من پێم زانییە چاپ نەکراوە.
لە نێوان ئەو سەرچاوانەدا (مس)م کردە بئەگە ئیکۆلینەوێ ھەلبەستەکە و سوویم لەوانی
تریش وەرگرتوو. پروانە (ق ۳): پروانە.... ئەمیش لەنگی دەکات.
سوزد (ق ۳): سوزان.
واتای ئەم تاکە:
(ئەو خۆشی لەو پروانەییە کە لە خۆشەوێستیی پرواناکیدا خۆی دەدات بەر ئاگر و دەسووتی،
بەلام بە یارەکی دەگات
ھەرۆھا خۆشی لە بولبول کە بەئاشکراپی و بێ پێ لێگرتن گۆل و گۆلزار دەبینی.
۲- چە غم: چ خەفەتیک ھەبە لە دودا کەوا:
مجنون دیوانە: مەجنونی دیوانە، کە بەزمانی (عەرەبی) بەدڵدارەکی (لەیلای عامری) دەوتری.
کە سرگردان: کە سەرگەشتە و دەربەدەری چۆلەوانی بوو لە تین و تاوی ئەقینی (لەیلای)
دڵخواریدا.
لیلا شد: بوو شپتی لەیلا،
کە در کە لە نێوان، کە لە.
نازک غزالان: ئاسکە ناسک (جوانەکان)دا وەک (مەجنون) لە بیاباندا ئەو ئاسکانە دەبینی.
مەبەستی لەوێ کە لە نێوان ئاسکە جوان و دڵگیر و ناسکەکاندا .
شیوہ دلداری واته شپوہی دلداری (لەیلای). - دیوانە (ق ۳): ویرانە
واتای ئەم تاکە:
مەجنونی سەرگەردانی بیابان لە ئەقینی لەیلا چ خەفەتیک ھەبە کە ئەگەر لەیلاییش دوورە
بەلام ئاسکە جوانەکان دەبینی کە چاویان لە چاوی لەیلا دەکات.
۳- نگاه نرم: تەماشاکردنی نەرم- کە نوارینی نەرم بۆ چاوی بەخومار (خەوالوو) چاوی نەرم بەکار
ھاتوو ھەرۆک روانینی نەرم مەبەستی لە چاوی کال (شین) کە تەماشای ئەم و ئەو بکات و
مەبەستی کاریگەرییەکیەتی.
دلسخت مرا: دڵ پەقی، دلسختی من کە یارەکی مەبەستی بوو.
مراخون در جگر کرده واته خوینی زاندوووتە جگەری منووە، لە دڵ سەختیی ئەو خوین زانووتە
جگەر مەو و دەردەداری کردووم.
نبیند: نابینی واته چاوی لە عاستی مندا نابینایە و نامبینی کە چۆن خوینی زاندوووتە
جگەر مەو. ئەوەندە دڵپەق و بێ بەزەیییە، بۆیە خۆی نابینی کە دڵپەقێکی تری وەک خۆی نییە
و ھەر خۆیەتی و بەس.

در اینه مگر همکار می بیند: تهنیا هەر له ئاوێنه‌دا مه‌گه‌ر هاوکارێکی دڵپه‌قی وه‌ک خۆی
ببینی، ئه‌گه‌ر نا ئیتر که‌سیکی تری دڵسه‌ختی وه‌ک خۆی نییه‌.

خون در جگر (ق ۳) خون جگر

خون در جگر (عن): خون چون خلر (خولله‌ر): خلته‌ی شه‌راب «شه‌رابی کۆنه و په‌سند»

خود (ق ۳): جز

مگر (ق ۳): اگر

می بیند (ق ۳): خود بیند، له‌گه‌ل پاشبه‌نددا ناگونجی.

واتای ئه‌م تاكه هه‌لبه‌سته:

چاوه‌ نه‌رمه‌کانی ئه‌و دڵ په‌قه که ئه‌پروانن له‌به‌ر خوماری و کالیتی په‌نگیاندا ئه‌وه‌نده کاریگه‌رن
له‌سه‌ر دلی من که ئه‌وه‌ته خوین زاوه جگه‌ر (جهرگ)ه‌وه، که‌چی هه‌ر ئه‌و چاوانه به‌گوێره‌ی ئه‌و
دڵخوازم وه‌ک هه‌ر له‌بن نه‌بینن وه‌هان و به‌پاده‌یه‌ک که که‌سیکی هاوتا و هاوچه‌شنی خۆیان
نییه که ببینن مه‌گه‌ر تهنیا له‌ ناو ئاوێنه‌دا که ئه‌و یاره‌م له‌به‌ر ئاوێنه‌که وه‌ستابی ئه‌وسایه له‌و
ئاوێنه‌یه‌دا هاوچه‌شنیکی تری وه‌ک خۆی ببینی ئه‌ویش وێنه‌که‌ی خۆیه‌تی به‌سه‌ر پرووی
ئاوێنه‌که‌وه. من له هه‌لبه‌ستی دیکه‌ی (کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی)دا ئه‌وه‌ی که دیومن
واتا و ناوه‌پۆکی ئه‌م تاكه هه‌لبه‌سته بالایه‌ی (کوردی) شاعیرمانم نه‌دیوه.

۴- قیامت: پۆژی قیامت (پۆژی هه‌شر)

منتظر دانم: چاوه‌پروانکه‌راو ده‌زانم، چاوه‌پروان ده‌که‌م.

که‌ قد او: که‌ بالای ئه‌و هه‌رکاتی، که‌ (قه‌د)ی ئه‌و...

شود بر پا: بێته‌ سه‌ر پی، راست بێته‌وه، هه‌لبه‌ستی، هه‌ستیه‌ سه‌ر پێیان.

نماند قامت طوبا: بالای به‌رزی دره‌ختی (طوبا) وه‌ها به‌ به‌رزی و بێندییه‌که‌ی نامینی و
ده‌چه‌میه‌وه ئه‌وه‌نده بالای یار جوان و دڵگیر و به‌رز.

هرانگین: له هه‌ر کاتیکدا، یا له‌و کاته‌دا

– که‌واته ئه‌و (دره‌ختی طوبا) راست بوونه‌وه‌که‌ی بالای یاره‌که‌ی (کوردی) ببینی، ئیتر به‌ژن
و بێندییه‌که‌ی ئه‌و دره‌خته وه‌ک خۆی نامینی له شه‌رمدا که ئه‌وه‌نده بالای یاره‌که‌ی (کوردی)
جوان و له خۆی به‌رزتره و به‌رز و دڵگیرتره له هی خۆی (طوبا)یه‌ک، ده‌چه‌میه‌وه و
لقوپۆیه‌که‌ی سه‌ر شوێ ده‌کا.

(طوبا): ناوی جوړه دره‌ختیکی ناو به‌هه‌شته که به‌به‌ژن و بالای به‌رز و دڵگیر به‌ناویانگه.

دانم که قد (ق ۳) زانم قد

نماند (ق ۳): نخواهد

واتای ئه‌م تاكه:

پۆژی قیامت ئاشکرا ده‌بی و چاوه‌پروانی ده‌کری، له کاتیکدا که ئه‌و (یار)ه هه‌لبه‌ستی سه‌ر پی

و ئەوسایە بالای داری طوبیا که یار ببینی ئیتر ئەو درهخته له ناواندا نامی نی.

۵- خداوندا: ئەی خداوەند، ئەی خوایه

مرادم دە: ئەوە ئاواتم بهێنە دی، ئاواتم بدە که.

بوصل دوست شادم کن: به‌گه‌شتنم به‌دۆسته‌که‌م شادمانم به‌رموو.

ئا لی‌ره‌دا که (کوردی) به‌مه‌ستی (یاره‌که‌ی، دل‌خوازه‌که‌ی، خۆشه‌ویسته‌که‌ی) وشه‌ی (دوست) ی به‌کار هیناوه و له‌ تیکرای تاکه‌کانی هه‌لبه‌سته‌که‌شدا وشه‌گه‌لی، وه‌ک: (زولف و ئەگریجه و پرچ) ی به‌کار نه‌هیناوه، که‌واته‌ ئەم هه‌لبه‌سته‌ی له‌ ئەنجامی دووری له‌ براده‌ریکییه‌وه و به‌ئاواتی گه‌شتن به‌و براده‌ری له‌ خوا پاراوه‌ته‌وه که‌ نیازه‌که‌ی (کوردی) وه‌ریگری و به‌گه‌شتن به‌و براده‌ره‌ خۆشنودی بکات، که‌ دیاره (نیرینه) بووه.

ئهمیش لی‌کدانه‌وه‌ی وشه‌کانی نیو بالی دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه:

که‌ دانی سینه‌ی ریشم: ئەی خوایه که‌ بۆ خۆت ده‌یزانی که‌وا سنگی بریندارم که‌ مه‌به‌ستی (دل‌په‌تی له‌ ناو سنگدا).

چه‌ سان آزار می بیند: که‌، چه‌ند و به‌ چ جۆریک سنگه‌ برینداره‌که‌ ئازار ده‌بینی.

واتای ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته:

ئەي‌ خواي‌ گه‌وره‌ ئەوه‌نده‌ ئاواتم به‌هێنە دی هه‌تا به‌دۆسته‌که‌ی خۆم (براده‌ره‌که‌م) دل‌شادم بکه‌یت، چونکه‌ خۆت چاک ده‌زانی ئەم سنگه‌ برینداره‌م له‌ تاو دووری له‌ چه‌ند ئازار ده‌بینی.

۶- دلم بر بیکسی سوزد: دل‌م به‌بیکه‌سیی خۆم ده‌سووتی که‌. ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی (کوردی) له‌ کاتی دانانی ئەم هه‌لبه‌سته‌یدا له‌ سه‌له‌یمانیدا نه‌بووه‌ چونکه‌ که‌س و کاری ئەو له‌ بیانیه‌دا نه‌بوون و له‌به‌رئوه‌ خۆی به‌بیکه‌س ناوبردوه‌.

که‌ باغم دربدر افتد: له‌و بیکه‌سییه‌شدا به‌خه‌مباری بکه‌وێته‌ ده‌ربه‌ده‌رییه‌وه که‌ (کوردی) لی‌ره‌دا خه‌مباری خۆی له‌و ده‌ربه‌ده‌رییه‌دا راگه‌یاندوه‌.

لی‌کدانه‌وه‌ی ئەم تاکه‌:

(کوردی) له‌م تاکه‌دا رای گه‌یاندوه‌ که‌ وا دل‌ی به‌بیکه‌سیی خۆی سووتاوه‌، چونکه‌ له‌و بیکه‌سیی ناو بیانیه‌یدا به‌خه‌مباریه‌وه له‌ ده‌ربه‌ده‌ریدا بێ، هه‌روه‌ها (کوردی) له‌ نیو بالی دووه‌می ئەم تاکه‌دا گوتویه که‌:

وه‌ک منی (کوردی) هه‌ر ده‌میک له‌ بیانیدا (به‌ غه‌ریبی) ئەرک و ئازار ده‌کیشم به‌ده‌ست بێگانه‌وه‌.

۷- چه‌ خواهی ای فلک از من؟: چیت ده‌وێ ئەي‌ فه‌له‌ک له‌ من؟

له‌ نێوان هۆنه‌ره‌ کلاسیکییه‌کاندا (باو) بووه و (باو)ه که‌ هه‌ر چورتم و جه‌خاریکیان به‌سه‌را هاتیی ئەو به‌سه‌راهاته‌یان داوه‌ته‌ پال کرداری فه‌له‌ک (گه‌ردوون)ه‌وه‌، له‌سه‌ر ئەو بیر و پرۆایه‌ی که‌ خواي‌ گه‌وره‌ کاری خراپ و به‌دی به‌رامبه‌ر به‌که‌س ناکات و بۆیه‌ خراپه‌یان داوه‌ته‌ پال

رۆژگار. که ئەوەتا کوردی لێرەدا بارە ناھەموارەکی خۆی خستوووەتە ئەستۆی (فەلەک)ەو و
 لێی پرسىووە کە: ئەى فەلەک چیت لە من دەوێ.

خدارا دست کوتا کن: پاش ئەو (پرسیارەى لە فەلەک) پووی کردوووەتە بارەگای خۆی گەورە و
 لێی پاراوێتەووە کە ئەى خۆی مەزن ئەم دەستدرێژییەى فەلەک بگێڕی بەدەستکورتی و دەستی
 کورت بکەرەووە کە ئیتر فەلەک وازم لێ بهێنێ. وەیا بەخودی (فەلەک)ی گوتوووە دە ئیتر بەسە
 دەستم لێ کۆتا کە (ھەلگرە).

بە یکدم راحت –ھجری–: واتە ئەو فەلەکە، کە نازانم چیی لە من دەوێت.

بە یکدم راحت (ھجری):

واتە تەنیا بە یەكدم ئارام و ئاسوودەیی بوونی (ھیجری واتە کوردی) ئەو (فەلەکە) بەدکارە وە
 ئەتۆ بڵێیت کە فەلەک ئەو ئارام و ئاسوودەیییەى منى بەلاو، وەک شەرم و شوورەیی بێ
 وەھایە، بۆ (فلک) ئاوەھایە بەرامبەر بە (ھیجری) واتە لە (کوردی)، ئەمە لە واتای: (بە یکدم
 راحت ھجری)دا وەیا ئەى فەلەک (رۆژگار) ھەر لەبەر خوا یا بیکە لە پێی خوادا دەست لە من
 بکێشەرەو، توبی خوا وازم لێ بێنە.

واتای ئەم تاکە:

ئەى فەلەک (گەردوون) (رۆژگار) چى لە من دەخوازى، بیکە لە پێی خوادا دەستم لێ ھەلگرە
 کەوا تەنیا بەیەک دەمە ئاسوودەیی و ئارامى من (ھیجری)ت بەلاو ئەوەندە ستمە وەک بڵێیت
 ئەو ئاسوودە بوون و ئارامگرتنەم (ھجری) بەلای تۆوە (فەلەک) شەرم و شوورەیی بیت وەھایە.

زکوه بیستون

- ۱- زکوه بیستون سینه‌ی چون فریاد می کردم
به‌یاد لعل شیرین، شورش فرهاد می کردم
- ۲- به‌دریای محبت غصه می خوردم نهنگ آسا
ز موج اشک خون افشان، ز طوفان یادمی کردم
- ۳- چو اهوی، دل بیچاره، در زنجیر زلفت شد
اگر من بودمی اورا به‌چشم؛ نازاد می‌کردم.
- ۴- اگر این شیوه، لیلا صفت، می دیدمی اول
به‌نجد، آنرا، چو مجنون خانه بنیاد می کردم

۱- ئەم پارچە هەلبەستەم لە کەشکۆلی (ح)وە وەرگرتوووە کە کۆن نییە و بەناوی (کوردی)یەووە نووسراوە و لە ساڵی (۱۳۲۸ک) ڕێککەوتی (۱۹۱۰ز)دا نووسراوەتەووە و ناوی نووسەرەکە ی نەنووسراوە، چونکە لەم هەلبەستە تەنیا چوار تاکی لەویدا نووسراوە، کە لە هەمان کەشکۆلدا، ناوی چەندین نووسەر لەگەڵ ئەو هەلبەستانەدا نووسراون کە ئەو نووسەرانی نووسیویانەتەووە. لەو نووسەرانی هەمانەن:

شائِق (واتە مامۆستای ھۆنەر (شاھۆ، مەلا حەسەنی قازی) و (صەدباری) و (محەمەد نوورەدین) و (محەمەد ئەلحەسەنی) و (خاکسار) واتە مامۆستا (مەلا ڕەئوف صائب) ی قازی واتە برای (جەمیل صائب) و (مصطفی صائب) واتە (کوردی) کە لەگەڵ مەریوانی (بەهجت)دا یەکەم جار و یەکەم دیوانی (کوردی)یان لە ۱۹۲۱ز. دا لە چاپ داووە و ھەروەھا برای (ئەنوەر صائب) و (جەلال صائب) و، (ھادی صائب) کە ھەمووان شاعیر و کۆرە شاعیر بوون.

زکوه بیستون سینه: لە کێوی بیستوونی سنگمدا... کە سنگی خۆی چواندوووە بەچیای (بیستون).

چون فریادمیکردم کەوا ھاتوھاوار و دادو بێداد (فریاد)م دەکرد و واتە ئەو دادو فیغانەم لە کێوی سنگمەووە بەرز دەبوووەووە.

بە‌یاد لعل شیرین: بە‌یادی گەوھەری وەک گەوھەری (لەعل)ی (خاتوو شیرین)ی دڵخوازی فەرھادەووە، کە چواندنی گەوھەری (لەعل) بەو (خاتوو شیرین)ە لەوھەوێە کە (شیرین) پێی

زانى ھونەرمەندى مەزن و پەيكەر و كىتوتەراش لەو چىيى بېستوونەدا بە پىلانچىكى بە درۆ ھەلبەستراو كە گوايە (شىيرىن) مردووە، ئەو فەرھادە ھونەرمەندەى دلدارى (شىيرىن) خۆى كوشتووە و ئەو خوينايى بوونەى شىيرىن بە خۆكوشتنەكەى (كوردى) بە گەوھەرى (لەعل) ى رەنگ (ئال)ى چواندووە كە (كوردى) بەيادى (شىيرىن) دلخوازى خۆيەو، ئەمىش شىوھن و گريە و زارىي كردووە لە كىتوى سنگى خۆيدا وەك چۆن (فەرھاد) بەگريان و زاريەو، خۆى كوشت، ھەروەھايش (شىيرىن) لە داخى خۆ كوشتنى (فەرھاد) ئەويش بەدەم گريە و زاريەو ھاوھا خۆى كوشت و (كوردى)ش شۆرشى خۆى بەو يادەو كردووە لەسەر داستانى شىيرىن و فەرھاد بە دەيان پەراوى (كوردى) و فارسىم بەھەلبەست ديون و زۆريشيان چاپ كراون و لە (لەعل)يش لە شوينى تردا زۆر دواوم.

شورش فەرھاد ميكردم: واتە منىش بەو يادى سووربوونى شىيرىن بەخوينى (لەعل) رەنگەوھم، شۆرشى خەفەتى بېستنى مردنەكەى شىيرىنم لەلایەن فەرھادەو لى بوو بە (شۆرشى) (فەرھاد) كە ئەمىش خۆى كوشتووە.

ليكدانەوھى ئەم تاكە:

لە كىتوى بېستوونى سنگمدا كە گريە و زارى و ھاوارم دەكرد، ھەروەھا بەيادى خوينايىبوونى وەك (لەعل)ى لەشى كوژراوى (شىيرىن) ھەو ئاواھىش شۆرشە گريە و زاريەكەى (فەرھاد) دەكرد كە بېستى شىيرىن مردووە، و لە ئەنجامدا فەرھاد خۆى كوشتووە.

ليكدانەوھى ئەم تاكە:

لەناو چىيى بېستوونى سنگمەو ھاوارم لى ھەلدەستا و گريە و زارىم دەكرد. ئا لەو كاتەدا لە ناو ئەقيني يارەكەى خۆم، منىش وەك يادى رەنگى سوورى گەوھەرىنى خوينى لاشەى كوژراوى شىيرىنم دەكردەو و لەو يادەمدا، شۆرشىكى وەك ئەوھەكەى فەرھادم دەكرد كە بەگريە و زاريەو لەو شۆرشەيدا ئەمىش خۆى كوشت كە (كوردى) گوتووئە منىش شۆرشىكى وەك ئەوھەكەى فەرھادم بۆ شىيرىن دەكرد.

٢- بەدرياي محبت: لە ناو دەرياي خۆشەويستيدا، بېگومان ئەم ناوى دەريا بردنەى (كوردى) لەوھەو بوو كە بەچاوى خۆى دەرياي ديو و بەتايبەتى دەرياي سىپى ناوھراست لە سەردانەكەى لای (ئەحمەد پاشا)ى بابانيدا و ئەگەر لەو سەردانەداى (مەبەست بى ئەوا لە دواى پووختى (بابان) - ١٨٥١ ز. دا بوو و بەر لە سالى كۆچى دوايىيەكەيدا ١٨٥٩ ز. دا بوو. غصە مى خوردم، نھنگ اسا: ھەروەك (نەھەنگ خۆم لەو دەريايەدا بەقوتدا دەكرد. زموچ اشك خون افشان: لەناو شەپۆلى فرمىسكى خوينىندا كە ئەو دەرياي خۆشەويستىيەى كە وەك نەھەنگ خۆى تيدا بەقوتدا بردووە، كە:-

زطوفان ياد مى كردم: ئا لەو دەرياي خۆشەويستىيە دا و بەدەم شەپۆلى فرمىسكى خوينىنمەو يادى ئەوھم دەكردەو لەو فرمىسكە لافاوا (طوفان)ىك بەرپا بكەم. كە (كوردى) لەم

تاكه هه‌لبه‌سته‌یدا داستانى د‌ل‌دارى‌به‌كه‌ى خ‌وى چ‌واند‌وو به‌داستانه‌كه‌ى ه‌ونه‌رمه‌ند (فه‌ره‌اد) و ك‌ئ‌و تاش‌ين له‌ خ‌وشه‌ويستى ش‌يرىنى د‌ل‌خ‌واز‌يدا و... ه‌ت‌د
ئ‌هم ن‌يشانه‌ ب‌ق‌ كردنى ئ‌هم يا ئ‌هو شو‌ين، داستانى ش‌يرىن و فه‌ره‌اد به‌ز‌ورى له‌ ناوه‌پ‌و‌كى هه‌لبه‌سته‌ ك‌لاسيك‌يه‌كانى ناوچه‌كه‌ به‌ز‌ورى ده‌بين‌ر‌ئ‌.

هه‌روه‌ك (ك‌وردى) به‌وج‌و‌ره‌ى ناو ئ‌هم هه‌لبه‌سته‌ى، ئ‌اوه‌ها له‌ داستان‌ه‌ى ش‌يرىن و فه‌ره‌اد د‌واوه‌ كه‌ (ك‌وردى)ش و ش‌اع‌يران‌يش د‌ل‌دارى‌به‌كه‌يان به‌و هاوچه‌شنى د‌ل‌دارى‌به‌كه‌ى فه‌ره‌اد داناوه‌.

ل‌ي‌ك‌دان‌ه‌وى ئ‌هم تاكه‌:

له‌ ئ‌اوى ده‌رياي خ‌وشه‌ويست‌يدا به‌ق‌ووت‌دا ده‌چ‌ووم وه‌ك نه‌هه‌نگ
هه‌روه‌ها له‌ (شه‌پ‌و‌ل)ه‌كانى كه‌ له‌ فرم‌ي‌س‌كى خ‌و‌ئ‌ينى من‌ه‌وه سه‌ريان هه‌ل‌ده‌دا به‌ده‌م ئ‌هو شه‌پ‌و‌لان‌ه‌شه‌وه، لافاو‌ي‌كى گه‌وره‌م به‌ياد‌دا ده‌هاته‌وه له‌ ئ‌ه‌نجامى هه‌ل‌ق‌ولاندنى ئ‌هو فرم‌ي‌س‌كه ز‌و‌رمه‌وه كه‌ ده‌ريايه‌كى خ‌وشه‌ويست‌ى ب‌ق‌ ه‌ئ‌ناومه‌ته دى و وه‌ك نه‌هه‌نگ ت‌ي‌يدا به‌ق‌ووت‌دا ده‌چ‌م.

٣- چ‌و اه‌وى د‌ل ب‌يچاره (چ‌و ئ‌اه‌وي‌ى د‌ل‌ى ب‌ى چاره) واته‌: د‌ل‌ى ب‌يچاره‌م هه‌روه‌ك ئ‌اسك‌ي‌ك،
د‌ر‌زنج‌ير زلف‌ت شد (د‌هر زه‌نج‌يرى زولفه‌ت شود) واته‌: ئ‌هو د‌له ب‌يچاره‌يم كه‌وته ناو داوى وه‌ك زنج‌يرى زولفه‌ته‌وه

اگر من بودمى (ئ‌ه‌گه‌ر من بوو ده‌مى) واته‌: ئ‌ه‌گه‌ر من بووم‌ايه، له‌ج‌ي‌ى ت‌و ئ‌ه‌ى -
خ‌وشه‌ويست‌ه‌كه‌م- ئ‌هو سايه ئ‌هو د‌له به‌ند‌كراوه‌م-
به‌چشم ازاد مى كردم: ئ‌ه‌وسايه د‌له‌به‌ند‌كراوى ناو زولفه‌كه‌م هه‌ر ت‌يلايى ن‌يگاي چاو، له‌و داوى ناو زلفه‌ زنج‌يره‌يم ئازاد ده‌كرد و به‌به‌ره‌ل‌ل‌اكردى له‌و (به‌ند)ه‌ پ‌زگارم ده‌كرد.
به‌واتايه‌كى تر: ئ‌ه‌وسايه نه‌ك هه‌ر د‌له‌كه‌م له‌ به‌ند‌كراوى ئازاد ده‌كرد، به‌شكو به‌و ت‌يلايى چاوه د‌له‌كه‌م ئ‌ه‌كوشت و له‌ ئازار و ئ‌ه‌شكه‌نجه‌ى ئ‌هو به‌ند‌كراوييه‌ى ناو زولفه‌كه‌ قوتارم ده‌كرد و به‌ مردنه‌كه هه‌ست به‌ئازار كردنه‌كه‌يم له‌سه‌ر لاده‌دا. ل‌ي‌رده‌دا وه‌ك مه‌به‌ستى ئ‌ه‌وه ب‌ى وايه كه‌ ياره خ‌وشه‌ويست‌ه‌كه‌ى ئ‌ه‌وه‌نده به‌به‌زه‌ب‌ييه‌ كه‌ هه‌ر ته‌نيا به‌به‌ند‌كردنى د‌له‌كه‌ له‌ داوى زولفه‌كه‌يدا،
وازى لى ه‌ئ‌ناوه‌.

ل‌ي‌ك‌دان‌ه‌وى ئ‌هم تاكه‌:

د‌ل‌ى ب‌يچاره‌ى من وه‌ك ئ‌اسك‌ي‌ك كه‌وت‌ووته به‌ند و زنج‌يرى داوه‌كانى ناو زولفى ت‌ووه ئ‌ه‌ى ياره‌كه‌م ئ‌ه‌گه‌ر من له‌ ج‌ي‌ى ت‌و بووم‌ايه، هه‌ر به‌ت‌يلايى چاو‌ي‌ك ئ‌هو د‌ل به‌ند‌كراوه‌م ئازاد ئ‌ه‌كرد، يا به‌به‌ره‌ل‌ل‌اكردى د‌له‌كه‌ وه‌يا به‌ كوشتنى؛ چونكه‌ كه‌ د‌له‌ كه‌ (مرد) ئ‌يتر هه‌ست به‌ ئ‌ه‌شكه‌نجه‌ى ئ‌هو به‌ند‌ي‌ت‌ييه‌ ناكات.

٤- اگر اين: من ئ‌ه‌گه‌ر ئ‌هم...

ش‌يوه‌ ل‌يلا صفت: ئ‌ه‌گه‌ر من زوو ئ‌هم ش‌يوه‌ى له‌يلا صيفه‌ته‌م...

مى دېدىمى اول: بىمدىيە لە يەكەم جارم دېتەنەكەمدا ئەوا...
بەنجىد آنرا: لە چۆل و بىبابانى (نجد) واتە، چۆلەوانىيەكەى (حىجاز)دا مەن ئەو سايە ئەو
بىبابانى (نەجد)ەم...

چو مەجنون: ھەر وەك (مەجنون)ى شەيداو دلدارى (لەيلى) دلخواز، ئا ئەو سايە...
خانە بىنياد مى كردم: ئەوسايە مەن وەك چۆن (مەجنون) لە ئەقىنى لەيلى خۆشەويستىدا بوو
بەچۆلەوانىنشىن دەشت و بىبابانى (نەجد) مەنىش وەك (مەجنون) لە ئەقىنى تۆدا ئەى يار ئاوا لە
چۆلەوانى وە بەدوورىيى ناو (نەجد) مەنىش خانوويەكەم بىنيات ئەناو لەو خانووەدا و لە
چۆلەوانىيەدا بە ئاوارەيى دەژيام.
اول (ئەو وەل "ح"): اى دل.

لەكدا نەوى ئەم تاكە:

ئەگەر كاتى خۆى مەن ئەم روالەتە دلخوازانا نەى كەوەك روالەتەكانى (لەيلى) مەجنون
ئاوھەا- ئەم روالەتەنەم- بىدەتەنە، ھەر ئەوسايە و لە يەكەمەن دېتەنە تۆمدا بەزوويى لە
چۆلەوانى و بىبابانى (نەجد- دەشتى حىجاز)دا وەك مەجنونى بەنيازى چۆلەوانى، ئەو سايە
مەنىش خانوويەكەم لەو (نەجد)ە بىنيات دەنا و تېدا دەژيام.

عبد معبود

عبد معبود به حق و، چاکر فخر زمان

شاه ملک نامداران، احمدی صاحبقران

۱- ئەم تاکە ھەڵبەستە (فارسی)یە سەرھووە لە یەکەمین (دیوانی کوردی)دا بەتەنیا چاپ کراوە. ئەو دیوانە لە ۱۹۳۱دا لە لایەن (کوردی و مەریوانییەو) لە بەغدا چاپ کراوە. وەک بۆم ساغ بووئەو ئەم تاکە ھەڵبەستە سەرھتای (چامە)یەکی (فارسی) درێژە کە (کوردی) لە بارەى خانەوادەى (صاحبقران)ەو، واتە لەمەى سەرگوزەشتەى ژیان و ناوی باو باپیرانى خۆیەو دایناو، کە لە ئازایەتى و ھونەر مەندىتى و ھونەریتى ناویانگیا ھەو، یەکیکیان لە بەشدارانى جەنگە بى ھاوتایەکەى (دوانزە سوارەى مەریوان) بوو.

لەگەڵ زۆر گەڕان و تیکۆشانمدا بۆ ئەو ئەو (چامە - قەصیدە)یەم دەست بکەوت، بەلام دەستم نەگەوت و بەلامەو جیگەى داخە بەچۆلى مانەو شوینى ئەم چامەى لەم پەرەو، ھیوابارم کە لە لایەکەو ئەم چامە گرنگە سەر ھەلدا و ئەم کەلینە گەرەبە پر بێتەو کە زۆر میژووی و بایەخدارە.

عبد (عەبدى) واتە (بەندەى) کە مەبەست لە مەزە و خواى مەزن لە قورئانى پیرۆزدا (عەبد) و عیبادا مەزەى ناو بردوو، بەو واتایەى کە ھەموو خەلک بەندەى خواى مەزن و دەبى خوا بپەرستن.

لەم تاکەدا (کوردی) مەبەستى لە (ئەحمەد بەگى) باپیری خۆیەتى کە (کوردی)ش، باپیری خۆى بە یەکى لە (بەندە = کۆیلە)کانى خوا ناوبردوو.

معبود: واتە پەرستراو لە لایەن بەندەکانەو، کە ئەویش خواى مەزنە.

بەحق: بەحق، بەمافی ڕەواى خواى مەزن (حق)ەو، (حق) یەکى لە ڕۆڵتەکانى خواى و کە دەوترى (حق) مەبەست لە خودى خواى، ھەرەھا مەبەستیشى لەوێ کە باپیری (کوردی) بە(حق) واتە بەراستى بەندەى خواى مەزن بوو.

چاکر: بەندە، کۆیلە.

فخرى زمان: ئەو کەسەى مایەى پێو نازینى زەمان (پۆزگار) بوو کەوا بەدرێژایى پۆزگار خەلکى پێو نازیون، ئەویش مەبەست لە (پێغەمبەرى ئىسلام -خ-) بوو. (کوردی) وەک زۆربەى دەسپێکردنى وتە و نووسین و ھەڵبەست و نامیلکە و پەرەیان ئەم چامەى بە پەرستراوتى خواى مەزن و ئەمجا ئەو پێغەمبەرە دەست پى کردوو.

شاه ملک نامداران: پاشای هەریمی ناوداران که مه‌به‌ستی (کوردی) له باپیری خۆی بووه. ئەوه‌نده به‌ناویانگترین بووه.

احمدی صاحبقران: که (ئەحمەد به‌گی گه‌وره) یا (ئەحمەد به‌گی صاحبقران) ی باپیری (کوردی) یه و به‌(حاجی حان) یش ناسراوه.

لێکدانەوه‌ی ئەم تاکه‌:

به‌نده‌ی به‌پراستی خا و ئەو خوایه‌ی که به‌(حه‌ق) په‌ستراوه و شایانی په‌ستنه، هه‌ر ئەو به‌نده‌یه‌ کۆیله‌ی که‌سی بووه که مایه‌ی پتوه‌ نازین بووه و تا ئێستەش به‌دریژایی رۆژگار (زهمان) شایانی پتوه‌ نازین بووه، واته‌ (پتغه‌مبه‌ری ئیسلام ـ د.خـ) ئەو به‌نده‌یه‌ش خۆی پادشای ناوداران و به‌ناویانگانی هه‌رێم بووه و ئەمجا به‌نده‌ی خا و پتغه‌مبه‌ر بووه، ئەویش (ئەحمەدی صاحبقران) ی باپیری (کوردی) بووه.

«حهوت بهند»ی مستهفا بهگی «کوردی»

بهندی یهکه م

- ۱- ای ز شیپور تو جهان پر شور
وز نوانی تو عالمی مسرور
- ۲- از وصال تو ملک جان آباد
وز خیال تو شهر دل معمور
- ۳- از صدای تو خفتهء غفلت
گشته بیدار، رسته، دل رنجور
- ۴- به هوای تو عاشقان دلشاد
به ولای تو، دوستان منصور
- ۵- گمراهان طریق حیرترا
سایهات، نخل و، نور، وادی تور
- ۶- می کشان حقیقت و عرفان
از خم و خلر تواند مخمور
- ۷- نغمهات رشک لحن داودی
پاسخت حلّ مشکلات زیور
- ۸- هم دلت در غیب را حقه
هم لببت گنج راز را گنجور
- ۹- ارمغان تو اکمل و اتم
ای یگانه به خاتمی مشهور
- ۱۰- مقدمت فیض بخش عالم شد
دیر و بتخانه بست و بت مکسور
- ۱۱- لمعهء طلعتت چو پیدا شد
در دو عالم شکست خورد دیجور

۱۲- ذره زهرهء تو مهر بود
 زانچه در کائنات کرد ظهور
 ۱۳- مظهر پرتو جمال تست
 ز آسمان جمله نجم و ماه و خور
 ۱۴- مهر از مشعل رخت روشن
 ماه از نور جبههات پر نور
 ۱۵- جز صفات نگوید الا گنگ
 غیر ذاتت نجوید الا کور
 ۱۶- شاهدم جلوه حق است، دیگر
 چیست غلمان و این و آن و حور
 ۱۷- ای که بر تخت دل تو سلطانی
 چون شوم از آستانهات دور
 ۱۸- ای خوش آن دم سوی مقتل خویش
 یابم از یار خاص خود دستور
 ۱۹- همدل و همانند حالجم
 حق پرستی رهم، نه جورا جور
 ۲۰- پای کویان ز شوق و دست فشان
 فاش گویم به نالهء سمطور
 ۲۱- کای دمت نفخهء سرافیلی
 مورد واردات جبریلی
 ۲۲- انت شمس الهدی ونور الحق
 اظهر الحق، یا ظهور الحق

.....
 ۱- ای: ئهی، وهک: ئهی ئهی کهسه.

مهبست له پیغمبری ئیسلام (د. خ) یه که ئهم (حهوت بهند)ه ئاینیهی بهسهر ئهودا هه لداوه.

زو: له - وهک: له بهر تو...

شیپور: وشهیهکی کۆن و رهسهنی کوردیهی که (فارس)یش بهکاری دینی واته (که رهنا).

(شه‌پوور) یا (که‌رنا)، ناوی ئامپریکی موسیقی ژۆر کۆنه گه‌لی (کوردا) له‌ جه‌نگدا به‌کاری هیناوه‌) یا له‌ کاتی هه‌وال به‌یه‌ک گه‌یانندا . به‌(فوو) پیاکردن ده‌نگ ده‌دات، مرۆقی سه‌ره‌تایی، له‌ شاخی (گا) و (گامیش) دروستی کردووه‌ که‌ سه‌ری نووکی (شاخ = قۆچ) هه‌که‌، کونیکی بچووکی تۆ کراوه‌ و، له‌و کونه‌وه‌ فووی پیا کردووه‌ به‌پیتی هه‌ناسه‌ی (فوو) هه‌که‌، ده‌نگی جۆراوجۆری لێ په‌یا بووه‌.

بۆ بانگه‌وازی گرێکردنه‌وه‌ی که‌سان یا بۆ وره‌ به‌رزکردنه‌وه‌ له‌ جه‌نگدا به‌کارهاتووه‌، یا ئاژه‌له‌ درنده‌کانیان به‌و ده‌نگه‌ گرهي ترساندووه‌.

له‌ (په‌راوی پیرۆز = الکتاب المقدس) واته‌ (ته‌ورات = العهد القديم) دا ناوی (شه‌پوور) به‌شیوه‌ی (شووفار) یا (شه‌پوور) هاتووه‌.

له‌ زمانه‌ رۆژئاواییه‌کاندا و، له‌ زاراوه‌ (موصطه‌له‌حات) ی (مۆسیقی) دا (هۆرن) واته‌ (که‌له‌شاخی ئاژه‌ل) ی پێ گوتراوه‌. که‌ ئه‌م ناوی (هۆرن) ه‌ له‌ بنجی (زمانی) دا ده‌چیته‌وه‌، سه‌ر ناوی (که‌رنا) که‌ی خۆمان، که‌ هی هه‌ردوو لا (وشه‌)یه‌کی زمانی نه‌ته‌وه‌ (ئاری)یه‌کانه‌.

له‌ زمانی (عاره‌بی) دا (بووق) ی پێ ده‌لێن که‌ ئه‌میش له‌ وشه‌ی (بۆق) واته‌ (پال پتوه‌نان) ی (کوردی)یه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌، که‌ (فوو) پیاکردنه‌که‌ی جۆره‌ پال پتوه‌نانیکه‌. هه‌روه‌ها له‌ (عاره‌بی) دا (نه‌فیر)یشی پێ ده‌وتری، که‌ به‌واته‌ بانگه‌واز بۆ گرێبوونه‌وه‌ بۆ جه‌نگ.

ئه‌مجا (کوردی) لێره‌دا مه‌به‌ستی له‌ (شه‌پووره‌که‌ی پتغه‌مبه‌ر «د. خ»): بانگه‌واز هه‌ڵدانه‌که‌یه‌تی بۆ په‌یابوونی ئایینی ئیسلام که‌ بووه‌ به‌کاریکی مه‌زن و گرنگ له‌ جیهاندا.

تو (توو) تۆ – که‌ مه‌به‌س له‌ خودی پتغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌ (د. خ).

جه‌هان: جیهان (دونیا) که‌ ئه‌و بانگه‌وازه‌، له‌ جیهاندا گۆرانیکی ئایینی مه‌زنی په‌یا کرد له‌ رووی ئاینه‌وه‌.

پرشور: پڕ له‌ (زه‌له‌)، (زایه‌له‌)، (ده‌نگه‌ ده‌نگ)، واته‌ بانگه‌وازی پتغه‌مبه‌ر (د. خ). بۆ په‌یابوونی ئایینی ئیسلام و بانگکردنی خه‌لکی بۆ هاتنه‌ سه‌ر ئه‌م ئاینه‌ نوێیه‌، که‌ به‌دواترین ئایینی ناساند، که‌ ئه‌وه‌ شۆرشیکێ پڕ به‌جیهانی په‌یا کرد.

هه‌روه‌ها له‌ وشه‌ی (شور) دا که‌ له‌م (یه‌که‌مین) تاکه‌دا هاتووه‌ (مه‌به‌ست) له‌ (شور) یا (شۆر) ه‌ ئه‌مه‌ ناوی ئاوازیکی مۆسیقیی کۆنی کوردیه‌، که‌ له‌ (عاره‌بی) و (فارسی) و (تورکی) دا، به‌یه‌کی له‌ ئاوازی (مه‌قام) دائه‌نرێت وه‌ (عه‌ره‌ب) و (تورک) کردووایه‌ته‌ هی خۆیان وه‌ک (شۆری به‌یات) که‌ هه‌ر (ناوی) (وشه‌) ی (شۆر) ه‌، نه‌ (عاره‌بی) یه‌ و نه‌ (تورکی). به‌شکو (کوردی)یه‌ و (فارسی) ش له‌ به‌کارهێنانی ئه‌م وشه‌یه‌دا به‌شداره‌.

(شور) یا (شۆر) له‌ رووی زمانه‌وانیه‌وه‌ ده‌نگ له‌ کاره‌ساتیکێ گرنگ و (په‌یه‌رین) ده‌دات. که‌ ئه‌م هه‌موو واتایانه‌ی (شور) یا (شۆر) ه‌ له‌گه‌ڵ (مه‌به‌ست) و (واتا) ی ئه‌م تاکه‌ هه‌ڵبه‌سته‌دا ده‌گونجێن، که‌ ئه‌مه‌ش توانای شاعیرمان (کوردی) پێشان ئه‌دا له‌ زمانه‌وانیدا به‌(قوولێ) و (فراوانی).

نوای تو، نهم (نهوای)یه لهه شوینهی ئهم تاکه ههلبهسته دا گهلی واتای جیا جیا دهدات، وهک: (ئاواژ)، (ناهنگ)، (دهنگ)، (دهنگی ساز)، (لهشکر)، (شوینهوار)، (یاقووت)، له جوړه گهوه ریکه وه (بوونیتی) وه (هۆی ژبان) و... هتد، ئهدات.

هه موو ئهم واتا جیا جیا یانه له گهلی مه بهست و واتای تاکه ههلبهسته که دا دهگونجین. بهم پنیه وشه ی (نهوا) له (زانستی موسیقی) دا (دهنگ) یا چهند (پله) یه کی هه، له وانه: (دهنگی پینجه مین) یا (مه قامی پینجه م) ه، که به زاراهه = (موصطه له ح) ی موسیقی به (پینج گا) یا (پنج گاه) ی (کوردي) و (فارسی) ی، ناو ده بن، واته (نهوا) که (وشه) یه کی (کوردي) و (فارسی) ی شه، به واته هه مان ناوه (پینج گا) یا (پنج گاه) و (کوردي) و (فارسی) یه که یه. جگه له مانه (نهوا) ناوی یه کی له گۆرانییه کوردیه کانمانه، که (پینگانه کان) به هه له و به (مه قامیکی عیراق) ی ناو ئه بن، که ته نیا ناوی (نهوا) ئهم دهسه لات به سه ر که له پووری (کوردي) و (فارسی) دا راده گه یه نی له لایه ن (عه رهب) و (تورک) ده وه.

گرد کرد نه وهی ئهم هه موو واتایانه، لهه تاکه ههلبهسته دا ئاسۆی فراوانی زمانه وانی و به قوولی له واتا گه یشتنی (کوردي) شاعیرمان ده رده خات، که هه مووشیان پر به پری واتاکانی ئهم تاکه ههلبهسته ن.

عالمی مسرور: جیهانیک پتی شادمان و دلخۆش، که مه بهست له بانگه وازه میژوو ییه ناوبراوه که ی پیغه مبه ر (د. خ) ه بق هاتنه سه ر ئاینی ئیسلام.

وهک رام گه یاند ئهم (حهوت به ند) ه فارسییه ی (کوردي) به رامبه ر به پیغه مبه ری ئیسلام (د. خ) ی گوتووه، که لهه (یه که مین) تاکه یدا (کوردي) پرووی ده می کردووه ته ئهو (پیغه مبه ر) ه که ناوه رۆکه که ی دهنگی به هیز و زو لالی ئه وه که جیهانی هیناوه ته جۆش و خرۆش، له کاتیکدا هه ردو ئاینی (مووسایی) و (عیسایی) به سه دان و هه زاران سال به ر له ئاینی ئیسلامه وه هه بوون و، ئهمجا ئهم ئاینی ئیسلامه به ماوه یه کی کهم خۆی گه یانده هاوتا و، پیشتری ئه وان و پی به پتی ئه وان له جیهاندا به رپایه و په ره ی سه ندووه.

سه رچاوه کانی ئهم (حهوت به ند) هی (کوردي) و (ئهو ی دهست من که وتوون) بریتین له: (مس، عن، گل/۳، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ن، ف، ص، له که شکۆلستاندا یه، (صا) و، (مک، ط، شخ، نع، مع، جم، نم/۱، با/۱، سجا، حم، ق/۳، ج، ما/۱، ه) یه و، هیشته چاپیش نه کراوه له لایه ن کورده وه و که نازانم به (فارسی) هکان چاپیان کردووه یان نه.

له نیوان ئهم سه رچاوه زۆردها (مس) م کرده بنکه ی لیکۆلینه وهی ئهم حهوت بهنده و ههروه ها له زۆر جیگه دا پشتم به ستوو به سه رچاوه کانی تریشه وه، که له شوینی خۆیاندا ئهو پشت پی به ستانه دیاری ده که م.

جیاوازییه کانی ئهم تاکه ههلبهسته:

ئهم تاکه ههلبهستی یه که می (بهندی یه که م) ی ئهم (حهوت به ند) ه له نیوان سه رچاوه کانیدا ئهم جیاوازیانه له نیوان وشه کانیدا ئه بی نریت:

ئەم (بەندى يەكەم) ى (هەوت بەند) ە لە (ص) دا نىيە و ديارە لەناوچووە .
 شىپورتو (شەپپوورتوو) لە (گل/ ۵ ، گل/ ۶) و (شىپورت) نووسراوہ کە لەنگىشە .
 پرشور (پوشوور) لە (سجا) دا (پر نور) نووسراوہ بەلام لە (ج) دا نووسراوہ کە : (لە يەكئ لە
 سەرچاوہکاندا بە (پر نور) ە و بىرى چووہ کە نىشانە بۆ (سجا) بکات کە سەرچاوہکانى ئوہ و
 من داومە بەنووسەرەکەى .
 وز لە (عن) دا : (ز) نووسراوہ .
 نوای تو لە (گل/ ۵ ، گل/ ۶) دا نووسراوہ : نوایت .
 عالمى لە (ف، نم/ ۱ ، ق/ ۳) دا نووسراوہ (عالمين) .

جۆرى ئەم (هەوت بەند) ە:

هەوت بەند بەواتا پارچە ھەلبەستىكى دريژ کە بکرى بەهەوت (بەش) ەوہ کە ھەر بەشەى
 بە (يەك بەند = بەندىک) دانراوہ . ھەر يەكئ لەو بەش (بەند) ەنەش برىتییە لە چەند تاکە
 ھەلبەستىک، کە کۆتايى ھەر (بەش) يا (بەند) ىک لەو ھەوت (بەش) يا (بەند) ە بەتەنيا يەك
 (تاکە ھەلبەست) ى ھەمان شاعىرى خاوەن (هەوت بەند) ەکە دىت .
 ئو تەنيا (تاکە ھەلبەستەى کۆتايى) يە لە پاش بەندەکانيا جياواز دەبى، لە پاش بەندى ئو
 (تاکە ھەلبەستانەى) کە بەو (تەنيا تاکە) کۆتايى ھاتووہ، جياواز لەوان .
 ھەر و ھا دەشت پاشبەندى ئو تاکە ھەلبەستەى کە لە کۆتايى ھەر بەشتىکدا دووبارە
 دەکرىتەوہ پاشبەندەکەى وەک پاشبەندەکانى يەكەمین بەشيان بى . لە ھەمان کاتيشدا ھەندى
 جار لە ھەوت بەنددا تاکە ھەلبەستەکەى کە لە دواى ھەر بەش (بەند) ىکيانەوہ دووبارە
 دەبىتەوہ، ئو تاکە دووبارە کراوہ پاشبەندەکەى يەك جۆر نەبى، بەشکو لە ھەر يەكئ لە
 بەش (بەند) ەکاندا ئو (تاک) ە دووبارە کراوہ پاشبەندەکەى جيا بى، لەگەل پاشبەندەکانى ھەر
 يەكئ لە (بەند) ەکاندا، کە (تەرجىع بەند) يا (تەركىب بەند) ىشى پى دەوترى، چونکە ئو دوا
 تاکەى ھەر بەشتىک دووپاتەيە .

بۆچى ھەوت (بەند) ە:

ھۆى ئوہى کە لە ويژەى کۆندا و بەپى (دەستوورى ويژە) ى کۆن کە پارچە ھەلبەستە
 (تەرجىع بەند) يا (تەركىب بەند) ەکە بە (ھەوت) بەش دانراوہ ئو لە (ھەوت) دانرانە
 دەگەریتەوہ بۆ ژيانى ھەر سەرەتايى (مرؤف) و کارىگەرى روالەتیی سروسشتیەکانى وەک
 (ھەوت) دانە ئەستىرەکانى (ھەوتەوانە) بەو ژيانە سەرەتايیەى مرؤفەوہ لە بارەى
 سالنامەگەرى و (گەردوونناسى) دا .

ھەر و ھا ھەوت رەنگە بناغەییەکەى (کۆلکەزىرپنە = پەلکەزىرپنە) کە لە سەرینى
 ئىسلامىتى کوردەوہ و لە خۆشەويستى کوردەوہ بۆ (کەسە مەزنەکانى عەرەب) وەک
 (عائىشە) ى ژن و (فاتمە) ى کچى پىغەمبەر (د . خ) کە گوايە ھەريەکەيان (ھەوت) پرچى ھەبوہ
 يا بەھەردووکيان (ھەوت) پرچيان ھەبوہ کە ئەفسانەيەکى ناو کوردەواريە و گوايە

پرچه‌کانیان وهک ئه‌و (به‌لکه‌زێڕینه) به‌ جوان و ڕه‌نگین بوون، ئه‌مه‌ش له‌ خۆشه‌ویستی ئه‌وانه‌وه بووه‌.

هه‌روه‌ها ڕۆژه‌کانی (هه‌فته) که به‌ (حه‌وت) ڕۆژ دانراون. له‌ ڕووی داستانێ ئاینیه‌که‌ی (ئه‌صحابی که‌هف)، که (٧) که‌سه‌کانی ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌ (سی سهد) و ئه‌وه‌نده‌ ساڵه‌ خه‌ویان لی که‌وتوو.

له‌ کاتی (حه‌ج) کردندا (حه‌وت) پێویستی وهک:

(سه‌عی) و (سه‌فا) و (مه‌روه) و ئافه‌رۆزکردنی شه‌یتان به‌ (حه‌وت به‌رد) واته‌ (ره‌جم) و... هتد. ئه‌وه‌تا دیسان ژماره‌ی (حه‌وت) له‌ ژماره‌ی ئه‌و به‌ردانه‌شدا هاتوو که‌ شه‌یتانی پێ (ره‌جم) ئه‌کرین.

له‌ داستانی هه‌زهره‌تی (یوسف) دا که‌ خه‌وه‌که‌ی (عه‌زیزی میسر) لی که‌داوه‌ته‌وه‌ که‌ (خه‌وه‌که‌)ش ژماره‌ی (حه‌وت) گه‌ و، (حه‌وت) گه‌له‌گه‌م و (حه‌وت ساڵ)ی تیا هاتوو که‌ له‌ قورئانی پیرۆزیشدا هاتوو. (چین) و (نه‌ه‌م) هه‌کانی (زه‌وی) و (ئاسمان) به‌ (حه‌وت) طه‌به‌قه‌ دانراون که‌ له‌ قورئانی پیرۆزیشدا هه‌یه‌.

سووره‌ته‌که‌ی سه‌ره‌تای (پێشه‌وه‌)ی قورئان واته‌ سووره‌تی (ئه‌له‌مه‌د) به‌ (سبع المثنی) واته‌ (حه‌وت دووباره‌کراو) ناو نراوه‌ که‌ سووره‌تی (فاتحه‌) یشی پێ ده‌وتری، له‌ سه‌ره‌تای قورئان و خۆپندنی نوێژه‌.

له‌ که‌له‌پوور (فۆکلۆری) گه‌لندا که‌ نه‌ته‌وه‌ی (کورد) یش یه‌کیکه‌ له‌وان، ژماره‌ی (حه‌وت) شوینه‌وارێکی (فراوان) و (دیاریکراو)ی گه‌لی خۆی هه‌یه‌ وه‌ (حه‌وت) به‌ ژماره‌یه‌کی پیرۆز و په‌سه‌ند دانراوه‌ و به‌ به‌لگه‌ی جوان و دلگیر و به‌نیشانه‌ی (ئا‌زا) و (ئا‌زایی) و هتد... به‌ناو گه‌لندا ب‌لاو بووه‌ته‌وه‌.

له‌ چیرۆکه‌ ئه‌فسانه‌یه‌ی (گوێ ئاگردانی) به‌که‌نماندا ناوی داستانی (حه‌وت کوپ)، (حه‌وت برا)، (حه‌وت ده‌ریا) (راوی هه‌وت شه‌و و هه‌وت ڕۆژ) و (حه‌وت ڕیگا)، (حه‌وت ساڵ)، (حه‌وت چورتم)، (حه‌وت دیو) و... هتد زۆرن. له‌ قوربانی کردندا (حه‌وتم) کراوه‌ته‌ ناوه‌که‌ی. به‌ ده‌ستووری وێژه‌ی کۆندا هه‌لبه‌ست چهند جوێریکه‌ له‌وانه‌: تاک، چوارینه، هه‌لبه‌ستی پارچه‌که‌ له‌ هه‌وت تاک که‌متر بێ و، هه‌ر کاتێ بووه‌ (حه‌وت) تاک به‌ (غه‌زهل) ناو ده‌برێ (٧ تاکه‌) و له‌وه زۆتر (چامه‌ = قصیده) به‌ ئه‌مجا (حه‌وت به‌ندی) وهک ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ فارسییه‌ ب‌الایه‌ی (کوردی) (حه‌وت) به‌شه‌.

ژماره‌ی (حه‌وت) یش که‌ (تاک) ه‌ و، جووت نییه‌ و خوای گه‌وره‌ش که‌ (تاک) و ته‌نیا و بێ هاوتایه‌ بۆیه‌ هه‌ر (تاک) ه‌ و له‌ پیرۆزیی (تاکیتی) خواوه‌ ژماره‌کانی وهک (١، ٣، ٥، ٧، ٩ و... هتد) ئه‌مانه‌ پیرۆزییه‌کی تایبه‌تیا پێ دراوه‌ که‌ ژماره‌ (حه‌وت) یش یه‌کیکه‌ له‌م (ژماره‌ تاک)انه‌.

له‌ نمونه‌ی (حه‌وت به‌ند) ه‌ کوردیه‌که‌نماندا (حه‌وت به‌ندی خانای قوبادی)، (حه‌وت به‌ندی سالم)، (حه‌وت به‌ندی ئه‌حمه‌د هه‌مدی به‌گی ساحیب‌قرا‌ن) و ئه‌م هه‌وت به‌ندی (کوردی) و...

هتد. ئەم حەوت بەندەى (كوردى) يە لەبەر درێژىيەكەى وەك هەر (حەوت) بەندىكى تر كراون بە (حەوت) بەشەووە كە زۆر لە شاعيرانمان هەلبەستى (حەوت بەند) يان داناووە. كە بەناو بردن يان نامەوى باسەكە درێژتر بكەمەووە.

هەلسەنگاندنى ئەم حەوت بەندە:

(فەخرولعولەما) ى (سنهیی) (لە وتووێژى كیدا لەگەڵ (مستەفا بەگى «كوردى») كە (كوردى) بەخاوەنى ئەم (حەوت بەندە) ناو بردووە كە ئەم حەوت بەندەى بەهەرە پۆپەى هەلبەستەكانى (كوردى) زانیووە كە لەم پەراوێیەدا و لەو گوشتوگۆیەى ئەو (فەخرولعولەما) یە و (كوردى) دا بەتەواوى دەدوێم.

(ئاغا فاضیل) كە كابرایەكى زانا و خاوەنى گەواهى نامەى بەرز و وێژەوان و ھۆنەریش بوو جگە لەوێ كەسێكى پلە بەرزى (دییۆماسى) بوو، نوسخەىەكى لەم (حەوت بەندە) ى (كوردى) دامى و ئەيگوت: (ئەم حەوت بەندە لە ھەموو ناوچە وێژەبى (الواسط الادبية) كانى (فارس) دا يەكێكە لە ھەرە شاكار و بى ھاوتاكانى وێژەى (فارس)، لە بارەى چێژ و كاكڵە و بابەتەكەووە، ھەرۆھا ديگوت: بەلای ھەندىكەووە ئەم (حەوت بەندە) لەمەر ستایشى پێغەمبەرى ئىسلام (د. خ) و ھەيە گەلى گەلى و زۆرتر لە بەناو بانگترینەكانى پێغەمبەرەووە وەك ستایشە بالایەكەى (شەمسى تەوریزى) و (سەعدى و حافظ) ى شیرازى (فضولى) ى دەژمێررى، یا (لامیەى عەجەم) ى (طوغرایى ئىسپەھانى) و چامە (قەصیدەى بوردیە) ى (بوصیرى) و (بانت سعاد) ى (كەعب كورى زوھەیر) ى عارەب و... هتد). ئەمە دەقى راى ئەو پیاووە بوو لەسەر ئەم حەوت بەندە.

لە زمانى عەرەبیدا پەندىكى پێشینیان ھەيە كە: (شهد شاهد من اهلها) یە واتە: كە گەواھیدەرێكى لە خۆیان گەواھى لەسەر دەدات (لێردا ئەو (ئاغا فاضیل) ە فارسە كە شارەزای وێژەى (فارس و عەرەب و تورك) یش بوو، بەرامبەر بەم (حەوت بەندە) ى (كوردى) یەمان ئەمە راوێچوونى بوو، كە ئەو نوسخەى ئەم (ئاغا فاضیل) ە، يەكێكە لە سەرچاوەكانى ئەم (حەوت بەندە) ى (حم) ەو لەم پەراوێیەدا سەرچاوەیەكە.

ھەرۆھا (ئاغا فاضیل) وەك لە پێشەووە راى گەياند كە گوتى: (ھەندىك ئەم «حەوت بەندە» بەستایشى پێغەمبەر «د. خ» دەزانن، ھەرۆھا گوتى: بەلای ھەندىكیشەووە ئەم (حەوت بەندە) ى بۆ (ئىمامى عەلى كورى ئەبى طالب - خ. ى) داناووە. چونكە (ئاغا) ى ناویرا (شیعە) بوو، ئەو (حەوت بەندە) ى بى ھاوتایەى شایانتر بە (ئىمام) دەدى نەك بە (پێغەمبەر) و ئەمیش راوێچوونێكە كە مامۆستا محەمەد جەمیل پۆژبەيانى لەسەر ئەم پرايەيان بوو. كە ئەم پرايەى لە دەربارییەكەى ئێرانیدا وەرگرتووە.

بەلام كە بەسەرچاوە زۆرەكانى لاى منى زانى كەوا لەسەر ئەوێ كە ئەم حەوت بەندە بۆ (پێغەمبەر - د. خ) داناووە، بىرەكەى خۆى گۆرى و ھاتە سەر راوێچوونى من لە بارەى بابەتەى ئەم (حەوت بەندە) ى. ھەلسەنگاندنىكى تری ئەم حەوت بەندە ئەوێە كە لە ساڵە

چله‌کانی چه‌رخ‌ی بیسته‌مدا له سوله‌یمانی سه‌رۆکی (به‌هایی)یه‌کانی ئەم شاره (مامۆستا نووره‌دین عه‌باس) بوو که مامۆستای زمانی ئینگلیزی بوو له قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی و ئاماده‌یی، ئەم مامۆستایه به‌هۆی ئەوه‌وه که له‌سه‌ر ئایینی (به‌هایی) بوو له‌گه‌ڵ چه‌ند خێزانی (به‌هایی) تر دا ده‌ربه‌ده‌ر (نه‌فی) کرابوو نه‌ سوله‌یمانی.

(مامۆستا نووره‌دین) پیاویکی زۆر په‌وشت جوان و پاک و ڕوگه‌ش و زانا بوو. من (حه‌مه‌بۆر) ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ڵ ئەو مامۆستایه‌دا په‌یا کردبوو. ئەو مامۆستایه‌نوسخه‌یه‌کی له‌م (حه‌وت به‌ند)ی (کوردي)یه‌ دامی له ژێر سه‌ره‌ناوی: (ستایشی حضرت به‌هائۆللا)دا که نوسخه‌یه‌کی که‌م هه‌ڵه‌ و زۆر ته‌واوه، مامۆستا ده‌یگوت ئەم (حه‌وت به‌ند)ه به‌لای ئێمه‌ی به‌هاییه‌کانه‌وه بۆ (به‌هائۆللا) خه‌لیفه‌ی (باب) دانراوه. که مسته‌فا به‌گی کوردي (بابی = به‌هایی) بووه. به‌هائۆللا ناوی میرزا عه‌باس بووه له سالانی (۱۸۱۷ - ۱۸۹۲)دا ژیاوه.

سه‌یر ئەوه‌یه که نوسخه‌که‌ی (حم)ی ئاغا فاضیل و (مک) له‌گه‌ڵ ئەو نوسخه‌یه‌ی (مامۆستا نووره‌دین)ه‌دا چونیک بوون و ئەوه‌که‌ی (ج) که له‌ دوا‌ی ئەو نوسخانه‌وه پێم زانی ناته‌واو، به‌لام وه‌ک ئەوان بوو، بۆیه ئەوه‌که‌ی (مک)م له‌ هه‌رسێ نوسخه‌ی (حم)، (نع) و (ج)دا به‌سه‌رچاوه‌ی ئەوان ده‌زانم و له‌ جێی ئەو سێ نوسخه‌یه‌ی داده‌نێم له‌م په‌راوییه‌دا که من له‌ سالێ ۱۹۴۷.دا له‌ لایه‌ن (سه‌یدیان)ی مه‌هابادی (خاوه‌نی چاپ و په‌راویخانه‌ی مه‌هاباد)ه‌ نوسخه‌که‌ی (مک)م بۆ هاتبوو که ئەویش له‌ که‌شکۆلیکی (موعته‌مه‌دی کانی مشکانی)یه‌وه ده‌ستی که‌وتبوو.

(مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم) نوسخه‌یه‌کی له‌م (حه‌وت به‌ند)ه‌ دا به‌من که له‌ لایه‌ن (مامۆستا سه‌ید تاهیری هاشمی)یه‌وه له‌ ئێران‌وه بۆی هاتوو که له‌م په‌راوییه‌دا به‌(ط) نیشانه‌م داوه‌تی. که ئەم (هاشمی)یه‌ به‌مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریمی راگه‌یاندوو که: (ئهم هه‌وت به‌نده یه‌کیکه له‌ شاکاره‌کانی ئەده‌بی فارسی) و مامۆستا (هاشمی) دیاره له‌ شیععه‌وه ده‌سی که‌وتوو، به‌(امام عه‌لی داناوه)، من که‌لکی زۆرم له‌م نوسخه‌یه‌ش وه‌رگرتوو و سپاسی محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم ده‌که‌م.

له‌وه‌دا که تێکرای سه‌ره‌ناوه‌کانی ئەم هه‌وت به‌نده له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جو‌ره‌ی دوا‌ین: (حه‌فت به‌ند)، (ترجیع به‌ند)، (ته‌رکیب به‌ند) و (نعت حضرت رسول اکرم) - واته‌: پیاهه‌ل‌دان و هه‌ل‌نانی خاوه‌ن شکۆ نێردراوه‌ی خوا (پێغه‌مبه‌ری به‌خشترین)، (کوردي) یا (مصطفی بێک) و... هتد... که ئەم سه‌ره‌ناوانه له‌ لایه‌که‌وه به‌ هی که‌سیان دانه‌ناوه و له‌ لایه‌کی تره‌وه به‌ هی (پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د. خ)یان داناوه.

هه‌رچه‌نده له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌کی که‌مدا که ئەم هه‌ل‌به‌سته بۆ (ئیمامی عه‌لی) دانراوه، وه‌ک (پایه‌که‌ی ئاغا فاضیل) و (پای سه‌ره‌تایی) (پۆژبه‌یانی) و (پایه‌کی (هاشمی) که بێگومان ئەمان له‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌سنگه و ده‌سکاری (شیعه‌)کانه‌وه کراوه به‌ هی ئیمامی عه‌لی هه‌ل‌نان؛ به‌لگه‌ی ئەم سه‌رچاوه‌یانه‌ی که (حه‌وت به‌ند)ه‌که‌دا بۆ (ئیمامی عه‌لی)ی داناوه ئەوه‌یه که له‌

(بهندی شه شه‌م) ی ئهم (حهوت بهند) هدا نيو بالی:

«نائب فخر خاندان لوی» = (نائیبي فخری خانه‌دانی لوئهی) هاتوو ه که بهم وشهی (نائب) هدا کردوویانه به (هلی) که گوايه ئه (نائیب = جیگر) ی راستیی پیغه‌مبه‌ر بووه که ئه‌مه‌ش هه‌رگیز به (قالهی ده‌می شیعه) ناکرئ به‌وه‌ی که بۆ (ئیمام) ه چونکه پیغه‌مبه‌ر (د. خ) له نه‌خۆشیی سهرمه‌رگه‌که‌یدا (ئه‌بویه‌کر) ی کرده شوینگری خۆی که له نه‌خۆشییه‌دا پیش نوژیی ئیسلام بکات له جیگه‌ی پیغه‌مبه‌ر که ئهم کاره به‌کرده‌وه رووی داوه نه‌ک به‌پیا هه‌لبه‌ستنی ده‌می، که‌واته ئهم رایه‌ی شیعه له راستیه‌وه دووره و ئهم هه‌لبه‌سته بۆ (ئیمامی هلی) نه‌وتراوه که له (حهوت بهند) هکه‌دا ته‌نیا ئهم (نیو بالی) به‌به‌لگه‌ی هه‌ره لاواز دانه‌نرئ. له خاوه‌نه‌کانی ئهم جوړه نوسخه‌پانه‌شدا (ئاغا فاضیل) خۆی (شیعه) و سه‌رچاوه‌کی (شیعه) و هه‌روه‌ها مامۆستا (هاشمی) ش هه‌ر له سه‌رچاوه‌ی شیعه‌وه وه‌ک مامۆستا (پۆڙبه‌یانی) یش هه‌ر له کاریگه‌ری سه‌رچاوه‌ی شیعه‌وه ئه‌و بۆچوونی دانانی (حهوت بهند) هکه‌یان بۆ (ئیمامی هلی) داناوه.

ئه‌وانه‌ش که ئهم (حهوت بهند) یان به‌هه‌لنانی (به‌هائوللا) داناوه:

یه‌که‌م – به‌لگه‌یان ئه‌وه‌یه که له (حهوت بهند) هکه‌دا رسته‌ی (ظه‌ور الحق) پ‌واله‌تی راستی (حه‌ق) هاتوو ه که یه‌کئ له دروشمه‌کانی (بابی = به‌هایی) یه‌کان له دوا رسته‌ی (ظه‌ور الحق) وه (به‌ه‌ی الابهی) یه و بابیه‌کان له‌به‌ر هه‌ر جوان و بالاترینیتی ئهم (حهوت بهند) هوه (حهوت بهند) هکه‌یان به‌لای خۆیاندا شایانتر دیوه وه‌ک شیعه‌کان.

جگه له‌و دوو به‌لگه (به‌زۆر تئ ئاخ‌نراوه) ه ئیتر هه‌موو تاکه‌کانی هه‌ر (حهوت بهند) هکه به‌بئ گومان پیغه‌مبه‌ر ده‌گرنه‌وه که‌واته (کوردی) بۆ ئهمی داناوه.

هه‌رچه‌نده له/ ۱۹۹۹ ز.دا له (گرنگ به‌گ) ی کوری میرانی ئیسماعیل به‌گی نووری به‌گی ساحی‌بقرانم، بیستوو ه که گوايه (نه‌وشیروان مسته‌فا) ی به‌لایه‌وه وه‌ها بووه که (کوردی) به‌هایی بووه و ئه‌و (حهوت بهند) ه ی بۆ به‌هائییه‌کان داناوه.

به‌لام من تا ئیسته نووسینیکی وه‌هام پئ نه‌زانیوه که له (نه‌وشیروان مسته‌فا) هوه ده‌رچوویی و ئه‌وه‌ش دان پیا ده‌نیم که نووسین و به‌ره‌مه‌کانی ئهم به‌سه‌رچاوه‌ی باوه‌رپیکراو و لی هه‌له‌پنجاندنی زانیاران هوه زۆر توکمه و پته‌ون.

دوا راو‌بۆچوونی به‌هیزم به‌سه‌رچاوه‌ی زۆره‌وه ئه‌وه‌یه که له دوا ی ئهم هه‌موو راگه‌پاندنه‌ی ناو ئهم باسوکه‌ی (هه‌لسه‌نگاندن) هکه ئهم (حهوت بهند) ه ته‌نیا بۆ پیغه‌مبه‌ر (د. خ) دانراوه و به‌س. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که به‌رپرسیار و گه‌وره‌کانی (پاشایه‌تی بابان) به‌تایبه‌تی و هیز و ده‌سه‌لاتداره کورده‌کانمان به‌پیتی باری پۆڙگار بوونه‌ته دۆست و لایه‌نگری یه‌کئ له‌و دوو دوژمنه و به‌هاریکاری و هیزی چه‌کداری ئه‌و دوژمنه لایه‌نگیراوه‌وه که هه‌لیان کوتاوه‌ته سه‌ر به‌شیکی هاو‌خوین و هاو‌ئاین و هاو‌نیشتمانانی خۆی و هه‌رچۆن بووبی، ئه‌نجامی ئه‌مانه‌ش هه‌میشه هه‌ر ته‌نیا (زیان) و (بئ هیز بوون) ی نه‌ته‌وه‌ی کورد و ده‌سه‌لاتدارتر و به‌هیزتری

دوژمنه کانمان بووه.

۲- از: له، ژ.

وصال تو: گه‌یشتن به‌تۆ، به‌تۆ گه‌یشتن.

ملک: ولات، نیشتمان.

جان: گیان، جان - ئەم وشه‌یه له (ج)دا به‌(دل) لیک دراوه‌ته‌وه که هه‌له‌یه چونکه (جان) و (دل) له یه‌کتری جیاوازن. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی وشه‌ی (دل = دل) له نیو بآلی دووه‌می ئەم تاکه هه‌له‌یه‌سته‌دا هاتوو هه‌واته ئەوی (ج) زیاده‌یه.

آباد: ئاوه‌دان، ئاوا، ئاڤا.

وز خیال تو: له بیرکردنه‌وه‌وه له تۆ، له (ج)دا ئەم وشه‌ی (خه‌یال)ه به‌(گومان) لیک دراوه‌ته‌وه که ئەمه‌ش زۆر ئاشکرایه (خه‌یال) به‌واته (گومان) نییه و لیکدانه‌وه‌یه‌کی یه‌کجار هه‌له‌یه و هه‌رگیز ئەم لیکدانه‌وه‌یه له‌گه‌ڵ ئەم نیو بآلییه‌دا ناگونجی، چونکه نه‌ک هه‌ر ئەم تاکه هه‌له‌یه‌سته به‌شکو هه‌موو ئەم (ته‌رجیع به‌نده فارسییه) سه‌راپا بریتییه له (باوه‌ی) که (باوه‌ی)یش پێچه‌وانه‌ی (گومان)ه و ئیتر (مامۆستا پۆزبه‌یانی) ئەوه‌نده خێرای کردوو له ده‌ستپێشکهری کردنی به‌ره‌مه‌ینانی (ج)دا وه دوا به‌دوای نووسینه‌که‌یشی چاوتکی پیا نه‌خشانده‌وه‌ته‌وه بۆیه هه‌له‌ی وه‌ها زه‌قی له ده‌ست ده‌رچوو، ئەگه‌نا ئەو شاره‌زایییه‌کی چاکی له (فارسی) هه‌بوو، نه‌خاوه‌لا وشه‌ی (جان) (کوردی)یشه و، وشه‌ی (خه‌یال)یش ته‌نانه‌ت نه‌خوینده‌واری کورد به‌کاری دینی.

(شهر)ه: وشه‌یه‌کی کوردی و فارسییه و عه‌ره‌ب له ئیمه‌وه وه‌ریان گرتوو. که ئیمه به‌واتای (شار) به‌کاری دینین، وشه‌ی (شار) سووکراوه‌ی (شه‌هر)ه‌که‌یه که عاره‌ب به‌واتای (مانگ) = ۳۰ پۆژ) به‌کاری ده‌هین، هه‌روه‌ک له کوردیدا، واتای (بازێر) و (شارستان)یش ده‌دات. دل: دل که وشه‌ی (دل)یش له فه‌ره‌نگ و، وێژده مه‌به‌ست له (سۆز = عاطیفه‌)یه، وه یا هیما (په‌مز)ی سۆز و کانگا و شوینی خۆشه‌ویستییه.

معمور: ئاوه‌دان، ئاوا، ئاڤا.

ئەم تاکه هه‌له‌یه‌سته له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیدا دووه‌مین تاکي ئەم (به‌ندی یه‌که‌م)ه‌یه.

واتای ئەم تاکه:

(له گه‌یشتندا به‌تۆ، ولاتی دل ئاوه‌دانه)، (له تۆ بیره‌اتنه‌وه‌دا شاری دل «وه یا ده‌روون» ئاوه‌دانه).

جیاوازییه‌کانی ئەم تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا:

از: (عن): با.

از: (سجا): ای.

از: (ج): له پوونوو سیکا (ای) نووسراوه، به‌لام دیاری نه‌کردوو که له کام (پوونوو) = سه‌رچاوه‌دا وه‌ها نووسراوه هه‌رچه‌نده له کام له سه‌رچاوه‌کاندا وه‌ها نه‌نووسراوه و ئەم

لهسەر نووسینهی بئی بایه خ و زۆرکردنی ناوهڕۆکی بهرهمهکهیهتی.

وصال تو: (گل/ه، ۵/گل/۶): وصال.

وز: له (عن): ز: (زو)ه.

وز: له (سجا): از.

وز: (وهز): له (ط): در.

وز: له (ج) نووسیویه: (له روونوسیكا (در) نووسراوه. به لام دهستنیسانی سهراوهكهی نهکردوه كه ئەمەش كاریکی (ناههنامهییانه)یه ههروهك دههكهوئێ ئه و (روونوس)ه دیاره (ط) بووه. به لام ئه و شتواندوویهتی.

از وصال تو: له (ف)دا-از نوای وصال تو نووسراوه- ئەمیش لهنگه و ههلهی نووسینهوهكهیهتی. خیال تو: (گل/ه، ۵/گل/۶): خیالت - ئەمیش دیسان لهنگه و برکهیهکی ناتهواوه.

۳- از صدای تو: له دهنگی بانگهوازی تۆوه، له بانگ کردنتهوه (مههستی بۆ بوون بهئیسلام)ه.

مههست لهو بانگهوازه؛ ئاشکراکردنی ئایینی ئیسلامه بهناو خه لکدا، بۆ پهیرهویکردنی رێگهی خواناسی، خوای یهکتا و کردگار و توانا و پهروهردگار و بئی هاوتا و گرتنی رێگهی ئایینی ئیسلام بههۆی قورئانی پیرۆزهوه. كه فهرموده ی ئه و خوا مهزنهیه بۆ لادانی كۆمه لگایهكه ی له په رستنی (بت) و بوونه ئیسلام و، یا مههست له بانگی پێنج جار (فرض)ی نوێژه، له هه ر پۆژێکدا؛ كه ئەمانه له لایه ن پێغه مبه ری ئیسلامه وه (د. خ)، به خه لکی راگه یه نراون.

خفته: خه وتوو، خه و لئ كه وتوو، نوستوو، كه مههست له بئی ئاگایانه له ئایینی ئیسلام كه وهك خه وتوو له ده ریای نه زانی و گومراییی قۆناغی (جاهیلیهت)ی عه ره بدا كه پێغه مبه ر (د. خ) به بانگه وازه كه ی بۆ ئه و (جاهلی)یانه و ئەمجا بۆ هێنانی نه ته وهكانی تر بۆ سه ر رێبازی ئایینی ئیسلام.

غفلت: بئی ئاگایی، ئاگا لئ نه بوون، پئی نه زانین كه (كوردی) ئه و خه وتوو یییه ی به م (غه فلهت)ه چواندوه. كه (عه ره ب) سه ره تای په یابوونی ئیسلامه تی بئی هۆش بوون له قۆناغه (جاهیلیهت)ه كه یاندا، خوایه کیان ده په رست كه خۆیان دروستیان ده كرد و به لام پێغه مبه ر (د. خ) ئه وانی له و بئی ئاگایییه وریا كرده وه كه ده بئی خوایه ك به په رستن كه ئه و خوایه به (جاهیل)انه ی دروست كرده وه و ئه وانه ی به هۆی ئایینی ئیسلامه وه له و باره نه زانییه ر سگار كرده ون.

گشته: (گه شته): بووه، گه شتوووه، گه یوه ته، مههست له وهیه كه به و ئاشنا كرده یان به رێبازی ئایینی ئیسلام له و خه و ی بئی هۆشی و بئی ئاگایییه یان به هۆش هێنا و نه ته وه.

بیدار: خه به ربوونه وه له و خه وه (غه فلهت)ه ی (جاهیلی)یه كه یان و له و خه وه یان را بوون.

رسته: ر سگار بووه مههست له ر سگار بوون و بیداره وه بوونه له و خه وه یان. رهسته به و اتا (په ها بوو)، (قوتار بوو)ه.

دل رنجور: - یا - (دلی رهنجور): دل رهنجاو، دلی رهنجاو، دل ئازار دراو به خه م و په شتویی و

ناخوښی، زه‌بوون، که‌وا (پټغه‌مېر د. خ) هه‌مووانی له‌و دژوارپيانه رسگار کرد. به‌راگه‌پانډنی
 ټاینی پیرۆزی ئیسلام.

واتای ئه‌م تاکه:

(له‌دهنگی بانگه‌وازی ئاشکراکردنی ټاینی ئیسلامه‌وه له‌لایه‌ن تۆوه (ئهی پټغه‌مېر - د. خ)
 ئه‌وانه‌ی که‌وا له‌خه‌ونی بټی ئاگاییدا بوون)، (ئه‌وانه‌ بیداره‌وه بوون و له‌راستی و بوونی خوا
 کردگار و په‌روه‌دگاری به‌کتا و بټی هاوتا گه‌یشتن و بر‌وایان هینا به‌ده‌قه‌کانی ټاینی ئیسلام و
 پټویستی په‌یره‌وی کردنیان، هه‌روه‌ک دټل شکاوان له‌و ته‌می بټی ئاگاییه‌یان رسگار بوون).
 ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له‌سه‌رچاوه‌کانی: (ف، جا، مک، ط، حم، نم، ۱/، با، ۱/، سجا،
 ق/۳) وه‌به‌تایه‌تی له‌وه‌که‌ی (ج)یشدا نییه‌ که‌به‌نا‌ره‌وایی و له‌خۆه‌ل‌نانه‌وه‌به‌(شا سه‌رچاوه‌ی
 داناوه‌ که‌سه‌رچاوه‌یه‌کی ناته‌واویشه‌ وه‌ک له‌م شیکردنه‌وانه‌دا به‌به‌لگه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وئ.
 هه‌ر ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له‌هه‌ر (سیانزه) سه‌رچاوه‌که‌ی تر‌دا سټیه‌مین تاک‌ی ئه‌م (به‌ندی
 به‌که‌م)ه‌یه.

جیاوازی له‌ نیتوان سه‌رچاوه‌کاندا:

گشته: له‌ (گل/۵، گل/۶، ص، ما/۱)دا: گشت (گه‌شت) نووسراوه‌ که‌ کوو‌ریه‌که‌ ده‌دات
 به‌کټشی هه‌لبه‌سته‌که‌ و واتایه‌که‌یشی ناته‌واوه.
 رسته: له‌ (گل/۵، گل/۶، ص، ما/۱)دا: (رست) = (په‌ست) نووسراوه‌ و ئه‌ویش له‌نگ و
 ناته‌واوه.

۴- به‌ هوای تو: به‌خولیا‌ی به‌دوادا‌چوونی ده‌قه‌کانی (قورئان) و (حه‌دیث) و په‌یره‌وی (سوننه‌ی)
 ټاینی ئیسلامه‌وه‌ که‌ تۆ (ئهی پټغه‌مېر - د. خ) به‌(مرۆف)ت راگه‌یان‌دوون، ئا به‌و هه‌م
 ئاهه‌نگی و ئه‌فین و به‌و تاسه‌ و ئاره‌زووه‌وه، به‌و گټز لټی بوون و هه‌ز لټی کارییه‌وه‌ که‌ هه‌موو:
 عاشقان: دل‌داران که‌ مه‌به‌ست له‌وانه‌یه‌ که‌ به‌راستی و له‌ ناخه‌وه‌ دل‌یان به‌ټاینی ئیسلامه‌وه‌یه،
 که‌واته‌ هه‌موو خۆشنوود شادانن که‌ به‌هۆی تۆوه‌ خوا هیدایه‌تی داون (رټنوما‌یی و ئاراسته‌ی
 کردوون که‌وا هه‌موو:

دلشاد: شادمان بن. پټیان خۆش بټت که‌ خوا به‌هره‌ی به‌ئیسلا‌مبوونی پټی به‌خشیون. که‌
 (عاشق = شه‌یدا، دل‌بهند، و هه‌ز لټی کار)ی ئه‌و ټاینه‌تن.

به‌ ولای تو: (ویلا) = (سه‌روه‌ریه‌تی، ده‌سه‌لاتداری، خۆشو‌یستن، په‌یره‌وی کردن،
 دوورکه‌وتن)ی مه‌به‌سته.

دوستان: دۆستان، یاران، هاو‌ئا‌هه‌نگان، که‌ مه‌به‌ست له‌ ئیسلامه‌کانه، له‌ په‌یره‌وکردنیاندا
 به‌(سه‌روه‌ری) و ده‌سه‌لاتداری و له‌ ناخه‌وه‌ به‌ندیواربوونه‌ به‌و (تۆ)یه‌وه‌ که‌ خودی پټغه‌مېر (د.
 خ)یه.

منصور: (مه‌نصور): سه‌رخراو، سه‌رکه‌وتوو، زالبوو، که‌ مه‌به‌ست له‌ سه‌رکه‌وتنه‌ له‌ به‌هره‌ی
 به‌ئیسلا‌مبووندا.

واتای ئەم تاکە:

(بە - ھەوای - واتە یاد و شەیدایی گرتنی رێبازی تۆھمە، کە دلداران شادمانن). (ھەرھەک بەدواکەوتنی شکۆداری و سەرورەتییەکی تۆھمە (پێغەمبەر د. خ) کەوا دۆستان (ھاوئایە ئیسلامەکان) بەجاری لە بوونە ئیسلامەتییەکیاندا سەرکەوتوون چونکە لە پێگەی (بت پەرستی) لایان داوە کە بەرھەم دۆزەخی نەبردوون و ئەوانە بەو بەئیسلا مەبۆنەیان بەچوونە بەھەشتەو، بەھەرمەندی سەرکەوتن دەبن.

ئەم تاکە ھەلبەستێ چوارەمە سەرھەو لە (ص)دا نییە و لە (ف، م، ط، ج، ن، ۱، با، ۱)، سجا، ق/۳، ج)دا سێیەمینە و، لە سەرچاوەکانی تردا چوارەمینە.

بەھوای: لە (ف، ج، سجا، ن/۱)دا نووسراوە: (در هوای).

بە ولای تو: لە (کل/۵، گل/۶)دا نووسراوە: (ولایت که). کە ئەمەش ھەڵە و لەنگیە.

منصور: لە (ف)دا نووسراوە (مخمور) کە ئەمەش ناگونجی و پاش و پێشە.

منصور: لە (کل/۵، سجا، ما/۱، ن/۱، ج)دا نووسراوە: مسرور (مسرور) - بەرامبەر بەم ھاتنی وشەی (مەسرور)ە لەم پێنج سەرچاوەیدا مامۆستا رۆژبەیانێ نووسیویە: (لە پوونووسێکدا لەباتی (منصور)، (مسرور) نووسراوە، بێ گومان (منصور) لەگەڵ (ولا) رێکترە، ئەگەر مەبەست لە دەسلالت و ئاغاوەتی بێ، ئەگەر مەبەست خۆشویستن بێ ئەوا (مەسرور) باشترە.

۵- گمراھان: رێ گوم کردووەکانی، گومرايان، رێ لێ تێکچووان، رێگە بزرکردووانی.

مەبەست لەم رێ گوم کردووانە سێیانە:

یەكەم - مەبەست لە رێ گومبۆنەکی حەزەرەتی مووسایە (د. خ) کە لە دەرە (وادی المقدس)دا لە شەوێکدا، لە (مەدیەن)ھە بەرھە (طووری سینا) و (میسر) دەگەرایەو، ژنەکی و مەرھەکانیشی لەگەڵ بوو، لە سەرماندا تەزی بوو. ھتد. کە لە تاواندا لەو رێگەیدا سەرسام (حیرەت) بووبوو، کە خوای مەزن فریای کەوت لەو دۆلی (طووری سینایە)دا. ئەو فریاکەوتنە خواوە، (نەخل) واتە دارخۆرمای بەردار دابوو بۆ مریەم لەو (نور)ی رێسگاریبوونەیان لە خواوە، گەرم بوونەو و تەزینی سەرماوەکیان نەما، بۆ گومبۆنەکیان رێگەیان دۆزیووە. ئەمەش وەک نموونەیکە کە سایە پێغەمبەری ئیسلام (د. خ) وەک ئەو فریاکەوتنە وایە بەسەر برۆا کردووانەو.

دووەم - مەبەستی دووەم لەو رێگە گومکردنە، سەرگەردانییەکی (مریەم)ی دایکی حەزەرەتی عیسا (د. خ)یە کە لە شەرمی منداڵبوونە بێ مێردییەکییدا لە ناو باخێکی شاری (بیت الحم)ی چەند کیلۆمەترێک دوور لە شاری (قودس)ھە کە وەک جۆرە گومبۆنێک بوو، بەلام ئەمیش خوا فریای کەوت لە بن (دارخورما)یەکەدا وەک لە قورئانی پیرۆزدا ھاتووە.

ئەمەش نموونەیکە تری مەبەستی (کوردی)یە کە ئەو فریاکەوتنی خواوە بۆ (مەریەم) وەک سایە دارخۆرمایی و پەرپەوی خوای مەزن، واتە برۆا بەخوا و پێغەمبەری ئیسلام (د. خ)

وهك سايه‌ی ئه‌و پتغه‌مبه‌ره وه‌هایه له‌سه‌ر بر‌واكردووان.

سێیه‌م - مه‌به‌ست له‌و ناو‌بردنی رێگه‌ گومكردنه، ئه‌وانه‌ن كه له‌ نێوان بوونه ئیسلام و (بته‌پرستی)دا سه‌رسام بوون كه كام رێگه‌یان راسته (سایه) واته ده‌ركه‌وتنی پتغه‌مبه‌ریتی له (مه‌مه‌د) «د. خ»دا و رێنومایی كردنی ئه‌و بۆ ئه‌و سه‌رسامانه‌ی به‌و سايه‌ی بوونه‌ته ئیسلام، هه‌م (خۆرشتی) وهك خورمان كه‌م مریه‌م و، په‌رت‌ه‌وی خوایی بۆ بر‌واكردنی ئه‌و گوم‌رایانه و خستنیان بۆ سه‌ر رێگه‌ی وهك ئه‌وی له (دۆلی طور) وه یا ناو باخه‌كه‌ی (بیت الحم) و له‌و (سایه‌)یه به‌هره‌وه‌ریوون به‌گرتنی رێگه‌ی بوون به‌ئیسلام، یا ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئیسلام‌بوونیان له‌و رێگه‌یه لایان دابوو به‌لام هێزی سايه‌ی ئاینه‌كه‌ی كه ئه‌و پتغه‌مبه‌ره گه‌رانه‌وه كه (كوردی) سايه‌ی هه‌میشه‌یی و بۆ هه‌تا هه‌تایی پتغه‌مبه‌ری به‌رێگه‌ی راست دۆزینه‌وه چا‌ندوه‌ه.

طریق: وشه‌یه‌کی عاره‌بییه به‌واته (رێ)، (رێگه) و مه‌به‌ستی له‌ رێگه‌ گومكردنه‌كه‌ی ئه‌و سه‌رسام بو‌وانه‌یه كه له‌ نێوان (گومان) و (باوه‌)دا سه‌رگه‌ردانن و سايه‌ی پتغه‌مبه‌ر (د. خ) فریایان ده‌كه‌وێ كه گرتنی رێگه‌ی (باوه‌ركردن) به‌ئیسلامه‌تییه وهك (سه‌رسامی) و ته‌زینه‌كه‌ی (مووسا پتغه‌مبه‌ر) و ته‌نگا‌وی مریه‌می دایکی عیسا پتغه‌مبه‌ر كه سايه‌كه‌ی پتغه‌مبه‌ری (ئاینی ئیسلام)ه‌وه خوا فریایان كه‌وتوه‌ه.

حیرت‌را: هی سه‌رسامی واته سه‌رسامیه‌یه‌كه‌ی رێگه‌ گومكردن و لێقه‌وما‌وییه‌كه‌یان وهك له‌ سێ نمونه و مه‌به‌سته‌كه‌ی سه‌ره‌وه‌دا پ‌روونم كرده‌وه.

سایه‌ات واته (سایه‌ت) سێبه‌رت، كه مه‌به‌ست له‌ بال كێشانی پتغه‌مبه‌ر (د. خ)یه به‌سه‌ر ئیسلاماندا به‌پێره‌وه چاك و پیرۆزه ئیسلامیه‌كاندا.

نخل و: دارخورما، هی دار قه‌سپ، (كوردی) سایه (سێبه‌ر)ی به‌واته ئاینی ئیسلام، به‌سايه‌ی ئه‌و دارخورمایه چا‌ندوه‌ه كه خوای مه‌زن له‌ باخه‌كه‌ی شاری (بیت اللحم)دا بۆ (مه‌ریه‌م) دایکی (هه‌زه‌تی عیسا) پتغه‌مبه‌ری ره‌خساند (د. خ) كه له‌ قورئانی پیرۆزیشدا هاتوه‌: خوا به‌(مریه‌م)ی فه‌رمووه، بنکی دارخورمایه‌كه به‌هه‌ژینه و له‌ به‌ری خورما گه‌یوه‌كه‌ی بخۆ (وه‌ژی جزع النخله...). كه خوای گه‌وره له‌و ته‌نگا‌وییه‌ی (مه‌ریه‌م)دا و له‌ مه‌ترسیی توانج و تانووت و ناو و، ناتۆره‌ی تاوان‌باركردنیدا به‌(داوین پیسی) پیا هه‌لبه‌ستنی كۆمه‌لگایه‌كه‌ی كه له‌گه‌ڵیاندا ئه‌ژیا و، جگه له‌ هه‌ستی ئه‌و شه‌رمه‌زارییه‌ی، ژان و ژووری منال بوونه‌كه‌یشی ئه‌وه‌نده‌ی تر بۆ ئارامیان كرده‌بوو، كه هه‌شته‌ مێردیشی نه‌كرده‌بوو، له‌و كاته ناخۆشه‌یدا له‌ خوا‌بییه‌وه بانگی: هاتنه‌وه سه‌رخۆی لی كرا و به‌و (زستانه) بنکی ئه‌و دارخورمایه رابوه‌شینێ و خورمای تازه گه‌یشته‌ووی بۆ ئه‌وه‌رێته خوارێ و لێی بخوات و خوا هه‌موو كارێکی بۆ ئاسان ده‌كات و ژانی نامێنێ و چاری مه‌ترسییه‌كه‌ی ده‌كرێ و شه‌رمه‌زاریی له‌سه‌ر هه‌لده‌گیرێت و هه‌ر له‌وێ هه‌زه‌تی عیسا پتغه‌مبه‌ری بوو (د. خ) كه پاكانه‌ی بۆ دایکی كرد.

(كوردی) له‌ نیشانه بۆ كردنی (دارخورما)دا مه‌به‌ستی چا‌ندنه‌كه‌یه‌تی به‌(سایه‌)ی مه‌مه‌د پتغه‌مبه‌ر (د. خ) بۆ سه‌ر لێشێواوان و، رێگه‌ گومكردووان وهك سايه‌ی (دارخورما)یه‌كه‌ی له‌

(مهري مهريهم) لهو كاته تنگوچه له مهيدا و نارامكردنه وهی وهك له ناپهته كانی (۲۶ - ۲۲) ی سوور هتی (مهريهم) له قورئانی پيرۆزدا هاتووه.

لهم نيو بالی دووه مهيدا له سهره تايه وه ههتا ئهم (نخل): واتای سهر به خوی تايهت به خوی ههيه كه (سايه ی) واتا (سپهری) و مه بهست له گهره یی پیغه مبه ر (د. خ) یه ئه و سايه یه وهك (سپهر) و (به ر) ئه و دارخورمايه ی دايه كه هه زه تی (مهريهم) ی دايکی (عيسا پیغه مبه ر) (د. خ) له سپهریدا منال له كه ی بوو كه (عيسا = يه سووع) بوو و له بن دارخورمايه كه دا هه سايه وه. نور: پرتهو، رووناکی، روژنایي.

وادی طور: دۆلی طور.

ئهمجا (نور = په رته و) كه مه بهست له دوو كاره ساته كه له (دۆل و ده ره ی طور) واته (طوری سینا) دا روویان داوه.

یهكهم كاره سات - مه بهست یا نیشانه بۆ ئه و ترووسكه ئاگره یه كه خوای مه زن په خساندوویه تی بۆ هه زه تی مووسا پیغه مبه ر (د. خ) كه له و شه ودا له سه رماندا ته زیبوو، له سايه ی خواوه (مووسا) له و (وادی المقدس) ه واته (دۆل پيرۆزدا و له و لیقه ومانه یدا له کاتی گه رانه وه ی بۆ (ميصردا و له و کاته دا دهنگی خوایی له ناو ئاگره كه وه بانگی له (مووسا) کرد، كه له و شه ووه مژده ی پیغه مبه ریتی پی به خشر اووه له گه ل توانای کاری له پاده به ده ر (موعجزه) نواندندا و، پووچكردنه وه ی کاری جادووگه ران.

(کوردی) مه بهستی له و (نور) ه، تیشك و گه رمایی ئاگره كه بووه كه مژده ی بوونه پیغه مبه ریتی و به توانای دراوه به (مووسا) كه سايه ی محمه د (د. خ) بۆ پرواهینه كان به ئیسلام وهك ئه و (نور) ه ودها بووه.

دووم كاره سات - كه (کوردی) مه بهستی بووه لهم كۆتایی نیو بالی دووه مهيدا نیشانه یه بۆ ئه و کاته ی (هه زه تی مووسا) له گه ل خوای مه زندا له وتووێژدا بووه و له خوای خواستووه كه (خوا) خوی پیشانی (مووسا) بدات، خوا به نایه تی (لن ترانی) واته نامبینی وه لامي (مووسا) ی داوه ته وه و كه (مووسا) له سه ر خواسته كه ی خوی سوور بووه، خوا فه رموویه تی ده برپاوه ئه و (کینو) و (دۆل) ی (طوور) ه و به (په رته و) یکی خوایی كه به ر کتوه كه كه وتوووه ئه و دۆل و کینو به یهك پارچه بووه ته کۆی زوو خالی ره ش و بووه ته (کل) له بۆ چاوپشتن كه له و ره شیه وه ده گه یی بۆیه له ئیسلامه تیدا (کل) بۆ (چاوپشتن) به پيرۆز ده زانن، چونكه پیغه مبه ر (د. خ) چاوی پی رشتوو، واته بووه ته (سوننه ت) ی پیغه مبه ر و ئیسلامه کانیش چاوی پی ده ریژن.

ههروه ها (مووسا پیغه مبه ر) له بینینی ئه و كاره ساتی سووتانی (دۆلی طور) كه وتوووه و له هۆش خوی چوووه و له قورئانی پيرۆزدا به (خر مووسی مریعا) ئه و كه وتنه ی مووسا ناوبراوه...

هه ر له بهر ئه وه ی شه كه ئه و (دۆلی طور) ه به (وادی المقدس) ناوناوه.

(کوردی) لهم مه بهستی كاره ساته ی دووه مهيدا نیشانه كرده بۆ ئه وه ی كه سايه ی پیغه مبه ر وهك ئه و په رته و ی خوایییه وا بووه كه توانایی خوایی ده رخستوووه، ئه و سايه یه ی له سه ر

ئىسلامەكان و پېنومايىي كوردنەكەيەتتى بۆ پتر نزيكيوونەوۋە لە خوا، ھەرۋەك بەركەوتنى ئۇ پەرتەوۋە (لە دۆلىي طور) ئۇۋەندەي تر برواي مووساي بەخوۋا بەھىزتر كىردوۋە. ھەر بەو چەشەش (سايە)كەي پېغەمبەر گومرايان و سەرگەردانانى نەزانى و خوا نەناسانى پېنومايىي كىردوۋە و دەكات.

لە كوردەوارىدا سايە بەواتە (گەۋرەيى)، (پىاۋەتى)، (چاۋدىرى) و... ھتە... يىش دىت ۋەك دەوترى: لە سايەي تۆۋە واتە لە گەۋرەيى و چاۋدىرىي تۆۋە.

لە سەرچاۋەي (ج) واتە تەنيا لە نوسخە ناتەۋاۋەكەي (مامۇستا پۇژبەيانى)دا وشەي نوور = پېرتەو، تىشك، پروناكى، پۇشنايى بەشئوۋەي وشەي «نەور»ى فارسى لىك دراۋەتەوۋە كە گوايە «نوور» نىيە «نەور»ە كە «نەور»ىش بەواتا (گۆپكەي گۆل و گەلەي دار)ە كە ئۇۋەش دەپىتەوۋە بۆ چىرۆكى ئۇۋە دارخورما بەردارە لەو زستانەدا بۆ مريەم. بەلام ئۇمە لىكدانەۋەيەكى دروست نىيە، چونكە وشەي (نەور)ەكەي (مامۇستا)ى ناوبراۋ بەپىي (فەرھەنگى عەمىد) كە لە برواپىكراۋ و زانىارانەترىن فەرھەنگى فارسىيە لەۋىدا (نەور): (گۆپكەي دار و خونچەيە)، ئۇمجا دارخورما نە گۆپكەي ھەيە و نە خونچە و لىكدانەۋەكەي (پۇژبەيانىش كە پېر بەپىر نىيە گۆل و گەلە گۆپكەيان نىيە كە ئۇۋە (گۆل و گەلەي دار)ى بە(گۆپكەدار) دانائە.

ۋادى: دۆلى، شىو، زوورگ دەرە و ھەلەتەكانى، دەكرىتەوۋە كە مەبەست لە (دۆلىي طور = ۋادى المقدس)ە كە جگە لەم واتايانەش واتاي (گۆشەي خانوۋ، سنوورى شىتىك ۋە يا تەنشتى ھەر شىتىك دەدات.

طور: جگە لەم واتايانەش واتايە بۆ:

يەكەم: پېز، ھەلەت و زوورگ، ھەرۋەھا كىتۆيكە دەكەۋىتە بىبابانى (سىنا) و، لە نىۋان ۋلاتەكانى (فەلەستىن) و (مىسر) و (سعودىيە)دا و لە ژووروى (سىنا)ۋە نزيك بە(قەناتى سوئس)ى نىۋان دەرياي (سوور - قىزم) ۋە دەرياي (سپى ناۋەند = مىدى ترانە)دا.

لە ھەمان كاتدا (طور سىنا)يشى پى دەوترى و لە قورئانى پىرۆزدا بە(طور سىن) ناۋى ھاتوۋە لە ئايەتى يەكەمى سوورەتى (التىن)دا كە ھەزەرەتى مووسا لەۋى لەگەلەل خۋاي مەزندا دواۋە، لەبەرئەۋە (شاخى مووسا)يشى پى دەلەين.

شاعىرمان (كوردى) مەبەستى لەۋە بوۋە ۋەك چۆن خوا پېنومايىي ھەزەرەتى (مووسا)ى كىردوۋە ئۇ ئاۋەھايىش پېغەمبەرى ئىسلام (د. خ) پېنومايىي كىردوۋە بۆ گومرايان.

دوۋەم: لە ناۋەكانى تىرى ئۇۋە (طور)ەي لە پېششەۋە لىكەم داۋنەتەۋە ناۋى (طابور) ۋە (تابوور)ىش ھەن، جگە لەۋەي كە (طور) جگە لەۋە (طورەي سىنايەي لىكەم داۋەتەۋە ناۋى شاخ و دۆلىكى ترەۋە لە ۋلاتى (فەلەستىن)دا كە لەۋىدا ھەزەرەتى عىسا پېغەمبەر (ھەۋارىيون)ەكانى ئاشكرا و دەستنىشان كىردوون و بۆ بەئەمىيان بەپىرۆز دانراۋە لە لايەن برا و خوشكە (فەلە)كانمانەۋە ھەرۋەھا (مەمەد) (د. خ) دۆستانى خۆي ديارى كىردوون.

كە (كوردى)مان لەۋانەيە نىشانەي بۆ ئۇم (طور)ەش كىردى، بەۋەدا كە سەرچاۋەي پېنومايىي

کردنه وهک (سایه) و (نور)ی (محهمه) دروودی خویان لی بی، بق گومرا و داماوهدکان. هرودها گهلی شوینی تر همن بهم ناوهوه که به لای منهوه دوورن له مهبهست و ناویان نابهم. ئەم تاکه ههلبهسته له (صا)دا نییه له (ف، م، ط، ج، ن، ۱، با، ۱، سجا، ق/۳، ج)دا چوارهمین، چونکه ئەمانهیان یهکی یهک تاکه ههلبهستیان له پینج تاکه ی پیشهوهدا ناتاهوه، له وانهدا وهک دهبینرئ سهرچاوهی (ج)یشیان تیایه.

گمهران: له (مک/ج)دا نووسراوه (مگهران) که دیاره ئەمهش یا ههلهی نووسینهوه یا ئەوی له سهرچاوهیهکی ترهوه (گم/رهان)هکهی وهرگرتوه که به پینووسی کۆن نووسراوه (گمهران) ئەو به (مگهران)ی وهرگرتوه، کهچی مامۆستا (ج) له نووسینهکهی (ج)یدا (مهگهران)هکهی دهستبهسرا گرتوه و بق جیاکردنهوه و دیاریکردنی ئەم تاقه سهرچاوهیهی خۆی ئەم وشه ههلهیهی (مهگهران)ی به: واتای «ئەشی ئەو، تۆ بلی ئەو، دهبی ئەو» لیک داوتهوه که ئەمهش پینه و پهژیهکی رزبو ئاساییه که به سهرنجانی ئەم لیکدانهوهیهی دهردهکهوی لیکدانهوهیهکی لاواز و نهگونجاوه و ههر خودی (مامۆستا رۆژییهانی) دوا به دوا ی ئەم لیکدانهوه چوهتهی نووسیویهتی: «له روونوسهکهی کاکه حهمی مهلاکه ریمدا ئەم (مهگهران) به (گومرهان) نووسراوه که ئەم (گومرهان)هش زۆر راستتره، ئەگەر (ساید طاهیر هاشمی) به سهلیقهی ههستیاری خۆی دهسکاری نهکردبێ.

سایهات: له (ف)دا نووسراوه: سایه است.

سایهات: له (مک، ط، ج)دا نووسراوه: (سایه ی).

نخل (نخل): له روونوسهکهی لای (مامۆستا عه لئه دین سهجادی)دا له باتی (نخل) نووسراوه (کۆه) = کتو، که ههلبهسته که لاره سینگ دهکات.

نخل و نور: له سهرچاوهکانی: (ف، ج، ن، ۱، ح، با، ۱، ق/۳، سجا، م، ط، ج)دا نووسراوه: (نور نخل) واته لهم سهرچاوهیانهدا به پتچه وانهی راستیهوه وشه ی (نور) پیش وشه ی (نخل) خراوه، ئەمهش جگه له وهی له سهرچاوه کۆنه باوه پتیکراوهکاندا و هها نییه به شکو: (نخل و نور)هکه ئەوهش ههله و نهگونجاویه و دیاره له ههلهی نووسینهوهوه یا له تینه گهیشتنی نووسرهکانیهوهیه به پتی ئەم لیکدانهوانهم:

یه کهم - وشه ی (نور) له رووی زمانهوانی (فه رهنگی)یهوه (دژ)ی واتای (سایه) واته (سبهر)، ههروهک (نور)یش خۆی سایه ی نییه و خودی پیغه مبهری ئیسلام (د. خ)یش له (نوری خوا) ئاوپته بووه و، وهک دهلین: ئەمیش سبهری نه بووه چونکه (نور سبهری نابی) که واته ناشی وهک لهو سهرچاوهیانهدا هاتوه که (نور) بکری به (سایه) به لام ئەگونجی بوتری (سایه ئەت) واته گه رهپیت، وهک (نور)ه، که بی گومان (کوردي)مان ئەمه ی مهبهست بووه چونکه به پتی دهستووری وێژه ی کۆن (یه که خستنی دوو وشه ی وهک «نور» و «سایه»دا له یهک شوین «تاکه ههلبهست»دا به جوانکاری و به وردی شاعیره که ی و تواناییه که ی دانراوه، چونکه به و دژایه تییه فه رهنگیه ی: (سایه = رهشی و تاریکی) واته (بی نووری)یه و (نور)یش

پۆشنایی و پەرتەو دەگەیه نیت.

دووهم - نەخل بەواتە (دارقەسپ) و ئاشکرایشە کە ئەم دارە (نور) ی نییە بەشکو سێبەری ھەبە بەوەی کە بەری پووناکی (نور) ھەکە دەگریت و، بەری (خورما = قەسپ) یش دەدات، کەواتە ناگونجی بوتری: (نووری نەخل) واتە (نووری دارخورما)، ھەک لە سەرچاوە کۆنە راست و باوەرپێکراوەکاندا ھاتوووە کە لە دەقی گوتنەکە (کوردی) دا دەشی (بەر) و (سایە) ی دارخورما (نەخل) ە بچوینریت بە (خۆشی) یەکی ھەک (پووناکی)، خالانە ی ئەوەی کە خوای مەزن (دارخورما) یەکە ی بۆ (مەریەم) پەخساندوووە کە بەبەر و سێبەرەکە ی خۆشییەکی دل پووناکەرەووە بوو لەو برسییتی و ماندوویتی یە (مەریەم) دا لە باخەکە دا کە خۆی شاردۆتەووە لەوێدا مەنڵەکە ی زکی دابنی و... ھتد.

سێیەم - لەم شیکردنەوانەووە دەردەکەوێ کە (مامۆستا رۆژیەانی) نەگونجاییەکە ی تەنیا نوسخە ناتەواوەکە ی خۆی خستۆتە پشتگوێ و ناوی نەبردوووە بە (چرئوک گرتن و سیخورمە وەشاندن) لەم یا لەو نوسخە ی تر (گێرەشیۆینی) یەکی کردوووە کە نەگونجایی ئەو نوسخە یە ی خۆی بکات بەژێرەووە و، خویندەواران بەلاقرتی کاتی خۆی خەریک بکات.

چوارەم - وادی طوور بەتیکراییی دارخورمای تیا نییە و تیا نەبوو؛ چونکی سروشتی ساردی نزیک ئاوەکانی دەریای سوور و دەریای سپی ناشی توخمی دارخورمای تیا برویت کە ئەویش ئەو شوینە یە کە حەزەرەتی مووسا ئاگرەکە ی تیا ھانا کردوووە، وە ئەو شوینە یە کە بەدەرکەوتنی پرتەوی خواپیە کە شاخی توور پەش ھەلگەراوە ھەک لە پێشەووە لێی دوام، بەلام ئەو شوینە ش نییە کەوا مەریەم (عیسا پیغەمبەر) ی لێ بوو (د. خ).

کەواتە دەقی ئەم نیو بایییە دووھمی تاکە ھەلبەستەکە بەم جۆرە بوو و راستە:

(سایەات نخل و نووری وادی طور)

کە سایە ی پیغەمبەری ئیسلام بەپیتی مەبەستی (کوردی) سێبەر و بەری دارخورمایەکە ی لەمەر (مەریەم) بوو کە لە دلی (مەریەم) ھەک (نور) ھەکە ی (دۆلی طوور)، کە ئەمەشیان دروست و گونجاوە نەک (نخل و نور) کە تەنانەت ئەم ھەلە یە لە نوسخە تاکانەکە ی (ج) دا ھاتوووە کە (نخل و نور) ناگونجی و ھەلە ی نووسینەووە ی تێنەگە یشتوانە ی دەستاودەست کردنەووە پەیا بوو.

مامۆستای ناوبراو لە سەرچاوە ی (ج) یدا ئەم دوا لێکدانەووە ی لەم سەرچاوە یە یدا نووسیووە: (مەگەر ھەر بۆ ئەو پتی سەرگەردانییە تاپۆیەکی پووناکی دارخورمای شیوی طوور و بەپیتی پوونوسەکە ی کاکە ھەمەش: «تۆی بۆ گومرایان و سەرگەردانانی رپی ویل، سێبەری پووناکی دارخورمایی ناو ھەردە ی طوور» نووسراوە) کە توور دارخورمای نەبوو و دارخورما نووری نییە و لە (طوور) نەبوو لە بیت اللحم بوو. بۆ ئەم دوا دەقە ی نووسەری (ج) دەخەمە بەردەست و سەرنجی خویندەوارە بەرێزەکان و من لێ بۆ دەنگ دەبم تاکو ئەوان دادوھریی تیدا بفرموون.

لیکدانه وی گشتی نه تکه هلبسته:

سایه ی تق (ئی پیغه مبر) بق ری گومکردووان وهک په یابوونی ئه و بهر و سیبهری ئه و دارخورمایه وایه که خوی مهن بق (مهریم) ی پخساند که (عیسا) ی له بندا بوو و له بنیدا هسایه وه و له بهرکه ی خوارد، هروها ئه و سایه گوره ییه که وهک ئه و ترووسکه ی ناگر و په رته وه خواییه وایه که خوی مهن پیشانی ه زره تی مووسای دان و بوونه په بهری ئه و پیغه مبره وهک تق بوویته په بهری بروا پیکردووانت.

۶- می کشان: باده خورانی، مهیخوران، باده نوشان، مهیگ و ساران.

حقیقت: ئه م وشه یه له (حق) و (حقیقتی) پیک هاتوه.

(حق) که بیان ناوه کانی خوی مهن و رواله ته کانی.

حقیقت: بریتییه له بوونیتی ه میسه یی و هتا هتایی و چونتیی هر شتی که به شتیوه کی جگر و راست و پتویست، به وپه ری ته و او ته ییه وه به راده یه که له (ژی ری) هستی پی دهکات و بروای پی ده هیئت.

له م دهرای بروا پیکردنه یسه وه، به لای (صوفی) یه کانه وه ریرو و شتی که دینه ئاراه که بق: له خوا نزیک بوونه وه، ئه میس ریروه جیاجیاکانی (صوفی) یانه یه، که هریه که بیان به بیروا و بروای تاییه تی بوچوونی خوی بوی ده چیت. به لام بنچینه ی ه موویان هر یه که ناسی (وه حدانیه تی) ی بوونی خوی مهنه که له (طریقه ت) مکانی وهک (قادی) و (نه قشبه ندی) و (شازلی) و (ره فاعی) و (مه وله ویی ریومی) و... هتدا که به لایانه وه ئه و (حقیقه تگری) یه و مهرجه کانی هریه که له (طریقه ت) هکان وهک جوړه باده یه کی خواییه و پی سهرخوشی ناسینی خوایی دهن به وه له په یوه ندی و به ند و باوه کانی جیهانی دوور ده که ونه وه و، ئه وه ندی ئه و دوور که وتنه وه یه بیان له خوی مهن نزیکتر دهنه وه.

عرفان: زانینی نه ینییه کانی خواییه له دهقه ئاینیه کانه وه و، ئه وی له په یکاری ئه م زانینه دا بی، له صوفیه پتیکه وتووه کاند ئه و که سه گه لی قولتر له رواله ته نادیاریه کاند رچ ده چی وهک سهرتایه کی ئه م قوناغی (عیرفان) ه.

سهرتای ئه م ریروه یس له دهر برینی فه یله سووقه (یونانی) و (رومانی) یه کانه وه دا که وتووه و بلا بووه ته وه. له پتشترا ئه م فه لسه فه یه (مسیحیه ئاینیه کان) قور تویانه ته وه و توانیویه له گه ل ئاینی عیسا ییدا بیگونچین.

دوای ئه وان به همان شیوه ئاینیه ئیسلامه کان وریان گرتووه و کاریان تیدا کردووه و ئه مانیش له گه ل ئیسلامه تیدا گونجاندوویانه، به و ری باز و بروایه کی که (ژی ری) ی مرؤف، توانایی گه یشتنه (که م یا زور) ی تیگه یشتنی حقیقه ته خواییه کان و ئه و نیاز و بروایه بق ئه وه یه که مرؤف هرچی زورتر بتوانی خوی له به ند و باو، وه پتومندیدار به جیهانییه کان و (دروون = نه فسی خوی له ئاره زوه جیهانییه کان پگار بکات). ئه ویش نایه ته دی مه گه ر به هرچی زورتر له زانینی ئه و حقیقه ته بق ئه م کارهش له (پوخته کردنی دروون = ترکیه النفس)

پتویسته و هەر ئەم کارەش بەپله پله دیتە دی.

ئەمجا پترهوه صۆفیگەرییەکان هەریەکیان بەپیتی بیرورا و بروا و بۆچوونی تایبەتی خۆی بەلوپۆی لە (صۆفیگەری)یەکی خۆی لە پتیاژەکی خۆی کردووەتەوه.

(کوردی) بیرورا و بۆچوون و بروای تایبەتی خۆی بۆ لە حەقیقەت گەشتن و بۆ گەشتنە سەر (پترهوی عیرفان)، فەلسەفەییەکی تایبەتی خۆی هەبووە کە لە سەرچاوەی پتیاژە صۆفیگەرییەکانەوه هەلی هینجاوه و لە زۆربەیی ئەم (حەوت بەند)ەدا بەشکو لە زۆربەیی هەلبەستەکانیدا رەنگی داوەتەوه، کە ئەم حەوت بەندە یەکیکە لەوانە کە لەم تاکە هەلبەستەیدا نیشانەیی بۆ راستی و دروستیی ئەو (عیرفان)ە کردووە.

هەرۆک لە سەرەتای لیکدانەوهی ئەم تاکە هەلبەستەوه لە (بادەنۆشان)ی پتیاژی حەقیقەت دوام (کوردی) لەو (بادەنۆشان)ە مەبەستی لە (بادەنۆشان)ی پتیاژی (عیرفان)یش بوو و ئەمجا چوووە سەر نیو بآلی دووهمی ئەم تاکە هەلبەستە و فەرموویەتی:

از خم: لیرەدا (از) (خم) = کووپە، یا هەر کاتەیی بادە (مەیی) تیا دانان کە ئیستە بە(قەراپە) ناو دەبرئ.

خَلَر (خوللەری): ئەم وشە (کوردی) و (فارسی)یە ناوی هەرە چاکترین (بادە) یا (شەراب)یەکی بەهێزە لە مەستکردندا لەبەر کۆنیتییهکی و بەشیوہیەکی شارەزایانەترین گیرابیتەوه هەرۆها وشەیی (خوللەر) بەواتە خلتە و پاشماوەی بادە - یا - شەرابی بادەنۆشانە کە بەپیتی بیرورای صۆفیەکان: بادە - یا - (شەراب)ی (حەقیقەت) و (عیرفان)ە بەشکو مەبەستیان لە خودی (قورئان)ی پیرۆز و (حەدیث) و بگرە (سوننەت)ەکانی پتیاژەمبەر یا هەر خودی پتیاژەمبەرە (د. خ). کە ئەو سەرچاوە و هینەری (قورئان)ە بۆ مەرۆف و خواوەنی فەرمووە (حەدیث) و (سوننەت)ەکانیتی کە پەیرەوانی پتیاژی (حەقیقەت) و (عیرفان) پتیاژەمستن.

تواند: هی خودی تۆن، (کوردی) بەم وشەیی (تواند)ە فەرمووەکی خۆی و مەبەستی خۆی لەم وشەیدا یەک لایەنە جیگیر کردووە کەوا ئەو سەرەستەنەیی (حەقیقەت) و (عیرفان)ە لە (بادە)کی تۆوه، ئەو پتیاژەمبەر کە ئەو بادەیش ئەوہیە کە لە لیکدانەوهی ئەم تاکە هەلبەستەدا رام گەیاندا.

ئەم تاکە هەلبەستە لە سەرچاوەکانی: (گل/ه، گل/٦، ف، مک، ط، ج، جم، حم، نم/١، با/١، سجا، ق/٣، صا)دا نییە و لەوانی تردا شەشەمین تاکێ ئەم هەلبەستەییە، کە لە ناو ئەو سەرچاوانەدا ئەم تاکە هەلبەستەیان تیاپە (لە گشتیاندا) چونیەکن وەک چۆن لە سەرۆه نووسیومە. ئەبیرئ ئەم تاکەیش لە (ج)دا نییە.

واتای گشتیی ئەم تاکە:

بادەنۆشانی پتیاژی (حەقیقەت) و (عیرفان) واتە خواناسانی راستی و پەرستن، هەموویان لە سەرچاوەی چاکترین بادەیی تۆوه ئەو پتیاژەمبەر بەجاری مەستن و لە نەشئەیی (بەر راستی گەشتن) و دۆزینەوهی پتیاژی رەسگاری و نزیکبوونەوه لە خوای مەزندا هەموو کامەرانی.

۷- نغمەت: نەغمەى تۆ. نەغمە: ساز، ئاواز، ئاھەنگ، دەنگىكى ئاھەنگدار، گۆرانى و سرودى خويندەنەۋەى قورئانى پىرۆز بە (تەجۋىد) و ھەر ئاھەنگىكەۋە كە لەگەل خويندەنەۋەى (قورئان) ەكەدا بگونجى، يا مەبەست لە بانگەۋازى پىغەمبەر (د. خ) ە لە بلاۋكردنەۋەى ئاينى پىرۆزى ئىسلامدا، بەفەرمۇدە (ھەدىث) ەكان و كردهۋەكانىيەۋە كە بە (سوننە) ناسراون.

نغمە: ساز و ئاوازىكە لە نىۋان وشەكانى ئاخاوتندا كە لە بوارى زانستىي گۆرانى و مۆسىقىەدا بە (زەنگ) واتە بە (جەرەس) ى وتار ناۋ دەبرىت كە لە خويندەنەۋەى قورئاندا ئەۋ (نەغمە) يە ھەست پى دەكرىت و لە ھەلەستىشدا (كىش) ەكەيەتى.

نغمە: دەنگى ئاھەنگدارى بەساز و ئاواز (لەحن) ە كە لە ئاخاوتن بەدەنگى بەرزدا ھەست پى ئەكرىت.

نغمە: دەنگى (خۆش) ى گۆرانى و مۆسىقا، يا ھەر دەنگىكى خۆشە ۋەك خويندنى جۆرەھا (مەل = پەلەۋەر) ى ۋەك بولبول، شالۋول، كەۋ، سۈيىسكە، رىشۋلە، كۈيشكە (چۆلەكە) و... ەتد كە ھەريەكەيان كاريگەرى خۆش و دلگىرى خۆى لەسەر ھەستى مرۆف ھەيە.

نغمە، مەبەست لەۋ بانگى ئىسلامەتى گەياندەنەيە كە ۋەك ساز و ئاوازىكى ئاھەنگاۋى پى بەدل و (ژىرى) و (گيان) و بزۈينى ھەستى پىرۆزى و توانايى خۋاى گەۋرە دەگەيەننى بەرەۋ گەيشتن بەكامەرانى لە ژيانى جىھانىدا كە دور بى لە بەند و باۋ و، پەيۋەندىي (شەھۋانى) ى جىھانىيەۋە و كامەرانىي ھەتا ھەتايى بىت لە ژيانى خۆشى دۋاى مردن: (بەھەشت) ئاسايىدا بەكامىابىيەكى خۆش ھەستكردن بەنزيكبوۋنەۋە لە پەرتەۋ (جەلا) ى خوا و خوا لى رازى بوون و دەرەنچوون لە فرمانى خوا.

پشك: ئەم وشە كوردى و فارسىيە گەللى واتاى جيا جيا دەدات، ۋەك: (بەدەمارى)، (خۆشى)، (چاكى)، (ئارەزوومەندى)، (مايەى چاۋ پىيا ھەلنەھاتن) واتە: بەخىلى پى بردن، ھەست بەمەردايەتى كردن (ھەمىيەت).

پەشك: وشەيەكى كوردىي رەسەن و كۆنمانە، تەننەت لە سەرىننى (پەھلەۋىتى) ى زمانەكەماندا لە شىۋەى (ئەرەشك) دا بەكارھاتوۋە.

مەبەست لەم بەكارھىنانى وشەى (رەشك) ە لەۋەيە كە نەغمەكەى تۆ ئەى پىغەمبەر ۋەك (خۆشى ۋەرگرتن) و (چاكەكارى) ئارەزوومەندىي خۆشەۋىستى و يەكسانىي مرۆف و مافە مرۆفايەتتەكانى مرۆف و لە خۆشەۋىستىي داۋد پىغەمبەرەۋە كە ئەۋ خۆشەۋىستىيەت لە خۆشەۋىستىي ھەر كەسك بە لە پىشتەر و زۆرتەر دەزانن و بەۋە ھەست بەمەردايەتى دەكەن، چونكە بەراستى لە خودى داۋد پىغەمبەر و پەراۋىيە پىرۆزەكەى ئەۋ (داۋد) ە، گەيشتون كە (نەغمەى) بانگەۋازى ئىسلامەتى ھەلدانەكەت لەۋەۋە بوۋە كە ئەۋ بانگ ھەلدانەت لە ھى (داۋد) تەۋاتەر و پى بەپىرتەر بوۋە بۆ مرۆف ئەۋ بانگەۋازەت (نەغمەيەت) لە (لەحن) ى (داۋدى) با بەتەناتەر بوۋە، چونكە تۆ كۆتايىھىتەر بوۋ بە (پىغەمبەرەيەتى) واتە پوختەى ھەرە بەرزى پىرەۋى ھەموۋ پىغەمبەرەن لە ئاينە ئىسلامىيەكەتدايە، بۆيە ئىتەر پىۋىست بەھاتنى

پېغەمبەرېك نەماوۈ لە رۆژانېكەو (نغمە)ى بانگەوازەكەت لە ناو مەزھەبدا و بۆ چاكە و سوود و بەختەوهرى و كامەرانىي ژيانى ھەردوو جىھانى مەزھەب، بۆلەكردووەتەو.

لحن (لەحنى): ئاھەنگ، ساز.

لحن: لە رووى دەنگەو بەواتە: ئەوى لەسەر ساز و ئاھەنگ و دەنگىكى تايبەتى بەسۆز دەرېدري و ئەم وشەى (لحن)ە بووئە (زاراوە = مصطلح)ىكى زانىارىي گۆرانى و مۇسقىقا. لحن: لە زانىارىي گۆرانى و مۇسقىقادا بەپېشەيەكى تايبەتى واتە (پېشەى لەحن) دەزانري كە مەبەست لە ساز و ئاواز و ئاھەنگ و سۆز پېدانى (دەنگ)ە، سا ئەو دەنگە ھى (گۆرانى) يا ھى (مۇسقىقا) وە يا ھەر دەنگىكى خۆشى وەك دەنگى زۆرىيەى (پەلەوەر = بالندە)كان يا ئەو دەنگە خۆشانەى لە جموجۆلى سروشتىيەو پەيا دەبن وەك دەنگە نەرمەكەى شەى با و ھاژەى لەرەى پەل و گەلاى داران و خورەى تافگە و رووبار و چەم و... ھتە، لەحن: دەرېرېنى وشەى بەتەواوى.

لېرەدا مەبەست لەوھىيە كە ئەى پېغەمبەرى ئىسلام، نەغمە يا دەنگى بانگى ئىسلام ھەلەدانەت بەرامبەرى كارە لەگەل (لەحن)ى دەنگ و ئاواز و سۆزە بەناوبانگەكەى (داود پېغەمبەر «د. خ» و بگرە نەغمەكەى تۆ (لەحن)ەكەى ئەو بۆر دەدات كە لەحنەكەى داود (بەخىلىت پى دەبات). داودى: وەك ھى داود پېغەمبەر كە مەبەست لە دەنگە خۆش و سۆز و (لەحن)ە بەناوبانگەكەى (داود) پېغەمبەرە.

داود كورى (يەسس) و لە سالانى (١٠١٠ تا ٩٧٠)ى پېش زانىيدا ژياوۈ لە (فەلەستىن)دا، داود باوكى (سولەيمان)ى ھەكىم يا (سولەيمان) پېغەمبەر يا سولەيمانى پادشاى (جوولەكەكان بوو).

لە (ئىنجىلەكان)دا ھاوۈو كە (داود) لە باپىرانى ھەزەرەتى (عيسا) پېغەمبەرە «د. خ» كە بەبنەچە دەگاتەو سەر ھەزەرەتى (ئىسحاق) پېغەمبەرى كورى ھەزەرەتى (ئىبراھىمى ئازەر) كە ئەمىيان خۆى (خودى زەردەشت پېغەمبەر)مانە. «د. خ».

داود: لە ھەمان كاتدا كە (پېغەمبەر) بوو، ھەم (پادشا)يەكى (دادپەرۈەر) و بە(توانا) و (پالەوان)ىكى بى ھاوتا و (ھۆنەرىكى ورد و زانا و رۆشەنبىرى فراوان و دەنگ خۆشەىكى دەگمەن و دانسقىقە و (مۇسقىقاژەن)ىكى شارەزا و لىھاتوو بوو، سەرەراى ئەمانە ھەمووى دەنگخۆشەىكى لە بەناوبانگىدا بى وینە بوو. دەنگخۆشەىكى (داود) لە (تەورات)دا باس كراو، كە چەند كارىگەر و دلگىر بوو.

(داود) ھەر كاتى سۆزەى بۆ خۆى كەردو، يا (زەبوور) واتە (پەراوويە پىرۆزەكەى خۆى) بەئاواز و دەنگە خۆشەكەىو چرپو، ھەرچى گياندار و درندە كىويەكانى ئەو ناو ھەبوون لە (لان) و بېشە و لەوەرگايەكانىانەو، بەدەنگە خۆشەكەى (داود)و ھە ھاوون و لە دەورى گردبوونەتەو بۆ گۆى لىگرتنى و (مەل و پەلەوهران)ى لە ئاسمان و لە ناو باخ و درەختانەو كېش كەردوونەتە لای خۆى و ھەموو ئەو گياندارانەى ھىناوئەتە جۆش و خورۆشەو.

گوايه داود له زمانى هه موو ئه و گياندارانهى زانيوه و تيبان گهيشتووه و له گه لياندا دواوه، وهك له (شهش سوورته) (قورئان) پيرۆزدا وهك (انبيا) و (سبأ) و (ص) و... هتدا (١٦) جار ناوى هاتووه. (داود) پيغه مبه به لای (كاكهیی) يه كانی ئيمهيشه وه، يه كتيكه له پيغه مبه ره مه زن و خو شه ويسته كانيان.

(كوردی) كه له م تاكه هه لبه ستهيدا ناوى ئه م (داود پيغه مبه) هى بردووه، جگه له وهى كه ويستوو يه تى فه ضلى (مه مه د پيغه مبه) مان و بانگه وازى مژده ي په يابوونى ئاينى ئيسلام بدات به سه ر (داود پيغه مبه) و ئاوازه خو شه كهيدا، ديسانه وه ئه م ناو برده ي له به نديواريه تى خودى (كوردی) و صوفيگه ريه كه وه به (داود پيغه مبه) هوه بووه.

ئه وى ليردا هه ست رائه كيشى ئه وه يه كه شاعير يتييه كه ي كوردی و هه لبه سته كانى به خشكه ي قوتابخانه يه كى شيعيرى تايهت به كوردی لئوه پيا بووه كه به ديان پتر له و ساوه و تا ئيستش (٢٠٥ز) شاعيرانى ئه م قوتابخانه يه له زۆرى بوون و، له زۆرىشان و ده توانم ئه وه را بگه يه نم كه (كوردی) مان يه كه مين شاعير يكمانه كه وا به زۆرى له قوتابخانه كهيدا بن و شاعير يكى ترى كوردمان نابنم ئاوا قوتابخانه يه كى له پاش به جى ما بى و ئه گه ر شاعيرى خاوه ن قوتابخانه مان هه بى هه ر تاك و ته را شاعير هه ن دوايان كه وتبن و ئه وه ش ناچيته جغزى خاوه ن قوتابخانه ييه وه. ئه م را يه شم ته نانهت و ئيژه و هه لبه سته نوي مان ئه گر يته وه كه شاعيرى خاوه ن قوتابخانه يان تيا نيه.

پاسخت: وه لام يا وه رامى تو (ئه ي پيغه مبه له «وه لامدا ئه وه ت») دا. (حل): ليردا به (مه به ست) و (واتا): (كردنه وهى گرئ كورته كه) (هه لوه شاندى)، (كردنه وه)، (روونكر دهنه وه)، (يه كا لا كردنه وه)، (يه كا لايي كردنه وه)، (ساغكر دهنه وه)، (ريكو پيخستنى شتيك يا كاريك كه ئيتر گيروگرفتى نه مي ئى) و... هتد

مشكلات: موشكيله كانى، گيروگرفته كان. ئه م وشه ي (مووشكلات) و كه به دواى وشه ي (حل) هكه دا هاتووه كارى ليكدانه وه كه ي ئاسان دهكات كه به واتا روونكر دهنه وه و گيروگرفت له سه ر نه هيشتنى دين.

زبور: ناوى په راوييه پيرۆزه كه ي داود پيغه مبه ره. په راوى (زه بوور) به (مه زامير) و، (سيفر) يش ناو براوه. جگه له سه ره به خو يه تى (زه بوور) هه روه ها به شيكه له چوار به ش: (سيفر) هكه ي (ته ورات) يش.

(زه بوور)، چونكه په راوييه كى خوداييه، نابى له سه ره تايدا گيروگرفت (موشكيلات) تيا بووى، به لام (كوردی) له م تاكه هه لبه ستهيدا موشكيلاتى زه بوورى ناو بردووه، كه ئه وه ش له وه وه نيه كه مه به سته ي له بوونى (موشكيلات) بووى له ناو (زه بوور) دا له سه ره تاى را گه يانديندا له لايه ن داود پيغه مبه ره وه، به شكو به تيه په بوونى (٢٥٠٠) ساليك به سه ر (زه بوور) دا كه له كاتى را گه ياندى يه كه م جاريه وه هه تا سه رده مى (كوردی) كه بيگومان له و ماوه دوو دريژده، به هوى گوړانى بارى ژيانى په يره وىكارانى (زه بوور) و به پتي ئه وهى كه به

ساله‌های سال له‌دوای (زه‌بوور) هوه ئه‌و په‌یره‌ویکارانه‌ی پتوویستیایان به (شت) و (کاروبار)ی وه‌ها بووه که له‌سهرده‌می هاتنی (زه‌بوور) دا ئه‌و (شت) و (کاروبار) انه پتوویست نه‌بوون جگه له‌وه‌ی که می‌ژوو بۆمان دهرده‌خات که هاتنی به‌ک له‌دوای یه‌کی پادشایان و سه‌رۆک و به‌رپرسیار و فه‌رمانی‌ه‌وایان و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان ده‌سکاری و گۆران له‌و جۆره‌ په‌راویانه‌دا ریویان داوه که ئه‌وانه له‌ پاشتر به‌و هۆیانه‌وه (موشکیلات)یان له (زه‌بوور) دا دروست کردووه، هه‌روه‌ک چۆن (ته‌ورات) موشکیلاتی زه‌بووری (حل) واته چاک کرده‌وه‌و هه‌روه‌ها (ئینجیل)یش (موشکیل)ی ته‌وراتی به‌گوێره‌ی ئاینی (عیسه‌وی) چاک کردووه، هه‌ر به‌و پتودانه‌ش شاعیرمان (کوردي) له‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی گيروگرفت (موشکیل)انه‌ی (زه‌بوور)ی دواي (٢٠٠٠) سالی رای گه‌ياندووه که پتغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ) به‌وه‌لامدانه‌وه‌کانی که پر به‌پری چه‌رخي هاتنه‌خواره‌وه‌ی (قورئان) بووه ئه‌و (موشکیل)انه‌ی حل کردووه. به‌پتی ئایه‌ته‌کانی (قورئان) و ده‌قه‌کانی (عه‌دیث)، نه‌خوازه‌لا که خواي مه‌زن به‌ نارونی (هه‌زهرتی موسا) ته‌ورات جیگه‌ی (زه‌بوور)ی گرت و (ئینجیل)یش جیگه‌ی ته‌ورات و (قورئان)یش به‌پتی، ئاینی ئیسلام و ئیسلامه‌کان جیگه‌ی (ئینجیل)ی گرتووته‌وه‌و هه‌ر به‌و پتودانه‌ش وه‌ک (کوردي) رایگه‌ياندووه که پتغه‌مبه‌ری ئیسلام (موشکیل)ه‌کانی زه‌بوور (حل) کردوون. که ئه‌م رایگه‌ياندنه‌ی (کوردي) و ئه‌م شیکردنه‌وه‌یه‌ی من به‌پتی ئایه‌تی ژماره (٣) به‌ له‌ سوورته‌ی (مائده)ی قورئانی پیروژ که خوا فه‌رموویه‌تی:

(اليوم اكملت لكم دينكم و اتممت عليكم الاسلام دينا)

واته ئا ئه‌م ڕۆ هه‌موو ڕێبازه‌کانی ئاینه‌که‌تانم بۆ ته‌واو کردن و ئاینی (ئیسلام)ه‌که‌تانم وه‌ک ئاینیک بۆ ته‌واو کردن).

که به‌م فه‌رمووده‌یه‌و ته‌واویتی ئاینی ئیسلام بو پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی که (موشکیلات)ی زه‌بوور به‌ وه‌لامدانه‌وه‌ حل به‌فرموویتی.

واتای ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ به‌گشتی:

ده‌نگی بانگه‌وازی به‌ ساز و سوۆزی مژده‌ی سه‌ره‌له‌دانی ئاینی ئیسلامت مایه‌ی به‌خیلی پتیردنی ئاهه‌نگ و ئاوازی خوۆشی (داوود پتغه‌مبه‌ر)ییه (د.خ) هه‌روه‌ک وه‌لامه‌کانت ئه‌و ئاوازی (داوودی)یه‌ بۆر ده‌دات له‌ چاره‌کردنی گيروگرفته‌کانیدا که هاتبووه ڕیگه‌ی په‌یره‌وی کارانی ڕێبازه‌که‌ی داود پتغه‌مبه‌ر که تۆ له‌ وه‌لامتدا بۆ ئیسلامه‌کان ئه‌و گيروگرفته‌ت چاره‌سه‌ر کردن. ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ (ص) دا نییه که که‌شکۆلیکه‌ که‌شکۆله‌کانی به‌رگی یه‌که‌می (که‌شکۆلستان)دا که ئیسته‌ هی (مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌خی)یه و من له‌ چه‌ندین که‌شکۆل بۆم پیک هێناوه.

هه‌روه‌ها ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی (گل/٨، گل/٦، ف، مک، ط، جم، نم/١، با/١، سجا، ق/٣)دا پتینجه‌مین تاکي ئه‌م به‌ندی یه‌که‌مه‌یه، هه‌روه‌ک له (حم)دا شه‌شه‌مین و له س، عن، نع، ه، گل/٣، گل/٥، ن، ص، شج، مح، ما/١)دا هه‌وته‌مین تاکه‌ هه‌لبه‌ستی ئه‌م

یه‌که‌مین (به‌ند)‌هیه.

نغمه‌ات له (ف)‌دا نغمه است. که ئەمەش له واتا و دەستووری زمانیدا کووړه
نیوهی دووهمی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه، له (گل/ ۵، گل/ ۶، جم، نم/ ۱، سجا)‌دا به‌م
جۆره‌ی دوا‌یی نووسراوه:

(هم لبت گنج راز را گنجور).

وه له (عن)‌دا به‌م چه‌شنه‌یه:

(هم لبت گنج راز را رنجور) و، له (ف)‌دا به‌م شتویه نووسراوه:

(هم لبت گنج راز را رنجوری). که ئەمەیان له‌گه‌ڵ پاشبه‌ندی تاکه هه‌لبه‌سته‌کاندا هاو‌ناه‌نگ
نییه.

ئەم س‌ی جۆره‌ی ئەم نیو با‌لی دووه‌مینه که جیاوازن له‌یه‌کت‌ری و له‌وی له‌سه‌ره‌وه‌ش، به‌پ‌تی
زۆرت‌رین و باوه‌رپ‌ت‌کراوت‌رین سه‌رچاوه ج‌یگ‌یرم کردوون ئەمە به‌ل‌گه‌ی ش‌یواوی‌ی ئەم نیو با‌لییه‌یه
که ئەم س‌ی جۆره‌ش نیو با‌لی دووه‌می هه‌شته‌مین تاک‌ی ئەم به‌ندی یه‌که‌مه‌یه که له دوا‌ی ئەم
تاکه‌وه پ‌ت‌ش‌که‌شی ده‌که‌م. که به‌ه‌ه‌له گواستراوه‌ته‌وه ئ‌یره‌وه.

ت‌ی‌ب‌ینی: - گرانییه‌ک له ک‌ی‌شی ئەم نیو با‌لی دووه‌مه‌دا هه‌یه که ده‌بی هه‌ردوو وشه‌ی (حل) و
(مش‌کلات) کو‌تای‌یه‌که‌یان به (س‌کوون) = (زه‌نه) ده‌رب‌یرد‌ر‌ین، ئەگه‌ر نا (ک‌ی‌ش) ده‌که‌ی که‌می
له‌نگ ده‌بی.

۸- هم: هه‌م‌یسان، هه‌م، هه‌مد‌یس، دیسان، هه‌روه‌ها، هه‌روا، دیسانه‌وه.

دلت: (ده‌له‌ت): د‌لت، د‌لی ت‌ۆ

د‌ر: (د‌ور): دور، که جۆرو گه‌وه‌ر‌ت‌کی ره‌نگ سپ‌یی دره‌وشه‌داره، واته (ک‌ریست‌ال)، که یه‌ک‌ت‌که
له به‌رده به‌نرخه‌کان و جۆره‌ها (مووروو) وه (خ‌ش‌له‌مه‌نی) ل‌ی دروست ده‌ک‌ر‌یت و له (لا) واته
(س‌وره‌ی‌یا) ده‌وری (ک‌ل‌ۆپ) هه‌لواس‌ین به‌(بن‌می‌چی خانووه‌وه) و ئ‌ارایشت و جوان‌کاری و،
ورده‌کاری ئەنت‌یکه‌ی ل‌ی دروست ده‌ک‌ر‌یت، ل‌یره‌دا (کورد‌ی) مه‌به‌ستی ب‌یگه‌رد‌ی و پروونی و پاکی
د‌لی پ‌یغه‌مه‌ره (د.خ) وه‌ک دور و مرواری.

وشه‌ی (دور) دیسانه‌وه ناوی جۆره (تووت‌ی) یه‌کی گ‌چ‌که‌یه که مه‌ل‌ت‌کی زیره‌ک و زه‌ین پروونه ئەو
(ناو)ه‌یش ب‌ۆ ئەم شو‌ینه ئەگ‌ونج‌ی و واتای خ‌ۆی ده‌دات.

غ‌یب: (نه‌پ‌تی، په‌نه‌ان، گوم، ناد‌یار، نا ئ‌اش‌ک‌را، شارد‌راوه، نه‌هان، له‌به‌رچاوه نه‌بوو) وه که‌رت‌ی
(را)یه‌که‌ی ئەم وشه ل‌یک‌دراوه‌ی (غ‌یب را)یه واتا (هی، نه‌پ‌تی).

مه‌به‌ست له‌مه‌ش سرووش = (وه‌ح‌ی)یه که خ‌وای مه‌زن و فه‌رمایشت‌ی پ‌یروزی ده‌خاته د‌لی
پ‌یغه‌مه‌ره (د.خ) و، ئەم‌یش به‌ زمان ده‌ری ئەب‌ر‌یت.

به‌پ‌تی فه‌رمایشت‌ی خوا له قورئاندا ئەو (س‌رووش)ه واته (وه‌ح‌ی) له‌لایه‌ن خواوه به‌ه‌ۆی
حه‌ز‌ره‌تی (ج‌برائ‌یل)ه‌وه، ب‌ۆ ئەو پ‌یغه‌مه‌ره ئ‌یسلامه هاتووه و له د‌لی چه‌سپ کراوه، که ده‌قی
ئایه‌ته‌کانی قورئانی به‌ مر‌ۆف راگه‌یان‌دووه‌و بوونه‌ته (ئ‌یسلام) په‌یره‌ویکرد‌نی ئەو پ‌ت‌که

دروستهی (قورئان) و فەرمووده‌کانی پتغه‌مبەر (حه‌دیث) و کردنی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که پتغه‌مبەر کردوونی و له‌قورئاندا نه‌هاتوون له‌ئیسلامه‌تیدا به‌(سوننه) پتئاسه‌کراوه. که مروّف له‌جیهاندا چاک و پاک و سه‌رفراز و له‌و جیهانیشدا جتگه‌ی به‌هه‌شت بێ. غه‌یب: وشه‌یه‌که له‌نه‌ریتی صوّفیه‌گریدا مه‌به‌ست له‌خودی (خوا‌ی مه‌زن)ه. حقه: (مرواری دان) واته‌قوتووی مرواری و قوتووی گه‌وه‌ر تیا‌دانان. (گه‌وه‌ردان)، (دورپ‌دان).

ئهم (مرواری دان)ه‌ش (قاپوور)یکه له‌ماده‌ی گه‌چی (کلسی په‌یا‌بووه و په‌یا ده‌بیت له‌ناو (ده‌ریا)کاندا که به‌کوردی (گوچک‌که ماسی پی ده‌گوتری، قه‌باره‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی نینۆکیکه و، هه‌تا ئه‌وه‌نده‌ی دوو له‌په‌ده‌ست و مه‌زنت‌ریش ده‌بیت و، له‌ناو ئاوی (ده‌ریا)دا ده‌ژی، و له‌ناو هه‌ندێ له‌رویا‌راند. (قاپوور): گوچک‌که ماسی به‌دوو (دانه‌ی) ئه‌وه‌ندی یه‌ک بن به‌سه‌ریه‌کدا ده‌مه‌و‌نخون و

چه‌سپن، ئه‌گه‌ر هاتوو هه‌ر (ورد‌درشت)یکی هه‌ره‌گچ‌که‌ی وه‌ک ده‌نکۆکه (لم)یک چووه‌ ناو ئه‌و (قاپووره‌وه) که (میروو)یه‌کی زۆر ورد له‌ناو ئه‌و جووته‌گوچک‌که ماسیه‌دا ده‌ژی و به‌وتیکه‌وتنی ده‌نکه (لم)ه‌ بۆ ناو گوچک‌که ماسیه‌که، ئه‌و (میروو)ه‌ ده‌ست‌به‌جی ده‌که‌وتته‌پیا‌ژاندنی لیکیکی گه‌چی (که‌چه‌کی = کلسی) به‌سه‌ر ئه‌و ده‌نکه (شت) یا (لم)ه‌داو ده‌ست به‌ده‌ست ئه‌و (لیکاوه)ه‌ ده‌مه‌ییت و (لیکاوی) تری تێوه‌ده‌دا، له‌ئاکامدا ئه‌و ده‌نکه (شت) یا (لم)ه‌ زۆر ورده‌به‌ره‌ (زلتر) ئه‌بێ و خ‌ر ئه‌دری و ئه‌بیتته‌جۆره‌مو‌روویه‌کی گه‌وره‌یا گچ‌که واته‌ مرواری و، یا (لؤلؤ) ئه‌و پتک‌هاتوو، ئه‌گه‌ر بریتی بوو له‌ (دانه‌دانه‌ی) بچووک بچووک ئه‌وه‌ پتی ده‌وتری وه‌یا (ده‌بیت) به‌ (مرواری).

د: خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و (شت) یا (لم)ه‌ زۆری له‌ (لیکاوی) تێوه‌چوو، ئه‌وسا به‌ (دانه‌دانه‌ی) گه‌وره‌تر له‌ (مرواری)ی لی پتک دیت، که به‌و ده‌نکه یا (دانه) گه‌ورانه‌ ده‌گوتری (دو). لێره‌دا (جوانی)ی وێژه‌یی له‌م تاکه‌هه‌لبه‌سته‌دا و له‌ (قوولی)ی بیره‌که‌ی و، ورده‌کارییه‌ وێژه‌بییه‌کانی (کوردی) له‌ دانانی ئهم (تاک)ه‌ ده‌رئه‌که‌ون که‌وا (دلی پتغه‌مبەر)ی چواندوو به‌و شوینی (دو)و (مرواری)یانه، که مه‌به‌ستی له‌ نه‌ینیه‌یه‌کانی خوایه‌تییه‌ له‌لای (صوّفی)یه‌کان و بۆیه‌ به‌ (غه‌یب)ی ناو ئه‌به‌ن، که له‌ راستیشدا، وه‌هایه‌ فەرمووده‌کانی (دو) و مروارین) له‌م هه‌لبه‌سته‌دا وه‌ک (کوردی) به‌ پتغه‌مبهری گوتبێ:—

(هه‌ر تۆی ئه‌ی پتغه‌مبەر، ئه‌و دله‌ پاک و پیروژ و مه‌زنه‌ت بۆ (دو)ی (حه‌قیقه‌ت)ی نه‌ینی (غه‌یبی) هه‌روه‌کو (گه‌وه‌ردان) وه‌هایه‌ و ته‌نانه‌ت ئه‌وی که‌وا هاودلیشته، دیسان دلی وه‌کو (گه‌وه‌ردان)ی (دو)ومرواری)ی (غه‌یبی)ی حه‌قائیقییه، ئه‌مه‌ش خۆشی به‌ دلی خۆدانه‌وه‌ی شاعیرمان (کوردی)یه‌ و خۆشیدانه‌وه‌ به‌ دلی هه‌موو باوه‌رینه‌کان به‌ پتغه‌مبهری به‌ (ئاینی) ئیسلامییه‌ و له‌ هه‌مان کاتدا قوولی واتا و فه‌لسه‌فه‌ی (کوردی) له‌و تاکه‌هه‌لبه‌سته‌یدا پتسکه‌ش کردوو.

هم لبت: هم لپوت که (لهب = لپو)، جوانکاری له (هم لبت)دا ههیه. که (هاولپوت) و (ههروهها لپوت) نهگریتتهوه.

گنج: گهنج، گهنجینهی تیاپاراستنی شتی به نرخ، نهپنیهی شتی به نرخ و بایهخدار. رازرا: هی گوئن، نهپنی وتووێژ، وتن، که مهبهست له (ئایهت)هکانی (قورئانی پیرۆز) و فهرمودهکانی پیغهمبر - واته ههیدیهکانه که نه مهش هیمما (رهمز)ه بۆ ئهوه دهقانه وهیا بۆ ئهوه گوتهی که خواستی دڵ بۆ و پیغهوانهی دهقه ئاینیهکان نهپیت.

کنجور: (گهنبهوان)، ئهوی خاوهنی یا پاسهوانی (گهنج)ه، گهنجینهدار، دهستدار، ئهوی سامانیکی ئهوتۆ زۆری ههپێ که وهک گهنجی ههپێ وهها بێ.

ئهم وشهیه که له وشهیی (گهنج)هوه ههردووکیان کوردیهکی پتهی و پهسهنی کۆنه که له پهلهویدا بهشیوهی (گهنج)و (گهنبهوان) یا (گهنبهوان) بهکارهاتوون که (گهنج) شوینی تیا پهنهاندانی زیو و ئالتوون، پاره و گهوههره.

مهبهستی (کوردی) لهوهیه که لپوی واته دهمی پیغهمبر شوینی راز (گفتوگۆ)ی پهسنده وهک گهنجینهی ئالتوون و زیو و گهوههر وههایهوه گفتوگۆ پهسندهکانیشی وهک ئهوه شته بهنرخانه وههان خۆیشی (پیغهمبر) خاوهنی ئهوه (گهنج) یا (گهنبهوان)یه واتا (گهنبهوان) یا (گهنبهوان)ه، بهلام بهپیتی یاشبهندی ئهم (بهندی یهکهه) شیوهی (گهنبهوان)هکهیان دهگونجی نهک (گهنبهوان)هکهیان و، (گفتوگۆ)یهکهی پهنهانی واته (ئهسرار)هکانی خاوی و خواناسیه ئای: ئهوه (ئهسرار)انهش له ناو دلی پیغهمبر دابووین وه یا بهدهمی فهرموویوونی.

ئهم تاکه ههلبهسته له سهراوهکانی: (گل/ ۵، گل/ ۶، ف، صا، جم، نم/ ۸، با/ ۱، سجا، جم، ق/ ۳)دا بهم جوهری سهروه نییه، بهشکو نیوهی دووهمی وهک له تاکی پێشهودا بۆم ساغ بووهوه، که ئهم نیوهی دووهمی ئیرهیه، له ههندێ (سهراوه)دا کراوه به نیوهی دووهمی تاکی پێشویی ژماره (۷).

ههروهها ئهم تاکهی ئیره (ژماره - ۸) له سهراوهکانی (ط، مک، ج)دا شهشهمین و له ساراوهکانی تری:

(مس، عن، گل/ ۳، گل/ ۸، ن، ص، شخ، مع، ما/ ۸، هد، نع)دا شهشهمین تاکه ههلبهستی ئهم بهندهیه ئهم نهبوونی ههندێ تاکی ئهم بهندی یهکهمه له ههندێ سهراوهدا و ئاویتتهبوونی ئهم (تاکه ههلبهسته) یا ئهوه (نیو بایی) بۆ نیوان تاکهکانی تر بهلگهیهکی ئاشکرایه، بۆ دروستبوونی شیواوی و، بگره لهناوچوونی ههندێ له تاکهکانی سهراپی ئهم (ههویه)ه، که پروام وایه زۆترین تاکه ههلبهستهکانی ههموو (هوت بهند)هکهه بۆ ئیره دهست نهکوتوون بهم (۲۴) سهراوهیهشهوه و، که ههه تهنیا بۆ ئهم هوت بهنده گردهم کردوونهتهوه، بۆیه به دووری نازانم و هیوام بههتزه که دواي چاپکردنی ئهم پهراوییه له لایهن وێژه دوستان و خاوهن کهشکۆلانهوه تاکه ههلبهستی زۆری تر له نیوان ههیهکی له (بهند)هکانی ئهم (هوت بهند)دا ئاشکرا بکړین و له چاپی دووهمی ئهم پهراوییهیدا جیکهی خۆیان بگرتهوه. له سهراوهی

(ن) دا هەردوو وشەى: (دلت)ى نىوبالى يەكەم و وشەى (لبت)ى نىوبالى دووهمى ئەم تاکە ھەلبەستە ئالوگۆر کراون و يەك لە جىگەيەك بەھەلە نووسراون، ھەروەك نىوبالى دووهمى ئىترە كە كەوتبوو شۆين نىوبالى دووهمى تاكى پيشووو ھەلە ھەندى سەرچاودا كە لەم تاکە و لە تاكى پيشوویشدا ئەم ئاوژتەبوونەم بۆ ساغ كرايەو بە پشتیوانى سەرچاوانەو.

واتای گشتی ئەم تاکە ھەلبەستە:

ئەى پىغەمبەر - د. خ - ئەو ھى ھاودل (ھاوبىر)ى تۆيە وەيا خودى دلت، مانەندى دوو مروارپە بە بىرو رايەكانت وە نەپنى (غەيبى) وەك (دوربان) وەھايە كە ئەو (دور)ە رپبازى ئاينەكەتە كە بە مرقۆت راگەياندا. ھەروەھا و لە ھەمان كاتيشدا (لئوت) كە ھەرمایشە ئاينپە دور ئاسايپەكانى ئاينەكەت پى راگەياندوو وەكو ئەو لئوت واته ئەو (دەم)ەتن كە گەنجپەى رازو نیازەكانت و گەنجپەى ئەو گفتوگۆ (فەرموودە) گەوھەرىنانەو بەو ئەو لئوت يا دەمت يا خودى خۆت وەك خاوەن گەنجپەى (ئالتوون و زيو و دور و گەوھەر) وەھای كە گفتوگۆيەكانیش مەبەست لە راگەياندى قورئانى پىروژ و فەرموودە (ھەديت)ەكانى خۆپەتى.

۹- ارمان: ديارى و (بەخشيش).

اكمل: تەواوترين، پى كەموكووپىترين - كە مەبەست لەم تەواوترينە نيشانەى بۆ ئايەتى ژمارە (۳)ى سوورەتى (مائىدە) لە قورئانى پىروژدا كە خوا فەرموويەتى:-

(اليوم اكملت لكم دينكم.....) واته: (ئەمرو ئاينەكەتانم بۆتان تەواو كىدوو...) كە لە لىكەدانەو ھى ناوى (زەبور)ى تاکە ھەلبەستى (ھەوت)ەھى ئەم بەندى يەكەمەدا پيشكەشم كىدوو. لىرەدا كوردى ھاتنى ئەو ئايەپە پيشكەش كىدەكەى لەلايەن پىغەمبەر - د. خ - وە بە (ديارى - بەخشين)ىك چواندوو بۆ نەتەو ئىسلامپەكان بەتايپەتى و بۆ مرقۆت بە گشتى.

(أتمم: ديسان مەبەست لە تەواو بوونى پى راگەياندى دەقە پىروژەكانى ئاينى ئىسلام وەك يەكەك لە ئاينەكان، كە لە ھەمان نپو ھى دووهمى ئايەتى نيشانە بۆ كراوى سەرەو ھەاتوو: (... واتممت عليكم الاسلام دينا)، واته (ھەر ئەمرويش دوا دەقە ئاينپەكانى دینەكەتانم وەك ئاينپەك بۆ تەواو كىدن و كۆتايپم پى ھىنا) كە ديسانەو (كوردى) ئەم كۆتايى پىھىنانى ئاينپەى وەك (بەخشيش = ديارى)یەكى پىغەمبەر داناو كە پيشكەشى بە ئىسلام و مرقۆت كىدوو بەپى ھەمان ئايەت.

اى يگانە: ئەى تاقانە، ئەى ئەو كەسەى كە يەكەمىن كەسى تاقانەى لەو ھەدا كە (خاتەم)ى پىغەمبەرانى بە (خاتمى) = خاتم: كۆتايپەتن بە پىغەمبەراپەتى لە جیھاندا، واته ئەى ئەو كەسەى كە تۆ دواترین پىغەمبەرىتى لە جیھاندا ئىتر پىغەمبەرىكى تر لە دواى تۆو ھایەت و لە خواو ھەرگای پىغەمبەراپەتى تری پاش ئاينى ئىسلام داخراو تۆ (خاتەم) = كۆتايپەتن بەو پىغەمبەراپەتپەت ناسراوى و لە پىغەمبەرتپیدا ئەم (نازناو)ى (خاتەم)پەشت پى بەخشاو. مشهور: بەناوبانگ كە مەبەست لەو ھى: تۆ ئەى (مەھەد - د. خ) بەدوا پىغەمبەرىتى بەناوبانگى.

ئەم تەكە ھەلبەستە تەنیا لە دوو سەرچاوەی (مس، عن)دا نووسراوە و نۆیەمین تاکی ئەم بەندی یەكەمی (حەوت بەندە)یەو لە ھەردوو كیشیاندا چۆنەكە، وەك لەسەرەو نووسیومە كاتێ كە نووسەری (ج) خواستی سەرچاوەی و نوسخەكانی ئەم (حەوت بەند)ی لێ كردم من ئەم تەكەم لەم دوو سەرچاوەیەو دایە، بەلام دیارە بیری چوووە و لە سەرچاوە (ج)ە ناتەواوەكە خۆیدا نەینوووسیوە، یا بۆیە نەینوووسیوە نەوێك ناتەواویی نوسخەكە ی دەریكەوێ. لەبەر ئەوە ئەم تەكە ھەلبەستە لە (ط، مك، ج، گل / ۵، گل / ۶، ف، صا، جم، نم / ۱، با / ۱، سجا، حم، ق / ۳، گل / ۳، كل / ۸، ن، ص، شج، مع، نع، ما / ۱، ه) یشدا نییە.

ئەم وشە (خاتەم) واتە كۆتایی ھاتنە بە ئاین لە دواى ئیسلام كە تەنیا ھەر پێغەمبەری ئیسلام - د.خ- دواترین پێغەمبەر كە ئاینەكەى ئەم ئەوەندە پێ و چێ و تەواو و فراوانە كە لە دواى ئەمەو مەرۆف پتووستی بە پێغەمبەر و بە ئاینێكى تر نەماوە و نابێ، دوا ئاینە و قورئان بە ئاشكرا تاییبەتمەندیتیی (خاتەمى) لە پێغەمبەریتى دا دەگەيەنیت. ئەگەر ئاورێك لە (شیعەپەت) بدەینەو كە لە شیعەپەتیدا پێغەمبەرێك لە دواى پێغەمبەرى ئیسلامەو پەیا نەبوو، ھەرەھا (ەلى كورى ئەبى تالیب)یش پێغەمبەر نەبوو، كەواتە ھەرگیز ناگونجێ كە ئەم (حەوت بەند)ە بۆ ئەو (ەلى)یە گوترا بێ و بەودا ھەلدرا بێ.

ھەرەھا پێشەواى رێبازی (بەھایی)یش لە نێوان ئاینەكاندا و، بەپێى بۆچوونی ئاینی ناسان پێغەمبەر نەبوو بەشكو سەردەمى تیاپەیدا بوونی (بەھاییەت) دەسكارییەكى رامیاری (رژیمی بەریتانی) لە ناوچەكەدا لە ئارادا بوو (خاوەن بیر) و ھۆش (موفەكیر)ەكانیش ئەم بۆچوونی بابەتە دەسكارییە (بەریتانی) شوێنى پەسەندكردنیان بوو، پتووستییەكى شتواندنی ئاینی ئیسلام بوو لەو كاتەدا، كاریكى رامیاری تر بوو لە ئاینی.

(كوردی)شمان لە دەیان شوێنى ھەلبەستەكانیدا لەم پەرەویدا پیاوێكى بەندیوار بە ئاینی ئیسلامەو بوو، كەواتە بردنەوێ ئەم (حەوت بەند)ە بۆ (بەھایی)چیتى شوێن برەو پەسەندكردن نییە و ئەم (حەوت بەند)ە ھەر بەسەر پێغەمبەرى ئیسلامدا ھەلدراو و من بە دووری نازانم كە (دەسكارییەكى بەریتانی) لەم بردنەوێ ئەم (حەوت بەند)ە لەكاردا بوو بێت بۆ بردنى بەلای (بەھایی)پەتیدا.

۱۰- مەدەت: ھاتنت، دەرکەوتنت، نێردرانت لەلایەن خواوە بە پێغەمبەرى بانگەواز ھەلدانت بۆ مژدەى بۆلۆکردنەوێ ئاینی ئیسلامیت.

فیض بخش: بەھەرەوێ بەخش، بەھەرەوێ بۆلۆکەرەو (كە مەبەست لە بۆلۆکردنەوێ ئاینی ئیسلامە) كە (فیض) بەھەرەوێ چاكەو خێروخۆشى زۆر بەخش، وە: بەخش = پەخش بۆلۆكەرەو، پەخشانكار، بەخشایشكار، بەخشایش.

عالم: جیھان، گیتی، (دنیا)، رۆژگاریش دەگرتەو، شد: (شود): بوو، بوو ھۆی، بوو بە، كە مەبەست لەوێ ھاتنەكەى یا ئاینی ئیسلام بۆلۆکردنەوێ (بوو بەھۆی): بەھەرەوێ بە گەلانى جیھان.

دیر: (دهیر): ئەگەرچی ئەم وشەیه بە (عارەبی) دانراوه، بەلام وشەیهکی (کوردي) پەتی
 ڕەسەنە کە هەم بەواتای (کۆن) و، بە واتای (پەرستنگا) دێت، ھەرۆھا ناوھ بۆ شوینی تیدا
 نیشتهجی بوونی (رەبەنان) بە گۆشەگیری و تیاخەریکبوون بە خواپەرستییهو. کە ئەم شوینە
 تاییبەتە بەو پەرەویکارانە لەسەر ھەریەکە لە سێ ئاینەکی (زەردەشتی) و (مووسایی) و
 (عیسایی) بوون و ھەن، ھەرۆھا لە ناو (زەردەشتی) یەکاندا جگە لە (دهیر) دیسان (ئاتەش
 کەدە) و، (دهیری موغان) یشی پێ و تراوھ و دەگوتری.

لە ھەمان کاتدا جگە لەم شوینی خواپەرستییهش بەو شوینە کە بێپەرستان پەرستنی
 بێکانیان تیا بەجی ھیناوه و پێی گوتراوه (بێتخانە) کە (کوردي) لەم تاکە ھەلبەستیدا وەک
 ناوی (دیری) بردووه، ناوی (بێتخانە) یشی بردووه بۆ تەواویتی دەرپرینەکی بێتخانە: (بێ
 خانە) = شوینی تیاپەرستنی بێتەکان. (کوردي) لەم تاکە ھەلبەستیدا ناوی ھەردوو جۆرە
 پەرستنی گایەکی ھەرامۆش نەکردووه بەھۆی ھاتنە گرنگەکی پێغەمبەری ئیسلامەو بە
 ئاینە پیرۆزەکە یەو کە بوو تە ھۆی داخستنی ئەو پەرستگایانەو لە جێگەیان (مژگەوت) بوو تە
 (پەرستگا) و شاعیرمان (کوردي) ھەرموویەتی.

بەست: داخراو مەبەستی لەوێ کە ئەو پەرستنگایانە دەرگایەکانیان بەپەیاوونی (مژگەوت)
 داخراون و ئەو باوھێ پێشوویان نەماوه.

بێ و، لە کوردەوازی (بوت) یشی پێ گوتراوه کە بریتی بوو لەو پەیکەرانی کە مەرۆف
 لەشیوھێ جۆراوجۆردا لە بەرد و دار و کانزاییەکان و تەنانەت لە قورپی سوورەوھەکراویش
 دروستی کردوون و پەرستوونی.

مکسور: شکاو، لەناویراو، واتە بێتەکان شکیتراون و لەناویراون.

ئەم تاکە ھەلبەستە تەنیا لە سەرچاوەکانی: (مس، عن، گل / ۳، گل / ۸، ف، شج، ھ) دا
 نووسراوهو بە (دەپەمین) تاکی ئەم بەندی یەکەمە جێگر کراوهو لە سەرچاوەکانی تردا نییە.
 دیر: لە سەرچاوەکانی: (گل / ۳، گل / ۸، شج) دا نووسراوه (بێ ھەمە) واتە ھەموو بێتەکان.

واتای گشتی ئەم تاکە ھەلبەستە:

ھاتنت ئەی پێغەمبەر بە مژدە پەیاوونی ئاینی ئیسلامەو، بوو بە مایەیی لێشاوی
 بەھەرۆھێ پەخشکردن لە جیھاندا چونکە بەپێی (قورئان) ی پیرۆز تۆ (رحمۃ للعالمین) ی و
 ھاتنەکەت مایەیی داخستنی (دهیر) و (بێتخانە) کان و لەناویردنی بێتەکان بوو.

۱- لمعہ: تیشکی، ڕووناکی، چەخماخە، ھەلگیرسانی وەک ئاگر، پەرتەوی وەک ڕووسکە.

مەبەست لە تیشکی ئاینی ئیسلام بوو یان ئاشکراوونی محەمەد بەپێغەمبەری (د.خ).

طلعت: ھەڵھاتنی وەک مانگ و خۆر دەرکەوتنت، ڕوخسارت، ڕووت، کە مەبەست لە دەرکەوتنی
 ئاینی ئیسلام بوو و خودی پێغەمبەر.

چو پیدا شد: ھەر کە پەیاوو، ھەر کە دەرکەوت، کاتی کە دەرکەوت، کە ئاشکرا بوو، نومایان
 بوو، کە ھاتە دی، مەبەستی لە دەرکەوتنی تیشکی ڕوخسارەکە یە.

هه‌لدانی مژده‌ی په‌یابوونی ئایینی پیرۆزی ئیسلام و بلۆکردنه‌وه‌ی، به‌ناو مرۆفی سه‌ر رووی زمیندا، ئه‌و هه‌لهاتنی روخساره‌ت و مژده‌ گه‌یاندنی په‌یابوونی ئایینی ئیسلام نه‌ک هه‌ر له‌سه‌ر گۆی زه‌وی (جیهان) به‌شکو له‌و جیهانیش که ده‌که‌وێته‌ پاش پۆزی (قیامه‌ت) هه‌و، مرۆفی به‌جۆری پێ به‌هره‌وه‌ر ده‌بن و به‌گه‌یشتن به‌ به‌هه‌شت شاد ده‌بن و له‌ ئاگر و سزای دۆزه‌خ رستگار ده‌بن به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که گومراییان و جاهیله‌کانی عه‌ره‌ب له‌ بت په‌رستی و خوای راستی نه‌ناسی قوتار ئه‌بن که ئه‌و رووداوه‌ گرنگه‌ بێ هاوتایه‌ وه‌ک شکسته‌خواردنی به‌ره‌ی تاریک و نووته‌کی شه‌وه‌ زه‌نگه‌که‌ی ناو گومراییان به‌ده‌ست رووناکیی تیشکی په‌یابوون و بلۆبوونه‌وه‌ی به‌ناو مرۆفدا و پێگه‌ی راست گرته‌یان که خواناسی و خواپه‌رستی بێ فه‌رمانی نه‌کردنی خوای کردگار و په‌روه‌رده‌گار و بێ هاوتا هه‌تا هه‌تاییه‌.

۱۲- زه‌ (زه‌ره‌ی) = گه‌رد، گه‌ردیله‌، گه‌ردیلکه‌، وردیله‌، وردیلکه‌ی، ئه‌مانه‌ له‌ رووی زمانی (فه‌ره‌هنگی) یه‌وه‌ن، به‌لام له‌ رووی واتای زانیارییه‌وه‌، مه‌به‌ست له‌ هه‌ر گچکه‌ترین وردیلکه‌ی هه‌ر جه‌سته‌ (جیسم) یکه‌ که ئیتر له‌وه‌ پارچه‌ی وردتری نییه‌، وه‌ک (گه‌ردیلکه‌ سپییه‌ جووله‌کارمه‌کان) ی که له‌ناو قه‌فی ئه‌و رووناکیی خۆره‌ی که له‌ کونی (ده‌رگا) یا (په‌نجه‌ره‌) یا (کلۆپۆژنه‌) وه‌ دێته‌ ناو ژووره‌وه‌ که گه‌ردیلکه‌ سپی په‌نگه‌ بزۆکه‌کانی له‌ سووپانه‌وه‌دان و له‌ (زانستی کیمیا و فیزیا) دا به‌ (ئه‌تۆم = Atom) ناو ئه‌برێن.

لێره‌شدا مه‌به‌ستی (کوردی) له‌ هه‌ره‌ یه‌که‌جار بچووکترین بزێسکه‌یی گه‌ردیلکه‌ی دره‌وشاوه‌ن، که دره‌وشاوه‌یییه‌که‌ی له‌ هی ئه‌ستیره‌ی (زه‌هره‌) ده‌چێ که به‌کوردی (مێهر) و به‌ئینگلیزی (ڤینۆس = Venus) ه. زه‌ره‌ (زه‌هره‌ی) ئه‌ستیره‌ی (مێهر) یا (ڤینۆس). وه‌ مه‌به‌ست له‌ ئایینی (په‌رته‌وین) ی ئیسلامه‌. له‌ رووی رووناک کردنه‌وه‌وه‌.

زه‌ره‌: له‌ رووی (زمانی) یه‌وه‌ واتا: جوان، لاف، گه‌ش، سپی، قه‌شه‌نگ، رووپه‌رشه‌دار، چرا، تیشک، په‌رته‌و،...

زه‌ره‌: ناوی گه‌شتی ئه‌و ئه‌ستیره‌یه‌یه‌ که له‌ ئیمه‌ی نیشته‌جێی سه‌ر (گۆی زه‌وی) یه‌وه‌ دیاره‌، جگه‌ (خۆر) و (مانگ).

زه‌ره‌: له‌ نێوان ئه‌ستیره‌کانی (کۆمه‌له‌ی خۆری - المجموعة الشمسية) دا نزیکترین ئه‌ستیره‌یه‌ له‌ (گۆی زه‌وی) یه‌وه‌.

زه‌ره‌: له‌ رووی ناوه‌ کوردیه‌که‌وه‌ (ناهید) و (ئه‌ناهید) یشی پێ ده‌گوترێ جگه‌ له‌وه‌ی (مێهر) یشی پێ ده‌لێن.

له‌ لێکدانه‌وه‌کانی ئه‌م واتانه‌ی (زه‌هره‌) دا، هه‌موویان له‌ گه‌ل لێکدانه‌وه‌ی ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌گونجێن و، مه‌به‌ست له‌ تۆزه‌ پزێسکه‌یه‌کی ئه‌م (ئه‌ستیره‌ی زه‌هره‌) یه‌.

(زه‌ره‌) که وه‌ک به‌ (تو = تۆ) له‌ هه‌لبه‌سته‌که‌دا، دانراوه‌ که ئه‌و (تو = تۆ) یه‌ خودی (مه‌مه‌ه‌ - پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ) یه‌.

که ئه‌و پزێسکه‌: (زه‌ره‌) یه‌ش ده‌قه‌ پیرۆزه‌ ئاینیه‌یه‌کانی ئیسلام و (سوننه‌ت) ه‌کانی خودی ئه‌و

پیتغه مبه‌ره‌ی مه‌به‌ست بووه.

که (کوردی) ئەو (دهق) و (سوننه‌ت) انه‌شی به (میهر) چواندووه.

زهره‌ء تو (زوه‌ره‌یی تۆ) که مه‌به‌ست له سه‌رچاوه‌ی (زه‌ره‌) که‌یه له‌و (زوه‌ره) یا له (میهر) هکه‌وه په‌یا بوون. وه‌په‌یا بوونی ئیسلام له (محهمه‌د - د.خ.ه).

مهر بود واته (زوه‌ره) که وه‌ک میهر بوو. ئەمجا میهر ئەمانه‌ن:

مهر: خۆر، هه‌تاو، تیشکی رۆژ، پرته‌و، تیشک، په‌یمان، مه‌رج، دۆستی، خۆشه‌ویستی، ئەقین.

مهر: له‌ ناوی (میترا) وه‌ په‌یا بووه یا ئەمیان له‌ویانه‌وه‌یه، که (میترا) یا (میثرا) هه‌مان ناوی ئەفسانه‌یی (یۆنان) و (رۆمان) ه‌به‌تایه‌تی و هه‌موو (ئه‌وروپا) دا به‌گشتی، که به‌(فینۆس) ناوی ده‌به‌ن، ئەویش (فریشته) یا (خوا)ی خۆشه‌ویستی ئەفسانه‌که‌یه.

مهر: (میترا) جۆره (ئاین) یا (په‌رستنیکی تایه‌تی)ی بووه که به‌(میتراپه‌رستی) ناسراوه و (میترا) خ‌وای (ئاری) په‌کان بووه، له‌ چه‌رخ‌ی دووه‌می زاینیدا و، له‌ په‌یره‌ویکردنی ئاینی (مه‌سیحی) دا ئەو (میتراپه‌رستی)یه، فراوانتر کراوه به‌ده‌سکارییه‌وه و له‌ جیهاندا په‌یره‌وی کراوه به‌تایه‌تی له‌ ناو (رۆمان) و (یۆنان) ه‌کانیشدا.

مهر: له‌ (ئاویستا = ئاقیستا = ئابستا)ی په‌راوی پیروزی زه‌رده‌شتیه‌کان به‌فریشته‌یه‌کی دروستکه‌ری (ناهۆ رامزدا = خ‌وای چاکه‌) ناوبراوه به‌ناوی: (مه‌ریش‌ت) یا (مه‌ریش‌تا) وه‌ که له‌ (به‌رامبه‌ر) یا (دژ)ی خ‌وای خ‌راپه‌ = ئەهریمه‌ن بووه ئەم داستان‌ه‌یش له‌ یه‌کێ له‌ بره‌گه‌کانی ئەو (ئاویستا)یه دایه.

مهر: ناوی ئاته‌شکایه‌تی دێرینه‌ی ئەو زه‌رده‌شتیه‌کان بووه.

مهر: ئەم وشه‌یه هۆنه‌ران به‌رۆزی له‌ هه‌لبه‌ستیاندا به‌کاریان ه‌یناوه، وه‌کو (کوردی) مان لێره‌دا به‌کاری ه‌یناوه، ته‌نانه‌ت هۆنه‌ره نوێیه‌کانیشمان له‌ شیوه (ئه‌ناهید) و (فینۆس) و (خ‌وای جوانی) دا ئاوێته‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی خ‌ۆیانیان کردووه.

ئەم واتایانه‌ی وشه‌ی (مه‌ر) ه‌به‌تیکراییی له‌گه‌ڵ واته‌ و مه‌به‌ستی ناوه‌رۆکی ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا ده‌گونجێن.

زانچه: له‌وه‌ی، له‌ ئەوه‌ی که، له‌ وی، له‌و شته‌ی.

در کائنات: له‌ بوونه‌وه‌ریدا، له‌ هه‌ستیدا، له‌ په‌یدایشدا، که مه‌به‌ستی له‌وه‌یه ه‌یش‌تا له‌ بوونه‌وه‌ریدا ئەوی پ‌ووی دابی ناگاته ئەو تیشکه‌ی یا (ج‌ریوه‌)یه‌ی وه‌ک له‌ ئەسته‌یره‌ی خۆشه‌ویستی و پ‌یازی ئاینه‌که.

کرد ظهور: ئەوی پ‌ووی داوه، ئەوی ده‌رکه‌وتووه، له‌ ن‌یوان ر‌واله‌ته‌کانی بوونه‌وه‌ریتیدا هاتووه‌ته دی، په‌یدا بووه که مه‌به‌ست له‌وه‌یه ئەوانه‌ چ کائیناتی هاوتایی و هاوکیش ن‌ین و که‌مت‌رن له‌ پ‌ووناکیه‌که‌ی بوونی تۆ به‌پیتغه‌مبه‌ر و، ر‌اگه‌یاندنت به‌ له‌ ده‌قه‌کانی ئاینه‌که‌ندا به‌مرۆف.

ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته له‌ سه‌رچاوه‌کانی: (ف، ص، ن‌م/١، با/١، س‌جا، ح‌م، ق/٣) دا نییه و له‌ (م‌ک، ط، ج) دا هه‌شته‌مینه و له‌ (ص، ما/١) دا ده‌یه‌مین و له‌ (ک‌ل/٣، گ‌ل/٥، ک‌ل/٦ و ک‌ل/٨،

به‌واته: له ناو ئاسماندا، له ئاسمانا، له ئاسماندا، له ئاسمانه‌وه.

جمله: گشت، هه‌موو، به‌جاری، سه‌ریاک، سه‌رانسه‌ر. مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که: له ئاسماندا ئه‌مانه‌ی دوا‌یی هه‌موو له سایه‌ی ده‌رکه‌وتن و پ‌واله‌تی په‌رت‌ه‌وینی جوانی تۆوه (ئ‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ر) هات‌و‌ونه‌ته دی وه یا وینه‌یه‌کی جوانییه‌که‌ی تۆن ئ‌ه‌وانیش بریتین له:

نجم: ئ‌ه‌ستیره، هه‌ساره‌ی جریوه جریوکار.

ماه: مانگ و ئ‌ه‌ستیره‌ی مانگی تریفه‌دار.

خور: خۆر، رۆژ، ئ‌افتاوی پ‌ووناکی به‌خش و تیشک‌ده‌ر. مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئ‌ه‌و جریوه جریوی ئ‌ه‌ستیره و تریفه‌ی مانگ‌ه‌سه‌و و، تیشک و خۆره‌تاوی (هه‌تاوی) پ‌ووناکی (خۆر) هه‌موو تیشک‌ده‌نه‌وه‌ی ده‌رکه‌وتنی پ‌رت‌ه‌وی جوانی پ‌ه‌وشت و گوشتار (فه‌رمووده) و کرداری په‌سندی تۆن ئ‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ر.

ئ‌هم تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی: (صا، مک، ط، نم/١، جم، با/١، سجا، حم، ق/٣، ج) دا نییه و له (کل/٥، گل/٦) دا هه‌وته‌مین تاکه و له سه‌رچاوه‌ی (ف) دا هه‌شته‌مین و له (ص، ما/١) دا یانزه‌هه‌مین و له (کل/٣، گل/٨، ن، مع) دا دوانزه‌هه‌مین و له (مس، عن، شح، ه، نع) دا سیانزه‌هه‌مین تاکی به‌ندی یه‌که‌می ئ‌هم (ته‌رجیع به‌ند) هیه.

جیاوازی نوسه‌کان:

په‌ر ته‌وی جه‌مالی له سه‌رچاوه‌کانی: (گل/٥، گل/٦، ص، ن، مع) دا نووسراوه: آن جمال و نور – ئ‌ه‌میش له (کنش) دا کورته.

تست له سه‌رچاوه‌کانی، (ف، گل/٥، گل/٦، ص) دا نووسراوه: (تواند) ئ‌ه‌میش له‌نگه. له نووسینه‌که‌ی (ج) دا بۆ شار‌دنه‌وه‌ی ئ‌ه‌وه‌ی که ئ‌هم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له نوسه‌ تاکانه و نات‌ه‌واوه‌کی خۆیدا نییه، بۆ ئ‌ه‌وه نیشانه‌ی بۆ نیو با‌لی یه‌که‌می سه‌ره‌وه کرد‌وه که ئ‌او‌یت‌ه‌یه و، بیرى چووه له‌و نووسینه‌یدا ئ‌هم تاکه وهر‌ب‌گ‌ریت.

نجم و ماه: له سه‌رچاوه‌کانی (ن، ص، ما/١) دا نووسراوه: ماه و نجم واته پاش و پ‌یش کراوه. نیو با‌لی دووه‌می تاکه هه‌لبه‌سته‌ی پ‌یش‌وو، (واته تاکی دوانزه‌یه‌مین) که له سه‌رچاوه‌کانی (ف، کل/٥، کل/٦، گل/٨، ما/١، مع، عن) دا به‌هه‌له ئ‌او‌یت‌ه‌ی ئ‌یره کراوه – ب‌روانه ئ‌ه‌وئ.

واتای گشتی ئ‌هم تاکه:

دی‌مه‌ن و پ‌واله‌تی پ‌ر ئ‌ه‌وینی جوانی تۆ (ئ‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ر) به‌جاری هه‌رچی که له ئ‌اسماندا یه له ئ‌ه‌ستیره و مانگ و خۆری تیشک‌ده‌ر و تریفه‌دار و جریوه جریوکار هه‌موویان له تۆوه جوانی تیشک وهر‌ده‌گرن.

١٤- مهر: ب‌روانه لیک‌ده‌نه‌وه‌کانم له‌سه‌ر، وشه‌ی (مهر) له تاکی دوانزه‌یه‌می پ‌یش‌ه‌وه‌ی ئ‌هم به‌ندی

یه‌که‌مه‌دا واتا له دوو تاک به‌ر له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا.

از مشعل: له پ‌ووناکی شاپ‌لیته‌ی، له تیشکی چرای پ‌ووناکی به‌خشت، مه‌به‌ستی له‌و شاپ‌لیته یا چرا په‌رت‌ه‌وینه، (ئ‌اینی ئ‌یسلام) و روخساری جوانی پیغه‌مبه‌ره.

رخت: روخسارت، رووی تۆ، چاره‌ی تۆ، دهموچاوت.
 روشن: ره‌وشه‌ن، پرووناک، گه‌ش، پروون.
 ماه: مانگ (ئه‌ستیره‌ی مانگی مه‌به‌سته نه‌ک ۳۰ رۆژ).
 از نور: له نووری، له پرته‌وی، له پرووناکی، له شه‌وقی، له تیشکی (نوور = شیر) وه‌ک:
 خورشید واته تیشکی (نووری) خۆر.
 جیه‌ات: ناوچه‌وانت، ته‌ویلت، ئه‌نیت، پێشانیت، نیوچه‌وانت.
 پر نور: تیشکین، پرته‌وین، پر نوور.
 ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له سه‌رچاوه‌کانی: (صا، شج) دا نییه و له: (ف، نم) ۱/ با، ۱/،
 سجا، حم، ق/ ۳) دا سه‌وته‌مینه و له: (مک، ط، ج) دا نۆیه‌مینه و له: (ص، ما) ۱/ دا
 دوانزه‌هه‌مینه و له: (گل/ ۳، گل/ ۵، گل/ ۶، گل/ ۸، ن، مع) دا سیانزه‌هه‌مینه و له‌وانی دیکه‌دا
 چوارده‌مین تاکه.

جیاوازی نوسه‌کان:

از له (عن) دا نووسراوه: چون - وشه‌ی (از) ی هه‌ردوو نیو بالیه‌که (چون) نووسراوه.
 پر نور: له (سجا) دا نووسراوه پرتو- ئه‌مه‌ش ئه‌بێ هه‌له‌ی له له‌بیرچوونی (هه‌له‌ی) نووسینه‌وه‌یه
 بێت چونکه وشه‌ی (نور) که (پاشبه‌ند) ی تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئەم به‌ندی یه‌که‌مه‌یه و ناشی
 (پاشبه‌ند) ی ئەم تاکه له‌وانی دیکه‌ی جیاوازی بێت و ببی به‌پرتو، له جێگه (پر نور).
 له نامیلکه‌ی (ج) دا نووسراوه: «له پروونوستیکی لای هه‌مه‌بۆردا نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌لبه‌سته‌که،
 به‌م جۆره‌یه:

(مظهر پرتو جمال تو اند) = (دیاردی شه‌وقی جوانی تۆن)

به‌لام له‌گه‌ڵ ئێره ناپێکه و ده‌بێ نیوه‌ی هه‌لبه‌ستیکێ تر بێ

واتای هه‌لبه‌سته‌که:

هه‌تاو له تیشکی چرای روخساری تۆوه رۆشنه و مانگیش له تریفه‌ی ته‌ویلی تۆوه گه‌ش و
 به‌شه‌وقه.

له (ج) دا ئەم واتایه نووسراوه: ئەم هه‌لبه‌سته جوغرافییه وه‌ک وتراوه: (نور القمر مستعار من
 الشمس) و من چینی له‌سه‌ر نانووسم.

۱۵- جز: جگه، بێجگه، بلی، به‌بێ، بێ له.

صفات: سروشتیه‌كانت، رواله‌ته‌كانت، ره‌وشتت، چۆنیت، نوماينده‌یییه‌كانت، لی
 ده‌رکه‌وتوویییه‌كانت - که مه‌به‌ست له چاکیه‌کانی ئەم وشانه‌یه له پێغه‌مبه‌ر «د. خ» دا.

نگوید: نالی، نالیت، نابێژی.

الاً: مه‌گه‌ر، مه‌گه‌ر هه‌ر، جگه له، بلی.

گنگ: لاله‌په‌ته، پته‌لال، لال، جۆره (پس) یه‌که له ئا‌خاوتندا که ئاساییانه زمان گۆی ئا‌خاوتن
 ناکات.

غیر: جگہ له، بیجگہ، بهی.

ذات (زات): خودی تو، هر بهخوت.

نجوید: له پیکاریدا نابیت، بهدوادا ناگه پیت، پهجوپی ناکا، لئی ناتوژیتتهوه، لئی ناکولیتتهوه...

الاً کور: مهگر هر تهنیا کویر (کوړه)، بیجگه له نابینا، جگه له بی چاو.

نهم تاکه ههلبهسته له سهرچاوهکانی: (مس، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ف، ص، صا، ما/۱،

ق/۳) دا نییه، وه له (جم، نم/۱، با/۱، سجا، حم) دا ههشتهمین و له (مک، ط، ج) دا دهیمین و

له (گل/۳، ن، شج، مع) دا چواردهمین و لهوانی تر دا پانزهیمین تاکی نهم بهندی یهکه می

(تەرجیع بهند) هیه.

جیاوازی نوسخهکان:

گونگ له (نم/۱) دا نووسراوه (کُنْک): که نکو، که ههلهیه و لهنگیشه.

گنگ له (سجا) دا نووسراوه: کونک، نهمش راسته، چونکه زور جار له پینووسی فارسیدا

پیتی (ک) بهشیوهی (ک) نهووسری.

نهجووید، له (جم) دا نووسراوه: نبیند (نهبیند) نهمیش له واتا و مهبهستدا راسته، بهلام

چونکه زورینهی سهرچاوهکان (نهجووید) بیان تیا نووسراوه بویه دهقی سهرهوهه نهکرده

(نهبیند) که نهمیش نهگونجی.

واتای گشتی نهم تاکه ههلبهسته:

له بارهی رهوشت و روالهتی تووه، تهنانهت کهس نهماوه نهوویت، مهگر (لال) له فرمانی نییه و

تهنانهت ههمووان له پیکاری نهم دان که بهخودی پیروژت بگن بهکویریشهوه بهو بی چاوییه،

واته لال و کویریش له توئی چاک بهچاکه دهوین و نارهزوومهندی گهیشتن بهتوژن یا ههموو

توژان دهویت جگه له (کویر) و (لال) نهمیش له بهر نهم نهخوشیهیان.

بی گومان (کوردی) لهم دهستنیشانکردنی کهسانی (لال) و (کویر) هدا مهبهستی له نایهتی

(۱۷۱) ی سورتهی (البقره) له قورنانی پیروژدا که خوی مهزن فهرموویهتی: (صم، بکم، عمی

فهم لا یعقلون) واته: کهر و لال و کویرن و عهقلیان بهسهریا ناشکی هیژایی ناکن.

۱۶- شاهدم: نهم وشهیه بهدوو جوړه واتا دیت که:

شاهدم: شایهتم، گهواهیدهرم، بهلگهم، نهمهی پستی پی دهبهستم، بقر بیرورایهکه دهگونجی، که

نهمیش وهک لهم تاکه ههلبهسته هاتووه بقر (جیلوهی حقه) که (شاهیده).

شاهدم: نهم جوړه واتیایه: (خوشهویستهکه، یارهکه، دلگیرهکه، دولبهرهکه،

دلخوازهکه) ه.

نهم ههردوو واتیاهش دهگونجین لهگهله مهبهستی نهم تاکه ههلبهسته که له جوړی واتی

یهکه هدا مهبهستی (کوردی) لهوهیه که فهرموویهتی: شایهتم (گهواهیدهرم) بقر راستی

ناوهړکهکانی نهم (تەرجیع بهند) هم.

جیلوهی حقه و (نیتتر چیی تر نا): دیگر...

له واتای جوړی دووهمیشیاندا (کوردي) مهبهستی لهوه یوه که توی خوشهویست و دلخوازه جوانهکهه که بریتی بیت له (جیلوهی حهق) و (بهس) و لیکدانهوهی ئەم دوو بیروړا، یا دوو جوړه واتایه له نیو بالی دووهمی ئەم تاکه ههلبهستهیدا راگهیاندوه که ئەویش ناوا لیک ئەدهمهوه:

جلوه: شهوق، جوانی، پهرتهوه، شکۆ، صافی، بیگهردی، مشتومال، پرشنگداری، (بهیان)ی. مهبهست لهم واتایانه که ههمووانیان هی (حهق)ه کهن و گشتیان لهگهڵ واتا و مهبهستی ههلبهستهکهشدا ئەگونجین.

حق است: حق = راست و دروستی، حهق خواجه، ناویکی روالهتیی خواجه، ههروهها (جیلوه) زارواهیهکی صوفیانهیه که دلپاکي و پاکبونهوه له گهردی ئارهزووه جیهانییهکانه که ئەمیش (راده)، یا (پله)یهکی پیرهوی صوفیانهیه ئەمجا جیلوهی حهق چاوهنداز یا دوا شوینی بهئەنجام گهیشتنی ئەو ریتبازیه. دیگر: ئیتر، ئیکه، جگه لهمهیش.

چیست: چیه؟

غلمان: غیلمان، بهردهسته نیرینهکانی ناو بهههشتن که خوی مەزن تهرخانی کردوون بۆ ئەوانه بهههشتین، وهک کۆیله وههان بۆ بهر فرمانیی بهههشتیهکانن. واته (فریشتهکان). بۆ گومان (غیلمان)یش له ههره جوانترین نیرینه. این: ئەم، ئەف، ئەیه. آن: ئەو.

حور: بهردهسته مێیینهکانی ناو بهههشتن که خوی گهوره وهکو کهنیزهک تهرخانی کردوون بۆ مروّقه بهههشتیهکان واته (پهری)، لێردها (کوردي) که فهرموویتهی گهواهیدهرم بۆ بیروړام بهرامبهر بهتۆ ئەی پێغهمبهر که (جیلوهی حهق) بۆ، ئیتر بهلای منهوه (کوردي) فریشته (غیلمان) و (ئهم) و (ئهو) و (حوری) واته (پهری)چین له چاو تۆدا ئەی راگهیهنهرهکهی ئاینی ئیسلامهکهه.

بهلادانی نازانم که ئەم (غیلمان)ه بهلاوه بهچی نهبوونی راگهیاندهی (کوردي)یشدا بههلبهسته نارهاکان به(کوردي)یهوه که گوايه نیرباز بووه، ههموویان بهدرق ئەخاتهوه چونکه ئەگهر (کوردي) ئەو رهوشته که دراوته پالی بووبووايه ههرگیز ئەمهی بهدهمدا نهدههات، که (غیلمان) چیه. چی بوونیتیهکی ههیه، که (غیلمان) له بهههشتدا نابی له فرمانی مروّقه بهههشتیهکان دهرجیت و کهواته ههموو هیوا و ئاواتی (کوردي) گهیشتنه بهههشت دهبوو بۆ گهیشتنه (غیلمان)ی بهههشت و نهی دهگوت ئیتر (غیلمان چیه)؟.

لیکدانهویهکی دروست:

له سهراچاوهی (ن)دا (آین وأن)هکهی ئەم ههلبهستهی بهپهراویژیکي (فارسی) دروست لیکداوتهوه که گوايه (آین) مهبهست له جوانهکانی (مروّف)ی سهرا گۆی زهوییه و، (آن) واته

ئەوان كە مەبەست لە (فریشتە و پەری = غیلمان و حۆری) یەكانی ئوین واتە (بەهەشت) ن. ئەم لێكدانەوێه وردبینییەکی وێژەییانە پەسند و دروستە.

ئەم تاكە ھەلبەستە لە سەرچاوەكانی: (عن، گل/۳، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ص، صا، مك، ط، شح، مع، جم، نم/۱، ف، با/۱، سجا، حم، ق/۳، ج) دا نییە و، لە (ما/۱) دا پانزەھەمین تاکی ئەم بەندی یەكەمە و، لە (مس، ن، ه، نع) دا شانزەھەمین تاكە، وە لەمانەشیاندا دەقی ھەموو نوسخەكان چوونیەكن.

واتای گشتیی ئەم تاكە:

من كە خۆشەویست و دلخوازم، شكۆمەند و جوانیكی بێ خەوشی وەك تۆ بێ، ئیتر جوانیی مرۆف و غیلمان (فریشتە) و حۆری (پەری) دەبێ چی بن لە چا و جوانییەكە تۆدا ئەی پیغەمبەری لە ھەموو جوانانی جوانتر لە ھەر بارەھەکی جوانییەو، كە تۆ چاوپێكراوی حەق و، بەھەرداری جیلووی حەقی و تۆ لە كوێ و ئەم و ئەو لە كوێ و ھەر بۆیە دلەبەندی تۆم بەتەنیا و بەس.

۱۷- ای كە: ئەی ئەوھە كە، ئەی ئەو كەسە كە تۆ.

بر: لەسەر، بەسەر.

تخت: تەخت، پایتەخت.

دل: دل.

تو سلطانی: تۆ سولتانی (بەسەر تەختی دلمەو)، تۆ دەسەڵاتدارترینی ولاتی دلی منی.

چون: چۆن، چەو، چ تۆ؟.

شوم: بېم، دەبم، دەشتم، چۆن دەتوانم، چۆن دەشتم.

از آستانەات: لە بارەگا (ئاستانەكە تۆو).

دور (دوور): دوور: (چۆن دەرباریم، لە بارەگای تۆ دوور بکەومەو).

ئەم تاكە ھەلبەستە لە: (س، گل/۶، ف، ص، ما، مك، ط، جم، نم/۱، با/۱، سجا، ق/۳، ج) دا نییە و، لە (گل/۵) دا دەھەمین و، لە (مع) دا چوار دەھەمین و لە (گل/۳، گل/۸، ما/۱) دا پانزەھەمین و لە (عن، شح، نع) دا شانزەھەمین و لەوانی تردا حەفدەھەمین تاکی ئەم بەندی یەكەمە.

جیاوازیەكان:

ئانكی لە (گل/۳) دا نووسراو (ای تو)

تو سلطانی لە (گل/۳، عن) دا نووسراو: چو سلطانی (چو سولتانی).

چون شەوھم لە (شح، مع) دا نووسراو: (کی شوم = كە شەوھم).

از آستانە ات لە (عن) دا نووسراو: زاستانە تو. كە ھەموو ئەمانە دەگونجێن.

تیبینی:

لەم تاكە ھەلبەستەدا، وا پێ دەچێ كە (كوردی) ئەم ھەلبەستە لە شارێ (مەدینە) دا دانابی و لە (میرانی توفیق بەگی فەتاح بەگی ساجیققران) م بیستوو (كوردی) حەجی كردوو.

واتای گشتی ئهم تاکه:

ئەى ئەوەى كە لەسەر (تەختى دلم) وەك سولتانی و پایتەختى تۆیه، سا ئیتر چۆن بشیم لە بارهگای تۆ دوور كهومەوه.

۱۸- ای : ئەى، ئای كە، هەى بۆ، ئای لە.

خوش: خۆشى، شادی (ئەى خۆشى) لە خۆم.

آن دم : ئەودەمەى (ئەى خۆشى لە خۆم بۆ ئەو كاتەى).

سوى: بۆ لای، ئەلای، بەرهو (مەبەستى لەوێهە كە دەبرى بۆ...).

مقتل (مەقتەل): شوینی لى كوشتن (ئەو جێهەى لى دەكوژیت).

خویش (خویش): هى خۆم - مەبەستى لەو شوینەهە كە خۆى لى دەكوژیت لە رێگەى

خۆشەویستەكەیدا كە پیغهەمبەر «د. خ» یه وه یا نەك هەر لە رێگەى ئەو خۆشەویستەدا بەشكو

وەك لە نیو بالى دووهمى ئهم تاکه هەلبەستەدا هاتوووە كە:

بایم: وەرگرم، پیم بدریت، بەدەست بهینم، دەستم كەوت.

از یار: لە یارەوه، لە دۆستەوه كە مەبەستى (پیغهەمبەر) ه.

خاص خود: تاییهت بەخودی خۆم، كە مەبەستى لە یارەكەهەتى.

دستور: فرمان و مەبەست لە فرمانى كوشتنى خۆیهەتى، كە تەنانەت ئەگەر بشيكوژیت هەر پى

خۆشە.

ئهم تاکه هەلبەستەى سەرەوه لە (صا، مك، ط) دا نییه و، لە (ج) دا یانزەهەمین تاک و لە (ق/۳،

كل/۶، گل/۸، ف، جم، نم/۱، با/۱، سجا، ص، ما/۱، گل/۳) دا شانزەهەمین تاک و لە (حم،

شح، مس، عن) دا حەفدەهەمین تاک و لە (ص) دا یانزەهەمین تاک و لە (ن، ه، گل/۵، مع، نع) دا

هەژدەهەمین تاكى ئهم بەندى یەكەمەهە.

لە (كل/۳) دا ئهم تاکه بەباشى ناخوینرێتەوه، و لە پیتی (ش) (خوش) بەدواوهى دپراوه، بەلام

دیوهكەى ترى ئهم لاپەرەهە كاری پى نەكراوه.

آن دم لە (عن) دا نووسراوه: (آنكه) كە دەگونجی.

سوى: لە (ف، نم/۱، ق/۳، ج، ما/۱) دا نووسراوه (كە سوى) ئەمەش لەنگى دەدات و لە

(كتیش) دا برێگەهەكى زیاده.

بایم لە (كل/۳، گل/۵، گل/۶، عن) دا نووسراوه: (گیرم) كە برێگەهەكى كەم و لەنگە و، بەواتا

(گیرام) ه كە ناگونجی.

یار خاص خود: لە (عن) دا نووسراوه: (شاهد خود را).

واتای گشتی ئهم هەلبەستە:

ئای خۆشى بۆ ئەودەمەى بەرهو كوشتنگەهەكەى خۆم دەبەن تا لە رێگەى بەندیواریمدا

بەرپێبازى یارە تاییهەتییهكەى خۆمدا. جا ئەگەر فرمانى كوشتنەكەم لەو یارە تاییهەتییهوه پى

بوو، وەك پیم بلى تۆ كە سوورى لەسەر پێبازى من با بتكوژن و لەو پێبازە پەشیمان

مەبەرەو؛ چونكە كوشتنەكەت ئاراستەى بەهەشت دەكات وەك (مەنسوورى ھەلاج) و پىم وایە بەر لەم تاكەیش تاكى تر ھەبووی وەك پىشەكى بۆ رازیبوونی كوشتنەكەى و ئەمەش لە ھەلبەستى ھۆنەراندە ھەيە.

۱۹- ھمدل: ھاوڤل، مەبەست لە يەك بېرورايى و ھاوڤىگاييە.

ھمانند: ھاوچۆر، چوئەك، ھاوچەشن، ھاومانەند.

حلاجىم : ھەلاجىم - ھەلاج مەبەست لە (مەنسوورى ھەلاجە) كە خواناس و خواپەرستىكى يەكجار پى و پاكى لە ناخەو بوو ھەلە صۆفیکەریدا، كە بەر لەم شوئەى ئەم پەرەییە جارى تر سەرگوزەشتەى ژيان و بەسەرھاتیم تیا نووسیو، كە لە ڤىگەى ئايندارییە دروستەكەیدا بەسزا و ئەشكەنجەكەى و، وئە كۆژرانە نارەوايیەكەىم راگەياندوو.

حق پەرستى رھم: ھەق پەرستى ڤىتازمە لە ژياندا - مەبەستى لەو بوو كە ئەم (كوردی) پىش ھەمان پىرەوى دروستى (ھەلاجى گرتوو).

نە جورا جور: نەك چۆراوچۆر - كە مەبەستى لەو بوو ڤىتازە ئاينییەكەى يەك رەنگ و يەك چۆر بوو نەك ڤىتازىكى سەرزارى كە لە ژێرەو چۆرەھا بووی.

ئەم تاكە ھەلبەستە: لە سەرچاوەكانى: (مك، ط، ج، ق/۳، جم، نم/۱، ف، سجا) دا نيیە و لە (صا) دا دوانزەھەمین تاك و لە (كل/۳، گل/۶، گل/۸، با/۱، ص، ما/۱) دا ھەفدەھەمین تاك و، لە (حم، شح، مس، عن) دا ھەژدەھەمین و لە (مع) دا شانزەھەمین و لەوانى تر دا نۆزدەھەمین تاكى ئەم بەندى يەكەمەيە لە ھەوت بەندەكەى (كوردی) دا.

ئەم تاكە ھەلبەستە و ھەر چوار سەرچاوەيەكە لىيان وەرگىراو، لە ھەمووانياندا، چوئەكە و پىم وایە ئەم جياوازی تیا نەبوونەش لە كەمىتى ژمارەى سەرچاوەكانەو بىت.

وہ نەبى كە (كوردی) لىرەدا ناوى (ھەلاج) ى بردوو، ئەمە يەكەم جارى بى، بەشكو لە ھەلبەستەكانى ناو ئەم پەرەییەيدا چەندىن جارى تریش و ھەر جارەى بەجۆرێك (ھەلاج) ى بەیاد كردووتەو و پەيوەندییە توندوتۆڵەكەى خۆى بەبىرورايەكەى بەرامبەر بەو پیاو و ئاينییە ناودارە دەربرپو و لە ھەلبەستەكانى (كوردی) دا شەيدايى خۆى بەرامبەر بەو پىشان داو و لەمەو سروشە صۆفیکەرییە بىگەرەكەى (كوردی) مان بۆ نومايان دەبىت، كە صۆفییەكەى خۆ بەو صۆفیکەرییە و (بايى) بوون نەواندوو و كەسەتییەكەى كراو و ئەوتۆ بوو كە ژيان و پەيوەندییە بەجیھانییەكانىدا خۆى لەگەڵ ژینگە و ئەو كۆمەلگایەدا گونجاندوو تاكو رادەيەك، دژى بىروپرو ئاينییە پاكەكەى نەبىت و لە ھەمان كاتیشدا لەو ئايندارییەيدا خۆى بەپیاوێكى عەسەبى بەرامبەر بەخواپەرستییەكەى دەرەخستوو، بەرادەيەك كە لەگەڵ ئەم و ئەودا بى خۆ جیاكردنەو و دلى خەلق ئازاردان لەگەڵ ھەموواندا راى بواردوو و بە(لەيەك گەيشتن) بەسەرى بردوو.

۲۰- پاى كوبان: پا (پى) كوتاندن، پى بەزەوى دادان لە خۆشیياندا، ھەلبەز و دابەزكردن بە پى (پا) وەك ھەلبەزى شادى.

ز شوق: له خوښيدا، له شهوقدا و، له تاسه و ئاره زوومه نديدا و، له حهيه تدا.
دست فشان: دهست هه لته كاندن له خوښيدا، له شادمانيدا دهست راوه شانندن بههر لادا،
چه پله پيزان.

ئهم پي به زهوى دامالين و دهست راته كاندن و پل ته قاندهى هه موو له خوښيدا راگه ياندووه وهك
سه رچوپيكي شتيك.

فاش گويم: له رووى فهره نكيه وه به واتا: به ئاشكرايى ده ليم، به لام مبه ستي له دهنك
به رزكرده وه و چرينى سروودى ئاينيه له سوز و هه ستي پاكي خواناسيه وه.
به ناله سمطور: واته: ئه زايه له سوزاوييه به دم نالهى ئاميرى مؤسيقايه كه وه كه ناوى
(سه متوره).

سه متور: كه ئاميرى كوني تهلى (يا) (ژئ) ييه به له رانده وهى كار دهكات. ئه و ژئ يا ته له
باريكه، دهنكي ئه وتو دعات كه كار له قوولاى دهر وون دهكات و به پتي ئاوازي دهنك لى
هينانه كهى هه ست ده جو ليني.

ئهم تاكه هه لبه سته له سه رچاوهى (مك، ط) دا يانزه يه مين تاكه و له (ق/٣، ف، جم، ج) دا
دوانزه يه مين تاكه و له (ص) دا سيانزه يه مين تاكه و له (مع) دا هه ديه مين تاكه و له (ص،
ما/١، گل/٦، گل/٨، با/١) دا هه ديه مين تاكه و له (حم، مس، عن، شج) دا نوزده يه مين تاكه
و له (گل/٥، ن، ه، نع) دا بيسته يه مين تاكى ئهم به ندى يه كه ميه.

به سه رنجدانى سه رچاوهى (گل/٥) دهر ده كه ويت كه ئه و نه دهى شوينى تيا نووسينى چوار تاك
له م سه رچاوه يه دا له بهر په ريووتى و زهر دبوونى دوو كه ل و ته ريوونه وه (له پيش ئهم تاكه ي
سه رچاوه كه دا) ناخويند رينه وه كه به م پتیه ده بى ئهم تاكه ي سه ره وه بيست و چواره مين تاكى
ئهم به ندى يه كه ميه بيت، به لام تاكه كانى ئه و ديوى لاپه ركه به باشى ده خوښ رينه وه.

هيو ابارم كه له سه رچاوهى تره وه ئه و چوار تاكه هه لبه سته كه نه متوانى بيان خوښ نه وه سه ر
هه لبه دن، ئه گه رچى ده سنووسى ئهم سه رچاوهى (گل/٥) ه زور خوښ خوښ نه وه هه موو
نووسينه كانى نووسه رى ئهم سه رچاوه يه كه (مه لا عه بدوللاى گه لاله يى) به رينووسى يه كه جار
خوش جوان نووسراون هه ر كه سى به ئاسانى ئه توانى بيان خوښ نه وه.

هه روه ها جگه له و سه رچاوهى (گل/٥) ده ديسان نه وه له سه رچاوهى (با/١) يشدا، وهك
رپكه و تنيكي سه ير، بهر له م تاكه ي سه ره وه له م سه رچاوهى (با/١) ده دا (چوار تاك به هوى
ته ريوونى ئه و لاپه ريه كه ئهم تاكه هه لبه سته ي سه ره وهى تيا نووسراوه و بهر له م تاكه ديسان
وه ها كوژاونه ته وه بوم نه خوښ درانه وه، خوښه ختانه تاكه كانى ئه و ديوى لاپه ركه نه ژاكاون.

ئهم تاكه هه لبه سته ي سه ره وه به جوښ و خوښه ينيه كه يه وه كه ئارامى له بهر (كوردى) بريوه،
وهك پيشه كييك وه ها يه بى ئهم دوو تاكه ي دوايى، كه ئهم دوو تاكه يش له كوښايى هه ر يه كى
له (هوت به ند) كه كه دا دووباره ده كر نه وه و به هاتنى ئهم دوو تاكه دواى هه ر به نديكيانه وه
پاشبه ندى تاكه كان ده گوردين به جوښه پاشبه ندىكى جياواز له وانى (به ند) كه ي پيش خوى و

به‌دواياندا هه‌مان دوو تاکی دوايي دین و ئهم تاکه‌ی سه‌ره‌وه دووباره ناکریتته‌وه به‌لام تاکیکی پیتشه‌کی ئاسایی وهک ئهم تاکه‌ی سه‌ره‌وه، بهر له دوا تاکه‌که‌ی دوايي داده‌نرین و هه‌ر بۆیه ئهم هه‌لبه‌سته فارسییه، دریژه به‌(هوت به‌ند) یا (ته‌رجیع به‌ند) ناو‌نراوه، چونکه پاشبه‌نده‌کانی هه‌ر به‌ندیک یه‌ک جوړن و جیاوازن له پاشبه‌ندی شه‌ش به‌نده‌که‌ی تر و به‌دواي هه‌ر به‌ندیکیاندا ئهم دوو تاکه‌ی دوايي دووباره ده‌کریتته‌وه.

ئهمیش جیاوازیه‌کانی ئهم تاکه‌یه:

شوق، له (عن، ن، ص) دا نووسراوه (شوق) به‌بی پیتی (و = واو) هکه. سه‌متوور له (گل/۲، ۵/گل، ف، سجا) دا نووسراوه: (شیپور = شه‌پوور). سم‌توره، له (نم/۱، مک، جم، با/۱، حم) دا نووسراوه: (طنبور = طه‌نبور یا ته‌نبور). سه‌متوور له (ط، گل/۸، مع، ج) دا نووسراوه: (پرشور).

واتای گشتیی ئهم تاکه:

به‌دهم پێ به‌زه‌یدا کوتانی هه‌لبه‌رکی خۆشی و ده‌ست هه‌لته‌کاندنێ سه‌رچۆپی کیشانه‌ی هه‌لبه‌رکییه‌که‌دا به‌ئاشکرا به‌ده‌نگی به‌رز و چرینی سروودی پر به‌پری ئهم خۆشییه‌م له‌گه‌ل سان و ئاوازی د‌لگیر و کاریگه‌ری ده‌نگی مۆسیقای سه‌متووردا ئه‌گونجینم.

۲۱- کای: که‌ ئه‌ی، هۆ ئه‌ی، سا ئه‌ی، ده‌ ئه‌ی، ئۆ هۆ ئه‌ی - ئهمیش شیوه‌یه‌کی بانگکردنه له که‌ستیک که‌ ئه‌ویش (مه‌مه‌د - پێغه‌مبه‌ر - د. خ) هیه‌ی ئیسلامی مه‌به‌ست بووه.

دمت: دهمت، هه‌ناسه‌ت، ئه‌وی له دهمته‌وه ده‌رچووه له ئایه‌ته پیرۆزه‌کانی قورئان و فهرمووده هه‌دیه‌سه‌کانی خۆی، یا پروونکردنه‌وه‌کانی له رێگه‌ی ئاینه‌که‌یدا که‌ ئه‌و راگه‌یاندانه هه‌روه‌ک:

نفخه‌ (نه‌فخه‌یی): فووی، فووپیاکردنی، پف کردنی، فوودانی، پفی، مه‌به‌ستی له فوو پیاکردنی (ئیسرافیل)ی فریشته‌ واتا (مه‌لائیکه) که‌ به‌که‌ره‌نا (صور) هکه‌یدا فوو ده‌کات له رۆژی قیامه‌تا بۆ زیندوو‌بوونه‌وه‌ی مردوو‌ه‌کان و ئاگه‌دارکردنیان که‌ ئه‌وا رۆژی قیامه‌ت واتا هه‌لسانه که‌ مه‌به‌ست له زیندوو‌بوونه‌وه‌که‌یه و هه‌روه‌ها ئاگه‌دارکردنیانه که‌ ئه‌وا رۆژی لێپرسینه‌وه‌ی چاکه و خراپه‌ی (مرۆقه) له‌و رۆژدا تا‌کو هه‌رکس به‌پیتی چاکه‌کانی کاتی ژیا‌نی جیهانی به‌شی له به‌هه‌شتدا بدریت و هه‌روه‌ها به‌پیتی خراپیه‌یه‌کانی ژیا‌نی جیهانی سزا و ئه‌شکه‌نجه بدریت و ئه‌وانه‌ی که‌ خراپه‌یان له‌گه‌لدا کرابێ خوا پادا‌شیان به‌چاکه‌ بده‌ته‌وه و ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و خراپیه‌یه‌ی له‌گه‌ل‌یان کراوه سزای خراپکاران بده‌ت و ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و خراپیه‌یه‌ی له‌گه‌ل‌یاندا کراوه، بکریتته‌ چاکه و بخریتته‌ سه‌ر چاکه‌کانیان و به‌و پێیه هه‌ر که‌سه‌ی مافی په‌واي خۆی وه‌رگرت.

سرافیلی (سرافیلی) وهک (سرافیل) که‌ (سرافیل) پێناسه‌ی (ئیسرافیل) یشی هه‌یه.

سرافیل یا ئیسرافیل وشه‌یه‌کی (عیبری) واته (زمانی جووله‌کانه)یه و ناوی ئه‌و فریشته (مه‌لائیکه)یه که‌ له قورئانی پیرۆزدا ناوی هاتوه، که‌ یه‌کێکه له سه‌رۆکه‌کانی فریشته‌گه‌ل و یه‌کێکه له‌و فریشتانه‌ی که‌ زۆر له خواوه‌ نزیکن.

له سەرچاوهكاندا له مهري ديمه نيبه وه دهردهكه ویت كه قه لافه تی نه وهنده كه وره (كولۆفت) ه، گوايه نه گهر پیتی له بنی زهويدا بیت نهوا سهري دهگاته پيچكه ی كورسی له بارهگا (عهرشی) خوی مهن، له ههره بهرترين ئاسمانه كان. كه (سه دره تولونته ها) ی پی ده لیتن. ئەم فریشتیه (چوار بال) ی وهك هی بالنده (مه ل) ی ههن كه تیژره وترینه و له سه ر فرمانی خوی مهن یه كه مین (كوړنووشه ر) بووه بۆ (باوكه ئاده م) كه گیانی كراوه به بهردا. بهكی له پیشه كانی ئەم فریشته پیرۆز و مهزنه نه وهیه كه هه ر فرمانی كی خوی له (لوح المحفوظ = له وحه له محفوظ) دا بنووسری، ئەم فریشتهیه نهو فرمانه نه گه یه نیته شوینی خوی له ههره نزیكترین كاتدا.

نهو فووه به (كه رهنا) یا (بۆری) یا (صوور) كردنه كه ی به پیتی راسپارده و فرمانی كی خوی مهزنه كه له پۆزی دوا یی (ئاخیرهت) دا بۆ زیندوو بوونه وهی كهسانی مردوو و، ئاگه دار كردنیان له كاتی پۆزی هه شر واتا: ده می لێرسینه وه واتا (ساعة الحساب) ه.

(كوردی) هه ناسه ی یا ئاخاوتنه كانی پیغه مبه ری خۆشه ویستی جواندوو بهو فوو پیاكردنه ی (ئیسرافیل) كه فرمانی پیرۆزی خواجه به واتا ئاخاوتنه كه ی پیغه مبه ریش به فرمانی خواجه كه ههردووكیان: (فووه پیاكردنه كه) و (ئاخاوتنه كه) جیهانیان به ئاگا هیتاونه ته وه و ده هیتنه وه.

(كوردی) لێره دا وهك نیشانه بۆ كردنی نهو (ده) جار فوو به كه رهنا كردنه كانی (ئیسرافیل) ه وایه كه له قورئانی پیرۆزدا و، له ئایه ته كانی ژماره ی (۷۳) ی سووره تی (الانعام) وه (۹۱) ی سووره تی (الكهف) وه (۱۰۲) ی سووره تی (طه) وه (۱۰۱) ی سووره تی (المؤمنون) و (۸۷) ی سووره تی (النحل) و (۵۱) ی سووره تی (یس) و (۶۸) ی سووره تی (المزمر) و (۲۰) ی سووره تی (ق) و (۱۸) ی سووره تی (النبا) وه (۱۳) ی سووره تی (الحاقه) دا هاتوون.

مورد: جیگه بهزی كاروان، (لیدابه زینی، بهزگه، كاروانسه را، جیتی تی هاتن «تیچوون»، هه وارگه، هه وارگا، شوین بهز، مه نزلگا) - له م شوینانه مه بهستی (كوردی) له لای (پیغه مبه ری ئیسلام) ه كه هه میشه (جیبرائیل) ی فریشته، رووی كردووه ته نهو لای پیغه مبه ره، نه مه له رووی مه بهسته وه به لام وشه ی (مورد) له رووی فه ره نه گیه وه به واتا: (گوپی گۆلی ئاو) یا (سه ر كانی) یا (قه راغی چه م و جۆگه و رووبار) ه كه ئاویان لی ده خوړیته وه. كه مه بهست بۆ ئیره نه وهیه، چوونه لای (پیغه مبه ر) و ته نانه ت (گۆری پیرۆزیشی) وهك چوونه گوپی نهو ئاوانه یه كه زینده وهر به بی ئاو ناژی و، چوونه لایه كه ی وهك ئاوی ئاگه داریه كانی ئاینی پیرۆزی ئیسلام وه ها بووه و وه هایه كه چۆن ئاو هۆیه کی ژیا نه، ههروه ها نهو ئاگه داریه یانه ش هۆی كامه رانی ههردو جیهانه.

جبریلی: وهك (جبریل)، نه مجا (جیبریل) به شیوه ی جیبرائیل و (جویرائیل) یش هاتووه، كه نه می ش وشه یه کی (عیبرانی) = جووله كانه ییه، كه فریشته (مه لانیكه یه کی مه زنی زۆر نزیك به خوی گه وهیه و سه رۆکی هه موو فریشته كانه).

نه م فریشته مه زن و پیرۆزه كه ده چووه باره گای پیغه مبه ری ئیسلام، هه ر جاره ی چه ند

ئايەتتىكى قورئانى لە خىواي گەورە بەو پىغەمبەرە گەياندووه، لەووهو كە بەيەكى لە فريشته زۆر نزيك لەو پىغەمبەرە دانراوه.

لە قورئانى پيرۆزدا سى جار ناوى هاتووه، لە ئايەتەكانيدا كە لە ژمارە (٩٧ و ٩٨)ى سوورەتى (البقرة) و لە ژمارە (٤) سوورەتى (التحریم)دا.

لەم تاكە ھەلبەستەدا كە (كوردى) (دەم) يا فەرموودەكانى كە لە دەمىوھە پايگەياندووه وەك قورئان و ھەديت و روونکردنەوھى ئايەتەكەى چواندووه بە(ھەناسە) وە يا (فووى) ئيسرافيل لەوھوھى كە پايگەياندنە دەمىيەكانى پىغەمبەر لە رووى (ئايىن)وھە دوا پايگەياندن بوون و چونكە (مەھەد پىغەمبەر - د. خ) دواترین پىغەمبەر واتە (خاتەمولئەنبيا) بووھە لە ھەمان كاتدا ئەو فووكردنەى (ئيسرافيل)يش بە(كەرەنا)يەكەيدا دواترین دەنگ دەبى لە (ئيسرافيل) و (كەرەنا)يەكەيەوھە كەواتە ھەردووآنيان (دواترین) و بۆيە (كوردى) چواندوونى بەيەكەى.

ھەر بۆيەش (كوردى) ھەم پايگەياندنەكانى پىغەمبەر و ھەم دەنگى كەرەنايەكەى بە(مەورید) ناو بردوون كە (مەورید) لە ھەمان كاتدا بەو شوپنەش دەگوتري كە بەھەرمەندیي وەك ئاو لى خواردنەوھەكى لى دەخورتەوھە، واتە ھەم ئايەتەكە شوپن بەھەرمەندیي (بەئىسلام بوون) و ھەم دەنگى (كەرەنا)يەكەش لەو رۆژ و دەشتى لىپرسينەوھىيەدا (ھەشر) و (مەحشەر) ئەميش شوپن بەھەرمەريي پياوچاكانە كە لە پاداشتى چاكەياندا بە بەھەشت شاد دەبن، وەك لە تۆلەى خراپكاريي پياو خراپكاراندا (مەورید)ەكەيان چوونە (دۆزەخ) و (سزا) و (ئەشكەنجە)كانيانە. ئەم تاكە ھەلبەستە لە سەرچاوەكانى: (گل/٥)دا نييە و لە (مك، ط)دا دوانزەيەمينە و لە (ق/٣، ف، جم، ج)دا سيانزەيەمين و لە (صا)دا چواردەيەمين تاك و لە (گل/٣، مع)دا ھەژدەيەمين و لە (با/١، گل/٨، ما/١، ص)دا نۆزدەيەمين و لە (حم)دا نۆزدەيەمين و لە (مس، شح، عن)دا بيستەيەمين تاك و لە (نم/١، سجا، ن، ھ، گل/٦، نع)دا بيست و يەكەمين تاكە لەم بەندى يەكەمى (ھەوت بەندە)دا.

جياوازيەكان:

نەفخە، لە (مك، ج)دا نووسراوھ (نەفخە = نەفحەيى) واتە لە وشەكەدا لە جىگەى پىتى (خ)ى جىگيركراوھى سەرەوھەدا لە (مك، ج)دا پىتى (ح) نووسراوھ كە بەواتا (بۆنى و...) دەگريتەوھە كە ھەلەيە. جا نووسەرى سەرچاوەى (ج) بۆ داپۆشيني ئەم ھەلەيە و گوايە ھەلەكەى راست كردووتەوھە نووسيوھە:

«رەنگە نەفخە» بى كە لە قورئاندا هاتووه: (ونفخنا فيها من روحنا) سوورەتى (انبيا) - ٢١ - ئايەتى (٩٠).

منيش لە بەرپەرچدانەوھەدا، نيشانە بۆ خودى تاكە ھەلبەستەكە دەكەم كە باسى لە ئيسرافيل و فوو بەكەرەنا كردنەكەيەتى وە ئەم ئايەتەى كە مامۆستاي (ج) نيشانەى بۆ كردووه، فوو پياكردنى خىواي مەزنە بەگيانى (مريەم)ى دايكى (عيسا) پىغەمبەر (د. خ)دا و واتاي ناو تاكە ھەلبەستەكە و لىكدانەوھەكى مامۆستاي (ج) بە(رەنگە) زۆر لە يەكترەوھە دوورن و (لىكدانەوھە)

و (پهنگه) که‌ی مامۆستا دروست و پرېه‌پر نښه له ناوه‌ړوکی هه‌لېسته‌که جی‌اوازه. سهره‌پای ئه‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ی نووسه‌ری (ج) نیشانه‌ی بۆ کردووه، ژماره راستیه‌که‌ی (۹۱) ه که نه‌ک (۹۰) وه‌ک مامۆستا نووسیویه. هه‌روه‌ها مامۆستای (ج) درێژه‌ی به‌تیه‌ه‌لچوونه (سهرنجی ورد) پینه‌دانه‌که‌ی داوه و، نووسیویه:

«ونفخ فی الصور - سووره‌تی (کهف) - ۱۸ - ئایه‌تی (۹۸) که (نه‌فخی روح) هی جبره‌ئیل و (نه‌فخی صور) هی

واردات: ئه‌م وشه‌یه به‌واته: (ده‌ستکه‌وته‌کانی) دیت به‌لام مه‌به‌ست له هاتنه زۆره یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی (جیبره‌ئیل) ه بۆ لای (پتیه‌مبه‌ر - د. خ) له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆزی بۆ (پتیه‌مبه‌ر) ده‌هینان که وه‌ک (ده‌سکه‌وت) ټکی له نرخ نه‌هاتوو وه‌ها بوون بۆ ئیسلامه‌کان و ته‌واوکردنی هه‌موو قورئان، له‌و سهردانانه‌یدا که له خوا‌ی مه‌زنه‌وه ده‌یه‌پنان.

جبریلی واته (هی جیبریل) که مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئه‌و ئایه‌تانه یه‌که‌سه‌ر له (جیبریل) وه به‌پتیه‌مبه‌ر وه‌ک (واریدات) = ده‌سکه‌وت گه‌یشتون. وه‌ک ده‌سکه‌وتی له نرخ نه‌هاتووی ئیسلامه‌تی.

جبریل: گه‌وره‌ترین فریشته (مه‌لائیکه) و سهرۆکی فریشته‌کانی تره و هه‌ره نزیکترین بووه به‌خوا‌ی مه‌زن و (پابه‌ر) بووه له نیوان خوا و پتیه‌مبه‌ری ئیسلامدا و (په‌یام)ی خوا‌ی به‌پتیه‌مبه‌ر گه‌یاندووه. که وه‌ک پام گه‌یاند له (قورئان) یشدا ناوی (جبره‌ئیل) له سی ئایه‌تدا هاتوو.

لیره‌داو بۆ ده‌ستبه‌سه‌راگرتنی بابیه‌تی (نه‌فخه) که‌دا بگرم که جارټکی تریش له قورئاندا ئه‌م وشه‌ی (نه‌فخه) یه هاتوو جگه له (که‌په‌نا فوو پیا‌کردنه‌که‌ی ئیسرافیل) وه (فوو به‌گیان کردنه‌که‌ی مریه‌م) دا هاتوو که نیشانه‌یشه بۆ یه‌ک‌ی له کاره له راده‌به‌ده‌ر (موعجیزات) ه‌کانی (عیسا پتیه‌مبه‌ر د. خ) ئه‌وه بوو که به‌(مه‌ل - بالنده) یه‌کی له قور دروست‌کراودا فووی کردوو و به‌فرمانی خوا‌ی گه‌وره ئه‌و مه‌له قورینه‌یه ده‌ستبه‌ج‌ی گیانی هاتوو به‌به‌ردا و، داویه‌ته شه‌قه‌ی بال و فریوه به‌ئاسماندا که ئه‌م کاره گرنگه‌ش له ئایه‌تی ژماره (۴۹) ی سووره‌تی (آل عمران) و ئایه‌تی ژماره (۱۱۰) ی سووره‌تی (المائدة) ی قورئانی پیرۆزدا هاتوو که (کوردی) له هه‌لېسته‌که‌یدا (نه‌فخه = فوو پیا‌کردن) ه‌که‌ی نه‌داوه‌ته (عیسا پتیه‌مبه‌ر - د. خ) داوه‌ته پال (جیبره‌ئیل) و به‌ئاشکرای ی داویه‌ته پال (سرافیل = ئیسرافیل)

واتای گشتی ئه‌م تاکه:

ئهی ئه‌وه‌ی که دم (زارت) به‌راگه‌یاندنی مژده‌ی په‌یابوون و ده‌رکه‌وتنی ئاینی ئیسلام و بلا‌وکردنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و فه‌رمووده (حه‌دیث) ه‌لگیر و په‌سند ه‌کانت و به‌روونکردنه‌وه گرنگه‌کانت که وه‌ک (نه‌فخه) = فوو پیا‌کردنی ئیسرافیلدا بوو به‌(که‌په‌نا) که‌یدا که هه‌ردووکیان واته ئه‌وی له ده‌مه‌وه ده‌رچوون و ده‌نگی که‌په‌ناک‌ه‌ش کو‌تایه‌په‌نه‌رن، ئه‌وی تو له پتیه‌مبه‌ریتی و ئایندا و ئه‌وی ئیسرافیلیش له کو‌تایه‌په‌نه‌ره به‌ژیانی سه‌ر زه‌ویدا که هه‌ردووکیان ئه‌و

دەرڅه رڼکې راستیې خوايه.
 ئهم نيو بالی يه که می تاکه هه لښه سته ی سهره وه بهم شتو هيه ش ده خوتندر یتته وه:
 (ئهنه شه مسهل هوډا و نوورولحه ق)
 اظهر: دەرڅه، بنوینه، ئاشکرایکه، نیشان بده، که وشه که رووی دهم له پیغه مېر کردنه.
 الحق: راستی.

يا ظهور الحق: ئه ی نوینه ی، دەرڅه ی، پيشانده ی، راسته قینه (حه ق).
 ئهم تاکه هه لښه سته له سهرچاوه کانی: (کل/۸) دا نییه و له (صا) دا پانزه يه مين تاک و له (مک، ط) دا سیانزه يه مين و له (ف، جم، ج) دا چوارده يه مين و، له (ق/۳، ص) دا بیسته مين و له (حم) دا نۆزده مين و له (مع) دا هه ژده مين و له (با/۱، ما/۱، کل/۳) دا بیسته مين تاک و له (مس، شح، کل/۵، عن) دا بیست و يه که مين تاک و له (نم/۱، سجا، کل/۶، ن، ه، نع) دا بیست و دووه مين تاکه له م بهندی يه که مه دا. له هه موو نوسخه کاند دوا تاکي ئهم بهندی يه که مه يه.
 بروام وایه ئهم بهنده چوار تاکي تری لی له ناوچووبی به هوی ده ستاوده ست کردن و په پووتبوونی کاغه زی نوسخه کان و به هوی مؤرانه و دووکه ل و ته ربوون و چاو دیری نه کردنی نوسخه کانییه وه و یا ده ست نه که وتنی نوسخه ی تر که له م سهرچاوانه زۆرتریان تیا بی، نه که به پتی ئهم بهندی يه که مه به شکو به پتی هه ر هوت بهنده که.

له لایه کی تره وه به پتی ئاگاداریم له چه ندین (هوت بهند) ی تر که له وانه يه هه موو (بهند) هکانی (ته رجیع بهند) ه ژماره ی تاکه هه لښه سته ی هه ر يه کتیکان ئه وه ندی ژماره ی تاکه کانی بهنده کانی تری بیت که ده بینریت ژماره ی هه ر (هوت بهند) ه که ی ئیره چوونیه ک نین له زۆر و ژماره یاندا.
 ئهم تاکه هه لښه سته ی ئهم بهندی يه که مه به هوی زۆری سهرچاوه کانییه وه له وانه يه که زۆر نزیک بن له ده قی گوته که ی (کوردي) یه وه. وهک له تاکي يه که می ئهم بهندی يه که مه دا دیاریم کرد که زۆر له نوسخه کان به هوی ئه وه وه نیشانه ی بزوین (علامه الحركه) ی وهک سهر و ژیر و بۆر و ئه مانه یان له سهر ده قی ئهم تاکه ی سهره ویه یان نه نووسیوه، ئه وه بووته مایه ی خوتنده وه و نووسینی ئهم تاکه به هه ل، که به پتی ده ستووری زمانی عه ربی نه نووسراون.
 ئه وه بوو هه ر له يه که م تاکي ئهم بهندی يه که مه شدا گفتوگو یه که ی نیوان (کوردي) و (فه خرولعوله ما) (شیخ محهمه د) م له سهر شتو ه ی دهر برینی ئهم تاکه ی سهره وه م راگه یاند که (فه خرولعوله ما) گوئیوی (انت شمس الهدی = ئهنه شه مسول هوډا) و (کوردي) بۆی راست کردبووه و، (شه مسول) ه که ی بۆ کردبووه به (شه مسهل) که فه خرولعوله ما دانی به و راست کردنه وه یی (کوردي) داناوه.

به‌ندی دووهم

- ۲۳- آن گدایان که خلق را ننگند
پادشاهان عرش اورنگند
- ۲۴- گنج در آستین و کیس تهی
پای بر عرش و زیر سر سنگین
- ۲۵- چون، خزانة نهان، به ویرانه
چون گهر در نهنگ باهنگند
- ۲۶- خلوت پشت کاخ را شاهد
کان دران مجمعی هماهنگند
- ۲۷- گرچه ظاهر به‌کلبه‌اند ساکن
باطنی را به جان شباهنگند
- ۲۸- همه پیل افگنان و، آهوش
ملک اخلاق و آدمی رنگند
- ۲۹- گاه در گنج دلبری مبسوط
که زرنج زمان سبک سنگند
- ۳۰- طائر وهم و مسرع الافکار
در بیابان وصلشان لنگند
- ۳۱- هم در اقلیم دل چو سلطانند
هم بر افواج جان چو سرهنگند
- ۳۲- از لب لعل و، گیسوی مشکین
خرم و، کامیاب، باهنگند
- ۳۳- دل پر اسرار غیب را به مثل
طبله در طبله، تنگ در تنگند
- ۳۴- دل زکف دادگان شوریده
شوخ و شیرین و شاهد و شنگند

- ۳۵- عارفانند، زتارم اعلا
بردرت را گـداي لالنگند
- ۳۶- انبياء در مدارس غيبی
کشف کشاف و فرّ فرهنگند
- ۳۷- در سمای حقیقت جانی
مهـر پرواز طی راه لنگند
- ۳۸- شاهدم، شاهدم که در معراج
همه شان دید، در رهش (چنگند)
- ۳۹- با دد و انس و جنّ به صدق و صفا
لیک با دیو نفس در جنگند
- ۴۰- جـان و دل (باز) پرتو نظری
کحل ابصار و صیقل زنگند
- ۴۱- وا نگهی مـیکده چکار آید؟
که همه خودخم و مل و بنگند
- ۴۲- چونکه مـست (ألست) اند آنان
پی کامی چنین قوی ینگند
- ۴۳- (غافل) از خویش و، (بیخود)، از (مستی)
(واقف) از روم و (آگه) از زنگند
- ۴۴- بی صفای هوای دلجویت
خفه، بندگان بنگ رنگند
- ۴۵- از گـدایان به شور های هو
هرکه با چنگ و دنگ، نی دنگند
- ۴۶- گوش سوی سروش و دف در کف
(نای) با (نای) و چنگ در چنگند
- ۴۷- از سـرافیل؛ عشق: در یکدم
تا دم صـور، واپسین دنگند

٤٨- مطربان خوش، نغمه سـرای با خـروشی چـنین در آهـنگـند

٢٣- آن: ئەو.

گدایان: سوالکهران، هه‌ژاران، بێ نه‌وایان.

که خلق را: که به‌لای خه‌لکه‌وه، که بۆ خه‌لکی، که به‌لای خه‌لکییه‌وه، که بۆ خه‌لکی (کهسان).
ننگند: شووره‌یین، سووکین، په‌له‌ی ره‌ش و ناشیرینین، شهرمه‌زارین، شهرمه‌ین، به‌دناوێتین،
که‌موکوپین.

واتای وشه‌کانی تا ئێره مه‌به‌ست له‌وه‌ن که: (ئەو سوالکهرانه‌ی که به‌لای خه‌لکییه‌وه
سووکایه‌تی و سه‌رشۆرین، ئەوانه‌ خۆیان):

پادشاهان: پاشاکان، پاشایه‌کان، پادشایان، پادشاکان.

واته: ئەو سوالکهرانه‌ی سووک و شهرمه‌زارن به‌لای خه‌لکه‌وه هه‌ر ئەوان خۆیان پاشایانن که
له‌سه‌ر:

عرش: ئەم وشه‌یه‌ عه‌ره‌بییه‌ و بووه‌ته وشه‌یه‌کی ئایینی، نه‌ته‌وه ئیسلامه‌کان به‌واته: (باره‌گای
خوا) یا ئەو کورسییه‌ی له‌ خودی ئەو عه‌رش باره‌گای خوایه‌ دایه، وه یا به‌واته ته‌ختی
نشینگه‌ی پادشایانه، که لێرده‌ مه‌به‌ست له‌مه‌یانه، هه‌رچه‌نده (عرش) واتای گۆشه و که‌ناری
شتیک ده‌دات له‌ رووی فه‌ره‌ه‌نگیه‌یه‌وه.

واتای تا ئێره‌ی وشه‌کانی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته ئەوه‌یه ئەو سوالکهره شهرمه‌زارانه که به‌لای
خه‌لکه‌وه سووکن، هه‌ر ئەو سوالکهرانه به‌خۆیان پادشایانی سه‌ر (ته‌خت = عه‌رش)ن ئەو
عه‌رشه‌ی که شکۆداره و:

اورنگند: به‌شان و شکۆن، رێزمه‌ند و شکۆدارن، ئەوره‌نگ = شکۆ، رێز، جوانی، په‌نگین،
(چه‌مال و چه‌لال) لێ هاتوو، تێگه‌یشتن (مه‌عریفه) و...

هۆنه‌ره صۆفیه‌یه‌کان، زۆر جار ئەم وشه‌ی (ئوره‌نگ)ه‌یان له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا به‌واتای
(مه‌عریفه) به‌کاره‌ێناوه. ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی ئەم
هه‌لبه‌سته‌دا که ده‌ست من که‌وتوون و له پێشه‌وه ناویانم نووسیون له هه‌موویاندا یه‌که‌مین تاکه
هه‌لبه‌سته‌ی ئەم به‌ندی دووه‌می (حه‌وت به‌ند)ه فارسییه‌ی هۆنه‌رمان (کوردی)دا.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له دوو رووی (کۆمه‌لایه‌تی) و (ئایینی)یه‌وه سه‌رنج راده‌کێشی بۆ
لێکدانه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی (کوردی).

له‌ رووی ئایینییه‌وه:

(کوردی)؛ لاوه‌کیانه، یه‌کسه‌رییانه په‌یره‌ویکارانی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام و ئایینه پیرۆزه‌که‌ی
ده‌ستنیشان کردوون که وه‌ک له‌ دوو (چین)دا بن لێیان دواوه. چینیکی ئەو په‌یره‌ویکارانه‌ن

بەتیکرایى بە (پەشەگەل) پەچاوى کردوون کە لە چاۋ (چىن) هەكەى ژياندا سى و سۈالکەر و هەژار و دەستى پەشەتوۋە ئىسلامەكان بوون كە ئەم چىنەيان بەراستى و پاكى و لە هەموو دڵ و دەروونى بىگەرد و ئاينەكەيان وەرگرتوۋە و بەبى خۆ پىۋە هەلگىشان خويان ناسىۋە و لە خۋاى يەكتا و كەركار پەرسىدا پىگەى ئاينەكەيان گرتوۋە و بەو (نەداراىى) و (هەژارى) يە شىاۋە، هەر سەريان كز گرتوۋە و لە سوپاسگوزارى خوا دان و چاويان لە سامانى كەسانى ترەۋە نىيە و لەو بى دەستىيەياندا بەلای دزى و تالان و مالى خەلك بەهەرامى خوارىدا نەپەشتوون و نارۆن و، پازىن بەو بەشەى كە خوا پىي داۋن كە ئەۋەتا لەم تاكە هەلبەستەدا (كوردى) راى گەياندوۋە ئەو هەژار و سۈالکەرەنى كە بەلای خەلكى چىنى دەسدار و لە ژوور خۆيانەۋە لە ساماندارىدا ۋەك سووكى و شەرمەينەر سەير دەكرىن و بەچىنكى رىسۋا و شەرمەزار ئەزانرىن.

ۋاتە ئەو خەلكە چىن و تويزى كۆمەلايەتى دەسدارە، ئەگەرچى لەۋارانە بەپەست تەماشاشا دەكرىن، بەلام لە راستىدا ئەو چىنە هەژار و كەمدەستە (سۈالکەرە) خۆى پادشای راستەقىنەيە نەك چىنەكەى كە بەسامان لە ژوورووى ئەو هەژارانەۋەن، لە دىۋىكى ترى بابەتەكەۋە ۋەها دەگرىتەۋە كە هەندى لەو (چىن)ە ساماندارە كە پىشەۋا ئاينىيەكان بوون كە بەسەر زارى پادشای پۆست نوشىن بوون، بەلام لە راستىدا دەروون رەش و بى باۋەر و هەلبەرسى و جىهانخۋازن نەك ۋەك چىنە هەژارەكە يا دەرويش و مريدەكانيان. ئەو دەرويش و مريدانە لە پىشەۋا يا شىخەكانيان گەلى پروا بەهتەرن لە پىگەى ئايندارىيەكەياندا و بۆيە (كوردى) بەئاشكرا ئەو هەژار و سۈالکەرەنى بەپادشايان و تەختى پاشايەتى نوشىن پىناسە كردوون.

لە پرويەكى ترەۋە (كوردى) كە كەسانى ۋەك خۆى بە (هەژارى) چاۋ لە دلسۆزى و لوتف و نىعمەتى خواى داناون و بەلام هەر ئەۋان بەبەشى خۆ پازى و چاۋ لە بەشى خەلكىيەۋە نەبوو و، هىۋا و ئاۋاتيان بەهتەز بوۋە بەرامبەر بەچاۋدىرى و دلسۆزى و بەخشندەيىيى خوا كە ئەو رىپىاز و بىر و پروايەيان خۆى پاشايەتییە، نەك پاشايەتییە بەدىمەن و پۈالەت كە ئەو دەسدارانە لە دەرووندا ئەۋەندەى ئەو هەژارانە خۋاناسى راست و پاك نەبوون و هەلبەشى گەردىرەندەۋى ساماندار بوون بەهەر شىۋەيەك بووبى.

لە پروي كۆمەلايەتییە:رە:

بەپىي گەلى لە هەلبەستەكانى كوردى كە بەم پەراۋىيەدا بىلاۋكرانەتەۋە، كە (كوردى) پىاۋىكى (نىشتمانپەرۋەر و نەتەۋەپەرۋەر) بوۋە يا دۆست و لايەنگرى كۆمەلايەتخۋاز بى لايەنن بوۋە كە ۋەك ئاۋىنە هەموو بار و پۈالەت و ھەلوپىستى (چىن)ەكانى كۆمەلگايەكەى خۆى رەنگ پى داۋەتەۋە و نومايانى كردوۋە و، لايەنە چاك و خراپەكانى ۋەك وىنەكىشىكى ھونەرمەند وىنە كىشاۋە و راستىيەكەى راگەياندوۋە ئەمجا لەم پروانگەيەۋە (كوردى) كۆمەلگايەكەى خۆى لە دوو چىندا پەچاۋ كردوۋە كە ئەۋانىش (چىنى پەشەگەل) و (چىنى سامانداران) و بەبى

گیروگرفت و بی سی و دوو لیکردن به ته وای (ره شه گهل) هکه یانی پشتگیری کردووه. لیره دا ئهوی جیگهی سه رسو پرمانه که (کوردي) خوی و خانه واده که ی له چینی ساماندار و خاوهن زهویوزار و گوند و جۆگه و کانی و کاریز بوون و که چی هه می شه خوی به یه کی له ره شه گهل زانیوه و زۆر به خشن دانه و یه کجار ده ستبلاوانه له سامان و به ره ه می زهویوزار هکانی یاریده ی داماوان و لیقه و ماوانی (ره شه گهل) ی داوه و هر ئه و ره و شته ش له فه تاح به گی ساحیبقران و له ئه حمده همدی به گی ساحیبقرانی کوری ئه و (فه تاح به گ) شدا خوی نواندووه که له گرانییه که ی سه رده می جه نگی یه که می جیهانیدا که تورکانی عوسمانی هرچی دارایی خه لکه که و به تاییه تی له کوردستان هه موویان به تالان بردوویانه و داگیریان کردووه و ته نانه ت (قووی) خیزانه کان و زه خیره ی خوارده مه نیشیان به زۆر بردووه و مه رومالات و ئاژه ل و په له وهره کانیان لی سهندوون، به راده یه که هه ژاری بلاو بووه ته وه که به لکه م لا هیه (خه لکی) گوشتی مرووف و ته نانه ت منالی خوی و بگره گوشتی پشيله و سه گی شی خواردووه و له و گرانییه دا ئه حمده به گ و باوکی (هر پۆزی سی ژم) یه کی حوت (مه نجه لی گهری ساوهر کولان چیشتیان به هه ژاران داوه) (کوردي) هرچی ده سکه وتی بوو داویه تی به وانه ی که پتویستییان بووه و ته نانه ت به رگ و پۆشاکیکی وهک (به گ) و (به گزاده) بق خودی خوی نه بووه و له به ری نه کردووه و هر له به ره ووش بووه که به (مچه رووت) ناسراوه. وهک ئه و پیناسه کردنه ی به (مچه رووت) له هه لبه سستی خویدا و له پاشبه ندی پیتی (ت) دا له م په راپویه دایه که هه لبه سته که ی به (مچه رووت) کو تای ی هاتووه.

ئهم نمونه یی و، زۆر ره وشتی تری سه رنجی لیکۆله ره و ی ئهم تاکه هه لبه سته ی سه ره و ی (کوردي) ده بات به لای ئه وده دا که له م تاکه هه لبه سته ئاینیه ی سه ره و که بر و و مه به سستی له گه دایان (ره شه گهل) و له پادشایان دهر به گ و برا گه و ره کانی ولات نه بووه، که به لای (کوردي) یه وه ئه و گه دایانه (پادشای ته خت نوشینی راستی بوون نهک دهر به گه کانی ولات و، به ناسکرا پستی چینه (که دا) و (چه و ساوه) که ی خوی گرتووه و پلاری له چینی دهر به گ گرتووه و گه داکانی به ریزمه ند و خاوهن شان و شکۆ داناوه.

ئه گه سه رنجی (قووی) ی (کوردي) بدری له زۆر هه لبه سستی تر دا و ئه و ی شاره زای زۆر له کۆنه و ی (کوردي) بی، وهک من تی ده گات که من له لیکدانه و ی ئهم تاکه هه لبه سته ی (کوردي) دا، لام نه داوه و پی به پیی بیری (قووی) (کوردي) لیکم داوه ته وه.

له سه رده می ژبانی (کوردي) دا که (بیری نه ته وه و نیشتمان په ره وری) سه ری هه لدا بوو، به ته و اه و ته ی دژی (دهر به گ) و ئه و بارودۆخه هۆیه کی سه ره کی بووه، بق ئه و ی (پۆم) و (عه جه م) ی دوو دراوسی چنۆک و نه ژا په رست له و سه رده مه دا سه رگه رمی ئه و رووخاندنی سه رۆکانی و فرمانداری و پاشایه تی و به رپۆه به رایه تییه کوردیه کانماندا بوون و میژوو گه و اهیدهری ئهم راستیه یه که ئه و دوو حکومه ته یه که له دوا ی یه ک ئه و ده سه لاتداری و به رپۆه به رایه تی و فرمانداری و پاشایه تییه کوردیه انیه یان رووخاندوون و له ناویان داو ن که

لیدوانی ئەو کارەش بۆ ئێره درێژه دهکێشی.

جیاوازیی سەرچاوهکان:

آن له (ف)دا نووسراوه: (ین: ئەم)

آنان له (ع)دا نووسراوه: وان = ئەوان.

خلق را، له (ف، جم، نم/۱، ما/۱، سجا، حم، ق/۳)دا نووسراوه: نام را. واته (ناوان) که ئەمیش دهگونجی.

پادشاهان عرش، له (گل/۵، گل/۶)دا نووسراوه: پادشاهان کی عرش.

پادشاهان عرش، له (مک، ط، ج)دا نووسراوه: شههريارانى تهخت هه‌رچه‌نده له پرووی پاکیتی زمانه‌وه (شههريارانى تهخت) دلگیر و به‌جییه، به‌لام له پرووی هیزی واتاوه (پادشاهانی عرش)ه که گونجاوتر و په‌سندتره.

من ئەم جیاوازیانەى نێوان دهقى نوسخه‌کانى ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌م، به‌م جوړه‌ى سه‌ره‌وه له‌گه‌ڵ هه‌ر (۲۴) سه‌رچاوه‌کانى ئەم (حه‌وت به‌ند)ه‌دا به‌ر له‌وه‌ى له‌ نامیله‌که‌ى (ج) بنووسیت، پێشکه‌شم کردبوون به‌ (مامۆستا پۆزبه‌یانی).

واتای گشتی ئەم تاکه:

ئەو گه‌دا و هه‌ژار و سواڵکه‌رانه‌ى که به‌لای خه‌ڵکه‌وه په‌له‌یه‌کی ره‌ش و شووره‌یین له‌ کۆمه‌لگادا، هه‌ر ئەوانه‌شن له‌ راستیدا پادشایانى تهخت نشین و شکۆدار و پێزمه‌ندن له‌ پرووی (په‌ی) به‌جوانی و راستی (مه‌عریفه‌ت) بردندا.

زۆرتريشم له‌سه‌ر ئەم تاکه لیک داوه‌ته‌وه بۆیه به‌مه‌نده کۆتابی پێ ده‌هێنم.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ى سه‌ره‌وه له‌ سه‌رچاوه‌کانى (ط، مک)دا چوارده‌مین تاک و له (ج، جم، ف، ق/۳)دا پانزهمین و له (صا)دا شانزهمین و له (حم، گل/۸، مع)دا بیسته‌مین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱)دا بیست و یه‌که‌مین و له (شح، عن، گل/۵، مس)دا بیست و دووهمین تاک و له (سجا، گل/۳، ن، نع، نم/۱، ه)دا بیست و سێیه‌مین تاکى ئەم حه‌وت به‌نده‌یه له‌م به‌ندى دووهمه‌یدا.

۲۴- کنج (که‌نج): که‌نج، که‌نجینه، شوینی شتی به‌نرخ تێدا پاراستنى وه‌ک زێر، زیو، که‌وه‌هر، خشل، پاره، نه‌ختینه (خه‌زینه).

آستین: باخه‌ل، به‌رک، چاکى که‌وا و جبه و عه‌با و کراس، به‌رکۆش و، داوینی پۆشاک که‌ بگونجی شتی زۆری تێ بکریت و هه‌لبگیریت، یا فه‌قیانه، له‌وه‌ندى، هه‌چک، داوین، مه‌به‌ستى له‌وه‌یه که‌ تیا بووی ئەو که‌نجه له‌م شتانه‌دا بێ و، تیا بووی که‌نجه له‌به‌ر زۆری له‌ به‌رده‌ستدا بێت به‌پاده‌یه‌ک له‌ که‌نجینه‌ى تێدا پاراستنه‌که سه‌رى کردبێ له‌به‌ر زۆری و نیشانه‌یه بۆ (هه‌ره ئەوه‌یه‌)ى دارایی و سامانداریه‌وه.

کیس: کیسه، جزدان، تووره‌که‌ى پاره و نه‌ختینه، زێر، که‌وه‌هر و زیو تیا پاراستن، پارهدان، جوړکه‌ى پاره تیا هه‌لگرتن.

تهی: وشهیهکی کوردی پهتیی رهسهن و زۆر کۆنه که ههتا ئیستهیش نزیکه له شیوه کۆنهکهی خۆی ماوه تهناهنهت بهر له دوو ههزار سالیکی پتر، واته له سهڕینی (باو)ی بهکارهینانی زمانی (پهلهویتی)ماندا بهشیوهی: (تههی = Tehi) یا (تههیک = Tehik) و (توهی = Tuhi) یا (توهیک = Tuhik) بهکارهاتوو و اتا = بۆش (خالی) که بهرامبه‌ر یا (دژ)ی (پ)ه. یا کیسه، ئامان، کووپه‌له‌یه‌ک چی شتیکی تیا نه‌بیت (به‌تال) بیت، هه‌تا ئیره‌ی ئهم نیو بالی یه‌که‌می ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه مه‌به‌ست له‌وه‌یه که‌سیک خه‌زینه‌ی پاره و نه‌ختینه و زێر و گه‌وه‌ر و خشل و زیوی ئه‌وه‌نده پر بیت به‌را‌ده‌یه‌ک سه‌ر بکات له (خه‌زینه)که‌وه و له‌به‌ر زۆری نه‌یگریت، که ئه‌و تیا بووه و سه‌رپێژ کردوو زۆره‌ی ناو خه‌زینه‌که بکریته کیسه و چاکی که‌وا و داوینی کراس و جبه و عه‌با و ناو فقه‌تیانه‌وه و له هه‌مان کاتدا ئه‌و که‌سه سامانداره (کیسه‌ی) بۆش و به‌تال بێ له‌به‌ر به‌خشنده‌یی وه‌ک که‌سیکی مانه‌ندی پتغه‌مبه‌ر که ئه‌وی هه‌یبوو له ڕێگه‌ی خه‌لکدا خه‌رجی کردوو، که هه‌میشه خوای مه‌زن به‌وی داوه و، ئه‌ویش درتغیی نه‌کردوو له خه‌لکی و، هه‌موو خه‌لکی نه‌ک هه‌ر عه‌ره‌ب که له ناویاندا ژیاوه، له ئیمه‌وه نزیکتر بووه.

هه‌روه‌ها ئهم واتایه‌ی که بۆ نیو بالی یه‌که‌می سه‌روه لیکم داوه‌ته‌وه نیشانه‌یشه بۆ ئه‌وانه‌ی که به‌دڵ و به‌پاکی و له ناخی ده‌روونه‌وه به‌راستی بریایان به‌ئاینی ئیسلام هیناوه و په‌یره‌ویی ده‌قه پیرۆزه‌کانی ئه‌و ئاینه‌یان کردوو ئه‌وانه‌ش چاویان له پتغه‌مبه‌ره‌که‌یان کردوو که هه‌رچه‌ندێ ساماندارتر بووین، ئه‌مجا هه‌موویان له ڕێگه‌ی خوادا به‌خشیه‌وه‌به‌سه‌ر (ده‌ستکوره‌کاندا) ئه‌مه له ڕووی سامانی (دراوی)یه‌وه هه‌روه‌ها ئه‌وانه هه‌تا زۆرتر شاره‌زای ده‌قه پیرۆزه ئیسلامیه‌کان بووین ئه‌مجا ئه‌و ئاگه‌داریه‌یه‌یان له مێشک و ده‌روونی خۆیاندا نه‌هێشتوو‌ته‌وه و بریادارانێ ئاینی و، که‌سانیان لێ ئاگه‌دار کردوو.

ده‌بێ ئه‌وه‌ش رابگه‌یه‌نم که لێره‌دا (کوردی) ده‌نگی له ڕه‌وشتی به‌خشنده‌یی خۆشی داوه که هه‌رچی له ده‌سکه‌وتی زه‌ویوزاره‌کانی ده‌ست که‌وتبێ له ڕێگه‌ی خوادا دامه‌وان و ده‌ستکوره‌کان و لێقه‌ومه‌وانی لێ به‌شدار کردوو. ده‌توانرێ ئهم لێکدانه‌وه‌یه به‌ڕوویه‌کی تریشدا رابگه‌یه‌نرێت و بۆ ئه‌و ده‌ستدار و ساماندارانه‌ی ولات ئه‌وانیش داراییه‌که‌یان ئه‌وه‌نده به‌هه‌ژاراندا به‌خشیه‌وه که وه‌ک هه‌میشه خاوه‌ن گه‌نجینه‌ی تر بوون له‌به‌ر به‌خشنده‌یی هه‌میشه‌ش (کیسه‌ پاره) خالی بوون، ئه‌مه‌ش وه‌ک توانجیک وایه له (ده‌ستدار) و (ده‌ره‌به‌گ) و (ئاغا) و (به‌گ)ه‌ پيسکه و چروکه‌کانی گرتبێ وه‌هايه، که هه‌ر چاویان له خۆیان بووه و ڕه‌شه‌گه‌ل «ره‌عیه‌ت»ه‌کانی خۆیانیان به‌سه‌ر نه‌کردوو‌ته‌وه و، بگه‌ر مافیان پشیل کردوون و چه‌وساندووین ته‌وه.

(کوردی) به‌راگه‌یاندنی ئهم واتایانه له لێکدانه‌وه‌ی ئهم نیو بالی یه‌که‌می ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه‌یدا ئاکامی ئه‌و چاکه‌کارانه‌ی به‌جۆریکی تر له‌م نیو بالی دووه‌مه‌ی ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا راگه‌یاندوو، که فهرموویه‌تی:

پای: پیتی، واته پیتی ئه‌و چاکه‌کارانه‌ی که له نیو بالی یه‌که‌می سه‌روه‌دا لیکم دایه‌وه.

بر عرش: به سەر (عرش)هوه و، له سەر (عرش) و، واته ئه چاکه کارانه ئهوهنده خوا لێیان رازیه و، خۆشیانی دهوێ به رادهیهک له خواوه نزیکن، که ههروهک پێیان (قاچیان) به سەر (عرش)هوه بێت وههان، که ئهوهنده له پێشن به لای خودای مهزنهوه، ههروهک ئهو ساماندارانهی که خوا ههمیشه خهزینهی سهرپێژ کردوون، پێ به خشیون که تهناهت داوین و چمکی بهرکیشیان ههمیشه پر له تیاووی خهزینهکیان، ئهجا هه ئه پایه بهرزانهی که پێیان گهیهوته (عرش) هه ئهوان له بهر چاکیی خۆیان و (به تهنگهوه نه بوونی) خودی خۆیان له ڕێگهی ئهوهدا که چاویان له خه لکییهوهیه و چاودێریان ئهکهن هه ئهوانه:

زیر سر سنگند: (زیر = ژیر) (سەر = سەر) (سنگ = بهرد) واته سهرینهکیان بهرده (کوچک، سهنگ، ئاسیاو، تاویر، تل)ه.

واته ئهو پێ به سەر عهرشه وهبووانه که ئهبی لهوپه ڕی خۆشی له ناو (نوینی گهرم و نهرم)دا بن، کهچی سهرین (بالیفک)ی ژیر سهریان بهردی رهق و تهقه، چونکه به تهنگ خۆیان هه نین و بۆ خه لک دهژین.

لهم تا کهدا تهنیا ئه جیاوازییه ههیه که:

کیس، له (مک، ما/۱، شج، ط، ج)دا نووسراوه: (کیسه) که ئه میش دهگونجی.

واتای گشتی:

پێم وایه که دهست به دهست و له گه ل هه وشه یهکی ئه م تا کهدا واتایه کانیم بهوردی ڕا گه یاند، بۆیه پێویست به ڕا گه یاندنی جاریکی تری واتایه کهی نابینم.

ئه م تا که هه لبه سته ی سهره وه له سه رچاوه کانی: (ط، مک)دا پانزهمین و له (ج، جم، ف، ق/۳)دا شانزهمین و له (صا)دا حه فدهمین و له (حم، گل/۸، مع)دا بیست و یه کهمین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱)دا بیست و دووهمین تاک و له (شج، عن، مس)دا بیست و سێهمین تاک و له (گل/۵، سجا، گل/۶، ن، نع، نم/۱، ه)دا بیست و چوارهمین تاکی ئه م ههوت بهندهیه له م بهندی دووهمهیدا.

۲۵- چون: وهک، ههروهک، چون، مانهندی، وهکو، بهوینهی.

خزانه: خهزینه، شوینی تیا دانان و پاراستنی پاره و گهوههر و... که له پێشترا لێکم داوه تهوه.

نهان: شاردراره، نخپوراو، نهیانی، په نهان.

به ویرانه: له ویرانه دا، له که لاهه کۆندا، له بن ته لار و کۆشک خانووی کاول بوودا.

که مه بهستی (کوردي) لهو گه نهجینه شاردرارهیه که له بن که لاهه کۆن و خانووی کاول و کۆشک و ته لاری ویرانبوودا به شاردراره مابته وه، (مه بهستی) لهو پیاوچا کانهیه که به راستی پاک و خواناس و ئایندارن و مه بهستیان خۆ دهرخستن نییه، بۆیه ئه وانه ههمیشه وهک ئهو گه نهجه پر پاره و ژیر و گه وههر و زیوه وههان، که له ژیر که لاهه کۆن و خانووه کاول و ته لاره ویرانبووهدا شاردراره، واته ئه گه ئه و باوه ڕا ستانه به سه رزاری وهک که لاهه و، چی کۆشکی ڕووخوا و ده بینرین، به لام له دهروندا پرن له ئاگاداری له دهقه پیرۆزه کانی قورئان و

و نه ئاخراوه ته ناو كرۆكى بهرد (سهنگ)هوه و هه له يه . كه ئهم هه له يه له (١٠) سه رچاوه ي لاي خۆم و له سه رچاوه كه ي (ج)يش دايه .

له م نيو با لييه هه له يه دا له جيگه (نهفته) نووسراوه (نوهونت) كه ئهميش هه له تره جگه له وه ي له پاشبه ندي (سنگند)دا له تاكي پيشوودا هاتووه بۆيه ناگونجى جاريكى تر له م نيو با لييه شدا دووباره ببيته وه ، كه واته پاشبه ندي ئهم تاكه جيجيركراوه ي سه ره وه كه به (باهنگند) راست و به جيتره بۆ ئهم تاكه هه له به سته و به پيى دهستوورى ويژه ي كۆن دهگونجى .

واتاي ئهم تاكه:

له گه ل راگهياندين و ليك دانوه ي يه ك به يه كي وشه كاني ئهم تاكه هه له به سته ي سه ره وه م واتاي گشتي و مبه ستي تاكه هه له به سته ليك داوته وه . بۆيه جاريكى تر واتا و مبه سته كه دووباره ناكه مه وه .

له م سى تاكه ي پيشوودا واته تاكي (٢٣ و ٢٤ و ٢٥) له و (گه دا) واته (سوآلكه ر)انه ي كه له په يكارى سوآلكردنى هه رچى زۆتر له راگهياندينه كاني پيغه مبه رن و ، ئه وه نده شكۆمه ند و پايه به رز و پيژدارن ، ئاخۆ ئه وى كه سوآلكه ي لى ده كرئ ئه بى له كام پايه ي بالا دا بى و ئه مه ش مبه ستي (كوردى)يه له م سى تاكه دا كه (پيغه مبه ر)ه .

ئهم تاكه هه له به سته به پيى زنجيره ي تاكه كاني ئهم حه وت به نده ، له سه رچاوه كاني : (نع)دا نيه و له (ط، مك)دا شانزه مين و له (ج، جم، ف، ق/٣)دا حه فده مين تاك و له (صا)دا هه ژده مين تاك و له (جم، گل/٥، گل/٨، مع)دا بيست و دووهمين و له (با/١، ص، گل/٣، ما/١)دا بيست و سييه مين و له (شح، عن، گل/٥، مس)دا بيست و چواره مين و له (سجا، گل/٦، ن، نم/١، ه)دا بيست و پينجه مين تاكه له م به ندى دووهمه دا .

٢٦- خلوت: به تهنيايى، به جياوازي، گۆشه يى، گۆشه نوشيني، گۆشه گيري، دهركه ناري، له قه راغه وه، مبه ستي له چوونه كه ي (مه مه د - پيغه مبه رى ئيسلامه - د. خ) بۆ (ميعراج) كه به تهنه ياي و گۆشه و كه ناره گيري له وديوى (عه رش) واته باره گاي پيروزي خواي مه زنه وه كه (شه كسپير)ى كورد (مه وله ويى تاوه گۆزى) له باره يه وه به جوانترين و چر و پرتري شيوه ده ري بريوه و، فه رمويه تي:

(چوو و، ديتى و، گو تى و، بيستى و گه رپاوه،

هيشتا (هه لقه ي ده ر) هه ر مه له رپاوه)

(كوردى)يشمان خۆى ئه و گۆشه گيرييه ي پيغه مبه رى خۆشه ويستى ديارى كردووه كه له (كوئ)دا بووه؟

پشت كاخ را: ئه و شوينه ي ده ستنيشان كردووه كه پيغه مبه ر (خه لوت)ه كه ي تيا كردووه كه ئه ويش (پشت)، (له پشتى)، (كاخ را) كاخه كه وه ي ده ستنيشان كردووه، (پشتى كاخ)ه كه ش مبه ست له وديوى كۆشك (كاخ) واته (عه رش)ى خواي مه زنه وه پيغه مبه ر گيساوه ته وه و له و كه ناره گيرييه يدا ئامانج له (چوونه ميعراجه كه ي) يا (بران بۆ ميعراجه كه ي) تيا به جى

گه یاندووه که نه ویدیو بارهگا (عرشی خوای گه ورهوه بووه) که شاعیرمان (کوردی) به لگهی نه و گۆشه گیری کردنه ی پیغه مبهری له پشت (کاخ = کۆشک) واته (عرش) دوه به گه واهیدهر، واته به لگه ناوبراوه که و (کوردی) له م تاکه هه لبه ستهیدا به وشهی (شاهید) رای گه یاندووه.

شاهد: گه واهیدهری (خه لوه) یه که ی له ویدیوی واته پشتی (کاخ = عرش) دهست نیشان کردووه و، له نیو بالی دووهمی نه م تاکه هه لبه سته یشیدا، فهرموویه تی:

کان دران: (که نه و) یا (نه و له و) یا (که نه و له نا و نه و):

مجمع: شوین تیا گردبوونه وهی دا که (سه دره تمولونته ها) بووه که بارهگا (کورسی و عرشی) خوای تیدا بووه و تیا به، نا له ویدا له و کۆری پیکگه یشتنه دا

هماهنگد: هاومه به ست و (خوا) هه رچی ویستووه و فرمانی کردنی به سه ر پیغه مبهردا داوه. له خه لوه ته که دا پیغه مبه ریش ریکاوریک له سه ر هه مان بیرو را و خواست و به جیکه یاندنی فرمانه که بووه، واتا هه ردو و لایان (خوا) و (پیغه مبه ر) یه کده نگ و یه ک بیرو را و هزر بوون و هه ن، به به لگهی نه و دا که پیغه مبه ر له فرمانی خوا (که ناوه رۆکی قورئانه) دهرنه چوو و نه و هی به خه لک را که یاندووه و هه رچی وه ک فره مایشت (حه دیث) هکانی خۆی و را که یاندنه کانی به ده می و پروونکردنه وه، یا به کرده وه رای گه یاندوون، هه مو له سنوور و چوارچیه ی واتا و مه به سستی نایه ته کانی قورئاندا بوون که نه وه ش به ته واوه تی (هه م ئاهه نگی) بووه وه ک (کوردی) یش له و (خه لوه ته) واته له و (میه راجه) دا و له کۆر و کۆبوونه وه و به یه کگه یشتنه ی (مه جمعه) دا، به هه م ئاهه نگیی، ناو نووس کردووه.

به م لیکدانه وه یانه ی تا ئیره یه، واتای گشتی و مه به سستی تاکه هه لبه سته که یشم به وردی پروون کردووه، که دلنایم تا ئیسته له چاپه مه نیی کوردیماندا نه مه یه که مین جاره ئاوا پروونکردنه وه و لیکدانه وه و واتا و مه به سته که ی را به یه نریت. هه ر نه و (هه م ئاهه نگی) یش له کۆری زیکر و له چله ی خه لوه کیشی و خۆ له که مه نددان و له به ند و باوی ریا زه ت و ته هلیله ی صۆفی و مرید و ده رویشاندا به ته واوی ره نگ ده داته وه که به رامبه ر به خوای مه زن ده یکه ن، هه رو هک چۆن هه م ئاهه نگیه که ی کاتی میعه راجیش که به ریا بووه، نه مانیش ئاوه ها. که له م به ند و باوی چاکه کانی صۆفیتی و ده رویشی و مریدایه تی و خوا په رستیدا هاومه به سستی و وه ک پیغه مبه ر (له یه ک ته ل ده ده رین) و یه ک ریکه ن و (کوردی) یش له پرووی ئایندارییه وه له پایه ی (مه نصور) و (غه زالی) که متر نه یووه.

ئهمیش جیاوازییه کانه:

کاخ را له (نم/۱، ن، با/۱، گل/۵، گل/۸، ج) دا نووسراوه: (کاخ شاهیدی ماست) واته (کۆشکه که گه واهیدهره بۆ ئیمه) - ئهمیش وه ک دیاره - هه لبه سته که له نگ ده کات له (کیش) دا.

کاندهران، له (عن، گل/۳، ما/۱) دا نووسراوه (که آندران) واته کی ئان ده ران. ئهمیش دیسانه وه جۆره قورسییه کی له (کیش) دا پتوه دیاره.

کاندهران، له (گل/۵، گل/۶، ص، صا، شح) دا نووسراوه: (ئاندهران) که ئەمیش ناگونجی.
 کاندهران، له (مع، ن، گل/۸، حم، نم/۱) دا نووسراوه: واندهران – ههروهه ئەمیش دهگونجی.
 هماهنگند، له (عن نوسخه) دا نووسراوه (یهک ئاههنگه‌ند) که ئەمیش دهگونجی.

هه‌سه‌نگاندن:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌لگه‌ی به‌هیزی ئاینداری و خواناسیی راست و پاک و قوولی
 ئاگه‌داربوونی (کوردی) ده‌گه‌یه‌نی له ئاینی ئیسلام. ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پێی زنجیره‌ی
 تاکه‌کانی ئەم حه‌وت به‌نده له سه‌رچاوه‌کانی (ط، ف، مک) دا نییه و له (ج، جم، ق/۳) دا
 هه‌ژده‌هه‌مین تاک و له (صا) دا نۆزده‌هه‌مین و له (حم، گل/۸، مع، نع) دا بیست و سییه‌مین تاک و
 له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و چواره‌مین تاک و له (شح، عن، گل/۵، مس) دا بیست
 و پینجه‌مین و له (سجا، گل/۶، ن، نم/۱، ه) دا بیست و شه‌هه‌مین تاک‌ی ئەم (حوت به‌ند) هیه
 لهم (به‌ندی دووهم) هدا.

وه‌ک دهرده‌که‌وی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه که ژماره‌که‌ی گه‌یه‌وته (۲۶) و که‌چی تازه
 نوسخه ناتاووه‌که‌ی (ج) هه‌ژده‌هه‌مین تاکه، به‌واته: تاكو ئیره (۸) تاکه هه‌لبه‌ستی ناتاووه
 که‌چی ئەم هه‌موو دا‌کۆکییه له‌و نوسخه ناتاووه‌ی خۆی ده‌کات و هه‌شته له به‌ندی دووهم‌داین
 و ده‌بی له کۆتایی تاکه‌کانی ئەم (حوت به‌ند) نوسخه‌که‌ی (ج) چه‌ندی ناتاوو بیت....
 ۲۷- گرچه: ئەگه‌رچی، هه‌رچه‌ند، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، به‌وه‌یشه‌وه.

ظاهر: ئاشکرا، (به‌رواله‌تی مه‌به‌سته)، دیاری، نومیان.

به‌کله‌باند: له کوله‌دان. کوله: کۆخته، کۆلێت، خانووی زۆر بچووک وه‌ک خانووی (گوندانی) ی
 هه‌ژار، مه‌به‌ستی له شوینی تیا ژیا‌نی ئەو هه‌ژار و گه‌دایانه‌یه، که له تاکی یه‌که‌می ئەم (به‌ندی
 دووهم) هدا ناویان براوه، که ئەوانه شوینی تیا نیشته‌جێبوونی (کۆشک و ته‌لار) ئاساییان
 مه‌به‌ست نییه و، هه‌ژارانه ده‌ژین و به‌دڵ و ده‌روون له ناخه‌وه هه‌میشه له پشت ئەو کۆشک
 (عه‌رش) هه‌ ژێن که له تاکی پێشوو دا هاتوو و هه‌میشه هۆش و هه‌زیان له‌وتیه، واته
 هه‌روه‌ک له (گه‌وره‌ترین و (چاکتر) ین و به‌ناوترین کۆشک و ته‌لاردا بژین، خۆیان وه‌ها ده‌بینن،
 ئەگه‌رچی له پ‌واله‌ت (ظاهر) یدا له بی نه‌وایی و دڵ به‌جیه‌هانییه‌وه نه‌بوونیان، شوینی راستی
 تیا ژیا‌نیان (کوله‌یه).

ساکن: نیشته‌جێ، تیا بوو، تیا دا دانیشتوو. که مه‌به‌ستی له‌وه‌یه ئەو خواناس و خواپه‌رست و
 په‌یره‌ویکارانه دۆستی پیغه‌مه‌بری ئیسلام وه به‌رواله‌ت له کۆخته (کوله‌یه) دا ژیا‌ون (ساکن
 بوون) به‌لام:

باطنی را: له ده‌روونه‌وه، له ناوه‌وه، له نادیا‌ریدا، به‌نادیا‌ری، به‌نه‌ینی.

مه‌به‌ستی (کوردی) لهم (باطینی) ناو بردنه‌ی ئەو (گه‌دایان) و هه‌ژارانه بووه که ئەگه‌رچی
 به‌سه‌رزاری ئەوه‌نده بی نه‌وا بوون به‌ته‌نگ خۆشی ژیا‌ن و نیشته‌جێبوون له کۆشک و ته‌لاره‌وه
 نه‌بوون و زۆر ساده و صۆفیانه ژیا‌ون، که به‌پێی ئەم راگه‌یاندنه‌ی (کوردی) هه‌ر ئەوانه له

پووی (باطنی) یه وه واته له دل و دهروون و ناخیاندا ئه وه به پاکی خواناس و ئایندا بوون هه میسه له ناخه وه شایان بوون به وهی که به هوی ئه و ریگه راسته وه که گرتوویانه خوین و هه پهاو کردوه که له وه پری کامه رانی و له ناو نایابترین کۆشک و ته لاردا دهژین، چونکه بر و و هیوایان به هیز بووه که پاداش و ئاکامی ئه و ریبازهیان رازیوونی خوایه لایان و گه یشتنه به (به هه شتی به رین) وهک له م نیو بالی دووه می ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه دا (کوردی) پتی راگه یاندووین.

به جان: به گیان، له قوولایی دهروونه وه، له ناخه وه، واته له ناخه وه وهک:

شباهنکند وهک (شبهاهنگ) وهان.

شباهنک: که له شیری به ربه یان خوین، ئه و مهل و بالنده ی له به ره به یاندا ده خوین، وهک بولبول که له به ره به یاندا ئه خوین.

شباهنک: ئه ستیره ی به ره به یان (نجمه الصباح) که به کوردی ئه ستیره ی (کاروانکۆزه) و به عه ره بی (شه عرا) (شه عرای به یانی) یشی پی ده گوئری، ئه م ئه ستیره ی سه ره به کۆمه له ئه ستیره ی که، یا یه کیکه له و کۆمه له ئه ستیره ی به (گه وره ترین سهگ = الکلب الکبر) ناو براوه.

ئه مجا با بگه ریمه وه سه ره هه یه کی له و واتایانه ی (شباهنک) وه په یوه ندی ئه و واتایانه به ناوه رۆکی ئه م تاکه هه لبه سته وه:

۱- شباهنک: که له شیری به ره به یان خوین، نیشانه یه بۆ (شه و بیداری) واته به شه و نه نووستنی ئه و هه ژار و گه دا و خوا په رستانه ی که به پتی نه ریتی ئاینی ئیسلام که شه و نه نووستن و (زیکر و ناوی خوا بردن) و له خوا پارانه وه؛ خه ریکبوون به سوننه تی (پتیه مبه ره «د. خ» وه).

هه ره وه له ریبازه صۆفیگه ریه کانی وهک (شازلی) و (ره فاعی) و (مه وله یی) و (قادر) و (نه قشبه ندی) و... دا که هه یه کی له م (طه ریه تانه) به رنامه گه لی تایبه تی هه یه، بۆ هه ر بۆنه ی ئه و زیکر و ته هلیله و چله کیشی و خه لوه یانه له و بۆنه تایبه تانه دا.

که مه به ستیکی (کوردی) له و جۆره (زیکر) انه بووه له و شه ونوێژ و شه و بیداریانه دا وهک خویندنی که له شیر له به ره به یاندا یا خویندنی هه ره په له وه ریکی تری به ره به یانی که وهک ئه و گه دا یانه به (ظاهر) و (باطن) پتیه دیارن. له ریبازه صۆفیگه ریه کاند (به ناله ی صوبحدهم) ناو ئه برین و مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی له هه لبه ستیدا له م ناله یه دواوه.

۲- شباهنک: ئه ستیره ی به ره به یان (کاروانکۆزه) ی که لێ دواوم که هه ره پووناکترین و رهنگ زیویتی دایه به جریوه جریوی پووناک و سپیه که ی پتر له ئه ستیره کانی دیکه ده نوین.

ئه م ئه ستیره یه له زانیاری گه ردوونناسی (ئه ستیره شوناسی ئاینی ئیسلامدا، شوینیکی دیاری پیرۆزی هه یه و به ند و باوی سه یر سه یر و بیروپروای جۆراوجۆری به رامبه ره هه یه وهک ئه وهی که ئه گه ر له گه ل کاتی بانگدانی ئیواره دا ئه و ئه ستیره یه هه لبیت ئه وه نیشانه ی خیر و

خۆشى و تەندروستى و كامەرانى و بەپىتتى كشتوكالى و ئاژەلدارىيە .
(كوردى) و، جارى تىرىش لەم پەراوېيەدا و بەبۆنەى ترەو نىشانەم بۆ ئەو كەردووە كە زانايەكى گەورە و شارەزاي زانستى گەردوونناسى (ئەستىرەشوناسى) بوو و ھەر ئەو زانايەتییەى بوو كە لە زانايەكى مەزنى گەردوونناسمان (رەنجوورى) نزيك كەردووەتەو و نامەى بەھەلبەستيان لە نۆواندا ھەبوو و لەم پەراوېيەدايە .
ئەم نىشانە كەردن بۆ ئەو ئەستىرە زۆر رووناك و جريو جريوکارەى (كوردى) چواندى ئەو (گەدا و ھەژار) ھەناووانەى بەرووناكى بەخشيەى ئەستىرەكە، پىشنگەرى ئاينى ئىسلام، پىزمەندى پەريوکارانى ئاينەكەن و بەو بەنديوارىيە توند و تۆلەيانەو بەخوا و بەپىغەمبەر و بەئايەكەو شۆمەند و شوپنى ديارى خۆيانيان لە دلى ئىسلامە راستەكاندا كەردووەتەو .

جياوازيەكانى ئەم تاكە ھەلبەستە:

گرچە ظاهر، لە (مع)دا نووسراو: ظاهيرا گر = ظاهرن گەر، يا (ظاهيرا گەر).
باطنى را، لە (ن، مع)دا نووسراو: رهنماو = رهنوماو، كە ئەم راگەيانەيش واتا نادات و ئەشى ھەلەى نووسىنەو بێت.

وەك لە تاكە ھەلبەستى پيشوودا رامگەياند، ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەو، وەك تەواوگەرى واتاى تاكە ھەلبەستەكەى پيشوو، وەھايە .

كە لەویدا لە كۆشك (عرش) و پشت كۆشك = ئەودىوى دەرەو كۆشكەكەو دەست پىكراو و لىرەى ئەم تاكەى سەرەو، شۆپنى ئەو گەدا و ھەژارە بەكولبە ناو براو كە بە گيان (جان) و دل و لە ناخەو پەيوەندن لەگەل ھاوئاھەنگىيەكەى تاكى پيشوودا بەرەدەيك بانگى زىكر و شەونۆژ و شەو بىداریيان وەك خۆپندى بەرەبەيانى بآندەكان ئەبىستىت لەو شوپن كۆپوونەوھياندا كە (سەدرەتولونتەھا) واتە ھەرە ئەوپەى و لووتكەى ھەرە بەرزى ئاسمان و بارەگای خوايە ئەو گەدايانە وەك ئەستىرەى گەش و رووناك بەجریوگەى (كاروانكۆژە) لە (پىشنگدان) دان.

واتاى گشتى:

ئەو گەدايانە لەگەل ئەوھشدا لە پۆلەتدا وەك كولبەنووشىن دەبىزىن ئەوھندە خۆ دەرەخەرن لە خواپەرستىدا و پتوھى نازان ھەر ئەو گەدا و خواپەرستانە لە قوولايى دەروونياندا ئەستىرە پەرتەوينەكەى كاروانكۆژە و دەنگى زىكرکردنيان .

ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەو، بەپىتى زنجیرەى تاكەكانى ئەم ھەوت بەندە لە سەرچاوەكانى (با/۱، ج، جم، حم، سجا، شج، ص، صا، ط، ف، ق/۳، گل/۳، ۵/گل، ۶/ما، ۱/مع، مك، نع، نم/۱)دا نىيە و لە سەرچاوەكانى: (گل/۸)دا بىست و سىيەمىن تاك و لە (عن، مس)دا بىست و شەشەمىن و لە (ن، ھ)دا بىست و ھەوتەمىن تاكە .

۲۸- ھمە: ھەموو، گشت، سەرياك، بەجاری، ھەمك، كە مەبەست لەو (ھەموو)انە، ئەو گەدا و سۆلكەرەنەى سەر بەبىروا و راگەياندى پىغەمبەرەكەيانن .

پیل: فیل، زهبللاحتترین گیانداری سەر زهوی ئەم سەردەمەمانە و بەگیانداریکی زۆر بەهێز ناسراوە کە مائی (کەوی) کرا، گەلی کاری گران و سەختی پێ دەکەوێ کە لە دەست چەندین زەلامی بەهێز نەیت.

افگنان (ئەفگەنان): ڕمێنەر، بۆردەر، بەزەویدادەر، مەبەست لە فیل شکێنەکانە کە ئەوەندە بەهێز فیل دەبەزێن.

لێرەدا مەبەست لە زۆرانباژ و پالەوانتیی نیه، بەشکو مەبەست لەوێه کە ئەو گەدا و هەژارانە لە پەیرەویکردنی پێغەمبەرەکیاندا ئەوەندە بەهێز و توانا و سەرکەوتوون کە (کوردی) چواندوونی بەفیل ڕمێن، مەبەستی ژێرەوتری (کوردی) ئەوێه کە پەیرەویکارەکانی پێغەمبەر لەو پلەی هێز و توانایەدان کە ئاخۆ خودی پێغەمبەرەکیان دەبێ لە چ تین و کۆری (مەعنەوی) و لێهاتوویی دابێت – ئەمەش جۆرە هونەرە مەندێهکی وێژەیی کە لەسەر زاریدا لەو گەدا و هەژارانە دواوە و لە راستیشدا مەبەستی لە توانای پێغەمبەرە.

(کوردی) هەر لە هەڵنانی (گەدا) یەکاندا یە کە مەبەستی لە هەڵنانی پێغەمبەر «د. خ» و فەرموویەتی:

آهوش = آهو = ئاسک، مامز، ئاهوو، جەیران) وه (وش = شێوه، وێنه، دیمەن، چەشن، جۆر، رەنگ) لە جوانی و دلگیریدا، کە ئاسک یەکیکە لە گیاندەرە کاوێژکارەکانی لە نەژادی مە و بزنی و گا و مانگا و گامیش و مەرە کێوی و بزنی کێوی و ئەمانە کە بەجوانی و قەشەنگی بەناویانگە و لە جۆری (دوو سم) هەکانە.

(کوردی) کە ئەم رۆڵەتە جوانیانە ی داوێتە پال ئەو گەدا و هەژارانە کە مەبەستی لەوێه کە ئەوەندە دلگیر و پەسندن بەلای خوا و پێغەمبەر و خەڵکییەوه بەتایبەتی بەلای بڕوا بەهێزەکانی رێبازی ئیسلامییەوه ئەویش بەهۆی پەیرەویکردنی ئەو رێبازیانەوه، ئەوەندە جوان و بەگەنکراوی کردوون، کە هەرچی ناشیرینی و خراپی و نام و نەنگی بێ تیاپاندا نیه لە پرووی مەرۆقایەتییهوه و زۆر دڵسۆزن بەرامبەر بە مەرۆف (هەموو مەرۆف) کە ئەو هەلوێستەیان وەک جوانیی ئاسک (ئاهوو) ه. لە کاتیکی ئەمانە لە پەیرەوانی رێبازەکی پێغەمبەر و لێرەدا (کوردی) بەخشکەیی ئەو (پێغەمبەرە «د. خ» یە هەڵناوە. (کوردی) هەر بەمەندەوه لەم بوارەدا نەوێستەوه بەشکو فەرموویەتی:

ملک اخلاق: فریشتە پەوشت لە فریشتە (مەلایکیە = مەلەک) بە پەوشت و خوو (ئەخلاق) ی پەسند و بەرز ناسراون و (کوردی) ئەو گەدایانە ی لە بارە ی پەوشت و خووی پەسندەوه چواندووه (مەلەک = مەلایکیە = فریشتە).

(کوردی) فەرموویەتی ئەو گەدا و پەیرەویکارانە ی تۆ ئە ی پێغەمبەر بەهەموو هێز و تین و دلگیری و پەوشتە بەرزەیانەوه هەر لە رەنگ و دیمەن و رۆڵەتدا مەرۆفن، نەک فریشتە. ئەمیش جۆرە هەڵنانێکی زۆر گەورە ی ئەو گەدایانە و بیرکردنەوه لە هێز و تین و دلگیری پەوشت و خودی پێغەمبەر، داوێتە دەست بیستەر و بێژەر و خوێنەرەوه ی ئەم تاکە هەلبەستە.

جیاوازییهکان:

افگنان و، له سه‌رچاوه‌کانی: (نم/۱، با/۱، عن، مک، ط، ج، جم) دا نووسراوه، (افگنان) که پیتی (و = وا) هکەیان تیا نووسراوه که هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌یه.

پیل، له (گل/۵، ما/۱) دا نووسراوه (پل) که ئه‌مه‌ش راست نییه، چونکه (پل) واتای ده‌ست دهدا و (پیل) یش له کوردیدا (شان و قۆڵ) ه به‌لام (کوردی) له هه‌لبه‌سته‌که‌دا مه‌به‌ستی له (پیل) = (فیل) ه وه‌ک له پێشه‌وه لیکم داوه‌ته‌وه. که مه‌به‌ست له (فیل) ه، نه‌ک (پل = ده‌ست) و من پێم وایه هه‌له‌ی نووسینه‌وه بیت و ده‌شی (کوردی) له‌و جه‌نگه‌ی عه‌ره‌به‌کان دوابی که له هێرش‌ی ئیسلامی‌اندا بۆ سه‌ر خاکی (ئارییه‌کان) (فیل) ی (ئاریانییه‌کان) یان به‌(شیر) شپ‌رزه‌ کردوه.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی زنجیره‌ی یه‌ک له دوا‌ی یه‌کی تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئه‌م (حه‌وت به‌ند) ه فارسییه‌ی (کوردی)، له سه‌رچاوه‌کانی (ف) دا نییه و له (ط، مک) دا هه‌فده‌مین تاک و له (ج، جم، ق/۳) دا نۆزده‌مین تاک و له (ط) دا بیسته‌مین و له (حم، گل/۸، جم، مع، نع) دا بیست و چواره‌مین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و پێنجه‌مین و له (شح، گل/۵، مس) دا بیست و شه‌شه‌مین تاک و له (سجا، عن، گل/۶، نم/۱) دا بیست و هه‌وته‌مین و له (ن، ه) دا بیست و هه‌شته‌مین تاک‌ی ئه‌م هه‌وت به‌نده‌یه.

۲۹- گاه: جارێ، جارێک، ده‌می، کاتی، گاڤی، گاڤه‌ک.

در گنج: له گه‌نجینه‌ی، مه‌به‌ست له‌وه‌یه له ناو خێر و بێری.

دلبری: خۆش و یستراوی، که مه‌به‌ست له (شادمانی، شکۆمندی) یه.

مبسوط: دلکراوه، دل‌واز.

گه: کاتیکی تریش، ده‌میکی تر.

زرنج: له ئه‌رکی، چه‌وساوه‌یی.

زمان: رۆژگار.

سبک سنگند: بێ نرخن، که‌م پێژن، بێ نازن.

جیاوازییهکان:

که‌نج، له سه‌رچاوه‌کانی (نم/۱، عن، گل/۲، گل/۵، گل/۶، گل/۸، سجا، ط) دا نووسراوه (کنج) واته (کونج).

له نامیلکه‌که‌ی (ج) دا نووسراوه:

«لای (کاکه هه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم): (ط) دا (که‌نج)، (کونج) ه، واتا (گۆشه) که له‌گه‌ڵ دل‌به‌ری و که‌یفخۆشیدا رێک ناکه‌وی».

به‌لام ئه‌م نووسینه‌ی (کونج) ه له‌باتی (که‌نج) وه‌نه‌یی هه‌ر له‌ نوسخه‌که‌ی (مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم) واته (ط) دا نییه به‌شکو وه‌ک دیاریم کردوه له (۹) نوسخه واته سه‌رچاوه‌ی تریشدا هه‌ر به‌(کونج) نووسراوه، وه‌ک له سه‌ره‌وه هه‌ر (۱۰) نوسخه‌که‌م دیاری کردوون به‌جیاوازییه‌کانیانه‌وه.

گه، له (نم/۱) دا نووسراوه (كه) پټم وايه هه له نووسينه كه (سهره گاف) كه ي نه نووسراوه و له پټنووسى فارسيدا نه وه باوه.

رنج زمان سبک سنگند، له (ن، نم/۱، با/۱، مس، حم، ق/۳) دا نووسراوه: (طول زمانه درنگه ند = طولی زهمانه دهرنگه ند)، پټم وايه له ئاکامى چاک نه خویندنه كه ي دهقى تاکه كه ي سهره ودا به ناچاکی نووسرابی و ناودها شتوا بی.

رنج زمان سبک سنگند، له (گل/۳، گل/۵، مک، ط، ج، جم) دا نووسراوه (طول زمانه دل تنگند) - پټم وايه نه مېش وهک نه وی سهروی به سهر هاتبی.

واتای گشتی ئم تاکه هه لېسته:

ئم تاکه ش هه دريژه پيدانی باسی ئو (گه دایان) ده كه لیږده (کوردي) بهم جوړی ناو بردوون:

ئو گه دایانه جار جار وهک له گه نجینه ی پر خیر و بیری خوښ ویستراوی خویندا خوین به خه ملاموی و دلخوښ ده بین كه به کرده و گوتار و ته نانه ت به بیر کرده و هوش خوی مه زن و پیغه مبهری خوښه ویستیان له خوین پازی کردوه، چونکه په پره ویی فره مایشه کانی ئو انیان کردوه.

به لام وهک له نیو بالی دووه می ئم تاکه دا هاتووه هه ئو گه دایانه جار جاری تریش خوین له نازار و ئه رک و په نجی ناخوښی تیکرای ژبانیا ندا و له ناهه مواری پوژگار (زهمان) دا، خوین له جیهاندا به بی ناز و کهم ریز و ریسوا ده بین، به ده ست بی پروایان و گومرپایانه وه.

ئم تاکه هه لېسته له (صا، ف) دا نییه و له (مک) دا هه ژدهمین و له (ج، جم، ق/۳) دا بیسته مین و له (ط) دا هه ژدهمین و له (گل/۸، مع، نع) دا بیست و پینجه مین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و شه شه مین تاک و له (حم، شح، گل/۵، مس) دا بیست و هه و ته مین و له (سجا، عن، گل/۶، نم/۱) دا بیست و هه شته مین و له (ن، ه) دا بیست و نۆیه مین تاکه.

۳۰- طائر وهم: مهل، بالنده، په له وهر.

وهم نه وی هه له هزر و بیر و هوشدا هه یه و له بوونیتیدا نییه.

طائر وهم: مه به ست له و بالنده ئه فسانه یه یه كه هه ته نیا ناوی هه یه و خو ی له بوونیتیدا نه بووه و نییه، كه به زمانی (کوردي) به (سیمرغ) ناوبراوه و ناو ده بریت و به هه ره بی (عه نقا) و به فارسی (هوما) یه و له زمانه ئه وروپاییه کاندا (مه لی ئه فسانه یی) یه.

(سیمرغ) بالنده یه کی ئه فسانه یی یه له فۆلکلوری گهلاندا، جیگه ی گه وره و فراوان و به ریز و شکۆمهندی و بگره پیروزی شه و، سهدان جوړه چیرۆکی ئه فسانه یی له سهره.

هه ره بۆیه (کوردي) ی شاعیرمان به (طائری وهم) واته فرنده ی گومانی ناو بردووه. ئم (مه له ئه فسانه یی) یه له كه له پووری کورده واریدا به بالنده (مورغ) یکی زور گه وره، په چاو کراوه كه زه لامیکی زه به للاح ده توانی له سهر پستی دانیشت و هه ردوو لنگی به ملا و ئه ولای شان و ملیدا شوې بکاته وه. له تین و هیژدا توانای هه لگرتنی ئو زه لامه زه به للاحه ی هه یه كه بتوانی پتووی

بفریت، بهئاسماندا. ههروهه یا بهنینۆکی چنگهکانی ههمان زهلام وه یا بهدهنوک ههلیگری و پتوهی پهرواز بکات بفری بهئاسماندا. بهدووری نازانم له بهر ئه وه زه به للاحیهی ئه وه بالندهیه بی که له زمانی (کوردی) دا به (سیمورغ) یا (سیمرغ) ناوهربی. واته ئه وهندهی (سی) پهلهوهر (مورغ) ه.

له وه هیز و تینهیهویه که به پهلهوهریکی زۆر تیژره و چوست و زیرهک ناسراوه له پرووی ههست و هۆشه وه به بالندهیهکی زۆر چاکهکار و خیره وه مند ناو براوه که چهندین جار فریای لیتقه و ماویک کهوتوو له ناو ده ریادا که (کهشتی یا بهلهم) هکی کون بووه و کهوتوو ته ژیر ئاوه وه، یا له بیابانیکی چۆل و کاکی به کاکی بی ئاو و بی زیندهوهر و بی ئاوه دانی، یا له دۆلکی کپ و قوول و فراواندا که ریگه پیا هه لزان و پیا سه رکه و تنه وهی نه بی و، پریش بی له هه ژدیهای کوشندهی ههوت سه ر یا له بن ههوت چینهی زه ویدا که ده رتهانی سه رکه و تنه وه بو سه ر پرووی زهوی بیت، یا له هه ره قوولایی ئه شکه و تیکی تاریک و نووتهکی سامناکدا، یا به سه ر چیا به کی سه ختی هه زار به هه زاره وه که ریگه پیا کوشانه خواره وهی نه بیت و... هتدا. ئه وه بالندهیه فریای کوره که چه لهی داستانیکی یا قارهمانی چیرۆکیکی یا داموکیکی بی ده رتهان کهوتوو و به چنگ یا دهنوک ئه وه زه لمانه ی هه لگرتون، یا بۆیان نیشته و ته وه و، سواری کۆلی خۆی کردوون و گه یاندوونیه ته جیگه ی ئه و تو که به ئاسانی رسگار بین و بگه نه وه شوینی خوازوای خۆیان و (له مردنی به سزاوه) رسگاری کردوون، خسته و نیه ته جیگای ئاسووده یی و ئاسایش و ئارام و ده سه لاتداری و ژینگه ی ژیا نی خو شی و به رفه ره ی.

ههروهه بهو فریا کهوتنه ریگه ی سه دان فرسه خ و سه له های سالی بریوه له پینای قوتار کردنیاندا. له پرووی ئه وه وه که به فرندهیه کی (بیروژ) ناسراوه له چیرۆکه گوئ ئاگردانییه کانماندا هاتوو که سی بهری ئه و (سیمرغ) ه له مرینیدا بهر سه ری هه ر که سی که و تبی، ئه و که سه به بی گومان بووه به (پادشا) و ژیا نی به کامه رانی و ته ندروستی و خو شی و ده سه لات و سامانداری و ته مه نی درژی به سه ر بردوو ه.

سه دان داستان و چیرۆکی له م جوړانه له که له پووری گه لاند و له وانه له هی کوردیشدا هاتوو ه. هۆنه ران زۆر جار له هه لبه سه سته کانیاندا ناوی ئه م بالداره ئه فسانه یییه سه رسو رهینه یان بردوو ه، له وانه شیخ رهزای تاله بانی که فه رموویه تی:

سی (ئیسیم) هه ن بی (موسه ممان)، هه روه کو (ئاوی به قا)

تهیری (عه نقا)، شاری (جابولقا)، پلاوی (خانه قا)

(کوردی) ی شاعیرمان ئه و گه دا پڕ بروایانه ی چواندوو به م (مه ل) ی (سیمرغ) ه، له چوست و چالاکی و زیره کی و، چاکه کاریدا و، له به راستی پاکی خواناسی کردندا، ههروهه به:

مسرع الافکار و اتا له هز و هۆش و بیر و ههستیاریی ئه و (گه دا) یانه شدا، که ئه وهنده شاره زان، هه روا به ئاسانی له خسته نابرین و زۆر به خیرایی بیر ده که نه وه و ده گه نه ئه نجامی راستی له پهیره ویکردنی فرمانهکانی خوا و پیغه مبه ردا.

ئەم شاعىرە لەگەل ئەمانەشدا بەجۆرىكى تر لەو گەدايانە دواو و لە نىو باالى دووھى ئەم تاکە ھەلبەستەيدا فەرموويەتى:

در بىابان وصلشان: لە چۆلەوانى گەيشتن بەئاواتيان، ئەوانە بەو ھەموو پوالتە چاكانەيانەو ديسان: لنگند: شەلن، دەشەلن.

بىرى ناوەرۆكى ئەم تاکە ھەلبەستە دەمبات بەلاى تاکە ھەلبەستىكى فارسى شىخى سەدى شىرازى وە كە لە بارەى ئەو جۆرە پياوچاك و پىغەمبەرەنەو فەرموويەتى.

«گهى برطارم اعلا نشينيم

گهى تا پشت پاى خود نبينيم»

كە (سەدى) ئەمەى بەحەزەرتى (يەعقوب)ى باوكى حەزەرتى (يوسف)دا ھەلداو بەواتا ئەو جۆرە كەسانە (جارى وا ھەيە كە لەسەر ھەيوانى ھەربەرز واتە بەپال بارەگای خوا (عرش) دادەنیشن) وەك لە لێكدانەوى تاكى يەكەمى ئەم بەندى دووھە لەمەر (گەدا) وە نووسىومە و ئەمجا سەدى لە نىو باالى دووھى ھەلبەستەكەدا فەرموويەتى:

«ھەر ئەوانیش چاويان ھانای پشتى پىي خۆيان ناكات» كە مەبەستى لەو بوو كە (يەعقوب) كە كۆرەكانى لە سەيران ھاتنەو و (يوسف)ى برايان ھاويشتبوو، ناو بىرىكەو و بەباوكيان گوت كە (يوسف) گورگ خواردوويەتى و (يەعقوب) بەو پىغەمبەرىتى و چاوى نەيتى بينىيەو برپاوى بەو ھەوالەى كۆرەكانى كرد، لە ھەمان كاتدا كاتى براكانى چوونە (ميسر) بۆ ھيتانى (گەنم)ى خواردەمەنى سالى خۆيان و لەوئ تومەز پاشاى ميسر (يوسف)ى برايان و براكانى خۆى ناسىيەو كە زانى باوكيان لە تاو خەفەتى (يوسف) كۆتر بوو، كراسىكى خۆى دانى بەنیشانەى مژدەى نەمردنى خۆى ھەر ئەو (يەعقوب)ى كە ھەستى دەكرد بەدرۆيەكەى كۆرەكانى ھەر ئەو لە دوورى چەند فرسەخەو گوتى (بۆنى يوسف ئەكەم لىم نزىك دەيتەو) و ھەستى كرد لەو دوورەو بۆنى كراسەكەى يوسفى كرد و كە كراسەكەى گەيشتى چاوى چاك بوونەو. ئەمجا لەوانەيە و بەدوورى نازانم كە شاعىرمان (كوردى) بىرى ئەم تاکە ھەلبەستەى خۆى لە تاکە ھەلبەستەكەى شىخى سەدىيەو بى كە لە شوينى ترى ئەم پەراوييەدا ئەم بۆچوونەم جارى تر راگەياندوو.

جياوازيەكانى ئەم تاکە:

طائر، لە (نم/۱)دا نووسراو (طاير)، نادروستە.

وهم، لە (صا) نووسراو: هم = ھەم - ئەميش نادروستە.

مسرع، لە (ف)دا نووسراو: مسرع - ديسان نادروستە لە نووسيندا.

الافكار: تەنيا لە (عن) داىە و لەبەرئەو كىشەكەى لەنگ نابى، بۆيە لە سەرەو جىگىرم كرد و سەرچاوەكەش شوينى برپايە.

الافكار، لە (ق/۳، گل/۳)دا نووسراو بافكار - ئەميش لەنگ و ھەلەى نووسينە.

وهصلشان، له (عن، گل/۳، گل/۶، نم/۱، ما/۱، سجا، جم، صا) دا نووسراوه وصفشان (وهصفشان) – ئەمیش له پرووی دهستووری زمانی و فەرهنګیشهوه ناګونجی، چونکه (ئەوان له بیابانی وصفیان) وانا نادات که چۆن خۆیان تیایدا لهنگن (شەلن). له (ج) دا مامۆستا بهرامبەر بهم (وهصلشان) و (وهصفشان) نووسیویه: «لای مامۆستا سهجادی – (وهصف) باشتره» منیش بهرامبەر به تیچینه بیروپام وههایه که هرگیز (وهصفشان) نهوهندی (وهصلشان) پر بهپر و جیگیر و گونجاو نییه، هر بۆیه له سهرهوه (وهصلشان) م جیگیر کرد و بهر لهم تیچینهی مامۆستا (ج) هۆی ئەم رایهی خۆم دهرپویه و ئەو هتا مامۆستا (ج) بهم جوړه لهسهری هەلی داووتی و با خویندهواری شارەزا بریار لهسهر راستترینی (من و ئەو) بدن، تاكو له چاپی دووهمی ئەم پهراوییهدا ئەو رای خویندهواره بهر چاپ بکهویت.

واتای گشتی:

ئەو گەدایانه وهک سیمرغ له پێبازهکهیاندا گورج و چاکهکار و پیرۆزن و ههست و بیر و هیزیان زۆر بهخیرایی دێته کار لهو ڕیگهی خواناسییهیاندا بهلام هیشتا هر خۆیان بهگوناھبار دهزانن وهک له بیابانیککی چۆلهوانی و بێ ئاو و ئاوهدانیدا بن و لهنگ (شەل) بن ئاوههان. ئەم تاکه ههلبهستهی سهرهوه بهپێی زنجیره یهک له دوا یهکی تاکهکانی ئەم (حهوت بهنده)، له سههرچاوهی (ف) دا ههژدهمین تاک و له (ط، مک) دا نۆزدهمین و له (ج، جم، ق/۳، ص) دا بیست و یهکهمین و له (مع، نع، گل/۸، حم) دا بیست و شهشهمین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و ههوتهمین و له (شح، گل/۵) دا بیست و ههشتهمین تاک و له (سجا، عن، گل/۶، نم/۱) دا بیست و نۆیهمین و له (ن، ه) دا تاکی سییهمین.

۳۱- هم: دیسان، وه، ههم، ههروهها، فه، ههميسان، ههمديسان، ههمديس.

در: له

اقلیم: وشهیهکه له بنهڕتی زمانی (یونانی)یهوه کهوتوووته ناو زمانهکانی تری جیهان و زمانی (کوردی) و (فارسی)یشهوه.

اقلیم: له پرووی واتا و مهبهستهوه له کۆندا ههموو وشکاییی سهر (گۆی زهوی) دابهش کرابوو به سهر(حهوت) ئیقلیمدا که بهکوردی (کیشوهر) دهگرتتهوه، ئەویش ئەو بهشهی جیهانه که له پرووی کەش و تووشی و ئاو و باوه جیاوازیی لهگهڵ بهشیکی تری دراوسێیدا ههبی. دل: دل.

چو: وهک، ههروهک، مانهندی، بهوینهی، وهکی، وهکو،

سلطان له پرووی بهرپویهرایهتییهوه، گههرهترین دهسلاتدار بهسهر ناوچهیهکدا کهوا له پلهی (پاشا) یا (سهروک) یا (خهلیفه) یا (فرمانروا) دا یه له پرووی سوپایشهوه چوار پینچ پله له خوار ههره پایهی بالای ئەفسهرییهوه به(سلطانند- سولتانن)، که مهبهستی (کوردی) لهمهیه.

فوج: به‌شیکه له سپاو (افواج) کۆی (فوج)ه به‌واته: فه‌وجه‌کان. به‌کوردی (هه‌نگ) یا (هه‌ند)یش ده‌گرێته‌وه. که مه‌به‌ست له ژماره‌یه‌کی زۆره وه‌ک ده‌لێن: هه‌زار و هه‌نگ، یا هه‌زار و هه‌ند، به‌واته (ئوه‌نده) یا (ئوه‌نگه) که به‌ساله‌های سال و سواندن بووه‌ته (هه‌ند) و (هه‌نگ).
جان: گیان، په‌وان.

سهره‌نگ: پایه‌کی ئه‌فسه‌ری بالای سوپاییه‌ که یه‌ک پله له خوار هه‌ره بالای ئه‌فسه‌ری (سوپاییه‌وه)یه. (سهره‌نگدن: سهره‌نگن) واته (سهر) و (له سهروو) (هه‌نگ)ده‌وه‌ن.
لێره‌دا سهرنج ده‌دری که (کوردی) ده‌سه‌لاتداریی ئه‌و خواناسی و پێغه‌مبه‌ره خۆشه‌ویستانه که به‌(که‌دا)ی ناو برده‌وون، به‌هۆی پێره‌وه‌که‌یانه‌وه (ده‌سه‌لاتیانی) به‌سهر (دل و ده‌روون)ده‌وه به‌(سوڵتان)ی پایه‌ی سوپایی (نه‌ک پایه‌ی رامیاری) داناوه که له پایه‌ی سهره‌نگ که‌متره، به‌لام ئه‌و ده‌سه‌لاته‌یانی به‌سهر (گیان)ده‌وه پایه‌ی سوپاییدا که سی چوار پله له سهروو پایه‌ (سوڵتان)ده‌ویه؛ چونکه (گیان) هه‌ر ئه‌وپه‌ری به‌رز و مه‌زنی زیندووپییه‌و له گه‌وره و بجووکیدا له پروانگهی سوپاییه‌وه ده‌سه‌لاته‌که‌یانی هه‌سه‌نگاندوه.

ئهمه‌ش رۆشنییری فراوانی (کوردی) ئه‌گه‌یه‌نی که کابرایه‌کی هۆنه‌ری سوفی نامیز بووه و پله و پایه‌کانی سهربازی به‌وردی زانیوه، وه‌ک (سهر له‌شکرێک) شارده‌زا بووه.
ئهم تاکه به‌پێی (هه‌ر هه‌وت به‌نده‌که) (٣١)مین تاکه و به‌پێی به‌ندی دووه‌میان نۆیه‌مین تاکه و له سهرچاوه‌کانی: (ف)دا پێنچه‌مین و له (گل/٣، گل/٦، گل/٨، ص، مک، ط، شخ، جم، نم/١، سجا، صم، ما/١، ق/٢)دا هه‌وته‌مین تاک و له (صا، مع، ج)دا هه‌شته‌مین و له (مس، ن، ه)دا نۆیه‌مین تاکه و له (نع)دا نییه.

جیاوازییه‌کانی ئهم تاکه هه‌لبه‌سته سهرچاوه‌کاندا:

افواج له (عن)دا نووسراوه: انواعی: ئه‌نواعی.

هم برفاواج له (مع)دا نووسراوه: برسر فوج.

واتای گشتی

تۆی خۆشه‌ویست به‌سهر کیشوه‌ری (دل)و ده‌روونه‌وه (سوڵتان)ی ده‌سه‌لاتداری له ئاستی شه‌یدایانتدا.

هه‌م دیسان هه‌ر تۆ سهرفه‌رمانده‌ی هه‌ره به‌رز سوپای که هه‌موو بالاده‌ستییه‌کت به‌سهر (گیان)دا هه‌بی، واتا گیانی (که‌دا): تۆ ویسته‌کاندا.

٣٢- از لب: له لێوی- که به‌واتا لێوی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) و مه‌به‌ست له و راگه‌یاندانه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز و فره‌مایشت (ه‌دیث) و راگه‌یاندنه ئاینیه‌کانه که له ده‌می پیرۆزی پێغه‌مبه‌ر(د.خ)وه راگه‌یه‌نراون.

لعل: ئه‌و به‌رده به‌نرخ (گه‌وه‌ره)ی یه‌کی له رهنگه‌کانی رهنگیکی کالی زۆر دلگیره- که مه‌به‌ست له و لێوانه‌ی پێغه‌مبه‌ره له رووی به‌نرخ و هه‌م له رووی رهنگه‌وه وه‌ک لێوی پێغه‌مبه‌ر ئاله و پایه‌خداره.

وشەي (لعل) لە ھەمان کاتدا واتاي گولە (لالە)ی سوور و (گولە سوور)یش دیت کە بۆ ئەم شوپنە دەگونجی و (ياقوت)یشی پێ دەوتری.

گەوهر (لعل)یش لە سروشتیدا لە ولاتانی ھەک: (ھندستان) و (بورما) و (سیام) و (سەیلان) و (ئوسترالیا) و لە شوپنانی تریشدا بەرھەم دیت.

گیسو: پرچ، کەزی، قژ، بسک، ئەگریجە، پەرچەم، زولفی - مەبەست لەو بەشە پەخشانەیی قژی سەری کۆر و پیاو و کچ و ئافرەتە کە بە دەوری سەریدا ئاوێزانە. زۆر جار (تال تال)ی ئەو گیسووە چوینراوە بە دێری ئایەتەکانی قورئانی پیرۆز کە بەھۆی (جبرەئیل)ی فریشتەووە خوای مەزن (بەش بەش) ناردووێ بە پێغەمبەری خوێشەوێست - د.خ - چواندنی (گیسو) و (زولف) و (پەرچەم) و (کاکۆل) بە دێرەکانی قورئان یا بە دێرەکانی (فەرموودە: ھەدیث)ی پێغەمبەر - د.خ - نەریتیکێ سۆفیانەییەو لەوێژەیی کۆندا (باو) ھەدقە ئاینییەکانی (قورئان و ھەدیث) خوێندنەو ھیان چواندوو بە (بادە - مەي) و پێی مەستی بریواداری بوون و، (دیتن) و (چاو پێکەوتن)یان چواندوو، بەوشەي (وھصل) کە (وھصل) (دروست بوونی پیاو و ژن لەگەڵ یەکدا دەگریتەو) کە لە ھەلبەستی سۆفیانەدا ئەمەیان مەبەست نییە.

مشکین: ھەک موشک، (مسک) یا (مسکاو)، مسکە ئامیز، یا بۆن و پەنگی ھەک (مشک) و رەش بیت. کە مەبەست لە رەنگ و بۆنی (گیسو) ھەبە.

(مشک)، یا (مسک) ماددەیکێ زۆر بۆن، خوێشە و لە ھەرە گەرمترین ھەوینی جۆرەھا بۆنی خوێشە لە جیھاندا.

سۆفییەکان ئەو ھەوینە بۆن خوێشەیان لە ھەلبەستیاندا چواندوو بە کاریگەری خوێندنەو و بیستنی قورئان و ھەدیث و (نەشئە)ی سەرخۆشی (مەعنەوی)یان لێ وەرگرتوو.

ئەم تاکە ھەلبەستە تا ئەو ھەندە دەستم کەوتوو، بەپێی تیکرای ھەوت بەندەکە (۳۲)مین تاکە و، دەبەمین تاکێ بەندی دووھەمی.

خرم: شادمان، بەکەیف و دەم بەپێکەنین، گەش، شاد، ئەم پیتی (و : واو) ھەوای وشەکە بەو واتا (و)یە، لێی جیاپە. کامیاب (کامیابی): بە کام گەشتوو، بە ئاوات گەییو، ئەو ھەوای ھاتوو ھەتە دی، لێ تێر و تەسەل و مەست بوون، بەھێزن، بەتینی،

باھنگند: بەرێزن، شکۆمەندن، پایەبەرز. قورس و گرانبەھان، سەنگین، توانان، زیرەکن، بەھەتەر (عەزەمن) ئەویش بەھۆی بەھرمەندییەو لەو (لعل)ی لێو، (گیسو)یە بۆن خوێشەو کە لێکم داھەو.

ئەم تاکە بەپێی بەندی دووھەمی (ئەم ھەوت بەندە) تاکێ (۱۰) مینەو بەپێی تیکرای ھەر ھەوت بەندەکە تاکێ (۳۲) مینەو لە سەرچاوەکانی بەندی دووھەمدا ئەم تاکە لە (مع، ف، نع)دا نییەو لە (حم، ص، صا)دا ھەوتەمین تاکە و لە (با / ۱، ج، جم، سجا، شج، ط، ق / ۳، گل / ۳، ۵ / ۵، گل / ۶، ۸ / ۸، ما / ۱)دا ھەشتەمین تاک و لە (مع)دا نۆیەمین تاک و لە (عن، مس، ن، ھ)دا دەبەمین تاکێ بەندی دووھەم.

نیو بآلی دووهمی ئەم تاکه‌ی سهرهوه له (گل/ ۳، گل/ ۵، صا، مک، ط، جم، نم/ ۱، با/ ۱، سجا، صم، ق/ ۳) دا بهم جۆره‌ی دوااییه:

(طبله در طبله، تنگ در تنگند).

ئەگەر به‌دوای ئەم نیو بآله ئاوێتیه دا بگه‌ڕێن، له تاکي ئاینده دا، واته له (۱۱)مین تاکي ئەم به‌ندی دووهمه دایه، که لهو سهرچاوانه‌دا نیو بآلی یه‌که‌می ئەم تاکه نییه بۆیه هەر لهو سهرچاوانه‌یاندایه تاکي ئاینده نییه و دیاره ئه‌ویش له بیرچونه‌وه‌ی کاتی نووسیندا ئەم هه‌له‌یه رووی داوه. (بروانه ئه‌وێ...).

هه‌روه‌ها نیوه‌ی دووهمی ئەم تاکه‌ی سهرهوه: (۱۰)مین، به‌هۆی کۆنی و زۆر به‌دهسته‌وه دان و بی‌چاودێری له سهرچاوه‌ی (گل/ ۶) دا نووسینه‌که‌ی ئه‌وه‌نده سواوه‌و چووته‌وه، ناخوێنرێته‌وه به‌لام نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم تاکه له‌م سهرچاوه‌یه‌دا و له هه‌موو سهرچاوه‌کانی تر دا چۆن یه‌کن و هانای خوێندنه‌وه‌ی ده‌کریته.

ئەم شپاویانیانیش به‌لگه‌ی زۆر ده‌ست‌اوده‌ست کردن و به‌هه‌له نووسینه‌وه‌ی له‌بهر نوسه‌یه‌که‌ی تر و، یا به‌هه‌له له ده‌می که‌سی تر وه‌گیراوه‌وه په‌یا‌بووه.

واتای ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌گشتی:

به‌هۆی لێوی پیرۆزی گول‌ه‌یی گه‌وه‌رین (لعل) ئاسای پێغه‌مبه‌ر - د. خ- خۆشه‌ویسته‌وه که ده‌قه‌کانی (قورئان) و (حدیث) ی پێ‌بلاوکردووه‌ته‌وه که دێره‌کانی ئه‌و ده‌قانه وه‌ک (تاتا) یه‌کانی گیسووی موشک ئامیزێ خۆش رهنگ و خۆش بۆن وه‌ان، مایه‌ی باوه‌ر پێکردنی ئه‌و گه‌دایانه‌ن که به‌هه‌ره‌وه‌ربوونی ئه‌و بر‌وايانه‌ن له شادمان گه‌شن به‌کام گه‌شتوون له سایه‌ی ئه‌و ئاینه‌وه که له هه‌مووان زۆرتر خۆیان به‌شکو‌دار ده‌زانن.

(کوردی) سۆفییانه مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که خۆشی یه‌کیکه له‌و گه‌دایانه‌ی چاو له ده‌ستی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان.

۳۳- دل: دل.

پر اسرار: پر له نه‌هێنییه‌کانی، مه‌به‌ست له نه‌هێنی (هه‌قیقه‌تی عیرفان) ه.

غیب را: هی شاردراره، ئی نادیارێ. که نه‌هێنی (خوایه‌تی) یه.

به‌مثال: هه‌روه‌ک، چۆن به‌وێنه‌ی، مانه‌ندی، هه‌روه‌کوو، وه‌ک.

طبله ئه‌و (سنووق) هیه که خشل و پاره و زێر و به‌رده به‌نرخه‌کانی وه‌ک گه‌وه‌ر و ئه‌لماس و پیرۆزه و مه‌رجان و شیلای شوه‌ی، تیا ده‌شاردرینه‌وه. که له به‌کاره‌ینانی ئەم یه‌که‌م وشه‌ی (طبله) یه‌یاندایه مه‌به‌ستی (کوردی) له له‌شی ئه‌و (گه‌دایانه) بووه، چونکه خاوه‌ن بر‌وا‌بوون و له‌ش (جه‌سته) یشان له له‌شی بی‌بر‌وا‌یان پاک و پیرۆزتره، که‌واته فووی بر‌وا‌یه‌که‌یانی تیا‌یه وه یا مه‌به‌ستی له (طبله) دل‌ی (ئه‌و گه‌دایانه) یه‌و ئه‌ویش وه‌ک (طبله) یه‌کی تر له ناو له‌شیاندا، له جێگه‌ی ئه‌وه‌ی که (طبله) ئه‌و گه‌وه‌ر و شته به‌نرخانه‌ی تیا‌یه (دل‌ی) دل‌یان (ئه‌سراری غه‌یب) واته هه‌قیقه‌تی عیرفان و نه‌هێنی خوایه‌تیان تیا‌یه و دوورن له به‌دی و به‌دکاری جیهانی.

در طبله: (در: له) و ئەم (طبله)ی دووهمه مەبەست له گيانی ئەو گەدايانەيه که قوتو (سنوق)کەي دليانی تيايه وهيا به پيچەوانه وه يا ئەم (طبله)يهيان وهک گيان و دلي پاک و بي خووشي خواناسی و له حەقیقەتی عیرفان و نهینیی خوايه تی گەيشتنی تيايه و له ناو لەشی ئەو گەدايانەدا چيگره.

(کوردي) ئەگەرچی سەرەتای پازدا دانەکەي به (گەدايان)ی پيغەمبەردا -د.خ- داوه، بەلام مەبەستیشی له (گەدايهکی) وهک خۆيه تی که چاو له دەستی پيغەمبەر بووه بۆ شەفاعەت. له لایهکی تریشه وه دەتوانرێ ئەم (طبله) در طبله(یه، به وه لیک بدریته وه که دله پر له (اسرار غیب)هکەيان، واته پر له زانین و تیگەیشتنی عیرفانی حەقیقەت و په ییردن به نهینیی بوونی خواو خوايه تی و ئەو دله پرەشیان که وهک (قوتووی) گيان له ناو (قوتووی) لەشی ئەو (گەدايانەدايه) و، يا ئەو دله له ناخه وه برۆا هینەرەیان وهک (طبله)یهک له ناو (طبله)ی گياندايه و خۆشه و یستی پيغەمبەریش هەر له گەشه و پەرەسەندنایه له دل و گياناندا. ئەم چەشنه (هزر)و برۆا راگەياندنە له هۆش و هەستی سۆفیانەدا و راگەياندنەیان (باو)ی ناو بەرهی سۆفیه کانی (گەدايان) ه و بەراڤهیهک لەش و دل و دەروون و گيان سیخناخی عیرفانی (حەقیقەت شوناسی)و په ییردن به نهینیه کانی بوون و هەتا هەتایی خوايه، بەراڤهیهک ئەوه تا یهکیکی وهک (مەنصوروی هەلاج) خودی خۆی بهو عرفان حەق و حەقیقەت و (اسرار غیب)ه پەچاو کردوه، که به فەرموودهی (أنا الحق) واته: (من حەق و حەقیقەتم)ی دەریپوه که له راستیشدا ئەو حەق بوو، چونکه هەموو گەردیلهکەي لەشی تهژی ئەو برۆا به وه.

(کوردي) به پیتی زۆر له هەلبەسته کانی، خۆی بهیهکی له ریتوارانی ریتبازی ئەو (مەنصور)ه له قەلەم داوه.

هەر ئەم بۆ چوونهی ئەم تاکه هەلبەسته، ئەشی وهها لیک بدریته وه که ئەو ئەسراره غەیبیانە وهک فوویهکن که له ناو قوتووی لەش، دل، دەروون و گيانی گەداياندا پارێزاون که هەر ئەو (ئەسراری غەیبی)یا نه وهک تهپل (ئامپریکی موسیقی) دەنگ دەدەنه وه جیهان پر دهکن، بەراڤهیهک تەنانەت (لەش و دل و دەروون و گيانی) گەدايه کانی دەنگ دەداتە وه و کوشتنی ئەوان بۆ برۆا به خەلک هینان وهک دەنگدانە وهی (تهپلهکەيه) که دەنگی برۆا و خواناسی و پيغەمبەر دۆستی وهک دەنگی ئامپری موسیقی پر له ئاهەنگی خۆشی به سۆزی ئاینی لپوه به رزبیتە وه.

تنگ: تەنگ، تەنگەبەر، بی مەفەر، شوینی تەسک و ترووسک، پيچراوه، شارداوه، نهینیی، پهستیوارا، ئاخراو، سیخناخ، پر، تهژی. هەر وهها (تەنگ) به واتای باری شەکره (شەکر بار) هاتوو که نیشانهیه بۆ بچووکی (دەم و لپو) و، شیرین (وته بیژی)ی دەم و لپو و، بۆ شیرینی (چيژی) دەم و لپوی خۆشه و یست (دلخواز) جگه له وهی که وشەي (تەنگ) ناوه بۆ (سوراحی) یا (گۆزەله) یا (کووپه) یا (قەرايهی) شەراب، که هەمیشه مەست سەرخۆشی ئەو

شهرابه‌یه که له‌ناویدایه و نیشانه‌یه بۆ (مستی)ی سۆفیه‌کان له (فهرمووده) و له دیمه‌نی دهم و لیوه‌که. به‌بی ئهمانه ئهم وشه‌یه چهندین واتای جیا‌جیای تریش دهدات، به‌لام ئه‌وه‌ی بۆ ئهم تاکه‌هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه ده‌گونجی، ئهمانه‌یانه که لیکم دانه‌وه.

هه‌ر ئهم وشه‌ی (تنگ)ه‌یش له سه‌رچاوه‌کانی: (صا، با / ۱، ما / ۱، مس)دا به‌شیوه‌ی (تنگ)ه‌ هاتووه که ئهمیش به‌واتا: ده‌رگا، یا، که‌نداو واته: ده‌روویه‌کی ده‌ریا که به‌شیک‌ی له وشکایی زهمین دا دریبی و کردبیتیه (که‌نداو)یا به‌واته: (پارچه‌یه‌ک، هه‌ندیک) له زیو و زیو. که ئهم شیوه‌ی وشه‌ی (تنگ)ه‌ واتا‌کانی له‌گه‌ڵ مه‌به‌ست، واتای ئهم تاکه‌هه‌لبه‌سته‌دا ڕیک ده‌که‌ون، له (دهم و لیو) ته‌نگ و (بچکۆله‌که‌ی) که ده‌ربیرینی ده‌قه ئاینیه‌که‌نه وه‌ک که‌نداو‌یک‌ی ده‌ریاوان له واتا فراوانی دا، که (پ): (سیخناخ)ه‌ له‌ی (ده‌قانه‌ی)ئایه‌ت و ده‌یث و سونه‌ته، که شیرینی وه‌ک (شه‌کریار) که گه‌دایانیان مه‌ست کردووه و ئه‌که‌ن.

در تنگند: ته‌نگه‌به‌ری و (بی مه‌فه‌ری)دان که مه‌به‌ست له‌وه‌یه: خودی له‌شی ئه‌و گه‌دایانه (پرن) له تیگه‌پشتنی هه‌قیقه‌ت (عیرفان) و ئه‌و (دل) و گبانه‌یش که له ناو له‌ش به‌(جه‌سته‌ی) گه‌دایه‌کانیشدا‌یه، دیسانه‌وه (پرن) هه‌مان تیگه‌پشتن و نه‌یینه‌یه‌کانی خوا‌یه‌تی و، ئه‌س‌راره (غه‌یبیه‌کان) و شوینی داخو‌زی و ئاره‌زووه جیهانی (شه‌هوه‌تی مرۆفیتی)یان تیا نابیته‌وه. وشه‌ی (ته‌نگ)ی به‌که‌می سه‌ره‌وه له سه‌رچاوه‌کان: (ما / ۱، شح / ۵، ن)دا به‌شیوه‌ی (ته‌نگه‌) نووسراوه که وه‌ک له‌پیشی ئهم دێره‌دا لێی دواوم.

ئهم تاکه‌هه‌لبه‌سته به‌م شیوه‌یه‌ی سه‌ره‌وه جیگرم کردووه، له سه‌رچاوه‌کانی: (ف، صا، مک، ط، نم / ۱، جم، با / ۱، سجا، حم، مع، ق / ۳، ج)دا نییه‌و له سه‌رچاوه‌کانی (گل / ۳، گل / ۵، گل / ۶، گل / ۸، ص، شح، ما / ۱)دا نۆیه‌مین و له سه‌رچاوه‌کانی: (مس، عن، ن، ه)دا یان‌زه‌یه‌مین تاک‌ی ئهم به‌ندی دووه‌مه‌یه.

من لهم تاکه‌ دا هاتنی: (طبله در طبله) به‌رامبه‌ر به‌(تنگ در تنگ)یا (تنگه در تنگه) به‌جۆره، (له‌ف و نه‌شریکی) ده‌ستووری وێژه‌ی کۆن ڕه‌چاوه‌که‌م که هه‌ر وشه‌یه‌کی (طبله) به‌رامبه‌ر به‌یه‌کی له (تنگ)یا (تنگه)که‌نه (شی)م کردوونه‌ته‌وه.

وه‌ک له تاک‌ی پیشوودا ڕام گه‌یاند له هه‌ندێ سه‌رچاوه‌دا نیو بآلی دووه‌می ئهم تاکه‌ی سه‌ره‌وه به‌هه‌له‌که‌وتووته ناو تاک‌ی پیشوو و به‌وه له‌م به‌ندی دووه‌مدا ئهم تاک‌ی (۱۱)مینه‌ نا‌ته‌واو ده‌رچوو، که به‌تۆژینه‌وه‌ی ساغم کردووته‌وه. ئهمیش جیا‌وا‌زییه‌کانی ئهم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه، به‌پیتی سه‌رچاوه‌کان:

(دل پر اسدار) له: (عن، ن، ما / ۱)دا نووسراوه: (دل زا سرار).

(به‌مئل) له: (مع)دا نووسراوه: (سه‌ریز: سه‌ر ڕیژ) به‌واته: (سه‌ری). ئهمیش ده‌گونجی

(به‌مئل) له (مس، ص، شح)دا نووسراوه: (سرشار) به‌واته (پ) و ده‌گونجی.

(طبله در طبله) له (صا)دا نووسراوه: (طبله در طبله) هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌ی (ڕینووسه)

(در تنگند) له: (ما / ۱)دا نووسراوه: (در دنگند) ئهمه‌ش نا‌گونجی.

نیو بالی یه که می ئەم تاکه ی سهره وه له: (ط، شخ، گل/ ۳، گل/ ۵) دا نییه و من به پیتی سهرچاوه کانی تر لێرهدا جیگرم کرد، چونکه نیو بالی دووهمی ئەم تاکه سهره وه وهک له تاکه ههلبهستی پێشوو دا نیشانه م بۆ کرد (بههله) که وتبووه ئەوێوه و من هینامه وه ناو ئەم تاکه ی سهره وه و به وه ئەم تاکه ههلبهسته که بههله له ناو چووبوو (دۆزیمه وه) و بوو به م تاکه ههلبهسته و توانیم شتیاوییه که چاره بکه م.

واتای گشتی ئەم تاکه:

ئەو گه دایانه (ئەو برهاهینه پاک و دروستانه) دلایان پێ له زانین و تیگه یشتنی (عرفان) و، برهاکردن به نهتییه کانی بوونیتی خوا و راستی ئەو حهقیقه تانه ی که پێغه مبه ری ئیسلام - د.خ- بلای کردنه وه که ئەو بلاوکردنه وه وهک ئاشکرا کردنی ئەو (سندووقه) یهک له ناویه کدا پهستیوراوه ن که پریان له گه وهه ری نرخداره ئەو پێغه مبه ره خۆشه و یسته بۆ ئیمه ی والا کردنه وه و، دل و دروون و گیانی (گه دا) یه کانی پێ کرد له دلایابوون له حهقیقه تی ئەو نهتییه یانه و بهندیاری کردن به خوا په رستی و (پێغه مبه ر دۆستی) یه وه. به هۆی دهقه پیرۆزه ئاینه کانه وه که چه سپاندیه ناخیانه وه.

۳۴- زکف: له پی دهست، به ری دهست.

(زکف): له دهست.

دادگان: داوان، داوه کان و به (زکف) هکه ی پێشه وه، ده بیته: (زکف دادگان): له دهست داوه کان، له دهست چووه کان، ئەوانی له دهست دراوان. که مه بهست له وانه یه (دلی جیهانی، ئەوانه ی دلایان به ئاره زووه کانی جیهانییه وه بووه یا هه یه) واته: ئەو که سه (گه دایان) ه که دلی جیهانی (دل به ئاره زووی جیهانییه وه) یان له دهست داوه، له دهست چووه.

بۆ گه یشتنه پایه ی (گدایی): (شوریده) ی.

شوریده: شهیدا، ئاشوفته، دیوانه (نهک شیت) به شکو شهیدای جوانی فه رمووده و ره وشتی په سه ندی پێغه مبه ری مه بهسته، شهیدا و دیوانه و دل به ندی ئەو خۆشه و یستیه گیانییه ی که سه و داسه ری گه یشتنه ههستیکی پی زانیی (حهق و حهقیقه ت) و تیگه یشتنی ریگه ی راستی (جیهانی) و (ئوه جیهانی) و پاک بوونه وه له ئاره زووه (شه وانییه کانی) (ئهم جیهان) و که و تنه سه ره ئەو ری بازه ی که (پێغه مبه ر - د.خ) بۆ مرۆقی دیاری کردووه.

شوریده: شۆرلی هه ستاوی خۆشه و یستی ئەو ری بازه سو فیانه یه.

(کوریدی) ئەو دلی (جیهانی) له دهست داوان و شۆریده یانی (نیو بالی یه که می) ئەم تاکه ههلبهسته ی به م جوار چه شنه ی دوا یی پێناسه کردووه که ئەو که سانه (گه دایانه):

۱- شوخ: سایه سووک، جوان، قسه خۆش و دهم به پیکه نین، که زوو ده چنه دل وه و نابیتزین.

۲- شیرین: شیرین، دلگیر، قنج، خۆشویستراو.

۳- شاهد: دلخواز، یار، خۆشه و یست، دل رفیت.

٤- شنگند، شهنگن (شنگ): گهش، پرووخوش، ئه و پهری جوانی و دلگیر، نازدار، نازهنین، قشت، خویش، مه بهستی شاعیر له وهیه ئه م چوار چه شنه پوآله تانه له و که سانه دایه که به (گه دایان): شهیدایانی یتگی ئیسلامه تی و سواکه رانی بهر درگا و دیوان و باره گای پیغه مبهری د.خ- داناون.

ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له (صا، نع) دا نییه و له (حم) دا هه شته مین و له (با/ ١، ج، جم، سجا، ط، عن، ف، مک، نم/ ١) دا نویه مین تاک و له: (شح، ص، گل/ ٣، گل/ ٥، گل/ ٦، گل/ ٨، ما، مع) دا دهیه مین و له: (عن، مس، ن، ه) دا دوانزه یه مین تاک یه م بهندی دوومه یه. هه روه ها ئه م تاکه به پیتی سه رپاکی هه وت بهنده که (٣٤) مین تاکه هه لبه سته. نیویالی دوومی ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له (مک) دا به هه له به م جوړه یه: (کشف گشاف قره هنگند)

به لام هه ر ئه و نیو بالی دوومه له جیگای وشه ی (فرهنگند) هکه له (ط) دا نووسراوه (فرهنگند) که به سه رنجدان درده که وی ئه و هه لبه یه یان له تاکه هه لبه سته دواپی واته: (١٤) مین بهندی دووم وهیا (٣٥) مین هه وت بهنده که دا بووته نیو بالی دوومی ئه و (پروانه ئه و). ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له هه موو سه رچاوه کانی دا چونیه که.

واتای گشتی ئه م تاکه:

ئه و گه دایانه دلی جیهانی خوینیان له دهست داوه و به ووی راگه یاندنه کانی (پیغه مبهر- د.خ) وه، که وتوونه ته سه ر یتبازی راستی و یتگیشتن و خوایه تی ناسین و پهیره ویکردنی ئه و راگه یاندانه و به و هویه وه. هه موو سایه سووک و جوان و دلگیر و گهش و دهم به پیکه نین و... هتد له شهیدایی و، درباری باره گای پیغه مبهر دا.

٣٥- عارفان: عارفه کان، که کۆی (عارفه).

(عارف) له رووی زمانیه وه به واتا: دانا، ناسه ر (شوناسنده)، دان به خوډاگر، به پیشوو، بین دریت، هوشمهند، وشیار.

(عارف) له رووی سوڤیگه رییه وه زاراوه یه که به واتی خواناس به حق، یتگیشتوو له نه پنی (أسراوه) شاردراره غه ییه کانی بوون و حه قیه تی خوی مه زن و ناسه ری خوایه تی و پهیره ویکاری فه رمایشته کانی خوا له سه ر یتبازی ئاین. به گویره ی (ئیسلامه تی) یش بر واهینه رانی پیغه مبهری ئیسلام د.خ- له دهقه کانی (قورئانی پیروژ) و فه رمووده و هدیته کان و سوننه کان، که مه به ست له (گه دایه کانه) به هوشمه ندیه وه (کوردی) یه کی بووه له و سوڤیه پاکانه.

ئه مجا له م سه ره تای تاکه هه لبه سته ی سه ره وه دا که (کوردی) فه رموویه تی (عارفانند): (عاریفانه ند) واته ئه وانه، یا ئه و گه دایانه ی که پیناسه کراون، خوین (عارف) ن به هه رسی واتای زمانی و ئیسلامی و سوڤیگه رییه وه واته شاره زان له:

تارم أعلأ: (تارم) به واته ئاسمان و (ئه علا) به واتا (بالأ) که له دهستنی شانکردنی ئاسمانه که

به(ئاسمانى بالا)مەبەستى لەھەرە بەرزترین ئاسمانىكە كە (سدرەتو لمونتەھا) و بارەگای (كورسى)ى خۆى مەزنى لىيە كە واتە (كوردى) ئەو گەدايانەى بەناسەرى پىرۆزى ئەو بارەگای خۆايەى داناون كە پەپرەويكارى لە ناخەوەى فەرمایشى خۆى گەورە راگەياندنەكانى پىغەمبەر -د.خ- دەكەن.

لە نىوبالى دووهمى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەوھەدا (كوردى) ئەو (گەدا): سوآلكەرانى دەربار و بارەگای پىغەمبەرن بە جۆرێكى تر ديارى كردوون كە رێزە خۆرى پاشماوھى سەر سفرە و خۆانى پىغەمبەرن كە ئاينە ئىسلامىيەكەيتى و بەجۆرێ لە كرىنەرەوھى ئىسكى ئەو سەر (سفرە)يەى ناوېردوون كە فەرموويەتى:

بر درت را: لەبەر دەرگانهكەتدا: لەبەر دەرگانهكەتدا ئەو گەدايانەى بە(لالنگند): واتە كرىنەرەوھى پرۆزەلەو، وردە گۆشتى ئەملا و ئەولای ئەو ئىسكى گۆشت لىكراوھەين كە بەسەر سفرەكەوھە ماون و گەدايەكان وەك پاش خۆان دەيانخۆنەوھەكە مەبەست لە پەپرەويكارى ئەوانەى بۆ (دەقە ئاينى)يە راگەيەنراوھەكان

لالنگ: كرىنەرەوھى پرۆزەلەى دەورى ئىسكى گۆشت لىخۆراو. ئەو گەدايانە (لالنگ)ن. ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەوھە لە سەرچاوەى: (نع)دا نىيە و لە: (صا)دا ھەشتەمين و لە (حم)دا نۆيەمين و لە (با/۱، ج، جم، ص، ط، ف، ق/۳، نك، نم/۱)دا دەيەمين تاك و لە (گل/۳، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ما/۱، مع)دا (۱۱)مين تاك و لە (عن، س، ن، ه)دا سيانزە يەمين تاكى ئەم بەندى دووھەمەيە.

بەلام بەپىتى تىكرای تاكەكانى ئەم ھەوت بەندە(سى و پىنچ)مين تاكە.

جياوازى نىوان سەرچاوەكان:

عارفانند لە (عن، گل/۸)دا نووسراوھ (عارفانى)، ئەميش دەگونجى. (ئەعلا) لە (شح)دا نووسراوھ بالا، ئەميش دەگونجى و فارسىيانە ترە. (بردت) لە (شح)دا نووسراوھ: گەز چوپان- ئەمەش شىواوييە (بردت) لە (گل/۸، ص)دا نووسراوھ: بردتو كە ئەميش لەنگى دەدات.

واتاى گشتى:

ئەو عارفانەى گەيونەتە ئاسمانى بالا، ئەمجارە ھەر سوآلكەرى بەر دەرگانهكەتن و رێزە خۆرى پاشماوھى سەر سفرەتن ئەى پىغەمبەر -د.خ- دوو تاكە ھەلبەستى دوایى تەواوكرى ئێرن.

۲۶- انبياء: پىغەمبەران، نىردراوانى خوا بۆ رىنومايى مپوؤف.

در مدارس: لە خويندنگايەكان.

غيبى: شاردراوھ، ناديارى، نەيتى، پەنھانى. پشت پەردەيى.

ئەم نيو بالى (يەكەمى) تاكە ھەلبەستەى سەرەوھە تەواوكر، يا درىژەپيدانى تاكى پيشووە كە نيشانەى بۆ ئەو (عارف)انە تيا كراوھ كەوا (خواناسن) واتە: نزيكن لە ئاسمانى بالا، واتە

باره‌گای خواوه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر له‌به‌ر ده‌رگا و باره‌گای پێغه‌مبه‌ری ئیسلامدا پێزه‌ خۆر و پاشماوه‌ خۆری خوانی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ن، که له‌م تاکه‌ی ئێره‌شدا ئه‌و (عارفانه‌ی) به‌(انبیا) لێک داوه‌ته‌وه‌ که ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ (به‌پیتی بروای ئیسلامی) وه‌ک ئه‌و عارفانه‌ ده‌سته‌و خواری (محمه‌د - د.خ)ن له‌ قوتابخانه‌ (خوێندنگای) غه‌یبیدا له‌ خواناسی و خوا به‌خه‌لک ناساندنیاندا، به‌نویکه‌ ره‌وه‌ی ئاینی ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ و یه‌ک‌خستنی ده‌قه‌کانی په‌راوییه‌ پیرۆزه‌کانیان له‌ (قورئان)دا و کۆتاییه‌ینه‌ره‌ به‌پێغه‌مبه‌رایه‌تی به‌پیتی رۆژگار.

بۆیه ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ له‌و خوێندنگای خواپییه‌دا که هه‌ر ئاینه‌ی چه‌شنه‌ مه‌درسه‌یه‌کی تاییه‌تی به‌خۆی هه‌بووه‌ و هه‌ریه‌که‌یان له‌ قوتابخانه‌ی خۆیدا (په‌یی) به‌حه‌قیقه‌تی بوونیتی خوا بردووه‌و، له‌ په‌یکاری په‌یره‌ویکردنی فره‌مایشی خوادا بوون به‌پیتی ئاینه‌کانیان و به‌خه‌لکیان ناساندوون ئه‌وانه‌:

کشف: (په‌ی) پێ بردن، دۆزینه‌وه‌ی، ده‌ستنیشانکردن، پێزانین مه‌به‌ست له‌وه‌ که ئه‌و په‌ی پێبردنه‌یان و خۆیشیان دیسانه‌وه‌ په‌ی پێبراه‌وی (کشف): دۆزه‌ره‌وه‌ی، په‌راوی وه‌ک (کشف)ن

(کوردی) ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ و رێبازه‌کانیان وه‌ک په‌یره‌ویکاری ئه‌و نه‌هێنیانه‌ داناوه‌ که له‌ قورئانی‌شدان و، یا به‌جۆره‌ (الکشف)یکی چواندوون و هه‌مووانی به‌ده‌ربارانێ پێغه‌مبه‌ری ئیسلام داناون و به‌ستوونی به‌و(گه‌دایانه‌ی) که له‌ تاکه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی پیشوودا لێیان داوه‌، له‌ دوو تاکه‌ هه‌لبه‌ستی دوا ئه‌م تاکه‌ ئێره‌ش هه‌ر درێژه‌ی به‌م بیریه‌ی خۆی داوه‌ و، ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ی به‌پیت، به‌ره‌که‌ت و برشتی: (فه‌ری) ناو فره‌هنگی ئاینی ئیسلام داناوه‌.

ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ به‌پیتی ژماره‌ی تاکه‌کانی هه‌موو حه‌وت بنده‌که‌ (٣٦)مین تاکه‌ به‌لام به‌پیتی تاکه‌کانی ئه‌م به‌ندی دووه‌مه‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی (ف، ط، م، ن، ١)دا نییه‌ و له‌ (نع)دا هه‌شته‌مین و له‌ (صا)دا نۆیه‌مین و له‌ (حم)دا ده‌یه‌مین و له‌ (با، ١، ج، جم، سجا، ق/ ٣، گل/ ٢، گل/ ٥، گل/ ٦)دا پانزه‌یه‌مین تاک و له‌ (ما/ ١، مع، گل/ ٨)دا دوانزه‌یه‌مین تاک و له‌ (شح، ص، عن، س، ن، ه)دا چوارده‌یه‌مین تاکه‌ی ئه‌م به‌ندی دووه‌مه‌یه‌.

فی: (فه‌ر، شان و شکۆ، شکۆمه‌ندی، جوانی، په‌رداخ، په‌رتوه‌، پیت، برشت، به‌برشت، به‌هرمه‌ند)یش به‌کار دێت.

مه‌به‌ستی (کوردی) له‌ شکۆمه‌ندی و په‌رتوه‌ی ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌یه‌ وه‌ک پیت (حه‌رف)ی ناو فره‌هنگی ئاینی ئیسلامیدا، ئه‌وه‌تا له‌ قورئانی‌شدا به‌پێز و شکۆدار ناوبراون: به‌راوه‌یه‌ک لای ئیسلامه‌کان پیرۆز و به‌فه‌ر و شکۆدار و ریزمه‌ندن -د.خ-

فره‌نگه‌ن: فره‌هنگه‌ن.

وشه‌ی (فره‌نگ) له‌ رووی زمانه‌وانییه‌وه‌ واتا: (زانپاری)، دانش، پۆشنپیری، وێژه‌(ئه‌ده‌ب) فێربوون و په‌روه‌رده‌، هه‌روه‌ها به‌واتای به‌ره‌می زانیاری یا وێژه‌ی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کیش به‌کار دێ و به‌تایبه‌تی مه‌به‌ست له‌ (په‌راوی)یه‌که‌ وشه‌ گه‌لی زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌لێکدانه‌وه‌یانه‌وه‌

تیابی (قامووس).

ئەمجا (کوردی) ئەو پیغەمبەرانی بە فەر و شکۆی فەرھەنگ ناو بردوون.

جیاوازی سەرچاوەکان

انبیادەر لە (ق/ ۳، ف، نم/ ۱، با/ ۱، سجا، ج) دا نووسراوە: انبیایی که ئەمەش لەنگە.

انبیادەر، لە (نع، گل/ ۳) دا نووسراوە: (انبیادەر) که ئەمیش لەنگە.

فەر لە (نع، عن، ق/ ۳) دا نووسراوە (قَری) ئەمە دەگونجی (فرهنگه‌ند) لە (ط) دا نووسراوە (فرسنگند) واتە ماوەی یەک فرسەخ ڕێگە، که (۶) کیلۆمەتر ڕێگایە که ئەمیش ئەگەر بگونجی بەلام گونجاندنێکی لاوازه.

واتای گشتیی ئەم تاکە:

پیغەمبەرانی که لە خۆبەدنگای نەینی (بشت) پەردەدا پێ گەیشتبوون، ئەوان ڕوونکەرەوێ شتی نەزانراو بوون و پیت (بەرەکت) و ڕیشتی خوو و ڕەوشتی راست و دروست و پاک بوون و ڕووناکەرەوێ ڕێگە راست و ڕەوانی کامەرانی هەردوو جیهانی بوون و ڕێگە پیغەمبەری ئیسلامیان دیاری کردووە که کۆتاییهێنەری پیغەمبەریتیەکانیان بوون.

۳۷- در سمای: واتە لە ناو ئاسمانی، لە ئاسمانی، بۆ ئێره مەبەست که شوێنێکی یەكجار پان و بەرین و، فراوان: لە شوێنی هەره فراواندا.

حقیقت: راستی، دروستی، حەققیەتی، بەحەق زانیی نەینی شارداراوەکان که ڕوا کردن بەبوونیتیی خوا (الحقیقة الصمدیة) ی زاتی خودی خاوە بەدڵ پەرستنی ئەو خاوە و پەرەویی فەرماشتهکانی، ئەمجا ئەو: (ئاسمان) یا (شوێنە فراوان) هەمبەست لە شوێنی ئەم (حەقیقەت) هیه.

جانی: گیانی، مەبەست لەو ئاسمانی حەقیقەتە، ئاسمانیکی مەعەوییه و (حەقیقەت) وشەیهکی سۆفییانەیه لە دواي پلهی (مەعریفەت) هەو دەیکەنێ که دەبنە (ئەهل الحقیقه) ی بەرامبەر بە (اهل السنة والجماعة لأهل الشريعة).

مهر پرواز: ئەوێ فرینی خۆش بویت، بۆ چوونه ناو ئاسمانی مەعەوییهوه.

وهك له دوو تاكه هەلبەستی پێش ئەم تاکە هەلبەستە سەرەویدا ڕامگەیان دوو که ئەم تاکە ئێره و تاکی تری پێش ئەمیش و تاکی دوايش درێژه پێدانی و اتا و مەبەستی تاکی پێشووتره، واتە (تاکی (۳۵) هەمین هەوت بەندەکه (وهيا تاکی (۱۳) هەمین ئەم بەندی دووهمهيه).

چونکه لهوهبەر له پهيكاری ڕاگەیانندی (گەدایان) دا بوو، بەلام لە تاکی پێشوو دا ئەو (گەدایان) هێ کردن بە (انبیا): پیغەمبەرەن، یا وهك به‌شێك له گەدایان. ئەوا لێره دا ئەو (پیغەمبەرەن) هێ که لە تاکی پێشوو، واتە تاکی (۱۴) مین ئەم بەندی دووهمه دا (چەرە) یەکیان لێ دوام و ئا لەم تاکە هەلبەستە ئێره دا ئەو پیغەمبەرەن هە ڕاگەیان دوو که لە ناو (ئاسمانی) یا (شوێنێکی) یەكجار فراوانی (حەقیقەت) شوناسی (گیانی) دا ئەوان (ئەو پیغەمبەرەن) ئەگەر چی، گێز (ئارەزوو) یان لە پەرەزکردنی (فرینی) بۆ سنووره، لەو ئاسمانی

حەقیقەتی گیانییەدا بەلام ئەو تا کۆتایی ئەم تاکە هەلبەستەیی ئێرە (سەرەو)ی بەو هیناوە کە ئەو پێغەمبەرانی لە برینی (طی) ڕێگەدا. هیشتا هەر (بالکورت، بالشکاو، شەل)ن لەو برینی ڕێگەیدا. کە لێردا وەک نیشانە بۆکردنکی نەینی مەبەستی (کوردی) لە توانایی لە رادەبەدەری (پێغەمبەری ئیسلام -د.خ)یە کە لە ماوەیەکی زۆر کورتدا لە خاکی (حیجان)دووە بەخاکی (قودس)دا گەیشته حەوت نەۆمی ئاسمان و پال (سەدرەتو لمونتەها) و (لەوح) و (قەلەم) و (کورسی)ی بارەگای (عەرش)ی خوای مەزن و پەروردگار لەوێ ئەو پێویست بوو، فەرمووی و وەلامی بیستەووە گەرايشەووە کە لە ئایینی ئیسلامدا بە (میعراج) واتە ئەو شەوێ کە تیایا پێغەمبەر گەیشته بارەگای خوای یەکتاوی هاوتوانا ئەوشەووە ناسراوە بە (میعراج).

طی: برینی، پێچانەوێ کە مەبەستی لە پێچانەووە برینی ڕێگەیه بە ئاسمانا و نیشانە بۆ کردنی لەنگی پێغەمبەرەکان و بەراوردی لەگەڵ برینە تیزرەوێیەکی میعراج بە ئاسماندا. هەرەک لە وشەیی دواي ئەم وشەیی (طی)یەدا (کوردی) لەم تاکە هەلبەستەیدا وشەیی (ڕێگە)ی دەریابوو.

لەنگە: لەنگن، دەلەنگن، شەلن، هەرەها ئەم وشەیی (لەنگ)ە واتای: -خەستە (نەخۆش)، ناتوان، داماو و، هەلۆیستە کردنی کاروانیش دەگەیتە ئەمانیش لەگەڵ واتا و مەبەستی ئەم تاکە هەلبەستەدا دەگونجێن. بەوێ کە لە چاوتوندوتیژی برینی ڕێگەیی میعراجە کەدا ئەوان وەک ئەو بەتوانا نین و لەش بەبار و هەلۆیستە کارن.

جیاوازییەکان

مەر لە (حم، ص، گل / ٥)دا نووسراوە: بەر، لەبەر، بۆ، لە بۆ، لە کە ئەمانەش هەموو دەگونجێن و (مەر) پڕبەرترینە لە واتادا، بەلام لەبەر ئەوێ لە زۆرینەیی سەرچاوەکاندا (مەر) نەنووسراو بوو بۆیە ئەم (بەر)ەم جیگیر نەکرد.

(طی راه) لە (عن، گل / ٨، شح)دا نووسراوە: خود بەخود، خۆبەخۆ، لە خۆوە کە ئەم نووسینی سێ سەرچاوەیەش زۆر پڕبەرترین بەجیتر و گونجاوترە لە ناوەرۆکی سەرچاوەکانی تر، بەلام لەبەر ئەوێ لە (٢١) سەرچاوەدا (طی راه) هاتوو، بۆیە (خود بەخود)ەکەم جیگیر نەکرد کە شایانترە.

ئەم تاکە هەلبەستە بەپێی زنجیرەیی یەک لەدوایەکی تێکرای (حەوت بەند)ەکە (٣٧)مین تاکە و بەپێی زنجیرەیی تاکەکانی ئەم بەندی دوووەمە (١٥)مین تاکە. لە سەرچاوەکانی ئەم تاکەدا زنجیرەیی ژمارەیی ئەم تاکە لە (با / ١، ج، جم، سجا، صا، ط، ف، ق / ٣، گل / ٣، گل / ٦، ما / ١، مع، مک، ن، نم / ١)دا نییە و لە (نع)دا یەمین و لە (جم)دا یانزە یەمین و لە (گل / ٥)دا دوانزە یەمین و لە (شح، گل / ٨)دا سیانزە یەمین و لە (ص، عن، من، ه)دا پانزە یەمین تاکێ ئەم بەندی دوووەمینە.

واتای گشتی ئەم تاکە:

ئەم تاکە کۆتایی پێهێنەر و درێژە پێدانی دوو تاکێ پێش خۆیەتی و من نیوێ دوووەمی بەم

چەشنەى دواىى بەجىتر دەبىنم لەوەى لەسەرەوہ جىگرم کردوہ:

«بەر پرواز خود بەخود لنگند»

کە واتايەکەى پرو چرو پرەپرتريکە کە مەبەستى لە پىغەمبەرەکانى ترە، ئەگەر چى ھەموو لە قوتابخانەى گيانيدا يەکسان فيربوون، بەلام بەرامبەر پىغەمبەرى ئىسلام -د.خ- کە ئەم ھەوت بەندە لە بارەى ئەوہو ئەو پىغەمبەرانە لە کاتى پروازکردن بەئاسمانى خوا ناسييدا کە لە قوتابخانە گيانىيەکەيدا فيربوون و کەچى ھىشتا لە پەرواز (فرين) ھەکەيان (لەنگ)ن لە چاو تىژرەوى چوونە ميعراجى پىغەمبەرى ئىسلامدا. بەلگەى تاکى ئايندە.

۳۸- شاھدم: خۆشەويستەکەم کە مەبەست لە پىغەمبەرى ئىسلامە -د.خ- لە کاتى ميعراج.

شاھدم: ئەمەيان لە واتايدا، جياپە لە واتاى (شاھدم)ى يەکەم، کە لىرەدا مەبەست لە گەواھيدەرم : شايەتمە.

واتا: خۆشەويستەکەم کە (محمد) -د.خ- يە گەواھيم بۆ دەدات کە لە ميعراجدا (بروانە نيوبالى دووہمى ئەم تاکە ھەلبەستەى سەرەوہ).

در ميعراج: لە (ميعراج)دا کە لە شەوئىکدا لەگەڵ فرىشتە (جبرەئيل)دا لە حىجازەوہ بەسواری (بوراق) بەريکەوتن بۆ قودوس و ئەمجا بەرەو ئاسمانەکان تاکەيشتنە بارەگای خواى مەزن و..... ھتد و گەرايشنەوہ.

ئەمجا لەم نيو بالى دووہمەدا (کوردى) فەرموويەتى: (ھەمەشان ديده): ھەموويانى چاو پى کەوت - واتە ھەموو پىغەمبەرەکانى بينى کەوا در رھش (دەر رەھەش) لە ريگەى ميعراج کردنەکەيدا چاوى پتيان کەوت وەک لە داستانى (ميعراج نامەکاندا) ھاتووە پيشوازيان لى کردوہ.

چنگند: ئەم وشەيە زۆر واتاى. جياجيا دەدات وەک (چنگ : چنگو پەل)يا (چەنگ)ى ئامپريکى مۆسيقا..... ھتد بەلام لىرە بەواتايەکى ترى ئەو وشەيە ھاتووە کە ئەويش (چەنگ) بەواتە (سەرکەچ): لە ريگەى شکۆمەندى پىغەمبەردا. وەک پيشوازی بکا و ريزگر لەو ريتبوارى چوونە ميعراجدا وەستا بوون.

ھەلسەنگاندن:

لە نيوبالى يەکەمى ئەم تاکەدا دەبينریت دووجار وشەى (شاھدم)ى بەکارھيئاوہ بەپاڵ يەکەوہ کە ھەريەکەيان بەواتايەکى جياواز لەوى تريانە.

جياوازيەکان:

(رھش) لە (گل/ ۳، گل/ ۵، ما/ ۱)دا نووسراوہ: صەفى : پىزى.

جگە لەم جياوازيە ئيتر لە ھەموو سەرچاوەکانيدا ئەم تاکە چونيەکە.

ئەم تاکە بەپتي ژمارەى لەم (ھەوت بەندەدا) (۳۸)مين تاکە و بەگوێرەى زنجيرەى تاکەکانى ئەم بەندەى دووھميش (۱۶)مين تاکە.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە سەرچاوەکانى (ج، جم، سجا، شج، ط، ف، ق/ ۳، مک، نم/ ۱، نع)دا

نییه و له (صا) دا دهیهمین تاک و له (با / ۱، حم، گل / ۳، گل / ۶) دا دوانزهیمین و له (گل / ۵، ما / ۱، مع) دا سیانزهیمین و له (گل / ۸) دا چواردیهیمین تاک و له (ن) دا پانزهیمین و له (ص، عن، مس، ه) دا شانزهیمین تاکه هه لبه سستی ئەم بهندی دوومهیه.

واتای گشتیی ئەم تاکه:

ئەم تاکه درژده پیدانی سی تاکی پیتشه وهیه تی که له پیتغه مبه رانی (گه دایان) به باره گای پیتغه مبه ری ئیسلام د-خ- دواوه کو تاییی به تیز ره ویی دوا بیان له (میعراج) دا هیناوه که له رتگهی ئاسمانه کاندایه وانی له پیتشوازی کردنیدا دیون به (ملکه چی) ی ریتز لیگرتنه وه که خودی پیتغه مبه ره خو شیه و یسته گه واهی ئه وهی داوه.

۳۹- با: له گه ل، به رامبه ر، له رووی.

دد: جانه وهر، گیانداره خراپکارو درنده کانی وهک میترده زمه و، خیتو، و شهوه و دایکی ئال که گیاندارای ئه فسانه یی و نادیارن و خراپکاری به رامبه ر به مرو ف (پیاو و ژن) ده کهن، ههروه ها له گه ل گیاندارانی خراپکاری درنده ی تری وهک گورگ و شیر و پلنگ و، ورچ، ویز و، به رازی کتوی و..... هتد.

ئو (گه دا) یانه ئه وهنده شکۆمهند و پیرۆزو ریتزه مند ئو گیانداره خراپکاریان ناویانم بردن له ئاستی ئو (گه دا) پاک و چاکانه دا به بی وه زنگ به یه کتر گه یاندن و دۆستانه ویکرا ده ژین (انس): ئینسان. توخمی مرو ف، که دیسان ئو گه دایانه له گه ل مرو ف هه مو مرو ف و ته نانه ت خراپه کانی شیدا دیسان ئه وهنده چاکن که ئو مرو فانه به لای خراپکارییه سروشتیه که ی خو یاندا ناچن و دیسان چۆن جانه وهر و گیانداره درنده کان دۆستانه ده ژین له گه ل ئو گه دایانه دا ئو مرو ف خراپکارانه ش ئاوه ها ده ژین. جن: ناوی بوونه وه رییه کی خه یالیی هزرییه که نابینری و شیوه ی له نیوان شیوه ی مرو ف و گیانی خه یالیادیه، که چاک و خراپیشیان تیایه (کافر) و ئیسلام و به کوردی (جنۆکه) و له مه چیتری پی ده کوتری. هاتنی ناوی (جن): جنۆکه لیره دا دیسان مه به ست له وهیه که ئو گه دایانه له گه ل ئەم چه شنه گیانداره شدا ته نانه ت له گه ل خراپه کانی شیدا دۆستانه و بی وه زنگ بۆ یه کتر ئە ژین ئه ویش له پاکیی سروشت چاکیی ئو گه دایانه وهیه که هه لکردنیان له گه ل هه ر بوونه وه رییه کی ته نانه ت خراپکاری شدا ده بی و دۆستانه له گه لیاندا ده ژین.

به صدق: به راستی، به راست گو یی.

صفا: پاک و بی خه وش، خو شی، گه شی، بیگه ردی.

له م جووته وشه ی (صدق) و (صفا) یه، مه به ست له وهیه که ئو گه دایانه ئه وهنده چاکن و پاکن به هو ی ریتنومایی کردنیانه وه به ده قه ئاینیه کانی ئیسلامی که ته نانه ت له ژیا نیاندا له گه ل جانه وهران و گیانداره درنده کان و جنۆکه و مرو فی سروشت خراپیشدا به جو ری مرو فایه تیانه ی دروست له گه ل ئو هه مو بوونه وهرانه دا به راستی و راستگو یی (صدق) و به پاک و بی خه وش له گه لیاندا ده ژین و دۆستانه و به خو شی و چاک ژیا ن پتکه وه ده به نه سه ر، ئەمه ش

به شيوه يه يکي (نايه که ندهر دوويي): په روه رده ي چاکي ئيسلام دهرده خات که ئايني دوستايه تي و خوشه ويستيه که نه و هتا گدايه کان ناوه ها چاک و پاک و بي خوش و بي کينه و بي ورننگن، به راده يک ته نانه ت جانه وهران و درندان و خراپکاران ناچاري چاک ژيان ده که نه له گهل خودي خويان (که دا) کاند ا.

تا ئيره هر ته نيا ليکدانه وه ي نيوه ي يه که مي نه م تا که هه لبه سته ي سهره وه که نه مي دواييش ليکدانه وه ي نيوبالي دووه مي نه م تا که يه: ليک: به لام، ليکين، وه لي، به شکوو، قه مي. به لان با ديو: له گهل ديوي.

ديو: ناوي گيانداريکي نه فسانه يي و خيال ييه، نه و گيانداره له زه لام يکي يه کجار زه به للاح و قه باره که وره ي (مروغ) دا رچاوکراوه که زور به هيزو تين و ديمه ن ترسناک و شاخ و کلکدار، له چيروک که نه فسانه ييه کان ياندا راگه يه نراوه و، به گياندار يا بوونه وريکي گومراکار و به دکاري وه که هي (شهيتان) ناويراوه.

تا که هه لبه سته يدا که ديسان گدايه کاني هيناونه ته وه گوري و پيشاني داوه که نه و گدايانه هويکي پيگه يشتنيان نه و بووه که له گهل ديوي (نه فس) ي خوياندا له جه ننگدان و پيکيانه وه ناکري.

نه مهش نيشانه يه بو نه ريتيکي سوفيگه ري و تيا پيگه يشتني پيره ويکردني (تزکيه النفس) نه و يش به ربه رکان ي کردني مروغه له گهل ناروزوه جيهانيه (شه هواني) يه نا (هه لال) هکاندا. در جنگند: له جه ننگدان، واته نه و گدايانه له گهل ديوي زورداري ناروزوه جيهانيه خراپه کاند له جه ننگدان که نه و هوش (تزکيه النفس) هکيان دزي (نه فسي نه ماره). به واتاي پاک و بي خوش کردني دهر وون.

نه م تا که هه لبه سته به گوتيره ي ژماره ي تا که کاني نه م (حه وت به نده) (۳۹) مين تا که و به پتي ژماره ي تا که کاني نه م به ندي دووه مه (۱۷) مين تا که هر نه م تا که له سه رچاوه کانيدا له (شح، گل/ ۳، گل/ ۸، مع) دا نييه و له (نع) دا ده يه مين تا که و له (صا، ط، ف، مک، نم/ ۱) دا پانزه يه مين تا که له (ج، جم، سجا، ق/ ۳) دا (۱۲) مين و له (با/ ۱، حم) دا سيانزه يه مين و له (گل/ ۵، ما/ ۱) دا چوارده يه مين تا که و له (گل/ ۸) دا پانزه يه مين تا که و له (ن) دا شانزه يه مين تا که و له (ص، عن، مس، ه) دا هه فده يه مين تا که نه م به ندي دووه مه يه.

جياوازيه کان:

بادد، له (گل/ ۵، نع، گل/ ۸) دا نووسراوه: ياورو: ياوهرو - که نه مهش ناگونجي، چونکه واته نادات.

بادو، له (نم/ ۱، جم) دا نووسراوه: بادد - که نه ميش راسته و به لام به رينووسي کوني عاره بي به نيشانه (بروينيک: حرکات) بو کردن نووسراوه. (انس و جن): له (ن) دا نووسراوه:

(جن و انس) - كه پاش و پيش و ږښووسى كونه.
 (ليک) له (ن) دا نووسراوه هم كه ئه‌ميش ده‌گونجی.
 (ديو) له (گل/ ٥) دا نووسراوه: (ديو) - ئه‌ميش هه‌له‌ نييه، چونكه ږښووسى كونه و ده‌گونجی
 (درج‌گند) له (ص، ما/ ١) دا نووسراوه (با جن‌گند) ئه‌ميش ده‌گونجی.

واتای گشتی

(کوردي) له‌م تاکه‌دا هه‌لبه‌سته‌يدا له پاکيی د‌روونی ئه‌و پيغهم‌به‌رانه‌و ئه‌و گه‌دايانه‌ دواوه
 به‌هوی (تزکیه النفس) ده‌کيانه‌وه كه له په‌يکاري گه‌يشتنه (حقيقت) دا بوون نه‌ک خوازه‌لؤکيی
 جيهانی (شه‌هوانی) ئه‌وه‌نده، د‌روونی پاک و گيانی پوخته‌يان هه‌بووه كه توانيويانه هه‌ل‌کرد
 له‌گه‌ل جان‌وه‌ر و هه‌موو جوړه‌که‌سانیکي خراپيش و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل درنج و جنؤکه‌يشدا بکه‌ن
 به‌راست و ره‌وانی و روونی له ژيانی دؤستانه‌دا بن و له چاکي خؤيانه‌وه ئه‌و جان‌وه‌ره و درنج
 و جنؤکانه‌يشيان ناچاری بئ و‌ه‌زنگی کردوون.
 له هه‌مان کاتيشدا ئه‌و پيغهم‌به‌ران و گه‌دايانه به‌و ئاسووده‌یی و ئارامی خوازه‌يانه‌وه له‌گه‌ل
 (ديوی) د‌روون (نفس)ی جيهانی‌خوازی خؤياندا له جه‌نگدا بوون كه به‌(نفسی ئه‌مماره)
 ناوده‌برئ كه (جيهانی مادی)يه چونكه ئه‌وان به‌نديواری (جيهانی مه‌عنه‌وی) بوون و هه‌ن
 به‌سه‌ر نه‌فسي خؤياندا زال بوون له سنووری فه‌رمایشتي خواوه كه پيغهم‌به‌ری ئيسلام رای
 گه‌ياندووه.

٤٠- جان و دل: گيان و دل.

بازی (بازی): ئه‌م وشه‌يه گه‌لئ واتای جياجيا ده‌به‌خشئ، ئه‌وی بؤ ئيره پټويسته يا ده‌گونجئ
 وشه گه‌لی: (کراوه، گه‌ش، والا، واز)ه.

پرتو: تيشک، پروناکی و، ئه‌و رؤشنايييه كه له جه‌سته‌يه‌کی نورانيه‌وه به‌ديار ده‌که‌وئت و، يا
 ئاکامی هزر لیکردن و تيرامانه‌وه هه‌ست به‌رؤشنايييه‌ک ده‌کرئ كه بؤ ئه‌م شوئنه ئه‌مه‌يانی
 مه‌به‌سته‌و کراوه‌یی و گه‌شييه‌که‌ش به‌هوی تيشکی ئه‌و په‌رته‌وه‌ويه.
 نظری: ئه‌گه‌ر چی له بنجی وشه‌ی (نظر)ه و، واتای (ته‌ماشاکردن) ده‌دات، به‌لام بؤ ئيره:
 واتای بير و هؤش و هزر و ئه‌نديشه‌ ده‌دات كه په‌رته‌وه‌که بؤ سه‌ر (گيان و دل)ه‌که
 ده‌ر‌خسئنی.

به‌م چه‌شنه ئه‌م نيو تاکه هه‌لبه‌سته‌ی يه‌که‌مه، واتای: (گيان) و (دل) به‌په‌رته‌وی هزر و
 ئه‌نديشه‌ی (فکر)يه‌وه کراوه‌یی و گه‌شی و بئ خه‌وشی ده‌دات به‌دل و گيان كه (دل)ه‌که‌ش هه‌ر
 مه‌به‌ست له (د‌روون) و (گيانه) به‌لام دل و گيانی (گه‌دا)يه راست و پاک و بر‌وا هئنان به‌ده‌قه
 پيرؤزه‌کانی ئاینی ئيسلام.

ئه‌بصار: کؤی (بصر)ه، بينایي، بينين به‌ چاوه.

له نيوبالئ دووه‌می ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌دا کاریگه‌ریی ئه‌و ئه‌نديشه‌یی (فيکری)يه را‌ده‌گه‌يه‌نئیت
 له‌سه‌ر ئه‌و شه‌يدايانی پيغهم‌به‌ر -د-خ- يه به‌واته گه‌دايه‌که‌يان و ده‌فه‌رموئیت ئه‌و په‌رته‌وی

ئەندېشەيە كە دڭ و گيانى گەدايەكانى (گەش و، والا) كرددووه ئەوه هەروەك:
كحلى: كل، سوورمه.

(كوردى)يش ئەو پەرتەوى ئەندېشەيەي كە دڭى و دەروونى (گەدايەكانى) (گەش و، والا
كرددووهتەوه) بەو (كلى چاو رشتەي) چواندووه.

لە هەمان كاتيشدا نەك هەر بەكلى چاورشتن بەشكو بە:

صيقل: (مشت و مال) و (رەونەق پېدەر) و (ژەنگ لابهري) لەسەر ئەو چاو پېژراوه و، يا
لەسەر ئەو (دڭ) و (گيانە)شى داناوو بە(صيقل)ى چاو لەخشت و خالى وەك:
زنگند: ژەنگن، كە (ژەنگ : ژەنگ).

ئەم راگەياندنەش لەووهيە كە بەلاى سۆفییەكانەوه وەهايه كە دڭ و گيان تواناييى بينينى
هەموو شتەكيان هەيه و چونكە لە ناو لەشدان و بەلاى سۆفییەكانەوه لەشيش وەك (شووشە)
وەهايه وەك لە ناو شووشەدا بن دەبين. بەلام ئەگەر ئەو كەسى خاوەن لەش و گيانە بەنديوار و
سەر بەچېگەياندنە خواستە شەهوەتيە جیهانیەكان بوو، ئەوا شووشەي لەشەكەي لێل و
تەلخ دەيیت دڭ و گيان هانای بينينى ئەوهي لە دەرەوهي لەشە لێلەكەوهيە نايانبينى.

لەم تاكە هەلبەستەدا بەهۆى (تزكية النفس: پاکتاوکردن یا مشتومالی دەروونی) دوورکەوتنە لە
شەهواتى جیهانى و بەنديواربوونە بە(بیر) و (هزر) و (ئەندیشه)ى بە چېگەياندنە
فەرمایشتەكانى خوا، ئەوسايە وەك لەم تاكە هەلبەستە هاتوو لەشەكە پاک و پروون بێگەرد و
بى خەوشە و گيان هانای ديتنى دیوى دەرەوهي لەشەكەي دەبى.

ئەم تاكە هەلبەستە بەپێى هەر (هەوت بەندەكە) (٤٠)مین تاكە و، بەپێى ئەم بەندەي دووهمە
(١٨)مین تاكە.

ئەم تاكە لە سەرچاوهكانیدا لە (ف، ق / ٣)دا نيهيە و لە (نە)دا يانزەيهمينە تاك و لە (صا، ط،
مک، نە / ١)دا (١٢)مین تاك و لە (ج، جم، گل / ٣، کل / ٦)دا (١٣)مین تاك و لە (با / ١، حم،
شح، مع)دا چواردهيهمين تاك و لە (گل / ٥)دا يانزەيهمين تاك و لە (گل / ٨)دا شانزەيهمين
تاك و، لە (ن)دا حەفدهيهمين و لە (ص، ع، مس، ه)دا هەژدهيهمين تاكى ئەم بەندى دووهمەيه.

جياوازی سەرچاوهكان:

(جان) لە (صا)دا نووسراوه: (جسم) ئەمەش ناگونجى.

(باز) لە (گل / ٣)دا نووسراوه (زپرتو) دياره هەلەي نووسينهويهيه.

(كحل أبصار) لە (مع، با / ١، شح)دا نووسراوه: (سرمهء چشم): (سورمەيى چەشم :

سورمەيى چاو) كە ئەميش دەگونجى و فارسىيانەترو جوانه. لەبەر كەمبوونى ژمارەي
سەرچاوه، لەسەرەوه چېگيرم نەكرد.

(زنگند) لە (صا، جم، نە / ١، با / ١، سجا، حم، ق / ٣)دا نووسراوه (رنگند): رەنگەند، واتە

(رەنگن) ئەمەيش لە واتادا كوورە و لەم تاكە هەلبەستە (٢١)مین ئەم بەندى دووهمدا ئەگەرچى

وشەي (زنگند) هاتوو بەلام واتاي (زنگ)ى ئېرە: (زنگ) و واتاي ئەوى (مروقي رەگەزى

ژهنگی)یه (قوله پرهش)ه له یه کتر جیاوازن و به (دووباره کړدنه وهی) دانانرین.

واتای گشتی:

گیان و دل به هوی په پته وی هوشیاری (فیکری) نایندارییه وه گهش و کراوه ن، وهک چو ن چاوی ریژراو پرووناک و جوان بیناترهو بهر چاو پرووناک تره وه هایه و هر وهک گیان و دل به مشتمومالی (صیقل) کرابی و ژهنگی (بهندیواری به خراپکاری جیهانی) یه وهیان لی پاک کراوه ته وه.

۴۱- وانگهی: نا نهو کاته، نهو گاوه، لهو ساته دا، فی دهمی، نهو دهمه، نهو سایه.

میکده (مهیکده): مهیخانه، شوینی باده تیا خواردنه وه لی فروشتنی مهی.

چکار آید (چ کار نایه): به چ کاریک دیت، سوودی چیه، بوچی باشه.

لهم نیوبالی یه که می نه تکه هله به سته دا، نهو گه دایانه ی که وهک له تکه هله به سته پی شو دا دیاری کرا هه موو به پته وی خواناسی و به جیگه یاندنی فهرمایسته کانی گهش و پرونی مشتمومال کراو له ژهنگ و به لخی جیهانی و گونا هکارییه کان، دوورن. نهو هتا (کور دی) لهم تکه ی سهره وهیدا رای گه یاندووه که که وتوونه ته سهرخوشیه کی گیانی نهو تووه، ئیتر چ پیو یستیه کیان به مهیخانه هیه و مهیخانه به چ کاریکیان دیت؛ چونکه: (بروانه نهو نیو بالی دووه می ئیره یه):

که همه: که نهوان (گه دایه کان) هه موویان:

خود: به خودی خو یان، (بوونه ته):

خم: کوویه، قه رابه و مهرکانه ی شهرباب (باده).

مل: شهرباب، باده.

بنگند: هه به خو یان (بهنگ: هه شیشه، خاشخاش.) و مادده سهرخوش و سپره کان، به لام باده و بهنگی گیانی و مهستی ریگه ی راستی گرتن، نهو تکه هله به سته له زنجیره ی تکه کانی (هه رهوت بهنده که) دا (۴۱) همین و به پتی ژماره ی تکه کانی نهو بهندی دووه مه (۱۹) مین تکه.

هر نهو تکه له (با/ ۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/ ۳، کل/ ۳، ۵، کل/ ۶، کم، نم/ ۱) دا نییه و له (نع) دا (۱۲) مین تاک و له (شح، مع، ما/ ۱) دا پانزه یه مین و له (گل/ ۸) دا (۱۷) مین و له (ن) دا هه ژده یه مین و له (ص، عن، س، ه) دا (۱۹) مین تاکی نهو بهندی دووه مینه یه.

جیاوازیه کان:

(وانگهی) له (ص، ما/ ۱) دا نووسراوه: (ساقی و) واته (باده دهر) که نهو میش دهگونجی و له بهر که مېوونی ژماره ی سهرچاوه، له سهره وه جیگیرم نه کرد.

(چکار اید) له (ص) دا نووسراوه: (چ کارو ببین): به چ کاریک دی و ببینه، نهو میش دیسان دهگونجی و له بهر که میتی سهرچاوه جیگری سهره وه نه کرد.

(که همه)، له (ما / ۱) دا نووسراوه (همه‌گی : هم‌موان) و ئەمیش دەگونجی و چونکه هەریەک سەرچاوه‌یه و کەمه بۆیه جیگری تاکی سەرەوهم نەکرد.

(که همه خود) له (شح، ما / ۱) دا نووسراوه: (همگی عین) و ئەمیش هەر دەگونجی و چونکه سەرچاوه‌ی کەم لەسەر هەیه، بۆیه جیگری سەرەوهم نەکرد.

خود له (ص) دا نووسراوه: (چون) و دەگونجی و لەبەر سەرچاوه کەمی، لەسەرەوه جیگیرم نەکرد.

واتای گشتی:

لەودەمه به‌هره‌ورییه کامه‌رانییه‌ی، گه‌دایاندا ئیتر مه‌یخانه‌یان بۆ چیه‌یه که هه‌موو له خۆشیاندا مه‌ستی باده‌ی (گیانی) ی ئه‌وتۆن که هه‌روهک خودی خۆیان بووبه‌ کووپه‌ی شه‌رابی پر له (باده) و دنگی سه‌رخۆش (به‌نگ) بووین وه‌هان هه‌روهک له تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی دوایدا ئەم هاتنه‌ جۆشه‌ روونتر ده‌بێته‌وه.

٤٢- چونکه: ژبه‌ر هه‌ندێ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، ژ بۆ.

مست: سه‌رخۆشی، درنگی، مه‌ستی.

(أَلَسْتُ) اند: هی (ئه‌له‌ستون). که وشه‌ی (أَلَسْتُ) ی عه‌ره‌بی به‌واته: (ئایا من ئه‌وه‌نیم که) ئەمیش یه‌کێکه له وشه‌ گه‌لی بابته‌ی ژماره (١٧٢) ی سووره‌تی (الأعراف) له قورئانی پیرۆزدا، ئه‌ویش نیشانه‌یه بۆ ئه‌و پرووده گرنگه‌ی که‌وا خوای مه‌زن کاتێ که (مرۆقی) دروست کرد و گیانی کردن به‌به‌راو بۆ ئه‌وه په‌یمانیاں لێ وه‌برگیرت که هه‌ر ته‌نیا ئه‌و خوای ئه‌وانه و ئه‌گه‌ر له‌و په‌یمانیاں پاشگه‌ز بوونه‌وه، ئه‌وا سزایان ده‌دات.

(کوردی) له نیویاڵی دووه‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سەر‌وه‌دا وه‌ک وه‌لامدانه‌وه و پروونکردنه‌وه‌ی ئاکامی ئه‌و (فه‌رمووده پرسیا‌رییه‌ی) خوای مه‌زن که (کوردی) فه‌رموویه‌تی: پی (په‌یی): له‌بۆ، بۆ، ژبۆ، له‌به‌ر، له.

کامی چنن: ئەم وشه‌ی (کام) ه که له هه‌موو سەرچاوه‌کاندا هه‌ر به‌شێوه‌ی (کام) واته سه‌ره‌تایه‌که‌ی به‌پیتی (کاف) نووسراوه، به‌زۆری له رێنووسی کۆنی فارسیدا ته‌نانه‌ت پیتی (گ) یش هه‌ر به‌شێوه‌ی (ک) نووسراوه که ئەم (کام) ه‌ی ناو سەرچاوه‌کان مه‌به‌ست له (کام) ه (چنن : ئاوه‌هایی) یه.

گام: کاو، کات، سات، گاف، دهم، هه‌ره‌ت، قه‌ده‌م، هه‌نگاو.

ئهمجا مه‌به‌ست له (پی گامی چنن) ئه‌وه‌یه که (کوردی) فه‌رموویه‌تی (ئا له کاتیکێ ئاوه‌هایی دا).

قوی ینگند (قه‌وی یه‌نگه‌ند) که: (قه‌وی): تۆکمه، توند و تۆل، به‌هێز.

ینگ: قاعیده، بنچینه، بناغه، ده‌ستوور، جۆر، چه‌شن (طراز) ده‌گرێته‌وه و لێره‌دا (کوردی) وه‌لامه‌که‌ی به‌وه کۆتایی هێناوه که فه‌رموویه‌تی:

ئهو گه‌دایانه‌ی که ده‌ربه‌ستی به‌لێندان به‌خوای مه‌زنن که هه‌ر ئه‌و ته‌نیا (خوا) یانه و لێ

بەشىمان نابىتتەو و ئەم ھەلۆستەيشيان ۋەك بىناغەيەكى بەھىزە بۆ پىشتىگىرى بەلئىندانەكەيان.

ئەم تاكە بەپىتى ژمارەى تاكەكانى ئەم (ھەوت بەند) ە (۴۲) مەن و بەپىتى ژمارەى تاكەكانى ئەم بەندى دووھە (۲۱) مەن تاكە و لە سەرچاۋەكانى (با / ۱، ج، جم، حم، سجا، شج، صا، ط، ف، ق / ۳، گل / ۵، نم / ۱) دا نىيەو لە (نع) دا سىيانزەيەمەن تاكە و لە (گل / ۳، گل / ۵) دا چواردەيەمەن تاكە و لە (ما / ۱، مع) دا شانزەيەمەن و لە (ن) دا نۆزدەيەمەن و لە (ص، عن، مس، ه) دا بىستەمەن تاكى ئەم بەندى دووھەمەنەيە.

جياوازيەكان:

(چونكە) لە (ما / ۱) نووسراو (چون كى) ئەمەش دەگونجى، بەلام بەپىتى رېنووسى فارسى ھەلەيە.

(الست) لە (ما / ۱) نووسراو كە مەبەست (الستى) ئەمەش ھەلەيە.

(الست) لە (ما / ۱) نووسراو (مست) ئەمەش ھەلەيە چونكە دووجار (مەست) نووسراو.

(پەى كامى) لە (عن، ن) دا نووسراو: (ازپى كام): ئەمەش بەتەواۋى ناگونجى، ئەگەنا واتا دەدات.

(چنەن قوۋى) لە (عن، ن) دا نووسراو (ھمچنان) ئەمەش واتا كە شىۋاوتر دەكات.

(چنەن قوۋى) لە (ما / ۱) نووسراو: (راكە خود) ئەمەش لەنگى دەدات و شىۋاۋە.

واتاى گىشتى:

لەبەر ئەۋەى بەھرەۋەرى مەست بوون بەبەلئىندان بەپىتى ئايەتە (الست) ەكەى كە پۆزى (قالوبلى) ئىتر بۆيە ئەۋانە بەكارەكەيان كامەران بوون و ئاۋا بىنچىنە بەھىز و تۆكمەبوون ۋەك بىنكەيەكى بەھىز. كە ئەۋانىش پەيرەۋانى ئاينى ئىسلامن بەراستى و پاكى واته (گەدا) يەكانى مەبەستە.

دىسان تاكى دۋاى پەيوەستە بەبابەتى راگەياندى مەستىيەكەى ئىرە و لەۋىشدا درىژە بەبابەتەكە دەدات.

۴۳- لەم تاكە ھەلەبەستەى سەرۋەدا (كوردى) ئەو (گەدا) يانەى لە چوار جۆرە (بارودۇخ) دا راگەياندوون ۋەك:

۱- غافل: بى ئاگا. ئەمەيان بارى يەكەميانە كە بى ئاگايى (گەدا) يەكانە لە از خويش: (لە خۆ)، كە فەرموۋىتەى ئەۋان لەم (بارى) يەكەمياندا ئاگاۋ ھۆشيان بەلای خۆيانەۋە نەماۋە، بەھۆى ئەۋەۋە ئەمەندە خۆيان (بناغە) توند و تۆل بىنيۋە ئىتر لە خۆشياندا ھۆشيان لە خۆيان براۋە.

۲- بىخود: ئەمەش بارىكە كە مەۋف تىتى دەكەۋى و لە بارى سىروشتى خۆى دەرەچى و بەھۆى ئەو (مەست بوون) بەپەيرەۋىكرىنەى بەئايەتى (الست) ەۋە و لە سەرخۆشيدا ئاۋا ھۆشى بەسەر خۆيەۋە نامىنى كە ئەم (بارە) ىش و، ھەرچۈر جۆرە بارەكە دەرۋىشيان

وهك (حالة تېكى كېشراوى) يا (كه مەندىكېشكراوى) وهك خويان ناوى دهبەن به (جەزبە) كه به سەرياندا دیت و دەچیتە بارى چەشنە له هۆش خۆ چوونیکه وه بهو سەرخۆشییە گیانییەیان.

۳- واقیف: ئاگا، وریا، هەستیار له (روم) كه هەرچەندە (روم) مەبەست له عوسمانییەكانە، چونكه ئەوان جێنشینى (رۆمانییەكان) بوون. مەبەست له (پێست سپیتی) ی (پۆم) ه كه به پەرگەز (ئارى) ن و وهك هێما (رەمز) ئێك ئەو پەنگى (سپى) یە نیشانەیه بۆ پروناكى و ئەویش ئەو (پەرتهوم) و گیانییە كه له تاكه هەلبەستى پێستى ئێره (۴۰) مین دا لێى دوام و كارى كردبووه. گەدایەكان.

ئەو هتا لێره دا (كوردی) كارەكەى بۆ والا كردووینه تەوه كه له دووبارى (پەكەم - غافل) و (دووم - بێخود) دا: (گەدایەكان) له هۆش خۆ چوو و، بى ئاگابوون بەلام له بارى (سپیهەم) دا كه گەدایەكان بەئاگا له (پەرتهو) كه مەبەست له پروناكى یا پێبازە رۆشنكراوهكەى ئیسلامه و لەمەیان ئاگەدارن و بەدڵ و گیان لێى جیانابنەوه چونكه مایەى كامەرانى و مەستییه گیانییەكەیانە.

۴- آگە: ئاگەدار، زانەرى (زەنگ) ن ئەم ئاگەدارییەى (گەدایەكان) دیسانەوه وهك ئەوى پێشوو (بارى سپیهەم) هەر رمزییه، چونكه وشەى (زەنگ) كه بهواتە (زنگ: زەنگۆله) یا مەبەست له (كه رەناكەى) فریشتە (ئیسرافیل) واتا (نەفخى) صوور) بى كه له پۆژى قیامەتدا، لێى دەدات و هەموو مردوو، زیندوو دەبنەوه، بۆ چوونە دەشتى (مەحشەر) و بارەگای داد پرسیی خوای مەزن له پۆژى قیامەتدا ئەمەیان بەلێكدانەوهیەكى راست دەزانم كهوا (كوردی) ئەو گەدایانەى لەم (بارى چوارەمەدا) بەئاگا و دڵ وریا. له لای ئەو زەنگ لێدانەوون. خۆ ئەگەر له واتایەكى تری وشەى (زەنگ) بگەرێن ئەوا نه ئەوى (زەنگى) زەنجى له قۆله پەشەكانى (زەنجبار) ی كیشوهرى (ئەفەریقیان) و جارى تر لەم پەراوهدا بهوردی تر و بەدریژ تر لێیان دوام ئەوا لێره دا مەبەست له تاریکییه كه پەرمزى پەشى لەش زەنگییهكانە ئەویش به پێى بروای (بەرەى خێر) كه خوابی و (بەرەى شەپ) كه (شەیتانى) یە ئەمەیان (پەشتی) ی پەرمزەكەیه كه ئەو گەدایانە هەمیشە ئاگەدار و وریای ئەوون كه شەیتان به سەریاندا زāl نەبى یا (نەفسى شەیتانى - نەفسى ئەمماره) دەسەلاتى به سەریاندا نەبى و هەریەرەى پروناکییهكه (بەرەى خواپییه) كه بگرن.

ئەم تاكه هەلبەستە له زنجیرهى تاكهكانى (هەوت بەندەكه) دا (۴۳) مین و به پێى ئەم بەندى دووهمیش (۲۱) مین تاكه و له سەرچاوهكانى (ص، ف، ق، ۳، گل/ ۵) دا نییه و له (صا، ط، مك، نم/ ۱) دا (۱۳) مین تاكه وله (ج، جم، سجا، نع) دا (۱۴) مین و له (با/ ۱، حم، گل/ ۳، گل/ ۶) دا (۱۵) مین و له (شح) دا (۱۶) مین و له (ما/ ۱، مع) دا (۱۷) مین تاك و له (ن) دا (۲۰) مین تاك وله (عن، س، ه) دا (۲۱) مین تاكى ئەم بەندى دووهمیه و له (گل/ ۸) دا (۱۹) مین تاكه.

زنگ که له (ط)دا نووسراوه: (رنگ) دیاره هه‌له‌ی نووسینه‌که (نوخته‌ی) بۆ پیتی (ر)یه‌که نه‌کردوه.

واتای گشتی:

ئهو گه‌دایانه ئه‌گه‌رچی مه‌ستی به‌هره‌ده‌رییه‌کانن و (غافل‌ی و (بیخود‌ی)یان له‌و مه‌ستییه‌دا وه‌ک حال‌ی ده‌رویشی به‌سه‌ردا هات‌بێ، به‌لام هه‌میشه له‌سه‌ر رێژه‌وی خۆیان بوون به‌وریایی و هۆشداریه‌یه‌وه.

٤٤- بی صفای: به‌بێ کراوه‌یی، به‌بێ گه‌شی، به‌بێ خۆشی، بێگه‌ردی، به‌بێ شادمانی.

هوا‌ی: ئاره‌زووی، خواستی، ساز‌ی، ئاوازی.

دلجویت: په‌سندت، (دلجو) : په‌سند، دلویست، دلخواست، خۆشه‌ویست، هه‌ژارد، دلخواز، دلسۆز، چاودێری).

مه‌به‌ست له‌م نیو با‌لی یه‌که‌می تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه ئه‌وه‌یه؛ که ئه‌گه‌ر گه‌شی و بێگه‌ردیه‌ی د‌ل‌ک‌ی‌شه‌که‌ی تۆ (ئه‌ی پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر - د.خ) له ئارادا نه‌بێ ئه‌وا (ته‌واوکه‌ری ئه‌م گریانیه‌یه‌) له‌م نیو با‌لی دوو مه‌دایه‌ که:

خفه: تاساو، نیمچه خنکاو هه‌ناسه و بێن ته‌نگ، (واته خه‌لکی هه‌موو ئاوه‌هان تاساو نه‌ن...) ب‌ن‌د‌گ‌ان: کۆیله‌کان و مه‌به‌ستی له هه‌موو خه‌لکییه و ئه‌م خه‌لک به‌(به‌نده : عه‌بد) دانانه له بیرو باوه‌ری ئیسلامه‌وه‌یه که خه‌لکی هه‌موو به‌جاری ئازاد و سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆن و ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر زه‌مینیش شوێنگر خه‌لیفه‌ی خوای مه‌زنن و ته‌نیا به‌نده، عه‌بدی خوای مه‌زنن به‌و واتایه‌ی که (عبد) ده‌بێ هه‌ر خوا به‌رستن و عه‌بدی ئه‌وین و به‌س.

ئهمجا (کورددی) ئه‌و خه‌لکه تاساوانه‌یشی به‌(به‌نگ ر‌ه‌نگ) ناوبردوون واته ر‌ه‌نگ و ر‌وا‌لت و، ش‌ی‌وه‌یان (به‌نگ ئاسایی)یه و (ب‌ن‌گ‌)یش وه‌ک له تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (٤١) مینی ئه‌م تاکه (حه‌وت به‌نده) واته له (١٩) مین تاکی ئه‌م به‌ندی دوو مه‌دا لیکم داوه‌ته‌وه که به‌واته (حه‌شیشه) و س‌ر و ب‌ی‌ه‌وش‌کاره، ئه‌و خه‌لکانه‌ش (به‌ندگ‌ان) بۆیه س‌ر و ب‌ی‌ه‌وش و تاساو و ته‌نگه‌تاو، چونکه پرووی چاودێری و د‌ل‌س‌ۆ‌زی پیغه‌مه‌ریان لێره نییه؛ چونکه به‌فرمایشتی خوا ده‌قه ئاینیه‌کان (ئ‌ی‌سلامه‌وه) به‌ندیوار نین و په‌یره‌وی ناکه‌ن.

ب‌ن‌گ ر‌ن‌گ : به‌نگ ئاسایی.

له هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه چونیه‌که‌و جیاوازی له وشه‌کانیدا نییه.

واتای گشتی:

کورددی وه‌ک له هه‌موو تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی پ‌ی‌ش‌و‌ودا له به‌ندیواری (گه‌دایان)داوه و، که دوا‌ی کرده‌وه و فره‌مایش و راگه‌یانده‌کانی (پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ری ئ‌ی‌سلام - د.خ) که‌وتوون و به‌شاد و کامه‌رانی و شکۆدار ناوی بردوون به‌لام له‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه له‌وانه دواوه که هه‌لسوک‌ه‌وت و بیرو ب‌روای به‌ندیوارییان وه‌ک (گه‌دایان) نییه و ئه‌وه‌تا ئه‌وانی به (تاساو) و (به‌نج) کرا و ب‌ی و ره‌ ناو بردوون.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی زنجیرەیی تاكەکانی ئەم (ھەوت بەندە) (٤٤) مین تاك و بەپیتی ئەم بەندی دووھمیش (٢٢) مین تاكەو لە سەرچاوەکانیشدا بەم جوۆرەییە:

لە سەرچاوەکانی (با / ١، ج، جم، سجا، صا، ط، ق / ٣، ف، گل / ٨، مک، نم / ١) دا نییە و لە (مع) دا (١٤) مین تاك و لە (نع) دا (١٥) مین و لە (گل / ٣، گل / ٥، گل / ٦) دا (١٦) مینە تاك و لە (شح) دا (١٧) یەمین و لە (ما / ١) دا (١٨) مین تاك و لە (ص، ن) دا (٢١) مین تاك و لە (عن، مس، ه) دا (٢٢) مین تاكە.

٤٥- از گدایان: لە گەدایەکانیشەو، واتە بەرامبەر بەو تاساوانەیی لە تاكە ھەلبەستی پێشوودا، دەستەیی پەیرەویکارانی دەقە ئیسلامییەکان و پێغەمبەرۆستەکان:

بەشور (بە شووری): بەشووری: بەدەم ساز و ئاوازی یەکی لە مەقامەکانەو کە ناوی (شوور) یا (شور) دژی ئەو تاساوانە لە بەرزکردنەو دەنگی زیکر و بانگ لە خواکردنەو کە:

های و هو کە سووکراوەی دەنگی زیکری (حەیی) (ھەر زیندوو) وە. هو: ئەو کە مەبەست لە خواپە لەسەر سازی (نەغمەیی) مەقامی (شوور) کە دا دەچرن، چونکە شکۆمەند و کامەران و شادن نەک (تاساوی) خوانەناسی. ھەرکە: ھەریەکە لە وان (لەگەدایەکان)

با چنگ و (با چەنگ و) لەگەڵ چەنگداو ئەگەر بەواتای ئامیتری مۆسیقای (جەنگ) بێت و، یا (با چنگ) بەچنگ، ئەگەر دەست و پەنچەیی مەبەست بێ، کە چەپڵە رێزانە لە خوۆشی و ئاھەنگگیرانی شکۆداری و کامەرانییەکیانەو.

(دنگ): ئەم وشەیی دەنگی (یەکەم) ھەکیان بەواتە، (دەنگ) و (ئاواز) لێو ھاتنەو ھە کە مەبەستی ئەو ھە گەڵ لێدانی ئامیتری مۆسیقا (چەنگە) دا با بەدەم چنگ لەپ بەیە کامالین (چەپڵە لێدان) و (چنگ): پەنچە تەقاندنەو بە (دنگ) یش گۆرانی بلّین... لێرەدا ھەم دەنگی مەقام (گۆرانی) ی جوۆری (شور) ھەو ھەم بەکارھێنانی مۆسیقای (چنگ) یا تەقەیی چەپڵە رێزان و پەنچە تەقاندنی ھەردوو یەک خستوون.

نی: نە، ئە، نا، نانا. واتە ھەر (دەنگی) گۆرانی و (مەقام) نەک: (دنگ): ئەو وشەیی دووھم جار (دەنگەیان) واتاکەیی زۆر جیاپە لە وشەیی (دەنگەکی) یەکەم کە لێرەدا:

(دنگ): کەو دەن، بلّ، دەبەنگ، ھەپۆلە. واتە دژی (ھۆشیاری) و تێگەیشتووییەو، مەبەست لەو ھە گەدایەکان تی گەیشتوون، نەک ھەپۆلەو دەبەنگ و کەو دەن کە دەبەنگن کەو دەنی و ھەپۆلەییە کە مەبەستی لە (تاساوەکانی) تاكە ھەلبەستی پێشووە کە واتە ئەم تاكە ھەلبەستە، وەلام یابەر اوژووی ئەو تاكە ھەلبەستی پێشووە.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی (ھەوت بەندە) (٤٥) مین و بەپیتی ئەم بەندی دووھە (٢٣) مین تاكە و لە سەرچاوەکانیاندا کە لە (با، ج، جم، سجا، شح، ط، ف، ق / ٣، ما / ١، مک، نع، نم / ١) دا

نییه وله (صا) دا (۱۴) مین تاک و له (مع) دا (۱۵) مین تاک و له (حم) دا (۱۶) مین و له (گل) / ۳،
 گل / ۵، (۶) دا (۱۷) مین تاک و له (ص، ت) دا (۲۲) مین و له (عن، س، ه) دا (۲۳) مین تاکی
 ئەم بەندی دووهمهیه:

جیاوازییهکان:

از گدایان بهشور له (صا، مع، حم) دا نووسراوه:
 (در چنن حالتی): له باریکی ئاوه‌هاییدا - ئەمەش دەگونجی.
 (به های و هو) له (مع، گل / ۳) دا نووسراوه (به‌های و هو) که سووکراوه‌ی (حه‌ی) و (هو) ه
 که مەبەست له خوایه.
 (هرکه با) له (ص، حم، مع، شح) دا نووسراوه: هرکرا : ئەمەش دەگونجی بەلام (هرکه با) یه‌که
 دروستتړه.
 (چنگ) له (گل / ۳، حم) دا نووسراوه (زنگ) به‌لام ئەمیش ئەوندە (چنگ) هکه به‌هێز نییه
 چونکه (زەنگ) ئەو ئامێره مۆسیقییه نییه که بووی به (باو) تاكو لی بدری له‌ئاه‌نگدا.
 ئەو وشە (نی : نئ) یه به (نه‌ی : شمشال) ناخویندیت‌هوه له‌م تاکه‌دا.

جوانکاری:

به‌جیناس ئارایی هاتنی دووجار وشە (دەنگ) و هه‌ریه‌که‌ی به‌واتیه‌کی جیا له یه‌کتیرییه‌وه،
 هینانی وشە (چنگ) و (دەنگ) جوانیی وێژیه‌ی له‌م تاکه‌دا هه‌یه، به‌پیتی ده‌ستووری وێژه‌ی
 کۆن.

واتای گشتیی ئەم تاکه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌رامبه‌ر به‌تاکه هه‌لبه‌ستی پیشووه که له‌ویدا له‌ گومرایان و خوا نه‌ناسان
 دواوه، که له باری ژبانی تاساويدان.
 به‌لام لی‌ردها به‌پێچه‌وانه‌ی رتوه باس له‌گه‌دایان ده‌کاته‌وه که به‌هۆی په‌یره‌ویکردنی ده‌قه
 پیروژه‌که‌نه‌وه له باری ژبانی کامه‌رانی و شادمانیدان و له‌ گۆرانی گوتن و به‌کاره‌ینانی ئامێره
 مۆسیقییه‌کاندان، ئەوه‌ش له‌ وریایی و تیگه‌یشتنیه‌وه‌یه نه‌ک هه‌ک ئەوانی تاکی پیشوو ئەوه‌تا
 له‌م تاکه‌ی ئێردها به‌ (دنگ) واته (که‌ودەن) و (بَلَج) ناوی بردوون.
 له‌م واتای ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه درێژی داوه هه‌تا کۆتاییی ئەم به‌نده له‌م چهند تاکه هه‌لبه‌سته‌ی
 دوايیدا.

٤٦- گوش: گوئی، گوپچکه، گوھ، مەبەست له (بیستن) ه.

سوی: به‌ره‌و لای. بۆ لای، ئەلای، مەبەستی له‌و شوێنه‌یه که ده‌نگه‌که‌ی لی‌وه دیت جگه له ده‌نگی
 گۆرانییه ئاینی (سروود) زی‌ک‌کردنی (گه‌دا) یه‌کان، به‌ده‌م ئامێری مۆسیقه لێدانی خۆیا‌نه‌وه.
 سروش: (فریشته) و هه‌روه‌ها (سرووش) مەبەست له (جبره‌ئیل) ه که ته‌نیا ئەوه بوو ئایه‌ته‌که‌نی
 (قورئانی پیروزی) له‌ خوای مه‌زنه‌وه به‌پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست را‌ده‌گه‌یاند له‌گه‌ل فه‌رمایشی
 تری خوادا. (کوردی) لی‌ردها له‌و گه‌دایانه دواوه له‌و باره‌یاندان که له هه‌لبه‌سته‌ی پیشوودا

ئاشكرای كردون ئەوا لێردا ئەو گەدايانە (گوئی)ی دەروونیان بەلای ئەو ئایەت و
فەرمايشتانهوهیه که جبرئیل هینابوونی و خوشییان لێ وەردهگرن و لەو ئاههنگه
کامه رانییهی خۆیاندا که:

دف درکف: ئامپری مۆسیقای (دهف)یان له ناو لهپی دهستدایه.

دهف: یهکێکه لهو ئامیره مۆسیقیانهی که بهلهراندنهوه و پێدا مالین دهنگ دهدات.
در کف: (لهپی دهست).

نای به کوردی و فارسییش هەر (نای)ی پێ دهگوترێ و یهکێکه لهو ئامیره موسیقییهکان.
بانای: (با : لهگهڵ) و (نای) لێردا ئەم وشهیی (نای)یه هه مان واتایه که (نای)یه کهی پێشوو
نادات که لیکم داوهتهوه.

بهشکو لێردا (نای) بهواتای (کهروو)، (کهلوو)، (قورگ) دیت و مه بهست لهوهیه که فوو کردن
بهنایه کهدا له (قورگ)هوهیه که فووی قورگ (نای) لهسه ر (نای)ی ئامیره مۆسیقاییه کهیه، که
بهسازو ئاوازی ویستراوی تاییه تهوه ده بیسترتیت به ده م لێدانی (دهف)و:
چنگ: ئەم جاره ی ئەم وشهیه مه بهست له چنگ و له پ و په نه کهانه بۆ لێدانی ئامپری
مۆسیقای (چهنگ).

بر چنگند: واته په نه کهانه له سه ر ئامپری مۆسیقی (چهنگ)ه کهن.

چنگ: ئەمجاره یان ئەم وشهیه مه بهست له ناوی ئامپری مۆسیقای (چنگ)ه کهیه که به عاره بی
(قیثاره) و به ئینگلیزی (هarp: هارپ)ی پێ دهوترێ.

هه لسه نگاندن:

(کوردی) له به کارهێنانی دوو جاری هه ریه کێ له وشه (نای) و (چنگ)دا که هه ر جاره یان واتای
جیاوازی لهوی تری دهدات جیناس ئارایی به کارهێناوه، که جوانیه کهی وێژهیی هه لبه سته
کلاسیکییه.

ئەم تاکه هه لبه سته به پیتی (هوت بهنده که) (٤٦)مین و به گوێره ی ئەم بهندی دووه مه (٢٤)مین
تاکه.

ئەم تاکه هه لبه سته به پیتی زنجیره ی ژماره ی له سه رچاوه کانییدا به م جوړه یه:

له (ص، ف)دا نییه و له (ق/٣)دا (١٣)مین و له (ط، مک، نم/١)دا (١٤)مین و له (ج، جم،
سجا، صا، حم)دا (١٥)مین و له (با/١، مع، نع)دا (١٧)مین تاک و له (شح، گل/٣، گل/٥،
گل/٦)دا (١٨)مین و له (ما/١)دا (١٩)مین و له (گل/٨)دا (٢١)مین و له (ن)دا (٢٣) و له
(عن، س، ه)دا (٢٤)مین تاکێ ئەم بهندی دووه مه یه.

جیاوازییهکان:

سروش، له (مک، ط، ج)دا نووسراوه: (خروش).

(دف برکف) له (گل/٨، گل/٦، مع)دا نووسراوه: (کف بادف).

(نای بانای) له (گل/٣، گل/٥، جم، نم/١، با/١، مک، ط، ج)دا نووسراوه (نای برنای).

(نای بانای) و له (عن، گل/ ٦، گل/ ٨) دا نووسراوه (نای برلب) واتا (نای لهسهه لپو) (بر چنگند) له (سجا) دا نووسراوه: (در چنگند) و ئه مېش لاوازی ددات به اوتایه که ی له (بر چنگند) دا راستره.

واتای گشتی

ئو گه دایانه گوټیان هه لڅستوو به ره و ئو دهنګه ی که (فریشته جبره ئیل) گه یاندی به پیغه مېر - د. خ- هه له گوټیاندا دهنرنگیته وه پټ به پټی ناوهر پوکی ئو بیستنه هه ندی د هف به دهسته وه و هه ندی (نای) ی به سهه لپو وه له کوړی زیکر و سروود چریندا پټ به پټی دهنګی د هف و نای و (چنگ) هکه ی که به دهست هه ندی کی تر یانه وه یه له ئاهه نګی کامه رانی به هره وه ریبه که ی خوټیاندا به وه ی ریڼګه ی راستیان گرتووه.

٤٧- از سرافیل: سرافیل ناوی یه کی له هه چوار فریشته مه زن زور له خواوه، نزیکه کانه به پټی دهقه ئاینه ئاسمانییه کان. ناوېردنی ئه م فریشته (مه لائیکه) یه لیره دا، له وه وه یه که خوی گه وره (ئاده می) باوکی مرؤف دروست کرد و گیانی کرد به به راو، فرمانی دا که فریشته کان کورنووش (سه جده) ی بۆ به نه ئه م (ئیسرافیل) هیان یه که مینیان، بوو که گورج کورنووشی (سه جده) ی بۆ (ئاده م) برد.

به پټی بروای ئاینی ئیسلا م هو ی ئو دهست به جی کورنووش بردنه ئو وه بووه که: (دیتوویه)، نووری پیغه مېره ی ئیسلا م به باوکه ئاده مه وه دیار بووه، که ئو جوړه خوښه ویستییه ک بووه به رامبه به یو پیغه مېره - د. خ- (کوردي) که له م تاکه هه لبه سته یدا ناوی ئه م فریشته یه ی بردووه، نیشانه یه بۆ ئو وه هه له و سه ره تای دروست بوونی یه که م باوکی مرؤفه وه، خوښه ویستی به رامبه به یو پیغه مېره دهستی پټ کردووه، که ئو سه ره مشقی سه هه لدانی (گه دایان) و پیغه مېر دؤستان بووه. که (کوردي) فه رموویه تی هه له خوښه ویستییه ی (سرافیل) وه گه دایان خوښیان ویستووه، هه تا (نه فخی صوور).

عشق: ئه فین، خوښه ویستی. که مه به ست له وه (یه که م) په یابوونی (ئه فین) ه به ئیسرافیل وه بۆ گه دایان هه تا پوژی قیامت.

در یکدم: له یه که دمه دا، که وا دهست به جی، دوا به دوا ی فرماندانی خوی گه وره بۆ کورنووش بردن بۆ ئاده م و گورج و له یه که کاتدا به دمه کورنووش بردنه که وه ئو خوښه ویستییه دیاری داوه، تا ئیره هه (رافه کردنی) نیو بالی یه که می ئه م تاکه هه لبه سته بوو، که له نیو بالی دووه می شدا درې ژه به م باسی خوښه ویستییه و فه رموویه تی:

تا دم صور: هه تا دمه ی (کاتی) فوو کردنی (ئیسرافیل) به که ره نا (صور) هکه یدا که پوژی (قیامت) ه، هه له و دهنګ و باسانه ی خوښه ویستی بۆ پیغه مېر و، په پره و کردنی را گه یاندنه کانی و فه رمایشته کانی خو ی و کرده وه کانی هه له درې ژه دا دهن و تا ئو پوژی هه شره ئه م بابه تی به ندیوارییه به ی پیغه مېره وه و هک دواترین دهنګیک ده بیت که (کوردي) خو ی فه رموویه تی.

واپسین دنگند: ئو دنگ و باسانه تا ئو دەمی فوو کردنی به (صور) هکه دا ههره دواترین دنگن و ههر له درێژهدا دەبن تا ئوکاته ههر دوايیه که له نێوان ژيانی (جیهانی) و ژيانی (له ودا) دەبێت.

ئەم تاکه هه‌له‌سته له (حه‌وت به‌نده‌که) دا (٤٧) مین و بۆ ئەم به‌نده‌ی دووهمه (٢٥) مین تاکه .

جیاوازیه‌کان:

(عشق دەر یكدم) له (عن) دا نووسراوه: (عشقرا هرگز) كه ئەمیش ده‌گونجی. (دەر یه‌كدهم) له (گل / ٥، گل / ٦) دا نووسراوه: (دهردم : دهر هه‌رده‌م) وه ئەمیش ده‌گونجی. (ده‌نگه‌ند) له (ط) دا نووسراوه (رنگند): (رهنگه‌ند): رهنگن. كه ئەمه‌ش به‌هه‌له‌ی نووسینه‌وه ئەزانم به‌لام نووسه‌ری (ج) له‌سه‌ر ئەم (رهنگه‌نده) نووسیویه: «له روونوسه‌که‌ی کاکه حه‌مه (مه‌به‌ست له مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم) دا -ط- رنگند-هو هه‌له‌یه». منیش به‌هه‌له‌ی نازانم چونکه (رهنگه‌نه‌وه) ئەگرێته‌وه.

واتای گشتی:

ههر له کورنووش بردنه‌که‌ی (ئیسرافیل) هوه بۆ باوکه (ئادهم) هه‌تا کاتێ که فوو به‌که‌ره‌ناکه‌یدا ده‌کات (نه‌فخی صوور)، ههر سۆزوسازی کلپه‌ سه‌ندنێ ئو عه‌شقه و تاكو ئو ده‌قی دواترین ده‌نگه‌ که (پۆژی -حه‌شره) ههره دواترین ده‌نگ و رهنگه‌نه‌وه‌یه بووه ده‌بێت له خۆشه‌ویستی (پتغه‌مه‌بری ئیسلام -د.خ) که وه‌ک له ئایه‌تی (٦٧) له سووره‌تی (زمر) دا هاتووه: (ثم ینفخ فیه اخری فاذا هم قیام ینظرون) واته (دیسان فوو به‌که‌ره‌تایه‌که‌دا ده‌کاته‌وه و که ئه‌وسایه ئو که‌سانه راست بوونه‌ته‌وه له نواریندان.

٤٨- مطربان: گۆزانی و سروود و به‌سته‌ بێژان و به‌زم گیران و، (شادی) و (خۆشی) هینه‌ران.

ئەم وشه‌ عه‌ره‌بییه‌ی (موطربان) ه‌کۆی (موطرب) ه.

خموش: خه‌مۆش، خامۆش، بێده‌نگ، کپ، کړ.

له به‌زم و ئاهه‌نگی گۆزانیبێژیدا باوه که هه‌ندێ له‌و گۆزانیبێژانه تا ده‌توانن گۆزانی خۆیان ده‌لێن و به‌هۆی ماندوو بوونیانه‌وه، یا بۆ پشوو‌دانیک له‌ گۆزانی بێژییه‌که‌یان بۆ ساتیک، خامۆش ده‌بن و دوا به‌دوای ئه‌وان هه‌ندیکێ تریان تێ هه‌له‌چن و له‌و ماوه‌ی پشوو‌دانه‌ی گۆزانیبێژه‌کانی به‌ر له‌ خۆیاندا ده‌که‌ونه‌ گۆزانی گوتن و، یا دیسان ههر له‌ گۆزانی گوتندا (باوه) که گۆزانیبێژان ده‌بێه‌ دوو ده‌سته‌وه، سه‌ره‌تا ده‌سته‌یه‌کیان ئه‌چرێ و دواي خامۆش (بێده‌نگ) بوونی ئه‌وا، ده‌سته‌ی دووه‌میان هه‌له‌ده‌تای و تێ ده‌چرێ و پاش ئه‌وان ده‌سته‌ی یه‌که‌م بۆی هه‌له‌ده‌سی و ده‌چریکینی.

(کوردی) له‌م نێو باڵی یه‌که‌می دوا تاکه هه‌له‌سته‌ی ئەم به‌ندی دووهمه‌یدا هه‌مان نه‌ریت و به‌ندو

باوی به‌م شێوه‌ی ده‌ربیرینی تاییه‌ته‌ی خۆی راگه‌یاندووه.

ئه‌وه‌تا کۆتایی ئەم نێو باڵی یه‌که‌مه به‌م چه‌شنه‌ دینی و فه‌رموویه‌تی:

(نغمه‌ سراي) ئەم وشه‌ لێکدراوه که بریتییه له (نغمه) و (سرای).

نغمه: ئاوازی خوڭش، دهنکی خوڭش، ساز، سروود و ئاههنگ، تهرانه، نهوايه.
(سرای): نهغمه خوان، ئاواز خوان، سروود بيژ، ئاههنگ ساز، تهرانه خوان، بيژهری نهوا،
چرينی گورانی.
كهواته:

(نغمه سراي) گورانی بيژ (موطريب) هكهی مهبهست بووه.
(كوردی) لهم نيوباللی دووهمهيدا فهرموويهتی:
باخروشی چنين: (با: لهگهل)، (خروشی: جوش سهندنکی)، بهزمیکی، زهلهيهکی. (چنين:
ئاوههايی) كه مهبهستی له بههاتنه جوش و گهرمبونیکي ئاوههاي وهك له نيوباللی يهكهه
هاتووه، له ئاوا بهزمیکدا.
در آهنگند: له کۆری خوڭشی و شادمانیدان له ئاههنگدان، له بهزمدان، بهکول و دلوه.
ههروهها (آهنگ) عهزم و ئيراده، ئاواز، رهوش، نهوا، لهحن و، کيشی ساز و ئاوازه
خوانييهكيش دهگريتهوه.
(كوردی) ئهم دوا تاكه ههلبهسته دهبهستتهوه بهو دووتاكهوه كه له دواي ههر يهکی له ههوت
بهندهكهوه دووباره دهبنهوه.

ئهم تاكه ههلبهسته له ههوت بهندهكهدا (٤٨) مين و لهم بهندی دووهمهدا (٢٦) مين تاكه و له
ههمووانيشدا دوا تاکی ئهم بهندی دووهميه، جگه لهو دوو تاكهي له کوتايی ههر بهنديکیاندا
دووباره دهگريتهوه بهزمانی فارسی و عارهبي.
شوينی تاكهکانی ئهم بهندی دووهمه له سهراوهکاندا بهم جۆرهيه: له (نع)دا نييه وله (ف)دا
(١٢) مين و له (ق/٣)دا (١٥) مين و له (ط، مک، نم/١)دا يهمين تاك و له (ج، جم، سجا،
صا)دا (١٧) مين وله (يا/١، مع)دا (١٨) مين و له (حم)دا (١٩) مين و له (شح، گل/٣، گل/٥،
گل/٦)دا (٢٠) مين تاك و له (ما/١)دا (٢١) مين و له (گل/٨)دا (٢٣) مين تاك و له (ص)دا
(٢٤) مين و له (ن)دا (٢٥) مين تاك و له (عن، س، ه)دا (٢٦) مين تاکی ئهم بهندی دووهميه:

جياوازيهكان:

(مطربان) له (عن)دا نووسراوه: (مطربانرا).
(نغمه سراي) له: (نم/١، سجا)دا نووسراوه: نغمه سراي.
(نهغمه سوراي) له (ف)دا نووسراوه (نهغمه سراي)
(با خروشی) له: (صا)دا نووسراوه: (با خموشي)، كه ئهمهش ههلهو دووبارهيه.
له: (ج)يشدا نووسراوه: (له روو نووسیکا - باخموشي -يه).
(دهر اهنگند) له (ط، مک، ج)دا نووسراوه: هم آهنگند - ئهميش دهگونجی و بهلام چونكه
ئهم (هم اهنگند)ه له پاشبهندی تاکی چوارهمينی ئهم بهندی دووهمهدا هاتووه، بۆيه لهبهر
دووباره نهبوونهوه جيگيرم نهکرد.

واتای گشتی:

گۆرانیبیژان و ئاههنگ سازان و خوشی هینه رهکان ئهمیان دهچرئ و له بیدهنگ بوونیدا ئهوی
تریان تئ دهچرئ و بۆی دهسینیتتهوه، له ئاوا جۆش و خرۆشیکێ گه دایاندا له کامه رانی و له
خوشی شکۆداریی خۆیان هه موو له ئاههنگدان.

به کۆتاییهاتنی ئهم دوا تاکی بهندی دوومه ئهو دووتا که ههلبهسته فارسی و عه ره بییه وهک له
کۆتایی هه ریه کئ له (حهوت بهنده که) دا دووباره دهبنه وه که ئهوا له دواوه دهیان نووسمه وه،
به لام چونکه له کۆتایی بهندی یه که مدا به درێژی لیکم داونه ته وه، بۆیه پێویست به لیکدان هوهی
جاری تر نابینم. دوو تا که فارسی و عه ره بییه که.

کای دمت نغمهء سرافیلی،

مورد واردات جبریلی.

أنتَ شمسُ الهدى ونورَ الحق،

أظهر الحقُّ يا ظُهورَ الحق.

به‌ندی سییبه‌م

- ۴۹- باز از آینه عکس پیدا شد
شاهد معنوی هویدا شد
- ۵۰- باز آن جذبه، از دل خاشاک
همچنان کهریا، کاه ربا شد
- ۵۱- باز چون گرد پرتو اختر
جان سرگشته، راه پیما شد
- ۵۲- ره‌گذاری به‌سوی کوه نور
در رهش گویی خود ثریا شد
- ۵۳- باز آن شمع بزم خلوت غیب
مجلس افروز محفل آراشد
- ۵۴- باز آن پرده دار پرده نشین
چهره بنمود و، عقل شیدا شد
- ۵۵- باز از عشق و شوق آن چهره
جان و دل مست و کام صهبا شد
- ۵۶- باز زآن نوش‌خند و شیرین‌وش
عالمی پر ز شور و غوغا شد
- ۵۷- باز از مهر و بهر آن شاهد
آنکه (کن) گفت و (کون) برپا شد
- ۵۸- شش جهت، چار مام و، یک جوهر
سه موالیدو، هفت آبا شد
- ۵۹- در میان (جمع) مخلوقات
جلوه‌ء پاک ذات (الله) شد
- ۶۰- با (سرود) و (درود) هر موجود
آشکار و نهان گویا شد

- ۶۱- به ظهورش، رسالهء آدم
تا مسیحا که مسح و الغا شد
- ۶۲- از ازل ثبت لوح شد هرگاه
به ظهوری که روح افزا شد
- ۶۳- گاه بر صورت خلیل آمد
گاه در جسم لات و عزا شد
- ۶۴- گاه چون شمع و گاه پروانه
گاه خورشید و، گاه حرباء شد
- ۶۵- (اُرنی) گو به (طور) شوق آمد
پرتوانداز کوه سینا شد
- ۶۶- هدهدی خبر به ملک سباء
بردو چون جم به تخت صنعا شد
- ۶۷- همچو (روح القدس) پیام از خویش
داد وانگه به شکل عیسی شد
- ۶۸- همه آماده باش هنگامی
کاندران (خاتم) امر فرما شد
- ۶۹- نسخ ادیان و ختم آنها کرد
نور یزدان که شاهد ما شد
- ۷۰- آن گدائی که ریزه خورش بود
گشت و مستغنی ملک دنیا شد
- ۷۱- مدتی در رکاب بندهء خویش
مهتری کرد و باز، مولا شد
- ۷۲- گه ز دنبال ناقه چون (مجنون)
گه به محمل نشست و (لیلا) شد
- ۷۳- جلوه گر شد به صورت وامق
برقع افگند و عین عذرا شد

۷۴- ساقی بزم میر مجلس بود
 باز چون باده سوی مینا شد
 ۷۵- پس از آن جان به رقص و گردش سار
 برج گردان و، کوکب آسا شد
 ۷۶- طوطی طبعم از خموشی رست
 باز شکر شکست و گویا شد
 ۷۷- بر سر شاخ (سدر) از دم روح
 این سخن بر زبانم القا شد

۴۹- (کوردی) له سهره تای ئەم بهندی سییه مهیدا، وهها (هزری) کردووه که له گیانی خویدا
 خوشه ویستی پیغه مبهری وهک په پرته ویک گیانی ره چاو کردووه و که ئەو په پرته وهیهش ئەوهنده
 پروناک بووه وهک ئاوینه وهابووه و لهو ئاوینه په پرته وییهدا وینه یهک، دیمه نیکی لی درکه وتوووه
 که ئەو دیمه نه (له ئاکامی زۆر بیرکردنه وه لهو پیغه مبهره) و دیمه نه که ی - دیمه نی (عه کسی =
 وینه) ی خودی پیغه مبهه - د.خ - بوو.
 (کوردی) رازی ئەم بهندی سییه مهی بهم (هزری خۆ) دهر پینه ی داداوه و، که فهرموویه تی:
 باز (باز): دیسانه وه، ههمدیسان، ئا ئەوا، ههمدیس.
 از آینه: له ناو، ئاوینه، باله بان، قۆدیک - که مه بهست لهم (ئاوینه) یه په پرته وی گیانی
 (مه عنه وی) یه که یه که (کوردی) به ئەندیشه و هزری خۆی هاناو ره چاوی کردووه که ئەویش
 پرته وی خواپی، یا خواست (ئیراده) ی خواپی بووه که (کوردی) مان بر وای پی بوو. به دل
 په رستوویه تی.
 (عکس) ئەم وشه یه که لی واتای جیا جیا دعات، ئەوی بۆ ئەم شوینه ی هه لیه سته که بشیت
 ئەمانه ن:
 (عکس): وینه، دیمه ن، شیوه، تیشکدانه وه که (تیشکی خۆر) بهر (ئاوینه) یا بهر (پرووی
 شتیکی بریسکه دار بکه ویت ئەو تیشکه ده شکته وه پروناکیه که دعاته وه (إنعکاس) دهکات
 وهکو په پرته ویک لهو پرووی ئاوینه یه، یا له پرووی ئەو شته وه رهنگ دعاته وه.
 لیره دا (کوردی) مه بهستی له وه بووه. که لهو ئاوینه یه وه که به هزری خۆی ره چاوی کردووه،
 دیمه نی یا شیوه یه که له ئاوینه که وه (کوردی) ره چاوی کردووه.
 پیدا: په یا، دهرکه وتن، دیاری بوون.
 شد: بوو، واته ئەو شیوه یا دیمه ن (عکس = صورت) ه له ئاوینه که وه له بهر ئەندیشه و بیر
 (کوردی) دا پهیدا بووه، ههستی پی کردووه. ئەمه ی تا ئیره لیکدانه وه ی نیو بالی یه که می ئەم

تاكه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه بوو، ئه‌مجا:

شاهد معنوی: كه (شاهد) به عه‌ره‌بیه‌كه‌ی واتای: (گه‌واهیدهر) ده‌دات و له وشه‌ی (شاهد) ه فارسییه‌كه‌وه واتای: (خۆشه‌ویست، دل‌خواز، دول‌بهر، وه دۆست) ده‌دات كه واتای هه‌ردوو زمانه‌كه‌یش بۆ ئێره ده‌گونجین.

مه‌عنوی: ئه‌وی بدریته پال (واتا) وه: واتایی، به‌واتایی، ناوه‌وه‌یی (باطنی) راسته‌قینه‌یی، گیانی، پشت په‌رده‌یی.

معنوی: وشه‌یه‌کی سۆفییانه‌یه كه به‌لایانه‌وه مه‌به‌ست له (هیزی نه‌یانی، خوابی) یه‌و له به‌ندیواری به‌ زۆربه‌ی شتومه‌کی (مادی) ی (جیهانی و ئارم‌زووه شه‌هوانییه‌کانی جیا ده‌بیته‌وه) - به‌ پێچه‌وانه‌ی رێبازی (مادی) یه‌وه‌یه.

هویدا شد: ئاشکرا بوو، ئاشکرا بوو، ئاشکار بوو، په‌یدا بوو، نو‌مایان بوو، دیاریی دا، ده‌رکه‌وت، که‌وته‌پوو...

ئه‌مجا په‌یدا بوونی ئه‌و (شاهد) ه به‌لای (کور‌دی) یه‌وه، چۆن له ئاوێنه‌که‌دا، وێنه (عکس) یا تیشک‌دانه‌وه‌یه‌ک ده‌رکه‌وت، هه‌روه‌ها له‌م نیو بالی دووه‌می تاكه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه، دیسان (گه‌واهیدهریکی) (حه‌قیقه‌تی عیرفان) وه‌یا (دل‌خواز، خۆشه‌ویستیکی) (پێغه‌مبه‌ر ئاسایی) ئاشکرا بوو كه بانگه‌وازی ئاینه‌كه‌ی هه‌ل‌داو ده‌قه پیرۆزه ئاینیه ئیسلامیه‌كه‌ی خسته‌ روو كه خودی ئاینه‌كه‌ش دیسان (گه‌واهیدهر) ی (مه‌عنه‌وی) یه‌و، له‌هه‌مان کاتدا (خۆشه‌ویست): (شاهد) یشه‌ بو باور هێنه‌ران به‌ ئاینه‌که. (کور‌دی) له‌به‌ندی (یه‌که‌م و دووه‌می) ئه‌م حه‌وت به‌نده‌دا ئه‌وه بوو (گه‌دایان) ی (نامزهد) کردبوو، ئه‌وه‌تا لێره‌دا ئه‌و (عه‌کس) ه له ئاوێنه‌که‌داو ئه‌و شاهیدی مه‌عنه‌ویه‌یه هه‌ر له‌وان ئاشکرا بووه‌ته‌وه كه (کور‌دی) خۆی به‌ یه‌که‌یک له‌و (گه‌دایان) ه داناوه.

ئهم تاكه هه‌لبه‌سته به‌پیتی هه‌ر حه‌وت به‌نده‌که (٤٩) یه‌م‌ین تاک و به‌پیتی ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه یه‌که‌مین تاکه له‌م سه‌رچاوه‌یانه‌ی دوا ییدا:

ئهم تاكه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی: - (جم، حم، ص، صا، گل / ٣) دا نییه و له سه‌رچاوه‌کانی: (با / ١، ج، سجا، شخ، ط، عن، ف، ق / ٣، کل / ٥، گل / ٦، کل / ٨، ما / ١، مس، مع، مک، ن، نع / ١، ه) دا یه‌که‌مین تاکي ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌یه.

تێبینی:

وه‌ک له جیاوازییه‌کانی نێوان سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م تاکه‌دا و تاکه‌کانی تری ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌دا ده‌بینرێت كه له‌هه‌ر شه‌ش به‌نده‌که‌ی تری ئه‌م (حه‌وت به‌نده له سه‌رچاوه‌کانیدا پاشو پێش و لاواز و شی‌واوی زۆرن، به‌لام تارا ده‌یه‌کی چاک به‌هۆی زۆریی سه‌رچاوه‌کانه‌وه توانیم نزیک‌ترین بکه‌مه‌وه له ده‌قی گوته‌که‌ی (کور‌دی) یه‌وه‌و واتا‌دارترین بکه‌م و شوینی خۆیانیان پێ بگره‌وه و زنجیره‌ی می‌ژوو یی خۆیانیان پێ بگره‌وه‌و هێشتاش هه‌ندێ تاکه هه‌لبه‌ستیانم به‌لاوه ته‌واوین.

هه‌رچۆن ئې، به‌پېتوانام و ئه‌وى بۆم كرا تياياندا كردم و باجاري بهم جوړه‌بن كه پيشكېشم كردن، به‌شكو سه‌رچاوه‌ى راستترو كه‌م شتواوتر سه‌ر هه‌لبده‌ن و بېنه مايه‌ى جېگرتنه‌وه‌ى تاكه‌كانى ئه‌م به‌ندى ستيه‌مه.

جياوازيه‌كان:

(باز ان) له (عن، ما / ۱) دا نووسراوه (بازدر) كه له كېشدا گرانيه‌ك وه له واتادا لاوازيه‌كى پې ددهات.

(عكس) له (گل/۵، گل/۶، مع) دا نووسراوه: (عكسى) كه ئه‌مه‌ش له‌نگى و بې واتاييه. (ان آيينه) له (مك، ط، ج) دا نووسراوه، دل را چه، كه ئه‌مه‌ش له‌نگى و بې واتاييه: - به‌لام له‌م سې سه‌رچاوه‌يه‌دا له (مك) كه‌يان دا به‌پال (دل را چه) كه‌وه نووسراوه: (نوسخه: اين را چه) واته له نوسخه‌يه‌كى تردا نووسراوه (اين را چه) كه هه‌ميسان له (مك) دا بې واتاييه و بگره پېچه‌وانه‌ى مه‌به‌ستيشه. (معنوى) له (ص، شح، مع) دا نووسراوه (باطنى) ئه‌مه‌ش ده‌گونجېت. واتاى ئه‌م تاكه:

ديسان له ئاوينه‌ى دل‌وه، تيشكدانه‌وه و ده‌نگدانه‌وه‌يك په‌يابوو و، يا له ئاوينه‌ى په‌رته‌وى يا له په‌رته‌وى ئاوينه‌ى به‌هره‌داريى پېغه‌مبه‌ر د. خ - وه ره‌خسا، كه گه‌واهيدهرى خوشه‌ويستى و دوله‌بريى لى هاته‌دى كه دريژده‌ر به راگه‌ياندنې پتوهنديداريترى (كه‌دايان) ه. ۵۰ - باز ان: ديسان‌وه ئه‌و، هه‌مدىس، هه‌مديسان ئه‌و.

ئه‌م (دوو) وشه‌ى (باز): ديسان، و (آن) كه ئه‌م وشه‌ى (آن) هيان نيشانه بۆ وشه‌ى (جذب) كه: جذب: به‌واته: (كېشش، راكېشان) راكېشراوى كه ئه‌م وشه‌ى (جذب) به له ناوچه‌ى سوفيه‌كاندا زاراوه (مصطلح) يكي تايه‌ته به خويان و واتاى وشه‌كه‌يان به‌لاوه جيايه له واتا زمانيه‌كه‌ى.

ئه‌وا ديسان ئا ئه‌و (جه‌زبه) يه: ..

ان دل خاشاك: له ناو خشتوخال، واته ئه‌و (جه‌زبه): بۆ دلى وهك پلويووش لېهاتوو به جوړيكه، كه:

همچنان: هه‌روه‌ها، مانه‌ندى هه‌روه‌ك، وهك، به‌ويته‌ى.

كه‌ربا: كاره‌با.

ئه‌م تاكه هه‌لبه‌سته به‌گويزه‌ى ژماره‌ى تاكه‌كانى (حه‌وت به‌ند) كه (۵۰) مين تاك و به‌پېي تاكه‌كانى ئه‌م به‌ندى دووه‌مه (دوومين) هه‌رئه‌م تاكه له سه‌رچاوه‌كانيدا بهم جوړه‌يه:

له (با، ج، جم، حم، سجا، ص، صا، ط، ف، ق/۳، گل/۳، گل/۵، مع، مك، نم، نم/۱) دانيه له (شح، عن، گل/۶، گل/۸، ما/۱، مس، ن، ه) دا دووه‌مى تاكه هه‌لبه‌ستى ستيه‌مه.

جياوازيه‌كان:

(آن) له (عن، گل/۶) دا نووسراوه: زان: به‌واته له‌وه‌وه، كه ئه‌ميش ده‌گونجې.

(ئان جىزبە) لە (گل / ۸ ، شە) دا نووسراوە: (ازان جاذب) واتە لەو كىشەرە - ئەمىش دەگونجى بەلام (جىزبە) ە كە بابەتيانەترو پرتەرە.
دل: دل.

(همچنان) لە (ەن، ما / ۱) دا نووسراوە: بمثل = بە مەئەل و دەگونجى.
(كهربا، كارەبا) لە (ن، ما / ۱) دا نووسراوە: كاھربا كەھربا، ئەمىش پاش و پىش كرانه و لەوانەيە لە ھەلەى نووسىنەوھەيە بى.
واتاي گشتى:

ديسانەوھ ئەو كىشش (جىزبە) ى بەبىراھاتنەوھو خۆشەويستىي پىغەمبەر و بەنديواري بۆ ئىسلامەتي ئەمانە لەسەر دلى وەك پلويوش بەويئەى كارەبا وەھان كە ھەرچى زۆتر پلويوشى (دلى) شەيدا كىشتر دەكەن وەك چۆن كارەبا كا راي دەكىشى، ئاوەھا دل و (گيانى منىش) بەرھو لاي تۆ كەوتونەتە باري (جىزبە) = حال لىھاتنەوھ.

۵۱- باز چون گرد: ديسانەوھ ھەر وەك گەردى.

گرد: گەرد، گەردىلەكە - ھەركاتى لە كونى (كلو پۆژنە) يالە (دەرگا) و (پەنجەرە) وە، تىشك و پروناكىي (خۆر) خۆى كرد بە ژووردا، دەبينى لەو (ليسپ) ە پروناكىيەدا، (بە پرى) گەردىلەكى (ورد ورد) بەناو پروناكىيەكەدا لە گەردو خول و سوورانەوھدان.
پرتو اختر: ئەو لىسپە كۆلەكەيى پروناكىيە، لەم تاكە ھەلبەستەدا (كوردى) بە (پورتەو) ەكەى داناو و لە (ئەختەر) ئەو سەرچاوەى پروناكىيەي مەبەستە كە (خۆر) ەكەيە.
لەبەرئەوھى لەزۆر شوئى ئەم پەراوييەدا وشەى (پەرتەو) م بەتاييەتي لە تاكە ھەلبەستى ژمارە (۱۱) ى بەندى يەكەمى ئەم (ھەوت بەند) ەدا بە درىژى لىك داوھتەو، بۆيە لەوھندە پترى لەسەر (رانگەيەنم) بۆ ئێرە.

اختر: ناوھ بۆ ھەريەكى لە ئەستىرانەى كە بەئاسمانەوھ ديارن و بەتاييەتي بۆ كۆمەلە ھەسارى خۆرى (المجموعة الشمسية). بەو ھۆيەوھ كە ئەو كۆمەلە ھەسارەيەش تەنيا (خۆر) ەكەيانە كە بەرۆژ پروناكىيەكى ئەوتۆ دەدات كە ئەگەر لە كونى (كلو پۆژنە) يا (دەرگا) يا (پەنجەرە) يا لە ھەر كەلنىكى ترەوھ چووە ژوورى خانووەوھ، و ئەستىرەكانى ترى ئەو كۆمەلەيە ئەو كاريگەريەيان نىيە و يان لەكاتى پۆژيشدا ھەلنايەن، بۆيە مەبەست لەم وشەى (اختر) ئەم تاكە ھەلبەستە لە (خۆر) ەكەيانە.

(كوردى) لەنيو بالى يەكەمى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەوھدا، ئەوھى راگەياندووە كە: (ئەوا ھەمىسان وەك گەردىلەكى ناو پەرتەوى خۆر) و لەنيوھى دووھى ئەم تاكەدا چارەنووس و ئەنجامى (گەردىلەكە) كەى ديارى كردووە كە:

جان سرگشته: گيانى سەرگەشتە، گيانى دەر بەدەر و ھەيران.

سرگشته: سەرسام، سەرسوڤماو، ئاوارە. سەرگەردان، دەر بەدەر.

(كوردى) كە (گيان) ەكەى بە: (سەرگەردان)، سەرگەشتە، سەرسام، و ئاوارە دەر بەدەر

ناوبردووه مه به سستی له (حال لپهاتن) هکە ی تاکی پیتشووه که حال لپهاتوو له شوین و جوړو باری خویدا نامین و دهکه ویتته باریکی گیان پهروان کردنه وه و هک پهروان کردنی بی برانه وه ی گهر دیلکه ی ناو لیسپه رووناکییه که وهایه، که دیاره ئهوسایه به راستی سرگه شته یه و له (تهوهره) ی خو ی دهرچوو

راه پیماشد: ږیگه ی ږتبار هکە ی خو ی گرته بهر

(راه): ږیگه، شه قام، (پیما) ږه (برینی ږتبارانه) و شد: بوو. ږتبارو ږیگه که ی خو ی وهک گهر دیلکه ی ناو (په رته) هک گرته بهر و په رته وهکیش دهقه پیرۆزه ئاینیه کانه و (اختر) یش مه به سستی له سرچاوه ی ئه و (دهق) انه یه و (مووسا پیغه مبه ر-د-خ-ئاسایی) له حال ته گیانی بیخو دیه ی دایه له کاریگه ری ئه و (په رته) وه و هک چو ن (مووسا) به په رته وهکە ی لای (چیا طور) که وت و بوورایه وه، ئه میش: (گیانه که ی) ئه و تا وهک شاعیر رای گه یاندووه.

ئهم تاکه هه لبه سته به پتی هر حوت بهنده که (۵۱) مین تاکه و له م بهندی سیتی مه شدا (۳) مینه و له سه رچاوه کانیشدا ئهم تاکه هه لبه سته له (با / ۱، ج، جم، حم، سجا، مک، ط، نم / ۱، صا، ف، ق / ۳، گل / ۳) دانییه و له : (گل / ۵، مع، نع) دا دوو مین تاک و له (شح، عن، گل / ۶، گل / ۸، ما / ۱، مس، ص، ن، ه) دا سیتی مین تاکی ئهم بهندی سیتی مه یه.

جیاوازییه کان

(اختر) له (عن، شح) دا نووسراوه: خورشید - که خورشید ناوی (خوړ) و ناویکی تاییه تییه تی و (اختر) هک پر به پرتره، چونکه (اختر) وهک لیکم دایه وه له سه ره وه هر تنیا ناوی تاییه تی خو ی نییه، به لام هه رچی وهک وشه ی (خورشید) هک یانه زوړتر به کاره ی تراوه و له (اختر) که متره.

(گرد) له (ص، شح، ما / ۱) دا نووسراوه: کرد - ئه مه ش ږتووسی فارسییه که زوړ جار سه ری پیتی (گ) ناووسن.

(سرگشته) له ک (ص، نع) دا نووسراوه: سرگشته = دیسان ږتووسی فارسییه

(جان) له (ن) دا نووسراوه: (دل)

واتای گشتی:

ئهو دیسان (گیان) ی سرگه ردان وهک گهر دیلکه ی ناو لیسپه رووناکی خوړ، که وته ری، له حال ته ی (جذبه) ئاسایدا.

۵۲- رهگزاری: ری گوزاری، ریباریک.

به سوی: بهرولا، بولای، ئه لای.

کوهر نور: کتوی پر ئه وین (نور)، که مه به سستی له (گیان) ه ئاواره که یه که له تاکه هه لبه سستی پیتشوودا راگه یه تراوه که که و توو ته ری و لیر ه شدا ئه و (گیان) ه له په و دایه به ره و باره گای (پیغه مبه ر) که وهک کتویکی پر ئه وین پر له نووره.

در رهش: له ږیگه یدا، واته ئه و (گیانه) ه ږتبار ه له و ږیگه یه یدا، له ږتبار هک ه یدا،

گویی: هر دهلیت، دهلی.

خود: خوی واته خودی گیانهکه

ثریاشد: بوو به سوورهییا واته گیانهکه له خۆشییاندان و له پهرتهوی (اختر) که بهو پښه

پرووهو کتوی پرتوینهوهیه هر خودی خوی بووه به سوورهییاکه

ثریا: وشهیهکی عارهیییه و کوردیههکی (پهروین) که (فارسیش بهکاری دهلیت و لهشپوهی

(پهرفیپی Pervie) دا بهکارهاتوه.

پهروین: ناوی کومهله ئهستیرهیهکی جریوهداره له ئاسماندا له جوولهدان و لهوانهیه تهنیا

شهش دانهیان بهچاو دهیترین لهشپوهی (گردانه)یهکدان و به پرووناک و تیشکدار ناسراون.

لهههمان کاتدا (پهروین) بهواتا (چل چرا) که بۆ رازاندنهوه و جوانی و پرووناککردنهوه له

ژووړو ناو خانوودا بهکار دهلیت و به عارهبی بهمیش دهگوتری (ثریا)، که مههست له

(چرا) و (لاله) و (لهمپا) و (فانوس)ه.

ئهم تاکه ههلبهسته به پیی ئهم حوت بهنده (۵۲)مین تاک و به گویرهی زنجیرهی تاکهکانی

ئهم بهندی سیهیمینه (۴)مین تاکه و بهپی شوین و ژمارهی ئهم تاکه له سهراوهکانیدا بهم

جوړهیه:

له (با/ ۱، ج، حم، سجا، شج، ص، صا، عن، ف، ق/ ۲، گل/ ۳، گل/ ۶، ما/ ۱، مک، نع، نم/

۱) دا نییه و له (جم) دا یهکهمین تاک و له (ط) دا دوویهمین و له (گل/ ۵، مع) دا سیهمین

تاک له (گل/ ۸، مس، ن)، دا چوارهمین تاکی ئهم بهندی سیهیمیه.

جیاوازیهکان:

(پهگذار) له (نع) دا نووسراوه (ره سپاری) ئهمهش ناگونجی

(بهسوی) له (نع) دانووسراوه. برای = بهرای دیهگونجی.

(نور) له (گل/ ۵، گل/ ۸، ه) دا نووسراوه (تو) که ناگونجی

(خود) له (ن، مس) دا نووسراوه: (چون) ناگونجی

(خود ثریا) له (حم، جم، نع) دانووسراوه (همچولالا) ئهمیش دهگونجی بهلام وهک ئهوی

جیگرم کردوه گونجاو نییه.

واتای گشتی:

ئهو گیانهی که کهوتبووه ری و له تاکی پیشوودا ناوبراوه له ریپازهکهیدا بهره و کتویکی وهک

مهشخهلانی نوور ئهو گیانه ئهوهنده تامهزروی له هرچی زووتر گهیشتن بوو بهریگهوه وهک

بلیت، خوی بوو به ئهستیرهی (پهروین)ی شهوقدار ئهو کوی (نوور)ه مههست له

پیغهمبهر بووه که گوايه له نووری پیغهمبهریتیهوه ئهو (نووره)ی پی داوه له داستانه

ناینیهکاندا لهو (نوورین) کردنهی زور باس کراوه.

۵۳- باز آن: دیسانهوه ئه:

شمع: لهرووی زمانیهوه واتای (مؤم) دهوات، بهلام بهپی باری ئهم تاکه ههلبهسته مههست له

(چرا) و (لاله) له‌مپای زۆر رووناکه که کۆرپکی گه‌وره رووناک بکاته‌وه، چونکه (مۆم) ئەو رووناکیه زۆره‌ی نییه... و مۆم هێما (په‌مز) ه بۆ رووناکی.

بزم خلوت غیب: (بزم: جه‌ژن، کۆر و کۆبوونه‌وی دۆستانه‌و خوش راباردن. (مجلس). که دور بۆ له ئاره‌زووه (شه‌هوانی) یه جیهانییه‌کان.

(خلوت = خه‌لوت، دواى به‌لێندانی دوو خو‌شه‌ویست دوو دۆست، بووه به‌یه‌ک گه‌یشتن له شوێنێکی دیاری (پشت په‌رده) یی دووبه‌دوویی دا و به‌خۆشی به‌سه‌ربردن. (غه‌یب) ئەمیش له‌لایه‌نی زمانه‌وانییه‌وه. واتای به‌چاونه‌دیتراوی، گوم، شاردراره، نه‌ینی ده‌دات، به‌لام بۆ ئەم شوێنه‌ مه‌به‌ست له‌ بیروراو بۆچوون و ر‌ه‌چاوکردنی فه‌لسه‌فه‌ی سۆنیانه‌یه که ئەمیش واتای زۆر پانویه‌ین و فراوان ده‌دات وه‌ک (ئ‌ه‌سراری حه‌قیقه‌ت) (ح‌ه‌قیقه‌تی ع‌یرفان، چیه‌تی خ‌وای مه‌ژن، بوون‌تییه‌ ه‌ه‌ر بووه (ئ‌ه‌زه‌لی) و ه‌ه‌ر ده‌بی (ئ‌ه‌به‌دی) یه‌که‌ی و توانایییه‌ له‌ ر‌اده‌به‌ده‌رمانی و کردگاریتی و بۆ هاوتایی و بۆ هاوبه‌شی.... ه‌تد

ه‌ه‌روه‌ها (غه‌یب) ئەو پێوه‌ندییه‌ کاریگه‌ره‌ی نێوان (پێغه‌مبه‌ر) یا (شێخ) و په‌یره‌ویکارانیان که کاریگه‌رییه‌کی ده‌روونی و گیانی نه‌ینییه و له‌ کاریگه‌ری واقیعه‌نه به‌ ته‌وژم و تین و درێژخایه‌نتره.

جگه له‌مانه‌ش ئەم (بزم خه‌لوت غه‌یب) ه‌ ده‌توانی به‌نیشانه‌ی ئەوه دابنریت که گیانه ئ‌اواره‌که‌ی وه‌ک گه‌ردیلکه‌ی ناو لیسپه‌ پرته‌وی (مه‌عنه‌وی) که به‌کیش (جذب = که‌مه‌ندکیش) کرابوو سه‌رگه‌شته‌یانه‌و ئ‌اواره ئ‌اسایی به‌ ر‌یگه‌ی گه‌یشته‌نه ئەو (مجلس) ه‌وه بوو که باره‌گا مه‌ژنه شکۆداره خواستراوه‌که‌ی بوو بۆ به‌ه‌ره‌وه‌تر بوون.

(کوردی) له‌نیو باڵی دووه‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یدا ده‌گه‌رته‌وه سه‌ر ئەو (مۆم) مه‌به‌ست له‌ چرا، لاله، چلچرا، له‌مپایه‌ی ناو نیو باڵی یه‌که‌م و له‌ کاریگه‌ری تیشک و په‌رته‌وه زۆره‌که‌ی ئەو مۆمه ده‌دوێ که:

(أفروز): داگیرسێنەر، رووناککار، هه‌لایسنەر، هه‌لگیرسێنی رووناکی. واته ئەو تیشکی (مۆم) ی سه‌رچاوه‌ی رووناکیه که ئەو (دیوان) ه‌ی رۆشن کرده‌وه که (به‌زمی خه‌لوته نه‌ینی - غه‌یبی) یه‌که‌ی تیا نه‌نجام ده‌درئ.

(شمع) ه‌که‌ش هه‌رچه‌ند به‌ (چرا و لاله و له‌مپا و فانۆس و چلچرا) لیکم دایه‌وه، مه‌به‌ست له‌گه‌لی (هێما = په‌مز) ی صۆفیا نه‌یه بۆ رووناکی و په‌رته‌و، وه‌ک:

(شمع) ه‌که: ده‌قه ئ‌اینیه‌ پیرۆزه‌کانه

(شمع) ه‌که: خودی پێغه‌مبه‌ره که هێنهری ئ‌اینی ئ‌یسلامی و ئەو ده‌قه پیرۆزانه‌و بلاوکرده‌وه‌یان که رووناکی خسته جیهانه‌وه.

(شمع) ه‌که: هه‌ریه‌ک له‌و گه‌دایانه بووه که گه‌یشته‌بوون به‌و مه‌جلیسه‌داو، له‌و به‌ هه‌ره‌ه‌ریانه‌وه به‌ په‌یره‌وی کردنی دروستی ئەو ده‌قانه، شکۆداربوون و.... و.... ه‌تد

(کوردی) کۆتایی نیو باڵی دووه‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی به‌وه کۆتایی هێناوه که ئەو تیشکی

(مۆم)ه:

محفل: شوینی ئاههنگ تیا گتیران دیوانی تیا کۆبوونهوهی خویشی، جیگهی تیا گردبوونهوهی کهسانیکی زۆر بهخویشی و شادی و دۆستایهتیانهوه که ئهو شوینه بهو تیشکی (مۆم) پرووناک بووینتهوه.

محفل اراشد: کۆری بهزم و ئاههنگهکهی رازاندهوه. واته تیشک و پرووناکیی (مۆم)هکه رازانديهوه، ئارایشی شوینهکهی دا پرووناک و خویشی کرد. ئهم تاکه ههلبهستهی سهروهه له (حهوت بهندهکه دا بهگشتی (۵۳)مین تاکه و بهپیتی زنجیرهی تاکهکانی ئهم بهندی سێیهمه (۵)مین تاکه ههلبهسته ههر ئهم تاکه له سهراوهکانیدا بهم جۆریه:

له (ص، گل / ۸، مع) دانییه و له (جم، ما، گل / ۳) دا بهکهمین تاکه و له : (با / ۱، ج، جم، سا، ف، ق / ۳، مک، نم / ۲) دا دووهمین و له (ط، نع) دا سێیهمین تاک و له : (شح، عن، گل / ۵، ما / ۱) دا چوارهمین و له (مس، ن، ه) دا پێنجهمین تاکي ئهم بهندی سێیهمهیه.

جیاوازییهکان:

بازان له : (عن، مع، ما / ۱) دا نووسراوه: بازان، ئهمهش ههلهی نووسینه که نیشانهی درێژهپێدان (مهده) لهسهه پیتی (ئهلفا - أ)ی دووهمین و شهکه نووسراوه.

شمع له (گل / ۳) دا نووسراوه: جمع = بێگومان ئهمهش ههلهی نووسینهوه یا سی خال (نوقته)ی پیتی (ش)ه که بهپیتی شینهکه نووساوه.

خلوت له (گل / ۵، گل / ۸، شح) دا نووسراوه: جلوه = ئهمیش ئهگونجی مهجلیس له (مع) دا نووسراوه:

مهحفه له (مع) دا نووسراوه (مجلس) دیسان پاش و پێشه.

محفل له (گل / ۳، ما / ۱) دا نووسراوه (محمل)، ئهمیش بهجۆریک دهگونجی، مهحمهله = بریتیه لهو بهرگی (کابه = کهعبه)یهی که به دیاری له وهرزی (حهج) دا لهگهڵ حاجیهکاندا نێردراوه، بۆشاری (مهککه) که ئهو بهرگی سالی پێشوو لایبریت و بهرگه تازه بهدیاری نێردراوهکه له چوارچێوهکهی (کابه) بچهسپێنریت.

واتای گشتی:

وهک له سههرتای لێکدانوهی ئهم تاکه ههلبهستهوه بهرهبره واتای ئهم تاکهم بهوردو درێژی له چهند لایهنیکهوه لێک دایهوه بۆیه ئهم چهند دێرهی دواپی به (بهس) دهزانم له واتای ئهم تاکه دا،

ئهو چرای بهزمی (خۆبهخۆیی)یه دیوانی پۆشن کردهوه لهو (خلوت غهیب)یه دا که (زار گوت)یکی سۆفیانهیه که مهبهست له بهیهک گهیشتنیکی (میعراج) ئاسایییه که لهپشت پهردهوه له (سهدرهتولونتهها) له بارهگای خوادا بههرهوهری گردبوونهوه بوو... هتد.

۵۴- باز آن پردهدار: دیسانهوه ئهو پردهدارهی، ئهو کهسهی که پردهکهی بهدهست بووه.

پهردهداری (نهریتیکی کۆنی که لانه که پاشایان ههندی جار که به ههندی کهس کهیشتون له

(مال) و (دیوان)ی خویندا، نه یانویستووو نه ههنده کهسه (بیانبینی) له بهرتهوهی له نیوان نهو ژووردها که (پادشا)ی لی بووه پردهیهک هر له ملاوئه ولای ژووردهکه وه و له بنه وه تا (بن میچ)ی ژووردهکهی داپوشیوهو، پاشا خوئی له دیوکی پردهکه وهک نهو که سانهی که پاشا نه یو یستووو بیبیلن له دیوکهی تری پردهکه وه بوون و رازونیازی خوینیان به دهمی به پاشا گوتهوهو، پاشایش وه لای پیویست و گونجاو به بهر ژووهندی خودی خوئی داونه ته وه.

پرده دار: که سیکی گه وره پیاوی ناوداری سهردهم بووه له پاییه کی بهرزی (ئهفسه ری) یا (وهزیری) یا سه رۆکی ته شریف اتداو هیزکی چه کداری تاییه تی له بهر ده ستدا بووهو (نهو) چاودیری نهو جوړه لهو دیوانی به رده مه وه (پاشا) گه یشتنی کردووو، دادانه وه هه لدا نه وهی پرده که ی به ده ست نهو بووه، به پیی خواستی پاشا.

سؤفییه کانی ئیسلامی ئهم نه ریتی پرده داریه یشیان گواستوو ته وه بۆ ناو بیرو پروای ئیسلامه تی و که سیکی چاک و پاک و خوا به راستی ناس به (پرده دار) ناوبراوو که (جیبره ئیل)ی سه رۆک فریشته کان پرده داری هه ره بهرترین شوین ئاسمانه که (سه دره تول مونته ها)یه وه (عهرش) و (کورسی) و (له وح) و (قه لهم)ی لییه وه ته نانه ت له چوونه میعراجه که ی (پیغه مبه ر - د.خ) - دا هه مان نه ریت و په پره یی کراوه که گوته و بیستن له و دیو پرده وه رووی داوه.

(جیبره ئیل) هه رجاریک سرووش (وه می)بی بۆ پیغه مبه ر - د.خ هیناوه له تاو شکومه ندیی نهو فریشته یه و له پیروزی نهو ئایه ته قورئانه ی که هیناویه، پیغه مبه ر لهو کاتانه دا له رزیک گرتوویه تی و له هۆش خوئی چووه که لیردها (کوردی) نهو له رز لیها تن وله هۆش خوچوونه ی لهو درکه وتنی روخساری جیبره ئیله وه لی په یابووو نهو بی هۆشی و له هۆش خوچوونه ی به (شه یدابوونی عه قل) ناوبردووو.

هر له بیرو باوه ری سؤفیگه ریشه وه واتای تری ئهم پرده وارییه هه ن: پرده نشین: واتا نهوی له و دیو پرده که وه که وهک به (پاشا) و (خودی خوای مه زن) یش لیکمدا یه وه... که پرده داره که چاودیری دادانه وهی پرده که ده کات. له زاراوه ی سؤفیاندان نه یینی نهو (پرده یه) به لای پرده داره که وه یه که به نه یینی شارداروه یا به گه نجینه ی ئه سراری ده زانن که نهو له بوون و نه بوونی (پرده نشین) واته له و دیو پرده وه دانیشتون ئاگه داره.

چه ره بنمود: (پرده داره که رووی خوئی ده رخست). شیدا: شیفته، ئه قینداری، دل داری، بوونی ههستی خو شه ویستی له دهروونی که سیکدا بهرام بهر به که سی یا شتیکی ترو ئاواته خوازی به یه که گه یشتن و... هتد که لیردها مه بهستی له ئاره زووی (شه هوانیی جیهانی نییه) و (عشق) یکی گیانی (مه عنه وی)ی مه بهسته. له کاتیکا (عه قل)ی که سه که (شه یدا)ی بوونی به سه ردا بیت، نهو خوئی حاله تیکی که مه ندکیش (مجدوب) ییه یا (جذبه) گرتوویی یا (حال لیها تن) له ئاکامی بینینی رووی پروین یا پرتیه یی

(چیهه: روخساری) پیغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ) داوه له میعراج‌ه‌که‌یدا وه‌یا له‌کاتی بیهۆش‌که‌وتنه‌که‌ی (مووسا پیغه‌مبه‌ر - د.خ) یه له‌کیتی طووری سینا له‌ه‌ژمه‌تی بینینی په‌رته‌وه‌ خوا‌یی‌ه‌که‌دا .

ئهم نیشانه‌ یۆ‌کردنانه‌ی (کوردي) هه‌موو له‌پیناوی ده‌رخستنی کارو، پروداوه‌ له‌ راده‌به‌درییه‌کاندا‌یه‌ که‌ هه‌موو له‌ چوارچیه‌ی ژیان و پتوهندی و کاریگه‌ریی گیانی (مه‌عنه‌ی) دان که‌ به‌و چه‌شنه‌ خو‌شه‌ویستییه‌ گیانییه‌ گه‌شه‌ ده‌سپن.

ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ (حه‌وت به‌ند) هه‌که‌دا له‌لای من و به‌پیتی ئه‌وه‌نده‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌ستم که‌وتوون (٥٤) مین تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ و پتیم وایه‌ له‌ به‌ده‌سته‌هیتانی سه‌رچاوه‌ی تر‌دا تاکه‌ هه‌لبه‌ستی تر ده‌ریکه‌ون که‌ من تا ئیره‌ی ئهم (حه‌وت به‌ند) هه‌ه‌شته‌ ده‌ستم نه‌که‌وتبن.

هه‌روه‌ها ئهم تاکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جو‌ره‌ی دوا‌یییه‌.

له‌ سه‌رچاوه‌کانی: (با/ ١، جم، سجا، ص، ف، ق/ ٣، گل/ ٥، نم، مک، نم/ ١) دانییه‌ و له‌ (حم، گل/ ٣، صا) دا دوه‌مین تاک و له‌ (گل/ ٦، ط، نع) دا چواره‌مین و له‌ (شح، عن، گل/ ٨) دا پینجه‌مین تاکی به‌ندی سی‌یه‌مینه‌و له‌ (ج) دا سی‌یه‌مینه‌و له‌ (مس، ن، ه، دا) (٦) مینه‌.

جیاوازیه‌کان:

چهره، له‌ (گل/ ١) دا نووسراوه: چشم = چاو ئه‌مه‌ش ناگونجی.

چهره، له‌ (گل/ ٨) دا نووسراوه: روی = روو: ده‌گونجی.

چهره، له‌ (حم، شح) دا نووسراوه: شعله. هه‌ر ده‌گونجی.

شیدا، له‌ (ک، شح) دا نووسراوه: پیدا.

واتای گشتی:

دیسان ئه‌و په‌رده‌دار (خاوه‌ن نه‌یتی) یه‌ خوا‌یی‌ه‌یه‌ که‌ به‌دیار په‌رده‌ی (په‌رده‌ نشین) هه‌که‌وه‌ خۆی به‌ده‌رخست و له‌ بینینی ئه‌و روخساره‌ (عه‌قلی) بینه‌رانی گۆردرا به‌ دیوانه‌یی، وشیتیی ئه‌فینی ئه‌و په‌رده‌دارو خو‌شه‌ویستییه‌که‌ی که‌ مه‌به‌ست له‌ جیبه‌ره‌ئیل بووه‌، به‌نیسه‌بت خواوه‌ و پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بووه‌ به‌نیسه‌بت ئاینه‌که‌یه‌وه‌.

٥٥- باز از عشق و: دیسانه‌وه‌ له‌ عیشق و خو‌شه‌ویستی و ئه‌فینی.

شوق: ئاره‌زوومه‌ندی، گیز لی بوون. آن چهره‌ ئه‌و روخساره‌، ئه‌و رووه‌،

کام: یۆ‌ئیره‌ ئهم وشه‌ی (کام) ه‌ واتای: (ده‌م، ده‌م و لیو، ناو ده‌م، مه‌لاشوو) ده‌دات ئه‌گه‌ر چی زۆر واتای تریش ده‌دات و یۆ‌ئیره‌ ناگونجین.

صه‌با: باده‌، مه‌ی.

ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ له‌ (حه‌وت به‌ند) هه‌که‌دا (٥٥) مین تاک و له‌م (به‌ندی سی‌) یه‌مه‌دا (حه‌وته‌مین) تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌.

جیاوازیه‌کانی شوینی ئهم تاکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌لگه‌ی شیواویی ئهم به‌ندی سی‌یه‌مه‌یه‌.

ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ وه‌ک درێژه‌ پیدان و ته‌واوکاری تاکی پیشووه‌ که‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م

جۆرهيه:

له (ط، ق/ ۳) دانى بهو له (جم، صا، با/ ۱، حم، سجا، ف، گل/ ۳) دا ستيه مين تاك و له (ج، ص، نع) دا چواره مين و له (گل/ ۵، گل/ ۶، ما/ ۱، نم/ ۱، مع) دا پينجه مين تاك و له (شح، عن، گل/ ۸، مس، ن، مك) دا شهشه مين وله (مس، ن، ه) دا حه وته مين تاكه.

جياوازيه كان:

عشق و شوق له (مع) دا نووسراوه: شوق و عشق - كه پاش و پيش كراوه.
جان و دل له (مع) دا نووسراوه: دل و جان - ته ميس پاش و پيش كراوه.

واتاي كشتي:

هه ميسان له زۆرى و تين و تاوى خو شه ويستى و ئاره زووكردنى بينينى تهو روخسارى دلخوازهو دل و گيان سه رخوشي ته فينه كهى تهون و به شكو خودى دهم و ليو و ناو دهم و هه تا مه لاشو و ويش بوونه ته باده (مهى). به سه رنجدانى ته م وردكه كارييهى (كوردى) تهوپه پرى خو شه ويستيه كه به دهرده كه وييت و ته مه تا راي گه ياندوه نه كه هه ره به خوارده وهى تهو بادهى (گرتنى رتبازهى خو شه ويسته كهى به شكو ته نانه ت (دهم و ليو) ناو دهميشى بووه به (باده و مهى) له پيرۆزى تهو دهقه ئاينيه وه، به دهم و ليو دهريان ده برن دهم و ليوه كهى خو مى مادهى سه رخوشكاره چ جاي تهو دهقه پيرۆزانه.

۵۶- باز ز آن: ديسان وه لهو (له وهه).

نوشخند: زهرده خه نه، پي كه نين، بزه، بزهو پي كه نينى خو ش و جوان و شيرين و دلگيري، دهم به پي كه نين.

هه روه ها وشهى (نوشخند) به واتاي (ترياك) يش هاتووه، كه خو شى ميهست بوون به (ترياك) كهيه، جگه له وهى كه (نوشخند) به واتاي (ئاوى حيات) يش هاتووه كه هه ركه سى لى بخواته وه، گوايه نامرئيت كه هه موو بو ته م شوينه دهكونجيتن.

شيرين وش: له چيژدا شيرين، جوان، قشت، خو ش، دلگير، نازدار. (وش) وشهيه كه چهندين واتا ده دات وهك، چاك، دروست، باش، خاس، هه لباژرده، شهنگ، خو ش، جگه له مانه وشهى (وش) پيشگره بو چهندين وشهى ليكدراوى وهك (وهش گوشتار، وهش پهوشت) و...

وش: ناوى جو ره كراستكى ئاوريشمى ساغ و ناياب و زيتي بافته شيرين وش: شيرين ئاسا.

ته م واتايانه گشتيان بو ته م تاكه هه لبهسته له بارو گونجاون.

عالمى: جيهانتيك

پرز: پر له، ته ژى له، ئاخيراو له.

شور: زه لهو، زايه له، جو ش، خرّوش، ... هتد له لايه ن دوستانه وه.

غو غا شد: غه و غابوو

غه و غا: هه راوهوريا، ئاژاوه و پشيوى ... هتد له لايه ن دوژمنانه وه.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپپی زنجیرەى تاكەكانى ئەم (ھەوت بەند) ە (۵۶) مین تاكە و لە زنجیرەى ژمارەى تاكەكانى ئەم بەندى سێیەمەدا (۸) مین تاكە.

شوینى ئەم تاكە لە سەرچاوەكانیدا بەم چەشنەى:

لە (ف) دا نییە و لە (حم، ق/ ۳، مك) دا سێیەمین تاك و لە (با/ ۱، جم، سجا، ص، گل/ ۳، نم/ ۱) دا چوارەمین و لە (ج، ص، ط، نع) دا پێنجەمین تاك و لە (گل/ ۵، گل/ ۶، ما/ ۱، نع) دا شەشەمین و لە (شح، عن، گل/ ۸) دا ھەوتەمین تاك و لە (مس، ن، ه) دا ھەشتەمین تاكە ھەلبەستە.

جیاوازیەكان:

باز زان لە (حم، ق/ ۳، مك، با/ ۱، جم، سجا، ص، گل/ ۲، نم/ ۱، ج، ص، ط، گل/ ۵، گل/ ۸، شح، ما/ ۱) دا نووسراوە (باز آن) واتە (ز = زو) ەكەیان تیا نەنووسراوە و من بە ھەڵەى نووسینی ئەزانم و لە (لەیهكترى وەرگرتنى ھەڵە) وەیە، تەنیا لە (مع، عن، مس، ن، ه، صا) دا بەراستی نووسراوە (باز ز آن). كە بەیى ئەو (ز) ە واتایەكەى ھەڵە دەر دەچیت. نوشخند لە (گل/ ۳، مع) دا نووسراوە (نوجوان) كە ئەمیش ھەلبەستە. ھەرچەند دەگونجی، چونكە بۆ ئێرە ناشی. باز زان (گل/ ۵، مع، ما/ ۱) دا نووسراوە:

(باز دران) ئەمیش لە واتادا كووڕە.

شیرین وش لە (گل/ ۶، نع، مك، ط، ج) دا نووسراوە (شیرینیش) - كە ئەمیش واتا نادات و دیارە ھەلبەستەى نووسینە.

شیرین وش لە (جم) دا نووسراوە (شیرین لب) كە ئەمیش كەم ھێزە
عالمى لە (عن) دا نووسراوە (عالمین) كە ئەمیش دەگونجی.

واتای گشتی:

ھەمدیسان لەو شیرین خەندەو دەم بە پێكەنینەو جوان و شەنگەو جیھانێك پربوو لە جۆش و خرۆش و زایەلەى خۆشى بەگوێرەى دۆستان و ھەروەك لەلایەن دوشمنانیشەو ھەراوھوریاو ئاژاوە و پشێوى دوشمنانى و گومرايان سەرى ھەلدا دژ بە ئاین و ڕێگەى راستین، و ئەم جیھان پڕ لەجۆش و خرۆش كەردبە نیشانەى بۆ برۆای ئیسلامییە كە جیھان لەبەر خاترى پێغەمبەرى ئیسلام دروست كراوە كە: (لَوْلَاكَ لَمَّا خُلِقْتُ الْاَفْلَاكُ)...

واتە: ئەگەر لەبەر تۆ لەبەر خودى تۆ نەبووایە، ئەم بوونەوھریانەم دروست نەدەكردن، كە ئەم بێرە لە تاكە ھەلبەستى دوايیدا ئەمە ئاشكراتر دەكات.

۵۷- باز از مهر: دیسان لەبەر خۆشەویستى.

(مهر) لەپیش ئاینى (زەردەشتى) دا ئەم وشەى ناوى گەورەترین خواوەندەكان بوو و (مهر = خورشید) ڕوالتى ئەو خواوەندە مەزنە بوو.

(مهر): بەواتا (مۆر) = (شەقل) كە ناوى كەسێكى لەسەر ھەلكەندراو، لەجێگەى (ئیمزا) ی ئێستە بەكارھاتوو و بەكاریش دى، ئەم (میهر = مۆر) ە نیشانەى بۆ ئەوێ كە پێغەمبەرى

ئىسلام (مۆرى پىغەمبەرئىتى) بەناو شانپەو دياربوو ئەم و اتايانەو گەلچكى تىرىش بەرامبەر بە وشەى (مەر) ھەن و لەگەنگەترىن و گونجاوترىنيانم بەپىتى ئەم شوئىنە راگەيانەد و لەتاکە ھەلبەستى (۱۱) مین بەندى يەكەمى ئەم (حەوت بەند) ھشدا بەدرىژى تر لەم وشەى و لىكدانەو و واتاکانى و مەبەستى بەکارھێنانى دواوم. كە بەتەكرايى پتوھەندىيان بە (پىغەمبەر-د.خ) وە ھەبوو.

(بەر): لەبەر، لەبۆ، ژبۆ، پەى، ئەراى، لەبەر خاترى،.... و پىتى (ى) يەكەى بەواتە (ھى ئەو) ھەند. ئەمانە لەلایەك و لەلایەكى ترەو (شاھىد) بەواتە (گەواھىدەر) كە ئەمىش نىشانەى بە (پىغەمبەر-د.خ) كە گەواھىدەرى راستى و دروستى ئاينى ئىسلام و راھەكارى خوايەتى و پتوويستى ناسىنى بوو.

آنكە: ئەوى، ئەوھى، ئەففى كە مەبەست خودى زاتى خواى مەزنە كەوا:
(كن گفت و): (كون گوشت و) فەرمووى: (كُنْ = بيه) كُنْ: ئەم وشە عەرەبىە نىشانەى بە سەرھەتاي فەرموودەىكى پىروژى خواى مەزن لە (ئايەتەكانى) ژمارە (۵۹، ۴۷) لە سوورەتى (آل عمران) و (۷۳) سوورەتى (الأنعام) و (۴۰) (النحل) و (۲۵) (مریم) و (۸۲) (یس) و (۶۸) (غافر) و (۱۱۷) (البقره)، كە لە ھەموياندا رستەى پىروژى (كُنْ فَيَكُونُ) واتە: بىو دەشپىت كە فەرموودەى خواى گردگار.

(كوردى) مەبەستى لەم وشەى (كُنْ) ناو ئەم نۆ ئايەتەى قورئانى پىروژە كە خواى مەزن لەبەر خاترو لەخۆشەويستى ئەو (پىغەمبەر-د.خ) فەرموويەتى:
كون برپا شد: جىھان و ئاسمان و ئەوھى تىايەتى دروست بوون.

برپا شد: پەيابوو، ھاتەدى، پێك ھات، دروست بوو، دامەزرا، بوو بوونىتى، ھەر بەوھندەى خواى مەزن فەرمووى: (كون) واتا بىو ئەو كائىناتە ھاتەدى، ئەویش لەبەر خاترى پىغەمبەرى ئىسلام-د.خ- كە دواترىن ئاينى پى سپارد، وەك دواترىن پىغەمبەرىك پەيامى پىغەمبەرئىتى خۆى بەچاكى ئەنجام دا.

ئەم تاكە ھەلبەستە لە تەكراى حەوت بەندەكەدا (۵۷) مین تاك و لەم بەندى سىيەمەشدا (۹) يەمىن تاكە و لە سەرچاوەكانى ئەم تاكە ھەلبەستەشدا برىتىن لە:

لە (با/ ۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/ ۳، مك، نم/ ۱) دانىيەو: (ھى، نع) دا شەشەمىن تاك و لە (كل/ ۵، گل/ ۶، مع، ما/ ۱) دا حەوتەمىن و لە (شح، عن، گل/ ۹) دا تاكى ھەشتەمىن و لە (مس، ن، ه) دا نۆيەمىن تاكە كە ھەلبەستى ئەم بەندى سىيەمەى. و لە (گل/ ۳) دا پىنجەمىنە.

جياوازيەكان:

باز از (حم، ص) دا نووسراو: (باز آن) كە ئەمەش يەكجار ھەلەو بگرە كفرىشە، چونكە (پىغەمبەر) دەكات بەخواى بىژەرى ئايەتى: (كُنْ فَيَكُونُ) دەبى ھەلەو نووسىن بى.

مهر و بهری له (حم، ص، مع) دا نووسراوه (بهر و مهر) ئه‌میش پاش و پيشه‌و ده‌گونجی.
آنکه له (مع، گل / ۳) دا نووسراوه: زانکه- ئه‌میش واتایه‌که لاواز ده‌کات.

واتای گشتی:

دیسان له خۆشه‌ویستی فه‌رمانبه‌ری و راستیی (پیشه‌مبه‌ر - د.خ) و هه‌روه‌ها له‌به‌ر خاتری
ئو پيشه‌مبه‌ره (دلگر) و (په‌سه‌ند) ه‌که: له مه‌زنیتی و کردگاری و بی‌هاوتاییی خوا، شایه‌تی
(گه‌واهی) ی راگه‌یانده‌وه، بۆیه ئو خوای تواناو په‌روه‌ردگاره که فه‌رمووی (کون) = ببه،
ده‌ستبه‌جی هه‌رچی بوونه‌وه‌ری هاتووته بوون واته (کائینات) به‌جاری هاته دی و ئه‌م بیرو
رایه‌ش بۆچوونیتی نه‌گۆر و جیگیری موسلمانان راسته‌کانه.

(کوردی) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یشیدا به‌ته‌واوی به‌کلایی کردووه‌ته‌وه که ئه‌م (حه‌وت به‌ند) هی له
خۆشه‌ویستی (پیشه‌مبه‌ری ئیسلام- د.خ) وه داناوه.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی دوايش هه‌ر درێژه پیدان و پروتتر کردنه‌وه‌ی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی
سه‌ره‌وه‌یه.

۵۸- ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته پیکهاته‌ی کائینات (بوونه‌وه‌ری) یه‌که‌ی تاکه هه‌لبه‌ستی پيشووی تیا
راگه‌یانراوه که:

شش جهت: شش لا، مه‌به‌ست له‌وه‌یه که هه‌رشتیک شش لا یه‌یه وه‌ک (لا ی راست) و (لا ی
چه‌پ) و (لا ی سه‌ره‌وه) و (لا ی خواره‌وه) وه (لا ی پيشه‌وه) و (لا ی پشته‌وه) وه‌یا به‌پیتی
جوگرافی (گۆی زه‌وی) ئو شش لایه بریتین له (لا ی رۆژه‌لات) و (لا ی رۆژئاوا) و، (لا ی
سه‌ره‌وه) و (لا ی ژیره‌وه) له‌گه‌ڵ (لا ی باکوور) و (لا ی باشوور) که ئه‌م (شش لایه‌یش له
رواله‌تی ئو) (که‌ون = بوونیتی = کائینات) ه‌که له سه‌ره‌تای ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا و، له تاکه
هه‌لبه‌ستی پيشوودا (که‌ون) ده‌کە ی راگه‌یانده‌وه.

چار مام: به‌پیتی لیکدانه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی مرۆف، بوونیتی بریتی بووه له (چوار شت) که
هه‌رشتیکیان (کوردی) به (مام = دایک) یک ناوی بردووه ئو چوار شته‌یش چوار توخم
(عونسور) ه‌سه‌ره‌کیه‌که‌ی پیکه‌ینه‌ری بوونیتین و ئه‌وانیش: (ئاو)، (با)، (خاک)، (ئاگر)ن که
به‌پیتی ئو بیروبووچوونه کۆنینه‌ی ئه‌م چوار توخمه بوونیتیان لی هاتووته دی واته (العناصر
الاربعة).

ئو بوونیتییه‌ی (کوردی) له تاکه هه‌لبه‌ستی پيشوودا رای گه‌یانده‌وه و له‌م تاکه‌دا
بوونیتییه‌که‌ی (شیته‌ل) کردووه. و ئه‌م (چوار مام) ه‌که‌ڵ (شش جهت) ه‌که له‌پیکه‌ینه‌رانی ئو
(که‌ون = بوونه‌وه‌ری) یه‌ ناوبراوه‌ن.

یک جوهر: (جوهر) عه‌ره‌به‌کان له وشه‌ی (گه‌وه‌هه‌ر) وه‌ه‌ریان گرتووه، مه‌به‌ست له‌م (یه‌ک
جه‌وه‌هه‌ر) ه‌لێره‌دا هه‌ره پوخته‌ی هه‌وین و پتزی پیکه‌ینه‌ری (بوونیتی = کائینات) ه‌که به‌پیتی
راگه‌یانده‌ی بیروپروا بۆچوونی زانا دێینه‌کان (ئیرانی و یۆنانی) له هه‌ره بایه‌خدارترین و
گرنگترین و پێویستترین ماده‌یه که به (ئێثر) یا (ئێتھر: Etther) ناویان بردووه، ئه‌میش

وشه‌یه‌کی کۆنی زمانی (یۆنانی)یه به‌واتا: (ئاسمان) یا (با)ی ئه‌و بۆشایییه‌ی مرۆف له‌سه‌ر
پرووی گۆی زه‌وییه‌وه‌ ده‌ییکی و هه‌ستی پێ ده‌کات.

هه‌روه‌ها زانایانی کۆن پێیان وابوو که ئه‌م بۆشایی (فه‌ضا)یه‌ی سه‌روو یا ده‌ورانه‌وری زه‌وی
به‌جۆره‌ هه‌لمێکی یه‌کجار ته‌نک ده‌وره‌ دراوه‌، ئه‌ویش خۆی (ئێشه‌ر-یا-ئه‌سیره‌)که‌یه‌ که‌ هه‌وێنی
بوونتییه‌ و به‌ عاره‌بی به‌ (جوهر الفرد) یش ناویان بردوووه‌.

ئالێرده‌ له‌سه‌ر لێکدانه‌وه‌ی ئه‌م (جه‌وه‌ری فه‌رد)ه‌ زانایان بوون به‌دوو ده‌سته‌وه‌ که‌:
ده‌سته‌یه‌کیان: پێیان وایه‌ که‌ (ئهو-ئه‌سیر-یا-جه‌وه‌ری فه‌رد)ه‌ به‌خۆی خۆی خوایه‌ و به‌و
چه‌شنه‌ به‌ (پێکه‌ینه‌ر) ئه‌زانێ، چونکه‌ هه‌وین و پێزی هه‌موو بوونتییه‌.

ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌یان: زانا ئاینیه‌ ئاسمانیه‌کانن وه‌ک: (زه‌رده‌شتی و مووسایی و عیسایی و
محهممه‌دی) ئه‌و (ئێشه‌ر-یا-ئه‌سیر)ه‌ نه‌ک خۆی خوایه‌، به‌شکو خوا دروستکار و پێکه‌ینه‌ری
ئهو ئێشه‌ر-یا- (جه‌وه‌ری فه‌رد)ه‌ که‌یشه‌، ئه‌گه‌رچی خوایش به‌ (جه‌وه‌ری فه‌رد) ناو ده‌برێ
به‌لام هه‌ریه‌که‌یان به‌جۆرێک.

(کوردی) هاوێچوون بووه‌ له‌گه‌ڵ زانا ئاینیه‌ ناوبراوه‌کان، که‌ بوونتییه‌ی له‌ ته‌نیا یه‌ک
(جه‌وه‌ری) دروستکراوی خواوه‌ پهمساوه‌.

سه‌ موالید: له‌ پرووی زمانیه‌وه‌: سێ (زاو)ه‌کان یا سێ لێ زاوه‌کانه‌ و به‌لام مه‌به‌ست ئه‌و سێ
شته‌یه‌ که‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ری سه‌رزه‌وی له‌سێ جۆره‌ شت پێک هاتوووه‌، ئه‌وانیش بریتین له‌
وشکه‌ (جمادات) وه‌ک (به‌رد) و (کانزایه‌کان) و... هتد، و (ته‌ره‌) (پرووه‌ک = نه‌باتات) وه‌ک:
(دارو دره‌خت و گژوگیاو گۆل و سه‌وزه‌) وه‌ زینده‌وه‌ر (ئه‌حیاء) وه‌ک (هه‌موو گیانداران هه‌ر له‌
مرۆف و ئاژه‌له‌وه‌ تا دپنده‌ و مه‌ل و ماسی و مارو میروو میش و مه‌گه‌ز).

هفت آبشد: بووه‌ حه‌وت ئاب= حه‌وت باوکان که‌ مه‌به‌ست له‌ حه‌وت نه‌هۆمه‌ی ئاسمانه‌ که‌
هه‌ریه‌کی له‌و نه‌هۆم (چین)انه‌ی به‌ باوکی ئه‌وی دواي خۆی داناوه‌ (ئاب=ئاباد=باوکان) و، یا
مه‌به‌ست له‌وه‌یه‌ که‌ (باو)ه‌ ده‌لێن گۆی زه‌وی له‌ حه‌وت (چینی)ی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک پێک هاتوووه‌
که‌ ئه‌مانه‌ش نیشانه‌ن بۆ یه‌که‌مین کردکاریی خوای مه‌زن که‌ ئه‌م (شه‌ش جه‌هت) و (چوار
دایک) و (یه‌ک جه‌وه‌ر) و (سێ له‌ دایک بووان) و (حوت باوکان) به‌ هه‌موویان پێکه‌وه‌ ئه‌م
(که‌ون)ه‌یان پێک هێناوه‌ که‌ له‌ تاکه‌ هه‌لبه‌ستی پێشوویدا به‌ فه‌رمووده‌ی (کُن)ی خوای مه‌زن
(که‌ون = بوونتی)یان لێ په‌یدا بووه‌ که‌ (کوردی) له‌ تاکه‌ هه‌لبه‌ستی ئاینده‌دا (ده‌رباری)
فه‌رمانبه‌ری خۆیان به‌رامبه‌ر به‌ خوای کردگار راده‌گه‌یه‌نێ و له‌ تاکه‌ هه‌لبه‌ستی دواي
ئه‌ویشدا هه‌مان (ده‌رباری) به‌رامبه‌ر پێغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ) (دروود) و (سروود) ده‌رباریی
خۆیان رانه‌گه‌یه‌نن.

ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌م (حوت به‌ند)ه‌دا (٥٨)مین تاک و له‌م به‌ندی سێیه‌مه‌دا (١٠)یه‌مین و له‌
شوینی ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه‌: له‌ (حم، ف، ق/ ٣، مک) چواره‌مین
تاکه‌ و له‌ (با/ ١، حم، سجا، صا، نم/ ١) دا پێنجه‌مین و له‌ (ج، ط، گل/ ٣) دا شه‌شه‌مین تاک

و له (ص، نع) دا هه و ته مین و له (گل/ ۵، گل/ ۶، مع) دا هه شته مین تاک و له (شح، عن، گل/ ۸، ما/ ۱) دا نو یه مین تاک و له (من، ن، ه) و له (من، ن، ه) دا دهیه مین تاکه.

جیاوازیه کان:

جهت، له (گل/، ما/ ۱) دا نووسراوه: جفت. بېگومان هه له ی نووسینه.
به لام له (ما/ ۱) هک یاندا له په راو یژدا نووسراوه (نسخه/ جهت)، واته له نوسخه یه کی تردا (جهت) نووسراوه که ئه مهش راسته.
جهت، له (حم، صا، گل/ ۳) دا نووسراوه (طرف) ئه ویش دهگونجی، به لام راستتر (جهت) هک یه که بوو ته زار او ده یه کی زانیاران ه ی جوگرافی.
مام، له (با/ ۱، گل/ ۵، مع، گل/ ۳، گل/ ۶) دا نووسراوه (بام) که هه له یه واتا نادات. مام له (ص، ما/ ۱) دا نووسراوه: (نام) و ئه ویش هه له و بی واتیاه و له (ما/ ۱) ه، که یاندا به ده ست نوو سیکی تر له پال (نام) هک دا نووسراوه (مام) راستی کرد و و ته و مام له (گل/ ۸) دا نووسراوه: دام و ئه میش هه له و بی واتیاه.
موالیدو، له (نع) دا نووسراوه: موارد- هه له یه واتا نادات.
ئابا له (سجا) دا نووسراوه (آیا) هه له یه واتا نادات و، په نگه هه له ی نووسین بی.

واتای گشتی:

ئهم تاکه هه له بته در یژده دانه به بیرو پای ناو تاکی پتیشو که خوی مه زن فهرمووی (کُن) واته (ببه) هه موو (کون) واته (بوونه وهر) هاته دی، که خواستی ئه و خوا کردگار ه و ئه و هس یه که مین کردگاری بووه، که ئهم بیرو پای هس له په راوییه پیروژو ئاسمانیه کانی وهک (تهورات و ئینجیل و قورئان) و له بۆچوونی زانا هه ره کۆنه کان و تیوری (النظرية) کانیان و، له (که له پور) ی نه ته وه کانی جیهاندا به جوړه ها شیوه راگه یه نراون.
(کور دی) بېگومان شار ه زایی ئه و بیرو پای بۆچوونانه بووه و پوخته و ئاکامه که یانی به م چه شنه بۆ ئیمه به جی هتشتووه، له شهش لا (جهات) ی پتیش و دواوه و سهرو خوارو پوژ ه لات و پوژ تاواو که له چوار توخم (عونسور) یا (العناصر الاربعه) ی (خاک) و (با) و (ئاگر) (ئاو) هاتوونه ته دی، به سه ر گۆی زه ویشه وه سی جوړه پیکهاته ی وهک وشکه (جیمادات) ی وهک به رد و ماده ده کانزاییه کان و، ته ره یا (پوهک) = (نه باتات) ی وهک دارو درمخت و گژوکیاو گول و له زینده وهری (الحياة) ی وهک هه ره له (مروّف) هوه هه تا جوړو ئاژهل و گیانداره درنده کان و زینده وهره ناوییه کانی وهک ماسی و فرنده کانی وهک: بالنده و جوړه های تری وهک مارو میروو میس و مه گز. ئهمه جگه له ههوت (چین طبقه) که ی زهوی و ههوت نهؤمه که ی ئاسمانان که خوا له بهر خاتری پیغه مبه ری ئیسلام دروستی کردن تا په پیره ویکارانی لئیان به هره وهر ببن له م (أصل الخلقة) هیانه.

هه ره ئهم ناوه پوکی تاکه هه له بته له تاکه هه له بته کانی دواتریشدا در یژهی ده بیّت.

۵۹- در میان: له نیوانی، له میان ه ی، له ناو، له میان ی- هه ره ئهم وشه ی (میان - یا- میانه ی) یه.

جميع: هه موو ، گشت، سه رپاک.
مخلوقات: خهلق کراوان، دروستکراواني خواي گه وره که له تاکی پيشوودا به دريژي دهستنيشان کراون.

(کوردي) له م نيو نالي يه که مهيدا فهرموويه که له نيوان نهو هه موو دروستکراوانه نهو خوا کردگار نه موي دوايي هه بوو که:

جلوه: په رته وي، تيشکي، جواني و..... هتد.
(بروانه ليکدانه وه وردو فراوان و دريژه که له سه ر وشه ي (جيلوه) له تا که هه لبه ستي (۱۵) يه موي به ندي يه که موي نه م حوت به نده فارسييه ي (کوردي) دا .
پاک: پاکی، بي گهردي، بي خهوشي.

ذات: خودي، به خودي خو، چيشتي، جه وهري، که مه به ست له هي خواي پروه رديگان.
شد: بوو، هه بوو. نه م وشه ي (بوون) ه مه به ست له وهيه که له نيوان سه رپاکی هه موو دروستکراواني خواي مه زندا په رته ويکی پاکی خودي خواي کردگار هه بوو که نه ویش (پيغه مبهري) ئيسلام- د.خ- بووه، که (کوردي) نه م (حوت به نده) بي مانه نده ي له سه ر داناوه.
هروه ها نه شي مه به ست له (جيلوه) که (خودي خوا) بي.
نه م تا که هه لبه سته له م حوت به نده دا (۵۹) مين تا ک و له م به ندي سييه مه دا تاکی (۱۱) مين و به پتي سه رچاوه کاني به م جوړه يه:

له (ج، جم، سجا، ف، گل/ ۳، ط، ق/ ۳، مک، نم/ ۱) دانييه و، له (حم) پينجه مين تا ک و له (با، صا) دا شه شه مين تا ک و له (ص، نع) دا هه شته مين و له (گل/ ۵، گل/ ۶، ما/ ۱، مع) دا نويه مين تا ک و له (شح، عن، گل/ ۸) دا دهيه مين و له (مس، ن، ه) دا يانزهيه مين تاکی نه م به ندي سييه مه يه.

جياوازيه کان:

جميع، له (جم، شح، مع) دا نووسراوه (عموم) نه ميش دهگونجی.
مخلوقات له (گل/ ۸، صا، نع) دا نووسراوه (موجودات) که دهگونجی.
جلوه، له (ه) دا نووسراوه (پرتوي) نه ميش دهگونجی.
پاک زات، له (ن) دا نووسراوه (ذات پاک) نه ميش پاش و پيشه و دهگونجی.

واتاي گشتي:

له نيوان دروستکراوه کاني خودا (که له تاکی پيشوودا هاتوون) په رته وي تاکی خودي خواي مه زن ئاشکرا بوو له جه سته ي پيغه مبهري ئيسلامدا که شاياني نه م حوت به نده بووه.
۶۰- با سرود: له گه ل سرود، به دهم سرود چرينه وه، به دهم گورانيي ئاينيه وه، (سرود) وشه يه کی (په هله وي) يه و به شتوي سرود = srut به کارهاتووه.
سرود: ئاواز، ئاوازي جو ش و خروشهين،
سرود: چه شنه گورانيه کی ئاينيه که تا که که سيک يا چه ند که سيک به سوژو ئاهه نگه وه

ئەيچرن، لەبەر ئەو سەرود: ناوی گۆرانییە ئاینییەکانە، لەمەر هەلنانی هیزنی ئاینی و کەسەتیە ئاینییەکانەوه.

(درود). کە لەم تاکەدا مەبەست لەوێهە کە بەدەم (سەرود)هوه (درود) پابگەیهزنی، ئەمجا هەموو گۆرانییەک و لەوانە (سەرود)یش بریتین لە (نەغمە = سازو ئاوازی گۆرانییەکە) و ناوەرۆکی ئەو سەرودەش جۆرەها هەلبەستی (واتا) و (کیش) جیاوازن. لێرەدا ئەو ناوەرۆکی (سەرود) بە (درود) دەستنیشان کراوه کە جوهره (نکر)یکیشە. (درود)یش بەواتا: (ئیکلام (سەلام)، هەلنانی (ئایینی)یانە، ستایش کردن)ه. (درود)یش وشەیهکی کۆنی (پەهلەوی)یە و بەشێوەی drut بەکارهاتووه، (کوردي)ئەم (سەرود) و (درود) چرپەنی داووتە پال هەر بوونەوهرییەک کەبە (مەوجودات) ناوی بردووه. هەر موجود: هەر بوون و بوونەوهرییەک کە بەجاری سەرگەرمی (دەقه درودی)یەکانن کە بە (سەرود)هوه دەچرن لە هەلنان و ستایش کردنی پتەمبەر - د.خ- دا. (کوردي) ئەو سەرود چرپەنە بە ناوەرۆکی درودەوهی لەنیو بآلی دووهمی ئەم تاکە هەلبەستەدا، بەم چەشنەى دوايى دەستنیشان کردووه:

أشکار: ئاشکرا، بە ئاشکرایى، بەدەنگ بەرزى

نهان: بە نهێنى، بەدەنگ نزمییهوه، لەژێر لیوهوه.

گویا شد: بووه بێژەر، کە مەبەستی لەوێهە هەریهکی لەو مەوجوداتە (درود) بەدەم (سەرود)هوه بە ئاشکراو بە نهێنى دەچریت.

گویا: گوتهر، بێژەر، وه لەسەرینی لکه زمانى پەهلەويدا لەکارا بووه بەشێوەی (گوو ئاک Gow-ak) دا بەکارهاتووه.

هەر وهها واتای: (وته، گوته، وتووێژ)یش دەدات.

ئەم تاکە هەلبەستە لەم حەوت بەندەدا (٦٠)مین تاک و لەم بەندى سێیه مەشدا (١٢)مین تاک و بەپیتی سەرچاوهکانیش بەم چەشنەى دواييه:

له(ج، جم، سجا، ص، ط، ف، ق / ٣، مع، مک، نم / ١)دا نییه و له (حم) دا شەشەمین و له (با / ١، صا، کل / ٣) دا حەوتەمین تاک و له (نع) دا نۆیهمین و له (کل / ٥، کل / ٦، ما / ١) دا دەیهمین تاک و له (شح، عن، گل / ٨) دا یانزەیهمین و له (مس، ن، ه) دا دوانزەیهمین، تاکى ئەم بەندى سێیه مەیه:

جیاوازییەکان:

باسرود و درود، له (با / ١، حم، ما / ١) دا نووسراوه: (با درود و سرود) کە ئەمیش پاش و پێشەو واتایەکەى ناگونجی و ناپاستە.

هر موجود، له (شح، نع، صا) دا نووسراوه: (موجودات) کە ئەمیش کوی وشەى (مەوجود) و چونکە نیو بآلی دووهم دەنگ له (تاک) دەدات بۆیه (موجودات) ناگونجی لەرووی دەستووری زمانیهوه.

گویا له (گل / ۳) دا نووسراوه (جویا) که واتاکه‌ی جیاوازو دووره له واتای (گویا) و، له‌گه‌ل
نهم تاکه‌دا (جویا) ناگونجی.

واتای گشتی:

هر بوونه‌وهریک له‌لای خوځیه‌وه به‌ناشکراو به‌نه‌ځنی سرگرمی سرود چپینه، که ناوه‌پوکی
سرووده‌ک‌ی (دروډ) بیت و به‌سهر پیغه‌مبه‌ر(د.خ) ی ئیسلامدا ه‌لی د‌دات.
۶۱- به‌ظهورش: ناشکراوون‌ی. مه‌به‌ستی له‌ ناشکراوون‌ی ئاینی ئیسلامه، یا د‌هرکه‌وتنی
پیغه‌مبه‌ر یتیه‌ک‌ی.

به‌ظهورش: به‌ ناشکراوون‌ی، به‌د‌هرکه‌وتنی، به‌بانگی ئیسلامه‌تی ه‌لدانی، به‌بلاو‌کردنه‌وه‌ی
(ئیسلام).

رساله‌ آدم: په‌یامی (که مه‌به‌ست له- پیغه‌مبه‌ر یتیه‌ی) په‌ واته پیغه‌مبه‌ر یتیه‌ی باوکه‌ ئادم،
(مه‌به‌ست له‌وه‌یه که: ه‌ر له‌و په‌یامه‌ی ئادمه‌وه).

تا مسیحا: ه‌تا ده‌گات به‌ (مه‌سیحا) که مه‌به‌ست له‌ ح‌زرتی (مه‌سیح، واته: عیسا
پیغه‌مبه‌ر) ه-د.خ.

(کوردی) لیتره‌دا ئه‌وه‌ی را‌گه‌یاندووه که ه‌ر له‌ پیغه‌مبه‌ر یتیه‌ک‌ی باوکه‌ ئادمه‌وه به‌ هی
هم‌وو پیغه‌مبه‌ره‌کانی تره‌وه. ه‌تا س‌ر خودی پیغه‌مبه‌ر یتیه‌ی ح‌زرتی عیسا(دروودی خ‌وایان
لی ب‌ی)، په‌یامی هم‌ووایان به‌ ناشکراوون‌ی ئاینی ئیسلام (ئوانیکه) هم‌ووایان پو‌وچ
کرانه‌وه.

که مسح و الغا شد: ه‌له‌وشانه‌وه‌و ئاینی ئیسلام ج‌یگه هم‌ووایان‌ی گرت‌ه‌وه. وه‌ک‌ه‌و
(جلوه‌) یه‌ی له‌تاک‌ی ب‌یشتر را‌گه‌یانراوه‌و یوناک‌یی داوه به‌ ه‌ردو ج‌یه‌ان؛ چونکه له
(ئیسلامه‌تی) دا پیغه‌مبه‌ری ئیسلام به‌ (رحمة للعالمین) نامزد‌کراوه.

نهم تاکه ه‌له‌به‌سته به‌ گو‌یره‌ی تاکه‌کانی نهم (حه‌وت به‌ند) ه (۶۱) مین تاک به‌پ‌ی نهم به‌ندی
س‌تیه‌مه‌ش (۱۳) مین تاکه.

وه‌به‌پ‌ی نهم تاکه ه‌له‌به‌سته‌ش له‌ س‌رچاوه‌کانیدا به‌م جو‌ره‌یه: له (ج، جم، حم، ط، مک) دا
نییه و له (ف، ق/ ۳) دا پ‌ینجه‌مین تاک و له (سجا، نم/ ۱) دا شه‌شه‌مین و له (صا، گل/ ۳)
دا ه‌شته‌مین و له (ص) دا نۆیه‌مین و له (مع، نم) دا ده‌یه‌مین تاک و له (گل/ ۵، گل/ ۶، ما/
۱) دا یانزه‌یه‌مین و له (شح، عن، گل/ ۸) دا دوانزه‌مین و تاک و له (مس، ن، ه) دا
سیانزه‌یه‌مین تاکه ه‌له‌به‌ستی نهم به‌ندی س‌تیه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌کان.

به‌ظهورش، له (با/ ۱، حم) دا نووسراوه (بح‌ظورش) نهم‌ش ناگونجی و ش‌یواوییه
پ‌ساله، له (صا، شح) دا نووسراوه: په‌یامبه‌ری، که نهم‌ش ده‌سکاری و ش‌یواوییه.
مسح (که به‌واتا س‌رینه‌وه‌یه) له (ص، گل/ ۳) دا نووسراوه: (مسح) (که به‌ واتا گو‌ړپ‌نی
ش‌یوه‌یه ب‌و‌ناشرینی) و نهم‌ش واتای ه‌له‌و ش‌یواوییه و ناگونجی.

واتای گشتی:

به درکه و تنی ئاینی ئیسلام یا پیغه مبه ریتی محمه د- د.خ- ئیتر پیغه مبه ره کانی تر. هر له باوکه ئاده مه وه هه تا ده گاته سه ره زه ته عیسا پیغه مبه ر- د.خ- هه موو پیغه مبه ریتییه کانیان و، یا ئاینه کانیان سپردانه وه و پوچ کرانه وه ئیسلامه تی جیگه ی گرته وه.

٦٢- از ازل: هر له نه زه له وه.

(ازل) یه کیکه له وشه ی ئیسلامی به واتا له هه ره هه ره کۆنه وه، ئه میش یه کیکه له رواله ته کانی خوای مه زن که (ئه زه لی) واته هر بووه و به رامبه ر به م وشه یه ش؛ وشه ی (ئه به د) هه یه که به واتا هه تا هه تاییه و ئه میش دیسان وشه یه کی ئیسلامی و رواله تیکی خواییه که هر بووه هر ده بیت و سه ره تاو کۆتایی نییه.

ثبت لوح شد:

ثبت: جیگیر، که مه به ست له (نووسرانه) و نووسینه که یه ش له

(لوح) دا نووسراوه، (لوح) له رووی زمانیه وه، به واتا: که قال= له وح- یکی تهخت و پان که له (دار) یا (ئیسک) یا (ماده کانزاییه کانی وهک (ئاسن، مس، زهردو... هتد...)

(لوح) لێره دا مه به ست له چه شنه (که قال) ییه که له باره گای خوای مه زندا له گه ل قه له مدا و کرده وه ی چاکه و خراپه ی هر مرۆفیکی تیا نووسراوه و دهنووسریت تا له رۆژی هه شردا به پپی ئه و نووسینه پاداشی به هه شت یا سزای جهه ننه م به که سان بدریت.

ئه م سۆ وشه ی (ئه زه ل) و (ئه به د) و (لوح) ه... هتد له زاره سۆفیکه رییه کانی (العلم الإلهی) دان که جارێ تر له م په راوییه دا به درێژتر لیکم داونه ته وه.

(لوح) وشه یه که به لای هه ندێ له زانا پسپۆره کانی ئاینی ئیسلامه وه مه به ست له (قورئان) ه.

هه ندیکی تریان لایان وایه (قه زاقه دهر) له و له وحه دا به درێژی نووسراون: وهک ده فته ر واتا: (سجل).

که (الوح المحفوظ) یشی پێ گوتراوه.

بۆ مه به سته ئه وه ی که (لوح) خۆی (قورئان) ه له قورئانی پیرۆز، سووره تی - البروج) ئایه تی، ٢٢ دا هاتوه:

(فی لوح محفوظ).

واته: له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه و پارێزراوه.

هرگاه: له هر گاوتیک (کاتیک) دا که مه به ست له وه یه که قورئان هر له رۆژی (ئه زه ل) وه له (لوح المحفوظ) دا پارێزراوه و به لām هه رکاتێ یا ئه وکاته ی له گه ل درکه و تنی ئاینی ئیسلامدا قورئانیش درکه وت و پیغه مبه ریتی (محمه د- د.خ) یش ئاشکرا کرا.

به لām چۆن درکه وتن و ئاشکرا بوونیک؟؟

وه لāmی ئه م پرسیاره ش له نیو بالی دووه می ئه م تاکه هه لبه سته دایه که:

به ظهوری: به دهرکه وتنیکی ئه وتۆی که گه شهی به (گیان) دا و که وته گه شه کردنی یه که له دوا ی یه کی، که له سۆفیکه ریدا چهن دین پله و پایه یان بۆ داناوه.

که روح افزا شد: که گیان ئه فزا بوو. ئه فزا، زۆرتربوون، گه شه کردن- واته (گیان) به پیتی ئه و پله و پایه یانه ی که سۆفیکه ره کان دیارییان کردووه به ره به ره ده چته پتیشه وه و پتر تا سه رده که وئ و (گیان) که له و په یکاریه دا هه ره له گه شه کردن دا ده بیت به پیتی په یه وه و یکردنی راست و دروست و به ئه نجامگه یاندنی هه رچی زۆرت ره له فره مایشته ئاینیه کان و تیایاندا شاره زاتر بوون.

له م تاکه هه لبه سته دا (هه رگاه) له کو تایی نیو بآلی یه که مدا، هاتووه و (به ظهوری) به دهرکه وتنیکی.

له سه ره تایی نیو بآلی یه که مدا هاتووه، ئه م (هه رگاه به ظهوری) یه جاریکی تر واتایه کی تاییه تی دمه دات که جیا یه له واتایه کانی تر به جیا وازی له شوینی خۆیاندا و اتاکانی ش له دوو تاکی ئاینده دا راده که یه نم. ئه مه ش (هه رگاه به ظهوری) وه که له گه ل هه ریه کی له دوو تاکه که ی ئاینده وایت وه هایه و چهن دین چۆره له چهن دین جاردا پیغه مبه ره ئاینه که ی راده که یه نیت. ئه م تاکه هه لبه سته به پیتی هه وت به نده که ۶۲مین تاک و به پیتی ئه م به ندی سییه مه چواره یه مین تاکیه تی.

ئه م تاکه هه لبه سته له سه رچا وه کانیدا (شوینی) به م چۆره یه: له (با / ۸، ج، جم، حم، سجا، صا، ف، ق / ۳، ط، گل / ۸، مک، نم / ۱) دا نییه و له (گل / ۳) دا نو یه مین تاک و له (ص) دا ده یه مین و له (مع) دا یانزه یه مین و له (گل / ۵، گل / ۶، ما / ۱، نع) دا دوانزه یه مین تاک و له (شح، عن) دا سیانزه یه مین تاک و له (مس، ن، ه) دا چواره یه مین تاکی ئه م به ندی سییه مه یه.

جیا وازی به کان:

از، له (مع) دا نووسراوه: (در = دهر) زۆر گونجاو نییه. ازل له (شح، نع) دا نووسراوه: (أصل) ئه که رچی ئه گونجی به لام ئه وهنده ی (ئزه ل) که گونجاو و پر به پر نییه.

هه رگاه له (عن، شح، مع) دا نووسراوه: (هردم): هه رده م، ئه مه ده گونجی. روح افزا: (عن، شح، مع، ن، ما / ۱) دا نووسراوه: (جلوه افزا) - که ئه مه ش زۆر جیگیر نییه وه که (روح افزا) یه که

واتای گشتی:

هه ره له (ازل) وه له (لوح محفوظ) دا به نووسین جیگیر کراوه، که ریباز و ئاراسته کاری ره وشت و خوی به رزو سوود به خشی ئه و پیغه مبه ره هه رجاره ی - به جۆریک لیره وه وئ ده توانی گیانی مرۆف ببوژیتته وه، و گه شه پی بدات که مرۆفایه تی له جیهاندا به پاکی و به پاکی و ده روون کامه ران و بیوه یی بژی و شوینی! باشیش له دوا ی مردن و له (به هه شت) دا بۆخۆی دیاری بکات و خوی گه وره له خۆی پازی بکات، به هۆی ئه و گه شه کردنه ی گیانی به یه وه که

له ږټبازه چا که کوی ټو پټغه مېره و کارېگه رېپه که یوه پټی به هره مېند بووه.
هر ټو (هرگاه به ظهوری) یهش له دوو تاکی ناینده دا خوئی دهنو ټټه ووه و کارېگه ری خوئی
جټگیر دهکات.

٦٣- گاه بر صورت خلیل آمد: کاتئ - یا - جارئ - له شټوهی خلیلدا دهرده کهوت.
واتای ټم نیوبالئ یه که می تاکه هه لېسته بریتیه له (کاتیک- یا جاریک له سهر شټوهی
(وټنه، دیمه نه) حه زه تی ئیبراهیم خلیل، پټغه مېره میهن- د.خ- دا پټغه مېره میهن-
د.خ- هات به پټی (هرگاه به ظهوری) = هرکاتی به جوړه دهرکه وټنیک - یا - هر جارهی به
چه شنه دهرکه وټنیک خوئی نواندووه که مېهست له ویه ږټبازو دهستوورده کانی ناینی
(حَنِيف) حه زه تی ئیبراهیم به پوخته تری راگه یاندووه به مرؤف که هر وهکو خوئی خودی
(ئیبراهیم- د.خ) بټت ټاوه ها دهرکه وټووه.
ټمجا (کوردي) که به ټوئی ټو نیشانه یه که له تاکه هه لېسته پټشوودا رای گه یاندووه:
(هرگاه به ظهوری) واته هر جارهی، یا هرکاته ی به چه شنه دهرکه وټنیک که و له ټم تاکه
هه لېسته ی ټیره شدا فهرموویه تی: گاهیکش و، یا دهمیکش یا جاریکش له شټوهی خودی
(خلیل) دا خوئی نواندووه مېهست له ویه که پټغه مېره میهن اسلام په وشت و خووه به رزه کانی
(ئیبراهیم) ی باپیر گهری خوئی هه بووه و هره ها ږټبازی ټاینه پیرۆزه که ی (ئیبراهیم) به
ټاینی (حَنِيف) پټناسه کراوه، که (حَنِيف) به واته: (راست و درست، جټگیر له ږټبازی
خوای گهره به حق و به یه کتایی و بی هاوتایی زانین (وحدانیت) دا) که ټم ږواله تانه یش
هه مو له ټاینی ئیسلامدا هه و هره که خودی (ئیبراهیم) هاتټه ووه و بناوی پټغه مېره میهن
ټاینی ئیسلامه ووه رټنمایي کردبن و، یا خودی (محمده) له هه مان ږټبازو کانی ئیبراهیم و
په وشت و خوئی ئیبراهیمدا جاریکي تر به ناوی ئیسلامه تییه و هاتټه ووه، وهایه. ټم یه که
پټغه مېره میهن (ئیسلم) له شټوهی دیمه نی خلیلدا هاتووه که (کوردي) له ټم تاکه هه لېسته یدا رای
گه یاندووه.

آمد هات: واته (محمده) له شټوهی (خلیل) دا هاتووه (درودی خویان لی بی).
ټم دهرکه وټنی پټغه مېره له (شټوهی) (خلیل) دا یه که ټم نمونه یه که بوو که سهره تاهه که ی له
تاکه هه لېسته پټشوودا به دهقی (هرگاه به ظهوری): هر جارو هرکاته ی به چه شنه
دهرکه وټنیک بوو، هره ها له نیو بالئ دووه می ټم تاکه هه لېسته ی سهره ووه دا بۆ جاری دووه م
پټغه مېره میهن اسلام به م چه شنه خوئی دهنو ټټی وهک: (کوردي) فهرموویه تی:
گاه در جشم: کاتیکش یا جاریکش له له شی (جهسته) ی... دا دهر ده که وئی. ټیره دا ټو
دهرکه وټنه له لاشه ی دووشتدا له نیو بالئ دووه مده دهرکه وټووه که:
یه که م: (لات): ناوی یه کیکه له بته کانی عهره ب و به تاییه تی به ره ی (ټه قیف) به له ئیسلام، که
وهک خویه کی هره مهن په رستوویانه و له شټوهی (بت) ټکدا (نهک وهک ناسینی خوی یه کتا.
شوټنی ټو (بت) ه لشاری (طایف) ی عهره بستانی سعودیه ی ئیستادا بوو.

ئەو بته (لات)، زۆر بەلای عەرەبەکانی (جاھیلی)یەوہ گرنک و مەزن بووہ و لە قورئانی پیرۆزیشدا دوو جار ناوی (لات) ھاتووہ.

دووہم دەرکەوتنەکە ی پێغەمبەر و ئایینەکە ی کە لە تاکە ھەلبەستی پێشوو دا رازی داداوە و لێردا (کوردی) رای گەیانووہتەوہ:

(عُزّا) ناوی یەکیکە لە بتهکانی عەرەبی کۆمەلگایەکە ی پێغەمبەر و پایە و شکۆمەندیی ئەم بته بەلای ئەو عەرەبانەوہ لەدوای پایەو شکۆمەندیی (لات)وہ بووہ.

شد: بوو، واتە: لەسەر لەش (جەستە ی) ئەو (بت ی) (لات) و (عزّا)یە؛ پێغەمبەر و ئایینەکە ی خۆیان نواند.

ھەر وہا (شد) بەواتای (جوو)یش دیت کە واتە پێغەمبەر چووہ سەر لاشە ی ئەو جووتە (بت)ی (لات) و (عزّا)یە و ھیا ئاینەکە ی پێغەمبەر چووہ جێگە ی ئاینی ئەو بته و پەرستنەکە یان و خەلکی لە جێگای بتهکە یان پرویان کردە ئەو پێغەمبەر.

لەم نیو بآلی دووہمی ئەم تاکە ی سەر وہا (کوردی) وریایانە، بیرەکە ی دەرپرپوہ کە بەسەر زاری وھا. دەرەکە ی گواہ (خوانە خواستە) پێغەمبەر وەک چۆن لە شێوہ ی (خەلیل) دا خۆی نواندووہ، ئاوەھایش چووتە لەشی ئەو جووتە (بت)وہ کە لە راستیدا وەھانییە و، مەبەست لەوہیە کە ئاینەکە ی جێگە ی پەرستنی دوو بته و، رێپەرسمە کە یانی گرتەوہ و، نەپھتشتن.

بەسەر زاری ئەم نیو بآلی دووہمی سەر وہوہ وەک دەرپرپنکی بی جی و پێچەوانە ی نیو بآلی یەکە میەتی، بەلام بەسەر نجدان و تێرمان لئی دەرەکە ی (کوردی) وردەکاری و، وەستا کارایی لە راگەیاننە کەیدا نواندووہ، ھەر وەک داوێکی چەواشە کارانە ی بۆ خۆنەرەوانی ئەم نیو بآلە نابیتەوہ، ئاوەھایە. چونکە کە (کوردی) فەرموویەتی (شد) (بوو) ھەر وہا و لێردا بەواتە ی (جووہ) دیت کە واتە پێغەمبەر نەچووہتە (ناو) جەستە ی (بت)ەکانەوہ کە وشە ی (در) (لە، لەناو)ەکش چەواشە کارییە بەشکو چووہ سەریان ھێرشی بردنە سەر و لە راستیشدا وھا بووہ، کە لەو جارە یاندا یا لەو کاتە یاندا بەسەر بتهکان و پەرپەویکارانیدا سەرکەوت.

ھەر بەو (ظھور) دەرکەوتنە ی چووہ سەر (بتهکان) و بت پەرستان و ئاینەکە ی جێگە ی ئەوانی گرتەوہ و خوای راستی بەو گومراییانە ناساندو لای دان لەسەر بت پەرستی و خستنیە سەر پێگە ی حەقیقەت.

ئەم تاکە ھەلبەستە لەم بەندی سییەمە دا (۱۵)مین تاکە ھەلبەست و لە حەوت بەندە کە شدا (۶۲)مین تاکە و شوینی ئەم تاکە ییش لە سەرچاوەکاندا بەم جۆرە یە:

لە (با/ ۱، ف، نع) دانییە و لە (مک) دا پێنجەمین تاک و لە (ج، گل/ ۳) دا شەشەمین و لە (سجا، حم، ط، نم/ ۱) دا حەوتەمین تاک و لە (صا) دا نۆیەمین و لە (ق/ ۳) دا دەیەمین و لە (ص) یانزەمین و لە (مع) دا (۱۲)مین و لە (گل/ ۵، گل/ ۶، گل/ ۸، ما/ ۱) دا سیانزەمین تاک و لە (شح، عن) دا چواردەمین و لە (مس، ن، ه) دا پانزەمین تاکە ھەلبەستی ئەم بەندی سییەمە یە.

جیاوازییهکان:

بر: له (شح، ص) دا نووسراوه (در) که ئەمە زۆر بەجی و پەسەنده؛ چونکه تەنیا لەم دوو سەرچاوهیدا هاتوو و له (٢٠) سەرچاوهی تردا (بر) نووسراوه، بۆیه (بر) هکەم لەسەر هوه جیگیر کردو لە راستیدا ئەم (در) هێ ئەم دوو سەرچاوهیه شیواوی ئەم تاکە هەلبەستە گەلی کەمتر دەکاتەوه.

صورت، له (مک، مع) دا نووسراوه: (سیرت) و اتا (سیرهتی)، ئەمیش دەگونجی و زۆر پەسەنده، بەلام سەرچاوهی کەمی لەسەرە بۆیه، لەسەر هوه، جیگیرم نەکرد، چونکه پێغەمبەر له (صورت) - (وینە) خەلیل دا نەهاتوو و نازانری وینە (خەلیل) یش چۆن بووه بەشکو مەبەست ئەوهیه لەسەر پێیان (سیرهت) ی (خەلیل) بووه که ئەمەش راستتره.

در، له (شح، ص) دا نووسراوه (بر) که ئەمیش زۆر راستتر و گونجاوتره و واتا شیواو و ئالۆزەکە هێ ئەم تاکە هەلبەستە زۆر پوونتر دەکاتەوه و، وەها دیاره، ئەم جووتە وشە (بر) ی سەرەتای ئەم تاکە لەگەڵ (در) ی نیویالی دووهمدا پاش و پێش کەوتوون له (١٧) سەرچاوهکە ی تردا و تەنیا لەم دوواندا پاش و پێش نەبووه و راسته و پر به پری ئەو لیکدانەوهیهیه که لەسەر ئەم تاکە پێشکەشم کردوو، بەم رێنماییه. که ئەم وشە (بر) ه به واتا (لەسەر) هێ ئەم دوو سەرچاوهیه لەنێو نالی دووهمدا بەتەواوی (چوونەسەر) (هەلکوتانە سەر)، (سەرکەوتن بەسەر)، (سەرکەوتنی): ئاینی ئیسلام بەسەر بت پەرستیدا و سەرکەوتنی بەرهی (ئیسلام) ی پەرەویکارانی پێغەمبەر بەسەر ئەو بتە ناپەرەویانە، رێبازە نادروستهکەیاندا.

واتای گشتی:

وهک لەتاکێ پێشوو دا (ظهور) هکە راگەیهنراوه، ئەوا لەم تاکە هەلبەستەدا ئەو (ظهور = دەرکەوتن) ه جارێک یا کاتی (گاه) پێغەمبەر لەسەر رهوشتی (خەلیل) و ئاینەکە ی ئیسلام دوا بەدوای ئاینی (حنیف) ی ئیبراهیم خۆی نواندوو (ظهوری کردوو) ههروهها بەسەر بت و بت پەرستی و بت پەرستانیشدا جارێکی ترو کاتیکی تردا سەرکەوتوو.

٦٤- گاه چون شمع: جارێک وهک شمع که مەبەست له چرایه.

که مەبەست لهوهیه پێغەمبەر لهکاتی وادا، یا له جاری وەهادا بووه که ههروهک چرا (بهلای کهمهوه) کۆمه‌لگایه‌کە ی خۆی رووناک کردوو تهوه وهک رووناک کردنهوه ی تاکێ (١٥) مینی نیشانه بۆکراوه، بهلام لههه‌مان کات و یا لهجاری تردا:

گاه پروانه: ئاوا لهکات و جاری تردا هه‌ر خودی پێغەمبەر که وهک چرا پۆشنکاری بیروبرواو هۆش و ههستی خه‌لکی بوو هه‌ر ئەو له هه‌مان کات و جاری تردا بووه به (پهروانه).

مه‌به‌ستی (کوردی) له‌م تاکه هەلبەستەدا له چواندنێ پێغەمبەر به پهروانه که راستترین شه‌یدای په‌رته‌وی خوایه‌تییه، وهک پهروانه که چۆن شه‌یدای رووناکییه که له (ظهور) هکانیدا ئەمجاره‌یان پهروانه ئاساییه.

هه‌روه‌ها به‌رامبەر به‌م واتایه‌ی دوایی که (پهروانه) واتای (فرمان = ئەمر) و (پێگه‌دان =

(چو) له م نیوډالهداو، بارگرانکردنی کیشی تاکه هه لیهسته که زور گونجاو نییه. حرباء (ما/ ۱، ج) دا نووسراوه: (حربا) که ئەمەش هه لیهو له هه موو فەرهنه گه عهره بییه کاندایه ئه م وشه یه به (شیتوهی: حرباء) نووسراوه و بق نمونه فەرهنه گه عهره بی (المنجد) و له (فهرنگی فارسی عمید) دا نوسخه ی (مک، ج) دا هه لیه و ته نانه ت واته یه کهیشی جیاوازه، که هه ر (۲۱) نوسخه که ی تری لای مندا به شیتوهی (حرباء) به دانانی نیشانه ی بزوینی (ژیر= کهسره) له بن پیتی (ح) یه که دایه. که ئەوهش راسته نووسه ری (ج) له سه ر ئەم دیاریکردنه م چی له باره نه نووسیوه، بۆیه لیم بیدهنگ بوو.

واتای گشتی:

دوابه دوا ی تاک ی پیشووتر و له درێژهدانبه تاک ی پیشوو دا (کورددی) رای گه یاندوه که پیغه مبه ر جارێک وه ک مۆم (چرا) روونا که ره وه ی کۆمه لگایه که ی و جارێکی تریش بووه به په روانه به رامبه ر به په رته وی خوا یه تی له جاری تردا له وانه ش تی په ر ده کات و له (ظه ور - ده رکه وتنه که یدا) وه ک (ئسته یه ی خۆر) نه ک هه ر کۆمه لگایه که ی به شکو هه موو جیهان له سه ر پتودانی (رحمة للعالمین) به جارێ روونا ک ده کاته وه به به ره وه ری ئاینه که ی ده کات.

٦٥- (أرنی): خۆتم پیشان بده، خۆتم بق ده رخه (تاکو بتبینم) خۆتم لی ئاشکرا که. ئەم وشه یه لپه رده م به سه ت هه ر له وه نده نییه، به شکو نیشانه یه بق گفتوگۆیه کی هه زه ته ی مووسا پیغه مبه ر - د. خ- له گه ل خوی گه ورده، له چیا یه کی (سینا) دا که چل رۆژ بوو مووسا به رۆژوو بوو له سه ر فرمائی خوی مه زن و له وی خوا په رستی ده کرد و له بیر کردنه ودا بوو، دوا ی ئەوه رووی کردووه ته خوی کردگارو فەرموویه تی: (رَبِّي أَرْنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ) که له ئایه تی ژماره (١٣٤) سووره تی (الاعراف) ی قورئانی پیرۆزدا هاتووه خوی گه ورده فەرموویه (نامبینی) و (بروانه ئەو کیوه) که په رته وی خوی په روه ردار گه یشته کیوه که، ئەو چیا یه ها راندی و هه لوری و به فووتدا چوو... هه تا کۆتایی به سه رهاته که، که له شوێنانی تری ئەم په راوییه دا پیشکه شه م کردووه. هه روه ها وشه ی (أرنی) له ئایه تی ژماره (٢٦٠) سووره تی (البقره) ی قورئانی پیرۆزیشدا هاتووه، که ئەم جار هیا ن هه زه ته ی (ئیه را هیم پیغه مبه ر - د. خ) له خوی ویستووه که پیشانی (ئیه را هیم) بدات، چۆن خوا مردووان زیندوو ده کاته وه... هتد (کورددی) مه به سته له م جار هیا ن نییه نیشانه که ی بق فەرمووده که ی مووسا یه. گو: بیژه ر که له گه ل وشه که ی (أرنی) دا ده بیته (ارنی بیژ) که مه به سته له مووسا یه که وه های گوتووه.

به طور یا به (طور) واته ئەم وشه ی (طور) ه مه به سته له (دوو) وشه ی (طور) ه له ناوچه ی (سینا) دا که (په رته و) که ی خوی به رکه وتووه و سووتاوه، له گفتوگۆیه که ی مووسا دا له گه ل خوی مه زندا. وه ک: (به طوور) له (طور) دا...

(طور) ه که یشیا ن به واته: (جۆر، چه شن....) وه ک (به طور) = به چه شن.

که هه ردوو (وشه که) بق هه لیهسته که ده گونجین و ئەمەش جوانکار ییه کی وێژه یی کۆنه له م

پاڳه یاندنه ی (کوردي) دا .

شوق: ئاره زوو، ئاره زوومه ندى، تاسه، هه ږه تی به یزى د لدار، خوشو یستن.
آمد: هه ږه نده واتای (هات) ددهات، به لām لیره دا مه به ست له (هاتی) = وهک: شه وقی هاتی،
تاسه و ئاره زوومه ندى هه کى زۆرى سهند. خوشه و یستیه هه کى گه یشته هه ره ئه و په ږى هیز و
شه یدا یی.

پرتو انداز: په ږته و په خشکار، تیشک هاو یژ. ئه مه نیشانه یه بۆ ئه و په ږته و ی خوا دیاریدانه ی
دوای خواسته هه کى موسا پیغه مبه ر- د.خ- که خوا ببینی و خواسته هه کى نه هاته دى، به لām
په ږته و ی خوا دهرکه وت و له کتوی (طور) ی دا و سووتاندی و...
(کوردي) رای گه یاندووه ئه و په ږته و په خشکان بوو به سهر شاخی (طور) دا. که له ناوچه ی
(سینا) یه وهک فهرمو یه تی:

کوه سینا شد: کتوی سینا بوو که مه به ست له وه یه وهک رای گه یاند ئه و پرتووه خوا ییبه دای
له (کتوی سینا) و، یا کتوی (طور) له سینا دا. که له شوینی تری ئه م په راوه شدا ئه م باسه م به
دریژتر پاڳه یاندووه، به تاییه تی له تاکی پیڅه می ئه م (حه وت به ند) هدا.
ئه م تاکه هه لبه سته به پتی هه ر (حه وت به ند) هکه (٦٥) مین تاک و له م (به ندی سییه م) هدا
(١٧) مین تاک و شوینی ئه م تاکه هه لبه سته ی سهر وه یش له سهر چاوه کانیدا به م جوړه یه: - له
(مک، ف) دا هه وته مین هه لبه ست و له (جم، ق/٣) دا هه شته مین و له (ج، صم، سجا، ط، نم/
١) دا نۆیه مین و له (با/١) دا ده یه مین و له (گل/٣) دا دوانزه یه مین تاک و له (ص، صا، نع) دا
(١٣) مین تاک و له (گل/٥، مع) دا (١٤) مین و له (گل/٦، گل/٨، ما/١) دا (١٥) مین تاک و له
(شح، عم) دا (١٦) مین و له (مس، ن، ه) دا هه قده یه مین تاکی ئه م به ندی سییه مه یه.

جیاوازیه کان:

کوله (عن، ما/١، گل/٥، گل/٦) دا نووسراوه: (گفت) و (گوتی) و ئه میش ته واوه و
ده گونجی و هه مان واتا ددهات.

شوق: له (گل/٥، گل/٦، جم، نم/١، با/١، سجا، هم) دا نووسراوه (عشق). من
جیا کردنه وه و چۆن یی ئه م جیاوازی و هه موو جیاوازیه کانى ئه م هه وت به نده م وهک چۆن
لیره دا نووسیون، ئاوه ها خستووه ته به ر ده ستی نووسه رى (ج) هوه، به رله وه ی که نامیلکه ی
(ج) که ی له سه ر ئه و هه وت به نده پیک به یی، که چی ئه وه تا له نیوان ئه م هه وت سهر چاوه یه ی که
پام گه یاندووه له جیگه ی وشه ی (شه وق) تیا یاندا نووسراوه (عشق) ئه و نووسه رى (ج) ه
نووسیوه.

انداز، له (ما/١، ق/٣) دا نووسراوه: اندازی و ئه میش ده گونجی چونکه له (فارسی) دا
به شتووه ی (ئەنداز) و (ئەندازی) یش ده خویندريتته وه و یهک و اتاو مه به ست ددهن.

کوه، له (مک، ط، ج) دا و نووسراوه: نخل. که ئه مه ش هه م هه لیه و هه م بۆ ئیره واتا نادات.
ئه م هاتنی وشه ی (کوه) ه لām وایه له تاکی پیڅه می به ندی یه که مدا که باس له دارخورماکه ی

(هه زههتی مریهه) ه به هه لهی نووسههه سهرچاوهی ئه و سى نوسخهیهیه که وهها شتوابی. واتای گشتی: -کاتى که هه زههتی مووسا فهرمووی ئهی خوایه خۆتم پیشان بده که ئه وهنده شهیدای عه شقی خواهی بووم. به لام له ولامی خواسته کهیدا خوا په رته و (جه لا) ی خۆی ئاراسته ی کتوی (سینا - طوور) کرد و... هتد...

٦٦- هدهد: به کوردی (په پووسلیمانکه، په پووسلیمانیه) ..

له (تهورات) دا ناوی هاتوه و له ئایه تهکانی (٢٠-٤٤) ی سوورهتی (النمل) ی قورئانی پیرۆزدا باسی کراوه: ئه م تاکه هه له به سته ی (کوردی) داستانی ئه و پتیه مبه ره وه قهرالچه (به لکسی) ه خاتوونی پاشای (سه به) ی یه مهنی مه به سته، که (کوردی) میژووی ئایینی ئه م تاکه هه له به سته و تاکه هه له به ستهی دواهی وهک بناغه یه ک بردووه ته وه سهر (پتیه مبه ره ی ئیسلام) بابه تی (که دایان) ه که ی (به ندی یه که م و دووهم) ی ئه م هه وت به ندی له که لدا به کانگیر کردووه ته وه، که ئه مجاره یان له و (سوله یمان پتیه مبه ره وه - درووی خۆیان لی بێ) دهستی پێ کردووه.

خبر به ملک سباء: هه وال به، به نیشتمانی. سه به: ناوی شاریکی کۆنی هه ریمی یه مهنه که پایته ختی فهرمانیه وایی بووه له و سهرده مه دا که ئه م تاکه هه له به سته لیتی دواوه. له سهره تای ئه م تاکه هه له به سته دا (کوردی) فهرموویه تی: (هوده و دی = وه کو په پووسلیمانیه) و لیره شدا فهرموویه تی: ئه و په پووسلیمانیه (هه والی بۆ ولاتی پایته ختی سه به) ... که له نیو بالی دووهمی ئه م تاکه هه له به سته دا ئه و (پاز دادن) هی کوتایی پێ ده هینیت: بردو چون جم: واته هه وال (په یام) ی سلیمانیه پتیه مبه ره ی وهک جه م که یاند به (خاتوو به لکسی) و (په پووسلیمانیه) که.

جم: جه مشید - یا - جه م، چواره مین پاشای خانه واده ی (پیشدادیان) ی مه زنتزینیانه و پاله وانیکی به ناوبانگی ئه فسانیه شه.

به تخت صنعا شد: که یشته تهخت یا پایته ختی صه نعا.

واته وه کو په پووسلیمانکه (هه والی: نامه که ی، یا په یامه که ی) هه زههتی سلیمان بۆ نیشتمانی (سه به) بردو له وێ جه م (جه مشید) ئاساییانه چووه (که یشته) سهر تهختی (صه نعا) ی ولاتی یه مهن، که ئه مه پوخته یه کی کورتی واتای ئه م تاکه هه له به سته بوو، ئه مجا ئایا ئه و (نامه - یا - په یام) ی هه زههتی سلیمان له خاکی (فه له ستین) وه بۆ خاکی یه مهن بۆ کی و له باره ی چیه وه بووه؟

تا ئیره له چهند لایه کی ئه م تاکه هه له به سته وه واتایه کم پیشکهش کردو پیم وایه توانیبیتیم بابه ته که م روون کردبیته وه.

ئه م تاکه هه له به سته له م هه وت به ندی (٦٩) مین و له م به ندی سییه مه دا (١٨) مین تاک و به پتی شوینی ئه م تاکه ییش له سهرچاوهکانیدا به م جۆره ی دواپییه. له

(با/ ١، حم، سجا، ص، صا، ط، ف، گل/ ٥، گل/ ٦، گل/ ٨، نم/ ١) دا نییه و له (جم، ق/

٣) دا نۆیه مین تاک و له (گل / ٣) دا سیانزهیه مین تاک و له (مع) دا پانزهیه مین تاک و له (ما / ١) دا شانزهیه مین و له (شح، عن، ن، نع) دا حه قدهیه مین تاک و له (مس، ه) دا هه ژدهیه مین تاک و له (مع) دا نووسراوه: جسم - که ئەمەش راست نییە و لەنگە

جیاوازییەکان:

ههدهد له (ما / ١) دا نووسراوه (هد هد) که راسته
هد هدی له (نع، مع) دا نووسراوه: (هد هد آسا) که ئەمەش تاکە هه لیهسته که لهنگ دهکات
سهبهه، له (مک، ط، ج) دا نووسراوه (سبأ) که راستیه کهی (سبأ - سهبهه) ه.
به ملک له (ص، جم، گل / ٣) دا نووسراوه (بشهر): واتە بۆ شاری و ئەمیش دهگونجی، به لام
(به ملک) دهکه راستره، ههم (شار) و ههم (پایتهخت) یش دهگریته وه.
جهم له (مع) دا نووسراوه: جسم - که ئەمەش راست نییە و لەنگە
صنعا له، (ج، ط، مک) دا نووسراوه: (صفا)

واتای گشتی:

ئەگەرچی له لاپه رهکانی پیشه وهدا له سه ره ئەم تاکە هه لیهسته واتایه کهیم پیشکهش کردوه،
به لام بۆ ئەوهی که ئەو واتایه له گه ل مه بهسته کهی (کوردی) دا بگونجیتم کهوا لهم تاکه
هه لیهسته یدا به روالهت وهک له پریکا (کوردی) بابته کهی گۆریوه بۆ تواناییه له
را ده به دره رهکانی (سلیمان پیغه مبه ره - د.خ) که مه بهستی (کوردی) ئەوه بووه: (ته نانهت
سلیمانیش، بهو شان و شکۆو تواناییه وه هتا دهگاته سه ره (جبره ئیل و عیسا پیغه مبه ره - د.خ)
هه موو دهنگیان له مه زنایه تی و که سه تییه گرنگه کهی (پیغه مبه ری ئیسلام - د.خ) داوه، وهک
ئەم مه بهستی ناو ئەم تاکه هه لیهسته ی سه ره وه و مه بهستی تاک و ئایندهش ئەم راگه یانه ی
سه ره وهی من ئەگه یهن (بروانه تاک و ئاینده) به کورتی لهم تاکه شدا رای گه یاندوه که:
وهک بالنده ی (هدهد) تیژ ره و، به فره مانی (حه زره تی سلیمان) نامه ی (سلیمان) ی برده
پایته ختی (سه بهه) و ئەو (په پووسله مانکه) یه وهک جهم (جه مشید) چۆن ته ختنشین بوو،
ئاوهایش ئەو (په له وره) به نامه که وه چوو (گه یشته) ناو شاری (صه نعا) یشه وه که به ره له
پاشایه تییه کهی (به لکیس) ئەم قه را لیچه یه لهم (شاره) یشیاندا بووه یا کاتی نامه برده که
(به لکیس) چووته، ئەم شارهیان و له وێ نامه کهی داوته ی.

٦٧- همچو روح القدس: هه ره وهکو روحول قودوس. (روحول قودوس) یه که که له ناوه رهکانی
(جبره ئیل) فریشته، که سه ره کی فریشته کان و نزیکترین له خوای گه وره وهیه.

ئەم ناوی (جبره ئیل) له (تهورات) و (ئینجیل) و (قورئان) یشدا هاتوه که ئایه تی (٨٧ و
٢٥٣ ی سووره تی البقرة) و (١١٠ ی سووره تی المائدة) و ئایه تی (١٠٢ ی سووره تی
(النحل) ی قورئانی پیرۆزدا بهم ناوی (روح القدس) وه پێناسه کراوه و، له هه رسی په راوی
پیرۆزی (تهورات) و (ئینجیل) و (قورئان) دا شوینیکی مه زنی هه یه له کاروباری پیغه مبه راندا و
له به جیگه یانندی موعجیزه کانیاندا یاریکاریان بووه و هه ره ئەویش وهی (سرووش) ی بۆ

پښتېغه مېرې ئېسلام هېناوه و له م باره يانې وه له تاكه هه لېه ستي (۱۹) يه مې به ندى يه كه مې ئه م (حه وت به ند) هدا به دريژيتر نووسيومه و بروانه ئه وئ.

پيام از خویش: (په يام، نامه، هه وال، سرووش، وهى) كه مې به ست له وهى هېنا نه كاني (جبره ئيل) ه كه بۆ پښتېغه مېرې ئېسلامى هېناوه.

خویش: خوئ، از خویش: له خودى خوئيه وه، وهك نيردر او يكي خواى مهن (وهى) = سرووش) هكاني گهيان دوون وه لير هدا (كوردي) نيشانه ي بۆ ئه و پښتېغى يانې ئاينه كاني تر كړدووه كه له په راوييه پيروز هكانياندا نيشانه يان بوو په يابوونى پښتېغه مېرې ئېسلام تيا هاتووه وهك ئافتيستا، تهورات و ئينجيل كه زانا پاكه كاني ئه و ئاينه له و نيشانه بۆ كړدنه ي په راوييه پيروز هكانيان گه يشتوون و ئه وانه يان كه به سه ريښى پښتېغه مېرې ئېسلام كه وتين به گورجى ئېسلام بوون وهك له م تاكه دا.

پيام از خویش: سرووش و وهى له خوئيه وه كه (جبره ئيل) هكه يه و ئه وه نيشانه بۆ كړدنى ئه و په راوييانه ي له مې په يابوونى پښتېغه مېرې ئېسلام وه پى راگهيان دوون كه هر له (باوكه ئادم) هوه هتا هه زره تى عيسا- د.خ كه دواترينى هه موو پښتېغه مېرانه، جگه له پښتېغه مېرې ئېسلام، ئه و په يامه واته مژده ي (وهى) په يابوونى پښتېغه مېرې ئېسلام هاتووه، وهك (كوردي) روونترى كړدووه ته وه و فهرموويه تى:

داد: دای (وهى) دای، وهى راگهياند.

وانگه: ئه و كاته مې به ست له م نيو بالى دوومه ئه وديه كه مژده يا (وهى) په يابوونه كه ي گهياند و ئه وسايه:

به شكل عيسى شد: چووه شپوه (شكل) ي (عيسى) پښتېغه مېرې. وهك چؤن له تاكي (۶۳) يه مې ئه م هه وت به نده دا هاتووه كه له ويډا چؤن چووه ته (صورت) ي (خه ليل) واته (هه زره تى ئيبراھيم) هوه ئاوه هاش لير هدا، چووه ته شپوه ي هه زره تى عيسا وه، واته (په يامه م) هكاني هه موو پښتېغه مېرانه، كه له يهك خوا وه (وهى) و په راوييه پيروز هكانيان بۆ هاتووه كه واته هه مووانيان يهك شپوه و شكل و صورته و دواچار يان پښتېغه مېرې ئېسلام بووه په يام (ريساله) كه ي خوئ راگهياند و، ئاينه كه ي بلاو كړدووه ئه م تاكه يش ته واوكه رى تاكي پښتېشووه كه هر له (سليمان پښتېغه مېرې وه بوو) هه تا ئه م تاكه كه هه تا (عيسا پښتېغه مېرې) هه گه يوه ته په يابوونه كه پښتېغه مېرې ئېسلام كه مې به ستي (كوردي) له ئاوښته كړدنى ئه م (دوو) تاكه هه لېه سته ي مهن نيتى پښتېغه مېرې ئېسلام راگهياندى بووه، له تاكه هه لېه ستي ئاينده دا مې به سته كه ي خوئ به وه ئاشكرا نه كات كه وهك له تاكه هه لېه سته كاني پښتېشوودا هر له باوكه (ئادم) هوه هېناونى و ناوى بردوون هه تا (عيسى) وهك له م ئاينه ته ي (۱۹) ي سوورته ي (مريهم) دا و له م تاكه دا ئاوه هاو له تاكي ئاينده دا مې به سته كه ي كوڅتايي به وه ده يښى كه پښتېغه مېرې ئېسلام (خاتمه الا نبيا) بووه كوڅتايي به وه هېناوه كه ئيتر پښتېغه مېرې تر له دواى ئه م وه نايه ت. بۆ ژورتر ئاگه دارى له م راگهيانده بروانه تاكه هه لېه ستي (۶۱) له م به ندى سيپه مه دا.

نهم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی (حه‌وت به‌ند) هکه (٦٧) مین تاک و له‌م به‌ندی سی‌یه‌مه‌شدا تاکه هه‌لبه‌ستی ١٩ مین شوینی نهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ش له سه‌رچاوه‌مکانیدا به‌م جوړه‌ییه:

له (با / ١، سجا، شح، ص، صا، ط، گل / ٥، گل / ٦، گل / ٨، دا نییه و له (ف) دا هه‌شته‌یه‌مین تاک و له (مک) دا نو‌یه‌مین و له (جم، حم، ق / ٣، نم / ١) دا ده‌یه‌مین و له (ج) دا یانزه‌یه‌مین تاک و له (گل / ٣) دا چوارده‌یه‌مین تاک و له (مع) دا شانزه‌یه‌مین تاک و له (ما / ١) دا حه‌قده‌یه‌مین تاک و له (عن، نع) دا (١٨) مین و له (مس، ن، ه) و (١٩) مین تاکه.

هه‌لسه‌نگاندن:

وه‌های بۆ ده‌چم که (شی‌واوی) یه‌ک له (پیام از خویش) که‌دا هه‌بی و، وه‌ک ده‌قی فه‌رمووده‌که‌ی (کوردي) نه‌که‌وتیته ده‌ست من وه‌هایه.

جیاوازیه‌کان:

داد و‌آنکه، له (ص) دا نووسراوه (داد از ان پس) - نهمیش ده‌گونجی و به‌واته (دای و، له‌وه‌پاش).

داد و‌آنکه، له (گل / ٦، شح) دا نووسراوه: (دا د‌آنکه) نهمیش ده‌گونجی دادو‌آنکه، له (گل / ٣) دا نووسراوه: داد پس او - نهمیش ده‌گونجی.

داد وانکه، له (نع) دا نووسراوه: دادو‌آنکه نهمیش ده‌گونجی به‌لام قورسه.

واتای گشتی:

هه‌روه‌ک چۆن فریشته جبره‌ئیل سرووش (وه‌ی) ی هیناوه و بۆ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام که به‌دوای (عیسا) دا هاتووه وه‌ک ئاینه‌که‌ی نهم نو‌ی بکاته‌وه - له تو‌ی لی‌کدانه‌وه‌ی وشه‌کانی نهم تاکه هه‌لبه‌سته‌دا به‌ در‌یژتر لی‌کم داوه‌ته‌وه.

٦٨- همه‌ اماده‌ باش

- مه‌به‌ستی له‌و هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه‌یه که له تاکه‌کانی پیشوودا هه‌ر له باوکه (ئادهم) هوه هه‌تا (عیسا) دروودی خویان لی‌ بیت، (ئاماده‌باش = له ئاماده‌بووندان) واته‌ ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه، له چاوه‌روانیدا بوون بۆ هاتنی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام هنگامی: ده‌میک، کاتیک، پیغه‌مبه‌ری ئیسلامی تیا ده‌رکه‌وئ (کاندران) که ئا له‌و، مه‌به‌ستی ئه‌و هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه که له‌باری ئاماده‌بووندا بوون و ئه‌و کاته که‌وا:

خاتم: کو‌تایه‌هینهر (به پیغه‌مبه‌ریتی که مه‌به‌ست له پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه) وه‌ک له تاکه‌کانی پیشوودا، له‌م (خاته‌می) یه‌ دواوم.

امر فرما شد: واته‌ ئه‌و (خاته‌م) ه‌فرمانی خو‌ی نه‌دات که ئاشکراکردنی ئاینه‌که‌یه‌تی و مه‌به‌ست له‌وه‌یه که هه‌مووان له چاوه‌روانی و ئاماده‌یی بیستنی فرمانی ئه‌وه‌دا بوون که په‌یره‌وی بکه‌ن.

نهم بابه‌تی (خاته‌م) یتیه‌یه له ئایه‌تی (٣) ه‌مینی سووره‌تی (المائدة) دا هاتووه که له‌سالی (١٠) ی

کۆچیداو لەرۆژی (هەینی)دا لە (عەرەفات) لە حەجکردندا ئەم ئایەتە ی بۆ ھاتوو، کە لەو (حەج)دا (٩٠) ھەزار کەس بەشداری بەجێگەیانندی بوون بە پیشەواپەتیی خودی پێغەمبەری ئیسلام-د.خ-.

لەو حەجەداو وتارە گرنگە بەناوبانگە کە ی خۆی تیا پیشکش کردوو بەو (حەج) کارانەو بەئیسلامیش بە تیکرای.

لەو وتارەیدا نیشانە ی بۆ (مردنی خۆی) کردوو، بەوێ کە بە دوا حەجی خۆی داناو، بۆیە ئەو (حەج)ە بە (حجە الوداع) واتە (حەجی مالآوایی) ناوئراو.

ئایەتە نیشانە ی بۆ کراوە کە ییش ئەمە یە:

(اليوم اكملت لكم دينكم،... هتد)

واتە: ئەمڕۆ ئاینە کە تانم یۆ تەواو کردن و کۆتاییم پێ ھێناو... هتد.

من لە شارەزایەتی و وردیی (کوردی) وەھا ڕەوا دەبینم کە ئەویش ئەم ئایەتە ی مەبەست بوو لەم تاکە ھەڵبەستەیدا و، لە تاکە ھەڵبەستی (حەوتەم) ی بەندی یە کە مە ی ئەم (حەوت بەند)ە دا بە درێژتر لەم بارە یەو دواو. ئەم تاکە ھەڵبەستە لەم (حەوت بەند)دا (٦٨) مین و لەم بەندی سییەمدا (٢٠) مین تاک و لە سەرچاوەکانیدا شوێنی بەم جۆرە یە:

لە (با/ ١، جم، ج، حم، سجا، ط، صا، عن، ف، ق/ ٣، گل/ ٥، گل/ ٨، ما/ ١، مع، مک، نم/ ١)دا نییە و لە (ص) دا چوار دە یە مین تاکە و لە (گل/ ٣)دا (١٥) مین و لە (گل/ ٦) و (١٦) مین و لە (شح) دا (١٨) مین و لە (نع) دا (١٩) مین و لە (مس، ن، ه) دا (٢٠) مین تاک ی ئەم بەندی سییەمە یە.

جیاوازییەکان:

ھنگامی، لە (گل/ ٣، گل/ ٦) دا نووسراو (آن بودند) ئەو بوون ئەمەش دەگونجی. کاندرا، لە (گل/ ٣، گل/ ٦) دا نووسراو: کە دران = کی دەران- ئەمەش کووڕەو (کاندرا)کە بەجێتەرە.

واتای گشتی:

ھەموو پێغەمبەرەکان چاوەڕوانی ئەو دەمە بوون کەوا (خاتەم) فرمانی خۆیان پێ ڕابگەیەنیت و دیسانەو بەم جۆرەش لێک دەدریتەو کە لەو چاوەڕوانییانەدا پێغەمبەریتیی (خاتەم) ییشی دراوێتی کە ئاینی ئیسلام بوو بەدوا ئاینی و ئەوانیش ئەو فرمانەیان پێ گەشتوو.

٦٩- پێشەکی رای دەگەینم، کە ئەم تاکە ھەڵبەستە ی سەرەو تەواوکاری ناوەرۆکی تاک ی پێشوو.

نسخ: لا بردن، لا بران، نە ھێشتن، پووجبوونەو، ھەڵوێشاندنەو، لە ھەمان کاتیشدا وشە ی (نسخ) واتای جۆرە نووسینیک ئەدات کە (قورئان) ی پێ نووسراو تەو.

ئەو جۆرە نووسینە: (خواجە عیمادەدین یاقووتی موعتەصەمی) دای ھێناو کە ئەمەش لەگەڵ واتای ئەم تاکە ھەڵبەستەدا دەگونجی و، ئەوێ بە قورئان بگوتری: (نسخی ئاینەکان) بوو.

مەبەست لەم وشە ی (نسخ) پووجبوونەو ئاینەکانە بە پەیاوونی ئاینی ئیسلام؛ چونکە

ئىتر دواى ئەم ئاينە، ئاينىكى ترو پىغەمبەرىكى تر نەھاتوۋە و، نايەت و، ئاينەكان گۆردان بەوجۆرە نووسىنەى ناوى (نسخ)ە و قورئانى پىرۆزى پى نووسراۋەتەۋە و دىنووسرىتەۋە ھەلۋەشپنەرى ئاينەكانە.

ادىان: ئاينەكان كە (نسخ) بوونەتەۋە:

ختم: كوتايىھاتن، كە مەبەست لە كۆتايىھاتنى ئاينەكانە كە لە تاكە ھەلبەستى پىشودا بە درىژى لىكم داۋەتەۋە.

بەم كوتايىھاتنە ۋەك چۆن زۆر لە دەقەكانى ناو (تەورات) بە ھاتنى عىسا پىغەمبەر-د.خ- لە (ئىنجىل)دا ئەو دەقە ھەلۋەشپنەرى ۋە كۆتايىيان پى ھات، ھەروەھا لە قورئانىشدا زۆر لە دەقەكانى ناو (ئىنجىل) كوتايىيان پى ھات و دەقە ئىسلامىيەكان جىگەيان گرتەۋە، چونكە بە تىپەربوونى سالاھى سالا، مروف و، شارستانىتى پىش دەكەون و پىويست بەۋە دەكات كە گۆرانىك بەسەر بەندوباو، نەرىتدا بەئىرتىت، ئاۋەھا ئەو ئاينانەى بەر لە ئىسلام ئەو گۆرانەيان بەسەر داھات و دەقە ئىسلامىيەكان پىويستيان بەو گۆرانە بەسەردا ھاتنە گشتىيە نەما.

انھا كەرد و يا (انھا كەرد) كە (آنھا كەرد): واتا كۆتايىي بەوان ھىناو وشە (انھا) بە (انھا) ىش دەخوئىرتەۋە كە دىسان واتاى كۆتايىي دەدات: (انھا = ئەوانە) و (ئىنھا = كۆتايى).

تائىرە لەمەي لىكدانەۋەى وشەكانى نىو بالى يەكەمى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەۋە بوو كە لەئىتو بالى دوۋەم دا:—

نور يزدان: نوورى خوا، پەرتەۋى (جەلا)ى خواى مەزن كە مەبەست لە پىغەمبەرى ئىسلامە كە نوورى خوايى بوۋە.

شاھدما شد: بە واتە ئەو نوورى خوايە (بوو بە خۆشەۋىستى ئىمە يا گەۋاھىدەر)ى ئىمە بوو، بۆ ئەم راستىيانەى راى گەياندن، يا نىشانەيە بۆ ئەۋەى كە دەللىن شەقلى پىغەمبەرىتى (ختم النبۋە) بەناوشانى پىغەمبەرەۋە بوو، كە ئەو (مۆز = شەقل)ە گەۋاھىدەرى راستىي ئەم راگەياندانەيە.

ئەم تاكە ھەلبەستە لە زنجىرەى ژمارەى تاكەكانى ئەم (ھەوت بەند)ە دا (۶۹)مىن پىي ئەم (بەندى سىيەم)ە (۲۱)مىن تاكە ھەلبەستەۋ شوئىنى ئەو تاكە ھەلبەستەى سەرەۋە لە سەرچاۋەكانىدا بەم چەشنەى دوايىيە:

لە (ج، ص، ط، ع، گل/۶، مك، نم/۱، شج)دا نىيە و لە (ف)دا (۹)يەمىن تاكە ھەلبەستەۋ لە (سجا) دا (۱۰)يەمىن و لە (با/۱، جم، حم، ق/۳) دا (۱۱)مىن تاك و لە (مع)دا (۱۷)مىن و لە (ما/۱)دا (۱۸)مىن و لە (نع) دا (۲۰)مىن و لە (مس، ن، ه) دا بىست و يەكەمىن تاكى ئەم بەندى سىيەمەيە.

جىاۋازى:

ئەم تاكە ھەلبەستە تا ئىرەى ئەم بەندى سىيەمە، يەكەمىن تاكىكە كە لە ھەموو سەرچاۋەكاندا چۈنەكەۋ جىاۋازىي نىيە لە سەرچاۋەكانىدا.

واتای گشتی:

دیاریکرانی پیغهمبهری ئیسلام به (خاتهم) ئاینهکانی تری هه‌لوه‌شانده‌وه‌و ئاینی ئیسلام جیگه‌یانی گرت‌وه، به‌ئێ، چونکه ئه‌و نوور (جه‌لا‌ی‌) خوا‌یییه که (محهم‌د - د.خ-) خۆیه‌تی و خۆشه‌ویستی ئێمه‌و گه‌واهیدهری ئه‌و راستییه‌یه.

۷۰- (کوردی) له‌م تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه و، له‌ پيشان‌دانی گه‌وره‌یی و پ‌واله‌ت و خۆشه‌ویستی پیغهمبهر - د.خ- دا ده‌وه‌ستی و؛ لاده‌کاته‌وه به‌ره‌و (گه‌دایان) ده‌که‌ی پيشووتری و ده‌گاته‌وه سه‌ر خودی خۆی وه‌ک (گه‌دایه‌ک) و کۆتاییی ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌ی پێ ده‌هێنێ. ان گدائی: ئه‌و گه‌دایه‌ی، ئه‌و پێ نه‌وايه‌ی، ئه‌و سوال‌که‌ره‌ی که چاوی له‌ ده‌ستی پیغهمبهره، که له‌تا‌که هه‌لبه‌سته‌کانی له‌مه‌وبه‌ری ئه‌م (حه‌وت به‌نده) هه‌ا به‌دریژی لێیان دوام، له‌رێی په‌یره‌وی ئاین‌دا (له‌ دنیا ب‌راوه)،

که‌ پ‌یزه‌ خورش بود: که‌وا (پاش‌ خوان) و ئیسک و ورده‌ نانی پاشماوه‌ی سه‌ر سینی و سه‌ره‌ی ئه‌و پیغهمبهره‌ بوو، - که‌ مه‌به‌ست له‌وه‌یه ئه‌وی ئه‌و پیغهمبهره‌ فه‌رموویه‌تی و له‌ (ئایه‌ت) و (حه‌دیث) و به‌کرده‌وه‌ی خۆی رای گه‌یاندوه‌وه (گه‌دا) یش وشه‌یه‌کی صۆفیانیه‌ ئه‌و په‌یره‌ویکاره‌ی که (کوردی) له‌ (گه‌دا) سوال‌که‌ری ئه‌و پیغهمبهره‌ی ناوم بردوه‌وه - ئه‌و گه‌دایه به‌و په‌یره‌ویکردنه، واته‌ وه‌ک سوال‌که‌ر پاشماوه‌ی سه‌رخوانی ئه‌وی خواردوه‌وه، ئه‌و گه‌دایه به‌و هۆیه‌وه:

گشت و مستغنی: واته‌ گه‌دایه‌که (پێ گه‌یشته‌) و که‌وته (خۆشی خۆشی) ی هه‌له‌په‌رکی ئاساییه‌وه وه‌ک به‌ده‌وری خۆدا سوورانه‌وه‌ی مریده‌کانی (جه‌لاله‌دینی رۆمی = مه‌وله‌وی) جۆش ده‌سینێ، هه‌روه‌ها ئه‌و (گه‌دا) یه (موسته‌غنی بوو) واته‌ که‌وته باریکی ئه‌وتۆوه که چاوی تیربێ و بێ نیازبێ له‌ سامانی جیهانی و خه‌لکی چاوی له‌ دارایی که‌سانی تروه‌ نه‌بێ ئه‌وه خۆی داراو ده‌ست رۆیشته‌و بووه، به‌ په‌یره‌ویکردنی ده‌قه ئاینیه‌کان و دلی پێیان ناخۆشه؛ هه‌روه‌ها (کوردی) پێی له‌سه‌ر ئه‌و (پێگه‌یشته‌ن و موسته‌غنییه‌ داکرتوه‌وه) به‌را‌ده‌یه‌ک رای گه‌یاندوه‌وه ئه‌و باره‌ خۆش و شکۆدارییه‌ی ئه‌و گه‌دایه که: ملک دنیا شد (مولک دنیا شود) واته‌ خۆش‌یت‌یی (مستغنی) یه‌تییه‌که‌ی له‌ را‌ده‌یه‌کدا ته‌نانه‌ت چاوی له‌ مولکی دنیاوه‌ نه‌بێ، ته‌نانه‌ت له‌ پادشایه‌تیشه‌وه.

(ملک) یش به‌ واته: ئه‌وی که‌ له‌ ژێر ده‌ست و ده‌سه‌لاتی که‌سیکه‌ بێت له‌ زه‌ویوزارو سامان و دارایی و هه‌ر شکۆداری و ریزو پله‌وپایه‌و مه‌زنایه‌تی جیهانی و ته‌نانه‌ت پاشایه‌تیش که‌ مه‌به‌ستی (کوردی) له‌وه‌ بووه که‌ پێویستی به‌و (ملک) ه‌ نه‌بێ، که‌ (دنیا) یه، واته‌ گیتی، جیهان، ئه‌م جیهانه‌ی که‌ تیا ده‌ژین ئه‌و گه‌دایه هه‌رچی پێویستی بێ، به‌م شتومه‌که‌ جیهانیانه‌ نه‌تی و سامانداری ژیا‌نی پ‌ر کامه‌رانی گیانیه‌یه، له‌ دنیا دا‌بر‌اوه‌و، ته‌نیا هه‌ژارو چاو له‌ده‌ست و چاوی‌ری خ‌وای مه‌زنه و خۆی ته‌رخانی (به‌راستی) ناسینی خ‌واو به‌پاکی په‌رست‌یت‌یی و په‌یره‌ویکردنی ئاینی کردوه‌وه. (گه‌دا) یش وشه‌یه‌کی صۆفیانیه‌ که‌ به‌تایبه‌تی له‌ سه‌ره‌تای

بهندی (دووهم) ی ئهم حهوت بهندهدا لپی دوام.
 ئهم تاکه ههلبهسته لهم (حهوت بهنده) دا (۷۰) مین تاک و لهم (بهندی سییه) (۲۲) مین و شوینی ئهم تاکهیش له سهراوهکانیدا بهم جوړه دواييیه:
 ئهم تاکه له سهراوهکانی: (با / ۱، ج، جم، حم، ط، ف، ق / ۳، کل / ۳، مک) دانییه و له (سجا، نم / ۱) دا (۱۱) مین تاک و له (ص، صا) دا (۱۵) مین و له (کل / ۵، کل / ۶، کل / ۸) دا (۱۶) مین و له (مع) دا (۱۸) مین و له (شح، عن، ما / ۱) دا (۱۹) مین و له (نع) دا (۲۱) مین و له (مس، ن، ه) دا (۲۲) مین تاکی ئهم بهندی سییه مهیه.

جیاوازییهکان:

ئان گه داتی، له (مع) دا نووسراوه (آن گدایان) که ئهمش (کۆ) یه له پرووی ریزمانه وه (ریزه حورش بوو) که (تاک) ه، ناگونجی:
 گشت: له (ما / ۱) دا نووسراوه (همه) ئهمیش، دهگونجی

واتای گشتی:

ئهو گه دایه ی که پهیرهوی پیغه مبهرد کرد، پتی گهیش و پتویستی بهکس نهما ئهو خۆی بووه سامانداری شکومهندی خواپهرستی بهراست وه دهستبهرداری دنیا بوو.
 ۷۱- ئهم تاکه ههلبهسته وهک له لیكدانه وهییدا دردهکه وئ، تهواوکاری تاکه ههلبهستی پیشوو، وهسهرهتای تاکه ههلبهستی ئایندهیه. که:

مدتی: سهردهمیتک، له سهردهمیتکدا، کاتیک بوو.

مه بهستی له خودی پیغه مبهرد که له سهردهمیتکدا:

در رکاب بندهء خویش: له پرووی فرههنگی و زمانیه وه (رکاب) به واته - ئاوژهنگی، ئهو ئامپهردی که سوار لهکاتی سواربوونی و لاخدا پتی چهپی دهخاته ناو ئهو (ئاوژهنگی) یه وه که به ههردوو لای زینی ئهو (ولاخ) هدا شوژر بووه ته وهو) وهک پلیکانه یهک سواره که دهتوانی به ئاسانی سواری (ولاخ) هکه ببی و له (سواری) یشدا ههردو سنگی بی بنی سوار له ناو ئهو ئاوژهنگی یه دا دهبن - که بهم واتا (زمانیه) ئهم وشهیه ناگونجی بۆ ئیره، و بهشکو ئهم وشه ی (ریکاب) ه به پتی مه بهست بۆ ئهم تاکه ههلبهسته دهگونجی که مه بهست لهو (سواره) یه، که بهدوای سهروکتیکه وه، به سواری بروات که له عه ره بیدا دهلین (فی رکاب) = (به سواری له دهباریتی....) (مدتی در رکاب) مه بهست له وهیه که پیغه مبهرد له پرووی (خۆ به گچکه ی هه مووان) زانین و (تهواضوع) هوه وهک سواره ی دهبارهی پهیرهوی کارهکانی خۆی بووی ئاوها برایانه و یه کسانانه ههلسوکه وتی له گه لیاندا کردووه.

به پتی ئهو فره مووده دیموکراتیایانه یه:

(سید القوم خادمهم) واته سهروکی کۆمه لگایهک نوکهر و کۆیله ی کۆمه لگایه که ی خۆیه تی، خزمه تکاریشیانه. بهنده یی خویش: بهندهکانی خۆی، پهیرهویکارانی ئاینه ئیسلامیه که ی که خۆی پتیشکهش کردبوون، ئهوانه ی دوینی پیغه مبهرد شوانی ئهوان بوو، ئه مرۆ گه وره یانه واته:

پتغه مېر له سهرده ميکدا که وهک دهربارو سواری دواي بهنده کان (په پره ویکارانی) خوئی وها بووه، خوئی له وان به گهورتر پیشان نه داوه و هر ئو پتغه مېره مه زنه:

مهتری کرد: (مهتر: مهیتر - ئو کویله یی که کارو فرمانی ئوهیه: چاودیری و لاخه سوارییه کانی گهوره (ئاغا) یه که ی خوئی بکات)، (کرد = کردی) واته مهیتریتی کردو که مه به سستی (کوردی) له وهیه تا ئو که سستییه مه زنه که پتغه مېریش بوو خوئی به دهربارو سواره و ئوهی (پی له ئاو زهنگی سواریدایه به دواي گهوره که یوه) ئو خوئی به کویله یی ئو (بهنده و په پره وی کاران = ئیسلامه کان) داده نا و نهک هر ئو ونده به شکو ته نانه ت مهیتریتی و لاخه کانی ئو (بهنده) یانانه ی خوئی ده کرد ئو خوئی وهک له وان نه زانی و خوئی له پرووی توئیژی کومه لایه تییه و لی جیا نه نه کرده وه که گهوره ی راستی ده بی و هابی، وهک:

باز مولا شد: دیسانه وه بوو به مه ولا، باز: ناوی بالنده یی کی تیژوه و گۆشتخوره که نیچیر بو خاونه که ی ده گریت و له وهیه ئو پتغه مېره به زمان شیرینی و ژیرانه ژماره ی که سانی ئیسلامی زورتر ده کرد وهک (باز) که راوی ده کرد و دهیخته پال ئو (بهنده) یانه ی خوئی وهک په پره وی ئیسلامه تیایان ده کردو (باز = دیسان) خوئی به سواره ی دهرباری له وان دهر ده خست نهک به گهوره ی له وان.

ههروه ها و له هه مان کاتیشدا که وهک ئاشکرا ئو پتغه مېره ره وشت به رزو نیرد راوی خوايه وهک (مه ولای) ئیسلامه کان بووه (گهوره یان بوو) له هه مان کاتدا (مولای) یشیان بووه واته (کویله شیان بوو)

مولا = به سهرنج دانه واته یه کانی ئه م وشه ی (مولا) یه که هه م واته ی (سهردار، سهرور، ئاغا، خودان (مالک)، ددهات و هه م واته ی: (بهنده، کویله، مهیتر) یش ددهات. که واته ئو فهرمووده عه ربیه یی که له پیښه وه رام گه یاند که: (سید القوم خادمه) که له م واته ی وشه ی (مولا) یه وه وهرگیراوه که ئو پتغه مېره خوښه ویسته هه م: سهرۆکی (کیانی) و پیښه وای کومه لایه تیی کومه لگایه که ی بووه، هه م بهنده مهیتره سواری دهرباریشیان بووه که (کوردی) له مانه ی مه به ست بوو.

ئه م تاکه هه لبه سته به پیی تاکه کانی ئه م هه وت بهنده تاکي (۷۱) مینه و به پیی ئه م سییه مهیش تاکي (۲۳) مینه و شوینی ئه م تاکه هه لبه سته ی سهره وه له سهرچاوه کانییدا به م چه شنه که:

له (حم، سجا، ف، ق/۳، مع، نع) دانییه و له (مک) دا دهیه مین تاک و له (ط) دا (۱۱) مین و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۱۲) مین و له (ص، صا) دا (۱۶) مین و له (گل/۳، گل/۵، گل/۶، گل/۸) دا (۱۷) مین تاک و له (شح، عن، ما/۱) دا (۲۰) مین و له (مس، ن، ه) دا (۲۳) مین تاکي ئه م بهندی سییه مهیه.

جیاوازییه کان:

مدتی، له (عن، مس) دا نووسراوه (بارها) واته زورجار، (بارها)، که ئه مه ش زور به جیتره له وشه ی (موده تی) به لام له بهر ئوه ی له (۱۶) سهرچاوه که ی دیکه دا (موده تی) نووسرابوو، بویه

(موده تی)م له سه ره وه جیگیر کرد نه گه نا (بارها)یه که گونجاوترو پې به پرترو به هیتره له واتاو پاکیتی زماندا .

(مهتری) له (ج، ط، مک، نم / ۱، ف، ق / ۳) دا نووسراوه (قمبری) واته (قه مبهري) = وهکو (قه مبهري) یش (به نده ، کۆيله)یه کی (ئیمامی عه لی بووه) که له م (۶) سه رچاوه یه دا به کاریگه ریی شیعه وشه ی (مهتری)یه که گۆردراوه به م ناوی (قه مبهري)ی که در فته تیان له وه هیناوه که له کیشدا ئه م وشه ی (قه مبهري)یه هاوکیشی (میته ری) و هه روه ها وشه ی (مه ولا) که لیکم داوه ئه و له م تاکه هه لبه سته دا هه یه که شیعه کان کردوویانه به پیناسه یه کی (عه لی کوړی ئه بی تالیب) و بۆ ئه وه ی ئه م (حه وت به نده) که م هاوتایه وه ها لئ بکه ن که گوايه (کوړدی) ئه م حه وت به نده ی به و (عه لی)یه دا هه لداوه . بۆیه ئه م حه وت به نده شاکاره یان به و (عه لی)یه شایانتر دیتووه .

(کوړدی)یش که زۆر خودی ئه و (عه لی)یه ی خوښ ویستووه ، به لām (شیعه)ی به (نه یار) راگه یاندووه و به چهن دین به لگه ی ناو ئه م (حه وت به نده)ه ئاشکرایه که بۆ پیغه مبهري گوتووه نه ک بۆ (عه لی) و ئه و (قه مبهري)ه یش، ئه گه رچی خزمه تکاری (ئیمامی عه لی) بووه ، به لām گومانی تیا نییه که ئه وه نده ی ئه و (قه مبهري)ه له (سه حابه)یه ک بووه درباری ئیسلامه تی و پیغه مبهري بووه ، ئه وه نده درباری (ئیمامی عه لی) نه بووه و دیسان که بووه به خزمه تکاری ئه و (ئیمام)، ئه ویش هه ر به ئیسلامه تییه وه بووه نه گه نا ئیسلامه تی نه بووايه خۆی به چهن دین (عه لی) نه ئه گۆرپیه وه هه روه ک به ر له ئیمامی عه لی ئه و (قه مبهري) به نده ی خودی پیغه مبهري بووه و ئه ویش له پروای به دل و به گیان کردنیه وه خۆی به به نده ی ئه وان داناوه و ئاینی ئیسلامه تی بووه که (قه مبهري)ی به وانه وه بوونی وشه ی (قه مبهري) له م تاکه هه لبه سته دا ئه وه نده ی بوونی (مهتر)ه که به جی و پې به پرو گونجاو نییه .

مهتری - دیسانه وه له (کل / ۵، کل / ۶، کل / ۸، ط) دا نووسراوه: قنبری.

واتای گشتی:

سه رده می (جارو یاریک) ئه و پیغه مبهري خوښه ویست و خۆ به زلنه زانه، ئه وه نده گیانیکی به راستی دیموکراتیانه ی هه بووه، خۆی به سواره و درباری ئه وانه داناوه که به راستی ئیسلام بوون که وه ک به نده (کۆيله)ی ئه و، وه ها بوون و به لām پیغه مبهري، ئه وه نده برایانه هه لسوکه وتی له گه ل کردن و وه ک خزمه تکاریان بووی، ئاوا له گه لپاندا جوولاه ته وه و بگه ر ته نانه ت (مه یته ری) شی کردین و، ئه و ئه و سه حابه ی که له به جیگه یاندنی کاریکی چاکه ی ئیسلامیدا به ماندوویی هاتبیته وه ئه و پیغه مبهري نه ک هه ر به رده ستی و خزمه تی سه حابه که ی خۆی کردووه ، به شکو وه ک (مه یته ر) چاودیری و لاخی سواریی ئه و سه حابه یشی کردووه هه مدیسانیش هه ر ئه و پیغه مبهري سه ردارو پیتشه وای ئه و سه حابه به بووه .

۷۲- گه ز دنبال ناچه:

که: گاویک، ده میک، جاریک، (زو = له، به) ، (دنبال = دوا) ، (ناچه = وشتری مینگه، حوشتری

مۆ (کوردی) لەم (کە زونبال ناڤە)یەدا واتە: (گاھێک بەدوای وشتری مۆ)و نیشانی بۆ ژبانی سەرەتایی پێغەمبەر کردوووە کەوا هەتیو بوو لە مالا خەزمانیدا و کردووایە (حوشتروانی)ی خۆیان، ئەو رۆلەتە شوانیتییەش زۆریە پێغەمبەرەن بەخۆیانە دیتوو و شوان بوون، ئەویش لەرێگە بوونیاندا بە پێغەمبەر، قۆناغیکی سەرەتایی پێویست بوو، چونکە شوان لە دەشت و دەر و هەلەت و شاخ و ئەشکەوتانەدا کەوا ناژەلەکە دەلەوێنیت و تەنیاپە و کەس لەگەڵی نییە و ژبانیکی زۆر لەبارو گونجاو بۆئەو دەی لەو چۆلەوانی و تەنیاپەدا بکەوێتە ئەندێشەو لە (خوا) و (چییەتی خوا) و (یەکتایی) و (بۆ هاوتایی) و (توانایی) و (کردگاری) خوا بیربکاتەو تۆ رāmینی و بکەوێتە ئەو ئەنجامە یاروای بەو خوایە هەبێ و (هزر) لەو بکاتەو کە دەبێ مەوێ ئەو خوایە بناسی و بەراستی بیپەرستن و رێبازی ئەو پەرستەش دەبێ چۆن بێ و... هتد.

ئەو پێغەمبەرە ئەم بیرکردەوانەیان بوو تەبناغە توانایییان بۆ پێغەمبەریتی کردن، هەرۆک پێغەمبەری ئیسلامیش لەو حوشترەوانییدا ئەمانە بەسەردا هاتوون و ئەو بوو بۆ یەکەم جار لە ئەشکەوتەدا یەکەمین سرووش (وەحی)ی بۆ هات و پێغەمبەریتیەکی ئاشکرا بوو، بانگەوازی ئیسلامەتی هەڵدا، (کوردی) لەو تۆزە راگەیاندا ئەم بەستیشی لەمانە بوو کە لێکمانەو.

(کوردی) نیو بآلی یەکەمی ئەم تاکە هەلبەستە یەو کۆتایی هێناو کە فەرموویەتی:

چون مـجنون: (چون = وەک، بەوینە، پابەندی، هەرۆک) وەک (مەجنون) لە چۆلەوانی گەراندا نەک وەک (مەجنون)ی شوان، چونکە مەجنون وێڵ بوو نەک (حوشتروان). (مەجنون) کە وشەیکە عەرەبییە لەم شوێنە ئەم تاکە هەلبەستەدا دەتوانی بەدوو جۆر لێک بدرێتەو کە لەگەڵ ئەم تاکە هەلبەستەدا بگونجێن کە ئەوانیش:

۱- (مەجنون) لەرۆوی (زمانی)یەو بەواتە (شیت، شیتوویت، دیوانە کە نەخۆشییەکی (چەقە دەماری = عصبی)یە، هەرۆها زۆر لە (شیت)ی لە ئاکامی دلدارییەو بوو دەبێ، کە ئەم شیتیی دلدارییە، بۆ ئەم شوێنە ئەگونجێ و مەبەستی (کوردی) بوو ئەویش پێغەمبەری ئیسلام -د.خ- لە خۆشەویستی زۆریەو بۆ خوای گەرۆ شەیدایییەکی بۆ پەرتەو (جەلای) خوای مەزن جۆرە شەیدایی و شیتییەکی دلداریی گیانی بوو بەرامبەر بەخوا، نەک شیتییەکی پەرتەویی کە فەرموودەکی (کوردی): (چون مـجنون) = وەک مەجنون (شیت).

۲- جۆرەکی تری (مجنون) لە مەبەستی ئەم تاکە هەلبەستە سەرەویدا وەک نمونە بۆ هێنانەوێک وەهایە کە ئەو شەیدایی و ئەقینییە پێغەمبەر وەک هی ئەو دلداری بەناوبانگە (عەرەب) کە (مەجنون)ی دلداری (لەیلای) دڵخوای بوو کە داستانێ ئەم مەجنونە واتە قەیس کوری مەللو و شەیدایی و چۆل نشینییەکی لەتاو هێزی ئەقینەکی بۆ خاتو لەیلای ئامۆزای ئەوئەندە (خۆش) و (ناخۆش) سەیر بوو کە دەیان

په راوی (په خشان) و (هه لیه ست) له سهر ئه و د لارییه دانراوه، کهوا (کوردي) له م ناوبردنی (مهجنوون) ه به واتا قهیس و لهیلایهی به نموونهی شیفته یییه پاک و راسته ی پیغه مبه ر راگه یاندووه که ئه و د لیه ندیه له رواله تی (گیانی) ی راستی پیغه مبه ر یتیه که یه وه بووه، که (مهجنوون) یش وهک شوان و، په تیاره به چۆل و بیابانانه وه ژیاوه له (هزر) کردنی د لخوازه که یدا که (لهیلا ی عامیری) بووه.

تا ئیره واتا و مه به سستی نیو بالی ئه م تاکه هه لیه سته م راگه یاند و (کوردي) دريژه ی به راگه یانه که ی داوه له (نیو بالی دووهم) ی ئه م تاکه هه لیه سته یدا و فهرموویه تی: که به محمل نشست:

محمل: بریتیه له دروستکردنی که ره سته یه کی ته خته به ندی گهره یه له سهر پستی (حوشتر) یا و لاخی به رزه چه سپ ده کریت و په رده به لایه کانی و سه ره ویدا ده گیریت له رتوبانی کۆچباراندا ژن و منال و پیاوی ده سه لاتدار و سامانداران له کاروانی ئه و کۆچباردا له و ناو ته خته به نده که دا داده نیشن و دهنوون به دريژایی رتگه که یان و (مهحمه ل) به کوردي (که ژاوه) یا (تهخته رهوان) ی پی ده گوتی.

مه به سستی (کوردي) له وه یه که ئه و پیغه مبه ره جاری وه هایش هه لکه و تووه که له (مهحمه ل) دا بووه وهک (لهیلا) که ئه م (لهیلا) یه دوو واتا دهادت یه کیکیان خودی د لخوازه که ی (مهجنوون) ه که (کوردي) مه به سستی ئه م یان نه بووه به لām هونه رمه ندانه ته لیه که و ناویه ته وه، که شاره زایانی و یژه ی کۆن تتی گه یشتوون و تتی ده گهن، کهوا (کوردي) ئه و پیغه مبه ره مه زنه ناچوینی به (چه تیوه عه ره بیککی وهک لهیلا) یا (به هه تیوه عه ره بیککی خۆپه رستی وهک قه یس) به شکو مه به سستی (کوردي) له و اتای ناوی (مهجنوون) و ناوی (لهیلا) که مه به ست له لهیلا (د لخوازه) که یه تی که چۆن مهجنوون خۆشی ویستوه ئاوه ها خه لکی پیغه مبه ره که ی خۆیان یان خۆش ویستوه. (لیلا شد) بووه لهیلا یه که ی (کوردي)، که فهرموویه تی پیغه مبه ره بووه به خۆشه ویستی په ی ره ویکارو ئیسلامه کانی بگره زۆریش له وانه ی که ئیسلامیش نه بوون و پیغه مبه ر یان به شکو مه ندو خۆشه ویست دیاری کردووه.

به م لیکدانه وه ی ئه م تاک هه لیه سته و (داوانانه وه) چه واشه کاریه که ی (کوردي) م پروون کرده وه که پیغه مبه ری نه چواندووه به (لهیلا) یا (مهجنوون) وهک به سه ر زاری راگه یاندنه که یه وه دهرده که وئ، هه رگیز رایه یان نه که و تووه پیغه مبه ره بچوینری به و دوو خۆ په رسته که ی خۆپه رستی زۆره که یان به جیهانی ناساندوون.

هه لسه نگاندن:

ئه م کاره ی (کوردي) له ده ستووری و یژه ی کۆن (کلاسیکی) دا به کاریککی وه ستایانه ی سه رکه و توو، جوان و په سه ند داده نری که ناوی (مهجنوون) و (لهیلا) ی خستوووته ئه م تاکه هه لیه سته وه و مه به سستی له وان نه بووه،

ئه م تاکه هه لیه سته له م هه وت به نده دا (۷۲) مین و له م به ندی سییه مه دا (۲۴) مین تاکه و شوینی

بایزانین:

جیلوه گر شد: ئەم وشەیه گەلی واتای جیا جیا دەدات و ئەوی بۆ ئەم شوێنە بگنجی هەندیکی
پادەگە یەنم کە:

جلوه -یا- جلوه = ئاشکراکردن، دەرخستن، پیشاندان،

جلوه: مشتومالکاری دڵ و دەروون و گیان و، دوور خستنهوهیان له بەدی و پیسی و چنۆکی و
خۆپەرستی جیهانی، و پاککردنهوهی هەست و میشتک و گیان و دەروون له خراپی و
خراپکاری جیهانی و خۆ ئامادهکردن به بۆ چاکه و چاکه گوتن و چاکهکردن و پووناک
کردنهوهی میشتک و گیان و پەردا خدانیان. کە به عەرەبی (تَنَزَّه) و (رَفَعُ) یش دەگرتێتووه کە
بۆ خەوش کردنی گیان و دەروون و میشتک و شکۆدار کردنیان، هەروەها (واتای) مەزنیستی و
ئاوهدان کاری و (شەوق) یش ئەگرتێتووه.

هەموو ئەم واتایانە لە پەلۆپیەکانی ئەو، وشەیهوه وەردهگیرێن کە هەموو لەرووی
(زمانی) یەوێن.

بەلām لەرووی سۆفیگەرێیهوه و بەلای (عارف) انەوه وشەیهکی تاییبەت بە سۆفیگەرێیه، واتە
(زاراوه = مصطلح) یکی (عارفانە) یە و، مەبەست لەو تین و تاوی ئەقینە پاکەیه، یا
خۆشەویستی (أنوار الہیة) = پەرتەوه خواپییەکانە کە ئەو خۆشەویستییه سەر و دڵ و گیانی
(عارف) شیفته و شەیداتری بکات، بۆ هەرچی زۆرتر تیا سەرسام (واله) تر بوون، ببی لە
دەربار بوونیدا، بۆ پەرتەوی زاتی پاکی خۆی توانا و کردگار و بۆ هاوتا، تیکۆشان بۆ هەرچی
زۆرتر گەشتنە چلەپۆی لە خوا، خواپەتی گەشتن و لی نزیکبوونەوهی.

(کوردی) بەم وشە گرنگ و فرە واتایە (جیلوه) رازی ئەم تاکە هەلبەستە سەرەوهی خۆی
داداوه، وەک وریا کردنهوهیهک کە مەبەستی ئەم تاکە هەلبەستە لە چوارچێوەی واتایەکی ئەم
وشەیه دایە ئەک مەبەستی لە چواندنی ئەو پیغەمبەرە مەزنەیه بە جووتە دلداری و دلخوازە
(وامق) و (عذرا) و بەشکو بەکارهێنانی ئەم دوو (ناو)ە مەبەست لە واتای ناوەکانیان بوو ئەک
لە خۆدی خۆیان وەک لە تاکە هەلبەستی پیشوودا کە مەبەستی لە (مجنون) و (لەیل) نەبوو
بەشکو دیسان مەبەستی لە واتای ناوەکانیان بوو ئەمەیه کە وەک پام گەیاندا (کوردی) لەم
دوو تاکە هەلبەستەدا (داوی) ناوێنەتووه، بۆ خۆیندەوار کە دەبێ وریا بێ و بگاتە واتا و
مەبەستی (کوردی) و کە فەرموویەتی:

بەصورت وامق (بە صورەتی وامیق) = لەشتیوێ، وینە، هەر وەکو (وامق) ئەمجا:

وامق: لەسەر زاریدا پیاویکی شیت و شەیدای ئەقینی دلخوازەکی بوو کە ناوی (عذرا) بوو.
دیارە جوێر (ئەقینیکی) ئاوەهای نیوان نیرو مێیهک خۆ پەرستییه کە (کوردی) مەبەستی
لەناوێردنی ئەو جووتە دلداری و دلخوازە بۆ ئالۆزکردنی (هزر)ی خۆیندەوار پاری گەیانندووه کە
بەپێی دەستووری وێژە کۆن ئەو کارە داوانەوێیهک وەیا وەستاکارییهکی پەسەندی وێژەیی
و جوانکارییهو ئەو ئەقینە جیاوازه لەگەڵ ئەقینی پاکی خواناسی و شەیدابوونی پەرتەو

(جیلوه)ی خوایی که (کوردی) مەبەستی بووه لەم تاکە ھەلبەستەیدا .
 بپوانە لیکدانەوھم لەسەر (جیلوه) لە تاکە ھەلبەستی (١٥) ھەمدا لە بەندی (یەکەم)ی ئەم
 ھەوت بەندە کە لەویدا بە جۆریکی ترو درێژتر دواوم .
 (کوردی) کە پای گەیانندووھ:

بە صورت وامق: لە شێوەی، بەوینە، وەک، بەچەشنی (وامق) وەک رام گەیانند مەبەستی ئەو
 نەبوو کە ئەو پێغەمبەرە شکۆدارە وەک (وامق) یا (لە چەشنی) وامق جیلوهگەر بوو و
 تەنانەت (وامق)یش پای نەکەوتوو کە وەک ئەو پێغەمبەرە بووبی و جگە لەوێ کە (وامق)
 جیلوهگەر نەبوو (وامق) ئەو واتایانە (جیلوه)ی تیا نەبوو کابرایەک بوو ویستوو
 ھەرچی زووتر بگاتە (عزرا) دڵخوازەکی و لەگەڵیدا (دروست بی) و ئەمیش ھەر یەكجار زۆر
 دوورە لە (واتا) یا (ئەوھەکی) لەسەر جیلوه و (جیلوهگر)ی (پێغەمبەر د.خ) لێکمانەو،
 ھەرگیز ناتوانی ببەستری بە پەوشتەکی ئەو (وامق)ە بێ گێرو گرفت (کوردی) مەبەستی لە
 واتای (ناو) یا (وشە)ی وامیق ئەمجا .

وامق = دۆست، دڵدار (عاشق)، پوخسار، چارە، رووی (عزرا) بوو و دڵداریکی روو
 ھەڵماریش دەگریتەو. کە پێغەمبەر روو ھەڵماریشیەکی لەو جۆرە ئەو (وامق) دڵدارە
 نەبوو بەشکو (کوردی) فەرموو (پێغەمبەر د.خ-) (دۆست)ی ھەمووان و (دڵدار)ی گیانی
 بەروخساریو دیاربوو. نەک وەک ئەو (وامق)ە وابوو.

(کوردی) لەنیو بایی دووھمی ئەم تاکە ھەلبەستی سەرھەدا فەرموو:تی:
 برقع افگند: (برقع: پەچە، دەمامک، چارشێو، پەردە) و، (افگند) = فێتی دا، لای دا، لای برد،
 ھەلی دایەو. واتا پێغەمبەر ئەو دەمامک یا پەردەیی لەسەر رووی خۆی لادا کە مەبەستی
 لەوێ (پێغەمبەر د.خ) دوا (جیلوهگەر)ی کردنەکی ئەقیندارییە گیانییەکی و
 خۆشەویستیەکی بەرامبەر بە خەڵک ھەموو خەڵک کە لە حوشتەرەوانییەکی ھزری لە
 خواوەتی و خواناسی و پێویستی پەرستنی ئەو خواوەتی لە لا جێگیر بوو، ھەر لەو
 شوانتییەدا یەكەم سرووش (وہی)ی بۆ ھات، دوا ئەوانە ئەو پەردەیی کە وەک ھەریەکی
 لە کۆمەلگایەکی بت پەرستیک بوو، وەک خۆشی فەرموو تی لەو سەرھەدا (جاھیلی)یەدا
 (مە)یکی بۆ قوربانی کردوو بۆ بئەکە و، پێغەمبەر دوا یی بەراستی لە خوا ی راستی گەییو و
 ئەو پەردەیی بت پەرستیە لەرووی خۆی لابردوو و خۆی ئاشکرا کردوو کەوا بوو بە
 پێغەمبەر و پەیمانی راگەیانندی ئایینی (ئیسلام) پی بوو (کوردی) ئەو بە پەچە و چارشێو.
 لەرووی خۆ ھەڵدانەو (ناو بردوو) و، ئیتر کەوتوو تەبلاو کردنەو بەلای پەیرەویکارانییەو
 خۆشەویست بوو کە ئەو خۆشەویستیە بە وشە (عزرا) ناو بردوو کە مەبەستی لە واتای
 وشە (عزرا) بوو نەک لەناوی خودی (عزرا) کە دڵخوازەکی (وامق) بوو چونکە ناشیت
 (کوردی) ئەو پێغەمبەرە کە ئەم (ھەوت بەند)ە بەسەر ھەڵداو بەو شکۆمەندییەو
 چواندبیتی بە چەتیوکی دڵخوازی (وامیق) و فەرموو تی:

عين عذرا شد: ههروهك (عذرا)ى لى هات، كه (عهين = چهشن، بهجۆر، وینه، وهكو، مانهندی) و (عذرا شد = بووه عذرا).

عذرا: له پرووی پوآلهتهوه ناوی (دلخواز)هكهی (وامق)هو بیگومان (كوردی) ئهمهیانى مه بهست نه بووه، لهم ههلبهستهیدا كهواته:

عذرا: له پرووی واتای (زمانی)ی وشهكهوه و مه بهستی (كوردی)یهوه بریتیه له گلهیی له سهر ههگیراو، گونا له سهر لایراو، لیبوردراو، به خشر او له بهر پاکیی رهوش و پیره و، بى خهوشی و ئینصافی، و... هتد ههروهها وشه (عذرا) له پرووی (زمانی)یهوه بهواتا: بهلگههینهروهه بۆ ئهوهی پیغه مبهه بووهته (حوججه) كه خاوهن بهلگهیهو بانگ له خهلكی كردن بووه بۆ هاتنه سهر سفره و خوانی ئهوه له ئاینهكهى بووه.

له سهرنجدانى پیغه مبهه ریشدا پروون دهیتتهوه ئهوه واتا زمانیانیهی تیا هه بوون كه له پیتشهوه پام گه یاند كه له واتای وشه (عذرا) دان نهك له بهر خۆپه رستیهكهیدا.

ئهم تاكه ههلبهسته له (حهوت بهند)ه كهدا (٧٣)مین و لهم بهندی سییه مهدا (٢٥)مین و شوینی ئهم تاكهیش له سهرچاوهكانیدا بهم جۆرهی دوايیه:

له (شح، ط، گل/٣، گل/٥، گل/٦)دانییه و له (ف) دا (١١)مین تاك و له (مك) (١٢)مین و له (حم، سجا، ق/٣)دا (١٣)مین و له (با/١، ج، جم، نم/١) دا (١٤)مین و له (ص، صا) دا (١٨)مین و له (گل/٨)دا (١٩)مین و له (مع) دا (٢٠)مین و له (ما/١) دا (٢١)مین و لهك (عن) دا (٢٢)مین و له (نع) دا (٢٢)مین و له (مس، ن، ه)دا (٢٥)مین تاکی ئهم بهندی سییه مهیه.

جیاوازیهكان:

به صورت، له (حم، با/١) دا نووسراوه (بهیئت) = به ههیهتهی، و، ئهمهش دهگونجی. افگند له (صا، گل/٨) دا نووسراوه: (انداقت) = ئهنداقت، بهواتا فریدا - ئهمیش دهگونجی. عین، له (ما/١، نع) دا نووسراوه (مثل) ئهمیش دهگونجی

واتای گشتی:

كه پیغه مبهه له شوانیهكهیدا مشتومالی دل و گیانی خۆی دهاو له (هزر)ی تیگهیشتن تری چیتیی خاوا خواناسیدا بوو ئهوه، وهك خۆ ئاماده كردنیک وههابوو. كه بتوانی له شیوهیهکی دۆست و خۆشهویستی ههموواندا وهك پیغه مبهه خۆی ئاشکرا بکات پهردهی (بت په رستیی) له پرووی خۆی لاداو بپیتته خۆشهویستی ههمووان و ئهوانهیهی كه ئهوه ئاینه بت په رستیهیهی ئهوانی پوچ کردهوه و بهتەکانی شکاند ئه مجا به راستی دل و دروونی پاکهوه، گانه دهبان لى نه کردو لپی خۆش بوون، لهو دهمامک له سهر پرووی خۆلادانهیدا كه به ئاشکرا بانگهوازی ههمووانی کرد بۆ هاتنه سهر سفره و خوانی ئاینهكهیهی و لهوه هزاری و نه دارییهی زۆربهی ئهوه عهرهبانهی کۆمه لگایه كهیدا به (غهزا کردن) ههمووانی و ناوچهكهیهی له پرووی (ئابووری) و (بیری) و (پهوشت) و (کۆمه لایهتی) و (پامیاری)یهوه بووژاندهوهو پیتی خستن و یهكه م

چوووه شوئنه کهی خوی که مه بهستی له وهیه چوووه ناو ئاسمانه وه، چوووه به هه شته وه یا چوووه ناو رهنگی شین که هر مه بهستی له (ئاسمان) ه وهیا وهک باده چوووه ناو شووشه ی باده وه.

(کوردی) بهم چه شنه را که یاندنه مه بهستی له وه بووه که پیغه مبه چوووته بهر باره گای خوی مه زن له (ئاسمان) له (به هه شت) یا خوی (نووری یه زدان) بووه تیکه له به هه مان (نووری یه زدان) بووه ته وه له باره گای خوادا. ئەم کۆچکردنه ییش له (زاراوه = موصطه له ح) ی سۆفیه کاندای به (یه کگرتنه وه = الاتحاد) ناوبراوه که یه کیکه له (پله) کانی ریتبازی سۆفیه گری و ئەو چوونه ی پیغه مبه ریش به چوونی گیانی پاکی بۆ ناو (مینا) یه که (نووری یه زدان) بووه، و یا بۆ ناو ئاسمان یا، بۆ به هه شت بهو (پله) ی (الاتحاد) گه یشتنه دادنه یین. دهشتوانری ئەم چوونه ئاسمانه به روودانی چوونه (میعراج) هککش دابنریت.

ئەم تاکه هه لبه سته به پیتی یهک له دوا ی یهکی تاکه کانی ئەم (بهندی حهوت) هه (۷۴) مین و به گوێره ی زنجیره ی تاکه کانی ئەم (بهندی سییه مین) هه ژماره که ی (۲۶) مین تاکه.

هر ئەم تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانی دا شوینی بهم جوړه یه:

له (ف، ق / ۳، جم، گل / ۸، ما / ۱) دا نییه و له (ط، مک) دا (۱۳) مین تاک و له (حم، سجا) دا (۱۴) مین و له (با / ۱، ج، با / ۱) دا (۱۵) مین و له (گل / ۶) دا (۱۸) مین و له (ص، صا، گل / ۳، گل / ۵) دا (۱۹) مین و له (مع، شح) دا (۲۱) مین و له (عن) دا (۲۳) مین تاکه هه لبه سته و له (نع) دا (۲۴) مین و له (مس، ن، ه) دا (۲۶) مین تاک ی ئەم بهندی سییه مه یه.

جیاوازییهکان:

بزم، له (حم، صا) دا نووسراوه (بزم) بهواته (جهنگ له، که ئەمیش هه لیه و (جهنگ) هی ساقی نییه.

مییر، له (نع، با / ۱) دا نووسراوه: (هی پیر- که ئەمیش ئەگه ر مه بهستی له (پیری موغان) له گه ره ی پتیشه و ئاینیه کانی (زه رده شتی) بیت که پیغه مبه ر به (پیری موغان) ی ئیسلامی دانرا بیت، ئەوا ده گونجیت و له ناو شاعیره کۆنه کانی (کورد) و (فارس) دا ئەم چه شنه چواندنه له شیعه رکانیادا زۆره.

ساقی بزم له (صا، مک، ق، ج) دا نووسراوه (ساقی مییر) ئەمەش ئەگه رچی هه لیه، به لام دیاره له نووسینه وه دا دوو (وشه ی) (بزم) و (مییر) پاش و پیش کراون ئەو هه لیه که (یه که م) نووسه ریان کردوویه تی و (سی) نووسه رکه ی تریان له بهر ئەوه (یه که مه) یان نووسیویانه ته وه و ئەوانیش که وتوونه ته هه مان هه لیه.

واتای گشتی:

باده ده ری ئەو به زمه که خودی (مییر) و اتا سه رۆکی (مه جلیس) هکه بووه هر خوی خودی پیغه مبه ر بووه، هه تا به پیتی ئەو ئایه ته ی که له تاکه هه لبه سته ی ژماره (۶۸) دا که کۆتاییه پنه ری (را که یاندنی ئاینی ئیسلام بووه) (اليوم اکملت لکم دینکم...) دا که پیغه مبه ر

پیشبینی له نه‌مانی خۆی کردووه که‌وا به (حه‌ج) یکی تردا ناگات و راستیش وه‌ها ده‌رچوو،
 ئە‌ئاوه‌ها دواى ئە‌و (بزم مجلس)ى میواندارى راگه‌یاندى هه‌موو ئایه‌ته‌کاندا وه‌ک خوانیک که
 میواندارییه‌که‌ی کۆتایی پێ هێناو هه‌روه‌ها خۆیشی کۆتایی هاتوو به‌ کۆچی دواى کردنى و
 خۆی (نوورى یه‌زدانى) بووه‌ که‌ راوه‌ته‌وه‌ بۆ ناو هه‌مان (نوور)ى (مینا) ئاسایی، که‌ راوه‌ته‌وه‌
 بۆ ناو ئاسمان که‌ (مینا)یشی پێ گوتراوه‌ یا چووته‌ (به‌هه‌شت)وه‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ (مینا)
 به‌هه‌شتیشه‌ و (کوردی) ئە‌مانه‌ی له‌م دوا دواى به‌ندى سییه‌مه‌دا راگه‌یاندوو مه‌به‌ستى وه‌ک
 ئاماده‌کارییه‌ک بووی بۆ ده‌ستکردن به‌ (به‌ندى چواره‌م).

جگه‌ له‌مه‌نده‌ لیكدانه‌وه‌و راگه‌یانده‌ش له‌توتی لیكدانه‌وه‌کانى وشه‌کارى ناو ئە‌م تاکه‌
 هه‌لبه‌سته‌یشدا به‌ره‌به‌ره‌ لیكدانه‌وه‌ی گشتی ئە‌م تاکه‌م پیشکه‌ش کردوو.
 ۷۵- (کوردی) له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌یدا ژيانى پاش مردنى پیغه‌مبه‌رى پچاو کردوو له‌ ئاسماندا
 وه‌ک له‌ تاکه‌ هه‌لبه‌ستى پیشوودا چوار جۆره‌ باردۆخى ئە‌و پاش کۆچی دوايیه‌یم لێ لیك
 داوه‌ته‌وه‌ که‌:

۱- گیانى چوووه‌ ئاسمان، وه‌ک گیانى پیغه‌مبه‌ره‌کانى ترى پیش خۆی که‌ له‌کاتى چوونه‌
 میعراج‌ه‌که‌یدا له‌ ئاسمانه‌کاندا پیغه‌مبه‌ره‌کان له‌ پیشوازی کردندا بوون و (جبرئیل)ى
 هاوړی ئە‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی پێ ناساندوو و ئاسمانى به‌ (مینا) داناوه‌.

۲- که‌رانه‌وه‌ی گیانى پاکی که‌ له‌ (نوورى یه‌زدانى) بووه‌ وه‌ک له‌ پیشه‌وه‌ رام گه‌یاندوو، ئە‌و
 گیانه‌ی وه‌ک باده‌ که‌ راوه‌ته‌وه‌ ناو ئە‌و (نوور)ه‌ی که‌ به‌ (مینا)ى ناوبردوو.

۳- چوونى گیانى بۆ ناو (به‌هه‌شت) که‌ (مینا) یشی پێ ده‌گوتی.

۴- له‌وانه‌یه‌ که‌ نیشانه‌یش بێ بۆ چوونه‌ (میعراج‌)ه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر.

که‌ هه‌رچوار لیكدانه‌وه‌که‌م ده‌گونجێن له‌گه‌ڵ تاکه‌ هه‌لبه‌ستى پیشوودا ئە‌مه‌تا لی‌ره‌شدا له‌
 ژيانى پیغه‌مبه‌ر دواوه‌ له‌ ناو ئە‌و (ئاسمان)، یا: (که‌رانه‌وه‌ی سۆفیان‌ه‌ (پله‌ی - الاتحاد)دا
 بۆ ناو (نوور)ه‌ی‌زدانییه‌که‌)، یا: (گه‌یشته‌ ناو (به‌هه‌شت)وه‌، و یاخود له‌ (چوونه‌
 میعراج‌ه‌که‌یدا) و (کوردی) له‌و بارودۆخانه‌دا به‌م جۆره‌ی دواى له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی
 سه‌ره‌وه‌یدا دواوه‌ فه‌رموویه‌تی:

پس از ان: که‌ مه‌به‌ستى له‌ دواى ئە‌و کۆچکردنه‌ی ناو تاکه‌ هه‌لبه‌ستى پیشووه‌،
 جان برقص و گردش سار (جان به‌ ره‌قص و گه‌ردش سار) = (جان = گیان)، (رقص =
 هه‌لپه‌رکێ)، (گردش سار) = سه‌ماکرن له‌ خۆشیاندا، به‌ده‌ورى خۆدا سووراندنه‌وه‌ به‌
 شادییه‌وه‌، به‌ریگه‌دا رۆیشتن به‌ده‌م هه‌لپه‌رکێ و سه‌مای خۆشییه‌وه‌)

سار: ئامێریکی ده‌ستووری زمانى (چواندن = ته‌شبه‌ه‌) که‌ واتای: وه‌ک، مانه‌ند، چه‌شن،
 ئاسا، چون - ده‌به‌خشی وه‌ک: (خاکسار) هه‌روه‌ها (سار) = پاشگریکه‌ واتای: فره‌، گه‌لیک،
 مشه‌، فراوانى ده‌دات وه‌کو: کۆسارو چه‌ندین واتای تریش ده‌دات. که‌واته‌:
 (گردش سار) به‌واته‌: (گردش ئاسای زه‌به‌نگه‌)یه‌.

(کوردي) لهه بالی یه که می نهه تاکه هه لیه سته ی سه ره وهیدا مه به سته ی له وه بووه که: دوا ی نهو گه یشتنه ی پیغه مبهه به (پله ی) (ئیتیحاد) و چوونی گیانی بۆ هه ریه کی لهو چوار شوینه ی که ناوم بردن نهو سایه له خو شی نهو به هه ره مه ندییه دا گیانی که وتوو ته هه لیه رکۆ و سه ما ئاسایه کی فره وهو ئاماده ی کردوو بۆ نهو بارودوخه ی که تیایدا له (ئاسماندا بووه و له نیو بالی دووه می نهه تاکه هه لیه سته کهیدا فره موویه تی: برج گردان:

(برج) = پیره ی نه سته ره ی مانگ (فولک) ه واته نهو ریگا له گۆران نه هاتوو که ملیۆن ساله مانگ له سوورانه وه پییدا نه واته و هه ر مانگه ی به یه کی له قوناغه کانی بۆشایی ئاسماندا ریگه ده بریت و هه رمانگه ی به یه کی له (بورج) انه دا تی نه په ریت که نه وانیش دوانزه (بورج) ن.

نهه ما (برج گردان) واته به بورجه کاندای سوورانه وه یا تیهه رین پیاندا . کوکب آسا شد: بووه نه سته ره یی، مانه ندی نه سته ره، نه سته ره ئاسایی که چۆن مانگ به سه ر بورجه ناویراوه کاندای سوورانه وه به ده وه ی زه ویدا له هه ر مانگیکا و به سوورانه وه به ده وه ی (خۆر) دا له هه ر سالگیکا، ئاوه هایش گیانی پاک ی پیغه مبهه به له کۆچ پیکردنه کهیدا به ره به ره له به رزیونه وه دا بووه به ئاسمانه کاندای به (گه ردان) کردن هه وه ک هه ریه کی له نه سته ره کان و به تاییه تی کۆمه له نه سته ره ی خۆری- (المجموعة الشمسية) که هه مووانیان له سوورانه وه به ده وه ی خۆیاندا و له سوورانه وه شدان به ده وه ی (خۆر) دا به ره و گه یشتنه باره گای خوا که له (سه ده رته ل مونتیه ها= دره ختی کوناری هه ره کۆتایی) تی ده په ری، چونکه له چوونه میعراجه کهیدا (جبرائیل) ی هاویتی پیغه مبهه به، لهو (دارکونار) ه تی نه په ریوه و هه ر خودی پیغه مبهه به چووته نهه دیو په رده ی (عه رش و کورسی و له وح و قه لهم) وه تا ئیره (کوردي) (پیغه مبهه به- د.خ) ی گه یانده شوینی (حه ق) و شایانی خۆی له به ر باره گای دلۆفانی تی (به به زه یی) خوا ی مه زندا .

نهه تاکه هه لیه سته ژماره که ی لهو (حه وت به ند) ه که دا (۷۵) و لهه به ندی (سییه م) ه دا (۲۷) مین و شوینی شی له سه رچاوه کانی دا بهه چه شنه یه:

له (با/ ۱، ج، جم، حم، سجا، ص، صا، ط، ف، ق/ ۳، مع، مک، نم/ ۱) دا نییه و له (گل/ ۶) دا (۱۹) مین تاکه و له (گل/ ۳، ۵، گل/ ۸) دا (۲۰) مین و له (شح، ما/ ۱) دا (۲۲) مین و له (عن) دا (۲۴) مین و له (نع) دا (۲۵) مین تاک و له (مس، ن، ه) دا (۲۷) مین تاک ی نهه به ندی سییه مه یه .

جیاوازییه کان:

پس از، له (ما/ ۱) دا نووسراوه: بعد از ان به عده زان هه مان واتای (پس از) ده دا و ده گونجی. جان له (شح، نع) دا نووسراوه: (تن) واته لهش، جهسته که نهه ش هه لیه و ناگونجی و پیچه وانه ی مه به سته .

سار، له (نع) دا نووسراوه (ساز) که ئەمەش هەلە و نهگونجاوهو لهوانهیه هەلەى نووسین بێت. گردان له (شح، نع، ما/ ١) دا نووسراوه (کردان) که ئەم شتیوهی (سەرەگاف) نه‌نووسینه له فارسیدا باوه.

واتای گشتی:

پاش کۆچی دوااییه‌که‌ی (پێغه‌مبەر- د.خ) گیانی پاک و پیرۆزی به‌ره‌و ئاسمان ڕووه و باره‌گای خوای گه‌وره‌ که‌وته‌ گه‌ردش ئاسایی شادمانیه‌وه‌و، له ئاسماندا به‌سه‌ر بورجه‌کانیدا تی په‌ریوه، هه‌ر وه‌ک چۆن ئەستێره‌کان له‌ گه‌ردوخولی خۆیاندا، ئاوه‌ها ئه‌ویش ئه‌و به‌هه‌له‌په‌رین و سه‌مای خۆشییه‌وه‌ (ئەویش) ئاوه‌ها له‌ سوورانه‌وه‌ی خۆیدا بوو تا باره‌گای خوای دلۆقان و مه‌زن.

٧٦ - ئەم تاکه‌ هه‌له‌سته و تاکه‌ هه‌له‌سته‌ی دوايي، وه‌کو کۆتاييه‌تێنان وه‌هايه به‌م به‌ندی سێیه‌مه. چونکه‌ تاکو هه‌له‌سته‌ی پێشوو (کوردی) (پێغه‌مبەر- د.خ) ی هه‌تا کۆچی دوايي و گه‌یشته‌ شوێنی هه‌ق و شایانی خۆی ڕاگه‌ياندوه‌.

له‌م دوو تاکه‌ هه‌له‌سته‌یدا (کوردی) هۆی کردووه‌ته‌وه‌ به‌لای خۆیدا که‌ فهرموويه‌تی: طوطی: (تووتی) سروشتی که‌ لێرده‌ (کوردی) ئه‌و (په‌رنده‌) جوان و زیره‌که‌ی چواندوه‌ به‌ سروشتی (طه‌بعه‌ت) ی خۆی له‌رووی توانایی ئاخاوتنه‌وه‌. وه‌يا ئه‌و توانایی ئاخاوتنه‌ی خۆی به‌ توانایی تووتی ده‌ربه‌ریوه‌، چونکه‌ وه‌ک له‌سه‌ره‌تای ئەم تاکه‌ هه‌له‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا ڕام گه‌ياندوه‌ که‌ ئه‌و سروشته‌ (ئاخاوتنکاریه‌) ی تا ئێسته‌ی ئەم به‌ندی سێیه‌مه‌ی هه‌ر بێده‌نگ بووه‌و، وه‌های ڕاگه‌ياندوه‌ که‌ تاکو ئەم تاکه‌ هه‌له‌سته‌ هێشتا (چی) له‌ هه‌لنانی پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ويستی نه‌گوتوه‌و هه‌ر بێده‌نگ بووه‌ وه‌ک خۆی له‌ کۆتایی نیو بالی یه‌که‌می ئەم تاکه‌یدا فهرموويه‌تی:

از خموشی رست: (ئەز خه‌مووشی رسته‌) =

ئەز: له‌

خموشی: بێده‌نگی، خاموشی نه‌ ئاخاوتن له‌ خه‌فه‌تی مردنه‌که‌ی (پێغه‌مبەر د.خ).

رست: رستگاری بوو، قوتاربوو.

واته: تازه له‌ بێده‌نگی یا سروشتی ناتوانایی بێژینی (نوطق) ی خۆی له‌ (گوتن) رزگاری بوو هه‌ر وه‌کو ئه‌و سروشت (طه‌بع: ته‌بع) ه‌ی (تووتی) یه‌ک بێ ئاماده‌ی ئاخاوتن بووبی و، له‌ نمونه‌دا فهرموويه‌تی:

باز شکر شکست- واته‌ دیسان شه‌کری شکاند، مه‌به‌ست له‌و (کینایه‌) یا (ئیدیۆم) ه‌ (کوردی) و (فارسی) یه‌یه‌ که‌ بۆ هاتنه‌ گه‌فوگۆ وه‌يا به‌ ئاخاوتن ده‌وتری (شه‌کری شکاند، یا، شه‌کرت شکاند، ئه‌میش ده‌ربه‌ریکی وێژه‌یی جوان و په‌سه‌نده‌ که‌ وه‌ک ریز لێگرته‌ی ئه‌و (گوته‌ر) ه‌، و، یا (به‌ته‌وسه‌وه‌ وه‌های پێ ده‌گوتری به‌لام مه‌به‌ست له‌ (به‌ته‌وسه‌وه‌که‌یان) نییه‌. و مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ دواي خاموشی و بێده‌نگییه‌که‌ی له‌ خه‌فه‌ت و داخی مردنه‌که‌ی (پێغه‌مبەر- د.خ)

تووتیه‌که‌ی سروشتی (کوردی) هاتووته‌گوتن (شه‌کر شکاندن) و بۆیه‌ش شه‌کر شکاندنی بۆ (هاتنه‌دوو) ی‌خۆی به‌کاره‌یناوه‌که مه‌به‌ستی له‌گوته‌ی ئه‌و دوو تاکه (فارسی) و (عاره‌بی) یه‌یه‌که له‌کوژایی هه‌ریه‌کی له (حه‌وت به‌ند) ه‌که‌دا دووباره‌ی کردووته‌وه و له‌باره‌ی هه‌لنانی پیغه‌مه‌ره‌وه‌یه‌که ده‌بی به (شه‌کر شکاندن) ناوی ناوی گوته‌که به‌ریت.

گویا شد: هاته‌ده‌نگ، هاته‌وه‌دوو، که‌وته‌وه‌ئاخاوتن، وده‌ده‌نگ هاته‌وه. که مه‌به‌ستی له‌ده‌رپینی تاکه هه‌لبه‌ستی دواپییه‌وه‌که پیشه‌کییه‌کی دوو تاکه (حه‌وت پاته‌کردنه‌وه) که. ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌له‌م (حه‌وت به‌نده) ه‌دا (٧٦) مین و له‌م به‌ندی سییه‌مه‌دا (٢٨) مین تاکه و شوینی ئه‌م تاکه‌یش له‌سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوهریه:

له (ف) دانپییه و له (ط، ق/٣، مک) دا (١٤) مین تاکه له (جم، حم، سجا) دا (١٥) مین و له (با/١، ج، نم/١) دا (١٦) مین و له (ص، گل/٥) دا (٢٠) مین و له (گل/٣، گل/٥، گل/٨) دا (٢١) یه‌مین تاک و له (مع) دا (٢٢) مین و له (شح، ما/١) دا (٢٣) مین له (عن، نع) دا (٢٥) مین و له (مس، ن، ه) دا (٢٨) مین تاکه هه‌لبه‌ستی ئه‌م به‌ندی سییه‌مه‌یه.

جیاوازییه‌کان:

طبعم، له (جم، حم، مع) دا، نووسراوه (نطقم): (نطقم) هه‌رچه‌نده ئه‌مه‌ش ده‌گونجی و له‌نگیشتی ناکات، به‌لام وشه‌ی (طبعم) واتایه‌که‌ی فراوانتره‌و واتای (نطقم) یش ده‌گریته‌وه له‌کاتیکدا وشه‌ی (نطقم) وشه‌ی (طبعم) پر ناکاته‌وه.

از خموشی رست له (گل/٣) دا نووسراوه: (از خموشی است) ئه‌مه‌ش هه‌له‌یه و ناگونجی. از خموشی رست، له (مک، ج) دا نووسراوه: (زخوشی است) ئه‌میش هه‌له‌یه و ناگونجی کیشی هه‌لبه‌سته‌که‌ی له‌نگ کردوو.

واتای گشتی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته:

دوای ئه‌وه‌ی (کوردی) کوژی دواپی (پیغه‌مه‌ره- د.خ) ی‌راگه‌یاندا له‌تاکی پیشوودا ئه‌مه‌تا له‌م تاکه‌دا فه‌رموویه‌تی: دوای بی‌ده‌نگ‌بوونی له‌داخی ئه‌و کوژی دواپی کردنه‌ ئه‌وا (تووتی) ی‌سروشتم له‌و بی‌ده‌نگی خه‌مناکیه‌ی رستکاری بوو که‌وته‌وه شه‌کر شکاندن، واتا گوته‌ی چاک و جوان راگه‌یانندی ترو هاته‌وه‌دوو.

که له‌تویتی وشه و لیکدانه‌وه‌کانی ئه‌م تاکه‌دا زۆرتیشم له‌مه‌نده‌ی واتای تر پیشکesh کردوون.

لیره‌دا نیشانه‌ بۆ به‌کاره‌ینانی (وشه) یا ناوی (تووتی) ده‌که‌م که‌ه‌له‌ده‌یه‌که‌و له‌تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌ی ناینده‌دا ئه‌و تووتی ته‌بعی (کوردی) یه‌گه‌یه‌ته‌سه‌ر لقه‌ پۆیه‌ی ئه‌و دره‌ختی (سه‌دره= کونار= نبق) هی پال باره‌گای خوای که‌وره‌و له (کوردی) بووه‌وه ده‌که‌وێته‌گوفتار (شه‌کر شکاندن):

٧٧- ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌ دا تاکی (به‌ندی سییه‌م) ی‌حه‌وت به‌ندی یه‌که ته‌واوکاری تاکی پیشووه؛ چونکه له‌ویدا که‌ ناوی (تووتی ته‌بع) ی‌خۆی برزووه‌که‌وا (تووتی) بالنده‌یه‌و له‌م

تاکه‌یشدا سهرتا به‌وه ده‌ست پی ده‌کات که ئەو تووتییە بە‌سەر چلە پۆپە‌ی دره‌ختی (سەدرەتول مونتەها) وە‌یه و فەرموویەتی:

بر سر شاخ (سدر): له چلە‌پۆپە‌ی داری (سدره) وه.

(کوردی) به‌پال ئەم وشە‌ی (شاخ) وه فەرموویەتی:

(سدر) ناوی دره‌ختی (کونار) که به عاره‌بی (نَبَقْ = نە‌بق) یشی پی ده‌گوتری و له زاراوه‌ی ئاینی و سۆ‌ف‌ی‌گ‌ه‌ریدا نه‌ک هەر به (سدر) به‌شکو به (سەدرەتول مونتەها) واتە دره‌خته (کونار) ه هەر ئە‌وپ‌ه‌رو کۆتایی ناوبراوه که له‌لای راستی باره‌گا (عەر‌ش) وه‌ه‌و پ‌راوه.

(کوردی) یش ئە‌وه‌نده خۆ‌ی به‌ه‌ندیوار و نزیک و هاوگیانی (پ‌ی‌غە‌مبەر د-خ) زانیوه وه‌ک له تاکه‌ه‌ل‌بە‌ستی ژماره (٧٥) دا نیشانه‌م بۆ (چوونه‌م‌عراج) ی (پ‌ی‌غە‌مبەر-د.خ) کردووه که (جبره‌ئیل)ی فریشتە هە‌تا ئە‌و دره‌خته‌هاو‌پ‌تی (پ‌ی‌غە‌مبەر) بووه‌و ئە‌وه‌تا (کوردی) مان خۆ‌ی گه‌یاندووه‌ته سەر هەر چلە‌و پۆپە‌ی ئە‌و دره‌ختی (کونار= سەدره) یه‌و کۆتایی نیو بالی یه‌که‌می ئە‌م تاکه‌ه‌ل‌بە‌سته‌ی به‌وه هیناوه که:

روح: گیان، ره‌وان.

از دم روح: له دە‌م (زار) و هە‌ناسە‌ی گیانمە‌وه‌و، له نیوبالی دووه‌میدا ئە‌م بیرە‌ی ته‌واو کردووه که:

این سخن واتە ئا ئە‌م قسە‌ ووتە (یە‌ی دوا‌یی).

بر زبانم القا شد

این سخن بر زبانم القا شد: ئا ئە‌م وته‌یە‌ی دوا‌یی به‌زوبانم داها‌ت یا به‌سەر زمانه‌وه بوو رام گه‌یاند، ئە‌و وته‌یە‌م دەر‌بری. ئە‌و وته‌یە‌ش بریتییە له جووته تاکه (حه‌وت پاته‌ کردنه‌وه) که‌ی دوا‌ی هەر‌یە‌ک‌ی له‌م (حه‌وت به‌ند) ه‌ی که یه‌که‌میان به (فارسی) و دووه‌مه‌که‌یان به (عاره‌بی) یه و له‌هە‌مان کاتیشدا ئە‌م حه‌وت به‌نده به سەر‌ه‌تای تاکه (عەر‌ه‌بی) یه‌که‌یان ناسراوه که (ئە‌ه‌نتە شە‌سە‌ل هودا) یه.

ل‌یره‌دا نیشانه‌ بۆ ئە‌و داری (کونار) ده‌که‌م که یه‌که‌مین دره‌خت‌یکه‌و به‌س که هەر‌چی داره‌وانی زۆ‌ر پس‌پۆ‌ر هە‌یه ناتوانی به‌سەر‌یدا سەر‌بکه‌وی ئە‌وه‌نده در‌کی در‌ژۆ‌و ئە‌ستوورو ره‌قی به‌هە‌موو لایه‌کی لقو‌پۆ‌پ‌ه‌کانییه‌وه‌یه‌تی و هەر له‌بەر ئە‌وه‌ه‌و پ‌وال‌ه‌ته دژ‌وارییه‌ی ئە‌و دره‌خته‌یه که کراوه‌ته پ‌ه‌رژینی باره‌گای مە‌زن و پ‌ی‌روۆ‌زی خوا‌ی گه‌وره و توانا (عەر‌ش).

(کوردی) به‌و سه‌ختی و دژ‌وارییه‌ی ئە‌و دره‌خته‌یشه‌وه ئە‌مه‌تا (تووتی) ی ته‌بعی فریوه‌ته سەر هەر له‌ پۆپه (شاخ) ی ئە‌و دره‌خته که که‌س ناتوانی پ‌یا سەر‌بکه‌وی و ئە‌وه‌تا ئە‌م گه‌یوه‌ته ئە‌و شو‌پ‌نه که مه‌به‌ست له‌وه‌یه، ئە‌وه‌نده به‌ندیواری پ‌ی‌غە‌مبەر‌ه و خۆ‌شی ده‌وت که دەر‌به‌ستی دژ‌واری دارو در‌کی ژاراوی دره‌خته‌که نه‌بووه و ته‌نانه‌ت له‌ چوونه‌م‌عراج‌ه‌که‌یشی گیانی خۆ‌ی وه‌ها پ‌ه‌چاو کردووه که هە‌تا ئە‌و دره‌خته وه‌ک جبره‌ئیل هاو‌پ‌تی پ‌ی‌غە‌مبەر بووه‌و خۆ‌ی وه‌ها زانیوه که هەر له‌هەرە‌ منال‌ت‌یی پ‌ی‌غە‌مبەر‌وه هە‌تا کۆ‌چی دوا‌یی کردنی و چوونی بۆ

ئاسمان، بۆ بەهەشت بۆ بارهگای خوا بۆ ناو نووری خوایی لهگه‌لیدا بووهو لێی جیا نه‌بووه‌ته‌وه له‌وه‌پاش له‌گه‌ڵ گیانی پێغه‌مبه‌ردا ژیاوه.

ئهم راگه‌يانده‌يشم له‌ناو تاكه‌هه‌لبه‌سته‌كاني ئهم كهوت به‌نده‌دا ئاشكران كه ئه‌وه‌ند (كو‌ردی) به‌وردی له‌ پێغه‌مبه‌ر دواوه.

ئهم رواله‌تانه‌يش كه (كو‌ردی) له‌ باره‌ی پێغه‌مبه‌ره‌وه را‌ی گه‌ياندوون، هه‌رگیز نه‌ (عه‌لی كور‌ی ئه‌بی تالیب) و نه‌ (كه‌سانی ئاینی به‌هائ‌ی) را‌یه‌یان نه‌كه‌وتوه‌وه كه‌ بووبه‌یتیان و به‌خو‌یانه‌وه دیتب‌ی و هه‌ر ته‌نیا پێغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌ كه‌ به‌م رواله‌تانه‌وه پێناسه‌ كراب‌ی و به‌س.

ئهو دره‌ختی كونار (سه‌در)ه‌يش له‌ چوار ئایه‌تی ژماره‌ (١٦)ی سووره‌تی (السبأ) وه‌ (٢٨)ی سووره‌تی (الواقعه) و (١٤، ١٦)ی سووره‌تی (النجم) دا ناوی هاتوه‌وه، واته‌ ئهو دره‌خته‌ ناویك‌ی ئه‌فسانه‌ی ده‌ماوده‌میی خه‌لك‌ی نییه‌ و به‌شكو‌ بوونیه‌تییه‌ك‌ی ئاینیه‌ به‌پێی به‌لگه‌ی په‌راوێیه‌ پیرۆزه‌كاني ئاینه‌ ئاسمانیه‌كان.

(كو‌ردی) كه‌ ئاوا به‌ وردی رۆچووه‌ته‌ ئهم باسه‌وه‌وه له‌ هه‌موو گۆشه‌و كه‌ناره‌ك‌ی هه‌ر دوورو هانانه‌كراوی دواوه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ كه‌ به‌وپه‌ری په‌روازه‌وه له‌ ئاسمانی بیرو هزر (خه‌یاڵ) دا دوور فریوه‌ له‌ بارودۆخه‌ سۆفگه‌رییه‌ راست و پاكه‌كه‌یدا كه‌ پێوه‌ی نه‌نازیوه‌وه ئهو بۆ ناسینی سۆفگه‌رییه‌ی نه‌ك‌ردوه‌وه و به‌شكو‌ له‌پروای له‌ هه‌ره‌ ناخی ده‌روونه‌وه ئهو پێگه‌یه‌ی گرتوه‌وه و به‌شه‌وق و سۆزو ئاره‌زوو، تاسه‌ی گیانییه‌وه‌ گه‌یوه‌ته‌ ئهو (سه‌دره‌)یه‌ی كه‌ نزیك‌ترین فریشته له‌ خوای مه‌زنه‌وه (جبره‌ئیل) بووه‌ له‌وی به‌ولاوه‌ توانایی چوونی نه‌بووه‌ و، (كو‌ردی) وه‌ك‌ هاوشانی ئهم فریشته‌یه‌ نه‌ك‌ هه‌ر گه‌یشته‌وه‌ته‌ بن ئهو دره‌خته‌وه‌ به‌شكو‌ گه‌یشته‌ویشته‌ سه‌ر هه‌ره‌ چله‌ پۆیه‌ی به‌رزى ئهو دره‌خته‌ دژواره‌ی كه‌ ته‌نانه‌ت هه‌موو بالنده‌یه‌كه‌یش توانایی ئهو نیشته‌نوه‌یه‌ی نه‌بووه‌ و نییه‌ و ناب‌ی ئاوا له‌و دره‌خته‌وه‌ نزیك‌ بیه‌ته‌وه‌ كه‌ له‌ خۆشه‌ویستی پێغه‌مبه‌ره‌كه‌یه‌وه (باك) و (په‌روا) ی له‌ دژواری ئهو دره‌خته‌ درك‌اوییه‌ نه‌بووه‌ كه‌ نووك‌ی هه‌ر درك‌یك‌ی ژارینی به‌ هه‌ركه‌سه‌تك‌دا بچیت، چه‌ند رۆژێك‌ به‌ ئازاری ئهو درك‌ پیا چوونه‌وه ده‌تلیته‌وه.

به‌مانه‌یشه‌وه (كو‌ردی) چونكه‌ چه‌ك‌دار و زړه‌پۆش و قه‌لغان هه‌لگری (هێزی گیانی) بووه‌ باکی به‌ چ سه‌ختی و دژواریه‌ك‌ نه‌بووه‌ مه‌به‌ستی (جیانه‌بوونه‌وه) بووه‌ له‌و هێزه‌ گیانییه‌ نه‌یتنی و خۆشه‌ویستی و یادى ئهو پێغه‌مبه‌ره‌ بووه‌، ئه‌مه‌تا (كو‌ردی) له‌ ده‌می (زارو هه‌ناسه‌ی) گیان (روح) ی خۆیه‌وه‌ داویه‌ته‌ زایه‌له‌ و چریكه‌و شیعر هه‌ل‌دان به‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ردا و لێی جیا نه‌بووه‌ته‌وه‌ هه‌تا (سه‌دره‌) كه‌ ته‌نیا هه‌ر له‌وه‌یدا وه‌ك‌ چۆن ئیتر جبره‌ئیل (روح القدس) كه‌ له‌پێشتر ناوم برد، نه‌یتوانی له‌وه‌ به‌ولاوه‌ بروات و راوێستا (كو‌ردی) یش وه‌ك‌ ئهو (روح القدس) ه‌ هاوشانیته‌ی خۆی له‌ویدا راگه‌ياندووه‌وه له‌ (دم) واته‌ گیانی خۆیه‌وه‌ و تاكه‌ هه‌لبه‌سته‌ (فارسی و عه‌ره‌بی) یه‌ (كه‌وت پاته‌)كه‌ی فه‌رمووه‌ته‌وه‌ به‌پرووی (دم) كردنه‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ به‌فه‌رمووه‌. به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ كه‌ ئهو (دره‌ختی كونار) ه‌ له‌ شوێنه‌ پیرۆزه‌دا پرواوه‌

ئەوھتا لە بەندو باوی کەلەپووری کوردیدا ئەو درەختە بە پیرۆز دادەنێن و خواردنی بەروەکەیی بە (شیفا) دەزانن و برینەوێی ئەو درەختە بە گوناھێکی گەورە دەزانن و (نە)ی لێ کراوەو گواپە مەترسی زۆر خراپ لە ڕێگە ئەوھادیە کە ئەو درەختە بپریتەووە بەشکو چاندنی ئەو درەختە بۆ پیرۆزکردنی شوێنەکەییە کە تیا دەروێنرێت.

بەبیرکردنەوھ لەم دوا تاکی بەندی سێیەمە دەردەکەوێ واتای قوولترو ئایینیانەیی زۆرتر ھەڵدەگرێت من ھەر ئەوھندەیم بە (بەس) زانی.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە (ھەوت بەند)کەدا (۷۷)مین تاک و لەم بەندی سێیەمەدا (۲۹)مین تاک و شوێنی ئەم تاکە لە ھەر یەکێ لە سەرچاوەکانیدا بەم جۆرەیی دواپە:

لە (صا) دانپییە و لە (ط، ق / ۳، مک) دا (۱۵)مین تاک و لە (جم، حم، سجا)دا (۱۶)مین و لە (با / ۱، ج، نم / ۱) دا (۱۷)مین و لە (ص، گل / ۶) دا (۲۱)مین و لە (شح، ما / ۱) دا (۲۴)مین و لە (عن، نع)دا (۲۶)مین تاک و لە (مس، ن، ه) دا (۲۹)مین تاکە ھەلبەستەیی ئەم بەندی سێیەمەییە.

ھەرۆھا لە ھەموو سەرچاوەکانیشیدا دوا تاکی ئەم بەندی سێیەمەییە.

جیاوازییەکان:

از دم روح ، له (عن، ن) دا نووسراوه: (از دم غیب) واتە لە ھەناسەیی غەیبیەوھ – کە ئەمەش دەگونجێ.

واتای گشتی:

سەرباری ئەو ھەموو لێکدانەوھ ورد و قوولەیی پیشووم لەسەر ئەم تاکە ھەلبەستە بەدریژی دووپارەیی دەکەمەوھ کە:

(کوردی) فەرموویەتی بەسەر چلە پۆپەیی دار کونارەکەیی پال بارەگا (عەرشی) خواپییەوھ لە زارو ھەناسەیی گیانمەوھ ئەم (قسەییە) واتە ئەو تاکە ھەوت پاتەیییەکە لە زمانمەوھ دەبرێدرا کە:

کاي دمت نغمۃ سرافيلي،
مورد واردات جبريلي
أنت شمس الهدى ونور الحق
أظهر الحق يا ظهور الحق

بهندی چوارهم

- ۷۸- خیز جانا نوای دیگر زن
خرمنم را شرار فروهر زن
- ۷۹- دفع سودای فاسد غم را
بر رگ دل زغمز نشتر زن
- ۸۰- منکرانرا ز تاب شعلهء خویش
موت نار و شدت حر زن
- ۸۱- موسی آسا به رغم سحاران
یک عصای به نفس اثر زن
- ۸۲- مست و مغرور کفرو بی باور
موج گرداب بحر احمر زن
- ۸۳- گمراهان را به زلزله و طوفان
سنگ باران و باد صرصر زن
- ۸۴- ضربت از تو، تن از تو، جان از تو
خواه شمشیر و، خواه خنجر زن
- ۸۵- تو شه تخت (ما عرفناک)ی
خیمه از ممکنات برتر زن
- ۸۶- شاهباز نشیمن قدسی
تا سر برج لا مکان پر زن
- ۸۷- ای که داری هوای دلبر ما
نقش مهرش به هر دلی بر زن
- ۸۸- بهرهء معنوی کز و بر گیر
رستم زال و مشیت عنتر زن
- ۸۹- در ره آن حبیب نسخ آور
تیشهات بر بت و بر آذر زن

- ۹۰- کیمیای سعادت ار خواهی
 بر درش رخ چو سکه بر زر زن
- ۹۱- دست کوتاه کن ز دق الباب
 قامتت حلقه ساز و بر در زن
- ۹۲- گر در آن آستانه ره یابی
 پشت پایی بقصر قیصر زن
- ۹۳- ور نهندت به جبهه داغ قبول
 داغ و غم بر دل سکندر زن
- ۹۴- سر به پاگه سگان کویش نه،
 دهست رد بر سریر سنجر زن.
- ۹۵- مست لولاک باش بی پروا
 بر سر کفر شیر اکبر زن
- ۹۶- از سر افکن خیال افسر و زر
 سنگ درگاه دوست بر سر زن
- ۹۷- قلم نسخ به پنج مصحف نه
 کز لک حک به چار دفتر زن
- ۹۸- بانگ حق آشکار فرمودند
 نعرهء جوش و رقص، آور زن
- ۹۹- جرعه ای برکش و بدین آهنگ
 شور و غوغا بر اهل محشر زن

۷۸- خیز: رابه، هه لسه، راپه ره، مه به ست له دنگ لیگردنیکه بۆ له جیگه ی خۆ (له دانیش توویدا)
 ههستان و وریا بوونه وه، که ئەمەش له بهر هه لستانی ریز لیگرتنه، که (کوردی) دهنگی له خۆی
 کردووه بۆ ئەوهی له و باره دا که تیایا بووه (نهمینی) و راپه ریت تاکو بکه ویتته باریکی تروه.
 جانا: ئەی گیانه، گیانه کهم، که مه به ستی له هه ر ئیسلامیکی پاکیشه.
 نوا: ئاواز، ئاههنگ، ناوی ئاههنگیکی موسیقییه، به لای (ئاریانی) به کانه وه، مه به ستیش له
 چوونه باریکی چاکی (ژیان) ه.

دیگر: هی که، هی تر، ئی تر، ئی که، دەدی.
 زن: لی بده، ساز و ئاههنگ و نهوایهکی تر لی ده) بژهنه، پیامالە، بکوته (وهک تهپل کوتان و
 پیامالینی و، بژهنه بۆ ئامپره بابییهکانی وهک شمشال...
 خرمنم را: خهزمانهکه: خهزمانم، جۆخینم.
 خرمن: مه بهست له (تهمهن) واته (تهمهنی خۆی)شی دهگریتهوه و، یا ئه و بیرو را و بۆچوون و
 بر وایه له کاتی دانانی ئه م تاکه ههلبهستهیدا بوویهتی که ئه وانهی به (خهزمانی خۆی) ناو
 بردوون.

شرار: ئه و پزیسک و پزیشکه ئاگر که له شاخه و کلپهوه به ناو (با)دا بهرز دهبیتهوه، واتای
 (بهری)یش دهدات که به واتا سه رهبزووتک، یا، مه بهست له پزیسکه که یانه که بهر بیته ئه و
 خهزمانه ناوبراوهی گری تی بهردات و له زۆر خۆشه و یستیه وه بۆ (پتغه مبه - د.خ) یا له
 تیشکی رووناکیی ئه وه وه ئه میش گری بگریت، به لام ئه و گری و کلپه بلایسه یه که:
 فروهر: وشه یه کی زۆر دیرینهی کوردیه و له په هله وینیدا به (فرهقههر: Frevehr) به کار هاتوه
 به واتا: ته نیا یه که گهردیلکه (ذرّه)یه له گهردیلکه کانی په رتهوی ئاهۆرا مردا: خوای چاکه
 به خشیویهتی به له شی هه رکه سیک که ئه و گهردیلکه په رتهوینه له له شی که ساند
 رووناکه ره وهی ریگهی راست و ئاراسته کردنی گیانی ئه و که سه یه به ره و ریگهی راستی و
 چاکه و هه ر ئه و په رته ویش دوا ی مردنی که سه که پینومایی گیانی ئه و که سه دهکات به ره و
 بالا: (ئاسمان) و سه رچاوهی په سه نی گیانه که، چونکه به لای ئایینی زه رده شتییه وه ئه م
 لیکدانه ویه ی سه ره وه، ده ستووری چاره نووسی که سانه که به پتی کرده وهی (چاکه) یا
 (خراپه)یان، له لایه ن خوای مه زن (ئاهۆرا) وه پاداش ده درین که به رامبه ر به و خوای چاکه
 (ئاهۆر - یا - ئاهۆرا مه زدا)یش هیزی به دکار ئاراسته کار بۆ به دکاری هیه که ئه ویش ژیر
 دهسته و دهسته و خوار و دروستکراوی خوای چاکه و مه زنه که یه، که له و ئاینه د او له ئاینه
 ئاسمانیه کانی تری وهک (مووسایی) و (عیسایی) و (محه مده ی) دروودی خویان لی بی، ئه و
 هیزی خراپکاره به (شهیتان) نامزه د کراوه.

جا (کوردی) که رووی کردووته گیانی خۆی و داوای پا په رینی لی کردووه بۆ ئه وهی
 ئه مجاره یان و له سه ره تایی ئه م به ندی (چواره مین)ه یه وه به ساز و ئاوانیکی نوپوه بیته وه
 ئاراوه، له (گیانه که ی) خۆی خواستوه که ئاگر به ربداته جهسته ی (کوردی) به لام ئاگریک که
 له و گهردیلکه ی په رته وینه ی خوای مه زنه وه بی له پیناوی خۆشه و یستی (پتغه مبه - د.خ) دا گری
 بگری و، له سه ر پتیا زی صۆفیگه رییه که ی خوای (فنا فی الله) بیت.

زن: مه بهستی له گری تته به رده نه که ی خۆیه تی.
 هه ره ها (فروهر) ناوی فریشته یه کی نه ته وه (ئاریانی)یه کۆنه کانی شه، له ئایینی زه رده شتییدا
 که په رته و ی (چاکه به خشیینی)ی به دهسته، به رامبه ر به چاکه کارانی که سان، هه ره که ناوی
 مانگی (فه ره ردین: ازار: مارت)ه که ئه و مانگه به و سپێدر راوه که سه ره تایی سالی سروشتی

و سەرەتای دابەشکردنی چاکە و خوشی و کامەرانییە لەو سائەدا، کە لە کاتی کۆتاییهاتنی سالی کۆن و سەرەتای سالی تازە و کردنەوهی ئاگری نەورۆز بەنیشانەى دوا ئاگرى، سالی کۆن و یەكەم ئاگرى پەرتەو بەخشی سالی نوێ و (کوردی) خواستی ئەو بوو کە بەو ئاگرە نوێیەى نەورۆز گری تى بەربدریت لە پیغەمبەر دوستییهکەیدا کە نیشانەیشە بۆ پتر بەهیزبوونی ئەو دوستایهتییهى بەو خەرمان گری تیبەربوونەى و لەوانە بى ئەم سەرەتای بەندى چوارەمەى لە (پۆژى جەژنى نەورۆزى پیرۆز)ەدا دەست پى کردبى، کە هەرەكو ئەو ئەم جەژنە بەلای کوردەوه پیرۆز بوو:

هەلسەنگاندن:

نیوبالی دووهمى ئەم تاکە، چەشنە گرانی (قورسى)یەک لە (کیش)ەکیدە هەیه، بەتایبەتى لە وشەى (فەرەوهەر)دا.

ئەم تاکە هەلبەستە لە (جم) و (صا)دا نییە، لە هەموو سەرچاوهکانى تردا (۸۷)یەمین تاکی ئەم حەوت بەندەیه و تاکی یەكەمینى ئەم (بەندى چوارەم)ەیانە.

هەرەها شوێنى ئەم تاکە هەلبەستە لە سەرچاوهکانیدا بەم جۆرەیه:

لە (ص، ق/۳، مک)دا (۱۶)یەمین و لە (با/۱، ج، حم، سجا، نم/۱)دا (۱۸)یەمین تاک و لە (گل/۶)دا (۲۲)یەمین و لە (ف)دا (۱۳)یەمین و لە (گل/۳، گل/۵، گل/۸)دا: (۲۳)یەمین و لە (مع)دا (۲۴)یەمین و لە (شح، ما/۱)دا (۲۵)یەمین و لە (عن، مع)دا (۲۷)یەمین و لە (مس، ن، ه)دا (۳۰)یەمین. تاکە.

جیاوازی سەرچاوهکان:

لە (عن، ن، ما/۱)دا لە جیگەى (خیز) نووسراوه (خیزو) کە ئەمیش دەگونجى.

فروهر، لە (نم/۱، با/۱، سجا، هم، گل/۳، فا)دا نووسراوه (نۆ دَر)، کە ئەمەش واتا نادات - دەشى ئەمەش جۆر، (موعەمما: پەردەك)یک بیت و من بۆم ساغ نەکرایهوه و (ئەندامانى لیژنە)یش سەریان لى دەرەکرد.

فروهر لە (عن)دا نووسراوه (نودو) کە بەلای منەوه ئەمیش یا واتا نادات و ئەگەر (پەردەك)یش بیت ئەوا نەمن و نە (ئەندامانى لیژنە)یش بۆمان هەلنەهیترا.

لیكدانەوهیهكى هەلە:

واتای گشتی:

(کوردی) پرووی دەمى کردووته گیانی خۆی کە ئەمجارە دەم لە ساز و ئاواز و نەوايهكى ترە، روچوو، دەربرینی خۆشه‌ویستی و هەلنانە بەرامبەر بە (پیغەمبەر - د.خ) بەپارەیهک نەک هەر ئاهەنگ ئاسایی بەشکو لە تاو، تاووتینی ئەو خۆشه‌ویستییه خوازیاری گری تیبەربوونی خۆیشى بوو بە پەرتەو (نورى خۆشه‌ویستی)یه، وەك پۆژیکى نوێ (نەورۆز بى) لەم تاکەیش بەدواوه جارجار پرووی دەم لە پیغەمبەرى ئیسلام (د.خ)ە.

۷۹- دفع: لادان، لابرډن، لئ پښگار بوون، چاککردنه وه، پال پيوه نانی (سه و داسه ريبه که ی خوی).

سودای: سه و دای.

سه و دای: نه خوښیبه کی دهر وونیبه که له پزیشکی کونی سهرینی (کوردی) دا به ټیکه لای پش ناوبراوه وه - (مالیخولیا) ی پی و تراوه و، له شپوهی جوړه شیتیه کیشدایه، خه موی، شه مووله، په چا وکردنی هه رشتیک به خراب له تاو هیزی ئو شیتیهی دلداریهه. به لای هه ندیکیش هه وایه: ئو توو شپووه (خوښی له خه م و خه فته) وهرده گریټ و به لایه وه خه ویکه و نایه ته دی.

فاسد: پیس بوو، خراب، گهنیو، رزیو، (کوردی) سه و داییه که ی چواندوه یا کردوه به (فاسد).

غم را: له خه موه، له خه فته وه واته ئو سه و دای فاسیده ی که له خه موه په یا بووه.

بر رگ دل: ریشه ی دل بده بهر، له دهماری دل بده،

زغمز: له غه مزه وه،

غمز: چاوه لته کاندن، برق هه لته کاندن، به تیلا ی چا ووانین که جوانیه کی کاریگر ده گه یه نی. له گوښه ی چاوه وه روانین. (چاوی ناز) ی پیغه مبه له هه رچی زورتر جوښ به هه سستی (کوردی) بسینی.

(کوردی) کاریگری ئم (غمزه) یه ی راگه یان دوه که بدریته بهر نه شتهر.

نشتهر زن: بهر نه شتهری بده، واته غه مزه که، که وهک نه شتهر کاریگره ئو نه شتهری غه مزه یه بده له په کی دل واته چا ویریم بکه.

نشتهر: تیغ یا (دروشه یه کی پانی نووک و مه ودا) تیژه پزیشک له کاری نه شتهر گه ری، یا دومه ل هه لدریندا به کاری ده یینی. که دیسان له و نه شتهر که له (غمزه) ی چاوه که وه یه، مه به ست له (برژانگ) یشه.

خواستی (کوردی) بق ئوه ی ئو نه شتهری غه مزه و برژانگ له په کی دل بدریټ، نیشانه یه بق خوین بهردان (وهک چاره) بق زور نه خوښی له کورده واریدا، که به خوین گرتن (حه جامه ت) ده کری و دنگ وه هایه که (خوین بهردان) یا (خوین گرتن) سوننه تی پیغه مه ریشه له بهر ئوه سه ره پای راستی کاره که له رووی زانستی پزیشکیه وه. ههروه ها (پیروز) یشه و مه به سستی (بهردان) ی خوینی پیسی ناو دهماری بۆگن واته خه یالی خراپه.

ئم تاکه:

به پتی ئوه ونده سه رچاوه یه ی ده ستم که و توون له سه ر ئم هوت به نده، ئم تاکه (۷۹) یه مین وه به پتی ئم (بهندی چواره مین) هس دوو مین تاکی ئم به نده یه، به لام شوینی ئم تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانیدا، واتا: (چهنده مینیه که ی) به م جوړه یه:

له (جم، ص) دا نییه و له (ف) دا (۱۴) یه مین تاک و له (ط، ق/۳، مک) دا (۱۷) یه مین و له (جم، سجا) دا (۵۸) یه مین و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۱۹) یه مین و له (صا) دا (۲۱) یه مین و له

(گل/۶) دا (۲۳) یه مین و له (گل/۳، گل/۵، گل/۸) دا (۲۴) یه مین تاکه و له (مع) دا (۲۵) یه مین و له (شح، ما/۱) دا (۲۶) یه مین و له (عن، نع) دا (۲۸) یه مین و له (مس، ن، ه) دا (۳۱) یه مین تاکه هه لېسته له م حوت بهندهدا.

جیاوازیهکان:

دفع، له (ط) دا نووسراوه (رفع)
غم را، له (عن) دا نووسراوه: هم/۱. دهگونجی و یهک واتان
دل، له (عن، گل/۳، ما/۱، نم/۱، با/۱، سجا، حم) دا نووسراوه: (جان).

واتای گشتی:

بۆ لابرډنی سه وډای له غه مډا گه نیودا وهک دهرکردنی دومه لیک بۆ دهرچوونی چلک و رزیویه که وهک (باو) ه له نه شته ری کاریگری جوانی تیلای و نازی چاو یا له برژانگه که یه وه وهک نه شته په تاوی و گه نیوی دل بهو نه شته که له رهگی دل که بدریت ه و چلکه دهرکن هه مهش نیشانه یه بۆ خواستراوان له سونیکه ریدا.

۸۰- منکرانرا: مونکیرهکان.

(منکر) ه و که سه یه که هر شتی خواستی خوی مه زنی له سه ر بی (تیا بی)، ه و که سه، به زوبان و کرده وه ه و خواسته به جی نه هینی و دژی بی.
مه به سستی (کوردي) لیره دا هر (نا فرمانی) خوی گه وره نییه به شکو مه به سستی له وانه یشه که باو به پیغه مبه ریتی ئیسلام و به ئاینه که ی ناکه ن.
(کوردي) وهک له سه ره تاي هه به ندي چواره مه وه دهنگی له (گیان) ی خوی کرد بۆ هه لگیرساندن ئاگری نووری خوی و فه رمایشته کانی که پیغه مبه ری ئیسلام به خه لکی راگه یاندوون لیره دا (کوردي) بهو (گیان) هی خوی گوتوه که ئا لهو (تین و تاوی) مه شخه لانی ئاگری په رته وت.
زتاب شعله خوی: له تاو په رته وی خوی خوی. مه به سستی (کوردي) له (تین و تاوی شوعله) ی گری نووری خوی (تی به ربوونه که ی) خوی ته ی که به ره وه ربوونه به (په پره و) کردنی (قورئان) و (عه دیت) و (سوننه) وهک ئیسلامیکی دروست و سو فییه کی شه یدای له هه فیندا سووتاو، بهو تیشکه.

خوی: خۆ، خۆت مه به سستی له خودی گیانه گری تیره بووه که یه تی که لهو (گری) وه:

قوت: هیز.

نار: ئاگر، ئاور، ئاته ش.

شدت: توندوتیژی، تین و تاوی،

حر زن: تاوی گه رمی پی بسینه - هی مونکیرهکان که بهو هیزی ئاگر و توندوتیژی ه و ئاگره (مونکیر) هکان بسووتینه له هه فیندا بیانیه نه وه سه ر ږنگه ی راست.
هه م تاکه:

ئەم تاکە ھەلبەستە لە ھەوت بەندەکەدا (۸۰) یەمین و بەپیتی ئەم بەندی چوارەمە سییەمین و شوینی لە سەرچاوەکاندا بەم شێوەیە:

لە (ف، صا، مک، ط، جم، نم/۱، با/۱، سجا، حم، ق/۳، ج) دا نییە و لە (ص) دا (۲۳) یەمین تاک و لە (گل/۶) دا (۲۴) یەمین و لە (گل/۳، گل/۵، گل/۸) دا (۲۵) یەمین و لە (مع) دا (۲۶) یەمین و لە (شح، ما/۱) دا (۲۷) یەمین تاک و لە (عن، نع) دا (۲۹) یەمین و لە (مس، ن، ه) دا (۳۲) یەمین تاک و لە ھەوت بەندە ھەبە پیتی ئەم سەرچاوەیانە.

جیاوازییەکان:

منکرنا لە (ص) دا نووسراوە: (مشرکانرا) ئەمەش یەک واتایی نییە. شعلە، لە (عن، ما/۱، مع) دا نووسراوە: (مشعل) ئەمیش دەگونجی و جوانە و لە واتادا لە (شوعلە) کە بەھێزترە چونکە (مەشعل) (گری تی بەربووی) و (شوعلە) تیشکی گری تی بەربوونەکیە، لەبەر کەمی ژمارە ئەم سەرچاوانە لە تاکە ھەلبەستەکی سەرەویدا جیگیرم نەکرد.

خویش لە (عن، ما/۱، مع) دا نووسراوە: (او) کە ئەمەش ناگونجی.

قوت، لە (عن، ما/۱، مع) دا نووسراوە (شدت) کە ئەمەش پاش و پێشە.

شدت، لە (عن، ما، مع) دا نووسراوە (قوت) دیسان پاش و پێشە.

واتای گشتی:

(کوردی) بەگیانە گری تی بەربووی ئەقینە راستەقینەکی خۆی دەلێت:

ئەوانە کە (منکر)ن تو بە تین و تاوی ئەو ئاگرە خۆت و ھیزی ئاگرین و توندوتیژی گەرمایان ئاوقا بکە ھەتا بسووتن لە سزای (ئینکاری) یەکیاندا و، یا بەشکو بێنە سەر ڕێگە پاست و خواناسین و ئاین، چونکە ئەگەر ئەوانە (شفاعتی) پێغەمبەریان بەرنەکەوئ ئەو ئاگری دۆزەخ لەو دنیايش ھەر دەیانسووتن و بەشی ئەوانە.

بەپیتی شارەزاییم لە شیعری (کوردی) وەھای بۆ دەچم کە ئەم تاکە ھەلبەستە نیشانە بێ بۆ (ھەوت ڕۆژ) مانەوێ قەومەکی (شوعیب)، پێغەمبەر (د.خ) لەناو گری ئاگریدا، چونکە لە خوا یاخی بووبوون؛ بەتایبەتی کە لە تاکێ ئاینەدا (مووسا) پێغەمبەر (د.خ) دەدوێت.

۸۱- موسی آسا: ھەرەکو (مووسا) پێغەمبەر (د.خ) مەبەست لە گردبوونەوێکی ئەو پێغەمبەرە

لەگەڵ جادووگەرەکانی (میسر) لەلای فیرعون.

بەرغم سحاران: مەبەست لەوێھە لەگەڵ توانایی ئەوانیشەو، ھێشتا ھەر بەسەریاندا زال بوو و، ژیری خستن و پەست و زەبوونی کردن.

ئا لێرەدا (واتە لە سەرھتای نیوبالی دووھەدا) (کوردی) یا لەگەڵ گیانەکی خۆیتە و، یا ڕوو بەخودی پێغەمبەری ئیسلام گوتوویەتی تۆش وەک مووسا

یک عصایی: (داردەستیک، گالۆکیک)

بەنفس اژدر زن: بمالە بە خودی ھەژدیھادا، کە (نفس) ذاتە، خود، گیان، لەش، جەستە، تەن،

خودی مړوځ پاراستنی بوونځی هەر شتیک وهک لږدها مه‌به‌ست له‌و پارچه (په‌تک)انه‌یه که جادوکاره‌کانی فیرعه‌ون فریایان دان و بوون به‌ه‌ژدیها .

اژدر: وشه‌یه‌کی کوردیه، واته‌ه‌ژدیهادی زۆر گه‌وره که‌ ئاگر له‌ دهمیه‌وه پڙاوه، وهک له‌ ئه‌فسانه‌ کۆنه‌کاندا هاتووه، به‌لام لږدها مه‌به‌ست له‌ (دارده‌ست) یا (گالۆک)ه‌که‌ی حه‌زهرتی موسا بووه که‌ فریتی داوه‌ بۆ ه‌ژدیها جادوویه‌کان، ئه‌و دار ده‌سته‌ بووته‌ ه‌ژدیهادیه‌کی یا مارځکی مارخۆر و ماره‌ جادوویه‌کانی ه‌للووشیون. و (کوردی) گوتویه: (یه‌ک دار ده‌ست به‌ خودی ئه‌و ه‌ژدیهاپانه‌دا بماله‌)

زن: پیاپان دا بماله‌.

داستانی ئه‌م جادوگره‌ران و گالۆکه‌که‌ی موسا پڼغه‌مبه‌ر له‌ ئایه‌ته‌کانی ژماره (۷۵ - ۸۹)ی (یونس) و (۵۷ - ۷۶)ی (ط)، (۲۹ - ۵۲)ی الشعراء که‌ به‌دریژی له‌ (قورئانی پیرۆز)دا گیردراوته‌وه.

ئهم تاکه‌:

ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ به‌پیتی سه‌رچاوه‌کانم له‌ حه‌وت به‌نده‌که‌دا (۸۱)یه‌مین تاک و له‌م به‌ندی چواره‌مه‌دا (۴)یه‌مین تاکه‌ و به‌پیتی شوین ئهم تاکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوهریه‌:

له‌ (صا، جم)دا نییه‌و له‌ (ف)دا ش(۱۵)یه‌مین و له‌ (ط، ق/۳، مک)دا (۱۸)یه‌مین و له‌ (حم، سجا)دا (۱۹)یه‌مین تاک و له‌ (با/۱، ج، نم)دا (۲۰)یه‌مین و له‌ (ص)دا (۲۴)یه‌مین و له‌ : (گل/۶)دا (۲۵)یه‌مین و له‌ (گل/۳، ه، گل/۸)دا (۲۶)یه‌مین و له‌ (سجا، ما/۱)دا (۲۸)یه‌مین دا و له‌ (عن، ن، نع)دا (۳۰)یه‌مین و له‌ (مس، ن، ه)دا (۳۳)یه‌مین تاکی ئهم حه‌وت به‌نده‌یه و له‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیشدا چونه‌کن و جیاوازیان تیا نییه‌.

واتای گشتی:

(کوردی) له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌یدا پرووی ده‌می کردووته‌وه پڼغه‌مبه‌ر یان (گیان)ی خۆی که‌ خۆی بکه‌وځت، وهک موسا پڼغه‌مبه‌ر - د.خ -

که‌ چۆن به‌گالۆکه‌که‌ی جادووه‌ ساخته‌کانی جادوگره‌انی فیرعه‌ونی میسری پوچ کردنه‌وه، ئاوه‌ها تۆش به‌و چه‌کی به‌هرمه‌ندییه‌ت له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز ئاوا وهک گالۆکه‌که‌ی حه‌زهرتی موسا بماله‌ به‌ده‌روونی (مونکیر)ه‌کاندا ده‌روونیان له‌و خشتوخالی بی بروایی و گومرایی پاک بکه‌ره‌وه‌و بیانیه‌نه‌ سه‌ر ږیگه‌ی راست و، یا یه‌کسه‌ر پرووی ده‌می له‌ پڼغه‌مبه‌ر کردووه که‌ چۆن (موسا) ئه‌و موعجیزانه‌ی ده‌نواند، تۆش ئه‌ی پڼغه‌مبه‌ری ئیسلام به‌ گالۆکی به‌هیزی ئایات و هه‌دیث و کرده‌وه‌کانت ه‌ژدیهای ئه‌و مونکیرانه‌ داپلۆسه، یا بۆ هاتنه‌ سه‌ر ږیگه‌ یا بۆ ته‌فروتوونا کردنیان.

۸۲- ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ درێژدانه‌ به‌ داستانه‌که‌ی حه‌زهرتی موسا - د.خ - له‌گه‌ڵ فیرعه‌ونی میسر و جادوگره‌کانی و، په‌وکردنی ئه‌و پڼغه‌مبه‌ره‌ به‌ خۆی و په‌یره‌ویکارانی له‌ میسره‌وه‌ بۆ سه‌ر زه‌مینی به‌لین پیدراویان (فه‌له‌ستین) له‌لایه‌ن خوای مه‌زنه‌وه‌ و که‌ ئه‌و په‌وکارانه‌، گه‌یشتنه‌

گوڤ دهریای (سوور) هه زهتی مووسا - د.خ - دیسانه وه گالۆک (عهصا) یه کهی مالی به ئاوی ئه وه دهریایه دا به فرمانی خوای گه وره له شوینی گالۆک به (ئاو) مالی نه که دا ئه وه دهریایه (د.ی) دا و مووسا و پهیره ویکارانی له بهنی ئیسراییلییه کان له (د.ی) وه به وشکاییدا به ئاسوودهیی و بئ کۆسپ په رینه وه له کاته دا فیرعه ون که پتی زانیوو مووسا و نه وهی ئیسراییلییه کان هه له اتوون به سوپا وه به دواي ئه وه په کردووانه دا هاتبوو گه یشته گوڤ (دهریای سوور)، ویستی وهک ئه وان له شوینی (د.ی) وه که لی په رینه ته وه، ئه ویش به پته وه، به لام به په رینه وهی (جووله که کان) ئه وه (د.ی) ئاوه هاته وه یهک و فیرعه ون و سوپایه کهی که وتنه بهر شه پۆل و گیزی دهریایه که و خنکان (کوردي) له م تاکه هه لبه ستهی سه ره ویدا له م داستان ده واده وای تاکه هه لبه ستهی پيشووی رووی کردو وه ته وه (گیان) ی خۆی و فره موویه تی:

مست و مغرور کفرو بی باور: که ئه م وشانه ییش واتایه کانیا ن ئه مانه ن:

کفر: خوانه ناسی راگه یینه ر، بی ئاینی، ناسوپاس گوزاری خوای مه زن.

(کوردي) له نیوبالی یه که می ئه م تاکه ی سه ره ودا، ئه م رواله تانی وهک: (مه سته ی) و (مه غرووری) و (کوفر) و (بی باوه ر) یانه ی که له (فیرعه ون) و جادووگه ران و دارو ده سته کهیدا هه مووی گرد کردوونه ته وه، له گومرا و خوانه ناسانی سه رده مه که ی خۆی ا دهنگی له (گیان) هکه ی خۆی کردو وه که ئه وان وهک چۆن هه زه تی مووسا (د.خ) گالۆکه که ی خۆی مالی به پرووی (دهریای سوور)، له خۆره لاتی میسر دا و، (د.ی) به ئاوی دهریایه که دا و، خۆی و پهیره ویکاره کانی به و ناو (د.ی) دا رسگار بوون، ئه ئاوه هایش (کوردي) به پتغه مبه ر یا به (گیان) ی خۆی گوته وه که تۆیش ئاوه ها بماله به شه پۆل (مه وچ) ی دهریای سووری، واته جیهانی تیا گومرا بوانی خوانه ناسه کاند و یا بیانه پته سه ر پتگه ی راست و بر واکردن یا له ناویان به رن... که فره موویه تی:

موج گرداب بحر احمر زن

بماله به شه پۆلی گه رداوی دهریای سوور دا، که:

گرداب: هه ر شوینی له ناو ده ریا و پروباری گه وره و ده ریاچه و گۆلدا که ئاوه که سوور بخوات و گیزیکی لوول خواردنی به ره و ناوه وهی بنکی ئاوه که دروست ده بی که هه رکه سی یا هه رشتی که وته بهر ئه و شوینه و، ئه و سوور خواردنی ئاوه به ره و ناو بنکی ئاوه که ئه و که سه یا ئه و شته به ره و بنکی ئاوه که راپیتج ده کات ده رتانی قوتار بوونی نامیتنی و ئه و که سه یا ئه و شته له ناو ده بات له و (گرداب) هدا.

(کوردي) که به (گیان) هکه ی خۆی گوته وه تۆش (مووسا) ئاسایی بماله به شه پۆلی ئه و دهریایه دا بۆ ئه وهی (د.ی) بوونه که ی ئاوه که بیته وه یهک و ئه و گومرا یانه بخنکی تی له دهریای سوور دا. ئه و رسگار بوونی هه زه تی مووسا و جووله که کانی به په رینه وه یان له دهریای سوور و خنکانی فیرعه ون و له شکره که ی له دهریایه که دا که سه رکه وتنی (هه ق) بووه به سه ر پووچی

گومراو خوانه ناساندا له (تهورات) و له ئايه ته كاني: (۱۳۶) ی سوور هتی (الاعراف) و (۹۰) ی سوور هتی (یونس) و (۱۰۳) ی (الاسراء) وه (۷۵ و ۷۸) ی (طه) و (۶۲، ۶۶) ی (الشعراء) و (۳۹، ۴۰) ی (القصص) و (۵۵) ی (الزخرف) و (۱۷ و ۲۴) ی (الدخان) و (۳۸، ۴۰) ی (الذاریات) ی قورئانی پیرۆزدا باس کراون، که (کوردي) دیاریی ئه و کاره ساته ی کردووه له م کاره ساته ییدا و به پیتی ریتبازی صۆفییانه و خواناسیی.

ئهم تاکه:

ئهم تاکه هه لبه سته به پیتی ئه وهنده سه رچاوه ییه ی که له سه ری به ده ستم هیناون له م (هوت به ند) هدا (۸۲) هه مین تاک و بۆ ئهم به ندی چواره مه تاکي پینجه مینه.

ههروه ها شوینی ئهم تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانیدا به م جوړه یه که:

ئهم تاکه له سه رچاوه کانی: (ف، ص، صا، مک، شح، مع، حم، جم، نم، ما، ۱/، سجا، با، ۱/، ق، ۳/، ج، ط) دا نییه و له سه رچاوه کانی: (گل/۶) دا (۲۶) یه مین تاک و له (گل/۳، گل/۵، گل/۸) دا (۲۷) یه مین و له (عن، نع) دا (۳۱) یه مین تاک و له (مس، ن، ه) دا (۳۴) یه مین تاکي ئهم به ندی چواره مه یه.

جیاوازییه کانی:

مغرور، له (مس، عن، ن) دا نووسراوه (مغرور) ئه میش ده گونجی.

خواستیاری (کوردي) له م تاکه هه لبه سته ییدا خنکاندن کسانانی وه ک فیرعه ون و له شکره که یه تی و مه غروور و کافرو بی باوه (ن) وه ک خنکاندن که ی فیرعه ون و سوپایه که ی له ده ریای سووردا ... ئه شی مه به سستی له داواکردن بی له پیغه مبه ری ئیسلام که ئه وانه ی بۆ بکات.

۸۳- ئهم تاکه هه لبه سته نیشانه یه بۆ نه هاتنه سه ر یتگای خوانه ناسیی به ره ی چه ند پیغه مبه ریک که خوا هه رییه که یانی به جوړه سزایه ک له ناو بردوون؛ چونکه په پیره یی فه رمووده ی پیغه مبه ری خوینیان نه کردووه.

داستانی ئه و له ناوچوونانه و جوړی له ناو بردنه کانیان له په راوییه کانی (داستانی پیغه مبه ران: قصص الانبیاء) دا له (ته فسیر) هکاندا به دریتی نووسراون و نیشانه ییشیان تیا کراوه بۆ ژماره ی ئه و ئایه تی قورئانی پیرۆزی که له باره ی ئه وانه وه یه له په راوییه ئاینیه کاندا ناوبراون.

گمراهان را: گومرایه کان، یتگه راستی خواناسی و خواپه رستی بزکردووه کان مه به ست له و گومرایانه ئه و کۆمه له خه لکانه ی کۆمه لگایه کانی پیغه مبه ران: (نوح) و (هود) و (صالح) و (لوط) ه - د.خ - که په پیره ی فه رمایشی ئه و پیغه مبه رانه یان نه کردووه و نه هاتوونه ته سه ر یتگه ی خواپه رستی.

به زلزله به (بوومه له رزه) خاکی به ره ی هه ردو پیغه مبه ر (صالح) و (لوط) د.خ - دا (ته پیوه) ی زهوی و ئاوازییه کانیان ویرانی و نوقوم بوون.

طوفان: لافاو - که هه لسانی لیشاوی ئاوی زۆره به را ده یه ک که سان و گیاندارانی ئه و شوینه

لافاولێداوه، هه‌موو به‌ده‌م شه‌پۆلی ئه‌و ئاوه‌وه‌ بخنکێن.

له‌م ناوه‌ینانی (لافاهه‌) هه‌یش مه‌به‌ستی له‌ لافاهه‌ مه‌زن و به‌ناوبانگه‌که‌ی سه‌رینی چه‌زهرتی (نوح) - د.خ - یه‌ که‌ خه‌لک ئامۆژگارییه‌کانی ئه‌و پێغه‌مبه‌ریان وهرنه‌ده‌گرتن و سه‌رپێچییان لێ ده‌کردن و خوای گه‌وره‌ش فرمانی د به‌وا پێغه‌مبه‌ره‌ که‌ که‌شتیه‌ مه‌زنه‌که‌ی خۆی دروست بکات و په‌یره‌وی کاره‌کانی خۆی خسته‌ ناویه‌وه‌ و کاتی لافاهه‌که‌ هه‌ستا هه‌موو گومرپه‌یه‌کان خنکان و پاش نیشته‌وه‌ی لافاهه‌که‌، ئه‌و که‌شتیه‌ به‌سه‌ر شاخی (گووتی: جوودی) یه‌وه‌ گیرسایه‌وه‌ که‌ ده‌که‌وتیه‌ کوردستانی ئێسته‌ی تورکیاوه‌ و بۆ یه‌که‌م جار له‌ میژووی دوا‌ی لافاهه‌که‌وه‌ له‌و به‌شه‌ کوردستانه‌ مانه‌وه‌ مرۆف جیابونه‌وه‌ به‌ جیهاندا.

سنگ باران: به‌رد بارین به‌سه‌ر هه‌ردوو گه‌لی چه‌زهرتی (صالح) - د.خ - که‌ (ثمود) یان پێ گوتراوه‌وه‌ هه‌روه‌ها چه‌زهرتی (لوط) پێغه‌مبه‌ر - د.خ - که‌ (سدوم) یان پێ گوتوون و، خوای گه‌وره‌ له‌ سزای یاخیبوون له‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ یاندا به‌ (به‌رد به‌سه‌ردا بارین) ئه‌و گومرپا و یاخیبانه‌ی له‌ناوبردوه‌وه‌.

باد صرصر زن: ئاوقای (با) ی (صرصر) یان بکه‌.

له‌مه‌یش مه‌به‌ست نه‌ه‌یشتنی گه‌له‌که‌ی چه‌زهرتی (هود) پێغه‌مبه‌ر - د.خ - یه‌ که‌ نه‌هاتنه‌ سه‌ر ئه‌و ڕیگه‌ راسته‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ یان ڕێنومایی نه‌کردن و خوا له‌ تۆڵه‌ی ئه‌و سه‌ر ره‌قی و گومرپه‌یه‌ یاندا ئه‌و قه‌ومه‌ که‌ ناوی (عاد) بوو به‌ (با) سارد و سه‌ر (صرصر) هه‌که‌ی له‌ناوی برد - وشه‌ی (صرصر) له‌ سارد سارد، یا (ساردو سه‌ر) هه‌یه‌. (کوردی) له‌م تاکه‌ هه‌ڵبه‌سته‌یدا و له‌ زۆربه‌ی تاکه‌ هه‌ڵبه‌سته‌کانی ئه‌م به‌ندی چواره‌مه‌یدا له‌وانه‌یه‌ که‌ ده‌نگی له‌ (گیانی خۆی) کردوه‌وه‌ یا رووی ده‌می کردوه‌وه‌ پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ - به‌ شێوه‌ی (گیانا) واته‌ ئه‌ی گیانه‌که‌م له‌باریدا تکه‌کار بووه‌ که‌، له‌هه‌مان کاتدا نیشانی بۆ ناوه‌ڕۆک و بیروپراو کاره‌ساته‌کانی ناو به‌ندی پێشوو (به‌ندی سێهه‌م) یش کردوه‌وه‌ که‌ له‌و به‌ندی پێشوو (کوردی) هه‌ر خودی پێغه‌مبه‌ره‌که‌مانی هه‌ر جاره‌ی به‌شێوه‌یه‌ک و به‌ناوی پێغه‌مبه‌ریکه‌وه‌، یا له‌گه‌ڵ ناوبردنی پێغه‌مبه‌رانی تردا و له‌ کات و شوێنی جیاجیادا پێغه‌مبه‌رمانی به‌یاد کردوه‌وه‌وه‌وه‌ هه‌ر جاره‌ی تکه‌ای خواستیکی لێ کردوه‌وه‌ و، به‌پێی پێویست بیروپراوی گونجاوی بابه‌تیانه‌ی تیدا ڕاگه‌یانددوون.

ئه‌وه‌تا (کوردی) لێره‌شدا تکه‌ و خواستی هێنانه‌وه‌ دیی هه‌مان (موعجیزه‌)کانی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ ناوبراوه‌ی لێ ده‌کات بۆ به‌به‌رکردنی گومرپا و خاوه‌نانه‌س و یاخیبووان له‌ فه‌رمایشته‌کانی خوای گه‌وره‌ و بۆ هێنانه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ بۆ خواپه‌رستی و چاکه‌کاری و شاره‌زایانه‌ له‌ داستانه‌کانی ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ و گه‌له‌کانیان و چۆنیتیی سزادانیان به‌جوانی و به‌یه‌که‌وه‌ به‌سته‌نه‌وه‌یه‌کی وه‌ستایانه‌وه‌ ڕاگه‌یانددوون.

به‌دووری نازانم که‌ (کوردی) له‌ به‌هائیه‌کان به‌ ته‌نگ هاتی و مه‌به‌ستی له‌ سزادان و له‌ناوبردنی ئه‌وان بێت به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وانه‌وه‌ که‌ له‌ تینگه‌یشتنه‌وه‌ لایان و بووه‌ یا لایان وه‌هایه‌

که گوايه ئەم حەوت بەندە بۆ (بە هائۆللا)یە، بەلام ئەووە راست نییە و بۆ پیغەمبەرە.
ئەم تاکە:

ئەم تاکە هەلبەستە بۆ ئەم حەوت بەندە (۸۳)یەمین تاک و بۆ ئەم بەندی چوارەمە شەشەمین تاکە و بەپیتی شوینی ئەم تاکەیش لە سەرچاوەکاندا ژمارەکەیی بەم چەشنەیه:
ئەم تاکە لە سەرچاوەکانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/۳، مک، نم/۱)دا نییە و لە (ص)دا (۲۵)یەمین تاک و لە (گل/۶)دا (۲۷)یەمین و لە (گل/۳، گل/۵، گل/۸، ما/۱، مع)دا (۲۸)یەمین و لە (شح)دا (۲۹)یەمین تاک و لە (عن، نع)دا (۳۲)یەمین و لە (مس، ن، ه)دا (۳۵)یەمین تاکە و لە هەموو سەرچاوەکانیشدا چونیکەو جیاوازییان لە نێوان ناوەرۆکی ئەم تاکەدا نییە.

واتای گشتی:

ئەم تاکە ڕووە بەگیانی خۆی یا پیغەمبەری ئیسلام - د.خ - یە که گومراییەکان وەک گەلانی پیغەمبەرانێ پێشووتر که سەرپێچییان لە فرمایشتی خوا کردووە بە دەردی ئەو گەلانی بچن.

۸۴- ضربت از تو:

ضربت: دەستوەشاندن، داپڵۆسەندن، پیامالین، لێدان، کوتاندن...

از تو: لە تۆوە، بە ئارەزووی خۆت، لە دەسلاتی تۆدا مەبەستی لەوێهە که لێدانهکە بە دەست پیغەمبەرە.

تن از تو: ئەم (تو)یە پیغەمبەرە.

تن: لەش، جەستە

از تو: ئەمجارەیان ئەم (از تو)ە بە واتای (لە تۆوە) نەهاتوو بەشکو بەواتا و مەبەستی (هی تۆیە) دەربڕاوە - واتە لەشیش هەر هی خۆتە ئەی پیغەمبەری ئیسلام - د.خ - .

(کوردی) لەم تاکە هەلبەستە یەکەمەدا (لێدان و داپڵۆسین)ی خستوووە دەست خودی پیغەمبەر لە هەمان کاتدا (لەش) و (گیان)یشی هەر بە هی ئەو پیغەمبەرە داناوە که بە ئارەزووی خۆی دەسکارییان بکات و لە ئاستی ئەودا سەری پتووە نییە و لە ناخووە ئامادهی خۆبەختکردنە لە ڕێگای ئەو پیغەمبەرە خۆشەویست و ڕێنوماکارەیدا، گوێ لە مستە و بەرفەرمان و دەربارە.

تا ئێرە لێکدانهوی نیوبالی یەکەم بوو، لە نیوبالی دووهمدا هەر (کوردی) لە سەر هەمان رای تاکی یەکەمی سوورە که:

خواه شمشیر: ئەگەر دەرتهوێ بە شمشیر و - لێردا ئەو پیغەمبەری سەرشک کردووە که ئەو لێدانی لە سەر (گیان)ی (کوردی)یە که بە هی پیغەمبەری داناوە چونت ئارەزوو لێیە یا دەرتهوێ دەیدەیتە بەر شمشیر بیدە.

خواه خنجر زن: دیسان سەرشککردنێکی دیکەیتە بۆ پیغەمبەر که ئەگەر دەرتهوێ بەر (شمشیر)ی بدە و، یا بە خەنجەر دای دروو، که ئەمەش پێ داگرتنترە که سەری خۆی

(کوردي) به شمشير ليدان، يا بهر خه نجهردان پتي خوشه، نهوهنده بهر فرمان و گويي رايه له بۆ نهو پيغه مېره رېه مېره. ههروهها مېه بهست له ليداني گومر ايانه.
 ئهم تاکه:

ئهم تاکه هه لېهسته (٨٤) يه مېن تاكي ئهم حهوت بهندهيه له م پراوييه ده بېته حهوته مېن تاكي
 ئهم بهندي چواره مې ئهم پراوييه.

به لام شويني ئهم تاکه له سه رچاوه کاني داو ژماره که ي به م جوړه يه:

ئهم تاکه له سه رچاوه کاني (صا، جم) دا نييه و له (ف) دا (١٦) يه مېن تاکه و له (ق/٣) دا (١٧) يه مېن و له (ط، مک) دا (١٩) يه مېن و له (حم، سجا) دا (٢٠) يه مېن تاک و له (با/١، ج، نم/١) دا (٢١) يه مېن و له (گل/٣، ٥/گل، ١/ما، ٨/گل، مع) دا (٢٩) يه مېن تاک و له (شج) دا (٣٠) يه مېن له (ص) دا (٢٦) يه مېن و له (عن، مع) دا (٣٣) يه مېن و له (مس، ن، ه) دا (٣٦) يه مېن تاكي ئهم بهندي چواره مې يا ئهم حهوت بهندهيه و له (گل/٦) دا (٢٨) يه مېن تاکه.
 جياوازي:

ضربت، له (نم/١، با/١، حم) دا نووسراوه: ضربت ئهميش هه ليه و ناگونجي.

ضربت، له (ن) دا نووسراوه (خربت) ئهميش هه ليه و له نگيه.

تن، له (مک، ط، ج) دا نووسراوه (دل) که ئهميش ناگونجي؛ چونکه (دل) به شيکه، ئه نداميکه له لهش که واته

(تن) به جيترو واته فراوانتره که گو ترا (لش) دلش ده گريته وه و له (٢١) سه رچاوه ي ئهم هه لېهسته دا (تن) واته (لش) نووسراوه، که واته (دل) که بۆ ئيره ناشي.

واتاي گشتي:

(کوردي) گوي له مستيي خوي بهرام بهر به پيغه مېره راگه ياندوه، ليدان به ده ست خوشه، چونکه لهش و گيانيش به ده ست خوته و چونت بويت به شمشير يا به خه نجهر، ليره له گومر ايان بده بۆ هاتنه وه سه ر پيگه ي راستي يا وهک پيغه مېره کاني تاكي پيشوو له ناويان بهر.

٨٥- تو شه تخت: تو پادشاي سه ر تهختي.

شه: پادشاي

واته ئهي پيغه مېره - د.خ - تو پادشاي سه ر ئهو تهختي که:

(ما عرفناک ي: (نه مان ناسيوي).

ئهم (وشه ليکدراو) ي (ما عرفناک) ه نيشانه يه بۆ ئهو فهرمووده ي خودي پيغه مېره:

«سبحانک ما عرفناک حق معرفتک...».

واته ئهي خوي گه وره پاکزي و به رزي و بالاده ستی، هه ر بۆ خودي (ذاتي) پاكي تو يه که ئهي خوايه ئيمه تو مان وهک ئهو راستي يه بووني خوته نه مان ناسيت که وا شاياني تو بيت.

که واته (کوردي) گو تو ويه تي ئهي پيغه مېره تو پادشاي سه ر تهختي فهرمايشي پيروزي (ما عرفناک) يت و له کاتيکا که نه وه ند پادشايه کي مه زني که واته ده:

بر تر زن: خټو ته که ت له سهروو گونجاوی و له ژووره وی توانایی جټبه جټکردنه ووهه هل بده، چونکه تۆ (رحمه للعالمین)ی و دهسه لاتی نهوت هیه و له بارتا هیه نهوت پی بکریت بههزی نهو خوا به دروستی وهک شایانی خوی دهناسیت و به شیوهیهک (پهی)ت بهو راستیه برد که بوو یته کۆتاییه پنه به پیغه مبه ریتی، چونکه هه موو پیو یستیه که تیا گرد بووه ته وه وهک له تاکه هه لبه سستی ناینده داو ناوه رۆکی نه م تاکه ی سهره وه پرونتری دهکاته وه و له ویدا درتزه به می ئیره ده دات.

نه م تاکه:

نه م تاکه هه لبه سستی سهره وه له م (حهوت بهند) دا (۸۵) یه مین و به پیی نه م بهندی چواره مه، تاکه هه شته مینه و شوینی نه م تاکه له سهرچاوه کانیدا به م شیوهیهیه:

نه م تاکه له سهرچاوه ی (صا، جم) دا نییه و له (ف) دا (۱۷) یه مین تاکه و له (ق/۳) دا (۱۸) یه مین و له (ط، مک) دا (۲۰) یه مین و له (سجا، نم/۱) دا (۲۱) یه مین و له (با/۱، ج) دا (۲۲) یه مین تاک و له (ص) دا (۲۷) یه مین و له (کل/۶) دا (۲۹) یه مین و له (کل/۳، کل/۵، ما/۱، کل/۸، مع) دا تاکه ی (۳۰) یه مین و له (شح) دا (۳۱) یه مین و له (عن، نع) دا (۳۴) یه مین و له (مس، ن، ه) دا (۳۷) یه مین تاک نه م حهوت بهندهیه و جیاوازی له ناوه رۆکی نه م تاکه دا نییه له سهرچاوه کانیدا و له هه موواندا چونهکه:

واتای گشتی:

نه ی پیغه مبه ر - د. خ - تۆ که پادشای سهرتهخت نوشینی، دهسه لانت نه وهنده زۆرو فراوانه نه م خیهوتی ناینی ئیسلامه پیروژه تان نهک هه ر له ئاستی ئیسته ی (سهرینی کوردی) دا به شکو له ئاستی بهرتر و پیشتردا له پله ی گونجاوی و شیاوی و، رهوایی، تریندا بۆ هه لدا، بلاوتری بکه ره وه به جیهانی بوونیتی فراوان و پان و بهرینتردا نهو توانایی و دهسه لاتت هیه، چونکه هه ر تۆ بووی که رووت کرده وه خوای مه زن و فهرمووت نه ی خوای مه زن و پاکژترین، ئیمه ی مروف هیشتا نه وهنده ی شایان و پر به پری زاتی پاکت و به راستی تۆ ناسین بیت، هیشتا به و تهواوییه نه مانناسیویت و تویهک نه وهنده به قوولی خوات ناسیی، یارای نهوت هیه نه م خواسته تکاریه ی منت پی به جی بهینریت، له تاکه ی ناینده شدا درتزه ی به م بیره داوه.

۸۶- شاهباز: شای بازان، مه بهست له په سهندی و پیروزی نه م بالنده ییه که (کوردی)

چواندوویه تی به پیغه مبه ر، له پیشتر له رواله تی پیروزی (باز) دواوم.

نشیم: نیشته، ولات، شوین.

قدسی: پاکژی و پیروزی، هه روه ها نیشانه ی شه بۆ فهرمووده (حه دیث) هکانی خودی پیغه مبه ر و، به تاییه تی نه وانه یان که پر به پری ئایه تی قورئانن که به (حه دیث قودسی) ناسراون، وهک (کوردی) پیغه مبه ر به شابازی نیشته گی نهو حه دیته قودسیانه ناساندووه.

تا سر: تا سهر، که مه بهستی له هه ره به رزایییه (تاکو، تاوهکو، هه تاوهکو) نهو بهرترین شوینه.

برج: کۆنگره، کهلوو.

لامکان: له پرووی زمانی و فهرههنگیهوه به واته (بهی جی و شوین)، به لام له پرووی مه بهست و ئاینیهوه زارگوت (اصطلاح) یکی تاییهتی خواناسی و، یا رواله تیکی خواییه که خوی مه زنه، له کهل نه وه شدا له هه رچی بوونیتی هیه له خودی خواوهیه و هی خوایه به لام له لایه نی ئاینی و صۆفیگه ریه وه (خوا) به: (بی جی و بی شوین) واته (لا مکان) ناوبراوه، چونکه له ته نیا یه ک ساتدا، له هه موو شوین و جیگه کانی بوونیتییه وه ئاگاداری هه موو شتیکیتی بۆیه به (بی جی): لامه کان) یش ناسراوه.

(کوردي) ئو (ئاسق) یانه (ئافاق) و پان و به رینه نی بۆ پیغه مبه ری ئیسلام نه وهنده به پروویه ریکی بچووک رچا و کردوون که به ماوه ی (هه ناسه ی بورج) یک ناو نووس کردووه. و بۆیه فهرموویه تی

پر زن: بفره، په رواز بکه لهو (ئافاق) ه ناوبراوه دا نه مهش جار یکی که، (داننان) ی کوردي به راستی و بوونی (میعراج) که پیغه مبه ر له کاتیکی هه ره که مدا چووه (میعراج) و له باره گای خوی مه زندا دوی (بیستن) و (گوتن) گه رایه وه و بۆیه نهو (ناو بوونیتییه) به ربلاوه ی به په رواز کردن یکی تا کو سه ر (بورج) داناوه که به گویره ی توانایی پیغه مبه ر نهو هه موو شوینه (لا مکان) ه فراوانه ی کورد گوته نی نه وهنده به ته سک و نزیک راگه یاندووه هه ره که بلی (رێگه ی کانییه) و (ریشی ناوته سه ر). یا وه ک چۆن نهو شوینی بوونیتییه مه زنه له هه مان کاتدا خوی لیه ناوه هایش پیغه مبه ر - د. خ - ئاگه دار و په یوه نیداره که له هه مان کاتدا که خوی لیه.

نه م ئاگاداری و په یوه ندییه ش نیشانه یه بۆ بوونی نهو (یه کبوونیتی - الاتحاد) ه صۆفیگه ریه ی که له مه وه به ر به درێژی لپی دواوم و که توانایی پیغه مبه ر لهو راده (زه به نگه) یه دا، بی، ده بی نهو (ئافاق) ه فراوانه له هانای چا و به ربلاوتر ده بی و هه ر له م بیروبروا و بۆ چوونه وه یه که (کوردي) مان ئاوا بهو پیغه مبه ردا راپه رمووه و، نه مهش به قوولایی رۆچوونی خودی (کوردي) ده گه یه نی لهو (اتحاد) ه صۆفیگه ریه ی.

بیر بۆ نه وهش ده چیت که (کوردي) وه ک دلی به خه لقانی گومرا و یاخیبووان له فهرمایشی خوا، سووتایی که نهو که سانه له په یه روه یکردنی دهقه ئاینیه کان و له خواناسی و له خوا په رستی دوور که وتوونه ته وه و روه ته ی برایه تی و خۆشه ویستی ئاینیان له نینواندا پچراوه و په رت و بلاو بوونه ته وه له یه کتر، بۆیه نه وه تا وه ک ناچار یک هانای بۆ نهو پیغه مبه ره په هبه ر و خۆشه ویسته ی بردووه و تکا کار و خواست یاری نهو بووه لهو پیغه مبه ره که به دلسۆزی خۆی، موعجیزه ئاسایی وه ک موعجیزه ی چوونه میعراج که ی نهو خه لکه گومرا و له رێگه لاداوه، به هه ره وه ری به خۆ دا چوونه وه و هاتنه وه سه ر رێگه ی راست بکات.

لیره شدا بریا کردنی (کوردي) به بوونی (کیان) و توانایی له راده به ده ری (کیان) ئاشکرا ده بی، که (کیان) هه ر ده میتی نه گه رچی له شی نهو گیانه بوو بته وه به خۆل و که واته نه م

خواستانهی (کوردی) له پیڅه مبهه له بهر هتیزی بروایه وه به بوون و مانه وه و توانایی (گیان) ئه م تاکه:

ئهم تاکه هه لبهسته به پیتی ئه مهنده سه رچاوه یی که له سه ر ئه م (حهوت بهنده) دهستم که وتوون ده بیته تاکی (۸۶) یه مین و بروام وایه که سه رچاوه یی تر ئاشکرا بکړین که تاکه هه لبهستی تری ئه م (حهوت بهند) هیان تیا بئ و ئه و سایه ئه م ژماره یی (۸۶) یه مینه زۆرتر ده بی. به م پیه ییش ئه م تاکه هه لبهسته یی سه ره وه. له م بهندی (چوارهمین) هدا ده بیته (۹) یه مین تاکه. ههروه ها ئه م تاکه هه لبهسته له سه رچاوه کاندای شوینی له حهوت بهنده کهدا به م جوړه یی دوا یییه:

ئهم تاکه هه لبهسته له سه رچاوه یی (صا، جم) دا نییه و له (جم) دا (۱۷) یه مین تاکه و له (ف) دا (۱۸) یه مین و له (ق/۳) دا (۱۹) یه مین و له (ط، مک) دا (۲۱) یه مین تاک و له (سجا) دا (۲۲) یه مین و له (با، ۱، ج، نم/۱) دا (۲۳) یه مین و له (ص) دا (۲۸) یه مین و له (گل/۶) دا (۳۰) یه مین و له (گل/۳، ۵/کل، ۸/ما، ۱/مع) دا (۳۱) یه مین و له (شح) دا (۳۲) یه مین تاک و له (عن، نع) دا (۳۵) یه مین و له (مس، ن، ه) دا (۳۸) یه مین تاکی ئه م حهوت بهنده یی

جیاوازیهکان:

برج، له سه رچاوه کانی: (عن، گل/۳، ف، نم/۱، سجا، جم) دا نووسراوه (اوج) که مه بهست له (هه ره به رزایی)، یا (دوورترین شوین) ه که (مانگ) تیا بئ به و دوورایییه له (زهوی) یه وه و ئه مهش ده گونجی، به لام (برج) به جیتره.

واتای گشتی:

ئهی شابازی نیشته گهی پاکژی و پیروزی و تیژره و له راگهیاندنی (حه دیتی قودسی) یه کاندای که ها وواتای پر به پرن له گه ل ئایه ته هه رمو وده کانی خوای گه و ره، له قورئانی پیروژدا، ده سا (بفره) هه تا سه ر (بورج) یی (لامه کان) که له هه ره شوینیکه باره گای خوای لئییه و ئه و خوایه یی شوینیکی تاییه تی بۆ نییه، به و توانایییه یی خۆت فریای ئیسلامه کانت بکه وه.....

۸۷- ای که داری: ئهی ئه وه یی که هه ته، (مه بهست له پیڅه مه ره) ه و ههروه ها مه بهستی شی له (گیان) ه که یی خۆیه که له تاکی یه که مدا به (جانا) واته (ئهی گیان) پرووی ده می تی کردوه، یا مه بهستی له هه ر (ئیسلا میکه)

هوای دلبر ما: هه وای دولبه ری ئیمه.

دلبر: دلخواز، دل بهند، خۆشه ویست.

ما: ئیمه.

واته ئهی پیڅه مبهه، (ئهی گیانه که یی خۆم) ئهی هه ر ئیسلا میک، ئهی ئه وه یی که تۆ هه ته، (گیز لیبوون)، ئاره زوو کردن و، خۆشه ویست و دل بهنده که یی ئیمه ته هه یه.

لیتره دا ئه گه ر (کوردی) پرووی ده می له (گیان) یی خۆی بوو بیت، ئه و ئه و خۆشه ویست و دل بهند و ئاره زوو کرا وه که (دلبر) ه، ئه و ئه م دل به ره خۆدی پیڅه مبه ره. خۆ ئه گه ر پرووی ده می له

پېغه مېر يا له هر ئېسلاميک بووبې، لهم تاکه هه لېه سته یدا ئه و ئه (دلېر) مېه سته له خوای گوره يه .

له نیو بآلی دووه می ئه م تاکه دا رووی ده می کردووه ته ئه و (پېغه مېر) يا هر ئېسلاميک (گیان) ی خودی خوئی (کوردي) و ئه و نده یان توانا و ده سته لاتدار ده بیئی که پتی گوتوون. نقش مهرش: (نه خشی خو شه ویستی ئه و).

جوانکاری: به رېنووسی کۆن وشه ی (مهر) به شیوه ی (مهر: مؤر) و، (مهر: خو شه ویستی) یش ده خو یندریته وه، به کاره ینانی وشه یه کی ئاوه ها که دوو واتای جیا جیا بدات له رووی ده ستووری و یرهی کونه وه جوانکاریه کی په سته ندی و یرهییه .

ئه مچا (کوردي) خوا ستوویه که ئه و، (مهر) ی بوونه ئېسلامیه .

مهر: خو شه ویستی پېغه مېر يا خو شه ویستی ئېسلامه تییه:

لېکدانه وه:

به هر دلی بر زن: به هر دلېکدا بده. مېه سته ی له وه یه ئه م مؤره به هر دلېکدا بنی، يا هر دلېکی پتی مؤر بکه، چونکه جاران له جیگه ی (ئیمزا) کردن یا به (په نجه مؤر کردن) ئامیری (مؤر) به کاره ینراوه که ناوی که سه که ی به شیوه یه کی تاییه ت وه یا سالی له دایکبوونی شی له گه ل نازناویشیدا له و مؤره هه لکه نراوه .

هه روه ها مېه سته ی له وه بووه که به نه خشی خو شه ویستی هر دلېک برا زینه ره وه و ئاوه دانی بکات.

ئه م تاکه:

ئه و تاکه هه لېه سته به پتی سه رچاوه کان (۸۷) یه مین تاکي ئه م حه وت به نده یه و (۱۰) یه مین تاکي ئه م چواره بنده یشه .

به لام شوینی ئه م تاکه به پتی سه رچاوه کانی له (صا، جم) دا نییه و له (ف) دا (۱۹) یه مین و له (ص) دا (۲۹) یه مین تاک و له (ق/۳) دا (۲۰) یه مین و له (حم، ط، مک) دا (۲۲) یه مین و له (سجا) دا (۲۳) یه مین و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۲۴) یه مین و له (گل/۶) دا (۳۱) یه مین و له (گل/۳، گل/۵، گل/۸، ما/۱، مع) دا (۳۲) یه مین تاک و له (شح) دا (۳۳) یه مین و له (عن، نع) دا (۳۶) یه مین و له (مس، ن، ه) دا (۳۹) یه مین تاکه له م حه وت به نده دا .

جیاوازیه کان:

دلبر ما: له (عن، ف) دا نوو سراوه (شاهد ما) که هه مان واتا ددات و ده گونجی:

واتای گشتی:

کوردي له م تاکه هه لېه سته یدا رووی ده می له پېغه مېره ی ئېسلام يا له هر ئېسلاميکی هاودلی خوئی يا له (گیان) ی خوئی کردووه که ئه ی ئه و که سه ی تۆش هه وای خو شه ویستی دلخوازه که ی منت هه یه ده سا تۆش به مؤری خو شه ویستی خو ت دلی هه ر که سیکی تردا شه قلی خو شه ویستی بکه له پتیاوی ئېسلامه تییدا .

لەم جۆره بېروباوه‌رهی ناو ئەم تاکه له تاکه هه‌لبه‌ستی ناینده‌شدا درێژه‌ی هه‌یه .
 ٨٨- ئەم تاکه ئه‌گه‌رچی وه‌ک درێژه پێدانیکه به‌ناوه‌ڕۆکی تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوو، به‌لام وه‌ها پێ ده‌چێ که هه‌ر رووی ده‌می له هه‌ر ئیسلامیک یا له (گیان)ی خۆی بێت و فه‌رموویه‌تی به‌ره‌ء معنوی کز و بر گیر: به‌هره‌و پیت و پیرۆزیی (حه‌قیقی) راست و دروست له‌وه‌وه وه‌ر بگره .
 ئه‌و وشه‌ی (مه‌عنه‌وی)یه به‌لای ئاینی و صۆفیگه‌رییه‌وه تایبه‌تمه‌ندییه‌کی نوێی هه‌یه که له واتادا دژێ وشه‌ی (مه‌جازی)یه و له رووی واتاوه مه‌به‌ست له ناوه‌وه‌یی (باطن)یه‌و دژ به وشه‌ی (ظاهیری)یه‌و به‌لای زۆرینه‌وه ده‌نگدانه له هێزه نه‌ینیه‌ خواپیه‌کان و له شوێنی تردا له‌م وشه‌ی (مه‌عنه‌وی)یه به‌درێژی دواوم له‌م په‌راوییه‌دا . که مه‌عنه‌وی وشه‌یه‌که له غه‌یری مه‌عنای حه‌قیقی خۆیدا به‌کاربه‌ێنرێت و به‌لام له‌م یا له‌و لایه‌نه‌وه نیسه‌به‌تیکه مه‌عنای ئه‌صلیه‌که‌یه‌وه هه‌یه .

(کوردی) فه‌رموویه‌تی ئەم به‌هره‌ی مه‌عنه‌وی له؛
 کزو برگیر: له‌وه‌وه وه‌ر بگره ، واته له‌و خۆشه‌وێستی و میهره‌بانیه‌وه له‌و نه‌خشبوونی دڵ و ئاوه‌دان بوونیه‌وه‌یه و (مۆر)کرانی خۆشه‌وێستییه‌وه، له ده‌قه بالا و په‌سند و مرو‌ق‌ایه‌تییه جواوه‌کانی ئیسلامه‌وه، وه‌ر بگره به‌راوه‌یه‌ک به‌و به‌هره وه‌رگرتنه ئه‌وه‌نده به‌هێز بێی که بتوانی: رستم زال و مشت عنتر زن: (رستم زال) و مسته‌کۆله (سیخورمه) له (عنتر) و له خودی رۆسته‌می زالی‌ش بده . که مه‌به‌ستی له‌وه‌یه وه‌ک له کورده‌واریدا باوه ده‌لێن: (شا به‌سه‌پانی خۆی نازانی) و، (کوردی)یش مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که به‌هره‌ی مه‌عنه‌ویه‌که له ده‌قه ئیسلامیه‌که‌نه‌وه و، یا له پێغه‌مبه‌ری رابه‌ری ئیسلام وه‌ر بگره و ئه‌وسایه، بێ خه‌م به، ده‌گه‌یه‌ته راده‌یه‌ک له (رستم زال) بده‌و خۆتی پیاده لێی مه‌ترسه و مشت له (عنتر)یش بده که دوو پاله‌وانی به‌توانان و ئەم تواناییه‌ی (کوردی) مه‌به‌ست له توانایی وه‌رگرتنی مه‌عنه‌ویه‌یه .
 کزو: له‌وه‌وه، واته له ئیسلامه‌تی یا له خودی پێغه‌مبه‌ره‌وه به‌هره وه‌ر بگره .

برگیر: وه‌ر بگره ، به‌هره‌وه‌ر بیه، به‌ده‌ست به‌ینه، پێی بگه .
 مشت: مست و مشت، مسته‌کۆله، سیخورمه، چه‌په‌لاک.
 عنتر زن: واته مشتێ لێ ده، پیای ماله، دای پلۆسه .
 عنتر: پاله‌وان و هۆزیکه به‌هێزی (عاره‌ب)ه، به‌نازایه‌تی له چه‌ند جه‌نگیکدا ناوی ده‌رکردووه، داستانی دلداری و دلخوازی له‌گه‌ڵ (عه‌بله‌)ی دلخوازیدا به‌ناوبانگه (عه‌نته‌ر کوری شه‌دداد) له سالانی ٥٢٥ - ٦١٥ ز دا ژیاوه .

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی (ن، ف، صا، مک، ط، حم، نم/١، با/١، سجا، جم، ما/١، ق/٣، ج)دا نییه و له (ص)دا (٣٠)یه‌مین تاک و له (گل/٦)دا (٣٢)یه‌مین و له (گل/٣، گل/٥، گل/٨، مع)دا (٣٣)یه‌مین و له (شح)دا (٣٤)یه‌مین و له (عن، نع)دا (٣٧)یه‌مین و له (مس، ه)دا (٤٠)یه‌مین تاکه ئه‌م حه‌وت به‌نده‌یه به‌پێی ئەم حه‌وت به‌نده (٨٨)یه‌مین و له به‌ندی چواره‌مه‌دا (١١)یه‌مین تاکه .

جیاوازییهکان:

کزو، له (مع، گل/۳، گل/۵) دا نووسراوه (ازو): ئەمیش دهگونجی بهلام (کزو) بههیزتره بۆ ئێره.

مشت، له (ص، عن، مع) دا نووسراوه (چند) واته چهندیک له مهبهست له چهند جار لێدانی (مشت) هکویه.

ئەمیش دهگونجی.

واتای گشتی:

(کوردی) بهئیسلامیکی پاک یا (گیان) هکویه خۆی فەرمووه که بههره (پیرۆزی و پیت)ی مهعنهوی لهو پێغه مبهروه یا له (ئیسلامهتی) یهوه وهریگره و ئیتر بی یهروایانه، بچۆ رۆسته می زāl داپلۆسهو مستهکۆله بسرهوینه له عهنتهر که دوو پالەوانی بههیز و ناودار بوون که مهبهست لهوه ئهوهنده بههیز دهبی دهتوانی له پالەوانی وهک رۆسته م و عهنتهر بدهیت، بهلام ئەم هیزی مهعنهویی مهبهست بووه نهک، هیزی زۆری بازوو، جهنگی. تاکه ههلبهستی نایندهش وهک درێژهدان بهواتا و ناوهڕۆکی ئەم تاکه ی ئێره وههائه.

۸۹- در ره: له ڕیگهی، له پیناوی،

ان حبيب: ئەو خۆشهويسته دا، که

نسخ آور: ئەوهی شتیکی تر پووچه ل بکاتهوه، ههلی بووه شتی نیتیهوه، که بهدریژی ئەمهم له پێشتر لیک داوتهوه.

ههلهوشینه رهوهی ئاینهکانی پیش خۆی، که (ئیسلام) یش له دواي ههموویانه وهیه و ههر (مههمد) پێغه مبهر - د.خ - بووه که دواترین پێغه مبهر و کۆتایی هین به پێغه مبهریتی و پوچکه رهوهی ئاینهکانی پیش خۆی بووه، سه رهرای ئەوهی که له وشه ی (حبيب) مهبهست له (حبيب الله) یه که مهبهست لهو پێغه مبهر هیه.

ههر له بهر ئەوهیه (کوردی) لێره دا فەرموویه تی:

خۆشهويستیک که پووچه لکه رهوه بیت که واته له پیناوی ئەودا:

تیشه ات: ته شوینییه کهت، ته وره کهت،

بربت و بر اذر زن بماله واته (ته شوینییه کهت بماله) به سه ر (بت) داو به سه ر ئەوه شدا که بت (پهیکه ر، خواي بت په رستان) دروست دهکات وهک (نازه ر) که بت دروستکار بووه.

اذر: ناوی راستیییه که ی ئەو (نازه ره بت دروستکه ره)، (تارح) بووه و باوکی هه زه رته ی (ئیبیراهیم خهلیل) ی پێغه مبهر بووه که ئەو تارحه (دارتاش) یش بووه.

ئەم تاکه ههلبهسته به پیتی ئەوهنده تاکه ههلبهسته ی تائیره ی ئەم حهوت بهنده دهستم که وتوووه ژماره که ی (۸۹) یه مین و (۱۲) یه مین تاکي ئەم بهندی چواره مهیشه. شوینی ئەم تاکه له سه رچاوهکانیدا بهم جۆره یه:

له سه رچاوهکانی (ف، صا، مک، ط، مع، جم، نم/۱، سجا، حم، ق/۳، ج) دا نییه و له (ص) دا

(٣١) يه مین تاک و له (٦/کل، ١/ما) دا (٣٣) يه مین و له (٣/کل، ٥/گل، ٨/دا) (٣٤) يه مین و له (شح) دا (٣٥) يه مین و له (عن، نع) دا (٣٨) يه مین و له (ن) دا (٤٠) يه مین و له (مس، ه) دا (٤١) يه مین تاکی ئەم حەوت بەندەيه. و له هەموواندا چونیەکه و جیاوازییان نییه.

واتای گشتی:

(کوردی) پروو به هەر ئیسلامیکی پاک و به (گیان)ی خۆی فەرموویەتی: له ڕێگە و پێناوی ئەو خۆشەویستەدا که پێغەمبەری ئیسلامەو پووچەلکەرەوهی ئاینەکانی پێش ئاینەکهی خۆی و کۆتاییهێنەر به پێغەمبەریتیدا هەرچی له بهجێگه یاندنی دهقه ئاینیه کهیدا بکری و ههولێ جێگیرترکردنی و سهركهوتنیدا بکری هەر کهمه و کهواته (تهشوی) یا (تهورداس)، که بماله بهبتدا ورد و خاشی بکهو بیشیماله بهبت دروستکار و بایه خدەر بهخوانه ناسی وهک (نازەر) دا.

٩٠- کیمیای سه عادهت: زاراهیهکی صۆفیانهیه، مه بهست لهو بههره وەرگرتنه ئاینی و کهوتنه بهر پرتهوی خواپیهیه که له ڕێگهی پاکژکردنی دهروون (نهفس) هوه دهیگه یتی. کیمیای سه عادهت: ناوی پهراوییهکی گرنک و بایه خداری ئاینیهوه له کۆره صۆفیگهری و ئاینیهکاندا به ناویانگ و مایه ی کهلک لی وەرگرتنه و بۆیه نیشانه ی بۆ ئەمیش کردووه. کیمیای سه عادهت: ههولدانی زانایانی زانیاری کۆنی (کیمیا) یه بۆ گه یشتن به ئەنجامی دروستکردنی زیر (تهلا: ئالتوون) له مادهیهکی وهک: گل، زهره، مس، یا ههندی مادده ی کانزایی یا شتی تر.

ار خواهی: ئەگەر دهته ویت. مه بهست له وهیه ئەی خه لکینه ئەگەر (کیمیای سه عادهت) تان ده ویت له بههره وه بوون له ڕێبازی ئاینی و صۆفیانه بۆ گه یشتنه بهر تیشکی پرتهوی خواپی که وهک پهراوی (کیمیای سه عادهت) لی سوودمه ند ببن و توانایی ئەوه تان ببی که ئالتوون لهو مادانه ی له پێشه وه ناویانم بردن دروست بکه ن ئەوا هەرچی زووه رووبکه بهر باره گای (دهرگای) ئەو رهه به ره خۆشه و یسته مان که پێغه مبه ری ئیسلامه وهک (کوردی) فەرموویەتی:

بر درش: بهر ده رگانه که ی، له بهر ده رگانه که ی ئەو پێشه واترینه دا ده ست بکه ن به: رخ: پروو، روخسار، - مه بهست له وه که پرووی خۆت له وه بهر ده رگا پیروژه ی که (که عبه) و (گۆری) په رته وینی پێغه مبه ری ئیسلامدا هه لیسوون بۆ ئەوه ی که:

چو سکه بر زر زن ئەو شیوه ی پروو (روخسار) هتان وهک قالبی سکه لیدان به سه ر خاک و خۆلی ئەو بهر ده رگا پیروژ (باره گا) یه وهک نه خشی پرووی سکه نه خش به سستی و جێگر ببی له سه ر پرووی زهر (ئالتوون) هکه که ئەو خاکی بهر ده رگایه ی به، زهر (زیر: تهلا) چواندووه.

ههروه ها هەر خودی خاکی بهر ده رگایه که ی خۆی خودی زیره و شیوه ی روخساره که ی و نه خشی سکه ی پاره به سه ر ئەو خاکه زیرینه ی بهر ده رگایه که وه جێگر ده بیت، مه بهست له شکۆدار پشاندانی ئەو ده رگا، باره گایه یه.

چو: ههروهک

بر: له‌سه‌ر، به‌سه‌ر

زر: زێڤ، ئالتوون، ته‌لا

زن: لێ بده، بماله، سكه‌ی لێ بده، واته هه‌ر كورنووشيك سكه‌ لێدانێكه، و ئه‌و روخسار له خاكی به‌ر ده‌رگا سوونه‌ی به‌ دروستكردنی كاره سه‌خته‌كه‌ی زێڤ له ماده هه‌رزانه‌كانی تر و سكه‌ لێدانی، (كردنی زێڤه‌كه) به‌سكه‌ له زانایانی كۆنی كیمیا هه‌شتا نه‌یگه‌شتوونه‌تی. هه‌روه‌ها له‌م راگه‌یانه‌یش (كوردی) مه‌به‌ستی له‌وه‌یش بووه كه ئه‌وی په‌یره‌ویی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره بکات یا له باره‌گایه‌كه‌ی نزیک بپه‌ته‌وه (حه‌ج بکات)، نه‌ك هه‌ر ته‌نیا ئه‌و كه‌سه خۆی پێ ده‌گات و به‌س، به‌شكو ته‌نانه‌ت ئه‌و شوینی ده‌موچاو لێخشانه‌ش له‌و به‌ر ده‌رگایه‌یدا، ده‌چینه‌ پێزی پاره‌ی ئالتوونییه‌وه وه‌ك سكه‌ لێدان.

ئهم تاكه هه‌لبه‌سته به‌پێی ئهم كه‌وت به‌نده (٩٠)یه‌مین و به‌پێی ئهم به‌ندی چواره‌مه (١٣)یه‌مین تاكه و شوینی ئهم تاكه له سه‌رچاوه‌كانیدا به‌م چه‌شنه‌یه:

ئهم تاكه له سه‌رچاوه‌كانی (جم، صا، كل/٣، ٥/كل، ٦/كل)نییه‌و له (ف، ق/٣)دا (٢٠)یه‌مین تاك و له (ط) (مك) و (حم)دا (٢٣)یه‌مین و له (سجا)دا (٢٤)یه‌مین و له (با/١، ج، نم/١)دا (٢٥)یه‌مین و له (ص)دا (٣٢)یه‌مین تاك و له (ما/١، مع)دا (٣٤)یه‌مین و له (كل/٨)دا (٣٥)یه‌مین و له (شح)دا (٣٦)یه‌مین تاك و له (عن، نع)دا (٣٩)یه‌مین تاك و له (مس، ه)دا (٤٢)یه‌مین تاكه.

جیاوازییه‌كان:

ار، له كل/٨)دا نووسراوه (گر): ئه‌میش ده‌گونجی و پێنووسی فارسییه. رخ چو سكه - له (مك، ج)دا نووسراوه: چو سكه - ئه‌مه‌ش ناته‌واوی له‌نگیه.

واتای گشتی:

ئه‌گه‌رچی له پال هه‌ر وشه‌یه‌کی ئهم تاكه هه‌لبه‌سته واتایه‌كان و مه‌به‌ست له ده‌ربڕینه‌كانیانم روون كردوونه‌ته‌وه و، واتایه‌كانیانم ده‌ست به‌ده‌ست به‌ستوون و به‌یه‌كه‌وه به‌لام ئهم تۆزه واتای گشتیه‌یشی له‌سه‌ر پێشكه‌ش ده‌كه‌م:

ئه‌گه‌ر كیمیا‌ی كامه‌رانی و توانایی له ماده‌ی هه‌رزان (زێڤ) دروستكردن بخوازی و بیه‌ی به‌سكه‌ی ئالتوون و... ئه‌وا له‌به‌ر ده‌رگانه پیرۆزه‌كه‌ی (پیغه‌مبه‌ر) - د.خ دا رووی خۆت هه‌لبسوو، ته‌نانه‌ت نه‌خشی روخسارت له‌سه‌ر ئه‌و خاكه سكه‌ی زێڤ ده‌رده‌چیت و له به‌هره‌ی ئه‌و كاره‌ته‌وه ده‌بیته خاوه‌نی سكه‌ی ته‌لایه‌ك كه خۆت و به‌ناو خۆته‌وه لێت دابێ و ئه‌مه‌ش مه‌به‌ست له به‌هره‌مندتر بوو به به‌نزیک بوونه‌وه له‌و پیغه‌مبه‌ره و ئاینه‌كه‌ی. واتای تری ئهم تاكه هه‌لبه‌سته له تاکی ئاینده‌دا چه‌شنه درێژه‌یه‌کی هه‌یه.

لێره‌دا وای بۆ ده‌جم كه له یه‌ك تاكه هه‌لبه‌ست پتر، ده‌ست من نه‌كه‌وتین له‌م (كه‌وت به‌نده).

٩١- ئهم تاكه هه‌لبه‌سته چه‌شنه درێژه پێدانێکی تاكه هه‌لبه‌ستی پێشووه.

له تاكه هه‌لبه‌ستی پێشوودا (كوردی) هانی (گیان)ی خۆی و هه‌ر ئیسلامی‌کی داوه بۆ نزیکتر

بوونهوه له بارهگای پتغه مېر - د.خ - و پښومایي کړدوون، ته ناهت که گه شتنه بهر دهرگانه کې له چوونه (حه ج) دا یا له په یوه نډی گیانیدا به کورنووشی ریز لنگرته وه دانه ونه وه و پروو له خاکی بهر دهرگانه کې بهن، بۆ ئه و سوو دمه نډیانه ی له کاره دا راگه یاندوون و ئه مجا (کوردي) وهک خوی به (کیان) له (هزری) خویدا گه شتېته بهر ئه و دهرگایه و پرووی خوی له خاکی بهر دهرگانه کې هه لسوویت و ئه مجا ویستېتی به (که له شیره) یا به (ئه لقه) ی دهرگانه کې، له و دهرگایه بدات و ئا له و کاته دا وهک که وتېته باری (جذبه) و (و جد) ی صوفیانه ی ساغ یا که خوی وهک په ریک له ناو (با: هه و) دا دیتووه به دم ئه و (هه و) مه ستيه له خوی یا له ئیسلامانه ی هانی داوون مه ستانه (مه ستيکی گیانی) هاتووته دهنک و فهرموویه تی:

ئو هوو نه کې به ده ست له ئه لقه ی دهرگایه کې بدهیت و..
(دست کوتاه کن ز دق الباب) ده ست بگيرره و له وه که به ئه لقه ی دهرگانه له دهرگانه کې بدهیت.

خو کوردي ئه و ونده تامه زرو بووه که بگاته ئه و بارهگا پیروزه. یا ئه و خه لکه هاندراره ی بگه نی و که چی ئه و هتا لیره دا به ئاشکرا فهرموویه تی:
هتی، ده ست بگيرره له به دهرگادا مالین.
بۆچی؟؟

چونکه دوا به دوا ی ئه م نیوبالی (یه که م) هو له نیوبالی دوو همدا هو ی ئه و فرماندانی ده ست گيرانه وه له دهرگادانه کې، به م جوړه ی دوا یی راگه یاندووه که به راستی (جهزیه گرتن) یکی (حه قیقی) یه که فهرموویه تی: به شکو
قامت حلقه ساز و بر در زن: له به زن و بالای خو ت ئه لقه یه کی وهک ئه لقه ی ئه و دهرگایه دروست بکه ئه و ئه لقه یه ی له شی خو ت بماله به دهرگایه که دا.
حلقه ساز: له و قامته ت ئه لقه سازینه واته خو ت بهینه ره وه یه که وهک ئه لقه یه ک و ئه مجا بر در زن: به دهر (دهرگا که دا) بماله: (زن) خو تی پیا بکیشه.
برواننه ئه م فرینه گیانی و سوفيگه رییه ی (کوردي) له م هه لویتسه یدا (که من ئه م تاکه هه لبه سته ی به یه کی له (شابهیت) هکانی هه و بهنده که ی دهرانم له پرووی سوفيگه رییه دروسته وه.

ئهم تاکه: هه لبه سته بۆ ئه م (هه و به ند) ه (۹۱) یه مین تاک و بۆ ئه م به ندی چواره مینه (۱۴) یه مین تاک و شوینی ئه م تاکه ییش له سه رچاوه کانیدا ئاوايه:

ئهم تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانی (صا، مک، ط، جم، ج) دا نییه و له (ف، ق/۳) دا (۲۱) یه مین تاک و له (حم) دا (۲۴) یه مین و له (سجا) دا (۲۵) یه مین و له (با/۱ و نم (۱)) دا (۲۶) یه مین و له (ص) دا (۳۳) یه مین و له (گل/۳، گل/۵، ما/۱، مع) دا (۳۵) یه مین تاک و له

(گل/۸) دا (۳۶) و له (شح) دا (۳۷) یه‌مین و له (عن، نع) دا (۴۰) یه‌مین و له (ن) دا (۴۲) یه‌مین و له (مس، ه) دا (۴۳) یه‌مین تاکه و له (گل/۶) دا (۳۴) یه‌مین تاکه. له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیدا چونه‌که و، وهک له‌سه‌روهه جیگرم کرد جیاوازییان له نیواندا نییه.

واتای گشتی:

کاتی که (کوردی) به (گیان) ده‌گانه باره‌گای پیغه‌مبهر وهیا ئه‌وانه‌ی هانی داوون بۆ چوونه (حه‌ج) و خه‌ریک ده‌بن له ده‌رگا بدهن وریایان ده‌کاته‌وه که ده‌ست له ده‌رگه لێدان بگێرنه‌وه و له بالای خۆیان ئه‌لقه‌یه‌ک بسازینن و ئه‌و ئه‌لقه‌یه‌ی له‌شی خۆیان بمالن به ده‌رگایه‌که‌دا. هه‌روه‌ها له تاکی ئاینده‌شدا له‌سه‌ر ئه‌م چوونه باره‌گای پیغه‌مبهره دواوه.

۹۲- گر در ان استانه ئه‌گهر له‌و باره‌گایه‌دا،

استانه: باره‌گا، باره‌گاه.

ره‌یابی: (ده‌ریابی) شوین یا جیگه‌ت ده‌ست بکه‌وێت، ئه‌و سایه

پشت پایی: پشتی پێیه‌ک واته شه‌قیک.

ئه‌و پشتی پێیه‌ مه‌به‌ست له (شه‌ق) ه که فه‌رموویه‌تی ئه‌و (شه‌ق) ه هه‌لده له:

به‌قصر قیصر زن له کۆشکی (قه‌سری)

(قه‌راڤ) یا (چار: پادشای) (پرووس) یا (چین) هه‌لبده: (شه‌ق) ده‌کە‌ی تی هه‌لبده: چونکه ئه‌و باره‌گایه‌ی پیغه‌مبهرت ده‌ست که‌وتوو که له تاکی پێشوودا (له ده‌رگایه‌که‌ی دابوو). ئیتر چ پێویست به‌کۆشکی ئه‌و (قه‌یسره‌)یه که (مال) یکی (جیهانی)یه و نۆ: (مال: باره‌گا)یه‌کی هه‌ردوو جیهانت ده‌ست که‌وتوو له‌و قه‌سره هه‌لده.

ئه‌م تاکه:

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته (۹۲) یه‌مین تاکی ئه‌م که‌وت به‌نده و (۱۵) یه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی چواره‌مه‌یه و شوینی ئه‌م تاکه‌یش له سه‌رچاوه‌کانیا ئاوه‌هایه:

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی (صا، حم) دا نییه‌و له (جم) دا (۱۸) یه‌مین تاک و له (ف، ق/۳) دا (۲۲) یه‌مین و له (ط، مک) دا (۲۴) یه‌مین و له (ج، سجا) دا (۲۶) یه‌مین و له (با/۱، نم/۱) دا (۲۷) یه‌مین و له (شح) دا (۲۸) یه‌مین و له (ص) دا (۳۴) یه‌مین و له (گل/۶) دا (۳۵) یه‌مین و له (گل/۳، ۵/ما، ۱/مع) دا (۳۶) یه‌مین و له (عن، نع) دا (۴۱) یه‌مین تاک و له (ن) دا (۴۲) یه‌مین و له (مس، ه) دا (۴۴) یه‌مین تاکه‌یه و له (گل/۶) دا (۳۵) یه‌مین تاکه.

جیاوازییه‌کان:

در آن، له (ج) دا نووسراوه: در آن که ئه‌مه‌ش له‌نگی ده‌داو بریگه‌یه‌کی زۆرتره.

پایی له (ج) دا نووسراوه (پای) ئه‌میش بریگه‌یه‌کی که‌متره و له‌نگه. پای: پای له (عن) دا نووسراوه (پایت) به واته پیت و ده‌گونجی.

واتای گشتی:

ئه‌گهر له‌و باره‌گای (پیغه‌مبهر - د.خ -) دا جیگه‌یه‌کت ده‌ست که‌وت ئه‌وا شه‌ق له کۆشکی

(قەيسەر) ھەلەدە و لە تاکی ئایندەیش ئەم بیرورایە درێژەى ھەيە .

ھەلسەنگاندن:

لە وێژەى کۆندا ئەم بەخستنى دوو وشەى ھاوشیو ھە تاکە ھەلبەستیکدا وەک (قصر) و (قیصر) جیناس ئارایی و جوانکارییە لەلایەن ھۆنەرەکیەو ھەلنانی ئەو ھۆنەرە و ھەلبەستەکیەتی .

۹۳- ورنەندت بەجەبە داغ قبول: ئەگەر (داخ) بنێن بە ناوچەوانتەو (نیشانەت بکەن وەک بەندەییەکی دیل، ئەو پەسند و مایەى قوبوولکردن و رازی بوونە و لە پێگەى خوا و ئاینەکیەدایە .

بەجەبە: بە ناوچەوان، بە (ئەنى)، گوايە مۆرەکە نرابی بەناوچەوانتەو (داخ کرابی)

داخ: داخکردن، بەدروشمى سوورەو ھەکراو داخ و نیشانە کرانى ناوچەوان .

قبول: قوبوول، پەسەند، پێ رازی بوون، پێگە دراو بۆ مۆرکردن، ئەو مۆرکردەى کە (کوردی) لەم نیوالبیە ھەلبەستەیدا ھەرموویەتی ئەگەر توانیت و گەیشتیە ئەو بارەگا پیرۆزەى پێغەمبەر - د.خ - وەیا، واتە بوویتە ئیسلام و لەبەرئەو مۆرى داخ نرایە ناوچاوانتەو ئەوا دەبێ ئەو مۆرکرانەت بەلاو (قبول) بێت و چونکە مۆرى دیلى و بەندەیی نییە و مۆرى کامەرانیی ھەردوو جیھانە . و دیسانەو:

مەبەست لەوہیە کە بە ئیسلامبوون نابێ بە (دزی)یەو بێ و دەبێ وەک (داغ)ى لى درابى، ئاوەھا ئاشکراى و بەو داغکراویەش دیسانەو دەبێ ئەوئەندە شانازی بکات و پێوہى بايى بێت تەنانەت کە:

داغ و غم بر دل سکندر زن: داغ و خەم بێ بە دلى ئەسکەندەرەو . ئەو سەکەندەرە مەزنەى کە جیھان گیرى کردووەو بە ھەزاران دیل و کۆیلەى ھەبووەو دەسلەلاتى بەرپۆبەراییەتى و سەرفەرماندەیی گەورەى ھەبووە و بە ئەسکەندەرەى گەورە یا (ئەسکەندەرەى مەکدۆنى) یا (ئەسکەندەرەى زەمان) ناسرابوو .

ئەم تاکە ھەلبەستە ژمارەى بۆ ئەم ھەوت بەندە (۹۳)یەمین و بۆ ئەم بەندى چوارەمینە تاکی شانزەمینە و شوێنى ئەم تاکەیش لە سەرچاوەکانیدا بەم جۆرەيە:

لە (جم، شخ، ص، صا، ف، گل/۳، مع)دا نییە و لە (ق/۳)دا (۲۳)یەمین تاک و لە (حم، ط، مک)دا (۲۵)یەمین و لە (ج) (۲۷)یەمین و لە (با/۱، نم/۱)دا (۲۸)یەمین و لە (گل/۶)دا (۳۶)یەمین و لە (گل/۵، ما/۱)دا (۳۷)یەمین و لە (گل/۸)دا (۳۸)یەمین تاک و لە (عن، نع)دا (۴۴)یەمین و لە (ن)دا (۴۴)و لە (مس، ه)دا (۴۵)یەمین تاکە .

جیاوازیەکان:

نەندت، لە (کل/۵، گل/۶)دا نووسراو: (نەندت): کە ئەمەش پێچەوانەى مەبەست و ھەلە و لەنگیشە .

هه‌لێهه‌نگاندن:

(کوردي) له‌م تাকে هه‌لێهه‌سته‌دا به‌پێی ده‌ستووری وێژهی کۆن جوانکاری و جیناس ئارایی نواندوو له‌ به‌کارهێنانی وشه‌ی (داغ) دا له‌ هه‌ریه‌کێ له‌ نیو بالێیه‌کانی ئه‌م تাকে هه‌لێهه‌سته‌دا که له‌ یه‌که‌میاندا به‌مه‌به‌ستی (داغکردن) دروشم پێوه‌نان و نیشانه‌کردنه و له‌ دووه‌میاندا به‌مه‌به‌ستی (خه‌م و خه‌فته) ه.

واتای گشتی:

ئه‌گه‌ر به‌رامبه‌ر گه‌یشته‌ به‌ره‌گای پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ - مۆری نیشانه‌کردنت بنین به‌ناوچه‌وانته‌وه‌ هه‌شتا هه‌ر په‌سند و قبوولکراوه و شایانی ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌نده‌ شانازی پێوه بکری ته‌نانه‌ت وه‌ک داخی پێ بنریت بدلی ئه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره‌دا وه‌هاپه‌ و یا ئه‌و مۆر به‌ناوچه‌وانه‌وه‌ نانه به‌رامبه‌ر بوونه ئیسلامیش پێ هه‌ر قبوول و سه‌ربه‌رزیه‌.

هه‌روه‌ها تاکێ ئاینده‌یش درێژه‌دانه به‌م بۆچوونه‌ی ناو ئه‌م تাকে‌ی سه‌ره‌وه‌.

۹۴- سر به‌پاگه‌ (سه‌ر به‌ پاگه‌ی): سه‌ر (بنێره) جیگه‌ پێی.

سگان کۆیش نه‌: سه‌گه‌کانی ئاستانه‌که‌ی ئه‌ودا دابنێ:

که‌ به‌تیکرای نیویالی یه‌که‌می ئه‌م تাকে هه‌لێهه‌سته ئه‌مه‌ی دوا‌یی ئه‌گرێته‌وه‌، ئه‌م سووکایه‌تییه له‌ هه‌لێهه‌ستی هۆنه‌ره ئیسلامیه‌کاندا سه‌رت بنێره شوین پێی سه‌گه‌کانی ئاستانه‌که‌ی ئه‌و پێغه‌مبه‌ری ئیسلامه و ئا له‌و باره‌یشدا ئه‌مجا:

دست رد بر سریر سنجر زهن:

ده‌ست: ده‌سی

پد: به‌پاشه‌وه‌دان، به‌په‌سندنه‌کردن، نه‌ویستن.

پر: به‌، به‌سه‌ر...

سریر: ته‌ختی له‌سه‌ر نووستنی، هه‌رزاله‌.

سه‌نجه‌ر زهن: (سه‌نجه‌ر) دا بماله‌، بده‌، پیاماله‌.

بنی، پیا بنی بۆ به‌ پاشه‌وه‌دانی بکێشه:

سنجر: نازناوی (ئهمه‌د کوری مه‌لیکشاه ناصر ئه‌ل‌دین) بووه‌، یه‌کێ بووه له‌ (پادشا) هه‌ره مه‌زن و به‌ده‌سته‌لاته‌کانی (سه‌لجووقی) و له‌ نیوان سالانی (۱۰۸۶ - ۱۱۵۷ز) دا ژیاوه‌.

هه‌موو ژیا‌نی پاشایه‌تییه‌که‌ی خۆی به‌جه‌نگ و تیا سه‌رکه‌وتنیه‌وه‌ به‌سه‌ر بردوو.

ده‌ستی گرتوو به‌سه‌ر هه‌موو هه‌ریمه‌کانی (پۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راست) دا و به‌نازایه‌تی و سه‌رکه‌وتن ناویانگی په‌یا کردبوو، هه‌تا چه‌ند سالێکی که‌م به‌ر له‌ مردنی به‌و ده‌سه‌لاته‌وه ژیاوه‌، له‌وه‌ پاشی که‌وته شکستی و نه‌هامه‌تی و، دیلی.

(کوردي) له‌م تাকে هه‌لێهه‌سته‌یشیدا که‌ نمونه‌ی به‌ (سنجر) و له‌ تاکێ پێشوویدا نیشانه‌ی بۆ (ئه‌سکه‌نده‌ر) و له‌ تাকে هه‌لێهه‌ستی پێش ئه‌ویشدا نمونه‌ی به‌ (قه‌یسه‌ر) هه‌ناوه‌ته‌وه‌ که‌ ئه‌م هه‌رسی تাকে هه‌لێهه‌سته سه‌رپرکردنی یه‌کتێزین وه‌ک له‌ کۆتایی له‌سه‌ر نووسینی هه‌ر

تاکیکیاندا نیشانه‌م بۆ ئەمه کردووه.

(کوردی) لەم تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا مه‌به‌ستی له‌وه‌بووه که ئەگەر که‌سی شوێنی سه‌ری له جیگه‌ی قاچی سه‌گه‌کانی ئاستانه‌ی پێغه‌مبه‌ری (ئیسلا‌م) - د.خ - دابی، هه‌شتا ئه‌و ژبانه له نووستنی سه‌ر ئه‌و ته‌خته‌ی که سه‌نجه‌ری مه‌زن له کاتی ده‌سه‌لاتیدا له‌سه‌ری ده‌نووست چاک‌تره، بۆیه فه‌رموو‌یه‌تی: ده‌ی جا سه‌ر له شوێن پیتی سه‌گه‌کانی ئاستانه‌ی ئه‌و (واته پێغه‌مبه‌ر) دابنی و ئه‌وه‌ت ئه‌وه‌نده پێ خو‌ش و سه‌ر: به‌رزی بێت که به‌هه‌موو شانازییه‌که‌وه ده‌ست بمالی به‌ته‌ختی له‌سه‌ر نووستنه‌که‌ی (سه‌نجه‌ری سه‌لجوقی) داو نه‌ته‌وێ و ئه‌و ته‌خته به‌سووکی و پيسوایی دابنی له چاو جیگه‌ی سه‌رتدا له شوێن پیتی سه‌گه‌کانی باره‌گای ئه‌و رابه‌ره به‌پێزه‌دا و به‌و هه‌موو توانایی و ده‌سه‌لاته‌وه که (سنجر) بوو‌یه‌تی:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته (٩٤) یه‌مین تاکي ئهم حه‌وت به‌نده و (١٧) یه‌مین تاکي ئهم به‌ندی چواره‌مه‌یه و له سه‌رچاوه‌کانیشدا به‌م جو‌ره‌یه.

له (ف، صا، جم) دا نییه و له (ق/٣) دا (٢٤) یه‌مین تاک و له (ط، حم، مک) دا (٢٦) یه‌مین و له (با/١، ج، سجا) دا (٢٨) یه‌مین و له (شح، نم، ١/١) دا (٢٩) یه‌مین و له (ص) دا (٣٥) یه‌مین تاک و له (کل/٣، گل/٦، مع) دا (٣٧) یه‌مین و له (کل/٥، گل/٨، ما/١) دا (٣٨) یه‌مین و له (عن، نع) دا (٤٣) یه‌مین و له (ن) دا (٤٥) یه‌مین و له (مس، ه) دا (٤٩) یه‌مین تاکه.

هه‌لبه‌سه‌نگاندن:

له ده‌ستووری وێژه‌ی کۆندا ئەگەر چ وشه یا ناویکی هاوچه‌شن له تاکه هه‌لبه‌سته‌یکدا یه‌ک به‌خێن، وه‌ک له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا (سه‌ر، پێ، ده‌ست) و، (شوێن پیتی سه‌گ و ته‌ختی له‌سه‌ر نوستن) کۆکراونه‌ته‌وه به وه‌ستا‌کاری و توانایی هۆنه‌ری دانراون.

جیاوازییه‌کان:

به‌پاگه، له (حم، با/١، شج) دا نووسراوه. (بپای) و سه‌ر نانرێته سه‌ر پیتی سه‌گ. سگان: له (ط) دا نووسراوه (مکان) و دیاره هه‌له‌یه. له ده‌سنووسه‌ره.

واتا گشتی:

ئەگەر بۆت رێک بکه‌وێ سه‌ر له شوێن قاچی سه‌گه‌کانی باره‌گای ئه‌و رابه‌ره دابنیتی ئه‌وه‌ت زۆر به‌جێتر له‌وه که له‌سه‌ر ته‌ختی نووستنی (سنجر) بنوویت و ده‌ست به‌و ته‌خته‌وه بنی و لای به‌ره.

٩٥- مست: سه‌رخو‌شی، مه‌ست.

لولاک: وشه‌یه‌کی ئه‌و (حه‌دیشی قودسی) یه‌ی پێغه‌مبه‌ره که له زمانی خواوه فه‌رموو‌یه‌تی.

«لولاک لولاک لما خلقت الافلاک»

واته: ئەگەر تۆ نه‌بوویتایه، ئەگەر تۆ نه‌بوویتایه و، یا له به‌ر تۆ نه‌بووایه، له‌به‌ر تۆ نه‌بووایه، (ئاسمان و زه‌وی) م دروست نه‌ده‌کرد.

ئهم هه‌دیشه‌ش ده‌به‌سته‌وه به ئایه‌تی ژماره (٥٦) له سووره‌تی (الذاریات) ی قورئانی پیرۆز که

خوا فەرموویەتی:

«و ما خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي»

واتە: جنۆكه و مرقۆم دروست نەدەکرد، ئەگەر لەبەرئەوه نەبوایە كه بمپەرستن و خۆیان بە بەندەگانی من بزانن، پێغەمبەری ئیسلامیش لە پێشەوايانی پەرستنی خۆی مەزن بووه و بە «رحمه للعالمين» ناوبردووه و پێنومایی بۆ پەرستنی خوا كردووه.

لەبەرئەوهیە (كوردی) فەرموویە (مست لولاك باش) سەر مەستی (لولاك) ببە.

بی پروا: بەبی پروا و بی باک و بی دەرەستی كه مەبەستی لەو سەرخۆش بوونەیه بەبی پروا.

برسر: بەسەری.

كفر: كوفر، خوانەناسی ڕاگەیاندن.

شیر: شمشیر.

اکبر: گەورەترین، مەزنتترین.

(ئەكبەر)یش دیسانەوه مەبەست لە پێغەمبەری ئیسلامە (د.خ) كه گەورەترین پێغەمبەر و ئاینەكەیشی گەورەترین ئاینە.

یا: (الله اکبر) كه خوا گەورەترین هەبوونیتییەكه و مەبەست لە شیری خۆی گەورەترینە.

ئەم تاکە:

ئەم تاکە هەلبەستە لە (مس، گل/۳، گل/۵، گل/۶، ف، ص، صا، مک، ط، مع، حم، نم، ۱/با، ۱/سجا، جم، ق/۳، ج)دا نییە و، لە (شح، گل/۸)دا (۳۰)یەمین تاک و لە (ما/۱)دا (۳۹)یەمین و لە (عن، نع)دا (۴۴)یەمین و لە (ن)دا (۴۶)یەمین و لە (ه)دا (۴۷)یەمین تاکە.

بەپیتی ئەم حەوت بەندە (۹۵)یەمین و بەپیتی ئەم بەندی چوارەمە تاکی (۱۸)یەمینە.

ئەم تاکە لە هەموو سەرچاوەکانیدا چونیەک و جیاوازییان تیانیه.

واتای گشتی:

(كوردی) بە (کیانی خۆی) یا بە هەر ئیسلامیکی چاکی گوتووێه كه بەبی پروا مەستی هەدی (لولاك)بە كه خۆی مەزن پێغەمبەریکی ئاوا مەزنی داوینێ و مەترسە بیروپروای (كفر) واتە خوانەناسی بە دەرپرینەوهی تیا بیدە بەر شمشیری مەزنتترین. كه خوا مەزنتترینە لە بوونەوهردا و پێغەمبەر مەزنتترینە لە ناو پێغەمبەرانداندا و ئاینی ئیسلامیش لە ناو ئاینەکانیدا مەزنتترین واتە (ئەكبەر) و بەو شمشیرە مەزنە شەری کوفراوی بەپێتە.

۹۶- ازسر افغن خیال افسر و زر: بیرى تاج و زیر.

سنگ درگاه دوست بر سر زن: بەردی بەردەرگانهی دەست پێغەمبەر بکه بە سەری خۆتەوه بەجی تاج و زیر یا بەردی ئەو بەردەرگانه بەسەر خۆتدا بدە، لە تۆلەیی ئەو گوناھانەیی کردووتن.

ئەم تاکە هەلبەستە (۹۶)یەمین ئەم حەوت بەندە و (۱۹)یەمین ئەم بەندی چوارەمەیه و لە

سەرچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه:

له (با/١، جم، حم، سجا، ص، عن، ف، ق، ٣/، گل/٣، ما/١، نم/١) دا نییه و له (ط، مک) دا (٢٧) یه‌مین تاکه و له (ج) دا (٢٩) یه‌مین و له (شح، گل/٨) دا (٣١) یه‌مین و له (ص) دا (٣٦) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٣٧) یه‌مین تاک و له (کل/٥، مع) دا (٣٨) یه‌مین تاک و له (نع) دا (٤٥) یه‌مین و له (مس، ن) دا (٤٦) یه‌مین و له (ه) دا (٤٨) یه‌مین تاکه.

جیاوازیه‌کان:

دوست، له (مک، ج) دا نووسراوه: (دست) که ئەمەش هه‌له‌یه و ده‌بی له نووسین یا له چاپکردنیوه بی.

واتای گشتی:

له خه‌یاڵکردنه‌وه له تاجی پاشایه‌تی و زیر و زیو، واز بینه و به‌ردی به‌ر ده‌رگه‌ی دوست جیگه‌یان ئه‌و ده‌گریت و مه‌گه‌ر له گوناها‌ریدا بیما‌لی به‌سه‌ری خۆتا.

٩٧- قلم نسخ: قه‌له‌می پو‌وچ کردنه‌وه، هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه.

به‌پنج مصحف نه: به‌پنج میصحه‌فدا

بنیی (بکیشه، بهینه)

واته: خامه (قه‌له‌می) کوژاندنه‌وه، پو‌وچکردنه‌وه بهینه به‌سه‌ر پنج دانه میصحه‌ف (موصحف) دا، به‌هۆی په‌یا‌بوونی قورئانی پیرۆزه‌وه که ئه‌و پنج په‌راوییه پیرۆز و ئاسمانییه‌ی سرپییه‌وه و جیگه‌ی ئه‌وانی گرت‌وه (نه‌سخ) ی کردن.

پنج میصحه‌فه‌کان بریتین له:

١- ئه‌و میصحه‌فه‌ی که له لایه‌ن خواوه بۆ باوکه (ئاهم) هاتوه، ئه‌ویش بریتییه له (٢١) سیفر، واته په‌راوی یا سیپاره. ئه‌م وشه‌ی (سیفر) هیش له وشه‌ی (سیپاره) ی کوردی کۆن و په‌سه‌نه‌وه و ده‌ریاره، که به‌واته (په‌راوی دانراو: الکتاب المؤلف) ه.

٢- ئه‌و میصحه‌فه‌یه که بۆ (شیث) ی پیغه‌مبه‌ر نێردراوه و (٢٩) سیپاره‌یه.

٣- ئه‌و میصحه‌فه‌یه که بۆ هه‌زه‌تی (نوح) له (٣٠) سیپاره دا هاتوه.

٤- ئه‌و میصحه‌فه‌یه که بۆ هه‌زه‌تی (ئبراهیم خه‌لیوللا) هاتوه له (١٠) سیپاره‌دا.

٥- ئه‌و میصحه‌فه‌یه که بۆ هه‌زه‌تی (موسا) پیغه‌مبه‌ر هاتوه له (١٠) سیپاره‌دایه و له ناو (ته‌ورات) دان.

کۆی سیپاره (سیفر) هکانی ئه‌و په‌راوییه پیرۆزانه (١٠٠) دانه که به‌زۆری بیرو‌رای زانا ئاینیه‌کانیان له‌سه‌ر یه‌ک ده‌نگن و ده‌گه‌نه پیغه‌مبه‌رانی تر که په‌راوی پیرۆزیان هه‌بووه. (کوردی) درێژه‌ی به‌م باب‌ه‌ته‌ی هه‌ناوه و له نیوه‌بالی دووه‌میدا که: کزک حک: قه‌له‌م بری به (کراندن) کوژاندنه‌وه‌ی

نووسین ئەمەش به‌رامبه‌ره به (قه‌له‌م پو‌وچ کردنه‌وه) که‌ی نیویالی پێشو.

به چار دفتر زن: به چوار ده‌فته‌ردا بهینه، واته به‌و (کزکی هه‌ککردن) ه نووسراوی چوار

دهفتهر بکړینه و بیسړهوه.

به لیکدانه وهی من مهبهست لهو (چوار دهفتهر) یا چوار بهرگه له پټست دروست کراوه: (چوار ئینجیله کهی حه زه تی عیسا پیغه مبه - د.خ - یه که چوار زانای ئاینی مه سیحی باوه پیکراو که (مهتا) و (لؤقا) و (یوحنا) و (مهرقس) بوون و هریه که یان ئهوی پتی زانیوه له راستترین فهرمووده و کرده وهکانی (حه زه تی عیسا - د.خ - (نووسیویه تی و نووسین هریه که یان له یهک (بهرگ) یا (دهفتهر) دا بووه هی هر چواریان (ئینجیل) واته (مژده) ی په راوی پیروزی ئاینی مه سیحی هره مه زنترینیان پیک هیناوه که وهک (کوردي) له نیوبالی دووه می ئهم تاکه هه لېهسته ی سهره وهدا، به (چار دفتر) ناو بردووه که هریه که شیان (ئینجیل) یکه.

« لیردها مهبهست له چوار دهفتهر، چوار کتیبه ئاسمانییه کانه:

تهورات بؤ مووسا، زه بوور بؤ داوود، ئینجیل بؤ عیسا و، قورئان بؤ محمده - د.خ - یه، ئهم هه لېهسته به لای مه لاکانه وه (کوفر) ه به لام به لای (صوفی) یه کانه وه که (فنا فی الله) دهبن، دروسته. ئهم هه لېهسته نابی به گهوا، که دهر باره ی (بهها) وترابی»

ئهم تاکه هه لېهسته که (۹۷) یه مین تاکی ئهم حهوت بهنده و (۲۰) یه مین تاکی ئهم بهندی چواره می به پتی سهرچاوه کان و ئهم تاکه ش ژماره که ی له هر سهرچاوه یه کدا بهم چه شنه یه. له سهرچاوهکانی (ف، ص، جم) دا نییه و له (ق/۳) دا (۲۵) یه مین تاک و له (حم) دا (۲۷) یه مین و له (ط، مک) دا (۲۸) یه مین و له (سجا) دا (۲۹) یه مین و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۳۰) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۳۲) یه مین و له (ص، گ/۳) دا (۳۷) یه مین تاک و له (گل/۶) دا (۳۸) یه مین و له (گل/۵، مع) دا (۳۹) یه مین وه له (ما/۱) دا (۴۰) یه مین تاک و له (عن) دا (۴۵) یه مین و له (نع) دا (۴۶) یه مین و له (مس، ن) دا (۴۸) یه مین و له (ه) دا (۴۹) یه مین تاکه.

جیاوازیه کان:

ئهم تاکه هه لېهسته به رای ماموستا روزه یانی:

«ئهبی موعه ماما: په ردهک» بیت چونکه له راستیدا واتای ئهم تاکه هه لېهسته ئاگاداری زور و سهرچاوه ی باوه پیکراوی دهویت و بویه له لایهن نووسه رهکانی ئهم تاکه وه زور جیاوازی له نسخه (روونووس) هکانیدا په یابووه وهک:

قلم، له (حم، گل/۳) دا نووسراوه: خامه: واته که ئهمیش (فارسیانه) تره و دهگونجی و ئهگر له زورینه ی سهرچاوهکاندا وها بووایه، له سهره وه جیگرم دهکرد:

نسخ، له (حم، با/۱، شح، مع، گل/۶، گل/۸) دا نووسراوه (رد) ردهد، چونکه له تاکیتی پیشتردا ژماره (۹۴) دا وشه (رد) هاتووه و شاعیریکی به توانای وهک (کوردي) ئهم (دوباره کردنه وانه) ناکات، وشه (نسخ) یش که له په راوییه ئاینیه ئیسلامیه کاندا لهم باره یه وه هاتووه، بویه هر وشه ی (نسخ) هکهم هیشته وه.

به پنچ، له (نم/۱، با/۱، سجا، حم) دا نووسراوه: (ببیخ: به بیخ) ئهمه ش ئهگرچی ده شیت،

به لām له واتادا کووړه، وهک (به پهنج) هکه واتا فراوانتر و گونجاوتر نښه. مصحف نه: له (عن، گل/۳، گل/۸، نم/۱، با/۱، سجا، ما/۱) دا نووسراوه: (مصحف کش) نه مهش دهگونجی و به واته (بکیشه) به و جیاوازیه کی نه وتوی نښه له گهل (نه) هکه دا. کزلک، له (مک، ج) دا نووسراوه: (کرنک). که نه مهش و اتای قولنگ ددات و هرگیز وشه ی (کرنک: قولنگ) بۆ نه شوینه ناگونجی؛ چونکه (کزلک) که قه له مېری تایبه ته به (کراندن) نووسینی هه له و، قولنگیش ئامېریکی له پۆلای سهخت دروست کراوه و دهسکه که ی له داره و، وهک (تهور) ی دار قلېشاننده وهیه، کار و (قولنگ) بۆ به ردتاشی و کاری (کزلک) که بۆ نه شوینه به جی و پر به پر، به لām کاری (قولنگ: کرنک) بۆ نه شوینه نه بووه و نابی و هه له یه. واتای گشتی:

(کوردی) له تاکه هه لېه ستهیدا له خوښه ویستی قورئان و (نسخ) کردنی په راوییه کانی تر، دواوه و به و بۆنه یه وه، فهرموویه تی خامه ی (نسخ) کردن به سهر په راوییه پیروژه کانی (ئادهم و شیت و، نوح، ئیبراهیم و مووسا) پیغه مبه راندا به ټنری و به قه له مېریش چوار ئینجیله که بکړنری (و ههر په یرووی قورئانی پیروژ بکریت نه مهشی بۆ سهریننی ژيانی (کوردی) خوی گوتووه.

۹۸- بانگ حق آشکار فرمودند: بانگی حقیان به ئاشکرای فهرمووه - نه نیوبالیه نیشانه یه بۆیه له (پهنکی پتشیان) که گوتراوه.

(بانگی حق به ئاشکرا خوښه)، یا (بانگی محمه به ئاشکرا خوښه).

حهق: راستی و حقیقهت و زۆرم له سهر لیکدانه وهی نه و شهیه له پتشتیری ئیره ی نه په راوییه نووسیوه.

له سهر نه نیوبالیه وهیه که دوا به دوا ی نه فهرموویه تی:

نعرهء جوش و رقص آور زن: که واته: نه عرته ی جوشه ټن و ئاره زوی هه لپه رین (رقص) کردن بهرووژینی.

نعره: نه عرته، نرکه ی به هیز و نه ره له خوښیدا.

به واته دهنگی به رن، فریاد و هاوار کردنی خوښی.

جوش: جوشش، هه لچوونیکي دهر و نیی خوښ و له هه ست به خوښکردنه وهیه و مه بهستی له به جوش هاتنه به و نه عرته یه.

رقص: هه لپه رکی و مه بهستی له نه عرته ی خرۆشانندی دهر و نه، بۆ هه لپه رین.

آور: هټن، وهک: جوش هټن.

نه تاکه هه لېه سته وهک پتشیه کییه کی تاکه هه لېهستی دوا ییه که نه ویش دوا تکی نه بهندی چواره مه یه.

نه تاکه هه لېه سته (۹۸) یه مین تکی نه هوت بهنده له بهندی چواره مه شدا (۲۱) یه مینه و به پتی سهرچاوه کانیش بهم چه شنیه:

ئەم تاكە لە سەرچاوەكانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/۳، مك، نم/۱) دا نڤیه و لە (مع) دا (۳۰) یەمین تاكە و لە (شح، گل/۸) دا (۳۳) یەمین و لە (گل/۳، ص) دا (۳۸) یەمین و لە (گل/۶) دا (۳۹) یەمین و لە (گل/۵) دا (۴۰) یەمین و لە (ما/۱) دا (۴۱) یەمین و لە (عن) دا (۴۶) یەمین تاك و لە (نع) دا (۴۷) یەمین و لە (مس، ن) دا (۴۹) یەمین و لە (ه) دا (۵۰) یەمین تاكە.

جیاوازییەکان:

حق: لە (مس) دا نووسراوە (خوش) و ئەگەرچی دەگونجی بەلام بەپێی (بەندی پیشینان) نیشانە بۆ کراوە کە وشە (حق) گونجاوترە و بەلگەی ئەوەیە کە لە سەرینی (کوردی) دا ئەو (بەندی پیشینان) دا لە بەکارهێناندا بوو و دیارە بەرتیش هەبوو ئەمە لە ڕووی تەمەنی پەندەکەوه.

واتای گشتی:

وەک رام گەیاندا ئەم تاكە هەلبەستە وەک پیشەکییەکی تاکی پیشوو وەهایە کە لەو تاكەدا کۆتایی بەم بەندی چوارەمە هێناوه.

لێرەدا وەک دەست بکات بەسەرەتای کۆتاییهێنان بەم بەندی چوارەمە بە ئاشکرا و بە نەعرەیهکی بەجۆش و خروڤشەوه بە دەم هەلپەڕینەوه فەرموویەتی: بۆ بانگی حەق هەڵدان گوتراوە کە دەبی بە ئاشکرا بێت، بۆیە تۆش ئەو (گیانی کوردی) ئەو موسولمانێکی پاک تۆش نەعرەتەوێ خوشیەت و هەستی هەلپەڕین بزۆین لێ بده و لە هەمان کاتیشدا (کوردی) مەبەستی لە نەعرەتەکە ئەم دوو تاكەو دواوییە کە بەر لە ڕاگەیانندی دوو تاكە دووبارەکردنەکی دواي هەر بەندیک دەگوترێنەوه و یەكەمیان بە (فارسی) و (دووهمین) یان بە (عارەبی) یە کە لە کۆتایی تاکی ئایندەوه پیشکەشیان دەکەمەوه.

۹۹- جەرەای برکش: قومیک لەو بادەیهی (لولاک لولاک) هەڵدە (بخورەوه) کە لە تاکی هەلبەستی (۹۵) دا ڕای گەیانندوووه

ئەو قومه باده خواردنەوهیەت، لەو ئاهەنگەدا بی، کە لە تاكە هەلبەستی پیشوو دا ڕای گەیانندوووه.

بدین: ئا لەم مەبەستی (لە ئاهەنگەدا) یە.

آهنگ: لەم ئاهەنگەدا کە لە تاکی پیشوووه بە هاتنە جۆش و هەلپەڕکی دەستی پێ کردبوو، ئەویش ئاهەنگی ڕاگەیانندی دوو تاكە (دوو پاتەکرانەوهکی کۆتایی هەر بەندیکە).

ئاهەنگ وەک مەبەست لە جۆرە شایي و زەماوەندیکە لە هەمان کاتدا واتای (مەقام) و (گۆزانی) ش دەدا کە لەو جۆش و خوشی هەلپەڕکێیدا گۆزانیبێژی دەنگ خوش (بیانچری).

ئەمجا (کوردی) بەم نیویالی دووهمی ئەم تاكە کۆتایی بەم بەندی چوارەمە دەهینی و فەرموویەتی:

شور و غوغا بر اهل محشر زن:

شور: ههرا و زهنايهك له ناخى ههست بهخوشى كردنهوه سهري ههلاىي. غوغا: ژاوه، دهنك دهنك، زايهله له كوڤوونهوهيهكى جوش و خرؤشى خوشيدا نهك (غوغا)ى به واته هات و هاوارى ناخؤش.

(كوردى) مهبهستى لهو بهرپاكردنى (شؤر) و (غهوغايه) له كؤتاييى ئەم نيوبالى دووهمهدا وشهى (زن) به واته (لى بده، ههلبده، بانك بده، بهريا بكه) رايگهياندووه بهلام بؤ: اهل محشر: مهبهست له خهلكانى رؤزى رستهخيى كؤتاييى ژيان و جيهان واته (قيامهت) له دهشتى مهحشرهرا، به واتايهكى تر مهبهستى كوردى لهو (ئههلى مهحشر)ه ههموو مردوو ئيسلامهكانه كه مژدهى پى داوون بهو خوشيى ئاههنگى شؤرو غوغا پى جوش و خرؤشه واته بهر شفاعهتى پيغهمبەر كهوتنه ئەو مژدهيهش له فلهسهفهيكى ئاينيهوه سهري ههلاوه.

له ئاينى ئيسلامدا پروا وههايه كه خوا دسهلاتى شفاعهتكردن (پارانهوه بؤ ليخؤشبوونى گوناھبار ئيسلامهكانى) داوه به پيغهمبهرى ئيسلام كه له رؤزى (قيامهت)دا بؤيان له خوا دهپاريتتهوه خاوى مەزنيش مژدهى (قبول)كردنى ئەو پارانهويه (شفاعت)دى بهو پيغهمبهرى داوه كه واته ئيسلامهكان بهئاوات دلخؤشى ئەو ليپوردنهويهين.

(كوردى) بهپشت بهستن و هيووا بههيزيهوه بهم مژدهى شفاعهتهى (پيغهمبهرى ئيسلام) يا دلخؤشى بهم فلهسهفه ئيسلامييهوه ئەو (شؤرو غوغا)يه بهسهر مهستى فهرموددى (لولاك لولاك) كهوه كه له تاكه ههلبهستى (٩٥)دا لى داوام به (نهعرته)وه مژدهيك به ههموو ئەهلى مهحشر دهدات و هيووايان پتهو دهكات كه ئەى ئيسلامهكانى ئەهلى مهحشر ترس له سزادانتان له دل دهركن؛ چونكه ئيمه پيغهمبهرىكمان هيه (شفاعت)دان دهكات و خاوى كههرش بهپيى ئەو (شفاعت)ه له گوناھانمان خؤش دهپيى.

ئهمه پوختهيهكى مهبهستى (كوردى)بوو لهو دهنك له (ئههلى مهحشر) كردنه كه له رؤزى قيامهتدا خاوى مەزن يهك يهك له چاكهى ههر كهسكدا فرمانى چوونه بههشت دهدات و بهرامبهر به خراپهيان فرمانى سزادانيان دهدات به ئاگرى دؤزهخ بهلام (كوردى) لهگهلاى باوهركردنى بهم راستيهشدا بههؤى ودهى بهرزيهوه بهتواناى (شفاعت) كردنهكهى ئيسلام، مژده به ئيسلامه گوناھباركانى ئەو ئەهلى (مهحشر)وه دهدات كه جيگهيان بهههشته؛ چونكه بهلاى ههر يهكهيهوه خويان به يهكى له ئيسلامهكانى ئاينى ئەو پيغهمبهرهيان داناوه.

ئهم تاكه ههلبهسته كه دوا تاكى ئەم بهندى چوارمه و (٢٢)يهمين تاكى ئەم (بهند)هيشه وهم كهوت بهندهيشه (٩٥)يهمين تاكه و دواى ئەم (دووتاك) دووپاتكردنهوهكه دپيى.

بهلام به پيى شوپنى تاكهكه له سهراوهكانيدا بهم جؤريه:

ئهم تاكه له سهراوهى (ص، جم)دا نيهيه و له (ف)دا (٢٣)يهمين تاك و له (ق/٣)دا (٢٦)يهمين تاك و له (حم)دا (٢٨)يهمين و له (ط)و (مك)دا (٢٩)يهمين و له (سج)دا (٣٠)يهمين و له (با/١، ج، مع، نم/١)دا (٣١)يهمين و له (شح، گل/٨)دا (٤١)يهمين و له (ما/١)دا (٤٢)يهمين

و له (گل/۶) دا (۴۰) یه مین و له (گل/۵) دا (۴۱) یه مین و له (ما/۱) دا (۴۲) یه مین و له (عن) دا (۴۷) یه مین و له (نع) دا (۴۸) یه مین و (مس، ن) دا (۵۰) یه مین و له (ه) دا (۵۱) یه مین تاکی ئهم
حهوت بهندهیه.

جیاوازیهکان:

برکش و، له (ط) دا نووسراوه (سرکش و): بخۆروه، ئهمیش دهگونجی و یهک واتا ددهن.
جرعهای برکش، له (عن) دا نووسراوه: جرعها برکش و: قومه بادهکه بخۆروه و، ئهمیش
دهگونجی.

برکش و له (گل/۳، گل/۵، گل/۶، ف) دا نووسراوه (درکش و): درکش - ئهمیش له واتا دا،
زۆر پریه پریه و ئهگه چي واتا ددهت، به لام زۆتر به لای (دهربهینه) دایه نهک (فری که).
بدین له (عن، گل/۳، گل/۵، گل/۶، نم/۱، با/۱، سجا، حم، ق/۳) دا نووسراوه، (باین)
ئهمیش واتا ددهت به لام ئهوندهی (بدین) هکه تهواو نییه.
بدین له (ج) دا نووسراوه: (درین) و ئهمیش ئهگه چي وک (بدین) هکه (تهواو) نییه که زۆربهی
سهرچاوهکان (بدین) یان تیا نووسراوه، به لام ههر واتا ددهت.

واتای گشتی:

(کوردي) له ږيگهي ئاماده کاري، هه لډاني (بانگه ئاشکرا) يه کهيدا که دهربريني جووته تاکه
هه لډه سته (فارسي و عهره بي) به بالا و به باونگه که يه تي که دواي ههر بهنديکه وه دووپاته ي
کردوونه ته وه فرموويه تي:

قومتيک له باده ي (گياني - و - مه عنه وي) بخۆروه و له م ئاههنگي خۆش ييه دا به دهم
نه عهره ته وه هه راو زه نا و ئاواز و مژده ي خۆش به مردوواني (ئه هلي مه حشه ر) بگه يه نه که
گوناهکاره کانيان مه ترسيان له سزاي سووتاني ناو ئاگري دۆزه خ نه بيت؛ چونکه ئيمه ي
ئيسلام شه فاعه تي پيغه مبه ره که مان مژده پي دراوه ...

من ئهم بر وايه ئاوا به راشکاوي و به بي (پالاوته تياکردن) مه ترسي داره.
و له پاش ئهم تاکه هه لډه سته ي سهره وه دوو تاکه (دووپاته کردنه وه) که ي راگه ياندووه که:

کاي دمت نغمه سرافيلي
مورد و اردات جبريلي
أَنْتَ شَمْسُ الْهُدَى وَنُورَ الْحَقِّ
أَظْهَرَ الْحَقِّ يَا ظُهُورَ الْحَقِّ

به‌ندی پینجه‌م

- ۱۰۰- وقت قرب وصال می بینم
عشق را در کمال می بینم
- ۱۰۱- با ندیمان خسرو اندر راز
شنگ و سیما غزال می بینم
- ۱۰۲- با وصیفات به‌خلوت شیرین
کوهکن با جلال می بینم
- ۱۰۳- با سرانی که سالک عشق اند
خلوتی با دلال می بینم
- ۱۰۴- رازداران خاص آن خلوت
همه (عیسی خصال) می بینم
- ۱۰۵- همه از عشق آن شه (لولاک)
عاقبت یک مآل می بینم
- ۱۰۶- همه دربای کوی او هستند
آنچه فرخنده حال می بینم
- ۱۰۷- آنچه در کارگاه نقش صور
ذره‌ای زان جمال می بینم
- ۱۰۸- آنچه آورد، کرد و، گفت و، بود
همه سحر حلال می بینم
- ۱۰۹- آنچه در کائنات کرده ظهور
مظهر لایزال می بینم
- ۱۱۰- پرتو مهر طلعت جانان
بی کسوف و زوال می بینم
- ۱۱۱- زاهدا! کشک شاه بینی و من
عرش آن متعال می بینم

- ۱۱۲- مجلس و خلوتگاه همسایه
کوی آن قد نهال می بینم
- ۱۱۳- صف ارواح را در آن منزل
جا به صف النعال می بینم
- ۱۱۴- پاسخ و حرف اهل آن مجلس
همه رمز و مثال می بینم.
- ۱۱۵- درس و بحث و بیان آن مکتب
عاری از قیل و قال می بینم
- ۱۱۶- حل اشکال و رمز آن استاد
بی جواب و سؤال می بینم
- ۱۱۷- طوطی نطق را در آن محضر
پشت ناینه لال می بینم
- ۱۱۸- طائر وهم را در آن مجلس
خسته، بی پر و بال می بینم
- ۱۱۹- بختی عقل را در آن هامون
بردو زانو عقال می بینم
- ۱۲۰- تشنه را زیر پای خضر نبی
چشمهء بس زلال می بینم
- ۱۲۱- در رکاب محمدی خود را
هندوئی چون بلال می بینم
- ۱۲۲- قطع آن راه جز به لطف دلیل
رهروانرا محال می بینم
- ۱۲۳- قدسیان برفراز علین
نکرشان این مقال می بینم

۱۰۰- وقت قرب وصال می بینم: کاتی نزیکیبونه‌وهی بهیه‌کگه‌یشتن ده‌بینم.

قرب: نزیکیی، نزیکبوونهوه.

وصال: بهیهکگه‌یشتن، ژوان، ئەو بهیهکگه‌یشتنه‌ی که (کوردی) له دوا تاکاکه‌نی به‌ندی چواره‌میدا ده‌نگی لی دابوو که مه‌به‌ستی له بهیهکگه‌یشتنی به‌باره‌گای پیغه‌مبه‌ره و دیاره وه‌های ره‌چاو کردووه که به نیازوهه بووه بچیتته (حه‌ج) و، یا که له له‌بیر و بروای ئایینی ئیسلامدا یادکردنه‌وه‌ی مردن و کاتی مردن به‌نهریتیکی په‌سندی داناوه و له‌م رووه‌وه ده‌شی که (کوردی) له کاتی دانانی ئەم به‌ندی پینجه‌مه‌یدا بیرى له مردن کردیته‌وه و له ته‌مه‌نیکی پیریدا بووی و ئەو بیر له مردن کردنه‌وه‌ش و مردنه‌یشی به‌لاوه گه‌یشتن به‌کۆر و کۆمه‌لگای ئیسلام دانایی که‌وا مژده‌ی شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ریان دراوه‌تی له پۆژی قیامه‌تا که کۆتایی به به‌ندی پیشوو پی هیناوه، و ئەو به‌ر شه‌فاعه‌ت که‌وته‌نی به گه‌یشتن به‌و ره‌ه‌به‌ره خۆشه‌ویسته‌ی خۆی داناوه که پیغه‌مه‌ری ئیسلامی مه‌به‌ست بووه.

می بینم: ده‌بینم، ره‌چاو ده‌که‌م، وام دیتته به‌رچاو.

له مه‌وه (کوردی) چووته سه‌ر نیو بالی دوومی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی و فه‌رموویه‌تی: عشق را در کمال می بینم: عه‌شق له پایه‌ی (که‌مال) دا ده‌بینم.

کمال: ته‌واوی، پر به‌پیری، ئەوپه‌ری راده‌ی هه‌ر شتی‌ک، ئەم وشه‌یه (صۆفیه‌کان) وه‌ک زاراهیه‌کی تایبه‌ت به‌ رێبان‌ه‌که‌ی خۆیان به‌کاریان هیناوه به‌لایانه‌وه بریتیه له‌وه‌ی که بۆنی شتیکی لی ده‌کریت و سروشتی ئەو شته‌ی پی دیتته دی و، به‌رامبه‌ر به‌ بوونیتی (وجود) که که کردگاری خوای مه‌زنه و جگه له‌و به‌که‌سی تر (که‌مال) پێک نایه‌ت، ئەمه‌ش ئەوپه‌ری پی داگرتنیانه به‌بوونی کردگاریتی خوای مه‌زنه‌وه. لێره‌دا عه‌شق (ئه‌قینه پاک) له خۆ بووردنه‌که‌ی خۆیان به‌رامبه‌ر به‌خواوه گه‌یشتن به‌ په‌رته‌وی خوایی و رابه‌ره هه‌ره خۆشه‌ویسته‌که‌ی که پیغه‌مه‌ری ئیسلامه که ئای مه‌به‌ست له‌و به پیغه‌مه‌به‌ر گه‌یشتنه ئای (حه‌ج) کردن، ئای (مردن) بووه.

(کوردی) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا وه‌ک چۆن میوه‌یه‌ک به‌ته‌واوی و به‌ چاکی له‌ راده‌ی باشی خۆیدا ده‌گات، ئاوه‌هاش خۆی و ته‌مه‌نی خۆی و نیازى (چوونه‌ حه‌ج) له‌و پیریه‌یدا که‌وا دیاره (نه‌گه‌یشتووه ئەو حه‌جه بکات و به‌سه‌ریدا مردووه وه‌یا (کوردی) ئەو عه‌شقه حه‌قیقیه‌ خواناس و خواپه‌رستییه که بوویه‌تی به‌وپه‌ری ته‌واوییه‌وه ره‌چاوی کردووه و که‌وتووته هه‌ره کامه‌رانی گیانییه‌وه که له تاکه‌کانی دواپی ئەم به‌ندی پینجه‌مه‌یدا ئەم راستیه‌یه ده‌رده‌که‌ویت. ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌م (حه‌وت به‌ند) ه‌داو به‌پیتی ئەوه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌ی که ده‌ستم که‌وتوون ده‌بیتته تاکی (۱۰۰) هه‌م له‌م به‌ندی پینجه‌مه‌دا یه‌که‌مین تاکه.

به‌لام له‌سه‌رچاوه‌کانی ئەم تاکه‌دا شوینی (ژماره‌ی) ئەم تاکه به‌م جۆره‌یه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌ سه‌رچاوه‌ی (جم) دا نییه و نه‌ک هه‌رئوه‌نده به‌شکو سه‌رپاکی ئەم به‌ندی (پینجه‌م) له‌م سه‌رچاوه‌یه‌دا نه‌دی، وای بۆ ده‌چم که هه‌موو ئەو لاپه‌رانه‌ی ئەم به‌نده‌ی تیا نووسرا‌بن، له‌به‌ر جزویه‌ند پچراوی په‌ری بن و نه‌که‌وتبه‌وه شوینی خۆیان له‌وانه‌یشه

له گهڻ ڪه شڪولي ترڊا، يا ههروا به جياوازي له پهراوڻخانه ي ڪه سيڪه وه سهر هه لڊاٽ.
 ٽهم ٽاڪه له (ص) ڊا (٢٢) يه مين ٽاڪه و له (ف) ڊا (٢٤) يه مين له (ق/٣) ڊا (٢٧) يه مين و له
 (حم) ڊا (٢٩) يه مين و له (ط، مڪ) ڊا (٣٠) يه مين و له (سجا) ڊا (٣١) يه مين ٽاڪ و له (با/١، ج،
 مع، نم/١) ڊا (٣٢) يه مين وه له (شح، گل/٨) ڊا (٣٥) يه مين ٽاڪه و له (ص، گل/٣) ڊا (٤٠) يه مين
 ٽاڪ و له (گل/٦) ڊا (٤١) يه مين و له (گل/٥) ڊا (٤٢) يه مين ٽاڪ و له (ما/١) ڊا (٤٣) يه مين و له
 (عن) ڊا (٤٨) يه مين و له (نع) ڊا (٤٩) يه مين ٽاڪ و له (س، ن) ڊا (٥١) يه مين و له (ه) ڊا
 (٥٢) يه مين ٽاڪي ٽهم حوت بهنديه وه.

واتاي گشتي:

ڪاتي نزڪي ويصال ڪه به (حه ج) يا به (مردن) ده بينم، چونڪه (ٽه ٽيني حقيقي) م گهيوته
 ٽهوپري تهواوي و ريڪويٽي.

١٠١- بانديمان خسرو اندر راز: له گهڻ هاودهه مڪاني خسرو له راز و نياز و خوش رابواردني
 جيهانيدا ده بينم.

با: له گهڻ

نديمان: ياوره مڪان، هاودهه مڪان، هاوالي خوش رابويره مڪان:

خسرو دا ڪه له گوڦتوگوي ٽياني خوشي جيهانيدا ڪه له گهڻ خسرو دا به سهر ي ده بين.

خسرو: خسرو ڪوري هورمزي چوارهم، (٣٢) همين پاشاي ساساني بو.

اندر راز: له گوڦتوگوي نه ٽيني و رازونياز له بادهنوڻي و ٽنبازيڊا.

(ڪوردي) نيو بالي دووهه مڪه ي به وهنده ڪوتايي هيتاوه له مهر ياوره راني (خسرو) راز و

نيان مڪاني له نيو بالي دووهي ٽهم ٽاڪه يدا ٽاوري له و ٽافره تانه داوه ته وه ڪه (خسرو) و

(ياور) مڪاني له گه ٽياندا رايان ياور دووه و فرموويه ٽهوانه:

شنگ و سيما غزال مي بينم (شنگ و سيما غزال مي بينم) = له نيو ٽهوانه دا.

شنگ و سيما غزال مي بينم: واته ٽهو (شنگ و سيما غزال) انه له گهڻ ياوره مڪاني

(خوسرهو دا له رازونياز و ناز و نووزو نازڪي شيدا ده بينم له م ليڪدان وه فره په لوپويه مڊا له

بارهي (خوسرهو) و رهوشته وه مه به ستم ٽهويه ڪه (ڪوردي) ٽه مانهي مه به ست بوون ڪه وهڪ

پيشه ڪيه ڪه له نمونهي خراپي و خراپه ڪاري و خوانه ناسي و پهريه وي نه ڪردني

فرمايشته مڪاني خواي مه زندا له پيناوي خو په رستي و گهوزاندا له ٽياني داوين پيسيدا و

(ڪوردي) ٽه وهنده دلگران بووه له (خوسرهو) و هه ٽويسته مڪاني ٽاڪي ٽايندهيش هه له سهر

(خوسره) راگه يان دووه ڪه دواي ٽه وه ده چيته سهر نمونهي چاڪ چاڪه کاران هيتانه وه، ڪه له

ٽاڪي ٽاينده شدا ليڪدان وه ڪه م ده به ستم به م ليڪدان وه ويه وه له سهر ٽهم ٽاڪه ي سهر وه به پتي

بوچوون و ٽيگه يشتم له م دووتاڪه هه ٽهسته.

ٽهم ٽاڪه هه ٽهسته به پتي سهر چاوه مڪان له لاي من گهيوته (١٠١) يه مين ٽاڪه هه ٽهستڪ ڪه

توانيم له (٢٤) سهر چاوه به دهستي به ٽينم و هه ٽهم ٽاڪه مه به ستيش له م (بهندي

چوارهم(هدا دووهمین تاکیتی.

به لّام شوینی ئهم تاکه له م (۲۴) سه رچاوه مه مدا له سه ر ئهم تاکه هه لّبه سته به م جوړه یه:
ئهم تاکه له سه رچاوه کانی: (با/۱، جم، حم، سجا، صا، عن، ف، ق/۳، نم/۱) نییه و له (ط، مک) دا (۳۱) یه مین تاک و له (ج) دا (۳۲) یه مین و له (مع) دا (۳۳) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۳۶) یه مین و له (ص) دا (۳۹) یه مین و له (گل/۳) دا (۴۱) یه مین تاک و له (گل/۶) دا (۴۲) یه مین و له (گل/۵) دا (۴۳) یه مین و له (ما/۱) دا (۴۴) یه مین و له (۴۴) یه مین و له (نع) دا (۵۰) یه مین و له (مس، ن) دا (۵۲) یه مین و له (ه) دا (۵۳) یه مین تاکي ئهم به ندی حه وته مه ئهم تاکه (۲) یه مین تاکي ئهم (حه وت به ند) یه و ده توانری بزانری. له هه ر سه رچاوه مه کدا چه نده مین تاکه له م به نده دا

جیاوازیه کان:

نیو بالی دووهمی ئهم تاکه له (نک، شح، مع، ج) دا به م جوړه یه:

«خسروی باجمال می بینم»

هه روه ها له (ن، ص، ط) دا له جیگه ی (جمال) ده که نوو سراه (جلال) که ئهمه یان نیو بالی دووهمی تاکي ئاینده یه و به هه لّی له به ر نوو سینوه ئاویتته ی ئیره بووه و، ئهم هه ردوو جیاوازی به سه ره وه بۆ ئیره. ناگونجی و هه لّ و شتواوویه و به شتوه ی (کوهرن باجلال می بینم) یش هاتوه.

له م به ندی پینجه مه یشدا وه کو به ندی سییه می ئهم حه وت به نده ئالوگۆر و پاش و پیش و ئه وه نده ی توانام و به هۆی سه رچاوه کانه وه توانیم شتواوویه کان ده ستنیشان و چاره ی گونجاو بکه م.

له م کاره شدا ده سه لّاتم هه ر ئهمه نده بووه و ڕیگه م له بۆچوون و راستکردنه وه لیکدانه وه ی دروستتر نه گرتوه.

واتای گشتی:

(کوردي) که رازی ئهم به ندی پینجه مه ی له تاکي یه که مه یدا به وه دا داوه که له سه ره به ندی (حه ج) کردن یا (کوچی دواپی) کردندا بووه به وه ی که پیر و په رپووت و په که که وتوو و، نه خۆش بووه له م به نده دا ده ستی داوته هینانه وه ی نمونه ی خرابی (خراب و خراپکاریکی) وه که (خوسره ی په رویتز)ی پادشای ساسانی که کابرایه کی هه لّشه و به دنه مه که و (چاکه له به رچاو نه بوو) بووه له گه لّ هاوآل و یاوه ره به دکاره کانیدا. له رابواردنی جیهانی و باده نوّش و داوین پیسیدا بووه که له لیکدانه وه ی ئهم تاکي یه که مه دا هه ندیکیم به شیکردنه وه ی هه لّو یست و په وشتییه وه وه یه (خوسره ی په رویتز)م پیشکesh کردوه و له تاکي ئاینده شدا که هه ر له باره ی ئهم (خوسره) وه یه ئیتر نۆره ی ئه وه یه که سه ر پری ئهم ناوه رۆکه رابگه یه نم.

۱۰۲- وه که له تاکه هه لّبه ستی پیشوودا نوو سیومه، که ئهم تاکه هه لّبه سته ی (ئیره - سه ره وه) درێژهدانه به و تاکه هه لّبه ستی پیشوو، به لّام له ودا یه که سه ر له خودی (خوسره ی په رویتز) و

(یاوهر و هاواله‌کانی) دواوه و، لیره‌دا (کوردي) له (شیرین) و (کاره‌کەر و که‌نیزه‌ک)ه‌کانی و له‌گه‌ل (فه‌ره‌ادی کوه‌کەن و زانا و به‌توانا و هونه‌رمه‌ند دواوه، که‌ئەم لیداونه‌یشی دیسان (به‌دروشتی)ی‌ئەو (خوسره‌و)ه‌پاده‌گه‌یه‌نی.

باوصیفات به‌خلوت شیرین: (شیرین) و که‌نیزه‌ک و کاره‌کەر ه‌کانی (وصیفات)دا له کۆبوونه‌وه‌یه‌ک گۆفتوگۆ نه‌ینیه‌یه‌کانی (شیرین) له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا ئاله‌و کاته‌دا فه‌ره‌اد به‌شان و شکۆ و رێژمه‌ند و سه‌ربه‌رزییه‌وه‌ ده‌بینم:

وصیفات: ئەو کاره‌کەر یا (که‌نیز)انه‌ی که‌ له‌ کاره‌کهران و (که‌نیز)انی تر له‌ پێشتر و گه‌وره‌تر له‌ رێژدا له‌لای خاوه‌نه‌کانیان؛ چونکه‌ ئەو (که‌نیز) و کاره‌کهرانه به‌ زۆری به‌پاره کر‌دراوان و ئەمجا ئەوانه‌یان که‌ هێژا و زیره‌ک و لێزان بوون توانیویه‌انه ئەوه‌نده‌ بچنه‌ دل و ده‌روونی پیاوه‌ کر‌یاره‌کانیان‌ه‌وه‌ وه‌ک ژنی (شه‌رعی)ی خۆیان ماره‌یان کر‌دوون. له‌ هه‌ر کۆمه‌لگایه‌کدا به‌پێی یاسای ئاینی خۆیان (ماره‌کراون) و ئەوانی تریان هه‌روه‌ک کاره‌کەر و (که‌نیز) له‌ ماله‌ ئاغاندا ماونه‌ته‌وه‌، کاری ژن و میردایه‌تیشیان له‌گه‌لدا کراوه‌، به‌لام وه‌ک ژنی (به‌شه‌رعی ماره‌کراو، نا).

له‌ ماله‌ گه‌وره‌ و پاشایانیشدا ژنه‌کانیان (که‌نیز) و (که‌نیزه‌ک)یان هه‌بووه‌ کاروباری ئاغا ژنه‌کانیان به‌جێ گه‌یان‌دووه‌، شوێن نه‌ینی و باوه‌ر پیکراو و ئاگه‌داری کاروباری تایبه‌تی و نه‌ینیی ئه‌و ئاغا ژنانه‌یان بوون وه‌ک (شیرین) که‌ له‌ سه‌ره‌تادا (که‌نیزه‌ک)یکی کۆشکی (خوسره‌وی په‌روێژ) بووه‌، به‌لام ئەوه‌نده‌ جوان و هێژا بووه‌ که‌ خوسره‌و به‌یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی خۆی داناوه‌ ئەگه‌رچی (شیرین)یش دلی لای (خوسره‌و) نه‌بووه‌ و شه‌یدای (فه‌ره‌اد) بووه‌.

(کوردي) وه‌ک له‌ تاکه‌ هه‌لبه‌ستی پێش‌ه‌ویدا له‌ (خوسره‌و) له‌گه‌ل یاوه‌ره‌کانی و ژنه‌ جوانه‌کانی که‌ (خوسره‌و) و یاوه‌ره‌کانی له‌گه‌ل‌یاندا رایان‌بواردووه‌، باس کر‌دووه‌ به‌ هۆی ئەوه‌وه‌ که‌ (شیرین) دلی له‌گه‌ل (خوسره‌و)دا نه‌بووه‌ و شه‌یدایی (فه‌ره‌اد) بووه‌ له‌م تاکه‌دا له‌م کۆبوونه‌وه‌ی (شیرین) دواوه‌ له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا به‌ ئاماده‌بوونی که‌نیزه‌ک و که‌نیزان و کاره‌کەر و (نزیکه‌کانی خۆی)

به‌خلوت: شیرین که‌نیز و که‌نیزه‌که‌کانی که‌ له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا کۆبوونه‌وه‌ی نه‌ینیان هه‌بووه‌ که‌ له‌ شوێنی تری پێش‌ه‌وه‌ی ئەم په‌راوییه‌دا به‌ درێژتر له‌ (خه‌لۆت) دواوم. واته‌ (خه‌لۆت) به‌ نه‌ینی و به‌ دوو به‌دووری یه‌ک گرتنی (شیرین) و (فه‌ره‌اد)ی مه‌به‌سته‌.

له‌ نیو باڵی دووه‌می ئەم تاکه‌دا باسه‌که‌ی ئاشکرا‌تر کر‌دووه‌ که‌ ئەو (خه‌لۆت)ی شیرینی له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا به‌راشکاوێ راگه‌یان‌دووه‌ به‌پاده‌یه‌ک (فه‌ره‌اد)ی به‌پر‌شان و شکۆ و کامه‌رانی ر‌ه‌چاو کر‌دووه‌ که‌ فه‌رموویه‌تی:

کوه‌کن با جلال می بینم:

واته‌ ئا له‌و (خه‌لۆته‌یه‌ی شیرین) و به‌ ئاماده‌بوونی (که‌نیزه‌) که‌ باوه‌ر پیکراوه‌کانی له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا رای‌بواردووه‌ و لیره‌دا له‌ جێگه‌ ناوی (فه‌ره‌اد) ناوی کوه‌کن هاتووه‌.

جلال: شکۆمەندی و پێژ و کامەرانی و لەویپەری خۆشیدا کەوا لە سەردانەکانی (شیرین) دا بۆ لای (فەرهاد) کەوتوووە خۆشی و (نازو نیاز هاتنە دی) یەدا.

(کوردی) لێرەدا و بەم دوو تاکە نمونەیی خراپی لەسەر (خوسرەو) هێناوەتەو و کۆتایی بەم نمونەییە هێناوە کە لە تاکە هەلبەستەکانی ئایندەدا چووتە سەر جۆرەها نمونەیی چاکە هێنانەوێ دژی نمونەکەیی (خوسرەو).

ئەم تاکە هەلبەستە لەم حەوت بەندەدا (١٠٢) یەمین و لەم بەندی پێنجەمەدا چوارەمین تاکە و شوێنی ئەم تاکەیش بەپێی سەرچاوەکانی بەم جۆرەیه:

ئەم تاکە لە سەرچاوەکانی (مک، ط، حم) دا نییه، هەرەها ئەم تاکە هەلبەستە لە (صا) دا (٢٢) یەمین تاک و لە (ف) دا (٢٥) مین و لە (ق/٣) دا (٢٨) یەمین تاک و لە (حم) دا (٣٠) یەمین تاک و لە (سجا) دا (٣٢) یەمین و لە (با/١، ج، نم/١) دا (٣٣) یەمین و لە (مع) دا (٣٤) یەمین و لە (شح، گل/٨) دا (٣٧) یەمین تاک و لە (ص) دا (٤٠) یەمین و لە (گل/٣) دا (٤٢) یەمین و لە (گل/٦) دا (٤٣) یەمین و لە (گل/٥) دا (٤٤) یەمین و لە (ما/١) دا (٤٥) یەمین و لە (عما) دا (٤٩) یەمین و لە (نع) دا (٥١) یەمین و لە (مس، ن) دا (٥٣) یەمین و لە (ه) دا (٥٤) یەمین تاکە.

جیاوازییەکان:

ئەم بەندی پێنجەمە و بەتایبەتی ئەم تاکە زۆریان گۆران و پاش و پێش و ئالۆگۆر و شیواوی بەسەر دا هاتوو.

وەک لە کۆتایی تاکە هەلبەستە پێشوو دا رام گەیاندا نیو بآلی دووهمی ئەوی بە شیوەی، خسرو با جمال می بینم

کە لە هەندێ لە سەرچاوەکانی ئەم تاکەیی ئێرەشدا بە شیوەی:

(کوھکن با جلال می بینم) هاتوو.

بەلام بە پشتیوانی (٢٤) سەرچاوەکەیی ئەم حەوت بەندە و بە تایبەتی ئەم تاکەیی ئێرە بەپێی شارەزاییم لە داستانی (شیرین و خوسرەو) و (شیرین و فەرهاد) توانیم ئەم تاکە هەلبەستە بە شیوەی ئەم تاکە هەلبەستەیی سەرەو جێگیر بکەم و ئەوەندە پێم کراوە وایانم ئەم دوو تاکەم لە دەقی گوتنەکەیی (کوردی) یەو نزیك کردوونەتەو.

با وصفات، له (عن، گل / ٣، گل / ٨، ف، ق / ٣، ج) دا نووسراو: (باندیمان).

واتای گشتی:

لە (خەلۆتە) ی (شیرین) دا بە ئامادەبوونی کەنیزە ئاشنا بەنەتینیەکانی (شیرین)، لەو خەلۆتەدا کۆھکەن کە (فەرهاد) بوو لەگەڵ (شیرین) دا فەرهاد لە شان و شکۆدا دەبینم.

١٠٣- (کوردی) دواي ڕاگەیانندی نمونەیی خراپی و ڕابواردنی (شەهوانی) ی جیھانیی خوسرەو بەرامبەر بە شیرین و لەگەڵ فەرهاد، دێتە سەر ڕاگەیانندی شەیدا و ڕێگای (ئەفین) ی گیانی و پاک و سەرەتا لە سەرۆکەکانی ئەو ڕێگەیی (ئەفین) هەقیقی و مەعنەوی یەو دەستی پێ کردوو فەرموویەتی:

با سرانی که سالک عشق اند: له گهل سهردارانیک که نهوانه ی وا پهیره ویکاری ږتباری
عشقن، که مهبهستی (کوردي) له عشقی حقیقی و گیانییه نهک عشقه سهرزاريه که ی
(خوسره و نه دیمه کانی له گهل دیمه نی ناسک و جوانه کانداه شوانی سووریان به سه بر دووه یا
نهو عشقه رواله ته ی خوسره به رامبه به (شیرین) که هر ته نیا بۆ کاتیکی ده می بووه.

(کوردي) که له م نیوبالی یه که مه یدا له گهل سه روک و سهردارانی ږتباری نه فیندا هلو یستی یا
چونتی نهو سهردارانه ی له نیو بالی دووه مده شی کردو ته وه که فهرموویه تی:

خلوتی با دلال می بینم: خه لوته ی له گهل ده لاله ده بینم که به پیچه وانه ی واته، مهبهستی دوو
هه لبه سته که ی له مه ی (خوسره و شیرین و فهرهاد) ده وه، نه م خه لوته یه ی تیره (نه م تاکه ی
سهره وه) وهک خه لوته یه چنۆکی و جیهانییه که ی (خوسره و) و (که نه زهک) ده کانی و (شیرین)
نییه که له ویدا (شیرین) (خوسره و) نه ویستوه و، به لام خوسره به زور به ده سه لاتی
پاشایه تییه چنۆکیه که ی له گهل شیریندا رای بوار دووه، پی گه یوه که به به لگه ی نهو ی که
(شیرین) زور جار له کاتی کتو تاشینه که ی (فهرهاد) ده سهری (فهرهاد) داوه و ته نانه ت
جارتکیان نه سپه که ی (شیرین) له و ږتگه ی سهردانه ی (فهرهاد) یدا لاقیکی شکاوه و به دریتی
له داستانه که ی (نیظامی گه نه و ی) ده نه مانه نووسراون و نه گهر نهو (شیرین) ه خوسره و ی له
ناخه وه خو ش بو یستایه نهو (دزه سهردانانه ی) (فهرهاد) نه ده کړدن هه روک (کوردي)
ناشکرای کردووه له م تاکه ده نمونه ی چاکه و پاکی پیچه وانه ی تاکي پتیشوو.

دلال: وهک پتخو ش بوونی نازونوز و له نازی گوریشمه و له نه و لار، که له سایه ی پتغه مبه ی
نيسلامدا سه روکه پهیره ویکاره کانی ږتباری پیغه مبه به که دهقه پیروزه نیسلا مییه کانی و،
گیانی پاکی هه مووان نهو نازه ی شادمانییه نه نوین به رامبه به و خو شه ویستی و چوونه
خه لوته ی صوفیگه رانه وه، وهک له زیکر و خه تم و چوونه خه لوته وه به پی ده ستور و
صوفیگه رییه کانی هر (طه ریقه ت) ټیک.

نه م جوړه ده لاله ش گه وره یییه کی پر خو شه ویستی (ویفار) نهک ژبانی (ته گه و به رانی) یه که ی
خوسره و.

مهبه ست و واتای نه م تاکه هه لبه سته ی سهره وه له تاکي ناینده شدا درتیه هیه و لیره ده که
به شیوه یه کی گشتییه، به لام له تاکي ناینده ده مهبه سته که به تاییه تیانه راگه یه نراوه و له
هه مان کاتیشدا پیوه ندی ناوه روکی نه م تاکه به دوو تاکي پتیشو ویشه وه نه چپرا وه ته وه.

(کوردي) وهک هه موو تاکه هه لبه سته کانی نه م به ندی (پتجه مه) که کو تاییان به (می بینم)
هاتو وه ته وه له م تاکه شدا دیسان فهرموویه تی:

نه م تاکه هه لبه سته له م ههوت به ندده (۱۰۳) یه مین و له م به ندی پتجه مینه ده تاکي پتجه م و
شوین نه م تاکه له هه رییه کی له سه رچاوه کانی ده به م جوړه یه.

له سه رچاوه کانی: (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/۳، مک، نم ۱) ده نییه و، له
(مع) ده (۳۵) یه مین تاک له (شح، گل/۸) ده (۳۸) یه مین و له (ص) ده (۴۱) یه مین و له (گل/۵) ده

(٤٢) يه مين و له (گل/٣) دا (٤٣) يه مين و له (گل/٦) دا (٤٤) يه مين و له (ما/١) دا (٤٦) يه مين تاک و له (نع) دا (٥٢) يه مين و له (مع، ن) دا (٥٤) يه مين تاک و له (ه) دا (٥٥) يه مين تاکه. له هه موو سه رچاوه کانيشدا ئه م تاکه هه لبه سته چونه کن و جياوازی له ناوه رچکياندا نيه.

واتای گشتی:

چوونه خه لوه ته وه له لايهن سه ردارانی په پره ویکاری عه شقی گیانی و پاکی ئاین دۆستی و دهرنه چوون له فه رمایشی خوايه له و ریکه ی عه شقه یاندا و خو شه ویستی یان به رامبه ر به پیغه مبه ر که به هره ی ئاینی ئیسلامی پی به خشیون، (کوردي) ئه و خه لوه ته ی ئه وانه ی به پیکه یشتنی گیانی و یه کگرتنی گیانیان (الاتحاد) له گه ل په رته وی خوايیدا له (جذبه) ی صؤفیگه رانه ی ئه و سه ردارانه دا راگه یاندوه خه لوه تیکي ئارام و قورس و به ویقاره وه ی راگه یاندوه... که به پیچه وانه ی چنؤکییه که ی خوسره و له گه ل (شیرین) گیرخواردنی (شیرین) به ده ست (خوسره و) وه و ریکری (خوسره و) و له به ئاوات گه یشتنی (شیرین) له گه ل دلخوازه که ی خویدا که (فه رهاد) بووه.

١٠٤- رازداران خاص آن خلوت: رازداره تاییه تییه کانی ئه و خه لوه ته.

(کوردي) له نیو بالی دووه می ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه چیی تی و چؤنی تی ی ئه و سه ردارانه ی راگه یاندوه که له هه مان کاتدا رازدار (نه یی هه لگر و رازپاریزن له خه لوه ته پیکه یشتنه گیانی صؤفیگه رییه که دا که و هه موویان یه ک ئه هه نگن که: همه (عیسی خصال) می بینم هه موو ئه و رازدارانه له تاییه تمه ندی یاندا وه ک حه زره تی عیسا - د.خ -) ده بینم وه یا ئه وان وه ک سه روش و = ره وشتی به رزی حه زره تی عیسی وه هان واته (عیسی خصال) ن.

(کوردي) له م نیو بالی دووه مه یدا ئه و رازدارانه ی به وه ده ستنیشان و جیکر کردوون که چواندوونی به سه روش و ره وشتی به رز و پاک و مرؤفانه ی دروستی حه زره تی عیسا - د.خ - به کورتي ئه و سه روش و ره وشته ی ئه و پیغه مبه ر عیسا - د.خ - یه ش بریتییه له و سه روش به رزه خوايی و ره وشت پاک و پیروزی که له ژيانیدا شتیکی گومان لیکراو و خراپی لی نه دیتراوه و به و بی باوکییه له ئاستی هه ره به رزی و چاکی و پاکداوینی دهر وون و ده ست و چاو و کرده وه چاکیدا بووه و به تاییه تی له و خو شه ویستییه خوايیه ی که به مرؤفی راگه یاندوه به گوftar و به کردار و له و په ری نخی دلاری گیانی و خوايیدا به و گه نجییه وه که ژنیشی نه هیتاوه.

(کوردي) سه روش و ره وشتی پاک و پیروزی ئه و سه رداره رازدارانه ی به سه روش و ره وشتی حه زره تی عیسا - د.خ - چواندوه که له وه به رتر پر به پتر (چواندن) ی بؤ نه دؤزراوه ته وه. ئه م تاکه هه لبه سته ش وه ک ته واکاری تا ئیره تاکه کانی ئه م به ندی پینجه مه یه هه روه ها سه ره تایه کیشه بؤ تاکه هه لبه سته ی ئاینده. ئه م تاکه:

ئەم تاكە لەم حەوت بەندەدا (١٠٤) یەمین تاكە بەپێی ساغکردنەوهی من و دەبێتە تاکی شەشەمین یەمین ئەم بەندی پێنجەمە و هەروەها شوێن و ژمارە ی ئەم تاكە لە سەرچاوەکانیدا بەم چەشنەیه:

لە سەرچاوەی (جم) دا كە بەیەكجارەکی ئەم بەندی پێنجەمە ی تیا نییە، دیارە ئەم تاكەیشی هەرتیا نییە و لە (صا) دا (٢٣) یەمین تاكەدا: (ف) دا (٢٦) یەمین و لە (ق/٣) دا (٢٨) یەمین و لە (حم) دا (٣١) یەمین و لە (ط، مك) دا (٣٢) یەمین تاك و لە (سجا) دا (٣٣) یەمین و لەك (با/١، ج، نم/١) دا (٣٤) یەمین و لە (مع) دا (٣٦) و لە (شح، گل/٨) دا (٣٩) یەمین و لە (ص) دا (٤٢) هەمین تاك و لە (گل/٥) دا (٤٣) یەمین و لە (گل/٣) دا (٤٤) یەمین و لە (گل/٦) دا (٤٥) هەمین و لە (ما/١) دا (٤٥) یەمین و لە (عن) دا (٥٠) یەمین تاك و لە (نع) دا (٥٣) یەمین و لە (مس، نع) دا (٥٥) یەمین و لە (ه) دا (٥٦) یەمین تاكە و لە تاکی ئایندهشدا درێژە ی هەیە.

ئەم تاكە هەموو لە سەرچاوەکانیدا چونێکە و جیاوازی لە ناوەڕۆکیاندا نییە.

واتای گشتی:

بە پێچەوانەی نموونە هێنانەوه بۆ سەر (خوسرەو) لێرە (کوردی) نەینی پارێزەکانی خەلوتی خواناسی و بەرفەرمانی فەرمايشی خۆی بە نموونە هێنانەوتەوه كە هەموویان لە سروشت و رەوشندا وەك سروشت و رەوشتی بەرز و پاکی حەزەرەتی عیسا - د.خ - رەچاوی کردوون كە رۆشتەیهکی گیانی و پەرتەوی یەزدانییهکی تی خستوون و وەك یاوەرەکانی (خوسرەو یا کەنیزەکەکانی شیرین نەبوون كە لە زەلکاوی چنۆکی جیهانیدا پەل بکوتن. ئەم تاكە هەلبەستەش لە چوارچێوەی صۆفیگەریدا یە.

١٠٥- (کوردی) هەر لەو سەرداران و رازدارانی خەلوتی گیانییهی چوار تاكە هەلبەستە ی پێشو دواوە و لێرەدا بەم چەشنە ی راگەیانندوون:

هەمە از عشق آن شه لولاك: هەموو (ئەو سەرداران و رازدارانە ی كە لە خەلوتهكەدان) بە سروشت و رەوشتی عیسا پێغەمبەر بەرز و پاکی ناوی بردوون، لێرەدا هەموو ئەوانە ی لەو كۆری خەلوتهدا وەها ناوبردوون كە لە عەشقی هەر ئەو شای پێغەمەرەکانی كە دەقی (لولاك لولاك) ی لە (حق) و تراوە كە لە بەندی سێیهدا بە درێژی لەم دەقی حەقە دوام هەموویان لە ئەفینی ئەودان كە پێغەمبەری ئیسلامە، هەموو ئەوانە ی وەها پێناسە کردوون كە هەموویانی لەو عەشق (ئەفین) ی ئەو: (شه لولاك) ه پادشایهکی لە دەقی (لولاك) ی بەرانبەر گوتراوە.

كە ئەو (پادشای لولاك) ه مەبەست لە پێغەمبەری ئیسلامی - د.خ - و ئەم هاوچووت کردنە ی ئەم پێغەمبەر بە (لولاك) ه گومان لەویدا ناهێڵیتەوه كە ئەم حەوت بەندە بۆ (عەلی كۆری ئەبو تالیب) ی ئامۆزای پێغەمبەر - خوا ببەخش - نەگوتراوە، چونكە ئەو حەدیه نیشانە نییە بۆ ئەو (عەلی) یە و هەروەها بۆ (بەهاییهكان) یش نەگوتراوە، چونكە ئەو حەدیه لە حەقی پێشەوايانی (بەهایی) یەكان نەهاتوو و تەنیا تاییهتە بە (محەمەد) - پێغەمبەری ئیسلام - د.خ - چونكە ئەویدا (کوردی) لە نیو بآلی دووهمی ئەم تاكە هەلبەستە ی سەرەویدا فەرموویەتی كە:

عاقبت یک مال می بینم: هموو سهردارانی یتگیه حهقیقهت و رازدارانی خهلوتهیی گیانی و بههرمه‌ندانی په‌رتوی خوایی و سهربه‌ستان به کاریگه‌ریی بادهی دهقه پیروژه‌کانی ئاینی ئیسلامی، هموو شه‌یدایانی ئه‌قینی ئه‌و پادشای سهرته‌ختی دهقی (لولاک) دهگشتیان له ئه‌جامدا یه‌ک ئامانج ده‌بینم، ئه‌ویش برّوا به‌یوونی خواو خوایه‌تی کردن و په‌یره‌وی کردنی فهرمایشه‌کانی و به‌راستی و پاکی په‌رستنی ئه‌و خوایه که به‌جاری له‌سهر ئه‌م روانگه و خاله‌گرنگه‌ی دواپیاندای یه‌ک را و یه‌ک بیر گرد ده‌بنه‌وه.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سهره‌وه که (۱۰۵) یه‌مین تاکه ئه‌م حه‌وت به‌نده‌یه و ده‌بیته تاکه حه‌وته‌می ئه‌م به‌ند پینجه‌مینه و له‌هه‌ریه‌کی له‌سهرچاوه‌کانیدا شوین و ژماره‌ی به‌م جوّره‌یه که:

ئه‌م تاکه له‌سهرچاوه‌کانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/۳، مک، نم/۱) دا نییه و له‌(مع) دا (۳۷) یه‌مین تاکه و له‌(شح، گل/۸) دا (۴۰) یه‌مین و له‌(ص) دا (۴۳) و له‌(گل/۵) دا (۴۴) یه‌مین و له‌(گل/۳) دا (۴۵) یه‌مین و له‌(گل/۶) دا (۴۶) یه‌مین تاک و له‌(ما/۱) دا (۴۸) یه‌مین و له‌(نع) دا (۵۴) یه‌مین و له‌(مس، ن) دا (۵۶) یه‌مین و له‌(ه) دا (۵۷) یه‌مین تاکه. له‌هه‌موو سهرچاوه‌کاندا ناوه‌روکی ئه‌م تاکه چونیه‌که و جیاوازی له‌نیوانیادا نییه.

واتای گشتی:

هه‌موو ئه‌و سهردارانه‌ی ئه‌قینی و ده‌رباری بۆ پتغه‌مبه‌ری ئیسلام که لێردها به‌پاشای (لولاک) ناوی براوه، هه‌موویان له‌ئه‌جام و ئامانج و مرخ خو‌شکردنیاندا له‌گه‌وره‌ترین یه‌ک هیوا و ناواتدا یه‌کگرتوو ده‌بینم که ئه‌ویش ناسین و په‌رستنی خوا‌ی مه‌زنه سهر یتگیه ئاینی ئیسلام.

تاکه هه‌لبه‌سته‌ی ئاینده‌ش درێژدانه به‌ناوه‌روکی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سهره‌وه.

۱۰۶- همه‌دربای: هه‌موو ئاتاجی، باره‌گای ئه‌وان.

آنچه فرخنده حال می بینم: ئه‌وانه‌ی که که‌وا من به‌کامه‌رانیان ده‌بینم.

آنچه: ئه‌وه‌ی، ئانه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ی که‌وا.

فرخنده: کامه‌ران، پیروژ، به‌ختیار.

حال: بار، چۆنیتی.

فرخنده حال: له‌بارودۆخی به‌رفره‌هی و شادی و کامه‌رانی و پیروزی و شکۆمه‌ندییدا.

ئه‌م تاکه له‌م حه‌وت به‌نده دا (۱۰۶) یه‌مین و له‌م به‌ندی پینجه‌مه‌دا (۸) یه‌مین تاکه و شوینی ئه‌م تاکه و ژماره‌کانی له‌سهرچاوه‌کانیدا به‌م جوّره‌یه:

ئه‌م تاکه له‌سهرچاوه‌کانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/۳، گل/۳، گل/۵، مس، مک، نم/۱) دا نییه و له‌(مع) دا (۳۸) یه‌مین تاک و له‌(شح، گل/۸) دا (۴۱) یه‌مین و له‌(ص) دا (۴۴) یه‌مین و له‌(گل/۶) دا (۴۷) یه‌مین و له‌(ما/۱) دا (۴۹) یه‌مین و له‌(نع) دا (۵۵) یه‌مین و له‌(ن) دا (۵۷) یه‌مین و له‌(ه) دا (۵۸) یه‌مین تاکه.

ئەم تەكە لە ڤووی ناوەرۆكەوه لە هەموو سەرچاوەكانیدا چونیەكە و جیاوازییان لە نێواندا نییە.

واتای گشتی:

هەموو ئەوانەی كە پتۆیستییان بە دەرباریی بارهگای (عەرشى خوايى) وەهەر وەها ئاستانەى پیرۆزى پتەمبەرى ئیسلام هەیه، هەموو ئەوانە لە باردۆخى كامەرانى و پیرۆزى و بەختیارى و شكۆداریدا ڤهچاو دەكەم.

١٠٧- آنچه در کارگاه نقش صور: ئەوێ لە کارگەى نەخشى وێنەكاندا ذره‌ای زان جمال مى بینم: تۆزقائیک لەو دیمەن و ڤجوالته جوانه دەبینم.

لێره‌دا (كوردی) وەك صۆفییه‌كى راست و دروست و پاك و به‌بێ ئەوێ كە نیازى بووبێ بە صۆفییه‌ك بناسرێ، ئەوێ بە قوولێ باسه‌كه‌ى گرتووته‌وه و بە جۆرێ ڤۆچووته‌ ناو پێناسه‌کردنى جوانی پتەمبەرى ئیسلامه‌وه - د.خ كە تیايدا گه‌یووته‌ دوا پله‌ى به‌رزى صۆفیگه‌رى و ئەوێ چووته‌ ناو ئەو جوانییه‌ بێ هاوتایه‌وه كە ئالای (مه‌نصورى هه‌لاج) له‌ زۆر ڤۆچوونیوه‌ به‌ ناو (هه‌ق)دا و ئەو (پرتەوى هه‌ق تیشكى داوته‌وه كە تهنانه‌ت خودى خۆى ئاوێته‌ى ئەو (هه‌ق) و پرتەوه‌یدا دیوه‌، وەكو گوتویه‌تى: من خۆم خودى هه‌قم.

(كوردی)یش لێره‌دا خۆى كە بوونیکه‌ لەو بوونه‌وه‌رییه‌ى كە هەموو (بوونه‌وه‌رى)یش به‌ گه‌ردیلکه‌یه‌كى ئەو جوانییه‌ ڤهچاو کردووه‌ كه‌واته‌ خودى خۆیشى له‌به‌هره‌وه‌ریكى ئەو ڤۆشنایى ئەو جوانییه‌دا دیتووته‌وه‌.

له‌لایه‌كى تریشه‌وه‌ به‌پێى ده‌قى (هه‌دیثى قودسى)ى (لولاك): كە (بوونه‌وه‌رى) = (وجود) له‌به‌ر ئەو پتەمبەره‌ دروست كراوه‌ كە (بوونه‌وه‌رى) گه‌ردیلکه‌یه‌كى جوانی ئەو بێت كه‌واته‌ (كوردی) خۆى به‌ گه‌ردێكى ڤووناك بووه‌وه‌ به‌ تیشكى ئەو ڤووناكى بێر لێ كردووته‌وه‌، چونكه‌ خۆیشى شتێكى به‌ره‌م هاتووى ئەو (كارگه‌)یه‌ى نەخشانه‌ى شتیه‌كارى دیمەنى مرقوف بووه‌ له‌ بوونه‌وه‌رییدا.

جگه‌ له‌وه‌ى نیشانه‌یشه‌ بۆ ئەو ئاینه‌ى كە ئەو (جوانه‌) جیهانى پێ به‌هره‌وه‌ر كرد و بۆیه‌ (كوردی) فه‌رموویه‌تى ئەوێ لەو كارگایه‌وه‌ به‌ره‌م هاتووه‌ (وه‌ك ئاینى ئیسلامه‌كه‌ بێت) ئەوه‌ گه‌ردیلکه‌یه‌كى جوانی فه‌رمووده‌و كرده‌وه‌ى ئەو بوونه‌یه‌.

ئەم تەكە هەلبەسته‌ بۆ ئەم هەوت به‌نده‌ ژماره‌كه‌ى (١٠٧)یه‌مین و به‌پێى ئەم به‌ندى پێنجه‌مه‌یش تاكى (٩)یه‌مین و ژماره‌یشى له‌ هەر سەرچاوه‌یه‌كیدا به‌م چه‌شنه‌یه‌:

ئەم تەكە له‌ سەرچاوه‌كانى (جم)دا نییه‌ وه‌ له‌ (صا)دا (٢٤)یه‌مین تەكە و له‌ (ف)دا (٢٧)یه‌مین و له‌ (ق/٣)دا (٢٩)یه‌مین و له‌ (حم)دا (٣٢)یه‌مین و له‌ (ط، مك)دا (٣٣)یه‌مین و له‌ (سجا)دا (٣٤)یه‌مین و له‌ (با/١، ج، نم/١)دا (٣٥)یه‌مین و له‌ (شح، گل/٨)دا (٤٢)یه‌مین تاك و له‌ (ص، گل/٥)دا (٤٥)یه‌مین و له‌ (گل/٣)دا (٤٦)یه‌مین و له‌ (مع)دا (٣٩)یه‌مین تاك و له‌ (گل/٨)دا (٤٢)یه‌مین تاك و له‌ (ما/١)دا (٥٠)یه‌مین و له‌ (عن)دا (٥١)یه‌مین و له‌ (نع)دا (٥٦)یه‌مین و له‌

(ن)دا (۵۸)یهمین و له (ه)دا (۵۹)یهمین تاکه و (گل/۶)دا (۶۶)یهمین تاکه و له ههموو سهراوهکاندا چونیکه و بهی جیاوازییه.

واتای گشتی:

ئهو له بوونهوه ریډایه که له کارگای نهخشی شپوهکار (صور) بهرهم هاتون، ههموو له چاو جوانی ئه ودا وهک ته نیا گهر دیله یهک ده بینم.

ئهم واتایه ییش دیسان له تاکی ئاینده دا درپژهی هیه.

۱۰۸- آنچه: ئهوی، ئه و شتهی، ئه و هی که....

آورد: هینای و، مه بهست له هینانی قورئانی پیرو به ئیسلامه کان و به وه جیگهی په راوی ئاسمانیه کانی ئاینه کانی تر و ئاینه کان و پیغه مبه رانی گرته وه، به وهی که کو تاییه پنه ر، بوو به پیغه مبه ریتی (خاتم الانبیاء).

کرد: کردی و مه بهس له کرده وه کانی ئه و پیغه مبه ریه (د.خ) که به (سوننه) ناو ده بریت و ههروه ها مه بهست له هه ولدانه کانی و (غهزا) کردنه کانی و (کوچ کردن = هیج رته) بۆ مه دینه و هاتنه وهی به هیتز و توانایه وه وهر گرتنی شاری (مه ککه) و به سه ر دژه کانی له بته رستان و خوانه ناسان و جووه کاندای زال بوون و... هتد.

گفت: گوئی، فهرمووی که مه بهست له فهرمایشته کانی (حه دیت) هکانیه تی.

بود: بوو، مه بهست له و پروودا وانه یه که له سه رینی ئه و پیغه مبه رده را پرووی داوه، وهک (میعراج) و (موری) پیغه مبه ریتی محمه د - د.خ.

همه: ههموو ئه وانه ی که له پتیشه وه له سه ر لیکدانه وهی وشه کانی نیو بالی یه که می ئهم تاکه هه لبه سته ی سه ره وده لیکم دانه وه - واته ئا ئه وانه ههموویان:

سحر حلال می بینم: ههموو ئه وهک سیحری هه لال ده بینم و به لامه وه سیحری هه لال و ئهمجا:

سحر: جادوو، کاریکی له راده به دهره و، ژیری و لیکدانه وهی بابیه تیپانه (په ی) پی نابات و شوین بریا نییه، جادوو گهران به جوړها فرتوفیل و هونه رمندی ئه نجامی ده دن.

سحر: جادوو. به لای ههموو ئاینه کانه وه، کاریکی قه ده غه و جادوو گهران به سه رپیچی له ئاین و په یرو ی نه کردنی ده قه ئاینیه کان و به خوانه ناسی تاوانبار ده کرین.

به لام پیغه مبه ران (موعجیزات) یان نواندوه که کاریکی له راده به دهر بووه و کهسانی تر نه یان توانیوه ئه و کارانه بکه ن که له زاراوه ی ئاینیدا (موعجیزه) به (سیحری هه لال) و قه ده غه نه کراو پیناسه کراوه، ههروه ها له کوړ و کوّمه لگا وپژه ییه کاندای (دهقی رسته و تار) یا (هه لبه ست) ی یه کجار جوان و بالا و په سند و دلگیر و به هتزی بی هاوتا و کاریکی هونه رییه (سحر حلال: جادوویه کی قه ده غه نه کراو) له ئاینه کاندای ناویراون.

ئهمجا (کوردی) ههموو ئه وانه ی که پیغه مبه ری ئیسلام - د.خ - هینا ونی و کردوونی و گو توونی و له خودی ئاینه کهیدا پرویان دابی، ههموو ئه وانه ی بهر سیحری هه لال داناوه.

ههروههها چوونه (میعراج)هکهیشی بهکردهوه و گوتن و هینانهوهی فهرمایشتهکانی خوا له (میعراج)هوه. دیسان جۆریک له سیحری ههلال بووه و له لیكدانهوهی ئهوه تاکه ههلبهستهدا من ئهوهندهیان تی پۆچووم که له ئاسۆی پۆشنییری و بیرو بیرو بهرز و فراوانی (کوردي) وهها رهوا دهبنم که له مهندهیهش پتری مهبهست بووه و هیشتا من تیی نهگهیشتووم. ئهم تاکه:

ئهم تاکه ههلبهسته (۱۰۸)یهمینى ئهم جووت بهندهوه دهیهمینى ئهم بهندی پینجهمین بهپیتی ئهوهنده سهراوهیهی لهسهری دهستم کهوتوون که لهو سهراوانهدا ژماره شوینی ئهم تاکه بهم جۆرهی دوااییه:

ئهم تاکه له سهراوهکانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/۳، مک، نم/۱)دا نییه و له (مع)دا (۴۰)یهمین تاک و له (شح، گل/۸)دا (۴۳)یهمین و له (ص، گل/۵)دا (۴۶)یهمین و له (گل/۳)دا (۴۷)یهمین و له (گل/۶)دا (۴۹)یهمین و له (ما/۱)دا (۵۱)یهمین تاک و له (مس، نع)دا (۵۷)یهمین و له (ن)دا (۵۹)یهمین و له (ه)دا (۶۰)یهمین تاکه. له ههموو سهراوهکانیدا چونیەک و بی جیاوازییه.

واتای گشتی:

(کوردي) ئهوهی پتغهمبر (هاوردوویه) و (کردوویه) و (فهرموویهتی) و (لئی رویداوه) ههمووی بهسیحری ههلال داناوه.

۱۰۹- آنچه در کائنات کرده ظهور: ئهوهی له کائناتدا دهکرهوتووه و پروی داوه، ههموویان به پوالتی خوا دهزانم.

ههلبهستهکاندن:

نیوبالی یهکهمی سهروهه لهم تاکی (۱۱)یهمین بهندی یهکهمی ئهم بهوت بهندهدا نیو بالی دووهمین. به ئاشنایهتی فراوان و وردم لهگهڵ (کوردي) و ههلبهستهکانیدا وای بۆ دهچم ئهم نیو بالی یهکهمهی سهروهه بهم جۆره نهبیّت که بهپیتی سهراوهکانی جیگرم کردووه، چونکه (کوردي) ئهوهنده ناتوان نهبووه که پهناى بۆ ئهم (دوبارهکردنهوهیه) بردی ئهگهچى لیرهشدا زۆر پ بهپره و پیم وایه لهمهواتر (ئهوهی بۆی دهچم) که ئهم نیوبالی یهکهمهی سهروهه دهبی چەشنیکی تر بی و سه ههلبادات و جیگهی خۆی بگریتهوه. ئهم تاکه:

ئهم تاکه ههلبهسته بهپیتی ئهو (۲۰) سهراوهیهی که تییدا نووسراوه دهبنه تاکی (۱۰۹)یهمینى ئهم بهوت بهنده و (۱۱)یهمین تاکی ئهم بهندی پینجهمینیه. ژماره و شوینی ئهم تاکهش لهو سهراوهیهانیدا بهم چەشنیه:

ئهم تاکه له سهراوهکانی (مک، ط، ج، جم)دا نییه و ئهم سی سهراوهیهش وهک له سهرهتای ئهم بهوت بهندهوه، چەند جاری تر رام گهیانده ههستیکیان سهراوهیان یهکه. هه ئهم تاکه ههلبهسته له (ص)دا (۲۵)یهمین و له (ق/۳)دا (۳۰)یهمین و لهک (ف)دا

(۲۸) یه مین و له (حم) دا (۳۳) یه مین و له (سجا) دا (۳۵) یه مین و له (با/۱، نم/۱) دا (۳۶) یه مین و له (مع) دا (۴۱) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۴۴) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۴۷) یه مین و له (گل/۳) دا (۴۸) یه مین تاک و له (گل/۶) دا (۵۰) یه مین و له (عن، ما/۱) دا (۵۲) یه مین و له (مس، نع) دا (۵۸) یه مین و له (ن) دا (۶۰) یه مین و له (ه) دا (۶۱) یه مین تاکه.

واتای گشتی:

(کوردي) ئەم تاکه هه‌ڵبه‌سته‌ی له مه‌ر خوای مه‌زنه‌وه‌یه که ئەوی له بوونه‌وه‌ریدا ده‌رکه‌وتوه و پێ زانراوه هه‌مووی به‌لگه‌ی بوونی خوان و پو‌اله‌تی هه‌ر بووه‌و هه‌ر ده‌بی ئەو (که‌وره‌یه). ئەم تاکه هه‌ڵبه‌سته که له مه‌ر خوای که‌وره‌وه‌یه وه‌ک سه‌روایه که، به‌پیتی تاکه هه‌ڵبه‌سته‌ی دوایی که له‌م په‌رته‌وی بوونیتیه هه‌ر بووه و هه‌ر ده‌بی ئەم خوایه‌وه به‌سه‌ر ئاینداران و خواناساندا پووناکییه‌کی به‌هره‌مندی وا هه‌ر له به‌ره‌ودا تیدا راگه‌یاندوه.

۱۱۰- پرتو مهر: په‌رته‌ویک که له رووی وه‌ک هه‌تاوی.

پرتو: تیشک، پۆشنایی، ئەو پووناکییه‌ی که له شتیکی (پرسنگ‌ده‌ر) ده‌ر ده‌که‌وی، به‌لام (کوردي) لێره‌دا مه‌به‌ست ئەم پووناکییه (ماددی) و (جیهانی) یه، نییه، مه‌به‌ستی له به‌هره‌یه‌که که برواداران که (له تیشکی له هی خۆر به‌هێزتر)ی خواییه‌وه پێی گه‌یشتون یا پۆشناییه‌که له پوختاری که‌سانی نوورانی‌دا ده‌بینریت.

مهر: ئەم وشه‌یه گه‌لی واتای جیا جیا د‌ه‌دات و جاری تر و به‌رلێره له پێشه‌وه‌ی ئەم په‌راوییه‌دا به‌ درێژی لێی دواوم و ئەوا ئەوی بۆ ئێره بشیت، که‌مێکی پێشکیش ده‌که‌مه‌وه: مهر: دۆستی، خۆشه‌ویستی، هه‌تاو (خۆر = خورشید).

هه‌روه‌ها ئەم وشه‌ی (مهر) ه له شتیه‌ی (مهر) دا به‌ واتا (مۆری) شوینی (ئیمزاکردن) به‌کارهاتوه، به‌و مه‌به‌سته‌ی ئەو به‌هره‌مندییه بروای خواناسیانه له لایه‌ن خوای مه‌زنه‌وه (مۆرکراون) و جگه له‌وه‌ی نیشانه‌یشه بۆ (مۆری پێغه‌مبه‌ریتی - ختم النبوه‌) ی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ.

طلعت جانان: ده‌رکه‌وتن (ناشکراوون) ی هه‌ڵهاتنی وه‌ک خۆری جانان خۆشه‌ویستان. جانان: جانان (خۆشه‌ویستانی وه‌ک خودی پێغه‌مبه‌ر و هاو‌اله پاک و راسته‌کانی و که‌سانی به‌راستی ئایینی پاکی ئیسلامی گرتوه، (جانان = گیانان = خۆشه‌ویستان)

(کوردي) له پێناسه‌ترکردنی ئەوانه‌دا له‌م تاکه نیو بالی دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌دا فه‌رموویه‌تی ئەوانه هه‌موو:

بی کسوف و زوال می بینم: ئەوانه به‌بی تاریکایی به‌سه‌راهاتنی وه‌ک: (خۆرگیران) ده‌بینم و. زوال: لاچوون، نه‌مان، برانه‌وه، کۆتایی پێ هاتن، که مه‌به‌ستی (کوردي) له‌وه‌یه ئەو: (په‌رته‌وی رووی (جانان) ه هه‌میشه وه‌ها ده‌بینم که (نه) وه‌ک خۆرگیران و، یا (نه) له کۆتایی هاتندا ده‌بینم و، بگره هه‌رگیز وه‌ک خۆر ناگیرین و، برانه‌وه بۆ تیشکه‌که‌یان نییه که برواداران، لێیان‌وه به‌هره‌وهر بوون و ده‌بن (زوال = لاریوونه‌وه‌ی خۆره به‌لای (نیوه‌پۆژ) دا، ئەم

تاکه هه‌لبه‌سته‌ش وهک په‌لوپۆیه‌کی تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوو وه‌هایه .

ئهم تاکه:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته (١١٠) یه‌مین تاکه ئهم حه‌وت به‌نده و (١٢) هه‌مین له‌م به‌ندی پێنچه‌مه‌دا به‌پیتی ئه‌وه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌ی به‌ ده‌ستم هێناون.

هر ئهم تاکه ژماره یا شوینی له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه:

ئهم تاکه ته‌نیا له (جم) دا نییه و له (صا) دا (٢٦) یه‌مین تاک و له (ف) دا (٢٩) یه‌مین و له (ق/٣) دا (٣١) یه‌مین و له (حم، ط، مک) دا (٣٤) یه‌مین و له (ج/سجا) دا (٣٦) یه‌مین و له (با/١)، (نم/١) دا (٣٧) یه‌مین و له (مع) دا (٤٢) یه‌مین تاک و له (شح، گل/٨) دا (٤٥) یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا (٤٨) یه‌مین و له (گل/٣) دا (٤٩) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٥١) یه‌مین و له (عن، ما/١) دا (٥٣) یه‌مین و له (مس، نع) دا (٥٩) یه‌مین و له (ن) دا (٦١) یه‌مین و (ه) دا (٦٢) یه‌مین تاکه.

جیاوازیه‌کان:

طلعت، له (مک، ج) دا نووسراوه (خلعت) دیاره ئه‌مه‌ش له‌وانه‌یه له هه‌له‌ی نووسینه‌وه بێت که له باتی (سه‌ری پیتی (ط) طلعت خالێک دانراوه و پیتی (ط): که‌ی گۆریوه به (خ) و ئه‌گه‌ر وه‌هانه‌یی هه‌له‌یه بۆ ئهم شوینه و ناگونجی.

واتای گشتی:

(کوردی) دواى له خواى مه‌زن توانایى دوانده‌که‌ی، لای کردووه‌ته‌وه به لای ئه‌و (جانان) هدا که وه‌ک خۆر له‌ په‌رته‌وه‌ی خوایه‌وه هه‌له‌هاتوون و به‌بێ ئه‌وه‌ی که وه‌ک خۆر (خۆرگیران) ی له‌ پێدا بووه و هه‌یه، به‌لام هه‌له‌هاتنی (په‌یابوون) ی ئه‌وان له خوایه‌یه‌وه‌یه، بۆیه هه‌رگیز ته‌گه‌ره و تاریکی وه‌ک خۆرگیرانیان نایه‌ته‌ ڕێگه و برانه‌وه و، نه‌مانیان بۆ کاره‌که‌یان و به‌هرمه‌ندییه‌که‌یان و به‌هرمه‌ندکردنیان هه‌رگیز له برانه‌وه‌نه‌مان نایه‌ت و هه‌ر ده‌بی بیه‌ینه‌ته‌وه.

ئهمه‌یه که (کوردی) په‌چاوکردنی خۆی له‌م (می بینم) هه‌راکه‌یاندووه.

هه‌روه‌ها بۆ جێگر کردنی ئهم راو بیر و بۆچوونه ئه‌وه‌تا (کوردی) له تاکه هه‌لبه‌ستی ئاینده وه‌ک (نموونه) هێنانه‌وه درێژه‌ی به‌م بره‌وایه‌ی خۆی داوه.

١١١- زاهدا: ئه‌ی زاهید.

زاهد: ئه‌وه‌ی خۆشی و ژیا‌نی خۆش را‌بواردنی جیهانی (واژ لای ده‌هێنێ) له ڕێگه‌ی خواناسی و خواپه‌رستی صوفیگه‌رانه‌دا.

به‌لام (کوردی) لێره‌دا مه‌به‌ستی له‌و چه‌شنه (زاهید) هه‌ر وه‌ک وه‌ش و سه‌رزارییه درۆزانه‌یه که هه‌ر به‌ناو خۆیان له به‌رگی زاهیدیتیدا ده‌نوێن و ئهم مه‌به‌سته‌ی (کوردی) یش له زۆر هه‌لبه‌ستی شاعیراندا به تایبه‌تی له هه‌لبه‌ستی تری خودی (کوردی) و هی شاعیرانی هاوچاخیدا زۆره.

کشک شاه بینی و من: تۆ (ئه‌ی زاهید) که کۆشکی پاشایی ده‌بینی و، وه‌ک ده‌رباریکی (پاشا)

خلوتگاه: ئەو شوپناڤە کە پێتۆرەسمی ئایینی وەک (خەلۆهکێشان) و جۆرەها (خەتمی طەریقەتە ئاینییەکان و چوونە خەلۆهوە کە بە تەنیا بەپیتی خشتەیی تایبەتی (تەریقەتەکە) چەندین جۆرە ناوی خوا و تۆبەکردن و ئایەت خوێندنەوی تیا دەکەن.

هەمسایە: ھاوسێ، دراوسێ کە مەبەستی لەوانەییە زۆر بە تۆخی پەیرەوی صۆفیگەراییەکی (کوردی)یان کردووە، بەلام کەسانی چاک و خاوەن بڕوا بەجێگەیەنەری (فەرض)ەکانی ئایینی ئیسلامیان کردووە و بەس.

قد نەھال می بینم: مەبەستی لە بالایی پێغەمبەری ئیسلام - د.خ -

نەھال: ناوی درەختێکی جوان و شووش و راست ھەلچوو و باریکە کە تازە ڕواییت. ئەم چواندنی (قد)ە بەو درەختە شووش و باریکە لەو ھەوێیە کە ئەو پێغەمبەرە، ھەرگیز تێری نەخواردووە کە دەستی لە خواردن ھەلگرتووە، بۆیە ھەمیشە ورگی ھەلنەھاتووە لە زۆرخۆردیدا بەشکو بەژن بالۆ (قد)ی وەک درەخت باریک بوو. جگە لەوێ کە ئەم لە (قد) دواندە باوێکی ناو ھەلبەستی ھۆنەران بوو لەوێژە کۆندا.

ئەم تاکە ھەلبەستە کە (١١٢)یەمین لەم ھەوت بەندەدا (١٤١)ەمین تاکێ بەندی پێنجەمەییە و لە سەرچاوەکاندا شوێنی ئاوەھاییە:

ئەم تاکە ھەلبەستە لە سەرچاوەکانی (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، ما/١، مع، مک، نم/١)دا نییە و لە (شح، گل/٨)دا (٤٧)یەمین تاک و (ص، گلە)دا (٥٠)یەمین و لە (گل/٣)دا (٥١) و، لە (گل/٦) (٥٣) و لە (عن)دا (٥٥١)یەمین و لە (مس، نع)دا (٦١)یەمین و لە (ن)دا (٦٣)یەمین و لە (ھ)دا (٦٤)یەمین تاکە.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە ھەموو سەرچاوەکانیدا چوونیەکە و جیاوازی لە ناوەرۆکیاندا نییە.

واتای گشتی:

دوا بەدوای تاکە ھەلبەستی پێشوو (کوردی) لە (شوین کۆبوونەووە جێی تیا دانشتن) و جێی خواناسی تیا کردن (خلو) تەنانت ھاوسپێانی ئەوانیشی لە بارەگای ئەو قەد باریک (نیھالی)یەدا «دیتوون، کە خواناسییەکی خستوون»

دیسانەووە تاکێ ئایندەش درێژپێ کێشانی ئەم تاکە ھەلبەستەیی سەرھەوێ.

١١٣- صف ارواح را: ریزی (ئەرواح).

ارواح: گیانەکان، لە تاکە ھەلبەستی پێشوو (کوردی) مەبەستی لە کەسانی (مجلس) و (خلوت) و (دراوسێ) خودی کەسانی مرقفی ئیسلام بوون و، یا گیانی پیاوچاکە مردووھەکانی ئیسلام.

بەلام لێرەدا کە کەسانی ئەو بارەگای پێغەمبەر (د.خ)ی بە (ارواح) ناو بردوون، مەبەستی گیانی پیاوچاکان و فریشتە واتە (مەلئیکە) و، یا بەپێی برۆی ئیسلامی دیسان مەبەستی لە (جنۆکە)کانە کە قورئان ناوی (جن و انس)ی بردوون، واتە جنۆکە. (جن)ەکانیش لەگەڵ فریشتەکاندا چونکە ئەوان لەلایەن مرقفەو ھانا ناگیرن و نەینین و بەلام ئەوان مرقف دەبن.

جنوکه کانیش نه بوو ته وه و مه گهر له شوینی پیلو داکه ندندا .
بیروکه ی ئه م تاکه هه لبه سته ش له تاکی ئاینده دا دریزه ی هه یه .

۱۱۴- پاسخ: (ولام)، (وه رام).

حرف: هه رچهند (حرف) به سه رزاری به واته (بیت) ه، به لام وهک له فهره نکه کاندایه جیگیره
مه به ست له (وته، قسه) یه .

اهل: که سانی، خه لقی

آن: ئه و

مجلس: شوینی لی دانیشتن، نیشنگه، و مه به ستی له کۆری کۆبوونه وه، (دیوان) ه.

همه: هه موو، هه مووی، گشت، گشتی، سه ریاکی

رمز: هیما، نیشانه، وته ی پر واتای قوول که سه ر سه رزاری وشه، که به چه شنیک بیت له
رواله تدا له گه ل مه به ستدا ئه و نه نه یکه نه بن له یه کتر و بگره هه ندی جار لیک زۆر دوور بن و
به لام ئه وه ی ده گونجی مه به سته که یانه .

مثال: وینه، هاوچه شن، نمونه و، یا (مثال) که وته ی به جی پشینان (په ندی پشینان) ه.
(کوردی) له م په نجه خسته سه ر (پاسخ: وه لام) و (حرف: وته) و (رمز: هیما) و (مثال:
نمونه) و (امثال: په ندی پشینان) انانه ی نیشانه کردنه بۆ ده یان (ثایه تی) قورئانی پیروژ
که هه موو ئه م ناوه رۆکی راگه یاننده ی ده گه یه نن وهک:

ثایه تی: (۸۹) ی سوورته ی (الاسراء).

ثایه تی: (۵۴) ی سوورته ی (الکھف).

ثایه تی: (۵۸) ی سوورته ی (الروم).

ثایه تی: (۲۷) ی سوورته ی (الزمر).

ثایه تی: (۱۷) ی سوورته ی (الرعد).

ثایه تی (۲۵) ی سوورته ی (ابراهیم) و... هتد

که به چاو پیاخشان دنیان مه به سته که ی (کوردی) و ناوه رۆکی ئه م تاکه هه لبه سته ی پرونتر
ده بنه وه .

(کوردی) ئه و (په مز) و (مثال) انه ی به (می بینم) راگه یاندوون.

ئه م تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانی (جم) دا نییه و ئه م تاکه له م (هوت به ند) دا (۱۱۴) یه مین
و له م (به ندی پینجه م) هشا له (صا) دا (۲۸) یه مین تاک و له (ف) دا (۳۰) یه مین و له (گل/۳) دا
(۳۳) یه مین و له (حم، ط) دا (۳۶) یه مین و له (ج، سجا) دا (۳۸) یه مین تاک و له (با/۱، نم/۱) دا
(۳۹) یه مین تاک و له (مع) دا (۴۵) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۴۹) یه مین و له (ص، گل/۵) دا
(۵۲) یه مین و له (گل/۳) دا (۵۳) یه مین و له (گل/۶) دا (۵۵) یه مین و له (ما/۱) دا (۵۶) یه مین و
له (عن) دا (۵۷) یه مین تاک و له (مس، نع) دا (۶۳) یه مین و له (ن) دا (۶۵) و له (ه) دا (۶۶) یه مین
تاکه .

(جم) دا نیهه.

جگه له وه لهم تاکه یشه وه هه تا کو تایی هه ر (حهوت بهند) هکه له سه رچاوه ی (صاد) دا نیهه و، لهم تاکه هه لیهسته و له که شکو له که ی چهن دین په ری په ریون.
ئهم تاکه هه لیهسته له (ف) دا (۳۱) یه مین تاکه و له (ق/۳) دا (۳۴) یه مین و له (حم/۲، ط، مک) دا (۳۷) یه مین و له (ج، سجا) دا (۳۹) یه مین و له (با/۱، نم/۱) دا (۴۰) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۵۰) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۵۳) یه مین و له (گل/۳) دا (۵۴) یه مین و له (گل/۶) دا (۵۶) یه مین و له (ما/۱) دا (۵۷) یه مین و له (عن) دا (۵۸) یه مین و له (مس، نع) دا (۶۴) یه مین و له (ن) دا (۶۶) یه مین و له (مع) (۴۶) یه مین و له (ه) دا (۶۷) یه مین تاکه.

جیاوازیه کان:

آن، له (مک، ط، ق، /۳) دا نووسراوه (این) و چونکه باسه که له (رابوردين) دواوه بویه وشه ی (آن) هکه که به واته (ئو)، راستره له وشه یی له واته (این) و چونکه باسه له ئیستادا نیهه تا وشه ی (این) ی بۆ بگونجیت.

واتای گشتی:

دوا به دوا ی تاکي پیشوو (کوردي) دريژي به باسه که داوه لهم تاکه هه لیهسته ی سه ره ویدا لیتره دا (مجلس) هکه ی به (قوتابخانه) راگه یاندوه که مه به ست له خویندنی مزگهوت و له ئاینی ئیسلامه وهک قوتابخانه یه کی مرؤف فیرکردن و فهرموویه تی.
هه رچی واته لیکو لینه وه و روونکردنه وه ی ئو قوتابخانه یه هیه هه موویان به جار ی سی و دوو هه لئاگرن، ئه وهنده ته و او و زانیاران و بابه تییه ان.
هه ره وه که له وشه ی (درس) مه به ست (قورئانی پیروژ) و له وشه ی (بحث) هکه ش مه به ستی له هه دیته جوړاو جوړه کانی خودی پیغه مبه ر و مه به ست له (بیان) هکه ش کرده وه کانی خودی پیغه مبه ر له ئاینه که دا که به (سوننه) ناو ده برین و کردنیان له لایه ن ئیسلامه کانه وه وهک پیویستی (فرض) ټکی ئاینی وه هان که له قوتابخانه یه دا به (مرؤفی) راگه یاندوه، نه که به ته نیا (عه رب).
۱۱۶- حل اشکال: ساغکردنه وه ی گيروگرفته کان.

حه لل: ئهم وشه یه نه گه رچی له فهره نگه عه ره بییه کاند ا به وشه یه کی (عه ره بی) دانراوه به لام یه کی که له و، وشه گه له ی له (هه لپینان) ی کور دییه وه وه رگیراوه.

ئیشکال و: گيروگرفته کان و:

رمز آن استاد: هیما یه کانی ئو ئوستاده - مه به ستی له وه یه که ساغکردنه وه (هه لپینانی گيروگرفته کان و هیما یه کانی ئهم ئاینه که ئو مامؤستایه که خودی پیغه مبه ری ئیسلام - د. خ. ئو گيروگرفت و ده که هیما یی (رمزی) یه یانه لای ئو مامؤستایه وه که خودی (پیغه مبه ره) وه ئه وهنده ساغکراونه ته وه ئه وهنده به پوخته یی به هه مووانی راگه یاندوه که ئیتر سی و دوویان تیادا نه مین ی و که س به لایه وه وهک مه ته لیکي هه لنه هینراو نه بی و هه مووان تی گه یوون وهک

(کوردی) فەرموویەتی:

بی جواب و سوال می بینم: ئەو ساغکردنەوه پربەپرە بەرادەیکە کە ئیتر پتووستی بە پرسیار لەسەرکردن و وەلامدانەوهی تر دەبێت.

ئەم تاکە هەلبەستەکە بەپیتی ئەوەندە چارەبەیی لەبەر دەستدان، دەبیتە تاکی (١١٦) یەمین لەم حەوت بەندەدا و تاکی (١٨) یەمین ئەم بەندی پێنجەمینە.

شوێنی هەریەکێ لە تاکەکانی و ژمارەیان بەم جۆرەیه:

ئەم تاکە هەلبەستە و لە هەتا کوتایی ئەم بەندی پێنجەمەیش لە (جم) دا نییه و هەروەها هەتا کوتایی ئەم (حەوت بەند) یش دیسانەوه لە (صا) دا نییه و لە (ف) دا (٣٢) یەمین تاکە و لە (ت/٣) دا (٣٥) یەمین و لە (حم، ط، مک) دا (٣٨) یەمین و لە (ج، سجا) دا (٤٠) یەمین و لە (با/١، نم/١) دا (٤١) یەمین و لە (مع) دا (٤٧) یەمین و لە (شح، گل/٨) دا (٥١) یەمین و لە (ص، گل/٥) دا (٥٤) یەمین و لە (گل/٣) دا (٥٥) یەمین تاک و لە (ما/١) دا (٥٨) یەمین و لە (گل/٦) و (٥٧) یەمین و لە (عن) دا (٥٩) یەمین و لە (مس، نع) دا (٦٥) یەمین و لە (ن) دا (٦٧) یەمین و لە (ه) دا (٦٨) یەمین تاکە.

جیاوازییەکان:

آن لە (نم/١، با/١ گل/٣، ١/١) دا نووسراوه (این) کە لە پرووی دەستووری زمانییه وه راست نییه چونکە باسەکە لە رابوردوو کە وشە (آن) واتە ئەو هەڵدەگرێت نەک (این).

واتای گشتی:

دوابەدوای بیری تاکی پیشوو لێرەشدا درێژە پێ دراوه کە ساغکردنەوه و لیکدانەوهی (رمن) هەکانی ئەم ئایە لەلایەن مامۆستایەکییه وه کە خودی پێغەمبەری ئیسلام - د.خ - و پیشەوا ئاینیه زاناکانەوه ئەوەندە بەپوختەیی و بەتەواوی راکەیانراوه تەنانەت ئیتر سی و دووی تیا نەماوەتەوه پتووستی بە پرسیارێ تر لەسەرکردن و وەلامدانەوهی ئەو پرسیارانە نەماوه بە رادەیکە کە لە تاکە هەلبەستی ئاینەدا ئەم (پتووست بە پرسیارکردن و وەلام لەسەر گرتنەوه نەماوه) یە بە وردتری راکەیانراوه.

١١٧- طوطی نطق را: توتیتی نطق.

(کوردی) بۆ پیتەر سووربوون لەسەر ئەوهی کە ئەوی لە تاکی پیشوودا رای گەیانندوه کە ئەوەندە دەقەکانی ئاینی ئیسلام روون و ئاشکران کە پرسیار لەسەرکردن و وەلامدانەوهیان ناوێت، لێرەدا هەر لەسەر ئەو (پێدان) کە نەک هەر توتوتی بەشکو توتوتی ئاسایانە سروسشتی مرقفیش لەتوانایی لە رادەبەدەر بۆ فێربوونی چەند رستەیک بەشکو بۆ فرین چەندین زمان و ئایەت و سروسشتی توانایی گفتوگۆکردن وەک توتوتییەکی پشت پەردە هیه (کوردی) ئاوهایی دیتوو کە ئەم هەلبەستە پێ دەربرپوه:

لال می بینم: لال دەبینم، واتە ئەو توتوتی نوتقە لال دەبینم، چونکە، لە تاکی (١١٦) دا وهای هەموو شتی بە رهوانی و راشکاوی و روونکردنەوهی راکەیانندوه کە ئیتر توتوتی هاتنە زمان

وهك لاله پرسيارى پى نه ماوه و. و، هه موو شتيكى زانيوه ئيتىر بىته دهنگى چى و وهك لال (كوردى) په چاوى كردوه.

در آن محضر: لهو شويى تيا ئاماده بوونه دا

ئهم بابته لى (تووتى) دواندنه به هه زاره ها جوړ و شيوه و واتا و بار له هه لېستى هونه رانمان و هونه رانى ولاته ئىسلاميه كاندا هاتووه له وانه ئهمه ئىره دى (كوردى) يه كه جارى تريش لهم باره يوه دواوه وهكو له پيرانم بيسستووه كه چهند پاشايه كى بابان تووتيان په ياكردووه (كوردى) بوى فيره دهر بېرى هه ندى رسته كردوون و گوايه لهم پسپوړيتى تووتى فير كردنه وش وهك له موسيقا و گهردووناسى (فهلهك) يشدا پسپوړ بووه سهره پراى شاره زايى له پهروهر و فير كردنى منالدا و له ويژه دى كوردى و عهره بى و فارسى و توركىشدا و هه بويه چهند سال مناله كانى شاي ئىرانى فيره، نووسين كردوون.

ئهم بابته تانه ئىرانى (كوردى) پيوستيان به له سهر روښتن و به دوا د اچوون لى دواننى دوور ودرېژ هه يه، له سهر چهندين ئاستيكى پله خوينده وارى.

ئهم تاكه هه لېسته به پيى سهر چاوه كانى لهم ههوت بنده دا (۱۱۷) يه مين تاك و لهم به ندى پينجه ميشدا (۱۹) يه مين و ژماره دى ئهم تاكه لهو سهر چاوه يانده بهم جوړه يه:

ئهم تاكه هه لېسته له (جم، صا) دا نييه و له سهر چاوه دى: (ف) دا (۳۳) يه مين تاكه و له (ق/۳) دا (۳۶) يه مين و له (حم، ط، مك) دا (۳۹) يه مين و له (سجا، ج، نم، ۱/۱) دا (۴۱) يه مين و له (با/۱) دا (۴۲) يه مين و له (كل/۳) دا (۵۶) يه مين و له (كل/۶) دا (۵۸) يه مين تاك و له (ما/۱) دا (۵۹) يه مين و له (مس، نع) دا (۶۶) يه مين و له (ن) دا (۶۸) يه مين و له (ه) دا (۶۹) يه مين و له (عن) دا (۶۰) يه مين تاكه.

جياوازيه كان:

محضر، له (ف، نم، ۱/۱، سجا، حم) دا نووسراوه (محفل) - مهحفه ليش برىتييه له ليژنه دى هه كومه لگايه (بابى - بهائى) يه كان كه هه رچى گيروگرفتى كومه لايه تى و نيوان ژن و ميږد و ئابوورى، ئاينى و تهنديروستى پهروهرده و خويندن و... هتد ئهو (بهائى) يانه به پيى دهقى ئاينه كهيان و له چوارچيوه دى (سده: عصر) دا چاره سهر دهكات و پيموايه ئهم وشه يه لهم (۵) سهر چاوه يه ده سنگه يه تى و كاريگه ريبى ئهو بهائى يانه و سهر چاوه كان يانه وه په ريوته ناو ئهم (۵) نوسخه يوه به لام له (۱۷) سهر چاوه دى ترى ئهم تاكه هه لېسته دا وشه دى (محضر) نووسراوه.

واتاى گشتى:

(كوردى) دوا به دواى تاكه كانى به لهم تاكه دى سهره وهو بى جيگير كردنى فهرمووده كانى خوى ئهو تاكه هه لېسته تانده دا و بگره له چهندين تاكه هه لېسته تريشدا هه پيى له سهر ئهو جيگركارى به خويدا گرتووه، ليږده فهرموويه تى.

تووتى ئاخاوتن لهم گريدوونه وه يه دا له پشتى ئاوينه كه دى تووتى فيږى ئاخاوتن دهر بېرته وه

(لآل) دهبنم که رستهیهک ئاخاوتنیک نهماوه هه مووی له کووونهوه و فیرکردن کاری ماموستاو... هتد روون کراونهتهوه که گیروگرفت له تیگهیشتنیاندا نهماوه له باره ی (ئاینی ئسیلامهوه).

١١٨- طائر: که مه بهست لهو بالنده ئه فسانه یییه که له چیرۆکه گوئی ئاگردانییه ئه فسانه یییه کاندای زۆرجار ناوی هاتوو و له تاکه (سه رهاکانی) بهندی (دوهم) ی ئه م (حهوت بهند) هدا زۆر به دریزی له م بالنده ی (سیمرغ) ه دواوم. لیره دا (کوردی) نیشانه بۆ ئه و (سیمرغ) ه دهکات که لهو بهندی دووه مه دا لپی دواوه و فهرموویهتی:

ئو (سیمرغ) ه بهو هه موو توانایی و هیزهیه وه که نهیده توانی تۆزی پپی پیغه مبه ر بشکینی و بیگاتی لهو ریگه برینه ی میعراجدا و یا لهو بهزوویی تهینه وه ی ئاینه ئیسلامیه کهیدا به جیهاندا.

لیره دا (کوردی) نیشانه بۆ تیزره ویی بلووونه وه ی ئاینی ئیسلام و تیزره ویی چوونه میعراج دهکات و ئو (سیمرغ) ه بهیاد دیتیته وه که ئو سیمرغه ئه و نهخۆش و دهرده دار و بی په روباڵ بووه و ههروهک له تاکی پیشووی له (مه ل) ی تووتی دواوه.

ئهم له (سیمرغ) دوانده وه ی ئیره یه مه بهست له (سیمرغ) گوهریه کانه که خوا نانس و پهیره ویی ناکه ن، ئه وه تا له ئاستی ئاینه که ی پیغه مبه ردا وهک ترازووی پهت پچراون له ئاکامی ئو (وحی) بۆ هاتنانه ی پیغه مبه ردا که دهست به دهست به خه لکی راده که یاندن وهک کهسانی (محضر) و (مجلس) هکانی که پیشتر دهست نیشانی کردبوون و ئه و لیره شدا گهراوته وه سهریان و به کهسانی:

در آن مجلس: ئا لهو (مه جلس) هدا.

خسته: نهخۆش و، دهرده دار.

بی پرو بال می بینم - واته سیمرغه نهخۆشه که من ئهم سیمرغه لیره دا بهو گوهریا یان دهزانم که ناتوان (نهخۆش) و چی لهباردا نه بوو (بی په ر و بالن) کهوا لهو مه جلسه دا واته ئو پیز و شکویه ی باوه رهینی و خواناسه کانیانی نییه.

ئهم تاکه هه لیهسته له م ههوت بهنده دا (١١٨) یه مین تاکه و له م بهندی پینجه مه دا (٢٠) یه مین تاکه و ژماره ی له سه رچاوه کاندای به م جوهریه:

ئهم تاکه له (جم، صا، مک، ط) دا نییه و له (ف) دا (٣٤) یه مین تاک و له (ق/٣) دا (٣٧) یه مین و له (حم) دا (٤٠) یه مین و له (ج، نم/١، سجا) دا (٤٢) یه مین تاک و له (با/١) دا (٤٣) و له (مع) دا (٤٩) یه مین و له (شح، گل/٨) دا (٥٣) یه مین و له (ص، گل/٥) دا (٥٦) یه مین و له (گل/٣) دا (٥٧) یه مین و له (گل/٦) دا (٥٩) یه مین تاک و له (ما/١) دا (٦٠) یه مین و له (عن) دا (٦١) یه مین و له (مس، نع) دا (٦٧) یه مین و له (ن) دا (٦٩) یه مین و (ه) دا (٧٠) یه مین تاکه.

جياوازييهكان:

خسته، له (عن، ج) دا نووسراوه: (خستهو): ئه‌ميش له‌نگی ده‌کات و پیتی (واو: و) ده‌کەى زۆرتره و ئه‌گەر به‌جۆره‌ درېږدېنیکى گورج و تاييه‌تى درېږدړيڼ ئه‌و (کیش) ده‌کەى تیک ناچى و له‌نگ نابى.

واتای گشتی:

وه‌ک له‌ تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌کانى پيشوودا (کوردي) له‌ پيشه‌وايه‌تیی پيغه‌مبه‌ر و چيگرکردنى ده‌قه ئاينيه‌کانى ئيسلامی، له‌ دلى موسلمان هه‌ پاکه‌کاندا راگه‌ياند و ئه‌وانى گومړان وه‌ک (تووتی) که‌ به‌ لاساييکردنه‌وه‌ ئيسلامه‌تییان کردووه‌، نه‌ک له‌ ناخه‌وه‌ به‌ تيگه‌يشته‌وه‌، ئه‌وا ليړه‌شدا نمونەى به‌ بالندى ئه‌فسانه‌یى (خه‌يالې - وه‌هم) کردووه‌ که‌ به‌ هه‌موو توانايى و هپز و تيژپوييه‌يشيه‌وه‌، چونکه‌ وه‌ک نمونەيه‌کى گومړا پيشان دراوه‌. ليړه‌دا ئه‌و (مه‌ل)ى (سيمرغ) له‌ چاو توانايى پيغه‌مبه‌ر کارىگه‌ريى ده‌قه ئاينيه‌کاندا و له‌ چاو پروا به‌هپزه‌کاندا، ئه‌و (سيمرغ) ه‌ نه‌خوښ و ناتوانه‌ و بى‌په‌رويا له‌ و ئه‌م تاکه‌ په‌يوه‌ندى به‌ تاکه‌کانى ئاينده‌يشه‌وه‌ هه‌يه‌.

۱۹- بختى (بوخت يى) بوختی.

بوختى: ناوى چه‌شنه‌ (وشر)کى (دوولول) واته‌ (دوو کوپاره‌یى) به‌ سه‌ر گازمه‌راى پشتيه‌وه‌ که‌ له‌ (دووک) پتک هاتوون. ئه‌م جوړه‌ حوشره‌ به‌ قه‌لافه‌ت و له‌ هپزدا زۆر زه‌به‌للاختر و به‌ توانا تر و له‌ چاو چه‌شنى خوشر يه‌ک (کوپاره‌ييه‌کاندا). په‌نگى تووکى ئه‌م وشره‌ دوو کوپاره‌ييه‌يانه‌ به‌ تيگرپايى (سوور)ه‌ و له‌ خوړاساندا هه‌يه‌. عقل را: هى عقل.

عقل: ژيرى، هپژايى - (کوردي) ليړه‌دا ئه‌و چه‌شنه‌ وشره‌ به‌هپز و توانايى و له‌ چهندين پوه‌وه‌ خوړاگره‌ى به‌ (عقل: هپژايى) چواندووه‌ که‌ مه‌به‌ستى له‌ (عقل): ژيرييه‌کى يه‌کجار به‌هپزه‌ و، ورد و قوول پوه‌ه‌و ژيرييه‌يشى له‌ در آن هاموون (دەر ئان هاموون): ئا له‌و (هامون) هدا واته‌ ئه‌و ژيرى و هپژايى (عقل)ه‌ مه‌زنه‌ له‌ناو ئه‌و (هامون) هدا.

هامون: له‌ رووى فەرهنه‌نگيه‌وه‌، وشه‌ى (هامون) به‌ واته‌: ده‌شت، بيابان، زه‌مينه‌ى پان و به‌رينى چۆله‌وانى و کاکى به‌کاکى و تونواو توون. هامون: له‌ رووى مه‌به‌ست و (بابه‌تى)يه‌وه‌ ناوى ده‌رياچه‌يه‌کى (سيستان)ه‌ که‌ هه‌رچى چه‌م و پروباره‌کانى ناوچه‌ى هندستان (هيندوکش) هه‌ن. ئه‌رژينه‌ ئه‌و ده‌رياچه‌يه‌وه‌.

ده‌رياچه‌ى (هامون) ده‌که‌ويته‌ نيوان (سيستان) و (ئه‌فغانستان) هوه‌، له‌به‌رئوه‌يه‌ که‌ به‌ ده‌رياچه‌ى: (هيلمه‌ند) يا: (هيندمه‌ند) ناو ده‌بريت.

هاموون: وشه يه كه به زۆر جۆر و مهبهست و واتا له ههلبهستى هۆنه رانماندا هاتوو وهك ئهم تاكه ههلبهستى (كوردى).

(كوردى) له م نيو باالى يه كه مهى ئهم تاكه ههلبهستهيدا مهبهستى ئهوهى ههبووه، كه گياندارىكى توانا و خوڤاگرى ژيرى ناو ئهوه دهشت و بيبابانى (هاموون ئاسايى) دا بهو شارهزايى و تواناييهيشيهوه كه وهها زانراوه (حوشتر) بافتى پيگهى دوورودريژى چۆلهوانى و بيبابانى وشكه به بارى گرانهوه و خۆى له بهر سه رماو گه رماو دوورى پيگه و بارى گران و تينوئيتيدا راده گریت و، ئه مجا ئهوه جۆره حوشتره زه به لاح و و توانا و شارهزا و خوڤاگرى ژيرى (عقل) به هۆى قوولى و وردى و فراوانى و اتاي دهقه كانى ئاينى ئيسلامه وه وهك حوشترى (يخ) دراو وههايه كه (يخ) دان بريتييه له وهى ههركاتى دهست هينرايه پشت مى حوشتردا ئيتر ئهوه حوشتره خۆى به سه رپتوه بۆ راناگيرت له گه ل ئهوه هه موو هتزه زۆره يش دا چۆك داده دات.

ئه وسا بهو لهو چۆكدانه دا ئهوى سوارى ئهوه حوشتره چۆك دادوه بووه، به ئاسانى له سه رى ديتته خواري و ئه گه ر باريش به سه ر پشتى ئهوه حوشتره چۆك داداوه (يخ) دراوه وه، هه بوو ديسان به ئاسانى باره كهى له كۆل دهكرتته وه ماندووبونه كهى پيگهى دريژ و بارى گران و ژينگهى (سارد) يا (گه رم) يا ته پ و (تۆز) و گه رده لول و باران و به فر و زريان دهحه سيته وه به لام (كوردى) ليره دا فه رمويه تى:

بردو زانو عقل مى بينم: به سه ر (يا - به) هه ردوو ئانيشكييه وه هى حوشتره (يخ) دراوه (عقال) واته په تكهى عقل (هه گال) ده بينم.

مه بهستى (كوردى) له وهيه كه ئهوه عه قلى به تواناى چوپنراو به حوشترى جۆرى (بختى) هيشتا له بهر ته واوه تى تيكه يشتنى دهقه پيرۆزه كانى ئاينى ئيسلامدا كۆله و به ته واوى تپى ناگات ئه وهنده قوول و فراوان و اتاداره.

هه لسه نگاندن:

نهك به وردى به شكوه هه ر ته نيا به سه رنجدانى كى تۆزى شاره زايانه له ويژهى كۆن چۆنيتى ئهم تاكه ههلبهسته له دهستوورى ويژهى كۆندا ده رده كه وي (كوردى) له ئهم تاكه ههلبهستى سه ره وه كه يه كيكه له تاكه زۆر قوول و واتا فراوانه كان، راگه ياندنى مه بهستى كى زۆرى له يهك تاكه ههلبهستى (ده بريگه يى) و (دوانزه وشه ييدا) راگه ياندوو كه مه بهست و واتايه كانى له گه ل خودى (وشه) كاندا له پرووى فه ره نه گيه وه جياوازي و له يهك دوور بيا ن تيايه و سه ره نجاميش چه ندين و اتاي به هتيز و په سه ندى نزيك به يه كترى ده دهن، ئه وهش وه ستاكارى به كه له شاعيرانه ي ئه وتوى تيايه كه مه گه ر هه ر له ميتشك و خامه ي بليمه تى كى وهك (كوردى) صاحيبقرانه وه ده رچووين.

(كوردى) به پتتى فراوانى ئاسۆى زانيارى رووشن بيرييه هه مه باب ته كهى و به ئاره زوو ه زۆره كهى له گه ريده يى و به (شاره زايى) له كۆچ و بارو كاروان و پيگه وبانى جۆراوجۆر و

ئاگەداربوونی لە باری جوگرافی زۆر لە ولاتان بە کردەوه که خۆی دیونی و یا بە خۆئێندەوهی پرۆچری لەم بابەتەوه بۆ تێگەیشتنی ئەو شوێنانە که ئەگەر ڕێگەی تێیان کهوت وەک نەشارەزا نەبێ لەناوایندا و پێشەکی زانیاری لەبارەیانەوه بێت، ئەمانە لەم تاکە هەلبەستەیی داو لە زۆر لە هەلبەستی تر یا ڕاگەیانددوون که مایە بەگەن کردنی وێژەبیانەیی هەلبەستەکانین. دەبێنێ لەم تاکەدا وردەکارییهکی بە پێچ و پەناو (داو) لە ژێردانانەوهوه لە (حوشتر) دەدوێت که تەنانهت لە کوردەواریدا باوه بە کەسیک که مەلەوانی نەزانی دەلێن:

«ئەلێ حوشترە، تاکو قۆلە پێی لە ئاوا تەر ببی دەخنکی»

کەچی ئەوەتا هەر لە یەکەم نیو بایی ئەم تاکە هەلبەستەدا لە حوشتر دەدوێت بەلام لە ناو (هاموون)دا، ئەمجا حوشتر که هەتا قۆلەپێی لە جۆگە ئاوێکدا تەر ببی دەخنکی، ئاخۆ دەبێ ئەو حوشترە چیی بەسەرھاتبی، لە دەریاچەییەکی وەک (هاموون)دا که کوردی ڕای گەیانددووه. لەمەیش سەختتر (کوردی) ئەو حوشترەیی بەهەردوو ئانیشتکی بە پەتکە قۆلفە ڕێز کراون، ئەو حوشترەیی بە واتە (یخ) درایی لە کوێدا؟! لە ناو ئاوی دەریای (هاموون)دا.

لە هەمان کاتیشدا (کوردی) ئەو (هاموون)ەیی بە مەبەستی بیابانەکانی دەورووبەری دەریاچەیی هاموون مەبەست بووه که وەک دەنگی لەسەر بلۆه که گوايه (وشتەر - کەشتی - چۆل و بیابانەو دیارە که ئاوهەا شوێنێک جێگەیی لە باری کۆچ بارتیاکردنی حوشترە که لە سروشتیی و شترەکهەدا شوێنی وەها زۆرلەبارە بۆ گەشتی دوورودرێژو بەباری گرانەوهوه لە جۆرەها کەشوتووشی و خۆشیان و باوباران و بەفر... هتد و ساردی و گەرمی و بێ ئاویدا که ئەو بارودۆخانە ڕێکی توانایی سروشتی حوشترەکەن، که ئەم بۆچوونە زۆر ئاسایی نییه بەپێی ئەو گیاندار و شوێنەکە.

بەلام هەر (کوردی) ئەو گیاندارە که زۆر بە بەهێز ناسراوه و تەنانهت جوۆری (بختی) که چەندین ئەوەندەیی و شتری تری یەک کۆپارەیی بەهێز و تواناو خۆراگر تر و لە بارابووتر وایه، (کوردی) ئەو گیاندارە زەبەللاخە بەهێز و توانە لە ڕادەبەدەر و درێژخایەنەیی چوانددووه بە (عەقل) و ئەمجا ئەو ژیرییه مەزنەیشی بەدەستە پاچە داناو، لە برینی ئەو بیایانەیی (هاموون ئاسا)یەدا، یا لە ڕۆچوونە ناو دەریای زانین و دۆزینەوهی بەردی بە (نرخ)ی وەک مرواری و مەرجان و.. هتد. لەو گەوهەرا ئەو ئەمجا ئەو عەقلە مەزن و بە توانایە پەل بەستە و بێ دەرتانی وەک حوشتری (یخ) دراوه، لەو دەریای قوول فراوانەیی واتا گرنگ و کاریگەرە پیرۆزەکانی ئیسلامیدا که مەگەر (عەقلی) تەنیا کەسیکی وەک پیغەمبەری ئیسلام پەیی بەوه بردووه، ئەمەندە قوول و توند و تۆل فرووانە.

ئەم تاکە هەلبەستە:

ئەم تاک هەلبەستە که (١١٩)یەمین تاکی ئەم جووت بەندەییە (٢١)یەمین تاکی ئەم بەندی پێنجەمەیه لە سەرچاوەکانیدا بەم جۆرەیه:

ئەم تاکە لە دوو سەرچاوه (جم، صا)دانی و لە (ف)دا (٣٥)یەمین تاک و لە (ق/٣)دا

(۳۸) یه مین و له (ط، مک) دا (۴۰) تاک و له (صم) دا (۴۱) یه مین و له (ج، سجا، ن/۱) دا (۴۳) مین و له (با/۱) دا (۴۴) یه مین و له (مع) دا (۵۰) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۵۴) یه مین و له (ص، گل/۶) دا (۵۷) یه مین و له (کل/۶) دا (۵۸) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۰) یه مین و له (ما/۱) دا (۶۱) یه مین و له (عن) دا (۶۲) یه مین و له (مس، نع) دا (۶۸) یه مین و له (ن) دا (۷۰) یه مین و له (ه) دا (۷۱) یه مین تاکه.

جیاوازییهکان:

بُختی، له (ف، نم/۱، حم) دا نووسراوه: (کشتی): ئه مهش به تهواوی راست نییه و رهنگه له ووه نووسر له کاتی له بهر نووسینه وهدا، وشه ی (هاموون) لهم تاکه دا ده ریچه یه که و له وشه ی (بختی) نه گه یشته وده که جوړه خوشتریکه، بویه ئه م نیوهر است و نیوه ناراستییه په یابووه؛ چونکه ئه گهر به راستی دابنیتین که وشه ی (کشتی) راسته به لام له نیوه بالی دووهمی ئه م تاکه دا ئه ی (کشتی) هردوو ئانیشکی بازووی به (عقال) قولفه ریز کراوه که، (کشتی) دوو بازووی نییه که قولفه بهندی (عقال) بکریت و لیره دا نیوه هه له دهر ده چی. بُختی له (ق/۳) دانووسراوه: (یفا) - ئه میش دیاره هه له یه و ناگونجی و واتا نادات و له نگیشه و دیاره هه له ی نووسینه.

بردو زانو - له (عن) دا نووسراوه، (سریرانو) واته:

سهر به ئه ژنوو و ئه مهش ئه گهر چی به تهواوی راست و پر به پر نییه به لام که میک ده گونجی. برد و زانو، له (مک، ج) دا نووسراوه، (همه دوران) ئه مهش دیاره و اتای تهواوی نادات و شتیاوه.

۱۲۰- ئه م تاکه هه له به سته یش هه دریزه دانه به تاکه هه له به سته ی پتیشوو تا کو تاییی ئه م بهندی پتینجه میش هه له سهر ئه م بیره ده روا ت.

تشنه را: بۆ تینوو

زیر پای خضرنبی: له ژیر پتی حه زره تی خضر پیغه مبه را ده مبه ست له م نیو بالی یه که مه ئه ویه که له بن (ژیر) پتی (خدری زینده) بۆ ئه وانه ی که و تینوون و کو تاییی ئه م مبه سته یشی له نیو بالی دووهمدا ته و او کردووه. جار ی با ئه ی (خضرنبی = خضر پیغه مبه ر). پیناسه بکه م.

خضر: ناوی ئه و که سه یه لیره دا به پیغه مبه ر - د. خ ناوبراوه که له کورده واریدا به (خدر) یا (خدری زینده) یش ناوده بن.

ئه م پیاوه ئه گهر چی له په راوییه میژووییه کاندایه پیاوچاکیک ناو نووس کراوه. که پیاو یک بووه هه بووه (له بووندا). به لام له داستان و چیرۆکه ئه فسانه یی و گو ی ئاگردانییه کوردیه کانماندا ئه وهنده له (شوین) و (کات) و (باری) جوړاو جوړی سهر سهریدا، هاتووه که ژورتره که ی چووته شتیه کی پیری نورانی و پیاو چاکي ئه فسانه یی که و سهر

لێی سوڕ دەمێنێ.

ئەو پیاوێ لە هەندێ سەرچاوەدا پێغەمبەر و، لە هەندێکدا بە پیاوچاکیکی نەتیییی لە کۆنەوێ هەر بە زیندوویتی ماوەتەوێ دا دەنێن و گواپە لە (ئاوی حیات)ی خواردووێتەوێ بۆیە هەرگیز نامرێ و هەمیشە زیندووێ بە زیندوویتی و لە ژیانی نەتیی و نادیاریدا کات بەسەر دەبات و تەنیا لە کاتی فریاکەوتنیدا بۆ ڕێوبان ڕێ گومکردووێ و لێقەوماوان و تینووی چۆلەوانی و بیابانی و شک و بێ ئاودا خۆی لەو کەسانە ئاشکرا کردووێ خستووێتە سەر ڕێگە و بردووێتە سەر کانی و ئاوی سازگار و تینویتیانی شکاندووێ ئەگەر خواردنیان پێ نەبووی تیری کردوون و ڕێگەیی دووری بۆ نزیک کردووێتەوێ و فریای داماوی لێقەوماوان کەوتووێ لەناکاوتکێشدا لەو کەسانە گوم بوو.

خضر: کە گواپە ئاوی زیندەکانیی نۆشیوێ و جگە لەو گواپە (نووچ) پێغەمبەریش وەک ئەو هەر زیندووێ نامرێ.

خضر: ئاوی ئیلیاس کوری ئیلیاس بوو و لە سالانی ۸۸۰ - ۸۵۰ پێش زایندا ژیاپەوێ و هاوایی حەزەرتی مووسا پێغەمبەریش بوو - د.خ- بە ڕاو بۆچوونی صۆفیگەرانی ئەو (خدر)ە پێشەوا (نەقیب)ی ئەولیاپانەو هاوچەرخێ ئیلیا پێغەمبەر دادەنرێ و لەناو (بەنی ئیسرائیلییەکاندا) ژیاپەوێ و پشتگیری کردوون و یاریدەیی داوون لە دژی (بت) و (فیرعەون) پەرستی و ڕێگەیی خواناسی و خواپەرستی بۆ کردووێتەوێ.

هەر لەو پەراییە ئاینپانەیی وەک (قصص الانبياء)دا هاتووێ کە بە گالیسکەپەکی ئاگرین بە فرمانی خوا هەلکێشراویشە بۆ ئاسمان و هەروەها (ئەلیشەع) پێغەمبەریش لە پێغەریتیدا جێگەیی (خدر)ی گرتووێتەوێ.

هەر لە کوردەواریدا و لەبەروا ئاینپەکاندا زۆر لەسەر ئەو (خدر)ە ئاگاداری هەپە و ئەمەندەیی بۆ ئێرە بە (بەس) ئەزانم.

چشمهء بس زلال می بینم: واتە لە ژێر پێی ئەو (خدر)ەدا یا لەو شوێنەدا کە ئەوی لێ ڕاوەستاوێ (کوردی) فەرموویەتی سەرچاوەپەکی یەكجار سازگار (زالال) دەبینم:

کە مەبەستی (کوردی) لەوێ کەسانی ئاوەهایی هەن لە بۆ ڕێگەیی خواناسی و خواپەرستی و چاکەکاریدا لە کۆشانی هەمیشەپیدان نەک هەر لە نێوان کەسەتیپەکانی ناو کۆمەلگایەکانی ئاینی ئیسلامدا، بەشکو تەناتە لە گیاندارە نەتییەکان وەک (خدر)یشدا کە لە فریاکەوتنی خدردا بۆ تینوان، شوێن پێپەکی یا جێگەیی لێ ڕاوەستانەکی کە خۆی لەو تینووانە ئاشکرا کردووێ سەرچاوەیی زۆر ساز پەیاپووێ کە (کوردی) پچاوی کردووێ.

بس: زۆر، یەكجار، گەلی.

زوالال: سازگار

ئەم تاکە هەلبەستە:

ئەم تاکە هەلبەستە بە پێی ئەوەندە سەرچاوەپەکی کە دەست من کەوتوون، گەپوێتە تاکێ

(۱۲۰) یه مینى ئەم حەوت بەندە كە دەكاته تاكى (۲۲) يه مین ئەم بەندى پىنجه مه و دلىام دهیان سەرچاوهی تر ماون كە ئەم حەوبەندهیان تیا بى و لەسەر هەلانیاندا ئەم ژماره‌ی حەوت بەندە ژماره‌ی ئەم بەندى پىنجه مه زۆرتر دەبن و راستکردنه‌وه‌ی به‌جێتریشیان تیا ده‌بێت كە له‌ تاكه‌كانى ئەم حەوت بەندە و (ئەوانى شێوان) راستتر بكرێته‌وه‌.

ژماره‌ی ئەم تاكه‌ هەلبەسته له‌ سەرچاوه‌كانیدا به‌م جۆره‌یه‌:

ئەم تاكه‌ هەلبەسته له‌ دوو سەرچاوه‌ی (جم، صا) دا نیه‌و له‌ (ف) دا (۳۶) يه مین و له‌ (ق/۳) دا (۳۹) يه مین تاكه‌ و له‌ (ط، مك) دا (۴۱) يه مین و له‌ (حم) دا (۴۲) يه مین و له‌ (ج، سجا، نم/۱) دا (۴۴) يه مین و له‌ (با/۱) دا (۴۵) يه مین و له‌ (مع) دا (۵۱) يه مین و له‌ (شح، گل/۸) دا (۵۵) يه مین تاك و له‌ (ص، گل/۵) دا (۵۸) يه مین و له‌ (گل/۳) دا (۵۹) يه مین له‌ (گل/۶) دا (۶۱) يه مین و له‌ (ما/۱) دا (۶۲) يه مین و له‌ (ع) دا (۶۳) يه مین و له‌ (مس، نع) دا (۶۹) يه مین و له‌ (ن) دا (۷۱) و له‌ (ه) دا (۷۲) يه مین تاكه‌.

جیاوازیه‌كان:

خضر نبی، له‌ (حم، مع) د نووسراوه‌ (خضر بنه): بنیره ژیر خضره‌وه‌ كه‌ (نه‌بی) یه‌ كه‌ به‌شێوه‌ی (بنی ه): بنی، بخه‌، وابنی، بنیره‌و... یه‌...

ئهمه‌ش ده‌گونجی و به‌لام لاوازه

واتای گشتی:

ده‌توانم بلێم به‌ درێژاییه‌کی پتویست و ئەوه‌نده‌ی من تێ بگه‌م، ئەم تاكه‌ی له‌ وشه‌كانیدا لێك داوته‌وه‌ كه‌ به‌ تێكرایي به‌دواداچوونی تاكه‌كانی پێشوو به‌ كو‌تاییهاتنی ئەم بەندی پىنجه‌مه‌یش كو‌تاییی (بیره‌و) (ناوه‌پۆك) ی ئەم تاكه‌ دێت كه‌ مه‌به‌ستی له‌ زۆری كه‌سه‌تییه‌كانی ڕێگه‌یی خواناسی و خواپه‌رستییه‌ و نابێ كه‌س (بێ هیوا و) به‌مێنێته‌وه‌ و خواى گه‌وره‌ فریادرسانى بۆ داماوێ بپارداوه‌.

۱۲۱- در ركاب له‌وانه‌ی كه‌ سواره‌ن به‌ دواى سوارێكى سه‌رۆکیانه‌وه‌ن كه‌ له‌ (فارسی) دا (در ركاب) یان پێ ده‌لێن و له‌ كورده‌واریدا (دربار) و به‌ (سواره‌ی...) ناوده‌برێن. له‌ هه‌مان كاتیشدا كه‌سیك له‌ كاتێكدا بیه‌وئ سوارى و لاخ ببێت و سواربوونیش له‌ لای چه‌پی و لاخه‌كه‌وه‌ ده‌بێ.

كه‌ پێی چه‌پ ده‌نرێته‌ ناو ئاوزه‌نگی لای چه‌پی و لاخه‌كه‌وه‌ كه‌ به‌زینی و لاخه‌كه‌وه‌ شوێنێته‌وه‌ و كه‌سیكى تر وه‌ك ڕیزی لێگرتن له‌ دیوی لای راستی و لاخه‌كه‌وه‌ ئاوزه‌نگی لای راست توند ده‌گرێت تاكو ئەو كه‌سه‌ی كه‌ سوار ده‌بێت له‌ كاتی سواریدا زینه‌كه‌ به‌ هۆی قورساییی سوار بوونه‌كه‌وه‌ به‌ لای سواربوونه‌كه‌و سواره‌كه‌دا لار نه‌بێته‌وه‌، ئا ئەو كه‌سه‌ی كه‌ لای راستی و لاخه‌كه‌وه‌ ئاوزه‌نگی لای راست داوه‌گرى به‌ (ده‌ریكاب) واته‌ به‌ (ئاوزه‌نگی داگر) ناو ده‌برێت.

به‌لام ئاوزه‌نگی بۆ كام سوار ڕاگیرێ؟؟

له وهلامی ئەم پرسیارەدا (کوردي) فەرموویە ئاوزهنگی بۆ داگری محەمەدی خۆی، یا (محەمەدی خۆمان، یا محەمەدی خۆم) - د.خ - ئەم وهلامە وەک راستە مەبەست له ئاوزهنگی بۆ داگری کاتی سواربوونی پێغەمبەری ئیسلامە هەروەها مەبەستی له کەسێکە که یاریدەدەر بووه له ڕێگەی بەهێزبوونی ئاینی ئیسلامدا وەیا مەبەستی لهوه بووه که ئاینەکه چونکه راست و چاک و بەسوودی مرۆف بوو، بۆیه بیکەس نەبووه و هەمیشە پشتیوانیکاری به دواوه بووه.. وەک (کوردي) نیو بآلی یەکهمی ئەم (دەریکاب)ە ی پێ تەواوکردووه که وەک وهلامیک فەرموویەتی:

محمد خودرا: محەمەدی خۆمان، خۆی که ئەو (محەمەد)ە مەبەست که کورپی عەبدوللا و پێغەمبەری ئیسلام بووه - د.خ.

ئەم دیاریکردنی ناوی پێغەمبەرە که به (محەمەد) گومان لهوهدا ناهێڵیتەوه که مەبەستی له (عەلی کورپی ئەبی تالیبی) ئامۆزای پێغەمبەر نەبووه که ئەم حەوت بەندە ی بەسەردا هەڵداوه، چونکه (عەلی) ناوی (محەمەد) نەبووه و هەروەها دەریش دەکەوێ که بهم دەستنیشانکردنی ناوی پێغەمبەرە به (موحەمەد) که مەبەست لهم حەوت بەندە هەڵدان نەبووه بەسەر (بەهائی)دا که بەهائی موحەمەد دای نەمەزراندووه

که (کوردي) ئەو (محەمەد)ە ی به هی خۆم، خۆیان خۆی ناوبردووه و که خۆی واتە (کوردي) ئیسلام بووه و له هەڵبەستی تریدا ناشیعیەتی خۆی دەبرپووه و دژی شیعیە بووه به (گێڕەشپۆین)ی ناوبردووه، کهواتە مەبەستی ئەم حەوت بەندە لەو (عەلی)یە نەبوو.

هەروەک ئەوهی که له (ریکاب ئەو پێغەمبەرەدا بووه) واتە ی سواره و دەرباری ئەو بووه و، یا ئاوزهنگی بۆ داگری پێشەوا پێغەمبەرەکه ی بووه (کوردي) ئەو کەسە ی به (بلال) دەستنیشان کردووه. که بیلال نه سوارە ی (عەلی) و نه ئاوزهنگی بۆ داگری عەلی بووه و بەشکو عەلی ئاوزهنگی بۆ داگری پێغەمەر بووه. هەر بهم پێیه هێنانی ناوی (بلال)دا ئاشکرایه که (بلال) ناویک سواره یا ئاوزهنگی بۆ داگری پێشەوای (بەهائی) نەبووه و بەپێی رۆڵەته (هندویی)یەکه ی ئەو (بلال)یش (بلال) ناویک له سەرینی پێشەوایی (بەهای)دا نەبووه رۆڵەتی (هیندویی بیلال)ی بووبی.

کهواتە یەكسەر حەوت بەندەکه بۆ پێغەمبەر (محەمەد) - د.خ - و بهۆی بالایەتی و کهم هاوتایەتی ئەم حەوت بەندەوه شیعیەکان و بەهائیەکان هەر یەکه یان ئەم (حەوت بەند)ە ی بهلای پێشەوای خۆیدا ڕاکێشاوه که راست نەبوون.

(کوردي) له نیوهی دووهمی ئەم تاکه هەڵبەستەیدا هەموو راستییەکی به ڕاشکاوی دیاری کردووه که ئەو (سواره) یا ئاوزهنگی بۆ داگری پێغەمەر کەسیک بووه ناوی بلال بووه به (هندو) یەکیشی ناوبردووه که فەرموویەتی.

هندویی چون بلال می بینم: واتە (هیندی ئاسا)یەکی وەک (بلال) دەبینم بهلام، بلال: کەسیکی هندستانی نەبووه بەشکو قۆلە ڕیشکی (حەبەشی) و (عەبد)کی به پارەکردا

بووه له لایهن (ئومه ییه کوری خه لاف) هوه به هوی ئه وه وه ئه وه به بنده (عه بد) ه قوله ره شه
 حه به شیه له سه ره تای ئیسلامه وه بوو به ئیسلام و له سه ره ئه وه (ئومه ییه ی) ناغای (خاوه نی)
 زوری سزاداو و به لام له ریگه ی به ئیسلام بوونه که ی خوی لای نه داوه و که (ابوبکر صدیق)
 به وه ی زانیوه و ساماندارکی مه زنی ناو (قوره ی شیه کان) یش بووه، ئه و (بلال) ه ی به پاره له
 (ئومه ییه ی) (ناغای بلال) کریوه ته وه و نازادی کردووه به و نازادکردنه ئه وه نده ی تر بیروباوهری
 به هیز تر بووه به ئیسلام.

هه رگیز بیر به لای ئه وه دا ناچیت که وا (کوردی) نه یزانیی ئه وه (بلال) ه (حه به شی) بووه چونکه
 هه ر له کاتی به ندیتییه وه له ناو ئه و کۆمه لگای قوره ی شیه ده (بیلال) به (بلال حبشی)
 به ناویانگ بووه و له نزا (دوعا) بۆ کردنه کانی هه ر له سه ری تی پیغه میه ره وه به ناوی (هیلالی
 حه به شی) یه وه ناوبراوه به لام که (کوردی) یه (هیندی) ئاسا ناوبردووه له ره شتالیه تی
 ره نگه که یه وه بووه که له وێژهی کۆندا به تاییه تی هه لبه سته ی هۆنه رانی (عاره ب، فارس و تورک و
 کوردی) یشدا وشه ی (هندو) یا (هیندی) مه به ست له وشه ی (ره ش) هه ته نانه ت که خالی رووی
 خۆشه ویسته کانیان که (ره شه) چواندووه به (هندو) که واته له مه وه بووه که (کوردی) بیلالی به
 (هندو) ناوبردووه نه ک (حه به شی) و چونکه زۆریش (بیلال به حه به شی) ناوبراوه (کوردی)
 ویستوو یه تی ئه و لاسایی کردنه وه نه کات که (بلال) به (حه به شی) را بگه یه نیت و بۆیه به
 (هیندی) پیتاسه ی کردووه.

هوی ئه وه ی که (کوردی) له م تاکه هه لبه سته دا که به تاییه تی ناوی (بلال) ی هیناوه ته ئاراوه،
 ئه وه یه که دوا ی ئه م تاکه دوو تاکی دوا یی که پیتشه کی دوو تاکه (فارسی) و (عه ره بی) یه
 دووباره کردنه وه که ن، ئه م تاکه ببیت ته سه ره تای بانگدانی (کوردی) به ر له دوو تاکه
 دووباره کردنه وه که.

ئه م تاکه هه لبه سته:

ئه م تاکه له م حه وت به نده دا (۱۲۱) یه مین و (۲۳) یه مین تاکی ئه م (به ندی پینجه م) هیه. و شوین و
 ژماره ی ئه م تاکه له سه رچاوه کانی دا به م چۆره ن:

ئه م تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۳۷) یه مین تاک و له (ق/۳) دا (۴۰) یه مین و له (ط،
 مک) دا (۴۲) یه مین و له (حم) دا (۴۳) یه مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۴۵) یه مین و له (با/۱) دا
 (۴۶) یه مین و له (مع) دا (۵۲) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۵۶) یه مین و له (ص، گل/۵) دا
 (۵۹) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۰) یه مین و له (گل/۶) دا (۶۲) یه مین و له (ما/۱) دا (۶۳) یه مین و
 له (عن) دا (۶۴) یه مین و له (مس، نع) دا (۷۰) یه مین و له (ن) دا (۷۲) یه مین له (ه) دا (۷۳) یه مین
 تاکه.

ئه م تاکه هه لبه سته له هه موو سه رچاوه کانی دا چونیه که و جیاوازی له ناوه رۆکیاندا نییه.

واتای گشتی:

له پرووی بیکه س نه بوونی ئیسلامه وه و دوا به دوا ی ناوه رۆکی تاکه هه لبه سته کانی پیتشو،

لێره دا ئاینهکهی به که سدا ناو بردووه (بیلالی حه بهشی) ی به پێشخزمهت ئاوزهنگی بۆ داگری پیغه مبه ر داناوه.

ئهو بیلالهی که به کهم بانگدهری ئیسلام بووه، لێره شدا بانگی دوو تاکه هه لبه سته که ی کۆتایی ئهم به ندی پینجه مه ی پێ هه لداوه که لێ واتای تر هه لده گری که له شوێنی وشه کاندا به درێژی لیکم داونه ته وه.

۱۲۲- قطع آن راه: برینی ئهو ریگه یه، که مه به سستی له ریگه ی ئیسلامه تییه.

جز: جگه، بیجگه، به یی، جگه له

به لطف: به چاودیری، به دلسۆزی، به نه وازشی، به لاواندنه وه، به رینوما یی.

دلیل: دهلیل، رینوما یی، ره به ر که مه به ست له (دلیل) خودی پیغه مبه ره که یه که له تاکی پێشوودا ناو بردووه به پێشه وای ئاینی دروسته.

ره روانرا: ریبواره کان، بۆ ریبواره کان له برینی ئهو ریگه یه دا، به هوێ ئهو ره به رانه وه...

محال می بینم: به شتیکی مه حال، واته به کاریکی نه کردنی، یاله کردن نه هاتووی ده بینم، داده نیم، ده زانم..

واته برینی ریگه که به نه گونجاو ده بینم ئه گه ر رینوما (ره به ر) نه یی.

ئهم تاکه:

ئهم تاکه له حه وت به ند ه که دا (۱۲۲) یه مین و له م به ندی پینجه مه دا (۲۴) یه مین تاکه.

ئهم تاکه له سه رچاوه کاندا ژماره و شوێنی به م چه شنه یه:

ئهم تاکه له سه رچاوه ی (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۳۸) یه مین و له (ق/۳) دا (۴۱) یه مین تاک و له (ط، مک) دا (۴۳) یه مین و له (حم) دا (۴۴) یه مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۴۶) یه مین و له (با/۱) دا (۴۷) یه مین و له (مع) دا (۵۳) یه مین و له (شع، گل/۸) دا (۵۷) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۶۰) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۱) یه مین و له (گل/۶) دا (۶۳) یه مین و له (با/۱) دا (۶۴) یه مین و له (عن) دا (۶۵) یه مین له (مس، نع) دا (۷۱) یه مین و له (ن) دا (۷۳) یه مین و له (ه) دا (۷۴) یه مین تاکه.

جیاوازییه کان:

آن، له (مع، ط، ج، نم/ ۱، سجا، حم) دا نووسراوه (این): ئه میش له رووی ده ستووری زمانیه وه ناگونجی، چونکه (این)، بوو (ئێسته کی: حاضر) هو (آن) که بۆ (ئهو) ی رابردووه که باسه که ییش باس له رابردووه.

جز: له (نم/ ۱) دا نووسراوه (خیر) و ئه میش واتا نادات و هه له یه.

واتای گشتی:

برینی ریگه کی گرنگی وه ک ئیسلامه تی به یی نه وازش و چاودیری که سیکی پیغه مبه ر ئاسایی (کوردی) کوتوویه تی که به کاریکی له کردنی (محال) ی ده بینم وه ک بۆ فیربوونی هه ر شتیک مامۆستا پێویسته به گرته ئیسلامه تییه کی دروست و پاک ئهو (ره به ر) یا (رینوما)

شارهزایه پێویسته که له شوێنی تردا (کوردي) ئهو شارهزایه ی به (مامۆستا) ناوبردوه .
 ١٢٣- قدسیان: پاکژ و پیرۆزهکان - که مه بهست له فریشتهکان و له گیانی پاکی پیغه مهران و له
 گیانی پیاوچاخانه که خوا له ئاسماندا جێگهی کردوونهتهوه، به پیتی بروای ئایینی ئیسلام.
 (کوردي) فهرموویهتی ئهو پاکژ و پیرۆز (قودسیان) انه له:
 برفراز: له سهر بڵندایی.

١- به رزی، بڵندی.

٢- گردبوونهوه، یه کببون، (الاتحاد).

٣- ته نیشته، نزیک، که نار، له لای، به پال.

علین: به رزاییهکان. مه بهست له به ههشتی به رین یا بڵندترین شوین له به ههشتدا یا
 شکۆدارترین جێگه له به ههشتدا یا به رز و بالاترین پایهی به ههشتییهکانه که به لای
 صۆفیگه رانهوه (به ههشتی مه له کووتی ئهعلا) یا (ئهعلا علین) یشی پێ دهگوتریت.
 ئهمهش نیشانهیه بۆ ئایهتی ژماره (١٨) له سووردهتی (المطففین)ی قورئانی پیرۆز. که له شاری
 مه دینه هاتوووته خوار و ئهمه دهقه که یهتی:

«كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيْنَ».

واته، پاک و پیرۆزهکان له (علین)ن له ئاسمانی هه ره بالا (حه وته مین)دان.

ذکر شان: زیكری ئهوان - لێرهدا دوو واتا ده دات یه کێکیان : بیرکردنهوه یا ناوبردنی ئهو
 (علین)انه زیکرکردنی خودی ئهو (علین)انه که:

ذکر: ناو بردنی به دهم دهربرینی (ناو) وه (روا لهت)هکانی زاتی خوای گه وره و خواستی
 لێبووردنی خوا له گونا هیان که ئه ویش جۆره تۆیه کردنی که به بۆچوونی دهرویش و مریدی ئهو
 صۆفیگه رانهوه به پیتی رهوشتی (طه ریهقهت)هکیان که ئهمان له سهر (زهوی) ئهو (ذکر)ه ده که ن
 و (علین)هکانیش له ئاسمان (ذکر)ی خۆیان ئه که ن، له سهر ئهم (ذکر) کردنانه له قورئانی
 پیرۆزدا به دهیان ئایهت هاتوون.

(کوردي) له نیوهی دووه می ئهم بالی دووه مه دا ههم مه بهسته که ی خۆی له م تاکه هه لبهسته و
 تاکه هه لبهسته پێشوودا ئاشکرا ده کات که وا (ذکر)ی ئهو (قدسیان) و به ئاسمانه وه
 (ذکر)یه ئیسلامه کان و پهیره ویکارانی (طه ریهقهت)هکان هه موو بریتین له وهی که:

این مقال می بینم: ئهم مه قاله ده بینم.

این: ئهم، ئانه م.

مقال: گوته، گوته، وتن، که مه بهستی له و دوو تاکه هه لبهسته ی یه که میان (فارسی) و
 دووه میان (عه رهبی)یه و له دوا ی هه ریه کی له حه وت به نده که وه دوو پاته و سی پاته و شهش پاته
 و حه وت پاته ده کړیته وه له دوا وه هه ردوو تاکه که پێشکهش ده که مه وه.

ئهم تاکه هه لبهسته:

ئهم تاکه هه لبهسته به پیتی ئه وه نده سه رچاوه ییه ده ستم که وتوون ژماره که ی ده بیته (١٢٣)ه مین

تاکی ئەم حەوت و بەندە (٢٥) یەمین واتە دووتاکی ئەم بەندە پێنجەمینە.

لە سەرچاوەکانیشدا ژمارە (٢٥) تاکی بەم جۆرە:

ئەم تاکی هەلبەستە (جم، صا) دا نییە (ف) دا (٣٩) یەمین تاک و (ق/٣) دا (٤٢) یەمین و (ط) دا (٤٤) یەمین و (حم) دا (٤٥) یەمین و (ج، سجا، نم/١) دا (٤٧) یەمین تاک و (یا/١) دا (٤٨) یەمین و (مک) دا (٤٦) یەمین و (مع) دا (٥٤) یەمین و (شح، گل/٨) دا (٥٨) یەمین و (ص، گل/٥) دا (٦١) یەمین و (گل/٣) دا (٦٢) یەمین و (گل/٦) دا (٦٤) یەمین و (ما/١) دا (٦٥) یەمین تاک و (عن) دا (٦٦) یەمین و (مس، نع) دا (٧٢) یەمین و (ن) دا (٧٤) یەمین و (ه) دا (٧٥) یەمین تاکە لە هەموو سەرچاوەکانیشدا چونکە و جیاوازی لە ناوەڕۆکیاندا نییە.

واتای گشتی:

گیانە پاک و پیرۆزەکان لە شوێنەکانی (بەهشت) دا و پەڕەویکارانی ئیسلام و (طەریقەت) هەمان هەموو لە چەشنە (ذکر) کردنیکدان کە ئەویش ئەم گۆشە دوو تاکی (دووبارەکردنەوی) ی ئەم بەندی پێنجەمەو هەموو بەندەکانی ئەم حەوت بەندەییە ئەویش:

کای دمت نغمة سرافيلي
مورد واردات جبريلي
أنت شمس الهدى ونور الحق
أظهر الحق يا ظهور الحق

به‌ندی شه‌شه‌م

- ۱۲۵- وقت عشق است و صبح موسم دی
خیز جانا بیار بریط و نی
- ۱۲۶- از خراباتیان مست، طلب
جام جمشید و تخت و افسر کی
- ۱۲۷- ترک تاتار و باده‌ء خلر
روسیه‌م، گر دهم به‌ملکت ری
- ۱۲۸- نخـوری بر ز نخل آزادت
نبری تا نهال کام از پی
- ۱۲۹- نکنی تا طواف محمل لیل
نکشی تا تو زهر نیش از حی
- ۱۳۰- ندهندت به بزم مستان جای
تا چویاران نغلطی اندر قی
- ۱۳۱- پی کن اسب خیال رجعت را
تا بری سـوی منزل او پی
- ۱۳۲- پی ما گمرهان اگر گیری
پی بری سوی راه رشد از غی
- ۱۳۳- ای پسر تا کی از پدر گوئی
جود (حاتم) چه می کند به (عدی)
- ۱۳۴- مستی و خواب و بیخودی تاجند
هستی و عجب و سرکشی تا کی
- ۱۳۵- بشنو این پند من از سمع قبول
گر زیان دیدی (الضَّمانُ عَلَیْ)
- ۱۳۶- شه ظهور الحق، از دو عالم دان
نائب و، فخر خاندان لوی

۱۳۷- چون بساط عطایش شد مبسوط
 گشت فرش سخای حاتم طی
 ۱۳۸- چند نقشرا نهان بهدل دارم
 سوختم صبر عاشقی تاکی
 ۱۳۹- طور؛ از جلوه، من زحال خضوع
 آن سیه گشت و، من به رنگ بی
 ۱۴۰- لیک؛ امید لطف: (وا) گفتند
 رحمت هردو عالم است هی هی
 ۱۴۱- کف زنان رقص کن، مقام بخوان
 خیز و مژده فرمود عیسا پی
 ۱۴۲- نی عجب؛ مست دست او هستم
 ساقی او، ساز ازو، زخود را می
 ۱۴۳- ای خوشا، وقت آنکه حاصل کرد
 دوستی باسگان درگه وی
 ۱۴۴- همه ذرات جسم و جان پر جوش
 از پی زکـر اوست پی درپی
 ۱۴۵- خوانم این قصه برسر بازار
 فاش گویم بهنغمهء دف و نی

.....
 ۱۲۵- وقت عشق است: کاتی ئەقینه.

عشق: ئەقین، دلدارى.

صبح موسم دى: بهیانی وهرزی زستانه.

موسم: وهرز، یهکتیک له چوار بهش (وهرز)ه که سال.

دى: زستان، زۆسان، زفستان ههروهها وشهى دهى، بهواتهى مانگی دهیهمى سال پۆزى واته
 مانگی (کانوونى یهکهه) واته مانگی (بهفرانبارى) کوردی بهپێی سالنامهى ئاریانى یا
 سروشتى که پۆزى نهوڕۆز ریکهوتى یهکهه پۆزى سهرى سال دهکات (۲۱ مارت) مانگی ئادار
 ئەوه بوو بهندى (پینجهه) له بههارهوه دهستى پێ کردبوو، ئەو لیڤه دا گهیهوهتهوه کۆتایی
 زستان.

(کوردي) له کاتي دانانی ئەم (بەندی شەشەم) دا له سەرەتای وەرزی زستاندا بوو، بەپێی سروشت و کەش تووشیی ئەو (وەرز) ه، درودەشتکردن کەم دەبێتووە و بەزۆری خەڵکی له ناو مالددا دەمێننەووە و تەنانت، جۆرەهای کارکردنیش یا دەوێستێنن یا کەم دەبنەووە و تەنانت ناژەلێش لەبەر با و باران و بەفر و تەرزە و زوقم بەندان، نابێتە درەووە بۆ لەوە پاندن له ناو مالددا ئالفيان دەدریت.

له بارودۆخیکی ئاوه هادا، خەڵکی له مالدووە، درەتانی زۆرتی خواناسی و (نکر) و بەجی گەيانندی گەلی له (مەراسیمە تایبەتییهکانیان دەبێت).

(کوردي) ئەو کاتی بەدەم (هەرت) ی خواناسی (عەشق) داناو و دوو هۆی ئەویشی ئاشکرا کردووە؛ چونکە (سات) هکە، وەرزی (مەوسیم) ی زستان بوو.

بۆیه له نێو بالی دووهمی ئەم تاکە هەلبەستەدا (کوردي) کەوتوووەتە خۆی و فەرموویەتی:

خیز جانا: هەلسە گیانە کەم

بەلام بۆچی هەلبەستیت؟

له ولامی ئەو پرسیارەدا (کوردي) هەر خۆی فەرموویەتی:

بیار بربط و نی: بەیتە بەربط و نە.

بربط: بەربەت جۆرە ئامێریکی مۆسیقای (تار = تەل) یە وەک تار و عوود کە له هەلبەستە گرینگە کە (باسی مۆسیقا و گۆرانی و سوور و سەما) ی کوردیدا بەدریژی لەو جۆرە ئامێرانە دواوم.

نی: بلوێر، قامیش کە ئەمیش ئامێریکی تری مۆسیقیی فوو پیاکردنە و لەمیش بەدریژی دواوم کە (شمشال) ی پێ دەگوترێ.

(کوردي) لەو کاتەدا وشە (دهی) کە بەواتە زستانە، بەیاد کردووەتەو کە (دهی) بەواتە (ئادە، گورج بە) و هەروەها (دهی) بەواتە کردگار: (خوای خالیق) کە ئەمە بەلای (ئاری) یە زەردەشتییەکانیانەو، روالەتییکی ئاهۆرامزدا: (خوای مەزن) بوو (واتە زستان)، و بۆیه هەر سالتیک له رۆژی (نۆ = ۹) ی ئەم مانگی سەرەتای زستانەدا، ئەو (ئاری) یانە کردوویانەتە (جەژنی دهی).

(کوردي) کە فەرموویەتی: جانا (گیانە) ئەم مەبەستی له گیانی خۆی و هەم مەبەستی له هەر دۆستیکی خۆشەویستی ئیسلامیی خۆی بوو و بانگی وریابوونەووەی بۆ خواپەرستی (عەشقی خوایی) ی لێ کردووە.

بەپێویستی نازانم بگەرێمەووە سەر دواتاکی بەندی پێنجەم (پێشوو) کە لەمە (نیکر) هەو بوو، (نیکر) ییش بریتییه له دەربڕینی زۆر دەق وەک:

(الله)، (الله اکبر)، (لا اله الا الله)، (سبحان الله)، (الحمد لله) و ... هتد.

کە سەرئێڕێ له دەربڕینی ئەم دەقە ناوبراوانە، جۆرە سازێکی ئاهەنگنامیزی مۆسیقییان هیه له دەنگی گری و نەرم و باریکیاندا کە بەپێی خۆیان دەنگە بەگرمەییەکانیان وەک دەنگی

گرې (عوود) و دهنګه نهرم و باريکه کانيان وهک دهنګى (نى: شمشال: بلوږ) دپنه بهرګوئ و نهومتا (کوردي) ناوى نهو دوو ناميره موسيقييهى بهياد کردوونه ته وه و له گيانه کهى خواستووه که نهو دوو جوړه ناميرهى بڼ بهينى که له ليدانياندا، هاوئا ههنګى له نيوان دهنګى زيکره کان و موسيقييه که دا ههن، به دهنګى نيرينهى (گر) و دهنګى ميتينهى باريکى لهرزى زور و گورجه وه. تهرېقه ته ئاينيه کانيش پتگهى نه م يانه و ناميرهى موسيقييان داوه که له مه راسيمه کانياندا به کار بهينرين.

(کوردي) يش ههر له سهر نه م پيودانه لهو کات (عشق) وهرزى خواناسيدا پهنای بڼ به کارهينانى نهو ناميره موسيقييانهى خوا بردووه و نه خوازه لا (کوردي) خوى ماموستاى (گورانى) و (موسيقا) يووه له زانکوى سوپايى (نظام)ى (سوله يمانى) دا و ناشى دهنګيشى خوش نه بوويت. نه م تاکه:

نه م تاکه (۱۲۵) يه مين تاکه هه لېه ستنى نه م حوت بهنده و يه که مين تاكى نه م بهندى شه شه مه يه به پتي نهو سهر چاوه يه ي که له سهر نه م تاکه به تايه تي و له سهر ههر حوت بهنده که به گشتى که دهستم که وتوون.

ژماره ي نه م تاکه و، شوپنى له سهر چاوه کانيدا به م جوړه يه:

له سهر چاوه کاني: (جم، صا) دا نه م تاکه هه لېه ستنه نييه و له

(ف) دا (۴۰) يه مين تاک و له (ق، ۳) دا (۴۳) يه مين و له (ط) دا (۴۵) يه مين و له (حم) دا (۴۶) يه مين و له (ج، سجاب/ نم/ ۱) دا (۴۸) يه مين و له (با/ ۱) دا (۴۹) يه مين و له (مح) دا (۵۵) يه مين و له (شح، گل/ ۸) دا (۵۹) يه مين و له (ص، گل/ ۵) دا (۶۲) يه مين و له (گل/ ۳) دا (۶۳) يه مين و له (گل/ ۶) دا (۶۵) يه مين و له (ما/ ۱) دا (۶۶) يه مين و له (عن) دا (۶۷) يه مين و له (من، ن) دا (۷۳) يه مين و له (ن) دا (۷۵) يه مين و له (ه) دا (۷۶) يه مين تاکه و له (مک) دا (۴۷) يه مين تاکه.

جياوازيه کان:

وقت عشق است و صبح موسم دى له (ط) دا نووسراوه: (وقت صبح است صبح موسم دى)، دياره نه مه هه لېه کاتى نووسينه وهيه، که که (صبح) ي يه که م به هه لېه جيگه ي (عشق) نووسراوه.

صبح موسم دى، له (گل/ ۳، عن، نم/ ۱) دا نووسراوه: (صُبْح عيسى پى) که نه مه ش هه لېه نووسين و له بهر نووسينه وهيه به هه لېه.

واتاى گشتى:

کاتى عه شق بازى و دلدارى کردنه؛ چونکه بهر به يانى وهرزى زستان و دهمى پهرژانه به خه ريکبون به م عه شقه خوايييه وه، که وهها دهخوازي ئاههنگى بڼ بگيردريت به به کارهينانى (به ربهت) و (نى: شمشال) هوه له که ل برا هاوئاينيه کانداه به ستنى کورى (ذکر) له سهر ساز و ئاوازي موسيقي.

مه‌به‌ستی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له تاکه هه‌لبه‌ستی ئاینده‌شدا ڕوونتر ئه‌بێته‌وه.

۱۲۶- (کوردی) له تاکه هه‌لبه‌ستی پێش‌ه‌ویدا که به‌کاتی عیشق بازیی گیانی دیاری کردووه و (به‌به‌ت) و (نای) له ئامێره‌ موسیقییه‌کاندا ئاماده‌ کردووه، من وه‌های بۆ ده‌چم به‌لای که‌مه‌وه یه‌ک تاکه هه‌لبه‌ست له نێوان (ئهو تاکه) و ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌ست من نه‌که‌وتووه و ئه‌ویش ده‌بی له باره‌ی هێنانه‌دی کۆپێکی باده‌ی گیانی نۆشین و سه‌رخۆشیی خواییه‌وه بووه ئه‌وه‌بی که مه‌به‌ست بوون به‌ده‌قی (نیکر) هه‌کان و به‌خوێندنه‌وه‌ی ئایه‌ته قورئانییه‌کان و... سه‌روودی ئایینی و... هتده.

به‌لای منه‌وه دوا‌ی ئه‌و، ئەمجا هاوئایینییه‌کانی که له‌و کۆپه‌دا مه‌ست که‌وتوون (کوردی) ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی سه‌رموه‌وه که ئه‌و سایه‌ پێچکه‌ی بیرکه‌ پێ به‌پێ و بی پچرانه‌وه‌یه که ئه‌وه‌ش شێوه‌ی هه‌لبه‌ستی کوردیه‌.

از خراباتیان مست: له خراباتییه‌ مه‌سته‌کان، واته له‌و خراباتیانه‌وه بخوازه وه‌ک له دوا‌یدا ده‌چمه سه‌ر ئەم (بخوازه‌)یه.

خراباتیان: که‌لاوه‌یی، وێرانیه‌یه‌کان و مه‌به‌ستی له‌وه که وه‌ک سه‌ره‌تای ئەم (حه‌وت به‌ند) ه له (که‌دایان): هه‌ژار و بی نه‌واو بی ده‌ستمايه و ده‌ستکورت و نه‌داراکان که ته‌نانه‌ت خانووی نیشه‌جی بوونیشیان نییه و له (که‌لاوه‌) وه (وێرانه) و (خه‌رابات) دا ده‌ژین و ده‌نوو دیاری کردووه؛ چونکه خانوویان ده‌به‌ست نییه و هه‌له‌ی بۆ ناکه‌ن و ده‌ستیان له جیهان به‌رداوه.

ئهمجا ئه‌و (خه‌راباتی)یه که‌دایانه که له‌و کۆری باده‌ی گیانی و ده‌قی ئایینی نۆشیدا مه‌ست بوون (کوردی) دیته‌ گوتن و سه‌رموه‌یه‌تی:

طلب: واته طه‌له‌ب بکه، (بخوازه) وه‌ک له‌پیشه‌وه دیاریم بۆ ئەم (بخوازه‌)یه کرد، و له‌و مه‌ست و که‌وتووی ناو ئه‌و (خه‌رابات) خه‌رابه‌یانه (داوا) بکه.

داوا‌ی چی؟

داوا‌ی:

جام جمشید و تخت و افسر کی: له‌و مه‌ستییه‌ی ناو که‌لاوه‌کانی (که‌دایه‌کان) ئەمانه بخوازه.

مامۆستا ڕۆژه‌یانی له نامیلکه‌ی (ج) هکه‌یدا.

بابکه‌ ڕیمه‌وه سه‌ر نیویا‌لی دووه‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته که (کوردی) له نیو با‌لی یه‌که‌مدا به‌(بخوازه) کۆتایی هێنا‌بوو واته ئەمانه بخوازه:

جام جمشید: له‌وانه‌ی که له‌و مه‌سته خه‌راباتیانه‌ی خواستوه جامی جه‌مشید بووه که بریتی بووه له ئاوێنه‌یه‌کی زۆر گه‌وره به‌به‌رزیه‌وه چه‌سپ کراوه و ئاوێنه‌ی تر به‌رامبه‌ر به‌و دانراوه. ئه‌وی له ئاوێنه‌ گه‌وره‌که‌وه دیار بووه جه‌مشید له ئاوێنه‌ی خوارتری ئه‌وه‌وه له دیمه‌نی شاره‌که‌ی دیویه‌تی و ئه‌و ئاوێنه‌ گه‌وره‌یه‌ی وه‌ها بۆ دروست کراوه، که توانراوه ڕووی بکری‌ته هه‌موو لایه‌کی شاره‌که، وه‌یا جامی جه‌مشید ئه‌و کاسه گه‌وه‌ری نه‌بووه که خۆی باده‌ی پێ خواردووه‌ته‌وه که ئه‌و جام (کاسه‌)یه له نرخ نه‌هاتووه.

جگه له خواستی ئه و جامی جهمشیده ههروهها خواستی:

تخت: (تهختی پاشایهتی)یشی کردووه، ههروهها:

افسر کی: (تاجی سهری کهی)یشی خواستووه.

کی: ناوی دووهمین پاشای بنه ماله ی که یانییه کان و پادشایه کی ئه فسانه یی (ئاریان) بووه که (کوردی) فهرموویه تی ئه میس ئه و مهسته خه راباتیی (گه دا) یانه بخوازن. به لام ئه مه واتای سه رزاری ئه نیو بالی دووه مه یه و مه بهستی (کوردی) ئه وه یه که ئه و به مهست و که وتن له خه راباتدا گه لی مه زنتر و شکۆدارتر بووه له (جامی جهم و تهخت و ئه فسه ری که ی) چونکه ئه مانه ئه گهر هه رکه سی بووبیت هه ر له ماوه یه کی که می ژیانیدا بوونی، به لام ئه و سه رخۆشی خوا بییه و ئه و گه دایانه نزیک بوونه وه یه کی گیانییه له په رته وی (جه لا) ی خوا بی و هه تا هه تاییه و مادده ی بۆ نییه و له گه ل گیانی ئه و گه دایانه دا هه ر له بوونیتیدا ده بی و ده مینی خۆی له خۆیدا جامی جهم و تهخت و ئه فسه ری که ی بووه.

ئهم تاکه:

ئهم تاکه هه لبهسته (۱۲۶) یه مین تاکی ئهم ههوت بهنده یه که له لای من و به پیتی سه رچاوهکانی گه یه وه ته ئهم ژماره یه و ههروهها ئهم تاکه دووه مین تاکی ئهم بهندی شه شه مه یه.

هه ر ئهم تاکه به پیتی سه رچاوهکانی (ژماره) و شوینیان ئاوه هایه:

ئهم تاکه له دوو سه رچاوه ی (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۴۱) یه مین و له (ق/۳) دا (۴۳) یه مین تاک و له (ط) دا (۴۶) یه مین و له (حم) دا (۴۷) یه مین و له (مک) دا (۴۸) یه مین و له (ج، سجا، غم/۱) دا (۴۹) هه مین و له (با/۱) دا (۵۰) یه مین و له (مع) دا (۵۶) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۶۰) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۶۳) یه مین تاک و له (گل/۱) دا (۶۶) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۴) یه مین و له (ما/۱) دا (۶۷) یه مین و له (مس، نع) دا (۷۴) یه مین و له (ن) دا (۷۶) یه مین و له (ه) دا (۷۷) یه مین و له (عن) دا (۶۸) یه مین تاکه.

جیاوازییهکان:

خه راباتیان، له (ف) دا نووسراوه (خه رابانیان) و ئه مهش هه لای نووسینه که یه ک نوخته ی پیتی (ت) بهیرووه.

از: له (عن، گل/۲، نم/۱) دا نووسراوه (وز) (له و) ئه میس ده گونجی.

افسر له (ف) دا نووسراوه (افسر) = ئه مهش مه بهست له (ئه فسه ری) یه و راسته و پینووسه که وه هایه.

واتای گشتی:

دوای مانگی خۆ ئاماده کردنه که ی (کوردی) و هینانی دوو ئامیری مؤسیقای (به ربیت) و (نه ی) به زمه که ی گه یاندووه ته که وتنی مهست له خه راباتدا و ئه و مهسته (گه دا) یانه ی گه لی له (جام جمشید) و (تخت) و (افسر کی) بی گه لی به چاکتر و مه زنتر زانیوه که له و بارودۆخه جیهانیانه پتر له خۆشیدا بوون چونکه له کامه رانییه کی هه تا هه تاییدا بوون، نه ک گه وره یی

له ماوهیهکی کورتی ژياندا، کوردی بهجۆرێکی ئاوا ناوهڕۆکی ئهم تاکه ههلبهسته له تاکی
ئایندهدا پادهگهیهنیت.

۱۲۷- ترک تاتار: تورکی تاتاری.

تاتار: مهبهست له بهره هێرشهپێن و داگیرکار و خاپوورکاری ولاتان و لهناوبهیری نهتهوهکانه
که له بنهچهدا ئهویش (تاتار) و (مهغول)یهکانی هۆلاکۆ و جهنگیزخان که ئهمانیش دهچنوه
سهه نهتهوهی چین و لهگهڵ تورکدا هاوهرهگزن و بهزۆرداری گهیهونهته ئهم ناوچهیه.

شوێنگه (تاتار)یهکان خوارووی پۆژههلاتی رووسیا به دهنوسیتهوه به (چین)هوه، له
همان کاتیشدا ئافرهتی ئه (تاتار)ییانه به جوانی بهناوبانگن، ئهمجا ئه جوانییه و ئه
تالانکارییه (تاتار)ییانه هۆی بهکارهێنانی (کوردی)ن لهم تاکه ههلبهستهیدا که (کوردی)
مهبهستی له خودی (جوانی) و (تالانکاری) ئهوان نییه، بهشکو مهبهستی له جوانی پێغهمبهر،
له لایهک و فراندنی دلی (کوردی) له لایه پێغهمبهرهوه له لایهکی ترهوه وای له (کوردی)
کردوه که دهستبهرداری ئه جوانی (تورک) ئاسایی و ئه (تالانکاری)ی تاتار ئاسایییه
پێغهمبهری ئیسلام ببیت -د.خ-

ههروهها جگه له ئهمیش لهم تاکهیدا (کوردی) پای گهیاوندوه که دیسان دهستبهرداری بادهی
(خلر)یش نابیت که:

بادهء خلر: (بادهی خوللەر): مهیی خوللەر.

باده: مهی، ئه خواردنهوهیهی که بهخواردنهوهی سهرخۆشی دهدات.

خلر: جۆره بادهی (مهی)یکه که له چهشنی (شهراپ)دا پهیا دهبی، شهراپیش (سرکه)ی
ههلهگهراوهیه که بهپێچهوانهی کاریگهری (سرکه)وه له خواردنهوهدا شهراپه ههلهگهراوهکه
سهرخۆش نهکات و (سرکه)که وهها نییه، ئهمجا خوللەر بهواتا شهراپی کۆن و چاک و بێ
خهوشه، که زۆتر مهست دهکات بۆیه پهسند بهلای مهیخۆرانهوه. ههروهها (خلر) بهواته
خهلتیهی شهراپیش دیت که ئهوانهی گیرۆدهی زۆر باده خواردنهوهن، تهنانهت ئه خهلتیه
خاشاکهیشی دهخۆنهوه.

شاعیران له ههلبهستهیاندا زۆریان بهکارهێناوه له (بۆنه) و له واتای جۆراوجۆردا (کوردی)
بهکاری هێناوه که له شوێنی تری پێش ئێرهی ئهم پهراوییهدا بهدریژی لێ دواوم.

پهنگه ئهم ناوی (خلر)ه له ناوی شارۆچکهیهکی دهوروبهری (شیراز)هوه پهیا بووی که ئه
ناوچهیه پهزی میوی یهکجار زۆری لێیه و شهراپی رهشی چاکی لێ دهگیریتهوه، لێرهدا و یا
لهم جۆره شوێنی وهک ئهم ههلبهستهدا (خلر) بههیمای ئایهتهکانی قورئان و ههديث و دهقه
ئاینیهکان راگهیهنراوه بهتایبهتی (قورئان) که دوا پهراوی پیرۆزی ئاینی وهک (خوللەر)ه
خهلتیه که له دوا چۆری شهراپهکهیه.

(کوردی) ئهم نیو بالی یهکهمهی راگهیاوندوه، بهبێ ئهنجام و بێ دیاریکردنی ئهوهی که بۆچی
ئه ناوهڕۆکهی راگهیاوندوه، بهلام بهنیو بالی دووهمدا مهبهستهکهی خۆی جێگر کردوه که

فهرموویه‌تی:

روسیه‌م گردهم بملکت ری: پرویره‌شم نه‌گهر بیانده‌م به‌مه‌مله‌که‌تی په‌ی.
ری: ده‌شتیکی پان و به‌رینی کشتوکالیی زۆری به‌راوی و دیمی و ئاوه‌دانه به‌چه‌ندین گوند و
شارۆچکه و گهره‌ترین ئاوه‌دانیه‌کی شاری په‌ی یا (تاران) پایته‌ختی چه‌ندین پژی‌می ئیران
بووه و هه‌یه.

(کوردي) له‌به‌ر کیشی تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌که‌ هه‌ردوو وشه‌ی (روسیه‌م) وه (ملکت) ی به
کورتکراوه‌یی و سواوی راگه‌یانده‌وه به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌ له‌نگ بکات.
ئه‌گه‌چی (کوردي) و (سالم) ی ئامۆزای هه‌ر دووانیان زۆر له (په‌ی) یا له (تاران) دا سزا و
به‌ندکرانیان دیوه و له هه‌لبه‌ستیاندا لێی بێزار بوون وه‌ک (سالم) فهرموویه‌تی:
«له‌گه‌ڵ دڵ شه‌رته، ئه‌مجاره نه‌جاتم بێ له تاران»

«به‌هه‌شت ئه‌ر بێته ده‌شتی په‌ی، به‌ئیرانا گوزهر ناکه‌م»
(کوردي) له‌م په‌راوییه‌دا له‌م باره‌یه‌وه، هه‌لبه‌ستیم، به‌لێکدانه‌وه و بۆنه‌ی (په‌ی) نه‌ویستنییه‌وه
هه‌ن و پێویست به‌دووباره‌یان نابینم.

که‌چی ئه‌وه‌تا له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌یدا (کوردي) به‌پێچه‌وانه‌وه خۆی به‌پرویره‌ش داده‌نێت، ئه‌گه‌ر
(تورکی) تاتار و باده‌ی خولله‌ر) بدات به‌مه‌مله‌که‌تی (پاشایه‌تی) په‌ی.
ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ که (١٢٧) یه‌مین ئه‌م حه‌وت به‌نده‌یه و (٣) یه‌مین تاکي ئه‌م به‌ندی
شه‌شه‌مه‌یه ئه‌ویش به‌وه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌م.

ژماره و شوێنی تاکه‌کانی ئه‌م هه‌لبه‌سته به‌گوێره‌ی سه‌رچاوه‌کانی به‌م جۆره‌یه:
ئه‌م تاکه‌ له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (٤٢) یه‌مین تاکه و له (ق/٣) دا (٤٤) یه‌مین و له (ط) دا
(٤٧) یه‌مین و له (حم) دا (٤٨) یه‌مین و له (مک) دا (٤٩) یه‌مین و له (ج، غم/١، سج) دا
(٥٠) یه‌مین و له (با/١) دا (٥١) یه‌مین و له (شح، گل/٨) دا (٦١) یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا
(٦٤) یه‌مین و له (کل/٣) دا (٦٥) یه‌مین و له (ما/١) دا (٦٨) یه‌مین و له (عن) دا (٦٩) یه‌مین و له
(مع) دا (٥٧) یه‌مین و له (مس، نع) دا (٧٥) یه‌مین و له (ن) دا (٧٧) هه‌مین و له (ه) دا (٧٨) یه‌مین
له (گل/٦) دا (٦٧) یه‌مین تاکه.

جیاوازیه‌کان:

خلر – له (نم/١) دا نووسراوه (خلار) و دیاره هه‌له‌ی نووسینه.
گردهم – له (نم/١) دا نووسراوه گردهم – ئه‌میش ده‌گونجی و نووسینه‌که به‌شیوه‌ی رینووسی
فارسییه که زۆرجار سه‌ری پیتی (گ) نانووسریت.
نیو بالی دووه‌می ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له (عن) و پووکاوه‌ته‌وه‌ی به‌چ جۆریک ناخوێندریته‌وه.

واتای گشتی:

له وشه‌کانی ناوه‌پۆکی ئه‌م تاکه‌دا و لێکدانه‌وه‌یدا، ئه‌وی له توانا و تیگه‌یه‌شتنمدا بووبی رام
گه‌یاند و مه‌به‌ستی گشتی له‌م تاکه ئه‌وه‌یه که خۆشی وهرگرتن له جوانیی ده‌قه ئاینیه‌کان و

مهستیوون بهیادهی (خَلَر) ئاسایان، تهناهت نهگهر رووره شیش بکریم، له سهر ئه و ئه فین و مهستییه، هیشتا هر سوورم و بهپاشایهتی و بهمهملهکتهتی پر بهپیتی (پهی) ناگۆرمهوه.
 ۱۲۸- نخوری بر: ناخۆیت بهر، بهر ناخۆیت،

نهخوری: ناخۆیت

بر: بهر میوه، بهرهم که مه بهستی لهم بهره (خورما)یه و خورمایه کهیش مه بهستی خواردنی (به) میوهی ئه و (باخ) و (رهز) و (بیستان)یه که کهسیک ههیهتی و...
 زنخل آزادت: له دارخورمای راست و رهوان هه لچوو (ئازاد)ت وهک دهگوتری (سهروی ئازاد): شووشی هه لچوو.

واته له بهری ئه و دارخورمایهت ناخۆیت ههتا...

نبری تا نهال کام ازپی: ههتا (لق، وهچ، چووزهره = نهال)ی بی که لکی داویننی قهدهی ئه و دارخورمایه نه برپهتهوه (دانه پاچی) له بندا بۆ ئه وهی گه شه بکات له (بالا) و له (ئهستورایی)، بنکه کهیدا به پیتی پتویست و ئارهزوو.
 نبری: (نه برپهتهوه، ههتا قه له می نه کهیت).
 تا: ههتا، تاکو، ههتاوهکو...

نهال: چلۆچپۆ، وهچ، لقی بی که لکی درهخت به بنکه کهیهوه و نه مام.

کام: ئارهزوو، به پیتی خواست و پتویست.

از: له

پی: بنکی، بنهوهی، هر له بنی داویننی خوارهوهی ئه و لقوپۆپانه، وهک (قه له م کردن) یا (شیف برین) و...
 ئه م تاکه:

ئه م تاکه هه لبهسته (۱۲۸)یه مین تاکی ئه م ههوت بهنده و (۴)یه مین تاکی ئه م بهندی پینجه مهیه له لای من و نهگهر سه رچاوهی تر دریکهوی ئه م ژمارانه به ره و زۆرتر بوون دهگۆردین.

ژماره و شوینی ئه م تاکه هه لبهسته له سه رچاوهکانیدا لای من به م جۆره ن:

ئه م تاکه له سه رچاوهی (حم، صا)دا نییه و له (ف)دا (۴۳)یه مین و له (ق/۳)دا (۴۵)یه مین تاک و له (حم، ط)دا (۴۸)یه مین و له (مک)دا (۵۰)یه مین و له (ج، سجا، غم/۱)دا (۵۱)یه مین و له (با/۱)دا (۵۲)یه مین و له (مع)دا (۵۸)یه مین و له (شح، گل/۸)دا (۶۲)یه مین و له (ص، گل/۵)دا (۶۵)یه مین و له (گل/۳)دا (۶۶)یه مین و له (ما/۱)دا (۶۹)یه مین و له (عن)دا (۷۰)یه مین و له (مس، نع)دا (۷۶)یه مین و له (ن)دا (۷۸)یه مین و له (ه)دا (۷۹)یه مین و له (گل/۶)دا (۶۶)یه مین تاکه.

جیاوازیهکان:

آزادت، له گل/۳، گل/۸)دا نووسراوه: (آزادی) و دیاره ئه مهش هه لهی نووسینه وهیه و له بهر به کتر نووسینه وهیه په یابوو و ناگونجی.

واتای گشتی:

به سه رنجدانی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته بیر بۆ ئەوه ده‌چیت که به‌دوو لادا واتا دهدات.
لای یه‌که‌میان:

له به‌ری دارخورمای وه‌ک سه‌روی ره‌وان هه‌لچووت ناخۆین، ئەگه‌ر چاودیری هه‌ر ساله‌ی، لق‌ی
سالی پار دا نه‌پاچی و ئاوی نه‌ده‌یت و تۆوی نێره‌ی دارخورما نه‌په‌ژینی به‌سه‌ر دارخورما
مێیه‌کانیاندا و... که مه‌به‌ست له هه‌میشه چاودیری کردنی ئەم ئاینه‌یه نه‌ک دوشمنان به‌لایه‌کی
خراپدا ئاراسته‌کاریی تیا بکه‌ن.

لای دووه‌میان:

صۆفیه‌رییه ئەگه‌ر په‌یه‌ره‌ویکارانی ئەم ئاینه و (ده‌رویش) و (مرید) هه‌کانی هه‌ر (طه‌ریقه‌ته‌ی)
دۆست له جیهان په‌رستی و له ئاره‌زووه ده‌روونی و (شه‌هوانی) به‌رنه‌دن واتا (تزکیه النفس)
نه‌که‌ن، ناگه‌نه ئەو ئاواته مه‌عنه‌وییه‌ی هه‌یانه له‌وه‌ی خوا لێیان رازی بێت و شایان ئەوه بن
به‌هره‌مند بن له پرته‌وی خوا و...
له تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئاینده‌شدا (کوردی) درێژه به‌م ناوه‌پۆکی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه
ده‌دات.

۱۲۹- نکنی تا طواف: نه‌که‌ی هه‌تا طه‌وافی.

تا: هه‌تا، تاوه‌کو.

طواف: خۆ به‌ده‌وردا گه‌ڕانی، بالā گه‌ردانی بوون. وه‌ک که‌سه‌یک به‌که‌سی ده‌لێت: له ده‌ورت
گه‌ڕیم، له شێوه‌ی بادینیدا (گوری) وه‌ک: گوریی ته‌مه، ئەم خۆ به‌ده‌ور گه‌ڕانه بۆ:
محمل لیل: که‌ژاوه‌ی له‌یلاي دل‌خوازی (مجنون)، که له پێشتری ئەم په‌راوییه‌دا (که‌ژاوه‌ی
له‌یل)م به‌دریژتر لیک داوه‌ته‌وه.

(کوردی) له‌م نێو تاکه هه‌لبه‌سته‌ی یه‌که‌مدا فه‌رموویه‌تی هه‌تا نه‌بیته بالā گه‌ردان که‌ژاوه‌که‌ی
(له‌یل) و پرسته‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوه و له نێو بالی دووه‌میشدا فه‌رموویه‌تی:
نکشی تا تو: یا. چونکه نووسینی وشه‌ی (نکشی) به‌م شێوه‌ی کۆنی (فارسی)یه‌ی به‌دوو
جۆری (نه‌که‌شی) وه (نه‌کوشی)یش ده‌خویندریته‌وه.

نکشی: نه‌یکشی= تاخۆتی له‌به‌را رانه‌گری، وه‌یا هه‌تا نه‌یمژی، نه‌ینۆشی، نه‌یچیژی.

نکشی: نه‌یکوژیت.

تا: هه‌تا، تاوه‌کو.

تو: تۆ، ته، ئەتۆ.

زه‌رنیش ازحی ژاری چزوو یاگه‌زتنی مار (حه‌ی)یه‌وه، که (حه‌ی): به‌واته زیندوو، مه‌به‌ست له
(خوای مه‌زنه) که هه‌ر بووه و هه‌ر ده‌میانی.

زه‌ر: ژار، زه‌هر

نیش: چزوو.

ئەم تاكە ھەلبەستە:

بەپیتی ئەم (۲۴) سەرچاوەیەکی کە لەسەر ئەم ھەوت بەندە بەدەستم ھێناون ئەم تاكە ھەلبەستە لەم (ھەوت بەند) ھەدا گەبۆتە (۱۲۹) یەمەین و بەپیتی ئەم بەندی شەشەمەیش پێنجەمین تاكە. ژمارە و شوێنی ئەم تاكە لەو سەرچاوەیانەو بەم چەشنەییە:

ئەم تاكە لە سەرچاوەی (جم، صا) دا نییە، لە (ف) دا (۴۴) یەمەین و لە (ق/۳) دا (۴۶) یەمەین تاكە و لە (حم، ط) دا (۴۹) یەمەین و لە (مک) دا (۵۱) یەمەین و لە (ج، سجا، نم/۱) دا (۵۲) یەمەین و لە (با/۱) دا (۵۲) یەمەین و لە (مع) دا (۵۹) یەمەین و لە (شح، گل/۸) دا (۶۳) یەمەین و لە (ص، گل/۵) دا (۶۶) یەمەین و لە (گل/۳) دا (۶۷) یەمەین و لە (گل/۶) دا (۶۹) یەمەین و لە (ما/۱) دا (۷۰) یەمەین و لە (عن) دا (۷۱) یەمەین و لە (مس، نع) دا (۷۷) یەمەین و لە (ن) دا (۷۹) یەمەین و لە (ه) دا (۸۰) یەمەین تاكە.

نیو بآلی دووھمی ئەم تاكە وەك لە سەرھو لێكم داوھتوھ تیا دەرەكەوێت کە دیسان (كوردی) رستەكە ی تەواو نەكردووه، چونكە ئەم تاكە ھەلبەستە وەك درێژەدان یا (پاشماوھ) ی تاکی پێشوو وەھایە و لە ھەمان كاتیشدا ئەم (رستە) تەواونەكردنەش لەوھوھە کە ھەر ئەم ناوھەوێك و مەبەستانە لە تاكە ھەلبەستەكانی ئاینەشددا درێژە ی ھەییە، تا دەگاتە تەواوکردنی رستەكە، لە دوا دوایی ئەم بەندی شەشەمەدا.

واتای ئەم چەند تاكە ھەلبەستە پێكەوھ قولفە دراون، بەتێكرای ی لە (وێستگە) یەکی رێبازی صۆفیگەریدا دەگیرسێتەوھ ئەویش تێكۆشانی ھەر ئیسلامیکی پاك یا ھەر مرید و دەرویشیکی (طریقەت) ھەكانە لە رێگە ی بێ خەوشكردن و مشتومالدا نی دەروون (تزکیە النفس) دا وەك لە تاکی پێشوو، وە چەندین تاكە ھەلبەستی دیکە ی (كوردی) ی ناو ئەم پەراویھەدا لێی دواوم.

جیاوازییەكان:

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی سەرچاوەكانی، زۆر شیواوی و گۆرینی تیا دەرەكەوێت، ئەویش دەستاو دەست كردن و دەماو دەم كردن و نوسخە بەھەلە نووسین و نوسخە ی تر لەبەر ئەو ھەلەییە وەرگرتنەوھ، ئەم شیواویییە، پرووی داوھ، وەك لەم نمونە ی جیاوازییانە ی دوا ییدا ئاشکرایە:

تو زھرنیش از - لە (شح، گل/۳، ما/۱) دا نووسراوھ: (ھزار لطمە ز): ھزار لەطمە زو: (ھزار چەپۆك: شەپازللە لە) کە ئەمیش دەگونجی و لەبەر ژمارە کەمیی سەرچاوە جێگیرم نەکرد.

وشە ی (لطمە): لەطمە: چەپۆك و شەپازللە. لە (ف) دا نووسراوھ (صدمة = صدمە = پێكادان، بەیەكدادان).

واتای گشتی:

(ھەتا بالا گەردانی کەژاوە ی لەیلا نەبی، ھەتا ژاری چزوو) کە لە تاكەكانی ئاینەدا وەلامی یا

ته‌واو کردنی ئەم رسته‌یه راگه‌یه‌نراوه، به وردی ناگه‌یه‌ته ئەنجام و شوێنی ر‌ه‌زامه‌ندی خوار به‌هرمه‌ندبوون، به‌په‌رت‌ه‌وی خوایی و، تا ماندوو نه‌بی له ر‌یگه‌ی ت‌یگه‌یشتنی ده‌قه ئاینیه‌کاندا ناگه‌یه‌ته سه‌ر ئەو ر‌یگه‌ راسته‌ی له ده‌قه‌کاندا هاتوون و ل‌یره‌دا (له‌یلا) مه‌به‌ستی له د‌ل‌خوازه‌که‌ی (مه‌جنوون) نییه، به‌شکو پ‌یغه‌مبه‌ر ده‌قه ئاینیه‌کان په‌یره‌وی کردنی فه‌رمایشی خوایه و چه‌شتنی ئەو ژاره‌ی مار و مه‌به‌ستی له ماندوو‌یت‌یه له ر‌یگه‌ی پاکبوونه‌وه‌ی ده‌رووندا وه‌ک، له تو‌ی و شه‌کانی ئەم تاکه‌دا ل‌یکم داونه‌ته‌وه.

۱۳۰- ن‌ده‌نت به‌ بزم مستان جای: ن‌اده‌نی له به‌زمی مه‌ستاندا، ج‌یگه - واته له ک‌و‌ری مه‌ین‌وشاندا ج‌یگه‌یه‌کت ن‌اده‌نی.

(کوردی تا ئ‌یره ه‌ر رسته‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوو و مه‌به‌ستی نه‌داوه به‌ده‌سته‌وه، به‌لام ئەوا له‌م نیو با‌لی دووه‌مه‌دا رسته‌که‌ی ک‌و‌تایی پ‌ی ه‌یناوه و مه‌به‌ستی له راگه‌یان‌دنی ئەم (نیو با‌لی به‌که‌م) و ئەوانی پ‌یشتریدا راگه‌یان‌دوو که فه‌رموویه‌تی:

تا چو یاران ن‌غلطی اندر ق‌ی: ه‌ه‌تا به‌و‌ینه‌ی (یاران) نه‌گه‌وز‌یت له‌ناو ر‌شانه‌وه‌دا).
یاران: د‌وستان، یاران، خ‌وشه‌و‌یستان - مه‌به‌ستی له‌م (یاران) ئ‌هربابی ئەو به‌زمی مه‌ی ن‌وشیه‌ که (گه‌دا) پ‌یگه‌یشته‌وه‌کان که له ر‌یگه‌ی خواناسیدا به‌هره‌و‌ر بوون.
ن‌غلطی: نه‌گه‌وز‌یت: مه‌به‌ست له‌وه ه‌ه‌تا ت‌و‌ش وه‌ک یاران نه‌گه‌وز‌یت، خ‌ه‌لتان نه‌یه‌ت، ته‌پاوتل نه‌که‌یت.

ئه‌ند‌ه‌ر: له‌ناو

ق‌ی: ر‌شانه‌وه، واته له‌ناو ر‌شانه‌وه‌که‌دا وه‌ک (یاران) نه‌گه‌وز‌یت له به‌زمی باده‌ن‌وشاندا ج‌یگه‌ت پ‌ی ن‌اده‌ن، که مه‌به‌ستی (کوردی) ه‌اندانه ب‌ق‌ په‌یره‌وی کردنی ر‌ی‌بازی (گه‌دا)یه‌کان و ر‌شانه‌وه، لا‌بردنی گونا‌حه‌کان، ت‌و‌یه کردن، ل‌یره‌دا ه‌اتنی وشه‌ی (ر‌شانه‌وه‌که) له‌سه‌ر زاریدا وه‌ک چه‌شنه ب‌ی ج‌ی‌یه‌ک ده‌نو‌ی‌ن‌ی، به‌لام له راستیدا ب‌ی ج‌ی نییه و په‌وایه و مه‌به‌ستی له‌م ر‌شانه‌وه‌یه پاکبوونه‌که‌ی ده‌روونی (گه‌دا)یه‌کانه له ئاکامی (تزکیه النفس) که‌یه‌انه‌وه که دوور‌که‌وتنه‌وه‌یان له ئاره‌زووی جیهانی شه‌هوانیه‌کان وه‌ک ر‌شانه‌وه‌یه‌ک ر‌ه‌چاو کردوو که ئەو گه‌وز‌اندن له‌ناو ر‌شانه‌وه‌یاندا به‌ره‌و پاکبوونه‌وه‌ی ده‌روون بوو له (به‌ل‌خ‌ی) جیهانی و گونا‌هان ئه‌ویش ت‌و‌یه‌ی به‌ک‌ج‌اره‌کی کردن و نه‌گه‌ر‌انه‌وه ب‌ق‌ سه‌ر ئەو گونا‌هانه و گرتنی ر‌یگه‌ی راستی فه‌رمایشی خوا له قورئانی پ‌ی‌رو‌ژدا په‌یره‌وی کردنی ه‌ه‌د‌یه‌که‌کانی پ‌یغه‌مبه‌ر و کرده‌وه‌کانی (سوننه‌ت) و وه‌رگرتنی ئام‌و‌ژگاری و ر‌ینومایی زانا ئ‌یسلامیه‌کان، ج‌گه له‌وه‌ی له ر‌شانه‌وه‌دا گه‌وزانی باده‌خواردنه‌وه‌ی راستیدا ز‌و‌ر جار کار‌ی‌کی ئاساییه.

ئەم تاکه ه‌ه‌ل‌به‌سته ده‌ب‌یت‌ه (۱۳۰)یه‌مین تاکی ئەم حه‌وت به‌نده و شه‌شه‌مین تاکی ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه. ه‌ه‌روه‌ها ئەم تاکه له (جم، صا)دا نییه و له (ف)دا (۵۰)یه‌مین و له (ق/۳)دا (۴۷)یه‌مین تاکه و له (حم، ط)دا (۵۰)یه‌مین و له (مک)دا (۵۲)یه‌مین و له (ج، سجا، نم/۱)دا (۵۳)یه‌مین و له (با/۱)دا (۵۴)یه‌مین و له (مع)دا (۶۰)یه‌مین و له (شح، گل/۸)دا (۶۴)یه‌مین و

له (ص، گل/ه) دا (٦٧) یه مین و له (گل/٦) دا (٧٠) یه مین و له (ما/١) دا (٧١) یه مین تاک و له (عن) دا (٧٢) یه مین و له (مس، نع) دا (٧٨) یه مین و له (ن) دا (٨٠) یه مین و له (ه) دا (٨١) یه مین تاکه.

جیاوازییه کان:

ندهندت، له (ط) دا نووسراوه (نبری ره) نابری پښه، پښه نابری - ئه مهش له گه ل ئه م نیو بالییه دا ناگونجی و واتا نادات و شیواوه.

ندهندت به بزم، له (مک، ج) دا نووسراوه: (نه همدست): نه همدست = نه هاودهست که ئه مهش به دیار چاوه ویه که هه له و شیواوی له نگی و بی و اتاییه کی ئاشکرایه، به لام، چونکه وهک سه چاوه که ی (ط) ی پښوو و ئه م دوو سه چاوه یه ی (مک، ج) ه، هه رسیکیان له یهک بنکه و بنه چه وهن.

به بزم، له (عن، گل/٣، ف) دا نووسراوه: بحلقه = به حلقه ی. یاران، له (سجا) دا نووسراوه (ماران) و له پالی ئه م (مارانه) شدا نووسراوه (نوسخه، یاران) واته (ماران) هکه له و سه چاوه یه دا به (ئه سل) و راستتر دانراوه که ئه ویش راست نییه. یاران له (غم/١، جا/١، ف، عن، گل/٣) دا دیسان نووسراوه (ماران) ئه میش ناگونجی له م تاکه هه لبه سته شدا (یاران) مه به ست له چاکه کانه و (مار) یش له هه موو چیرۆکه که له پوورییه کاندایه وهرتیکی خراپه.

واتای گشتی:

کوردی له م تاکه دا کۆتایی به پرازدادانی تاکه هه لبه سته کانی پښوو هیناوه که فهرموویه تی: له به زمی مه ی نۆشی (قورئان خوینی، ئیسلامه تی راستی) و (ذیکر کردن) ی ناو مه ستانی ئه و به زمه دا، جڭه ت ناکه نه وه ئه گه به پشانه وه گونا هه کانی خۆت ئافه رۆز نه کردبن، و تۆبه ت له سه ر نه کردبن و به یه ق کردنه وه ی کرداره خراپه کانت و له جڭه ی ئه وه چاکه نه که ی ئه و ناخریته ریزی ئه و مه ستانه وه که وهک (یاران) واته گه دایان بن.

١٣١- پی کن: بیره (برپی پښه و بانی مه به سته، باژۆ، لیخوره، رپی پی بیره)

اسب: هه سپی، هه سپی، ئه سپی.

خیال: هزر، بیر، ئه ندیشه.

رجعت را: هی رجعت.

را: پاشگره به نیشانه ی ئه ویتی (هی ئه و = واته رجعت ته که)

رجعت: که پانه وه له خراپی و گونا ه و به دکاری و له یاخیبوون له فهرمایشتی خوا و پښازی ئایینی ئیسلام له فهرمووده کانی بیغه مبه ر و له رینوما یییه کانی پښه و ئایینییه کان، واته: پاشگره زیبونه وه و هاتنه سه ر پښه ی راست و دروستی ئایینی به دل و به زویان و به کرده وه و هاتنه ناو ریزی (که دا) یان، یاران، چاکان و... ئه مهش مه به سته سۆفیگه رانه ی (کوردی) یه. مه به ست له مه نده ی نیو بالی یه که می ئه م تاکه ی سه ره وه ئه وه یه:

«ئەسپى ھزر و بىرکردنەوھ لە پاشگەزبونەوھ لە سەرپىچىيى فرمانە ئاينىيەكانت باژۆ (لێ خورە) ئەو پىگەيەي پى بېرە».

ئەم لىكدانەوانەم (پىگا و پىكى) ھەرھەنگە زمانىيە باوەر پىكراوھكانن.

(كوردى) دوا بەدواي پاكەياندى نيو بالى يەكەم ھەرموويەتى:

تابرى سۆى منزل ئو پى: ھەتاكو ببەي (بچىيە) لای نيشنگە (مەنزلى) ئەو بەتاودان.

برى: ببەي، بچىتە، بگەي، برۆيە.

سۆى: لای، بۆ، بۆ لای، ئەلای.

منزل: نيشنگە، شوينگە، بارەگا، جىگە، جىگەي تيا گىرساندنەوھ.

مەبەست لەو: (خەلۆھنگا، مەجلىس، مەحضەر، مەحفەل، مەكتەب و... ھتد. كە لە تاكە ھەلبەستەكانى بەرووي ئەم ھەوت بەندەدا ناويان ھاتووە. كە ھەموو شوينى لىببونى پىغەمبەرە و لە برواي صۆفيگەراندە مەرج نىيە كە ئەو شوينانە (مەككە) يا (مەدينە) بن، بەشكو مەبەست لە پىكگەيشتنى (كىانى)يە، لە ھەر كات و شوينىكدە.

او: ئەو كە مەبەستى لە پىغەمبەرە، وەك پام گەياند.

پى: پەي: ساختمان، بونىادى ساختمان كۆشك و تەلارى مەزنى گەرە پياوان. كە ديسان مەبەست لە (لای) پىغەمبەرە -د.خ. ئاستانەي ئەو، بارەگاي ئەو.

جوانكارى:

كوردى لە تاكە ھەلبەستى ژمارە (١٢٨) بەر لىرەي ئەم بەندى شەشەمەيدا، (جارىك) و، لەم تاكە ھەلبەستەي سەرەوھشدا لە سەرەتا و كۆتايىيەكەيدا دووجار و تاكى ئايندەدا دووجار وشەي (پى)يى لەم سى تاكە ھەلبەستەدا دووربەرپو، كە ھەريەكە لەو (پى)يانە واتايەكى جياواز لەوى ترى ھەيە، ئەمەش زمانزانييەكى فراوان و توانايىيەكى جىناس ئارايىي شاعيرانەي پەسند و كاريكى وىژەيى جوانكارييە و پاىەي بەرزى (كوردى) دەگەيەنيت.

ئەم تاكە:

ئەم تاكى (١٣١) يەمىن ھەوت بەندە كە ھەوتەمىن تاكى ئەم بەندى شەشەمەيە لەو (٢٤) سەرچاوەيەو ھاتووەتە دى كە لە بارەي ئەم ھەوت بەندەو بەدەستم ھىناون كە بى گومان پەياوونى سەرچاوەي تر لەم يا لەو كەشكۆلەو ئەم دوو ژمارەيە زۆرتەر دەكات و ژمارە و شوينى لە ھەر يەكى لەو سەرچاوانەدا بەم جۆرەيە:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە (جم، صا)دا نىيە و لە (ف)دا (٤٦) يەمىن تاك و لە (ق/٣)دا (٤٨) يەمىن و لە (حم، ط)دا (٥١) يەمىن و لە (مك)دا (٥٣) يەمىن و لە (ج، سجا، نم/١)دا (٥٤) يەمىن و لە (با/١)دا (٥٥) يەمىن و لە (مع)دا (٦١) يەمىن و لە (شخ، گل/٨)دا (٦٥) يەمىن و لە (ص، گل/٥)دا (٦٨) يەمىن و لە (گل/٣)دا (٦٩) يەمىن و لە (گل/٦)دا (٧١) يەمىن و لە (ما/١)دا (٧٢) يەمىن و لە (عن)دا (٧٣) يەمىن و لە (مس، نع)دا (٧٩) يەمىن و لە (ن)دا (٨١) يەمىن و لە (ه)دا (٨٢) يەمىن تاكە.

شیواوی له شوینی تاکهکاندا:

ئەم تاکه هەلبەستە له (مک، ط) دا شوینگۆرکی بەتاکهکانی ئەم بەندی شەشەمە کراوه.

واتای گشتی:

(کوردي) له تاکه هەلبەستەکانی پیشوودا ئەوەی دەربرییوو که ڕینگە بەچوونە ناو (کۆری یاران) و (بەزمی مەستان) واتە (مەجلیسی گەدایان) نادری، هەتا ئەو کەسە له خۆی نەبووری و خۆی پاک نەکاتەوه.

ئەوا لێردەدا فەرموویەتی:

کەواتە ئەسپی خەیاڵت برانە (باژۆ)، بەرهو ڕینگە پاشگەزی له کردەوهی خراپت و ڕینگە بەرهو لای دۆستان بگرە، ئەو ڕینگە (هزر = بیر لێکردنەوهی بەشیمانی له گونا و له سەرپێچی) یەوه که ئەگەیتە بارەگای حەقیقەتی مەعنەوی ئەو پیغەمبەرە -د.خ- و پەڕی بەراستی ببەیت و پێ بگەیت و له بەهریدا کامەران ببی و....

۱۳۲- پی ما گمرهان: بەرهو لای ئێمە گومرایان.

پی: بەشوین پێی، دوا بەدوای، بەرهو لای، بۆ لای.

واتە ئەگەر بەرهو لای ئێمە گومرایان ڕینگە بگرت، بکەیتە سەر ڕینگە بەرهو لای ئێمە ی ئەوانە پێی راست (حەقیقە) مان گوم کردووه....

اگر گیری: ئەگەر بگری، واتە ئەو ڕینگە بگرت ئەوا:

پی بری: پەڕی دەبەیت، تێ دەگەیت، دەگەیتە، هانای دەکەیت، وەدەیکەیت

پی: بۆ، قەلای تێگەیشتن.

بەری: ئەبەیت، ئەرویت.

سوی راه: بەرهو ڕینگە، بۆ لای، بۆ ڕینگە.

رشد از غی: تێگەیشتنی تەواوی له گومرای.

رشد: تێگەیشتن، گەیشته راستی (حەقیقەت) و خواناسی.

از: له

غی: گومرای، فریوخواردویی، پێی خراپ گرتن.

(کوردي) لەم تاکه هەلبەستەدا که خۆی بە (ئێمە گومرایان) ناوبردووه، لەوهوهیه که خۆی

بە (شاعیر) داناو و بەرامبەر بەشاعیریش خوای گەورە له قورئانی پیرۆزدا ئایەتی ژمارە

(۲۲۴) ی سوورەتی (الشعراء) دا فەرموویەتی:

«الشعراءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ»

واتە:

شاعیران، ئەوانە دوايان دەکەون که گومراو فریوخواردوو و، ڕینگە راست نەگرتوون، ئەمەش

له سەرینی پیغەمبەردا بەرامبەر بەچەند شاعیریک هاتوو که هەمیشە بەهەلبەست له دژی

پیغەمبەر و ئاینی ئیسلام و دەقه پیرۆزەکانی وەک قورئان و حەدیث بوون وەک: عەبدوللای

سوفیان حیرت و هوبهیره‌ی ئه‌بی وه‌هه‌ب و ئومه‌یه‌ی ئه‌بی سه‌لت و... هتد که ده‌یان گوت ئه‌وی (مه‌مه‌د) ده‌یلّ و به (معجزه‌ی) داده‌نی، ئیمه‌ش ده‌توانین بیلّین و که‌وتبونه‌ هه‌جووکردن و به‌خراپه‌ دوان له‌ پیغه‌مبه‌ر و له‌ ئاینه‌که‌ی و چهند که‌سانێکیان دواکه‌وتبوون شیعره‌کانی ئه‌وانیان ده‌گوتوه‌ و له‌وه‌وه‌ شاعیر و په‌یره‌وی کارانه‌یان به‌ (گومرا) ناویراون.

پاگه‌یانندی (رشد) له‌ (غی) ئه‌وه‌ نیشانه‌یه‌ بۆ ئه‌و (١٩) دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ی (رشد) وه‌ (٢٢) جار دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ی (غی) له‌ قورئانی پیرۆزدا، له‌ (٤١) ئایه‌ت که‌ (کوردی) مه‌به‌ستی له‌مانه‌ بووه‌ و به‌تایبه‌تی خوا‌ی گه‌وره‌ فهرموویه‌تی:

«ولیعونوا بی لعلم یرشیدون»

واته‌: با باوه‌ به‌ من به‌تێن، بێ گومان به‌شکم تێ ده‌گه‌ن و ده‌گه‌نه‌ وریایی و که‌وتنه‌ سه‌ر ڕیگه‌ هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (٦) ی سووره‌تی (النساء) دا که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ قورئاندا فهرموویه‌تی:

«یهد إلی الرشد»

واته‌: ڕێنومایی گه‌یشتن ده‌کات بۆ حه‌قیقه‌ت.

ئه‌مانه‌ و جگه‌ له‌ چهندین نیشانه‌ کردنی خوا بۆ (ڕێنومایی) کردنی هه‌زه‌رتی موسا پیغه‌مبه‌ر -د.خ- و، بیگه‌یین (گه‌یین = روشد) ی هه‌زه‌رتی ئیبراهیم -د.خ- و جگه‌ له‌مانه‌یش له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (٢٥٦) ی سووره‌تی (البقره‌) دا خوا فهرموویه‌تی:

«قد تبین الرشد من الغنی»

واته‌: ڕێتی تیگه‌یین گرتن، له‌ گومرا‌یییه‌وه‌ ده‌رکه‌وت... هتد

جاریکی تر ده‌گه‌ڕیمه‌وه‌ سه‌ر (کوردی) و ئه‌وه‌ی که‌ خۆی به‌شاعیری گومرا‌ دانه‌ناوه‌، چونکه‌ ئه‌وه‌تا وه‌ک ڕێنومایی کاریک فهرموویه‌تی:

ئهی گومرا‌یان ئه‌گه‌ر ئه‌م ڕیگه‌ی حه‌قیقه‌ته‌ی ئیمه‌ بگرن و په‌یره‌ویی فهرمایشته‌ پیرۆزه‌کانی بکه‌ن و له‌ گومرا‌ دابراوه‌کان جیا ببنه‌وه‌ و بینه‌ سه‌ر ڕێبازی خواناسی و په‌رستنی، ئه‌وسا دُنیا ده‌بن که‌ له‌واخیبوانه‌ دوور که‌وتوونه‌ته‌وه‌ و به‌ئاسمانی کامه‌رانی و سه‌رفرازیدا په‌رواز ده‌که‌ن.

چونکه‌ ئه‌و هه‌وت به‌نده‌ که‌ ئاشکرا کاری بیرورا و بۆچوون و بروای (کوردی) ن ئه‌وه‌نده‌ قوول و پان و به‌رین و پڕ و چڕن، له‌ (عیرفان) ی بێ خه‌وش که‌ هه‌رچه‌ندی لێ لێک بدرێته‌وه‌، هه‌شتا هه‌ر که‌موکورتیه‌.

ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌:

ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ که‌ جاری به‌پیتی ئهم هه‌وت به‌نده‌ ژماره‌که‌ی گه‌یوه‌ته‌ (١٣٢) یه‌مین و ده‌بێته‌ تاکی (٨) مینی ئهم به‌ندی شه‌شه‌مه‌، هه‌روه‌ها ژماره‌ و شوینی له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م چه‌شنه‌یه‌:

ئهم تاکه‌ له‌ (جم، صا، ف) دا نییه‌ و له‌ (ق/٣) دا (٤٩) یه‌مین تاک و له‌ (حم، ط) دا (٥٢) یه‌مین و

له (مک)دا (۵۴)یهمین و له (ج، سجا، نم/۱)دا (۵۵)یهمین تاک و له (با/۱)دا (۵۶)یهمین و له (مع)دا (۶۲)یهمین و له (شج، گل/۸)دا (۶۶)یهمین و له (ص، گل/۵)دا (۶۹)یهمین و له (گل/۳)دا (۷۰)یهمین و له (گل/۶)دا (۷۲)یهمین و له (ما/۱)دا (۷۳)یهمین و له (عن)دا (۷۴)یهمین و له (مس، نع)دا (۸۰)یهمین و له (ن)دا (۸۲)یهمین و له (ه)دا (۸۳)یهمین تاکه هرهوهاره ئهه تاکه ههلبهسته له ناوهړوکی هه (۲۱) سهړچاوهکهیدا چونیهکه و جیاوازی له نیوانیاندا نییه.

واتای گشتی:

ئهی گومرا ئهگهر شوینی پی و پربازی خواناسیی ئیمهمانان بگری، بئ گومان پهی بهرهو بارهگای (عهرش)ی خوایی دههیت و بهلای کهمهوه دهکهویده بهر پهړتهوی بههرهوهیری ئهه، ری راستهت که سهړچاوهی نایهتی (پشدد) و (غی)یه که له تویی وشهکانی ئهه تاکه ههلبهستهدا بهپیی تواناییم لیکم دانهوه.

۱۳۳- ای پسر تاکی: ئهی (کور) ههتاکی؟

ای: ئهی، ئو هو.

پسر: (کور) منالی نیږینه

تا کی: ههتاکنگی، تاکی

از پدر گویی: ئهی کور ههتاکی: له باوک ددهویی و مهبهستی ئهوهیه که (پتوهی - بهباوختهوه) دهنایت.

پدر: باب، باوک، باف

گویی: دهلئیت: (بهپتوهنازیتهوه)

جود (حاتم): بهخشندهیی حاتم.

حاتم: ناوی کوری عهبدوللای (طائی)ی خیلای (طهی) بووه، بهبهخشندهیی بهناوبانگ بووه، گهلیک رووداوی سهیرسهیری بهخشندهیی بهکجار توخی لی دهگپردریتهوه، بهرادهیهک بووه بهنمونهی (بهخشندهیی) و بهر له پهیاوونی ئیسلامدا له ژياندا بووه و له سالی ۶۰۵ز دا کوچی دواپی کردووه.

چه می کند به (عدی): ئایا ئهه دهبلاوی بهخشندهییی ئهه (حاتم)ه چی بؤ (عودهی) ئهکات که کوری حاتم بووه؟

عدی: ئهبو ظهریف کوری ئهه (حاتمی طائی)یه بووه - دواي مردنی باوکی کراوته جینوشین و سهړوکی (خیلی طهی).

بهبوچوونی من (کوردی) لهه تاکه ههلبهستهیدا، ئهگهرچی ناوی (حاتم)ی باوک و (عودهی)ی کوری بهراشکاوی راگهیاندووه من بهپلاری دهزانم بهرامبهه به (عهی) و هاویشتییتی لهگهل پیغهمبهردا، یا بهپلار له (حسین)ی کوری عهی بهباوک و دایک نازینیهوه بهلام وک هیمایهک بهناوی (حاتم) و (عودهی)یهوه دهری برپوه که جهنگهکانیان بئ ئهنجامی چاک و دیاری و به

له ناوچوونی خوځيان و (خه لافهت) ی شوورایی ئیسلامی هاتووه. که بهش بهش بوونی ئیمپراتورییه هه ره مه زنه که ی پیغه مبهری ئیسلام کوتایی هات و... ئه گهرچی (هلی) و (حسین) زۆر خاوهر (فهضل) و پیرۆزی و شکۆمه ند بوون.

(کوردي) به سه ر زاری ئهم تاکه هه لبه سه ته یدا پرووی کردووه ته ئهو (کورپی حاته مه) ه وه ک ئامۆژگاری کاریک که به باوکییه وه ده نازێ، به شکو پێگه ی راستگرتن له به باوکه وه نازاندن به که لکتره.

ئهم تاکه هه لبه سه ته

ئهم تاکه هه لبه سه ته بۆ ئهم سه وت به نده (١٣٣) یه مین تاکه و (٩) یه مین تاکي ئهم به ندي شه شه مه یه و ژماره ی ئهم تاکه له سه رچاوه کانی دا به م جوهریه:

ئهم تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (٤٧) یه مین تاک و له (ق/٣) دا (٥٠) یه مین و له (ط، حم) دا (٥٣) یه مین و له (مک) دا (٥٥) یه مین و له (ج، سجا، نم/١) دا (٥٦) یه مین و له (با/١) دا (٥٧) یه مین و له (مع) دا (٦٣) یه مین و له (شح، گل/٨) دا (٦٧) یه مین و له (ص، گل/٥) دا (٧٠) یه مین و له (گل/٣) دا (٧١) یه مین و له (گل/٦) دا (٧٢) یه مین و له (عن) دا (٧٥) یه مین و له (ما/١) دا (٧٤) یه مین و له (مس، نع) دا (٨١) یه مین و له (ن) دا (٨٣) یه مین و له (ه) دا (٨٤) هه مین تاکه.

جیاوازییه کان:

به (عدی)، له (ف) دا نووسراوه (نَعْدِي): نهعه ده ی و دیاره له نووسینیدا نوخته ی پیتی (ب) یه که به هه له له بنی پیته که وه نه نووسراوه، خراوته سه ر پیته که؛ چونکه نووسه ری ئهم سه رچاوه یه زۆر ده سنووستیکی خو ش خو یین و که م هه له ی هه بووه.

چه می کند - له (مک، ج) دا نووسراوه چه کند، ئه مه ش دیسان به هه له ی نووسینی ده زانم و له نگیشه.

واتای گشتی:

ئهم تاکه ئامۆژگاریی کورپه که به هه ر بابته یکی سه رکه وتنی باوکییه وه نه نازێ و نموونه ی به (عوده یی) کورپی (حاته می طه ی) هیناوه ته وه که به باوکییه وه نه نازێ، که ئه وه نده به خشنده بووه و من بۆچوونی خو م له سه ر مه به ستی (کوردي) له م ئامۆژگاری را که یاندووه.

١٣٤- مستی: سه رخۆشی، مه ستی.

خواب: خه و، خه ولیکه وتن، خه وتن،

بیخودی: بی هۆشی، ناسروشتی، بیهوده یی، بیخودی، بی ئاگایی.

چند: چه ندیک، تا چ ژماره یه ک

هستی: بوون - مه به ستی له خو به شت زانینه، و خو په رستییه.

عجب: خود په سه ندی و له خو بایی بوون و رازی بوونه

سرکشی: سه رچلی، یاخیتی، سه رکشی، گوێ به که س نه دان، بی باکی.

تاکی: (تاکه‌ی) هه‌تاکو که‌ی.

(کوردی) مه‌به‌ستی له‌م شه‌ش باره‌ ده‌روونی و جه‌سته‌یی و پ‌واله‌تانه‌ وریاکردنه‌وه‌ی خه‌لکه‌ که‌ بۆچی گیرۆده‌ی ئه‌م باره‌ هه‌موارانه‌ بوون و لیره‌شدا وه‌ک تاکه‌ هه‌لبه‌ستی پێشوو جۆره‌ ئامۆژگارییه‌کی خه‌لکی کردوو که‌ ئه‌م پ‌واله‌تانه‌ له‌گه‌ڵ پێره‌وی ئاینیدا ناگونجین.

جوانکاری:

به‌سه‌رنجدانی ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌ ده‌رده‌که‌وت که‌ له‌ هه‌ر نیو باڵیکیدا سێ جۆره‌ (باری) ناهه‌مواری مرۆفی راگه‌یانده‌وه‌. ئه‌وی له‌م باسوکه‌یه‌دا جێگه‌ی سه‌رنجه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ (باری یه‌که‌می) نیو باڵی یه‌که‌م له‌گه‌ڵ (باری یه‌که‌می) نیو باڵی دووهم و باری دووهمی نیو باڵی یه‌که‌م له‌گه‌ڵ (باری دووهمی) نیو باڵی دووهم وه‌ (باری سێیه‌م) هه‌ردوو نیو باڵه‌که‌ (دژی) یا (هه‌راوه‌ژووی) یه‌که‌ترین ئه‌م پێکردنه‌یش له‌ ده‌ستووری وێژه‌ی کۆندا به‌ (له‌ف و نه‌شر) ناو ده‌بریت و به‌وه‌دا (هه‌رسی باری نیو باڵی یه‌که‌م به‌پێژه‌ له‌گه‌ڵ ریزی (هه‌رسی بار) هه‌که‌ی تری نیو باڵی دووهمدا به‌پێژه‌ (هاوبه‌راوه‌ژووی یه‌که‌ترین و پاش و پێشیان تیا نییه‌، که‌ ئه‌م چه‌شنه‌ پێژه‌ش بۆ (له‌ف و نه‌شر) جوانکارییه‌که‌ به‌ (له‌ف و نه‌شری) (موپه‌تته‌ب) واته‌ (ئاو‌پێژ ناو ده‌بریت) و له‌ ده‌ستووری وێژه‌ییدا کارامه‌یی و لێپه‌اتووایی شاعیر ده‌گه‌یه‌نیت که‌ به‌رامبه‌ر به‌وه‌نده‌ (بار)ی نیو باڵی یه‌که‌می، کردووته‌ به‌رامبه‌ر به‌هه‌مان چه‌ندیتی له‌ نیو باڵی دووهمدا و گرد کردووته‌وه‌ و مایه‌ی هه‌ڵنان و پێژه‌.

ئه‌م تاکه‌، له‌ (١٣٤) یه‌مین ئه‌م جه‌وت به‌نده‌ و تاکی (١٠) یه‌مین ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه‌ و ژماره‌ی ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ هه‌ریه‌کی له‌ سه‌رچاوه‌کاندا ئاوه‌هایه‌:

ئه‌م تاکه‌ له‌ (جم، صا) دا نییه‌ و له‌ (ف) دا (٤٨) یه‌مین تاکه‌ و له‌ (ق/٣) دا (٥١) یه‌مین و له‌ (حم، ط) دا (٥٤) یه‌مین و له‌ (مک) دا (٥٦) یه‌مین و له‌ (ج، سجا، نم/١) دا (٥٧) یه‌مین و له‌ (با/١) دا (٥٨) یه‌مین و له‌ (مع) دا (٦٤) یه‌مین و له‌ (شح، گل/٨) دا (٦٨) یه‌مین تاک و له‌ (ص، گل/٥) دا (٧١) یه‌مین و له‌ (گل/٣) دا (٧٢) یه‌مین و له‌ (ما/١) دا (٧٣) یه‌مین و له‌ (گل/٦) دا (٧٤) یه‌مین و له‌ (عن) دا (٧٦) یه‌مین و له‌ (مس، نع) دا (٨٢) یه‌مین و له‌ (ن) (٨٤) یه‌مین و له‌ (ه) دا (٨٥) یه‌مین تاکه‌.

جیاوازیه‌کان:

پاشبه‌ند (سه‌روا)ی ئه‌م تاکه‌ و تاکی (١٤) هه‌می ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه‌ چونیه‌ک و دووباره‌ کراون که‌ له‌ هه‌ردوانیاندا (تاکه‌ی) ن و له‌و پ‌روایه‌دام که‌ به‌هۆی گۆرانه‌وه‌ نه‌ک ده‌قی گوتنی (کوردی) یه‌وه‌ ئه‌مه‌ش جۆره‌ شیواوییه‌که‌ به‌سه‌ر ئه‌م دوو پاشبه‌نده‌ داها‌توو. هه‌روه‌ک ئه‌م جۆره‌ دووباره‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌ تاکی (یه‌که‌م) و دوا تاکی ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه‌دا پ‌رووی داوه‌ که‌ له‌ توانایی (کوردی) ناوه‌شیته‌وه‌. هیوا‌بارم سه‌رچاوه‌ی تر ده‌ریکه‌وت ئه‌م ناته‌واوییه‌ راست بکاته‌وه‌.

واتای گشتی:

ئەم تاکە ھەلبەستەیش بریتییە لە ئامۆژگاریکردنی خەڵکی و سی جۆرە باری جەستەیی و دەروونی ناھەموار و ناپەسەندی لە ھەریەکێک لە نیو بالەکانی ئەم تاکە ھەلبەستەیی سەرھویدا پراگەیانداوەن کە بەرپزە (سی جاری)ی نیوبالێ یەکەم بەرامبەر بەسی باری (دژ) و بەراوەژوویمان لە نیو بالی دووھەدا، وەک:

مستی و ھستی، خواب و عجب و بیخودی و سرکشی،
پرسیاری کردووە کە تاجەند، تاکە ی ئاوا دەبن و ئەم پرسیارەش شوینی ئافەرۆزکردنی ھەر شەش بارە ناھەموارەکە دەگەیەنیت.

تاکێ ئایندەش وەک سەرپرکردنی ئەم تاکە ھەلبەستەیی ئێرە وەھایە.

۱۳۵- بشنو: بژنەو، بیستە.

این پند من: ئەم پەندە ی من.

سمع: گوئی بیستی، بیستنی، گوپرایەلی.

قبول: وەرگرتن، پەسەندکردن، بەگوئی کردن.

گر: ئەگەر، گەر، ئەر.

زیان: زیانی، زیانییەک.

دید: دیت، بینیت.

(الضمان علی): ضەمان (بارمە)ییەکە ی لەسەر من، خۆم بارمەتەم، خۆم لە بریتیدام

ئەم تاکە:

ئەم تاکە ھەلبەستە لەم ھەوت بەندەدا (۱۳۵)یەمین و لەم بەندی شەشەمینەدا (۱۱)یەمینە و بەپێی ژمارە و شوێن، لە سەرچاوەکانیدا، بەم جۆرە:

ئەم تاکە لە (جم، صا)دا نییە و لە (ف)دا (۴۹)یەمین و لە (ق/۳)دا (۵۲)یەمین و لە (حم، ط)دا (۵۵)یەمین تەمە و لە (ج، سجا، نم/۱)دا (۵۸)یەمین و لە (با/۱)دا (۵۹)یەمین و لە (مع)دا (۶۵)یەمین و لە (شح، گل/۸)دا (۶۹)یەمین و لە (ص، گل/۵)دا (۷۲)یەمین و لە (گل/۳)دا (۷۳)یەمین و لە (ما/۱)دا (۷۴)یەمین و لە (مک)دا (۵۷)یەمین و لە (گل/۶)دا (۷۵)یەمین و لە (عن)دا (۷۷)یەمین و لە (مس، نع)دا (۸۳)یەمین و لە (ن)دا (۸۵)یەمین و لە (ه)دا (۸۶)یەمین تاکە.

جیاوازییەکان:

این پند من - لە (مک، ط، ج)دا نووسراوە - از پند من بهواته لە پەندی منەو و، لەبەر ئەوەی لە (۱۹) سەرچاوەدا نووسراوە (این پندی من) بۆیە بەپێی ئەم زۆرینەی سەرچاوانە، لە تاکە ھەلبەستەکەدا لەسەرەو جێگیرم کرد.

واتای گشتی:

ئەم پەند و ئامۆژگارییە لە منەو و بێیە بەبێستنیک کە بە (پەسەند) وەری بگرە (قبوولی بکە) و

پهیرهویی ئامۆزگارییه راست و دروسته کهم بکه.

جا ئه گهر زیانکت لهو پهیرهویکردنه تدا (دی) ئهوا من به خودی خۆم بارمتهم له بهر دهستدا و من دهربارو بهرپرسیاری ئهو زیانهتم که دلنیام (زیان) نابینی و ئه مجا من له تۆلهی ئهو زیانه تدام، چونکه ڕێگهیهکی بهرهو کامه رانی و بهختیارییه له خواناسیی راست و دروسته که ئامۆزگاریت ئه کهم، وهک ئامۆزگارییه که یشم تاکه ههلبهستی پێشووه دا.

۱۳۶- شه: پادشا، پاشا، شا، مهبهستی له (پادشایی)یه.

ظهور الحق: دهرکهوتنی (حهق - حهقیقهت) راسته قینه.

دو عالم: دوو جیهان، دوو گیتی، دوو تونگه ری، مهبهست له (جیهانی ئیستهیی ژبانی سه ر گۆی زهوی) که ژبانی ده می و کورته و ژبانی ئه م جیهان که ڕۆژی رهستاخیز (کۆ ههستان، قیامهت) و هه شر - لێپرسینه وهی خوای گه ورهیه له چاکه و خراپه ی مڕۆف له ژبانی سه رگۆی زه ویدا و به پیتی چاکه (به هه شت) پاداشته و به پیتی خراپه ییش سووتاندن و سزای ناو دۆزهخ، که ئه و جیهانه یان جیهانی جاویدانی و هه تا هه تاییه. واته پاشای هه ردوو جیهانه (مه مه دی) کوری عه بدوللای پێغه مبه ری ئیسلام بزانه.

(کوردی) نیو بالی یه که می ئه م تاکه ی به یی پێچوپه نا و به یی شاردر او به یی راگه یاندوه، به لām نیو بالی دووه می ئه م تاکه ههلبهسته ی سه ره وهی وهک (داوانانه وه) یا (ته له یهک وهه یه که سه رنج و تیگه یشتنی ئه م نیو بالی دووه می وهک (په ردهک - موعه م) ئاسای دهرپیه که تیگه یشتنی واتای ئه م نیو بالی دووه می بر دوه، به دوو لادا و، له راستیشدا واتایه که ی هه ر به ته نیا به یهک لادایه و، جارێ با یهک یهک وشهکانی ئه م نیو بالی دووه مه لێک بده مه وه، ئه و سایه ده چی نه سه ر ئه و (داوانانه وه) یه ی (کوردی) له م نیو باله ی دووه مدا:

نائب: شوین گر، جیگر. واته ئه و پێغه مبه ره جیگر یان شوینگری... یه.

فخر: جیتی شانازی، مایه ی له خۆباییبوون، و شانازی پێوه کردنی ئه و شوینگری (نائب) هتییه مه له ناو:

خاندان: خانه واده ی، خانه دانی، فاملیای، بنه ماله ی، خیزانی، ئه و شوینگر و ئه و مایه ی شانازییه ی ئه و پادشایه ی هه ردوو جیهان که پێغه مبه ری (مه به ست) بووه و له خپلی (قوریش) بووه.

(کوردی) تاکو ئێره ی ئه م کۆتایی نیو بالی دووه می ئه م تاکه ههلبهسته، هه ر راگه یاندنه که ی ئاشکرایه و شار دنه وه و (داو له بن نانه وه) ی تیدا نییه له وشه:

لوی: ئه م وشه یه له ڕووی فهرهنگیه وه به واته درهخشان، درهوشاوه، ڕۆشنا، پرشنگدار ... به لām له ڕووی مه بهسته وه، وشه ی (لوئه ی) نازناویکی نوێ (واته هی سه رده می عه لی کوری ئه بی تالیب) ه و مه به ست له خودی ئه و عه لیه یه.

(کوردی) ئالێره دایه که (داوه که ی ناوه ته وه)؛ چونکه ئه و سایه نیو بالی دووه می ئه م تاکه ههلبهسته ی سه ره وه ده بیته:

(پێغه‌مبەرێک که جێگر و مایه‌ی پێوه‌نازاناندنی خانه‌واده‌ی (لوئه‌ی) بێت) که ئه‌مه‌ش ئاشکرایه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، چونکه (عه‌لی) هه‌رگیز رایه‌ی نه‌که‌وتوووه که ئه‌و پێغه‌مبهره مه‌زنه‌ی که (رحمه للعالمین) بێ و که (خوا له‌به‌ر ئه‌و بوونه‌وه‌ری دروست کردبێ) به‌پێی (ده‌قی له‌ولاک) و به‌پێغه‌مبهرێکی کۆتایی هێنا به‌پێغه‌مبهران هه‌لی بژاردبێ) که ئه‌و پێغه‌مبهره (ناایی) ئه‌و (عه‌لی)یه بێ. (کوردی شیوه‌ی ئه‌م نیو بالی دووه‌می ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌ی وه‌ها دارشته‌وه که به‌سه‌ر زاری ئه‌و (محهمهد پێغه‌مبهر -د.خ-) به‌شوێنگر (عه‌لی) بووه، به‌لام له‌ راستیدا مه‌به‌ستی ده‌ربهرین و دارشته‌که‌ی (کوردی) گه‌لی له‌وه (کۆن)تر و زانیاریانه‌تر و ئاگه‌دارترانه بووه که مه‌به‌ست له‌و نازناوه‌ نوییه‌ی (عه‌لی) نه‌بووه که (لوئه‌ی)ی پێ گوتراوه، به‌شکو هه‌ر له باوکان و پشتاوپشتی پێغه‌مبهردا، واته (نۆیه‌مین پشت)ی پێغه‌مبهر له‌ باوکانییه‌وه که‌سیک بووه ناوی (لوئه‌ی) بووه و (کوردی) مه‌به‌ست له‌و ناوێردنی (لوئه‌ی)یه ئه‌و هه‌ره باپیره‌یه بووه. به‌چاوخشانده‌وه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئه‌و باو و باپیرانه‌دا ده‌رده‌که‌وتی که پێغه‌مبهر به‌نۆ پشت له باوکییه‌وه ده‌گاته‌وه سه‌ر ئه‌و (لوئه‌ی)یه که ده‌بی به (باپیری، باپیری، باپیری) خودی پێغه‌مبهری ئیسلام که لانیکه‌م به‌ر له پێغه‌مبهر به (٣٦٠) ساڵ پتر له ژياندا بووه، و پیاویکی ناودار و به‌ده‌سه‌لات بووه و، خوای گه‌وره له ئایه‌تی ژماره: (٢٨) له سووره‌تی (ئەلفه‌تح)ی قورئانی پیرۆزدا فه‌رموووه‌تی:

«هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَانِّ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ».

واته، ئه‌وه‌ی که (خوایه) ئه‌و پێغه‌مبهره‌که‌ی خۆی هه‌نارد بۆ هیدایه (رێنمایی و ره‌هبره‌ی) کردنی خه‌لق بۆ سه‌ر ڕێگه‌ی راستی هه‌ق که ئایینی پاکی ئیسلامه تاکو ئه‌م ئاینه (هه‌ق)ه ده‌ربخات و سه‌ربخات به‌سه‌ر هه‌موو ئاینه‌کانی تردا.

که‌واته ناوێردنی (ظهور الحق)ه که یه‌که‌سه‌ر مه‌به‌ستی له خودی پێغه‌مبهری ئیسلام بووه که له راستیشدا ئاینه‌که له‌سه‌ر ده‌ستی پیرۆز و فه‌رمووده‌ی پاکی ئه‌ودا بڵاوبوووته‌وه له سه‌ره‌تایه‌وه، نه‌ک له (عه‌لی)یه‌وه، به‌لگه‌یه‌کی تر بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ناوێردنی (لوئه‌ی)یه‌ی (کوردی) وه‌ک (داوانانه‌وه) بووه که مه‌به‌ستی (عه‌لی) نه‌بووه به‌شکو مه‌به‌ستی ئه‌و نۆیه‌مین باپیره‌ی بووه که خۆی ناوی (لوئه‌ی) بووه. نه‌ک وه‌ک (عه‌لی) ته‌نیا نازناوه‌که‌ی (لوئه‌ی) بووه، ئه‌و به‌لگه‌یه ئه‌وه‌یه که کورپی ئه‌و (لوئه‌ی)یه که ناوی (که‌عب) بووه وه‌ک له پێشه‌وه دیاریم کردوووه ئه‌و (که‌عب)ه پیاویکی زۆر قسه‌زان و زمان پاراو و وتاربێژ بووه و به‌م ڕواله‌ته‌ی به‌ناوبانگ بووه و ته‌نانه‌ت زۆریه‌ی له‌و (وتار)انه‌ی په‌راوییه میژووویییه سه‌ره‌کییه‌کاندا نووسراوه که ئه‌و په‌راوییه میژوووییانه به (أمهات الكتب = دایکانی په‌راویان) ناوێردن و وتاره‌کانی ئه‌و (که‌عب)ه له‌و میژووانه‌دا شوێنی سه‌ر ده‌سته و ڕیزیان هه‌یه و ته‌نانه‌ت له‌و (وتار)انه‌دا ناوی (محهمهد)یک وه‌ک پێشبینی به‌پێغه‌مبهر و له نه‌وه‌ی ئه‌وان هاتوووه و له‌وه‌وه خانه‌واده‌که‌ی پێغه‌مبهر به (بنه‌ماله‌ی لوئه‌ی) ناسراون و ئه‌مه‌ش وه‌ک ڕام گه‌یاند که سایه‌تییه‌کی ٣٠٠-٤٠٠ ساڵ به‌ر له په‌یا‌بوونی پێغه‌مبهری ئیسلام بووه و کۆنه و هه‌ر بۆیه من (نازناوه‌که‌ی (عه‌لی)م به (لوئه‌ی)یه

له پېشهوره به (نوځ) داناوه دياره (کوڼه که) شوین بروتاره له (نوځیه که)، واته مه به ست له و (لوځه) یه نۆیه مین باپیږه ی پتغه مبه ر بووه که (کوردي) رای گه یاندووه و مه به ستی له نازناوه که ی (علی) نه بووه و، ئەو ناوېر دنی (لوځه) به (کوردي) وهک (ته له له بن داناوه) ی راگه یاندنه که ی که له وځړه ی کوڼدا (باو) بووه، راگه یاندنی وها قوول په سندر و پتویست بووه. له هه مان کاتیشدا به پتویستی د ه زانم سه رچاوه یه کی (به لگه یی) ئەوه ی که ئەم هه لېسته به ستر اوه به (لوځه) یه که ی (علی) یه وه ئەم ده قه ی دوا یی یه که به ه وځیه وه هه ر (حه وت به ند) ه که شیان لکاندووه، به وه وه که گوا یه (کوردي) له هه لنانی (علی) دا فهرموویه تی ئەم پتو ه لکاندنه ش راست نییه و ئەمه ش ئەوه ناگه یه نیت که (علی) شایانی پیا هه لکو تن و شکو مند دهر خستن نه بووه، به شکو گه لی ره وشت و سروشت و روا لته و فهرمووده و کرده وه ی زور برزی هه ن که له ئاینی ئیسلامدا نه ک هه ر به لای شیع ه وه به شکو به لای هه موو به رکهانی ئیسلامییه وه مایه ی سه ربه رزی و په پیره ی کردن.

ئەو سه رچاوه به لگه یی یه ش ئەمه یه:

(سه ید طاهری هاشمی) که ئەو نوسخه ی (ط) ی ناردووه بۆ به ریز (مامو ستا محمه دی مه لا که ریم) له و نوسخه یه دا هاشمی ئەم په راو یتزه (فارسی) یه ی دوا یی نووسیوه:
«اگر غرض از نائب فخر خاندان (لوی) حضرت علی باشد مدیحه درباره اوست».
واته:

«ئەگه ر مه به ست له دهر برینی ناییبی فخری خانه دانی (لوځه) له م تاکه هه لېسته دا حه زره تی عه لی بیت، ئەوا هه لنانه (مه دیحه) که له باره ی ئەوه وه یه».

به رامبه ر به م ده قه یش:

۱- مامو ستا هاشمی وشه ی (ئەگه ر - گریمانه) ی له ده قه که یدا نووسیوه، ئەمه ش به لگه به ته وای و بی سی و دوو جیگر کرانی ده قه که نییه، چونکه مامو ستا (هاشمی) و یتزه وان و زانایه کی ورد و قوول بووه و زانایه کی له خو وه یی نه بووه.

۲- ده بی ئەوه ش بزانی که وهک چه ند جاری تری له مه و به ر و به تاییه تی له سه ره تای ئەم حه وت به نده دا له م په راوییه دا نووسیومه که شیع ه کانیش ده ستیان هه بووه له وه دا که ئەم حه وت به نده هه ره بالایان به هه لنانی (علی) داناوه.

ئەم تاکه هه لېسته:

له م تاکه هه لېسته دا ئەم حه وت به نده (۱۳۶) یه مین تاک و هه روه ها (۱۲) یه مین تاکی ئەم (به ندی شه شه مه یه) ژماره و شوینی ئەم تاکه ش له سه رچاوه کانیدا وه هایه:
ئەم تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۵۰) یه مین تاک و له (ق/۳) دا (۵۳) یه مین و له (حم، ط) دا (۵۶) یه مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۵۹) یه مین و له (با/۱) دا (۶۰) یه مین و له (مع) دا (۶۶) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۷۰) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۷۳) هه مین و له (گل/۳) دا (۷۴) یه مین و له (مک) دا (۵۸) یه مین و له (ما/۱) دا (۷۵) یه مین و له (گل/۶) دا (۷۶) یه مین و له

(عن) دا (۷۸) یه مین و له (مس، نع) دا (۸۴) یه مین و له (ن) دا (۸۶) یه مین و له (ه) دا (۸۷) یه مین تاکه.

جیاوازیه کان:

شه، له (نم/۱، با/۱، حم، سجا) دا نووسراوه، (شد) كه ئەمەش هەلەى نووسینه و بۆ ئێره واتا نادات.

شه، له (مك) دا نووسراوه (شو) كه له ئۆفسیتەكەیدا كراوه به (شه) و ئەم (شه) یه به ئاراسته و پینووسی (فارسی) یه له باتی (شهه).
نائب و فخر خاندان، له (مك، ج، سجا، نسخه ج) دا نووسراوه (نائب خاندان و فخر) ئەمەش هەلە و شیواوییه.

واتای گشتی:

پادشای لیدەرکهوتنی حەق له هەردوو جیهانی پێش و پاش پۆژی هەستان (قیامت) هەر تەنیا ئەو پیغەمبەرەیه که جیگری نۆیه مین باپیرییه که (لوئەى) بووه و مایه‌ی شانازیی ئەو خانەوادەیه‌ی ئەو (لوئەى) یه کۆنه و بگره (لوئەى) یه، نوێیه‌که‌ش بووه که نازناوی (عەلى) بووه و پیغەمبەر هەرگیز نائیبی (عەلى) نه‌بووه و ئاواته خوازیی (عەلى) و شیعه بووه که عەلى نائیبی ئەو بیت.

۱۳۷- چون ئەگەرچی ئەم وشەیه‌م له شوێنی پینشووتری ئێره‌دا به‌واتای (وهک، مانەندی و... لیک داوه‌توه، به‌لام لێره واتای (هەریه‌که)، (هەر کاتی که) ... ده‌دات.
چون: چون: هەرکه، که.

بساط: کراوه‌ی، رایه‌خى، سفره و خوانى،

بساط: ناوی جووره به‌ریه‌که، یا ناوی (سوجاده‌ی زۆر درێژ و ته‌سکه و به‌پال دیواره‌کانی ژووردا راده‌خريت بۆ له‌سه‌ر دانیشتنی که‌سان به‌چوار لای ژووره‌که‌دا.

(کوردی) له راگه‌باندنی ئەم وشه‌ی (بساط) ه‌مه‌به‌ستی له‌و سفره و خوانه پ‌پیت و خو‌رشتی گیانییه‌یه‌ خ‌وای به‌خ‌ش‌نده له‌ شی‌وه‌ی (قورئان) پ‌پ‌ر‌ۆ‌زدا، مر‌و‌قی پ‌پ‌ی ت‌ت‌یری به‌هره‌مه‌ندی کرد یا که پیغەمبەری ئیسلام ئەو سفره‌یه‌ی بۆ په‌پ‌ره‌وی کارانی راخ‌ست‌وه. ئەمەش نیشانه‌یه‌ بۆ نایه‌تی ژماره (۱۹) ی سووره‌تی (نوح) له‌ قورئانی پ‌پ‌ر‌ۆ‌زدا که خ‌وای گ‌ه‌وره‌ فەرموویه‌تی:
«وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا».

واته «خ‌وا ئەم سه‌ر پرووی گ‌ۆی زه‌وییه‌ی بۆ کردنه رایه‌خ‌یک».

هەر له‌ مه‌یشه‌وه‌یه‌ که یه‌کێ له‌ ناوی ر‌و‌اله‌ته‌ پ‌پ‌ر‌ۆ‌زه‌کانی خ‌وای مه‌زن، وشه‌ی (باسط) به‌واتا (راخ‌ه‌ر) ی نیعمه‌ته‌ بۆ گیانداران و، که له‌ نایه‌تی ژماره (۲۴۵) ی سووره‌تی (البقره) دا خ‌وای به‌خ‌ش‌نده له‌ قورئانی پ‌پ‌ر‌ۆ‌زدا فەرموویه‌تی:
اللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ».

واته «خ‌وا پ‌ۆ‌زی (رزق) به‌فراوانی ر‌اده‌خ‌ات، ده‌به‌خ‌شی به‌وه‌ی که زاتی پاکی خ‌ۆی ده‌یه‌ویت»

ههروهها له قورئانی پیرۆزدا خوای کردگار (٢٥)جار ئەم وشەیی (بساط)ەیی بەجەند شێوەیەکی له پوختساردا جیاوازی و له ناوەڕۆکدا یەک مەبەست پراگەیانندوووە.

بەلای صۆفییەکانەوه، وشەیی (بسط) زۆر گەرنج و پیرۆزە و یەکیەکە له زاراوەکانی پێتازەکانیان. وشەیی (بساط) له بارەیی فەرھەنگییەوه بەزەویەکی پانویەری و بەرفەر دەوتری. ئەمانە و گەلی واتا و مەبەستی تر لەم پراگەیانندنە (کوردی)ی ناو ئەم تاکە هەلبەستە، ئاشکران کە هەمووشیان لەگەڵ لێکدانەوهی ئەم تاکە هەلبەستەدا دەگونجێن.

عطایش: عطا (بەخشندەیی)ی ئەو، له پێنووسی کۆندا بەشێوەی (عطایش) نووسراوه.

شد: بوو. مەبەست له پراخانی سفرە (بساط)ی بەخشندەییە. پووی داوه، پەیا بووه.

میسووت: پراخرا، ئاواڵە کراوه، بڵاوکراوه، کە مەبەست له بەخشندەیی ئەو کاتەیی فەرشی پراختنەکیە و (مەبسووت) بووه و تا ئێرە ئەو دەگەیشت کاتی ئەو سفرەیی بەخشندەییە پراخراوه لێرە داوه مەبەستە کە دەدات بەدەستەوه.

(کوردی) له نیو بۆلای دووھەمی ئەم تاکەیی سەرھەدا، ئەنجامی نیو بۆلای یەکەمی تاکە هەلبەستەکی پراگەیانندوو کە فەرموویە ئەو کاتەیی کە ئەوانە پوویان دا کە له نیو بۆلای یەکەمدا بن. ئێتر ئەوسایە:

گشت فرشی: ئا ئەو کاتە (فەرشی)... بوو بە.

گشت: بوو، بوو بە، بووه.

فرشی: ئەم وشەییە له پووی فەرھەنگییەوه ئاشکرایە بەواتە (پراخەیی)، دیسان (کوردی) (داو) له بن دانانەوه و (یاری بەوشەکردنی) هێناوتە کایەوه له بەکارھێنانی وشەیی (فەرشی)دا کە زۆر چاک و پڕ بەر لەگەڵ وشەیی (بساط) و (مبسووت)دا دەگونجێت بۆ ئەم تاکە هەلبەستە.

بەلام داوانانەوهکی (کوردی) لەوھادیە کە وشەیی (فرشی) بەواتە (پێچوووە حوشتەر) کە بەسەر زاری واتای (پێچوووە حوشتەر) لەگەڵ ناوەڕۆکی ئەم تاکەدا ناگونجی بەلام له دواتر دا پوونی دەکەمەوه کە ئەم واتای (پێچوووە حوشتەر)ش دیسان دەگونجی.

سحای: (بەخشندەییەتی) بەلام بەخشندەییەتی کی؟

(کوردی) دەستبەجی و لێرەدا وەلامی ئەم پرسیارەیی داوتەوه و فەرموویەتی:

(حاتم طی) - حاتم پێچرایەوه، واتە (فەرشی)ھکەیی حاتمەیی طەیی (طەیی کرا - پێچرایەوه، (کوردی) دیسان یاریی بە وشە کردووەتەوه له دەرپرینی (حاتم طەیی)دا کە وەها پێ دەجی ئەم دەرپرینە (حاتم طەیی)، دەبی (حاتمی طەیی) واتە: حاتم له خێلی (طەیی) بیت، بەلام (کوردی) لێرەدا سەری له خۆینەر و بیستەری ئەم پراگەیانندنە تێک داوه، چونکە وشەیی (طەیی) لەم پراگەیانندنەیدا مەبەست له (خێلی طەیی) نییە وەک لەسەر زاریدا وەها دەنوێنی بەشکو مەبەستی لەم (طەیی)یەیی وشەیی (طەیی)ی بەواتە (پێچرانەوه)ی زمانی عەرەبییە.

ئەوا گریمان سەرمان دەرکرد لەم وشەیی (طەیی)یەیی ناو ئەم دەرپرینە و زانیمان (حاتم طەیی) بوو پێچرایەوه و واتە فەرشیەکی پێچرایەوه کە ئەم وشەیی (فەرشی) دەتوانی (بەپراخ) بۆ

میوانه‌کانی حاتهمی به‌خشنده دابنری و به‌لام به‌هۆی راخرانی (بساط) به‌خشنده‌یی (عطاش) ه‌ک‌ه‌ی (خوا) یا (پته‌مبه‌ر) ه‌وه که ده‌قه‌کانی ئایینی ئیسلامه ئیتر ئه‌و فەرش - (رایه‌خی) حاتمی ته‌ی پتچرانه‌وه؛ چونکه به‌خشنده‌یییه‌کانی حاتهم له چاو به‌خشنده‌یییه‌ک‌ه‌ی (خوا) یان پته‌مبه‌ر) دا که ئیسلامه‌تییه بوو ته‌ پتچراوه واته فەرشه‌ک‌ه‌ی پتچراوه‌ته‌وه.

به‌لام من وشه‌ی (فەرش) م له فەرهنه‌نگه‌کاندا به‌ (بیتچووه حوشت) یش گواسته‌وه، ئیره و ده‌زانین (فەرش) که (رایه‌خ) ده‌بیتچرته‌وه، ئایا (بیتچووه حوشت) چۆن ده‌بیتچرته‌وه که (کوردی) زۆر وه‌ستاکارانه گوتوو ته‌ی (فەرشی سه‌خای حاتهم بوو ته‌ی) بیتچووه، حوشت‌ره‌ک‌ه‌ی حاتهم پتچرایه‌وه بۆ ئه‌مه‌ش حاتهم که له به‌خشنده‌یییه زۆره‌ک‌ه‌یه‌وه بیتچووه حوشت‌ری بۆ (میوانه‌کان) سه‌رپرپوه و له‌سه‌ر سفره و خوان پت‌شکه‌شی کردوون، که دیاره به‌خواردنی گۆشتی ئه‌و بیتچووه حوشت‌رانه ده‌توانری بگوتری ئه‌و (فەرش - بیتچووه حوشت) انه پتچرانه‌وه، خوران وه‌یا ئه‌وی خورا ئه‌وا خورا و ئه‌وی مایه‌وه له‌گه‌ڵ سفره و خوانه‌که پتچرایه‌وه واته (نه‌واله‌ کرا) و ئه‌مه‌ش سه‌رشیواندن کاریه‌کی تری (کوردی) بوو له (یاری به‌وشه‌ کردن) که ئه‌مه‌ش جوانکارییه‌کی تره و ده‌چیته‌ سه‌ر ئه‌و جوانکارییه‌ی له‌سه‌ر ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له پت‌شه‌وه به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست له لیکدانه‌وه‌ی واتا و مه‌به‌ستی وشه‌گه‌لی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته هه‌لگرم له باره‌ی به‌خشنده‌یییه‌کی تری راگه‌یانندی خوای گه‌وره‌وه ده‌دویم، که خوای به‌خشنده له ئایه‌تی (٢٢) ی سوورته‌ی (البقره) ی قورئانی پیروژدا فەرموویه‌تی:

«الذي جعل لكم الارض فراشا».

واته: «ئه‌وه‌ی- ئه‌و که سه‌ی که خوايه سه‌ر زه‌وی بۆ کردنه رایه‌خ» واته بۆی راخستن له به‌ره‌مه‌ی و رزقی ئاژه‌لی و پروه‌کی و سه‌روشتی به‌هره‌وه‌ر بن. هه‌رچه‌نده ناوه‌پۆکی ئه‌م ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه‌ش له‌گه‌ڵ ئایه‌ته‌که‌ی ژماره (١٩) ی سوورته‌ی (نوح) دا که له پت‌شترا پت‌شکه‌شم کرد ، جیاوازییه‌کی ئه‌وتۆیان نییه، به‌لام له مه‌به‌ستی به‌رامبه‌ر به‌ (بساط) چه‌شنه جیاوازییه‌کیان تیا په‌چاو ده‌کریت. ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته:

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته که (١٣٧) یه‌میننی ئه‌م سه‌وت به‌نده و (١٣) یه‌مین تاکي ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه به‌پتی ئه‌وه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌ی که له‌سه‌ری ده‌ستم که‌وتوون و ژماره و شوینی ئه‌م تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه:

ئه‌م تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (٥١) یه‌مین تاکه و له (ق/٣) دا (٥٤) یه‌مین تاکه و له (جم، ط) دا (٥٧) یه‌مین و له (مک) دا (٥٩) یه‌مین و له (ج، سجا، نم/١) دا (٦٠) یه‌مین و له (با/١) دا (٦١) یه‌مین و له (مع) دا (٦٧) یه‌مین و له (شح، گل/٨) دا (٧١) یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا (٧٤) یه‌مین و له (گل/٣) دا (٧٥) یه‌مین و له (ما/١) دا (٧٦) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٧٧) یه‌مین تاک و له (عن) دا (٧٩) یه‌مین و له (مس، نع) دا (٨٥) یه‌مین و له (ن) دا (٨٧) یه‌مین و له (ه) دا (٨٨) یه‌مین تاکه.

جیاوازییهکان:

چون، له (نم/۱، با/۱، حم، سجا، مک، ط، ج) دا نووسراوه (شد) که بهواته بوو، بهلام وشه ی (چون) که بۆ ئیره گونجاوتره و له زۆرتین سهرچاوه شدا ههر (چون) نووسراوه. عطاش، له (سجا، نسخه، مک، ط، ج) دا نووسراوه (سخاش) ئهمهش جگه له وهی له (۱۸) سهرچاوه دا ههر (عطاش) نووسراوه و، راستتره، ههروهها (عطا) هی خوای گهوره و (سهخا) هی بندهیهکی وهک (حاتهم) بهۆیه لهسهروهه وشه ی (عطاش) هکه م جیگیر کرد وهک لیکم دایهوه دوو واتای (بهخشندهیی) و (تینوویتی) دهدات. شد، له (نم/۱، با/۱، حم، سجا، مک، ط، ج) دا نووسراوه (چون) بهلام بۆ ئیره (شد) هکه گونجاوتره له زۆرتین (سهرچاوه) یشدايه.

گشت، له (سجا - نسخه) دا نووسراوه، گشته، ئهمهش له رووی پێزمانهوه گونجاو نییه. فرش سخای، له (نم/۱، با/۱، سجا) دا نووسراوه (فرش عطا) ئهمهش وهک له پێشهوه رام گه یاند ناگونجی و واتایهکی کورتتره؛ چونکه وشه ی (سخا) له گه ل حاته مدا پر به پرتره نهک (فرش عطا) بهۆیه لهسهروهه دا به شیوه ی (فرش سخا) م جیگیر کرد. فرشی سخا، له (مک، ط، ج) دا (فرش بساط) ئهمهش ناگونجی و هه لیه و شیواوییه که وشه ی (فرش) وه (بساط) ههردوو یهک واتا دهدن.

واتای گشتی:

ههر که رایه خ (بساط) ی سفره و خوان ئاسایی (بهخشندهیی) ی خوای گهوره و (باسط) به ناردنی قورئانی پیرۆز بۆ پیغه مبه ری ئیسلام و، (تهیکه) ی خۆرشت له سه ر خواردن له پێشی ئیسلامه کاندرا خرا و، یا هه رکه پیغه مبه ری ئیسلام سفره و خوانیکی پر له هه ر خواسته مه نییه کی وهک قورئانی پیرۆز و فره مووده (حه دیته کانی) و کرده وه کانی که له لایه ن ئیسلامه وه به (سوننه) ناویراوه و هاوشانی ده قه (فه رض) ه ئیسلامیه کانه (پیغه مبه ر) ئه وانه ی وهک خۆراک له سه ر شوینی خۆرست خواردن (تهیکه) خستنه به ر ئیسلامه کان ئیتر ئا له و کاته وه رایه خی ژیر میوانه کانی حاته می طایی به خشنده پێچرانه وه و، ئه و بێچووه حوشرانه ی که (حاتهم) بۆ میوانه کانی سه ر ده برین ئه مانه ی حاته م هه موویان پێچرانه وه؛ چونکه خوانه چاکتره که ی خوا و پیغه مبه ر هاتنه ناوه وه که ئیتر پتیویست به وانی حاته م نه مان.

۱۳۸- چنډ: چنډ ژماره، چنډیک.

نقشرا: نه خشیک، نه خشه ها، مه به ست له چنډین (وینه، دیمه ن، شیوه، شیوه کار، نه خش، نه خش و نیگار) ه.

نهان: شاردراره، به شاردراره یی، په نهان، په نهانی.

به دل دارم: له دلما هه یه، له هزرمدا هه یه، وا له بیر و هوش و (خه یال) مدا مه به ست له وه یه ئه و نه خشانه په نهان (شاردراره ن) له دلما. دارم: هه مه، هه یتم.

(کوردی) دواى دهربرینی ئەم مەبەستەى ناوەرۆکی نیو باڵی یەكەمى ئەم تاکە ھەلبەستە، چوووتە سەر نیو باڵی دووھەكەى و، لە وێدا وەك جۆرە سكاڵایەك پازى دەررونى خۆى بەم چەشنە دەربرپوھ:

سوختم: سووتام ئەو سووتانەیش لە ئاکامى پەنھانیکردنى ئەو ھەموو نەخشەى ناو دلییەوھى مەبەستە.

صبر عاشقى تاكى: صەبرى عاشقى ھەتاکو كەى
 تاكى: تاكەى ئەم سەبرى دلدارى، ھەتا كەنگى، ھەتاکەى، تاكو كەى
 لە تاكى (١٣٤) یەمىندا دووبارەى دەستورى وێژە ناکات.
 ئەم تاکە ھەلبەستە

ئەم تاکە لەم ھەوت بەندە (١٣٨) یەمىنە و ئەم تاکە لەم بەندى شەشەمەدا (١٤) یەمىنە و شوێنیشى لە سەرچاوەکاندا بەم جۆرەى:

ئەم تاکە لە (جم، صا) دا نییە و لە (ف) دا (٥٢) یەمىن و لە (ق/٣) دا (٥٥) یەمىن و لە (حم، ط) دا (٥٨) یەمىن و لە (مک) دا (٦٠) یەمىن و لە (ج، سجا، نم/١) دا (٦١) یەمىن و لە (با/١) دا (٦٢) یەمىن و لە (مع) دا (٦٨) یەمىن و لە (شح، گل/٨) دا (٧٢) یەمىن و لە (ص، گل/٥) دا (٧٥) یەمىن و لە (ما/١) دا (٧٧) یەمىن و لە (گل/٣) دا (٧٦) یەمىن و لە (گل/٦) دا (٧٨) یەمىن و لە (عن) دا (٨٠) یەمىن و لە (مس، نع) دا (٨٦) یەمىن و لە (ن) دا (٨٨) یەمىن و لە (ه) دا (٨٩) یەمىن تاکە.

جیاوازییەکان:

ئەم تاکە ھەلبەستە لەناو سەرچاوەکانیدا بەشیواوى دەخوێندرێتەو و پاش و پێشیان تیدا پروودەدا، نێوھى دووھەمى ئەم تاکە لە (عن) دا لەناوچووھ.

نەقشرا، لە (گل/٣، گل/٨) دا نووسراوھ (نفسرا) = نەفس = دروون كە ئەمەش بەشیوھى (نەفس) و، یا بەشیوھى (نەفس) واتا نادات كە لەگەڵ ھەلبەستەكەدا بگونجی.

نقشرا، لە (مک، ط، ج) دا نووسراوھ (عشقش) = عەشقى ئەو، كە ئەمەش نابى، چونكە لە نیو باڵی دووھمیشدا دیسانەوھ (عاشقى) ھاتووھ و لە سەرچاوەکانى تردا پشتگیری ئەم سى سەرچاوەیە نییە.

نقشرا، لە (سجا، نسخە) دا نووسراوھ (نقشى) و ئەمەش ناگونجی.

نھان بەدل دارم، لە (سجا، نسخە، مک، ط، ج) دا نووسراوھ (بدل نیھان دارم) ئەمەش ئەشى و پاش و پێشە بەلام زۆر بەھێز نییە.

صبر عاشقى، لە (نم/١، با/١، ف، حم، مک، ط، ج) دا نووسراوھ (صبرو عاشقى) و ئەمەش دەگونجی و چونكە لە (١١) سەرچاوەى تردا واتە دوو سەرچاوە زۆرتر لەم سەرچاوەیانەى ئەم جیاوازییە، وەك لە سەرھوھ، جیگیرم كرد، نووسراون و ئەگەر سەرچاوەكانى ئەم جیاوازییە زۆرینە بوونایە ئەم جیگیر دەكرد.

واتای گشتی:

سکالا و گازندهی (کوردي) لهم تاکه هه‌لبه‌سته‌یدایه که چهن‌دین وینه‌ی خوشه‌ویسته‌که‌ی ئایا به‌راستی و یا به‌خه‌یال گرتووته‌ه دلی خو‌ی و ئالوگۆری تیا کردوون، به‌لام هه‌ر خو‌ی به‌(سووتان) ره‌چاو کردووه و ئاخ‌ی له‌ده‌ست (سه‌بر) کردنی عاشقی کردووه، که ئهم دوو (بار‌ی) (سه‌بر) و (هه‌شق) ه‌ له‌گه‌ل یه‌کدا ناگونجین.

۱۳۹- طور از جلوه: کپوی (طوور) له به‌پته‌وی واته (جیلوه‌ی) خواییه‌وه.

ئهمه نیشانه‌یه بۆ خواستی هه‌زهرتی مووسا پیغه‌مبه‌ر -د.خ- له خوای گه‌وره که خو‌ی پیشانی مووسا بدات و (خوا)یش به‌(لن ترانی - نامبینیت) وه‌لامی دایه‌وه و له ئه‌نجامدا (خوا) په‌پته‌وی خو‌ی ئاراسته‌ی ئه‌و کپوه کرد- وه له به‌ندی یه‌که‌م و سێیه‌می پیتشتی ئهم هه‌وت به‌نده‌دا به‌دریژی و به‌ده‌ست‌نیشاندنی ئایه‌ت و ده‌قه‌کانی ئاینیه‌که‌انه‌وه ئهمه‌م نووسیوه.

من زحال خضوع: من له بارودۆخی (حالی) ده‌رباری و، خو به‌(به‌نده‌ی گوێرایه‌ل) زانییه‌وه. حال: زارویه‌کی صۆفیه‌یه‌ی گرنکه و بریتیه‌یه له (بار) و بۆ نیتیه‌یه‌کی تایبه‌تی ده‌روونی و گیانی، که (ده‌رویش) و، یا (مورید) له کاتی (نکر) کردندا ئه‌وه‌نده بیر له خوا و خواناسی و به‌هره‌مهند بوون به‌(په‌پته‌وی خوایی) ده‌که‌نه‌وه که ئه‌و باره ئه‌ندیشه‌یه‌یه‌یان به‌سه‌ردا دیت به‌پاده‌یه‌ک ئاگه‌داریه‌یان به‌سه‌ر خۆیانه‌وه نامیتنی، ئه‌وه‌نده هه‌ست به‌و ده‌رباری (خوضوع)ه بۆ خوا و پیغه‌مبه‌ر و ده‌قه ئاینیه‌که‌کان ده‌که‌ن، له رواله‌ت هاتنه‌ جۆش و خرۆشی گیانییه‌دا هۆشیان به‌سه‌ر هه‌موو روشته و به‌ندیوارییه‌کی خواسته‌ چۆکی و شه‌هوانی و خراپکارییه‌کی ژبانی جیهانیانه‌وه نامیتنی و په‌یوه‌ندیان پێیانه‌وه ده‌پچریت وه‌ک له جۆر له هۆش خۆ چوونیکدا ده‌بن. ئهم به‌سه‌ره‌هاتانه وه‌ک (سه‌رما بوون) یا (که‌رما بوون) وه‌هایه‌ گه‌لی جار زوو به‌سه‌ر ده‌چی یان که‌وا زوو به‌سه‌ر ده‌چی. له‌ناو (صۆفی)یه‌کاندا به‌(حال) ناوبراوه.

به‌لام ئه‌گه‌ر هاتو ئه‌و بارودۆخه ده‌روونی و گیانییه‌، زوو نه‌برایه‌وه و درێژه‌ی کیشا ئه‌وا له (زاراوه - مصطلح)ی صۆفیگه‌ریدا به‌(مه‌قام) ناوی ده‌بن که ئه‌مه‌یان پله‌یه‌کی بالاتر و له پیتشت و به‌پیشکه‌وتوویی و سه‌رکه‌وتوویی تری داده‌نن له پێنازه‌که‌یاندان. هه‌روه‌ها، ئه‌و (به‌ره‌)ی صۆفیه‌یه‌ هه‌ردوو (بار)ه‌که‌ی (حال) و (مه‌قام) به‌ له‌نیوان (بوون) و (نه‌بوون)دای ئه‌زانن و، به‌لایانه‌وه نه‌(بوونی ته‌واوه‌تی)یه و، نه‌(نه‌بوونی یه‌که‌جاره‌کی) به‌شکوو خو‌شی و کامه‌رانییه‌کی گیانیی نزیکتربوونه‌وه‌یه له خوا و، به‌هێزبوونی برۆایه بۆ به‌جیگه‌یاندنی فه‌رمایشته‌کانی خوا، سه‌رۆکایه‌تی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام که به‌گه‌وره‌ترین رێناز (طه‌ریقه‌ت)ه که‌یانی ده‌زانن و سه‌رۆکی له‌و له‌خوارتر و له‌ویش له‌خوارتر هه‌تا ده‌گاته سه‌ر ئه‌و (شیخه‌ی) ته‌ریقه‌ته‌که‌ یان که تۆبه‌ی داداون و برۆایان وایه که هه‌ر له‌و شیخه‌یانه‌وه هه‌تا ده‌گاته‌وه سه‌ر پیغه‌مبه‌ر هه‌موویان له (ده‌رویش) و له (مرید) (به‌ ئاگان) و بی ئاگانین له بیر و گوته و، کرداریاندا له‌و کاته‌وه ئه‌و پێگه‌ی ته‌ریقه‌ته‌یان له‌و شیخه وه‌رگرتووه.

له پرووی (دهروون) و زانیاریشهوه ئهم بپروایه جوړه هاندهریکي کاریگه به بۆ کهوتنه سهر ړینگه چاکه و دوورکهوتنهوه له خراپه. ههر لهو کاتی (حال) یا (مهقام) هدا جوړهها باری ههست به(ئاښهنگ) یا به(ماته مینی) یا به(کراوهیی - بسط) یا (گیراوی - قبض) دهکن که بهسهر دلپاندا دیت، بهپتی نزیکی یا دووریانهوه له ژپانی جیهانهکی. ئه و صوفیانه بهلایانهوه وایه که (حال) دهکه له خواوه (مهوهیبه) و (مهقام) دهکیش دهسکهوته بهپتی رچوون له صوفیتیدا بهرهم دیت واته (کهسب) دهکرت. ئهم ههموو وشه عهره بییهی که لهم نووسینه مده لهسهر (حال) پشکهشم کردوون لهناو کهوانه دا ئهوانه و وشه گهلی تر، ههموو (زاراوه) صوفیانه و له خویندنه وهیهکی زورهوه لهسهر (صوفیگه) به دهستم هپناون که ئهم پوخته کورته یه لهسهر راگه یاند. خضوع: خو به دهسته وه دان، خو به پرامدانان، بهیده ست بوون، بۆ هیزیکي (خوایی) توانا و کاریگه.

خضوع: یش دیسان (زاراوه) یه کی صوفیانه یه، باریکی ئه ندیشه ییه به خو دانان به دهر باری خوی گه وره و دهر به ست بوون به، به جیگه یاندنی فه رمایشته کانی به سه رو کایه تی ههر له خودی (پیغه مبه) هوه که به ههره گه و ره ترین شیخی طهریقه ته که یانی ده زانن، هه تا ده گاته سهر ئه و شیخه ی که طهریقه ته که ی پی داوون و، تویه یان له سهر دهستی ئه ودا کردووه و خو به دؤستی ههموو په یرویکاریکی دروستی ئاینی ئیسلامی به گشتی، و هاو طهریقه ته که یانیان ده زانن به تاییه تی. ئهم باری (خضوع) هشیان به لاوه یه کی گرنگی ههره پیو یستی صوفیگه ریبه که یانه که بناغه ی ئهم بپروایه ییش یا له (ترساندن) هوه یا له (هیو اباری) په وهیه، به رامبه ر بهو گیانه ئاسمانیانه ی که زووتر خو یانیان بۆ به دهسته وه داوه و بۆی بهیده ست بوون.

(کوردی)، تا کو ئیره ی ئهم نیو بالی یه که مه ی سهر مه له دوو جوړه رواله ت دواوه که:

رواله تی به که میان:

له کتوی (طوور) دواوه که باسیم کرد.

رواله تی دووهمیان:

له خودی خو ی دواوه له (حالی خضوع) یدا که (نظریه) و بپروای صوفیانه م له سهر ئهم دوو رواله ته راگه یاندووه و (کوردی) چوو هته سهر نیو بالی دووهمی ئهم تا که هه لبه سته ی سهر مه و کاریگه ری و ئه نجامی هه ردو رواله ته که ی تیا راگه یاندووه که:

آن سیه گشت: ئه و رهش هه لگه را و، رهش بوو، رهنگی رهش داگه را.

آن: ئه و که مه به سته ی له (کتوی طوور) ده که یه.

سیه: رهش مه به سته ی له وهیه که وهک له پیشه وه پام گه یاندووه که کپوه که جیلوه (په رته و) خوایی بهر که وت و سووتا و بوو به کۆی زووخال و دامرکایه وه و رهش هه لگه را و شاخه که بوو به مادده ی که که به کوردی (کل) و به فارسی (سرمه) به عهره بی (کحل) ی پی دهوتری.

ئەم پىستەيەي سەرەتاي نيو باالى دووهمە بەرامبەر بە پىستەي سەرەتاي نيو باالى يەكەم.
من بىرنگ بى منىش بەرەنگى بەهەي كە (زەردە).

وەك پەشىي كىيەكە لەو پەرتەو بەركەوتنەو بوو (زەردى) ي وەك پەنگى بەهەيەكەي.
(كوردى) يش لەو (حالى خوضوع) ەو پووى داو كە لە پىشەو تا رادەيەك بەدرىژى لە (حال)
و لە (خوضوع) دوام.

(كوردى) لەم تاكە ەلەستەدا، خۆي بەرەنگ زەرد و زەبوون و، ەلەقراوى داناو كە لە تاكە
ەلەستەي پىشوو دا لەو سووتان و بەئاگرى عەشقى خۆي راگەياندوو.

جوانكارى:

(كوردى) لە نيوەي يەكەمى ئەم تاكەدا دوو جۆرە پووالەتى (كىيوى طور)، لە ناو پەرتەوي
خواییدا پەش ەلگەراو و، ئەمجا بارى (حالى خوضوع) ەكەي خۆي لە خواناسىي ناخەوي
كە وەك بەهەي پەنگى زەرد كردوو، راگەياندوو. لە پووى جوانكارىي وىژەييانەي ئەم تاكەو
ئەيىن لە ەردوو نيو بالەكەدا لەم تاكە ەلەستەي سەرەو دا دوو جۆر (بار) يا (پووالەت) ي
پىشان داو، كە بارى كىيوى طور لە سەرەتاي نيو باالى يەكەمدا، بەرامبەري كردوو
بەپووالەتى سەرەتاي نيو باالى دووهم و ەروەها بارى كۆتايىي نيو باالى يەكەمى بەرامبەر
كردوو بەپووالەتى كۆتايىي نيو باالى دووهم بەريزە، كە ئەمەيش لە (زاراو) ي وىژەي كۆندا
بە (لەف و نەشرى مورەتەب) ناوبراو و توانايى و لىهاتوويى و ەستايەتى شاعير پىشان
دەدات وەك لەم تاكە ەلەستەي سەرەو دا.

ئەم تاكە لەم ەوت بەندەدا (١٣٩) يەمىن و لەم بەندى شەشەمەدا (١٥) يەمىن و ژمارەي ئەم
تاكەش لە ەر سەرچاوەيەكيدا بەم جۆرەيە:

ئەم تاكە لە (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مك، نم/١) دا نيىە و لە (مع) دا
(٦٩) يەمىن و لە (شح، گل/٨) دا (٧٣) يەمىن و لە (ص، گل) دا (٧٦) يەمىن و لە (گل/٣) دا
(٧٧) يەمىن و لە (ما/١) دا (٧٨) يەمىن و لە (ن) دا (٨٩) يەمىن و لە (ه) دا (٩٠) يەمىن تاكە و
تەواوكارى تاكي پىشوو لە واتاي ناوەرۆكدا.

جياوازي ناوەرۆكى ئەم تاكە لە سەرچاوەكانيدا نيىە و لە ەمووياندا چونيەكە.

واتاي گشتى:

وەك تەواوكردنى واتاي تاكي پىشوو (كوردى) لەم تاكەدا، بارى خۆي و بارى (كىيوى طور)
بەنموونەي بەهرەمەندى بەئاكامى بوونى خوا و خواناسى دەستنيشان كردوون، كە كىيوى
(طور) ەكە، لە تين و تاوى بوونى پەرتەوي خوایىيەو كە بەر ئەو كىيە كەوتوو سووتاو و
پەش ەلگەراو و بەرامبەر بەويشەو لە بەهرەي خواناسى و گەيشتنە بارى (حال) و
(خوضوع) ەو. پەنگى ئەمەيش (كوردى) وەك پەنگى بەهەي زەرد ەلگەراو لە ترسى سزا لە
خاوە لە خەريك بوون بەخواناسى و (نكر) ەو پەنگەكەي زەرد بوو. ئەم تاكە ەلەستەيش
لە تاكەكانى ئايندەدا ەر درىژەي ەيە لە ھاوتاييدا ەتا كۆتايىي ئەم بەندى شەشەمە.

١٤٠- لیک: به لām، وهیا، دیسانه وه، ههروهه ..

امید لطف: هیوای نهوازش (دلسۆزی) - مه بهست له (هیوایی) به چاودیری خوای میهره بانه، ئه مهیش نیشانه به بۆ (حهوت ئایهتی قورئانی پیرۆز) که ئایهتی ژماره (١٠٣) له سوورهتی (الانعام) و ئایهتی ژماره (١٠٠) له سوورهتی (یوسف) و، ئایهتی ژماره (٦٣) له سوورهتی (الحج) وه ئایهتی ژماره (١٦) له سوورهتی (لقمان) و ئایهتی ژماره (١٩) له سوورهتی (الشوری) و، ئایهتی ژماره (١٤) له سوورهتی (الملک) و ئایهتی ژماره (٣٤) له سوورهتی (الاحزاب) که له هه موویاندا (دوو) وشه ی (لطیف و خبیر) هاتوون، بهواتا: (میهره بانی، نهوازشکار و پسپۆری ئاگه دار)، راگهیه نراون.

وا گفتند: کراوه (وا) یان گوت.

وا: کراوه، وālām، (بهراشکاوی)، (نهپتچراوه)، (ناشکرای)،...

گفتند: گوتیان، وتیان، فهرموویان.

(کوردی) مه بهستی له (پتنج) وشه یی نیو بالی ئه م تاکه هه لبه ستی سهره وه ئه وه بووه که: به لām له بهرامبه ر (پسته ی) (ئومیدی لطف) ی پتغه مبه ری ئیسلامدا، شاره زایان وشه ی (وا) واتا (والا، کراوه، بی نهینی، به ناشکرای، روونکراوه یی، کراوه یی، راشکاوتی، نهپتچراوه یی به ژیر لیوه وه نه کردن، پشتگوئ نه خستن) یان، فهرمووه و، (وا) بهواته (فتهج) سه رکه وتنه وا: ههروهه ئه م وشه ی (وا) یه واتای (ئاوه ها)، (واواوی) (به م جوړه) یش ددهات که هه موو ئه م واتایانه ی وشه ی (وا) یه له گه ل مه به ست و ناوه رکی ئه م تاکه هه لبه ست ه ده گونجین. (کوردی) خۆی واتای تیکرای وشه کانی نیو بالی یه که می ئه م تاکه هه لبه ستی به شادمانیه وه له م نیو بالی دووه مه یدا به راشکاوی پتسکه ش کردوه که فهرموویه تی:

(رحمت هردو عالم است هی هی) واته: به هیوا بوون به چاودیری و نهوازشی ئه و پتغه مبه ره به م جوړه وālāyیه، کوتراوه که خودی ئه و پتغه مبه ره مایه ی رحمه تی = میهره بانی و دلسۆزی:

ههردوو: (جیهان) ه و ئه م ههردوو جیهانه ی ئیره مه به ست له م ژیا نی جیهانی و له و جیهانه ی له دوا ی پۆزی ههستان (قیامت) ه و ژیا نی ناو دۆزه خ بهرامبه ر به خراپی که سان و ژیا نی ناو به هشت بهرامبه ر به چاکی که سان.

(کوردی) له م پیرۆزییه ی ئه و پتغه مبه ره وه که مایه ی رحمه تی ههردوو جیهانه و له خۆشیاندا کهوا (کوردی) خۆی (موسلمان) و له پهیره وکارانی ئه و پتغه مبه ره بووه، بۆیه به هه موو شادمانیه وه بانگی (هه ی هه ی) یی لی هه ستاوه له کاتی زۆر کامه رانی و بهختیاری و خۆشیدا ئه م (هه ی هه ی) و ئه م بانگی خۆشییه هه لده درئ، ده ستنیشانه کردنی ئایه تی ژماره (١٠٧) سووره تی (الانبیاء) له قورئانی پیرۆزدا که خوای به خشنده و میهره بان فهرموویه تی: «وما أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ».

واته (ئهی پتغه مبه ری ئیسلام ئیمه تۆمان نه ناردوه بۆ سه ر مرۆف بۆ په هبه ری و پتئوما یی

کردنیان مهگەر له وهوه بووه كه ئه و رهمهتی ههردوو جیهانهكهیت).

كه (رهمهت) یش پیرۆزی بههرهوهکردنی خهڵكه بهچاكه. كه خوای میهرهبا ن له پتر له ده ئایهتی قورئانی پیرۆزدا هه مان بیر و ناوهڕۆکی ئه م ئایهتهی تیا راگه یانراوه، ئه مهش چه شنه جهخت له سه ر کردنیکه بۆ هه رچی زۆتر جێگیرکردنی ئه و (رهمهتیت) ی پێغه مبه ره، ئه گه ر له رووی زانیاری و (نا ئینی) یشه وه له ژیا نی ئه و پێغه مبه ره و کردار و گو فتاره کانی بکۆلینه وه ده گه یه نه ئه و ئه نجامه ی که ئه و که سی تییه گرنگه به راستی (رهمهت) بووه له جیهاندا بۆ هه موو مرقف و، مرقفی ئاراسته ی هه رچی زووتر چا که بووه، کردوویه تی. ئه م تاکه هه لبه سه ته یش یه کیکه له تاکه به هێزترین به لگه ییه کانی ئه م سه و ته به نده که به راشکاوی و یه کسه ر بۆ پێغه مبه ری ئیسلام که (مه مه د) بووه دای ناوه نه ک بۆ (عه لی) یا (به هائو لالا) چونکه ئه م دوا نه که سیان به (رحمة للعالمین) نه ناسرا ون و ئه م نازنا وه یان پێ نه درا وه نه له لایه ن خوا نه له لایه ن که سانه وه و به ته وا وه تی له رواله ته یشیان نه بووه. ئه م تاکه بۆ ئه م سه و ته به نده (١٤٠) یه مین و بۆ ئه م به ندی شه شه مه (١٦) یه مین و شوینی ئه م تاکه له سه رچا وه کانی دا به م جوړه یه:

ئه م تاکه له (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١) دا نییه و له (مع) دا (٧٠) یه مین تاکه و له (شح، گل/٨) دا (٧٤) یه مین و له (ص، گل/٥) دا (٧٧) یه مین و له (گل/٣) دا (٧٨) یه مین و له (ما/١) دا (٧٩) یه مین و له (گل/٦) دا (٨٠) یه مین و له (عن) دا (٨٢) یه مین و له (مس، نع) دا (٨٨) یه مین و له (ن) دا (٩٠) هه مین و له (ه) دا (٩١) یه مین تاکه. ئه م تاکه هه لبه سه ته له ناوه رۆکدا وه ک ته وا و کاری تاکه هه لبه سه تی پێشو و وه هایه و هه روه ها تاکه کانی ئاینده یش تا کۆتایی ئه م به ندی شه شه مه هه موو درێژه پێدانی ئه م تاکه ی سه ره وه ن و، له هه موو سه رچا وه کانی شدا ناوه رۆکیان چو نیه که و جیا وازیان له نیا وندا نییه.

واتای گشتی:

به رامبه ر به بوونی هیوا به نه وازشی پێغه مبه ری ئیسلام به راشکاوی راگه یانرا وه که وا هه رخۆی (رحمه للعالمین) بووه له خۆشی ئه م راگه یانده وه (کور دی) بانگی خۆشی و کامه رانیی خۆی به (هه ی هه ی) هه لدا وه و له تاکه هه لبه سه تی ئاینده شدا روونتری ده کاته وه. ١٤١- کف زنا ن: چه پله رێزا ن، چه پله لێدا ن (کور دی) دوا به دوا ی بانگی (هه ی هه ی) هه لدا نه خۆشی و، به ختیا رییه که ی، تاکه هه لبه سه تی پێشو و، ئه وا لێره دا به دم ئه و (هه ی هه ی) کرد نه وه وه ده نگ ی له چه پله کوتا ن دا وه و، نه ک ئه وه و به شکو: رقص کن: رقص بکه، هه لپه ره، سوو ر بده، سه ما بکه، له گه ل چه پله رێزا نه که دا به وه نده یشه نه وه ستا وه که خواستی:

مقام بخوا ن: وا ته مه قام بچه ی ده ربیره. ئه م جا وشه کانی ئه م نیو با لی یه که می ئه م تا کی سه ره وه به م جوړه یه: کف زنا ن: به چه پله لێدا ن.

رقص: هه‌لپه‌رین، سووردان، سه‌ماکردن به‌خۆشییه‌وه.

کن: بکه مه‌به‌ستی له کردنی (ره‌قص) هکه‌یه.

مقام، چه‌شنیکه له گۆرانی گوتن، به‌لام مه‌قام ده‌ستووری مۆسیقیی تایبه‌تی قوولتر و ریکوپیکتری هه‌یه له گۆرانی.

بخوان: بخوینه- مه‌به‌ست له خویندنه‌وه‌ی نامه و نامیلکه و په‌راوی نییه، به‌شکو مه‌به‌ست له چرینی (مه‌قام) هکه‌یه و، ئەم وشه‌ی بخوینه ته‌نانه‌ت بۆ چرینی (بلبل) و (په‌له‌وه‌ر) ی تریش هه‌ر خویندن به‌کار هاتوه.

تا ئێره لیكدانه‌وه‌ی وشه‌گه‌لی نیو بالی یه‌که‌می ئەم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه بوو، له خۆشی ئەمیشه‌وه ئه‌وه‌تا له نیو بالی دووه‌می ئەم تاکه‌دا ده‌نگ له‌وه‌مووه به‌(په‌په‌ر) ده‌کات بۆ بۆنه‌یه‌کی ئایینی که‌ تیا یا فهرموویه‌تی:

خیز: په‌په‌ر و، هه‌سته و، په‌په‌ر، کاتی دانیشتن نییه، ده‌می ئاهه‌نگگیران و به‌زمی خۆشی به‌پاکردنه‌ چو‌نکه:

مژده فرمود: مژده‌ی فهرموو، مژده‌ی دا، مژده‌ی گه‌یاند.

مژده: له رووی فهره‌هنگیه‌وه به‌واته، هه‌والی خۆشی، مه‌به‌ست له راگه‌یاندنی هه‌والیکی زۆر خۆشه‌ که‌ مایه‌ی شادمانی بێت و ئه‌وی هه‌واله‌که‌شی ده‌گه‌یه‌نیت شایانی (مژدانه) واته به‌خشیش پێدانه، له پاداشتی ئه‌و خۆشی گه‌یاندنه‌یدا.

مژده: له رووی که‌له‌پووری ئاینیه‌وه ناوی په‌راوییه‌ پیرۆزه‌که‌ی ئایینی (فه‌له‌یه‌تی) ی (ئینجیل) ی چه‌زهرتی عیسا پێغه‌مبه‌ره که‌ له لایه‌ن چوار که‌سی فه‌له‌ی (پاکترین) و (شاره‌زاترین) مه‌سیحیه‌وه که‌ به‌رێزان (مه‌تتا) و (یووحه‌ننا) و (لوقا) و (مه‌رقص) بوون و هه‌ریه‌که‌یان هه‌رچی به‌د‌ن‌یا‌یییه‌وه له ده‌می خودی (عیسا پێغه‌مبه‌ر - د.خ-) وه‌ بیسترای و لی وهرگیردرا بێت زۆر به‌ده‌ست و د‌لی پاکه‌وه به‌ساغی و زۆر به‌ئه‌مانه‌ته‌وه نووسیویانه هه‌ر له‌و ساوه تا ئێسته به‌هه‌موو (فه‌له‌)کانی جیهان ئه‌و چوار به‌شه (ئینجیل)ه‌یان پاراستوه و، ده‌قی نووسینه‌کانی ئه‌و چوار فه‌له‌ پیاوچاکه‌ پاراستوویانه و من چه‌ندین نوسخه‌ی هه‌ره‌ کۆنیم له په‌راویخانه ئاوه‌دانه‌که‌ی (قاتیکان) ی شاری (رۆما) ی پایته‌ختی ئیتالیادا له سالی هه‌فتاکانی چه‌رخ پێشوو دا پێ زانیوه و، له‌مه‌و پێشی ئه‌و په‌راوییه‌شدا جارانێ تر له (ئینجیل) واته (مژده) دواوم و له‌م هه‌وت به‌نده‌یشدا (کوردی) جاری تر ناوی بردوه.

فرمود: فهرمووی، گو‌تی و مه‌به‌ستی له‌وه‌یه (مژده‌ی دا). (کوردی) دوا به‌د‌وا‌ی ئه‌و (فهرمووده = مژده‌ی داوه) یه‌ مژده‌ده‌ره‌که‌ی راگه‌یاندوه که‌ (چه‌زهرتی عیسا پێغه‌مبه‌ر - د.خ-) ی مه‌به‌ست بووه له‌به‌ر هاتنی ئەم ناوی (عیسا) یه‌ بوو که‌ وشه‌ی (مژده) که‌م به‌ (ئینجیلی) په‌راوی پیرۆزی (مه‌سیحی) یه‌کانیش لێک دایه‌وه.

عیسا‌پی: (عیسا‌یه‌ی) له‌م راگه‌یاندنه‌دا (ناوی):

(عیسا) یه‌که‌یان ئاشکرایه که‌ دواترینی هه‌موو پێغه‌مبه‌رانه جگه له پێغه‌مبه‌ری ئیسلام و له‌م

په پراوییه دا زۆریم له سهر نووسیوه و بۆیه لێره دا له مهنده پتری له سهر نارۆم.
پی - ئەم وشهیه که له مهویش به درێژی له چهند تاکه ههلبهستیکی تری ئەم بهندی شهشه مه دا
له سهریم نووسیوه و له گهڵ ئەوهشدا چهند واتایهکی تری وشه ی (پی) لێره دا دیاری دهکهم که
بۆ ئەم شوێنه دهگونجین وهک:

پی: پی (پا = قاچ) هی ئەو، بۆ ئەو، ئەرای، ژبۆ، شوین پی ئەو، که (عیسا) یه که بووه،
شوینه وار (ی عیسا یه سووع) نیشانه، ههروه ها (پی) بهواته (تهلی تار) که (تار) ئامیڕیکی
مۆسیقییه که (ژی) یش دهگریتهوه، جگه له واتاگهلی ههست = (دهرک = ئیدراک)، پیرۆز،
موعجیزه و.... که ئەمانه هه رکامیکیان به جیاوازی لهم تاکه ههلبهسته دا واتای گونجاوی خۆیان
دهدن و ئەمەش وردی و قوولیی (کوردی) دهگهیه نۆ له زمانه وانیدا که له چهندین شوینی تری
ئەم پهراوییه دا لهم جۆره وشه فره واتایانه ی له ههلبهسته تهکانیدا راگه یاندوون.

(کوردی) لهم (مژده ی عیسا) یه دا نیشانه ی بۆ پیشبینیه که ی (هه زه ته عیسا - د.خ-) کردوه
که ئەم پیغه مبه ر هاتنه وه ی جارێکی تری به پیغه مبه ری ته کردوه بۆ هینانه وه ی گومرپان بۆ
سهر ریگه ی راستی خواناسی و په رستنی و په ره ی کردنی فره مووده کانی خوا که له نایه تی
ژماره (٦) ی سووره تی (الصف) ی قورئانی پیرۆزدا فره موویه تی:
«وَمُشِيرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ»

واته «وه مژده دهرم به ده رکه وتنی پیغه مبه ریک که له دوا ی خۆمه وه دیت و ناوی ئەحمده».
ئاشکرایشه که (ئهحمه د) و (مهحمه د) هه ردو ناوی پیغه مبه ری ئیسلامن و جگه له چهندین
پیشبینی پیغه مبه رانی تری لهم بابته بهم یا بهو شیوه ی تایبه تی خۆیان که هه موو ئەم
واتایه ی سه ره وه دهن وهک له لایهن (داوود، ئەشمیا، دانیال، زه که ریا و... هتد - د.خ-) جگه
له پیشبینیه که ی زه رده شت پیغه مبه ر که له پیشتره زۆر به درێژی لێ دوام له باره ی
په یابوونی (عیسا) و (مهحمه د) یشه وه دروودی خاویان لێ بیت، و سه ره رای پیشبینی کردنی
چهندین که سانی تری وهک (قه شه بوچه ریا) و (وه ره قه ی کور ی نه وه ل) ی خالی (خاتوو
خه دیجه) ی یه که م خیزانی مهحمه د و (که عب کور ی لوئه ی) ی باپیره گه وه ی خودی (مهحمه د)
و (سه لمانی پاک) ی پیاوچاکی کورد و، کۆ و کۆ و... هتد که مژده و پیشبینی ده رکه وتنی
ئەم پیغه مبه ری ئیسلامه یان راگه یاندووه و (کوردی) له مژده یه وه یه که بانگه (هه ی
هه ی) یه که ی خۆی هه لداوه و خواستی چه پله ریژان و سووردان و سه ماکردن و مه قام و گۆرانی
و سه روود چرینی کردوه و له خۆشیاندا که وهک ئاماده کارییه ک بۆ دووباره کردنه وه ی
دووتا که (فارسی) و (عه ره بی) یه که ی خۆی که وا کۆتایی هه ره یه کۆ له بهنده کانی ئەم ههوت
بهنده وه دوو پاته دهگریته وه.

ئەم تاکه ههلبهسته:

ئەم تاکه ههلبهسته لهم ههوت بهنده دا (١٤١) یه مین و (١٧) یه مین تاکی ئەم بهندی شهشه مه یه و
ژماره ی هه ره یه کۆ له تاکه کانی ئەم ههلبهسته له هه ر سه رچاوه یه کدا بهم جۆره ی دوا ییه:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە سەرچاوەكانی: (با/۱، ج، جم، حم، سجا، ص، صا، ف، ق/۳، مك، نم/۱) دا نییە و لە (مع) دا (۷۱) یەمین و لە (شح، گل/۸) دا (۷۵) یەمین و لە (ص، گل/۵) دا (۷۸) یەمین و لە (گل/۳) دا (۷۹) ھەمین و لە (ما/۱) دا (۸۰) یەمین و لە (گل/۶) دا (۸۱) یەمین و لە (عن) دا (۸۳) یەمین و لە (مس، نع) دا (۸۹) ھەمین و لە (ن) دا (۹۱) یەمین و لە (ھ) دا (۹۲) یەمین تاكە و، لە ڕووی ناوەڕۆكەو لە ھەموو سەرچاوەكانیدا چونیکە و جیاوازییان لە نێواندا نییە.

ھەلسەنگاندن:

ئەم تاكە ھەلبەستە بەلگەییەکی زۆر بەھێزە کە ئەم ھەوت بەندە بەتایبەتی بۆ پێغەمبەری ئیسلام دانراوە، وەك ھەزرەتی عیسا مژدە هاتی داوە و کەواتە بۆ (عەلی) یا (بەھائوللا) دانەنراوە و عیسا پێغەمبەر ناوی (عەلی) یا (بەھائوللا) ی نەبردووە و ئەوانی تریش کە پێشبینیان کردووە ناوی ئەو دووانەیان نەھێناوە.

ئالوگۆز لە نووسیندا:

کۆتایی نیوەی یەكەمی تاکی یەكەمی بەندی (یەكەم) لەو ھەوت بەندە کە (مەوسمی دەی) یە لەوێدا بەھەڵی ئەم (عیسا پەی) یە نووسرا بوو، کە راستم کردووە بەھۆی سەرچاوەی بەھێز و باوەڕپێکراوی زۆرەو.

واتای گشتی:

دوا بەدوای تاکی پێشوو لێردا (کوردی) خواستی چەپلەپێزان و سەماکردن و سووردان و مەقام چڕینی کردووە کە جۆرە گۆرانییەكە و دیارە (سروود ئاسایی) ی مەبەست بوو، چونکە ھەزرەتی عیسا مژدە هاتی ھاتنی پێغەمبەری ئیسلامی داوە.

۱۴۲- کوردی لە کۆری ئاھەنگە خۆشەكە ی مژدەدانی (ھەزرەتی عیسا -د.خ-) دا بەھاتنی پێغەمبەری ئیسلام -د.خ- بەگەڕاندنەوێی خودی عیسا... کەوا لە چەپلەپێزان و سەماکردن و سووردان و مەقام چڕیندا بوون وەك لە تاکی پێشوو دا فەرموویەتی، ئەوا لێردا رای گەیاندووە کە: نێ عجب: عەجایب نییە.

نێ: نە، نییە.

عجب: سەرسامی، مایە ی سەرلێسوورمان نییە کەوا

مست دست اوھستم: واتە مەستم لە بادە ی دەستی ئەووە کە پێغەمبەری ئیسلام -د.خ- یە بەلام بۆ چ؟ چونکە لەو کۆر و خۆشی ئاھەنگە خۆشەدا کە:

ساقی او: ئەو کە، بادەكە ئەوا (ساقی) مەیدەر ھەر ئەو خۆشەویستە یە،

ساز ازو: ساز و ئاوازی مۆسیقە و گۆرانی لەووە کە خۆشەویستەكە یە.

زخود را می: بادە (مە ی) ھەكەیش ھەر لە خودی خۆیەو کە دیسان ھەمان خۆشەویستە.

ئەوێ کە لەسەر یەك بەیەکی وشەکانی ناو ئەم تاكە ھەلبەستە لێكە داوەتەو، لێكدانەوێەکی فەرھەنگی بوو. بەلام کە (کوردی) وەك صۆفیەك لە دانانی ئەم ھەوت بەندەدا ھاتووەتە جۆش

و خرۆشهوه. پێویسته که ئاوپیکیش لهم باری (صۆفیگه‌رییه) بدهمهوه لهم لیکدانه‌وهیه‌مدا که به‌پیتی ره‌وشتی صۆفیانه و (فه‌لسه‌فه) یا (به‌رنامه‌ی رێبازی صۆفیگه‌ری) ده‌توانم وای دابنیم که (کوردی) خۆی له (پایه) یا (بارودۆخی مه‌قام)ی صۆفیگه‌ریدا، دیوه‌ته‌وه، که گه‌یه‌وته دانانی ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه که ئه‌وه‌تا له نه‌بوو ئاهه‌نگێکی یه‌کجار خۆشی ئه‌وتۆی به‌(هزر)ی خۆی راگه‌یانده‌وه که هه‌رچی پێویست بێ بۆ هه‌ره خۆشته‌ترین ئاهه‌نگ، هه‌مووی لهو ئاهه‌نگه‌یدا ره‌خسانده‌وه و خۆی یه‌کسه‌ر له باده‌ی ده‌ستی خۆشه‌ویسته‌که‌ی به‌مه‌ستترین زانیوه که به‌هه‌موو برۆایه‌که‌وه که (باده‌ده‌ر) (سازو ئاواز رێکخه‌ر) و ته‌نانه‌ت خودی (باده‌)که‌یش هه‌ر له هه‌مان خۆشه‌ویسته‌وه بووه، که ئه‌و (خۆی)یا ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ مه‌به‌ست له خوای گه‌وره و باده‌ده‌ر واته فه‌رمانده‌ر بووه له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆژدا و هه‌ر ئه‌و بۆ برۆاهێنان ئه‌و ژیانه به‌هره‌مه‌ندی پیره‌وی کاری ئه‌و ئایه‌تانه‌ی وه‌ک ساز و ئاوازی ئه‌و به‌هره‌ورییه ره‌خسانده‌وه و گه‌یه‌وته ئه‌و را‌ده‌یه‌ی که صۆفیگه‌ران (قسه‌ بزراکانه‌ی)ی خۆیان به‌(شطحیات) ناوبرده‌وه، (کوردی)یش که‌وتوه‌ته (شطحیات) ده‌ربیرین که ته‌نانه‌ت ئه‌و خوایه یا ئه‌و فه‌رمایشه‌ی خوا که قورئانه به‌خودی (باده - مه‌ی)یه‌که‌ی دیاری کردوه، له لایه‌کی تری ئه‌و خۆشه‌ویسته ده‌توانی به‌پێغه‌مبه‌ری ئیسلام و راگه‌یانده‌ی قورئان و فه‌رموده‌کانی خۆی کردوه (سوننه‌ت)ه‌کانی به‌ باده و ئیسلامه‌کان وه‌ک خۆی (خودی کوردی) سه‌رخۆشی ئه‌و ده‌قه ئاینیانه زانیوه و ساز و ئاوازی خۆشی گیانی، گویتی برۆای زرنگاندوه‌ته‌وه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته لهم جه‌وت به‌نده‌دا (١٤٢)یه‌مین و بۆ ئهم به‌ندی شه‌شه‌مه (١٨)یه‌مین و ژماره‌ی له سه‌رچاوه‌کاندا به‌م چه‌شنه‌یه:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١)دا نیه و له (مع)دا (٧٢)یه‌مین تاکه و له (شح، گل/٨)دا (٧٦)یه‌مین و له (ص، گل/٥)دا (٧٩)یه‌مین و له (گل/٣)دا (٨٠)یه‌مین و له (گل/٦)دا (٨٢)یه‌مین و له (ما/١)دا (٨١)یه‌مین و له (عن)دا (٨٤)یه‌مین و له (مس، نع)دا (٩٠)یه‌مین و له (ن)دا (٩٢)یه‌مین و له (ه)دا (٩٣)یه‌مین تاکه.

جیاوازییه‌کان:

مست، له شح، گل/٥، مع دا نووسراوه من که مست.
او هستم، له (شح، گل/٥، مع)دا نووسراوه: اوباشم.
ساقی او، له (شح، گل/٥، مع)دا نووسراوه ساقی خود.
سازازو، له (شح، گل/٥، مع)دا نووسراوه سازو اوازخود.
زخود را می، له (شح، گل/٥، مع)دا نووسراوه: خودمی.
به‌لام له سه‌رچاوه‌ی (مس)دا له‌سه‌ر ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه ئهم په‌راویزه فارسییه
پرونکه‌ره‌ویه په‌سند و وێژه‌یییه‌ی دوا‌ی نووسراوه که هه‌موو جیاوازییه‌کانی سه‌ره‌وه‌شی

گرتووته خو و (شی)ی کردوونه ته وه که:

«در نسخه ئی که اول امر بصورت آتی این بیت را بست اوردم موضع گمانم گشت:

نی عجب من که مست دست او باشم

ساقی خود، ساز و آواز خود، خودمی.

اما خوشبختانه بهمت (مستعد) و ادب دوست عزیزم ملا عبدالغفور الانی نسخه دیگر اتی را یافتم که درستش می یابم:

نی عجب مست دست او هستم

ساقی او، ساز از و زخودرامی

زیرا در (نسخه اول) کلمه (او باش) میتوان بصیغه (او باش) خواند که بمعنی (مرد فرومایه و بی تربیت و پست) است و شایسته شاعری غرای چون کردی نیست و کلمه (مست) با (دست و مست)، و (او) با (ازو) هماهنگند، زیاده از ناموزونی نسخه اول).
واته:

(له) نسخه یه دا که له سهره تاوه بهم شیوه یه دواپی به دهستم هیئا، بوو به مایه ی گومان لی کردنیم:

(نی عجب من که مست دست او باشم،

ساقی خود، ساز و آواز خود، خود می)

به لام خوشبختانه به کوششی یه کی له قوتابییه کانم که له پله ی موسته عیدیدایه و، ویزه دۆسته (مه لا عه بدولغه فووری ئالانی) خو شه ویستم، نسخه یه کی تری دواپییم پی گیشته، که من به دروستی تی دهگم:

(نی عجب مست دست او هستم،

ساقی او، ساز ازو، زخودرامی)

که له (نسخه ی یه که م) دا (او باش) به شیوه ی (ئه و باش) بخویندریته وه، که به واتا: (پیاوی بی مایه و ناکه س و بی پهروه ده و پست و به دسروشت) ه و ئه ویش شایانی که له شاعیریکی وهک (کوردی) نییه و هروه ها وشه ی (هه ست) ی نسخه ی دووهم له گه ل (مست) و (دست) و وشه ی (او) له گه ل (ازو) ها وئا هه نگن و سهره پای له نگیی کیشی نسخه ی یه که م).

جوانکاری:

وهک له م تاکه ی سهره وه داو پروونکردنه وه که ی ئه م په راویزه فارسییه دا دهرکه وت که (کوردی) جیناس ئارایی له وشه ی (مست و دست و هست) دا وه، وشه ی (او) وه (ازو) دا کردووه که له دهستووری ویزه ی کوئدا په سند بووه.

واتای گشتی:

مایه ی لی سهرسام بوون نییه که مه بهستی باده ی دهستی ئه وم و هه ر ئه ویش خو ی باده دهر و

خۆی ساز و ئاوازی ئاهەنگی ئەو مەستییه و ئەو مەیهی خواردوو مەتەو و دەیخۆمەو و لە خودی ئەو خۆشەویستە مەوێه.

١٤٣- ای خوشا: ئەی خۆش بۆ...، ئەی خۆش لە...، ئەی بەو خۆشی (شادی) یەو.

وقت: کات، دەم، سات، گاف و لێرەدا مەبەست خواستنی خۆشییە بۆ ئەو کاتە وەک: (خۆشی بەو کاتە کە). ئەو سایە، ئەو سەردەمە.

آنکە حاصل کرد: ئەوێ کە گەشت، ئەوێ بە دەست هات و مەبەستی لەو کاتە ئەو کەسە یە کە بە دەست هاتوو، کە بۆی رێککەوتوون ئەو کاتە کە بە دەستی هێناو. کام کات؟ دوستی باسگان: ئەو کاتە کەوا بۆی رەخساو کە تیایدا دۆستایەتی گرتی لە گەڵ سەگەکاندا...

درگەوی دەرگانه کە ئەو، مەبەست لە ئاوات خواستنه بۆ ئەو کاتە خۆشە کەوا بۆی هەلکەوتوو کە توانیویە دۆستایەتی لە گەڵ سەگەکانی بەر دەرگانهی بارەگای خۆشەویستە کەیدا بگرێت.

(کوردی) لە زۆری خۆشویستنی بۆ کەسە دڵخوازە کە یەو ئەو ئاواتە خواستوو کە ئەگەر توانی ئەو دۆستایەتیە لە گەڵ سەگەکانی بەر دەرگانه کە ئەو دڵخوازەیدا پەیا کرد، ئێتر ئەو سایە مەترسیی لەو سەگانه نابێت کە یا بە ئاشکرا وە یا بە نەهێنی بری پەلاماری (کوردی) بدەن.

ئەم راگەیانندی (کوردی) لە مەندە قوولترە کە بە مەندە لێکدانە وە یە پێشەو روونم کردەو، چونکە لە چاو پیاخشانندی هەلبەستەکانی هەر شاعیریکی ناوچە کە مان و بە تاییەتی هی شاعیرە کوردەکانمان ئەو دەزانن کە ئەو شاعیرانە لە زۆریە هەلبەستە (دلداری) یا (ئاینی) یەکانیاندا سکالایان لە کەسێک کردوو بە ناوی (رەقیب) هەو و بە چەندین جۆر گازندەیان لەو (رەقیب) ه کردوو و لێرەدا (کوردی) بە پیتی لێکدانە وە یە ک ئەو رەقیبانە چواندوو بە سەگی بەر دەرگانهی خۆشەویستە کە و، ئێتر رێگای توانینی دیتنی دڵخوازە کە بۆ ئاسان بوو، واتە سەگەکان (خودی رەقیبەکان) ن. لە لایەکی تریشەو دەتوانرێت وە ها لێک بدرێتەو کە بە هۆی ئاشنا یە تیەو لە گەڵ ئەو سەگانه ئەو لە یەکی لە خراپەکانی بەر رێگای دڵخواز بینیدا ترسی نامێنی و بە لای کە مەو (کوردی) بە هۆی ئەو و کە سەگەکان بە ییگانه و دوشمنی نازانن و لێی (ناوهرن) کە بیکەن بە هەرای سەگوهر، بوونی (کوردی) لە بەر ئەو دەرگانهیدا ئاشکرا بکەن و دەستوپێوەندی خۆشەویستە کە (کوردی) بە دەنگی سەگوهرە کەو بێن و (کوردی) دەرکەن. هەروەها لە لایەکی ترەو (کوردی) بەو ئاشنا یە تیەو لە گەڵ ئەو سەگانه دلداری دەبێت کە ئەو سەگانه پەلاماری نادەن و نایگەزن و باری ئەوێ دەبێ لە کاتی هاتنە دەرەو و چوونە ژوورەوێ دڵخوازە کەیدا، لەو بەر دەرگایەدا (کوردی) ئەو دڵخوازی ببینی و دلی دامرکی.

ئەمجا لە بەر ئەوێ کە ئەو (باسی) ناوبردنی رەقیبانە لە هەلبەستەکاندا یە کجار زۆرە،

(كوردى) به شىۋەيەكى تر له (رەقىب) دواو بەبى ئەوئى كە ناوى (رەقىب) له هەلبەستەكەيدا بهيتيت و ئەمەش جۆرە دۆزىنەوئەيەكى بىرورا دەرپىنە كە به شىۋەيەكى نوئى و، ئاى رەقىبى بەسووك راگەياندوو كە كوردوويەتى بەسەگ و، ئاى خۆئى ئەوئەندە بەسووك زانىو كە ئاواتى بهخۆشىئى ئەو كاتە خواستوو كە دەرەتە گەيشتنە بەر دەرگای خۆشەويستەكەى خۆئى هەبىت ئەمەش له لايەكى ترەو وەك گوتبىتتى: زۆر زۆرم ئەو دلخوازەم خۆش دەوتت (وہاىە).... ئەم چەشنە شىۋەيە دەرپىنە نوئەش توانايى شاعىرمان دەگەيەئى.

وہيا بەم شىۋە دەرپىنە (كوردى) ئاواتە خوازى (چوونە حەج) بوو و ئەو ھۆيانەى چوونە حەجەكەيان دواختوو بەسەگى داناون.

ئەم تاكە هەلبەستە كە (١٤٣) يەمىنى ئەم حەوت بەندەيە و ھەرەھا (١٩) يەمىن تاكى ئەم بەندى شەشەمەيە و ژمارەئى ئەم تاكە له سەرچاوەكانىدا بەم شىۋەيەيە:

ئەم تاكە له دوو سەرچاوەئى (جم، صا) دا نىيە و له (ف) دا (٥٣) يەمىن و له (ق/٣) دا (٥٦) يەمىن و له (حم، ط) دا (٥٩) يەمىن و له (مك) دا (٦١) يەمىن تاك و له (سجا، نم/١) دا (٦٢) يەمىن و له (مع) دا (٧٣) يەمىن و له (شح، گل/٨) دا (٧٧) يەمىن و له (ص، گل/٥) دا (٨٠) يەمىن و له (عن) دا (٨٥) يەمىن و له (كل/٣) دا (٨١) يەمىن و له (كل/٦) دا (٨٣) يەمىن و له (ما/١) دا (٨٢) يەمىن و له (مس، نع) دا (٩١) يەمىن و له (ن) دا (٩٣) يەمىن و له (ه) دا (٩٤) يەمىن تاكە.

بەھۆئى ئەوئەو جياوازى له ناوەرۆكى سەرچاوەكانى ئەم تاكە هەلبەستەدا نىيە، بۆيە ھەموويان چوونەكن.

واتاى گشتى:

ئەئى خۆشى لەو كاتەى كە بەدەست دەھيئى بۆ ئەو كەسەى كە بتوانى دۆستى و ئاشنايى لەگەل سەگى بەر دەرگانەكەى دلخوازدا بگريئ، تاكو بەبى رى لىگرتن ئەو كەسە بگاتە بەر ئەو دەرگانەيە و بەشكو ئەمە خوايە دەرەتانى ئەوئى ھەبى جار جارە خۆشەويستەكەى ببينى بەبى ترسى (سەگوەر) و ئاشكرا بوونى و بەبى مەترسىيە قەپى ئەو سەگانە. لەوانەشە ئەم تاكە ئاواتە خوازى (كوردى) بى بۆ چوونە حەج، بەلام بۆ رىك نەكەوتوو كە حەج بكات، لەوانەيشە ئەم تاكە هەلبەستەى بەر له چوونە حەج دانابى و، پاشتر چووبى بۆ (حەج)، بەلام من ئەوئەندەم بەلگەم دەست نەكەوتوون كە بەراشكاوى بنووسم (حەجى كردوو).

١٤٤- ھەمە نرات: ھەموو گەردىلەكانى

جسم و جان: لەش (جەستە) و گيان (پەوان).

پرجوش: پى جۆش و خرۆش.

پى: پى، تەژى، مشت.

جوش: ئارەزووى ھەستانىكى زۆر بەھيژ و تىن و تاوى دلدارى گيانى.

(كوردى) ئا ئەمانەى پيشووى بۆيە راگەياندوون كەوا لەبەر يا بەھۆئى:

از پى نكر اوست پى درپى: بەردەوام لە زىكرى ئەو داىە.

نکر: جوړه دووباره کردنه وهیځی صوفیگریه له ناو، له رواله تکانی خوا و سوپاسگوزاری و بړوایی به خوا و به ناینی ئیسلام دهربرین و پارانه وه له خوا و پیغمبر و خوتندنه وهی چنننن ئایه تی قورئان و گوته ی به هیزی ئاینیه له لایه ن دهر ویش و مریدان و شیخانی طریقه ته کانه وه که له موه بهر به درېتر لهر په راوییه دا ئهم وشه ی (نکر) هم (شی) کردووه ته وه. اوست: هه ی ئه وه، بۆ ئه وه ئه وه وهک زیکره که... یا ئه وه زیکری بۆ کراوه

بی در پی: په یتا په یتا، یهک به دوا ی به کدا، لیگا لیگا، په ی دهر په ی.

(کوردی) له که لینی ئهم تاکه هه لبه سته یه وه، وه ها دیته بهرچا و که له باریکی صوفیگری

و پایه کانی صوفیگری وهک (مقام، ویجد، جه ذبه، ئیتیحاد) ی ئه وتودا بوو که هرچی گهر دیکه کانی پیکه نه ری (لهش) و (گیان) ی هه بوون، هه موو به جار ی سیخناخی جوش و خرؤشی زؤری خؤشه ویستی خوا و پیغمبر و دهقه کانی ئاینی ئیسلامدا بووه و خؤی دانی به وه داناوه، که ئه هه لچوونی هاتنه جؤشه ی له زؤری (نکر) کردنه وه و هرچی زؤتر ئاره زوی زیکر کردنی هه میشه ییه وه بووه. به راده یه که که لهش و گیانی خؤی به جؤره هه لوه شاووه یه که دیوه که تهنیا هر له شیوه ی گهر دیکه دا بوون و بؤیه وهک رای گه یاند (کوردی) له و چشنه پله و پایه ی صوفیگریه یانیدا بووه و هؤشی به سه ر خؤیه وه نه ماوه و چووه ته جیهانیک ی گیانی هه ره بالای پاک و راسته وه له دهر وازه ی ئه ودا بوو.... که له تاکی ئاینده به دواووه جووته تاکه هه لبه سته (فارسی) و (عهره بی) یه که ی خؤی که ئهم حه وت به نده یان پتوه ناسراون و له دوا ی هه ری که ی لهر حه وت به نده دا دووباره کراونه ته وه که له دوا ی تاکی ئاینده وه دووباره ی کردوونه ته وه.

(کوردی) ئا له و بهر دهر وازه ی ئه و دوو تاکه هه لبه سته یدا که خؤی له هه موو کهس چاکتر زانیوه چی واتایه که دده ن ئا له ویدا که وتووه ته ئه و باره گیانییه خؤشه صوفیگریه وه. له و زیکره په یتا په یتا (دهست به دهست) هیدا که چووه ته ئه و په ری جیابوونه وه، له هه موو ئاره زوویه کی (جیهانه کی) و ئه و گهر دیکه نه ی لهش و گیانی ئه و هاتنه جؤشه یان له زؤری خؤشو یستنی دلخوازه که یه وه بووه (کوردی) خستووه ته بارودؤخیکی هه ره قوول و له ناخه وه ی دلداریدا که هر ئه و نده ی مابوو که وهک (مه نصووری هه لاج) هاوار و بانگی گوته به ناوبانگه (انا الحق) هکه ی هه لبدات، چونکه ئه گهر له رووی بیرو را و بؤچوون و فه لسه فه ی صوفیگریه وه له م تاکه هه لبه سته له خودی (کوردی) ی ئه و کاتی دانانی ئهم تاکه هه لبه سته یدا سه رنج بده ین ده بینرئ (کوردی) له هه مان باری تیا گوته که ی (انا الحق) ی (مه نصوور) دا بووه و هه موو گهر دیکه کانی له شی خؤی به په رته وی (حق) پرشنگدار دیتوون و له رووی صوفیگریه وه بؤی هه بووه که (کوردی) یش بانگه گرنگه که ی (مه نصوور) هه لبدات و بکه ویتته را گه یاندنی وشه گه لی (شطحیات) ی صوفیانه وه و به لام به ی بانگی (انا الحق) و له بن پالی ئه و بانگه دا خؤی هیش تووه ته وه دوور نییه ئه مه یش له ووه بووبی که بانگ هه لدانه که ی به لاسای کردنه وه دابنریت و له هه مان کاتیشدا له زؤر هه لبه سته یدا (کوردی) به م یا به و شیوه لهر بابته و له

(مەنصور) دواوھ كە زۆر شىقتەى مەنصور بووھ .

جوانكارى:

لېرەشدا كوردى لە پرووى جوانكارىيەوھ و لە بەكارھىنانى وشەى (پى) يەوھ جارىكى تروش يارى بەم وشەيە كوردوھ و ھەرجارى بەجۆرە واتا و مەبەستىك راي گەياندوھ كە لە پەسندكارىيەكانى ويژەى كۆنە .

ئەم تاكە ھەلبەستە:

ئەم تاكە لەم ھەوت بەندەدا (۱۴۴) يەمىنە و دەبىتە (۲۰) يەمىن تاكى ئەم بەندى شەشەمە . ژمارەى ئەم تاكە لە سەرچاوەكانىدا بەم شىوھەيە:

ئەم تاكە لە سەرچاوەكانى (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/۳، مك، نم/۱) دا نىيە و لە (شح، گل/۸) دا (۸۷) يەمىن تاك و لە (ص، گل/۵) دا (۸۱) يەمىن تاك و لە (عن) دا (۸۶) يەمىن و لە (گل/۳) دا (۸۴) يەمىن و لە (گل/۶) دا (۸۴) يەمىن و، لە (مس، نع) دا (۹۲) يەمىن و لە (مع) دا (۷۴) يەمىن و لە (ن) دا (۹۴) يەمىن تاك و لە (ھ) دا (۹۵) يەمىن و لە (ما/۱) دا (۸۳) يەمىن تاكە . بەبۆچوونى من دەبى بەر لەم تاكە ھەلبەستە تاكە ھەلبەستىكى دىكە و يا زۆرتر ھەبى، دەست من نەكەوتوون، چونكە ئەو پرى و يەك بەيەكەوھ نووساوى و بى پچراندنەوھىي و يەك بابەتەيى لە ھەر پارچە ھەلبەستىكى (كوردىدا) ئەم بۆچوونەى داومەتتى، ھەر ئەم تاكە ھەلبەستەش لە ھەموو سەرچاوەكانىدا چوونىكە و جىوازى لە ناوھەركى سەرچاوەكانىدا نىيە .

واتاى گشتى:

(كوردى) لەم تاكە ھەلبەستەيدا ھاتووتە ھەلچوون و ھەموو گەردىلكەكانى لەش و گيانى خۆى پر لە جۆش و خرۆشى خۆشەويستىي خوا و پېغەمبەر و دھقە ئاينىيەكان دىتوھ كە لە ئاكامى زۆر زىكر كەردنە پەيتا پەيتاكانىيەوھ ئەو پر جۆشەيە سەرى ھەلداوھ .

۱۴۵- خوانم: دھخوئىنم، (جاردەدەم) بەلام مەبەستى (كوردى) لە خوتىندەوھ نەبووھ بەشكو نىيازى لە (چرىن)، تى چرىكاندننى (گۆرانى) و (سروودى ئاينى) و (مەقام) بووھ بەم ھەوت بەندەى خۆيەوھ كە نەك يەك چىرۆك (قصە) بەشكو لە ھەريەكەياندا چەندىن چىرۆك و داستانى تىدا راگەياندوون كە ئەم سەركاكى ھەمووانى بە:

اين قصە: ئەم قصەيە راگەياندوھ .

قصە: چىرۆك كە زۆرترەكەى مەبەستى لەم دوو تاكە ھەلبەستە دووبارەكەردنەوھىي خۆى بووھ كە لە كۆتايى ئەم تاكەوھ، واتە لە كۆتايىي ئەم بەندى شەشەمەوھ دووبارە دەكرىنەوھ و، (كوردى) فەرموويەتى ئەم (قصە) واتە (گوتنەوھىيە) بەئاوازەوھ دھچىم . (كوردى) زۆر جار چرىنى داوھتە پال خۆى لە گەلى لە ھەلبەستەكانىدا و لە گۆرانى و مۆسىقا دواوھ تىاياندا و، وردترىن و زۆرترىن زاراوھەكانى گۆرانى و مۆسىقاي لە ھەلبەستەكانى ناو ئەم پەراوېيەدا راگەياندوھ كە ئەگەر خۆى كەسىكى دھنگخۆش و پسپۆرى گۆرانى و مۆسىقا نەبووايە ئەوھندە لىيان نەئەدوا .

(کوردی) وای راگه یاندووہ ئہم (قصہ) یہ لہ

برسر بازار: لہ چہقی سہری بازاردا دہخوینی و بۆیہ ئہو شوینہیشی ھەلبژاردووہ، بۆتیا چرینی (خویندنی) ئہم (قصہ) یہ کہ ئہو شوینہ لہ ھەر شاریکدا قەلەبالغترین شوینہ و مەبەستی لہو ناو قەلەبالغیہش بیستنی ئہو زۆرتین خەلکی قەلەبالغیہ بووہ لہ تیچرینی ئہم دوو تاکە ھەلبەستە (دوو پاتکردنەوہیہ) بەساز و ئاوازی تایبەتی و گونجاوہوہ.

لہ کۆتایی ئہم نیو بآلی یەکەمەئ سەرەوہدا (کوردی) کۆتایی بەلیدوانی چریکاندنەکەئ ئہم جووتە تاکە (دوو پاتە) یہی بەدەنگی خۆی ھیناوە لەسەری بازاردا و لہ نیو بآلی دووہمی ھەر ئہم تاکە ھەلبەستەیدا ئہو چرینەئ خۆی بەدەم مۆسیقە لێدانەوہ راگە یاندووہ کہ فەرموویہتی: فاش گویم: بە ئاشکرا دەبێت،

بە نغمە: بەدەم سازی تایبەتی و گونجاو لہ ئاوازی چریکاندنی گۆرائیہ کەدا، کہ ئەویش بەدەم نغمەئ

نی: لہ رووی زمانی و فەرھەنگیہوہ بەواتە (قامیش)

ئہم تاکە ھەلبەستە:

ئہم تاکە ھەلبەستە لہم جەوت بەندەدا (١٤٥) یەمین و لہم بەندی شەشەمیشدا تاکی (٢١) یەمینە. شوینی ژمارەئ ئہم تاکە ھەلبەستە لہ سەرچاوەکانیدا ئاوەھایە:

ئہم تاکە ھەلبەستە لہ (جم، صا) دا نییە و لہ (ف) دا (٥٤) یەمین و لہ (ق/٣) دا (٥٧) یەمین و لہ (حم، ط) دا (٦٠) یەمین و لہ (مک) دا (٦٢) یەمین و لہ (ج، سجا، نم/١) دا (٦٣) یەمین و لہ (با/١) دا (٦٤) یەمین و لہ (مع) دا (٧٥) یەمین و لہ (شح، گل/٨) دا (٧٩) یەمین و لہ (ص، گل/٥) دا (٨٢) یەمین و لہ (گل/٣) دا (٨٣) یەمین و لہ (گل/٦) دا (٨٥) یەمین و لہ (عن) دا (٨٧) یەمین و لہ (مس، نع) دا (٩٣) یەمین و لہ (ن) دا (٩٥) یەمین و لہ (ھ) دا (٩٦) یەمین و لہ (ما/١) دا (٨٤) یەمین تاکە. ھەر وہا ئہم تاکە ھەلبەستەئ سەرەوہ لہ ھەموو سەرچاوەکانیدا دواترین تاکی ئہم بەندی شەشەمەئ.

جیاوازیہکان:

ئہم تاکە لہ (١٧) سەرچاوەدا بەسەرچاوەئ (ط) یشەوہ لہ ھەموویاندا سەرەتایەکەئ بەوشەئ (خوانم): دہخوینم کہ مەبەست لہ چرینی ئہم دوو تاکە دووبارەکردنەوہئ دواپیہ.

واتای گشتی:

(کوردی) لہم دوا تاکی بەندی شەشەمەدا فەرموویہتی:

دەمەوئ ئہم (چیرۆک) یا (داستان) ھئ دواپی کہ دوو تاکە ھەلبەستە دووبارەکردنەوہکەن لہ چہقی بازاردا بەمەقامەوہ پی بەپی سازی (دەف) و (نەئ) بچرم، کہ ئہو دوو تاکەش بەبی سی و دوو لہ گەل پیغەمبەری ئیسلامیہتی کہ ئەمانەن:

کای دمت نغمە سرافیلی

مورد واردات جبریلی

أَنْتَ شَمْسُ الْهُدَى وَنُورُ الْحَقِّ
أُظْهِرِ الْحَقَّ يَا ظُهُورَ الْحَقِّ

هەر ئه‌وه‌نده‌ی به‌دوادا ده‌چم که ئه‌وی په‌یوه‌ندی به‌(جبرایل)ه‌وه‌ هه‌بووه‌ نه‌(عه‌لی) و نه‌(به‌هائو‌ل‌ل‌ا) نه‌بوون و هەر خودی پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلام بووه‌ که هه‌موو ئایه‌ته‌کانی قورئانی پی‌رۆزی له‌ جیبه‌ئێله‌وه‌ پ‌ی‌ گه‌یه‌نراون (عه‌لی) و (به‌هائو‌ل‌ل‌ا) په‌یوه‌ندیان به‌جیبه‌رائیله‌وه‌ نه‌بووه‌. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلام نه‌بووایه‌ (عه‌لی) وه‌ک به‌ملیۆنه‌ها که‌سانی تری ئه‌وسا به‌ی‌ سه‌روشوین ر‌ۆیشتیوو، به‌ی‌ سه‌روشوین ده‌مایه‌وه‌. ئه‌م دوو تاکه‌ دووپاته‌یه‌م له‌ (به‌ندی یه‌که‌م)ی ئه‌م حه‌وت به‌نده‌دا به‌دریژی ل‌یک داوته‌وه‌ ب‌ۆیه‌ ل‌ێرده‌ا ل‌یکیان ناده‌مه‌وه‌.

